

ARCHIV ČESKÝ

ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,
SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM DOMESTIKÁLNÍHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDÁVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

REDAKTOR: **JOSEF KALOUSEK.**

DÍL VII.

Dopisy Zdeňka Lva z Rožmitála z let 1508—1520.
Dopisy rodů Hradeckého a Rosenberského 1450—1470.
Dopisy úřadu podkomořského Budějovským 1412—1526.
Denník českého poselstva ku králi francouzskému r. 1464.
Registra soudu kamorního 1472—1482.
Registra zápisů markrabství Moravského z roku 1459.
Výpisy z českých listin c. k. knihovny Pražské 1391—1477.

V PRAZE 1887.

Tiskem dra Ed. Grégra. — V kommissi knihkupectví: Bursík & Kohout.

[illegible]

Am. Wildf.

[illegible][illegible]

1. *Staphylococcus aureus* 2. *Staphylococcus epidermidis* 3. *Staphylococcus saprophyticus* 4. *Staphylococcus sciuri* 5. *Staphylococcus carnosus* 6. *Staphylococcus* sp.

PŘEDMLUVA.

Slavný historiograf František Palacký r. 1840 vyžádal si od tehdejšího stavovského výboru zemského svolení, aby nákladem stavův království Českého mohl vydávati listiny a listy, kteréž sepsány byly ve stoletích XIV., XV. a XVI. jazykem českým a jsou důležitý ke zpytování dějin českých oněch dob. Archivu Českého, jakž nazvána jest tato sbírka pramenů dějinných, vyšel díl I. roku 1840, díl II. 1842, díl III. 1844, díl IV. 1846; když pak po několika letech Palacký hodlal pokračovati ve vydávání Archivu Českého, výbor zemský r. 1853 odložil to na dobu neurčitou; po dlouhých přestávkách a vždy po novém příznivém rozhodnutí výboru zemského vydal Palacký ještě díl V. r. 1862 a díl VI. roku 1872*). Ve předmluvě k tomuto VI. dílu Archivu Českého poznamenal Palacký, že »umíní obmeziti práci svou předběžně jen na písemnosti pocházející z doby nejstarší až do r. 1526, zůstává péči o další v té věci pokračování svým potomkům.« Avšak Františkovi Palackému, stojícímu tehdaž již na sklonku svého účinného života, nebylo dáno, aby tuto publikaci třeba jen v obmezení naposledy přijatém přivedl k zamýšlenému konci; díl VI. Archivu Českého byl poslední, jež Palacký vydal, ačkoli on sám nejlépe věděl ještě o znamenitých zásobách příhodných pramenů historických z doby před rokem 1526, a opisy některých zvěčnělý dějepisec sám si byl opatřil a jich k vylíčení věku Poděbradského i Jagellonského také použil.

Spolek Historický v Praze, uznávaje potřebu a příhodnou chvíli, aby se pokračovalo ve vydávání Archivu Českého, podal dne 1. října 1884 žádost ke sněmu království Českého, aby na ten účel zase povoloval summu peněz z prostředků zemských, jakáž před smrtí Františka Palackého (1876) stávala v roz-

*) Viz Františka Palackého spis: Zur böhmischen Geschichtschreibung, vyšlý v Praze 1871, na str. 87, 131, 137; — též předmluvu k VI. dílu Archivu Českého.

počtě zemském. Po návrhu výboru zemského sněm český při vyřizování rozpočtu na rok 1886 učinil toto usnešení: »K dalšímu vydávání Archivu Českého povoluje se na rok 1886 částka 3000 zl. s tím doložením, že rozhodování o tom, jaké prameny by se vydávati měly, se svěruje Král. České Společnosti Náuk, a že zemskému výboru se ukládá, aby další potřebné kroky se společností tou ujednal, a sice v tom smyslu, aby ekonomická stránka podniku zůstala jako druhdy věcí výboru zemského.« Též v rozpočtě zemském na rok 1887 stojí táž summa, povolená na vydávání Archivu Českého, a bude tak bývati bohdá také v letech příštích.

Král. Česká Společnost Náuk, dohodnuvši se s výborem zemským, zřídila k vykonávání úkolu sněmém na ni vzneseného kommissi, ve kteréž nacházejí se její členové: Václav Vladivoj Tomek jakožto předseda kommisce, Antonín Gindely, Josef Emler, Josef Kalousek, Jaromír Čelakovský, Jaroslav Goll, Antonín Rezek. K bezprostřednímu a jednotnému vedení podniku, při němž sic budou se nyní účastniti mnozí vydavatelé, kommisce uznala zapotřebí ustanoviti ze sebe redaktora, za kteréhož zřízen byl člen níže podepsaný.

Archiv Český bude se vydávati dále v téže způsobě a podobě, v jakéž dosavadních šest dílů péčí Františka Palackého na světlo vyšlo dle programu. jenž vytištěn jest při díle prvním roku 1840. Obsahovati tedy bude z pravidla písemnosti jazykem českým psané, a sice v pěti oddílech:

A) Psaní poselací všelikého druhu.

B) Zápisy zemské obecné a sněmovní, též listiny královské a úřední

C) Listiny soukromé.

D) Výpisky právní a dějinné.

E) Výtahy a přehledy z listin čerpané.

Listy a listiny budou se vydávati ne porůznu, ale vždy sbírka kusů k sobě nějak náležitých. Především bude se hleděti k tomu, aby ty druhy a sbírky pramenů, jež Palacký vydával, doplnily a dovedly se až do roku 1526, ač tento rok ani nyní nemá býti přehradou, kterou by se měla trhati sbírka písemností, ježto dohromady souvisí původem svým, nebo příjemcem anebo nějakou stránkou věcnou.

Přítomný díl VII. vycházel, tak jako díly dřívější, po sešitech patnáctiarchových. Příště však vydá se vždy celý díl najednou.

V Praze v červenci 1887.

J. Kalousek.

A. XXVII.

DOPISY PANA ZDEŇKA LVA Z ROŽMITÁLA

z let 1508—1532.

Vydává **František Dvorský.**

V rozervané době zápasu stavů českých jedněch proti druhým vystupuje v historii české postava Zdeňka Lva z Rožmitála. Zdeněk byl synem Lva z R. (jehož křestní jméno stalo se příjmením rodu), nejvyššího sudího, bratra Johanky, manželky slavného Poděbrada, krále českého; dědem byl jemu Jan, jenž l. 1415 přivěsil pečeť svou a podepsal se na ztížný list šlechty české, zaslaný sboru Kostnickému v přičině upálení Mistra Jana Husi. Zdeněk však sám byl až zelotickým katolíkem, a zase pravnukové jeho Zdeněk a Jan po bitvě Bělohorské jako náčelníci zbouřených sedláků proti vrchnosti a katolíkům jati a odpraveni.

Zdeněk Lév objevuje se v dějinách českých jako vysoký hodnostář zemský. Od roku 1498 do 1504 zastával důležitý úřad purkrabí Karlšteinského; l. 1505 a 1506 byl nejvyšším sudím, a od r. 1507 nejvyšším purkrabím, v kteréž hodnosti (s malou přestávkou 1523—25) sloužil až do 1530 třem králům českým Vladislavovi, Ludvíku a Ferdinandovi I., o jehož zvolení za krále českého nejvíce se přičinil. Zemřel u vysokém stáří asi 75 let r. 1535 ze středy na čtvrtek po sv. Markytě, jakž náhrobní kámen jeho mramorový v kostele sv. Víta na hradě Pražském dosavade svědčí. „Pán Buoh rač se nad ním smilovati,“ tak se končí náhrobní nápis muže, jehož více než třidcetiletá veřejná činnost při tak vysokých úřadech zemských s velikou, někdy skoro neobmezenou mocí jako náměstka králova, byla by mu zjednala vděčnou pamět, kdyby věnována byla prospěchu, dobru vlasti.

Palacký praví, že působení tohoto muže stalo se pro národ český osudným (Dějiny V. 2). Přílišné strannictví náboženské, brojení proti stavu městskému, osobní prospěch strhly jej do všedního víru událostí. Zdeněk Lev při vši vynikající schopnosti své duševní nedovedl se povznést nad rozbourené vášně svého času. Byl mužem své doby. Staří letopisové a jiné historické prameny, nově zvláště Palacký, věrně jej charakterisují. Zrcadlem však všeho počínání a smýšlení jeho jsou dopisy, kteréž vedle veliké politické důležitosti mají také nemalou cenu kulturní pro historii českou. Politický význam listů Lvových ocenil Palacký ve svých Dějinách Národa Českého; my ukážeme ještě krátce na jiné stránky, kteréž zvláště charakterisují povahu Zdeňkovu a ostré vrhají světlo na národní i sociální poměry oné doby.

Purkrabí Karlšteinský, nejvyšší soudí a nejvyšší purkrabí království Českého neznal jazyka latinského, ačkoliv tehdy latina byla diplomatickou řečí evropskou; psával vždy česky i mimo hranice České koruny, jako na př. králi polskému, knížeti saskému; německy také neuměl. Všeobecně tenkrát živý cit vlastenecký, uvědomění národní jeví se i u Zdeňka Lva velmi intensivně; takž píše léta 1523 dne 3. srpna: „Aby cizí národové měli o našich svobodách, právích a rádech [králi] raditi, toho sem nikda neslyšel, aby to býti mělo, ani aby kdy bývalo k dobrému tohoto království, nebo by pak i chtěli užitečně raditi, není snadné najrozumnějšímu člověku k tomu dostatečnou radu dáti, čehož neví a svědom není,“ a t. r. dne 11. dubna oznamuje Petrovi z Rožmberka: „Slyšel jsem také, že v Moravě ještě nic zjednáno není, a že páni a stavové toho markrabství nechtí nic jednati, leč jim nejprvé jejich svobody budou potvrzeny, a Němcuov a Vlachuv že také v své radě mievati nechtí. Pak daleko jich méně nežli nás, a když sebou nechtí dáti hnouti od svých svobod a spravedlností, mám za to, že při nich zuostaveni a zachováni budou. Pak jakés jest přísloví, že nesmělé srdce cti nedochází, a ktož při spravedlnosti upřemně stojí, že jsou jeho věci všechny požehnané.“ A opět témuž dne 12. dubna t. l.: „Mně se zdá, snášejme k ublížení našim svobodám, dokudž chcme, že tomu konce nebude, vždy z jednoho po druhém, dokudž se o to nezasadíme, abychme, což nám spravedlivě náleží, při našich svobodách zachováni byli.“ „Cožkoli sme, vždy něco jsme. Dajž pán Buoh, abychom ku pomoci jedni jako druží cizích národuov nepotřebovali“ (1517, 5. července). Několikrátě touží, žaluje, že národ český pro svou nesvornost u jiných jest zlehčen, znevážen. Velmi trefně zmiňuje se o poměru Čech k sesterské Moravě: „Slýchal jsem, že království České jest hlava, a markrabství Moravské oud: ale na tom mnoho není, bychme pak byli i vlastní bratři, kdy bychme spolu dobře býti nechtěli.“

Někdy však všechna krásná slova vlastenecká i záměry ustoupily u pana Zdeňka lidskému egoismu. Jednou píše panu z Rožmberka: „Pro svú vlast a pro naše svobody netoliko statku, ale i hrdla sluší nasaditi“ (1520, 19. listopadu); a jindy zase témuž: „Co by mi to platno bylo, kdybych netoliko tomuto království, ale všemu světu užitečně sloužil, a sobě že bych zle učinil, málo by z toho moji potomci potěšení měli“ (1517, 28. srpna), ačkoliv několikrátě s nemalým sebevědomím praví, že království Českému spravedlivě sloužil a mnoho pro dobré vlasti své obětoval a utratil.

Jako každý za tehdejší doby šlechtic byl i Zdeněk Lev velice pečlivý o svou čest, poctivost, a nemálo mu záleželo na tom, aby před každým říci mohl, že byl vědom své povinnosti, moci úřední. „Mluvil sem to prvé mezi mnoho lidmi a na obecním sněmu tohoto království, ktoby jináče o mně mluvil, že by takový o mně mluvil jako zrádce cti mé; i VMt a každého zvláště prosím, že jináče o mně držeti a věřiti neráćíte, než jakž o ctném pánu a na své poctivosti vždy zachovalém přísluší, . . neb z daru pána Boha všemohoucího tak sem JMKské, pánu svému a tomuto království sloužil, že sem nic nezavedl“ (1517, 13. srpna). A na jiném místě opět píše: „Kdyby se statku dotýkalo a byl spálen, měl bych naději, že bych někdy mohl to zase postaviti: ale aby mně měli na mé poctivosti utrhati, a ta věc se prodlila, a já tomu neodepřel, nevím potom, kterak by mi to snadně potom mohlo napraveno býti, aby se mohlo tudy mé poctivosti dosti státi. Jáť na to již myslím, abych ne řečí, ale bohdá skutkem to ukázal, aby bylo zřetelně známo, že jest ještě v tomto království purkrabě Pražský s tú mocí úřadu toho, jakž na to řádně příslušie“ (1514, 2. září).

S citem jeho vlasteneckým, s pečlivostí o čest šlechtického rodu a úředního povolání závodil o přednost duch náboženský. „Kterak krále křesťanského měla by býti větší nebez-

pečnost, nežli ktožby o něm hlas púšťěl, že chce bludné kacíře obhajovati a jich neopúšťěti. Neh jiná jest věc osoby bludné, jakožto žida (na tom činem příklad), neopúšťěti v jeho spravedlivosti, a daleko jiná neopúšťěti někoho v jeho bludu a kacířství“, píše 21. ledna 1526 Karlovi knížeti Minsterberskému; a jindy Oplovi z Fictum: „Pak ten, o kterémž jste mi psali, snad jest následovník Lutruov, ješto jakž o tom mnozí držíme, jakž to jméno jest podobné podle řeči naší české k lotru, že také k tomu se v něčem podobají i skutkové.“ Palacký o tom podotýká: „Také byl pan Lev jeden z prvních Čechův, kteří jméno německého reformatora vtípem laciným přeođivali v lotra.“ (Dějiny české V. 2. 447.)

Mimo tyto stránky povahy Zdenkovy z listů jeho poznáváme též, že byl spravedlivým k poddaným, i dobrým hospodářem. Jimi osvětluje se spor jeho s Rožmberky o statky jemu odkázané. Hojně nalazáme v nich zprávy o souvěkých důležitostech, jakož zejména o sněmích, sjezdech krajských, o sjezdu ve Vídni 1515, o sporu stavů vyšších se stavem městským, o rodině královské, o sedlském povstání r. 1517, 1525 a 1526, o lékařství, hornictví, o pečeti zemské, o chování se Uhrův k Čechům, o odúmrtím obilí a j. v. Zajímavá bývají ve Zdenkových listech stará přísloví i zvláštnosti jazykové.

A ještě slovo o způsobu psaní listův. Zdeněk Lev jako nejvyšší purkrabí zaměstnával ve své kanceláři několik písařů, kteříž vedle potřebných zápisů hospodářských vpisovali veškeré listy Lvovy (jichž někdy dvacet i více za den bylo rozesláno) do nepaginovaných ternionů, na kterýchž poznamenán jest rok a den, kdy se začínaly, a číslo, kolik jich bylo každého měsíce opsáno. Tak na př. „L. 1516. Toto jsú registra léta téhož druhá, do kterýchž se vpisují přípisové listuov poselacích, kteréž se píší od urozeného pána, pana Zdeňka Lva z R. a z Bl., nejvyššího purkrabí Pražského, od čtvrtku před ochtabem božieho křtění“ (10. ledna). Z takových záznamů vidíme, kolik asi ternionů listův měsíčně bylo opsáno a jaké množství dopisů z kanceláře Lvovy bylo vydáno. Terniony počítají 40 až 60 listův, a ternionů bylo za měsíc šest, sedm opsáno. Ze zbytků zachovaných listův poznáváme, že ani snad padesátý díl jich se nezachoval.

Listy zde uveřejněné vzaty jsou, až na nepatrný počet, z bohatého archivu Třeboňského, některé z originálů, některé ze současných opisů, což při každém tištěném kuse jest poznamenáno.

1.

Hendrychovi z Gutšteina v příčině sporu s Jaroslavem z Šelnberka.

Na hradě Pražském. 1508, 29. března. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3499 f. 7 p. v.

Službu svou vzkazuji, urozený pane a příteli milý! Psanie, kteréž jste ke mně učinili, co se pana Jaroslava z Šelnberka dotýče, tomu jsem porozuměl oc. I vězte, že těm ruoznicem, kteréž jsou mezi vámi psaním i řečmi vznikly, byl bych radše od prvupočátku toho záštíe i nyní, aby bylo toho nebylo, kterak pak v tom ve všem proti sobě na odpor jste a kto jest co z vás psal aneb mluvil a k jakému by konci vésti chtěl, poněvadž věc zjevná jest, to jsou mnozí viděli a slyšeli a protož toho mně opakovati, neznám by bylo potřebie. Však co se dotýče panstvie páně Jaroslavova z Šelnberka, poněvadž já po předcích svých, ještě se to mohlo by pokázati dostatečně, kdyby bylo toho potřebie, od drahně set let kronikami, majestáty, dskami a rozličnými listy a pamětmi, kdež ta věc zřetelně z mnoha stran v mnohých královstvích a zemích známa a vědoma jest, že od starodávna jsem pán a k jmenovanému panu Jaroslavovi znal jsem se a znám, že jest strejc můj: i tu znáti můžete, takovou věc již věduce, kterak by to býti mohlo, aby on neměl pánem starodávním býti. A kdež jste mi také psali, že za glejtem krále JMti dotýkáni jste na své cti před soudem zemským: i pane a příteli milý, jistěť já na páních JMtech a vladykách soudciích zemských to znám i také ten sám jsem, abych v takové i v jiné věci krále JMti, pána mého milostivého, ve všie poctivosti zachoval; ale poněvadž majíce vy glejt JMKské, psanie jste odsud z Prahy ku panu Jaroslavovi učinili, tu z takové příčiny páni JJMtí zase proti tomu psáti a mluvití jsou nebránili, jakož za to mám, že i od JJMtí, proč se toho nebránilo, slyšeli jste. A jakož jste mi poslali přiepis toho psanie, kteréž jste nyní ku panu Jaroslavovi učinili, i poněvadž ta psanie, kteréž jsou mezi vámi předešla, nejsou skrze mne rozdávana vám s obú stran, i bych měl takovým způsobem k sobě to psanie již přijímati, znáti můžete, že mi to nepřislušie a aniž toho učiniti míním. Dán na hradě Pražském v středu po hođu blahoslavené panny Marie zvěstování léta oc. VIII.

Zdeněk Lev oc.

Odepsanie na psanie páně Hendrychovo oc. napřed psané.

2.

Slibuje nově jmenovaných hejtmanův v kraji Prachenském býti poslušen.

1508, 13. zří. Orig. v archivu Třeboňském č. 3509.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane a urozený vladyko, přátelé moji milí! Jakož najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, uherský, český oc. král, pán náš milostivý, hajtmany po krajích v této České zemi zřediti jest ráčil a vás v tomto našem kraji Prachenském hajtmany ustanoviti, práva obhajovati a řádu, tak jakož zřízení a svolenie zemské od JMti vydané a potvrzené to v sobě zavírá a ukazuje: protož já Zdeněk Lev z Rožmitála oc. podle téhož poručenie a zřízení zemského vám od JMti vydaného a stvrzeného slibuji a chci vás v tom poslušen býti a tak se zachovati, jakož též zřízení v sobě drží a ukazuje. Toho na svědomí pečef svú dal sem k tomuto listu přitisknutí. Jenž jest dán v středu před povýšením svatého kříže léta MV^{VIII}.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a urozenému vladyce panu Zdenkovi Malovci z Chajnova na Witmberce.

3.

Petrovi z Rožmberka o nepřátelském smýšlení a ouskočném jednání nejvyššího kancléře.

Na hradě Pražském. 1508, 28. listopadu. Orig. v archivu Třeboňském č. 3516.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte zdrávi jsúc dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že jest král JMt ráčil psáti nám několika, abychom od úředníkuov z zámkuov JMti počty přijali, jakož vám teď toho přepis posílám: i na tu sem věc myslil, co s tím máme činiti, i mně se zdá, máme-li my jedni a druží nic, kterýmž jest tak mnoho poručeno jako nám, počty přijímati, že se to nemůže dobře trefiti a zvláště z té příčiny, poněvadž pan kanclér*) ještě jest králi JMti těch zámkuov nezdal a v to nás podle zřízení na obecním sněmu učiněného nevpustil. Co se vám v tom zdá, prosím račte mi oznámiti, neb za to mám, že pan kanclér bude o tu věc připomínati; než mně by se zdálo, aby jemu odpověď dána byla, že z hodných příčin zdá se nám toho odložití, až se od JMKské vrátíme. Neb račte toho povážiti, kdybychom počty přijímali prvé než on pan kanclér ty zámky zdá [sic], jakž zřízení zemské jest, tehdy bychom jeho věc tvrdili, a oč sme se zasadili pro dobré krále JMti a JMti dědicův i tohoto království, to lehčili; a protož mně se zdá, že jest ta věc z něho přišla, že by nás rád v něco

*) Albrecht Libšteinský z Kolovrat.

uvedl, cožby v tém [sic] svého zisku znal, ale my bychom byli nerozómni, kdybychom se toho dopustili.

Také račte věděti, že jest král JMt psáti ráčil, aby pan kanclér s panem Radslavem*) k Hoře dohledli a od pana mincmeistra**) počet přijali: ježto mně se také zdá, že to z pana kancléře jde, že by chtěl zřízení zemské na jiných tvrditi, ale sám se toho, v čemž se jeho dotýče, pokudž muože, zdalovati; i takové věci bych já nehyzdil, anébrž dobré jest, abychom počty přijímali, kdyby ta věc, což se pana kancléře dotýče, byla na konci postavena, ale sic jináče bojím se, že bychom patami napřed chodili oc. Což se pak toho počtu s panem mincmeistrem dotýče, Radslav na tom nenie, by se v to dáti chtěl, dokudž nebude v to uveden, aby podle zřízení zemského zámky královské spravoval, též jako pan kanclér, a tak potomně podle toho zřízení aby trvalo, aby dva jednostajně k takovým věcem dohlédali a opatrovali, jakž svoleno a zřízeno jest, ne aby někto vytrhna se chtěl mimo jiného napřed vlásti [sic] a k své ruce zámky královské aneb úředníky na nich zavázané jmieti.

Teď vám také posielám priepis, co jest psal pan kanclér jednomu pánu a snad i víc někomu, že bychom něco vejše na se táhli neb brali, než nám přísluší, a zvláště ti páni, kteříž jsme nyní o svatým Martině spolu byli; a o mně zejména zmínku činí, jakož tomu ráčíte z toho přípisu porozóměti, ježto buohda nic jsme nejednali ti páni i já, což bychom jednati neměli, a zvláště o tom mnoho mluví, což se psaní pod zemskou pečeti dotýče, ježto zřetledně zřízení a obecní svolenie jest, že máme pod zemskou pečeti psáti; ale jinému nemohu rozóměti, než že sobě proto najviece to obtěžuje, že jménem královským, tak jakž jest se byl v to dal, tak nám mnoho nepíše jako prvé, aby nám rozkazoval, a poněvadž JMKská v uobecníem zřízení to jest ráčil ustanoviti, kterak taková věc zachována býti má, ne tak vše, kterak by se jeho samému rozómu zdálo, a protož rozličně bouří a snad by nedbal, plet se jakž plet v tomto království, kdyby jedné tak, jakž on chce, bylo po jeho vuoli; ježto známe, co jest nám dobrého zednal [sic] neb nic; i jest slušné více takových spletkuov, pokudž muožem, v tomto království nedopouštěti, zvláště tomu se nesluší dáti vésti, ktožby chtěl svú věc napřed před obecníem dobrem předkládati, jakož pak zřetledně to již známe, co jest skrze jeho předsebrání v tomto království přišlo; a protož není potřebě [sic] o tom mnoho vypisovati.

Také, pane a přáteli muoj milý, vězte, že jest mi poslán list, kterýž jest psal pan Ladslav Třebovský panu hofmistrovi,***) že kněz biskup Bosák †) i také kněz biskup Olomúcký a on pan Ladslav a pan Hanuš Hugvic tento týden k králi JMti pojedú o to, což se té věci, kterouž s panem kanclérem činiti máme, dotýče; i velmi se to

*) Radslav Beřkovský z Šebířova.

***) Vilém z Pernštejna.

**) Bernard z Waldšteina.

†) Jan Filipec, biskup Vrádinský.

dobře treffi, že také od nás k JMKské pan mincemejstr a pan Tunkl jedou, neb jistě toho našeho předsevzetí nikterak nesluší opouštěti pro dobré pána našeho i JMti dědicův i pro naši budoucí nebezpečnost; neb ačkolivěk o těch o všech věcech věděl bych vám mnoho co oznámiti, ale nehodí se všeho psáti a také sem tuto již mnoho psal. Však toto také račte věděti, že pan kancléř, tak sem zpraven, o to jest mluvil, že jest pečeť zemská nová udělána, ježto o tom, za to mám, tak dobře věděl, jako kto z nás; a kdyby pak i nové nebylo, však stará není zrušena, muožem tak dobře starou pečeti jako novou, ježto mně se zdá, že v tom nemá oč mluvit, než leda bouřil, ježto jest víc k smiechu než k čemu jinému podobno; však tu muožem znáti, poněvadž se toho chytá, ježto nic není, že kdyby bylo zač ujeti, tepruov by se toho držel, kdyby nám mohl v čem jakej posměch učiniti; ale poněvadž o věc spravedlivú jsme se zasadili, tu naději ku pánu Buohu mám, že nám rácie v tom prospěch dáti. Však toho jest potrebie, abychom v tom pilnosť společnú jměli a o to o všecko spolu s ním před králem JMti konec sobě, což najspíš budem moci, učinili; jakož tu já naději do našich všech přátel mám, že v takové věci budú nám přistojni. Dajž pán Buoh pane a příteli muoj milý nám se spolu šťastně ve zdraví shledati. Dán na hradě Pražském v úterý před svatým Ondřejem léta oc. VIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkhrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc.

4.

Petrovi z Rožmberka, aby jako správce království Českého k uvažování zemských potřeb dne 30. prosince na hrad Pražský se dostavil.

Na hradě Pražském. 1508, 18. prosince. Orig. v archivu Třeboňském č. 3518.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane [a příteli]* muoj milý! Vězte [že ráčil] psáti král JMt, kteréžto psaní dnes jest [mi dodáno, že jsou toho potreby JMKské a] dědicův i tohoto všeho království pilné [a] zna[me]nité, abych pány a [vladyky, kte]říž v soudu zemském sedají, správce království tohoto, bez prodávání, aby se [sjeli, svolal,] že JMt rácie nám všem takové potreby oznámiti oc. I poněvadž [taková vu]le a rozkázanie JMKské a pilné a znamenité potreby, za to vás, pane a příteli milý, prosím, že v pátek po hodu božieho narození do Prahy přijedete a nazajtrí v sobotu ráno [30. prosince], že se na hrad Pražský sjíti ráciete a ty potreby, kteréž nám JMKská skrze své poselstvie rácie oznámiti, slyšeti; kdežto vám věřím a s pilností žádám, znajíce takovou vuoli a rozkázanie a pilné a znamenité potreby JMKské, že tak učiníte a na hradě Pražském na čas jmenovaný najíti

*) V hranaté závorce položená slova jsou v původní listině uhnílá.

se dáte. Dán na hradě Pražském v pondělí před svatým Tomášem apoštolem božím léta oc VIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkhrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc.

5.

Petrovi z Rožmberka o královském do Čech příjezdu, o chystaném vítání kněžny, dcery královské, paními českými a o zrádcích, kteříž by chtěli hrad Pražský zlétiti.

Na hradě Pražském. 1509, 28. ledna. Orig. v archivu Třeboňském č. 3522.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, přáteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že jest mi poslal pan hofmistr přiepis listu, co jest král JMt ráčil panu Ladslavovi Třebovskému psáti; kteréhožto listu také vám teď přiepis posielám, kdežto z něho porozomiete, že jest král JMt již tento pátek minulý z Trnavy vyjeti a do Moravy se obrátiti ráčil. Jakož již jest veliký čas, aby JMt do tohoto královstvie ráčil brzo přijeti, neb čím dále vždy jsú toho větší potreby.

Neb račte věděti, že jest mne došlo, kterakby někteří velikú zradu před sebou měli, chtějíce se o hrad Pražský pokusiti, rozličné věci sobě k tomu strojiec i jakýs most koženéj [sic]; ježto kdyby král JMt měl svým přiejezdem prodlíti, vo dvorné věci někteří chtěli by se pokusiti, a všecko to jde z té roty šibalské; kdež já jivě naděje v tom jmieti neviem, však mám v pánu Buohu doufanie, že nás ráci od takových nešlechetníkuov vysvoboditi; než jest potrebie v tom ve všem se opatrně jmieti a k tomu skutečně se přičiniti, abychom před takovým šibalstvem mohli sobě pokoj učiniti; však ptám se na to se vši pilností i s Pražany, kteříž starší jsú, abych se mohl v této věci gruntu doptati; a jestliže v tom co více vyzviem, ježto by bylo potrebie vám věděti, chci vám to bez meškání oznámiti. I račtež toho pováziti, před tou rotou kterak jsme bezpečni s svými hrdly a statky i také prvotně pán náš, jakož JMKské tu všecku věc oznámil sem; však prosím, že nyní ráciete to při sobě zachovati.

Což se pak dotýče naší jízdy proti králi JMt, srozoměl sem z psaní páně hofmistra i také z páně Ladslavova Třebovského, že jest toho potrebie, aby někteří z nás k králi JMt do Brna se vypravili a potom opět jiní JMt vítat, tak jakž porozomieme, kterak se králi JMt v tom bude zdáti; než což se do Brna jездí dotýče, abychom v tom JMKské obeslání nečekajíc, jeli, aby opět ten člověk nám něco nesplet; neb jest v pánu Bohu ta naděje, že všecky věci k dobrému konci budú se moci přivesti, když jedné naší pilností nebude scházeti, pak tak to by mně

se zdálo, abyšte vy, pan hofmistr a pan komorník *) do Brna k JMKské jeli bez prodávania, kdežto já za to zvláště prosím, že tak ráčíte učiniti, neb pan hofmistr na tom jest, žeby jeti chtěl a panu komorníku o též píši; a takto tu věc před sebou mám, že sem poslal ku panu hofmistrovi, abych od něho zvědět mohl, který den jmenovitě mohl by se ten přiejezd váš do Brna trefiti, a také za to mám, že od pana mincmeistra na každý den poselství jmieti budu, čímž se šiere zpraviti v tom budu moci; a jakž to konečně zviem, že jest JMKská v Brně, a zatím mi se poselství od pana hofmistra vrátí, dám vám to hned vědět, kdy byšte měli jeti. A za to vždy prosím, že tak ráčíte učiniti a té jízdy sobě neobtěžovati; a zdá-li se vám také, aby pan sudí **) jel, chci jeho za též rád prositi; neb jakož sem vám psal, kterak pan kanclér k králi JMti jest se vypravil, má s sebou rozličnou čeleď a s rozličnými úmysly, a protož jest velmi potřebie našeho pána i našich přátel posíliti. A z Moravy také drahně přátel při králi JMti na tento čas budem jmieti.

Což se pak mé osoby dotýče, jistě bych také rád s vámi jel, ale toho nevím, budu-li to moci učiniti z těch příčin, kteréž vám oznamuji; než psal jsem králi JMti, co mi v tom ráčí rozkázati, že se v tom chci zachovati. Však také prosím, račte mi v tom svou radu a zdání oznámiti, a za to mám, že mi se prvé posel od JMti vrátí, nežli tento, kteréhož teď k vám posílám.

Což se dotýče některých paní, aby proti kněžně, dceři krále JMti, vyjely: i poněvadž tomu jest rozuměti, že se to JMKské líbí, sluší nám také tu poctivost JMti učiniti; neb také sem srozuměl [z] psaní páně Ladslava Třebovského, že jest proti kněžně JMti vyjela paní maršálková a paní Lichtnšteinarová, a do Brna že k ní mají přijeti paní hajtmánová Moravská a paní Ladslavová a některé snad víc; však kteréby vše z Čech vyjeti měly, za to mám, že mi to pan mincmejstr od krále JMti oznámí; než pan hofmistr ten mi píše, že za to má, že jeho manželka bude moci také jeti, ač když jsem prvé jemu o to psal, to jest sobě obtěžoval, ale již jest k tomu přistúpil a toho otporen nenie.

Pane a přáteli moji milí! Ač snad druhdy ledacos vám píši, ježto snad mohlo by se někomu zdáti, že víc na se беру, nežli mi přisluší, ale poněvadž to činím dobrým a přátelským úmyslem, prosím račte otpustiti; však cožby se vám nelíbilo, oznamte mi, rád opravím, neb s kým jsem v dokonalém přátelství a úmysl býti mám, píši jemu i mluvím otevřítě, jakž est mi na mysli, bez fortele; než před lotry sluší nám opatrnost jmieti, ne bychom neupřímností vuokol šli, než bychom jich lotrovstva a šibalstva zrušiti a zkaziti mohli, nebo kdyby nás takoví v klesku uvést mohli, jistěby nás rádi dorazili, ale buohdať nás pán Buoh od toho zachová; než ktožby nám jámu kopal, sluší ho radši do nie samého uvrći.

*) Ladislav ze Šternberka a na Bechyni.

**) Petr Holický ze Šternberka na Leštně.

Také račte toto věděti, že jest mi psáno, že jest Jiřík Stach, kteréhož pan Zdeněk Dobrohost u vězení měl, utekl, ale bych já tomu měl věřiti, že jest to tak, to v můj rozum nemuž, než že je puštěn; i račtež se podívati tomu řádu: jsa on obeslán několikrát, nechtěl jeho na hradě Pražském postaviti, než své vuole v tom užíval; a protož, bude-li to JMKská ráčiti trpěti i s námi, co jest on pod tím puosobil, budeť věc divná, abychom to měli lechčiti, neb poněvadž cheme řádu, sluší netrpěti neřádu, a jináče dobře býti nemuž. Dajž pán Buoh, pane a přieteli muoj milý, nám se spolu šťastně ve zdravie shledati, a prosím račte tohoto posla brzo zase ke mně vypraviti. Dán na hradě Pražském v neděli před hodem slavným hromic léta oc. IX°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabie Pražský.

Psáno Petrovi z Rožmberka.

6.

Petrovi z Rožmberka o výjezdu stavů českých proti králi do Německého Brodu, sněm český že jest králem rozepsán oc.

Na hradě Pražském. 1509, 30. ledna. Orig. v arch. Třeboňském č. 3523.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane přieteli můj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že po tom, když sem k vám posla teď nedávno vypravil, přijel jest ke mně posel můj, kteréhož sem k králi JMti do Trnavy posélal, a přinesl jest mi mnoho listův od JMti, kteréž sem rozeslali dal, komu kteří býti mají; kdežto JMt píše vám, panu hofmistrovi, panu komorníkovi, panu sudímu i také jiným mnohým pánům a z rytířstva a Pražanóm, abyšte proti JMti vyjeli a v Německém Brodě v sobotu po svaté Dorotě byli, jakož se tím psaním od JMti šíře zpravíte. I poněvadž již tak brzy JMt do tohoto královstvie ráčí přijeti, mně se zdá, že již na tento čas nenie potřeby žádnému z nás do Brna jezdit, jakož sem také o to psal panu hofmistrovi a panu komorníkovi; než ktož sou obesláni, aby proti JMti do Německého Brodu jeli, to mně se zdá za potřebné i za slušné, aby se v tom JMti vuole ke cti JMti naplnila, jakož za to mám, že žádný toho z těch, ktož sou obesláni, neobmešká, lečby kto beze lsti nemohl.

Také račte věděti, že některé paní mají proti kněžně, dceři krále JMti, též také do Německého Brodu vyjeti.

Také vžte, pane a přieteli můj milý, že král JMt ráčil jest nám rok položit se panem kancléřem první čtvrtěk v puostě; jakož vám teď toho listu připis posélám, co nám JMt o to píše, ale toho listu od JMKské nechal sem u sebe z té příčiny, poněvadž jiné některé věci také prvé u mne sou, co máme se panem kancléřem činiti. Pak nevím, kudy jest to přišlo, že se v tom listu nejmenuje, kde

státí máme, však jiné naděje nemám, než že na hradě Pražském, neb za to mám, že JMt ještě tento masopust na hrad Pražský přijeti rácie.

A také JMt pokládá sněm obecní tohoto království na hradě Pražském první úterý v puostě, jakož již o to sou listové po krajích rozesláni od JMKské.

Také jest mi oznámeno, že král JMt ráčil ku panu kancléři poslati a ku poslům Pražským, aby do Trnavy nejezdíec JMt v Brně čekali; než že jest ráčil k sobě obeslati hajtmána z Hrádku a z Poděbrad, aby k JMti přijeli, že ráčí je z prvních závazkův propustiti, než nový slib aby učinili JMti a JMti dědicóm a nám správcom na JMti místě podle zřízení zemského oc. I pane a přáteli můj milý! V pánu Bohu mám já tu konečnou naději, když stále a pilně při tom dobrém, což sme předsevzali, trvati budem, že bohda všechny věci k dobrému konci přivedem a užitečnou službu pánu našemu a JMti dědicóm učiníme, a tomuto království i nám pokoj. Neb ačkolivěk rozličné šibalstvo jest, ježto o tom vždy jedno po druhém slyším, ale již vás nyní nechci tím zaneprázniť, neb mám za to, že se bohda brzo sbledáme; však s boží pomocí, tak jakž vám pší, když v těch věcech potřebných snažnost a pilnost společně mieti budem, všechna ta lotrovstva bohda k dobrému konci přivedem. Dán na hradě Pražském léta oc. V^cVIII^o v úterý před hromicemi.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc.

7.

Křištoforovi z Švamberka, jakou pomoc válečnou krajové králi svolili oc.

Na hradě Pražském. 1509, 20. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3534.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli, zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře, jakož jste mi psali, jaké jste jednání na sjezdu kraje Prachenského jměli, tomu sem porozoměl i také tu péči, kteráž ste se panem z Rožmberka měli, a stav panský že jest svolil tak, jakž ste mi tu věc oznámili: když to králi JMti oznámím, o tom nepochybuji, že toho JMt od vás vděčen bude; než vězte, že jest JMt včera jel na lov na Brandýs, však za to mám, že tuto středu zase přijeti ráčí.

Což se pak rytířstva v kraji našem dotýče: tomu sem nerad, že jsú se pro té puol druhé kopy tomu zepřeli, k čemuž jsú téměř všickni již svolili; neb vězte, že již v těchto krajích tak, jakž jest ta věc králi JMti oznámena, svolili jsú místo každého pěšího VI^l míšenské, totižto v kraji Plzenském, Hradeckém, Chrudínském, Boleslavském, Kouřimském, Slanském, Litoměřickém, Rakovnickém, Podbrdském; a z Žateckého kraje k JMti sú poslali, toliko žádajíc, aby něco počtu pěších v tom

kraji jim umenšiti ráčil, že se jim zdá, že jest na ten kraj mnoho položeno, než že rádi dáti chtě jako i jiní. Ale JMt ráčil jest jim dáti odpověď, že se JMti nehodí pro jiné kraje, aby mělo jim co umenšováno býti; a s tím sú zase poslové do toho kraje jeli, a za jiné nemám, než že k témuž přistupí jako jiní.

Což se pak dotýče kraje Čáslavského, odtud ještě JMt odpovědi nemá, než za to máme, že tu též svolí jako jiní; a což se dotýče krajuov Bechyňského a Vltavského, toho ještě neviem, kterak jest tu pan komorník zjednal, neb ještě od něho žádného o tu věc poselství u krále JMti nebylo.

Toto také, pane švagře muoj milý, vězte, že v některých krajích, tak jest králi JMti oznámeno, že sú chtěli místo jednoho pěšího po desíti kopách dáti, kdyby jiní krajové chtěli též učiniti: pak tutož jest již daleký rozdíl našich pánuov rytierstva kraje Prachenského, že k obecnému dobrému chtí býti najposlednější, ač snad, kdyby to věděli, že já je za takové pokládám, bylo by jim proti mysli; však byť se pak velmi hněvati chtěli, s prvniemi nemohú býti v této věci počteni; však jakž jest kolivěk, snad jedni druhé napravie, že sobě srozumějí, poněvadž někteří z nich nebyli by toho odporni, kdyby jiní k tomu přistúpiti chtěli.

Což se pak měst dotýče, což sú mnohá svolila i také Pražané, což jest na ně uloženo, že též z pěších dáti chtí jako i my: i poněvadž Pražané sú svolili, za to mám, žeť již jiná města všecka téhož odporna nebudú.

Což se pak dotýče, pane švagře muoj milý, poněvadž ste svolili z pěších dáti, ježto potřebie vám u Plzně na ten den podle obeslání krále JMti býti: i ačkolivěk byl bych rád s JMKskú o to rozmluvil, ale poněvadž JMt odjeti ráčil, bylo by vašeho posla dlúho držeti, aby na JMti příjezd čekal; než s některými vašimi přátely, radami krále JMti, mluvil sem a tak se nám zdá, kterýžkolivěk chcete tu pomoc králi JMti učiniti, že vám nenie potřebie podle toho obeslání ku Plzni táhnúti; neb já také v tom kraji statek máje, poněvadž sem svolil, nepotáhnu, než ktož jest nesvolil, těmť jest se potřebie opatřiti, aby holého nedali, aby snad nebylo huore než té půl druhé kopy, ježto jest více posměch na tom se zastaviti, než co jiného. Neb mně se zdá, by byli k ničemuž nechtěli svoliti, než že chtě táhnúti, byli by poctivěji učinili, než toho ujímati, k čemuž sú jiní svolili; pakli budou jaké poselství z toho kraje rytierstvo u krále JMti měti, za to mám, že JMt bude věděti, jakú jim má odpověď dáti. A proto toto již vám píši, muožete pánu z Rožmberka oznámiti a při tom pánu ode mne z těch koží, kterými mne chce darovati, poděkovati. Než to mi se najhuore líbí tuto, jakž jest mi ráčil psáti, že chce jednoho dáti z děla vystřeliti a druhého upéci a třetího na kuol vstrčiti: i bojím se, že se velmi ty kuože pokazí, že se na kožich dobře hoditi nebudou. Dajž pán Buoh, muoj milý švagře, nám se spolu šťastně ve zdraví shledati, a dobře jest, aby se lotři trestali, aby dobří

tím větší svobody a zvuole užívati mohli. Dán na hradě Pražském v pondělí před s. Bartolomějem léta oc. VIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Chřištoforovi z Švamberka oc., švagru mému milému.

8.

Oznamuje Petrovi z Rožmberka, jakou výtržnost Hendrych z Gutšteina nad bratrem svým Wolfem provedl; prosí, aby brzo berní na hrad Pražský odeslal.

Na hradě Pražském. 1510, 2. ledna. Orig. v archivu Třeboňském č. 3547.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, to bych vám věrně přál. Pane a příteli muoj milý, račte věděti, že dnes páni Gutšteini, pan Jetřich, pan Jan stavěli jsou se, a při tom jest oznámeno králi JMti, že jest pan Hendrych, bratr jich, Kunžvart ztekl a pana Wolfa, bratra svého, tu na Kunžvartě jal. Tu král JMt to rozváživ, jaké se to věci dějí, nechtěje téhož dopustiti, aby panu Jetřichovi a panu Janovi měla se taková věc přihoditi, ráčil jest je rozkázati vsázeti; potom pak k večerou přijel jest také pan Wolf; však toho neviem, kterak jest panu Hendrychovi ušel, i stověl jest se králi JMti: a JMt ráčil jest jemu dáti rok do hospody, do Pehmova domu, až do zajtrčí; co pak dále z toho bude, toho ještě neviem. Než toto jest také slyšeti, že by pan Hendrych v Tachov se uvázal: i JMKská jest na tom, jestli že jest tak, aby JMt nikterak toho nelechčil; než za JMt ráčil hned obeslati many, kláštery a města tu přisedící i také některé okolní sousedy odtud nedaleko JMti poddané, aby páně Hendrychovu svou vůli s boží pomocí skrotiti mohli a toho, več jest všel v tomto království v drženie, dobýti. Jakož za to mám, že k vám král JMt brzo o to psanie učiniti rácie, kterémuž šieře budete moci vyrozoměti, neb mně se po tomto poslu nehodí pro přejetí listu mnoho o tom vypisovati; však pokudž jest možné, co by se psáti hodilo, prosím, račte mi v tom své zdání oznámiti. Než toto jest zdání mé, ač neviem dobře-li tomu rozomiem, že jest potřebie králi JMti, aby panu Hendrychovi ty šturmy skutečně zastavil a přetrhl, dokudž jest JMt v tomto království; však již JMt nemůže zde dlouho býti pro jiné potřeby JMti země, a protož slušie tím pospiesiti, zvláště dokudž se špihovati nebudou. Pakli se to bude moci jináče srovnati bez odtahu, tomu bych já rád byl, kudy by se zlé zastaviti mohlo.

Muoj milý pane a příteli, jakož jsem vám před časem předešlým psal, což se berní dotýče, za to žádaje, abyšte ji brzo ráčili na hrad Pražský poslati: i za to ještě prosím, že tak ráčiete učiniti bez prodávání, neb ač jest něco berníciích peněz odjinud bylo mi přineseno, ale ještě se mnoho nedostává; a jak jest nového

léta minulo, neb jsem sobě byl dotud prutah vzal, tak mne všickni napořád napomínají, nechtějice mi odpočinutí dáti, a protož vždy prosím, že tak ráciete učiniti, aby se tou berní pospíšilo poslati, neb mi v tom zvláštní přátelství učiníte; neb ač toho nic na užitku, ale mnoho tudy s sebe práce složím a starosti, ježto sic bez toho mám hojnost dosti práce. Dán na hradě Pražském v středu po novém létě léta oc. X°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabí Pražský.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc.

9.

Vilfmovi knížeti Bavorskému v příčině různice o meze při horách Bavorských. Na hradě Pražském. 1511, 8. října. Tištěno v Archivu Českém I. 337.

10.

Křištoforovi z Švamberka, aby na dlužné listy královské jako jistec pečeť přiložil.

Na hradě Pražském. 1511, 26. listopadu. Orig. v arch. Třeboňském č. 3558.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Vězte, že tito listové hlavní, v kterýchž jsem se na místě JMKské jistcem za JMti dluhy učinil, obnovovati se na tento čas musili, a některé nové pro splacenie prvních dluhuov, za kteréž jsú z pánuov správci rukojmí, zdělati: a protož vás, pane švagře muoj milý, žádám, že k nim pečeť svú, aby se bez dlühých odtahuov dokonati mohly, přiložiete; neb kdyby se jimi dlúho protahovalo, snad by sobě někteří to mohli obtžiti a po tom i na krále JMt škody hnáti. I pane švagře muoj milý, pro uvarování toho obého, věřím vám, že tak učiniete a pečeť svú k těmto listóm přiložiete; neb i to sem, pokudž jsem rozoměl, sobě rozhodl, aby v jedněch listech jedni a v druhých druhí slibovali, a tak aby všem potřebie nebylo v jedněch listech slibovati. Dán na hradě Pražském v středu po hodou svaté panny Kateřiny léta oc. XI°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkhrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka oc, švagru mému milému.

11.

Křištoforovi z Švamberka, aby na dlužní listy královské pečeť svou přitiskl jako jistec a na rozepsaném snému jednal tak, aby zlé věci průchodu neměly.

Na hradě Pražském. 1512, 18. ledna. Orig. v arch. Třeboňském č. 3561.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli i se paní manželkú vaší a sestru mú milú, toho bych vám věrně

přál. Muoj milý pane švagře, teď vám posílám listy hlavnie, v kterýchž sem se místo krále JMti jistcem udělal, jakož sem vám to zde v Praze oznámil; i poněvadž jste své pečeti s sebu neměli, protož k vám tyto listy posílám a prosím, že k nim pečef svú přiložíte. A muoj milý pane švagře! Jakož jest slyšeti, že má býti sněm obecní: i jest mi dnes po vašem odjezdu oznámeno, že jest položen první pondělí v puostě; i jestliže prvé na ten sněm přijedete. jednajte ve jméno buoží tak, jakž toho potřeby, aby zlé věci průchodu neměly, znáte, a jestliže my někteří pro zemskou potřebu se poobmeškáme, tím svých hlasuov neztratieme; a protož, chtěl-li by kto jináče to vykládati, již se dále v tom rozumem spravte. A rač se nám dáti pán Buoh spolu, pane švagře muoj milý, šťastně a ve zdraví shledati. Dán na hradě Pražském v neděli den svatě Přišky léta oc. V.^o XII.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabí Pražský.

Urozenému panu, panu Křištoforovi z Švamberka oc., švagru mému milému.

12.

Křištoforovi z Švamberka, že sněm v Kolíně přece býti má, že se lidé k válce strojí, o počínání si knížete Bartoloměje Minsterberského a Zikmunda Kafunka, Mělničtí že hrad pánův z Walštejna jako oblehli oc.

Na hradě Pražském, 1513, 5. srpna. Orig. v arch. Třeboňském č. 3580.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli i se paní manželkú vaší a sestrú mú milú, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře! Což se pánuov Třebelských, přátel našich, a těch pěti set ů gr. českých, kteréž vy Zbyňkovi Běšínovi dáti jste měli, jakož já již to zastúpiti mám, dotýče: i ještě na to jemu sem listu neudělal, než vám list teď posílám, že vás v tom dluhu zastúpiti mám a váš list u Zbyňka vyvaditi; i prosím vás, že ten list, kterýž na pány Třebelské máte, již jim vrátíte.

Jakož jste mi psali, pane švagře muoj milý, žádajíc věděti, puojde-li ten sněm v Kolíně předce, který na den svatého Bartoloměje býti má: i věřte, že předce má býti, neb jest v krajích na tom zuostáno, by pak již k němu obesláno nebylo; ačkolivěk měli by listové o to od krále JMti do krajuov psáni býti, ale ještě jich nepřinesli, a jest mi divné, čím se tak dlouho prodlévá, leč při JMti posla pro jiné věci zdržují.

Noviny jsú rozličné slyšeti, a než jedny minou, už jiné nastanou, a již jest tolik toho spleteno v hromadu, že časem nevím, čím se spraviti a čemu dokonale věřiti; však o tom jest najvíce slyšeti, že se na všechny strany lidé více k válce nežli ku pokoji strojí, i moji nynější blízcí sousedé; kdežto já také z příčin slušných pšíi do všech krajuov, aby vojensky hned na hotově byli pro všelikterakú potřebu oc.

Pak bych vám měl předešlé věci opakovati, za to mám, že o mnohých víte; než toto vám oznamuji, že města, když jsú sjezd v Praze ty dni po svatém Jakubu měli, že sú nějaké přátelství s kniežetem Bartolomějem*) tvrdili a na tom se i rozjeli; než jáť sem s městy nyní nic nejednal, krom což sem jim prvé psal, což se hradu Pražského dotýče, a na to ještě od nich konečné odpovědi nemám, kromě ode dvů měst.

Byl jest Procek**) u Pražan a u jiných měst od krále JMti v poselství: i tak rozumím, že jsú spolu nic nejednali nežli svadili se, a s tím jel zase Procek do Uher; a co jest sjednal, což se kněze Bartoloměje dotýče, aby jemu města nákladni nebyli, poněvadž on krále JMti poddaným škody činie, i což rozumím, že jest v tom také nic neprospěl, než že jest mu odpověď dána, aby se k žádnému gruntu trefnému nesformovala.

Také vězte, že kněz Bartoloměj jakés spisy ukazoval aneb oznamoval, jaký má zápis s městy, a že se vopouštěti nemají, a nevyhradili práva ani nic jiného, ač jestli tak, co jest on mluvil, krom toliko samú osobu krále JMti a JMti dědice; ježto již jsú to věci veliké a k řádu se nevztahují, zvláště s těmi způsoby, co před se to knieže běře.

Také kněz Bartoloměj ublížil jest nám správcom, ježto bylo by o tom mnoho psáti; i také co sme my zase z potřebnosti a s čím ku Pražanom a ku poslům z měst poslali, pan sudí, pan kanclér, pan Bernart z Walštejna a já, ježto mám to všecko sepsáno, ale čas nesloužil, abych to dal přepsati a vám poslal; a že již toho psaní ukracuji, překází mi mnohé zaneprázdňenie i také již čtvrtá hodina na noc; však když se bohda o sněmu shledáme, šře o ty všecky věci rozmluvíme a což bude potřebného, to sobě, dáli pán Buoh, oznámíme.

Toto také, pane švagře muoj milý, vězte, že kníže Jiří Mišenské ráčil jest nám správcom psáti slovy rozumnými, slušně to předloživ, která jest v stavích v tomto království různice, že by se v to chtěl, ač bylo-li by nám k vuoli, vložiti, a městom že o též píše.

Také vám toto oznamuji, že rota kněze Bartolomějova a Zigmunda Kafunka, tak jakž jest mi oznámeno, učinili tyto dni minulé škodu u Svídnice a něco předměstí spálili, a co pobrali, to na Skály vzali, kteréž též knieže od pana Hynka Špetle drží: i považte těch přátel českých měst pod řádem a právem, jaké skutky činí a škody poddaným pána svého; mně se zdá, by lidé se chtěli dívati, jakož bohda toho nebude, že pán Buoh neráčí dlúho toho trpěti.

Rád bych vám těch novin uskrovnil, ale když je jich mnoho, nemohu na krátce přestati. Toto také vězte, že Mělničtí měšťané byli osadili, skůro jakoby

*) Bartoloměj, kníže Minsterberský, syn Viktorinův, vnuk někdy krále Jiřího z Poděbrad.

**) Procek Malý z Cetně, rytíř, sekretář královský.

oblehli, hrad Mělnický pánuov z Walšteina, a kudyž fortna na zámek tu zakopali, aby tady choditi nemohli, a pánuov z Walšteina dobrého člověka, kterýž tu úředníkem byl, jeli; toho pak nevím, jaký to konec vezme, než nebude-li srovnání, já se podle úřadu svého, pokudž jest za právo, zachovati musím. Rač dáti pán Buoh, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na hradě Pražském v pátek před svatým Sixtem léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Panu švagru mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

13.

Proboštu Chotěšovskému v přičině nakoupení zbroje na 100 osob, na Blatné 1512, 20. srpna; tištěno v Archivu Českém IV. 57.

14.

Petrovi z Rožmberka o politických záležitostech a různých novinách, o praktikách knížete Bartoloměje Minsterberského, o sporu vyšších stavů s městy, Vratislavští že u něho byli s poselstvím oc.

Na hradě Pražském. 1513, 7. srpna. Orig. v archivu Třeboňském č. 3582.

Urozený pane, pane příteli můj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi ráčili psáti, kterak by vás rozličné noviny docházely, cožby se v Praze díti mělo, ale že sem vám toho neoznámil: i račte věděti, že bych jistě toho nerad obmeškal, což bych potřebného znal, jakož sem tuto středu minulou po vašem služebníku vám psal, některé věci oznamuje; a byl bych ty časy rád i více psal, než že, maje do krajův mnohá psaní, nemohl jsem tomu dosti učiniti, však maje ten úmysl bez prodlévání k vám poslati.

Jakož jste mi ráčili poslati psaní, kteréž vám teď zase posílám, což jest vám psal pan hajtman Moravský i také toho přepis, co jest jemu psal pan Ladslav Třebovský: i slyšel jsem také o tom, což se pana Třebovského dotýče, kdežto tomu rozomím, že on pan Ladslav také se v tu rotu dává, kteráž šibalstva následuje.

Což se dotýče pana hajtmána Moravského: jakož jste mi prvé psáti ráčili, že jste se s ním sjížděli, i z toho sem srozuměl, že on při nás přátelech stojí; a v tom psal jest pan hofmistr před včerajším mně a panu kancléři,*) že se jemu zdá, aby on pan hajtman byl na tento sněm do Kolína od krále JMti poslán, však což by měl jednati na list věřící, aby se v tom námi správci spravil; i již sme my o to k králi JMti poslali a psali, neb mně se zdá, že jest lépe, nežli by kto jiný v tom

*) Ladislav z Šteinberka na Bechyni.

poselství z jiné země býti měl, neb mohl by ten v to se vetřítí, že bychme snad nic po něm neučinili.

Také vám teď posílám, co jest pan hofmistr mně a panu kancléři psal, ješto jest nám to včera přineseno, a co sem já zase panu hofmistrovi otepsal, teď vám toho také přepis posílám.

A kdež jest učinil dóminku o mém se panem kancléřem k němu přjezdu: i prvé sem vám oznámil, že z některých příčin chtěl sem k němu přijeti, i kdež on píše, že sme mu po Prockovi zkázali, že nyní přijeti nemůžem; i tu jest vzkázal pan kancléř jemu o tom po Prockovi, než jáť nyní po něm málo vzkazuji, neb mám k tomu hodné příčiny.

Jakož sem vám psal o některých věcech, kteréž mi ráčíte připomínati: i jest jistě tak, že pod způsobem dobrého chtěli by nám někteří lotři zlé učiniti. Než bohdá najdou se k tomu ty cesty, když se, dá-li pán Buoh, spolu shledáme, že tomu slušně oteprem, ktožby chtěl nám zlé činiti; a když to poznají, za to mám, že své úmysly v tom změni a pravdě místo dadí.

Což se pana hofmistra dotýče: ač já o tom držím, že při něm sou rozličné věci, ale zase za to mám, že se dá napravit, ač by nebylo pro nás, ale sám pro se; neb není tak hloupý, k čemu by to vjíti mělo, když by se veť proti nám otporného dal, zvláště v čemž jest spolu s námi byl a k tomu svoloval, i mnozí jiní, ješto tomu slušně otpierati nemohou.

Což se mého počtu dotýče: z čehož sem kvitován, tohoť mi zdvihati nemohou spravedlivě, a kteréž sem dluhy na se vzal a páni správce za ně slibují, to jest již tskami [sic] utvrzeno, že jest to věc zemská; a protož za to mám, že se o tu křivdu nebudou směti zasazovati, kteréžby spravedlivě nemohli obdržeti, a by pak i chtěli, bohdá najdem dosti těch přátel, že vedle nás a naší spravedlnosti stanou.

Což se pak těch kusův, večby města i jiné vše táhnúti měli, dotýče: ač někto můž se k tomu nachýliti, ale nemám za to, by se v to hluboce dali a při tom stáli, neb tolik města tomu příčin dávají, že na tento čas jedna věc v druhou nemůž. A kdyby bylo na některých vuoli, jakú chuť k městóm mají, již bychme válku měli.

Jakož sem vám, pane a přáteli můj milý, psal, že vám nemohl sem ty časy těch spisův, což se knížete Bartoloměje dotýče, poslati: i teď vám již posílám, co jest on mluvil k některým pánóm a k rytířstvu v Praze, kdež se ti artikulové takto počínají: „Páni a přátelé milí z stavu panského a rytířského oc.“

I rozváživše to, když sme o tom zvěděli, zdálo nám se také něco v tom ohlásiti. I poslali sme na rathúz k Pražanóm a k poslóm z měst s touto řečí teď sepsanou, a mezi to vepsali sme dva artikule, co jest kníže mluvil, jakož vám teď toto posílám, a počíná se takto: „Páni Pražané a páni poslové z měst oc.“ I z té

příčiny vám ty počátky píši, že jest toho mnoho, abyšte se věděli tím dostatečněji spraviti; a při tom z zadu jest napsána jich odpověď zase, kterůž sou nám po tom po několika dnech dali; a od těchto od nás k nim poselství bylo ode mne, od pana sudího,*^{*)} od pana kancléře a od pana Bernarta z Walšteina.

Což se dotýče Mělnických: ta jest věc poněkud nyní narovnána, že snad o to různice další do sněmu nebude; a což se některých jiných věcí dotýče a knížete Bartoloměje, porozomíte tomu z toho, co píši panu hofmistru; i z té příčiny o to vám zvláště nepíši.

Jakož jste mi prvé psáti ráčili, což se některých měst dotýče: i rače věděti, že sem já od některých slyšal, ježto, za to mám, o tom dobře vědí, že konečně též jedni jako druzí knězi Bartolomějovi dávati mají; než že tomu konšelé přemy dávají jako ti, že snad před obcemi všeho oznámiti nesmějí. Než Písečtí v tom nejsou a Plzeňští snad také.

Byli sou včera u mne někteří z Pražan znamenití, i pěkně sme spolu mluvili. Ale při tom při všem jest potřebí dobrého skutku, a již nyní není slyšeti tak mnoho rozličných zbytečných novin. Neb snad dotud se mluví, že lidé poustanou a pozastaví těch spletkuov, ale dlouho-li to bude trvati, toho neví.

Jakož jste mi ráčili psáti o pana podkomořího:**^{*)} i byl jest zde u mne, a což bych já jemu v tom mohl přátelství učiniti, učinil bych rád. A měl sem také o to nějakú dóminku se panem kancléřem, i pokud sem srozuměl, že on o tak prudkém psaní panu podkomořímu nevěděl, než toliko že jest městům psáno, aby pan podkomoří bez Roztocského, poněvadž král JMt ráčil mu hofrychtérství dáti, konšel nesadil.

I můj milý pane a příteli! Jaké sou kolivěk věci, mněť by se dobře líbilo, abychme zvlášť na tento čas těch všech příčin, což by mezi námi v našich stavích k nelibosti býti mělo, se varovali, dokudž s městy naše věci na konci nejsou postaveny.

Což se těch kusův, co před se města berou, dotýče, jakož ste mi ráčili tři oznámiti, že by snad drahně z našich stavuov v to lidi pojali: i já sem se také témuž nadál, ale již té naděje nemám, nebo velikú sou sobě nelibost nyní města spůsobili, že rytířské lidi z několika měst vypověděli; a co sou Mělničtí byli před se vzali, velmi sobě to obtěžují a ke mně sou se mnozí domlúvali, jedné abychme té věci nelechčili, že vedle nás do svých hrdel a statkuov stanou; a já se k tomu také hlásím, což vedle práva učiniti máme, že všecko rádi uděláme, jakož jest věc spravedlivá i nad to, což jest slušného, abychme pro sebe přátelství činili v stavích našich, poněvadž i k jiným námi nic slušného neschází.

*^{*)} Jiří Bezdrůžický z Kolovrat na Buštěhradě.

**^{*)} Burian Tréka z Lípky a Lipnice.

Což se dotýče Pecingara: ten jest zde v Praze, a byl dnes u mne a pěkně mluví, že vedle našich stavuov pilně stojí; než tomu sem od něho srozuměl, že by mu se zdálo, že my soudce sme velmi zaneprázdněni touto zprávou, a když by se to některak jinak opatřilo, že by mu se za lepší zdálo; ježto já o ty věci odporu nedržím, než což lepšího zespolka poznáme, že já se tomu neprotívím.

Teď vám také posílám, pane a příteli můj milý, přípis listu česky vyložený, co kníže Jiří Míšenské nám správcom ráčil psáti, kdež německý list má pan kancléř. Což se pak některých drobnějších věcí dotýče, těch sem nyní pozanechal vám psáti, neb neznám toho potřebí; než toto račte věděti, že kníže Fridrich Lehnický a Vratislavští s městy Slezskými jinými měli u mne poselství, žádajíc v tom opatření býti, kteréž se jim škody od kněze Bartoloměje z tohoto království a jeho pomocníkův činí, abychme v tom jim radni a pomocni podle smlúvy v Gladště učiněné byli: i dali sme jim se panem sudím a se panem kancléřem v tento rozom odpověď, že o tom nepochybujem, že se páni a rytířstvo k nim rádi zachovají, pokudž nám přísluší, a my také že se rádi zachovati chcme, neb jest věc slušná i spravedlivá, zvláště poněvadž sme jednoho pána. Dán na hradě Pražském léta oc. V^cXIII v neděli po svatém Sixtu, mučedníku božím.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Pane a příteli můj milý! Když již tento list byl napsán, přineseni sou mi někteří listové od krále JMti, jakož vám teď jednoho přípis posílám, jaké se šibalstvo při JMti působí, a tak tuším, že skrze Rendle.*) Než za to prosím, neračte o tom jiným praviti, aby se snad nerozpačili na ten sněm do Kolína jeti; než teď vám píši také list z té příčiny zvláštní, a jiným pánóm správcom a z rytířstva k těmž podobně píši, než mněť se zdá, budou-li při králi JMti tak někteří plésti, že my vojnu dříve času míti budem, pak tu JMt ví, co s takovými radami dobrého zjedná; a jakž jest kolivěk třeba nám se k tomu skutečně přičiniti, abychme takovým šibalóm konec spravedlivý učinili, aby našemu pánu i nám spletkuov činiti nemohli. A jest mi psáno z Budína, ješto se mohu vostatku domysleti, že jest tu notuli Rendl skládal, nebo jest několik v tom kouskóv, kteří zvláštní v sobě rozomy mají ne velmi trefné; než za to mám, na čem jest se Procek s městy rozjel a kterak sou se povadili, že jiné mysli s Rendlem budou, neb je ti troštové chybili, čemu sou se oni nadáli. A by se byl váš posel netrefil, byl bych hned o tyto věci k vám naschvál poslal.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc.

*) Albrecht Rendl z Oušavy.

15.

Oznamuje Petrovi z Rožmberka, že Pražané strojili se vojensky na pomoc vytáhnouti knížeti Bartolomějovi Minsterberskému.

Na hradě Pražském. 1513, 6. září. Orig. v archivu Třeboňském č. 3590.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že dnes Pražané strojili jsú se na vojnu, chtějce Skály retovati, nebo panu hajtmanu Moravskému dali tu odpověď, že se jim nezdá knížete Bartoloměje opustiti, a chtěli vytáhnúti a šikovati se. A kněz Bartoloměj měl je řediti, nebo jest ještě zde v Praze; než jakož byl hlas mezi nimi puštěn, že jich má býti několik tisíc ve zbroji, i nebylo jich než několik set, toho pak neviem, proto-li, že se jim na vojnu nechtělo, čili z které jiné příčiny. A potom přišla řeč, že by od Skal odtrhli: i tudy vojnu v Praze na tento čas rozpustili; než to sem slyšel, že města k tomu se neměla, aby k Skalám táhnúti chtěla, a té naděje také nemám, by od Skal ještě odtrženo bylo, leč jest se nějaká dvorná věc přihodila.

I pane a příteli muoj milý! Poněvadž Pražané vždy se k nesnázi potrhají, slušie nám hotovu býti, jestliže co začnú, abychme s božie pomocí hned odepřeli. Neb když naši podstat poznají a při tom [. . . .]*) shledáte, to bohda že všecko k dobrému [konci přivedeno bude] jakž bychme oslabili jakož [.] bychme mnohé rozpacili, jež[to] rádi činiti budem.

Také račte věděti
 učinili. Dán na hradě] Pražském v outerý po svatým
 Jiljiem léta oc. XIIIV [sic].

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému [pánu, panu Petro]vi z Rož[mberka .]

16.

Křištoforovi z Švamberka, aby za veledůležitými příčinami na hrad Pražský dne 30. září přijel.

Na hradě Pražském. 1513, 10. září. Orig. v archivu Třeboňském č. 3591.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Vězte, že znám toho potřeby pilné a znamenité krále JMti, pána našeho, tohoto království i naše, abychme se na den svatého Jeronyma na hrad Pražský sjeli, i také pro soud zemský a pro naši správu i také pro dluhy krále JMti, kteréž na sobě máme. Neb jakož

*) Místa závorkami hranatými označená jsou v originále uhnulá.

sem králi JMti puol léta napřed oznámil, kteréž již tyto dni vychází: i za to mám, kterak sem vyrozuměl z JMKské psanie i také z některých jiných příčin, že to JMt ráčí jinými osobami opatřiti a v tom nám polehčení učiniti. I znajíce tyto všecky znamenité potřeby, pane švagře muoj milý, nepochybují a prosím, že tak učiníte a na den svatého Jheronyma [30. září] v Praze budete. Nebo které vše zvláště toho veliké potřeby jsú, ježto od dávniech časuov takové nebyly, bylo by o tom mnoho vypisovati. Dán na hradě Pražském v sobotu po hodu slavném blahoslavené panny Marie narození léta oc. V^cXIII^o.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc, švagra mému milému.

17.

Hendrychovi z Švamberka, že také Pražané jako vyšší stavové, oč různice s obou stran jsou, na králi přestanou.

Na Blatné. 1513, 21. září. Orig. v archivu Třeboňském č. 3592.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Které sem noviny, když sem v Praze byl, slyšel, za to mám že o tom o všem, což jest pilnějšího, již také slyšeli jste; nežli po mém odtud odjezdu jest mi oznámeno, že se k tomu Pražané mají, aby také na králi JMti, jako my jsme učinili, oč jsú mezi námi různice s vobú stran, mocně též přestali, a že králi JMti berni pivnú dáti chtějí, jestliže naši stavové budou chtěti též učiniti, a že kníže Bartoloměj má o to od nich k králi JMti jeti, jakož jest již, tak jest mi psáno, vyjel z Prahy tento čtvrtek minulý. Rač dáti pán Buo, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné v středu den svatého Matuše, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka a na Zvíkové, oc. švagra mému milému.

18.

Vymlouvá, očistuje se Vilfmovi z Pernšteina z pomluv, kteréž o osobě jeho se roznášejí; viní knížete Bartoloměje Minsterberského z nechvalitebných skutkův; na sněmu že chce dobro země hájiti oc.

Na Blatné. 1513, 2. prosince. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3593 f. 8.

Když jest mne to psaní došlo od pana Jana z Wartemberka a od pana Ople, tehdy sem toto psaní učinil panu hofmistru podle připsu podepsaného, než ještě odpovědi na to nemám.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane prieteli muoj milý! Přál bych vám, abyšte se dobře měli a zdrávi byli. Pane a prieteli muoj milý. Bych vám měl mnoho vypisovati, co jest se při našem přiejezdu při JMKské jednalo a puosobilo, bylo by snad již nepotřebné zaneprázdnění, neb nepochybuji, že toho mnoho od jiných víte, i také některých věcí že od pana Jana z Wartmberka a od pana Ople zpraveni jste.

My kteří sme spolu k JMKské jeli, o to sme měli péči, to obmajšlejíc, cožby dobrého JMti a tohoto královstvie bylo, chtějíce rádi, aby řád a právo svuoj pruochoď mělo a lidé vajtrzní a tomuto královstvie škodní, aby na slušné mieře postaveni byli; neb jestliže by nám chtěl kto to přičítati, čeho sme od země poručeno neměli, že by nám toho neslušelo jednati: i jistě sme se v to nevložili ani toho na se potahujem, cožby nám nenáleželo, než ku pánu svému té svobody sobě nezavíráme, kteréž slušně a spravedlivě užiti muožem; pak-li vždy chtí náš dobrý úmysl jináče vykládati ti, kteříž o jiné se všetečnosti pokúšejí křivé a neduovodné, tehdy nenie div, ktož se jednoho odváží, že se také o druhé pokusí. Když sme při králi JMti byli, toho sme v oumyslu neměli, bychme v jaké nesnáze s kým vcházeti chtěli, aby to mělo z našeho počátku přijíti; ale když sme pokoje nemohli užiti, přislušelo nám, jakožto nevinným, odpierati a těch lotrovstvie, kteří jsú ti, vylíčiti, že nechť, aneb snad pro svú zlost nemohú, našeho o dobré pečování oblíbíti.

Srozuměl sem byl z vašeho psanie, že by se vám nelíbilo, bychme měli v jiném královstvie v hadruňky se dáti: i neměl sem k tomu žádné náchylnosti, ani ti páni a z rytierstva, kteří sme spolu u JMKské byli; ale poněvadž nechťeli nás toho zbaviti, neslušelo nám k tomu mlčeti, a tak pro jejich strach těch šibaluov, abychme neměli ku pánu svému o věci potřebné jeti, bylo by to veliké hubenství; a poněvadž se přiházie, že lotři o papežiech i o ciesariech a o velikého duostojenstvie lidech křivdu mluví, my sobě toho neosobujem, abychom nad tak vysoké lidi měli šťastnější býti a lotróm se lépe zachovati; ačkolivěk tieľto psaniem žádného dobrého nehaním, než že pravdu oznamuji, k té se znám a bohda znáti budu, a smí-li mne kto z takových lidí, tak jakž dobří činí právem, viniti, to se bohda na takového skutečně dovede, ač nevyměšuji se z jiných přátel svých; než poněvadž takoví lidé za křivdu se nestydí, nad to pravda má větší svobody užiti.

Poněvadž Bartoloměj knieže, jsa člověk svými skutky nechvalitebnými již dobře v těchto zemích známý, a bez naší přítomnosti o nás správciích mnohé křivé řeči mluvil, tehdy bylo jest slušné, aby proti tomu odpor měl; a poněvadž z jeho počátku nynie tato věc přišla, tehdy zdá mi se, že bylo nám poctivěji před pánem naším tomu kniežeti vuoči spravedlivě odpierati a jeho neslušné skutky, jakž sami v sobě v pravdě jsú, oznámiti než-li bez jeho přítomnosti.

I jakož on knieže, kdež nás správcuov dotýkal, krom toliko vás, pana kancléře a pana Bočka vymienil, jeľto s námi spolu v tom jste byli, kdež té naděje nemám,

byšte se měli dáti jemu od nás vyměšovati, neb měl sem k vám tu naději, by vás se tu nic nedotýkalo, že dle přátelství při nás byšte zuostali, a nad to pak zdá mi se podobné, poněvadž jste tu správu spolu s námi byli na se vzali.

Bartoloměj to knieže při počátku, jakž se do tohoto království vebral, začel neřád; a jest tomu rozuměti, že k témuž před se vede, aby ruoznice puosobil; než budeť každý ten nerozumný, ktož má co ztratiti, puojde-li za ním; pak-li kto lep tomu rozumie a já to také poznám, což by bylo pravda, dal bych tomu miesto; než dosti jest nepodobné, aby zlý počátek snadně vzal dobrý konec.

Pravil jest mi pan kancléř, že by to knieže jemu psal aneb vzkázal, že by k němu měl aneb chtěl přijeti maje nějaké poselství od krále JMti: i takové poselství nevím k čemu se má trefiti, aby král JMt jemu věril a on JMti nevěril; však jakž jest koli, za to mám, pokudžby každý z nás mohl býti prázdnen na tento čas zvláštnieho jednání s tím kniežetem, že by huore nebylo.

Také jest mne došlo, že by ty noviny měly býti rozpráveny a rozpisovány, že jest nám král JMt touto jízdou mnoho rozdal: i kdyby byla pravda, tu by se zřetel ukázal, že na JMti máme milostivého pána, čehož nám ti závidí, ktož nám toho nepřejí; jakož já za to držím, že jest JMt pán náš milostivý; než byť nám JMt mnoho dal zvláště nového, za to mám, ktož takový noviny rozsílá, že jest se zle uptal, neb se naději, co jest nám všem na hotových penězích ráčil rozkázati dáti, kteří sme spolu k JMti jeli, že jeden některý z nás více jest na té cestě utratil; než byť JMt mnoho listuov neráčil rozdati, tomu neodpírá, neb i mně ráčil několikonácte listuov dáti, ježto mnohého z nich, nevím, uživuli tolik, co sem písařom od toho jednoho každého listu dal. Však to od JMti všecko sem vděčně přijal a JMt také skrze to žádné škody mieti nebude; než co sem prvé na JMti vysloužil, kto by mi to bráti chtěl, nevěřím tomu, by ten tak hodně JMti a tomuto království slúžil jako já, ale proto tiem vyslúžením ještě sem nic nezbohatěl, neb pro JMt a pro toto království mnoho sem utrácel a ještě nepřestávám pro dobré obecní utráceti.

Také toto vím, že král JMt jedněm ráčil dáti trh a jarmark do města, kteréžby mělo býti, když se postaví; ale ještě nenie netoliko domu, ale ani jednoho kolu k tomu připraveného; pak za to mám, že se takovým dáním toto království nezavede. I pane a přáteli muoj milý. Z té příčiny vám tyto věci tak široce vypisuji, abyšte to znáti mohli, že sú někteří, že by nás radči křivdú hyzdili nežli pravdú chválili, a ktož kolivěk nám závidí, byť ho to několikero potkalo, s těžkem by zavrhl.

Psali sú mi pan Jan z Wartinberka a pan Opl, což se sněmu dotýče, že se vám zdá, že brzo bude. I víte, za to mám, dobře že jest o tom prvé přemlouváno bylo, že jest jeho brzo potřebí, jakož i tudy chtěli nás někteří zdržeti, abychom k králi JMti nejezdili. I z takových příčin my sme proti tomu nebyli, aby námi v tom nescházelo, toho sme při tom nechali, aby JMt ráčil jej položit, když se JMti zdá, pak

kdyžkoli bude, dá-li pan Buoh, pojedu naň a pokudž budu uměti a rozměti [sic], rád se chci k dobrému přimlúvati; ačkolivěk slyšeti jest, že by někteří k tomu se strojili, aby nějaké puotky aneb svády činili. I svádami, neznám toho, by pána našeho a obecní dobré zednalo [sic] se. A protož ktož mně a mým přátelóm dá pokoj, rád jej také zachovám; pak-li toho nebudem moci užiti, sme povinni každý sobě sebe neopúštěti, zachovajíc rád a právo; pak-li by kto z toho proti nám vystúpil, tehdy, pokudž pán Buoh ráčí popříti, také se musíme opatrovati, krivdy nečiníc, také jí netrpíc.

Slyšel sem, že by ti páni, kteříž krále JMti dluhy již spravují, brali listy na mne s dobrými vůlemi, kteřížto dluhové sú JMKské: i jakž koli oni dělají, jim jest potřebí věděti, co jest jim poručeno a co sú na se vzali; než což sem já s sebe složil, slušně a s volí JMKské, toho bohda na mne žádný bez mé vuole nevloží, a jestliže sú oni dostatečným pořadem v to nevkočili, tiem já vinnen nejsem, a dopustili oni z úmysla jakých škod na krále JMt, za to mám, že mají čím platiti až do dalšího opatření, poněvadž jsú usedli v tomto království.

Také jest mi oznámeno, že by vám někdo oznámil, že Pražané králi JMti mluvili, aby ráčil správu změnit, že oni jí nikterak ztrpěti a sněsti a zvláště mne podniknutí nemohú: i věc jest vědomá, že sme králi JMti psali prvé než sme k JMti jeli, žádajíc, aby tu správu ráčil s nás sníti. I snadné jest to zednati, čeho my chceme rádi prázdni býti.

A což se mé osoby dotýče, nikda sem o to nestál, abych správci býti měl, a nestojím a státi o to nemíním; než tomu nevěřím, by všickni Pražané takovou řeč mluvili aneb mluviti poručili, než kteříž jsú mezi nimi buřiči; poněvadž na čas málo se svým pánem dědičným spravují JMKskú: nad to není div, aby se mnú nespravovali, jakož sem toho neměl v úmysle a nemám, bych jim chtěl výš rozkazovati nežli sú mne povinni poslúchati.

O Pražanech, kteříž se upřímně a věrně k králi JMti zachovávají, za to držím, pokudž mohou buřičóm odolati, že se od JMKské, pána našeho, nedadí odvozovati; a k těm já rád všecko dobré přátelství zachovám i pro ně rád činiti mieniem, což by proti pánu našemu a proti našim stavóm nebylo, také maje tu naději, že se ke mně zachovají, jakž na muoj úřad přísluší.

Také bylo jest před králem JMti praveno, kterakby volova, která sú u Hory, odbyta byla a i mnoho jiných řečí nepravých, chtějíce mne i pana mincmajstra u JMti voškiviti: ale když se tak pravda neshledá, nebo bohda hodné příčiny k tomu sme nedali, aby nás hyzditi mohli, tehdy za to mám, že král JMt bude potom takovým lidem méně věřiti.

Také došlo jest mne, že jest v Praze i někde jinde to mluveno, že proto k králi JMti jezdil sem s těmi některými pány a z rytířstva, abych JMti prosil, že

sem mnoho JMti na počtu zuostal, aby mi to ráčil odpustiti: i již jest se u lotruov přílišně proti mně zlost roznítla bez mého všeho provinění, neb slyším, že nějaké cedule mečí aneb rozdávají, kteréž sú v zřízení zemském zapověděny, čehož nesmějí mluvíti, ale chtěli by těmi cedulemi lidi búriti, aby se vždy dobrému protivili a zlé rozmáhali. Pak nebudem-li sobě podstatni a dopustíme-li se kyseliti a roztrhovati lehkým lidem, považte toho pane a přáteli muoj milý, k čemu to bude moci dále přijíti, ježto snad slušelo by to v čas předjíti, by jiné příčiny nebylo, ač jest jich dosti, ale každý sám pro se, neb tomu nevěřím, by kto z nás tak múdrý byl, budú-li jedni nepokoj mieti, by druhí pokoje užili.

Což se pak toho počtu dotýče: nemyslil sem na to, abych JMKské měl za to prositi, aby mi ráčil co v tom odpouštěti, neb sem toho nikda potřebí ani příčiny neznal; neb kterak by to býti mohlo, abych JMti měl na počtu zuostati, poněvadž své duochody a užitky v JMti dluhy a potřeby častokrát dával sem, neb se to na prvniem počtu shledalo, a za to mám, že se to i na tomto nynějším počtu, kterýž mám dělati, najde, že sem spíše předal než-li nedodal. Pak kdybych věděl k komu o to mluvíti, kto takové řeči křivé roznáší, věděl bych, dá li pán Buoh, co s tím činiti, tak jakož i těm jest slušná odpověď dána, kteří sú před králem JMti všetečně a křivě mluvili. Dán na Blatné v sobotu před hodem slavným božieho narozenie léta oc XIII. [sic] [Bez podpisu].

Urozenému pánu, panu Vilémovi z Pernštajna a na Helfenštajnč, nejvyššímu hofmistru královstvie Českého, panu příteli mému milému.

V ceduli panu hofmistrovi psáno: Pane a příteli muoj milý! Za to mám, že máte v paměti, které sú mezi námi řeči na Pardubicích byly, ješto nynie neznám, by bylo potřebie toho opakovati, i kterak v tom máme o sobě, co se kněze Bartoloměje i těch, kteříž sú nás také na ten čas dotýkali před králem JMti, dotýče, věděti, a nač se mezi sebou v tom bezpečiti, rád bych to věděl, neb kterou jest on svévolnú řeč a půtku ke mně a k našim přátelóm učinil, nedotajče se samého statku než-li poctivosti, kteráž jest mnohem vyšší než-li statek. Ačkolivěk bohda se v tom jeho nic nebojíme, neb ač jest sám zmazaný, proto se od něho bohda neušpiníme.

Páně mincmajstrova věc, děkujíc pánu Bohu, jest dobře při králi JMti zednána.

19.

Ladslavovi z Šternberka o různicích s knížetem Bartolomějem Minsterberským; žádá za oznámení, kdy bude sněm, o Rendlovi z Oušavy oc.

Na Blatné. 1513, 30. prosince. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3593 f. 11.

Toto sem zase odepsal, neb mi se zdálo za potřebné, zvláště pro kněze Bartoloměje.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, to bych vám věrně přál. Pane švagře muoj milý. Jakož ste mi

psali, kterak byste slyšeli, jaké bych psaní učinil Johanesovi písaři svému, což se kněze Bartoloměje dotýče: i když jest to kněze nás správce, krom vymíniv pana hofmistra, vás a pana Hynka Bočka, znamenitě dotýkal všetečně a svévolně, bez našeho provinění; a v tom času bylo mi oznámeno, kterakby někde mluvil, že by jednati chtěl, aby král JMt nás prvé před se nepouštěl snad nežli by on přijel; i na to sem psal, že snáz bych věril, že on třikrát zradí než to jednu zedná; i tu můžete znáti, že jest mi on k tomu příčinu dal, a také upřímo sem ho těmi slovy nehaněl, nežli s tou ohradou, kteráž vám teď oznamuji.

Však pane švagře muoj milý, jaké jest on skutky činil proti králi JMti i proti JMti poddaným, ježto by se to mohlo šíře ukázati i listy krále JMti: tehdy mi se zdá, kdybych jeho dosti vysoce dotýkal a haněl, že bych to na něho dostatečněji a snáze provedl, než-li on to na nás správce, co jest o nás před JMKskú i jinde mluvil; neb se toho bohda nebojíme od něho ani od žádného, by mohl o nás kto v pravdě mluvit, že bychme něco proti té správě učinili, co by nám škodného aneb nepoctivého býti mělo.

Pak, bych vám měl o tom mnoho vypisovati, poznáte to, dá-li pan Buoh i jiní, že mnou na tomto sněmu z mého počátku nemají žádné ruoznice a svády přijíti: než-li upřímným úmyslem chci rád s boží pomocí podle jiných k tomu se přimlúvati a pomáhati, pokudž muoj rozum najvajíše stačí, co by mohlo JMKské, pána našeho, a JMti dědicóm a tohoto království dobrého býti.

Také toto znám, že by nebylo slušné, abychme svými svádami měli pána našeho dobrému a obecniemu překážeti: než za to mám, že by ta sváda nebyla, jestli že kto z řádu vystúpil, aby byl k tomu napomenut, aby v řádu byl a stál, poněvadž sme povinni všickni se tak zachovávat; ač i v tom nemieniem já se sám sebu spravovati, než aby se to u větším počtu rozvázilo, cožby dobrého bylo, abychme odtud ten sněm, kterak bychme najslušněji znali, začeli; jakož pak za to mám, že se v tom budeme moci šíře spraviti těmi posly, kteréž král JMt bude ráčiti na ten sněm poslati.

Které má pak ruoznice s některými námi kněz Bartoloměj: stál jest o to, aby král JMt ráčil to slyšeti, a my sme také tomu neodepírali, než že jest nám předkem potřebí na jiné to vznésti, kterých se tak mnoho jako nás dotýče, jakož, když se bohda spolu shledáme, šíře to potom JMKské oznámíme; a protož bychme měli na tom sněmu v jaké se hadruňky o to dávat, nevím by se to mohlo k čemu trefiti a zvláště knězi Bartolomějovi, poněvadž se již na JMKskú o to podal; a kdyžby i toho nebylo, tehdy o takové věci sněm nesoudí nežli JMKská aneb právo zemské, tak jakž se v tom řád zachovává.

A jestliže on kněze bude mne tak aneb koho jiného chtíti z čeho viniti, má právo před sebu; pakli by přes to chtěl se vaditi, toť již bude na panském

a rytířském stavu, budú-li mu to chtítí trpěti, aby on pro svú vuoli měl stranně krále JMti potreby o obecní zemské zaneprazdňovati a jim překážeti; nebude-li to mieti býti dopuštěno, najdeť také bohda slušnú odpověď.

Toto sem sobě také přemejšlel, dokudž on práva tohoto královstvie podle zřízení zemského skutečně nepodnikne a k němu se nepřizná: kterak on má býti k tomu připuštěn, aby naše obecní věci a potreby měl spolu s námi jednati; však to již šieř připouštím k těm, ktož tomu lépe rozumějí.

Také aby on měl mnoho od krále JMti jednati: zdá mi se to dosti neznámé, a to z této příčiny, kterak JMKská má jemu věřiti, poněvadž, jak tomu rozumiem, on JMti nevěří; neb kdyby věřil, nemievalby glejtuov, když u JMti bývá; a protož, ktož JMKské radí, aby jeho v poselstvie posílal, neumiem toho chváliti.

Což se dotýče měst, mně se nezdá, by oni měli podle něho státi, když by on svévolně někoho haněl; neb i toho neznám, aby jejich zápis to v sobě ukazoval, nébrž za to mám, že jest ta výminka, což by bez jejich vuole a rady učinil, že jemu nejsú v tom nic povinni. A k této věci aby jemu města radili, leč několik osob z Prahy, té naděje nemám; a za to také držím, že jest jich mnoho v Praze, že by rádi dobrému, a že by radši pokoj viděli nežli ruoznice.

Toto vám také, pane švagře muoj milý, oznamuji, že sem před několika dny panu hofmistrovi psal o tu věc, což se kněze Bartoloměje dotýče, oč sme spolu vo vše mluvili, žádaje věděti, kterak v té věci má se úmysl mieti: i poněvadž k vám od něho pan Vojtěch*) přijel, snad ste již tu věc na něčem mezi sebu postavili; i prosím vás, že mi oznámíte, co jest v tom vašeho umyslu, poněvadž sme spolu správce byli, také-li v tom podle sebe společně stanem, neb někteří páni a přátelé naši rádi by to již věděli. A rač dáti pán Buon nám se spolu, muoj milý pane švagře, šťastně a ve zdraví shledati.

Za toto vás také prosím, oznamte mi, již-li jest vám JMKská psáti ráčil, kdy sněm mieti ráčí, abyste jej rozeslati a oznámiti dali; neb ač jest JMt byl toho úmyslu, aby ten sněm byl při času svatých Fabiana a Šebestiana, ale tak-li bude, čili jest to kterak jináč změněno, toho nevím, neb sú mně ještě listové sněmovní nedošli. Dán na Blatné v pátek před svatým Silvestrem léta oc. XIII. [sic]

Urozenému pánu, panu Ladslavovi z Šternberka a na Bechyni, nejvyššímu kancléři královstvie Českého, panu švagru mému milému.

V ceduli panu kancléři: Což se dotýče Rendle, nepochybuji, že v paměti máte, které sme společně o něm psaní a o Prockovi k králi JMti učinili: ktežto on Rendl mluvil jest k nám slova dosti všetečná a neduodvná před králem JMti. I o to, také za to mám, že není potřebí mnoho sněmu zaneprazdňovati, neb poněvadž sme pod jedním pánem i také pod jedním právem, vieme, kterak sobě podle zřízení zemského bez sněmu uhoditi.

*) Vojtěch z Pernšteina, syn Viléma z P.

20.

Hynku Bočkovi z Kunštatu, aby v příčině nářku knížetem Bartolomějem Minsterberským na správce zemské před králem učiněného, sám jako správce od ostatních se neodlučoval.

Na Blatné. 1513, 31. prosince. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3593. f. 12 p. v.

Toto sem psal panu Bočkovi:

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane a švagře muoj milý! Nepochybují, že jest vás již došlo, kterak Bartoloměj kníže z Minstrberku nás správce, což se správy dotýče, křivě a neduodvodně nařekl jest před králem JMtí, pánem naším milostivým, kromě pana hofmistra a pana kancléře a vás vymienil: ježto za to mám, poněvadž jste v tom s námi spolu byli a ještě v té správě jste, že se jemu z nás vyměšovati nedopustíte, než-li že v tom spolu s námi budete a stanete; nebo ačkoli-
věk my sme jemu, kteříž sme toho času při králi JMti byli, slušnou a spravedlivou odpověď dali, však ještě ta věc pro poctivost a nevinu naši potřebuje, aby k dostatečnému miestu a konci byla společně nás všech správců přivedena. I co jest v tom vašeho úmyslu žádám vás, že mi to, pane příteli a švagře muoj milý, oznámíte; než jáf do každého z nás mám tu naději, že v tom jedni od druhých neodstupíme, nebo mám za to, že nám to spravedlivě s povinností učiniti příslušie. Dán na Blatné v sobotu den sv. Silvestra papeže léta oc. XIII° [sic].

Urozenému pánu, panu Hynkovi Bočkovi z Kunštatu a na Polné, příteli a švagru mému milému.

21.

Omlouvá se při králi Vladislavovi, že nemůže společně s pánem z Rožmberka čtyři sta koní pro krátkost času a jiné překážky mu najmouti oc.

Na Blatné. 1514, 15. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3594, c.

Najjasnější králi, pane, pane muoj milostivý! Službu svou poddanú VMKské vzkazují. Milostivý králi! Jakož VMKská ráčili jste mi psáti, abych se pánem z Rožmberka k VMKské potřebě čtyři sta koní přijal a ti aby byli u VMKské konečně v témdni po hromnicích, než aby poruozno jeli a k VMti vypravováni byli, jakož z VMKské psanie šieře jsem tomu všemu vyrozuměl, též z poselstvie pana písaře nejvyššieho, kteréž VMt ku pánu z Rožmberka a ke mně skrze něho učiniti jste ráčili na list věřící VMKské: i račte VMKská věděti, že když jsú nás listové VMKské došli tepruva ten pátek na svaté tři krále, že jsme se hned viděli se pánem z Rožmberka a o ty věci jsme spolu rozmlúvali, chtějíce, pokudž by možné bylo najvíce, rádi v tom vuoli a žádost VMKské naplniti, s některými osobami, kteréž nám jsú se zdály hodny a poněkud také v tom bývaly jsú prvé, rozmlúvali jsme.

I jest nám dána taková odpověď: na takový krátký čas že jim to není možné přijíti, jedno, že to, což by se jim mělo dáti za toho čtvrt léta, že by jim to na výpravu vystačiti nemohlo, a druhé, tak náhlé potřeby sobě k tomu jednati majiec, zvlášť v tuto zimu, že by se tak náhle k VMKské vypraviti nemohli, a třetí i to sobě obtěžujíc, by pak i déle při VMti zuostali, aby se jim též nedálo jako těm, kteříž nyní při VMti jsú, o záplatu služby jich. Jistě, milostivý králi, by tu hned hotové peníze ležely, jakož jest jich nebylo, mám za to, netoliko já, ale stěžkem kto jiný by toho dovésti mohl tak v krátkém času, poněvadž ani zjevné taková věc by se jednati neměla, aby lidé, jedni od druhých slyšíce o službě, k tomu ponúkati mohli; neb nepochybují, milostivý králi, že to VMKská znáti ráčiete, že kdež se jaká služba rozhlásí, že více po takovém hlasu k ní se lidé táhnú, nežli aby se na lidi pomalu ptalo. A protož takovou věc VMKská a nemožnost znájie, VMti prosím, jako pána svého milostivého, že toho VMt ve zlé neráčíte mi obracovati ani k jaké nedbalivosti a nechtění přičítati, že na tento čas tak náhle vuoli a rozkázanie VMKské nemohu naplniti; neb pán Buoh zná, že na jiném nejsem, nežli pokudž by jedné má možnost najvaje postačiti mohla k VMKské dobrému a poctivému i dědicuov VMti, abych v tom ve všem hotově se najíti dal, jako pánóm svým milostivým. S tím dajž pán Buoh, abyšte VMKská i s VMti dědici dlúho a šťastně ve zdravie kralovali, toho bych VMKské jakožto pánu svému milostivému věrně přál. Dán na Blatné v neděli před svatým Antonínem léta oc XIII°.

Cedule. Milostivý králi! Jakož VMKská ráčili jste mi také psáti, abych obeslal ty, kteříž od VMKské jorgelty mají, aby u VMKské o hromnicích byli: i milostivý králi, byl jsem již některé obeslal a jiné sem také hned obeslati chtěl, ale když sem těch lidí, o kteréž jste mi psáti ráčili, tak spěšně jednati nemohl, tehdy sem těm, kteříž od VMKské jorgelty mají, oznámil, aby ještě druhého obeslání čekali. I co v tom ráčiete dále rozkázati, mám-li je podruhé, aby k VMKské jeli, obeslati, tak učiním.

22.

Vyvracuje králi polskému Zikmundovi psaní Pražanův, kterýmž jeho i všecken stav panský a rytířský nařkájí, jakoby chtěli krále Vladislava i království České k zkáze přivesti a moc královskou na se potáhnouti.

Na hradě Pražském, 1514, 21. února. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3599, b.

Najjasnější králi, pane, pane mně milostivý! Službu svú povolnú VMKské vzkazují. Nebud VMKské tajno, kterak došlo jest mne, že by města krále JMti, uherského a českého oc krále, pána mého milostivého, z království Českého VMKské psanie učinili, oznamujiec, kterakby JMKská ráčil se z svých svobod a z své svo-

bodné vuole dáti vyvésti, a že některým osobám ráčil se JMKská proti svobodě a moci královské zapsati, a své věci, v kterých znamenitá JMti moc záležít, z rukú pustiti, a skrze to že království České k velikému zavedení a dluhóm nečíslným přišlo jest, a nebude-li to časně opatřeno, že budúcí věc jest, aby snad to království k zahynutí nepřišlo, jakož VMKská, jestli že jest VMKské to psaní již od nich došlo, ráčíte tomu šfřeji vyrozuměti.

I milostivý králi! Jest mi věc divná, komužkoli k vuoli ta města to sú učinili, že VMKské, tak velikému a znamenitému králi, takovú věc negruntovně pší, kteráž v mnohých věcech s pravdú se nesrovnává: ale aby VMKská ráčili to dostatečněji znáti a věděti, toto VMKské oznamuji, i také z té příčiny a potřeby, že tomu rozumím, že takové psaní jejich zvláště se vztahuje na mne a na některé pány a z rytířstva, přátely mé. I toto VMKská račte věděti a těm příčinám vyrozuměti, proč sú ta města k nám k některým těžkú mysl sobě bez našeho provinění vzali, že před některými časy byla jest ruoznice vznikla mezi panským a rytířským stavem království Českého z jedné, a mezi Pražany a jinými městy JMKské též kralovství Českého z strany druhé o práva a svobody; a když sme se s obú stran o to srovnati a smluviti sami nemohli, přestali sme o tyto všecky věci mocně na JMKské, pánu našem. Kdežto JMKská ráčil jest o to mezi námi učiniti rozsudek, tehdy potom města obtěžovali jsú sobě v tom některé věci, i opět podruhé na JMKské mocně sme o to přestali; tehdy JMKská, maje při sobě znamenité biskupy, kniežata, pány a rytířstva z jiných zemí JMKské poddaných, ráčil jest také druhý rozsudek učiniti a první stvrditi, jakožto král a pán spravedlivý, a tak ta věc do některých časuov bez nesnází trvala. Než potom opět města těch některých věcí nechtěli jsú panskému a rytířskému stavu držeti, tomu se protivíce a v tom JMKskú lechčíce, pravíce, že jest JMKská ráčil jim přiřici toho rozsudku, kterýž zjevný učiniti ráčil při mnoha znamenitých JMti radách, panskému a rytířskému stavóm nevydávati: ježto VMKská ráčíte tomu dostatečně vyrozuměti, že taková věc na to se vztahuje, jako by na JMKskú to vedli, že by se jim v soudu nějaké ukrácení stalo; ježto netoliko by to oni města anebo kto jiný měli mluviti, ale neslušelo by jim tak o králi a pánu svém spravedlivém mysliti, a což jest jim JMKská ráčil řeci, jakoby tomu dosti učiniti neráčil, to i skutkem oni ukazujíc, poněvadž jsú JMKské rozsudka [sic] držeti nechtěli a do dnes nechtějí, opovídjíce se, že ku právóm a k soudóm zemským tohoto království Českého stávati by nechtěli, než toliko o některé věci, kteréž jsú jmenovali; ježto jsú povinni JMKské rozsudek držeti i také podle práva tohoto království Českého se zachovávat, nebo sú se spolu s námi pod vysokými pokutami a závazky zapsali. I když sme my někteří podle panského a rytířského stavuov, tak jakž nám dobře příslušie, proti nim podle rozsudku krále JMti, pána našeho, a podle našich práv a svobod zasadili se, toho se držíc, což nám spravedlivě příslušie: i skrze to,

tak tomu rozumieme, vzali sú k nám nelibost, nemajúce k nám spravdivé príčiny, chtějíce naše zlé obmajšleti a jednati u JMKské, pána našeho milostivého, u VMKské a snad i jinde; a přimísil se k nim Bartoloměj knieže z Minstrberka, a také jinému nerozumiem než-li z té příčiny, že jeho věci nefádných v tomto království Českém nemínili sme jemu trpěti, ježto VMKské nerad bych tiem skrze psanie mnoho zaneprazdňoval. Než teď VMKské posílám vajpis z desk téhož království, kterak jest z rozkázanie krále JMti to knieže podle práva toho království obeslán, ježto, ktož se takových věcí dopuští, propadá podle pokut království Českého a ztracuje čest, hrdlo a statek, kteréžto knieže vždy až do dnes svých volí a všetečností nepřestává, jakož i JMKské jest to oznámeno. Také VMKská i toto račte věděti, oč jest ruoznice mezi panským a rytieřským stavu s městy, že sme se o to opět k rozeznánie na pána našeho krále JMt poddali. A když JMt ráčí toho čas uložiti, chtí k tomu státi; a nesejde-li městy, panským a rytieřským stavu, nepochybuji, že nic slušného a spravdivého nesejde. I milostivý králi! Poněvadž sem již VMKské oznámil přčinu nelibosti k nám k některým od měst, také VMKské znám za potřebné i toto oznámiti, kdež oni VMKské tak, jakž sem spraven, píší, jakož napřed předloženo jest, kterak by se JMKská, jakž oni města píší, ráčil z své svobodné vuole vyvésti a proti svobodě JMKské zapsati: i jistě, milostivý králi, netoliko abychme o to stáli, ale na to sme nemyslili, abychme měli v čem JMKské svobody ujímati, čímž by JMKská na svém duostojenství měl ujmu mieti; než rádi bychme s svými službami o to práci a pilnost mieti chtěli, jakož sme to skutečně ukazovali, v čemž by JMKské královanie k vyvýšenie JMti duostojenství množiti se mohlo. Než toto VMKské buď známo, když JMKská, pán náš, ráčil před několika lety do království Českého přijeti, že jest ráčil některé zámky vyplatiti a kúpiti, a pro některé pilné a znamenité potreby v některé se sumy zdlužiti: že při JMKské z království Českého odjezdu ráčil jest o ty dluhy poručiti práci vésti a péči mieti mně a některým jiným, a v tom nás, jakožto pán náš milostivý, opatřiti, abychme skrze to škody neměli; jakož ta jest věc i obecními sněmy tohoto království tak dobře městy jako jinými stavu stvrzena; než snadně, kteří proto sobě to obtěžují, že by radši JMKské duochoduov užívali, nežli by se jimi JMKské dluhové platiti měli. A jakož oni města o JMKské dluziech znamenitú duomínku činie, i jacíž jsú kolivěk dlahové, jestiž jich počet a ne tak, jakž oni píší; a což jest skrze mne komu co dáno, to sem všecko činil z rozkázanie a z vuole JMKské, tak jakž sem o tom poručenie od JMti měl. A ktožby VMKskú jináče spravoval anebo psal, prosím, že tomu neráčíte věriti, neb to mohu slušně a dostatečně, kdyžby toho potřeba byla, pokázati a provésti, a nevěřím tomu, by ta města JMKské k dobrému a poctivému tak slúžili jako já, leč to provedú. Než milostivý králi, když snad ta města srozuměla, že jsú věc před se neslušnú vzali proti rozsudku JMKské a proti panskému a rytieřskému stavóm, dávajíce k neřádu

příčinu, i chtěli by se již tím zastírat, jakoby o JMKské dobré péči měli. I milostivý králi! Poněvadž ta města svú všetečnú svobodú VMti psaním i nějakými spisy tak, jakž mi oznámeno, zaneprazdňují, VMKské s pilností prosím, že sobě také neráčíte tohoto mého dlúhého psanie obtěžovati, kteréž z potřebsnosti činím, neb takových znamenitých věcí nemohl sem krátce zavrieti.

I milostivý králi! Což se těch spisuov, jestli že sú VMKské od měst poslání, dotýče, nevím, jacíby jiní býti měli, než kterak jest nás některé JMKská, pán náš, opatřiti ráčil, abychme skrze naše služby, kteří JMKské věrně a upřímně slůžíme, zvláštní škody neměli; ačkolivěk všichni úředníci na JMKské zámcích a nad JMti duochody jsú JMKské a JMti dědicóm předkem zavázáni; i já také, jakž na muoj úřad příslušie, bohda se poslušně, upřímně a povolně JMKské, jakožto ku pánu svému, zachovávaje, jakž na věrného poddaného příslušie. Kdež se pak města v tom vychvalují, kněze Bartoloměje s některými jinými v to pojímajiec, kterak by na JMKské neradi takového soužení a nesvobody, čehož nenie, a tomu královstvie škodné, jakž oni píší, viděli, že sú to před se vzali, aby JMKské z toho i z dluhuov velikých i z toho královstvie zavedenie pomohli a ku prvniemu panování, moci a svobodě navrátili, a ktoby JMKské chtěl aneb směl se protiviti, že JMKské na každého skutečně chtí pomoci: i milostivý králi! kdyby to psanie dobrým úmyslem činili, slušelo by jim najprv samým tu poddanost, jakož dobře slušné jest, zachovati a skutkem naplniti; neb panský a rytieřský stav na tom sme, že bychme též a snad upřímněji proti tomuto každému chtěli se zasaditi, a skutečně JMKské, pánu našemu, pomáhati, ktožby chtěl v jakú nesvobodu, kteráž JMKské duostojenstvie příslušie, uvozovati; než byť JMKská měl komu jejich statky bráti, kteříž JMti věrně slůžíme, toho ničímž neprovinivše, též já viery nemám, by JMKská měl to městóm k vuoli ani žádnému jinému učiniti, a že jest na to neráčil mysliti jakožto král křesťanský a pán spravedlivý. Než milostivý králi, kdybych měl a chtěl to široce vypisovati, to by se mohlo dostatečně pokázati, že některé z těch měst JMKské skutečně sú v JMti moc sahati, ježto to JMKské dobře vědomo a známo jest, a kdež se oni města také hlásí ku pomoci na splacenie JMKské dluhuov: i račte VMKská věděti, že panským a rytieřským stavy v tom jest nic nesešlo, a chtěli sú rádi o ty i o jiné věci potřebné JMKské a JMti dědicuov i tohoto královstvie jednati, ale města zastavivše se na jednom artikuli negruntovně, nechťeli o nic jiného na ten čas jednati, leč by se prvé tak stalo, oč sú se oni zasadili; ježto panskému a rytieřskému stavóm nebyla ta věc náležitá bez slušných prostředkuov učiniti, ač přes to poddávali jsú se o to k rozeznání a rozvážení panský a rytieřský stavové na pány posly, kteříž od JMKské na sněm minulý, kterýž na hradě Pražském držán byl, poslání byli. I nenie to od měst přijato, jakož VMKská z těchto dvú spisuov, kteréž VMKské posílám, co panský a rytieřský stavové i také města za odpověď těm pánóm poslóm dali, vyrozuměti

ráčíte, že se panský a rytieřský stavové ve všem slušně měli: ale města nemajíce se v tom skutečně, toliko pěkná slova mluvili, ježto tiem a skrže to nemohlo jest se na tom sněmu nic konečného zednati. A kdež o tom zmínku oni města činie, jakoby při nich mnoho z pánuov a z rytieřstva byli: i neračte VMKská, za to prosím, tomu věriti, nebo jest těch rovný počet, ktoby jim v jich předsevzetí folkovali, a mezi těmi, ač jest jich málo, že jest některý i pikhart; než panský a rytieřský stavové ti ve všem slušně a poddaně, a já a přátelé moji s nimi o to péči máme, JMKské se věrně přidržíce, coby JMKské a JMtí dědicuov i tohoto královstvie Českého dobrého bylo, a jestli že by města neb ktožkoli jiný sobě co do nás obtěžoval do panského a rytieřského stavuov, k tomu sme se hlásili, a města též aby učinili, že JMKská pánem naším cheme býti napraveni. I tu VMKská ráčí dostatečně znáti, že žádné své vuole před se neberem, ani JMKské ujímáme, než-li ve všem slušně a povolně, pokudž nám najvajíše příslušie, JMKské vuoli se poddáváme, chtěce rádi, ktožby panský a rytieřský stavy z čeho viniti chtěl, rozeznáni býti; také žádajíce při našich spravedlivostech a podle našich práv a svobod, abychme byli zachováni, jakož v tom jiné naděje do JMKské nemáme, než že při tom každého zuostaviti ráčí.

Také kdež jsú města o tom duominku učinili, kterak by některé osoby JMKské zápisuov škodných propustiti nechtěli: i o takových škodných zápisích, ježto by byli nespravedliví, nic neviem, leč snad oni to miení, že majíce města s panským a rytieřským stavy zápisu pod velikými pokutami, nejsúce z nich propuštění, i učinili jiný zápis s kniežetem Bartolomějem, kterýž jest se JMKské, pánu našemu, nelíbil.

Také milostivý králi, jakž sú zřetedlně, tak jakž jest mne došlo, oni města v tom psanie, které k VMKské učinili, napsali, že od JMKské a s JMtí na to zápisu mají a listy pod JMtí majestátem, že JKMt nemá na žádného toho, co by JMtí věci bylo, vzkládati oc.: i rač VMKská toho povážiti, kterak se jejich psanie srovnává; na jednom miestě píší, že sú se o svobodu JMKské zasadili, aby JMKská byl zápisuov nějakých prázden, kteříž, ač mieníli ty, o kterých napřed zmínka jest, kteříž zvláštnieho nic v sobě jiného nezdržují, než že JMt opatruje ty, kteříž JMtí věrně a upřímě slouží, ale tuto oni oznamují, že od JMKské a s JMtí zápisu mají oc. Kdyby tak bylo, nebyla by to malá věc, aby JMKská byl jim tiem zavázán a v té nesvobodě a soužení, aby JMt tohoto královstvie podle JMtí vuole a řáduov téhož královstvie neměl toho královstvie opatřiti a zřediti k JMtí a JMKské dědicuov dobrému a poctivému, poněvadž JMKská ústavně svú osobú nemuož v témž královstvie býti. I VMKské prosím, že takové věci a tomu psanie neráčíte věriti, kteráž se věc nezdá podobná, aby JMKská k zlechčení svému duostojenství měl takový stranní zápis činiti, poněvadž JMKská ne samému městskému stavu, ale všem jiným stavóm toho královstvie Českého, kteří sú přednější nežli městský, ráčil jest závazek podle řádu a svobod téhož královstvie učiniti, tak jakž jsú první králové čeští JMtí,

když za krále a pána toho království uvozování bývali, činievali; ještě o tom nepochybují, že JMKská, jakožto pán náš milostivý, netoliko stavy toho království, ale každou jednu osobu při tom zachovati ráčí, při čem spravedlivě zuostatiti má.

A jakož milostivý králi, také znamenitě jsou dotkli dvou artikuluov, jeden což se správy toho království dotýče a druhý o pomoc z piva vaření oc.: i račte VMKská věděti, kteří sme správce byli, že sme JMKské před tím před časem předešlým prosili, aby s nás to sníti ráčil a rádi sme té správy a práce prázdni. A což se pomoci z piva dotýče, jestli že sú to páni poslové od krále JMti poslaní za první artikul měli: byli bychme rádi o to jednali a bez pochybení slušného odporni nebyli, ale poněvadž tím druhým artikulem, o kterém zmínka jest, skrze města ta jednání jiná jsou rozvedena, náš jest to vinu nepřišlo; a byli bychme o tu pomoc i o jiné artikule rádi jednati chtěli, nechajiec toho jednoho na straně, kdyby byli města k tomu přistúpiti chtěli.

Také kdež oni města VMKské, tak jakž toho zprávu mám, i to předkládají, že by některé osoby k jinému jazyku vedly, chtěc, aby dědicové JMKské od nich opatrování byli: i milostivý králi, kdyby jmenovali zejména, na koho to míní, za to mám, že by na to slušnou odpověď měli; než jakž jest kolivěk to v jejich úmyslu, to znám, že jest slušné, aby VMKská jakožto bratr přirozený JMKské, pána našeho, ráčili péči mieti o JMti dědice, jakožto přátely své přirozené, a co VMKská JMti ráčíte přátelství a dobrého učiniti, o tom nepochybují, že panský a rytířský stavové tohoto království budou toho VMKské zasluhovati. A jakož v tom psaní města najposlěz podle toho, jakž jest mi oznámeno, to jsou dostavili, kdyby JMKská ráčil na svých věcech státi a říci: „tak mieti ráčíme a tohoto neráčíme“, že by bylo všemu konec: i milostivý králi, takové psaní v těch slovích, kdyby bylo upřímné, držím za dobré, a kdyžkolivěk Pražané a jiná města krále JMti království Českého takovou věc a poslušensví skutečně podniknú a plniti budou, než já té naděje do nich nemám, tehdy JMKská i VMKská budete ráčiti to jistě poznati, že panským a rytířským stavy tohoto království nic v tom nesejde, jakož i prvé nescházelo a neschází; a kdyby takové poslušensví ta města k JMKské zachovávali, tak jakž panský a rytířský stavové zachovávají, o tom neračte pochybovati, že by věci JMKské, pána našeho, a JMti dědicuov i tohoto království mnohem na lepším postaveny byly.

I milostivý králi! Ač již mnoho VMKské tuto sem napsal, ale pán Bůh zná, že tím úmyslem, že bych nerad, by jaké omylné a nejisté zprávy, které by mohly potomně i škodné býti, VMKské předkládány byly; a také že JMKské pánu svému a JMti dědicóm, jakž na věrného poddaného příslušie, upřímně dobrého přeji. A to jest mnohým známo, pokudž najvaje mohu, že JMti slůžím, volí a rozkázáním JMKské se spravuje. A VMKské prosím, že toto psaní ode mne ráčíte milostivě přijíti a vážiti, a při tom také zvláště prosím, jestli že by co jiného tomuto psaní odporného VMKské

oznámeno bylo, že tomu VMKská neráčíte miesta dávati a viery prikládati. Neb rače VMKská věděti, že o tom nepochybují, že by o těchto věcech VMKské panský a rytířský stavové tohoto království Českého dostatečněji byli oznámili, ale prvé sú se z toho sněmu předešlého rozjeli, než-li sem o tom k VMKské od měst psanie zvěděl. A v čem bych VMKské slušném slúžiti mohl, chtěl bych to rád učiniti. Dán na hradě Pražském v úterý před hodem svatého Petra nastolovanie léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabie Pražský.

Nejjasnějšiemu kniežeti a pánu, panu Zigmundovi, králi Polskému, velikému kniežeti Litevskému a Rauskému a Pruskému oc. pánu a dědici oc. pánu mně milostivému.

Milostivý králi! Toto mi se také zdálo VMKské oznámiti, že co Pražané a jiná města krále JMti v království Českém před se berú, některým osobám k vuoli a k jejich ponuknutí, kteréžby rády v tom království ruoznici zpuosobily: že k tomu mnohých z nich vuole nenie, neb jest jich mnoho v Praze i v jiných městech krále JMti, kteříž by rádi dobrému, chtějíce se JMKské, pána našeho, věrně rádi přidržeti, a takové ruoznice a svévolná předsevzetí že se jim zvláště nelíbí; a mnozí z nich, tak o tom držím, o takových všech věcech nevědí, ani o tom psanie, kteréž jest k VMKské učiněno.

23.

Petrovi z Rožmberka, aby se spolu sjeli, neboť Pražané i jiní při králi a jinde proti stavům vyšším stále podněcují.

Na Blatné. 1514, 27. února. Orig. v archivu Třeboňském č. 3602.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Kteréz jste mi psanie od pana hajtmána Moravského poslati ráčili, teď je vám zase posílám. Pak co jest král JMt ráčil panu Kostkovi psáti, rozumím tomu, že jest tu notuli jiný nežli JMt skládal; když bych při JMti tajden pobyl pro nové seznámenanie, zdá mi se, že bych s JMti volí slušněji v to a spravedlivěji trefil; nebo co se tu píše, málo se co s pravdou srovná. Ale nenie div, jakž JMt spravují, že JMt tak se domnívá, než když JMKská jinú zprávu mieti bude, kterak sama v sobě pravda jest, mám tu naději, že JMt dá se v dobrém napravit.

Jáť také noviny viem, kteréž sem vám chtěl bez meškání oznámiti, nežli že sem od vás posla očekával, kterýž jest ke mně včera se vrátil, a já také tepru v tuto sobotu minulú na Blatnú sem přijel, nebo spěšně z Prahy vypraviti sem se nemohl. I muoj milý pane a příteli! Bych vám měl mnoho o těch novinách vypisovati, neviem, bych mohl to dostatečně učiniti, než mně by se zdálo za potřebné,

abych se mohl s vámi shledati bez meškání; nebo jest potřebie nějaké práce se odvážit, abychme na se nedočekali, aby nás jako čihář ptákuov nepřitrhli.

Přísť města králi Polskému JMti rozličné věci i jinam oc, a Bartoloměj kníže jel jest před několika dny z Prahy, a tak hlas puštěn, že jede k králi JMti, a Rendl že za niem meškati nebude. A pán Slavata anebo pan Kostka, tak bylo slyšeti, že na témž jsú, a toť jistě znám, žeť v svých věcech neodpočívají ve dne i v noci, snad se toho příslovie přidržíce, že na královském dvoře každý sám za se, a že bdícím a nespícím práva pomáhají aneb prospievají; a když by oni měli toliko spravedlivosti jako my, s tou pilností, kterouž mají, již bychme, bojím se, dank [sic] prohráli, ano i tak dosti činiti. Než budeme-li také pečliví, pán Buoh nás, mám tu naději, poněvadž sme spravedliví, opustiti neráčí.

Račte věděti, žeť sem psal toho času, když sem z Prahy jeti měl k králi JMti a králi Polskému, panu Podmanickému, aby také to oznámil panu biskupu Pětikostelskému, a také sem psal některým knížatům; nebo mi se zdálo za potřebné, jakož budete [moci] ode mne při našem bohdá shledání tomu šieře vyrozuměti. A také mi se zdálo za potřebné, abych císaři JMti psanie učinil, než radši bych se prvé s vámi shledal; neb snad bude potřebie, abyšte vy také ráčili psáti, a jestliže se k tomu muožte uprázdniť, prosím, račte se se mnú v Strakonických sjeti, a který mi den oznámíte, tehdy ten den ráno nebo na noc, jakž mi budete ráčiti oznámiti, chci rád přijeti. A prosím račte mi odpustiti, že bych nyní nerad daleko jel, nebo toho z žádné zvláštnosti nečiním než-li z hodných příčin, kterýmž potom budete ráčiti dostatečněji vyrozuměti, než-li kdyžby toho nebylo, rád bych k vám na Krumlov, neb kdež byšte ráčili, jel. A což by naše najspíše shledání býti mohlo, zdá mi se najlépe, a již já vašeho obeslání čekati chci. A pán Buoh rač se nám dáti šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné v pondělí po svatém Matěji, apoštolu božiem, léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mému milému.

24.

Vilémovi z Pernšteina o psaní Pražan králi polskému, města že by měla králi a král zase městům sliby učiniti; obává se, aby domácí nevznikla válka oc.

Na Blatné. 1514, 27. února. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3599. d.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane příteli muoj milý! Prál bych vám rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Pane a příteli muoj milý. Došlo jest mne, kterak by města krále JMti psali králi Polskému JMti a snad i jiným, že by něco

panským a rytieřským stavy na sněmu minulém sešlo, co jest se o věci krále JMti, pána našeho, jednati mělo, a kterak by některé osoby z nás moc krále JMti na se táhli: ješto jestliže jest tak psáno, tehdy taková psanie, kteráž nejsú sama v sobě pravá nežli omylná, s těžkem mezi námi v tomto království lásku rozmnoží, nežli spíše nesnázi a nelibosti přičiní; i poněvadž, když sme se v Praze rozjeli, o to jsme spolu rozmlúvali, poznáme-li co potřebného, abychme sobě oznámili, i z té příčiny toto vám psanie činiem, jestliže ještě o tom nevěděli ste, abyšte věděli.

A toto také při tom jest mne došlo, že by města králi Polskému JMti psali, že s králem JMti, pánem naším, nějaké zápisy mají: i kdyby bylo tak, ač mi se nezdá podobné, tehdy bylo by se čemu podiviti, že JMKská ráčil byl poručiti na sněmu minulém jednati, aby stranní zápisové byli propuštěni, a tuto pak, aby se JMt měl zapisovati, čehož jiným branie, jakož dobře slušné jest; poněvadž v tomto království sme pod jedním pánem a také jednoho zemského práva požíváme, abychme stranních věcí zanechali, neb jakž sú takové věci nastaly, vždy čím dále více se zlého pohoršuje.

Také pán náš JMKská maje nás panský a rytieřský stav rovnati, oč sú rozdílové mezi námi, anebo súditi: i by měl JMt v stranu se dávati, dosti jest nepodobné, a kto by JMKské k tomu radil, neumím tomu rozuměti, by potom takový byl hoden, aby byl do rady puštěn.

Také i toto nepodobné sem slyšel, že by král JMt, když u JMti Pražané byli a poslové z měst, ráčil jim znovu slib činiti, že je má při jejich právích a výsadách zuostaviti, a oni také že jsú JMti slibovali k tomu podobné, jakoby JMt znova za pána přijímali. I takové múdrosti kto zamýšlí, Rendl-li čili kněz Bartoloměj, jáf jim — ač jestliže jest tak — nerozumiem; než bojím se, nebudem-li toho v čas předcházeti, což jest škodného pána našeho, JMKské a tohoto království, že tepruva těm múdrostem srozwieme, když na popele sedeme [sic].

Toto mne také došlo, kterak by města neměli úmyslu k králi JMti poslati o jednání a všechny věci s mocí; než že JMKské za to žádati chtějí, aneb snad již žádali, aby JMt ještě prvé ráčil sněm obecní toho království položit, a tu ještě aby se jednalo, oč se prvé jednati mělo.

I kterak JMKská ráčí učiniti, toho nevím, než té naděje nemám, bychme v těchto nynějších rozdílech co gruntovně zednati mohli bez přítomnosti krále JMti: pak-li přes to sněm bude, bojím se, že spíše se zedná válka nežli pokoj, a snad již los na toto království přišel, poněvadž snad ve všem křesťanství těchto časův tak dlúho pokoj netrval jako u nás, že máme také toho, kteříž o tom málo vieme, zkusiti, abychme, co jest válka, měli co o tom svým potomkům, kteříž by z nás zuostali, praviti.

Pane a přáteli muoj milý! Toto jest mne také dnes došlo, kterak by král JMt měl nějaké psanie učiniti panu Kostkovi, a mezi tím že by byla o tom zmínka,

jakoby někto z nás krále JMti v panování sahal: i jáť sem na to nemyslí, než rád bych, aby se JMti panování rozmáhalo; než jestli že to kto míní, žeby snad tudy něco scházelo, že jsme zámkuov krále JMti panu Slavatovi a panu Kostkovi nepostúpili, i to jest námi, kteří v súdu zemském sedáme, nesešlo a mnú jedním a snad i jinými ještě nemá sjíti, podle vuole krále JMti a podle smlúvy, když jedné k tomu zemská vuole bude, jakž jest v smlúvu vepsáno, ačkolivěk duochoduov, aby je na dluhy krále JMti obraceli, rádi jim přejem, z těch zámkuov. Než když i v držení těch zámkuov budú, čehož bych já již dávno rád prázděn byl, toliko bez své škody, tehdy neviem, co tiem JMKské panování přibude, že pan Slavata a pan Kostka vlásti budú těmi zámky i duochody. A protož bylo by snad již na času, aby nás tiem nevykládali, čímž nejsme, ale súsed s súsedem nemuož déle dobře býti, než dokudž jeden druhému chce pokoj dáti.

Také toto by mi se zdálo za potřebné, co by najspíše mohl pan kanclér u krále JMti býti, zdali bylo těm spíše to pozastaveno, kteříž se všetečně v lečjakés věci trú, aby té zbyteční všetečnosti mohlo býti umenšeno, nemuože-li býti všecko zastaveno, z čehož nám mnozí a rozličnie spletkové přicházejí. Dán na Blatné v ponděli po svatém Matěji, apoštolu božím, léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev oc.

Urozenému pánu, panu Vilémovi z Pernštejna a na Helfenštejně, nejvyššímu hofmistru království Českého.

25.

Primlouvá se ku králi Vladislavovi, aby někteří dobří lidé od Lounských a Mistři Martin i Václav od Pražan v pokoji zústaveni byli; o rozepsaném sněmu; aby stranním zprávám o něm víry nepřikládal.

Na Blatné. 1514, 11. března. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3599 h.

Nejjasnější králi, pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMKské vzkazují. Račte VMKská věděti, že jest na mne vzneseno, kterak by u VMKské chtěli někteří jednati, aby ti dobří lidé, kteří sú v Lounech byli o své statky přišli, ježto se VMKské věrně přidrží, stojíce při svobodách a právích panského a rytířského stavuov. I milostivý králi! Tato jest řeč puštěna, že by oni Lounští, z čiehož pak koli návodu, chtěli by rozkázati jejich ženám a dětem od jejich statkuov, kteréž tu v městě Lounech mají a u VMKské, že by chtěli jednati, aby ti dobří lidé k těm statkóm nikda zase připuštění nebyli, a jejich statkové aby k vobci toho města dáni byli: i milostivý králi, té naděje nemám, by VMKská takové neslušné prosbě aneb žádosti, jestliže by na VMKskou byla vznesena, ráčili místo dáti; než za to VMKské prosím, že ráčíte rozkázanie do království Českého a Lounským učiniti,

aby ti dobří lidé podle glejtu svého v pokoji zachováni byli, a při svých statcích bezpečně a svobodně býti mohli. Nebo, milostivý králi, jest věc, zdá mi se, spravedlivá, aby oni též, jako jiní obyvatelé tohoto království, pokoje užívali, a když VMKská budete ráčiti panský a rytířský stavy s městským stavem slyšeti, oč sú na VMKské přestali, při čem také na ten čas ti dobří lidé z Loun budú mieti býti zuostaveni, tehdy budú se povinni tak zachovati.

Než jestli že by na ně svévolně bylo saháno, muož VMKská dobře to znáti, že podle zápisů mezi stavy učiněných nemohli by jich páni a rytířstvo slušně opustiti: ješto tudy mohli by veliké nesnáze v tomto království povstati a tiem by byli vinni ti, ktož jsú takových věcí počátek, dávajíce k tomu příčiny, kteréž nejsú trpělivé sněsti.

Také, milostivý králi, toto mi se zdá za potřebné: poněvadž slyším, že k VMKské města o nějaké věci poselství učinili, a při nich snad také se k VMKské vypravili Bartoloměj knieže a Albrecht Rendl, rytíř: aby VMKská ráčili jim rozkázati, aby oni na žádné osoby, kteréž se panského a rytířského stavu přidržie, jsúce poddaní VMKské, jakožto pánu svému, a řádu a právu zemskému, nikterak nesahali, ani právy svými městskými, poněvadž práva zemského odloženo jest; nebo bylo by to velmi obtížné, aby oni města chtěli svým právem činiti, co se jim zdá, a právo zemské aby proti nim nemělo svého průchodu mieti.

VMKské také toto oznamuji, že jest na mne vzneseno od Mistra Martina a od Mistra Václava, kteříž u VMKské byli toho času, když sme my také někteří byli, kterakby bylo od některých mluveno, že by VMKská ráčili Pražanóm psáti, že by oni s VMKskou mluvili na Tatě: aby VMKská svých dědicuov neráčili porúčeti jejich straně pod obojí způsobu; a skrze to že sú u veliké nebezpečnosti, ač tomu i se mnú nevěří, by VMKská ráčili takové psanie učiniti, poněvadž sú na Tatě k VMKské přístupu volného mieti nemohli; a také tak pravíce, že sú o to s VMKskou tu ani jindy nemluvili, nežli o některé jiné věci v Budíně. I VMKské prosím, že jim ráčíte toho seznánie dáti, kterak jest ta věc sama v sobě před VMKskou byla, aby oni z nebezpečnosti snáze býti mohli. Neb milostivý králi, znám to, že nejsú žádní buřiči, než-li že se VMKské věrně a upřímně přidržie, a skrze to snad někteří, jací sami buřiči sú, chtěli by to na ně převésti bez jejich proviněnie: i VMKské prosím, že ráčíte rozkázati Pražanóm psáti, aby oni mistři při pokoji byli zuostaveni.

Milostivý králi! Což potřebného znám, zdá mi se za slušné, abych to VMKské oznamoval: i toto také račte věděti, že mne dochází, kterak by vždy ještě někteří o to u VMKské jednati chtěli, abyšte ráčili sněm obecní tohoto království položiti, aby se na něm ještě mezi stavy jednalo, nežli by k VMKské poselství učinili. I milostivý králi! Jáť to držím za velmi škodnú věc a nebezpečnú tohoto království,

nebo již dosti jest toho zkušeno, že sme mnoho mezi sebou jednali, a málo anebo nic bez VMKské zjednati sme nemohli, ač jsme již v ty ruoznice vešli, že jsme u samé války, a dočekáme-li s tím leta bez srovnání, mám malú naději o pokoji; než když VMKská ráčíte pokládati sněm obecní tohoto království Českého v pondělí po středopostí, jakž listové sněmovní jsú již po krajích tohoto království rozesláni, na kterémžto sněmu podle rozkázanie VMKské nemá se o nic jiného jednati, než-li aby se osoby ze všech tří stavov vybraly, kteréž by s mocí k VMKské o všechny věci k jednání poslány byly; ježto mně se taková věc dobře líbí a mnohým jiným, neb jest ta s boží pomocí naděje, že při VMKské osobě budú se moci všechny věci, což by VMKské a VMti dědicuov i tohoto království dobrého bylo, lépe a snáze jednati i bohda zednati; než bychme měli sami jednati, zdá mi se věc jistá, že z jedné ruoznice několiko bychom jich učinili.

Jakož VMKská ráčili ste mi na mé psanie odpověď dáti, což se o mně stranních zpráv dotýče, že VMKská nyní o takových stranních zprávách nevíte: i toho na VMKskou věřím, a VMKskou, jakožto pána svého milostivého, prosím, ač jestli že by kdy jaké o mně stranní zprávy před VMKskou přicházely, že tomu věřiti neráčíte, neb se zachovávám a s boží pomocí zachovávati na budoucí časy budu, jakž na věrného poddaného příslušie. Než milostivý králi, došel jest mne jakýs spis, jakoby VMKská ráčili učiniti psanie panu Vilémovi Kostkovi: ježto mi se zdá věc dosti nepodobná, nebo se tu netoliko některých osob, ale snad i všeho tohoto království znamenitě dotýče; a aby VMt tomu ráčili dostatečněji vyrozuměti, teď toho VMKské přepis posielám a prosím VMKské, že mi na tyto na všechny věci ráčíte odpověď dáti. Dán na Blatné v sobotu před svatým Řehořem léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev oc.

Milostivý králi! Jakož VMKské psal sem, za to proše, aby VMKská ráčili poručiti ode mne počet přijíti, poněvadž ti, ktož sú prvě měli ode mne počet přijímati, byli sú se někteří rozjeli, že se ta věc protáhla až do tohoto času: i VMKské ještě prosím, že tím prodlévati neráčíte; neb poněvadž VMKská ráčili ste o VMKské duochodech a dluzích jiným poručiti spravovati a péči mieti, již bych také i o počet rád konec měl. I také tomu bych rád byl, aby stavové tohoto království k tomu svolili podle smlúvy, se panem Slavatú a s panem Kostkú učiněné, abychme i s VMti zámky práce neměli, krom co kterému úřadu zemskému příslušie; ale za to mám, žeby podle té smlúvy měli o to péči mieti a to zednati pan Slavata a pan Kostka.

26.

Vilémovi z Pernšteina v příčině psaní stavu městského králi polskému; sněm bez přítomnosti královny že by nebyl na prospěch země oc.

Na Blatné. 1514, 12. března. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3599.

Urozený pane, pane prieteli muoj milý! Prál bych vám, byste zdraví jsúc dobře se měli. To, co sem vám prvé psal, učinil sem to tak, jakž sem se pamatoval, z té přčiny, že mezi námi duominka byla, bude-li se nám co zdáti potřebného, abychme sobě oznámili.

Jakož jste mi, pane a prieteli muoj milý, psali, že jste o tom neslyšeli, co sem vám v prvním artikuli psal; než že jste slyšeli v poslední den masopustní, že jsú psali města list králi polskému JMti a to k tomuto rozumu, žeby se něco jednalo skrze Uhry a skrze některé Čechy s králem římským JMtí o dcery královské byt a o nějakú správu dětí královských, kdyby Buoh krále JMti neuchoval, a tak že jste slyšeli, že jsú hned zejména ty osoby jmenovali, kteří z Čech jednají: i o tom sem psanie neslyšel, než toto sem slyšel, že mezi jinými věcmi města psali jsú králi polskému, že některé osoby k jinému jazyku vedú, chtěc, aby dědicové JMKské od nich opatrování byli, a při tom králi polskému že se zakazuji jako ti, že sobě snad přátel hledají.

I k tomu já toto pravím: poněvadž také jeden Čech sem, že sem nic nejednal a nejednám, co by králi JMti a JMti dědicóm škodného bylo, aneb co by proti právóm a svobodám tohoto královstvie býti mělo; neb radší bych toho všeho k dobrému, což bych mohl, přispořil, než-li bych co proti tomu najmén svú vůlí učiniti měl.

Než poněvadž císař JMt jest v přieznenie s králem JMtí, pánem naším, a s králem Ludvíkem JMtí, také pánem naším: na tom sem, což by nebylo proti JMKské a proti tomuto královstvie a s vůlí JMKské, že bych rád JMti císaři zachovati se i slúžiti chtěl podle svobody tohoto královstvie i s JMtí v známost vjíti, poněvadž ta svoboda nenie z nás žádnému zavřína, a skrze to mám za to, že žádný dobrý neměl by se co na mně urážeti.

Také mezi jinými věcmi, jakož jste mi napsali, kdyby byl věrný a upřímý sněm, aby před časem lidé nestrojili se k jinému než k tomu, ktož má co na svú přísahu povědieti, aby pověděl: i mně by se to líbilo, a za to mám, ač ne na přísahu, ale ktož sme přisežní, že sme na sněmu minulém upřímě jednali, leč kto málo vytrhli jest se: ale když jest námi nesešlo, tomu sem rád, a kdyby i nepřisežní, jakož jest jich dosti bylo, kteříž upřímě jednali, ale aby se byli i jiní všickni s nimi srovnali, pokládal bych to za dobré.

Toto také blízko při konci napsali jste těmito slovy: „Mne jest také, pane a příteli milý, došla řeč, žeby někteří měli mluvit, kdež jest Libák *) stál a mluvil, i poně uzřeli tam, že byl také mezi nimi Záruba-li čili kto; pravili, že jest to páně Pernštajnského rota; že pravíte takto, kto to kolivěk o vás mluvie aneb domnívá se to na vás, že byste komu řekli aneb o tom věděli, aby měl s tímto státi aneb vedle tohoto mluvit, a nerci věděli ale na to myslili o Zárubovi, ani o žádném živém člověku, pravíte, že na vás lže jako nešlechtný zrádce cti vaší, a ne zrádce, ale arcizrádce cti vaší a lotr“ oc., a že i vám praveno, že by ta řeč měla býti mluvena před pánem z Rožmberka a přede mnú: i vězte, pane a příteli milý, že o takové řeči svú paměti neviem; než to jsem slyšel, žeby někteří vaši služebníci při Libákovi stáli, když mluvil, ale byla-li je vuole jejich k jeho mluvení, toho neviem. Však podle mého rozumu na tento čas toho znáti nemohu, by pak i kto to mluvil, co píšete, aby proto zrádci byl a nad to, jestli že by sobě kto o tom domníval: i pane a příteli milý, z té příčiny vám toto píši, jakž rozumiem, neb kdyby to byla zrada, kto by takovou věc o vás mluvil, tehdy považte toho, zač by ten držán býti měl, kto jest a od koho mluvil, totiž Libák. Neb v sněmích jáť bych rád to viděl, aby všickni, rozumně a užitečně k dobrému JMKské a tomuto království mluvíli, pakli by kto neuměl a z toho vystúpil a dal se napravit, nehyzdil bych toho, než ktož by neustupně na čem stranném stál a dobrému odporný byl, není co chváliti než hyzdit. Pak já tuto píši, jak sluší mezi přátely podle rozumu svého, než buď zrada neb nezrada, mne se tu nic nedotýče. Neb kdyby mne se co dotýkalo, a mne kto z čeho viniti chtěl aneb nařekati, dal bych na to, dá-li pán Buoh, slušnú odpověď.

Což se v tomto království, pane a příteli milý, války neb pokoje dotýče: jáť bych rád, pán Buoh zná, pokoji; pakli bude válka, ať pán Buoh rač ji zachovati, musím tomu podle jiných obvyknúti; než tomu bych nerad, ať nejsem bohat, by měli chudí bohatým pobrati. Než rád bych toho písma, pokudž by byla vuole boží a spravedlivost tomu slúžila, užil, že majícemu bude dáno, a ktož mní, že něco má, že bude jemu odjato, ačkolivěk mohl by někto bohatý tak činiti, že by jeho chudí rádi užili; než muože-li býti, abychme radší užívali práva nežli moci, jáť bych k tomu, líbí-li se pánu Bohu, rád svolil. Dán na Blatné v neděli den svatého Řehoře léta oc. V^cXIII^o.

Urozenému pánu, panu Vilémovi z Pernštejna a na Helfenštejně, nejvyššímu hofmistru království Českého, panu příteli mému milému.

Pane a příteli muoj milý! Jakož král JMt ráčil jest nám sněm obecní položit v pondělí po středopostí, aby se na něm osoby ze všech tříf stavuov vybrali

*) J. Libák z Radovesic.

a k JMKské s mocí poslali: i mně se zdá, že jest JMt ráčil to dobře učiniti, nebo jistě mi věřte, že to dostatečně v mnoha lidech znám, jestli že bychme sami sněmu-jíce jednali bez přítomnosti krále JMti o ty věci, oč sme se několikrát k jednání pokúšeli, že bychme, též jako prvé, nic nezednali leč válku; a protož k takovému jednání bez JMti raditi nesmiem, a také JMKská v nynějších listech sněmovních ráčil psáti, aby se na tom sněmu nic jiného, nežli jakž vám píši, obecního nejednalo, jakož snad již jsú vás ti listové došli; než aby JMKská pro takové znamenité potřeby ráčil do Moravy aneb do Prešpurka sjeti, bylo-li by dobře, jakož snad pan kanclér to zedná.

27.

Křištoforovi ze Švamberka, aby pro potřebu království na sněm se sjeli.

Na Blatné. 1514, 11. července. Orig. v archivu Třeboňském č. 3616.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Přál bych vám rád, abyšte se dobře měli a zdrávi byli. Jakož králi JMti sme psanie z toho sjezdu, na kterémž jsme v Sedlčanech byli, učinili, i ráčil nám JMKská odepsati, že nám rácie potom odpověď dáti. I teď nám JMt potom píše, kteréžto psanie jest mi tepru včera přineseno, jakož vám tuto toho přípis posielám. I poněvadž JMKská má toho žádost, abychme na tento nynější sněm, kterýž ráčil na hradě Pražském položit, na den svaté Maří Magdaleny přijeli, a při tom i to nám ráčil psáti, kterak JMt naše opatření obmejší; a poněvadž také toho mnohé potřeby známe tohoto království, i také co jest se těchto časuov v království Uherském pozdvihlo, mně se zdá, abychme to JMKské k vuoli i také pro potřebu tohoto království Českého učinili a k tomu sněmu se, dá-li pán Buoh, sjeli a ve jméno božie to jednali, což dobrého poznáme, jako ti, ježto vždycky jsme o to péči měli a máme, že bychme dobrému rádi a při tom jsme stáli a s božie pomocí stanem. A prosím vás, pane švagře muoj milý, že tuto věc i jiným pánóm a z rytierstva, přátelóm našim, vám přisedíciem oznámíte; nebo pro krátkost času nemohu postačiti všem toho oznámiti a k nim poslati. Dán na Blatné v úterý před svatú pannú Margetú léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru, švagru mému milému.

28.

Petrovi z Rožmberka, že by se mělo k vojně rozvolávati, a poněvadž nepořádně se děje, že by bylo zvláště potřebné, aby se stavové panský a rytířský někde v hromadu strhli.

Na Blatné. 1514, 18. července. Orig. v archivu Třeboňském č. 3621.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád zdravie i všeho dobrého. Muoj milý pane a příteli. Když sem dnes za večerí seděl, přinesen

jest mi list od pana Kundrata Krajieře, kteréhož vám teď přiepis posielám, i také co jest jemu Bartoloměj knieže psal a jaké cedule přiepis poslal, kterak by se mělo k vojně rozvolávati, a co na to za odpověď dal.

Ačkolivěk znám, že ta věc jde neporádně, neb za to mám, že purkrabie Pražský mělby takových věcí býti puovod: ale poněvadž Rendl při králi JMti v to se vkládá, aby kanceláře spravoval a listy místo pana kancléře puosobil, tehdy také již nenie nepodobné, že se to knieže s městy v muoj úřad vkládá.

Než jak jest kolivěk, tu bych já pokoru rád chtěl vokázati, a tyto dni domnieval bych se byl blahoslaveným býti, abych podle té cedule, kdy by byla vás, pánuov a přátel mých, vuole, mohl obselati všecky stavy, a zvláště panský a rytieřský, abyšte hned pro takovou potřebu krále JMti v hromadu táhli a se mnú se všickni strhnúti ráčili, jakožto s purkrabí Pražským, a potom, aby se té ceduli dosti stalo, i s kniežetem tím mohli bychme se shledati.

Pak tyto věci, jaké se působí a kterak jsú před námi skryté byly, jest co rozvážiti, kam se to ztahuje; než jáť se ještě k tomu vždy navracím, poněvadž snad nemuož to prvé býti, než až se bohda spolu na hradě Pražském shledáme, mně se zdá za zvláště potřebné, abych já také potom hned všecky obsielal, abychme se někde strhli a našemu pánu a obecniemu dobrému službu učinili.

Než, ač pán Buoh rač toho zachovati, jestli že budem meškati, který nynie čas bohda dobrý a přístup k tomu máme: tehdy strach jest, že dokudž jsme živi, toho nepostihnem, co obmeškáme, abychme pak toho i pykali, s těžkem sobě co tím pomuožeme.

Jáť vám tuto píši, ač snad nerozomně; ale pán Buoh zná, že jest muoj ten úmysl, že bych rád všemu dobrému a pro dobré že bych s boží pomocí já rád chtěl hrdla svého nasaditi a statku svého povážiti, by měl v popel se obrátiti, neb domnievám se, že by z toho dýmové k tomu nápodobně zhuoru k nebesóm se vztahovali, jako svatého Abele oběti.

Zdá mi se za potřebné, abyšte ráčili ještě to obnoviti a svým všem poddaným rozkázali hotovu býti; a tak abychme se k tomu všickni společně napomenuli, potřebnáť jest věc.

Čáslav, jakož v té ceduli o ní také zmienka jest, blízko jest od Hory i také od Kolína a od Poděbrad, a nedaleko od Prahy i od pánuov Trěkuov zbožie a od statku: a ráčiete se ostatku domysliť, že tu také i jiných dosti přátel máme.

Poněvadž takové věci povstaly a zase rozomiem tomu, že jsú naši stavové chtiví k dobrému, jedné abych já chtěl anebo směl, jakožto purkrabie Pražský toho póvod býti, že by rádi toho dobrého pomáhali: i rač pán Buoh dáti nám všem to v srdce, abychme k tomu dobrému skutku, nechajíce dalšíech odtahuov, jsúce milostí ducha svatého zajíceni [sic], byli chtiví a skutkem to ukázali.

Což se dotýče v té ceduli zmienky o městech, jakoby oni byli puovod dobrého: pro pána Boha, nedávejme jim toho danku, neb jest bohda toho při nás více, a nepochybují, co v tom míním, že ráčíte tomu dobře rozoměti.

Prosím, neračte za zlé mieti, že snad nerozomně píši, ale upřímně z pravého srdce, tak jakž muoj rozom ukazuje, že jest již čas; kteréhož, rač dáti pán Buoh, abychme neobmeškali. A něco vám nového, za to mám, ještě, dá-li pán Buoh, na Leštno oznámím; abych vám měl více psáti, již mi se zdá, dá-li pán Buoh, dotud zanechati, neb i toto sem na pospěch psal. Dán na Blatné v uoterý den sv. Arnolfa léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, p. příteli mému milému.

29.

Hendrychovi z Švamberka, že by měl král proti svévoli knížete Bartoloměje Minsterberského ukázati svou nelibost; o Tábořských oc.

Na Blatné. 1514, 14. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624. tern. nepag.

Léta MV^oXIII. Toto jsou registra téhož léta devatenáctá, do kterých se vpisují přípisové listuov poselacích, kteříž se píší od urozeného pána, pana Zdeňka Lva z Rožmitála a z Blatné, nejvyššího purkrabie Pražského, od pondělého před hodem slavným blahoslavené panny Marie na nebesa vzeti.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, věrně bych vám toho přál. Muoj milý pane švagře. Jakož jste mi poslali psanie od pána z Rožmberka, které jest jemu učinil pan hajtmán Moravský, i vězte, že mám dnes také od něho posla u sebe, kdež mezi jinými věcmi, což se kněze Bartoloměje dotýče, co jest od Žibrida slyšel, také mi to oznámil, jakož on Žibrid k tomu podobně, když jsem ještě na hradě Pražském byl, psal jest mi z Německého Brodu: pak proti takové své vuoli kněze Bartolomějově slušelo by, aby král JMt ráčil se v tom tak ukázati, že se to JMti nelíbí a že toho jmieti neráčí, a při tom ten skutek ukázati, aby jiní po tom nebyli tak všeteční. Než toto sem slyšel, že nějaký Pěkník v kraji Boleslavském rozprávěl, že oni na křižovnský úmyslu táhnúti nemají než na biskupy: pak ač nenie podobné k pravdě, ale mohly by se ty příčiny dávati, že bychme mohli i nepodobným věcem věřiti; a protož nevěduce k čemu se akové věci mohly by dále vztahovati, slušie nám, ktož bychme dobrému rádi, na hotově býti, abychme s božie pomocí v čas potřeby mohli zlému odepřiti.

Také, pane švagře muoj milý, jakož jste mi psali, což se Víthuov a Tábořských dotýče: i došlo jest mne psanie o tu věc od krále JMti, a bylo jest na tom zuostáno, že pan kancléř měl o to něco jednati, než na čem jest to postavil, toho ještě neviem; než tomu sem se nadál, že to vám někteří z přátel Víthových oznámie; a jakž jest

kolivěk, mnozí to znají, že v tom od Tábořských malá jest se věc nestala, poněvadž právo jest před rukama; jestli že by se jim co přečinilo, mohli jsú o to právem hleděti podle zřízení zemského.

Poněvadž pán z Rožmberka oznámil jest vám, co jest se na sněmu jednalo; již nyní jiných zvláštních novin neviem. A rač dáti pán Buoh, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dan na Blatné v pondělí před hodem panny Marie na nebesa vzetí léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka a na Zvíkově oc, švagru mému milému.

30.

Janovi z Lomnice, hejtmanu markrabství Moravského, že Přibíkovi Řesanskému, jenž u něho (Lva z R.) v službě byl a v Čechách bezprávi se dopustil, glejt, aby bezpečěn býti mohl, dáti se nemůže.

Na Blatné, 1514, 14. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Jakož jste mi ráčili psáti, kterak by k vám přijel Přibík Řesanský a vás za klajt prosil, aby bezpečěn v té zemi býti mohl, jakož tomu vašemu psaní, kterak on vás, i což se židuv dotýče, spravil, vyrozuměl sem. I muoj milý pane švagře. Ta věc takto jest sama v sobě, kterak jest u mne to bylo v paměti, že předně [. on] *) Přibík u mne v službě byl, bylo jest jemu něco pobráno anebo pokradeno, a potom doptal jest se toho něčeho v Praze mezi židy, že někdo to zastavil: i když jest to na mne vznešeno, tehdy což jest se v židech doptalo, to jest se jemu z mého rozkázanie zase vrátilo; a dále jest se ptáno, aby se mohlo zvědět, kto jest to učinil, až k tomu přišlo, že skrze některé židy anebo židovky. Jest jmenovaný jeden, kterýž u téhož Přibíka služebníkem byl, ale že židé svědkuv na to křesťanuv neměli, to jest se dostatečně k místu vésti nemohlo; ale že by tu co svévolností židovskou podle práva sešlo, toho sem nepoznal, nebo když co křesťan židuv zastavuje, nevždy při tom jiní křesťané bývají; a tak kdož při čem není, svědčí[ti] řádně nemůže.

Kdežto on pak Přibík dotýče rozsudku, kterýž jest mezi ním a mezi židy udělán: na tom sem já soudu sám seděl podle úřadu svého, maje při tom některé pány a radu svou; a když bych měl ten rozsudek, kterýž jest mezi nimi učiněn, při sobě, poslal bych vám jeho přípis, ježto byšte poznati ráčili, že jest on mohl po právu jíti a té své vůle, kterýž jest začel, před se nebrati; ale jest ten rozsudek při úřadu mém na hradě Pražském. Však abyšte tomu ráčili a mohli dostatečněji

*) Odtrženo.

vyrozuměti, že on Přibík své vuole v tom užívá, .toto vám také oznamuji: že já chtěje téhož Přibíka v jeho škodě, ač někteří pravie, že jest dosti skrovná, dostatečně nad povinnost opatřiti, dal sem jemu, což mně náleželo, na nějakém židu 50 fl. g.; a když jest čas k zaplacení anebo k dání přišel, tehdy ti, kteří byli za toho žida slíbili něco, jsú na to peněz u úřadu mého na hradě Pražském položili, a čehož nedoložili, proto jsú také tu na hradě vsazeni, aby byli k tomu dodržáni podle práva a zřízení tohoto království. Ješto on Přibík měl jest právo, kteréz povinen jest zachovati, a přes to neměl na ně sahati a nad to neodpoviedati; nebo ti židé vždy jsú seděli, až když on odpověděl, tehdy tepru dáni jsú na rukojmie.

Toto také v tomto království za řád jest, že žádný z vobyvatelův tohoto království odpoviedati nemá žádnému obyvateli mimo řád a právo; nebo kto by jináče odpověděl, jsú na to znamenité pokuty. Ale rozumí tomu, že on, i také když se jeho přidrží, to sobě lechce váží, že jest židům odpověděl; ale já toho tak ne- navázím [sic], a to z slušných příčin, nebo ti židé jsú krále JMti poddaní a poplatníci i také některých z nás; a poněvadž někdo sobě váží kopu platu, když by ji jeden druhému mocí a mimo právo vzal, také poněvadž na židech jest několik set kop platu, nemuže to býti příjemné, když by jeden druhému [sic] neřádně o ně je pripraviti chtěl.

A jakž jest kolivěk, jemu pro jeho otce a pro jiné jeho přátely, na kteréz sem laskav, toho nepřeji, že jest takovou věc před se vzal; nebo když by on chtěl sobě to právě rozvážiti, měl by čeho pykati a o to se starati, aby taková věc, co jest v tom podle práva a věc jest všel, nebyla rozhlašována, jakož ještě, pokudž sem slušně mohl, to sem zdržoval, zda-li by on sobě srozuměti chtěl a toho přestati, z čehož by jemu nepoctivost rozmnožiti se mohla.

A protož, i také aby známo bylo, že jest se jemu v tomto království žádné ukrácení nestalo, jestliže by chtěl on Přibík pokojně se zachovati až do sv. Havla anebo do svatého Martina, tehdy, pane švagře muoj milý, chtěl bych k tomu vésti, aby to v slušném místě, což se židův dotýče, mohlo býti slyšáno a toho všeho pováženo, pokudž jest za spravedlivé; pak-li by on chtěl své vuole vždy před se užívati, tehdy ráciete to dobře znáti, poněvadž jsú ti židé krále JMti, pána našeho, poddaní, kterýmž on odpověděl, kterak by jemu slušelo klajty anebo nic dávatí.

A které jest židy zmordoval anebo zbil, mám toho zprávu, že jest jeden z těch židův páně kancléřův žid zabit, a jiní že jsú židé z Kolína, kterých se ta věc nic nedotýče; však nenie div, když neřádně co začne, že v tom také i neřádně činie, ač mimo právo neměl by na jedny ani na druhé sahati.

Také, pane švagře muoj milý, i toto jest mi praveno, že jest on těm židům, kteréz mordoval, za svú škodu dosti anebo spíše nad to vaje vzal. Dán na Blatné

v pondělí u vigilji slavného hodu blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Janovi z Lomnice a na Mezeříčí, hajtmanu markrabství Moravského, panu švagru mému milému.

Také, pane švagře muoj milý, jakož jste mi psali, co jest vám Žibrid, což se kněze Bartoloměje dotýče, oznámil, i mám také k tomu podobné od něho psanie: i račtež toho povážiti, jaká jest ta svá vuole toho kniežete; ježto králi JMti slušelo by, aby toho trpěti neráčil, a ten jest hlas slyšeti, že to knieže ne pro křižovníky, ale pro pány biskupy před se táhne, ale ne pro jejich dobré oc. Kdežto, ktož by chtěl JMti krále poddané a zvláště proti JMti vuoli hubiti a na ně sabati, slušelo by nám podle JMti krále toho žádnému takovému lechce nevážiti, nežli proti tomu se skutečně s boží pomocí zasaditi.

31.

Zve Viléma, Jindřicha a Břetislava bratři Švihovské z Ryzmberka k svatebnímu veselí pana Zuba na Blatnou.

Na Blatné. 1514, 14. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urození páni, páni švagrové moji milí! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Páni švagrové milí. Jakož sem vás prvé žádal, když se bude mieti pan Zub ženiti, abyšte ke mně přijeli: i má ta svadba již býti tuto středu, protož prosím vás, že ten den ke mně na Blatnú k večeři přijedete i také pro přátelské shledání. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastně a ve zdraví, páni švagrové moji milí, shledati. Dán na Blatné v pondělí u vigilji slavného hodu panny Marie na nebesa vzetí léta oc XIII°.

Pánóm švagróm mým milým, panu Vilémovi, panu Jindřichovi a panu Břetislavovi, bratřím Švihovským z Ryzmberka a na Rabie oc.

[Podobné pozvání zaslal také Václavu Zmrzlíkovi ze Svojsína na Lnářích, aby na svatbu p. Václava Zuba přijel.]

32.

Jindřichu Berkovi z Násilé, hejtmanu na Příbrami, aby Tůmovi z Zaječic, poddanému kláštera sv. panny Dobrotivé, za utrpenou škodu náprava se stala.

Na Blatné. 1514, 14. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený přáteli milí! Věz, že jest mi oznámil úředník kláštera svaté panny Dobrotivé, což se Tummy z Zaječic, poddaného téhož kláštera,

dotýče, která mu se škoda stala od těch lotruov, na kterýchž, aby se jimi ujistil, žádáno jest tebe tu v Příbrami, a že si za to připovéděl, že ta věc má býti k tomu přivedena, aby tomu člověku právi byli, ale že jest se toho ještě nestalo: i za to tebe žádám, že v tom téhož Tumu opatříš podle toho prvněho zúostanie, aby on toho škoden nebyl, a k svému aby přijíti mohl bez dalších odtahuov; neb i to jest na mne vznešeno, že by jeden z těch u tebe ještě byl. Odpovědi žádám. Dán ut supra.

Urozenému vладыce Jindřichovi Berkovi z Násilé, hajtmanu na Příbrami, příteli milému.

33.

Kněžím a bratřím kláštera sv. panny Dobrotivé na Ostrově, že volbu kněze Klimenta za převora schvaluje.

Na Blatné. 1514, 14. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Ctihodní kněží milí! Jakož jste před některým časem psali mi, oznamujíc, že jste sobě za převora volili kněze Klimenta, kterýž nyní v Ročově jest, jestliže by k tomu byla naše vuole: i vězte, že se panem Zajícem strýcem my k tomu vuoli dáváme, však tak, aby on se s těmi pány, kteříž jsú fundatorové kláštera Ročovského, pěkně rozešel a k nám, ke mně a ku panu Zajícovi, aby se tak ukázal a našel, jakž na fundatory přísluší. I toto již věduce, muožete to témuž knězi Klimentovi oznámiti. Dat. ut supra.

Ctihodným kněžím a bratřiem kláštera sv. p. Dobrotivé na Ostrově, mně milým.

34.

Viktorinovi z Lounek v příčině zvolení převora kláštera sv. panny Dobrotivé na Ostrově.

Na Blatné. 1514, 14. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Victorine milý! Tento list, kterýž píše kněžím a bratřím kláštera sv. panny Dobrotivé, daj jim jej, a jest o tu věc, kto by měl u nich převorem býti. Také věz, že podle psaní tvého píše o tu věc, což se Tumu z Zaječic dotýče, hajtmanu Příbramskému; co pak za odpověď dá aneb kterak se v tom mieti bude, tím se šieře spravíme, než měl by toho úřadu on na Příbrami tyto dni postupovati. Dán ut supra.

Urozenému vладыce Victorinovi z Lounek, úředníku kláštera sv. p. Dobrotivé, mně milému.

35.

Pavlovi z Voltav, písaři na Velharticích, aby mu poslal polouvozí červeného vína.

Na Blatné, 1514, 15. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Pavle milý! Věz, že některá vína jsú mi se zde zcela pokazila; i pošli mi hned ráno na Blatnú to polúvozí vína červeného,

kteréž jest byl poslal, a daj je dolíti. Protož toho neobmeškávaj, ať jest zde na Blatné dopoledne, nebo hosti mieti mám; a pošli já k tobě zase sud vína bílého, kteréž snad bude lépe trvati na Velharticích nežli zde. Dán na Blatné v úterý, den hodů slavného blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Pavlovi z Voltav [sic], písaři na Velharticích.

36.

Žádá Děpolda z Lobkovic za oznámení, zdali již s panem Janem Hasišteinským vyjednával.

Na Blatné. 1514, 16. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane příteli muoj milý! Jakož sem vás žádal, co byste měli jednati u pana Jana Hasišteinského: i kterak jste zednali, žádám, že mi to oznámíte, nebo bych to rád brzo věděl; pak-li jste ještě toho nezednali, ale prosím, pane a příteli milý, že jednati pilně budete a zednáte. A já rád se vám i panu Janovi Hasišteinskému přátelsky zase odplatiti chci. Dán na Blatné v středu po hodů slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Děpoltovi z Lobkovic a na Bielině, příteli mému milému.

37.

Petrovi z Rožmberka, že by dobře bylo, aby s Hendrychem z Švanberka brzy se sjel. Pražané že knížeti Bartolomějovi z Minsterberka v lotrovství pomáhají jako Pilát Kaifášovi; král že psal Pražanům, aby s ortelem na Vilémka nekvapili oc.

Na Blatné. 1514, 16. srpna. Opis v nepag. ternionu č. 3624 v arch. Třeb.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyš se dobře měli a zdrávi byli. Račte věděti, že pan Hendrych z Švanberka poslal jest mi to psanie, kteréž jest vám učinil pan hajtman markrabství Moravského, z kteréhož sem srozuměl, že pro ten sněm, kterýž nyní v Moravě mieti mají, s vámi jest se sjeti nemohl. I pane a příteli muoj milý, mně by se zdálo, jakž po tom sněmu bude, že by bylo dobře, abyš se s ním brzo sjeli, a při tom, že byste ráčili také na ten čas jednati, což se kněžny a pana Viléma Švihovského dotýče; nebo snad po tom nemohlo by se to snadně státi, a zatím to přišlo by zase před práva duchovnie o svatém Václavě, ješto my snad na ten čas byli bychme při králi JMti; a jestliže bychom je prvé smluviti, aby to k soudu nepřicházelo, mohli, tomu bych rád byl. A k takovému jednání když mne budete ráčiti obeslati tehdy k vám rád na Třeboň chci přijeti. A s tím rač dáti pan Buoh nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné v středu po hodů slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mému milému.

Novin nynie zvláštniech neviem, nežli slyšeti, že kněz Bartoloměj před se do Uher táhne a pan Boček s ním; a také slyšel sem, že nad těmi lidmi jest on pan Boček hajtman a Žalud.

Cedule panu z Rožmberka (dd. 17. srpna.)

Pane a přáteli muoj milý! Když sem již byl dal vám tuto jednu ceduli napsati, tehdy potom přinesen mi list od pana Mikuláše Trčky, kdež mi oznamuje, že u vás na Krumlově tento čtvrtek po matce božie má úmysl býti; ale že jest mne dlouho psanie nedošlo, nemohl sem jemu spěšně odpovědi dáti; protož neviem, zastihne-li jeho u vás tento muoj posel. I jestli že by nezastihl, prosím, račte to přečísti, co jemu píše, a bude-li se vám zdáti potřebie, tehdy zavrúce to do svého listu, račte rozkázati tomuto poslu k němu jieti na Lipnici; pakli by jeho tu našel, ale za to mám, že se jeho tu doptá, kde jest.

Kněz Bartoloměj pilně se o lotrovství stará, a někteří Pražané věrně jemu toho pomáhají jako Pilát Kaifášovi; neb mu potom i to neprospělo, když jest i ruce umýval, že jest proto předce lotrem zuostal. Jáť trpiem i snáším, mám za to, více než jest potřebie; a jestliže máme dlouho takové věci trpěti, bojím se, abychme i pána Boha tím nehněvali, neb jest příslovie a já je držiem za pravé: kdož zlým hovie neb trpie, že dobrým škodí.

Neb i toto račte věděti, že král JMt psal jest Pražanóm, kteréhož psanie přepis sem viděl, než sem z Prahy vyjel, že král JMt to mieti rácie, aby na Vilémka *) a na Havla od pěti korun nekvapili: a oni pak, tak jest mi oznámeno, byvše obce tento pondělí minulý pohromadě, k tomu uvedli a snad i na tom zuostali, aby je zmučiti dali. Pak dokonají-li tu nešlechtnost, volát nevinná krev ku pánu Bohu na pomstu. A toho nynie při tom nechávám. Než to mi se zdá, že takového lidu ďáblem oslepeného pěknou řečí nenapraví, ani březovou metlou, nežli železným bičem; ačkoli dobré vždy vymieňují, kterýchž již mezi nimi málo jest, a zvláště dokonají-li tuto nešlechtnost.

Muoj milý pane a přáteli! Vámt tuto píše jako přáteli, než bychť jiným mnoho o tom psáti měl, a Pražanóm zrádce neb lotry dávati, znám to, že by to někdo v posměch mohl obrátiti a to mi v to převraceti, že mnoho mluvím a málo činím. Protož chci toho umenšiti, pokudž slušně budu moci, nežli mám v pánu Bohu to doufanie, kterýž nenie přijímač osob a všecky věci zná i pokrytce, i také ty, kto pěkně mluví a jinakě myslí a činie, že mi rácie dáti tu milost, nežli bych své dni dokonal, abych hodnú nad nimi podlé jejich skutkuov odplatu uhlédal; a já také, jakožto jeden ač nehodný služebník božie, budu k tomu s pomocí jeho svaté milosti přísluhovati, pokudž budu nejvíce moci, nelituje v tom časem svým netoliko statku ale i zdraví svého.

*) Vilémek z Troskovic.

38.

Mikuláši Trčkovi z Lipy o knížeti Bartolomějovi Minsterberském, kterémuž by někteří Pražané rádi pomáhali; o hotovosti a hejtmaních v krajích oc.

Na Blatné. 1514, 17. srpna. Opis souč v nepagin. ternionu č. 3624 v arch. Třeb.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný pane a příteli muoj milý! Přál bych vám rád, abyšte zdraví byli a dobře se měli. Jakož jste mi na mé psanie odpověď dali, tomu sem vyrozuměl a o tom nepochybuji, že vás ku potřebě své přítele skutečného najdu, jakož také takový úmysl muoj jest dokonalý k vám.

Jakož ste mi, což se kněze Bartoloměje dotýče, psali: není mně potřebie vám jeho široce vykládati; neb způsob a povahu jeho již dobře znáte, že jest na tom, tak jakž jest zřetelně rozoměti, aby lotrovství což muože nejvíce činil, a zvláště což by mohl nám, kteřížbychom dobrému rádi, zlého udělati, o to usiluje s pilností, a někteří Pražané rádi by mu toho dopomohli, pokudž by nejvýše mohli. Neb toho jest veliký zřetel, poněvadž praví, že se krále JMti rozkázáním chtí spravovati: a proti JMti rozkázanie a psanie činie, zvláště také což se toho tažení do Uher dotýče. Tehdy více v nich svá vůle lotrovská panuje nežli poslušensství; protož nám jest potřebna opatrnost a hotovost skutečná.

Pane a příteli muoj milý! Kdež ste mi také psali, abych do krajův o hotovost psal: i vězte, že před sněmem psal sem o to; a při sněmu jest na tom zůstáno, aby se také o to při jiných potřebách psalo do krajův od pánuv a od rytířstva, kteříž na sněmu byli; jakož vám teď toho přepis posílám. Však jestli přes to mého psanie potřebie, rád to učiniti chci; než mně se zdá, měl-li bych psáti, tehdy že bych toliko nyní psal na ty sjezdy po krajích.

Což se dotýče hajtmánův, abych jim do kraje Hradeckého a Čáslavského psal: zdá-li se vám, abych mimo psanie do krajův to učinil, také rád učiním. Než v Chrudímském kraji, za to mám, že ještě hajtmánův není. Než-li to mi se zle líbí, co jest pan Michal Slavata rozkázal, tak jakž ste mi v ceduli napsali.

Toto psanie tímto již krátce zavírám: bude-li toho potřeba, že podlé úřadu i podlé přátelství udělám pro vás rád, pokudž nejvýše moci budu, abychme s boží pomocí nedopustili se toho, aby lotři po nás aneb po našich přátelích měli se voziti. A byl bych k vám rád spěšně, aby u vás dnes posel na Krumlově býti mohl, jeho vypravil, ale dluho mne vaše psanie nedošlo, i neviem, bude-li vás moci tam zastihnúti. Dán na Blatné ve čtvrtek po hodu sl. blahoslavené panny Marie na nebesa vzetíe léta oc. XIII°.

Urozenému a statečnému rytíři panu Mikulášovi Trčkovi z Lipy a na Lichtmburce, příteli mému milému.

39.

Janu Bechyňovi z Lažan, aby proti rejtarům anebo lotrům, kteříž v kraji a zvláště okolo Příbramě se projíždějí, k šturmu dali zvoniti a je honiti.

Na Blatné. 1514, 17. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Došlo jest mne, žeby se vás něco dobrých lidí mělo sjeti dnes v Březnici: i poněvadž v tom kraji a okolo Příbramě, jest slyšeti, že se rajtaři aneb lotři projíždějí, chtějíce nám zlé činiti aneb i někoho jíti a vzieti; i za to tebe žádám, příteli milý, že těch všech dobrých lidí žádati budeš, a ode mne podle úřadu mého napomeneš, kdež by o takových uslyšeli neb zvěděli, aby podle zřízení zemského dali k šturmu zvoniti a aby honili, tak jak jsme povinni jedni jako druhí to učiniti. Neb také úředníkom svým rozkázal sem a ještě rozkázati chci, aby také v tom skutečnú pilnost měli s lidmi mými; a o vás o každém nepochybují, než [že] jakožto milovníci obecního dobrého též učiníte. Datum ut supra.

Urozenému vladyce panu Janovi Bechyňovi z Lažan a na Příně, příteli mému dobrému.

40.

Posílá L. Malovcovi z Libějovic jako hejtmanu kraje Prachenského listy od pánů a rytířstva z sněmu českého i připomíná, aby sjezd krajský držán byl.

Na Blatné. 1514, 17. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Věz, že tito listové jsú mi posláni z hradu Pražského, kteříž se píší od pánuv a rytířstva, kteříž jsú na sněmu minulém na hradě Pražském byli. I chtěl sem je poslati panu Vilémovi Švihovskému, švagru svému, ale oznámeno jest mi, že jest nyní z tohoto království někde odjel, a protož tobě je posielám, jakožto hajtnanu také tohoto kraje, a mám tu naději, příteli milý, že takové pilné potřeby neobmeškáš; a což se sjezdu dotýče tohoto kraje, poněvadž v jiných krajích sjezdové býti mají na zajtríe po svatém Bartoloměji a někde potom v pondělí, protož při tom některém času také množeš v tomto kraji též oznámiti. Datum ut supra.

Urozenému vladyce panu Levovi Malovci z Libějovic, hajtnanu kraje Prachenského, příteli mému dobrému.

41.

Purkrabímu na Rožmitále v příčině roboty lidí poddaných ve Pněvicích, lotry aby honiti dal.

Na Blatné. 1514, 17. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Purkrabie milý! Nynie nemám prázdnoti k mnohému psaní; než kdežs mi psal, což se roboty ve Pněvicích dotýče: i mně se zdá,

aby tak, jakžs mi psal, rozkázal jim robotovati, však aby to rozvrhl, aby toliko to robotovali, co by proti tomu bylo, čehož nerobotují; neb jakož jim nechci křivdy činiti, také bych nechtěl, by mně ji oni udělali, jakož bylo by tak, kdyby nic robotovati nechtěli. Než když bude jedno proti druhému, nebude v tom žádnému ukrácení; a kterak by pak potom a na čem ta věc měla státi, když toto nyní učinie, chci s nimi poručiti o to srovnati, což jest spravedlivého, čím bych se i oni dále měl spraviti

Toto věz, že sem některým dobrým lidem oznámil a k tému je napomenul, poněvadž se lotři a rajtaři u vašem kraji projíždějí, když by o nich zvěděli, aby dali k šturmu zvoniti a aby honili. Protož též se s mými poddanými zachovej, pak-li by jiní prvé honili, též jim lid ku pomoci a honiti daj, nebo podle zřízení tohoto království jsme povinni, jedni jako druhí, v tom sobě radni a pomocni býti. Protož také všem mým lidem pod úřadem tvým to oznam. Dat. ut supra.

Purkrabí na Rožmitále.

42.

Bohuslavu Chrtovi ze Rtína, purkrabímu hradu Pražského, aby Janu Měkotovi, jenž jest na rukojmích, podle obyčeje roku přidal.

Na Blatné. 1514, 17. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Bohuslave milý! Jakož nějaký Jan Měkota jest na rukojmích, jakož za to mám, že jest v registry při úřadu purkrabském zapsáno: i přidaj jemu roku, když o to u tebe bude, a to od tohoto svatého Havla nejprv přiestieho do roka. Však jest-li že by se v tom času jemu, anebo jeho rukojmiem dal napřed týden věděti, aby se na hradě Pražském postavil. I již to podle obyčeje, který se v tom zachovává, rozkaž opatřiti. Datum ut supra.

Panu Bohuslavovi Chrtovi z Ertína, purkrabí hradu Pražského, mému milému.

43.

Purkrabímu na Rožmitále v příčině neposlušných poddaných z Pněvic.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624 tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Purkrabie milý! Jakož jsi mi psal, což se těch lidí ze Pňovic dotýče: i rozumiem tomu, že jest v nich díel lotrovství; však proto toto mi se zdá, aby je k sobě obeslal a dal je zárukovati, aby přede mnú stáli, když by jim dal týden napřed věděti; a tu uhlédaje toho čas, chci tebe i je před se obeslati, nebo to rozváže, za to mám, že v to trefím, aby jejich svá vuole nebyla trpěna a také že se jim křivda nestane. A již nyní daj ten oves na pomezí skliditi

a zvláště to napsati, aby, když k tomu přijde, vědělo se, co ti lidé budou mieti proti tomu učiniti. Nebo jestliž se jim zdá, že mne nemají poslouchati, jako Žákovce poslouchali, zmajlíť se na tom. Dán na Blatné v pátek po hodu slavném blahosladené panny Marie na nebesa vzetí léta oc. XIII°.

Purkrabí na Rožmitále.

44.

Václavu Ad. z Drahonic, že jeho věci bohda k dobrému konci přivedeny budou.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný pane Adame, příteli muoj milý! Přál bych vám rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Žádám vás, oznamte mi, kterak se na svém zdravie máte, neb bych vám toho rád přál, abyšte dokonale zdraví byli; a jest-li že jest vám co potřebie a oznamíte mi, pokudž budu moci, rád vás v tom opatřiti chci. A což se těch věcí vašich, o kteréž jednám, dotýče, mám tu naději, že to bohda k dobrému přiede. A rač pán Buoħ dáti nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Datum na Blatné v pátek po hodu slavném blahosladené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému a statečnému rytieři panu Václavovi Adamovi z Drahonic a na Ploskovicích, příteli mému milému.

45.

Záviši Sulkovi z Hrádku, hejtmanu hradu Pražského, aby hrad Pražský bedlivě opatroval.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane hajtmane milý! Oznámeno jest mi, kterak se opět v městech Pražských dvorně plete, i poroučím a za to tebe žádám, že zvláště pilnost na hradě mieti budeš se vši hotovostí; nebo ktož krále JMti, pána našeho, poslušenství nezachovává, muožeš tomu dobře rozuměti, kterak se takovým má věřiti anebo nic; i věřím, že budeš mieti v tom skutečnú pilnost. Dán na Blatné v pátek po hodu slavném blahosladené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Panu Závišovi Sulkovi z Hrádku, hajtmanu hradu Pražského, příteli milému.

46.

Hanuši Polencovi, poněvadž v Praze divně se plete, aby za některý čas na hradě Pražském pobyl, až se ukáže, jaké opatrnosti bude zapotřebí.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Polenc milý! Jakož jsi mi psal, o svú věc připomínaje: i věz, že to dobře v paměti mám, nežli že sem nyní, jakž sem z Prahy domuov přijel, vždy

hostmi zaneprázdněn byl, ale již brzo chci tobě to sepsáno poslati. A poněvadž v Praze se znova rozličně plete, žádám tebe, že tu na hradě pobudeš, až porozumieme, čeho v tom a jaké dále opatrnosti bude potřebie. Dán na Blatné, v pátek po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Panu Hanušovi Polencovi z Polenc, příteli milému.

47.

Bohuslavu Chrtovi ze Rtína, purkrabímu hradu Pražského, aby hejtmanu téhož hradu, bylaliby toho potřeba, pomocen byl.

Na Blatné. 1514. 18. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Bohuslave milý! Jest mi oznámeno, že se dvorně v Praze plete; nebo snad by to rádi JMKské a tomuto království zrušili, co jsme na minulém sněmu dobrého zednali a najednali. Ježto při tom, kdož v jednom z řádu vystúpie, muožeme se domejšleti, že by se to mohlo i v jiném přihodit: protož tebe žádám, byla-li by toho která hradu Pražského potřeba, že v tom panu hejtmanu budeš raden a pomocen. A také žádám, jest-li co by v těch obcích bylo rozumieno, že vždy ze zlého do horšího chtě, že mi to, což muožeš najspieše, oznámíš. Dán na Blatné, v pátek po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Panu Bohuslavovi Chrtovi ze Rtína, purkrabí hradu Pražského, mému milému.

48.

Jiříku Bezdrúžickému z Kolovrat, poněvadž Pražané svého řádu nedrží, aby v čas potřeby hradu Pražskému pomocen byl.

Na Blatné. 1514. 18. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane ujče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane ujče. Oznámeno jest mi, že v Pražských obcích dvorně se opět nynie plete, a že jsú dali Vilémka zmučiti proti vši spravedlivosti a proti právóm svým; pak poněvadž svého řádu nedrží, tehdy aby měli nás teď držeti, jest dosti nepodobné. Nebo i toto vězte, že král JMt ráčil jim Pražanóm psáti, aby na Vilémka nekvapili: proto též to nenie platno, jakož když ráčil rozkázati, aby se Bartoloměj knieže zase domouv vrátil a do Uher netáhl. I poněvadž z řádu a poslušenství znamenitě vystupují, tehdy muožeme se i jiného do nich domejšleti. I muoj milý pane ujče! Poněvadž za to mám, že ještě na Buštěhradu jste, prosím vás, jestli že by vás co pro hrad Pražský potřebováno bylo, že v tom budete radni a pomocni. A zatím bohda lépe se opatříme. A s tím rač se nám dáti pán Buoh

šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné, v pátek po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Jiříkovi Bezdrúžickému z Kolovrat a na Buštěhradě, nejvyššímu sudiemu království Českého, panu ujci mému milému.

49.

Mikuláši z Kraselova, aby lidé k úřadu purkrabství Pražského náležející v čas potřeby na hradě Pražském najítí se dali.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Mikuláši milý! Došlo jest mne, že se rozličně v městech Pražských plete: protož rozkaž lidem k úřadu mému příslušciem, aby pro všelikterakú potřebu na hotově byli; a poznáš-li toho potřebu hradu Pražského, tehdy je obešli s radú pana hajtmána a pana Bohuslava purkrabie, aby se tu na hradě ku potřebě dali najítí. Dán na Blatné, v pátek po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebe vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému vladyce Mikuláši z Kraselova oc. mému milému.

50.

Písaři svému na hradě Pražském, Václavu Trčkovi z Vitence, v příčině vyřízení různých záležitostí; aby vyzvěděl, kteří o něm jako o zrádci mluvili, posla aby mu poslal, kterého ku králi vypraviti chce.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Trčko milý! Tento list, kterýž píši panu Popelovi,^{*)} pošli mu jej na Břlinu; a co píši panu Adamovi,^{**)} jestli že jeho v Praze již není, pošli mu na Ploskovice, a co za odpověď dadie, pošli mi to spolu. A protož poruč poslóm, ať odpovědi žádají. A co píši panu sudiemu,^{***)} jestli že jest na Buštěhradě, pošli mu to, pak-li jest již odjel, tehdy neposielaj, než oznam mi to při jiném poselství; a tyto jiné cedule, poněvadž těm některým píši, kdož jsú na hradě Pražském, rozdej jim je.

Tohoto posla zdálo mi se k tobě vypraviti s těmito listy, kterýž chodil ku panu Trčkovi; než kteréhožs nyní ke mně poslal, toho sem pozdržel pro jiná psanie. A pověz Doubkovi, že také na jeho psanie chci mu odpověď dátí po tomto poslu.

Jakž jsi mi psal, což se Vilémka dotýče, tomu sem vyrozuměl i tomu nepo-

*) Popel z Lobkovic.

**) Václav Adam z Drahonice a na Ploskovicích.

***) Jiřík Bezdrúžický z Kolovrat a na Buštěhradě.

rádu, kterýž nyní v Praze před se se bere proti vši spravedlivosti; ješto mám v pánu Bohu to doufanie, že toho bez pomsty nerácie nechati. Také o tom viem, což se Petra od „modrého jelena“*) dotýče, než o některých jiných nevěděl sem až skrze tvé psanie.

Kdež jsi mi také psal, žeby někteří v Praze zrádce mi dávali: i nediviem se tomu, ktož jest sám zrádce, že by rád viděl, aby jiní takoví byli, ale bohdať toho nenie a nebude. Pak poněvadž tebe došlo, kto jsou to někteří mluvili: oznam mi je zejména, již já také, dá-li pán Buoh, budu věděti, co mám s tím činiti.

Také, jakožs mi psal, že by se na některé a na mne tak, jakž jest tobě praveno, ptáno bylo, zejména na Vilémkovi: i přičiň se k tomu s pilností a kohož budeš moci v tom užiti, aby se mohl gruntu jistého doptati, neb ať sobě lotři nemyslí, co před se berou, aby to tak snadně provedli, jakoby v sklenky nráli; nebo poněvadž pán Buoh nerácie spravedlivých opúšťeti, mám tu naději k jeho svaté milosti, že nám rácie proti nim nápomocen býti.

Což se dotýče těch peněz od Ješka z Prosečí: i přičiň se k tomu, aby brzo dány byly, a k tomu jest má vuole, poněvadž panu Bohuslavovi purkrabí má se dáti XI fl gr. českých, aby mu dodal druhú polovici; a oznam mi bez meškánia, komu sem vše rozkázal co dáti, neb ještě některým má se více dáti; a protož jest mi potřebie věděti, když u Tebe z Hory a od Ješka peníze položeny budou, pokud budou moci vystačiti, aby se z nich dalo, komužť vše více oznámiem přes první rozkázanie.

Jakožs mi psal, že jsi panu podkomořímu skrze Ješka nyníjší na sněmu zednanie dal: i při tom stuož, než což se Pavla Klenovského dotýče, chtí-li mu dáti od desk páni úředníci toho také vypsanie, to jest při nich.

Což se pak dotýče vyvozovanie z lezenie: i když mi on Klenovský zejména oznámie, koho chce vyvésti, tím ode mne, což se listuov dotýče, pokudž mně náležie, meškán nebude; než bych měl maní vyvozovati, nevěda koho zejména, to se nemuož trefiti, a protož měl by on toho žádati a to mně oznamovati, což muože slušně býti, neb ani puohon nemohl by se trefiti, když by se pohánělo nejmenuje žádného zejména, též i vyvozovanie oc.

Také což se dotýče ode mne pohnanie pana Slavaty a pana Kostky: i k tomu jest vuole má, aby se to nejprvé dopsalo, co se má do krajův poslati; jakož kterak to budeš mieti rozeslati, chciť to bez meškánia oznámiti, a také mi se zdá, že netřeba při tom bude zemské pečeti.

Což se dotýče listuov dvou krále JMti, kteréž ráčil psáti na sněm o židy: jistěť mají při deskách býti, a za to mám, že o tom vie Zachař neb Johanes páně písařuov, a mně jest potřebie toho jmieti přiepisy, i také aby se ti listové chovali;

*) Viz Palackého „Stafí letopisové čeští“ pag. 374.

než Munka poslal jest mi toho kniežete dvou listuov priepisy; a což se dotýče toho vejpisu z desk, kterak sem králi JMti právo na Kolíně zapsal, rád bych to brzo měl, jakž jsem prvé o to psal, aby s panem Václavem o to mluvil. Dán ut supra.

Václavovi Trčkovi z Vitence, písaři mému na hradě Pražském.

A pošli ke mně posla čerstvého bez meškání a jistého, kteréhož chci poslati k králi JMti; jedné ať by mi nešlechetně neudělal jako onen, kterýž ku panu mincmejistru do Budína jíti měl, nebo k JMKské chci pilnou věc poslati.

Také po tomto poslu pošli mi dvoje spisy sněmovnie, co jest se na sněmu zednalo i co jest se nedokonalo, nebo to chci poslati do kraje Bechyňského a do kraje Prachenského; nežli kterak budeš mieti do jiných krajiov [sic] poslati, v tom se mým psaním po jiným poslu spravíš.

A jest-li co v Praze slyšeti o knězi Bartolomějovi, předse-li táhne, oznam mi; i také, již-li jsú se Ziga a Řepnice*) z Budína vrátili.

51.

Ladslavovi z Šternberka, nejvyššímu kanceléři, aby svévole Pražanův, kteříž Vilémka bezprávně zmučiti dali, přetržena byla.

Na Blatné. 1514, 18. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Vězte, pane švagře muoj milý, že jest mi dnes před samým večerem oznámeno, že Pražané dali jsú Vilémka zmučiti tuto středu minulú: ješto král JMt ráčil jim psáti, aby bez JMti rozkázanie na něho nekvapili; pak kterak jsú v tom poslušenství k JMKské zachovali, snad tak jako Bartoloměj knieže, kdež jemu od JMKské rozkázáno, aby se zase vrátil, že předce do Uher táhne. Pak taková jedna i druhá svá vuole i což jiného rozličného ti lidé činie, ješto nenie chvalitebné, nepochybují než že to dobře umiete znáti, kterak má to býti váženo. Protož nezdá mi se potřebie mnoho vám o tom vypisovati; než-li mezi jinými věcmi, proč oni takové věci před se berou, za to mám, že i tato jest, že oni Pražané s svou rotou krále JMt na tom stavěli, že chtějí JMti berni pivnú dáti. Pak když páni a rytířstvo JMKské upřímně a pro dobré berni pivnú dáti svolili, tehdy již se ta znamenie ukazují, že by Pražané rádi to zrušili; a z toho se rozomí, že což jsú prvé o té berni mluvili, že jsú toho úmyslu nebyli, aby to skutkem naplnili, poněvadž to před se berou skrze svú vuoli a neposlušenství, aby spletkuov a nesnáží rozmnožovali; ješto tudy berniem i jinému dobrému překaziti by mohli.

*) Ziga, starý perkmistr; Řepnice, erbovník z Litoměřic. Byl s nimi ještě Strnad od Černé Růže na Přikopech.

Kdežto skrze jejich činy velmi se k tomu blíží, nebo tato věc jest zřetelná, že podle práv jejich neměli by bez vyslyšení a bez spravedlivého rozeznání na žádného tou mocí, kterou sou na Vilémka sáhli, sahati; pak poněvadž již svého práva ne-držie, kterak mají zřízení krále JMt a zemské právo držeti, jest věc velmi pochybná.

I muoj milý pane švagře! Mně se zdá zvláště věc potřebná, abyšte k JMKské pospíšili, a pokudž budete motci, k tomu přivedli, aby JMKská ráčil je Pražany napraviti, a dává-li kto JMKské jaké stranní zprávy, tím se nespravovati; nebo zviete to, málo jestli se to prodlí, že taková svá vuole nebude přetržena a k nápravě přivedena, že již déle lidé toho nestrpie, a přijde-li z toho co zlého, za to mám, že se vina slušně nebude moci jinému přičísti, než-li své vuoli a nezbednosti Pražanské a těch, ktož jim toho napomáhají. A budu-li já k čemu podle práva napomenut, budu se mušeti v tom z povinnosti úřadu svého tak zachovati, pokudž by mi přislušelo podle práva a zřízení tohoto království. A rač dáti pán Buoh, pane švagře muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Ladslavovi z Šternberka a na Bechyni, nejvyššímu kancléři království Českého, panu švagru mému milému.

Muoj milý pane švagře! Jakož pan hofmistr starý chtěl jest jeti do Moravy, ješto za to mám, že jest již jel: i viete-li brzo-li se zase na Pardubice vrátie anebo na kterém jest zámku v Moravě, prosím vás, že mi oznámiete.

52.

Janovi z Lomnice, hejtmanu markrabství Moravského, v příčině kláštera Nové Říše.

Na Blatné. 1514, 19. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Což se dotýče pána Hradeckého,*) syna mého, a toho kláštera Nové Říše: za to vás zvláště prosím že ráciete k tomu se přičiniti, aby to mohlo na slušném místě postaveno býti, tak aby pán Hradecký mohl v tom obdarování krále JMti užiti a při něm zuostaven a zachován býti; jakož, pane švagře muoj milý, o vás nepochybuji, než-li že o téhož pána v tom skutečnú péči jakožto o přítele svého a také pro můj žádost mieti ráciete. Dán na Blatné, v sobotu po hodě slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzatie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Janovi z Lomnice a na Mezeříčie, hajtmanu markrabství Moravského, panu švagru mému milému.

*) Adam z Hradce.

53.

Purkrabímu na Rožmitále v přičině poddaných lidí ze Pňovic.

Na Blatné. 1514, 19. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Purkrabie milý! Věz, že jsú zde v Blatné lidé ze Pňovic o tu robotu byli, i proč jsi je měl dáti zurukovati: již jest to na tom postaveno, že oni mají o to přede mnú státi, když jim oznámeno bude; a protože toho již nyní tak ponech, neb poněvadž jsú o to ke mně přišli, není jich nyní potřebie urukovati, nežli když to budú mieti slyšeti, chci tebe k tomu obeslati, aby to na slušném způsobu mohlo býti postaveno. Dán na Blatné, v sobotu po hodě slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Purkrabí na Rožmitále.

[Druhý list z téhož dne o tuž věc čte se v tato slova:]

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Purkrabí milý! Jakož jsi mi opět psal, což se těch lidí ze Pňovic dotýče: i již sem o tom také dnes psal, a protože toho při tom nech; než-li poznáš to potom, což jsú v tom kolivěk přečinili, že jim to, když přede mnú stanou, lechčeno nebudete [sic], a že tudíž mušejí se ke mně očima obrátiti jakožto ku pánu svému, kteréhož jsú dědičnie. Dán na Blatné, v sobotu po hodě slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Purkrabí na Rožmitále.

54.

Jindřichu Berkovi z Násilé, že na hradě Pražském v moc úřadu purkrabství má se postaviti.

Na Blatné. 1514, 19. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Jindřiše milý! Jakož jsi mi psal, kde se stavěti máš: i věz že na hradě Pražském v moc úřadu mého, tak jest podle práva; jakož jsi z mého prvního psaní tomu vyrozuměti mohl, i co sem potom k tobě ústně mluvil. Nebo za to mám, že všickni v tomto království, ktož rozumu užívají, to znáti mohou, že moji zámci a muoj úřad jest jedno od druhého rozděleno; nebo žádné jiné věci neviem ve všem tomto království Českém, by po právu stanném, ktož se zatkne, do které se jiné zavazovati měli nežli do té, kteráž na hradě Pražském jest, a ktož jest po listu zatýkacím zavázán, netoliko má se na hradě Pražském postaviti, ale v moc úřadu purkrabství Pražského, ježto také dobře znáti muožeš, co jest to. Dán na Blatné v sobotu po hodě slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Panu Jindřichovi Berkovi z Násilé, příteli milému.

55.

Hejtmanům po krajích v příčině držení sjezdů krajských.

Na Blatné, 1514, 19. srpna. Opis souč. v nepag. ternionu č. 3624 v arch. Třeboň.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane, a urozený a statečný, přátelé moji milí! Co jest se na tomto nyní minulém sněmu zednalo i také co najednalo, to se má vám při tomto psaní mém poslati, abyšte to na sjezdu toho kraje pánóm a rytířstvu čísti dali a oznámili; ačkolivěk což jest se již na konec zavřelo a na místě na obecníem sněmu postavilo, o to není potřebie jiného jednání, nežli aby se to tak zřídilo, aby se tomu dosti stalo, pro JMKské, pána našeho a tohoto království dobré. A jakož také do toho kraje, též jako do jiných, tohoto království při jiných věcech psáno jest od pánuov a od rytířstva, aby se krajové na těch sjezdiech zřídili a na hotově zbrojně byli: i za to vás také podle úřadu svého žádám, že k tomu stavy oba dva na sjezdu toho kraje napomenete a žádati budete, aby se tak skutečně zachovali. Nebo došlo jest mne, že již po tomto nynějším sněmu někteří krále JMti poddaní, proti JMKské vůli a rozkázanie, své vůle užívají a užívati chtějí, ježto, jakž jest tomu rozuměti, mohlo by se to také znamenitě řádu a práva tohoto království dotýkati; kdežto podle závazkuov všech stavuov mohlo by k tomu přijíti, že bychme pro takovou potřebu byli povinni brzo skutek proti tomu okázati a povstati, jakž za řád a za právo ustanoveno a svoleno jest. A protož poněvadž náš nejvyšší základ, kážby se tak v čas potřeby nezachoval, na to uloženo jest: tehdy jest toho zvláštnie a znamenitá potřeba, abychme toho neobmeškávali, než-li přijde-li k té potřebě, k tomu se hotovi podle naší povinnosti beze všech odtahuov najíti dali. Jakož o každém dobrém to držím a nepochybuji, nežli kdyžby k tomu přišlo, že dá se tak najíti, aby toho ničehož neobmeškal, čím by svú čest uraziti měl. A městóm o též psáti v čas potřeby, aby obmeškána nebyla, miením. Dán na Blatné, v sobotu po hodu sl. blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Vilémovi z Ilburka a na Ronově, a urozenému a statečnému rytíři panu Vilémovi z Vřesovic a na Doubravské hoře, hajtmánóm kraje Litoměřického, přátelóm mým milým.

Též psáno urozenému pánu, panu Michalovi Slavatovi z Chlumu a z Košmberka, a urozenému a statečnému rytíři panu Mikulášovi z Dražova a na Crhenicích, hajtmánóm kraje Kouřimského, přátelóm mým milým.

Urozenému pánu, panu Janovi z Kácova a na Novém městě, a urozeným a statečným rytířóm, panu Bohunkovi Černínovi z Černína, purkrabí kraje Hradeckého, a panu Václavovi Zárubovi z Hustiřan, hajtmánóm téhož kraje Hradeckého, přátelóm mým milým.

Urozenému pánu, panu Vilémovi Švihovskému z Řizmberka a na Rabí, a urozenému vladyce panu Levovi Malovci z Libějovic, hajtmánu kraje Prachenského, švagru a příteli mému milému.

Urozenému pánu, panu Fridrichovi purkrabí z Donína a na Dražicích, a urozenému vladyce panu Mikulášovi Vančurovi z Řehnic a na Krnětě, hajtmantu kraje Boleslavského, přítelóm mým milým.

Urozenému pánu, panu Burianovi z Říčan a na Ledči, a urozenému vladyce panu Janovi Svatbovi z Otradovic a na Zbraslavicích, hajtmantu kraje Čáslavského, přítelóm mým milým.

Urozenému pánu, panu Šebestianovi z Waitmile a na Chomútově, a urozenému a statečnému rytíři panu Jakubovi z Vřesovic a na Valči, hajtmantu kraje Žateckého, přítelóm mým milým.

Urozenému pánu, panu Hynkovi Bořitovi z Martinic a na Smečně, maršálku dvoru krále Ludvíka JMti, a urozenému vladyce panu Otíkovi z Studeněvsi, hajtmantu kraje Slánského, přítelóm mým milým.

Urozenému pánu, panu Albrechtovi z Šternberka a na Zelené hoře, hajtmantu kraje Plzenského a na Tochově, příteli mému milému.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Jakož má býti sjezd kraje Vltavského v Sedlčanech, za to mám, tento pondělí po hodu s. Bartoloměje [28. srpna]: ježto tu naději mám, že pro obecnie dobré také na tom sjezdu budeš, a poněvadž neviem, by nynie kto toho kraje hajtmanom byl, za to tebe žádám, že toho, co jest se na tomto sněmu minulém zednalo a najednalo, dodáš těm pánóm a z rytíerstva, kteříž na tom sjezdu budou. Jakož má to tobě po tomto poslu posláno býti, i toho přepis, co jest se od pánuov a od rytíerstva do krajův psalo. Ačkolivěk což jest se na místo a na konec na tom sněmu zednalo, nenie potřebie o to nového jednanie, nežli toliko, aby se tak zřiedilo a tomu dosti stalo pro JMKské, pána našeho a tohoto královstvie Českého obecnie dobré. Také příteli milý, za to tebe žádám, že těm pánóm a rytíerstvu, kteříž na tom sjezdu budou, dáš ode mne tento list, kterýž jim píše. Dán na Blatné, v sobotu po hodu sl. blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému vladyce panu Janovi Řepovi z Neveklova, příteli mému dobrému.

Též psáno urozenému vladyce panu Štěpánovi Anjelovi z Ronovce a na Přeloučí, příteli mému dobrému, a to, což se kraje Chrudínského dotýče, že má býti sjezd v Chrudími.

Též psáno urozenému vladyce panu Janovi Bechyňovi z Lažan a na Píčině, příteli mému dobrému, a to, což se krajův Rakovnického a Podbrdského dotýče, a má býti sjezd v Žebráce.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře a příteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Jakož sem vás žádal, abyšte toho, což jest se na sněmu nynie minulém jednalo a zednalo, dodali pánóm a rytíerstvu, kteří se do Soběslavě v pondělí po s. Bartoloměji sjeti mají: i prosím vás, že tam budete a tak učiníte. Také pane švagře muoj milý, posielám vám toho přiepis, co jest se a o které věci do krajův psalo, ježto mi se zdá, že jest také

toho na tom sjezdu potřebie. A za toto vás také prosím, že na tom sjezdu kraje Bechyňského v Soběslavi dodáte ode mne listu pánům a rytierstvu; nebo mi se zdá, pane švagře muoj milý, že jest o potřebnú věc nám všem. Dán na Blatné, v sobotu po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Janovi z Šternberka a na Bechyni, purkrabí Karlštejnskému, švagru a příteli mému milému.

Službu svú vzkazuji, urození páni, páni, a urození a stateční rytieři a vladyky, přátelé moji milí! Jakož sněm obecní tohoto královstvie Českého byl jest času nedávno minulého na hradě Pražském držán, ježto co jest na tom sněmu zednáno i také co najednáno, to se má vám na sjezdu kraje vašeho, též jakožto v jiných krajích tohoto královstvie, oznámiti: ačkolivěk což jest se již na konec zavřelo a na místě na témž sněmu postavilo, o to nenie potřebie jiného jednání, nežli aby se to drželo a tak zřiedilo, aby se tomu dosti stalo pro krále JMti, pána našeho, a tohoto královstvie obecní dobré. A jakož také do toho kraje, též jako do jiných, při jiných věcech od pánuov a od rytierstva, kteříž na tom sněmu byli, psáno jest, aby se krajové na těch sjezdiech, kteréž mieti mají, zřiedili a na hotově zbrojně byli: i za to vás také podlé úřadu svého žádám a napomínám, že se tak ráčíte skutečně zachovati a zřiediti, abyšte beze všeho prodlévání s poddanými svými na hotově byli. Nebo došlo jest mne, že již po tomto nynějším sněmu někteří krále JMti poddaní proti JMKské vuoli a rozkázání své vuole užívají a užívati chtějí; ježto, jakž jest tomu rozuměti, mohlo by se to také znamenitě řádu a práva tohoto královstvie dotýkati, kdežto podle závazkuov všech stavuov mohlo by k tomu přijíti, že bychme pro takovou potřebu byli povinni brzo skutek proti tomu okázati a povstati, jakž za řád a za právo svoleno a ustanoveno jest. A protož, poněvadž náš nejvyšší základ, ktož by se tak v čas potřeby nezachoval, na to uložen jest, tehdy jest toho zvláštnie znamenitá potřeba, abychme toho neobmeškávali, nežli, přijde-li k té potřebě, k tomu se hotovi podle naší povinnosti beze všech odtahuov najíti dali. Jakož o každém dobrém to držím a nepochybuji, nežli, když by k tomu přišlo, že se tak ráčíte dáti hotovi najíti, aby toho ničehož obmeškáno nebylo, čím by či poctivost měla v čem uražena býti. A městóm také o též psáti v čas potřeby, aby obmeškána nebyla, míním. Dán na Blatné, v sobotu po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzetie léta oc. XIII°.

Urozeným pánóm, pánóm, urozeným a statečným rytieřóm a vládkám kraje Chrudimského, kteříž tohoto času na sjezdu společně v Chrudími býti mají, pánóm a přátelóm mým milým.

Též psáno urozeným pánóm, pánóm, a urozeným a statečným rytieřóm a vládkám kraje Vltavského, kteříž tohoto času na sjezdu společně v Sedlčanech býti mají, pánóm a přátelóm mým milým.

Urozeným pánóm, pánóm, urozeným a statečným rytieřóm a vladykám kraje Bechyňského, kteříž toho času na sjezdu společně v Soběslavi býti mají, pánóm a přátelóm mým milým.

Urozeným pánóm, pánóm, a urozeným a statečným rytieřóm a vladykám krajův Rakovnického a Podbrdského, kteříž toho času na sjezdu společně v Žebráce býti mají, pánóm a přátelóm mým milým.

56.

Lukáši Doubkovi z Rybňan, že mu nemůže bytu v domě svém na hradě Pražském toho času propůjčiti.

Na Blatné. 1514, 20. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Doubku milý! Jakož jsi mi psal, což se tvého bytu dotýče: tomu sem porozuměl i věz, že mi se zdá, že v mém domu na hradě Pražském to se nyní nemůže trefiti, a to z této příčiny, poněvadž se takové věci v Praze činie proti vůli krále JMti a proti vši spravedlivosti, že snad bude mne brzo tam na hradě Pražském potřebie; také což se toho pokoje dotýče páně Kosateckého [sic], toho neviem, jest-li to v jeho moci, aby on tu mohl jinému bytu přieti; nežli toto by mně se zdálo, aby, jakž muožeš, někde sobě s svú čeledie byt zednal do některého času tu na hradě, nebo na Hradčanech. A jakož toho sem úmyslu, když budu prázdnější, abych tebe, nepojedu-li brzo na hrad Pražský, k sobě obeslal; a když ke mně přijedeš, chci tvú věc na něčem postaviti i také tobě něco poručiti, pokudž bychme spolu na tom zůstali. Dán na Blatné, v neděli před s. Timotehem a Simforiánem léta oc. XIII°.

Panu Lukášovi Doubkovi z Rybňan, mému milému.

57.

Václavu Trčkovi z Vitenče, aby listy a přípisy, co na sněmu zjednáno bylo a co má na sjezdech krajských oznámeno býti, po krajích rozeslal.

Na Blatné. 1514, 20. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Trčko milý! Teďť posielám listy, kteréž píši hajtmanóm do krajův, i pošli jim je a při tom ty přiepisy, co jest se na sněmu zednalo a najednalo, to co má na sjezdech oznámeno býti, i neobmeškávej toho a tím neprodlévaj; a teďť posielám pro zprávu toho přiepís, co těm hajtmanóm tuto píši v těchto listech.

Také teďť posielám listy, kteréž píši jeden panu Řepovi, a pošli mu při tom to, co má býti do kraje Vltavského, a podle toho ode mne list, který do toho kraje píši; také druhý list píši Štěpánovi Andělovi, i pošli mu, co má býti do kraje Chrudímského, a při tom list, kterýž do toho kraje píši; a třetí list, kterýž píši Janovi Bechyňovi, pošli mu při tom, co má býti do krajův Rakovnického a Podbrdského,

a při tom co píši do těch dvů krajův. I již to všecko sprav, jakž nablépe rozomieš, neb jest toho potřebie.

Co se dotýče kraje Prachenského a Bechyňského, tam já chci sám poslati, jedné mi pošli, jakž sem psal, to dvoje sepsání sněmovní.

Co jsi mi nyní psal i také od pana písaře psaní poslal: na to chci odpověď dáti po těch poslech, i také ještě něco více psáti oc.

Než kdežs mi oznámil, žeby v Praze mluvili, že bych já z viny vynímal Vilémka aneb jiné: i psal sem já Pražanům, že já se v jejich věc nevkládám; než by mně on aneb Havel toho přiepisu dodal, že toho není, a to jest tak; a což kolivěk o mně buď Pražanín aneb jiný, ježto by poctivé a chvalitebné nebylo, mluvie, pravc to na mne, že mluvie jako lotr a zrádce, který cti nemá; jakož časem svým všecko to bohdá bude k konci přivedeno, aby se nešlechtní lotři a zrádce musili znáti. Datum ut supra.

Václavovi Trčkovi z Vitenče, písaři mému na hradě Pražském.

Také pošli panu Řepovi, panu Bechyňovi a panu Andělovi toho přiepis každému, co jest se psalo od pánuov a od rytířstva po krajích; neb není toho všeho v zuostání sněmovniem, a protož jest jim potřebie také to mieti; než v jiných krajích mají to hajtmané oznámiti při sjezdech.

58.

Stavům vyšším na sjezdech krajských shromážděným: poněvadž znamenitý počet ze stavu panského a rytířského má ku králi vypraven býti, a cizozemci ve všech okolních zemích jsou pohotově, aby na sjezdech z vyšších stavů některé osoby do Benešova vyslány byly k usnešení, kterak by hotovost krajská zřízena býti mohla.

Na Blatné. 1514, 20. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urození páni, páni, a urození a stateční rytíři a vladyky, přátelé moji milí! Račte věděti, že sem sobě to s pilností s některými znamenitými z stavuov našich panského a rytířského rozvažoval, kterak cizozemci téměř všudy ve všech okolních zemích, tak jakž jest slyšeti, jsou pohotově: pak poněvadž podle na sněmu zuostání má znamenitý počet k JMKské, pánu našemu milostivému, z našich stavuov vypraven a poslán býti k tomu roku, kterýž by nám JMKská s stavem městským položití měl, jakož již z toho sněmu minulého jest JMKské od našich stavuov o to psáno a za to prošeno, aby ten rok JMKská ráčil do sv. Václava položití, a za to mám, že stav městský za též jest JMKské prosil, ješto té sem naděje, že JMKská tak učiniti a ten rok brzo položití rácie; pak bychme měli ze všech stavuov tohoto království Českého v znamenitém počtu vyjeti a toho, ač

jestliže by co v tom času nepořádného od cizozemcův aneb od kohož kolivěk povstalo, neopatřiti, mohl by na toto království ten pád přijíti, ježto my a snad i naši potomci nemohli by toho nabýti. Poněvadž také jest do všech krajův tohoto království od pánuov a od rytířstva při jiných věcech o hotovost i také ode mne psáno, nebo bych nerad nic toho obmeškal, což by mně a mému úřadu opatřiti přislušelo: za toto VMtí prosím, že ráciete z obů stavuov našich dvě nebo tři osoby vybrati, a ty aby byly v Benešově v pondělí po svatém Jiljí nejprv přieští [4. září], jakož do jiných krajův o též píši, a tu aby se všecko sneslo, kterak v kterém kraji ta hotovost jest zřízena. Pak-li by v těch osobách z krajův tu do Benešova vyslaných bylo v tom obmýšleno a poznáno, dostatečnější a spěšnější hotovosti anebo jakéhož kolivěk toho království opatření že jest potřebie, aby tu moc měly o to se svoliti a to zavřieti, pokudž by se jim zdálo, jakoby to na obecniem sněmu zednáno a svoleno bylo. A tu já také, dá-li pán Buoh, chci do Benešova mezi ně na den již jmenovaný, v pondělí po svatém Jiljí, přijeti. Protož VMtí prosím, že tak učiniti ráciete, neb poněvadž jest z sněmu od pánuov a od rytířstva do krajův, aby hotovost měli, psáno: tehdy muože to dobře býti, aby také z krajův na tu moc, tak jakž píši, poslati mohli a to v hromadu snést, i také, což by při tom o té věci potřebného poznali, aby o to jednati a na konec toho moc měli zavřieti a postaviti; nebo jestli že by kterým krajem taková pilná a znamenitá potřeba sešla, a skrze to co se zlého tomuto království stalo, tehdy by nemohlo to býti přičteno, nežli těm a tomu kraji, kteřížby toho učiniti nechtěli aneb obmeškali. Ale mám k VMtem ke všem ve všech krajích tu naději, že toho obmeškati neráciete. Také poněvadž máme mnohé naše potřeby a spravedlivosti ve diskách i na Karštejně, ježto k tomu roku, když nám bude od krále JMti položen, bude toho potřebie, i také které máme spravedlivosti proti některým cizozemcům a okolniem zemiem: i zdá mi se za potřebné, aby také ti, kteříž do Benešova poslání budou, toho moc měli, osoby z našich stavuov vybrati, které by takové naše a tohoto království potřeby měly vyhledati, abychme se v ničemž, což jest nám potřebného a tomuto království neobmeškali. Odpovědi žádám. Dán na Blatné, v neděli před svatým Timoteem a Simforianem léta oc. XIII°.

Urozeným pánóm, panóm, a urozeným a statečným rytířóm a vladýkám kraje Hradeckého, kteříž pospolu na sjezdu budou, pánóm a přátelóm mým milým.

Též psáno do krajův: Plzeňského, Prachenského, Litoměřického, Slánského, Boleslavského, Kouřimského, Čáslavského, Chrudínského, Bechyňského, Vltavského, Rakovnického a Podbrdského, Žateckého.

59.

Václavu Trčkovi z Vitenče, písaři svému na hradě Pražském, aby psaní jeho pánům a rytířstvu na krajských sjezdech shromážděným svědčel, hejtmanům po krajích rozeslal.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Trčko milý! Jakož jsi mi psaní od pana písaře*) poslal, i poněvadž se jemu i jiným mnohým zdá, abych do krajův psaní učinil: i teď posílám tyto listy, kteréž do krajův píši, i také v těch krajích některým hejtmanům. I pošliž do toho každého kraje jednoho posla, ať dá dva listy v každém kraji, jeden, kterýž pánům a rytířstvu svědčí, a druhý hejtmanům neb hejtmanu téhož kraje, jakož se pak v tom šíře nápisy na listech spravíš; než pošli hned, neb za to mám, že v těch krajích budou mieti sjezdy tento pátek po svatém Bartoloměji [25. srpna], ale že nevíme, kde vše ti sjezdové budou, protož hejtmanům píši, žádaje, aby těch listův oni dodali každý v svém kraji na sjezdu. Však poslové ať se ptají, když puojdou, v kterém kraji kde jest sjezd, ježto tu snad panský a rytířský stav i hejtmány naleznou. Však proto, by na kterém sjezdu i hejtmana nebylo, ať jest proto předce ode mne list těm pánům a rytířstvu, kteříž tu budou, dodán; však radši bych, aby první hejtmanové aneb hejtmana došli. A odpovědi ať všude žádají, lečby jim hejtmané řekli, že po svém poslu odpověď dadie.

A který list píši panu Řepovi,**) pošli při tom list, kterýž svědčí do kraje Vltavského; a který panu Štěpánovi Andělovi***) list píši, při tom také pošli list, kterýž svědčí do kraje Chrudímského; a též odpovědi ať jest žádáno. Než za to mám, že v těch dvou krajích teprva v pondělí po sv. Bartoloměji [28. srpna] budou sjezdové; a některých listův nechal jsem zde na Blatné při sobě, kteréž také do některých krajův chci dosud rozeslati.

Co máš poslati do Litoměřického kraje, nechť jest posel s tím v Třebenicích na den sv. Bartoloměje [24. srpna] k večeru. Neb za to mám, že ráno tu bude sjezd; a co teď píši panu písaři, to jemu také do Třebenic pošli po téměř poslu. A posílámť tuto přepis toho, co nyní do krajův píši. I pošli při tom také, dada to přepsati, toho přepis panu písaři. A na některé jiné věci chciť dáti po druhém poslu odpověď. Datum ut supra.

Václavovi Trčkovi z Vitenče, písaři mému na hradě Pražském.

Cedula Trčkovi, písaři. Věz, že jest mi oznámeno, že kraje Chrudímského jsou hejtmané pan Slavata jako na Košmberce a pan Janovský,†) i pošli jim tento list, kterýž jim svědčí,

*) Radslav Beřkovský z Šebířova na Liběchově.

***) Jan Řepa z Neveklova.

***) Štěp. Anděl z Ronovce.

†) Jan Janovský z Sutic a na Žumberce.

i také co do toho kraje plši; pakli by toho k sobě nechtěli přijíti, tehdy ať posel přede k Andělovi jde, pak-li přijmou, tehdy k Andělovi nebude již třeba jíti. A jestližeš prvé k Andělovi s těmi spisy, kteří do kraje Chrudímského býti mají, poslal a on je přijal, při tom stuoj; pak-li jich nepřijal, tehdy také to pošli těm hajtmánům toho kraje Chrudímského.

Toto také věz, že jest mi oznámeno, že jest ještě pána Ledeckého,*) jakožto hajtmána kraje Čáslavského, nedošel ten list, kterýž do toho kraje od pánuov a od rytířstva psán. I neviem, čím to sešlo, leč jest dodán panu Svadbovi,**) jakožto druhému hajtmánu v tom kraji.

60.

Žádá hejtmany desíti krajův, aby psaní jeho pánům a rytířstvu na sjezdu krajském shromážděným dodali.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane příteli muoj milý! Vězte, že rozváživ s některými pány a z rytířstva toho slušné a znamenité potřeby, zdálo mi se také, abych na sjezd toho kraje Hradeckého psanie pánům a rytířstvu učinil. I za to vás žádám, že toho psanie na tom sjezdu toho kraje jim dodáte a odpověď mi od nich na to po tomto poslu pošlete, pak-li by se měl některý den ten sjezd ještě prodlíti. Ale pane a příteli muoj milý, za to vás prosím, jestliže by se vám nezdálo dotud tohoto posla držeti, že mi tu odpověď, kteráž mi dána bude, po svém poslu pošlete, a já rád jemu od té chůze rozkáži zaplatiti; jedné žádám, aby se tiem neprodlévalo. Dán na Blatné, v pondělí před sv. Timoteem a Simforianem léta oc. XIII.

Urozenému pánu, panu Janovi z Kácova a na Novém městě, hajtmánu kraje Hradeckého, příteli mému milému.

Urozenému pánu, panu Hynkovi Bořitovi z Martinic a na Smečně, maršálku dvoru krále Ludvíka JMti a hajtmánu kraje Slánského, příteli mému milému. Do kraje Slánského.

Urozenému pánu, panu Albrechtovi z Šternberka a na Zelené Hoře, hajtmánu kraje Plzeňského a na Tachově, příteli mému milému. Do kraje Plzeňského.

Urozenému pánu, panu Vilémovi z Ilburka a na Ronově, a urozenému a statečnému rytíři panu Vilémovi z Vřesovic a na Doubravské Hoře, hajtmánům kraje Litoměřického, přátelům mým milým. Do kraje Litoměřického.

Urozenému pánu, panu Šebestianovi z Vajtnile a na Chomútově, a urozenému a statečnému rytíři panu Jakubovi z Vřesovic a na Valči, hajtmánům kraje Žateckého, přátelům mým milým. Do kraje Žateckého.

Uroz. p. p. Michalovi Slavatovi z Chlumu a z Košberka, a urozenému a statečnému rytíři panu Mikuláši z Dražova a na Crhenicích, hajtmánům kraje Kouřimského, přátelům mým milým. Do kraje Kouřimského.

*) Burian z Říčan.

**) Svadba z Otradovic.

Ur. p. p. Burianovi z Říčán a na Ledči, a uroz. vladyce panu Janovi Svadbovi z Vo-tradovic a na Zbraslavicích, hajtmanům kraje Čáslavského, přátelům mým milým. Do kraje Čáslavského.

Uroz. p. p. Fridrichovi purkrabí z Donína a na Dražicích, a uroz. vladyce p. Miku-lášovi Vančurovi z Hřehnic [sic] a na Krnště, hajtmanům kraje Boleslavského, přátelům mým milým. Do kraje Boleslavského.

Urozenému vladyce panu Janovi Řepovi z Neveklova, příteli mému dobrému. Do kraje Vltavského.

Uroz. vladyce panu Štěpánovi Anjelovi z Ronovce a na Přelouči, příteli mému do-brému. Do kraje Chrudímského.

61.

Žádá hejtmany kraje Chrudímského, aby listy jeho pánům a rytířstvu na sjezdu krajském shromážděným oznámili.

Na Blatné. 1514, 21. srpna, Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane a urozený vladyko, přátelé moji milí! Poněvadž těchto časuov nedávno v některých krajích měnili sú se hajtmané, i ne-věděl sem, kto jsú nyní v kraji Chrudímském: i poslal sem některé listy panu Štěpánovi Andělovi, kterýž prvé v tom kraji hajtmanem byl, žádaje, aby toho na sjezdu v tom kraji, kterýž podle zuostání na sněmu býti má, dodal těm pánům a rytířstvu, kteříž se spolu sjedou. A potom mi oznámeno, že jste vy toho kraje hajtmanem, i za to vás žádám, jestliže by ti listové neb spisové byli vám dodáni aneb kterému z vás, kteříž do toho kraje býti mají, že je k sobě přijmete a na tom sjezdu toho kraje oznámíte a to jednati budete, cožby dobrého bylo; jakož o vás jiné naděje nemám. Datum ut supra,

Urozenému pánu, panu Slavatovi z Chlumu a na Košmberce, a urozenému vladyce panu Janovi Janovskému z Sutic a na Žumberce, hajtmanům kraje Chrudímského, přátelům mým milým.

62.

L. Malovci z Libějovic, hejtmanu kraje Prachenského, v přičině svolání krajského sjezdu.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Což jsi mi na mé psaní odepsal, tomu jsem vyrozuměl. I poněvadž neviem, kdy pan Vilém Švihovský doma bude, za to tebe žádám, že ten sjezd tohoto kraje Prachenského hned oznamovati psáním svejm v tomto kraji pánům a rytířstvu budeš. A když dva nebo tři posly pošleš v jinou a jinou stranu, mně se zdá, že brzo tento kraj schodí. Než poněvadž jest

se tím poprodlilo, tehdy mi se proto zdá, aby ten sjezd konečně položil v středu po svatém Bartoloměji [30. srpna] v Strakoniciích anebo v Horažďovicích; kdež se z toho dvěho zdá. A také přáteli milý, muožeš to dobře v těch listech, kteréž psáti budeš, oznámiti, že z té příčiny sám obesieláš, aby se potřeba tohoto království neobmeškala, poněvadž pan Vilém tohoto času z tohoto království odjel. Nebo za to mám, když tak učiníš, že toho žádný hyzdití nebude, než-li ktož rozumu užievá, chváliti. Což se pak na poselství nákladu dotýče, to se má podle prvného zuostanie každému hajtmánu, když jest potřeba krále JMti anebo zemská, navrátiti z JMKské duochoduov. A poněvadž toto poselství jest pro JMt krále a toho království potřebu, chci se k tomu přičiniti, atby to zase, což na to naložíš, navraceno bylo od těch, ktož budú krále JMti duochody spravovati. Pak-li by co v tom sešlo, ale chciť to sám učiniti, jedné věřím, že toho neobmeškáš, poněvadž JMKské a tomuto království mnoho na tom zálezie. Datum ut supra.

Urozenému vladyce panu Levovi Malovci z Libějovic, hajtmánu kraje Prachenského, příteli mému dobrému.

63.

Petrovi z Rožmberka o propuštění poddaného.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že jest ke mně přišel Dušek Matějkuov z Žabovřesk, člověk váš, kterýž chtěl by býti ve Lhotě pana Václava Adama z Drahonic. I za to vás prosím, že jeho ráciete propustiti a to pro mne učiniti, nebo tak sem zpraven, že jest ten krunt hodným člověkem, kterýž pod vámi měl, osadil.

Dán na Blatné, v pondělí před svatými Timoteem a Simforianem léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mému milému.

64.

Purkmistru a radě města Písku v příčině odkazu poddaného jeho člověka.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Vězte, že jest na mne vzneseno, když jsú před vámi stáli Marta z Mirotic a Šimon, syn její, poddaní moji, o duom u vás Tůmy, člověka mého, kterýž již umřel jest, v kterémžto domu přál jest on býti do času některého Marketě dceři své; i když k tomu přišlo, že jsú oboje strana táhli se na svědky, že jsú se o to svědci srovnali a to seznali, že on

Tůma sobě to pozuostavuje. Jakož za to mám, že jste to slyšeli a potom; že jest to odkázal Martě, ženě své, a jiné krunty synu svému v Miroticiech a jmenované Marketě V. ff gr. česk. a některé jiné věci; ješto za to mám, že jest se jí již tomu dosti stalo. Pak poněvadž ona jest užila jeho odkázanie, tehdy mi se zdá za slušné, aby také jiní toho užili, a zvláště poněvadž jsú obojí lidé moji. Nebo ač i toto jest mi oznámeno, že by někteří dva seznávali, že by ten Tůma mluvil s nimi bez jiných, že toho chce nechati dceři své, ale že pro mne před jinými hlásiti o tom nechce: i přátelé milí! tu znáti můžete, by taková věc potutedlná a přikrytá měla mieti miesto a svojo pruochoď, že by to malá věc nebyla, nežli mohla by se k podvodu rovnati. Nebo i tohoto sobě málo nevážím, jestli že jest on Tůma to mluvil, že pro mne toho hlásiti nechce: nebo jest věc vědomá, že jemu ani žádnému z poddaných svých křivdy sem nečinil a činiti nemiením; tehdy by pak on takové řeči postranně, tajně a přikrytě mluvil, poněvadž jest zevně jináče jednal i také zřiezenie a rozkázanie při konci svého života anebo kšaft učinil, můžete znáti, že taková věc přikrytá a potutedlná nemá miesta mieti. Protož vás žádám, že jmenované Martě a synu jejímu dáte jejich spravedlivosti užiti, aby ona Marta při tom kruntu a domu zuostavena byla. Pak-li by se jiný v tom jaký zmatek stal, tehdy, což by mně tu, jakožto po člověku mém, náleželo, chtěl bych toho užiti. Odpovědi žádám. Dán na Blatné, v pondělí před sv. Timoteem a Simforianem léta oc. XIII°.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Písku, přátelóm mým dobrým.

65.

Mikuláši z Kraselova, že poslaného mu vína podle míry se nedostává.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Mikuláši milý! Jakož jsi mi dva sudy vína poslal i také mieru, co jest jedno neplné, kterúz teď zase posielám. I také kterak jest to purkrabie zdejší změřil, jakož tímto papierem dlúhým spravíš se, ješto snad tolikéz nedostává se podle tvé miery anebo vice; i neviem, kterak jest to ten forman opatřil.

Dán na Blatné, v pondělí před svatými Timoteem a Simforiánem léta oc. XIII°.

Urozenému vladyce Mikulášovi z Kraselova oc, mému milému.

66.

Beneši Častolarovi z Hořovic, aby strpení měl, že jemu dlužných 20 kop gr. č. o sv. Havle odvede.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený přáteli milý! Jakož jsi mi psal o těch XX ff gr. č., kteréžl bych měl za pana Dobrohosta dáti, tomu sem vyrozuměl. I věz přáteli

milý, když sem o tomto minulém sněmu na hradě Pražském byl, že sem drahně peněz v pilných věcech krále JMti vydal, že již sám mám v tom nedostatek; protož, příteli milý, za to tebe žádám, že v tom strpení do sv. Havla mieti budeš, a já při tom času chci to dáti, i také kterou v tom povolnost mieti budeš, toho se tobě mám úmysl přátelsky odplatiti; i věřím, že to pro mne učiníš.

Dán na Blatné, v pondělí před svatými Timoteem a Simforianem léta oc. XIII°.

Urozenému vládce panu Benešovi Častolorovi z Hořovic, příteli mému dobrému.

67.

Blažejí Šteinreitarovi, že jeho jako služebníka svého rád opatřiti chce.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Purkhrabě milý! Jakož jsi mi psal, že jest pán Buoh pana Václava Adama z toho světa pojíti ráčil, jehožto duši rač jeho svatá milost milostiv býti: i teď posielám Ondřeje Čachovského z Jinočan, služebníka svého, aby se v to zbožie v Ploskovice a v Polepy, a což k tom příslušie, na mém místě uvázal a od lidí slib k mé ruce přijal, a tobě aby tu zase úřad ode mne poručil. A když bude, dá-li pán Buoh, jiným časem, jakož bych tím nerad prodléval, rád tebe, jakožto služebníka svého, opatřiti chci; však pro ty, ktož tobě nepřejí a zvláště, což se Hurta dotýče, jestliže se zdá, aby od nich snáze mohl nesnáze ubýti, zdá-liť se, že by nyní někde pobyl, abych já o tvú věc jednal: nebo mi se zdá, že snáze budu moci zednati, nežli by tebe tu zastihli, tehdy bych místo tebe ponechal tu Ondřeje, služebníka svého, za úředníka. Neb tohoto se obávám, zuostaneš-li tu nyní, aby nechtěli žádati, abych se tebú ujistil, a potom by chtěli poháněti. Pak-li budeš kde jinde, tehdy mi se zdá, že bohda brzo, daleko spíše a snáze, budu moci svú věc k dobrému přivesti; jakož jsem o to s tebú jmenovanému Ondřejovi poručil šieře mluviti, v tom tvé dobré obmejšleje, poněvadž jsi panu Adamovi, příteli mému, rád sloužil. Datum ut supra.

Panu Blažejovi Šteinreitarovi, purkrabí mému milému.

68.

Oznamuje poddaným Ploskovicským i také vsi Polep, že Václav Adam z Drahonice zapsal mu všechny statek svůj: protož aby mu člověčenství slíbili.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie.

Opatrným a robotným lidem k Ploskovicům přislušejícím, i také vsi Polep, oznamuji, že urozený a statečný rytíř pan Václav Adam z Drahonice, dobré paměti,

jehožto duši pán Buoh rač milostiv býti, zapsal jest mi a dal všecken statek svooj. I poněvadž ráčil jeho pán Buoh z tohoto světa pojíti, protož teď posielám mezi vás urozeného vladyku Ondřeje Čachovského z Jinočan, služebníka svého, aby na mém místě v to se ve všecko uvázal. Protož k tomu vás napomínám a věřím, že mně slib učiníte a člověčenství, jakožto pánu svému, slíbíte, neb jemu sem poručil, aby na mém místě od vás ten slib přijal, a v tom vám šieře ve všem muoj úmysl a vuoli oznámil. I mám tu naději, že se v tom tak poslušně zachováte; a já, to od vás poznaje a shledaje, na tom sem, abych vašim pánem milostivým byl.

Dán na Blatné pod přitištění pečeti mé v pondělí před svatým Bartolomějem léta MV^cXIII^o.

Těž psáno lidem k Drahonicóm a k Novosedlóm přieslušejciem, na urozeného vladyku Mikuláše z Rozsedl purkrabí Blatenského svědčící.

69.

Janu Zajícovi z Hazmburku, aby Ondřejovi z Jinočan v přičině uvázání se v statek po V. Adamovi z Drahonic raden i pomocen byl.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624. tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane strýče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane strýče. Jest mi oznámeno, že jest pan Václav Adam umřel, jehožto duši rač pán Buoh milostiv býti; i poněvadž jest mi statek svooj zapsal a dal, teď sem poslal Ondřeje z Jinočan, služebníka svého, na Ploskovice, aby se v to na mém místě uvázal. I za to vás prosím, muoj milý pane strýče, v čem by vás v tom potřeboval, že jemu v tom pro mú potřebu radni a pomocni budete, jakož bych pro vás též také i více učiniti chtěl. S tím rač dáti pán Buoh nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Janovi Zajieci z Hazmburka a na Budyni, nejvyššímu truksasu království Českého, strýci mému milému.

70.

Rychtáři Drahonickému, aby Mikuláše z Rozsedl, kteréhož k uvázání se v statek po V. Adamovi z Drahonic vysílá, poslušen byl.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský. Rychtáři Drahonický, a jest-li komu víc na Drahonicích a Novosedlech poručeno, oznamuji, že jest pán Buoh ráčil z tohoto světa pana Václava Adama pojíti, kterýž statek

svuoy zapsal jest mi a dal; kdežto teď, aby se v to bylo uvázáno, posielám na místě svém urozeného vladyku Mikuláše z Rozsedl, purkrabí Blatenského. Protož věřím, že jeho ve všem na mém místě poslušen a poslušni budete, jakožto mne samého, pokudž oznámie a rozkáže. A kdež se tak zachováte, tedy také chci tím více pánem vašim milostivým býti. Datum ut supra.

71.

Křištoforovi z Švamberka o ukončení vzpoury v Uhřích; kníže Bartoloměj Minsterberský že odpověděl pánům Lichtenšteinům; Pražané že dali zmučiti Vilémka z Troskovic oc.

Na Blatné. 1514, 21. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli i se paní manželkú vaší a sestrú mú milú, toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi psali, pane švagře muoj milý, o vajpis nynějšího zednání o sněmu minulém: vězte, že pan Hendrych,*) strýc váš a švagr muoj, má toho přípis, i nadál sem se, že také to od něho máte. Ale poněvadž rozumiem, že ještě nemáte, i teď vám to posielám.

O věcech rozličných i o novinách, čas k tomu prázdný nynie mi neslouží, abych měl o tom mnoho psáti, nežli toto vám krátce oznamuji: že jest mi psáno, že ten mnich, kterýž v Uhřích pod svým hajtmanstviem měl několikonácte tisíc, že jest poražen a do Budína poslán a tu v kotle uvařen.**)

I jestli tak konečně, tehdy za to mám, že jest již těm křižovníkům konec.

Také dnes mi psanie přineseno, kdež mi se oznamuje, že jest kněz Bartoloměj odpověděl pánům Litštajnarům, i také ti, kto jsú s ním, a že jsú někde za Znojmem ti vojáci. A tak rozumiem, že páni Litštajnarové jsú v lanfridu s markrabstviem Moravským, a snad i krále JMti pečeť při tom lanfridu jest. Co pak dále z toho bude, toho neviem, než jest tento týden sněm v Holomúci.

Toto také, ač jestli že vám ještě vědomo nenie, vězte, že Pražané dali zmučiti Vilémka oc. I muoj milý pane švagře, jižť řád dolévají s tím svým kniežetem. A tiemto krátce to zavierám, že pán Buoh každému spravedlivě podle jeho skutku odplacuje; ješto mám to doufání k jeho milosti svaté, že také v tom pánuov Pražan a těch, ktož jsú lotři, zapomenúti neráčí, nežli aby to poznati mohli, že pán Buoh nepravosti a klivdy trpěti neráčí.

Toto mi se zdálo vám zapotřebie napsati, jakož má býti kraje Plzeňského sjezd, jako i v jiných krajích, jakž jest na sněmu zuostáno: i za to vás prosím, že k tomu přivedete, aby bylo z toho sjezdu do Benešova posláno, jakož se v tom šíře

*) Jindřich Švihovský z Ryzmberka, hofmistr dvoru královského.

**) Viz Palackého Dějiny české V. 2, 267—271.

mým psaním, kteréž sem na ten sjezd učinil, spraviete; nebo poznáte, že jest toho zvláště pilná potřeba. A mám za to, že jiní krajové též učinie. A prosím, že o též s panem Linhartem mluviti budete. A rač dáti pán Buoh, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné, v pondělí před sv. Timotheem a Simforianem léta oc. XIII.

Panu švagra mému milému, pánu, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru.

Muoj milý pane švagře! Co se dotýče jiezdy do Uher, jáť se pomalu k ní strojím; než ještě od krále JMti odpovědi nemáme, kdy bychom jeti měli.

Také jakož jste mi poslali list, kdež jste pohnáni od pana Haška Zvieretického: i chci poručiti tu věc opatriti. A kdež jest napsáno o Příbrami: to jest mělo státi mezi těmi artikuli, kteříž na konec zavřni.

72.

Radslavu Beřkovskému z Šebřova, že po krajích psaní již rozeslati dal, oznamuje mu noviny uherské a o knížeti Bartolomějovi Minsterberském.

Na Blatné, 1514, 21. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný pane, přáteli muoj milý! Přál bych vám rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Jakož jste mi psali, kterak by se vám zdálo, že bych měl psáti do krajův: tomu sem vyrozuměl a zdá mi se věc potřebná, jakož sem tak učinil; kdežto poručil jsem Trčkovi písaři, aby vám toho také přepis poslal, ačkolivěk budete toho list na sjezdu kraje Litoměřického mieti.

Než to sem sobě rozvažoval, že jest při tom opatrnosti potřebie, co píši, aby ti, ktož by rádi dobrému překazili, v tom nějakého zmatku neučinili. Protož nezdálo mi se té moci, s kteroužby mělo býti posláno, široce předkládati; neb mi se zdá, že by i na tom dosti bylo, jestliže tak moc mieti budou, aby mohli to zavřiti a svoliti, jakéhož kolivěk tohoto království opatření jest potřebie. Než za toto vás prosím, když budete mieti osoby k tomu shledání do Benešova poslati, že také tu sami z těch vybraných budete, nebo znám, že jest toho potřebie.

O Pražanech, poněvadž vám na tento čas o nich nic dobrého neviem co psáti, chce mi se o zlém zanechat, ale ač nyní jich spůsobuov nemáme co chváliti, než k tomuž se podobá, že po tom budeme mieti co na nich hyzditi.

O novinách uherských jest slyšeti, jakož jakýs mnich měl pod svým hajtmánstviem několikonácte tisíc, že jest již také poražen a lapen, a do Budína poslán a tu že by měl býti v kotle uvařen, a tak že jest pravý konec vzal.

Kněz Bartoloměj, o tom jest slyšeti, že ležie u Znojma na zboží opata Lauckého a že škod nečinie, komuž nemuož oc. Než král JMt ráčil rozkázati jemu se

zase vrátiti; ale o tom sem neslyšel, by on chtěl tak učiniti; toho pak neviem, co z toho dále bude; a pan Boček jest s ním.

O věcech jiných, ježto by bylo co chváliti, nic nyní zvláštnieho neviem; než před zlými se opatrovati a k dobrému skutku hotovu býti, znám toho potřeby pilné a znamenité. Datum ut supra.

Urozenému a statečnému rytieři, panu Radslavovi Beřkovskému z Šebieřova a na Liběchově, nejvyššímu písaři království Českého, příteli mému milému.

Když sem již byl dal tento list napsati, tehdy přineseno mi psanie od jednoho přítele našeho, kteréž jemu učinil jeden znamenitý člověk z Moravy; kdež vám teď toho přepis posielám, co se kněze Bartoloměje dotýče. Jaký pak to konec vezme, neviem, než-li můžeme se tím také poněkud zde spraviti, čeho jest nám v tomto království potřebie, nebo to malá věc, jestli tak, nenie.

73.

Alšovi z Sobětic, aby s bratřími svými před něho se postavil, že je srovná.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Jakož jsi mi psal, což se tebe a bratří tvých dotýče, tomu sem porozuměl: i aby ta věc skrze mne prodlévána nebyla, buďte o to přede mnou zde na Blatné tuto neděli nejprv přieští [27. srpna]; a též to bratřiem svým oznam. A já chci se rád mezi vámi k tomu přičiniti, abyšte mohli slušně srovnání býti; a kto podle mne více toho jednatele býti mají, žádám, že jim oznámieš; a úrok rád dám, když ke mně přijedeš. Dán na Blatné oc.

Urozenému vladyce Alšovi z Sobětic, příteli milému.

74.

Wolfovi z Gutšteina, aby poddaného, jež má ve vazbě, před hejtmany kraje Rakovnického postavil.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane příteli milý! Což se toho člověka bratra pana Jana Fremuta, kteréhož v své vazbě máte, dotýče: za to vás žádám, že téhož člověka jeho, jakož jste mi i prvé o to psali, že tak učiniti chcete, před hajtmany kraje Rakovnického postavíte a jim jeho bez prodlévání vydáte, a pokudž oni za spravedlivé na obě straně najdou, při tom se tak zachováte. Dat. ut supra.

Urozenému pánu, panu Wolfovi z Gutšteina a na Petřburce, příteli mému milému.

75.

Hejtmanům kraje Rakovnického a Podbrdského v přčině postavení před nimi poddaného člověka.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeb. č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a urozený vladyko, přátelé moji milí! Vězte, že jest nějaká ruoznice mezi panem Wolfem z Gutšteina a mezi bratrem pana Jana Fremuta o nějakého člověka, kteréhož on, pan Wolf, v své vazbě držie. I za to vás žádám, jakožto hajtmanův kraje Rakovnického, že tu věc k sobě přijmete, poněvadž pan Wolf do toho kraje přieslušie, a tu věc slyšeti budete, rozkážiece toho člověka před sebu postaviti a sobě vydati; a pokudž na obě straně za spravedlivé poznáte, nepochybuji, než-li že se tak zachováte a o to konec učiniete. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Ensigle [sic] a na Tejšově, a urozenému vladyce panu Janovi Vamberskému z Rohatec, hajtmanům krajův Rakovnického a Podbrdského, přátelům mým milým.

76.

Hanuši Polencovi v přčině námluvy s panem Řepinským.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Polenc milý! Jakož jsi mi psal, kterou by námluvu měl s panem Řepinským, i také čeho při tom žádáš, tomu sem vyrozuměl: i chci o to pilnú péci mieti, abych mohl to, přijde-li k tomu, zednati, ačkolivěk těchto časuov, a zvláště co před se Pražané s svým hajtmanem berou, jest potřebie to rozvážiti, kto chce co a kde kúpiti. I z té přčiny tuto krátkou zmienku činím, žeť dobrého přeji, a jakéžť mám sepsanie poslati, tiem tebe nechci meškati; než že sem prvé toho neposlal, tudy tu sešlo, že jsem vždy měl mnoho psanie, nežli nynie něco mi se jeho poumenšuje. Dán na Blatné, v úterý před hodem sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Panu Hanušovi Polencovi z Polenc oc, přieteli milému.

77.

Záviši Sulkovi z Hrádku v přčině opatrování hradu Pražského.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane hajtmane milý! Co se opatrování těchto časuov na hradě Pražském, jakožť sem prvé o to psal, dotýče, nepochybuji, nežli že v tom pilnost máš a mieti budeš. Jakož také o to něco poručil sem s tebu mluvit Johanesovi, písaři a služe-

bníku mému. Dán na Blatné, v outerý před hodem sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Panu Závišovi Sulkovi z Hrádku, hajtmantu hradu Pražského, příteli mému.

78.

Janu Fremutovi z Krásného Dvoru v přičině postavení poddaného člověka před hejtmany krajskými.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazuji, urozený příteli můj! Jakož jsi mi psal, což se pana Wolfa z Gutšteina a bratra tvého člověka, dotýče, tomu sem vyrozuměl. A kdyžby mi přislušelo téhož člověka na hrad Pražský přijíti, učinil bych to tobě k vůli rád; ale poněvadž sem z prvního psaní páně Wolfova vyrozuměl, že jest toho člověka na hrad Pražský posílal, a pan Bohuslav, purkrabie, že jest jeho přijíti nechtěl: tehdy z toho jest znáti, že jest to rozvážil, že ještě ta věc, aby k mému úřadu byl vydán, nepřislušie, nežli hajtmánom, v kterém jest to kraji. I teď já o to píši panu Tejřovskému a panu Vamberskému, poněvadž jsou toho kraje hajtmané byli Rakovnického a Podbrdského, žádaje, aby to k sobě přijali; pak-li jsou již kdo jiní na jich místě hajtmané, snad se toho na nich doviete. Také, příteli můj, teď píši panu Wolfovi, aby před hajtmany toho kraje téhož člověka postavil a jim jej vydal. Dán na Blatné, v outerý před sv. Bartolomějem léta oc. XIII.

Urozenému vladyce panu Janovi Fremutovi z Krásného Dvoru a na Hlubanech, příteli milému.

79.

Janu Levovi z Brozáněk, purkrabímu na Kolíně, v přičině určení žida.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svou vzkazuji, urozený příteli můj! Věz, že jsou na mne vznesli židé starší Pražští, kterakby major žid Byslavý jim nějaký vysoký slib učinil, a toho že jest nezdržel, a že oni židé skrze to ke škodám přicházejí: protož poroučím a žádám, že jeho dáš hned pod sto kop gr. č. určití, aby těm židům Pražským práv byl a svému slibu dosti učinil; nebo ač jestliže by ta věc kterak obmeškána byla, tehdy na všech židech Kolínských chtěli by židé Pražští svých škod postíhati. Dán na Blatné, v outerý před hodem slavným sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému vladyce Janovi Levovi z Brozáněk, purkrabí na Kolíně, příteli milému.

80.

Šepmistrům Kutnohorským a radě města Kolína, aby k Přibíkovi Řesanskému, jenž na židy, poddané královské, mocně sáhl, podle zřízení zemského se zachovali.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrníe páni a přátelé milí! Za to mám, že vám vědomo jest, kterak Přibík Řesanský s svými pomocníky sáhl jest na židy, poddané krále JMti, pána našeho milostivého, a jim odpověděl, a některé z nich zmordoval i něco jim jejich statkuov že jest pobral: ješto ne mocí takovou nepořádnou, ale právem jeden druhého v tomto království máme sebe jedni druhým hleděti. Protož vás žádám, znáti to mohúce, co jest se v tom proti králi JMti stalo a proti řádu, že se k těmž Přibíkovi a k jeho pomocníkům zachováte podle zřízení zemského a obecného svolení. Dán na Blatné, v úterý před hodem sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Múdrým a opatrným pánům šefmistrům a radě na Horách Kutnách, přátelům mým dobrým.

Též psáno múdrým a opatrným purkmistru a radě města Kolína nad Labem, přátelům mým dobrým.

81.

Oznamuje, že bratři Jan a Bernart z Waldsteina dali mu list královský na žida Zalmana z Teplice.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné oc, nejvyšší purkrabie Pražský. Oznamuji tiemto listem všem, že k žádosti mé urození páni, pan Jan a pan Bernart, bratři z Walštajna a na Krupce, propustili jsú žida Zalmana z Teplice i s čeledí a s statkem jeho; a který jsú měli list od krále JMti, pána našeho milostivého, ješto svědčí někdy urozenému pánu, panu Albrechtovi z Kolovrat oc, toho času nejvyššímu kancléři království Českého, na téhož žida Zalmana, mně jsú jej dali, ačkolivěk on žid také jest jmenovaným pánům počtu dal. Toho na svědomie dal sem sekryt svůj přitisknutí k tomuto listu, kterýž dán na Blatné, v úterý před hodem sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta MV^cXIII^o.

82.

Václavu Trčkovi z Vitenče, písaři svému na hradě Pražském, že co bude potřebného mu oznámí.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Trčko milý! Bychť měl mnoho nyní psáti, zdá mi se již tak ponechati; než což mi se zdáti bude potřebného, toť chci po Joha-

nesovi oznámiti, neb k vám brzo pojede. I také což se židuov dotýče, oč jsú mi psali. Datum ut supra.

Václavovi Trčkoví z Vietenče, písaři mému na hradě Pražském.

83.

Ladslavovi z Šternberka, že kníže Bartoloměj Minsterberský odpovéděl Lichtenštejnárům.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Poslal sem k vám s listem tuto sobotu minulú [19. srpna] i ještě mi se posel nevrátil, neb mu se snad na cestě něco přihodilo. I teď vám toho psanie svého přiepis posielám, jestli že jest vás nedošlo, abyšte o tom věděli, oč sem vám psal. Toto vám také oznamuji, že jest mi dáno věděti, že Bartoloměj kníže odpovéděl některým pánóm Lichtnštejnáróm, kteříž také statek pod pánem naším králem JMtí mají, a snad jsú i v lantfridu s markrabstvie Moravským. Rač dáti pán Buoh, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Ladslavovi z Šternberka a na Bechyni, nejvyššímu kanceléři královstvie Českého, panu švagru mému milému.

84.

Václavu Bezdružickému z Kolovrat, aby Bohuslav z Březí mohl do desk dvorských manželce své věno zapsati.

Na Blatné. 1514, 22. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane ujče muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane ujče. Vězte, že jest mi oznámil Bohuslav z Březí, že by chtěl do desk dvorských manželce své věno klásti na statku manském, jakož má na to povolenie a list od krále JMti; ješto od něho tomu všemu budete moci dostatečněji vyrozuměti. I za to vás prosím, že podle toho obdarování královského při tom jeho zuostaviete a toho jemu užiti, aby to mohl učiniti, dáte. A také vás žádám, co by od toho ke dskám dáti měl a vám, že v tom s ním laskavě učiniete, aby mé přimluvy mohl užiti. A rač dáti pán Buoh, pane ujče muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Václavovi Bezdružickému z Kolovrat a na Košatkách, nejvyššímu sudiemu dvoru krále JMti královstvie Českého, panu ujci mému milému.

85.

Vojtěchovi z Pernšteina o knížeti Bartolomějovi Minsterberském; kancléř Lad. z Šternberka aby krále o všem spravil.

Na Blatné. 1514, 23. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane prieteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám rád přál. Jakož jste ráčili mi psanie od pana otce vašeho poslati i také sami psáti, tomu sem porozuměl, a velmi mi se zle líbí kněze Bartolomějuov zpuosob i těch, ktož jemu toho pomáhají; i co panu otci vašemu zase odpisují, teď vám to posílám. I muožete to dobře ohledati a v tom na tento čas mému zdánie vyrozuměti; a poněvadž jest věc znamenitá, co před se to knieže bére proti králi JMti, pánu našemu, a proti řádu, potrebuje to rozváženie. A protož pane a prieteli muoj milý, chci na to šieře pomysliť a což mi se bude zdáti potřebného, vám v tom svuoj úmysl oznámiti. A mezi jinými věcmi zdá mi se za potřebné, aby pan kancléř k králi JMti pospíšil a těch všech věcí spravil, a JMti, což jest potřebného, předložil; nebo již jest JMKské potrebie, aby radou věrných lidí, kteréž prvé poznati ráčil, spravil se a těmi, na kteréž může spoľehnúť, že dobré milují. Ale by měl JMt těmi se spravovati, kteříž pro svuoj užitek všecko zlé smějí učiniti, daďuce tomu nějakú barvu: tehdy velmi by JMt i s námi zle opatřen byl, nebo jest již toho něco prvé zkušeno a seznáno, že z jednoho zlého druhé a větší zlé povstává. Dán ut supra.

Uroz. p. p. Vojtěchovi z Pernšteina, najvyššiemu hofmistru kráľovstvie Českého oc, panu prieteli mému milému.

86.

Petrovi z Rožmberka v přičině zmučení Vilémka; žádá za oznámení, kdy a kde by se měli spolu shledati; sjezd krajský v Strakonicih že jest položen oc.

Na Blatná. 1514, 23. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane prieteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi ráčili psáti, což se Pražan, že jsú Vilémka dali zmučiti, dotýče: to také prvé viem; než-li nic já se v tom zvláště horlivě nemám. Jakož prvé, když sem o tom slyšel, že jemu to učiniti chtie, psal sem vám, že chci se v tom, pokudž slušně moci budu, zdržovati, jakož tak činím. Nebo bude-li pán Buoh ráčiti mi toho, jakož tu naději k jeho milosti svaté mám, popříti, jest muoj ten úmysl, s pomocí božie, co jest mi tu ublíženo, abych toho radši skutkem litoval nežli řečí; maje také k vám, pane a prieteli muoj milý, tu naději i k jiným pánóm a přátelóm našim, že mne v tom opustiti neráćiete.

Jakož ste mi ráčili psáti o naše spolu shledanie: i kdežkolivěk ráčíte, rád se s vámi shledám; pakli ráčíte na Blatnú přijeti, rád vás věrně uhlédám.

Také račte věděti, že o některú mů potřebu chci k vám poslati služebníka některého svého, aby vás mohl na Krumlově najíti, tento pátek, a tu prosím, račte mi po něm oznámiti: kde se a kdy mám s vámi shledati, nebo mám také některé před sebou odjezdy.

Pane a přieteli muoj milý! Teď vám posielám přípis listuov, kteříž jsú mi dnes této hodiny od pana hofmistra starého a od mladého*) přineseni.

Toto také račte věděti, jakož snad vám jest již oznámeno, že v našem tomto kraji pokládá se sjezd v středu po sv. Bartoloměji [30. srpna] v Strakonících. Dán na Blatné, v středu u vilgii [sic] sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc XIII°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, pánu a přieteli mému milému.

Račte věděti, že pan Václav Adam umřel jest tuto neděli minulú na Ploskovicích, jehožto duši pán Buoh rač milostiv býti. I poněvadž jest mi statek zapsal a dal, poslal sem na svém místě, aby se v to ve všecko, což měl a v ten statek, jakožto již muoj, uvázali.

87.

Bohuslavovi Chrtovi ze Rtína, aby jemu k ruce Jana z Vitenče v dům po Václavovi z Drahonic uvedl.

Na Blatné. 1514, 23. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Bohuslave milý! Za to mám, že jest již vědomo, že pan Václav Adam z Drahonic umřel, jehožto duši pán Buoh rač milostiv býti. I poněvadž duom měl na Hradčanech i nějaké k tomu grunty, a on pan Adam mně svojo statek dal: protož poroučiemť, že na mém místě mně k ruce uvedeš v to Jana z Vitenče, písaře a služebníka mého. Datum ut supra.

Panu Bohuslavovi Chrtovi z Ertína, purkrabí hradu Pražského, mému milému.

88.

Přeje Ladslavovi z Šternberka, aby při králi něco dobrého mohl zjednati; oznamuje mu, že Pražané Vilémka a Havla stínati dali.

Na Blatné. 1514, 23. srpna. Opis souč. v arch. Třeb. č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Jakož jste mi oznámili, kdy k JMKské vyjeti chcete: i rač vám dáti pán Buoh šťastnú cestu

*) Vilím a Vojtěch z Pernšteina.

a ve zdravie domuov vrácenie. A při JMKské abyšte mohli něco dobrého zednati, jest již na velikém času, a dajž pán Buoh všemohúcí, aby náš pán tak se spravoval, aby své duše nezavedl a zlého jména po sobě nepozuostavoval, než-li radši chvalitebné, kterak k duostojenství královskému příslušie, toho bych JMti jakožto pánu svému přál.

Vilémka a Havla*) již jsú Pražané stínati dali: pak krev nevinná k pánu Bohu na pomstu volá; toho při tom nechávám, neb nepochybují, maje dokonalú nádeji, že pán Buoh spravedlivých neopouští a nevinné krve mstí skrze služebníky své; a držím, že jsú ti služebníci, kto se zlému protiví. Než byt měli Pražané králi JMti co v tom přičítati, za to mám, že by JMti křivdu činili; než mohl by někto JMti toliko křivdy mluviti, že by poněkud JMt mněl, že jest v tom něco pravdy.

O knězi Bartolomějovi rozličné řeči slyšeti, a co mi pan hofmistr starý psal, jest mi to dnes přineseno, teď vám toho přepis posílám. A rač dáti pán Buoh, pane švagře muoj milý, nám se spolu šťastně a v zdravie shledati. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Ladslavovi z Šternberka a na Bechyni, nejvyššímu kancléři království Českého, panu švagru mému milému.

89.

Petrovi z Rožmberka v přčině psaní o hotovosti na sjezdy krajské, že chce městům psáti, zdali s počínáním knížete Bartoloměje Minsterberského souhlasí a s jejich-li vůlí dva konšerlové Pražští byli stínáni oc.

Na Blatné. 1514, 23. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Zdraví a všeho dobrého věrně bych vám rád přál. Račte věděti, že pan Mikuláš Trčka před tím, než jest na Krumlově byl, psal jest mi, že mu se zdá z některých přčin, abych kraje tohoto království k hotovosti obeslal. I ačkolivěk také jest o to do krajuov od pánuov a od rytíerstva z tohoto sněmu minulého psáno, však proto psal sem já také hajtmanuom v krajích o túž věc, jakož vám teď toho přepis posílám.

Také v tom času psáno jest mi od pana písaře, kterak se jich drahně z pánuov a z rytíerstva na Brandejs sjelo, a tu že sú o některé nynější věci a spusoby rozmlúvali a jeho žádali, aby mně psal, aby po těchto sjezdích mohlo býti některých osob nás ze všech krajuov shledání. Jakož já to také rozváživ, zdálo mi se za potřebné; a na jaký spusob to se jim zdálo, tak sem psal pánóm a rytíerstvu na sjezdy do krajuov; jakož vám toho také tuto přepis posílám, ač byl bych vám to prvé rád oznámil, ale pro krátkost času nemohlo se to trefiti, abych těch sjezduov

*) Vilémek z Troskovic a Havel (Havlíček) od Konškv, konšelé. Viz Staré letopisy české 362—374.

neobmeškal, neb někteří tento pátek [25. srpna] býti mají. A jakž jest kolivěk, zvláště jakž se nyní plete, muože to bohdá býti k něčemu užitečnému.

Také račte věděti, že před několika dny psal sem panu kancléři, jakož vám toho tuto přípis posílám. I dal mi ty časy odpověď, žádaje, abych mu za zlé neměl, že má u sebe drahně dobrých lidí, že mi po mém poslu odpovědi nedává. Než potom píše mi po svém poslu, a když ke mně přišel, již sem byl vašeho posla, kterýž u mne dnes byl, vypravil a po něm vám přípisy poslal, co mi starý pan hofmistr i nynější psali; jakož vám také teď posílám toho psanie přípis od pana kancléře, i co sem jemu zase odepsal.

Dnes také před samým večerem píše mi jeden služebník muoj z Prahy, kdež vám toho také přípis posílám. A k tomu krátce pravím, rač pán Buoh pomstiti krve nevinné a nám dáti ten úmysl, abychme toho podle spravedlnosti pomáhali, jakožto služebníci božie, ku pomstě chlapóm a lotróm zlým a k chvále dobrým, kteříž vždycky sme v našich staviech s těmi, kteří še nás přidrží, při dobrém stáli, a s božie pomocí na věky stanem; nebo když bychme jináče učinili, nebyli bychme následovníci božské spravedlivosti a milovníci naší poctivosti.

Muoj milý pane a příteli! Bych vám měl mnoho o těch věcech vypisovati, nenie potřebie; nebo nepochybuji, že to všecko dokonale znáte, čeho nám potřebie a to brzo, abychom v čas rozumu užili. A když sobě ráčiete rozvážiti, co mi pan kancelér psal: nenie malá věc, a mně se zdá, že jest to do něho, co jest nyní potřebného, dobře hluboce vešlo. Rač dáti pán Buoh nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mně milému.

Což se dotýče kněze Bartoloměje, že v Rakúsích šafuje, tak jakž slyšeti, a kterak se o tom vypisuje: i poněvadž císař JMt velkú stranou světa hajbe, a ktož se JMti protiví, toho lehce nepromíjí, pak snad by již byl čas, aby JMt tomu lotru to šibalstvo ostuditi ráčil, aby i v těchto zemiech JMCskú za podstatného pána skutkem poznali; a kto by k tomu ponukl, domnívám se, že by dobrý skutek učinil. Nebo račte mi věriti, že již v mém rozumu toho nenacházím, aby trpělivost místo měla, a nebude-li skutečného odporu, těžké jest mi věriti, aby mohl pokoj k budoucímu času zachován býti.

Toto sem sobě přemajšlel, abych městóm psal a toho se na nich dotázal, vlože toho tu příčinu: že jest král JMt, pán náš, s císařem JMti v dobrém přátelství a v příznění, dalili sú oni k tomu vuoli, aby kněz Bartoloměj, anebo ti, kohož sú oni s ním poslali, na jejich místě aneb sami od sebe měli císaře JMti poddaným odpoviedati a škody činiti.

Druhé, chtělo by mi se jim psáti, s jejich-li sou volí Vilémek a Havel mučení a stínání, poněvadž jest v to příčina vložena, že to pro psanie, kteréž jest králi

Polskému JMti učiněno: i co jest v tom vašeho zdání, prosím, račte mi oznámiti. Než jestliže se vám zdá, abych o to stínání nyní nepsal, tedy mi se zdá, abych o tu odpověď předse psal. Pak-li ráciete, abych obého zanechal až do našeho shledání, tak učiniti chci.

Jakož vám posílám přípis psaní služebníka mého z Prahy, kdež jest zmínka o Kraysovi *): i on jest mi žádných rad nepravil, kteréž sú oni tajné měli. Však bych i co toho věděl, uměl bych se v tom a věděl lépe kterak zachovati, než ti lotři, kteří spletky puosobí. Ale již sou se oni na to oddali, aby živým ani mrtvým pokoje nedali.

A když již tento list byl napsán, přinesen mi list od pana podkomoríeho, z kteréhož vám také některé věci vypsáno posílám; neb nyní vo lotrovském pokolení nejvíce jest novin slyšeti. Pak již jest čas, aby s boží pomocí také dobří na placu byli.

Muoj milý pane a přáteli! Což se našeho shledání spolu dotýče, jestli že se k tomu můžete uprázdniti, za to vás prosím, že ráciete tento úterý [29. srpna] ke mně na Blatnou přijeti; a jestliže bychme toho potřebu poznali, jeli bychom spolu, dá-li pán Bůh, v středu tuto na sjezd do Strakonice, anebo některý z nás, a to nejvíce pro jiné, aby se tím chtivěji sjeli. Však co se vám v tom zdá i což se našeho shledání dotýče, prosím, račte mi oznámiti, neb tak chci učiniti, kterak se vám bude zdáti.

Toto mám v úmysle, že chci králi JMti psáti o těchto nynějších spletcích slušným, pokudž budu rozuměti, zpuosobem, aby nebylo velmi tuze ani také příliš slabé, což se těchto nynějších lotrovství dotýče: zdaž by JMt již některak k tomu rozumem chtěl a mohl prohlédnutí. A k tomu chci hodlati, aby muoj posel do Budína přišel, když tam pan kancléř přijede.

90.

Purkrabímu na Rožmitále, poněvadž hosti míti bude, aby mu něco ptáků poslal a jelena zabiti dal.

Na Blatné. 1514, 24. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Purkrabě milý! Věz, že za to mám, že tento úterý budu mieti zde na Blatné hosti, některé své přátele: protož přičin se k tomu, aby dal některý řážábek zabiti, a že by mi je poslal tento pondělí anebo v úterý ráno. A při tom, muožesh-li, i něco ptákuov. A věz, že také chci tebe brzo k sobě obeslati pro tu berní pivnú, kteráž se má dávat, aby se v tom věděl čím spraviti. I také což se karlických **) peněz dotýče, nebo jest na tom zůstáno na sněmu, že jich po sv. Václavě bráti nemají:

*) Viz Staré letopisy české, str. 374.

**) Viz Palackého Dějiny České V. 2. str. 288.

i rozkaž mým lidem, ať jich již hned neberou, a jestli že jich co mají, ať jich od-
bývají v svých potřebách, nebo u kohož po sv. Václavě zuostanou, mohl by ke škodě
ten přijíti; a protož slušné jest v tom se opatřiti. A dokudž jest ještě jelen tlust,
můžeš-li po tomto desti [sic] dáti který zabiti, rád bych tomu byl. Dán na Blatné,
v čtvrtek den hoďu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Purkrabí na Rožmitále.

91.

Břetislavovi Švihovskému z Ryzmberka, že mu oznámí, kdy ku králi do Uher jeti mají oc.

Na Blatné. 1514, 24. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho
bych vám věrně přál. Jakož jste mi, pane švagře muoj milý, psali, abych vám oznámil,
což se jízdy do Uher dotýče: i vězte, že ještě od krále JMti nemáme času oznáme-
ného, kdy jeti máme, než když to zviem, chci vám rád oznámiti.

Nežli toto vězte, že rozličné řeči slyšeti o knězi Bartolomějovi a o jeho rotě;
ješto bylo by o tom mnoho psáti, což jest mně za jistú věc oznámeno, a ješto mně
se zdá, že pánu Bohu ani lidem nebude to trpělivé. Rač dáti pán Buoh, muoj milý
pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Datum ut supra.

Panu švagru mému milému, panu Břetislavovi Švihovskému z Ryzmberka a na Rabí,
hofmistru dvoru krále Ludvíka JMti oc.

92.

Burianu Trčkovu v příčině berně, knížete Bartoloměje Minsterberského, hotovosti krajské oc.

Na Blatné. 1514, 24. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný pane, příteli muoj milý! Přál bych
vám rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Jakož ste mi psali, žádající věděti na
čem jest to postaveno, co jest se mělo po krajích o berni i o jiných věcech roz-
sélati, jestli to zjinačeno: i vězte, že jest, za to mám, již to rozesláno; nebo jiného
neviem, nežli že to má tak předse býti a šíře se na sjezdích v krajích oznámiti,
kteřížto sjezdové tyto dni měliby býti držáni.

Což se knížete Bartoloměje dotýče a jeho roty, co mi o tom pan hofmistr
starý psal z Krumlova Moravského, teď vám toho přípis posielám. I již jest čas,
abychme se také s boží pomocí k skutku měli a cizími se příhodami trestali.

Od krále JMti ještě odpovědi nemáme, kdy nám ráčí s městy rok položit; i
než jáť se pomalu k té jízdě k JMti strojím. Ale jest tomu rozuměti, že se tomu
knížeti chce více a městům vojnovati nežli súditi, poněvadž oni dobré pře nemají.

Ale bohdá, když se k tomu, jakž na to přísluší, mieti budem, mám v pánu Bohu naději, že oni toho obého brzo syti budou.

Jáť sem do všech krajův o hotovosti psal, a také psal sem zvláště listy, toho žádaje, aby z každého kraje z těch sjezduov dvě anebo tři osoby do Benešova v pondělí po sv. Jiljí [3. září] poslali; nebo mi se zdá toho zvláště pilná potřeba. A prosím, oznamte to také panu Mikulášovi, bratru svému.

Za to mám, že již víete, že Pražané dali stíti Viléma a Havla. Pak krev nevinná na pomstu ku pánu Bohu volá! A toho nyní při tom nechávám.

Pan kancléř psal mi, že již tento pátek anebo v sobotu po sv. Bartoloměji chce vyjeti k králi JMti, a jáť se bohdá brzo některý den se panem z Rožmberka shledám.

Toto také vězte, že sem slyšel, že páni Litštajnarové jsú v lanfridu s markrabstviem Moravským: ale tomu kniežeti s městy snad se zdá to vše málo, i s císařem JMti; ale poněvadž znamenití králové a Benáčané mievali s ním dosti činiti, toho já pak neviem, veť lotři úfají. Ale všemuť bohdá zlému časem svým bude konec. A nynějším lotrům v Uhřích, jako jim křižovníci říkali, zle jest se zdařilo, a měliť sú mnohem větší moc nežli tato šibalská rota. Dán na Blatné, ve čtvrtek den sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému a statečnému rytieři, panu Burianovi Trčkovi z Lípy a na Lipnici, podkomořienu království Českého, příteli mému milému.

Jakož ste mi, pane a příteli muoj milý, poslali dva puohony, kterýmiž jste před soud purkrabský obesláni: i chci o to na hrad Pražský poslati, aby to bylo opatřeno, ač i prvé poručil sem, kdyžby se takoví puohonové stali.

93.

Janovi Bělskému z Kařišova, hejtmanu na Poděbradech, aby vždy prospěch králův na panství opatroval; zač ryby prodávati se mají, jinými se spravil.

Na Blatné. 1514, 24. srpna. Opis souč. nepag. ternionu č. 3624 v arch. Třeboň.

Službu svou vzkazuji, urozený příteli milý! Jakož si mi psal i také pan Jindřich Hložek, tu věc oznamujíc, jaké jste jednání měli se panem Janem Krieneckým, a na čem jste to na ten čas rozpustili, tomu sem porozuměl. Pak já, pokudž bych mohl, rád bych to i jiné, což by bylo JMKské k dobrému, opatřil; ale již, kterak ta opatrování a na čem jsú postavena, že jedni na druhé toho podávají, mám za to, že také poněkud to znáš. Pak jáť bych každému přál, co by bylo s našeho pána dobrým, aby opatroval kto co na se vzal, a co sem s sebe složil, rád bych toho prázden byl.

Než aby pro naše takové nespůsoby měla králi JMti škoda přijíti, nerad bych se tomu dieval: protož toto mám v úmysle, že brzo některý den chci o to k králi JMti psáti a poslati, a k čemu jest se pan Křinecký poddával, to JMKské oznámiti; a když od JMti odpověď mieti budu, tím se šiere spravíme.

Však bude-li v tom času k JMKské jízda, jakož snad předce bude, z stavu panského a rytířského, chci já, dá-li pán Buoh, při jejich přítomnosti JMKské to všecko a tu potřebu předložiti a k tomu vésti: jestliže by takovým zpuosobem, čeho jest pan Křinecký podal, to srovnáno býti nemohlo, aby některá slušná cesta byla na hotově postavena, aby JMKská v tom dalších škod nebral ani JMti lidé.

Protož přes to na tento čas jiného v tom neviem obmysliť, i zdálif se pana Křineckého při tom nechati: totiž, že by mu tu odpověď dal, že takového podání jeho jest na krále JMt vzneseno, a když od JMti odpověď na to dána bude, že jeho to také tajno nebude. Dán ut supra.

Urozenému vladyce Janovi Bělskému z Kařišova, hajtmanu na Poděbradech, příteli milému.

Také, jakož si mi psal, příteli milý, že se někteří rybníci krále JMti tuto podzim mají spouštěti, v tom se dotazuje, po čem by měl ryby dávat: i toto nyní znáti nemohu, kterak budou ryby platiti, než již to sám rozvaž, kterak by najužitečněji mohl jich odbývati; a také poněkud se budeš moci spraviti jinými, což okolo tebe ryby mieti budou, kteraký na ně odbyt u nich bude. Však toto mi se také zdá, aby se v tom dotázal pana Michala Slavaty a pana Viléma Kostky; nebo snad těm, co sú na se vzali, také o tom péci mieti příslušie.

Což se dotýče pana Bohuslava purkrabie: tak sem tomu porozuměl, že pro nějaký nepořád pražský nemohl jest se na Poděbrady, když jest tam pan Hložek byl, vypraviti.

94.

Jindřichovi z Ryzmberka v příčině odpovědění knížete Bartoloměje Minsterberského pánům z Lichtenšteina; z krajského sjezdu Plzeňského aby vyslaní do Benešova vypraveni byli.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Pane švagře muoj milý. Teď vám posielám list, kterýž sem udělal Kraselovským: i prosím vás, že k němu svú pečeť přiložiete, a já vás bohda bez vaší škody při času sv. Jiří vyvadím.

Muoj milý pane švagře! Nevíem, slyšíete-li o tom, kterak jest Bartoloměj kníže pánóm Litštajnaróm odpověděl, i také ti, kteří jsú s niem od měst poslánie, také že Pražané dali Vilémka a Havla, konšely Starého města Pražského, stínati. A tak již, kdyby kto chtěl pokoj mieti, nedadie toho užiti. Než což se pánuov Lit-

štajarnuov dotýče, tu se diel také císaře JMti dotýče; a také slyším, že ti páni jsú v lanfridu s markrabstviem Moravským, a pán náš, za to mám, také, tak jakž v tom markrabstvie ten se řád od starodávna zachovává.

Prosím, oznamte mi, kdy by sjezd kraje Plzeňského a kde [. . .], a rád bych, abyšte na tom sjezdu také byli; a k tomu, prosím, že povedete, aby tak, jakž já o to na ten sjezd píši, bylo do Benešova posláno; neb do jiných krajův o též psal sem. A z které vše příčiny to sem učinil, když vám to bohda oznámím, mám za to, že vám se to také za potřebné zdáti bude.

A rač pán Buoh dáti, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Ryzmberka a na Švihově, hofmistru dvoru krále JMti, švagru mému milému.

95.

Janovi z Sudoměře, aby k dlužnému jeho listu Kraselovským pečet přiložil.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný příteli milý! Za to tebe prosím, že k tomuto listu, kterýž sem Kraselovským udělal pro mů potřebu, pečet svú přiložíš; a já tebe bohda, podle znění toho listu, při času sv. Jíří bez tvé škody vyvadím.

Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému a statečnému rytíři, panu Janovi z Sudoměře a na Řepici, příteli mému dobrému.

96.

Janu Kozelkovi z Hřivic, hejtmanu na Točnice, aby pánům a rytířstvu na sjezdu v Žebráce list jeho odevzdal.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Jakož má býti sjezd tento pondělie nyní příští [28. srpna] v Žebráce, krajův Rakovnického a Podbrdského: i poroučím, že tohoto listu, kterýž tuto posílám, dodáš ode mne těm pánům a rytířstvu, kteří tu v Žebráce na tom sjezdu budou, a že jich také ode mne žádati na to mé psaní za odpověď budeš; a co mi za odpověď dadie, že mi to po tomto poslu pošleš. I věřím, že tak učiníš.

Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému vladyce Janovi Kozelkovi z Hřivic, hajtmanu na Točnice, příteli milému.

97.

Janovi z Lomnice, aby mu oznámil, kdy výjezd v příčině mezi ohledání mezi Elškou z Řehořova a Burianem Trčkou býti má.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. I muoj milý pane švagře. Jakož na tom od dosti dávnieho času jest, že by měl býti na to výjezd, což se mezi dotýče, kdež jest pohnala Elska z Řehořova pana Buriana Trčku, podkomoříeho královstvie Českého: i ač jest několikrát na tom bylo, že se na to na den jmenovaný vyjeti mělo, ale z některých příčin tiem jest se odkládalo a prodlévalo až do tohoto času; i za to vás prosím, že ráčiete toho čas slušný obmysliť a mně oznámiti, kdy by ten vyjel [sic] měl a mohl býti, abych já to také jmenovanému panu podkomoříemu oznámil. A s tím rač dáti vám pán Buoh, pane švagře muoj milý, zdravie a všecko dobré. Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Janovi z Lomnice a na Mezeříčie, hajtmantu markrabstvie Moravského, panu švagru mému milému.

98.

Ješkovi z Prosečí, že posílá list hejtmantu markrabství Moravského v příčině výjezdu na meze.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Pane Ježku milý! Teď posielám priepis toho zápisu, o kterýž jsi mi psal, a jistěť sem v tom pána tvého, jakožto prietele svého, několikeronásobně jistotou opatřil.

Takéť posielám list ku panu hajtmantu markrabstvie Moravského o to, což se toho vajjezdu na meze dotýče; a co pan hajtman za odpověď dá, to pán tvuoj ohledaje tiem se v tom šíře spravie.

Což se Pražského předsevezetí a kněze Bartolomějova dotýče, držím za to, že se to pánu Bohu nelíbí a dobří že toho nechválye.

Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Panu Ješkovi z Prosečí oc, příteli milému.

99.

Václavu Trčkovi z Vitenče, že není nic divného, že by města nemínila k soudu ku králi jeti.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Trčko milý! Co píši Ješkovi, páně podkomoříeho písaři, teď to posielám, i rozkaž jemu toho dodati.

Také, jakož si mi psal, což se Mistra Benedikta dotýče: i chci rád, pokudž budu moci o to u krále JMti jednati. Však když tam k JMti konečná jízda bude, zdá mi se za potřebné, aby mi on to ještě připomenul.

Také, jakož si mi psal, kterak slyšeti, že by města k soudu k králi JMti nemínila jeti: i není nic divného, poněvadž sú již příliš mnoho spletla s svou rotou; aby vždy předse dopletla, čehož, mám tu naději, nebude pan Buoh ráčiti trpěti, ani dobří lidé. Dán ut supra.

Václavovi Trčkoví z Vitenče, písaři mému na hradě Pražském.

100.

Václavu Sokolovi z Mor o zboření dvoru od Lounských a v přičině jízdy ku králi.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Jakož si mi psal, oznamuje, kteráž jest se škoda zbořením dvoru od Lounských stala, žeť sou k tomu někteří radili, aby na to komorníka k vohledání vzal: i mně se to také dobře líbí, než pana Bohuslava purkrabie, neznám toho, by bylo k tomu potřebie; neb toliko za to mám, že jest podle práva, aby takové škody komorníkem od desk ohledány byly. Než kdybych znal, že jest toho potřebie, rád bych to pro tě učinil a panu Bohuslavovi poručil, aby také na to vyjel.

Co se dotýče jízdy k králi JMti: ještě se od JMti odpověď nevrátila, protož neviem, kdy budeme mieti vyjeti; než když zviem, chci tobě to rád oznámiti. A jestli že předse páni a rytierstvo k JMKské pojedou, tehdy mi se zdá za potřebné, aby také jel, byť i města nejela. Než jestli že by páni a rytierstvo nejeli, měl-li by ty jeti, na to se chci šieř rozmysliti; a přišlo-li by k tomu, tobě v tom své zdání oznámiti. A cožkolivěk před se města s tím svým knížetem berou, mám v pánu Bohu doufání, že my také při své spravedlivosti, abychme jí užiti mohli, zuostaveni budem. Dán ut supra.

Uroz. vladyce Václavovi Sokolovi z Mor, příteli milému.

101.

Purkartovi Kapléři z Sulevic, že již mnoho svých peněz v dluzích královských vydal.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný příteli milý! Jakož si mi psal, což se pana Jiříka Vosterského dotýče: i rozkázal sem jemu dáti XI lř gr. č.; ježto za to mám, že jest mu dáno skrze pana Bohuslava, purkrabí. A kdybych mohl na tento

čas více jemu dáti, ač jest dluh krále JMti, učinil bych to rád: ale již sem tolik svých peněz v dluzích krále JMti vydal, že již sám mám k svým potřebám na tento čas v tom nedostatek. Protož, příteli milý, to znajíc, mám tu naději, že mi za zlé míti nebudete. Dán ut supra.

Urozenému a statečnému rytíři, panu Purkartovi Kaplěři z Sulevic a na Duchcově, příteli mému dobrému.

102.

Václavu Trčkovi z Vitenče, aby Janu Drahenickému při vzetí púhonu od úřadu purkrabského nápomocen byl.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Trčko milý! Věz, že by chtěl Jan Drahenický, služebník muoj, pro svú potřebu některý púhon od úřadu purkrabského vzieti, ale neznám (?) v tom obyčeje, jaký se v tom způsob zachovává. Protož, což vt om tobě slušně náležeti bude, učin v tom pro něho, což by bylo ku prospěchu jeho spravedlivosti. Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Václavovi Trčkovi z Vitenče, písaři mému na hradě Pražském.

103.

Jindřichu Purkartovi z Hořešovic v přčině jeho stání ve Chbě.

Na Blatné. 1514, 25. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Jakož jsi mi psal, oznamuje, který rok mieti máš ve Chbě, tomu sem porozuměl, při tom žádaje mne, abych Hysrlovi psal, aby s tebú stál oc. Věz, že jest toho některá, za to mám, slušná přčina, že jemu o to nepíši; než-li to jemu chci poručiti, což by slušně mohl v tom pro tebe učiniti, byť i s tebú nestál, aby se v tom povolně on měl. Ježto jiné naděje nemám, než že to tiem způsobem učinie. Dán na Blatné, v pátek po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIV°.

Urozenému vladyce Jindřichovi Purkartovi z Hořešovic a na Vidiciech, příteli milému.

104.

Purkmistru a radě města Písku v přčině svých poddaných.

Na Blatné. 1514, 26. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, múdři a opatrní přátelé milí! Jakož ste mi na mé psanie odepsali, což se Marthy a Šimona, poddaných mých, z Mirotic dotýče: i jestli že mezi nimi, s kým oni činiti mají, smluveno to nebude, tehdy při tom toho ne-

chávám, kto z nich jedni proti druhým spravdliivosť majú, aby toho podľa práva užiti mohli; však jestli že co tu mně také náleží, anebo náležeti bude, toho sobě nezavíraje. Dán na Blatné, v sobotu po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Písku, přátelóm mým dobrým.

105.

Václavu Bezdrúžickému z Kolovrat o soukromých záležitostech; k mincmistru na Horách Kutných že se psaním přimlouvá za vydání mu peněz; ku králi společně že jeti nemohou.

Na Blatné, 1514, 26. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane ujče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Jakož mi připomínáte, oč ste se mnú mluvili, když jste mne na Biele Hoře postihli, když sem na Hrádek jel: i vězte, by byl kto váš ke mně, za mnú jeda, přijel, že bych to byl, oč jste mi psali, rád učinil; ale ptal sem se na to, přijel-li jest kto váš, když sem na Hrádku byl a když sem odtud jeti měl, za mnú, nemohl sem se žádného doptati. A tak nevěda se v tom čím spraviti, jel sem předce k Blatné a nadál sem se, že ste jse na to jináče rozmyslili a snad to některak opatřili; i také sem toho tak zanechal. Protož znáti muožete, že jest v tom mnú nic nesešlo, neb jestliže jste koho byli za mnú poslali a on mne nedojížděl, to má vina nenie.

Však, pane ujče muoj milý, teď vám list k hajtmanu Hradeckému posielám, a jestli že se vám zdá, co vám to mé psanie bude platné, muožete je témuž hajtmanu poslati; nežli znáti muožete, že já již nemohu mnoho v tom rozkazovati, což sem s sebe složil, nežli co bych v tom mohl svú žádostí prospěti, toho bych vám rád přál.

Což se dotýče pana mincmejsra, co sobě do něho, kterak sem tomu z vašeho psanie srozuměl, obtěžujete: neznám, by v tom byl vinnen. Nebo král JMt ráčil jest mi již před několika lety něco z Hory dáti, a toto jest již od toho času třetie mincmejstr, a ještě mi toho nedali; kdežto, když by mohl tento pan mincmejstr tomu dosti učiniti, že by, za to mám, to učinil, ale poněvadž jiní někteří čekají, také já podle jiných čekati musím a toho jemu, by on tím byl vinen, nepřičítám.

Ačkolivěk něco mi se stojícího také podle jiných vydává, a když mi dadie, sem toho vděčen, ale od krále JMti, od kteréhož to mám, a když mi nedadie, mám strpenie, nepřičítaje toho úředníkóm; než-li snad by se to mohlo spieše přičísti nedostatku těch hor, anebo když mají mnoho rozkázanie, aby vydávali, že časem postačiti nemohou. Ale ktož by tomu nechtěl věriti, toho neviem kterak napravit.

Nežli, pane ujče muoj milý, píši také panu mincmejstru o vaši věc; ale nebude-li v minci peněz, netuším by platné to psanie bylo; ale má-li z čeho pan minc-

mejstr dávati, mám tu naději, že by to, co vám dáti má, rád vám to dal na vaše samého psanie, jakožto prieteli, pokudž zná vuoli a rozkázanie krále JMti, pána našeho milostivého.

Také, pane ujče muoj milý, jakož jste mi psali, což se pana Václava Adama, jehožto duši pán Buoh rač milostiv býti, dotýče, i že ste jeho z toho nevinili, čemu jest odpieral, že vinnen nenie: toho sem od vás vděčen byl, aby on méně nesnázi nepotřebných měl; než-li ktož jsú jeho poháněli, mám tu naději, že by byli na něm, podle jejich domněnie, toho neobdrželi. Ale poněvadž jeho ráčil pán Buoh z toho světa pojíti, lepšího již v tom jeho neviem, než podle řádu křesťanského abychme za jeho duši pána Boha prosili.

Což se statku toho, kterýž jest on měl, dotýče, že jest mně se jeho dániem dostal, z toho pánu Bohu všemohúcímu děkuji, že mi jeho milost svatá z své milosti ráčí mnohem více dávati, než-li sem toho na jeho milosti svaté zaslúžil, nebo mnohem jest hojnější milost božie než naše zasloužení.

Jakož jste mi také psali, mám-li jaké od krále JMti oznámenie, což se jízdy k JMKské dotýče, abych vám to oznámil: i vězte, že ještě nemám, nebo kterýž jest o to k JMKské posel poslán, ten se ještě nevrátil. Nežli za to mám, že již pan kanclér k JMKské také jede, a snad JMKská nedá nám konečné odpovědi, dokudž tam pan kanclér nepřijede, ale toho pro to neviem jistě.

Také psali jste mi, kterak byšte se mnú jeti chtěli: i muoj milý pane ujče, za to mám, že jste to znali, že v tom i v jiném rád sem vám k vůli, což mi slušně bývalo možného činiti, učinil. Ale toto se nyní, za to mám, konečně trefiti nemuože, a z kterých příčin, to se po poslu psáti nehodie, než-li když to potom vám oznámím, tehdy budete to moci poznati, že jest tak v pravdě. I rač dáti pán Buoh, pane ujče muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Dán' na Blatné, v sobotu po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Václavovi Bezdrúžickému z Kolovrat a na Košatkách, najvyššímu sudiemu dvoru krále JMti královstvie Českého, panu ujci mému milému.

Jakož jste mi, pane ujče muoj milý, psali, což se těch dvú konšel, které jsú Pražané stínati dali, dotýče: i mám za to, že jsú toho nepráví učinili; pak ví pán Buoh kterak každému má odplatiti, ktož by komu křivdu učinil.

Také neviem, viete-li toto, že jest ten hlas, že Bartoloměj knieže s těmi, ktož jsú [s ním]*) posláni, [odpověděli pánům Litštajnaróm, kteříž mají] statky [své] pod králem JMti i také pod císařem JMti.

*) V původním opisu vytrženo.

106.

Přimlouvá se k Jindřichu Tunklovi z Brníčka, minemistru království Českého, aby Václavu Bezdrůžickému z Kolovrat zapláceno bylo.

Na Blatné. 1514, 26. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Což se pana Václava Bezdrůžického z Kolovrat, ujce mého, dotýče, což jemu z mince z rozkázání krále JMti dáti máte: za to vás s pilností prosím, že tak učiníte; jakož mám tu naději, že v tom vámi, pokudž vám možné bude, nesejde. A rač dáti pán Buoh nám se spolu, pane švagře muoj milý, šťastně a ve zdravie shledati. Dán na Blatné, v sobotu po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Panu švagra mému milému, panu Jindřichovi Thunklovi z Brníčka, najvyššímu mincmejistru království Českého.

107.

Petrovi z Rožmberka, že pro peníze, kteréž mu půjčiti chce, posílá.

Na Blatné. 1514, 26. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3624, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Teď [k] vám posielám po těch sto kop gr. českých, kterých mi ráčiete puojčiti, Mikuláše [.]*) písáře s [.] I prosím [.] těch sto kop gr. [.] ráčiete a také vám po nich na to [.] posielám. A rač dáti pán Buoh, pane příteli muoj milý, abyšte se vš[eli], kterak dobře měli, a spolu abychme se bohda šťastně a ve zdravie shledali. Dán na Blatné, v sobotu po hodu sv. Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XIII°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka, panu příteli mému milému.

Pane a příteli muoj milý, připomí[nám] vám a prosím, abyšte mi po těchto mých služebnících ráčili poslati přiepis té instrukcí od císaře JMti.

A které mám vám také přípisy poslati, toho sem tak spěšně učiniti nemohl; než-li pošli vám to, dá-li pán Buoh, při jiném poselství.

108.

Petrovi z Rožmberka, že Pražané odpírají, jakoby odpověď knížete (Bartoloměje z Minsterberka) s jich vědomím učiněna byla oc.

Na Blatné. 1514, 30. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625. tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Přál bych vám věrně, abyšte se dobře měli a zdrávi byli. Teď vám posielám, pane a příteli muoj milý, přiepis psanie od pana hofmistra a toho také přiepis, co jsú Pražané jeho otci psali. Pak poněvadž

*) V původním opise utřeno.

tomu Pražané, jakž jest z jejich psanie rozuměti, odpírají, by ta odpověď knížecí s jejich volí byla; tehdy jest podobné, že se k tomu města jiná také znáti nebudú. Protož jižby mi se zdálo, abych já některým městům o to psal, a na nich se toho také slušným spůsobem dotázal; ješto, jakž to obmýšlím, zdá mi se, že sobě toho do mne města neobtěží. A proto to buohdá zvieme, co jest nám potřebie věděti. A poněvadž mne poněkud pan hofmistr k tomu nabízí, a tuto mi věc, co se Pražan dotýče, oznámil, má jest již k tomu zvláštní náchylnost, abych o to městům psal; nebo mi se vše zdá, že to buohdá k dobrému přijde a treffi se. Však prosím, račte mi také v tom své zdanie oznámiti.

Které jste mi ráčili psanie poslati od pana hajtmána Moravského, kdež také oznamuje o kniežeti, že v Rakúsích škody činil: i to se právě, dá-li pán Buoh, k tomu treffi, oč jsme spolu zde na Blatné mluvili.

Což se dotýče psanie páně Mrakšova,*) mně se v tom zdá nynie za nejlepší, abychme se s panem hajtmanem Moravským shledali. A já k tomu chci rád na hotově býti, když mi kolivěk po matce buožíe narozenie ráčíte napřed dva nebo tři dni oznámiti. A rač dáti pán Buoh nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Dán na Blatné, v středu den svatých Šťastného a Zbožného léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka oc, panu přieteli mému milému.

109.

Petrovi z Rožmberka o sjezdech krajských, o zprávách z Uher, Pražané že opět chtějí dva konšely vzíti v trestání oc.

Na Blatné. 1514, 2. zdří. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625, tern. nepag.

Urozený pane, pane přieteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdrávi byli. Račte věděti, že jest mi oznámeno již z sedmi krajův, že do Benešova, aby tam tento pondělí po svatém Jiljí [4. září] byli, poslati chtějí. A v tomto kraji Prachenském, v osmém, na sjezdu v Strakonících, na témž jsme zuostali a k tomu osoby vybrali, které také do Benešova jeti mají. Protož již já také ve jméno buoží tam pojedu.

Pak poněvadž jest větší počet krajův o to se srovnali, že tam poslati chtějí, tehdy jest naděje, že se buohdá něco dobrého obmyslí a zjedná.^{*)} A také z těch krajuov jsú osoby vybrány, kto by měly k králi JMti jeti. A pan Leva Malovec také jeti má, než do Benešova nic. Z jiných některých krajuov ještě odpovědi ne-

*) J. Mráček, jinak Mrakeš z Noskova.

**) Viz Palackého Dějiny V. 2. str. 278.

mám; než v kraji Plzeňském a Bechyňském ještě se sjeti mají, neb mi oznámeno, že na prvéjších sjezdích málo se jich bylo sjelo.

Račte věděti, že jest přijel ke mně kněz Linhart probošt, kterýž jest v Budyni farářem, kteréhož byl sem poslal ku panu kardinálu do Budína, a odtud vyjel zase tento pondělí minulý, týden minul. I praví, že kněz Bartoloměj s svým vojskem měl tam přijeti po něm nazejtří. Kterak se ty věci rozličně pletú, jest dosti divné. Pak, bych řekl, že páni biskupi a jiní páni uherští rozumu nechť užívati, snad bych neopatrně mluvil, neb odporné jest někomu dávati slepce, kdo sám nevidí; též také, bychme jim měli v tom míti za zlé, čehož se sami dopouštíme, tehdy bychme neporádně je vinili, z kteréž se viny sami slušně snad vymluviti nemuožem. Slyším, že pan kardinál, pan biskup Pětikostelský, pan nadržpan a jiných drahně biskupuov a pánuov jest v Budíně při králi JMti; kteříž, tak jest rozuměti, že vždy očekávají lepšího jako i my. Pak přijde-li na ně i na nás horší, nevím, komu z toho vinu dáme, leč sami sobě.

Teď vám posílám priepis, co jest mi pan mincmaistr*) psal a co jemu psal Brloh, co jsú Řepnice**) s Pražskými posly mluvili. Pak ač není vše pravda, ale proto oni i klamem vedú v to lidi, aby podstat míti mohli. Kněz Bartoloměj s těžkem toho třetinu má, co oni rozprávějí, ale kdy se to lidí chytí, budú snad někto mníti, že on má s svú podstatú mimo jiné prospievati.

Co se dotýče pana Stefana, ten jest nynie lidi rozpustil, a protož se tím chlubí, jako by on byl jim ku podstatě; ale muožeme my tak dělati jako ti biskupi, že nevíme, nač nám to vyjde. A bude-li se panu Stefanovi čeho chtíti, jest podobné, že bude moci zase lidi míti. Pak co tuto pší o těch lidech, že jsú rozpuštěni, pravil mi o tom kněz Linhart, že to v Budíně slyšel, ježto posléz odtud vyjel nežli Pražští poslové.

Kdež pan mincmaistr pše mi, že mi posílá pana hajtmána Moravského***) psanie: i jest toho psanie ten rozum, o čemž prvé vieme, kterak jest kněz Bartoloměj odpovéděl a v Rakúsích škody činil, a že ciesař JMt to sobě obtěžuje.

Také vám teď posielám, co jest mi z Prahy psáno: ješto není nepodobné, že to obmajšlejí lotři, kteřížby nám rádi zle činili; neb ač bohdá toho nedovedú, ale bylo by slušné, abychme jejich úmysl lotrovský tak sobě vážili a před tím se opatrovali; tomu dobře mohúce věřiti, kdyby mohli, žeby nám rádi skutkem zle činili. I muoj milý pane a příteli! bojím se, že nám již málo hojemstvie prospěje, než že jest potřebí, neodpočívajíc, k skutku se přičiniti, a ten s boží pomocí k konci a k místu bez odtahuov vésti.

*) Jindř. Tunkl z Brnička.

**) Řepnice Litoměřický.

***) Jan Mezeřícký z Lomnice.

Teď vám posílám přepis, co jsú Pražané nám na sjezd do Strakonice psali, chtějíce to v jiné předělati, na čem jsme na obecném sněmu, což se peněz Gerlických dotýče, zuostali, a chtějíce nás pod tím před sebe v soud uvésti. I co jsme jim zase za odpověď dali, také vám při tom toho přepis posílám.

Tuto taky posílám vám přepis, co jest mi psal pan komorník, strýc muoj, kdežto při konci toho psaní oznamuje mi, kterak o mne lotři Praští [sic] mluví křivě a nepravě oc, ješto i od jiných k tomu podobné jest mi oznámeno. Pak kdyby se statku dotýkalo a byl spálen, měl bych naději, že bych někdy mohl to zase postavit: ale by mně měli na mé poctivosti utrhati, a ta věc se prodlila a já tomu neodepřel, nevím potom, kterak by mi to snadně mohlo napraveno býti, aby se mohlo tudy mé poctivosti dosti státi. Však abych zvláště neukvapil prudkostí, ač znám, že jest již na velikém času netrpěti, než toliko, že na to očekávám, oč jsme spolu rozmlúvali; i zdá mi se, abych Pražanóm něco o to napsal, a to podle tohoto připsu, kterýž vám tuto posílám; ač znám malú platnost, ale abych toho tak v mlčení nechal. A zatím bohdá bude k tomu lepší čas; i prosím vás, račte mi v tom své zdanie oznámiti, neb nemám k nim úmyslu o to poslati, dokudž mi se posel zase od vás nevrátí.

A tiemto již nyní toto psanie zavíerám, že mi se zdá za potřebné, čím bychme se najspíše spolu a s panem hajtmanem Moravským sjeti mohli; než obávám se v tom nějakého zmatku a prutahu pro ten súd, kterýž v Brně býti má o svaté Kunhutě. Dajž pán Buoh nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné, v sobotu po svatém Jiljí léta oc. V^cXIII^o.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Muoj milý pane a přáteli, které jste mi listy od pana Mrakše poslali, teď je vám zase posílám. A již toto jiné bylo napsáno, když mi byly přineseny. I mněť se za velmi potřebné zdá, aby naše shledanie brzké bylo a žádost ciesaře JMti abychme naplnili, poněvadž také pána našeho dobré jest, což budeme moci najspíše; jedné to rozvážice, abychme se s boží pomocí nešlechetných lotruov zrady mohli uvarovati, neb v svých zlých skutcích neodpočívají.

Potom dnes před večerem mezi jinými věcmi přineseno mi psanie od pana Viléma a od pana Břetislava Švihovských, kdežto vám jeden artikul z toho vypsáný posílám. I což mi oznamují, račte toho povážiti, neb co to na sobě nese a kam se vztahuje, jest co rozvážiti, ač ještě bych nerad, aby se tiem vuobec hlásilo; ale již jistě na to přichází podlé oné řeči, že již čas jest a toho pilná potřeba, abychme ze sna vstali oc; anebo, jakž tomu porozumievám, že snad brzo ještě jiné noviny uslyšíme. Ale všeho se toho psáti nehodí. Jáť na to již myslím, maje v pánu Bohu všemohúcím naději a doufanie, kterýž spravedlivých neopouští, abych k tomu pilnost

přiložil pro potěšení dobrým a k zkáze zlým; abych ne řečí, ale bohdá skutkem to ukázal, aby bylo zřetelně známo, že jest ještě v tomto království purkrabě Pražský s tú mocí úřadu toho, jakž na to řádně příslušie.

Také račte věděti, že dnes u večer přineseni jsú mi někteří listové z Prahy, a mezi nimi dva listové ze dvú krajuov, ješto mi píší, že také do Benešova pošlí. A tak již jest k tomu z deseti krajuov vuole, že to na mé psaní učiniti chtě.

Při tom mi se z Prahy oznamuje, že opět Pražané chtě dva konšely vzieti, ješto jednoho z nich neznám. Pak jestliže to dokonají, snad se opět, bude-li jim to procházeti, o něco jiného pokusí. A které jsú prvé dva stíti dali, tak sem slyšel, kdež byli u kostela položeni, že dali je vykopati a někde jinde položit.

Také i toto mi oznámeno, že jest v Litoměřicích ten hlas, že má býti Řepnice podkomořiem. I muoj milý pane a přáteli, tutož vám již rozličných novin a některé dosti ku pravdě nepodobné oznamuji. Však nemohou-li lotři čeho toho skutkem dokonati, ale jistě by rádi, kdyby mohli.

Prosím, račte mi oznámiti, viete-li, kde jest nyní ještě cesař JMt, a není-li v Linci, ale daleko-li odtud.

[Bez nadpisu.]

110.

Oznamuje králi Vladislavovi, že na sjezdu v Benešově shromáždění pánové a rytířstvo na tom se usnesli, vojensky se strhnouti, jestliže kníže Bartoloměj Minsterberský s lidem válečným do království Českého potáhne.

Bez datum i místa. 1514, po 5. září.) Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625, tern. nepag.*

Najjasnější králi, pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMKské vzkazují. Milostivý králi! Jakož kněz Bartoloměj s lidmi od Pražan a od jiných měst království Českého k VMKské táhl jest, ačkolivěk nám jest oznámeno, že VMKská byli jste ráčili jemu vzkázati a rozkázati po panu Žibřidovi,**) komorníku VMKské, aby se zase vrátil, ale poněvadž jest toho neučinil, a některé škody jsú se od některých, kteříž s nim táhli, staly: račte VMKská věděti, že pro některé potřeby sjelo se jest něco pánuov a z rytířstva do Benešova, jakož VMKské v druhém listu šieře o tom píší; i mezi jinými věcmi také toto jsú rozvažovali, jestli že on lidi nerozpustí, zase do království Českého vojensky potáhne, že se někteří krajové z potřebsnosti také vojensky strhnúti úmysl mají, jestli že by se jaké škody od těch, kteříž s tím kniežetem potáhnú, komu v tomto království staly, aby toho nedopůštěli. I VMKská toto věduce, za to VMKské prosím, že to ráčíte předejít a opatřiti,

*) Viz Palackého Dějiny V. 2. str. 278.

**) Žibřid z Bobolusk.

aby skrze to nějaká nesnáz další nevznikla; jakož snad bylo by slušné, než-li kněz Bartoloměj do království Českého dotáhne, aby lidi ruozno rozpustil a jim rozkázal, aby škod nečinili, nežli pokojně se do svých domuov vrátili.

[Bez datum, podpisu i místa.]

111.

Prosí krále Vladislava za odpověď o roku položení mezi městy a stavy vyššími, i v příčině válečného tažení knížete Bartoloměje Minsterberského do Uher.

Bez datum i místa. [1514, po 5. září.] Opis souč. v arch. Třeb. č. 3625, tern. nepag.

Najjasnější králi, pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMKské vzkazuji. Račte VMKská věděti, že pro potřeby některé VMKské tohoto království Českého, podle na sněmu zuostanie, měli jsú sjezdy páni a rytierstvo v krajích téhož království; kdežto také pro některé potřeby, aby mým úřadem nic obmeškáno nebylo, psal jsem na ty sjezdy, za to prose, aby z těch sjezduov některé osoby z každého kraje sjely se do Benešova. I milostivý králi, kteříž jsme tu pospolu byli, to jsme mezi sebou také rozvažovali, kudy jest to, že kteréž jest k VMKské psanie z sněmu minulého o roku položení s městy učiněno, že ještě na to odpovědi nemáme. I nevěděli jsme se čeho v tom domyslití, zdržuje-li se posel u VMKské, čili mu se která příhoda na cestě stala; a v tom oznámeno jest nám, že kněz Bartoloměj s lidmi od měst poslanými k VMKské vojensky přitáhl jest k Budínu neb k Peštu. I poněvadž VMKská ráčili jste k němu pana Žibřida, komorníka VMKské, i také k některým k nám k jiným poslati, abychme již netáhli, a jestli že jest kdo vytáhl, abychme se domuov vrátili: kdežto jinému rozuměti nemuožem, poněvadž knieže s těmi, kteréž s sebou má, nezachoval jest se podle VMKské rozkázanie, že jest v tom své vuole užíval. I milostivý králi! Jestli že to knieže s těmi lidmi předse tak v tom království Uherském bude, a VMKská v tom času nám ráčíte panskému a rytierskému stavuóm s městy rok položití, jakož tu naději máme, že tím neráčíte prodlévati; tehdy, jest-li žeby také týmž spuosobem ti, ktož od panského a rytierského stavuov poslání budú, k tomu roku položenému přijeli: tu naději máme, že nám v tom za zlé mieti neráčíte, poněvadž kněz Bartoloměj jest při městech a s jejich lidmi; ješto za jiné toho držeti nevíme, nežli že jest strana nám odporná v tom, oč před VMKskú ze všech stavuov státi mají, a také on i s námi některými při zvláštní má, neb poněvadž proti VMKské, jakž nám oznámeno jest, vuoli a rozkázanie do toho království Uherského táhl jest, snadby i v jiném své vuole užívati tam chtěl; i chtěli by, kterak sem tomu srozuměl, stavové panský a rytierský také s boží pomocí v tom se opatřiti; pak-li ti lidé rozpustění budú, jiného neznám, než

že páni a rytierstvo týmž spôsobom, jakž prvé před VMKskú bývali jsú, býti a poslati chtí. A toto psanie k VMKské z poručenie a z vuole těch pánuov a z rytierstva, kteříž jsú se do Benešova sjeli, činím, a VMKské prosím, že na to ráčiete mně odpověď dáti, abych já panskému a rytierskému stavóm věděl co oznámiti, kterak mají a jakým spôsobem na ten rok poslati a vypraviti. A milostivý králi! Co z poručenie také pánuov a rytierstva, kteříž jsme v Benešově pospolu byli, pánóm prelátóm a jiným pánóm královstvie Uherského píši, teď VMKské toho přiepis posílám.
[Bez podpisu.]

112.

Oznamuje císaři Maximilianovi o usnešení, kteréž byli páni a rytierstvo v Benešově shromáždění učinili, že škody, které kníže Bartoloměj z Minsterberka poddaným císařským v Rakousích načinil, staly se bez vůle vyšších stavův českých.

[1514, po 5. zdří.] Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625, tern. nepag.

Toto jest psáno císaři JMti od pana Lva.

Najjasnější a najnepřemoženější císaři, pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMČské vzkazují. VMČské oznamují, že tyto dni minulé byli jsú se sjeli, jsúce z krajuov tohoto královstvie Českého od jiných poslání, někteří z pánuov a z rytierstva, a o to mezi sebou rozmlúvali: kterak jest nás došlo, že by Bartoloměj kníže z Minstrberka s těmi, ktož jsú při něm táhli, VMČské některým poddaným v kniežetství Rakúském škodu učinil, kteréžto věci jsme neradi slyšeli. A toto jsú při tom poručili mně VMČské oznámiti: což jest kolivěk to kníže s těmi, ktož jsú s ním byli, proti VMČské i proti VMti poddaným učinili, že k tomu vuole jest nebyla a nenie panského a rytierského stavuov královstvie Českého; než-li že by radši ti stavové panský a rytierský, v čem by slušně mohli, VMČské svými službami se zachovati chtěli. A pokudž bych já také VMČské slušně slúžiti mohl, rád bych to povolně a hotově učiniti chtěl. Dán na Blatné ut supra.*)

113.

Žádá purkmistra a radu Starého i Nového města Pražského za oznámení, zdali s vůlí jich obyvatelé městští křivě o něm mluví.

[1514, v měsíci zdří.] Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, vzáctné opatrnosti páni a přátelé milí! Vězte, že jest mne došlo, že by o mne v Starém a Novém městech Pražských mluvili obyvatelé těch měst neprávě, křivě a neduodově, mne na mé dobré poctivosti dotýkající po svých kvasích a kdež se jim zdá. I žádám, jest-li to s vaší volí a vědomím čili nic,

*) Viz Palackého dějiny V. 2. str. 279.

že mi to oznámíte psaním svým po tomto poslu. Nebo poněvadž já o to vědomost mám skrze zprávu a oznámenie hodnověrných lidí, nejsou nyní v Praze, nad to mi se zdá, že byste vy, jsouce tam, o tom věděti měli. Dán [nevypsáno].

Zdeněk Lev oc.

Vzáctné opatrnosti pánům purkmistrovi a radám i starším obecním Starého a Nového měst Pražských, přátelům mým milým.

114.

Oznamuje stavům uherským, jestliže kníže Bartoloměj lid vojenský, s kterým přitáhl do Uher, nerozpustí, že stavové vyšší království Českého k roku s městy položenému také vojensky vytáhnou.

Bez datum. [1514, v měsíci září.] Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625. tern. nepag.

Najduostojnější a vysoce duostojní páni arcibiskupi, páni biskupi, osviecení a vysoce učené knížata a páni mně milostiví a přezniví, a páni a přátelé moji milí! Službu svou VMtem vzkazují. Račte VMti věděti, že panský a rytířský stavové království Českého mají některé rozdíly s stavem městským téhož království: kdežto o takové věci prosili jsou za rok složení najjasnějšího knížete pána, pana Vladislava, uherského, českého oc. krále oc., pána našeho milostivého, jakož tu naději mají, že JMKská to učiniti ráčí, ač ještě na to od JMKské odpovědi tohoto času nemají. A v tom pro některé potřeby tohoto království Českého sjeli jsou se někteří z panského a rytířského stavu do Benešova, jakož JMKské to šíře z jejich poručení oznamují. Kdežto na tom sjezdu oznámeno jest nám, že kníže Bartoloměj z Minstrberka s některými lidmi od měst království Českého přitáhl jest vojensky do království Uherského k Budínu aneb k Peště; ještě bude-li před se tu s těmi lidmi, tak sem tomu srozuměl, když budou mieti páni a rytířstvo z tohoto království Českého k tomu roku poslati, že také týmž způsobem poslati pro svou potřebu z hodných příčin míní, jestli že on kníže těch lidí do tohoto času nerozpustí. I z té příčiny VMtem to z poručení těch, kteří jsou se byli sjeli, oznamují: jestli že by k tomu přišlo, že by se to žádným jiným úmyslem nestalo, než-li z potřebnosti těch stavu, poněvadž za jiné neznají, nežli že to kníže jest při městech. A protož za to prosím, ač jestli že by kdo jináče VMti zpravoval, že tomu místa dávati neráčíte; neb do stavu panského i rytířského tohoto království Českého to znám, že by VMtem vším přátelstvem a svými službami rádi se povolně zachovali.

[Bez podpisu i nadpisu.]

115.

Petrovi z Rožmberka v příčině odpovědi císaře Maximiliana, o knížeti Bartolomějovi z Minsterberka, o jízdě nejv. píše ku králi Vladislavovi.

Na Budyni. 1514, 1. října. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3625, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Zdraví i všeho dobrého věrně bych vám přál. Jakož jste mi ráčili psáti a psanie pana komorníka markrabství Moravského poslati: i vězte, že jest mi o též pan hofmistr starý psal, a i já sem jemu zase odepsal, že mi se to dobře líbí, jedné aby to k konci bylo vedeno a tím neprodléváno. Neb blíže-li by pán náš od nás byl, bylo by snadší a volnější jednání.

Také, jakož jste mi po druhém poslu psáti ráčili, co nám císař JMt ráčil odepsati: i mně se zdá, abychme již nyní toho tak ponechali, až porozumíme, předce-li ta jízda o svatém Martině bude, a co kněz Bartoloměj bude před se bráti. Neb s těžkem on snadně své předsevzetí rozvede; a protož jest nám potřebie hotovu a opatrnou býti.

Psal jsem vám, pane a příteli muoj milý, z Prahy, i také některé přiepisy poslal, co mi pan kanclér psal, ještě přes to zvláštních novin nevím. Než to sem slyšel, že by kněz Bartoloměj chtěl někomu gubernatorství v Uherském království dopomáhati; a také sem slyšel, že by k jednomu knížeti do říše psal, žeby on měl býti v Čechách gubernatorem. I jestli že to před sebou má, tehdy ještě na rozličné spletky myslí.

Pane a příteli muoj milý! Jáť ještě jedvy v témždni na Blatné budu, ačkolivěk vypravím se, dá-li pán Buoh, z tohoto kraje, což budu moci najsípieše.

Což se jízdy páně písařovy k králi JMti dotýče, ještě neviem konečně, na čem to bude; než měl by ke mně přijeti na Ploskovice ten úterý po sv. Václavě nejprv příštíem. Dán na Budyni, v neděli den svatého Remigii léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mému milému.

116.

Petrovi z Rožmberka o shledání s knížetem Lehnickým, o Bartolomějovi knížeti Minsterberském, a o jízdě ku králi do Uher.

Na hradě Pražském. 1514, 7. října. Opis souč. v arch. Třeb. č. 3625, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že sem se včera zde na hradě Pražském s knížetem Fridrichem Lehnickým shledal, kterýž jede od krále JMti z Budína;

a dnes v sobotu jede z Prahy domuov, a stál jest na hradě v našem domu. I mluvil sem s ním mnoho včera i dnes; neb psal mi, maje toho žádost, abych k JMti na hrad Pražský přijel, nebo sem byl odjel na Ploskovice a na Budyni. I co sme spolu mluvili, toho se po poslu psáti všeho nehodí. A také muože ta věc mieti prodlení, až bohdá do našeho shledání. Nežli to do téhož kniežete znám, že by dobrému rád, i také že toho dobrého rád pomáhati bude.

Což se dotýče rákuše anebo sněmu, kterýž býti má v království Uherském: tak sem srozuměl, že nebude všecka obec, nežli páni duchovní a světští a znamenitější rytířstva. Bartoloměj knieže, tak jest mi praveno za věc jistú, že leží někde nedaleko Nitry, a že sú se již od něho Moravčáci a Slezáci rozjeli; než kteříž s ním jiní a od měst vyjeli, že ještě těch má na puoldruhého tisíce najvíce anebo spíše méně. A v Praze jest slyšeti, že něco bylo jich nedávno vyjelo a vyšlo na picování na zboží pana kardinála, a že na ně uhodili husaři páně kardinálovi, a že jich na třidceti zabili. Pak, bude-li jich vždy tak ubývati, tehdy nevím, kdo se z nich zase vrátí. Také jest v Praze řeč, že to knieže vzkázal a psal Pražanóm, že peněz s těmi lidmi, kteréž má, potřebuje, aby mu poslali s jinými městy oni Pražané VII^m ř. Toho pak nevím, co učiní. A jiných drobnějších novin nyní ponechávám na straně.

Než toto račte věděti, že jest mi pan hofmistr starý psal, že tomu rozumí, že nynie z té jiezdy do Olomúce krále JMti nic nebude, než-li k JMKské do Budína [sic]. Při tom mi psal, žádaje věděti, kterak my pojedem a kudy. I odepsal sem jemu, že na vozích a že koní mnoho mieti nebudem, a že za to mám, že k Vídni; však že chci o to k vám psáti, a co v tom bude vašeho úmyslu, jemu oznámiti. I prosím, račte mi dáti znáti, co bych jemu měl za konečnú odpověď dáti. Nebo tak tomu rozumím, že jest jeho úmysl též tudy jeti, kudy my pojedem. Nežli toho nevím, čím se to dlí, že listové od krále JMti ještě jsú nás nedošli, že nám JMt ten rok s městy pokládá; a tudíž byl by čas, aby se ti obsélali, ktož jsú k té jездě v krajích vybráni.

Toto sem sobě pomyslíl, a zdá mi se za potřebné, jestliže se to muože trefiti slušně, aby rady ciesaře JMti nejezdily prve k králi JMti, nežli když my všichni společně pojedem. Pak-li by se jim vždy zdálo něco prve jeti, ale že by nás nechali při jiných, kteříž také z tohoto království Českého pojedú, a to proto, aby nás jiní naši přátelé v podezření neměli, kdyžbychme prvé před jinými jeli. Nebo i to sem sobě rozvažoval, a zdá mi se, když společně pojedem, že i ciesaři JMti lépe budeme moci, v čem nás ráčf potřebovati, prospěti. Však zdá-li se vám o to panu hajtmanu Moravskému a panu Janovi Mrakšovi psáti, mně se zdá, že byšte ráčili dobře učiniti. Pak-li přes to zdá se radám ciesaře JMti, abychme prvé jeli, že to také rádi učiníme.

Pan písar měl by již tento úterý z domu svého k králi JMti vyjeti; ale tak-li

se stane, toho neviem, nezajde-li jeho v tom nic jiného. Dán na hradě Pražském, v sobotu před sv. Dionisiem léta oc. XIII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mému milému.

117.

Petrovi z Rožmberka, jak by se mělo Janu Mrakšovi psáti; knížete Bartoloměje lid vojenský že opouští; král polský že zvítězil nad Moskvany oc.

Na Blatné. 1514, 12. října. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3632, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdrávi byli.

Jakož jste ráčili ke mně poslati s psaním od pana hajtmána markrabství Moravského, i nalezl jest mne váš posel na Buštěhradě, ježto hned odtud jeti sem měl, jakož tak sem učinil; a na cestě nemohl sem k tomu slušného způsobu, kdež sem noclehy měl, mieti, abych mohl vám spěšně odepsati, i nechal sem toho do dneška; když sem na Blatnú přijel, tehdy sem hned psal.

I pane a příteli muoj milý! Teď vám posielám toho přiepís, kterak by se mělo od nás panu Janovi Mrakšovi psáti; i tak nebo jinak, kterak se vám kolivěk zdáti bude, račte napsati rozkázati, k tomu jest má dobrá vůle. Jediné neračte tím meškati k němu brzo poslati, a toho sobě, kterak psáti rozkážete, připsu nechati. Neb snad bude potřebie něco v tom psaní opravit, ale nechtěje já vašeho posla déle držeti, nemohl sem k tomu volného rozmyšlení mieti. Nežli kdež sem napsal do toho listu panu Mrakšovi výpis toho jednoho artikule, kterak jest na sněmu svoleno: to sem proto učinil, aby bylo zřetelně známo, co jsme mluvili, že jest pravda; a kto jináče pravil, že jest nepravil pravdy, a že i v jiném mohlo by se takovému též přihoditi.

Také vám teď posielám přiepís, co jest pan komorník Moravský otci svému, co jest od Mutiny slyšel, psal: i mně se zdá, aby toho byl také přiepís panu Mrakšovi poslán, jakož v tom k němu psaní jest o tom zmienka; jakož když to všecko budete ráčiti čísti, porozumíte tomu.

Také vám posielám přiepís, co mi pan kancléř psal, kteréžto psaní jest mi dnes dodáno. I kdež píše první artikul pan kancléř, což se tažení kniežete Bartoloměje dotýče: i račte toho povážiti, več jest náš pán byl uveden. Ale proto sem já s túto opatrností psal, že kterak sem srozuměl z poselství páně Zibřidova, že jest to knieže proti vůli JMti táhl. Také, jakož pan kancléř píše, kterak jest král Polský Moskvany porazil: i toho JMti přeji, ale že jest prvé Smolensko ztratil, toho

JMti nepřejí.*) A teď vám zase, pane a příteli muoj milý, tyto listy posielám. O lidech s kniežetem Bartolomějem jest slyšeti, kteří jsú při něm byli, že od něho utiekají; a tato jest věc mně za jistú oznámena, že přednedávno několika dni ušlo jich od něho spolkem několika set; nebo moji s těmi některými mluvili, a nic nechválí toho kniežete, nežli lají mu, nebo je zle na zimu šaty oděl, nebo se strhanie vrátili.

Neviem, co jest to, že ještě od krále JMti o těch listech, kde jsú, nic neviem, kterýmž má nám býti oznámen rok s městy položený. I jest toho strach, že jsú poslu na cestě pobrání. A protož mám úmysl o to bez meškání ku panu kancléři poslati. Posel muoj měl jest také tyto dni u vás býti.

Rač dáti pán Buoh, pane a příteli muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné, ve čtvrtek před sv. Kalixtem, papežem, léta oc. XIII*.

Zdeněk Lev z Rožmitála.

[Bez nadpisu.]

118.

Petrovi z Rožmberka o psaní Pražan a knížete Bartoloměje Minsterberského králi Vladislavovi; jaká by odpověď Janu Mrakšovi z Noskova dána býti měla; o jízdě do Uher ku králi skrze knížetství Rakouské a o jednání s císařem Maximilianem.

Na Velharticích. 1514, 2. listopadu. Orig. v archivu Třeboňském č. 3634.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál.

Račte věděti, že včera přineseni jsú mi někteří přípisové a listové, kterých vám teď přípisy posílám. Ješto bych měl při každém své zdání oznamovati a kterak jest ta věc při mně, bylo by veliké zaneprázdnění; než když se buohdá spolu shledáme, o to, dá-li pán Buoh, rozmluvíme a bude oč, a jest toho potřebie. Však nyní krátce něčeho dotknúti chci.

Najprv, kdež Pražané a města králi JMti píší: tu mi se zdá, že jest věc, děkujiec pánu Bohu, vinšovaná, že to v čas vieme; neb s božie pomocí, když se v tom podstatně mieti budem, kdež oni našim stavóm jámu kopají, buohdá v ni sami upadnú.

Také kněz Bartoloměj, kdež učinil několikero psanie králi JMti: mně se zdá, že jest velmi incorrecte některé věci vykládal; ale v něčem jest nám potřebie opatrnosti, neb se poněkud na to vztahuje, jako by se před námi ohražoval, a jaká jest

*) Viz Palackého *Dějiny České* V. 2. str. 281.

při něm ctnost, kdyby svůj užitek na tom poznal, snad by to za odpověď počítati chtěl.

Také některým věcem srozumíte, což pan kancléř panu Pernštejnskému psal, a kdež píše „Bratře“: ta jsou psaní k němu ku panu Pernštejnskému od pana kancléře učiněna.

Také pane a příteli můj milý, posílám vám přípis listu, který král JMt panu Pernštejnskému píše; ale jemu se o to jednati nezdá pro ten sjezd, co se těch peněz v Moravě dotýče.

Teď vám také posílám přípis listu, co král JMt našim stavům o odložení roku do pondělího po svatě panně Kateřině psáti ráčil: však mně se zdá, abychme před se ve jméno boží ve čtvrtek po svatém Martinu v Hradci byli a potom v Znojme v sobotu, jakož sem panu Pernštejnskému také o to pilně psal.

Při tom psal jest mi pan kancléř, kdež vám teď toho také přípis posílám; ale na které věci on mně odpověď dává, nemůže se to tak snadně rozuměti, což neví, co sem jemu psal, než to já vám buohdá při našem shledání šíř oznámiti chci.

Račte také věděti, že jest mi něco psal kněz Bartoloměj, kdežto na to dal sem mu krátkou odpověď: ježto, mám za to, že se vám nebude zle líbiti, a proto sem široce nechtěl psáti, až bych o to s vámi a s jinými našimi přátely, s kterýmiž se vám bude zdáti, radu vzal; než bez odpovědi z slušných příčin nezdálo mi se posla pustiti.

Také některá jsou psaní vyšla pod sekretem, ježto by bylo o tom mnoho psáti; ale vše vám to buohdá při našem shledání oznámím. Neb mi se zdá, i toto, co vám posílám, že vás tím mnoho zaneprázdním; ale jistě o těch některých věcech jest potřebie věděti.

Jakož jste mi byli ráčili poslati některá psaní od císaře JMti, od pana hajtmána markrabství Moravského a od pana Jana Mrakše, teď vám to zase posílám. Pak ty věci u sebe sem rozvažoval, a v tom přinesena jsou mi ta psaní, kterých vám přípisy posílám; jakož ráčíte tomu porozuměti, jaká jest zmínka o císaři JMti, a o králi JMti, pánu našem, a o králi Polském JMti a o knížeti Moskevském a o jiných.

I toto by mi se zdálo, aby pannu Janovi Mrakšovi od nás dosti kráče psáno bylo aneb od některého z nás, kterak se vám lépe zdá, tak račte učiniti, a to na tento rozum: že my na tom sme byli a ještě sme, že bychme tomu rádi sloužili, což by k dobrému přátelství mezi císařem JMti a JMKskú, pánem našim, bylo. Ale na tento čas že k tomu mnoho přimlívati se nevíme, poněvadž JMCská s JMKskú skrze některé jiné osoby některá jednání předsevzítí ráčil; ježto JMti bychom toho přáli, aby mezi JMti, k budoucímu dobrému, přátelství trvati mohlo, ale že toho neznáme, by bylo v tom nač spolehnúti, tak jakž nás toho některé

příčiny docházejí: ač o tom držíme, že při JMtech s obů stran jest ta konečná vuole, což k dobrému přátelství býti má. Ale kto jsú se v těch věcech v jednanie dali, jestli při nich takový způsob, že jest nám to neznámé; a z takových příčin že jest nám potřebie to u sebe rozvážiti, k čemu bychme v tom měli raditi. Ale proto, že by se nám toto zdálo, aby rady císaře JMti na hotově u Vídni byli, kteříž by k králi JMti, pánu našemu, jeti měli. A poněvadž my toho jsme úmyslu, že dá-li pán Buoh, k Vídni pojedem, že tu s nimi chceme o to o všecko rádi rozmluviti a v tom jim naše zdání společně oznámiti, mají-li jeti čili nie. Však oni naše zdání vyslyšc, že budou mieti vuoli z toho vybrati, a co se jim bude za lepší zdáti, tak učiniti.

I muoj milý pane a příteli! Jáť sem již tuto napsal, jakž rozumiem, však co se vám zdá změnití a opraviti, tak račte učiniti. Než jestli že ti poslové, kteří by měli od císaře JMti jeti, budou mieti nějakú moc také něco, co se krále polského JMti dotýče, jednati: tehdy mi se zdá, že by se to poselství k JMKské, pánu našemu, mohlo slušně trefiti, a ač poněkud, což nám mělo býti poručeno, v to jsú se někteří jiní snad vetřeli, ale to by nám mnoho na překážku nebylo, když po jich jednanie snad se více spletlo. A jestli že by pán Buoh ráčil, abychme v tom prospěli, tehdy bylo by i poctivěji; jakož jistě bez znamenitých lidí s těžkem se to snadně k slušnému prostředku a k srovnání přivede.

A mně by se zdálo, že bylo [by] dobře, aby pan hajtman markrabství Moravského a pan Jan Mrakeš mohli také býti v sobotu po svatém Martinu v Znojmě pro volnější rozmluvenie. Neb jáť sobě to za velkú věc pokládám, kdybychme s božie pomocí k slušnému způsobu mohli to přivéstí, což se císaře a pána našeho a krále Polského JMti dotýče, jakož buohdá mně se zdá, že se k tomu cesty obrati mohou.

Rač dáti pán Buoh, pane a příteli muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Velharticích, ve čtvrtek po hodě slavném všech Svatých, léta 3c, V^cXIII^o.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabě Pražský.

Muoj milý pane a příteli! Srozuměl sem tomu, že někteří z našich Čechuov rozmajšlejí se na to, jakoby sobě to poněkud obtěžovali pro ten spletek, který kněz Bartoloměj učinil v Rakousích, aby tudy a na Vídeň jeti měli: ješto lépe by daleko bylo, abychme společně jeli, nežli rozdielně. A protož snad předložiec tu příčinu, nebylo by škodné, že byste něco ráčili o to napsati panu hajtmanu markrabství Moravského anebo panu Janovi Mrakšovi, aby těm, ktož z tohoto království pojedou skrze knížetství Rakouské, glejtové dáni byli. Nebo tomu rozumiem, že někteří i z měst při našich staviech, ač proti nám při mají, jeti by chtěli, a nynie od sebe je odstrkati, poněvadž ještě vždy sme tak spolu, ač leckaks, však u pokoji, snad se nehodí, abychme příčiny k tomu nedali, že je z sebe vyměšujem. A již to račte

šieře rozvážiti; než jáť vždy to obmajšiem, dokudž k tomu roku neprijde, abychom jim přčin nedávali; nebo jest ještě dosti času k svádě, ješto jest odtud blíže, nežli od smlúvy s těmi spletky, kteréž kněz Bartoloměj a Rendl puosobí.

[Na zvláštním lístku]: Item, pan Slavata pravil, že jest mluvil od krále JMti pan kanclér ku panu Vojtěchovi Pernštenskému, a tak že se pamatuje a že sou sobě to i někteří sepsali, a to těmito slovy: „Poněvadž otec váš úřad najvyššieho hofmi-strstvie Českého králi JMti vzdal na ten spuoso, aby jej vám král JMt [. . .] ráčil, i dává vám jej JMt“ oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka, pánu a příteli mému milému.

119.

Petrovi z Rožmberka v přčině listů hejtmana markrabství Moravského a cesty ku králi.

Na Velharticích. 1514, 7. listop. Orig. v archivu Třeboňském č. 3634.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Přál bych vám věrně zdravie a všeho dobrého. Jakož jste mi ráčili některá psanie od pana hajtmána markrabství Moravského poslati, ta já s sebu vezmu, abych je vám dal, když se buohdá spolu shledáme. Což se pak jeho věcí i také věcí syna jeho, pana Viléma, dotýče: což budu moci pro ně učiniti, učiním věrně rád jako pro přátele naše. A kdež pan hajtman píše, což se zbroje dotýče: i k tomu jest již pozdní čas, přátelóm našim to oznámiti. Pak poněvadž spravedlivost máme, mám to doufanie v pánu Buohu, že náš obrance a strážce býti ráčí. Však při tom slušie rozumu od pána Boha daného a opatrnosti v těch věcech užívati, a to bohdá šieře při našem společniem shledanie rozvázieme. Jáť budu mieti drahně čeledi, ale na vozích, a něco ručnic, a také snad mezi tím některý brněný kabát. Jakž jest koli, jistě mně se zdá, že lotróm neslušie věriti; nebo oni tomu rozumějí, že spravedlivostí nic ani právem neobdrží, ani také buohdá mocí; a protož slušie nám před jejich zradou a ouklady se vystřéhati.

Račte věděti, že sem k vám poslal před několika dny posla dosti s pilnými věcmi, i také což sú Pražané a jiná města králi JMti psali. Pak již se to propuká, jaké velmi škodné věci ta rota proti našim stavuom tajně a ukrytě jednají.

Bohdá tento pátek na Blatné budu, a v Hradci ve čtvrtek po sv. Martinu [16. list.] budu k vobědu; nebo mám ten úmysl nocleh v Soběslavi mieti. I rač dátí pán Buoh nám se spolu, pane a příteli muoj milý, šťastně a ve zdraví shledati, a buohdá všechny věci dobře zednati. Dán na Velharticích, v uoterý po sv. Linhartu léta oc. V^cXIII^o.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka oc, panu příteli mému milému.

120.

Petrovi z Rožmberka v příčině jednání měst a rozhodného vystoupení stavů vyšších; že císař Maximilian s králem Vladislavem se sjeti chce; o vyjednávání poselů Pražských na Moravě; Slavatovi že bylo poručeno, aby se v zámky královské uvázal; o Vil. z Valšteina oc.

Na Blatné. 1515, 26. ledna. Orig. v arch. Třeboňském č. 3643.

Urozený pane, pane a příteli muoj milý! Byšte zdraví byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Jakož ste mi ráčili některé přípisy a list od pana Mikuláše Trčky poslati, teď vám to zase posílám; než nedal sem toho sobě přepsati, nebo mnoho nyní psanie mám. Než jestliže vaši písari mají lepší prázdnot, prosím, račte to rozkázati přepsati a to při jiném poselství mně poslati, aneb když budete ráčiti ke mně se panem Hradeckým přijeti, s sebu vzíti. Neb pro paměť neškodí to mieti, jestli že by takové věci dále zašly.

Což se dotýče měst, jest tomu rozuměti, že rozličná jednání před se berou a nestydí se někteří z nich snad za nic. Ale není div; komu jest co přirozeno, že jest k tomu náchylen, a kto má co v uobyčejí, že toho snadně zuostati nemuž. A takovým spletkám k přetržení já neznám již jiného spůsobu nežli s božie pomocí naše skutečná tuhosť, stojec při spravedlivosti, a bude-li potřebie i hotovost. Neb ještě jest, za to držím, mnoho dobrých v tomto království, když napomenuti budou podle práva a obeslání podle zřízení zemského, že se dadí tu najíti, kdež bude toho potřeba, s poctivostí, nežli by doma zuostali s nepoctivostí. Neb komuž čest platí, musít býti velmi nad sebu zapomenutý, aby měl ji poškvřiti a svým závazkům dskami zapsaným dosti nečiniti. Ten sjezd městský něco zvláštnieho, mně se zdá, přinese; protož slušelo by Hradeckým měšťanům i jiným městům, kterážby k dobrému náchylna byla, to předložiti, aby se již v stranu nedali odvoditi.

Což se dotýče sjezdu pánuv rytířstva: poněvadž jest v tom stavu mnoho lidí rozumných, mám za to, že to obmyslí, aby od spravedlivosti neodstupovali, a ktoby chtěl spletky činiti, tomu místa mezi sebu nedávali. Ač proto před časem věděti jest potřebie, kto by co předse zcestného bráti chtěl, aby se proti tomu také mohla cesta spravedlivá obmysliti.

Jakož jste mi ráčili psáti, což se císaře JMti dotýče: i mně jest psal pan mincmajstr, že jest slyšel, že by císař JMt nějakého svého posla ráčil poslati k králi JMti, pánu našemu, že se konečně s JMtí sjeti ráčí. I mám za to, že brzo něco o tom šieře zvieme. Také jakož jste mi ráčili psáti o ty přiepisy, kteréž mám vám poslati: i již jsem je dal spisovati, než ještě sem toho nedokončil. A jestli že nebude prvé, ale konečně buohda dám vám je, když ke mně o svatbě přijeti ráčíte, jakož má býti v středu po hromnicích. [7. února.]

Muoj milý pane a příteli! Teď vám posílám tři přípisy; podle jednoho chtěl bych psáti králi JMti, podle druhého panu Michalovi Slavatovi, a podle třetího Olomúckým a jiným městům Moravským. A z které příčiny porozumíte z těch přípisuov. Nebo, kdyby nám odporní vždycky dělali a my prázdnil, mohlo by býti jejich prvé hotovo; ale když my také budem se ptáti, o čem slyšíme, spíeše něco zvieme, před čím bychme se měli opatrovati. I prosím vás, co jest v tom vaší rady, račte mi oznámiti, neb bych chtěl tím psaním pospiesiti. A jestli že ráčiete co opraviti, račte tak učiniti a zase mi ty přípisy poslati, nebo naschvál posla svého o to podlé vašeho k vám posílám. Neb toto račte věděti, že jest mi oznámeno, že poslové Pražští vyjeli jsú po nás z Budína v pondělí, než že jsú se v Moravě meškali, jednajíce nějaké přátelstvie s městy Moravskými; ale rozumiem tomu, že jsú málo zednali.

Také jest mi oznámeno, že by bylo panu Slavatovi poručeno, aby se v zámky krále JMti uvázal, a že on některé přátely k sobě obeslal, o to se radě. Pak pravda-li jest, čili smyšlená věc, proto mezi nynějšími novinami mnoho se pravdy nachází. Pak poněvadž i o tom jest slyšeti, žeby města k právom stávati nechtěli, z toho se muožem domysliť, viece-li se jim chce i s jejich rotou řádu čili neřádu.

Což se dotýče pana Mikuláše Trčky, psal sem o něho panu Pernšteinskému podle našeho v Hradci zuostanie; než ještě jeho nebylo na Pardubicích, leč jest v uoterý přijel. A žena jeho umřela tento týden. Také poslal sem toho paměť sepsanú panu Mikulášovi Trčkovu našeho v Hoře jednanie.

Což se dotýče pana Viléma Štěpanicského z Walšteina a toho práva vedenie: psal jest mi Johannes, písař muoj, z Prahy, že jest mělo býti jednáno skrze pana komorníka a pana písaře tento úterý minulý, aby v tom strpenie měl; ale ještě mi nenie oznámeno, na čem jest s ním zuostáno. A protož mně se zdá, že tím kvapeno nebude, až by mně se to mohlo volně oznámiti. A jakž to zviem, na čem konečně postaveno jest, dám vám to bez meškánie znáti. A protož mám za to, že muožete posláním do Prahy o tu věc prodlíti.

Ráčte také věděti, že o svatém Fabianu nesúdili menší úředníci; neb při sněmu minulém odloženo toho soudu do pruvodu, než že sme toho, když sme v Budíně byli, v paměti neměli. Než byť býlo toho odloženie nebylo, a mohl byl ten soud nynie držán býti, mně se zdá, že by bylo se dobře stalo. Dán na Blatné, v pátek po svatém Pavlu na vieru obrácenie léta oc. V^cXV°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

[Bez nadpisu.]

121.

Zdeněk Lev z Rožmitála a Vojtěch z Pernšteina volají pány a rytíře kraje Hradeckého, jako i jiné kraje, ku sjezdu do Roudnice na den 23. března.

Na hradě Pražském. 1515, 3. března. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3645.

Urozeným pánóm, pánóm, urozeným a statečným pánóm rytierstvu a vladykám kraje Hradeckého, pánóm a přátelóm našim milým: Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najv. purkrabie Pražský, a Vojtěch z Pernšteina na Hluboké, najv. hofmistr královstvie Českého, služby naše vzkazujeme.

Páni a přátelé naši milí! Račte věděti, že byvše spolu nyní na hradě Pražském znamenitý počet z pánuov a z rytierstva, to sme mezi sebou s pilností rozvažovali: které sou věci povstaly a povstávají, kteréž se znamenitě řádu a práva tohoto královstvie Českého dotýčí. I obmajšlejice při tom dobrého krále JMti, pána našeho, a JMti dědicuov a tohoto královstvie, i také což jest v tom našich stavuov potřebného: to sme za věc velmi potřebnú společně uznali, abychme spolu sjezd našich stavuov bez meškání měli. Protož vás se vši pilností žádáme, že ráčíte v pátek před hodem panny Marie zvěstování [23. března] v městě Roudnici na noc býti; nebo do jiných krajův o též píšeme a o tom nepochybujem, že toho pro žádnú věc obmeškati neráčíte, nežli ten pátek, již jmenovaný, před matků boží zvěstování že do Roudnice přijedete. Neb tu poznáte to, že s těžkem od mnoha let taková potřeba toho byla, kteréž na tom sjezdu vyrozoměti ráčíte. Neb jest to na králi JMti skrze pana kanclíře obdržáno, když bychme toho našich stavuov potreby seznali, abychme se spolu sjeti mohli. A za to prosíme, jestli že by snad skrze zmejšlenie posla k komu s tímto našim psaním nedošlo se, že ráčíte jedni druhým o tomto sjezdu oznamovati, aby se vždy v takové pilné potřebě žádné obmeškání nestalo. Dán na hradě Pražském, léta oc. XV° v sobotu na suché dni.

122.

Adamovi z Hradce, kteří jsou poslové královští na sněmu, o bratřích Trčkových, že ku králi pojede oc.

Na hradě Pražském. 1515, 25. května. Orig. v archivu Jindř. Hradeck.

Službu svú vzkazuji. Urozený pane, pane synu muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli i s manželkú vaší, dcerú mú milú, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane synu. Poněvadž na tento sněm přijeti jste nemohli, již já také s pánem z Rožmberka, což jednati budem a k čemu svolíme, pokudž toho potřebu poznáme, také to, která jest v tom vaše vuole, jiným pánóm a přátelóm našim oznámíme na tomto sněmu. Vězte, že jsú poslové od krále JMti na tento sněm pan

biskup Olomútský a knieže Karel, a dnes poselstvie počeli činiti; a již dále tyto dni máme ty věci, což jest potřebného, jednati, a zatím suché dni přijdú, a mám tu naději, že soud držán bude. Ač jsme byli poselstvie k králi JMti z Roudnice učinili, i také o vaši věc, což se kláštera Nové Říše dotýče: na to jest nám téměř na všecko sumou odpověď dána, že máme o tomto sněmu od JMKské odpověď jmieti, ale ještě nenie nám ta odpověď oznámena; než kdež o vaší věci zviem, na čem jest to postaveno, chci vám to oznámiti.

Bych vám měl o novinách psáti, jest jich mnoho, a čas k tomu prázdnotí nesloužie; než toto vězte, že jest pan Erkuleš Trčka panu Mikulášovi Trčkovi a bratřiem svým odpověděl, než jižž jsú jeho rotu porazili a některé, kteří podle něho odpověděli, zjímali.

Což se dotýče mé jiezdy k králi JMti, mám za to, že brzo, dá-li pán Buoh, bude; neb tak tomu rozumiem, že král JMt to rácie jmieti, když se bude mieti JMt a král Polský JMt s ciesařem JMti sjeti, abych tu byl; však kdybych konečně jeti měl, chci vám to ještě před tím oznámiti. A jestli že bych, muoj milý pane synu, nemohl k vám podle úmyslu mého přijeti, tehdy chci k vám Adama otpustiti, pakli bych sám přijel, vezmu jeho s sebou. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Dán na hradě Pražském, v pátek před hodem slavným ducha svatého léta oc. XV.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

123.

Petrovi z Rožmberka, že již ku králi pojedě, posílá mu list nejv. kancléře v příčině rovnosti úřadů u vřte, a oznamuje, že by císař měl již ve Vídni býti.

Na hradě Pražském. 1515, 29. června. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3650, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že sem toho úmyslu, abych, dá-li pán Buoh, na Blatné byl při času svatého Prokopa, a potom abych byl v Hradci v uoterý po svatém Prokopu [10. července], jedá již k JMKské. A jestli že se můžete k tomu uprázdiniti, také bych rád, abyšte tu v Hradci na ten den ráčili býti.

Ted' vám posílám list, kterýž nám pan kancléř psal, dávaje na to odpověď, co jsme jemu psali, což se rovnosti úřaduov a rad u vřte dotýče. Ale já sem jemu žádného přiepisu potom neposlal podle jeho psaní, neb zdálo mi se toho tak zanechat, poněvadž mám brzo k JMKské jeti. A kterýž jest mi list, což se Hor dotýče, poslal: ten vám buohdá s sebou přinesu do Hradce, neb mi se nezdálo po poslu poslati.

Měl sem dnes u sebe psaní od pana hofmistra mladého, ježto mi oznamuje, že jest slyšel, že by tyto dni měl již konečně císař JMt u Vídní býti. I jestli toho co, prosím, račte mi to oznámiti, nebo tento posel ještě mne množe na Blatné zastihnúti. Dán na hradě Pražském, : v pátek den hodů svatých Petra a Pavla léta oc. V^cXV^e.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka oc, panu příteli mému milému.

124.

Petrovi z Rožmberka o sjezdu císaře Maximiliana s králem Vladislavem, Ludvíkem a králem polským Zikmundem ve Vídní.

Ve Vídní. 1515, 29. července. Orig. v arch. Třeboňském č. 3652.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte zdraví byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že bych vám byl rád před několika dny noviny odsud z Vídně oznámil, ale mnohé věci byly mně ku překážce. A také chtěl sem vám rád jedno s druhým, což před králem JMtí jednati máme, oznámiti, na čem jsú ty věci, oč jsme k JMKské přijeli, postaveny. Ale tak se jest tím prodlévalo až do dnes, že ještě nic o tom konečného vám oznámiti nemohu. Než což jest se zde jiných věcí jednalo, pokudž jest mi vědomo a v paměti, to mi se zdálo vám napsati po tomto služebníku vašem.

Toto račte věděti, že v sobotu po sv. panně Markétě [14. července] přijeli jsme poslové z královstvie Českého do Vídně, a potom v pondělí [16. července] císař JMt a král, pán náš, a král Ludvík, a král Polský JJMtí sjeli jsú se mezi Prukem a Vídní, a potom na zajtří v úterý [17. července] přijeli spolu do Vídně; i také krále JMtí, pána našeho, dcera, a tu spolu sú se shledali a s vnučkú císaře JMtí, dcerú krále Kaltelského*) a kniežete Burgundského oc.

Pak potom v neděli den svaté Maří Majdaleny [22. července] císař JMt ráčil jest při přítomnosti nás některých z několikera královstvie korunu vstaviti na dceru pána našeho a za královnu ohlásiti. A potom v té koruně JMt jela do kostela svatého Štěpána ke mši svaté, a také hned potom císař JMt a králové JJMtí přijeli jsú do kostela, a tu spolu u mše svaté byli. A císař JMt připravil se v aparát aneb v přípravu císařskou, jakž na duostojenstvie a na majestát císařský přísluší pod korunú; a tu po mši svaté učinili jsú slib JMt císař a kněžna Její Mt a již královna, dcera pána našeho, k manželstvie, na ten způsob: jestli že by JMtí žádný

*) Kastilského.

vnuk k manželství Její Mt nepojal, že JMt císař má ji konečně sám pojití v roce a ve třech měsících pořád zběhlých. A již má Její Mt ve Vídni zuostati.

Také na týž den v kostele jmenovaném, svatého Štěpána, jest oddán k manželství král Ludvík JMt, pána našeho JMti syn, s vnučkú císaře JMti skrze kardinála arcibiskupa Ostřihomského. A také mezi JMti přátelství jest stvrzeno. A tu také v kostele pro poctivost takových přátelství císař JMt a JJMtí tři králové pasovali jsú; ješto některý z těch rytieřuv přišel k tak veliké práci, by někde rytieřství v boji došel: neb se přihází v bojích, že také ty pasují, ktož na svých místech dostojí, jakoby se bili. Pak tuto pro množství lidí takový byl dav a třenice, že bylo dosti činiti, aby někoho neudávili. A mnohému se přihodilo, že chtěje kleknúti, aby byl pasován, že jeho jiní dorazili, že dopadl. Neb jistě bylo mnoho lidí znamenitých, ačkolivěk mnoho lancknechtuv stálo, aby vuobec lideň do kostela nedali; ale proto jich mnoho bylo, toliko znamenitější púštějíce. Byli jsú také při JMti císaři a JJMtích králích dva kardináli, dva arcibiskupi a biskupuov a kniežat mnoho, ješto toho všeho počtu dostatečně vám nyní oznámiti nemohu; než měl bych to mieti sepsáno, nebo někteří to jsú spisovali, i také herolti.

Pak v středu na den svatého Jakuba [25. července] byl jest turnaj vlaský některý a XXX helmuov, a jiné dni honby a rozličné kratochvíle, že mnohé jiné věci pilné skrze to jednati a zavřítí jsú se nemohly, krom toliko, co se mezi JMti císařem a králi JJMtí jednalo; ješto bylo by o tom mnoho psáti. A také s císařem JMti král Polský JMt konečnú smlúvu má.

Dnes pak, v neděli den svaté Marty [29. července], již císař JMt odsud z Vídne vyjel a v kyrys se připravil, a král Ludvík JMt také v kyrysu císaře JMti provázal. A dá-li pán Buoh tento úterý [31. července] JJMtí všickni tři králové mají k JMti císaři do Nového Města jeti a tu některé kratochvíle mieti. A odtud zase, mám za to, že král Polský JMt po některém dni do Vídne přijede a předse již skrz Moravu do království svého pojede, a král JMt, pán náš, jakž jest rozuměti, k Budínu; než snad se ne na dlúhý čas zastaví v Ebmburce, než v Prešpurce s těžkem, lečby se JMt jináč uraditi a ustanoviti ráčil. Jáť ještě JMti z některých přčin podvořieti miením, jakož po jiném poslu, na čem se v tom ustanoviem, chci vám to šífe oznámiti.

Co se dotýče těch věcí, co se jest mělo při císaři JMti jednati, i což se pána Strakonického, strýce vašeho, dotýče: račte věděti, že císař JMt ráčil to poručiti k dalšímu jednání panu kardinálu z Gurku. Také co se českých věcí dotýče, teprva zítra buohdá o to jednati máme a s králem JMti, pánem naším, mluvití při přítomnosti krále Polského JMti. Toho pak neviem, budeme-li moci ten den to všecko na místě postaviti, poněvadž JJMtí králové tento úterý měli by odsud jeti.

Jsú někteří, ježto by chtěli v některých věcech sněmu minulému, kterýž na hradě Pražském byl, překaziti; než jsem té naděje, že buohdá tomu nic neučiní. A měl bych vám o těch věcech více co psáti, než zdá mi se toho k jinému času zanechat; nebo také ne vše se hodí na tento čas psáti. A rač pán Buoh dáti, muoj milý pane a přieteli, nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Dán u Vídni, v neděli den 8. Marty léta oc. XV°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc., panu přieteli mému milému.

125.

Křištoforovi z Švamberka, o čem se jednalo ve Vídni při sjezdu císaře a králů, že dal mu oznámiti; sněm že má býti držán; o nadání špitálu strýcem jeho v Boru; někteří že by tomu rádi, aby páni a rytířstvo piv na prodej nevařili.

Na Blatné. 1515, 19. srpna. Orig. v arch. Třeboň. č. 3653.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli i se paní manželku vaší a sestrů mú milú, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Jáť sem se z toho sjezdu nynějšího od krále JMti, pána našeho, domuov vrátil, a tento minulý pátek [17. srpna] na Blatnú přijel.

Co jest se pak jednalo při tom sjezdu císaře JMti a králuov JJMtí, mám za to, že již o tom od jiných viete, a také, jsa u Vídni, o kterých věcech jsem pánu z Rozmberka oznámil, žádal sem toho, aby panu strýci vašemu a švagru mému a vám bylo to oznámeno, jakož mám za to, že jest se tak stalo. A některých jiných věcí zanechávám, až bohda do našeho spolu shledání.

O čemž jste mi poručili při králi JMti jednati, měl sem o to péči, chtěje rád dobře zednati. A jakú odpověď mám, to vám, dá-li pán Buoh, když se spolu shledáme, oznámím.

Mám za to, že již o tom viete, že má býti sněm na hradě Pražském o svatém kříži najprv příštíem [14. září]. I zednal jsem to na králi JMti, aby JMt ještě o vaší věc na ten sněm psáti ráčil, což se toho šacuňku pánuov bratruov vašich dotýče. Ale nebylo na ten čas při králi JMti kanceláře české, a z té příčiny nenie mi o to list dán; ač ještě chci o to při jiných věcech králi JMti psáti. Však když budete list jmieti, kterýž o to prvé od JMti psán, mám za to, že bude tolikéž, jako by o to nové psanie bylo.

Což se dotýče nadání špitálu od pana strýce vašeho v Boru, anebo kdežby se jemu líbilo: k tomu jest krále JMti vuole, aby to mohl učiniti až do L fl gr.

platu ročnieho. Ale také sem na to listu nevzal, když nebylo, ktoby jej psal a za-
pečetil. Ale to se muože jiným časem dokonati a list na to z kanceláře vzieti.

Muoj milý pane švagře! Ač se nám mnohým zdálo, že na minulém sněmu
jest se dobře zednalo: ale ještě jsú někteří některé spletky vyhledali; ješto po poslu
nezdá mi se nynie o tom šieře psáti. Než jest slušné rozomné opatrnosti užievati,
nebo jest tomu také mezi jinými věcmi rozoměti, že by někteří, chtějíce se městóm
slíbiti, rádi to viděli, a k tomu, kdyby mohli, přivedli, aby páni a rytieřstvo podlé
své svobody piv na prodej vařiti nedali. Pak oč jest konec, vždy pleticháři mistro-
vati chtějí, aby z toho učinili nějaký nový spletek; nebo snad se takoví práva bojí
a protož, pokudžby mohli, rádi by mu překáželi, aby své šibalstvo tím svobodněji
vésti mohli. Rač pán Buoh dáti, pane švagře muoj milý, nám se spolu šťastně a ve
zdravie shledati. Dán na Blatné, v neděli po hodu slavném blahoslavené panny Marie
na nebesa vzetie léta oc. XV°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a na Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Kristoforovi z Švamberka a na Boru oc, švagra mému milému.

126.

Petrovi z Rožmberka v příčině úřadu podkomořského a Mikuláše Trčky.

Na Blatné. 1515, 10. září. Orig. v arch. Třeboňském č. 3655.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli,
toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi ráčili psáti, což se pana Mikuláše Trčky
dotýče, kterak by podle té zprávy, kteráž vám oznámena, měl mluvit o něm pan
písař v Edmburce, jakož z toho vašeho psaní šieře sem tomu vyrozuměl: i mně se
zdá, že jest se ten dobře neupamatoval, kdo jest to pravil; než jáť něco pomniem,
než na jiný rozum, a k tomu sem já se přimluvil. Neb byla řeč i o panu podkomořím,
a mám za to, že sem těchto slov rozum pověděl: že já jim pánóm Trčkóm dobrého
přeji, než že se toho obávám, což se toho úřadu podkomorstvie dotýče, že rytieřstvo
s těžkem bude tak jen v tom podstatné jako prvé, a že sem to v Praze slyšel, kterak
sú sobě to obtěžovali, že jsú sněmu nevyčekali. Jakož vzkázal sem to toho času
panu podkomořiemu po Ješkovi, jeho písari, i také potom sem jemu něco o to psal;
nebo bych rád, aby zase stav rytieřský byl k tomu přiveden, aby, též jako prvé,
což se toho úřadu dotýče, o to se zasadili, aby se v tom panu podkomořiemu ani
potomně našim stavuom tím příkladem proti našim řáduom a svobodám neublížilo;
nebo při čem já stojím s jinými vámi pány a přátely svými, rád bych, aby všickni
stáli. Nebo také to znám, že se tu krále JMti, pána našeho, nedotýče, nežli těch,
kteříž se o rozličné spletky při JMti i jinde pokoušejí. A již jest přílišný čas,

abychme s boží pomocí takové věci přetrhli a zastavili. A což se dotýče toho mluvení páně písařova, však jich při tom drahně bylo, i také Vražda,*) starý hofrychtér, a mám za to, že se i k něčemu přimlúval, ale ne na ten konec, aby se co v tom zlého obmajšlelo, nežli z těch spletkuov, kteříž jsú, aby se k dobrému přivéstí mohlo. Nebo při přátelském shledání mnohé se věci přemlúvají a cest hledá, kterak by dobře býti mohlo; ačkolivěk jaké jest na tento čas mezi pány Trčky a panem písařem přátelství, račte to také znáti.

Také, jakož jste mi ráčili psáti, že by bylo vám oznámeno, že jest někdo v té radě byl [. . . .], kdyby byl pan Mikuláš Trčka do Prešpurka jel, aby byl jat: i o tom sem nic neslyšel; než něco jest mluvil, tak jest mi praveno, Rendl, což se pana podkomořieho dotýče, jestli že by nechtěl úřadu vzdáti, než že jest v tom šanován proto, že jest na dvuor císaře JMti přijel. Ačkolivěk i to mi se nezdá, aby Rendl k tomu našeho pána přivedl, aby to učiniti měl; ač však v nynějších spletcích sluší opatrnosti užívati, poněvadž což se dobrého zedná pána našeho a tohoto království, chtí to někteří rušiti pro své užitky a chtějíc tím jinajm protivenství činiti.

Pak, pane a příteli muoj milý! což se pánuov Trčkuov dotýče, nyní o tom širšího psanie zanechám, než když se buohdá shledáme spolu, chci s vámi o to všecko dostatečně rozmluviti; ješto jiného oni neshledají, než že na mně dobrého přítele mají a že mnú nemá k nim přátelství sjíti.

A kdež jste mi ráčili napsati, kterak by jemu panu Mikulášovi oznámeno bylo, že jest slyšel od jednoho urozeného člověka, že je viděl, ješto jednomu člověku okazováno bylo nějaký registr, že stojí v něm „pan Trčka že sto tisíc má dáti“: i račte věděti, že mně se zdá, že jest spíše to psáno v tom registru nežli nenie; nebo z této cedulky, kteréž vám také teď pší, k tomu se podobá, že se o něm ne všudy přátelsky obmajšlé. Ale když bohdá, rozumné opatrnosti užívající, budeme lidsky jednati a jedni o druhé péči mieti, mně se zdá, že s boží pomocí vše se v dobré obrátí.

Jakož jste mi také ráčili psáti, což se na sněm vaší jiezdy dotýče, kterak byste se chtěli s panem Mikulášem Trčkou na Leštně shledati od tohoto pátku najprv příštího v témž dni [21. září] a odtud spolu do Prahy jeti: i kdyby mohlo vo dva nebo vo tři dni prvé býti, radši bych tomu byl, a to proto, sjede-li se těch málo, kto by dobrému rádi, aby něco ti nespletli, kteříž se dobrému protiví. Však když před vaším příjezdem tři neb čtyři dni sněm se začne, tu se porozumí, oč se bude mieti na něm jednati; ješto kdybych věděl, konečně ten-li pátek čili který prvé den ráčíte na Leštně býti, dal bych vám tam znáti, abyšte mohli, než přijedete do Prahy, věděti, kterak se ten sněm začíná.

A kdež jste toho ráčili dotknúti, zdá-li mi se, abych jemu, panu Mikulášovi,

*) Vražda z Kunvaldu.

psal, aby do Prahy s vámi na sněm přijel, předložte jemu některú svú potřebu: i učinil bych to rád, neb zdá mi se, že muož toho naše společní potřeba býti i našich stavuov. Než toto sobě rozmajšlím, poněvadž jest jemu někto mů řeč v Edm-burce jináče vykládal, než jest byla, a na tomto sněmu snad někto bude něčím hý-bati, ješto by se mohlo jeho také dotýkati, a potom snad někto mohl by to také vykládati, že jest jeho ta věc potkala na mé obeslání, jako bych já s někým v tom rozumění měl, nač nemyslím; než byloť by proto podle mého zdání dobře, aby přijel, poněvadž jest sněm obecní nám položen a znamenitě se potřeby bratra jeho dotýče; ješto jestliže by vedle něho nestál, kdežto při tom i stavu rytierského se dotýče, tehdy jest toho strach, aby ti někteří, ktož jemu dobrého nepřejí, jeho dvorně ne-vykládali, poněvadž stav opouští rytierský, přijde-li co na něho, aby také toho v hotově byli. A poněvadž bratru podstaten nenie, že také nemají proč k němu naděje mieti, aby jeho k svým potřebám mohli užiti. A takovými spuosoby jest se potřebí před tím opatrovati, aby jeho lidem nezuošklivili. A z té příčiny, pane a příteli muoj milý, tak vám a tom široce vypisuji, že jemu jistě dobrého přeji, a že bych také nerad, aby kto mne jináče u něho vykládati měl. A jestliže přes to zdá se vám, abych jemu o tu jiezdu na sněm psal, učiniem to; než račte věděti, že já zítra bohda odsud chci vyjíti. Než chci ležeti na Rožmitále a odtud v středu v Příbrami, abych, dá-li pán Buoh, na hradě Pražském byl tento čtvrtek. A protož, což byste mi ráčili psáti, tehdy potřebí bude, abyšte ke mně na hrad Pražský poslati ráčili.

A jestliže pan Mikuláš Trčka pojede na ten sněm, jakož pokládám to za po-třebné z těch příčin; kteréž vám píši, tehdy zdá mi se, že jest jemu na tento čas lépe na hradě býti, nežli dole v Praze. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné, v pondělí po hodu slavném blahoslavené panny Marie narození léta oc. XV°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, příteli mému milému.

127.

Cedule nejmenovanému, že by král Vladislav chtěl po smrti své svěřiti opatrování dětí svých těm, kteříž nejsou pod poslušenstvím církve římské.

[Na konci roku 1515.] Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3687.

Toto jest věc také pilná, že jest o tom veliký hlas, kterak by král JMt chtěl své děti po JMti smrti k vopatrování a k spravování těm poručiti, kteříž nejsou pod poslušenstviem římského kostela; a že již o to se sami mezi sebou vadie a z toho jedni druhým vinu dávají, že by to někteříž z nich při králi JMti rušili, a toho ten

rozum dávající, kdyžby toho nebylo, že tu naději mají, že by k tomu přivedli a to zednali.

[Bez datum, místa, nadpisu i podpisu. Podle písma psána byla tato cedule v kanceláři pana Lva.]

128.

Knězi Linhartovi, proboštu kaply všech Svatých na hradě Pražském, v příčině objednání zbroje.

V Městci. 1516, 10. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

(Léta MV^oXVI^o. Toto sú registra léta téhož druhá, do kterýchž se vpisují přispisové listuov poselacích, kteříž se píší od urozeného pána, pana Zdeňka Lva z Rožmitála a z Blatné, najvyššího purkrabie Pražského od čtvrtku před ochtábem božieho křtěníe.)

Kněže probošte milý! Ačkolivěk drahně sem vám věcí poručil k jednánie, však proto mezi mnohými věcmi něco se pozapomenutě přihodí: a protož, což se té zbroje, o kteréž sem vám pravil, že ji mieti mám, dotýče, kdežto toho se doviete na Kokšovi židu, když jeho k sobě obešlete, kdy v Praze býti ta zbroje má; a má jí býti sto kusuov předniech, každý jeden za VIII¹/₂ gr. českých, a zadních kusuov také sto, též za jeden po VIII¹/₂ gr. českých; a sto lebek nebo pikhaubnuv, každý jeden za VIII gr. českých; kdež, bude-li to vše, dostane se snad za to za všecko suma XLI¹/₂ ₰ gr. X gr. českých. I poněvadž sem vám na to zapomenul penieze dáti, takto sem sobě pomyslił: jestliže vám co zbude peněz na nádavciech na zlatých, jestliže jich budete moci odbýti po XXXVII gr. českých za jeden zlatý uherský, že by jste toho u Trčky písaře na hradě Pražském nechali; a když by se ta zbroje vzala, aby se to zavdalo, a ostatek, což by se mělo více dodatí, bych chtěl na hrad Pražský poslati o těchto hromnice [sic]; než toho jest potřebie, aby se to ohledalo, aby dobré bylo. I co se vám v tom najlépe zdá učiniti, žádám, že tak učiniete. Dán v Městci, ve čtvrtek před slavným ochtábem božieho křtěníe léta oc. XVI°.

Ctihodnému knězi Linhartovi, proboštu kaply všech Svatých na hradě Pražském a farářu Budyňskému oc, mému zvláště milému.

129.

Doktoru Václavovi v příčině listu královského pro stvrzení řádu a svolení sněmovního; přimlouvá se, aby Tunklovi z Brněčka, na žádost jeho, příznivá dána byla od krále odpověď oc.

V Hořicích. 1516, 10. ledna. Opis souč. v arch. Třeb. č. 3659, tern. nepag.

Pane doktor, příteli milý! Toto mi se zdálo vám za potřebné napsati, jakož JMKská ráčil jest byl panu Kostkovi, Horníkóm, soudcem soudu komornieho a některým jiným psaní učiniti pro stvrzení řádu a svolení sněmovního, i ráčili JMt toho tak nechati a toho zvláště do sněmu budúcieho neměnití: pokládám to podle

rozumu mého za dobré; než bude-li to zjinačeno a zlehčeno, tehdy na budúcím sněmu, aby se dobře zednalo, nemám té naděje; pakli kto jináče JMKskú bude troštovati, bojím se, že to též, jakož jest toho dávno prvé zkušeno, že ničímž bude a hůře nežli ničímž, nebo takoví troštéři, kteříž svého předkem hledie, sami neučiní a jiní se pro ně také učiniti rozpačí. Než tohož na soudce soudu komornieho nemieniem, nežli na ty, ježto pod pěknými slovy k úradóm přišli, předkládajíce, jaké chtějí JMKské užitky přivoditi: a ježto jest již v tom hůře nežli prvé, nebo prvé vždy něco bylo, ale nyní snad již nic. A když bude JMKská ráčiti to jináče a lépe opatřiti, jest tomu rozuměti, že více moci nežli spravedlivosti budou někteří z nich chtieti v tom užívati, jakož časem svým bude to JMKské dostatečněji oznámeno. Však za to vás žádám, že z tohoto psanie, což se vám bude zdáti potřebného, JMKské oznámiete; nebo proto takovou péči mám, že bych JMKské a JMti dědicóm věrně a upřímně dobrého přál.

Dán v Hořicích, ve čtvrtek před slavným ochtábem božieho křtěnie léta oc. XVI°.

Panu doktoru Václavovi, v kanceláři královstvie Českého oc, příteli mému dobrému.

Vězte, že jest mi oznámil pan Thunkl, švagr muoj, že o některé své věci králi JMti a vám píše: i za to vás žádám, když ten posel od něho k vám přijde, že se k tomu přičiniete, aby od JMKské milostivú odpověď měl.

Také vězte, že sem slyšel, že jest pan Vilém Švihovský na biskupa Pasovského vojensky táhl; i neviem, vieteli co o tom také, nebo neviem, jakým jest se to pořadem stalo.

130.

Václavu Trčkoví, jaké opatření má učiniti v přčině listů, kteréž by na hrad Pražský došly; žádá, aby posla k němu vypravil.

(V Hořicích. 1516, 10. ledna.) Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Cedule Trčkoví písaři. Jakož měl sem několikero posluov v Budíně, i jestliže jsú se již vrátili, anebo který z nich, a jestliže by jaké listy přinesli, ježto by mne se nedotýkalo, anebo že by ti listové někomu jinému svědčili: tehdy daj to někteřému z řediteluv, ať to rozeslati dadie; jakož já jim teď také o to píši, jestliže by co takového psáno bylo, aby oni to opatrovali aneb Pašinkovi Petrovi poručili, aby on to posielal, kdež by potrebie bylo.

Než jestliže by jací listové přineseni byli, kteříž by do Lužické země, nebo panu Thunklovi svědčili: tehdy je panu Thunklovi tam do Lužické země pošli.

Jestliže by pak jací listové přineseni byli do královstvie Českého od krále JMti odevření: přepisuj je, a když by bylo při jiném poselstvie, pošli mi to; pak-li by co pilného bylo, tehdy mi to nazchvál pošli po jistém poslu.

A jestliže by také mně jací listové od krále JMti psáni a přineseni byli . toho u sebe nech, než vše to přepisuj, a když by bylo při jiném poselství, tehdy mi toho příspisy pošli; pak-li by zdála se tobě toho potřeba, tehdy o to ke mně nazchvál pošli. Nebo ač já bohdá u krále JMti brzo budu, ale proto neviem, všeho-li bych se tam brzo dověděl, což by mi vše psáno před tím od JMKské bylo.

Také toho jest mi potřebie při jiném poselství věděti: jakož sem psal králi JMti o těch sto kop gr. platu, kterýž pán Hořický na židech měl, jaká jest mi na to odpověď dána, nebo něco mi na tom dosti potřebného záleží; a když by bylo potřebie ke mně poslati, tehdy do Budína pošli.

A jakož sem psal knězi Linhartovi, proboštu, ceduli, kterúž teď posielám: i když se zase od něho, koho k němu s ní pošleš, odpověď vrátí, tehdy mi to do Budína pošli, a při tom mi muožeš, což by jiného potřebie bylo, napsati; nebo byť pak nyní nic zvláště ke mně potřebie nebylo, tehdy proto ke mně jednoho posla vyprav, nebo bude mi jeho potřebie, abych po něm něco do Prahy psal; nebo ač sem tam také z cesty do Budína poslal, ale toho mám úmysl zase prvé poslati, nežli ten posel, kteréhož ke mně pošleš, tam do Budína přijde oc.

[Bez datum i místa.]

131.

Židům Pražským, aby se s židem Munkou srovnali.

V Městci. 1516, 10. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský. Opatrní židé! Jakož mezi vámi s Munkú židem byl jest v něčem rozdiel anebo nesnáz o počet, než potom jest k tomu přišlo, že jste o to s vobú stran na některých židech přestali: i jestliže ještě ta věc konce nemá, tehdy tomu konečně chci, abyšte to na místě postavili, nemuože-li prvé býti, ale konečně v témždni. Pak-li by se toho nestalo již bez dalšího prodlévání, chtěl bych v tom jmenovaného Munku opatriti; nebo bych to znal, že jemu z úmysla bez hodné příčiny nechcete od sebe dobrovolně spravedlivého učiniti, ani také na tom přestati, což vám od něho náleží, slušně toho počtu srovnání přijíti. Dán v Městci, ve čtvrtek před slavným ochtábem božieho křtěnie léta oc. XVI°.

Opatrným židům všem v Praze obývajciem oc.

132.

Janovi z Veleně v příčině poslání nějakých listů do Budína.

V Hořicích. 1516, 10. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Jene milý! Jakož jsi mi od pána svého a švagra mého milého listy poslal, to sem vše ohledal a přečetl; i teď zase tyto příspisy posielám, a nic sem v nich

neopravil; než mně se zdá, že tak psány býti mohou, i také doktoru Václavovi. Než sekretáři mně se nyní nezdálo o to nic psáti.

Než-li co pán tvojej králi JMti přije i doktoru Václavovi: neměl sem té prázdnoti na cestě dáti to sobě přepsati, a nevěda, máš-li toho jiné přípisy, i z té příčiny zase je tobě posielám; než toto mi se zdá, aby po tom poslu, kteréhož od pána svého do Budína pošleš, poslal ty přípisy Janovi z Vitenče, písaři mému, neb mám za to, že on tam také brzo bude. Pak-li by tak brzo nebyl, proto to škodné nebude; pak-li se tam s tím poslem shledá, tehdy bude se to moci také k něčemu hoditi.

A věz, že sem toho posla, kterýž ode mne do Budína jde, zase nyní do Prahy poslati nemohl, nebo by se dlouho meškal, neb tepruza z Hořic jeho vypravuji, aby předse do Budína šel, a protož nějakým se jiným opatr; a bude-li potřebí, oznam Václavovi Trčkovvi, písaři mému, ví on, kteří tam poslové chodievají. A o těch osm kop gr. českých, o kteréž jsi mi psal, poručil sem knězi Linhartovi, proboštu, ať by je dal.

Což se Samsona dotýče: o to nyní pro muoj odjezd jednati nemohu, než co jest v tom zdání mého, pší o to pánu tvému, i o některé jiné věci, jakož poručil sem to poslati Václavovi Trčkovvi, aby s tím bez meškání posla ode mne vypravil.

Dán v Hořicích, ve čtvrtek před slavným ochtábem božieho křtění léta oc. XVI°.

Urozenému vladyce Janovi z Veleně oc, mně milému.

133.

Janu Húkvicovi z Biskupie v přčině zapůjčených peněz knížeti Bartolomějovi z Minsterberka oc.

Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, torn. nepag.

Pane Húkvic milý! Vězte, když sem do Slezska jel, že sem měl nocleh u pana Jana Šumburka v Lanchutě. I tu sem s niem mluvil před panem Jindřichem Berkú, což se toho dluhu vašeho, kteréhož jste byli knězi Bartolomějovi puojčili, dotýče: i což jest mi dal za odpověď, toho jest ten rozum, že se chce k tomu rád přičiniti, aby vám to zaplacen bylo; ale proto k tomu podobně mluvil, jakoby knieže Karel měl toho žádost, abyšte toho něco ulevili; ačkolivěk k tomu sem já nemluvil, nebo bych rád, aby vám ta vaše suma úplna dána byla. Než poněvadž na ten čas jinému sem v tom nemohl vyrozuměti, to vám toliko nyní, což tuto pší, oznamuji, abyšte se v tom mohli věděti čím dále spraviti.

Dán v Vratislavi, v pátek den sv. panny Pryšky léta oc. XVI°.

Panu Janovi Húkvicovi z Biskupie oc, příteli mému dobrému.

Jáf sem toho některé pilné potreby poznal, pro kteréž sem toho úmyslu, abych k králi JMti jel, ale ještě neviem, kdy se budu moci z Slezska vypraviti.

134.

Písaři Václavu Trčkovi v přčině rukojemství pánům z Gutštejna.

[Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna.] Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Cedule Trčkovi písaři. Co teď píši purkrabí Blatenskému, pošli to jemu hned na Blatnú, a jestli že mi co on psáti bude, to mi při jiném poselství pošli; jakož kohož budeš mieti ke mně poslati, muože toho počekati, až se ten posel k tobě zase vrátí, kteréhož na Blatnú pošleš. Totož mi se také zdá za potřebné, jakož pan Kryštof anebo pan Albrecht z Kutštajna, syn jeho, na mne právo vede pro rukojemství za kněze opata Plazského: i zvěz to, dovede-li právo o sv. Jiří, čili ještě nic, a oznam mi to. Jestliže by nyní byl pan komorník, nebo pan sudí anebo pan písař v Praze, muožeš jim oznámiti, že pro některé pilné potřeby mám úmysl k králi JMti jeti; jakož jim, i některým jiným, chci z jiného noclehu o tom něco napsati.

[Bez datum.]

135.

Purkrabímu na Blatné o vyjednávání v přčině ženitby syna Adama Lva; že již ku králi do Uher pojede oc.

Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Zdeňk Lev z Rožmitála oc:

Purkrabě milý! Tento [list], kterýž píši pánu z Rožmberka, pošli mu jej ode mne, a odpovědi nyní neie potřebí; však když bude chtíti posel od něho zase na Blatnú jít, ať poví, že již zase jíti chce. A kterůž teď ceduli panu Janovi Hukvicovi píši, kaž mu ji dáti; pakli jeho nyní v Blatné neie, ale když bude.

Jáť sem již zde u Vratislavi několik dní, a jakož bylo slyšeti, že by u Vratislavi mor byl: i nic o tom neviem, nežli svateb zde mnoho mají a jsou veseli. Byl sem [sic] zde knieže Fridrich Lehnický, a tu jsme spolu některé potřebné a pilné věci jednali, kteréž se bohdá mohou k něčemu dobrému trefiti. Také shledal sem se zde s panem Hynkem Hukvicem, a máme spolu, jakž já za to mám, slušnú smlúvu, než ještě mám tam jeti, abychom se viděli. A dokonáme-li to: jakož jest již u samého, tehdy, jakž se mnohým zdá, dostalo by se Adamovi, bude-li vuolí boží, skrovně počítajíc za padesáte tisíc; a když Adam bohdá domuov přijede, tu tomu lépe budeš moci vyrozuměti.

Jáť již, znaje toho pilné některé potřeby, k králi JMti ve jméno božie pojedu; než kterými sem věcmi zaneprázdněn, nemohu pospiesiti; než tak se naději, že při konci tohoto masopustu bohdá v Budíně u JMKské budu.

Oznam mi, co o tom vieš, kterak jest ta věc konec vzala, což se biskupa Pasovského a pana Viléma Švihovského dotýče: pak-li by to ještě na jakém spletku

bylo; zdá mi se, aby Pavlovi na Velhartice psal, aby se on na zámku i na tom mém zboží opatrně měl před rozličným lotrovstviem i také před ohněm. A také měj o to péči, ať ten pilně dělá, kterýž má tarasnice do loží klásti. A což mi budeš chtíti psáti, pošli to Trčkovi písaři po tomto poslu na hrad Pražský, nebo on má brzo ke mně poslati; a jestli že by i potom bylo co potřebie mně psáti, muožeš to témuž Trčkovi posélati, nebo by on mně to, jakž sem jemu poručil, při jiném poselstvie posielal.

Dán v Vratislavi, v pátek den sv. panny Pryšky léta oc. XVI°.

Purkrabí na Blatné.

136.

Nže jmenovaným osobám, jaké by mělo býti učiněno opatření v příčině listův, kteréž by za jeho nepřítomnosti na hrad Pražský přineseny byly.

Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659 tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a urození přátelé moji milí! Jakož vám, mám za to, vědomo jest, že pro některé potřeby odjezd sem před sebu měl, když sem z hradu Pražského jel: i příjev do Vratislavě tu sem toho některé potřebě porozuměl, že tak spěšně nynie snad nebudu moci na hradě Pražském býti. A protož, jest-li že by jací listové od krále JMti, pána našeho milostivého, byli na hrad Pražský přineseni, ježto by je bylo potřebie do krajiov [sic] anebo kterýmžkolivěk osobám poslati: za to vás žádám, že to opatříte, aby tu a těm, komuž by býti měli, poslání byli; anebo jestli že by byli poslání takoví listové Václavovi Trčkovi, písaři mému, abyšte poručili panu Petrovi Pašinkovi, aby on je od něho přijímal a tu, kdež by býti mělo, posielal, nebo bych nerad, aby se v tom jaké obmeškání stalo, poněvadž taková věc jmenovanému písaři mému již zvláště bez mé přítomnosti nenáleží. I věřím vám a žádám, že tak, jakž vám píši, bude-li toho potřebie, učiníte. A toto také vězte, jestliže by kto pro který dluh krále JMti, kdežto sem já místo JMti jistcem, vlehl, že sem témuž písaři poručil, kdež by mělo s vaší vůlí vyvedeno býti, aby on tiem, což se mé pečeti k takové potřebě přiložení dotýče, toho neobmeškal, toliko jedné aby to jemu v čas oznámeno bylo. A protož zdálo mi se také vám nynie o tom oznámiti, abyšte se věděti mohli čím v tom spraviti.

Dán v Vratislavi, v pátek den sv. panny Pryšky léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Zdislavovi Berkovi z Dubé a z Lipého, a urozenému vladyce panu Václavovi Litevskému z Svinař, a urozenému pánu, panu Jindřichovi Hložkovi z Žampachu a panu Janovi Hlavsovi z Liboslavě oc, přátelům mým milým.

137.

Sekretáři královskému Prockovi Malému z Cetně, v přičině odložení sněmu.

Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Pane sekretáři příteli milý! Rád bych s pravú vierú k JMKské spěšně a brzo přijel, nežli pro některé pilné věci meškám se na cestě; pak, cožkolivěk jest, nebudu, dá-li pán Buoh, po tomto poslu dlúho prodlévati. Než jestli že bych vždy mušil ještě některý den prodlíti, toto sem sobě rozvažoval a zdálo mi se za potřebné tobě to napsati, aby to JMKské oznámil. Nejprvé co se sněmu dotýče, jakož by měl býti na hradě Pražském v první pondělí v půstě: že mi se zdá, aby JMKská ráčil psáti všem stavuom na ten sněm, aby byl tepruva držán druhý pondělí po suchých dnech postních [25. února], a to proto, aby soud zemský mohl v tom času držán býti; nebo bude-li soudu zemskému překáženo, bojím se skrze to velikých zmatkuov. Však jestliže by se těm zdálo dotud dlúho sněmu čekati, ktož před soudem činiti málo mají: ale aby dali jedni druhým moc, aby ti, ktož zuostanou na sněmu, mohli ten sněm tak dobře zavřieti a na něm jednati, jakoby všickni při tom byli; a k tomu aby z krajův, ktož se na ten čas sjedou, osoby, kteréž tu budou, vybrali, a ty aby ode všech moc měly spolu s těmi jinými, ktož na tom sněmu budou; nebo jest to také druhdy prvé bývalo a dobře se zednávalo, i též toto s pomocí boží, ta jest naděje, bude moci býti. Co by se pak mělo na tom sněmu jednati, mně se zdá, že nic jiného nežli o pomoc na dluhy krále JMti, aby se splatiti mohly a JMKské zámkové a důchodové tudy očistí [sic]. A k tomu, aby to bylo při tom oznámeno, co jest se na prvniech sněmiech zednalo, že tomu JMKská ráčí, aby se to drželo. I jestli že to tak bude, mám v pánu Bohu naději, že se dobře zedná; pak-li se na tom sněmu bude co více jednati, jistě se bojím, že se málo zedná anebo nic. A píšiť toto dobrým úmyslem, jako ten, že JMKské a JMti dědicóm věrně dobrého přeji. A to JMKská bohda brzo zřetedlně pozná i vy. Než proto mi se zdá také toto potřebné, aby JMKská ráčil na ten sněm oznámiti: když ta věc, oč nynie, jakož napřed píši, JMKská ráčil tento nynější sněm položit, bude na místě a na konci postavena, a jestli že toho potřebí jest, že JMKská, budou-li toho stavové žádati, ráčí jiný sněm časem slušným, jakž by jejich žádost byla, položit.

Ač tuto již nynie krátce něco o tom, což mi se zdálo, předkem což se sněmu dotýče, za potřebné, píši: než když, dá-li pán Buoh, při JMKské budu, tu všecko to, což mi se za potřebné zdá, JMKské chci oznámiti; ješto bohda některé věci budou se moci k dobrému trefiti. A jestli že ten sněm tak, jakž jest odložen, bude v pondělí první v puostě [11. února], nebudu já moci na něm býti. Pak-li se ještě odloží do dvú neděl, tehdy, nebude-li se na něm více jednati, nežli což tuto píši, tehdy mám za to, že to bude moci beze mne býti; a z některých příčin snad mé při

JMKské pobytí mnoze býti prospěšnější, než-li bych na sněm velmi chvátal; nebo mám v tom království některé přátely, že i beze mne budou rádi, což by dobré bylo, jednati, nebudou-li v tom jiní svévolně a zvláště překážeti.

A po poslu nezdálo mi se nyní více psáti, poněvadž bohdá po něm v několika dnech v Budíně budu. A toto, cožť píš, nerad bych, aby jiní o tom nyní věděli, kromě JMKské a tebe. Dán v Vratislavi, v pátek den svaté panny Příšky léta oc. XVI°.

Panu Prockovi Malému z Cetně, krále JMti sekretáři oc, příteli mému dobrému.

Děkuji pane sekretáři milý, žeš mi hospodu zednal; než žádám tebe, že mi také pro koně hospodu zednáš, a mám za to, že budu s sebou mieti okolo padesáti nebo šedesáti koní i s vozníky. A přálť bych, aby se dobře měl a zdráv byl. A žádám tebe, jestli že jest Jan Chab, porybní krále JMti, z Prahy v Budíně, že jemu samému povieš, že mám, dá-li pán Buoh, v Budíně býti.

138.

Knězi Linhartovi, proboštu kaply Všeoh svatých na hradě Pražském, v příčině vyjednávání s panem Hynkem Haugvicem o ženitbě syna Adama Lva; žádá za oznámení rozličných zpráv.

Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Kněze probošte milý! Vězte, že zde u Vratislavi shledal sem se s kniežetem Fridrichem Lehnickým, a tu jsme spolu o některé věci potřebné jednali. Také přijel jest sem pan Hynek Húkvic, a tu sem s ním také, což se Adama dotýče, jednal, a mně se zdá, že, děkujíc pánu Bohu, dobře jsme zednali. Než již tam chceme jeti, abychom ohledali, kterak se nám líbiti bude oc. A jakž tomu rozumím po zprávě lidské, že by se mělo Adamovi, bude-li vuole boží, dostati, skrovně počítajíc, za padesáte tisíc. A šife vám to potom bohdá oznámiem, anebo když on domuov pojedje, na čem to konečném bude postaveno, ačkolivěk jest již smláva sepsána. Vězte, že já, znaje toho znamenité a pilné potreby, pojedu ve jméno božie předse k králi JMti, i žádám vás, oznamte mi, kterak jste s židy dokonali, i také s panem Krušinou, což mu dáno býti mělo, i což se žida a Barbory i jiných dotýče. Nebo má ke mně Václav Trčka, písař muoj, brzo do Budína poslati; i psal sem jemu, aby mi to také, což mi psáti budete, poslal. Také žádám, oznamte mi, bude-li se tento masopust pan Zajíc, strýc muoj, ženiti; než mně jest zde praveno, jako by toho mělo býti odloženo, anebo že toho chce knieže krátce odbyti a bez zvláštniech hostí dokonati. A při tom slyšel sem, že jest jel do Čech knieže Karel, a když jest zvěděl, že jest sněmu odloženo, že by jel na Rejštajn, a tu snad že se s panem Zajícem shledati chce. Dán v Vratislavi, den sv. panny Příšky léta oc. XVI°.

Ctihodnému knězi Linhartovi, proboštu kaply Všeck svatých a faráři Budyňskému oc, mému zvláště milému.

Toto také vězte, jakož jest bylo o tom slyšeti, že by Vratislavi mor byl: i zde o tom nic neviem, než mám za to, že na tento čas jest zde Vratislavi tak dobré povětrí, jako v Praze, anebo lepš.

139.

Petrovi z Rožmberka o jednání s Hynkem Hukvicem v příčině ženitby syna Adama Lva; do Uher ku králi že pojede; na pomezí Slezském že drahně se lotrův zdržuje; o Herkuleši Trčkově oc.

Ve Vratislavi. 1516, 18. ledna. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, jakož bylo o tom slyšeti, že by u Vratislavi mor byl: i nic toho na tento čas nenie. Nebo sem se zde u Vratislavi s kniežetem Fridrichem Lehnickým sjel, a tu sem s niem o některé věci dosti potřebné, ješto se také mne dotýče, jednal, ale po poslu nezdálo mi se o tom mnoho vypisovati. Také zde u Vratislavi shledal sem se s panem Hynkem Hukvicem, a mám s ním, podle zdání mého, slušnú smlúvu, což se Adama dotýče. Než máme tam jeti, abychom se viděli oc. A jestliže se ta věc dokoná, ta jest, dá-li pán Buoh, naděje, jakž se zde mnohým zdá, že by se mělo, když by se to dokonalo, Adamovi dostati, slušně pokládajíc, za padesáte tisíc. A jednaliť jsú také sobě o to netoliko z Čech, ale také některá kniežata, více nežli jedno.

Mám úmysl, znaje toho některé potreby, předse k králi JMti jeti; ale kterak zde v Slezsku ješto se něco pomeškati pro potřebu musím, tak mám za to, že tepruva do Budína, dá-li pán Buoh, přijedu při konci masopusta, jakož vám o tom i o některých jiných věcech šífe napsati chci, když Adama od sebe domuov pošli.

Toto také račte věděti: když sem přes české pomezí do Slezska jel, že sem to seznal, že při některých nocleziech, kdež sem měl, drahně se lotruov aneb raitaruov drží, majíce své na tento čas obydlé, ješto s těžkem takoví lidského sčestí nežli spieše něčeho jiného čekati [sic]. Také jest mi oznámeno, že by někdo o Skály, jako knieže Bartoloměj měl, jednati chtěl a snad jedná, aby je maje, činil odtud škody, komu by mu se zdálo.

Při tom i to jest mi praveno, že pan Erkuleš*) jedná sobě markrabě Joachyma korfesta [sic], aby v jeho zemi přechováván byl, jakož snad již jest sobě to zednal. A to, ač jestli tak, z té příčiny pan markrabie k tomu svolil, poněvadž také někteří v Čechách proti němu jeho nepřátely přechovávají. Ješto o tom chci také

*) Herkules Trčka.

panu Mikuláši Trčkoví, což se pana Erkuleše dotýče, při jiném poselství napsati. Než nebudou-li také v to Skály pojaty, dosti činiti, i jest jistě třeba, aby v tom i v jiném k lepšímu řádu napraveno bylo; ačkolivěk to není divné, když bychom my proti komu přechovávali, že by též také proti nám přechovááno bylo.

Také jest rozprávka, že by Turci nějakú škodu v Uhřích učinili, a že naši chtěli na Gecz [sic] spieže dodati, a že na ně Turci trefili a je porazili, a tu spízi pobrali. I divná věc, proč pán náš, takové věci znáti moha, jací jsou nyní proti nim odporové, že s nimi příměří neučiní, poněvadž toho Turci žádají. Při tom i toto jest zde slyšeti, i neviem tak-li jest, že by pan vajvoda Sedmihradský byl tam v některém městě, a tu že se nějaká sváda stala, a že snad jeho všecky, kteréž tu s sebou měl, zbili, než on sám třetí že jest ujel.

Muoj milý pane a přáteli! Již nyní širšieho psaní k jinému času zanechávám, a rač pán Buoh všemohúci dáti nám spolu šťastné a ve zdraví shledání. Dán v Vratislavi, v pátek den sv. panny Přišky léta oc XVI°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka oc, panu příteli mému milému.

Poněvadž tomu rozumím, že ještě můj se příjezd domův prodlí, za toto vás prosím, pane a přáteli muoj milý: jestliže by kterého mého úředníka v které mé věci potřeba byla, a vám to oznámeno bylo, že jich neráčíte opouštět; jakož purkrabí Blatenskému poručil sem, aby k vám na mém místě útočiště měl i s jinými úředníkyými. Jakož bych já také vám k vůli všecko rád, což bych mohl, učinil.

140.

Hynku Hugvicovi z Biskupic v příčině přijmutí holdu od manů k panství Sycovu náležejících.

V Břehu. 1516, 22. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane příteli muoj milý! Jakož jste ke mně Jana Vrbenského, abych od něho hold přijal, poslali: i tak jsem podle vašeho psaní učinil, a on beze vši otpornosti ten hold a přísahu udělal těmi slovy, jako jiní zemané a manové; a protož vás žádám, kterak jest on kolivěk to prvé obmeškal, že jemu to odpustíte. A dajž pán Buoh, pane a příteli muoj milý, abyš se i s dceru svou a mými dobře měli a zdraví byli, a spolu abychme se bohdá šťastně a ve zdraví shledali. Dán v Břehu, v uoterý den sv. Vincencia léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Hynkovi Hugvicovi z Biskupic a na Sycově oc, příteli mému milému.

Také, jakož jste mi psali, pane a příteli muoj milý, což se jiných manuov, kteříž pod jinejmi pány sedí a k Sycovu přislužejí, dotýče: i kterak se vám v tom nejlépe zdá učiniti, to buď při vaší vůli, neb nepochybuji, že to dobře znáte, kterak

oní povinni jsú se zachovati a co mají učiniti; nebo když byste byli od tohoto mana, kteréhož jste ke mně poslali, na místě našem hold přijali, bylo by rovně též, jako byste jeho ke mně poslali, nebo vaši a naši věc za jednu já kladu v tom přátelství, kteréž jest již mezi námi a bohdá před se trvati bude.

141.

Ondřejovi Čachovskému z Jinočan, že jeho pře k slušnému konci přivedena bude.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Purkrabie milý! Což se tvé věci a Lemberských dotýče: věz, že sem o tom s kniežetem Fridrichem Lehnickým mluvil, nebo sem se byl s JMti u Vratislavi shledal; i tomu sem od JMti srozuměl, že by snad k slušnému miestu mohla tvá věc přivedena býti, když by to pokázal, že jsú byli oni Lemberští dali tebe osaditi. Pak, ač já to znám, že jest taková věc mnohým lidem vědomá, ale proto, poněvadž Lemberští snad se v tom pamatovati nechtí, mně se zdá, že aby mi oznámil dva nebo tři, kto jsú toho vědomi, a já bych to chtěl jmenovanému kniežeti oznámiti. A cožť by se zdálo mně psáti, muožeš to po tomto poslu Trčkovi, písari mému, na hrad Pražský poslati, nebo on by mi to při jiném poselství poslal.

Dán v Uopavě, v pátek na den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Urozenému vladyce Ondřejovi Čachovskému z Jinočan, purkrabí na Rožmitále, věrnému milému.

Jáť mám ještě před sebu jízdu na tento čas k králi JMti.

142.

Jindřichu Švihovskému z Ryzmberka, že syna svého Adama oženil s dcerou pana Hynka Hůkvice oc.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Pane švagře muoj milý. Nadál sem se, že za mnú Kryštofa, služebníka svého, pošlete podle našeho spolu smluvenie, ale snad jest nyní ta potřeba jminula, pro kterou jste jeho poslati chtěli.

Toto mi se zdálo vám také napsati a oznámiti, že sem syna svého oženil, a pojel jest dceru pana Hynka Hůkvice, a již jsú spolu oddáni; nežli potom jiným časem má býti svatba, jakožto o všem časem svým chci vám šife oznámiti. I také co by se jemu při tom mělo dos[ta]ti, ježto se mnohým zdá, že jest to statek znamenitý, o kterémž sem tak dostatečně zprávy neměl, až tepru, když sem do Slezska přijel.

Pak pro tu i pro některé jiné potřeby, kteréž mne v Slezsku došly, na té sem již cestě, že jedu k králi JMti; i jestliže byste chtěli co mi tam psáti, z té příčiny vám to oznamuji, a jestliže bych ku počátku sněmu nemohl přijeti, již muoj milý pane švagře, jednajzte s jinými pány a přátely našimi, což by a kterak najlépe býti mohlo. A rač pán Buoh dáti, abychom se spolu šťastně a ve zdraví shledali. Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Panu švagru mému milému, panu Jindřichovi Švihovskému z Ryzmberka a na Švihově, hofmistru dvoru krále JMti oc.

143.

Křištoforovi z Švamberka, že syna oženil, i žádá, aby na budoucím sněmu o dobro země i krále s přátely svými usiloval.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Novin vám zvláštniech z Slezska nyní oznámiti neviem, než byl sem se shledal s knězem Fridrichem Lehnickým v Vratislavi, a tu spolu něco pojednavše, jel sem ku panu Hynkovi Hukvicovi, a tu sem syna svého oženil, jakož vám sem něco o tom, co před sebu v tom mám, pravil na Zviekově.

Pak pro tu i pro některé jiné potřeby jedu ve jménu božie před se k králi JMti; pak toho znáti nemohu, bych mohl do Prahy sněmu ku počátku přijeti, než vás prosím, pane švagře muoj milý, že na tom sněmu budete, i pan Linhart Markvart, a tu s jinými pány a přátely našimi že ve jméno božie jednati budete, což by krále JMti, pána našeho, a JMti dědicuov a toho královstvie i nás všech, ktož bychom dobrému rádi, nejlepšího býti mohlo. A s tím pán Buoh všemohúci rač dáti, pane švagře muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati.

Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Panu švagru mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

144.

Hendrychovi z Švamberka, že syna svého Adama oženil, svatba však že bude až ve dvou letech; zemané a poddaní že již synu jeho slib učinili.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Novin vám zvláštniech nyní oznámiti jistých neviem, než byl sem se shledal s kniežetem Fridrichem Lehnickým v Vratislavi, a tu spolu něco pojednavše, jel sem ku panu Hynkovi

Hůkvicovi, a tu sem syna svého oženil, jakož sem vám něco o tom, co v tom před sebou mám, na Zviekově pravil; a již jest syn muoj s jeho dcerú oddán, než svadba má tepruva, dá-li pán Buoh, býti ve dvů letech. Však již zemané, manové a poddaní páně Hynkovi Hůkvicovi učinili jsú slib a přísahu synu mému, anebo jako Slezáci hold rickají oc. A šře vás toho, dá-li pán Buoh, zpraviem, když se spolu bohda shledáme. Však pro další v tom opatření a pro všelikteraké zmatky, kteréž se mezi lidmi, ktož jedni druhým nepřejí, přfházejí, a také pro některé jiné potřeby sem již předse ve jméno boží na též cestě, že k králi JMti, pánu našemu, jedu. A rač pán Buoh [dát] nám se spolu, pane švagře muoj milý, šťastně a ve zdraví spolu shledati.

Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácení léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka a na Zviekově oc, švagra mému milému.

145.

Oznamuje Adamovi z Hradce, že syna svého Adama, kteréhož k němu posílá, již oženil; sám pak do Uher ku králi že jede oc.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Urozený pane, pane synu muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli i s manželkú vaší a dcerú mu milú, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane synu. Mám za to, že máte v paměti, že sem vám z Blatné svú rukú psal, což se ženění Adama, syna mého a švagra vašeho, dotýče oc: i vězte, že sem to již ve jméno božie dokonal a že jest dceru pana Hynka Hůkvice pojel, a již jsú spolu oddáni, než svatba by měla, dá-li pán Buoh, býti od tohoto času masopustního ve dvů letech. A jáť k JMKské pro některé potřeby do Uher jedu, nežli Adama poslal sem k vám, aby s vámi masopust okvasil. A rač pán Buoh, muoj milý pane synu, dát, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati oc.

Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácení léta oc. XVI°.

Mému milému panu synu, panu Adamovi z Hradce oc.

A prosím vás, pane synu muoj milý, že kněžnám JJMtem ode mne služby mé poviete, a že bych JJMtem věrně přál, aby se dobře všelikterak měly a zdravý byly.

146.

Jiřkovi Bezdrůžickému z Kolovrat, že syna svého oženil; k budoucímu sněmu českému že nebude moci přijeti oc.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane ujče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane ujče. Jakož sem vám

pravil, což se syna mého a jeho ženění dotýče: i vězte, že sem již to ve jméno božie dokonat, že jest páně Hynkovu Húkvicovu dceru pojal a již jsú spolu oddáni, nežli svadba má tepruva, dá-li pán Buoh, býti ve dvú letech. Pak znaje toho v tom i v některých jiných věcech potřeby, jedu ve jméno božie k králi JMti; ješto tak sem se zde v Slezsku meškal, že nemám té naděje, bych mohl ku počátku toho sněmu přijeti, kterýž jest první pondělie v puostě [10. února] na hradě Pražském položen, a protož i beze mne, nepochybuji, nežli že to i s jinými pány a přátely našimi jednati budete, což by nejlepšího býti mohlo. A rač pán Buoh dáti, muoj milý pane ujče, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati.

Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Urozenému panu, panu Jiřkovi Bezdruzickému z Kolovrat oc, najvyššiemu sudiemu královstvie Českého, panu ujci mému milému.

147.

Jaroslavovi z Šelnberka, že syna svého oženil; k budoucímu sněmu českému přijeti že nebude moci, protož aby na místě jeho hrad Pražský dobře opatroval; se zbraněmi aby žádný na hrad nebyl puštěn, ani lid obecní tam nechodil.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, torn. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane strýče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane strýče. Vězte, že sem se shledal v Vratislavi s kniežetem Fridrichem Lehnickým, a tu sem s JMti o dosti pilné věci jednati měl. A tu jest také u Vratislavi byl pan Hynek Húgvic, s kterýmž sem, maje k tomu slušnou příčinu, v jednanie všel, což se syna mého a dcery jeho dotýče; jakož sem vám něco o tom, což sem v tom před sebu měl, prvé pravil. Pak když jest mne mohlo slušné jednanie potkati, tu sem věc i dokonat, tak že jest syn muoj s dcerú jeho oddán, než svadba tepruva ve dvú letech, dá-li pán Buoh, bude. I znaje toho některé příčiny a dosti znamenité a pilné potřeby, na té jsem cestě, že ve jméno boží k králi JMti jedu. I tak sem sobě to rozvrhl, že k sněmu ku počátku na hrad Pražský nebudu moci postačiti, jestliže odložen nenie, než bude-li předse v první ponděli v puostě. A protož pane strýče muoj milý, dokudž bych nepřijel, za to vás prosím, jakož sem vás prvé žádal, byla-li by toho která potřeba, kterúž bych já měl opatriti, že to na mém místě učiníte; i také, budou-li ty bitvy, kteréž sú namluveny, na hradě Pražském aby to slušně opatřeno býti mohlo, aby tu na hradě skrze to žádná další věc nevznikla a zvláště nějaká nesnáz neb hadruňk, z čehož by snad králi JMti a úřadu mému nějaké zlechčenie mohlo přičteno býti. A protož vás za to zvláště prosím, aby to tak opatřeno na hradě bylo, by pak kto chtěl jaké své vuole užívati, aby to jemu mohlo zastaveno býti; jakož o taková

věc s jinými pány a úředníky zemskými i také s rytierstvem, kteříž v soudu zemském sedají, můžete radu vzíti. A při tom jest i toho potřebie, aby na týž hrad Pražský nebyli lidé s braněmi pouštěni, ani také obecní lid aby na hrad nechodil, kterých potřebie k sněmu a k soudům není. Nebo k tomu podobná opatrnost také jest se prvé zachovávala. A rač pán Buoh dáti, pane strýče muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Datum nt supra.

Urozenému pánu, panu Jaroslavovi z Šelnberka a na Kosti cc, nejvyššímu komorníku království Českého, panu strýci mému milému.

Muoj milý pane strýče! Který se má statek, dá-li pán Buoh, synu mému v Slezsku dostati, až sem se prvé domnieval, že jest věc dosti znamenitá, ale jsa zde v Slezsku, mám o tom dostatečnější zprávu: že jest věc ještě větší, nežli sem prvé o tom slyšel; pak synu svému, poněvadž mu se ta panna dobře líbí, rád toho a při tom také, co mu se dostati má, přeji; ačkolivěk také se v tom něco na mne vztahuje, jakož, dá-li pán Buoh, časem jiným, šieře vám to oznámiti chci.

Cedule panu komorníku. Muoj milý pane strýče! Což se té bitvy páně Bočkovy s panem Wolfem z Kutštajna dotýče, slyšel sem, že se jich k tomu drahně také z Moravy i odjinud stroj: pak mně se zdá, aby ti ani jiní s braněmi na hrad Pražský pouštěni nebyli, leč by byl kto poslán na sněm od krále JMti; jakož netuším, by kto jiný na ten čas byl nežli knieže Karel. A také zdá mi se, který by den ta bitva konečně býti měla, jestliže smlúvy nebude, abyšte s pány řediteli mluvili, aby něco lidí z panství od zámků krále JMti na hrad Pražský poslali, aby se hrad osadil pro poctivost krále JMti a také pro všelikterakú věc. I muoj milý pane strýče, nepochybuji, nežli že již to opatříte, jakž se vám nejlépe bude zdáti.

148.

Oznamuje Mikuláš Trčkov z Lípy o ženitbě syna svého Adama; při králi že chce jednati, aby ze zlého dobře býti mohlo; žádá, aby na přístím sněmu dobro země na zřeteli měli.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný pane, příteli muoj milý! Přál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Což se mé jízdy k králi JMti dotýče, již k JMti ve jméno božie před se jedu; než dlouho sem se v Slezsku meškal, nebo sem některé dosti pilné věci jednati měl a také syna sem svého oženil, jakož sem vám něco o tom, co v tom před sebou mám, v Benešově pravil. Pak jiného vám nyní zvláštnieho neviem co psáti, než že při JMKské chci jednati, což budu nejlép moci, aby ze zlého s božie pomocí dobře býti mohlo; jakož odtud, což budu moci najspíše, něco vám, dá-li pán Buoh, což budu potřebného znáti, oznámiti chci. Než k tomuto nynějšímu sněmu já na hradě Pražském, jestliže předse v první pondělí v postě býti má, nebudu moci býti, než vás prosím, pane a příteli muoj

milý, že na ten sněm přijedete, a na něm s jinými pány a přátely našimi z obů stavuov budete jednati, což by nejlepšího mohlo býti. A k tomu chci péči přiložiti, abych z Budína na ten sněm mohl vám něco napsati a oznámiti. Dán ut supra.

Urozenému a statečnému rytíři, panu Mikulášovi Trčkovi z Lipy a na Lichtemburce, příteli mému milému.

Též psáno urozenému a statečnému rytíři, panu Burianovi Trčkovi z Lipy a na Lipnici, podkomořímu království Českého, příteli mému milému.

149.

Burianu Trčkovi z Lipy, aby na dlužný list Pavlovi Choltickému jako rukojmí pečeť svou přiložil.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazuji, urozený a statečný pane a příteli můj milý! Byš se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Vězte, že sem udělal list hlavní Pavlovi Choltickému na VI° fl gr., kterýž jest již dokonán kromě pečeti vaší, neb sem vás také za jednoho rukojmí napsati dal; nebo on mi toho k mé potřebě puojčil, i zapomněl sem o to s vámi mluvit, když jsme spolu v Benešově byli. I prosím vás, pane a příteli můj milý, že k tomu listu pečeť svou také přiložíte. A já vás bohda z toho vyvadiem beze vši vaší škody. Datum ut supra.

Urozenému a statečnému rytíři, panu Burianovi Trčkovi z Lipy a na Lipnici, podkomořímu království Českého, příteli mému milému.

150.

Radslavu Berkovskému z Šebířova, že na příští sněm přijeti moci nebude, aby s přátely při jednání sněmovním vždy prospěch země na paměti měli.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazuji, urozený a statečný pane a příteli můj milý! Přál bych vám věrně, abyš se dobře měli a zdraví byli. Vězte, že zde v Slezsku měl sem některá jednání a také i syna sem oženil. I poznal sem při tom některé toho potřeby dosti pilné, pro kteréž k králi JMti, pánu našemu, ve jméno božie jedu; než poněvadž sem v Slezsku se něco pomeškal, netuším, bych mohl spěšně a zvláště ku počátku sněmu na hrad Pražský přijeti, jestliže ten sněm před se v prvním pondělí v puostě [10. února] držán bude. A protož s pomocí boží jednajte, což nejlépe můžete i s jinými pány a přátely našimi z vobů stavuov. Ta jest má pilná žádost. A já také, kdež mohu, rád jednati chci, i také, což se dobrého zedná, toho rušitel nebýti; nebo pán Buoh zná, že při počátku, při prostředku i při konci rád bych dobrému.

Bylo jest slyšeti, že někteří z Čech brzo po mém z domu odjezdu strojili sú se k králi JMti jeti: i jestliže sú při JMti a dobré jednají, rád také toho pomohu, pokudž pán Buoh ráčí popříti. Pak-li by kto co jiného před sebou měl, ježto by JMKské a královstvie Českému škodné býti mohlo: rač to pán Buoh napravití, aby ne zlé, nežli dobré svuoj pruochoď ve všech miestech mieti mohlo. A jestliže bych brzo do Čech přijeti nemohl, jestliže co potřebného poznám, ježto by bylo potřebie spěšně o tom v Čechách věděti, nerad bych toho obmeškal oznámiti. Dat. ut supra.

Urozenému a statečnému rytíři, panu Radslavovi Beřkovskému z Šebířova a na Liběchově, nejvyššímu písaři královstvie Českého, příteli mému milému.

151.

Bohuslavu Chrtovi ze Rtína, aby na pře, do soudu zemského odložené, naučení vzal.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Pane Bohuslave milý! Přišla jest toho některá zvláštní potřeba, pro kterou k králi JMti jedu; a jestliže bych ku počátku sněmu anebo soudu zemského přijeti nemohl, za to tebe žádám a poroučím, přičin se k tomu, které sú pře na naučení do soudu zemského odloženy, aby mohl na to naučení vzíti. A žáďaj za to ode mne pana komorníka a pana sudieho, aby tím snáze a spieše mohl ta naučení mieti. I věřím, že o to péči mieti budeš. Dán ut supra.

Panu Bohuslavovi Chrtovi ze Rtína, purkrabí hradu Pražského, mému milému.

152.

Záviši Sulkovi z Hrádku v přičině opatrnosti na hradě Pražském.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Pane hajtmane milý! Jakožť sem prvé psal, což se opatrnosti na hradě Pražském a zvláště o sněmu a při soudu zemském dotýče: i věřím, že v tom pilnost mieti budeš, jestliže bych já brzo přijeti nemohl, a zvláště také, jestliže ty bitvy, kteréž jsú na hradě Pražském zamluveny, předse budou, jakož sem také o to panu komorníku, strýci mému, psal; kterémuž sem na tento čas, což se úřadu mého dotýče, na mém místě poručil. Datum ut supra.

Panu Závišovi Sulkovi z Hrádku, hajtnanu hradu Pražského, příteli milému.

153.

Oznamuje Bernartovi z Walšteina o ženitbě syna svého Adama, pro své potřeby ku králi že jede, na příští sněm že asi na konec zasedání bude moci přijeti.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis soud. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane kmotře a přieteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám rád přál. Muoj milý pane kmotře. Jakož sem vám, když jsme spolu v Praze byli, pravil, že mám nějaké ženěnie syna svého před sebú: i vězte, že sem již to ve jméno božie dokonat, a již jest se syn muoj s dcerú pana Hynka Hukvice oddal, než svadba ještě jiným časem býti má; a také což se jemu, synu mému, při tom dostati má, jakož jest to dosti statek, jakž mnozí pokládají, znamenitý, to vám, kterak o to konečnú smlúvu mám, časem jiným chci šffe oznámiti.

I pane kmotře muoj milý! Poznav toho také některé v tom pilné syna svého a při tom i některé své potřeby, na tom sem se ustanovil, abych předse k králi JMti, dá-li pán Buoh, odsud z Slezska jel; nebo sem toho srozuměl, že by se lidé najíti mohli, kteříž by mi v těch mých některých věcech zmatek rádi učinili, ježto bych se toho nerad dopustil. A protož z takových hodných příčin již tu jízdu k JMKské ve jméno božie učiniti chci, poněvadž jsú toho mé a syna mého pilné potřeby.

Což se sněmu, kterýž by na hradě Pražském býti měl, dotýče: o tom jest rozuměti, že by měl ještě k středopostí odložen býti, ale proto toho ještě neviem; nežli jestliže předse v první pondělí v puostě bude, obávám se, že k němu nebudu moci stačiti; však proto o tom nepochybuji, nežli že to i s jinými pány a přátely našimi jednati budete, což by JMKské, dědicuov JMti, a toho královstvie dobré bylo.

Prosím vás, pane kmotře muoj milý, že panu kancléři i také panu Albrechtovi, když se s nimi shledáte, to oznámíte, že pro pilné potřeby, jakož vám oznamuji, tu jízdu k JMKské učiniti, nechci-li svých a svého syna pilných věcí obmeškati, musím; však rád bych zase pospiešil, abych toho sněmu na hradě Pražském neobmeškal, než něco jeho, nebudu-li moci počátku, ale konce zastihnúti mohl, jestliže budu moci od JMKské brzo vypraven býti.

Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Bernartovi z Walšteina a na Krupce, kmotru a přieteli mému milému.

Muoj milý pane kmotře! Slyšel sem, že by pan Albrecht i někteří jiní byli na tom, že by k JMKské z Čech jeti chtěli a již snad vyjeli; ale jestli jistě, tak toho neviem, a také, jede-li kto o svú potřebu, to divné nenie.

154.

Ladslavovi z Šternberka, že syna svého Adama oženil s dcerou pana Hynka Haugvice; žádá za připsání doktoru Václavovi z kanceláře království Českého, aby mu listové, kteréž by sobě, synu svému nebo Hynku Haugvicovi zjednal při králi, ihned vydáni byli.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Jakož sem vám, pane švagře muoj milý, psal, když sem na Blatné byl, anebo ještě z hradu Pražského, oznamuje vám, že mám do Slezska jeti, kdežto toho jest tato největší příčina byla, že jsú někteří obmejšleli syna mého ženěnie: kteréž sem již ve jméno božie dokonat, že jest dceru pana Hynka Hukvice pojel a již jest s ní oddán; nežli ještě svadba učiněna nenie. I v tom sem toho některú zvláštne pilnú potřebu syna svého i svú poznal, ježto o to k králi JMti odsud z Slezska jedu, maje něco v tom u JMKské jednati. I pane švagře muoj milý! Prosím vás, že budete po tomto poslu doktoru Václavovi psáti, kteréž bych sobě a synu svému, anebo při tom panu Hynkovi Hukvicovi listy u JMKské, ježto by ti listové nám společně anebo rozdielně svědčili, zednal, aby mi vydáni byli, a v čem by se mne anebo syna mého dotýkalo, v té nebo v jiné věci; než což panu Hynkovi Hukvicovi jednati chci, nic jiného jemu nynie jednati nemiením, nežli v čemž by syna mého nebo má potřeba byla. I vždy vás prosím, muoj milý pane švagře, že o to doktoru Václavovi dostatečně psáti budete, anebo toto mé psanie jemu pro dostatečnější mé žádosti v tom vyrozuměnie pošlete, a já rád vám se zase přátelsky odplatiti chci a syn muoj toho zaslúžiti. A což mi budete a doktoru Václavovi psáti, to má hned za mnú do Budína posláno býti, nebo bych nerad bez těch listnov, což bych u JMKské zednal, odjel, a také bych nerad sněmu a soudu zemského obmeškal; ač slyšeti, že by sněmu k středopostí odloženo bylo, ale proto neviem, tak-li konečně jest. A rač pán Buoh dáti, pane švagře muoj milý, nám se spolu šťastně ve zdravie shledati. Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Ladslavovi z Šternberka a na Bechyni, nejvyššímu kancléři království Českého, panu švagru mému milému.

Také, pane švagře muoj milý, slyšel sem, že by někteří k králi JMti nedávno z království Českého jeli, než toho neviem, o své-li potřeby čili oč o jiného.

155.

Pavlovi, písaři na Velharticích, aby velice dbal opatrnosti, zvláště jestli ta válka mezi Vilémem Švihovským a biskupem Pasovským dosud trvá oc.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v arch. Třeb. č. 3659, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc. Pavle milý! Ačkolivěk do Slezska sem jízdu pro některé věci učinil, ale přitrefily jsú se k tomu některé pilné potřeby, že již

k králi JMti jedu: a protož mějte se opatrně, až, dá-li pán Buoh, do mého příjezdu, a zvláště, jestliže ta válka, kteráž se blízko od vás začela, předse ještě trvá; a byla-li by čeho další potřeba, v tom se šíře purkrabím Blatenským sprav, jakožť sem to také prvé poručil.

A jakož o sv. Jíří měl bych odškodné Opálku vyplatiti: i pojednaj s ním o to a dojeď k němu, a žádej jeho ode mne, ať ještě má v tom strpenie do sv. Havla; nebo obávám se, aby se v tom neobmeškal pro mé nynější mnohé jízdy. A kterak s ním o to zednáš, to oznam purkrabí Blatenskému, i což by jiného potřebného bylo; nebo on mi to má při jiném poselství, když by ke mně bylo učiněno, také oznámiti. A na čem jest ta válka páně Vilémova Švihovského s panem biskupem Pasovským postavena, také to oznam. Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Pavlovi z Voltav, písaři na Velharticích.

156.

Švakrovi svému Jindřichu Tunklovi z Brníčka oznamuje, že syna svého Adama oženil, ku králi do Uher že jede.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli i se paní sestrú mú milú, toho bych vám věrně přál. Psal sem vám něco o své jízdě i také o některých jiných věcech, ježto mám za to, že jest vás to již došlo.

I vězte, pane švagře muoj milý, že sem se s některými přátely svými v Slezsku sjel, a také sem se shledal s panem Hynkem Hukvicem, a tu sem s niem v přátelství všel, že jest syn muoj dceru jeho pojel, a po ní má mu se dostati jeho statek; ješto těm se zdá, ktož jsú toho svědomi, že jest věc znamenitá, jakož časem jiným chci vám to, dá-li pán Buoh, šíře oznámiti a při tom také některé jiné věci.

Toto také vězte, že, poznáv toho některé pilné potreby, jedu odsud z Slezska ve jméno božie k králi JMti; i jestliže by se vám co potřebného zdálo, muožete mi tam poslati, nebo, kterak tomu porozumievám, s těžkem budu se muoci od JMKské vypravit, abych mohl k sněmu anebo k soudu zemskému nynějšímu v čas přijeti. A rač pán Buoh dáti, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Panu švagra mému milému, panu Jindřichovi Thunklovi z Brníčka, fojtu markrabství Lužického oc.

157.

Přimlouvá se k Zdislavu Berkovi z Dubé, Václavu Litevskému ze Svinař a Jindřichu Hložkovi z Žampachu, aby se na příštím sněmu českém přičinili v příčině pivné berně na splacení dluhů královských, a kdo by pro dluhy královské právo vedl, aby všech tax neplatil oc.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a urození přátelé moji milí! Vězte, ačkolivěk do Slezska sem jezdil, ale některé mne potřeby pilné zašly, že již k králi JMti jedu, ještě neviem, budu-li se moci k sněmu nynějšíemu, bude-li před se držán, v čas vrátiti; protož zdálo mi se vám toto napsati, ač nepochybuji, že na tom sněmu, což na vás jest, budete pilně, což by dobrého bylo, jednati. Však také za to vás žádám, že o to pilnost přiložíte, aby se berně pivné, jakž jest svoleno, předse ode všech stavuov bez dalšiech odtahuov dávaly, aby JMKské dluhové bez škod platiti se mohli; a jestliže by i o větší pomoc na splacenie JMKské dluhuov bylo svoleno, tomu bych rád byl, neb čím by se to spíše stalo, mám za to, že by krále JMti a tohoto královstvie dobré také skrze to býti mohlo, jakož pak sami to dostatečně znáte. Dán ut supra.

Urozenému pánu, panu Zdislavovi Berkovi z Dubé a z Lipého, a urozenému vladyce panu Václavovi Litevskému z Svinař, a urozenému panu Jindřichovi Hložkovi z Žampachu, přátelóm mým milým.

Toto sem sobě také přemajšlel, jestli že by pak vždy jaký se spletek v berniech stal, že jest potřebie na sněmu na tom zuostati: ktožby právo pro krále JMt dluhy vedl, aby tolik nebylo potřebie od toho dávati, jakž jest v jiných věcech zařád; poněvadž jest toto věc krále JMti a zemská, tehdy jest od jiných proměnná. A jestliže by se nemohlo k jinému přivésti, ale aby se od zvodnov nedávalo, kdež se dává od každého rukojmě V m gr., a také aby se nedávalo od odhádání; ač přišlo-li by k tomu, nebo by toho veliká suma udělala se, a ta by škoda potomně na to královstvie přišla, ač pán Buoh rač dáti, aby toho ničehož nebylo potřebí, ale proto neškodí to na místě pro všelikterakú potřebu postaviti. Neb nepřijde-li k tomu, toto ke škodě býti nemuož JMKské, a páni úředníci snad sobě toho pro krále JMt a pro obecní dobré neobtíží. Pak jáť sem tuto napsal své zdání; než již, páni a přátelé moji milí, jedajte ve jméno boží, což by nejlepšího býti mohlo, a přijedu-li v čas, rád tak toho pomáhati chci vám i jiným, ktož by dobrému rádi.

Toto mi se vám také zdálo napsati, že sem toho v Slezsku spraven, že když jest Bajchorský u krále JMti byl: že JMKská neráčil se z toho dáti svěsti, než aby on se podle sněmovního svolení zachoval, aneb úřad pustil, krom aby s ním kníže Karel a pan kancléř o svrchky uhodili.

Také sem zpraven, že král JMt tomu ráčí, aby pan Kostka podle sněmov-

ního svolenie se zachoval, a že jest i k JMtí o to obeslán. A mám za to, že JMt od sněmovního svolenie nepustí, když my jedné držeti budem; a protož to vědouce, za to prosím, že na sněmu při tom stanete, aby se řád tvrdil ale nerušil, a já také při JMKské s boží pomocí o to péči mieti budu, což potřebného a dobrého znám; však na tento čas, co vám tuto píši, nerad bych, aby o tom vuobec věděli, což se pana Kostky a Bajchorského dotýče, až se to prvé od jiných rozhlásí.

158.

Přimlouvá se k Vintřovi z Kadova, aby Hlota Jindřich z vězení mohl býti propuštěn.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Věz, že sem žádán od některých služebníkuv svých, což se Hloty Jindřicha, kterýž ještě na hradě Pražském sedí, dotýče, k tobě o něho za přimluvu: i poněvadž již on od některého času v té vazbě a v trestání jest, za to tebe, příteli milý, žádám, že to pro mne a k mé přimluvě učiníš, aby on na některý slušný způsob mohl býti puštěn z vazby té, v kteréž jest, a jestliže by nyní jináče býti nemohlo, ale do času slušného, že by byl dán on na čest a na vieru. A když bohda domův přijedu, chtěl bych také to rád s tvů vólí obmejšleti, aby ta věc mohla na slušném konci a místě postavena býti. I věřím, že se v tom k mé žádosti povolně mieti budeš, znaje také ode mne k tobě dobré přátelství. Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obrácení léta oc. XVI°.

Urozenému vладыce panu Vintřovi z Kadova a na Řesanicích, příteli mému dobrému.

Jestliže by snad, pane Řesanský milý, to sobě rozvažoval anebo někto tobě to předkládal, že by snad někto z jeho přátel tobě se zachovati nehleděl: i znáti muožeš, že on Jindřich Hlota té příčiny, sedě u vazbě, nedává, a také poněvadž někteří jeho přátelé a služebníci moji tobě se hledie zachovati. A již také znaje v tom mou přimluvu, mám tu naději do tebe, že sobě více naši žádost nežli něčí nerozumnost budeš vážiti.

159.

Oplovi z Fictum, aby na příštím sněmu také jednali o splacení dluhů královských.

V Opavě. 1516, 25. ledna. Opis souč. v archivu Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený a statečný příteli milý! Jáť sem se v Slezsku dlúho meškal, však již ve jméno boží k JMKské jedu. A poněvadž má býti brzo sněm, netuším, bych mohl k němu v čas přijeti; než jednajete ve jméno boží s jinými pány a přátely našimi z vobuov stavuov, jakž najlépe býti muože, i také aby

se měli čím dluhové krále JMti platiti, nebo jest toho JMti a tomu království i nám potřebie. A mám tu naději v pánu Bohu, že tudíž bohda dobří budou svojo pruochoď mieti, a ktož jsú jinačejší, že brzo, jací jsú, dokonale poznáni budou. A dá-li pán Buoh šře o tom něco v brzkém času zviete. Dán v Uopavě, v pátek den sv. Pavla na vieru obráćenie léta oc. XVI°.

Urozenému a statečnému rytíři, panu Oplovi z Fictum a na Novém Šumburce, příteli mému dobrému.

160.

Petrovi z Rožmberka, že syna svého Adama oženil, ku králi do Uher že jede; o přístím sněmu českém, k němuž kníže Karel z Minsterberka s poselstvím královským bude vypraven; oznamuje, co král o mincmistru Kostkovi byl pověděl; jaký dotaz Pražané v příčině víry chtějí učiniti oc.

V Jičíně Moravském. 1516, 26. ledna. Opis souč. v archivu Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte zdraví byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál.

Psal sem vám z Vratislavě o některých věcech, i také což se ženění syna mého dotýče: i račte věděti, že sem již to ve jméno božie dokonál, a jest již s dcerú páně Hynkovú Húgvicovou oddán; než svatba měla by teprva býti ve dvou létech. Však proto již jest to všecko tak dokonáno, oč sem s panem Húgvicem jednal, jako by svatba byla; jakož potom, dá-li pán Buoh, šieře vám to oznámím.

A již já předse k králi JMti jedu: než tomu nerozumiem, bych k sněmu přijeti mohl, jestliže do suchých dní bude; a mám-li sněm obmeškati, tehdy mniem doněkud při králi JMti pobýti, aby, bude-li vuole božie, mohla ta má jiezda k něčemu dobrému prospěšna býti. Než za to prosím, račte k tomu sněmu na hrad Pražský přijeti, nemůžete-li prvé, ale k suchým dnóm pro soud zemský i pro sněm. A panu Mikulášovi Trčkovi také sem o to psal; nebo jistě jest potřebie, abyšte ráčili v tom sněmu býti.

Také prvé z Vratislavě psal sem vám, což se p. Trčky a p. Erkeleše dotýče: i nyní o to p. Trčkovi nepíši, než prosím, račte mu to oznámiti, když se spolu na hradě Pražském shledáte.

Toto také račte věděti, že včera, jedu do Opavy, potkal sem se na cestě s kniežetem Karlem*); a tu sme se spolu zastavili a o některé věci mluvili. I srozuměl sem od něho, že jest byl na sněm poslán, kterýž jest odložen, a mám za to, že již i k tomuto sněmu, kterýž má býti první pondělí v puostě, nějaké poselství od krále JMti poručeno jmieti bude. Však mám za to, že nemnoho artikuluv: než

*) Karel kníže z Minsterberka.

předkem o berni, kteráž svolena, a k tomu o nějakú větší pomoc pro spěšné dluhuov JMKské splacení. I za to vás prosím, račte se k tomu přičiniti, ať v tom našimi stavy neschází, což by slušného bylo. Však bude-li čeho neslušného žádáno, můžete proti tomu něčeho jiného podati a předložiti, co byste chtěli z dobré vůle a z lásky učiniti panský a rytířský stavové. A učiní-li též Pražané a města, to se také zví, čili vždy budú chtieti čím premovati, jakož prvé činili, že mnoho mluvili, ale skutků málo vokazovali k dobrému pána našeho a tohoto královstvie.

Muoj milý pane a prieteli! Z též příčiny toto vám pší, že bych již rád pro pána našeho a pro to královstvie, i pro nás a pro budúcích zmatkuov uvarování, aby na nějakém slušném miestě bez dalších škod mohli krále JMti dluhové postaveni býti, a pro uvarování většího a dalšího zlého: však při tom abychom od JMKské byli opatřeni, abychom v našich svobodách ujmy nejměli. Neb mně se s boží pomocí zdá, když k tomu pilnost přiložíme, že se již zase zlé bude menšiti a dobré bohdá rozmáhati.

Čas nynie k mnohému psaní mně neslouží a také potřeby zvláštní toho neznám; než bohdá něco brzo, když sobě po jездě poodpočinu, z Budína vám oznámím. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Dán v Jitčíně Moravském, v sobotu po sv. Pavla na vieru obrácení léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka oc, panu prieteli mému milému.

Toto také račte věděti, že jest mi praveno, když jest Bejchorský tohoto času minulého u krále JMti byl: že JMt ráčí tak jmieti, aby se tak zachoval, jakž jest na sněmu zuostáno, aneb aby úřad pustil, jakož snad tak učiní; než o svrchky měl by s ním uhoditi kníže Karel a pan kancléř, a slyším, že sem také byl k tomu přimíněn; než to může beze mne býti.

Také toto mi praveno, že JMKská tomu chce, aby se pan Kostka*) podle sněmovního zřízení zachoval, a že on něco JMKské nepřijemného psal, a že JMt ráčil mezi jinú řečí povědieti: „však sme mu ještě Hory nedali“. Pak jakož JMt nerad mnoho mluvie, proto i z toho se může něco porozuměti, že jest s boží pomocí již snadší přístup zlé k lepšímu napraviti. A věděl bych co více k tomu něco napsati, ale může se toho nynie zanechati. Nebo i zlá cesta zbraňuje nynie dlúhého psaní činiti, když člověk od rána až do večera den po dni jede. A což se pana Kostky dotýče, nerad bych, aby o tom ještě vůbec lidé věděli; a slyšel sem, že jest od JMKské obelán.

Syn muoj již domuov jede a zastaví se, dá-li pán Buoh, na Hradci na masopust. A poněvadž máte brzo na sněm jeti, i z té příčiny rozkázal sem jemu, aby předse odtud z Hradce domuov jel. Nežli, pane a prieteli muoj milý! Když se zase

*) Vilém Kostka z Postupic, mincmistr na Horách Kutných.

domuov z Prahy vrátíte, tehdy chci jeho rád k vám poslati; než že nyní k vám neprijede, prosím, že neráčíte za zlé mieti, nebo já i on rádi vám to nahradíme. Nebo jistě k tomu jeho vedu, aby vám se zachoval a slúžil, jako tomu pánu a příteli našemu, kteréhož sobě za zvláštnieho pokládám; také chtěje rád vám všechno k vůli, což mi jedné možného jest, učiniti.

Muoj milý pane a příteli! Muožete znáti, že nejsem velmi spuosoben nyní k psaní, nebo i pořádně nepíši, jakž by na to slušelo. Ale proto zdálo mi se toto vám také oznámiti, že král JMt psáti jest ráčil, jakž toho zprávu mám, každému stavu zvláštní list o to, což se piv dotýče, aby o to nějaké srovnání učiněno bylo oc. I mně se zdá, aby sobě toho naši stavové neobtěžovali, nežli předse to k místu vedli, aby se to drželo, což jest na prvních sněmích zednáno, a pivná berně prvé svolená aby se předse dávala; a jestliže bude oč o více nyní také na splacení JMKské dluhuov svoleno, a jestliže budou se vždy odpovědi o to pivo dotazovati: tehdy mé jest toto zdání, aby se na to tato odpověď dala, že vy tou věcí nechcete potřeb krále JMti a tohoto království zaneprazdňovati, než to, což jest na tento čas potřebného, na místě postavěje, že na to chcete JMKské po svých posleších odpovědi dáti. I když k tomu přijde, mám za to, že jest snadná odpověď, že oč dva rozsudky JMKské učiněné máme, že se nám není potřebie o to více súditi, a že se nám nezdá také o to smlůvati, anobrž ktožby z toho chtěl vystupovati a proti nám v tom své vůle užívati, že JKMti prosíme, podle JMti povinnosti a naší spravedlivosti, aby nás v tom a svých rozsudkuov ráčil obhajovati. Však cožby se vám v tom s jinými pány a přátely stavuov našich za lepší zdálo, račte napravit a tak učiniti. Nebo já tuto, na to krátce nyní pomysliv, vám píši; než to mi se proto zdá, že sluší JMKské povolnou odpověď dáti, a proto předse při spravedlivosti státi; nebo té naděje jsem, že JMKské to proti mysli nebude.

Také i toto račte věděti, že sem tomu porozuměl, že Pražané a někteří snad jejich přátelé mají to před sebou, ač toho neviem na tomto-li sněmu, čili potom, když své viery sněm mieti budou, chtějí se vás dotázati: jestliže by na ně pro vieru co přišlo, kterak se v tom chcete k nim s svými zámky zachovati oc. I račte toho povážiti, k čemu se to trefuje. Nebo bude-li na vás ta nebo k tomu podobná otázka učiněna, tehdy to, jakž já za to držím, bude pro císaře JMt. Pak oni Pražané, prosivše JMti za arcibiskupa, mají-li se do JMti jakého nepřátelství domníevati, tehdy se snad v něčem čijí, že jejich šermóm také velicí páni rozumějí, anebo že nějaké šibalstvo někteří z nich před sebou mají. Než že se jim minulý jejich sněm o novém létě nezdařil, a na budoucím také bohdá nic neprovedou, když tu opatrnost s boží pomocí zachováme, abychom se k nim tak měli, jakož je známe. I jestli že na vás takú otázku oni učiní: mně se zdá, že jest na to snadná odpověď, že vy se viete dobře kterak k tomu podlé zřízení zemského a svobod stavuov našich zachovati oc.

Než muoj milý pane a prieteli! Mně se zdá, že oni tou otázkou pospiechati nebudou. Ale proto neškodí o tom před časem věděti: nebo to sobě rozvážice, snáze jim budete moci, bude-li toho potřebie, pokudž se vám bude zdáti, odpověď dáti. A když se s panem Mikulášem Trčkou shledáte, snad není škodné, že byste ráčili o to s ním nějakú zmínku učiniti, zda-li by se mohl v tom něčeho kruntovního doptati. Než dokudž se na to dostatečně nevyptáme, tehdy zdá mi se, aby toho jiným oznamováno nebylo, nežli ktož to při sobě zachovati umějí.

Slyšel sem, že se ku páně Bočkově*) a páně Wolfově z Gutštajna bitvě mnoho lidí z Moravy k suchým dnuom strojí. Pak poněvadž má býti sněm a soud zemský na ten čas držán, aby se v tom žádný zmatek nestal, a také mezi s vobú stran jejich přátely aby další nesnáz a větší nevznikla: mně by se zdálo, když budou za dvór prositi, abyšte jim společně soudce zemští ráčili v ten rozum odpověď dáti, že ze slušných přčin nezdá vám se k tomu povolenie dáti a toho dvoru královského přiti, leč to prvé na JMKskou vznesete; a v tom času jestliže se skrze své přátely smluviti mohou, aby spolu dobře byli, že byste to rádi viděli. Jakož když toho společně povážíte, nepochybuji, že v to lépe trefíte, nežli já píši.

Pane a prieteli muoj milý! Chtěl sem vám, ustav na cestě, krátce psáti: ale již sem tak mnoho napsal, že se vám muože stesknúti čísti. Ale račte to na dvě nebo na tři rozdělit!

Cedule pánu z Rožmberka. (dd. eod.) Na tento sněm také list píši, že podle stavuov našich k tomu jest má vuole, což svoliti ráčíte; a také na týž sněm píši druhý list, jestli že bude toho, aby byl dodán, potřebí; a to proto, jestliže by někdo chtěl což o mně bez mé přítomnosti mluviti, jakož snad Pražané, nebo někdo mohl by se najíti, chtěje snad to rušiti, oč konec mám a na čem jest s volí krále JMti, což se mne dotýče, na obecních sněmiech svoleno a zuostáno i podlé řádu to stvrzeno. A ty listy poslal sem Václavovi Trčkovi, písaři mému, na hrad Pražský, aby se tu u něho, když by to potřebie bylo, našli. S panem biskupem Vratislavským shledal sem se v Nise, a s knížetem Kazimírem v Opavě; i měli sme spolu také nějaké řeči, ale pro ukřácenie již nyní o tom širšího psanie zanechám. A před tím den sjížděl se kníže Karel s ním, s knížetem Kazimírem.

161.

Knězi Linhartovi, proboštu kaply všech Svatých na hradě Pražském, že syn Adam, jenž se oženil, jede na masopust do Hradce Jindřichova; žádá, aby zbroj objednal a zaplatil.

V Jičíně Moravském. 1516, 26. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, torn. nepag.

Kněže probošte milý! Což se Adama dotýče, to sem již ve jméno božie dokonat, nebo mu se panna dobře líbí a mně také, a již jsou spolu oddáni, než svatba tepruva býti má bohda ve dvou letech. A nyní k jinému času širšího psanie za-

*) Boček z Kunštatu.

nechávám, než již předse ve jméno božie k králi JMti jedu, a Adam do Hradce na masopust; nebo ač sem slyšel, že pan Zajíc, strýc muoj, měl by se tento masopust ženiti, ale neviem konečně při kterém dni.

Dán v Jičíně Moravském, v sobotu po sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Ctihodnému knězi Linhartovi, proboštu kaply všech Svatých na hradě Pražském a faráři Budyňskému oc, mému zvláště milému.

Jakož sem vám prvé o zbroji psal, ješto nepochybuji, než že to máte v paměti: než peněz vám na to neposielám, nebo znáte, že jest mi na této cestě drahně na stravu potřebie; než prosím, opatřte to, jakž muožete, nebo za to za všecko nedostane se dáti nežli XL fl gr. českých a něco nemnoho nad to; jakož jestli, kdež sem té naděje, něco ryb za hotové penieze v pústě na Blatné prodadie, psal sem tam purkrabí, aby vám z toho zase na to, což dáte, poslal, když mu oznámiete.

162.

Purkrabímu na Blatné v příčině vyřízení rozličných záležitostí.

V Jičíně Moravském. 1516, 26. ledna. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Purkrabě milý! Věz, že sem psal panu kancléři o některú svú potřebu, ješto po tomto poslu mělo býti jemu z Hradce na Bechyni dodáno. I co jest mi zase za odpověď dal, to od tohoto posla vezmi, cožkoli píše mně aneb kterému doktoru, a to hned pošli na hrad Pražský Václavovi Trčkoví, písaři mému, a piš mu, ať mi to hned do Budína pošle. A při tom, jestli co potřebie, muožeš mi také psáti. A ten posel, kterýž od tebe puojde do Prahy, ať zajde na Rožmitál a dá tu ceduli Ondřejovi, kteráž jemu svědčí, a to což mi on psáti bude, ať dá posel také Václavovi Trčkoví, písaři, neb má mně on to poslati při jiném psanie. Jestliže by pak pana kancléře na Bechyni nebylo, tehdy sem já poručil, aby tobě ten list, kterýž jemu píši, dán byl, a ty jej k němu pošli, kdež jest; a což mi odpíše aneb jaké listy pošle, to tak pošli Václavovi Trčkoví, jakžť napřed píši.

Také teď některé více listy posielám, kaž je rozeslati, komu který svědčí; a odpovědi netřeba, než jestliže co odpíše Pavel, písař z Velhartic, a bude-li co potřebného, to by mi oznámil při jiném poselství, když by se ke mně trefilo.

Věz, že tento masopust, dá-li pán Buoh, okvasí Adam na Hradci a potom má na Blatnú přijeti. I jestliže jest se ještě povětrí právě na Blatné neujistilo, tehdy jestli dobré povětrí na Velharticích aneb na Rožmitále, zdá mi se, aby tam pobyl. A protož vyzvěz to, jakož Mathúšovi, kterýž u něho jest, poručil sem tobě v tom úmysl muoj šieře oznámiti. Datum ut supra.

Purkrabí na Blatné.

Cedula purkrabí Blatenskému. Toto také věz, že něco zbroje mělo mi v Praze býti koupeno, za kterůž mělo by se dáti XL š gr. českých a něco nemnoho více. I budeš-li mít jaké mé peníze, anebo že by v puostě něco ryb za hotové peníze prodal: tehdyt bude-li psáti kněz Linhart, probošt, o to tobě, pošli to k němu, jakžt oznámie, co toho bude mieti býti, na hrad Pražský aneb Václavovi Trčkovi písaři.

163.

Václavu Trčkovi z Vitence o vyřízení různých záležitostí.

V Jičíně Moravském. 1516, 26. ledna. Opis souč. v arch. Třeb. č. 3659, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Trčko milý! Mělt by nějaké listy k tobě poslati purkrabě Blatenský, i cožt pošle, ježto by to mně svědčilo, to mi hned bez meškánie do Budína pošli po jistém poslu. I také při tom, bude-li co více potřebie, i také jestliže by mi co psal Ondřej, úředník z Rožmitála.

A teď posielám dva listy, na sněm kteréž píši; i když se sněm počne a poselstvie od krále JMti vyslyšáno bude, tehdy na zajtrí, anebo ten den, jakžt se bude lépe zdáti, daj jim ten jeden list, na kterémž jest napsáno: „o sněm“, a na konci toho listu, jakož když to ohledáš, tiem se spravieš. Což se pak druhého listu na sněm dotýče, toho nedávaj, leč by byla na sněmu o mně jaká řeč o počet, anebo o něco jiného, od těch, kdož by snad mně rádi zlé činili, chtějíce snad to rušiti, což se mne dotýče, co jest na prvních sněmiech svoleno a stvrzeno, ješto se toho bohda nedopustiem[?]. A co píši panu Tunklovi, pošli mu to do Lužické země, než mám za to, že se s niem posel na cestě potká, nebo má býti v Praze o suchých dnech. A panu komorníku pošli jeden list, a panu Mikulášovi Trčkovi druhý, a panu podkomoříemu třetí, nežli kterýž druhý list svědčí také panu podkomoříemu, kdežto jest na konci listu napsáno „o Choltického“, toho jemu neposielaj, než když bude v Praze, daj mu jej a pros jeho, ať k tomu listu hlavniemu, kterýž jemu Pavlovi Choltickému svědčí, pečeť přiloží, kteréhož jsem u tebe nechal. A když bude dokonán, daj jej témuž Pavlovi. A coť více listuov posielám, těch netřeba jinam posielati, než když ti v Praze budou, kterýmž píši, rozdáš jim je, kromě kteráž svědčí cedula knězi proboštu, pošli mu ji. Dán v Jičíně Moravském, v sobotu po sv. Pavla na vieru obrácenie léta oc. XVI°.

Václavovi z Vitence, písaři mému na hradě Pražském.

Jestliže jest pan Rendl v Praze, anebo když bude, dojdí k němu a pověz mu ode mne, že sem syna svého voženil. A z té příčiny, poznav toho znamenitú a pilnú syna svého i svú potřebu, že k králi JMti jedu, aby snad někto v tom mi zmatku neučinil: nebo jest věc znamenitá, což se statku dotýče, a v takových věcech

rádi jedni druhým zmatky činí, když se v tom kto obmešká a v čas neopatří. Nežli což budu moci najspíše rád bych zase v Čechách byl, a k sněmu, nebudu-li moci ku počátku, ale ku prostředku, abych býti mohl; pak-li vždy obmeškám tento sněm, nerad tomu budu. Však proto ve jméno božie, ať předse, což jest dobrého, jednají, a zvláště, což se berně z piv svolenie dotýče, aby se předse bez odtahuov dávala, i také nějaká slušná pomoc aby nadto svolena byla na splacenie dluhuov JMKské.

Cedule Trčkovi písaři. Což se dotýče Fice a jeho pacholka: jestliže bude o sněmu pan Mikuláš Trčka v Praze, zdá mi se, aby s ním o to rozmluvil ode mne, poněvadž, jakž sem toho zprávu měl, měli jsú na zápis puštění býti podle smlúvy s Břieským učiněné, jakož sem prvé jemu panu Trčkovi o to šieře psal; než když sem se s ním v Benešově shledal, zapomněl sem s ním o tom mluvíti. Pak mně by se zdálo, bude-li k tomu jeho vuole, aby se tak stalo, nebo nerad bych, aby nám bylo přičteno, že jest v tom něco námi sešlo; nežli neviem já toho, kterak lépe opatřiti, než aby oni při rejstřiech purkrabských zápisy udělali, jakž jest za řád a za obyčej v takových věcech činiti.

A oznam mi, rozesláni-li sú ti kteří listové, což se Přibíka Řesanského a židuov dotýče; však když by se měli ti listové rozeslati, jestliže rozesláni nejsou, nech některého přiepisu z nich. A také oznam mi, již-li jsú se všichni poslové z Budína vrátili, kteří tam ode mne chodili, krom toho, který se mnú šel.

A co píší ředitelóm, dej z těch tří, kterýmž list svědčí, ten list jednomu, kterýž z nich nejprvé v Praze bude, krom Hlavsy,*) poněvadž jemu nesvědčí.

164.

Jaroslavovi z Šelnberka, jak by se měli stavové panský a rytířský k Pražanům zachovati, poněvadž opět nového pychu pobráním vína na Hradčanech se dopustili; v příčině chystané bitvy páně Bočkovy s Wolfem z Gutšteina připomíná, aby hrad Pražský bedlivě opatrován a lidem osazen byl, Pražanů aby mnoho na hrad pouštěno nebylo oc.

V Budíně. 1516, 7. února. Orig. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane strýče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane strýče. Jakož jste mi psali, což se některých Pražan a snad všech těch, kteříž v Starém městě vládnou, dotýče, a toho pobrání vína na Hradčanech: tomu sem porozoměl a budu také věděti, kterak to na JMKskou vzněsti; než co o to píší stavóm našim, pánóm a rytierstvu, teď vám toho přiepis posielám, a list sem poslal Václavovi Trčkovi, písaři svému na hradě Pražském, aby jeho vám společně dodal, když se vám zdáti bude; než nerad bych tiem svým psaním jednání sněmovnímu překazil, a protož prosím, že o to radu vezmete se pány a vladykami, kteříž v soudu zemském sedají, i také zvláště, budú-li v Praze, s pánem z Rožmberka, s panem sudiem, s panem kancléřem, s panem

*) Jan Hlavsa z Liboslavé.

písařem a s pány Trčky, co se jim v tom zdáti bude, kdy by nejlépe bylo toho listu našim stavům dodati. A také prosím, že se přičiníte o odpověď, nebo jistě věc malá není, než znamenitě našim stavům a svobodám duležitá; nebo po tom srovnání, kteréž s nimi máme a s stavem městským, kdyby jim Pražanům toto prošlo, mám za to, že by se mnohem o větší věci pokusili a v naše svobody sahali, že bychme s nimi nikdá konce a před nimi pokoje neměli: ježto by lépe bylo nám s poctivostí zemřít, než s našim posměchem to jim trpěti; jakož shledáte to bohdá, když, jak jsme sobě povinni, podle sebe společně podstatni budem, žeť nám rádi puol cesty dadí a své vuole přestanou, ale dobrovolně nic, než když budou mušeti bezděky dobří býti. A zdá-li vám se také co o to s panem hofmistrem a s panem Perštejnským starým, jestli že jest v Praze, rozmluviti, to buď při vašem zdání; neb těm pánům tak jest dobře potřebie o naše svobody státi jako komu z nás; jakož já za to držím, že stanou, nebo kdoby na trošty pražanské spolehal, jistě by nebezpečněji svůj grunt zakládal než-li by na bahně stavěl.

Také pane strýče muoj milý, jakož jste mi psali, což se některých pánuov a dobrých lidí a pána Žlutického dotýče: i vězte, že jest také prvé ta věc na mne vznášína, než já sem na to odpověď dal, jsa v Čechách, že jest ještě k tomu nepřišlo, aby tu co mému úřadu činiti náležalo, než chtí-li se právem z čeho viniti, že toho s obů stran vuoli mají, jináče mimo právo naše nesahajiece. Nebo kterak sem tomu srozuměl, ta jest věc z tohoto pošla, že pán Žlutický přijednal sobě cla většieho v Žluticiech, než-li prvé od starodávna bráváno bývalo; a z té přčiny že ti páni a jiní, kteříž jsú o to s ním v různici, tu sou záповěd učinili, o kteréž jest vám oznámeno.

Však proto vznesl sem to na JMKskú: i tomuto sem od JMti srozuměl, že jest JMti úmysl a vuole, i také mé zdání, abyšte vy obojím psali, pak-li jsú nyní v Praze, oznámili, aby se proti sobě s obů stran i s přátely svými pokojně zachovali, poněvadž jsú pod řádem a právem, ježto každý z nás jest je povinnen držeti podle zřiezenie zemského; než jest-li že se komu zdá, že by pán Žlutický větší clo bral nežli by mu přiesluželo, aby jeho z toho, zdá-li mu se, právem vinil, a což tu rozeznáno bude, když to k slyšení přijde, aby se tak strany k sobě zachovaly. Také zdá-li se pánu Žlutickému, že ta záповěd proti němu neměla se státi, aby do jeho města na trhy nejezdili, aneb aby jeho poddaným jinde prodávati nechtěli: též chce-li koho z toho právem hleděti a viniti, že to učiniti muože; nebo znám to, že není věc sousedská ani přátelská takové záповědi činiti, ale ktož by nechtěl k komu jeti anebo svému poddanému dopustiti, anebo žeby někte nechtěl od někoho kupovati aneb jemu prodávati, byste měli k tomu bezděky nutiti, také znám, že by nebyla věc pořádná, leč by jeden na druhém to právem obdržel.

Což se pak dotýče těch, ktož by pánu Žlutickému co poslal z jeho přátel,

že by to bylo na silnicích bráno: i to mně se zle líbí, však i z toho proto mají se právem hleděti, ale ne moci, nebo kdož by jináče učinil, máje dobrou při, mohl by jmieti zlu; než toho neviem, měl-li by pán Žlutický z toho viniti, než-li snad spieše ten, kdožby poslal, komu by to pobráno bylo.

I muoj milý pane strýče, čemu sem v tom od JMKské vyrozuměl, a co jest v tom mého zdanie, již tomu porozuměti muožete; však proto také mi se zdá, abyšte o to radu a naučenie vzali se pány a vladykami v soudu zemském a v tom se šiere jejich zdaniem spravili.

Což se pana písáře dotýče, také jest mi psanie učinil, na kteréž sem jemu odpověď dal; i také co jest králi JMti psal, na tom sem jemu odpověď zednal, ježto mám za to, že jemu příjemna bude.

Posielám vám teď list, kterýž kněz Kazimír nám psal, i zdá mi se, abyšte jej soudcóm zemským ukázali, a v tom dále, co budou chtieti učiniti, tím se spraviete. A ten Rosa, kteréhož se ta věc dotýče, byl jest služebník pánuov z Walšteina aneb ještě jest, a jakžkolivěk jest, já bych rád, aby již ta věc svojoj konec spravedlivý vzala.

Mám za to, že já spěšně od krále JMti nebudu puštěn, a také nerad bych proti mysli JMti od JMti pospiechal: a protož JMt píše do soudu zemského, jestli že by která má pře přišla, aby mi to bez škody bylo, jakž jest podle ztriezenie zemského oc. Ač mám za to, že na ten čas žádná má pře nepřijde. A dajž pán Buoh, pane strýče muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati oc.

Urozenému pánu, panu Jaroslavovi z Šelnberka a z Kosti oc, nejvyššímu komorníku královstvie Českého, panu strýci mému milému.

Jakož jste mi psali, pane strýče muoj milý, což se nějakého Václava Nejedlého dotýče, že bych měl u krále JMti jednati,*) i také o čem jste mi prvé poručili: i chci rád jednati, a kterak zednám, při jiném poselstvie to vám oznámiti.

Také jakož jste mi psali oznamujiec, že jest se pan hofmistr oženil a naši přítelkyni pojal: i dajž pán Buoh, aby to naše přátelstvie s obú stran nám k dobrému bylo, a skrze pana hofmistra aby byli ti napraveni, kteříž jsú bludem pikhartským nakaženi.

Psal sem vám také něco z cesty, ježto mám za to, že jest vás to již došlo, a na té cestě v Opavě slyšel sem o tom ženěnie páně hofmistrovu.

Což se dotýče těch bitev, kteréžby o suchých dnech na hradě Pražském býti měly: i za to vás prosím, jakož sem vám prvé psal, že k tomu se přičiniete, aby

*) Aby učiněna byla příměluva ku králi v příčině nobilitace Václava Nejedlého, měštěnána Hradce Králové; kteréhož také král Vladislav majestátem v Budíně daným l. 1516 dne 16. února do stavu šlechtického povýšil s přídomek z Vysoké.

na ten čas pilně zámek opatřen byl, i také, budú-li mezi stranami jaká jednání, pro velikteraké přiehody.

A což se Pražan dotýče, prosím, pane strýče muoj milý, ať se jich mnoho na hrad nepouští, a kteříž se pustí, i ti s opatrností: nebo poněvadž jsou se proti nám zasadili proti krále JMti rozsudkům o pivo, a potom pobrali nám víno nespravedlivě, snad by nám rádi neprávě i malvazí rozlili.

165.

Pánům a rytířstvu při sněmu na hradě Pražském shromážděným: jaké opatření na ochranu jich svobod učiněno by býti mělo v příčině pychu, kteréhož se Pražané na Hradčanech pobráním vína dopustili.

V Budíně. 1516, 7. února. Opis soud. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urození páni, páni, urození a stateční páni rytieřstvo a wladky, přátelé moji milí!

Račte věděti, že jest mi oznámeno, kterak by Martin Holec s některými z Prahy, přijevše na Hradčany, vína některá tu mocí pobrali a zase se do Prahy vrátili. Ježto sem se takové věci pod řádem a právem, nemaje na ně péče, od nich nenadál, aby oni na krunty úřadu zemského, kterýž na tento čas na mně jest, mimo řád a právo sahati měli; ačkolivěk když sú Pražané o tu věc, což se vína na Hradčanech šenkování dotýče, s některými z Hradčan mluvili, tehdy sem jim Pražanům psal v tento rozum: poněvadž od starodávna zvláštních svobod tu na Hradčanech v tom sú užívali, aby oni, chtí-li jakú spravedlnost proti takové svobodě a úřadu nejvyššího purkrabství jmieti a z toho vinití, své vuole a mocí neužívajiece, že chci o to rád rozeznán býti králem JMti, pánem naším milostivým, anebo soudem zemským toho království Českého. Ješto přes takové velmi slušné a spravedlivé podání, a nemaje na ně péče, tomu sem se, aby ta vína pobrána takovým nepořádem proti svobodě úřadu toho býti mohla, nenadál; z čehož já a první purkrabové nejvyšší Pražští ani Hradčanští žádným pořádným právem nikda vyvedeni nejsme. Pak kterak mezi stavy o řád a právo, kterak se k sobě zachovati máme, srovnání učiněno jest: jestli při tom úřad již jmenovaný i také já a Hradčanští zachováni, toho VMt také povážiti můžete. Ješto co taková věc na sobě nese, ten účinek, který jest se stal při stolici krále JMti a toho království, a co by dále z toho přijíti a povstati mohlo, mám za to, že to všecko dostatečně znáti ráčiete; i také, jakého jest v tom pro uvarování většího zlého a pro zlehčení našich stavuov opatření potřebie, poněvadž se ta věc nejvyššího úřadu zemského dotýče. Neb z takového předsevzetie, když by svojo pruochoď mělo, jest tomu snadno rozuměti, k čemu by se dále mohla svévolná svoboda najíti, od nich sahati, a kterak by naše práva

a svobody v jaké vážnosti býti a státi mohly. I VMtí prosím, že to všechno potřebně a dostatečně rozvážiti ráčíte a mně v tom VMtí společný úmysl oznámiti, čím bych se v tom měl spraviti a kterak zachovati; ještě nepochybuji, než že to tak učiniti ráčíte, poněvadž se v tom netoliko mé samé osoby anebo Hradčanských dotýče, nežli našich stavuov a svobody již dotčeného úřadu. A při tom mám za to, že znamenitě řádu a práva, poněvadž ne právem, tak jakž já za to držím, než tak, jakž VMtem oznamuji, ta věc jest se stala, dotýče. A když na toto mé psaní od VMtí odpověď jmieti budu, tehdy, pokudž se v tom VMtem zdáti bude, mám úmysl to na JMKskú vznést; jakož snad jest zapotřebné, aby i VMti něco o to, pokudž by se VMtem za potřebné zdálo, JMKské psaly; aneb jestliže k JMSké které poselstvie učiniti ráčíte, při tom také že byste ráčili o tom některé poručenie učiniti. Nebo jest věc velmi sobě odporná, aby jedni právem živi byli, a druhí své vuole a moci mimo právo užívali, kdyby jednostejně jedněm jako druhým to procházelo a trpieno a dopuštěno bylo, v čemž by se z řádu a z práva vystupovalo. Dán v Budíně, ve čtvrtek po sv. panně Dorotě léta oc. XVI°.

Urozeným pánóm, pánóm, urozeným a statečným pánóm rytířstvu a vladykám královstvie Českého, spolu na hradě Pražském na sněmu nynějším času postnieho shromážděným, pánóm a přátelóm mým milým.

A račte VMti věděti, že bych radši byl toho všeho VMtem osobně zprávu dal: než z té příčiny toto sem psaní učinil, jestliže bych k tomuto nynějšiemu sněmu nemohl stačiti přijeti, abych v tom VMtí úmysl mohl věděti, a jestliže mne od VMtí na to odpověď při JMKské zastihne, abych věděti mohl podle VMtí vuole co o to dále a šíře s JMKskú mluvit. Nebo ne proto taková o to péči mám, že jest několik suduov vřna vzato, když by se to spravedlivě stalo, jakož toho není, ale pro svobody naše; neb skrze ten počátek, kdyby prošel, že by k mnohým větším věcem, mám za to, sahali, ježto by nesnesitedlnější byly a potom k těžšímu napravení přivedeny býti mohly. Nebo která jest tomu stavu povolnost od našich stavuov předešlá učiněna: poněvadž přes to ti z Prahy, aneb Pražané, vždy ještě k jiným a jiným věcem sahají, tehdy, nebude-li to již spěšně a brzce zastaveno, jest podobné, že na věčné časy s nimi konce jmieti nebudem, tak aby našich svobod neujímali a nám v ně vždy nevkračovali. Ješto nepochybuji, že VMti ráčíte to dostatečněji znáti, nežli já o tom píši, i také co jsme sobě v tom a naši stavové povinni, aneb v čemžby kolivěk proti našim svobodám mimo spravedlivost a mimo řád a právo činěno bylo. Neb jestliže by oni Pražané jaké své obdarování předkládali: i mohliť sú sobě oni zednati na jejich zprávu rozličné věci; ale čeho sú v drženie a v užívání nebyli a právem toho také neobdrželi, byť měli se oni v to anebo jejich mocí uvozovati, bylať by to věc přieliš nepořádná. Než ktožby co podle řádu

právem obdržel, kterak by měl v to uveden býti, jsú na to úřadové zemští zřízení, kterak se v takových věcech zachovati mají, ale ne Pražané a jejich obyvatelé.

166.

Václavu Bezdrúžickému z Kolovrat, že s králem mluvil, což se úřadu jeho dotýče oc.

V Budíně. 1516, 7. února. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Urozený pane, pane ujče můj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Pane ujče muoj milý! Oč ste mi psali, tomu sem porozuměl; než dodáno mi jest toho od pana Jana, syna vašeho a ujce mého, když již Stašek, váš služebník, byl z Budína vyjel, nebo potkal sem se s ním, když sem k Budínu jel. Než tomu sem porozuměl, když sem do Budína přijel, že jest vám od JMti krále slušná odpověď dána. Však proto také sem o to s JMKskú mluvil, což se úřadu vašeho dotýče: i ráčil jest mi před doktorem Václavem pověděti, že se JMt nepamatuje, by JMt ten úřad komu jinému dal, a také že JMt na tom nenie a býti neráčí, aby vám ten úřad bráti měl, leč byšte jej kdy dobrovolně s sebe složití chtěli; to by bylo při vaší vuoli. A protož toto věduce a již při vašem služebníku odpověď od JMti krále majíce, tím se muožete v tom dostatečně spraviti. Oč jste mi také, pane ujče muoj milý, více psali, i také o osazení soudu dvorského: toho sem ještě na místě postaviti nemohl, nebo sem se dlúho v Slezsku pro ženění syna svého meškal; než což budu moci najspíše, také to u JMti krále na místě postaviti chci a vám to oznámiti. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastně a ve zdravie, pane ujče muoj milý, shledati. Dán v Budíně, ve čtvrtek po hođu sv. panny Doroty léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Václavovi Bezdrúžickému z Kolovrat a na Košátkách, nejvyššímu sudiemu dvorskému království Českého oc, panu ujci mému milému.

Slyšel sem, že by páni Pražané opět novú svú vuoli před se brali oc. I pán Buoh pyšným se protiví, než pokorným dává milost.

167.

Radslavu Bečkovskému z Šebířova o své rozmluvě s králem; žádá ho, aby na sněmu vedle pivní berně také slušná pomoc na splacení dluhů královských svolena byla; ku králi aby poselství vypraveno bylo v přícině brzkého jeho do Čech příjezdu; s Pražany aby stav panský a rytířský na ten čas o víru nejednali oc.

V Budíně. 1516, 7. února. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazují, urozený a statečný pane a přáteli muoj milý! Přál bych vám rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Jáť sem z potřeby syna svého, a při

tom i pro svú předse k králi JMti z Slezska dojel, jakož sem vám prvé z cesty něco o tom napsal.*) A přijel sem do Budína tento pondělí masopustní minulý [4. února]. Než jakž sem od krále JMti vyrozuměl, neviem, kdy mne bude ráčiti od sebe pustiti, a protož o svém odsud odjezdu neviem vám co jistého oznámiti.

Psanie od vás včera jest mi dodáno u večer, když sem již ode dvora do hospody přijel. Pak nazajtrie, dnes ráno, byl sem u JMKské, než byl JMt zaneprázdněn, že sem tepruva blízko k poledni mohl s JMti volné rozmluvenie jmiati; a ten list, kterýž jste JMti psali, sám sem jej JMti přečetl, a co vám JMt zase za odpověď dávatí rácie, teď vám to posielám: a jiného sem na JMti jistě nepoznal, než že JMt touž milost jako prvé k vám má, a jestliže by kto vaše zlé u JMti jednal, že toho lehce k sobě přijímati nerácie. A mně se zdá, byť toho co bylo při JMti, že by JMt v čem proti vám hnut byl, že bych byl tomu porozoměl.

Také mluvil sem s JMti, což se pana Ople, pana Řepy a pana Pecingara dotýče, kterak by před JMti rozličně vykládání byli; a že já o nich jiného neviem, než že jsú ti, že podle našich stavuov o JMKské dobré a JMti dědicuov a tohoto královstvie péči mají, svých prací a nákladuov nelitujiec, cožby JMti k dobrému bylo: i ráčil to JMt vděčně přijíti a povědieti, že nic takového o nich JMti jest nedošlo, a že jest JMt té k nim naděje, cožby JMti k dobrému bylo, že to jednati a toho pomáhati budou.

I mám za to, že někteří více se tím, rozprávějcie, chlubí, nežli jsú o to s JMKskú mluvili; aněbrž zdá mi se, že jsú o mnohú věc nikda s JMti nemluvili, o čemž rozprávějí, že jsú tomuto tuto anebo jinému vonu nemilost zednali. A protož to znajiece, že jsú někteří lidé, že by rádi nám našeho pána proti nám v nemilost uvedli, a zase nám našeho pána že by rádi zvošklivili: i neslušie se nám na to obracet, a neustávajcie ve jméno božie dobře činiti, a tak najspieše s božie pomocí před těmi sobě pokoj učiníme, kteříž nám bez našeho provinění rádi by zlé činili.

Jakož ste mi psali, že jste u pana kancléře v Nepomuce byli: i rád sem tomu. Což se pak novin dotýče, o čemž od paní Doroty víte, o tom mně není potrebie více vypisovati.

Také vám teď posielám list, kdež vám král JMt píše, což se Baychorského dotýče, a také tu věc oznamuje psaním svým JMKská kniežeti Karlovi.

Jakož jste mi také psali, což se těch čtyř řediteluov dotýče, tomu sem porozuměl; i nedivím se, když jsú jiné řeči o mně mluvili, že také toto mluví, čehož není; ačkolivěk v tom i v jiném, v čem bych byl potrebován, rád bych JMKské a tomu královstvie, pokudž bych slušně mohl, sloužil. Než mně se zdá, že to panem Hlavsú provedu, že se mnú ne ve všem spravují, ani také v tom, že někteří z Prahy, mimo rád a právo, proti svobodě našich stavuov víno na Hradčanech pobrali.

*) Viz list ze dne 26. ledna 1516.

Na některé věci pominul sem vám nyní odpověď dáti pro jiná mnohá psanie, chtěje brzo posla zase vypraviti, a také na tento čas zvláštní potřeby neznám. I což se Rendle dotýče, než toho mi jistě muožete věriti, že s ním smlúvy nemám, a kdybych ji i jmieti měl, tehdy chtěl bych se v tom přátelskú radú spraviti a svú poctivost, jsa sobě toho povinen, opatřiti. A s tím dajž pán Buoh nám se spolu šťastně a ve zdravie shledati. Datum ut supra.

Urozenému a statečnému rytieři, panu Radslavovi Beřkovskému z Šebieřova a na Li-běchově, nejvyššíemu písaři královstvie Českého, příteli mému milému.

Pane příteli muoj milý! Psal sem také některé věci pánu z Rozmberka, ješto mám za to, že vám toho oznámie; a při tom prosím vás pro dobré pána našeho a toho královstvie i nás všech, přičiňte se k tomu s jinými pány a přátely našimi, aby JMKské k té pivné berni ještě slušná pomoc na splacenie JMti dluhuov svolena a dána byla. Jestliže pak třetiím stavem sejde, to naše vina nebude, a shledáte to bohdá, že všeho dobře bude, i oč jsme sobě prvé dosti mnoho obtěžovali. A nyní mi se více o tom po poslu nezdá psáti, než v času brzkém gruntovněji to všecko budete moci věděti. A při tom ještě toto mi se zdálo vám za potřebné napsati: přičiňte se k tomu, ať jest k králi JMti poselstvie učiněno, oč pak koli, než při tom ať jest žádost, jakož prvé na tom bylo, aby JMKské prošeno bylo, aby do toho královstvie přijeti ráčil. Jistěť vám píši z slušných přčin, a na tom nyní dosti; ač já nepravím, by JMKská chtěl přijeti, neb by se snad to některým z Pražan nelíbilo, poněvadž by JMti priejezdu netušili. Ale když o to pošlete, jistotu zvieme, abychom se nemýlili. Však chtí-li Pražané a města o JMti příjezd také spolu s stavy našimi poslati, slušie jim to oznámiti; pak-li nebudou chtíti, tu se pozná, kdo by pána svého rád viděl a kdo nic; než proto naši stavové i bez nich mohou to poselstvie učiniti.

Pražané sjezd o vieru do Prahy k tomuto pátku postniemu [8. února] obeslali: i mně se zdá, ktož jsú naši přátelé, ať s nimi nyní žádných věcí netvrdí; nebo zdá mi se, že více oni v tom našich stavův roztrzenie a pikhartuov posilnění, nežli vieru obmýšlejí. Neb jest věc vědomá, že o vieru slušně se spolu snášíme, a jestliže by pak kto, která osoba z kteréžkoli strany z toho vystúpila, tehdy jest o tom zřiezenie, kterak bez nesnází to napravováno býti má.

Ještě vám vždy o pomoc slušnú na dlhy připomínám, i to co jest na prvniech sněmiech zuostáno, aby se drželo i od mincmeistra, byť se pak mělo jiných věcí, když tyto na konci budou postaveny, poodložití; nebo lépe jest jedno zednati a potom i druhé jednati, a tak, jakž by potřeba byla, časy svými, nežli mnoho pojednou před se vzieti a potom z toho ze všeho nic učiniti.

Píše král JMt list pánóm, rytieřstvu: i nevěděl sem komu lépe aby byl dán

než vám; nebo vy již dále to opatříte, aby vám všem společně čten byl, kteříž na tomto nynějším sněmu budete.

168.

Ladslavovi z Šternberka, že k sněmu ani soudu zemskému nebude moci přijeti; list na odpustky, kteréž mu zjednal, aby písaři jeho V. Trčkoví odeslal oc.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Učinil sem k vám psanie, když sem ještě v Slezsku byl,*) kteréž mělo jest vám za masopustu dodáno býti; jakož mám za to, že jest se tak stalo.

I maje zlú cestu, tepruva sem do Budína tento pondělí minulý [4. února] přijel, a jednaje některé svého syna a své věci, nemohu se odsud spěšně vypravit, a také z některých příčin král JMt mne zdržuje; ješto z toho rozumiem, že k tomuto sněmu ani k nynějšímu soudu zemskému nebudu moci přijeti. Však ve jméno božie račte pána našeho JMKské a JMti dědicuov a toho královstvie dobré jednati; mnút bohda nic podle našich stavuov, což mi náležeti učiniti bude, sjíti nemá. A rač pán Buoh dáti, pane švagře muoj milý, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán v Budíně, v pátek před sv. pannú Apolonú léta oc. XVI°.

Urozenému pánu, panu Ladslavovi z Šternberka a na Bechyni, nejvyššímu kancléři královstvie Českého, panu švagru mému milému.

Muoj milý pane švagře. Vězte, že sem Tomášovi, písaři svému, před časem predešlým od krále JMti erb zednal, i prosím vás, že budete psáti doktoru Václavovi, aby jemu na to list vydal; a což by měl od toho dáti, za to prosím, že jemu to odpustíte, a já vám se rád zase přátelsky odplatiti chci. Vězte, pane švagře muoj milý, že jest mi zde v Budíně povédieno, že jste mi zednali odpustky, kteréž král JMt od otce sv. má: i z toho vám velmi děkuji, a povédieno mi, že již na to list při sobě máte, i prosím vás, že jej Václavovi Trčkoví, písaři mému na hradě Pražském, dáte. Pak-li jeho tu nemáte, tehdy prosím, když na Bechyni budete, že jej purkrabí mému na Blatnú pošlete.

169.

Knížeti Karlovi Minsterberskému, že k sněmu do Čech přijeti nemůže, aby o dobro krále i království na sněmu jednáno bylo; prosí, aby pých Pražanův v příčině pobrání vína na Hradčanech k napravení přiveden byl.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Osvícené knieže, pane, pane mně přeznivý, kmotře a švagře muoj milý! Službu svou VMti vzkazují. Račte VMt věděti, že pro zlú cestu nemohl sem prvé do

*) Viz list ze dne 25. ledna 1516.

Budína přijeti nežli v pondělí minulý [4. února], a maje některé věci činiti, nemohu spěšně vypraven býti, a také poněvadž JMKská zná, že bych k sněmu postačiti přijeti nemohl, ráčie mne z některých příčin zdržovati. A protož ve jméno božie račte jednati, což by JMKské, pána našeho, a JMt dědicuov a toho královstvie stále dobrého býti mohlo. A to což se zedná a což jest se prvé zednalo, aby se skutečně držalo; ješto nepochybuji, že o to péči a pilnost jmieti ráčiete, zvlášť poněvadž tomu sem srozuměl, že VMt dostatečnú moc danú a poručenú od JMKské k takovým věcem máte. A té sem naděje, že páni a přátelé moji ze všech stavuov toho budú pomáhati a při slušném že stanou, což by dobrého bylo; jedné aby těm toho nebylo trpieno, kteříž by pod spusobem dobrého zlému chtěli, více a předkem své dobré než-li JMKské obmejšlejice; kteréžto lidi, mám za to, kto jsú takoví, ráčiete dobře znáti. A s tím dejž pán Buoh VMti prospěch ve všech těch jednáníech, čím by JMKská mohl býti potěšen a to královstvie aby v dobrém řádu a lásce býti a trvati mohlo. A VMt z toho dobré jméno a poctivost abyšte obdrželi; toho bych VMti rád přál. Datum ut supra.

Osvícenému kniežeti a pánu, panu Karlovi, kniežeti Minsterberskému v Slezí, Olešnickému a hrabí Klaeskému oc, pánu mně příznivému, kmotru a švagru mému milému.

Cedule knížeti Karlovi. Zdálo mi se také toto VMti napsati, že jest mi oznámeno, kterak někteří z Prahy, a tak za to mám, že s volí Pražan Staroměstských, pobrali jsú něco vína na Hradčanech. I račte toho povážiti, kterak oni řád a právo drzie; neb když jste od krále JMtí, pána našeho, o řád a o právo mezi stavy v tom královstvie Českém jednati i srovnáníe učiniti ráčili, já sem se nadál, že již sebe právem, ale ne jináče, hleděti budem. Nebo, abyšte i toto ráčili věděti, když sem tomu srozuměl, že nějakú obtiežnosť oni Pražané v tom před se berou, že vína na Hradčanech podle starodávní zvyklosti a svobody stavuov našich a úřadu nejvyššíeho purkrabstvie šenkuji: psal sem jim, aby v to nevkračovali, a ještě i žádost k tomu příkládaje, ješto nebyl sem povinnen toho učiniti, než vždy chtěje se toho vyvarovati, abych žádné slušné příčiny jim nedal k nelibosti, povlovně sem psal i k tomu se poddávaje, jestli že se jim zdá, že by toho šenku býti nemělo, že chci o to s nimi rozeznán býti králem JMtí, pánem našim milostivým, anebo soudem zemským toho královstvie. Vše to místa nemělo, poněvadž sú již skutek učinili, když sem v tom královstvie nebyl oc. I pak, jakž jest kolivěk, srozuměl sem tomu, že o tom také nějaké od krále JMtí při jiných věcech poručenie máte: i já bych rád, aby skrze VMt ta věc od nich k napravení přivedena byla, a více se taková věc v tom ani v jiném k tomu podobná od nich nečinila; neb jestli že by vždy oni v tom na své vuoli státi chtěli, za to držiem, že pán Buoh spravedlivých neopouští, a nad nespravedlivými a zlostnými že jest mstitel; při tom toho nyní nechávám. Co jest pak v tom vuole a úmyslu panského a rytiefského stavuov, toho ještě neviem, než časem

svým, ač nebude-li to skrze VMt na místě postaveno, také, dá-li pán Buoh, někdy to svojej konec podle spravedlivosti vezme.

170.

Ješkovi z Prosečí, že mu oznámí milou novinu; páni Trčkové aby s Pražany ničeho neměli oc.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Pane Ješku milý! Psanie tomu, kteréž jest mi od tebe zde již v Budíně do-
dáno, porozoměl sem a nynie nemám času k mnohému psanie; než mám za to, že
časem jiným oznámiemť, čemuž rád budeš, aneb snad o tom zvieš prvé nežli tento
nynější sněm dokonán bude.

Což se pak dotýče toho sjezdu, kterýž Pražané ku pátku prvniemu v puostě
[8. února] obsielali: i za to tebe žádám, ať páni Trčkové, přátelé moji, v nic se jim
vésti nedadie pro své a svých přátel dobré; a shledáš to bohda, žeť to poznají, že
dobře učiní, jakož po jejich poslu také jim něco o to psáti chci. Než tomuť rozomiem,
žeť se Pražané o to starají, aby naše stavy spletli, a pod tím aby nad jedny jako
nad druhé se vyzdvihli; ale mám v pánu Bohu tu naději, že nás toho zachovati rácie.

Což se dotýče faráře Tejnského, k jeho psanie krátce tento příklad praviem:
že se to trefuje, že jedni druhým v sladkém hořké věci a v medu jed dávají; i kterak
tomu rozomiem, to se psanie k tomu podobá. Datum ut supra.

Panu Ješkovi z Prosečí, písaři páně podkomoříeho oc, příteli milému.

171.

Janu Chabovi, jestli by ještě která potřeba řezníkův byla, že chce rád ku králi se přimluvit.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Chabe milý! Když jest mne toho potřeba zašla, jel sem z Slezska do Budína,
jakož kohož sem před sebu několik dní poslal, poručil sem tobě to oznámiti. I již
si byl odtud odjel; a když sem do Budína přijel, hned sem se na to ptal, kterak jste
své věci s řezníky zednali. I pověděno mi, že tak podle mé přimluvy a psanie, kteréž
sem byl k JMKské učinil. Však jestliže by ještě která potřeba těch řezníkův byla
a ty mi to oznámieš, chci rád u JMKské o ně jednati a k tomu pilnú péči přiložiti,
to znaje, že oni JMKské, jakožto pána našeho, věrně se přidržie, a maje tu naději,
že v tom trvati, jakž na dobré lidi slušie, budou. Datum ut supra.

Slovutnému Janovi Chabovi, porybnému krále JMti v Praze, mně milému.

172.

Knězi Linhartovi děkuje za péči a práci, kterouž v jeho věcech vede; oznamuje, že u krále dobře byl přijat oc.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Kněze probošte milý! Psal sem vám něco, jsa v Slezsku, ježto mám za to, i co sem najposléze psal, že jest vám již to dodáno. Pak o kterých věcech jste mi psali i kterak jste s židy uhodili, toho sem od vás vděčen, který v mých věcech péči a práci vedete. O řečech o mně, o tom držiem: že ktož mi nepřejí, že to, což jest dobrého, ve zlé to obracejí, než ktož jsú moji dobří přátelé, v tom nepochybují, než že mi toho přejí, což by mého dobrého bylo; a protož, poručiece se pánu Bohu, toho při tom nechávám, kterak jest samo v sobě v pravdě. O to, oč jste mi, což se vás dotýče, psali, chci rád podle vaší žádosti u JMKské jednati, a kterak zednám, to vám při jiném poselstvie oznámiti.

Přijel sem do Budína v pondělí poslední tohoto masopustu, a jiného sem od krále JMti nepoznal, než že mne ráčil rád viděti. Než tomu rozumiem, že JMt nerátie mne brzo od sebe pustiti; také oč jsem již s JMtí počel jednati, na všecko mám od JMti milostivú odpověď. Datum ut supra.

Ctihodnému knězi Linhartovi, proboštu kaply všech Svatých na hradě Pražském a faráři Budyňskému oc, mému zvláště milému.

173.

V. Trčkovi, písaři svému, jaké má učiniti opatření, kdyby některá jeho pře před soud zemský přišla.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Cedule Trčkovi, písaři. Jakož sem tebe a některé jiné poručníky svých při zdělal, však bez své přítomnosti nerad bych se soudil; jakož z těchto listuov jeden král JMt do soudu zemského psáti ráčil, že pro JMti potřebu nyní z Budína jeti nemohu oc. Však proto mluv ode mne s panem komorníkem a s panem sudiem, že jich prosím, aby to opatřili, abych o žádnú svú při nepřišel; jakož mně se zdá, že podle práva to učiniti mohou, poněvadž sem již v potřebě krále JMti, jakož tím psaním od JMKské v tom se šiefe spraví; ač netuším, aby má která pře přišla, a také který mám puohon s Rendlem a Prockem, k tomu poručníci býti nemohou. A kdež jest mne k odporu pohnal Malovec, to jest se tepruva stalo o sv. Jeronymě, ježto jest před tím mnoho jiných odporuov. Kromě toho již o jiných puohonech před soudem zemským svých neviem, než kdež jest mne pohnal pan Wolf Gutštein pro věc krále JMti, pak muož-li také toho odloženo býti, při tom stuoj; pak-li by ta

pře přišla a odložiti se nemohla, tehdy vezměte hojemstvie, nebo mám za to, že jest ta pře ještě nikda k hojemstvie nepřišla. Pak již to všecko opatřte, jakž nejlépe umiete. A jestližeť jaký list pan kanclér latině psaný dá nebo pošle, ježto by mně svědčil, schovaj jej.

174.

Purkrabímu na Blatné, aby syn jeho Adam na všem dobře opatřen byl oc.

V Budíně. 1516, 8. února. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3659, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Purkrabie milý! Mám za to, že již tyto dny měl by Adam*) na Blatnú přijeti; pak což se tam povětrí dotýče, jestli že by dobré nebylo, psalť sem prvé, aby on jel na Velhartice anebo na Rožmitál, kde by tam dobré povětrí bylo, jakož i Matúšovi, kterýž u něho jest, poručil sem v tom tobě šieře muoj úmysl oznámiti. I jestliže by bylo toho potřebie, aby Adam na Velhartice aneb na Rožmitál jel, ať s ním také služebníci jedou, a dojeď také s ním tam. A již úředníku poruč, kdež by byl jaký zpuosob, má při něm držeti, a služebníci ať Adamovi sloužie a Matúšem se spravují i také úředníkem, pokudž na ně přieslušie; neb žádných neřáduov jmieti a jim trpěti nechci, než aby se tak slušně zachovávali, jakoby při mně byli. A což se vna lepšieho i lechčejšieho dotýče, toho by jemu poslal, cožby se za potřebné zdálo, i jinými potřebami aby jeho opatřil, jakž na puost slušie; však proto ať s opatrností podle slušnosti útratu vedou. A již to podle svého rozumu opatři. A kde bude Adam a kterak se u vás vede, oznam mi to; neb co mi psáti budeš, to mi má Trčka písati z hradu Pražského poslati. Pakli by bylo co pilného, tehdy jemu napiš, ať tím spieše pošle.

Věz, že tento pondělí poslední tohoto masopustu do Budína sem přijel, a jiného neznám, než že král JMt ráčil jest mne rád viděti, a co sem již počel u JMt jednati, rácie se v tom ke mně ve všem milostivě jmieti; než tak tomu rozomiem, že rácie, abych při JMt pobyl; pak poněvadž vždycky rád JMt sloužiem, také i nyní, což mi slušně možného jest, tomu otporen nejsem a býti nemíním; ačkolivěk na tento čas sněm i soud zemský pozmeškati musím, však mám tu naději, že páni a přátelé moji proto to předse, což by dobrého bylo, jednati budou. Datum ut supra.

Purkrabí na Blatné.

A jestližeť jaký list pan kanclér latině psaný pošle, ježto by mi svědčil, schovaj jej.

*) Adam, syn Lvův.

175.

Mikuláši Trčkovi z Lípy o sjezdu Pražan, o psaní králi z Prahy učiněném, že pro pana Jana z Wartemberka, což slušně bude moci, učiní; král že již poznává, kdo mu k dobrému a kdo k zlému radil oc.

V Budíně. 1516, 9. února. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3659, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný pane a příteli muoj milý! Přál bych vám rád věrně, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Jáť sem tepru v pondělí masopustní nynie minulý do Budína přijel; nebo pro některú potřebu meškal sem se v Slezsku, i také pro zlu cestu. A když sem do Budína přijel, dodáno jest mi od vás psanie, kdež mi oznamujete, že Pražané opět sněm první pátek v puostě [8. února] obsielají; jakož i přiepis jest mi toho dodán, kterýž sem králi JMti ukázal, i také to mluvil, co se vás dotýče, co přítel o příteli mluvíti má. Pak píše král JMt straně vaší list na ten rozom, aby na tom sněmu od Pražan položeném nic zavie-ráno nebylo, lečby prvé to na JMt vzneseno bylo; jakož bude mieti toho přiepis pán z Rozmberka, a nepochybuji, než že vám jej ukáže. I co se pod takovým sněmem anebo sjezdem od Pražan pod tím k zkáze našich stavuov obmejšlí: co o tom viem a čemu v tom rozomiem, bylo by o tom mnoho psáti; a také na tento čas z některých příčin nehodí se po poslu, než časem jiným k tomu spuosobnějším chci vám to šíře a dostatečně oznámiti. Než za to vás prosím, že na tom sjezdu neb sněmu od Pražan položeném nic jednati nebudete, a kohož muožete, že také od toho odvedete; shledáte to bohdá, že skrze to sobě i svým přátelóm dobře učiníte, i užitečnú službu a přátelstvie tomu královstvie a našim stavóm. A mám tu naději v pánu Bohu, že tudy i vaše věci snáze budu moci zednati, ač ještě tak spěšně nemohu toho na místě postaviti; ale nerad bych od JMKské odjel, až bych to na místě postavil. Neb jistě o vaše dobré a poctivé se starám, touž maje k vám naději nepochybnou, a že také i na tomto sněmu o to péči a pilnost mieti budete, což by se dobrého krále JMti a toho královstvie zednati mohlo.

Co sem psal pánu z Rozmberka i také panu podkomořímu, o tom vám nepíši, neb nepochybuji, jakož sem za to žádal, že vám to vše oznámeno bude. A rač pán Buoh dáti, pane a příteli muoj milý, nám spolu šťastné a ve zdravie shledanie. Dán v Budíně, v sobotu den svaté panny Appollony léta oc. XVI°.

Urozenému a statečnému rytieři, panu Mikulášovi Trčkovi z Lípy a na Lichtmburce, příteli mému milému.

Toto mi se zdálo vám za potřebné oznámiti, ale tak úplně, kterak bych rád, nemohu; kdežto i za toto vás prosím, co tuto v této ceduli píši, že toho žádnému, by to ode mne vám oznámeno bylo, oznamovati nebudete, kromě pána z Rozmberka

a pana podkomoríeho. I toto vězte, že jest nějaké psanie k králi JMti učiněno, ježto se velikých a znamenitých věcí dotýče oc; a jest v něm datum a podpis, jakož vám to teď na malé cedulce napsáno posielám. A tak mi se konečně zdá, že jest ten list zapečetěn, pokudž já tu pečeť znám, pečetí Mistrův Pražských z kolleje, na kteréž jest sv. Václav, a s jedné strany erb malý a s druhé strany též, vše na té jedné pečetí.

Pak na tento čas jiného k tomu nepravím, než za toto vás, pane a přáteli muoj milý, prosím, kohož muožete, a zvláště z lidí znamenitých, že se na to, ale ne zřetelně, nežli pod nějakým slušným spusobem, jakož vy v to dobře trefiti umiete, poptáte: kto sú k takovému psaní, toto již znamenie ode mne majíce, vuoli dali a kto nic. Jakož to dobře viem, že vy a pan podkomoríe, ani pan Jan z Wartemberka k tomu vuole nedávali ste, nebo ste na ten čas v Praze nebyli. A čemu byste v tom vyrozuměli, kto jsú k tomu vuoli dali aneb nedali, velmi bych to rád věděl; a co by vám o tom vědomo bylo, za to vás prosím, že mi to oznámíte. Nebo o to vám píši jistě dobrým úmyslem a z slušných příčin, a pro dobré a poctivé naše společní a toho královstvie, jakož potom budete moci dostatečněji tomu vyrozuměti.

Však také prosím vás, že v tom i v jiném budete obmejšleti, aby tomuto nynějšmu sněmu od krále JMti položenému skrze to ani jinú věc překážka se nestala, než aby se to jednati mohlo a s boží pomocí dokonati, cožby stále dobrého býti mohlo.

A co byšte mi psáti o této věci, oč vám píši, chtěli, prosím, že ke mně naschvál posla pošlete a já mu rád zaplatím; anebo Václavovi, kterémuž Trčka říkají, písaři mému na hradě Pražském, abyšte rozkázali toho dodati, aby mi to poslal. Co ste mi psali, což se pana Jana Wartmberského dotýče: i jistě v čemž bych slušně mohl, rád bych pro něho, což by k jeho dobrému a ku poctivosti bylo, učiniti chtěl; než toho by mi bylo potrebie věděti a tomu rozoměti, jestliže bych jemu zednal tu věc, o kteréž ste mi v svém psaní zmínku učinili, chtěl-li by on to k sobě přijieti.

Toto mi se ještě, pane a přáteli muoj milý, zdálo vám napsati, že mi se zdá, že král JMt to poznává, kto JMti k dobrému aneb ke zlému radil, a kto JMt troštoval JMti ke škodě, a obmejšleje pod tím své dobré, pak JMti věci aneb toho královstvie buďte jakžkoli. Ale když my s boží pomocí, kteříž dobré milujem, slušný skutek k JMti a toho královstvie k dobrému učiníme, shledáte to bohdá, že dobře bude, a že před pleticháři pokoj mieti budem. A širšieho o těch všech věcech psanie k jinému času ponechávám.

176.

Kníže Karel Minsterberský, Zdeněk Lev z Rožmitála a Břetislav Švihovský z Ryzmberka oznamují králi polskému Zikmundovi o úmrtí krále Vladislava, i prosí, aby stavům království Českého, až na sněmu shromáždění budou, psaní učinil v příčině ochrany mladého krále Ludvíka.

1516 [14. března.] *Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3663, b. tern. nepag.*

Najjasnější králi a pane, pane náš najmilostivější! Služby naše povolně hotové s vinšováním štěstí, zdravie dlúhého a šťastného královanie VKMtí napřed, jakožto pánu našemu najmilostivějšímu, vzkazujem. Najmilostivější králi! Poněvadž z dopuštění Boha všemohúcího najjasnější knieže a pán, pán Vladislav, uherský, český oc. král a markrabie moravský oc, pán náš najmilostivější, z tohoto světa sšel, a nám, jakožto poddaným svým, najjasnější knieže a pána, pána Ludvíka, uherského, českého oc. krále a markrabí moravského oc, JMt pána našeho najmilostivějšího, na smrteľné posteli také zvláště poručiti a při tom to dále rozkázati ráčil, ač by nám toho potřeba kázala, abychom k VKMtí vo radu a pomoc útočiště měli: a protož my to VKMtí, jakožto pánu našemu najmilostivějšímu, společně oznamujeme, se vši pilností prosíce, až by kdy k tomu přišlo, a my VKMtí v té věci rady a pomoci potřebovali, že VKMtí krále Ludvíka JMt, pána našeho najmilostivějšího, i nás opúšťeti neráčíte. A také by se nám za potřebné a užitečné zdálo, poněvadž brzo sněm obecní v královstvie Českém držán býti má, abyšte VKMtí nějaké mírné a slušné psanie ke všem třem stavuom panskému, rytierskému a městskému učiniti ráčili k tomu rozumu, aby podlé toho poručenie krále JMtí, slavné paměti, jemuž pane Bože buď milostiv, krále Ludvíka JMt poručena měli, a přátelsky se spolu snesúce, podle té cedule, kteréž od JMtí máme, JMKské dobré a užitečné jednali, aby JMt opatřen byl tak, jakž jest JKMt jim toho podle tejž cedule svěřil; tu vieru do nich majíce, že se k tomu tak skutečně přičiní, aby se VKMtí a jiným přátelóm krále Ludvíka JMtí v to vkládati nebylo potrebie. Jakož o VKMtí nepochybujeme, že VMKská to lépe a užitečněji bude uměti jim rozkázati napsati, než-li my to VKMtí vypsati muožem. A při tom VKMtí prosíme, že nám toho psanie připis poslati ráčíte, abychom se věděli k čemu přimlúvati. A teď také VKMtí psaní krále JMtí, slavné paměti, kteréž již najposléz VKMtí učiniti rozkázati jest ráčil, posíláme. A s tím se VKMtí, jakožto pánu našemu najmilostivějšímu, s našimi povolnými službami poroučíme. Datum Budae feria III [sic]*) post dominicam judica anno Domini XV^cXVI.

Psáno Zigmundovi, králi polskému JMtí, od kniežete Karla, od pana Lva a od pana Břetislava Švihovského.

*) Feria III. jest 11. března; král Vladislav zemřel teprva 13. března, tudíž má býti datum snad feria VI., převeďené na 14. března.

177.

Oznamuje Křištoforovi z Švamberka smrt krále Vladislava i prosí, aby s jinými pány při opatrování hradu Pražského byl radou nápomocen.

V Budíně. 1516, 14. března. Orig. v arch. Třeboňském č. 3666.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Vězte, pane švagře muoj milý, že pán Buoh ráčil jest z tohoto světa pojíti pána našeho, krále JMt, jehožto duši všemohoucí pán Buoh rač milostiv býti. I prosím vás, jestliže by která potřeba byla hradu Pražského, že v tom budete radni a pomocni, a k témuž že jiné pány a přátele naše povedete. Nebo ktož by co proti tomu hradu svévolného předsevzal, učinil by předkem proti králi Ludvíkovi JMti, pánu našemu, i také proti tomu království. Pak ač snad žádný tak svévolný nebude, ale proto, pane švagře muoj milý, v tomto nynějším způsobu slušné jest v takové věci opatrnost mieti, a také já, dá-li pán Buoh, do toho království chci pospiešiti. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastné a ve zdraví shledati. Dán v Budíně, v pátek po svatém Řehoři léta oc. XVI°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyššie purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc, švagra mému milému.

178.

Petr z Rožmberka a nejvyšší úředníci zemští vyzývají vyšší stavy kraje Prachenského, aby na sjezd do Benešova ke dni 7. července se sjeli.

Na hradě Pražském. 1516, 28. května. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3671 (18), tern. nepag.

List obecní sněmovní.

Urozeným pánóm, urozeným a statečným rytieřóm a vladykóm kraje Prachenského, pánóm a přátelóm našim milým! Petr z Rožmberka a Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabie Pražský, Vojtěch z Pernšteina na Hluboké, najvyšší hofmistr, Jaroslav z Šelnberka a z Kosti, najvyšší komorník, Jiřík Bezdrůžický z Kolovrat, najvyšší sudí, Ladslav z Šternberka na Bechyni, najvyšší kancléř, Radslav Beřkovský z Šebieřova na Liběchově, najvyšší písař, a Burian Trčka z Lípy a na Lipnici, podkomoři království Českého, služby naše vzkazujem. Páni a přátelé naši milí! Tajno vás nebud, že jsúce spolu na hradě Pražském na sněmu obecním tohoto království Českého, to jsme stavové panský a rytieřský s pilností rozvažovali a seznali, že jsú toho znamenité a zvláště pilné našich dvou stavuov potřeby, abychom spolu panský a rytieřský stavové sněm měli, což by najspieše býti mohlo, a nám poručili, abychom ten sněm do všech krajuov tohoto království oznámili a toho den

a místo, kde by býti měl, položili. A protož, páni a přátelé milí, ten sněm našim stavům pokládáme v Benešově v pondělí po svatém Prokopu [7. července] najprv přistím, a vás s pilností žádáme, že na tom sněmu budete, a konečně jmenovaný pondělí do Benešova přijedete a jedni druhé k témuž napomenete, jestliže by poslové skrze nevědomost anebo snad jakým omylem kterým osobám s listy sněmovními nedošli, aby tudy žádné se obmeškání nestalo. I věříme vám, že toho, jakž vám píšeme, neobmeškáte. Nebo jestliže by kto, anebo která osoba z našich stavuov, na ten sněm tuto již oznámený do Benešova nepřijeli, bylo by známo a za to bychom drželi, že by ten a ti nebyli milovníci krále JMti, pána našeho, a obecného dobrého tohoto království a našich stavuov. Nebo když na ten sněm přijedete, to tak, jakž vám oznamujem, poznáte, že jsú toho pilné a znamenité potřeby, kteréž stavuov našich nikda [...] nebyly; pak-li by kto bezelstně nemohl na ten sněm a pro nemoc přijeti, ale ten aby přáteli moc dal, aby na jeho místě svoliti mohl, což se na tom sněmu zjedná, a ten bude to povinnen, což se na tom sněmu svolí, držeti, jakoby tu sám neb sami osobně jsúce byli a svolovali. Také toto jsme s pilností rozvažovali, aby pro všelijakú příhodu hotovost spěšná byla, netoliko osob našich a služebníkuov našich, ale také lidí a poddaných našich, neb znáte, že jsú toho pilné a znamenité potřeby, i také, že se odpovědníkuov v tomto království neumenšuje, ale přibývá.

A protož, znajíce takové příčiny toho býti, ač kteří z vás ještě dostatečně zřízení a spravení k tomu nejste a poddaní vaši, ale že již, s jinú pečlivostí nežli prvé, takovou věc před se vezmete: tak abychom to stavové naši na tom sněmu Benešovském skutečně poznati mohli do jednoho každého z nás, že jest tak hotov, chtěl-li by kto nám a tomuto království mimo řád a právo jaký útisk a křivdu činiti, že v tom k obraně nás všech, jedni na druhé, bezpečiti se muožem, tak aby to i jiní znali. Ačkolivěk my a stavové naši mimo řád a právo na žádného sahati nemíníme, jakož, bychom vám pak to široce vypisovati měli, nepochybujem, že to všickni dobře znáte, že jest toho a opatrnosti potřebněji nežli prvé; neb jestliže by pak kto takové věci zanedbal, již by známé bylo, že by ten aneb ti království tohoto i sám svého dobrého, k lehkosti nás všech, neobmejšlel. A teď vám také těch artikuluov, co jest o dluzích na tomto sněmu svoleno, i také o berni, výpis posíláme, o tom nepochybujiec, že se v tom tak pro dobré krále JMti, pána našeho, a tohoto království zachováte, a to všecko skutečně naplníte, jakožto milovníci krále JMti, pána našeho, dobrého a tohoto království. A což jest se na tomto sněmu nynějším věcí pána našeho JMKské a našich stavuov věcí jednalo a zjednalo i tohoto království, kteréžto věci a potřeby jsú pilné a znamenité, to vám také na tom sněmu v Benešově dále oznámeno bude. Dán na hradě Pražském pod zemskou pečeti menší království Českého v středu po svatém Urbanu léta oc. XVI°.

179.

Petrovi z Rožmberka oznamuje, že poslové s listy sněmovními po krajích již chodí; Pražané žoldnéře že přijímají a města obeslali, aby vojensky na hotově byla, protože aby také stavové panský a rytířský hotovost sebrali; páni a rytířstvo pod obojí že v Hradci Králové sjezd míti budou oc.

Na hradě Pražském. 1516, 5. června. Opis souč. v archivu Třeboňském č. 3671, (17).

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane přáteli muoj milý! Prál bych vám věrně rád, abyšte se dobře měli a zdraví byli. Račte věděti, že již poslové po krajích jdú s listy sněmovními i také s těmi artikuli, co jest svoleno o berni a o dluziech odloženie, jakož vám teď toho přiepisy posílám; než jiných více artikuluov ještě sem poslati nemohl, neb ještě jich všech z desk vypsanych nemám.

Poznal sem to již několikrát, že Pražané a města po sněmiech brzo vždy něco nového před se berú, a proto takové věci časem třefovaly se škodné, že skrze to mievali jsme znamenité práce i náklady; ač jim dále vždy toho více přibývá, ježto lidé, mně se zdá, bude-li to déle trvati, nikterak toho snéstí nebudú moci pro své škody a záhuby, jakož já toho také netoliko na jiných, ale i na sobě díl čiji. Neb které opatrnosti v pokoji mieti a náklady činiti pro nebezpečnost musíme, a jiní jsúce před námi bezpečni, aby svú vuoli proti řádu a právu provozovali: tehdy snad byla by lepší válka, aby také ti na se péči měli, od kterýchž my jako na každý den nebezpečnosti očekáváme a úkladných podvoduov bez bázně božské a studu lidského; ježto příliš veliký jest čas k tomu nám tak prohlédnutí a k tomu skutek přiložiti, abychme v lepším opatření a v dostatečnější bezpečnosti s boží pomocí v tomto království býti mohli, odpierajíc lotrovskému šibalstvu.

Toto račte věděti, že obce Pražské těchto dní několikrát pospolu byly a o to se svolily, aby ktož má za sto zlatých dal XV gr. českých, a již i žoldnéře přijímají. I v některých jiných městech a i jináče k hotovosti se skutečně strojí, a města obeslali, aby vojensky na hotově byli, a když je po druhé obešlí, aby na pole táhli. A tak jest tomu rozuměti, jestli že naši slabost a neopatrnost poznají, že konečně prvé tohoto sněmu Benešovského na pole vytrhnú: komu pak budú škoditi, na to se netřeba ptáti, neb tomu všickni rozumíme.

Protož, jakož i v sněmovních listech toho dotčeno jest, abychme hotovost měli, i již sluší ji mieti skutečně a našim poddaným zjevně rozkázati, aby vojensky hotovi byli; neb městský stav nic se s tím nekryje. A jest-li že by kto chtěl pak sebrati mimo řád zemský, sluší tomu překaziti. Nebo byť k nám měli pěkně mluvití a jináče s skutky činiti, a my tomu věřili, byli bychme podobni k těm nerozumným a hovadným ptákům, kteříž na vnađu spadají a potom je sítkami přitrhují a ztepú; ale pán Buoh rač nás toho nerozumu a zhovadilosti zachovati. Než jistě, muoj milý

pane a prieteli, písť vám toto z jistých a z hodných příčin, znaje toho tohoto království a naši potřebu, kteříž při pánu svém a při řádu stojíme.

Toto jest se nám některým z našich stavuov prvé přiházelo, když koho posel s listem sněmovniem nedošel, by mu jich jiných sto pravilo, že se k tomu stavěl, jako by o tom sněmu nevěděl: než mně se na tento čas zdá, abychme těch zvláštností, kto jsou to činili, zanechali a se opatrovali, jedni druhých neopůstějíc; potřebnější jest již toho, než-li v těch ve všech letech, pokud má paměť stačuje, za králování krále JMti, slavné paměti.

Také račte věděti, že stavové pod obojí spůsobu, panský a rytířský, obsílají se k sjezdu do Hradce nad Labem ke čtvrtku po svatém Vítu [19. června], chtějíce něco o to jednati, co se toho sekretu dotýče oc. A tak jest mi oznámeno, že pan Kostka jest toho puovod, neb by snad radši Hory užíval, nežli by toho přál, aby se odtud dluhové krále JMti platili.

Páně kancleřova jiezda do Řezna, která býti má, toho bych jemu rád přál, aby tam dobře zjednal, ale nevčas se nynie trefila pro spletky městské. Však ktož tam do Řezna pojedú, jest potřebí, aby doma jejich poddaní na hotově byli a též i jiní. Nebo i o tom slyšeti, že města chtějí některé zámky obháněti, ačkolivěk to sobě najméně vážiem. Však kdybychme hotovi nebyli a oni na pole vytrhli, není toho co proto lechce vážiti. Dán na hradě Pražském, ve čtvrtek den sv. Bonifácia léta oc. XVI°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Uroz. p. p. Petrovi z Roznberka oc, panu přieteli mému milému.

Cedule do téhož listu. Toto také račte věděti, že jest mi dnes praveno, že někteří od měst mezi některých pánuov lidi jdú, je namlouvajíce, aby k městům přistupovali. I račte toho povážiti, jaký jest to také řád. A i o jiných neřádích rozličných více slyším, než čehož jistě neviem, o tom tak široce nezdálo mi se vypisovati.

180.

Odpovídá na list purkmistra a rady Starého města Pražského v příčině Jindřicha Bohmického i ohražení se proti jiným oc.

Na hradě Pražském. 1516, 6. června. Opis souč. v arch. Třeboň. č. 3671 (23).

Službu svú vzkazuji, vzáctné opatrnosti páni přátelé milí! Psanie, kteréž jste mi, což se Jindřicha Bohmického dotýče,*) učinili, toho jste také v tom psanie dotkli, když by řád a právo v zemi této v své celosti a váze býti mělo a bylo, takovému jeho úmyslu pruochoodu dáváno že by nebylo oc: i toho neznám, by našimi stavy

*) Jaký smutný konec vzal, viz Staré letopisy české, vyd. od Palackého, str. 407.

v čem z práva vystupováno bylo; než jestliže která osobu v čem by se jaký výstupek stal, na to jest také právo zřízené, kterak proti takovému zachováno se býti má. Což se pak jmenovaného Bohmického dotýče, když jest jeho odpověď na pana sudieho nejvyššího tohoto království, kterémuž toho času byl jsem úřad svůj poručil, vznesena, o té jest věci do všech krajuov tohoto království rozepsal; a tak známé jest, že výstupek našimi stavy ku překážce řádu a práva, tak v tom jako v jiném, nestal jest se. Také kdež mi psali jste, že se v tom ohražujete i opoviedáte, kterak byste zachovati chtěli k těm, čeho v tom psaní a koho dotýčete: i takové opovědi, nevěda na koho se jmenovitě vztahuje, neviem, kterak k sobě přijíti, poněvadž rád a právo tak dobře za krále JMti, pána našeho tohoto nynějšího, jako za krále JMti, slavné paměti, mělo by a má v své mocnosti trvati a zuostati. Než když byste mi co toho oznámili, ježto by mému úřadu ta věc náležela, věděl bych se v tom kterak zachovati; pak-li přes to co jiného proti komu před se vezmete, tomu bych já nerad byl, neb kterak by to panskému a rytířskému stavům mohlo býti trpělivé, můžete to znáti. Než kdyžby práva nešla a konečně přetržena byla, jakož pán Buoh toho rač zachovati, neb kým by to přišlo, nebylo by jeho poctivé, tehdy chtěl-li by kto koho za nepřítele jmíti, však tomu zejména a ne jinému měl by svou čest ohraditi; ač, poněvadž krále JMt jednoho pána máme, i to bylo-li by poctivé, ktož by takovou věc svévolně učinil, jest co rozvážiti. Dán na hradě Pražském, v pátek po svatém Bonifacii léta oc. XVI°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Vzáctné opatrnosti pánům purkmistru a radě Starého města Pražského, přátelům mým milým.

181.

Petrovi z Rožmberka o sjezdu strany pod obojí v Hradci Králové a že by chtěli míti sněm v Praze; o sjezdu rytířstva v Strakonických oc.

Na Blatné. 1516, 28. června. Opis souč. v archivu Třeboň. č. 3671 (24).

Od pana Lva.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Jakož měly jsú sjezd strany pod obojí spuůsobu v Hradci nad Labem, i ač se jich, jakž toho zprávu mám, nemnoho sjelo, však což jsú ti, kteří se byli sjeli, zjednali, teď vám toho přiepis posielám. Pak poněvadž byli jsme s vuolí našich stavuov vybráni k tomu v Praze jednání, což zjednáme, že to má býti stálé: ale z toho jich v Hradci jednání jiný se v tom, jako nějaký nový zpuosob obmajšlé, a jakž já tomu rozumím, že ti, bych řekl pod obojí, ale spíše snad mohl bych říci pikharté, chtěli by sobě berní své viery dovozovati, jako města pro berní našich svobod ujímati; ale bohdá z vobého nic nebude. Nebo,

pane příteli muoj milý, poněvadž se takové věci puosobí, když jedné námi nesejde, tehdy sejde-li kým jiným, ač mají se jistě nač rozmysliti; a když my sobě přátel pohledáme, kteříž upřímně dobrému bychom rádi, zviete to, dá-li pán Bóh, že ti, ktož pletou, budou musiti jiných rozumuov, ale ne své vuole užívati.

O ten artikul, jakož svou vírou chtí nám rovni v poctivostech a v úřadech býti: i mně se zdá, aby jim byla dána na to poctivá odpověď, však že se nám toho, což jest pod secretem vydáno, nehodí tvrditi z příčin mnohých, a také, bychom měli k tomu, čeho oni žádají, přistúpiti, že jsú toho také slušné příčiny, že se nám toho učiniti nehodí do let dospělých krále JMti; než-li když by JMKská k letóm přišel a v tomto království byl, že na to bude jim dána, budou-li toho žádati, konečná odpověď. Pak-li vždy na tom nebudou chtít přestati, tehdy mně se zdá, abychom toho podali na ciesaře a na krále polského JJMti, a při tom jich napomenuli, což jest se na sněmech zjednálo, aby to drželi. A také bude se jim moci ukázati list pod pečeti krále JMti, slavné paměti, že toho JMt v nic obracuje, co jim pod secretem, což se viery dotýče, dáti ráčil. A z té příčiny o tomto vám tak mnoho vypisuji, abyšte před časem ráčili sobě to rozvážiti, a to abychom pak na nynějším sněmu, což se nám bude za dobré zdáti, v hromadu snesli.

Také jsem tomu srozuměl, že by se jim chtělo v Praze sněmu novému: pak neviem, proč do Prahy chuť mají v těchto nynějších splecích, co města před se berou; než mně se tam nyní nechce, kromě úřadu mého.

A kdež jest v těch artikulech také zmínka „jestli že by z cizích zemí na nás táhli nebo do země vtrhli“: i při tom artikuli sluší nám velikú opatrnost jmíti, nebo mně se konečně zdá, že se to nejvíce vztahuje proti ciesaři a králi polskému JJMtem, ježto bych je radši měl podle vuole pána našeho za poručníky, nežli pana Kostku za mincmajstra; a poněvadž ti, kto se byli sjeli, k tomu se podobně ukazují, jako by dobré obmajšleli: i pilné věci zapoměli, kterak by se měla Hora opatřiti k dobrému krále JMti a tohoto království. Ale není div, že toho zanechali, nebo snad tím úmyslem ten sjezd učinili, aby pana Kostku v jeho neřádu potvrdili. Jistě jest třeba naše věci k dobrému pána našeho a tohoto království k konci vésti a k tomu užiti, kohož slušně muožeme. Nebo s těmi tadyňky těch některých lidí málo nebo nic bychom zjednali, a mnohé útraty vynaložiece bez toho bychom byli; i lépe to radši vynaložiti, z čehož bohda muože něco dobrého přijíti.

V tomto kraji rytierstvo, kteří měli sjezd v Strakonících, ač se něco počelo mezi nimi plésti, ale proto na tom zuostali, aby s mocí na sněm do Benešova poslali: ježto mi se zdá, že to tak nyní býti muože a že slušného otporni nebudou.

Račte věděti, že pan kanclér má smlúvu s falekrabí JMtí, což se Hajdeku dotýče, a má jemu panu kancléři dáno býti X^m zlat. rýnských, jedna polovice na bromnice najprv příštíe a druhá potom v roce.

Já když k sněmu pojedu, mám úmysl ležeti v Sedlčanech, ježto jsú tři míle neveliké od Benešova; a odtud chci vyjeti ráno, abych byl, dá-li pán Bóh, v Benešově v pondělí po svatém Prokopu [7. července] před polednem. I prosím račte tam také před polednem býti, abych mohl s vámi o některé věci prvé, než-li se jiní sjedou, rozmluviti. A rač pán Buoh dáti nám se spolu šťastně ve zdraví shledati. Dán na Blatné, v sobotu u vigilji svatých Petra a Pavla, apoštoluov božích, léta oc. XVI°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, panu příteli mému milému.

182.

Křištoforovi z Švamberka v příčině společné jízdy k císaři.

Na Blatné. 1516, 22. srpna. Orig. v arch. Třeboň. č. 3676.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře! Což se naší jízdy k císaři JMti dotýče, za to vás prosím, že ke mně na Velhartice přijedete tento čtvrtek najprvé příští [28. srpna], nebo nezajedete nežli snad dvě míli; nebo z Velhartic nemáme do Kočína nežli V¹/₂ míle, a to muožeme bohdá snadně za den ujeti. Pak-li byšte nemohli přijeti tento čtvrtek pro sjezd, jestliže jej v Preštích mieti budete, ale prosím, že nazajtrí v pátek budete na Velharticích. Pak-li byšte vždy toho nemohli učiniti, tehdy prosím, že svojo vozo špízni, aby na Velharticích byl ve čtvrtek, pošlete, abych já své věci dal naň sklásti v pátek, a potom v sobotu před svatým Jiljím [30. srpna] vyjel bych ráno s panem písařem a s panem Oplem, a dočekali byšte mne v Najrště, a odtud předce ten den dojeli bychom do Kočína. Však muoj milý pane švagře, radši bych, a za to prosím, abyšte ke mně na Velhartice, jakž vám píší, přijeli. A pán Buoh všemohúcí rač nám dáti spolu šťastné ve zdraví shledání. Dán na Blatné, v pátek před hodem sv. Bartoloměje léta oc. XVI°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Panu švagra mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

183.

Křištoforovi z Švamberka, aby v příčině opatření purkrabství kraje Hradeckého na sjezd do Benešova ke dni 24. dubna přijel.

Na hradě Pražském. 1517, 8. ledna. Orig. v archivu Třeboňském č. 3685.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Vězte, že jest na mne vzneseno, kterak by mělo býti potřebí opatřiti úřad zemský purkrabství

kraje Hradeckého: žádající mne, a zvláště někteří z téhož kraje Hradeckého, abych podle zřízení zemského, s volí krále JMti slavné paměti, a na obecniem sněmu učiněného úředníky zemské a soudce zemské i také krále JMti rady obeslal, aby, spolu se sjedouce, toho povážili a radu svú oznámili, a o to se podle téhož zřízení snesli a srovnali, kým by a kterou osobou ten úřad měl býti opatřen. Pak aby mnú v tom nic nesešlo, a pokudž by mi náležalo, obmeškáno nebylo, rád bych o to brzo sjezd těm, kteříž do takové rady příslušejí, obeslal. Ale poněvadž, pane švagře muoj milý, na tomto nyní minulém sněmu dlúho jsú lidé byli, a z některých příčin nynějšieho soudu zemského i komornieho jest odloženo, snad také pro sněm budúcí, kterýž, mám naději, že bude při času svatého Jiří v Benešově: pak, bych měl již dotčený sjezd jiný čas než při tom sněmu pokládati, mohli by sobě někteří k tomu jeti obtížiti, a kdyby se nesjeli snad jich větší díl, tehdy snad menší počet to by sobě rozvažovati a k tomu jeti obtěžovati mohl. A protož aby ta věc tím podstatněji k slušnému spůsobu a místu přivedena býti mohla, za to vás prosím, že v Benešově budete na zajtří po svatém Jiří [24. dubna] najprv příštíem, jakož jiným, pokudž mi v tom náleží, o též píši; a tu spolu s pány a s rytierstvem, ouředníky a soudci zemskými a radami krále JMti soudu komornieho chci rád k tomu se přimlúvati, pokudž jest podle jmenovaného zřízení, aby námi v tom nic obmeškáno nebylo, než tomu se dosti stalo, pokudž se bude nám v tom náležeti zachovati. Dán na hradě Pražském, ve čtvrtek po svatých Tří králích léta oc. XVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabě Pražský.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka a na Blatné oc, švagru mému milému.

184.

Křištoforovi z Švamberka o sjezdu v Benešově.

Na Blatné. 1517, 16. dubna. Orig. v arch. Třeboň. č. 3691.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, přál bych vám toho věrně. Muoj milý pane švagře! Což se toho sjezdu dotýče, o kterémž sem vám prvé psal, má býti v Benešově na zajtří po svatém Jiří [24. dubna]. A tímto krátce to zavírá, neb nyní také mnoho jiného psaní před sebou mám. Než toto jistě vězte, že jest toho sjezdu zvláštní pilná a znamenitá potřeba: a protož bych vás rád také na tom sjezdu viděl, ačkoli vám i každému z přátel našich a již také i sobě, pokudž bych slušně mohl, rád bych práci umenšil. Dajž pán Buoh, muoj milý pane švagře, nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Blatné, ve čtvrtek po hodě slavném velikonočniem léta oc. XVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Panu švagru mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

185.

Křištoforovi z Švamberka, že se mu nelíbí, aby sjezd kraje Plzeňského v Plzni držán byl oc.

Na Blatné. 1517, 6. května. Orig. v arch. Třeboňském č. 3695.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Vězte, že jest mi dnes oznámeno, kterak již pan Albrecht z Šternberka o sjezd toho kraje Plzeňského obsielá do Plzně. Pak potřeba sjezdu, znám že jest: nežli na tento čas aby v Plzni byl, to mi se z některých příčin nelíbí, i také z té, že tam někteří do Plzně nepojedou. Než potřebie jest jistě v tom kraji i také nám všem opatrnosti, nebo psal mi pan Jan z Rabštejna, jako na Hostouni jest, že mu syna nejstaršího vzali a do Němec unesli.

Slyšel sem, že sobě mnozí to velmi obtěžují a zvláště z rytířstva, že jsú Pražané dali stíti Jaroslava Přerubenického.*) Pak jestliže také o to budou chtieti co mluviti anebo jednati na tom sjezdu kraje Plzeňského, neviem, kterak se to muože slušně u Plzni trefiti.

Také vězte, pane švagře muoj milý, že jest mi psal pan Jindřich Švihovský, švagr muoj, že má nějaké poselstvie z Mnichova, a že ta řeč konečná jde, že se již ciesař JMt k těmto zemiem obrátil a že brzo má býti v Aušpurce; a že má s králem Francským smlúvu. A pan Břetislav,**) že by také brzo v Čechách býti měl, a že jest snad již v Mnichově. I prosím vás, že tyto noviny, ač neviem, vše-li jsú jisté, také panu strýci vašemu a švagru mému milému oznámíte. A pán Buoh všemohúcí rač dáti, abyšte se dobře měli, a spolu bohdá abychom se, muoj milý pane švagře, šťastně a ve zdraví shledali. Dán na Blatné, v středu po sv. Florianu léta oc. XVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Panu švagru mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

186.

Vojtěchovi z Pernšteina o nesbodě se stavy moravskými v příčině Hynka Bočka z Kunštatu oc.***)

Na Blatné. 1517, 5. července. Opis souč. v archivu Třeboň. č. 3686, (16. 17.).

Službu svú vzkazuji, urozený pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Jakož ste mi psali, což se pánuov Moravských dotýče, i také při tom jejich psanie přípis poslali: z toho jsem srozuměl, k čemu jsú nynie náchylni; pak poněvadž každému jest ta svoboda dána z lidského národu, že máme vuoli činiti dobře i zle, i tolikéž jest to při nich jako při jiných, než každému jest potřebie to rozvážiti, co činie.

*) Viz Dějiny České od Palackého V. 2. str. 324.

**) Břetislav Švihovský z R.

***) Viz Dějiny České od Fr. Palackého V. 2. str. 324 oc.

O psaní pánuov Moravských, co hajtmánóm do krajónv tohoto království píší, ještě nic nevím, krom co jste mi o tom psali; a také neviem, k čemu se to psaní trefiti má; neb hajtmáné v krajiech co mají řediti a co nic, věc jest dosti zjevná a známá. Však má-liť býti neřád, odněkud jest se vždy začíti, a byť pak i z Moravy přišel, nic to nového nebude; nebo jsú ještě paměti, co jest se od některých odtud i prvé snad přiházelo, ježto netoliko pána mívali sme u věku mladém, ale i v dospělém, a proto naposledy k tomu přicházelo, že království České i markrabství Moravské tím zůstávalo, čím jsú.

Muoj milý pane švagře! Jakož páni a rytířstvo toho markrabství píší, předkládajíc spravedlivost páně Bočkovu: ježto snad žádný z nás tomu na odpor není, jakú spravedlivost má; ale mám za to, že i u nich, kdož má k čemu spravedlivost, že ne mocí, než tím pořadem, co jest u nich za právo, toho hledí; snad my také měli bychme téhož užiti; ale pro naši, jakž jest rozuměti, nesvornost, snad sme nyní u jiných národuov a lidí zlechčenější než-li jiní, a máme-li trpěti těžkost od cizích, též jest i od svých; však na konec slušelo by vždy pomněti, a pán Buoh rač dáti dobrý s poctivostí, čehož se za peníze kúpti nemůže.

Jakož také píší páni Moravští o landfridu svém: i mám za to, že dsky království Českého sú starší než-li ten ladfrid [sic], a protož, kdyby k tomu chtěli právě pohlednutí, jakož snad to udělají, když jim to bude předloženo, že pan Boček byl jest Čech a v soudu království Českého sedal a toho času v tomto království statek, na kterémž seděl, měl; jaké jest zřiezení tohoto království, kterak se má z něho, kto by v něm býti nechtěl, vyhostiti, a kterak se dskami přiznati i také kterak právem živ býti. Ješto té sem naděje, kdyby někto z toho markrabství chtěl se v tomto království osaditi, že by tudy nechtěli páni Moravští svých práv a svobod uraziti, a kdybychom se proti tomu zasadili, snad by nám za zlé měli; i když to budou ráčiti u sebe rozvážiti, snad by nás také měli při našich právech a svobodách zůstaviti, neb sem i to slejchal, že království České jest hlava a markrabství Moravské oud. Ale na tom mnoho není, bychme pak byli i vlastní bratři, kdybychme spolu dobře býti nechtěli.

Také, kdež i toho dotčeno jest v psaní pánuov Moravských, že za jiné nemají, než že jest všecko učinil podle smlúvy, totiž pan Boček, kterýž měl s panem Trčkou: i mně nenie potřebie o to pře držeti, ač snad mohl bych řéci, že neučinil, neb neviem, by páně Hradeckého sestře věno dotvrdil a tak ujistil, jakož by býti mělo; a také o tom sem neslyšel, by pan Albrecht z Gutštajna jeho pana Bočka z puohonu propustil, kterýmž jej, když ještě Polnou držal, zastihl. Ale má-li býti před se neřád, rozprávěti mnoho o spravedlivosti, snad by byla věc zbytečná, a zvláště bude-li mieti na tom býti, aby páni Moravští anebo i my měli sami pře vésti a sami na to ortel činiti; než má-li se spravedlivost vyhledati, snad by bylo někoho potřebí

prostředka, ale nám Čechům snad v tom ani v jiném místo dáno nebude. A ráčí-li pán Buoh nás i tím pro naši nesvornost trestati, buď jeho svatá vuole, ač i to viem, že časem svým ráčí pán Buoh dávat i hříšným milost.

Tuto již, muoj milý pane švakře, mnoho jsem vám psal, ale snad tudiež sobě těch psaní uskrovníme vespolek, když nám na kyrusy přijde; než jáť sem jim velmi nezvykl; ale jest dávné příslovie, že nouze vuole nemá, a pro svú poctivost že člověk mnoho učiniti musí a povinnen jest. Než poněvadž máme dobré přátele v markrabství Moravském, abychme spolu dobře byli, rád bych tomu byl; ale musí-li vždy neřád býti, kterak tomu jináč říci než: co musí to musí; nebo když Kartáčtí nechtěli s Římany pokoje mieti, musili jim toho povolit, a jaký pak konec z toho přišel, toho při tom nechávám, než nebyl jest všem ziskem. Máme krále JMt, pána našeho, dědičného spolu s markrabstviem Moravským, ač jest JMt mlád: ale kto by svévolně, jsa JMtí poddaný, chtěl jiné poddané přes spravedlivé poddání hubiti, snad by tolikéž bylo jemu a za jednistajnú věc počteno, jako bychom měli pána starého; také máme i poručníky. Jest-li se pak těm třeba opoviedati, toho nechávám při rozvážení těch, kterýmž to snad bude příslušet napravovati. Než bychme se sami radši srovnali, nepotřebujíc jiných národuv, slušelo by z toho pána Boha chváliti. Dán na Blatné, v neděli po svatém Prokopu léta oc. XVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Vojtěchovi z Pernštajna a na Hluboké, nejvyššímu hofmistru království Českého, panu švakru mému milému.

Cedula do toho listu. Muoj milý pane švakře! Ještě mi se zdálo toto vám napsati, že pánuov a stavuov markrabství Moravského nikda sem sobě lechce nevážil a nevážím, jestliže by pak kto je lechčil, toho sem nechválil; než kterak sme my také vážení, toho nechávám v straně; než proto, cožkoli sme, vždy něco jsme. Nežli dajž pán Buoh, abyšte dobře v Majtě zjednali, tak abychom ku pomoci jedni jako druzí cizích národuv nepotřebovali, ačkoli i zápis máme, od koho nemáme býti opouštění; ale té práce umenšiti jiným i sobě sami chválil bych. A poněvadž Pražané snad jménem i stavu městského v Majtě také býti měli by: ta města Moravská, ježto sú snad také v lantfridu, nepíší vám, by se dávali v stranu, a snad skrze ten třetí stav nějaký se prostředek najde, čemu sme se prvé nenadáli.

Což se sněmu dotýče, tomu sem srozuměl, jako by páni Moravští dotud čekati nechtěli: i námi jest to nesešlo, neb jsme tomu neradi, že jest sněm držán nebyl, kterýž tohoto času minulého v tomto království býti měl.

Také u mne jest v tom rozum krátek, co jsme my pánóm Moravským vinni, že se k tomu tak ukazují, jako by strpenie dalšího pokojně mieti nechtěli: ač snad změni v tom svojo úmysl, neb té viny neznám, že se my svých práv a svobod držíme,

bychme tím zle činili, a také ještě velmi z toho nežalujem, že proti nám zjevně v tom markrabství nepřátely tohoto království přechovávají, ježto jest to veliký rozdiel od Zachaře, jestliže jeho kto tajně přechovávali.

O glejt panu Bočkovi, mně se zdá, že jest snadné, neb sme prvé k tomu svolili, aby jej měl; a byť pak i psaného neměl, k čemu sme svolili, mám za to, že proti tomu žádný mluvití nebude. A kdyby i glejtu neměl, však my ještě nejsme na tom, abychom přes právo moci užívali, leč při pokoji nebudem moci zuostaveni býti.

List, kterýž má býti panu Petrovi Žirotínskému, poslal sem vám jej z Prahy.

Prosim vás, pane švagře muoj milý, na čem v Maytě zuostanete s pány Moravskými, že mi to brzo oznámíte; neb nemůžeme-li při pokoji zuostaveni býti, abych já také mohl to spěšně tu, kdež jest toho potřebie, oznámiti, jakož snad bych pak něco i předeslal, však s vajminkou, bude-li potřebí; mám za to, že by huoře nebylo.

187.

Petrovi z Rožmberka, že se mu nelíbí ujednání na sjezdu v Mýtě; žádá, aby do Netolic přijel, kamž i jiní přátelé přijedou v příčině sporu Hynka Bočka z Kunštatu s Bur. Trčkou z Lípy.

Na Blatné. 1517, 18. července. Opis souč. v arch. Třeboňském č. tern. 3686, f. 12.

Urozený pane, pane, příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že dnes přineseni mi listové od pana hofmistra a pana Litoborského z Mayta; a při tom poslán mi spis, co tam najednáno, ježto mi se téměř nic nelíbí; jakož vám toho teď přípis posílám. Než jiných věcí, ježto jsú dosti potřebné, nemohu vám pro krátkost času přípisuov poslati.

Také mám psaní dnes od pana podkomořího*): kdež žádá našeho shledání, jakož jistě potřebné jest. Pak mám jemu oznámiti na cestu, kde by se měl s námi shledati: i nevěděl sem kde lépe na tak krátký čas, nežli v Netolicích, a zvláště pro vás, neb nemáte z Krumlova než tři míle. I za to vás prosím, že tam ráčíte tuto středu, na den svaté Maří Magdaleny [22. července], přijeti. A tu já také, dá-li pán Buoh, i pan podkomoří budeme: a píši panu kanceléři a panu Hendrychovi z Švamberka i panu Křištoforovi, neb jest nyní na Zviekově, i také panu Janovi z Šternberka, žádaje jich, aby také v Netolicích tuto středu byli; neb budeme mieti oč rozmluviti, i snad jiného sjezdu potom brzo u větším počtu potřebovati.

Dnes také před samým večerem přineseno mi něco listuov z kraje Hradeckého, ač sem ještě některých nepřečetl pro jiná zaneprázdnění; než co sem přečetl, jsú věci pilné a znamenité, tomuto království potřebné v čas opatriti; jakož pane a příteli muoj milý, chci to vše s sebou do Netolic vzíti, abych vám ukázal.

*) Burian Trčka z Lípy a Lípuce.

A rač nám dáti pán Buoh všemohúcí spolu šťastné a ve zdraví shledání! Dán na Blatné, v sobotu den svatého Arnolfa léta oc. V^cXVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rosenberka oc, panu příteli mému milému.

188.

Rozeslá list po krajích, kterýmž brání se proti nářku Hynkem Bočkem z Kunštátu naň učiněnému a v listech také po krajích rozeslanému, v příčině sporu Buriana Trčky z Lípy s Hynkem Bočkem z K.

Na hradě Pražském. 1517, 13. srpna. Opis souč. v arch. Třeboň. tern. č. 3686 sbn. 25.

Od nejvyššího pana purkrabie Pražského po krajích království Českého.

Urozeným pánům, pánuom, urozeným a statečným rytířům, urozeným vladkám, moudrým a opatrným městům kraje Prachenského, pánuom a přátelům mým milým! Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský. Službu svou vzkazují páni a přátelé moji milí. Račte věděti, že jest mi oznámeno, kterak by pan Hynek Boček, jako na Polné byl a z Kunštátu se píše, psaní učinil do krajuv tohoto království Českého pánům a rytířstvu VMtem, těm dvěma stavuom, o některou svou věc; při tom čině o mně znamenitú duominku, ježto mám za to, že jsem jemu žádné hodné příčiny k tomu nedal, aby o mně spravedlivě měl co psáti, dotýkaje mne a tudy chtěje VMtem a všem vuobec mne tím voškiviti, čehož se při mně, bych co učinil, ježto by mi slušně nenáleželo, v pravdě nenajde. Leč sobě do mne to obtěžuje, že bych nerad toho viděl, aby on, aneb kdožkolivěk jiný, proti právu a zřízení zemskému do tohoto království k rozmnožení neřádu válku uvedl a tudy skrze to na toto království skázu přivedl: ježto s pomocí buoží takové věci sluší mi se zepřítí i jiné obyvatele tohoto království podle úřadu mého k tomu napomínati, abychme tohoto království hájili a bránili, a v tom sobě jedni druhých nepouštěli. Pak aby VMt tomu jeho psaní, v čem mne zejména přimieňuje, i kterak také tomu rozumím, co na mne v tom vztahuje, dostatečně vyrozuměti mohli, teď tuto VMti to napsáno posílám těmito slovy:

„Ale nic mi to divno není, zvláště do pana Lva, neb jest on tohoto přirození, aby na se mnoho bral a k sobě mnoho přijímal. Než pokudž zase od sebe odvozuje, v to já na tento čas nesahám, než k rozeznání VMtem připouštěm; ale té víry do VMti nemám, abyšte na výkladu páně Lvovu i těch pánuov a z rytířstva, kteří jsou se v Netolcích sjeli, přestati ráčili a jim k vůli podle Buriana Trčky toho pomáhali, což by bylo proti spravedlivosti mé; ježto snad i tudy nejsnadší cesta těm aneb tomu odevřena býti by mohla, což k cizozemcům pospíchají, nevhledajíc se

na škodu pána našeho dědičného ani na vlast svú, než ledaby své věci, kterýmiž jsú pána našeho i tohoto královstvie zavedli, provésti mohli. A bezpochyby o tom držím, že ten neb ti, kteříž jsú téhož úmyslu, tady a tím způsobem toho hledají, aby k tomu přístup mieti mohli oc.

To dotud vjepis toho psaní páně Bočkova, kteréž se s pravdú nesrovná, v čem mne i těch pánuov a z rytířstva, kteříž jsme spolu v Netolicích byli, v tom dotýká; ježto nepochybuji, že JJMt také, pokudž toho který z nich potřebu pozná, to mluvíti aneb psáti budou podle jejich nevin. Než-li co se mne dotýče, toto k tomu pravím, kdež jest on pan Boček psal, že bych toho přirození byl, abych na se mnoho bral a k sobě mnoho přijímal: i to dobře vím, že sem toho přirození po svých předcích, že sem od starodávna pán v tomto královstvie. Než kterak on o sobě a jaká psaní od některých má, najde-li v tom o svém přirození a o svých obyčejích k jeho poctivosti, kdyby se to zjevně čtlo, mám za to, že by bylo potrobněji a více co to rozeznávati nebo rozvažovati, než-li to, kterak já zase od sebe odvozuji, že bych mnoho na se bral a k sobě přijímal; nebo nevím, bych co k sobě přijímal a na se bral, čehož bych s poctivostí učiniti neměl. A což sem s sebe zase skládal, to JMKská slavné paměti, pán muoj milostivý, i stavové tohoto královstvie schvalovali, že sem se v tom slušně a poctivě zachoval. A protož, což jest již za dobré uznáno a prvé schváleno, není již potřebie toho rozeznávati aneb rozvažovati. Ale poněvadž pan Boček, byv Čechem a nezhostiv se z tohoto královstvie Českého tím pořadem, kterak jest podle zřízení zemského povinnen, k tomu podobná psaní činí, jakoby se chtěl nepřítelem pana Buriana Trčky, podkomorího tohoto královstvie, učiniti, a tak a skrze to do toho královstvie škody činiti, poněvadž pan podkomorí jest obyvatel i také statek má v tomto královstvie: i muože-li to pan Boček s poctivostí čili jistě nic učiniti, račte toho povážiti, kterak jest dskami zemskými tohoto královstvie mezi jinými věcmi zapsáno, ktožby se z tohoto královstvie chtěl vyprodati a vyhostiti, že se dskami zemskými přiznati má, jest-li že by koho z předešlých věcí viniti chtěl oc; pak-li by kto to totiž opovrhl, že by z těch věcí před JMKskou neb soudy zemskými nehleděl, než mocí a válkú, že ten každý upadne v pokutu, jako ten nevyhoštěný, kterýby odpověděl v zemi, a k tomu ten jistý, ani potomci z něho pošlí, že nemají na věčné časy do koruny České přijati býti, tak jakž ten artikul aneb nález šíře ukazuje. I tu račte znáti, jaká jest pokuta na toho, kto v zemi odpoví z obyvateluov tohoto královstvie, jakož jiní nálezové o tom šíře ukazují. A tuto ještě nad to vaje vztahuje se i na jeho potomky; ježto i také z té příčiny rád bych, aby pan Boček podle dotčeného zřízení a nálezu zachoval se, kterak jest povinnen, poněvadž přítelkyně má jest manželka jeho, ač měl-li by dědice, aby i na ty pokuty neuvedl, kteréž jemu i každému rodiči neb obyvateli tohoto královstvie sluší se toho uvarovati.

A kdež jest také on pan Boček duominku učinil v svém psaní o cizozemcích,

že by k nim pospícháno bylo, neohlédajíc se na škodu pána našeho dědičného ani na vlast svú: i dokonale nemohu věděti, koho to cizozemce míní, poněvadž toho zejména nejmenuje. Než míní-li císaře římského JMt a JMt krále polského: o JJMtech já držím, poněvadž jsú poručníci, že JMKské pánu našemu a tomuto království dobrého přejí a JMKské škody neobmejšlejší, než což by JMKské dobrého a užitečného i tohoto království bylo.

Kdež pak také to dostavil, „než leda své věci, kterýmiž jsú pána našeho i toto království zavedli, provésti mohli“: i píše-li to sám od sebe, jest mi poněkud divné; pakli z cizieho vnuknutí anebo zprávy, jistě jest se nejistě uptal, vtahuje-li také to na mne; neb já, bych v čem pána svého zavedl aneb toto království, že bych skrze někoho to provésti chtěl, nepotřebuji toho, nebo z daru pána Boha všemohoucího tak sem JMKské pánu svému a tomuto království sloužil, že sem nic nezavedl, z čehož by mi spravedlivě mohla vina dána býti. Než míní-li to, že bych JMKskou neslušně v dluhy uvedl, tím vinnen nejsem aniž ničímž z buoží pomoci, ježto by mi mohlo z toho slušně vina dána býti. Nebo ze všeho sem řádný počet, kterýž jest od krále JMti a od tohoto království ode mne přijat, učinil, z čehož sem quitován od JMKské, slavné paměti; ježto ta quitancí jest vepsána do desk zemských tohoto království. A ktožby jináče v tom o mně mluvil, že bych řádného počtu tak, jakž již dotčeno jest, z čeho sem quitován, neučinil: mluvil sem to prvé mezi mnoho lidmi a na obecním sněmu tohoto království, že by takový o mně mluvil jako zrádce cti mé.

I toho při tom nechávám a VMtí všech i každého zvláště prosím, že jináče o mně držeti a věřiti neráčíte, než jakž o ctném pánu a na své poctivosti vždy zachovalém přísluší. Neb tohoto psaní nečiním, ja[ko] bych se chtěl v jaký hádky s panem Bočkem psaním dávatí neb to vím, že on v Moravě, kdežto jest nyní bytem, muože také dosti papíru mieti; než chce-li mne z čeho viniti, ač mám za to, že nemá z čeho, dobře sem jemu, děkujíc pánu Bohu, ku právu v tomto království usedlý, a mně také není k němu právo zavříno, z čeho bych jeho viniti chtěl. Než toliko toto psaní z té sem příčiny učinil, abyšte ráčili mú nevinu tím zřetelněji poznati, že čímž jest mne v mém psaní dotýkal, že jest to svévolně a bezduodně bez mého provinění učinil. A do jiných krajuv tohoto království též píši. Dán na hradě Pražským, ve čtvrtek před hodem slavným panny Marie na nebe vzetí léta 30. V^oXVII^o.

Když již toto jiné byl sem dal napsati, oznámeno jest mi, že jest pan Boček panu Burianovi Trékovi, podkomorímu tohoto království, odpověděl: i tu ráčíte znáti, co jest učinil; ježto kdež mne dotekl, jako bych já něco vykládal, ježto nic nevykládám, což bych vykládati slušně a spravedlivě nemohl: než tuto již není třeba zvláštního vajkladu, nebo ktož se řádně z tohoto království nevyhostí, a mimo řád

a právo odpoví, samo se to našimi právy a svolením zemským tohoto království Českého vykládá, co jest ten a takový učinil.

189.

Petrovi z Rožmberka o stavu věcí v Čechách a o svém jednání, zvláště v příčině vojenského na Kačín vytržení proti Bočkovi z Kunštatu oc.

Na hradě Pražském. 1517, 16. srpna. Opis souč. v tern. arch. Třeb. č. 3686 f. 24.

Pánu z Rožmberka od pana Lva, což se na Kačín vojensky vytržení proti panu Bočkovi dotýče, i o jiné oc.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že jest pan Hynek Boček již odpověděl panu podkomořímu, jakož vám teď toho listu odpovědního přípis posílám, i také kto jsú podle něho odpověděli. Také vám teď posílám přípis, co sú někteří páni a z rytířstva i z měst markrabství Moravského panu podkomořímu psali. Toho pak nevím, na čem jest ta věc dále s panem Bočkem postavena; nežli co jest mi při tom pan podkomoří psal, také vám toho tuto přípis posílám. A jakož jest byl sjezd v kraji Hradeckém, i co jest z toho sjezdu psáno od pánuov a od rytířstva panu Bočkovi, vše vám toho posílám přípis; i co pan Jindřich, hajtman kraje Hradeckého, stavuom markrabství Moravského psal, i také co mně při tom on pan Berka píše, když mi ty přípisy poslal, všeho vám toho přípisy posílám.

Také vám posílám přípis, co sú psali někteří služebníci pana podkomořího starším obecním a obci Pražanóm Staroměstským; ale praveno mi, že sú konšelé toho psaní dosáhli, toho pak nevím, oznámili-li je oni obci. I poněvadž jsú tito spleťci opět noví povstali, již mi se nezdálo o věcech předešlých mnoho vám nyní psáti anebo přípisy posélati. Nebo také skrze tuto odpověď přibylo mi psaní, ježto málo v tom prázdniem i s mými písáři.

Než jakož jest pan Boček nějaké psanie učinil, jakož sem vám to po panu Hrušovském oznámil, i teď vám toho také přípis posílám, i také co já zase do všech krajův tohoto království pší, ježto budete ráčiti tomu obému, jednomu i druhému, porozuměti; nebo pro mů poctivost slušelo mi to psaní učiniti. Neb také, bych pak chtěl něco strpěti, ač se v tom nehodí, proto tolikéž měl bych na něm nepřítel, anebo poněkud přitele tak, kterak naši stavové mieti budou. Než poněvadž jest se ke zlému rozběhl, s těžkem zastaví, leč musiti bude.

Račte také věděti, kterého sem měl posla v Budíně o sněm i také o ty věci, co se markrabství Moravského a pana Bočka dotýče: že jest se odtud vrátil přede dvěma dni, a nepřinesl mi žádné odpovědi, než toliko toto mi oznámil, že jest pan Trepka od krále JMti s některými více do markrabství Moravského a tohoto krá-

lovství poslán, a že jest jeho Trepky odšel ten posel v Holayči. Pak již on Trepka neměl meškati sem svým příjezdem, nebude-li v Moravě zdržán.

Také slyšel sem, žeby Hynek Pětipeský, co prvé odpověděl městům uherským, že jest již odpověděl i tomu všemu království Uherskému a někto s ním více. I jest-li tak, nenabral jest na se málo pan Boček i s tím Kunstatem: jedno aby byl nepřitelem tohoto království, druhé aby nepřátely království Uherského a knížetství Slezského přechovával, a k tomu aby landfrid markrabství Moravského přestoupil; a nejvíce toto, že jest strach toho, poněvadž jest se rádně z tohoto království nevyhostil, že jest v tom svou poctivost anebo čest nedobře opatřil.

I muoj milý pane a přáteli! Již nevím, bude-li co z toho sjezdu v Bydžově, kterýžby měl býti na den sv. Bartoloměje [24. srpna]. Však psal sem o to dnes něco pánu Pernšteinskému starému. Než jestliže ten sjezd se nesejde a pan Boček nějakého příměří aneb upokojení mieti nebude, ač bych rád pro svou pilnou zvláštní potřebu do Slezska jel, ale již na tento čas budu toho musiti zanechati. Nežli budu [sic] bez meškání všechny stavy tohoto království ke dni jmenovitému, aby se na Kočín vojensky strhli, obeslati; a tu, ve jméno boží shledajíce se, k tomu se přičiníme, abychme spravedlivosti obhajovali a zlému se protivili, a s boží pomocí z neřádu řád udělali, uživouce k tomu i těch pomoci, kohož nám pán Buoh ráčí popřítí. A dajž pán Buoh, abychom se spolu šťastně a ve zdraví shledali. Dán na hradě Pražském, v neděli po hodu slavném blahoslavené panny Marie na nebesa vzeti léta oc. XVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Cedule do toho listu: Když již toto jiné byl sem dal napsati, přineseno mi psaní od pana biskupa a jiných pánuov markrabství Moravského: i kdež jest v tom psaní zmínka o škodách, mně se zdá, přijde-li to k spravedlivému rozeznání, že spíše bude pan Boček panu podkomořímu škodami povinen, nežli on jemu. Nebo ještě vždy statku Polnického neočistil, což se věna a puohonu, kterýmiž jest v tomto království zastížen, dotýče. Pak již nechav práva, i chtělby neřádně mocí svou věc provozovati.

Cedule druhá: Slyšeti jest, ale ještě jako tajně, že se Pražané k něčemu strojí bez prodávání, než toho nevím, do pekla-li čili do nebe. Nežli nám, poněvadž při spravedlivosti stojíme, sluší již jistě skutečně hotovu býti a v čas potřeby, kteráž nastává, hned na počátku podstatně se v tom ukázati.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rosenberka oc, panu příteli mému milému.

190.

Rozeslá list po krajích všem stavům, aby vojensky vzhůru byli a na pole Kačinská mezi Kolínem a Kutnou Horou dne 4. září se strhli, poněvadž Hynek Boček z Kunštau Burianovi Trčkovi z Lípy odpověděl a oheň v království Českém již pustil.

Na hradě Pražském. 1517, 22. srpna. Opis souč. v tern. archivu Třeboň. č. 3686, sbn. 37.

Obselací list od nejvyššího pana purkrabí Pražského, aby se všickni vojensky na pole Kačín strhli.

Urozeným pánuom, pánuom, urozeným a statečným rytieřóm, urozeným vladykám, múdrým a opatrným městóm kraje Prachenského, pánóm a přátelóm mým milým! Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský. Službu svú vzkazují, páni a přátelé moji milí! Jakož sem vám i do všech krajuov tohoto království Českého psal, příčiny toho slušné a hodné oznámiv, za to žádaje i napomínaje, když bych vás obeslal, abyšte se ráčili na pole Kačinská strhnúti mezi Kolínem nad Labem a Horú Kutnú, jakož z toho mého psaní tomu jste šffe vyrozuměti ráčili: i račte věděti, že jest již pan Hynek Boček z Kunštau panu Burianovi Trčkovi, podkomoríemu království Českého, i s svými některými pomocníky odpověděl; a po tom jest mne došlo za věc jistú, že jest již vohěn v tomto království pustil. Pak to všecko podle našich zřízení zemských a práv, co taková všecka věc na sobě nese, znáti mohúce, za to vás žádám a podle zřízení tohoto království a dskami zemskými zapsání pod těmi pokutami, kteréž jsú na to uloženy, napomínám, že ráčíte k vobraně tohoto království a k přetržení takového neřádu hned vojensky hotovi býti, a na pole se, podle své nejvyšší možnosti, s svými lidmi a poddanými na grunty Kačinský strhnúti v pátek po svatém Jiljí najprv příštím [4. září], toho nikoli neobmeškávajíc; jakož o VMtech nepochybují, nežli, již majíce o tom vědomost, že tak učiniti ráčíte. Neb ktož by to obmeškal, v jaké by pokuty veliké a znamenité upadnúti mohl, toho bych žádnému nepřál. A také jiné naděje nejsem, ktož svú poctivost miluje, než-li že se tak, jakž tuto píši, zachová. Nebo tohoto napomenutí z jiné příčiny nečiním, než-li pro znamenitú potřebu tohoto království a z povinnosti úřadu mého; neb i toto račte věděti, že on pan Boček nepřátely krále JMti, pána našeho milostivého, a tohoto království i JMti krále některých zemí zevně přechovává, ježto i páni a stavové markrabství Moravského, znajíc jeho takovou neslušnost, proti němu jsú povstali. A mám za to, že Kunštát brzo v několika dnech obléhnúti chtí; ježto také nám nesluší meškati, což jsme povinni tomuto království, sami sobě učiniti. I protož vždy vás žádám a podle úřadu svého napomínám, že na kruntiech a polích Kačinských, tak jakž vám píši, v pátek po svatém Jiljí konečně vojensky býti ráčíte a s sebu, špiže za čtyry neděle míti, abyšte jiným obyvateluum tohoto království neškodili, to jest potřebí dostatečně opatřiti. Dán na hradě Pražském, v sobotu před sv. Bartolomějem, apoštolem božím, léta oc. XVII°.

191.

Petrovi z Rožmberka o vytrhnutí na Kačín, Pražané že Běčka z Kunštatů již opouštějí; že by rád do Slezska se vypravil; o poselství císařském na sněm oc.

Na hradě Pražském. 1517, 23. srpna. Opis souč. v tern. arch. Třeboňském č. 3686 č. 38.

Pánu z Rožmberka oc od nejvyššího pana purkrabie Pražského psaní.

Službu svou vzkazuji, urozený pane, pane příteli můj milý! Byš se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi ráčili psáti, což se císaře JMti poddaných a pana Jiříka z Šternberka a na Konopišti dotýče: i kterak jest s ním pan Řepa zednal, toho jistě nevím, než měl mi to pan Řepa oznámiti v Bydžově, ale již nyní z toho sjezdu nic nebude. Nebo račte věděti, že sem chtěl k vám dnes anebo konečně zítra poslati, nežli že sem prvé vypravoval některá psaní do krajuov, a v tom váš posel přijel, nežli sem já svého k vám vypravil. Pak toto račte věděti, že do všech krajův toho království píše, žádaje a napomínaje podle zřízení zemského, aby se již konečně na pole strhli na Kačíně v pátek po svatém Jiljí [4. září] nejprv příští; nebo sem tomu srozuměl, když bych tím prodlil a málo se co více spletlo, že by snad od někoho byla by mi vina dávána, že jest mnú něco sešlo, ježto bych se toho nerad dopustil.

Psal sem vám nedávno a některé přípisy poslal, ježto mělo vám toho býti dodáno, není-li prvé ale ve čtvrtek minulý [20. srpna], leč jest se co na cestě poslu přihodilo; však již teď potom co jest mi oznámeno, teď vám toho přípisy také posílám; a z toho jest k tomu přišlo, že již také k tomu stržení na pole obsílám, jakž vám posílám také toho přípis, co píše do kraje Prachenského. Také co jest mi psáno od jednoho úředníka zemského, toho vám posílám přípis, než prosím tu věc při tom zachovejte, čeho v tom psaní naposledy žádá; než nepochybuji, že dobře srozumíte, kto mi to píše.

A poněvadž, pane a příteli můj milý, již jest toho potřeba a také k tomu lidé jsou nachlí [sic] i ti, ježto o některých byla pochybnost, že jest při nich nějaká rozpačitost, ale již na tento čas k tomu pospiechají: protož prosím vás, jakož nepochybuji, že také ráčíte ten skutek i zřetelnost ukázati, aby nám lidé otporní mohli naši potstatu znáti, a na tom Kačíně s poddanými svými na den jmenovaný býti; ačkolivěk, poněvadž strýce máte, mohli byš na svém místě poslati, nežli proto bych rád vás tu osobně viděl více nežli z jedné příčiny. Ač tomu rozumím, že vy i mnozí jiní budete se moci zase domův vrátiti, než toliko, aby se nějaký slušný počet lidí vybral, kterýžby, bude-li toho další potřeba, ten neřád, kterýž povstal, s božie pomoci na našem místě napravovali. Ačkolivěk pro podstatnost píše do všech krajuov, aby podle své možnosti táhli, neb zejména mnohým pánům a z rytířstva píše, i městům a klášterům, a na zámky královské oc: nebo shledáte to s boží po-

mocí, když tuto zřetel podstaty mocné buohdá ukážem, že i ten stav, který jest právu a řádu otporný, spíše po tom na rovném přestane a pravdě místo dá, ač se jeho nynie nedotýče; než jestli že bychme na této menší věci oslabili, spíše by se jim mysl pozdvihla, že bychme větší moci chtiece odolati a odepřeti mohli [sic]. Protož vám o tom tak vypisuji, kterak ta věc při mně jest, abyšte ráčili toho šfr povážiti a v tom se věděli čím spraviti.

Což se dotýče Pražan a měst, rozumím tomu, že od přátelství páně Bočkova pouštějí, poněvadž to znají, že páni Moravští již jsou v tom při nás, a my také že jsme na tom, abychme pana podkomoríeho neopouštěli; jakož nám to sluší učiniti pro potřebu tohoto království, nebo jest již i oheň pouštěn, nebo jest jeden hamr panu podkomoríemu vypálen, než toho neviem, kladeným-li ohněm.

Jáť se, dá-li pán Buoh, tento úterý po svatém Bartoloměji [25. srpna] mám sjeti v Boleslavi s panem hofmistrem a panem komorníkem, a s některými více z pánuov a z rytířstva: a co tu zednáme, to vám chci bez meškání oznámiti; než toho ještě u sebe neumiem ustanoviti, odsud-li z hradu Pražského na to pole mám táhnúti, čili se prvé doma staviti, však proto na své zámky píši, aby k tomu tažení hotovi byli. Ačkolivěk bych mohl byl do Slezska prvé jeti, byl bych tomu velmi rád, neb co mi na tom záležie, bude-li tato věc brzo konec mieti, rád bych vždy prvé před sněmem do Slezska jel, bych měl i něco toho sněmu zmeškati; než za to já držiem, že ten sněm bude o svatém Michale, lečby se válka velmi rozmohla, než ukážem-li podstatný na počátku skutek, mám za to, že ta vojna brzo konec a bohda dobrý vezme.

Také sem pana Jiřka Konopištského zejména, aby na Kačíně byl, obeslal, jakož všem pánóm napořád o to píši, a znamenitějším z rytířstva. I poněvadž pro svú poctivosť jsme povinni tak učiniti, tehdy samo se to ukazuje, že on nynie do Rakús váletí nemůže; však bude-li v Boleslavi pan Řepa, tu šieře o tom zviem, pak-li by nebyl, chci o to k němu neschvál poslati.

Což se ciesaře JMti a Pražan a stavu městského dotýče, a toho poručenství: i mně se zdá, že JMt již má čas, ježto by snad neslušelo prodlévati pro JMti poctivé a krále JMti, pána našeho, a tohoto království dobré; a šífe o tom nynie psanie zanechám. Než-li což se dotýče toho poselství JMCské rad na sněm: mně se zdá za potřebné, aby byli posláni, však byť přijeli v témdni po svatém Michale, jedné déle neprodlévají, mám za to, že tím neobmeškají, neb také krále polského JMti rady s našimi posly jedvy na ten čas budou moci zde býti.

A což se k sněmu obeslání dotýče: psal sem vám prvé po svém poslu, kterýž, mám za to, že jest již vás došel, že muoj posel, kterýž u krále JMti byl, že mi žádných listuov nepřinesl; než-li oznámil mi, že by Trepka*) byl do Čech a do

*) Ondřej Trepka, hofmistr krále Ludvíka.

Moravy poslán, ale ještě neviem o něm, kde jest, leč snad se proto v Moravě mešká, což se pana Bočka dotýče. Nebo také on pan Boček přechovává nepřátely královstvie Uherského, a kterak mi oznámeno i kniežetstvie Rakúského a Slezského, a že i šacuňci nějací tu se na Kunštátě přijímají.

Muoj milý pane a prieteli! Což sem nynie najpotřebnějšího věděl, to vám oznamuji; a mimo to zvláštniech novin nynie neviem, krom že na zbyt práce mám, ale to jest již stará novina; ježto v pravdě, buď z toho což buď, po této vojné a po sněmu, musím sobě toho s boží pomocí uskrovniti a při tom pilnost přiložiti, čímž jest nám všecko královstvie zavázáno, abychme již bez dalších odtahuov o to sobě konec spravedlivý a bez větší naší škody učinili; nebo trpědlivost posměšná nevím by byla i pánu Bohu příjemná, než mně jest již, to já znám, škodna. Dán na hradě Pražském, v neděli před hodem svatého Bartoloměje, apoštola božieho, léta oc. XVII*.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, najvyšší purkrabě Pražský.

192.

Petrovi z Rožmberka, že již není potřebí, aby stavové vojensky na Kačín se strhli; oznamuje, jaké učinil psaní Pražanům v přčině pana Bočka; aby k sjezdu některých z vyšších stavův na hrad Pražský přijel; Boček z Kunštatu pry do Rakous ujel oc.

Na hradě Pražském. 1517, 28. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském tern. č. 3686 č. 48.

Urozený pane, pane prieteli muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Račte věděti, že včera přijel sem z Boleslavě, a zítro ráno chtěl sem k vám poslati, a v tom dnes váš posel ke mně přijel; a protož po něm toto mi se vám zdálo napsati a oznámiti, ač na tento čas, aby se váš posel nemeškal, a také maje mnoho do krajuov i jinam psaní, musím toho ukrátiti. Nežli toto račte věděti, že uznáv toho slušné přčiny i s těmi, s kterýmiž sem se byl shledal, to sem rozvažoval, že toho tak již pilná potřeba není, kterak sem se byl nadál, abychom se na pole nynie strhli. Již do krajuov píši, aby nynie toho zanechali. A protož račte také svým rozkázati nynie doma zuostati; nežli proto slušie předse hotovost míti, neb nevíme, který den může toho zase potřeba býti, jakož o to o všecko do krajuov šře píši, ale nemám chvíle, abych vám mohl po tomto poslu toho připis poslati.

Toto také račte věděti, že sem byl psaní učinil Pražanóm, což se pánuov markrabstvie Moravského dotýče, k čemu se na ten čas podle pana Bočka měli; a potom sem jim Pražanóm psal, že páni Moravští již nechť panu Bočkovi jeho své vůle trpěti, žádaje jich podle zřízení zemského, aby též jako my na pole táhli; i co mi zase oni Pražané za odpověď dali, teď vám toho připis posílám, i co oni

do Boleslavě panu hofmistru a panu Janovi z Wartmberka psali, a k tomu podobně panu Hložkovi a panu Vančurovi, ježto těm oběma připsám porozoměti ráčíte. I muoj milý pane a příteli! Mně se zdá, když budeme s boží pomocí předse podstatně na spravedlivosti státi, zase se cesty bohďa budou moci k dobrému najíti.

Nežli toto jsme za pilnú věc rozvažovali, abychme se soudce zemští i také někteří jiní z našich stavuov, jakož o to také těm osobám píši, spolu sjeli: protož za to prosím, neb mi se toho jistě zvláštně pilné potřeby zdadí, že zde ráčíte na hradě Pražském býti na zajtrí po matce boží narození [9. září] najprv přístí, ač jistě nerad bych vám v ničemž práce přičiňoval. Ale když jest potřeba, nevím toho kterak obvésti, než mám ku pánu Bohu tu naději, když se k tomu brzo pilně přičiníme, že pokojně něco toho muožeme zednati k dobrému pána našeho a tohoto královstvie, ježto snad válkou i velikými náklady toho bychom snadně nezjednali. A dajž pán Buoh všemohúci nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na hradě Pražském, v pátek den svatého Augustina léta oc. XVII*.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Cedule do toho listu. Také račte věděti, že jest mi oznámeno, že jest pan Boček z Kunštátu sjel, boje se obehňanie; neb slyšeti jest, že jsú již páni a stavové markrabstvie Moravského na pole vytrhli a snad Kunštát obehnali. Při tom sem zpraven, že by on pan Boček do Rakús ujel, a že by někde měl býti v tu stranu, jako se Janovský přechovává. I mně by se zdálo, abyšte některému hajtmanu do Rakús o té věci něco napsati ráčili, aby toho trpieno a dopouštěno nebylo; neb kdyby tak bylo, jistě by ciesaři JMti to se nelíbilo, a nám by snad také snesitedlné nebylo, ani tomu markrabstvie Moravskému.

Také račte věděti, že jest mi oznámeno, že pan Albrecht Šternberk byl na Kunštátě před paně Bočkovou odpovědi i v uodpověď i po té vodpovědi; a co sem při tom více slyšel o něm i o Rendlovi, toho nyní pozanechávám, neb se také pospolu nehodí toho všeho psáti.

Když po tomto sjezdu bude, toho sem úmyslu, abych, dá-li pán Buoh, do Slezska jel; však k tomu se chci přičiniti, abych sněm zde na hradě Pražském zastihnúti mohl. Než-li znám v tom svú škodu, že v tom svú jiezdú prodlévám; nebo, muoj milý pane a příteli, co by mi to platno bylo, kdybych netoliko tomuto královstvie, ale všemu světu užitečně sloužil, a sobě že bych zle učinil, málo by z toho moji potomci potěšení měli.

Cedule druhá. Račte věděti, když již toto jiné byl sem dal napsati, že jest mi přineseno psanie od pana hofmistra a od pana hajtmana markrabstvie Moravského, jakož vám teď toho psanie od pana hajtmana připsi posílám. Protož mně se zdá za potřebné, abychme se vždy z těch i z jiných příčin zde na hradě Pražském, jakž

vám píši, sjeli, a potom ten sjezd s pány Moravskými aby byl držán při času svatého Kříže povýšení v Bydžově, jestli pan podkomoří k tomu přiměří s panem Bočkem svolí; nebo snad, které já v tom příčiny rozvažuji, muože se něco pokojně zednati, že války nebude potrebie. A jiní znajíce naši náchlnost [sic], že bychme neřádu nechtěli trpěti, spíše sobě srozumějí a pravdě místo dadí; neb račte mi věriti, kterak sem tomu srozuměl, že toto mé předešlé na pole k vytržení obslání mnohými jest k lepšímu zpuosobu hnulo.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožnberka oc, panu příteli mému milému.

193.

Petrovi z Rožmberka o císaři v Linci, prosí, aby pan Petr přijel do Prahy, o povstání sedlákův u Hrádku oc.

Na hradě Pražském. 1517, 31. srpna. Opis souč. v archivu Třeboňském tern. č. 3686. c. 49.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte zdraví byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi ráčili psáti, že jest císař JMt již do Lince přijeti ráčil: i rád to slyším, a ještě bych radši slyšel, aby JMCská tu pobýti ráčil, až se tento sněm tohoto království dokoná, kterýby býti měl při času sv. Václava, anebo ten týden potom. Neb znám na tom JMCské poctivé a krále JMti, pána našeho, a tohoto království dobré. Nebo má-li se řád v tomto království utvrditi, bude potrebie po našem sněmu k JMCské osobně poselství učiniti; a blíželi JMt od tohoto království těchto časův bude, z té i z jiných příčin za zvláštnie dobré to pokládám. Muoj milý pane a příteli! Poněvadž jest již císař JMt od vás tak blízko, jestliže sami k JMti nyní jeti nemůžete, ale zdálo by mi se za potřebné, abyšte k JMti poselství učinili, aby se JMti to předložilo, že na tom mnoho dobrého záleží, aby JMt tu v Linci pobýti ráčil. A jestliže budete ráčiti sem na hrad Pražský přijeti při matce božie narození najprv přieští, tehdy bych o to s vámi o všecko, což mi se za potřebné zdá, chtěl rozmluviti. A za to prosím, jestli možné, račte přijeti: nebo abyšte na ten čas zde na hradě Pražském byli, držím to za zvláštní velmi pilnou potřebu.

Teď vám posílám přepis, kterak sem do krajův nyní psal, aby již na Kačín netáhli, že na tento čas toho potrebie není; a také sem to psaním svým panu Janovi, strýci vašemu, oznámil. Nežli toto račte věděti, že jacís sedláci zprotivili se právu a odboj mocí učinili nedaleko od Hrádku, a nějaký kostel osadili zbrojně; a kterak toho zprávu mám, že jest drahně lotrovstva k nim se sběhlo, okolo tří neb čtyř set. A tak rozumím, že ještě v někom více naději mají. A protož chci, dá-li pán Buoh, tento týden na ně táhnúti i s děly; neb sem pro tu potřebu několika krajuův obeslal, aby se mnou se strhli. Neb déle-li bychme takové neřády trpěli, znám, že by čím

dále vždy huře bylo. A protož pro takové neřády a zrady sluší nám všem předse vojenskú hotovost mieti. Nežli, dá-li pán Buoh, vrátím se zase k tomu času, který má zde na hradě Pražském sjezd býti při času matky božie narození najprv přieští.

Jakož ste mi také ráčili psáti a přepis psaní páně Ondřejova z Burku poslati, ježto sem tomu porozuměl. Jakož o tom prvé nepochybuji, že JMCská o dobré pána našeho a tohoto královstvie péči má, a že na tento sněm do královstvie Českého své rady poslati ráčí. A toho jest jisté potřebí, aby s dostatečným poručením a dokonálú moc majíce přijeli. Dán na hradě Pražském, v pondělí před svatým Jiljím léta oc. XVII°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozberka oc, panu přieteli mému milému.

194.

List po krajích rozeslaný: na čem jest na sněmu v přetčině odpovědníkův zůstáno; glejty jich že pod pečeti zemskou býti mají.

Na hradě Pražském, 1517, 24. října. Opis souč. v arch. Třeboňském tern. č. 3703, b.

Urozeným pánóm, pánóm, urozeným a statečným rytieřóm, urozeným vladykám, múdrým a opatrným městóm kraje Prachenského, pánóm a přátelóm mým milým! Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský. Službu svú vzkazuji, páni a přátelé milí! Jakož vás prvé tajno není, kteří jsú nepřátelé tohoto královstvie, aneb kterého stavu a osob v tomto království: i na tom jest také na sněmu nyní minulém zuostáno, ktož jsú jedních nepřátelé, že i jiných jsú obyvateluov tohoto královstvie, totiž tak, že jedni jako druzí jich hleděti a před nimi se opatrovati máme a k nim a na ně sahati, jakožto na nepřátely naše, i také k jejich pomocníkóm a fedrovníkóm; jakož i prvé znamenitě taková věc, kterak se v tom zachovati máme, dekami zemskými utvrzena jest; ježto nepochybuji, než že VMt i každý z vás tak se zachovati ráčíte. Však na nynějším sněmu také svoleno jest, kteří by takoví nepřátelé a odpovědníci glajt přijíti chtěli, že jim má býti dán pod zemskou pečeti, a to až do vánoc najprv přistích, a oni aby o sněmu, který při času svaté panny Kateriny držán bude, na hrad Pražský přijeli oc; nežli ktož by z nich listu glejtovního pod zemskou pečeti takovýho neukázal, než toliko prostými slovy mluvil, že glajt má, na to se obracet neslušie. Také račte věděti, že Přibíkovi Řesanskému a Burianovi Peřinovi glajtové předešli vyjítí mají na den svatého Martina nyní najprv přistího: a protož hned potom přísluší se k nim zachovati, jakožto k jiným odpovědníkóm a nepřátelóm tohoto království. Neb ač jest s nimi o jejich odpověď jednáno, ale nezdálo se jim k srovnání, kteréž je podkati mohlo, přistúpiti. Dán na hradě Pražském, v sobotu před svatými Šimonišem a Judú, apoštoly božími, léta oc. XVII°.

195.

Křištoforovi z Švamberka o jízdě poselství z království Českého ku králi oc.

Na Blatné. 1519, 3. ledna. Orig. v archivu Třeboňském č. 3721.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Jakož jste mi psali, že ode mne psanie o jezdu k králi JMti tepruva vás tento pátek minulý [31. prosince 1518] došlo, v kterémž sem vám oznámil, že jste také, abyšte k králi JMti v poselství od tohoto království jeli, voleni: i píšete mi při tom, že dosti jiných bez vás v tom poselství bude, předkládajíc některú obtížnost tam jeti, jakož z vašeho psanie tomu sem šffe porozuměl. I psal sem vám i jiným z stavu našeho o tu jezdu podle svolenie sněmovnieho, a že také ten posel, kterýž do toho kraje šel, měl více jiných listuov, i mám za to, že jest to tudy přišlo, že jest vás brzo nedošel. Než poněvadž o to bylo prvé mezi námi přemlouvání, jestliže by se nám ta jezda trefila, abychme spolu jeli: i z takové příčiny poslal sem o to k vám odsud z Blatné naschvál posla, ježto v tom mémú úmyslu porozumiete. A co mi zase za odpověď dáte, tím se v tom dále spravím.

Než pane švagře muoj milý, kdež jste mi toho ve svém psaní dotkli, že jiných bez vás v tom poselství dosti bude: i jest tak, že jest jich mnoho volených, ale ještě o málu viem, kteříby v tom poselství jeti chtěli; anébrž již sem tomu porozuměl, že z našeho stavu málo jich v tom poselství pojede, a z jiných stavuov také o mnohu neslyším. Pak snad nám na to přišlo: že mnoho povolaných, ale málo vyvolených. Ač snad každý svú omluvu má, než dokudž krále JMti a zemská potřeba bude zadu choditi, neviem, bude-li moci zlé se napraviti, čili což ještě dobrého bylo, dokonce dokaziti. Pak ráčí-li toto království pán Buoh zkaziti, tehdy nám jest rozum odjat; pakli ráčí je zdělati, tehdy muožeme rozum jmieti netoliko přirozený, ale od pána Boha zvláště daný. Než po skutciech bude náš rozum poznán: pakli kterak jináče se přihodí, to také tajno nebude moci býti.

Měl bych vám mnoho věcí pilných oznámiti, ale nehodí se po poslu více nežli z jedné příčiny; a jakžkolivěk jest, rád bych, bude-li možné, abychme spolu jeli. A poněvadž, kteříž bychme z tohoto království měli jeti, máme se, dá-li pán Buoh, v Znojmě sjeti na den svatého Pavla na vieru obrácenie [25. ledna], pak tu jsúce, jestliže bychme naději měli, že naše jezda předse muože se k něčemu dobrému trefiti a předkem králi JMti, pánu našemu, tehdy jeli bychme spolu k JMti. Pakli by se porozomělo, že by naše práce a náklad měly býti daremníe, obrátili bychme se zase; a proto bychme vždy nadarmo nejeli, neb bychme Moravu ohledali, ježto jsme již od některého času tam nebyli. Ale jistě važme sobě takové věci; jakž se nám zdá, to potom poznáme, ráčí-li nám pán Buoh zdraví popřieti, že malé nejsou.

Když byl v Praze, pověděl pan komorník,*) že nemá úmyslu za posla jeti, než sám od sebe, bude-li chtíti jeti, že toho vuoli chce míti; jakož jest věc i spravedlivá, neb každý z nás toho vuoli má. Psal mi také nedávno pan kanclér,**) že k JMKské chce jeti, když poslové pojedou, ale že za posla mu se nezdá býti z některých příčin, ješto mi některé oznámil. Také mi psal, že též z některých příčin nezdá se panu hofmistrovi***) za posla od tohoto království jeti; než poněvadž jest nyní poslem od krále JMti do Moravy, bude-li mu tu příčina dána, aby k králi JMti jel, že pojedě, ale ne v poselství od tohoto království. Pak jaké jsou to koli příčiny, čemu nerozumiem, toho při tom nechávám, a čemuž bych rozuměl, dokudž neznám potřeby k tomu se přimlúvati, mohu také tak nechat.

Slyšel sem, že tuto sobotu minulú [1. ledna] někteří páni měli se sjeti v Kralovicích, a snad něco o to, mají-li v poselství od tohoto království jeti, čili sami od sebe, k JMKské, aby JMt hned v Budíně podnikli, tak v tom ve všem, jako by JMt do tohoto království Českého přijel [...]. cc. I jestli že to chtí učiniti, znajíce v tom JMKské dobré, bylo by co chváliti. Pakli toliko sami pro své dobré, nyní se k tomu nic nepřimlúvám, než toliko to vyznávám, že JMKskou měl sem, mám a jmieti rád chci za pána svého dědičného, a k JMti, pokudž mi nejvýše přísluší, že chci také rád věrnú poddanost, jakožto králi českému a pánu svému, zachovati; a nad to již vějše neviem, co by jmělo býti, neb při tom žádných potřebných zvláštností neznám. Než to pomniem, že za pana Albrechta†) a druhého Albrechta Rendle chtěli v registra zapisovati, kdo chce královským služebníkem býti; a když jsme se k tomu napořád ohlásili, že se chceme dáti zapsati; i tak ta registra zmisala [sic], a dsky a naše práva i svobody zuostaly. Pak jáť nového v tom nic neviem, než po starodávnu chci rád pána svého poslušen býti a k JMKské poddanú a věrnú povinnost zachovati. A když jiné též udělá, snadby na tom dosti bylo. Pakli i v tom jaký se nedostatek ukáže, podle práv a svobod našich dám se rád napravit. Než jáť toho neznám, by nad to čeho bylo více s potřebností potřebie i vedle povinné spravedlnosti. Tuto sem vás snad již mnoho psaním zaneprázdnil, ale kdyby slušelo po poslu vše psáti, bylo by toho mnohem více, a za to držiem věcí potřebných oznámiti.

Jakož jste mi také, pane švagře muoj milý, psali, což se berně a toho šacunku, kterýž od pánuov bratruov vašich 1st gr. českých panu Hendrychovi z Gutšteina dáno jest, dotýče: i vězte, že sem o sněmu minulém o to pilně mluvil, aby se to na berni mohlo vyraziti; jakož také někteří o též mluvili, kto jsou šacunky dali cc. I dána jest na to tato odpověď od stavuov: že jest spravedlivé, aby se těm šacunkóm časem svým, což by najsplše býti mohlo, dosti stalo, a zvlášť kteříž šacunkové

*) Jaroslav z Šellenberka na Kosti.

***) Vojtěch z Pernšteina.

**) Ladislav z Šternberka na Bechyni.

†) Albrecht z Leskovce.

dskami jsú zapsáni, jakož také těch 1^m grošuv vám zapsáno jest. Ale by se to mělo na nynější berni vyřázení, že se jim toho z některých příčin nehodí učiniti; než aby předkem z té berně dluhové se krále JMti platili spravedlivě puojčení, jakž na předešlém sněmu jest svoleno. A k jinému jsme na ten čas přivésti nemohli.

Pak že vám pan sudí dvorský*) o to psal, mám za to, že jest to z toho přišlo, že na tomto sněmu minulém, když sú páni hajtmané a ředitelé s sebe ty úřady složili, že k berní vyupomínání jsú voleni již jmenovaný pan sudí a pan Petr Beneda**) a jeden z Pražan.***) A kterak o tom o všem zuostáno jest, rád bych vám toho všeho sněmu přiepis poslal; ale ještě pro krátkost času a jiná zaneprázdnění nemohu. Než dal sem již to přepisovati.†) A rač pán Buoh dáti, muoj milý pane švagře, abychme se spolu šťastně ve zdraví shledali. Dán na Blatné, v pondělí po Novém letě léta oc. XIX°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

[In tergo:] Račte VMt věděti, že poslu odpověď dána nebyla až v úterý.
Panu švagra mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

196.

Křištoforovi z Švamberka, aby ke dni 5. května na hrad Pražský přijel, kamž i jiní pánové i z rytířstva se sjedou.

Na hradě Pražském. 1519, 27. dubna. Orig. v archivu Třeboňském č. 3731.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Ráčil jest mi psáti král JMt, pán muoj milostivý, a ten list jest mi dnes dodán: že jsú toho velmi pilné a znamenité potreby, a zvláště se království Českého dotýkajíce, pro kteréž že JMKská hned bez meškání mezi nás posly své vypraviti ráčí, kteříž již brzy některý den neměli by meškati příjezdem svým, poroučejíc mi JMKská, abych vás některé z pánuov a z rytířstva, a zvláště úředníky a soudce zemské, abyšte se sjeli, obeslal; a že taková věc, aby obmeškána nebyla pro JMti a tohoto království dobré, nechce mieti prodlení. Protož takovou věc pilnú a znamenitú znáti mohúce, prosím vás, že na hrad Pražský ve čtvrtek před svátostí najprv příští [5. května] přijedete. Neb ač tomu do konce rozumím, že ti poslové od JMKské prvé přijedou, ale kteříž k takové věci a potřebě máte se sjeti, aby mohl k tomu čas postačiti, z té příčiny žádám, abyšte se ten čtvrtek jmenovaný před svátostí na hrad Pražský sjeli. Dán na hradě Pražském, ve středu po hodu velikonočním léta oc. XIX°.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc, švagra mému milému.

*) Václav Bezdrůžický z Kolovrat.
***) Jiřík Hrdina.

**) Petr Beneda z Nečtin.
†) Viz Staré letopisy české, str. 426.

197.

Křištoforovi z Švamberka o jízdě do říše k volení krále římského.

Na hradě Pražském. 1519, 14. května. Orig. v archivu Třeboňském č. 3732.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, toho bych vám věrně přál. Jakož jste mi, pane švagře muoj milý, psali, kterak by vás došlo, že by z té vaší jízdy do říše, kteříž jeti máte, nic býti nemělo: i vězte, že o tom nic neviem, než to jistě vím, že jest na tom, abyšte předse k tomu volení krále římského jeli; ač král JMt, pán náš, ráčil k nám poselství učiniti, kterýžto posel ještě zde v Praze jest, kdežto něco proměnné bylo poselství, nežli na čem jsme na minulém sněmu zuostali. Ale proto již jest ta věc na tom postavena, aby ta vaše jízda překážky, dá-li pán Buoh, neměla. Ač i král polský JMt ráčil nám, něco v to se vkládaje, psáti; ale také jest na to odpověď dána, pokud nám a podle svobod tohoto království náleží, že se v tom při tom zachovati, toho nechtějíce opustiti a měniti, míníme a chceme. Nežli, muoj milý pane švagře, již o to největší péči máme, abychme to opatřili, abyste dostatek, od tohoto království sice opatření, na stravu mieti mohli. A nyní nemám k tomu chvíle a času o tom i o jiném vám mnoho vypisovati, protož toho musím k jinému času zanechat. A pán Buoh všemohúci rač se nám dáti spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na hradě Pražském, v sobotu před svatú Žofíí léta oc. XIX°.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Panu švagru mému milému, panu Křištoforovi z Švamberka a na Boru oc.

198.

Jar. z Šelnberka, Jiř. Bezdrůžickému z Kolovrat a R. Beřkovskému z Šebířova, každému zvláště, v příčině příjezdu krále do Čech.

Na Velharticích. 1520, 4. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Léta božieho M°V°XX°. Toto jsú registra téhož léta XVII⁴, do kterých se vpisují přípisové listuov poselacích, kteříž se píší od urozeného pána, pana Zdenka Lva z Rožmitála a z Blatné, nejvyššieho purkrabie Pražského, od soboty před hodem matky boží Sněžné a jinak před svatým Ozvaldem.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane strýče muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane strýče. Zdálo mi se vám, ač jestliže nevíte, oznámiti, že král JMt, pán náš milostivý, ráčil jest již konečně do Prešpurka přijeti dnes týden. I zdá mi se, že se proto dobře ten sněm treff, kterýž v Benešově býti má: jestliže by kto chtěl v tom překážky činiti, aby JMKská ráčil svým příjezdem odtud do tohoto královstvie prodlévati, abychme tím

podstatněji mohli to předsevzít, poněvadž JMKská té jest vuole do tohoto království přijeti, aby to mohlo tím spíše býti, nebo jest toho jistě zvláště a velmi potřebí. A pán Buoň všemohúcí rač dáti, pane strýče muoj milý, abychme se spolu šťastně a ve zdraví shledali. Dán na Velharticích, v sobotu před hodem matky boží Sněžné léta oc. XX°.

Urozenému pánu, panu Jaroslavovi z Šelnberka a z Kosti oc, najvyššímu komorníku království Českého, panu strýci mému milému.

Těž psáno urozenému pánu, panu Jiříkovi Bezdrůžickému z Kolovrat oc, najvyššímu sudiemu království Českého, panu ujci mému milému.

Také na ten způsob psáno urozenému a statečnému rytieři, panu Radslavovi Beřkovskému z Šebířova a na Liběchově, najvyššímu písaři království Českého, příteli mému milému.

Cedule panu sudiemu zemskému. A prosím vás, pane ujče muoj milý, když budete míti jaké poselství ku panu Oplovi, že mu také toto oznámíte, co vám píši.

199.

Janovi z Roupova v přčině srovnání jeho pře.

Na Velharticích. 1520, 5. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane příteli muoj milý! Což se dotýče Bořikovského a Jana Myslivce, jakož věc kolivěk jest a v tom ruoznice anebo nesnáz, jakož sem vám času minulého psal, že bych to chtěl spolu s vámi srovnati, pokudž by za slušné bylo: i pane a příteli muoj milý, aby se skrze mne tím neprodlévalo, pokládám toho rok a den od dneška v témždni, to jest v neděli najprvé příští [12. srpna], a tu spolu s vámi zde na Velharticích rád chci k tomu se přičiniti, aby takové věci mohly se slušně srovnati. I žádám vás, že na ten den ke mně přijedete, i také témuž Janovi Myslivci státi rozkážete, nebo jemu Bořikovskému také sem to oznámil. Odpovědi žádám. Dán na Velharticích, v neděli den matky buoží Sněžné léta oc. XX°.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roupova oc, příteli mému milému.

200.

Jindřichovi z Ryzmberka, aby k němu na Velhartice přijel.

Na Velharticích. 1520, 5. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Urozený pane, pane švagře muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane švagře. Poněvadž sme se již, kterak mi se zdá, dávno neviděli, prosím vás, když budete míti prázdnot, že se u mne na Velharticích stavíte pro přátelské shledání a rozmluvení; nebo zde na Velharticích pobýti míním až k tomu sněmu, kterýž má býti v Benešově na den sv. Bartoloměje

apoštola božieho [24. srpna]; ježto mám za to, že již o tom sněmu víte; a také za to mám, že víte, že již král JMt konečně jest v Prešpurce. A pán Buoh všemohúci rač dáti nám se spolu, pane švagře muoj milý, šťastně a ve zdraví shledati. Datum ut supra.

Panu švagru mému milému, panu Jindřichovi z Ryzmberka a z Švihova oc.

201.

Petrovi z Rožmberka v přičině posledního jeho pořízení; oznamuje, že král již jest v Prešpurce oc.

Na Velharticích. 1520, 5. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, torn. nepag.

Urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdraví byli, toho bych vám věrně přál. Muoj milý pane a příteli! Teď vám posielám sepsané své zdání, což se vašeho zřízení dotýče, i také to zase posílám, kterak jest bylo prvé sepsáno. Než toto račte věděti, že proto nezdála mi se ta věc snadná sepsati, a to proto, aby snad ti, kdyžby k tomu přišlo, ač pán Buoh rač dlúho zachovati, k komuž vy snad náchylnosti nemáte, nechtěli tomu anebo těm, komuž byšte ráčili přátelství ukázati a dobře učiniti, nějakých nesnází nendělali [sic] jakož již lidé mnozí; ten obyčej mají, že rozličnými spuosoby a spletky svých užitkuov hledají. I v tom jednom připsu udělal sem čáru anebo linii; jestliže ráčíte tím spuosobem, kterak ten všecken přips udělán jest, tu věc tak učiniti, to muože vám za to býti. Pakli byšte ráčili toliko do té liny aneb čáry to míti, a což jest pod tou čarou, toho nechati, a místo toho dáti napsati jiný artikul, kterýž vám tuto zvláštní posílám napsaný: to již račte rozvážiti, a co se vám v tom nejlepšího zdá, vybrati; než jistě tak bych vám v tom rád radil a své zdání, kdybych lépe rozuměl, oznámil, jako by se mé vlastní věci, kdybych dětí neměl, dotýkalo. Pakli v tom měli byšte jaký omyl a já čemu rozuměl, rád vám oznámím, když byšte mi to oznámiti ráčili. A pán Buoh všemohúci rač dáti nám se spolu šťastně a ve zdraví shledati. Dán na Velharticích, [v neděli den] matky boží Sněžné léta oc. XX°.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, pánu a příteli mému milému.

Jakož ste mi ráčili poslati list, co vám oznámeno od vašeho úředníka oc, což se Zdeňka Malovce a Tábořských dotýče: a teď vám ten list zase posílám; a jistě neslušná se věc stala, neb taková valná zbírání, ješto mnozí tu byli, na kteréž péče nemáme, jsú nám všem nebezpečná; neb netoliko abych o tom slyšel anebo se domníval, ale něco toho na oko sem viděl. Než po poslu nezdá mi se o tom šře psáti, nežli když se buohdá spolu shledáme, chci vám oznámiti. Než to znám, když jedeme, že tohoto času sluší nám opatrně jezdit.

Což se těch dvou zrozených lidí, kteréž z té roty u vazbě své mám, dotýče: tak chci učiniti, kterak ste mi ráčili psáti; a také z některé přičiny psal sem o tůž

věc panu kancléři, a k tomu mi odpověď podobnú dal a na ten konec zavřel, že mu se zdá, abych toho nelehčil.

Račte věděti, ač jestliže ještě nevíte, že král JMt, pán náš, konečně již jest v Prešpurce: nebo pan Břetislav Švihovský psal mi, že jeho služebník, kteréhož k JMKské posílal, odjel JMti v Prešpurce, než že JMKská neměl tu s sebou v Prešpurce nežli pana markrabí a Bornamissu a některé pány uherské mladé; než že teprva za JMti někteří jiní páni uherští jedou. I z toho jest rozuměti, že jest JMKská z Taty do Prešpurka jeti ráčili, nemnoho o to rady k sobě svolávaje.

Také vám teď posielám přpis, kterak by se vám měl pan Jan zapsati; ač sem také tak napsal, aby něčí pečetí na svědomí byly: ale byť byla jeho samého pečeť, snad by dosti bylo. Než kterak budete ráčiti mieti, tak bude moci býti. Nežli o Helfenburku nic sem nenapsal; nebo kterak budete ráčiti o tom mieti a rozkázati, to můžete do svého zriezenie dáti vepsati, anebo zvláštní list rozkázati udělati.

202.

Purkrabímu na Blatné v přfčině odeslání dopisů.

Na Velharticích. 1520, 6. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Zdeněk Lev z Rožmitála oc.

Purkrabě milý! Byl sem k tobě některé listy poslal, kteréš měl poslati Václavovi Trčkovi: i mám za to, že jsú dodáni a že jsi jemu poslal. A teď posielám také psaní, kteréž pošli pánu z Rozmberka na Krumlov po poslu jistém, a co mi zase pán z Rozmberka odpíše, rozkaž poslu, ať pak z Krumlova upřímo ke mně na Velhartice jde. Také co píše panu Křištoforovi z Švamberka, pošli mu to na Orlík, než-li jestliže by tu jeho nebylo, ani na Zvíkově, tehdy netřeba jinam za niem poslu choditi; než našel-li by posel jeho tu, a že by mi co zase odepsal, to by mi při jiném poselstvie, když by ke mně jaké bylo, poslal. A něco sem také poručil tobě oznámiti Rackovi Běšínovi. Dán na Velharticích, v pondělí den svatého Sixta papeže, léta oc. XX°.

Purkrabí na Blatné.

203.

Jetřichovi Pětipeskému z Krásného Dvoru o člověka poddaného, o kteréhož mezi ním a Šeb. z Weitmile pŭhon učiněn jest.

Na Velharticích. 1520, 6. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný příteli milý! Oznamujiť, že jest mi psal pan Šebastian z Wajtmile a na Chomútově, kterak tobě psaní bylo učiněno od

pánuov JJMtí a vladyk, soudecuov zemských, anebo z jejich poručení, což se člověka jeho, o kteréhož mezi vámi puohon jest, dotýče, a že by ty přes to v nějaké se stavunky dal a v Slavětíně obstavil; a tak že by té věci, podle dotčeného psaní, v dobré míře státi až do rozeznání té věci, oč jest puohon, nenechal: žádaje mne v tom za opatření podle úřadu mého; pakli by pořádku práva užiti nemohl, v tom se opovídaje, že by jemu taková věc trpěliva nebyla, nežli že by se v tom chtěl opatřiti, pokudž jest sobě povinen. I příteli milý! Za to tebe od sebe i z úřadu svého žádám, napomínaje, že se v tom tak zachováš podle jmenovaného psaní od JJMtí, anebo z jejich poručení času minulého k tobě učiněného; neb jestliže by mimo rád a právo, ač té naděje nejsem, co dále před se bráti chtěl, znáti muožeš, k čemu by taková věc tobě přijíti mohla, a kterak by jmenovaný pán mohl se v tom také zachovati, a pokud by nebyl povinen toho snášeti. Datum ut supra.

Urozenému a statečnému rytieři, panu Jetřichovi Pětipeskému z Krásného Dvoru a na Peruci, příteli milému.

204.

Šeb. z Weitmile v příčině jeho sporu o člověka poddaného s Jetř. Pětipeským z Krásného Dvoru.

Na Velharticích. 1520, 6. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Psaní, které ste mi učinili, což se pana Jetřicha Pětipeského dotýče, tomu sem porozuměl, a mám za to, poněvadž psaní od pánuov JJMtí soudcuov zemských málo v tom prospělo anebo nic, že mé psaní na tento čas k tomu podobně váženo bude: však proto píši jemu teď list, kterýž vám tuto posílám, i toho listu připsis, abyšte o tom, co píši, věděti, a bude-li se vám zdáti, toho listu jemu dodati, rozkážíce jej jemu poslati; a jestliže co odpíše, to budete moci ohledati, a v tom se šieře, pane a příteli muoj milý, spraviti. Dán na Velharticích, v pondělí den sv. Sixta léta oc. XX°.

Urozenému pánu, panu Šebestianovi z Wajtmille a na Chomútově oc, příteli mému milému.

205.

Janu Škorňovi z Malonic v příčině poddaného člověka, aby se na grunt svůj navrátil.

Na Velharticích. 1520, 6. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Urozený vladyko milý! Jakož jest mi něco od nepřátel aneb od lotruov spáleno i také v Březí: i spraven sem, že odtud z Březí Vávra Štrunprechar jest někde pod tebou na gruntu, aneb při některém člověku tvém, kterémužto Vávrovi

také shořelo. I žádám, že jemu rozkážeš ke mně přijíti, aby se on zase do Březi na můj grunt navrátil a jej stavěl: neb ač sem také spraven, že by ty pravil, že bych tobě jeho propustil, i ač se v tom nepamatuji, ale proto proti tomu býti bych nechtěl, kdyby zase muoj grunt postaven a osazen byl. Odpovědi žádám. Datum ut supra.

Urozenému vladyce Janovi Škorňovi z Malonic a na Opálce, mně milému.

206.

Věřitelům dluhův královských, v příčině placení těchž dluhův.

Na Velharticích. 1520, 7. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urození páni, páni, a urození a stateční rytieři a vladky, múdří a opatrní přátelé moji milí! Psaní, které jste mi učinili, připomínajíce i předešlé jednání, což se dluhuov krále JMti, pána našeho milostivého, vám povinných dotýče, tomu sem porozuměl, i také, kterak by se ti dluhové a odkud platiti anebo zaplatiti měli: i byl bych tomu jistě rád, aby již to bylo k konci a k místu přivedeno. Ale kudy jest to sešlo, že se tím prodlévá, která jest berně naposledy svolena, že se ještě nevybierá, to mnú neschází; ale čím se prodlévá, mám za to, že o tom také dobrou vědomost máte jako já, a z té příčiny o tom vám šieře nevypisuji. Než poněvadž má býti brzo sněm v tomto království, jestliže se vám bude zdáti, chci rád to na všechny na tom sněmu vznést i k tomu napomenutí, pokudž by mi náležalo; též také i což se starých berní vyhledání a dobrání dotýče, i také ktožby berní tak nedali spravedlivě, kterak by dáti měli, aby byli napraveni, rád se v tom ve všem zachovám, aby v tom mnú nesešlo. Ale páni a přátelé moji milí! Rozumím tomu, že bez rady a pomoci jiných, též i vás, nemohu toho snadně k místu a k konci přivést, ale proto což mohu rád učiním se vší pilností podle mé náležitosti. A poněvadž má sněm obecní brzo při času sv. Bartoloměje býti: kdybych měl již o to do krajuov psáti, ač bych sobě toho neobtěžoval, ale neznám, by se to mohlo do toho sněmu vykonati; a protož mám za to, že na tom sněmu spíše to bude moci obmyšleno a zjednáno býti, kterak by to všecko k snadšímu a k spěšnějšímu konci mělo se a mohlo přivést. Což se pak těch dotýče, kteří jsou ještě počtu neučinili: i někteří mají v tom některú omluvu, avšak také chci se k tomu přičiniti, aby se tak zachovali a učinili, pokudž jsou povinni; a ktoby toho učiniti z úmysla nechtěl, tehdy také podle vašeho napomenutí chci to učiniti, a v tom se zachovati spravedlivě podle obecního svolení; neb znám to, což vuobec na obecních sněmích svolíme, že sme to povinni držeti. Dán na Velharticích, v uoterý po svatým Sixtu papeži, léta oc. XX°.

Urozeným pánuom, panuom, urozeným a statečným pánuom rytieřóm, urozeným vladykám, múdrým a opatrným z měst, věřitelóm dluhuov krále JMti oc, pánuom a přátelóm mým milým.

207.

Jindřichovi Berkovi z Dubé v příčině odeslaného listu věřitelům dluhů královských.

Na Velharticích. 1520, 7. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane přieteli muoj milý! Byšte se dobře měli a zdrávi byli, toho bych vám věrně přál. Psaní sem vám učinil pánuom ředitelóm, i také jiný list píši pánuom věřitelóm: ježto tomu porozumíte, která odpověď na ta psaní mně učiněná dávám; neb ačkolivěk rád bych všecko, pokudž mi náleží, učinil, než z které příčiny něčím až do sněmu protahuji, když se buohdá spolu shledáme, chci vám to oznámiti. Než když k tomu přijde, aby jedna věc druhé ku překážce nebyla, rád v tom všecko to učiniti chci, což mi spravedlivě náleží podle obecního svolení, nebo v tom krále JMti, pána našeho, a zemskou i vás, pánuov věřiteluov, a svú potřebu pilnú znám. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi Berkovi z Dubé a na Kumburce, hajtmanu kraje Hradeckého oc, přieteli mému milému.

208.

Ředitelům v království Českém v příčině počtu neučinění některých osob.

Na Velharticích. 1520, 7. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a urozený vladyko, a slovutní přátelé moji milí! Jakož ste mi psali, což se těch, kteří jsú ještě počtu neučinili, dotýče, totižto pan Albrecht z Šternberka, pan podkomoří a pan Thém, jakož tomu vašemu psaní a napomenutí, i z kterých příčin to činíte, dobře vyrozuměl sem: i vězte, že jest mi pan podkomoří psal, jakož vám teď toho přípis posílám, ač jest mi to dodáno tepru po sjezdu minulém v Benešově; než poněvadž se ku počtu poddává, tehdy, kdy se vám bude zdáti, chci jeho k tomu rád obeslati. A což se pana Albrechta a pana Théma dotýče, toho nevím, z které příčiny jsou ku počtu nepřijeli, než jestliže se vám zdá, chci to na nich vyzvědět a o to jim psáti, i ještě ku počtu je obeslati. Pakli by jimi z úmysla scházelo, chci se ke každému tak zachovati, pokudž mně a úřadu mému v tom bude náležeti a náleží. Datum ut supra.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi Berkovi z Dubé a na Kumburce, hejtmanu kraje Hradeckého, a urozenému vladyce panu Janovi Bílskému z Kaříšova a na Lomnici, a slovutnému Mistru Brikciemu z Prahy oc, ředitelóm v království Českém, přátelóm mým milým.

209.

Vilémovi z Kolovrat v přčině pře o ves Zeměchy.

Na Velharticích. 1520, 7. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane přáteli milý! Psaní, které ste mi učinili, na mne vznášejíce, že jest se vám Jan Slach s bratrem svým listem obranním v Zeměchy, ves vaši, kteráž se vám na dílu dostala, uvázal, tomu sem šiere porozuměl, a že by již tomu okolo dvú let bylo oc. I kdež jest mi toho psaní od vás v Benešově dodáno, neměl sem té prázdnoti odtud vám zase na to odpověď dáti, než již potom to sem u sebe s pilností rozvažoval, pokud by mi se v tom náležalo zachovati; neb poněvadž jest list obranní vyšel, musila jest toho nějaká přčina býti. Než jestliže se vám zdá to vznést na všechny pány úředníky vyzší [sic] zemské, poněvadž takový list obranní, kterak sem srozuměl, od menších úředníkuov předkem jest vydán: jestliže také tu budu, chci se k tomu rád přimlúvati, pokudž za spravedlivé poznám. A mám za to, že páni úředníci zemští všickni, anebo na větším díle spolu budou na tomto sněmu, kterýž na den sv. Bartoloměje, apoštola božieho, v Benešově býti má. Dán na Velharticích, v uoterý po sv. Sixtu papeži, léta oc. XX°.

Urozenému pánu, panu Vilémovi Kornhauzskému z Kolovrat a z Kornhauzu, příteli mému milému.

210.

Paň Kateřině Peřinové z Košíně o její při.

Na Velharticích. 1520, 7. srpna. Opis souč. v arch. Třeboňském č. 3749, tern. nepag.

Paň Kateřino milá! Jakož si mi psala i také mne pohnala k svědomí pro list krále JMti: i věz, že sem jeho ještě nenašel, než když jej budu moci najíti, rád jej položití chci; pakli bych jeho najíti nemohl, rád chci to seznati, pokudž se v pravdě v tom pamatuji, jakožť sem to prvé pravil. Což se mého psaní panu Berkovi dotýče, neznám, by bylo nyní tobě platné; než mně by se zdálo, aby to vzala, coť chtí dáti, a sebe ke škodám nepřipravovala, a potom k čemu by spravedlivost měla, mám za to, že by tebe také neminula; pakliť se co v tom jiného zdá, ježto by snad z toho spíše tobě škoda nežli užitek přišel, to by má vina nebyla. Datum ut supra.

Urozené vladyce paň Kateřině Peřinové z Košíně, přítelkyni milé.

(Další listy páně Zdeňkovy viz v díle VIII.)

A. XXVIII.

DOPISY RODŮ HRADECKÉHO A ROSENBERSKÉHO

od roku 1450 do 1526.

K vydání upravil **Antonín Rezek.**

Úvod.

Dopisy rodu Hradeckého z let 1441—1451 vydány byly *Palackým* v *Archivě Českém* IV. 1—33; rozličné dopisy pana Oldřicha z Rosenberka tamtéž III. 1—64. Přítomná publikace jest tudíž pokračováním obou sbírek těchto.

V obou částech, od Palackého vydaných, a v četných jiných sbírkách dopisů viděti jest, že nemáli material historický, organicky k sobě náležející, naprosto se rozkouskovati, nemožno jest uveřejňovati pod heslem toho kterého rodu jen dopisy, které od členů toho rodu psány byly. Tuto zkušenost učinil Palacký sám; a proto v obou sbírkách nahoře vzpomenutých všecko, co k celku náleželo, do nich pojal. Tak ku př. dopisy Oldřicha z Rosenberka tištěny jsou v dopisech rodu Hradeckého, poněvadž k nim patřily jakožto odpovědi k listům pánů Hradeckých. — Touto zkušeností řídil jsem se také a spojil jsem v jeden celek dopisy obou rodů, pro jich ustavičné, přátelské i nepřátelské vztahy. A pak šel jsem ještě dále. Páni Hradečtí i Rosenberští dopisovali si téměř s veškerou šlechtou českou; koncepty listů jich zachovaly se částečně, odpovědi téměř všechny. A ty také — řídě se i v této věci příkladem Palackého — pojal jsem ve sbírku svou. A konečně oba rodové, zejména Rosenberský, na velikých statcích svých chovali mnoho úředníků, kteří v hospodářských, politických i vojenských záležitostech dorozumívali se mezi sebou, informovali pány své a žádali od nich informací. I také tyto dopisy všechny našly místa ve přítomné publikaci. K tomu přísluší také nemnoho dopisů, které nepocházejí ani od členů obou rodů, ani od jich úředníků, ale které obsahem svým tak těsně souvisí s celkem tuto vydávaným, že těžko bylo je odloučiti, tím tížeji, čím neznadněji bylo by pro takováto membra disjecta utvořiti zvláštní skupinu.

Jisté obtíže měl jsem s rozsahem. Původně, již před léty, pomýšlel jsem jen na vydání jakéhosi výboru, asi tak nejnnutnějších doplňků k dosavadním šesti dílům A. Č.; ale postupem času a zejména zkušenostmi, jichž nabyl jsem jakožto pomocník paně Tomkův při spi-

sování Dějepisu města Prahy, poučil jsem se v četných případech, jak mnoho často záleží na věci zdánlivě nepatrné, a jaký dosah má pro starší dobu dějin českých i material dějin politických se nedotýkající. Úvahy z toho vzniklé, jakož i přesvědčení, že A. Č. sloužití bude badatelům snad několika století, a že tudíž nesluší se vymítiti to, co ve přítomné chvíli méně důležitým se býti zdá: pojal jsem do svého vydání téměř všecko, co podle programu a rozsahu se pojmá dalo v nejširším toho slova smyslu.

Skoro všechny dopisy tuto vytištěné pocházejí z archivu *Třeboňského*, bohatstvím i uspořádaností u nás jediného. Něco přepisu ze starší doby bylo na snadě v archivu musejním, na větším díle z *pozůstalosti* Palackého; ty pro tisk zkollacionovány a signaturou nyní platnou opatřeny. Ostatek přepsal jsem částečně sám, částečně pomocní byli mi při tom dva posluchači universitní, pp. Ludvík *Domečka* a Jos. V. *Jelínek*. Rozumí se, že i tyto přepisy všechny bedlivě byly mnou zkollacionovány. Dosti veliký nalezl jsem počet kusů nedatovaných. I dal jsem sobě upřímnou práci, abych kusy tyto vřočil. Kde vřočení takové z obsahu samého, anebo z jiných povědomých okolností, jest na jev, stalo se tak bez poznámky; jinde oznámil jsem ve krátké poznámce, proč k tomu neb onomu datum ten který kus kladu. Vřočení archivu *Třeboňského* ponechal jsem beze změny jen u těch kusů, kde za to mám, že jest správné, anebo tam, kde pochybnosti moje, někdy dosti vážné, nepostačovaly aniž dovedly k resultatu jinému. V těchto případech učinil jsem, mimo obvyklé označení, ještě také znamení otázky u příslušného roku. U kterých listů zde uveřejněných není poznamenáno, ze kterého archivu pocházejí, ty všechny jsou vzaty z archivu *Třeboňského*; u nemnohých listů, ježto pochodí z archivů jiných, jest ten původ vždy zvláště označen. — Ostatek ve příčině formální, co vydání i poznámek se týče, řídil jsem se docela jednak dle pravidel od Palackého zachovávaných, jednak dle toho, co nově bylo ve příčině dalšího vydávání A. Č. ustanoveno.

K věcnému porozumění vydaných dopisů postačí říci několik slov.

Dopisy rodu Hradeckého dotýkají se doby, kdy na Hradci vládl mohutný pán *Jindřich* ze Hradce, jeden z nejčinnějších stranníků Matyašových v Čechách, od r. 1485 nejvyšší komorník a od r. 1503 až do smrti své (1507, 17. Jan.) nejvyšší purkrabí král. Českého. Pán tento byl čtyřikrát ženat: 1. s Eliškou, dcerou Zdeňka ze Šternberka; 2. s Anežkou, dcerou Adama Tovačovského z Cimburka (od 25. Jan. 1484—1485); 3. s Magdalenou z Gleichen (od 1486—2. Mai 1492); a konečně 4. s Annou z Minsterberka (od r. 1493), kteráž ho životem přečkala. Děti měl jen s touto čtvrtou manželkou, a sice: syna *Adama* a dceru *Annu*. *Adam* z Hradce po krátké poručnické vládě (poručníky byli: babička jeho, matka, Petr z Rosenberka a Jiřík Hrobský ze Sedlce) ujal se statků po otci zděděných, a nabyt rovněž velké váhy v politických bězích doby své. Od r. 1523 byl nejvyšším kancléřem království Českého. Zemřel 25. Jun. 1531, jakožto zvláštní oblíbenec krále Ferdinanda. Manželkou jeho byla Anna z Rožmitála, dcera pana Zdeňka Lva a Kateřiny Švihovské. Přes to však ubíral se pan Adam několikrát cestou docela jinou, než všemocný jeho tchán. — Sestra *Adamova Anna* provdána byla třikrát: 1. r. 1511 za Hynka Bočka z Kunstatu; 2. r. 1520 za nejvyššího kancléře Ladislava ze Šternberka a na Bechyni; 3. 1522 za Jindřicha z Rosenberka, syna páně Vokova, jehož živobytím přečkala. — Genealogická tabulka rodu *Hradeckého* najde se v *Rullově* Monografii města Hradce Jindřichova a v *Sedláčkových* Hradech IV. 34.

Dopisy rodu Rosenberského dotýkají se z částky ještě starého pána *Oldřicha* z Rosenberka († 1462, 28. April.), pak synů jeho: *Jindřicha* († 1457, 25. Mart., manželka: Anežka

ze Schaumburka), biskupa *Jošta* Vratislavského († 1467, 12. Dec.), a zvláště *Jana*, kterýž měl za manželku Annu kněžnu Hlohovskou. Jan zemřel 8. Nov. 1472, zanechav vedle 6 dcer čtyři syny: *Jindřicha* (nar. 1456, 25. Jan.), *Voka* (nar. 1459, 18. Jul.), *Petra* (nar. 1462, 17. Jan.) a *Oldřicha* (nar. 1471). Nejstarší Jindřich vedl po nějaký čas vládu, ale jsa na rozumu nedostatečný, postoupil ji Vokovi 1475. Tento však byl příliš mlád, a tudy strýc jejich *Bohuslav ze Švamberka* (manžel Lidmily, sestry otce jich Jana) ujal se mocnou rukou vladařství Rosenberského, jakožto poručník a zároveň ochrance mladých pánův. Po zajetí Bohuslavově převzal úkol tento energický syn jeho *Hynek*. Tudíž také korespondence obou těchto pánů Švamberských, pokud se týče poručnictví nad mladými Rosenberky, musila do naší sbírky býti pojata.

Vok ujal se samostatně správy jmění rodného někdy brzo po r. 1478, ale r. 1493 postoupil je pro churavost bratru svému *Petrovi*. Vok z manželky své *Markety* z Gutšteina měl 6 dětí; z nichž na živé zůstali čtyři synové: *Jan* (nar. 1484), *Jošt*, *Petr* Kulhavý (nar. 1489, 17. Dec.) a *Jindřich* (nar. 1496). — Bratr jeho *Petr* měl za manželku Elišku z Kravař a zůstal, mimo dcerušku *Barboru*, kteráž však hned z mládí zemřela, bezdětný. Tento Petr, kterýž po boku pana Zdeňka Lva z Rožmitála byl vlastně ředitelem země a takorka králem českým, odkázal, s pominutím svrchu vzpomenutých synů bratra svého, největší část statků Rosenberských nejblížeším politickým a částečně i krevným přátelům svým; největší podíl připadnouti měl Zdenkovi Lvovi z Rožmitála. Vzpomenutí bratři a synové Vokovi však proti tomuto kšaftu zvedli odpor, a tak povstal veliký process Rosenbersko-Rožmitálský, který v dějinách českých neobyčejný měl vliv na celou poslední dobu vladaření Ludvíkova, na volbu Ferdinandovu i události následující.

Všecko ostatní, čeho k porozumění dopisů třeba, vyloženo na svých místech v poznámkách. — Genealogická tabulka rodu Rosenberského najde se v *Sedláčkových Hradech* III 35.*)

*) Za podporu, kterouž mi při práci této poskytli, děkuji především všem pp. úředníkům archivu Třeboňského, zvláště p. archiváři Th. *Wagnerovi* a adjunktovi F. *Zubovi*; pak profesorovi *Sedláčkovi* v Táboře, archivářům K. *Köplovi* a V. *Schulzovi* v Praze a F. *Tischrovi* v Jindř. Hradci, jakož i všem ostatním pánům, kteří při poznámkách a datování nevročených kusů radou svou mi byli nápomocni.

1.

Hanuš z Kolovrat Oldřichovi z Rosenberka: děkuje mu za noviny a prosí, aby neustával pracovati ve prospěch země.

Bez místa. [1450], 25. Jan. Orig. č. 1543.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, TMti! Z novin a z dobré naděje, jakož mi píšete, TMti velmi děkuji; i prosímť, milý pane, rač neopúšťěti práce a této siré země, věci počaté k dobrému miestu vésti, neb ty věci na TMti již najvíce záležie. A jakož mi dále TMt o Rackovi píše, rač věděti, žeť sem jej nyní preč odeslal, a když přijede, hned jej k TMti nemeškaje pošli. Datum die s. Pauli Conversionis.

Hanuš z Kolovrat.

Magnifico domino, domino Ulrico de Rozenberg.

2.

Jindřich z Kolovrat Jindřichovi z Rosenberka a Vilémovi z Riesenberka: posílá k nim Racka z Kotúně v záležitosti své pře s pány Holickými ze Šternberka.*)

B. m. [1450], 11. Julii. Orig. č. 1548 a.

Služba má napřed, urození páni a přátelé milí! A račte věděti, že posielám služebníka svého Racka z Kotúně s úmyslem mým s plným a úplně spraveným, kterýto úmysl na VMt zněti má. I prosímť, abyste jemu toho ráčili věriti, zvlášť v této mieře a v tomto poselství, neb to buoh vie, pro příčiny hodné v této mieře sám býti nemohu, ale jej Racka miesto sebe svú plnú mocí posielám. A také zvlášť prosím, abyste ráčili o ta zaštie, což mezi mnú a Holickými jsú, tak mieti sě, jakož sem i na prvých páních ubrmanech téhož žádal vedle práv a řáduv země naše, a takovú mocností vaší, páni ubrmané, abych vedle řádu a práv vámi ohledán byl a s nimi k miestu šel, nebolito během a řádem rytieřským. Datum sabbato ante fest. b. Margarethae virg.

Jindřich z Kolovrat.

Urozeným pánóm, pánu, panu Jindřichovi z Rozemberka a panu p. Vilémovi z Ryzemberka a z Rabie, pánóm a přátelóm milým.

*) Viz A. Č. II. 34—39, IV. 390 a násl. číslo.

3.

Jindřich z Kolovrat Oldřichovi z Rosenberka: o své při s pány Holickými ze Šternberka.

V Buštěvsi. [1451], 15. Martii. Orig. č. 1548 b.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane a přáteli milý! A jakož mi píšete o ten klet Holickému oc, i račiž věděti, že sem tiem kletem proto prodlel, porozomievaje, pane, po tom vzkázání po Cukrovi od TMTi, že by prve sjiedz [sic] u Plzni měl býti nežli s Holickým na Zviekově. I mienil sem prve s TMTi rozmluviti o to i o jiné, oč mi TMT psal; a poněvadž ten sjiedz do Plzně déle prodli, nežli mi Cukr pravil od TMTi: i posielamť teď ten klet vedle toho, jakž my nyní o sobě píšem s těmi Holickými. A dále rač věděti, jakož Holický starý Aleš TMTi píše, prve i nyní, a žaloby jakés i osvědčování na mě činie, a to pro lesy Dominkovi: i račiž věděti, žeť jest hájiek neboli lesek neveliký, kteréhož se ta žaloba dotýče, a tenť příslušie k mé vsi dědičné, ješto to okázati chci řádně. A o to měl sem s Dominkem prve činiti, nežli sú tyto búrky nehodné vznikly v zemi této. A přes to vie TMT, žeš mne mocen Holickým i každému k spravedlivému podati, buďto před VMt ubrmani, vedle smluv v Hradci zavázaných,*) a též také i vedle závazku jednoty naše hotov sem Holickým i každému spravedlivé od sebe učiniti i zasě přijieti po každém dobrém člověku středním, na kohož byste mne, pane, s nim podali. Ale muožeš TMT tomu rozoměti, žeť sú ty puotky a osvědčování z jich svévolnosti; a zvlášť rozomiem, že proto rozomějíc tomu, že se k tomu hotově mám svú škodú a s náklady s velikými, jestli že by buoh dopustil, že bychom nesnázi se ctí a spravedlností od nich zbýti nemohli, a že mě odporna proti sobě bohda najdu, a skrze to chtiec rádi mě utisknúti a zahubiti napřed, a potom abych se hoditi nemohl TMTi i jiným pánóm a dobrým přátelóm jednoty naše; jehož já do-ufám pánu bohu a potom TMTi a jiným pánóm a přátelóm, že mne nedopustíte tisknúti a zahubiti pod závazkem jednoty naše a svévolností těch Holických přes mé slušné podávání. Neb pane, nikdy mě Holický starý o ten lesík neobsielal. A jakož mladý Holický na mě široce žaluje a osvědčuje se prve i nyní proto, že jemu páně Klauchovského**) služebníci lidi zjímali a bili, vyjevše z městečka z Královic z mé strany: I odepsalť sem já Petrovi Holickému slušně vedle jeho psanie a podávaje se na VMt ubrmani; a také psal jsem jemu, že do toho městečka do Královic muož každý zlý i dobrý branami i humny, a též i zasě ven, ale že proto právo mají řádné, a ktož by ho žádal, že by se každému spravedlivé státi mělo.***) A také sem psal jemu Petrovi, že sem o tom nic nevěděl a to že jest bez mé vuole; a v tom psaní žádal sem od něho věděti, miení-li se mnú to příměrie držeti, tak

*) Viz Palackého Děj. Č. IV. 1. str. 189.

**) Recte: z Glauchova, t. j. Fridricha ze Schönburka.

***) A. Č. IV. 390 č. 5.

jakož v Hradci utvrzeno jest. A na to mi odpovědi žádné nedal. A kéž jest TMTi poslal priepis toho, kterak sem já jemu psal, uměl-li by tomu TMT porozoměti! A ten priepis rád bych byl poslal i neměl jsem jeho při sobě. A jakož dotýče týž Petr Holický o potkání mém s jich čeledí, a to stalo se bylo, když sem do Mostu jel, a bylť jest přitom pan Albreth, strýc muoj; a svědomof jest to jemu, bych chtěl, žeť sem je mohl poraziti z boží pomoci, ale naději měl sem plnú, že na mě stojie, když sem sám uhodil na jednoho strážného jich Peterli, potkav se s nim, vydřel sem jemu samostřiel napatý i s šípem a chytil sem jeho; a v tom pan Albreth přiběhl, i tázali sme jeho, co tu dělají, i pravil jest, že jedú od něho z Bečova. A pan Albreth řekl ke mně: „Milý strýče, poněvadž na tě nestojie, pust ho a nepočínaj na ně“. A k tomu i jiné řeči byli jsú, ješto i potom TMT uslyšíš, když se bohdá shledáme, žeť bohdá proti příměří nic sem neučinil, neb sem jej na tom místě pustil se vším, a byť byl zraněn, tohoť nenie; a shledáš pane, že velikú krivdú na mé příčiny hledí, a také pod chytrostí TMTi pší, chtiec porozoměti, mám-li jakú postat a naději ku pomoci od koho; i do-úfámť já najviec TMTi, že mne neráčíš opustiti a zapomenúti. Jakož mi TMT pše, abych se v tom opatroval i zámky své, služebníky i jiné lidi: i rač věděti, žeť mi jest to najtieže péči na ně mieti, a oni na mě nic, a skuoro mi to tieže jest, nežli by přede mnú leželi, neb mušili by na mě zase péči mieti. Protož milý pane, rač mě v tom opatřiti, jakožto pán a prietel muoj milý; neb bych se jich hruoz lehče odvážil, byť jiných rot jich k tomu nebylo. Datum Busstiewes feria II. post dominicam Invocavit. Jindřich z Kolovrat.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozmberga, panu a přieteli mému milému buď.

4.

Jindřich z Rosenberka Jindřichovi z Kolovrat: aby sepsal a položil všecky pře své a viny podle smlouvy v Hradci učiněné.*)

V Krumlově. 1451, 20. Junii. Opis č. 1548 c.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Jakož mi nyní pò Bechyňkovi mém vzkázal služebníku o vinách svých oc: věziž, žeť já jiného neviem, než že ty viny i jiné všecky vedle smlúvy v Hradci udělané u Močihuba**) v krabici jsú zapečetěny, a jáť jich nemám. To věda a smlúvy znamenaje nynějšie, kterak se o kladení vin dotýče, na to pomýšlej a k tomu příčiněj se i svú v tom jměj pilnost, aby své viny a pře všeliké sepsal a tak, jakož smlúva ukazuje, a na ten čas položil, aby meškánie a ukrácenie tobě v tom nepošlo některaké. Datum Crumplowii dominica ante s. Johannis bapt. anno LI°. Jindřich z Rozmberka.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Kolovrat a na Libšteine, přieteli mému milému.

*) Pal. D. Č. IV. 1. 190.

**) Oldřich Močihub z Kralovic.

5.

Oldřich, Jindřich a Jan z Rosenberka Jiřkovi Poděbradskému: oznamují mu, že posílají posly své do Prahy k jednání.*)

Na Krumlově. 1453, 11. Maji. Koncept č. 1674.

Službu svú vzkazujeme, urození páni a přátelé milí! Posieláme k vám slovné panoše Jana Rúsa z Čemin a Mikuláše Prieška z Česčic, služebnsky naše, ukazatele listu tohoto, a prosímeť vás, cožt nynie od nás k vám mluvíti a dieti budú, abyste jim v tom úplně uvěřili, jakož nám samým. Datum Crumlow, feria VI post Ascensionis domini annorum LIII°.

Oldřich, Jindřich a Jan z Rosenbergka.

Urozeným pánuom, panu Jiřkovi z Kunštatu a z Poděbrad, zprávci království Českého a vši radě jeho od země přidané, přátelóm našim milým.

Totěž také: Urozeným, statečným, slovným a opatrným pánuom, rytieřóm, panoším i městóm, i všem jiným nynie v Praze na sněmu obecním, pánóm a přátelóm našim milým.

6.

Oldřich z Rosenberka a synové jeho žádají Jiřka z Poděbrad a některé jiné pány české o glejt pro posly své do Prahy ke sněmování poslané.

a)

Na Krumlově. 1453, 11. Maji. Koncept č. 1675 a—b.

Službu svú vzkazují, urozený pane, přáteli a bratře milý! Prosímeť tebe, aby Janovi Rúsovi a Mikuláškoví Prieškovi, služebníkóm našim, kleit dal a od měst Pražských zjednal od desieti koní až do třicát konie, aby tu na sněm do Prahy mohli bezpečně přijeti a odjeti a na tom sněmu s tebú i s jinými valně o potřebné věci rozmluviti; věřímeť, že tak učiníš. Datum pátek post Stanislai annorum LIII°.

b)

Službu svú vzkazujeme, urození páni a přátelé milí! Píšem panu Jiřkovi, prosiece, aby služebníkóm našim, Janovi Rúsovi a Mikuláškoví Prieškovi, od deseti koní až do třicát koní kleit dal a od měst Pražských zjednal, aby mohli etc. ut supra Věřímeť vám, jakožto přátelóm našim milým, že se k tomu přičiníte, aby jim tak kleit dán byl.

Panu Alšovi,**) panu Zdeňkovi,***) panu Zajiecovi,†) panu Smířickému,††) panu Janovi Čabelickému.†††)

*) D. Č. IV. 1. 283.

**) Holickému ze Šternberka.

***) Konopištěskému ze Šternberka.

†) Zbyňkovi Z. z Hasenburka. ††) Janovi.

†††) ze Soutic.

7.

Jarohněv z Úsuší Jindřichovi z Rosenberka: aby do Polska nejezdil dříve, pokud v Praze s Oldřichem Eicingrem jednati nebude. Hejtmanství slezské že již bez pochybnosti naň vzneseno bude.

V Praze. 1453, 4. Dec. Orig. č. 1684.

Urozený pane, pane mnoj milostivý! Věděti rač, že p. Oldřich Eicingar mluvil se mnú s pilností a u veliké tajnosti, kterak na VMti žádáno bude, aby do Polsky s kněžnú *) jeti ráčil, a odtud teprv zase jeda, v hajtmanství Slezské aby se uvázal. I zdá se panu Oldřichovi, aby žádnú mierú neráčil k tomu svolovati, leč by najprv sem do Prahy VMt přijel; a že tu p. Oldřich o pilné a znamenité věci má s VMtí mluvit, kteréž se nehodí psáti ani vzkázati. Dále o hajtmanství věděti rač, že jinak rozuměti nemohu po p. Jiřkovi, p. Zdeňkovi, p. Oldřichovi Eicingrovi i jiných páních, než že dá-li buoh vždy VMti puojde. A takéť sú o to hajtmanství znamenité stáli p. Dubský, **) p. Blankštajn ***) i někerá kniežata Slezská: ale jižť mám za to, žeť sú všichni od toho odstrčeni; a p. Koldic†) zajtra má slyšán býti, a takéť jest o to s pilností stál, aby v tom hajtmanství ostal. O Němcích také rač věděti, žeť již žádného při KMti v pokoji nenie; a gubernator uherský††) má zajtra pryč jeti. Datum Pragae, feria III ipso die b. Barbarae, anno oc LIII°.

Jarohněv z Úsušie.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rosenberka, pánu mému milostivému.

8.

Jindřich z Rosenberka otcí svému Oldřichovi: že již jest uveden v hejtmanství slezské a o hře s markrabí braniborským.

Ve Vratislavi. 1454, 26. Decembr. Orig. č. 1693.

Urozený pane, pane otče milý! Poslušenství synovské napřed vzkazují TMti. Rač TMt věděti, žeť sem již zde teprv u Vratislavi, a prve nic, přijat za hawptmana, v Šestiměstech a v Sviednici také; a ta hawptmanství sstupena a od královy Mti jsú mně již poručena před kniežaty, knězem Ludvíkem Bavorským a markrabí Brandburským †††) i jinými kniežaty. Také TMt rač věděti, žeť sem s markrabí Brandburským honil, a prohrál k němu záponu za XX zlatých, ale vyhrál sem také kuoň, za sto zlatých, a nic mi, bohu děkuje milému, uškozeno nenie izádným

*) Eliškou, sestrou krále Ladislava, nar. 1438, provdanou za Kazimíra, krále Polského.

**) Přijmí toto slušelo Hynkovi Berkovi z Dubé. Pal. D. Č. IV. 2. 173, pozn. 137.

***) Nepochybně: Jan z Wartenberka na Blankštejně. Cf. A. Č. II. 309.

†) Hanuš.

††) Matyáš Hunyadi.

†††) Albrecht.

úrazem. Zpravovallit by kto TMT jinak, nerač TMT tomu věriti, nebť o takových věcech rozličné bývají noviny. Mnohoť jesti věcí pilných a velmi potřebných, ale psátit se jich nikoli nehodí. Než prosímť, jakož jsem TMti prve psal, rač Pawn-gartnera tiem spieše vypraviti, ač nevypravila-li jeho TMT; po němť TMti vzkáží všecky věci rozumně, kteréž se psáti nehodie. Datum Wratislaw, feria V ipso die s. Stephani prothomartyris anno oc LIII°.

Jindřich z Rozmberka.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozmberka, panu otci mému milému buď dán.

9.

Král Ladislav Janu Bechyňovi z Lažan: aby Vratislavským pro nedosažení hejtmanství Slezského nepřekážel v obchodu.

Ve Vratislavi. 1455, 29. Jan. Orig. č. 1699.

Ladislav z božie milosti Uherský, Český oc. král, vévoda Rakúský a markrabie Moravský. Věrný milý! Vznesli na nás měštěné Vratislavští, věrní naši milí, že by zpraveni toho byli, že by ty jich kupce a zbožie pro to hauptmanstvie Vratislavské, k kterémuž i mieníš že právo máš, chtěl stavovati a hyndrovati; i divíme se tomu, že by ty takový úmysl měl, věda, že tobě Vratislavští nic povinni nejsú; ale náš radú tobě povédieno jest, že toho tvého žádanie a upomínanie, jakž se tobě zdá, že bychom tobě povinni byli ten dluh platiti, státi máš nechati do prvného súdu zemského, a tu aby s svými listy stál; neb což budem mieti učiniti, to nálezem panským učiníme. Protož tobě přísně prikazujem, aby žádných novot ani hyndrovanie našim měštěném Vratislavským ani jich kupcóm nečinil, neb k nim žádné vinny nemáš. Učiníš-li co přes to mimo raddy naše rozkázanie, věz, že mocí a ne právem učiníš; jehož věříme, že se toho nedopustíš. Toho dey nám odpovéd. Dán u Vratislavi, v středu před Hromnicemi, let královstvie našich Uherského oc. XV, Českého v druhém létě.

Ad relacionem dni Georgii de Cunstat, gubernatoris.

Famoso Johanni de Lazan in Bechynie, fidei nostro dilecto.

10.

Jan z Lažan a na Bechyňi králi Ladislavovi: ve příčině stavování kupců Vratislavských.

V Bechyňi. 1455, 13. Feb. Přepis souč. č. 1704.

Nejjasnější králi a pane, pane milostivý! Služba má napřed V. Jasnosti. VJKská prikazuje s přísností, abych na Vratislavské žádným stavováním ani zvláštěností nesahal, a že by mně Vratislavští ničímž vinovati nebyli; a dále kterak jest mně raddú VJti povédieno, abych té věci státi nechal do prvného súdu zemského.

Milostivý králi! Račte VKMt pomysliť, kterak by mohli Vratislavští mně z viny vyjít, poněvadž oni mnohá léta užitkuov mých, na kteréžto zapisi moji královští svědčie, požívali sú a požívají. I do-úfám VJti, jakožto králi a pánu nejmilostivějšímu, že bez súduov a dalšíeho prodlévání stane mně se vedlé zápisuov mých spravedlivých. Scriptum Bechin, feria V. ante Valentini, a. dni oc. LV°.

Johannes de Lažan, residens in Bechina.

Nejjasnějšímu kniežeti a pánu, p. Ladislavovi, Uherskému, Českému oc. králi, vévodě Rakúskému, markrabí Moravskému, pánu nejmilostivějšímu.

11.

Král Ladislav Janovi z Lažan a na Bechyni: opětě rozkazuje, aby kupce Vratislavské na pokoji zanechal.

Ve Vídni. 1455, 6. Martii. Orig. č. 1707.

Ladislav, z božie milosti Uherský, Český král oc, vévoda Rakúský a markrabie Moravský oc. Věrný milý! Psalíf sme prve, aby věrných našich milých měšťanuov Vratislavských a jich kupcuov s pokojem nechal, a jim žádných hruoz a nesnází nečinil; nebť oni tobě vinni nejsou, jakož tobě to radda naše u Vratislavi nalezá [snad: nalezla] a my to tak držeti přikázali. Než mášli ty co k nám o své listy mluviti, to před súdem panským v Čechách muožeš učiniti, cožť pak právo nám přinese, my to chcem podniknutí. Protož ještěť přikazujem což najpřísněji muožem, aby Vratislavských i jich kupcuov ovšem s pokojem o tu při nechal; a toho jinak nečin, ač nechceš v náš hněv upadnutí. Dán u Viedni, ve čtvrtek po Přenesení sv. Václava, let království našich Uherského oc. XV a Českého v druhém létě.

Ad mandatum domini Regis in consilio.

Famoso Johanni de Lazan in Bechynie, fidei nostro dilecto.

12.

Procek z Kunstatu Jindřichovi z Rosenberka: o nesnází obyvatelů Lehnických.*)

V Litovli. [1455], 7. April. Orig. č. 1710.

Službu svú vzkazuji TMti, urozený pane a příteli milý! Zdravie tvé i všicko dobré rád bych viděl, jako pána a přítele svého milého. Také milý pane a příteli rač věděti, že ti měščené, kteří jsú z Lehnice vyhnáni, píší mi, jakož ten list p. Calta **) ukáže; v němž porozumíš, kterak po KMti odjezdu z Vratislavě jejich stat-

*) Cf. Grünhagen, Gesch. Schlesiens I. 276 a násl., pak 286. K ruce Procka z Kunstatu přisahalí Lehničtí 1453 věrnost králi; a Procek jménem královým hejtmanil také po některý čas na zámku Lehnickém. Cf. Palacký, Urk. Beiträge str. 117.

**) Jan C. z Kamenné Hory.

kové pobráni, děti i ženy vyhnány. Také mě tak poslové zpravují, že kniežata i Lehníci od markrabí Bramburských mají nějaký trost; a zvláště že se na královy listy nic neobráť, kteříž protiv nim vycházejí, a pravíce, že král o nich nic nevie, než že já a pan Mathes,^{o)} jakž my vieme, ty listy vyjednáváme. Také mě tak zpravují, že jsú v Lehnici v velikej ruoznici tak, by nějaké malé bylo přičiněnie, že by snadně k mřstu připraveni byli. A protož milý pane a příteli, muožeš rozuměti, že ty všecky věci, kteréž sú se staly, KMti k posměchu a mně k veliké hanbě jsú. A zvláště již pak, poněvadž v tak dlúhém času k tomu se nenie přičiněno od žádného nikterakž; ješto tak slyším, že se tomu mnozí posmívají, pravíce, by se to některého pána rovnému služebníkú stalo, jakož se mně jest stalo králově raddě a komorníku, že by to bylo víc váženo a výš posazeno. A těm pak chudým lidem, kteříž pro KMt jsú z Lehnice vyhnáni s dětmi, s ženami, statky jim pobrány, nadto se jim najhůř děje, že jsú všem v posměch, ano jimi postrkají a jich nic nedbají, jakožto těch, kteříž jsú již od KMti opuštěni i ode všech beze vši naděje dobrej. A z těch někteří od králových zeman jsú zšacováni, KMti i mně k většímu posměchu: tak že by se mohlo netoliko lidem, ale samému pánu bohu křivdy zželeť.

A protož milý pane a příteli, se vši pilností prosím, jestliže mi TMt co k vůli učiniti míníš, věřímť s plným do-ufáním, že to ráčíš učiniti a s JKMTi o to mluviti budeš, i o ty chudé lidi, aby JMt ráčil na to milostivě spomenúti, a mú i jejich hanbu opravit; a aby jim byl od KMti i od pánuov nějaký jistější trost napsán než prve, tak aby se v svém smutku jemu utěšiti mohli. Nebo nebudeli toho, bojím se, že se ti lidé obrátí zase do Lehnice a zjednají své věci tak, ješto ne tak slušné a ne tak skoro KMti věci i mé budú moci zjednány býti. Také milý pane a příteli, prosím, aby ráčil se p. gubernatorem i s jinými pány o to rozmluviti a též se přičiniti, ať těm chudým lidem něco k utěšení píš. Nebo rač věděti, že oni nebožátka chudí lidé již v takovém opuštění a v nůzi a v svej sirobě píš císaři, králi našemu i jiným knížatům a pánům o svém opuštění, a kterak sú zašli pro KMt a pro Českú korunu. Ješto mi se zdá, že takové jejich psanie nenie KMti ke cti ani koruně Českéj. Datum Lutoviae, feria II. post festum Paschae.

Procek z Kunstata, nejvyšší komorník desk a súdu zemského v Olomúci.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rosenberka, haytmanu knížetství Slezských, pánu a příteli mému milému.

^{o)} Šlik?

13.

Hynek Krušina ze Švamberka Janovi Kolovratovi: že zvolen jest za rozsudího ve při mezi Heršteinským a Rackem z Riesenberka.

V Praze. [1455.] Koncept č. 1735.

Službu svú napřed vzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Věděti dávám, že jesti KMt pana Herštainského,*) služebníka mého, o to, což činiti má se panem Rackem z Ryzmberka, mocně na tě podal, aby uručili a na tom přestali, což vypovieš mezi nimi. I prosímť já tebe, milý přieteli, aby se v to uvázal a rok jim toho polože před se, místo mezi nimi učinil, jakžt věřímt, dada mi toho odpověď, kdyžt by se zdálo, aby před tebú byli. Za toť mám, žeť pan Racek o též také píše. Datum Pragae [sic]. [Bez podpisu.]

Urozenému pánu, panu Janovi z Bezdržic, přieteli mému milému buď.

14.

Jan Rús z Čemin Jindřichovi z Rosenberka: o dluzích a půjčkách peněžitých, o narovnání mezi stavy panským a rytířským, co sedění v soudě se dotýče, o vojně pana Jiříka Poděbradského s Mišenskými.

V Krumlově. 1456, 17. Martii. Orig. č. 1740.

Urozený pane, pane můj milostivý! Věděti VMti dávám, žeť sem v tento pátek minulý [12. Mart.] z Prahy přijel, a vašich věcí, děkuje bohu, tam pěkně pojednal, jakož VMt uslyší: nejprvé, že VMti Popel**) puojčil šestnáctiset kop grošův peněz, a ihned pan Jiřík VMt zastúpil ve čtrnácti stech, Smilkovi***) v sedmi stech kopách a Danielovi v sedmi stech kopách, a ještě VMti pan Jiřík má dodati dvě stě kop. I račiž VMt věděti, že tě to velmi pilný dluh zaplacen. Také jsú mi na několika místech řekli, VMti peněz puojčiti, a úfám bohu, že se tak zedná. A což mohu rozuměti, že nám se na nejvýše jedenácti set aneb dvanácti nedostává k vyplacení Rosenberku, a ty bohdá, ufay buoh, vždy zednáme. (A také, mohlali by VMt tam tisíc kop zednati bez úrokuov, byloť by lépe, nežli my zde s úroky zednati musíme.†) Také zuostanie mezi pány a rytierstvem VMt rač věděti, což se súdu dotkne, že se je smlúva stala za čtyři léta, a to tak, aby súd předsě šel; a v smlúvě stojí dskami utvrzeno, že nemají páni výnosuov činiti ani rytierstvo do svrchu psaného času, než pan Jiřík, jakožto zpráve a hofmistr královstvie Českého, má výnosy činiti na králově místě JMti slovem; a v smlúvě stojí „ode všech na súdě sedících“,

*) Arnošta z Vilhartic a z Heršteina.

**) Jiří Popel z Lobkovic.

***) z Kremže?

†) V originale přetrženo.

ale když se výnos vynášie, tehdy „páni nález učinili, a pan Jiřík z Kunštatu, zprávce a hofmistr království Českého, panský potaz vynesl na králové místě, JMti slovem“, jakož se svrchu píše. A v těch čtyřech létech mají páni a rytířstvo ve deskách i v privilejiích svých spravedlivostí hledati, aby každá strana při té spravedlnosti, kteréž by k čemu měla, mohla zuostati. A tom svrchupsaném času mají KMt obě straně prositi, aby mezi nimi ráčil JMt rozeznati, ktož by k čemu spravedliv byl, aby při tom zuostal. A tak se ty věci jednají. A protož VMti takto píše, žeť sem také jeden byl vydán od zeman mezi osmi jinými. Také VMt rač věděti o vojně, o kteréž je KMt panu Jiříkovi psala, aneboli vzkázala, že jest na tom zuostáno, že bude Malovec z Pacova*) i jiní k JMti vypraveni, a to tak, aby bylo zvědieno na KMti, po čem JMt chce dávatí jjezdny m i pěšim; a když to zvědí, že se chtěie přičiniti, aby JMti v službu jeli. Také rač VMt věděti, že je pan Jiřík Míšenskému to přiměří a fored vypověděl, a to mi jest sám pan Jiřík ústně pověděl. A tak tomu rozumiem, že k Mostu hradu velmi dobrú čáku jmají, a že ten zámek vzdy mieti budú. A také, milý pane, vzkázala mi VMt po Metlinovi, že mi tam koně nemůžete zjednatí, abych sobě zde kúpil: to buoh vie, že zde ho neviem kde kúpiti; i račiž se VMt přičiniti, aťby mi tam kúpen byl, byť pak měl se čtyřmi řebicími [sic] široký, lehce klusavý kúpen býti. Však věru jestliže ráčíte, že zjednáte; a vždyť VMti věřím, že mě neráčíte v tom opustiti, nebť nemám na čem jjezditi. A také, milý pane, rač se o richtáře z Budějovic a jeho věci přičiniti, jakož toho VMti cedulu posielám, neb je mu toho veliké potřebí: a takéť mám za to, jestliže se VMt ráčí přičiniti vedle té ceduli, že jemu to k velikému prospěchu přijde. Dat. Krumlov, fer. IV. post dominicam Judica anno oc. LVI°.

Jan Rús z Čemin.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rosenberka, pánu mému milostivému.

15.

Záškodní list krále Ladislava Jindřichovi z Rosenberka.

V Budíně. 1456, 9. Apríl. Orig. č. 1742.

My Ladislav z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charvatský oc. král, vévoda Rakúský a markrabie Moravský oc. Oznamujem tiemto listem, že urozený jindřich z Rozenberga, hauptman v Slězie, věrný náš milý, nám k službě se dvěma sty koňmi přijeti má, kdyžbychom jej obeslali; a když z svého domu vyjede, tehdy jemu ihned od toho dne má služba jíti, ažby se zase do Znoyma vrátil, a to ve jméno po zlatém uherském do téhodne na kuoň, aneboli tolikéž peněz, což tu chvíli

*) Nepochybně Jan, syn Jana M. z P., zemřelého před r. 1454. Sedláček IV. 206.

zlatý platiti bude; a když do Znoyma přijede, tu budú jemu koní ohledáni, a penězi na týden napřed dáni. Také za plné škody jemu chcem státi, doníž v té naší službě bude, až zase do Znoyma; a kteréž by škody v tu vzal podobné on neb ti, kohož s sebou mieti bude, na seznánie svrchupsaného Jindřicha, ty mají jemu i těm, ktož s ním pojedú, poctivě zaplacený býti. A to jemu slibuju svým královským slovem zdržeti bezelsti. Dán v Budíně, v pátek po sv. Ambroži, let království našich, uherského oc. XVI. a Českého v třetiem létě.

Ad mandatum domini Regis in consilio.

16.

Král Ladislav Jindřichovi z Rosenberka: aby, jakmile podruhé obeslán bude, přispíšil si s pomocí vojenskou proti Turkům.*)

Ve Vídni. 1456, 25. Jul. Orig. č. 1744.

Ladislav, z božie milosti Uherský, Český oc. král, vévoda Rakúský a markrabie Moravský oc. Urozený. věrný milý! Jakožs k nám o sv. Jakubě měl vojensky přitáhnúti: již toho pole pro vtržení Tureckého císaře do království našeho Uherského nechatí musíme, a všicku svú moc proti němu obrátiti. Protož není potřebie, by již nyní k nám táhl: ale od tebe žádáme i prosíme, což nejvýše muožem, aby se k tomu strojil, aby s námi proti Turkovi táhl. A jest úmysl náš, aby na jízdných uskrovnil, a pěších tiem více měl dobře přípravných, s dobrými vozy a s dobrou braní; neb cesta k Bělehradu Řeckému, kdež on leží, dosti daleká jest; jakož pak skuoro tě obešlem a tobě šíře úmysl náš v tom věděti dáme. Také sme pilně naše posly obeslali do Prahy, aby s gubernátorem mluvili, aby toho pole proti kněžně Lehnické**) nechal. Dán ve Viedni, den sv. Jakuba apoštola, let království našich Uherského oc. v XVII. a Českého v třetiem létě.

Ad mandatum domini Regis.

Urozenému Jindřichovi z Rosenberga, hauptmanu v Slezii oc, věrnému našemu milému.

17.

Král Ladislav Jindřichovi z Rosenberka: aby zjednal co možná mnoho vojska ze Slezska proti Turkům.

Ve Vídni. 1456, 28. Jul. Orig. č. 1745.

Ladislav, z božie milosti Uherský, Český oc. král, vévoda Rakúský a markrabie Moravský oc. Urozený věrný milý! Poslali sme listy do Slezie, kniežatům

*) D. Č. IV. 1. 347.

**) Hedvice, vdově po vévodě lehnickém Janovi. Grotefend, Stammtafeln, Tafel IX. — K věci Grunhagen, Gesch. Schles. I. 289 a list č. 12 svrchu vytištěný.

i městóm znamenitějším i manóm, jichž teď tobě přiepís posieláme; a že se naposledy tvého dalšíeho zpravenie v nich dotýká, žádáme, aby se tiem spieše tam vypravil, a což budeš moci lidí nám odtud s sebou zjednal. Pak o škody jest náš úmysl, že bychom jim chtěli dosti učiniti, kteréž by řádné byly, podle tvé rady. Dán v Viedni, v středu po sv. Jakubu apoštolu, let království našich Uherského oc. v XVII., a Českého v třetiem létě.

Ad mandatum domini Regis.

Urozenému Jindřichovi z Rosenberka, hauptmanu v Slezii oc., věrnému našemu milému.

18.

Jan z Rosenberka bratru svému Jindřichovi: projevuje potěšení ze šťastného králova návratu do Budína, a žádá Jindřicha, aby jak možno brzy domů přijel.

Na Krumlově. 1457, 1. Jan. Koncept č. 1750.

Službu svú a lásku bratrskou vzkazují urozený pane a bratře milý! A jakož jsi mně psal, že ste se bohu děkujíce s KMtí do Budína zase ve zdraví vrátili, z těch novin velmi děkuji; a rád slyším s pravú věrú, že se KMt i s vámi dobře jmáte. A také v této mierě neviem co psáti, neb všem běhóm nenišm porozumieš v psaní Rúsovu. Protož, milý bratře! prosímŕ tebe, aby těch věcí pilen byl, o kteréž Rúš píše, a čím by se spieše mohl domov vrátiti, tiem by lépe bylo. A zvláště tebe prosím, milý pane bratře, když by se k domu obrátil, aby dal napřed věděti, aby Rúš k tobě do Viedně mohl přijieti, pro pilné věci, ješto tomu sám srozuměti můžeš, že je toho veliké potřebí. Datum Crumlov, in die Circumcisionis domini Anno LVII*.

Jan z Rosenbergka.

Panu Jindřichovi.

19.

Jindřich z Rosenberka otci svému Oldřichovi: O těžké nemoci své.*)

Ve Vídni. 1457, 12. Jan. Orig. Fam. Rosenberg 26.

Urozený pane, pane otče milý! Poslušenství synovské vzkazují. Psalť jsem před sím o své nemoci, naděje se, že mi, dáli buoh, nic nebude, by tomu milý buoh chtěl. Ale rač věděti, žeť se nic nelepším a žeť jsem noci mezi jedenáctú a XIIú hodinu, bohu děkuje milému, dáli buoh, jako věrný křesťan, všecky svátosti přijal. A lékařŕ mi netušie. Buď buoh pochválen; mocen jesti jeho svatá milost i mrtvé křesiti, jako kdy; nepochybujŕ, budeli jeho svatá vuole a k mé duše spasenie, žeť mi prodlí ještě mého zdravie. A velmi bych rád TMt viděl. Budeliť se chtieti má

*) Cf. Sedláček III. 14.

žena *) ke mně vypraviti, prosím, nerač jí toho brániti. Datum Wiennae, feria IV. ante Octavam Epiphaniae anno oc. LVII^{mo}.**) Jindřich z Rozmberka.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozmberka, panu otci mému milému buď.

20.

Král Ladislav pánům Rosenberským zprávu dává o zajetí Ladislava i Matyáše Hunyadů.***)

V Budíně. 1457, 15. Mart. Orig. č. 1754.

Ladislav z Boží milosti Uherský, Český oc. král, vojvoda Rakúský a markrabie Moravský oc. Urození věrní milí! Tajno vás nenie, kteráž se nám hanba i škoda stala na Bělehradě od Ladslava, gubernatorova syna, že jest nám k žalosti i k škodě při naší přítomnosti zamordoval dobré paměti kněze Cílského,†) ujce našeho milého; a my majíce toho vždy velikú žalost, i také urození věrní naši milí, jakožto Ladslav z Gary nádršpán, Mikuláš Frištacký z Ujlaku, Jan z Rozgoně, Ladslav z Paluci, Pavel z Lindvy, hofmistr, Rinold z Rozgoně i jiní zemané, lítost nás, i našeho královstvie Uherského, i té zlé pověsti, kteráž by o nich nevinně mluvena mohla býti, my s jich věrnú radú i pomocí již jmenovaného Ladslava i Mathiáše, bratra jeho, syny gubernatorovy, biskupa Varadínského, Kaniži Ladslava, Rozgon Šebestiana, Medrara, i jiné některé, kteříž toho pomocníci a příčina byli, vzali sme v naše vězenie, jakžto včera; a při takové příhodě z daru božieho nám ani našemu žádnému žádná se jest zlá příhoda nestala. Pakliby vás kto jinak zpravoval, abyšte tomu nevěřili; neb děkujíce pánu bohu jsme ve zdravie a dobře se máme, již žádné překážky nemajíce by námi kto vládl. Dán v Budíně, v úterý po Reminiscere, anno oc. LVII°, královanie našeho Uherského sedmnáctého léta a Českého čtvrtého.

Commissio d. Regis in consilio.

Urozeným Oldřichovi z Rosenberka, Joštovi z Rosenberka, biskupu Vratislavskému, Janovi z Rosenberka, věrným našim milým.

21.

Vyznání ve sporu pánů Rosenberských s Budějovickými o volné jízdě po silnici z Jindřichova Hradce přes Třeboň, Svíný a Kaplici do Cahlova [Freistadt v Rakousích.]

Orig. č. 1754.

a)

V Telči 1457. 15. Sept. — Já Ondřej z Slavonic, seděním v Telči, vyznávám, . . . že sem byl písařem u pánův Hradeckých více nežli čtyřiceti let, a pomním

*) Anežka hraběnka ze Schaumburka.

**) Zemfel 1457, 25. Martii. Břežan Č. Č. M. 1828, 67.

***) D. Č. IV. 1. 354. Cf. Palacký Urk. Beitr. str. 107. †) Oldřicha.

jíž od šedesáti let, a nikdy sem neslýchal, byť Budějovičci bránili té silnice od Hradce do Cáhlova, ani Hradeckých pánův lidem, ani komu jinému: kterážto silnice jde na Treboň, na Svíný a tak dále. A když by toho bylo potřebie, chtěl bych to ústně znáti. Datum in Telcz, feria V. post Exaltationem s. Crucis anno oc. LVII. proprio sub sigillo.

b)

Ve Staré Říši. 1457, 15. Sept. — Já Jiřík Horký z Budče, seděním ve Staré Říši, vyznávám, . . . že sem byl u nebožtíka pana Jana Hradeckého, dobré paměti, jakož ještě hofmistrem*) byl, a pomním od šedesáti let, a nikdy sem neslýchal etc. ut supra. Dán v Staré Říši, ten čtvrtek po sv. Kříži povýšení l. 1457 pod svou vlastnie pečeti.

c)

B. m. 1457, 16. Sept. — Já Jakub, řečený Agnezka, z Opatova, vyznávám, . . . že od let od šedesáti v paměti mi jest a v pravdě to říci mohu, když ještě u dobré paměti urozeného pána, pana Jana z Hradce, hofmistra nejvyššího království Českého, byl jsem komorníkem, nikdy v těch letech neslýchal sem, by kdy Budějovští měšťané, anebo kto jiný, silnici tu, kteráž jde od Hradce Jindřichova k Cáhlovu a zase na Treboň, na Svíný a na Kaplici, stavovali, jinam obraceli, anebo kterým obyčejem nařiekali, než tudy, jako se svrchu píše, ta silnice svobodna jest byla lidem pánův Hradeckých, i každému jinému. A to, což tuto píše, ústně chtěl bych seznati všady, kdež by toho potřebie bylo. Na svědomie tohoto mého vyznání vlastní svůj pečet přirozenú dobrovolně dal sem přidaviti k tomuto listu, jenž dán jest a napsán léta od Naroz. syna b. 1457, v pátek den umučení sv. Lidmilly, dědičky České.

d)

V Zahrádkách. 1457, 16. Sept. Já Jan z Zahrádek, vyznávám, . . . že jsem nejprve služebníkem byl u dobré paměti pana Oldřicha Vaváka starého, a potom u pana Jana Rytieře,*) hofmistra království Českého, pánův z Hradce, a pomním od šedesáti let, nikdy za mé paměti nebylo slýcháno etc ut supra. Jenž dán jest a psán v Zahrádkách let božích 1457, v pátek den umučení sv. Lidmilly.

e)

V Nové Telči. 1457, 16. Sept. — Já Buzek z Strážova vyznávám, . . . že sem byl u nebožtíka pana Oldřicha starého Vaváka, a potom u pana Jana Rytieře, hof-

*) Míni se zde Jan mladší z Hradce (zemřel 1423) na rozdíl od současníka jeho Jana staršího, otce páne Menhartova. V Palackého Přehledu uvodí se mezi hofmistry jen Jan, bez přídavku. Viz Tomek D. Prahy III. 19. Rullova Monografie J. Hradce str. 45 a genealogická tabulka pánů z Hradce.

**) Toto přijímání bylo až dosud neznámo.

mistra království Českého, a pánuov z Hradce, služebníkem, a svá léta od let šedesáti vždy v službě pánův Hradeckých sem ztrávil, a nikdy v těch mierách neslychal sem etc. ut supra. Datum in Novo Telcz, annorum domini oc. 57 feria VI in Passione b. Ludmillae.

f)

B. m. 1457, 19. Sept. — Já Albrecht Babka z Pravětic, vyznávám . . . že jest v paměti mé dobře, za královy Mti krále Václava, slavné paměti, ješto sem u pánuov Hradeckých v službě, nikdy sem o tom neslychal, by kdy jaká ruoznice byla etc. ut supra. Jenž dán jest a psán l. b. 1457, v pondělí před sv. Matúšem evang.

g)

B. m. 1457, 19. Sept. — Já Albrecht z Vydří, vyznávám, . . . že jsem v službě u pánův Hradeckých byl ještě za paměti slavné královy Mti krále Václava, a nikdy sem o tom neslychal etc. ut supra. Jenž jest dán a psán l. b. 1457, v pondělí před sv. Matúšem evangelistů.

h)

V Hradci Jindřichově. 1457, 19. Sept. — Já Mikuláš z Plasné, vyznávám tímto listem, . . . že když dobré paměti urozený pán, pan Oldřich Vavák starý z Hradce, uvázal se byl v Hradec Jindřichov, od té chvíle v službě pánův Hradeckých vždy sem byl a nikdy za mé paměti etc. ut supra. Jenž jest dán v Hradci Jindřichově l. b. 1457, v pondělí před sv. Matúšem.

i)

B. m. 1457, 19. Sept. — My purgmistr, rychtář, stará i nová radda města Hradce Jindřichova vyznáváme, . . . že jest nám dobře svědomo, a k tomu přistúpili před nás mnozí dobří staří lidé z obce naše, i mnozí rytierští lidé, ješto pomnie od šedesáti, od sedmdesáti až do osmdesáti let, jednosvorně vyznávajíce, a také že jsú to od svých starších slýchali, že ta silnice, kteráž jde z Hradce na Třeboň, na Svíný, na Kaplici do Cáhlova etc. ut supra. Jenž jest psán léta od Naroz. s. b. 1457, v pondělí před sv. Matúšem apošt. a evang. božím.

j)

Ve Strdři. 1457, 27. Sept. — Jan z Stráže, známo činím tímto listem . . . srozuměv różnici mezi urozenými pány, pány z Rozumberka, a strany druhé mezi múdrymi a opatrnými muži města Budějovic Českých, a to o silnice a o mýto, jakož jsú již psaní městěné při zdvihli nedávného času proti urozeným pánuom z Rozum-

berka na jich svobodném panství a na jich silnicích svobodných, formany a kupce navodiece k městu svému, pánuom z Rozmberka škodu činiec na jich silnicích, kteřížto svrchupsaní páni požívali sú svých svobodných silnic od stara dávna, ode všech útiskuov. Neb mně to dobře památno jest i svědomo, kterak slavné paměti zástav [sic] krále Václava Českého, pána našeho milostivého někdy, a také slavné paměti ciesaře Zigmunda, a slavné paměti krále Albrechta, pánuov našich milostivých, za jichžto živnosti šel jest řád bez útisku, avšak já nikdy sem neslýchal, by kdy za krále Václava až i po krále Albrechtově smrti dobře dlouhý čas pominulý, páni měšťané Budějovicčl neohražovali [sic] svá práva proti svobodným silnicem pánuov z Rozmberka, ani jsem od koho zpraven, ani od koho slýchal; neb mi to památno jest od čtyřiceti let, kterak z Jindřichova Hradce měštěné, formané i kupci jezdili sú svobodně, bez útisku silnicemi pánuov svých, svými svobodnými, a také i skrze panství naše Strážské, silnicemi našimi svobodnými, až do Třeboně, a z Třeboně silnicemi pánuov z Rožmberka skrze Svíný Trhové až do Cáhlova, a tak i jiní kupci a formané, odkudžkoli se komu líbilo, těmi svrchupsanými silnicemi jeli sú až do Cáhlova pokojně a svobodně. A toho mého psaní, jestli že by toho bylo potřebie, chtěl bych ústně vyznávat. A na svědomie toho kázal sem svú vlastní a přirozenú pečet přidávati. Jenž jest psán na Stráži léta od Naroz. syna božieho 1457 ten úterý před sv. Václavem.*)

[Pečet zachovalá.]

22.

Smlouva Jana Rosenberského s Víthou ze Rzávého o purkrabství na Choustníce.**)

B. m. 1457, 14. Octobr. Orig. č. 1759.

Léta od narození syna božieho 1457, ten pátek před svatým Havlem, stala se úmluva mezi urozeným pánem, panem Janem z Rozmberka s jedné, a slovutným panoší s Víthú ze Rzávého, v ty časy purkrabí na Chusníce, strany druhé, tak že má Vítha svrchupsaného hradu chovati na určeném. Item, nejprve má jmieti, a by byl sám, patnácti branných; a od toho chování a na tu čeleď má jemu páně Mt dáti do roka puoldruhého sta kop, rozdielně, nynie o sv. Havle přístiem počnúce sedmdesát pět kop, a o sv. Jiríe ihned potom sedmdesát pět kop, a tak na každý rok, dokudž by tu purkrabie byl. A na pomoc má jemu páně Mt dáti šest hlásných, kteříž z práva hlásiti mají na hradě; a k tomu ospy první i potoky: item, nejprve čtyři sta čebrův ovsa; item, roboty v Chrboníně dvě kopě dva groše; item, popluž

*) O obchodním spojení Cáhlova s jižními Čechy zajímavou a obšírnou studii vydal dr. J. Maade ve třech programmech Cáhlovského gymnasia (1881—1883) s názvem: *Freistadts Handelsgeschichte und Handelsleben.* — Cf. A. Č. III. 372.

**) Částečně u Veselého: *Dějiny hradu a panství Choustníka* str. 26.

u hradu; item, lúka Jistebka na[d] Javorníkem; item, luka Kosovka u Lhoty; item, palúčí a lúka pod Předboří; item, lúka pod Chusnicí; item, lúka nová pod láznú; item, rybníček pod Předboří; item, rybníčiště nad Předboří; item, potok, kterýž jde od Čerňojovic do Budislavského potoka; item, kus potoka malého na Lomíech s pól Březnických; item, potok v Javorníce, kterýž jde od Křeče až do Černiovského potoka; item, potóček od Vlčevsi až do téhož potoka pod zarybničí; item, potok u Hrádku; item, potok v Cetorazi, item, potok v Bohdalíně. Item, také pán jemu přidal kury, těch jest padesáte a jedna slepice. Item, také umluveno jest, kdyžbykoli svrchupsaný Vítha pánuom z Rozmberka hradu Chusníka zasě postúpiti měl, buďto o svatém Jirí aneb o svatém Havle, tehdá má Vítha vsie čeledi odbyti a pánuom s celým poluletiem úrokem zasě postúpiti.

[Dvě pečeti zachovalé.]

23.

Král Ladislav Janovi z Rosenberka: aby nepřekážel Budějovickým na silnicích.

V Praze. 1457, 21. Oct. Orig. č. 1760.

Ladislav z božie milosti Uherský, Český oc. král, vévoda Rakúský a markrabie Moravský oc. Urozený, věrný milý! Vznegli na nás měšténé Budějovští, věrní naši milí, že by ty jim silnice, kteréž od stara dávna k nim jsú, zbraňoval, a na nich překážky činil. Protož žádáme i prikazujem, aby jim ani kterému z nich silnic nezbraňoval a překážek žádných nečinil, ani svým činiti nedopúšťel; než máš-li které právo k těm silnicím, to před námi a raddú naši okaž; nebť Budějovští, jakož zpravují, prve před urozeným Jiríkem z Kunstatu, zprávci a hofmistrem královstvie našeho Českého, věrným našim milým, svú spravedlnost okázali jsú, a ještě před námi okáží. A ktož právo na ty silnice mieti bude, ten přitom zuostaň. Dán v Praze, den sv. jedenácte tisíc panen, let království našich Uherského oc. v osmnáctém, a Českého v čtvrtém létě.

Ad mandatum domini Regis.

Urozenému Janovi z Rosenberga, hauptmanu v Slezie oc, věrnému našemu milému.

24.

Oldřich z Rosenberka synu svému Janovi: aby se s ním narovnal o potřeby k Meidšteinu příslušné.

Na Meidšteině. 1457, 6. Nov. Orig. Fam. Rosenberg 5.

Synu milý! Již několikrát jsem tě obeslal a žádné odpovědi od tebe nemám. A tuto se strojíš do Slezie, a konce jiného žádného nemám. Protož bohadle, učin mi, co mi učiniti máš, abych svú věc opatřil, abych přes zimu věděl, čím živ býti. Také Z[ach]ař purkrabie upomíná mne o 6 kop; ty peníze jinam obráceny nejsou, než

na dlaženie tu před mostem a na šindeli a na lati, ješto do kláštera mají býti, a ty tu ležie, ješto by ty to platiti měl. I prosímť tebe, rci purkrabie, ať mě z toho neupomíná. Pak chceš-li mě z toho vyvaditi, čili nic, daj mi to věděti. Také masařovi jsem dlužen za 5 voluov a krávu; chceš-li to mimo se pustiti a mě vyvaditi z toho, to buď, pakli nechceš, ale sražíš na penězích, když mi dávati budeš. A jakožť jsem vozík k tobě vypravil, jižť tomu tři dni, o věci, jakožť jsem po knězi Janovi vzkázal: chcešli mi to dáti, buď to, pakli nechceš, ale nedrž mi tam vozce, a pošli mi jej zase, ať svých potřeb nemeškám, nebť jiných vozuov nemám. A po knězi Janovi poslatť sem registr tvooj, jakožs žádal, a měls mi poslati sem můj registr, jakožť sem byl pojšil. Toho ješto nemám; prosím tebe, pošli mi jej. Datum Meidštejn, dominico die s. Leonardi anno oc, LVII°. Oldřich z Rozmberka.

Také Kovář tento proti Trdlovi přišel sem ke mně a upomíná mě z toho dávného dluhu, ješto ty jemu máš platiti. Pak Johannes jemu ukazuje ke mně, ano dluh dávnie. Protož pro takové dávnie věci neukazujte ke mně, a mne upomínati nedaj; a zjednaj to vedle toho běhu, jakož sám vieš, ať upomínán nejsem.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, hauptmanu v Slesí oc, synu mému milému.

25.

Jan Gedlice Janovi z Rosenberka: o zajetí lidí jeho na Zvíkov.

B. m. [1458] 27. Maji. Orig. č. 1765.

Urozený pane, pane! Služba má napřed VMti. A zjímá purkrabie Zviekovský lidi vaše z Branišovic Víteka [sic] a z Hněvanic Pravdu. I prosím VMti, jako pána svého milostivého, aby to ráčil učiniti pro můj službu, aby VMt ráčil je dáti na rukojmie, neb VMti toho chci zasluhovati. A v tom VMt rač mi dáti milostivú odpověd. Datam sabbato ante festum s. Trinitatis.

Jan Gedlice Zuoběděníc,*) služebník váš.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému, pánu hětmanu Slezskému d.

26.

Král Jiří purkrabí Konopištskému: aby obeslal Jana Malovce z Pacova, kterýž zajal kněze Filipa, faráře z Oldřichova, ze statku Rosenberského.

Ve Znojmě. 1458, 11. Juni. Přepis č. 1766 c.

a)

Věrný milý! Prikazujemť, aby ihned věrného našeho milého, Jana Malovce z Pacova, obeslal, aby kněze Philipa, faráře z Oldřichova, kteréhož on u vězenie

*) Oběděníce (P. P. 261).

držie, tobě v moc dal, jakož jemu také o tom přísne píšem, aby to učinil. A ty toho kněze bez meškánie knězi děkanu pražskému aneb tomu, ktož miesto něho jest, vydaj, on pak dále vie, co má s ním činiti. Dán ut supra.*)

Purkrabí na Konopišti.

b)

Král Jiří děkanovi kostela Pražského v téže záležitosti.

Ve Znojmě. 1458, 11. června. Přepis č. 1766 d.

Knězi děkanovi.**)

— Nábožný milý! Vznese na nás urozený Jan z Rosenberga, hauptman v Slezí, věrný náš milý, kterak Jan Malovec z Pacova jal jest faráře jeho z Oldřichova; i přikázali sme témuž Janovi Malovcovi, aby toho kněze dal bez meškánie v moc Břístského, purkrabí z Konopiště, a tomu purkrabí takéž sme rozkázali, aby on dále toho kněze v tvú moc dal. Protož přijmiž toho kněze a jím se ujist; dadíliž jemu z čeho vinu, aby jim podle práva duchovního práv byl. Dán ut supra.

c)

Pan Jan z Rosenberka purkrabí Konopištskému v téže záležitosti.

B. m. 1458, po 11. Junii. Koncept č. 1766 e.

Služba naše tobě milý Břístský! Teď listy posieláme, kteréž králova Mt píše Janovi Malovcovi z Pacova, i také tobě, o zproštění kněze Philippa, faráře našeho Oldřichovského, jehožto nám vězí Malovec beze vsie viny. Takéž přiepis listu králova, kterýž nám o to píše, posieláme, pro další zprávu; a s pilností tebe prosíme, pro takéž i větčie libosti okázanie, aby s tím Malovce, tak jakož králova Mt píše, obeslal; by pak k němu pro nás některého dobrého člověka měl vypraviti, věříme, že svú v tom pilnost okážeš.

27.

Jan z Rosenberka králi Jiřímu: slibuje mu pomoc vojenskou.

*B. m. [1458].***) Koncept č. 1768.*

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostivý! Tak jakož mi VKMt psal, abych na vojnu svými hotov byl, též i zemanóm a služebníková svým rozkázal, v tom já rád pilnost svú chci jmieti a přikázanie vaše učiniti. A prosím VKJti, aby ráčili psáti panu otci mému,†) také panu hrabí Maidburskému††) a paní Anežce manželce

*) To jest jako v listu tištěném v A. Č. V. 273 č. 2 a 3.

**) Václavovi z Krumlova.

***) D. č. IV. 2. 41.

†) Oldřichovi.

††) Titul hrabat či purkrabat Magdeburských (Maidburských) příslušel rakouským pánům z Hardeka,

jeho, [také i úředníku bratra mého na Strakoněcích],*) ať také vedle mne hotoví jsú a táhnú z toho, což od panství drží, nechajíce všech výmluv.

[A také zdálo-li by se VKMt i zemanóm psáti zvláště, ať by s tím lepší pilností také vedle mne vzhuoru byli],**) věřím VKJti, že to učiniti ráčíte, neb z toho panství obého prve vždy vedle nás sú táhli; abych tím poctivěji vedle VKMt táhnúti mohl. A ty listy rač mi VMt poslati, ať bych jim je dále rozeslal.

[Bez podpisu.]

28.

Úředníci Soběslavští Janovi z Rosenberka zprávu podávají o tažení krále Jiřího do Rakous.

V Soběslavi. 1458, 21. Jul. Orig. č. 1769.

Urozený pane, pane náš milostivý! Jakož nám VMt píše o vojně a vytažení Tábořských, jestliže bychom co o tom zvěděli, abychom VMti dali věděti: račtež VMt věděti, že pan Krajíř***) přijel byl sám pát s listem KMt na Tábor, a ten některé z Tábořa i z vesnic jich lidi vyvedl s sebou, a pravě, že chce zájem u Světlé učiniti; i tak slyšíme, že jest s těmi Tayov†) blíž Kostel od Vaydova††) osadil, a v tom kraji i jinde zájem učiniec; i chtěli hnáti k Jehlavě, neb tam Trčka†††) s jinými u Jehlavy ležie. A pravie, jakož sú naši z Soběslavě včera (20. Jul.) z Pelhřímova přijeli z svatby, že ti kdož ležie, něco sobě stýskají ležeti, pro tato díla nynější, lidé městští i sedlští. A jestliže pak co více zvieme, ježtoby bylo jisté, dáme VMti bez meškání věděti. Scriptum Sobieslaviae fer. sexta proxima ante s. Maria Magdal. annorum cc. LVIII°.

Jan z Dobronic, haitman, a Makšant, písař.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, haitmanu v Slezí, pánu našemu milostivému.

29.

Mikuláš z Kročína Janovi z Rosenberka: omlouvá se, že přijeti nemůže pro jiné závazky.

V Týně Horšově. 1458, 16. Aug. Orig. č. 1773.

Služba má napřed VMti, urozený pane! Jakož mi VMt psal, o příjezd cc.: račte VMt věděti, žeť jsem se nyní v této míře zavázal panu Dobrohostovi*) až do jeho přijezdy od zámku neodjížditi, než když by té příčiny nebylo, v čem bych

(Arch. Jindřichohradecký, listina de dno 1389, 8. září; Zedlerův lexicon (1735); A. Č. III. 569), a míní se zde nepochybně Michal, příbuzný s Rosenberky.

*) Jošta.

**) Co jest v závorce, to v konceptu přeškrtnuto.

***) Kunderát.

†) Thaya (Dyje).

††) Waidhofen (Bejdov).

†††) Burian T. z Lípy.

*) z Ronšperka na Týně Horšovském.

já VMti mohl poslužiti, to bych rád učinil. Datum Týn Horšův, feria IV. post. Assumptionem b. Mariae virginis gl. a. oc. LVIII°. Mikuláš z Kročína.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozumberga, haitmanu v Slezí, pánu milostivému.

30.

Budějovičtí Jindřichovi ze Sobětic: o pobraní soli člověku jeho, poněvadž vezl ji po nepravé silnici.

B. m. 1458, 15. Sept. Orig. č. 1775 c.

Urozený příteli milý! Službu naši napřed vzkazujem. A jakožs nám psal o člověka tvého a suol, kteráž jemu vzata jest proto, že nespravedlivě a nestarodávnými silnicemi jezdil, jakož se i jiným béfe, jakožt jsme prve psali. Ale jakožs nám psal, že člověk tvuoj o té silnici nevěděl, a prosíš nás, abychom tu suol propustili: prosbú tvú dali jsme člověku tvému jinú suol do času, aby nám penieze za ni uručil, a na to aby kázal v městečku svém provolati, aby lidé tvoji i jiní starodávnými silnicemi spravedlivými jezdili; pakli se toho nestane, a kto na nepravých silnicích bude zastížen, že jemu suol i jiná kúpie bude vzato. Datum feria VI. a. Ludmillae anno LVIII°. Purgmistr a radda města Budějovic.

31.

Jindřich ze Sobětic Janovi z Rosenberka v téže záležitosti.

V Týně nad Vltavou. 1458, 17. Sept. Orig. č. 1775 a.

Urozený pane a pane mně přeznivý! Služba má napřed VMti. A dávám VMti věděti, žeť jsú mi Budějovičtí vzali člověku mému chudému s vuoze soli, an jede na svobodné silnici z Netolic. I psalť jsem jim o to dvakrát pěkně, a žádaje, aby mi zasě člověku mému tu suol navrátili, dle spravedlnosti. A oni mi tak odpisují, že jsú proto vzali, že Netoličtí práva nemají k skladu soli yni jiné kúpie. I prosím VMti, milý pane, račte mi k tomu poraditi, kterak mám s tiem činiti; a mají-liť oni co s Netolickými činiti, oni sobě svá práva sami vyvozujte, a mně ať mých lidí nehyndrují, nebť obecně jiní lidé tú silnicí jedú, a na žádnémť jsú toho počátku neučinili, než na mých lidech najprv. A dáleť jsú mi odepsali, že by chtěli dáti člověku mému jinú suol, aby jim za ni penieze uručil do času, a tu suol, kterýž jsú vzali, aby sobě schovali. I věřímť VMti, že mi k tomu raddu dáte po tomto poslu, ať bych se uměl potom richtovati. Datum Tin dominico die s. Lamperti. A tedť posielam listy Budějovických, kterakť mi odpisují; přečtúc, račte mi je zase poslati.

Henrich z Sobětic, seděním v Týně na Vltavě.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozumberka, pánu mně přeznivému buď.

32.

Jan z Rosenberka Budějovickým v téže záležitosti.

V Krumlově. 1458, 19. Sept. Koncept č. 1775 b.

Súsedé milí! Píše nám pan Henrich z Sobětic, seděním na Týně, služebník náš, že by vy jeho člověka suol vzali, an jede z Netolic k Týnu. I prosíme vás, abyšte služebníka našeho člověku jeho suol zase vrátili, aneb peníze ty, kteréž je vám za jinú suol uručil, jemu je propustili, jakož vám toho věříme, že to pro nás učiníte. A myť panu Henrichovi, služebníku našemu, rádi psáti chcem, ať by on svým lidem prikázal, abyšte vy při vašich práviech zachováni byli. A tohož žádáme odpovědi vaše listem vašim po tomto poslu. Datum Crumlov, feria III. post Lamperti anno domini oc. LVIII.

Jan z Rozmberka.

33.

Král Jiří Janovi z Rosenberka: aby navrátil Budějovským věci pobrané.

B. m. [1458]. Opis č. 1776.

Jiříe z božie milosti. Protož od tebe žádáme, aby ty všechny stavené a pobrané věci Budějovských, dva vozy s zbožím, lidi i koně při tom vzaté, i jiné všechny věci, bez prodlévání jim propustil a navrátil, nám se o tom více nedada obsielati; jakož pak muožeš věděti, coť sme po knězi Janovi*) o tom vzkázali. Datum.

Odpověď na to. A jakož VKMt píšete, že ste mi o tom po knězi Janovi vzkázali, račte věděti, žeť mi se jest kněz Jan ještě nevrátil, neb jest ještě tam při knězi biskupovi, bratru mém.**)

34.

Jan Hrobský ze Sedlce hejtmanu Rosenberskému na Třeboni zprávy sděluje o jednání krále Jiřího s císařem Fridrichem a arciknížetem Albrechtem.

*V Hradci Jindřichově. [1458, koncem Sept.]***) Orig. č. 1779.*

Službu svou vzkazují, švakře milý! A jakož mi píšeš, abych dal věděti o smlouvě; tak mě zpravil Albrechtův syn a Filip (?), přivevše čtyři od pana Zdeňka†) a z královy vojsky, že jim pan Zdeněk kázal napřed jeti a tak jim pověděl, že konečná smluva i mír s císařem i s knězem Albrechtem, a že by i léno král náš měl přijímati, než by odjel; a o Jihlav že by mlvili, aby je král na milost přijal, a král že by se tomu bránil a že by s nimi chtěl nakládati jako svými; a v tom sú oni odjeli,

*) Kaplicerovi, později faráři v Miličíně, kterýž byl důvěrným poslem Jana z Rosenberka.

**) Joštovi.

***) Viz D. Č. IV. 2. 45 pozn. 34.

†) Konopištského ze Šternberka.

i nepravie, kterak sú o Jihlav dokonali v jich odjezdu, než těšief, že i o to smlva bude. A tak sú mě zpravili. Dán v Hradci, oc.

Jan Hrobský z Sedlce.

Slovutnému panoši Jarohněvovi z Usuší, hajtmanu v Třeboni, švakru milému.

35.

Jan z Rosenberka Slupskému : o narovnání mezi králem Jiřím, císařem a arciknížaty Rakouskými.

V Krumlově. 1458, 8. Octobris. Koncept č. 1780.

Slupský milý! Věděti dáváme, že KMt s ciesařovú Mtí, s knězem Albrechtem a s knížetem Sigmundem smlúvu konečnú jmá a ven jim z země táhne. A tak posel náš praví, že Aincingara*) mají postaviti v tento úterý příští [10. Oct.] na Šratntole**) konečně, a vězenie jest prázdnen; a penieze KMti, tak tomu rozumiem, kniežata Rakúská k tomu také dáti mají. Také věz, že KMt nechtěl v tu smlúvu prijieti Jihlavských žádným obyčejem, a že by byl raději smlúvu rozpustil, a kněz Albrecht Jihlavské opustil a smlúvu bez nich konečnú učinil. Viece náš posel praví, že KMt sobě na to zvedl, že proti králi nemají býti žádnú válkú, než měli-li by co s KMtí činiti aneb s korunú, aby to právem hleděli a jinak nic. Pak mieníme hned poslati Jana Rúsa k KMti o tu věc, jakož sme s JMtí prve mluvili, aby se to k konci vedlo, a což my budeme moci těm zemiem vésti ke cti a k dobrému, to my rádi učiníme, aby mezi KMtí a jimi k dobrému přivedeno bylo. A což zvieme skrze Rúsa, aneb skrze [protrženo], toť nemeškajíc dáme věděti, a v tom cheme rádi pracovati. A čemuž porozumieme, s tím chceme Jana Rúsa a Zdeňka z Lukavice, neb kněze Jana Kaplicera, s jedniem z těch, tam k vám poslati. Také o ten mimochodník, jakož sme s tebou mluvili, nekupuj ho nynie, leč bychom podruhé vzkázali. A veď k tomu také ty dobré lidi, ať se v těch věcech pěkně mají proti KMti, pokud se tvému rozumu zdáti bude. A listy všechny odpovédacie od úterka tohoto v témdni mají se vrátiti a v Znojmě u purgmistra položiti. A tyto noviny knězi Henrichovi,***) otci našemu, muožeš dobře dáti věděti. Datum Crumlov, dominico post s. Francisci anno domini oc. LVIII°.

36.

Výběřč berně královské Janovi z Rosenberka: aby jim v úradě jich nepřekážel.

V Horažďovicích. 1459, 18. Febr. Orig. č. 1786.

Služba naše napřed VMti, urozený pane milý! Jakož nám VMt píše, prvniego vašeho psanie dotýčíce, kterak jste s KMtí zuostali, aby skrze úředníky vaše puol

*) Oldřicha Eicingra.

**) Schrattenthal v D. Rak.

***) Rozumím zde Jindřicha, knížete Hlohovského, otce kněžny Anny, manželky Jana Rosenberského.

úroka s lidí vašich a poddaných vyberúc JMti přinesli oc. I račtež věděti, že jsme VMti prve o tom šíře psali, kteraké od KMti v tom přikázání máme, ješto přes to nám jest nelze jinak učiniti, jakož tomu VMt sami muožte dobře porozuměti. Neb když bychom u VMti byli, musili bychom VMti přikázání naplniti, a poněvadž v této míře ten úrad a ta práce od JMti jest na nás vzložena, a nám v tom od JMti jest přikázáno, abychom, osob žádných nepřijímajíc, ten úrok a tu daň z pilností vybírali: i věřímeť VMti, že nám v tomto úradě našem na překážku nebudete, abychom my JMti vuoli a rozkázání dosti učinili; neb nám toho jinak jest nelze změnití, leč bychom od JMti samého listem zvláštně o tom rozkázání měli. Data Horazdieyowicz dominico Reminiscere annorum domini oc LIX°.

Petr z Dlúhé vsi a Jan z Běšín.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu nám přeznivému.

37.

Jan z Rosenberka králi Jiřímu: že do Plzně a do Cheba na rozkaz jeho přijede.

B. m. [1459 po 9. Martii].) Koncept č. 1787 b.*

Najjasnější králi a pane, pane muoj najmilostivější! Službu svú poddanú VKMti napřed vzkazuji. A jakož VJt žádá příjezdu mého k VKMti do Plzně k jezdu dále do Chba, VKJti k rozkázání a k vuoli k tomu času to chci rád učiniti a tu býti.

38.

Jan z Rosenberka purkrabí svému na Krumlov: o bernících, aby statky páně na pokoji nechali.

V Chebu. 1459, 16. April. Orig. č. 1790.

Jan z Rozmberka, hauptman v Slezii. Zachari milý! Jakož nám nyní píšeš o bernících, že z našich lidí bráti chtě oc. I posielámť teď královy Mti list, jímžto přikazuje jim, aby lidí našeho panství a drženie nechali u pokoji, ten jim dodaj. Budúliť mlčeti o Grošavarovi,**) dobře, pakli by která o to nesnáz jemu chtěli činiti, rci, že jest u nás položil, že se jedno s druhým dá. Budúliť pak tak nesnadní, ale vezma tu pomoc neboli daň u Mikuláše a daj ji jim. Datum Egrae, feria II. post dominicam Jubilate anno oc. LVIII°.

Takéť jest nám král řekl dáti list k Budějovickým o ty peníze, kteréž nám dáti mají, prve nežli se s JMti rozjedem.

Famoso Zachariae de Nemyssl, purkrabio in Crumpnow, fidei nostro dilecto.

Dle toho určil jsem, od koho list tento jest psán. Nevím však, kdo jest onen Slupský, jemuž se zprávy tyto sdělují.

*) Odpověď k listu v A. Č. V. 275 a 276 č. 7.

**) Grossauer (také Grassauer) z Jedlice, nepochybně Jiří.

39.

Jan z Rosenberka bratru svému Joštovi: zprávy o sjezdě Chebském.

V Krumlově, 1459, 14. Maji. Orig. č. 1793.

Duostojný u bože otče a bratře milý! Službu svú a lásku bratrskú napřed vzkazuji. A věděti dávám, že když sem nyní ve Chbě byl s KMtí, tu JMt se mnú mluvil a dosti horlivě, o tobě, kterak doma nejsi*) a že by snad jako tebu jemu scházelo, což se zbožie dotýče; a v tom mi kázal, abych tě obeslal, aby vždy domov jel, a v tom dotýče, že což vzdrhuje, že to pro mě činí, že by sic dávno neseděl v tom. Protož, milý bratře! bohdle poradě se o to s otcem svatým neb dále, s kýmžt se zdá, pomysl na to, aby lidí chudých k záhubě nepřipravil. Zvláště noviny tyto, což se dalo tu ve Chbě, nyní rač věděti, aby se vedle toho uměl spravovati, že tu byli falcgraf z Rýna,**) margrabie Bramburský***) a oba Míšenská;†) a tu se napřed sprieznili Míšenští s KMtí takto, že syn starého Míšenského††) má pojeti dceru královu,†††) a syn KMtí*) má pojeti dceru mladého Míšenského.***) A to jest smluveno, skonáno i zápisy utvrzeno, a svatba býti má ve Chbě na svatého Martina, a tu králova dcera přinesena má býti. A dále, že Míšenští mají s stúpiti k koruně tyto zámky Osek a Most, a jiné všecky zámky i léna potomní jsú Míšenským propuštěna i všecky zámky, kteříž k koruně příslušely, kromě jedné toto zuostaveno, že když by se přihodilo, tehdy starší Míšenský má jedné přijeti léno hlavnie od krále Českého, a jiná pak léna potomnie a manství všecka, ta mají brána býti od Míšenského, a těch len menších i zámkuov se král věčně odřeká; a mají Míšenští KMtí dáti XX tisíc zlatých. A tak dále pak se smluvili i zapsali, aby sobě radni byli i pomocni proti každému živému člověku, kromě papeže a císaře, ty vymieňující. Též také se zvláště smluvili i zapsali s falcgrafem z Rýna. Vedle toho se již TMt muožeš spravovati; než že falcgraf přimnil kněze Ludvíka***) proti tomu nebyti do tří let. Také rač věděti, že CMT obeslal krále, aby přijel vezma majestát svůj, že ráčí jemu učiniti všecko, jakžto králi, což učiniti má, do Lavy neb do Egenburg, a dále žádaje, aby přijel a jel jako král Český a s mocí, JMt ke cti, a dále aby jel s JMtí do Uher. Ale kterak ty věci pojdu, tohoť neviem, aneb sjedúli se či nic. Také rač věděti, že CMT vzkázal králi, aby dcery své nedával uherskému králi Matyášovi, a že ji sám výše a duostojněji vydati a vypraviti ráčí.†) Také Míšenský mladší i s zemí svú odřekl se, že práva nemá k koruně České, a také má poselství své učiniti do Slesí, aby podnikli, a k tomu raditi i se přičiniti, aby učinili, co k koruně učiniti mají. Také rač věděti, že pan otec postonuje a jest nemocen. Také milý

*) Jošt byl toho času v Římě.

†) Friedrich a Vilém.

***) Kateřinu.

***) Friedrich.

††) Albrecht.

***) bavorského na Landshutě.

***) Albrecht Achilles.

†††) Zdenu.

*) Hynek.

†) D. Č. IV. 2. 85. pozn. 63.

pane bratře! prosím rač zjednati list dimisorialný na všecke svěcenie Pavlovi, písari mému v kancelári, neb jest z Moravy z Jakubova, Mikulášův syn, Olomucensis diocesis, a mínie knězem býti: věřím, že ráčíš takový list poslati po tomto poslu. Ex Crumpnaw feria II. in festivitibus Penthecosten annorum domini millesimo CCCCLVIII*.

Jan z Rozmberka, hawptman v Slezí.

Reverendo in Christo patri et domino, domino Jodoco, episcopo ecclesiae Wratislaviensis etc. fratri suo carissimo dd.

40.

Dobronický purkrabí Janovi z Rosenberka: o zajetí člověka Rosenberského od služebníka Malovcova.

V Dobronici. 1459, 16. Mai. Orig. č. 1794.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A vznesl na mě rychtář Jistebnický, kterak Vojtěch z Nadějkova, služebník Malovcuov, dočkav člověka VMti z Mozolova Oddenka, na svobodné cestě, i zbil jest jej velmi a dvakrát v hlavu ranil a pustiti jeho nechce než na rukojmíe. I mluvil jest Lysek o to s ním, proč jest jej vsadil. A Vojtěch jest řekl, že mu jest někdy na lúce pásl. A poněvadž jest tak malá závina, nezdálo mi se jest, by jej měli vyrukovati, leč VMt rozkázete. A také VMt račte věděti, že již sedí od pondělka a těžce; a někteří přátelé toho člověka chtěli jsú Vojtěcha jieti a VMti do vězení přinést; i jest jim to staveno, dokudž VMt nerozkázete. Datum Dobronicz, feria IV. post festum Penthecosten anno LIX.

Jan z Petrovic, purkrabie Dobronický.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému bud.

41.

Jan z Rosenberka králi Jiřímu: že postará se, aby z Čech nikdo nešel do služeb knížete bavorského Ludvíka.

B. m. [1459 po 29. Maji].) Concept č. 1796 b.*

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostivý! Službu svou poddanú napřed VMti vzkazuji. A jakož VKJt mi píše o těch, ktožby se chystali k knězi Ludvíkovi**) jieti neb jíti, abych s nimi mluvil i je navedl, aby toho nečinili, a také i v městech volati kázal: to všecko tak vedle rozkázání VMti má se státi i pilnost svou v tom učiním, jakož ihned v městech svých tak volati sem kázal. Datum.

*) Odpověď k listu v A. Č. V. 277 č. 10. Srovnej D. Č. IV. 2. 100.

**) bavorskému na Landsbutě.

42.

Kommendor (Strakonický?) biskupovi Joštovi z Rosenberka: o rozmluvě s králem Jiřím v Kladsku a nutnosti, aby biskup ku králi jel; dále zprávy o Vratislavské bouři a astrologovi královském.

V Nise. [1459]) 30. Aug. Přepis současný č. 2034.*

Najduostojnější v Jezu Kristu otče a pane, pane muoj milostivý! Služba má vždy poddaná s ustavičnou modlitbú oc. VMti věděti dávám, že sem v úterý ante decollationem s. Johannis [28. Aug.] do Kladska přijel večer, a hned sem nemeškaje k KMtí šel. A jediné sem na sieň kročil, hned otevřeli komoru jeho, volajíc mne před JMt. Tu sú při JMtí byli pan Jan Děčínský, pan Bohuslav z Švamberka, pan Jetřich Chlumecký, hauptman Kladský,**) a komorníci jeho dva, Štampach***) jeden, druhého sem neznal. Před těmi všemi sem děl poselstvie VMti: k najprvnějšímu kusu o prodlení příjezdy, o pečlivost navrácení nemoci, a že by toho VMt nepřál, a aby nemněl, by pro které odtahy VMt činil, než prostě pro své zdraví; a kdyžby VMt zbera sílu přijel, miení učiniti to, co učiniti má i proti JMtí i proti koruně oc.

Na ten kus mi JMt odpověděl tato slova in forma: „Pána tvého smrti neb nebezpečnostvie o jeho nemoci, nepřáli bychme jemu: než lékař psal jest do Brna některým svým známým, že kterak se pěkně polepšil, a žeby mohl dobře jeti, kdeby jemu potřebí bylo; to nás došlo. I mluvili sme s bratrem jeho, aby jemu pověděl, aby k nám přijel, i čas jmenovitý položil: toho jest opět neučinil, než tě poslal, vymlouvaje se svú mdlobú a nemocí.“ I opáčil zase druhé: „Buoh vie, nepřál bych, aby se jemu buď na cestě, neb kdekoli co přihodilo jeho zdravie; než ať to na váhy položí, jeho tam bytí, a příjezd svůj k nám: tam žádnému neprospievá, zde jsa, mohl by nám i té zemi poslužiti. I měl by toho čest, diek a chválu, neb je nám toho povinovat i s tú kapitolú a těmi kněžmi toho kostela, kteříž nynie nešlechtně a zle nad námi činí, jich hanebným kázáním a jinými věcmi. Jsa on zde, lehkoby mohl to staviti; neb oni sami praví, kdy jim kto toho brání: máme my pána a biskupa svého, viemeť coť máme činiti. Nébrž praví mi mnozí, že by to jeho návodem bylo; my tomu ještě vždy nevěříme. Protož jeď, což najspieš muožeš, ať se nemešká, hned vypraví. Neb této pilné věci v Svídnici počaté juž proň průtah malý učiníme; a on přijeda, bude nám moci líbost učiniti. A co by se skrze něho dalo dobrého, raději bychme jemu té cti přáli, než jinému. Mnozíž nám mnoho praví a tuší jemu nedobře; protož ať přijede, čím najspieš, a tiť v klamu ostanú. A také proto ať pospíš, žeť juž vojska potáhnú, a kdež ty jsú, tu se škoda děje; táhnúc tady, i on

*) Vročení tohoto kusu pochází od Palackého.

**) Hanuš Welf z Warnsdorfu.

***) Hanuš.

by bez škody býti nemohl. Milý bože, an se u většie nemoci z Vlach nésti dal mezi koňmi, učinil bych tuto též pro obecné dobré, a samému sobě ke cti.“

Videvši [sic] jeho tváři dosti ochotné, druhý kus sem naň znesl, aby se milostivě ráčil mieti k duchovenství oc. K tomu mi slova neodpověděl. K třetímu, o kanovníctvo doktora Wolfa, tu odpověděl: dali sme je Šoberovu synu z Lehnice, který pro nás vše ztratil, což měl.*) Tak sem JMt požehnal, vymlúvaje se, že mám ustálé koně z Říma, abych mohl VMti JMtí odpověď po poslu jiezdném poslati. I povolil mi toho: „Bylibychme radějie viděli, by byl sám jel; i nemóžeš, nemeškaje pošli, a piš mu, ať pospiešie“. Tak sem od něho vyšel z komory. A ti prvé jmenovaní páni ujachu mne mezi se, všichni jednotajně mluvíce: „Tak vkaž JMtí, ať vždy přijede; jakžby nepřijel, nesmělby z nás žádný více se oč přimlúvati před JJtí.“ Tak sem s nocí zajedno doluov sšel, a velmi ráno v středu [29. Aug.] jel sem do Nisy. Tu sem havtmana nenalezl, než napsav tento list, nesl sem jej nezavřený do Grotkova havtmanu, ve čtvrtek [30. Aug.] ráno.

Najmilostivější pane! Grunt toho všeho jest, že KMt velice VMti žádá, a těžce jest VMti jinak učiniti. Protož, milostivý pane, pojedeli VMt, račte mi na vědomí dáti, jetili proti VMti a dátili komu více věděti; vedle rozkázanie VMti se stane. Dat. Nissa, fer. quinta post decollationem s. Johannis bapt.

Najmilostivější pane! Noviny tyto VMti piši, kterých mne havptman zpravil: kterak kanovníci mezi sebou rádi by viděli, by ty věci skrze ně počaté se v jinú cestu obrátily, ale již tomu nemohú co učiniti; a mnozí by rádi odtad, i nemohú, neb sú Vratislavené tak způsobili, že žádný vyjeti nemuož ani po vodě, ani bránami; a tak veliká dvojice jest, že tento týden čaka byla každú hodinu auflaufu. Také račte věděti, že Bernart Skal a Fridrich Reichhart sú z města postúpili, a obec jiné staršie sadila, Beyara**) za najstaršího, i Antonia Horník***) a Valentina Haunolt. Ti tři s radú konšelskú ty věci jednati mají; a všecka řemesla dali jednoho staršieho, aby ti bez obce plnú moc měli, cožby koli učinili, krom že králi vždy nechťi, ani toho kto zpomínaj. Také jest kněz Bekkansloher prázděn vězení; kterým obyčejem, sám zpravie VMt. Kněz Kunrad Černý, pan Jan Bies†) a havptman, ti rokovali mezi KMtí a Vratislavany; i nedali jim Vratislavené žádné odpovědi. A havptman tu v Krotkově čeká té odpovědi, ale naděje se ji jmieti nebude.

Item, tyto noviny dolepsané račte při sobě jmieti. Když sem z Kolína jel, jel posel králuov se mnú, a těžce sem se na něm dotázal. I pravil mi, že byl u biskupa [sic] Kolínského††) na Rýně po jeho hvězdáře, a kterak biskup Kolínský zakazoval se králi, žeby jemu raději cos mnoho lidí poslati na svůj groš, než toho hvězdáře; a však poněvadž král jeho tak velmi žádá, chceť mu jeho za chvíli pójčiti. A tu

*) Viz č. 12.

†) Rada knížete Mikuláše Opolského.

**) Jana.

††) Dietricha von Moers.

***) Horning.

jest přijel ten hvězdár do Českého Kolína a prachtikuje, a praví o něm, že žádný neslychal o takémž od božího narození mistrnám; a jestiž žid. Pod velikým tajemstvím pravil mi posel ten, že prachtiku učinil o Vratislavských všecko in forma, což se nyní děje, a že vsknoře má vyjítí voheň, a má zhořeti čtvrt města, a oni nechajíce ohně, i poběhnou k branám a z brány ven, a tu velikú nenabytú škodu od krále vezmú. I prosil mne, abych ho více netázal. Jiného VMti nevím psáti, než bohdaž VMt ve zdravie přijel a prospěšně. VMti kommendor.*)

43.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o rázu a méně peněz.

Ve Třeboni. 1459, 4. Octobris. Orig. č. 1804.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt kázali jeti do Hradce, i nezdálo se heitmanu i mně, pro některú příčinu, bych já jel, než poslal sem k jistým lidem; i vrátil mi se teprv včera posel, kterýž mi tyto peníze přinesl, že jich tam neberú; než pan Čeněk**) vzkázal mi, že tyto jiné peníze bere, ukázav na Passovský peněz. Než což knieze Albrechtova rázu, buďto černí aneb po čtyřech penězích [sic], těch že nebéře.***) A zvláště kněz Albrecht tepe nový ráz podobný k ciešařovu rázu, bez koruny. Také račte věděti, že jest Koský pochtěl zlaté změnití za peníze, i mluvili sme s nim, aby je VMti dal po XLII gr., a to chce učiniti; protož jestli k tomu vuole vaše, to račte dáti věděti. Datum Trzebon, feria V. post s. Michaelis anno domini oc. LIX.

Řehoř Klaric.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, heitmanu v Slezí, pánu mému milostivému buď dán.

44.

Soběslavští Janovi z Rosenberka: že jsou hotovi podstoupiti za něho peníze vypůjčené.

V Soběslavi. 1459, 21. Dez. Orig. Fam. Rosenberg 24 b.

Urozený pane, pane náš milostivý! Poslušensvie naše vzkazujem VMti. A jakož sme spolusúsedý k VMti vyslali o požádání od VMti peněz puojčených, abychom všichni v obci ty peníze puojčené podstúpili, i o jiné s VMtí věci rozmluvení oc: i když sú se naši spolusúsedé od VMti zase vrátili, tu sú nám od VMti dáli [daali] poselstvie velmi pěkně, kterak VMt na nás žádá, abychom ty peníze pro VMti dobré podstúpili, že nám VMt miení to vším dobrým zpomínati. A my slyšiec to, že VMt nám vším dobrým to miení zpomínati, všichni sme to ochotně podstúpili.

*) Kdo byl tehdaž kommendorem Johannitů buď v Praze nebo ve Strakonicih, nepodařilo se vypátrati ani v seznamech páne Tomkových.

**) z Klinšteina?

***) D. Č. IV. 2. 47.

Také o ten list pívny i o to sedánie, prosíme VMti, račte nám milostivú odpověď VMt dáti. Scriptum feria VI. in die b. Thomae ap. anno oc. LIX*.

Purgmistr, rychtár, radda i všecka obec města Soběslavě.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberga, hayptmanu v Slezi, pánu našemu milostivému buď.

45.

Král Jiří Janovi z Rosenberka: že nařizuje Budějovským, aby mu 200 kop dali.*)

V Olomouci. 1460, 29. Jan. Orig. Fam. Rosenberg 24 b.

Jiří z boží milosti král Český a markrabie Moravský oc. Urozený věrný milý! Srozuměli sme z přiepisuov, kteréž's nám podal, kteraks Budějovským o těch dvě stě kop gr. psal, coť sú na to odepsali oc. Pišemť jim o to podle této formy, kteréžť v tomto listu posieláme: po tom se budeš uměti zpravovati. Dán v Olomúci, v úterý před Hromnicemi, královstvie našeho léta druhého.

Commissio propria domini Regis.

Vložena cedule Budějovským. — Věrní milí! Jakož rozkázáním naším podkomořie nás Český psal vám o těch dvě stě kop gr. summy komory naše, kteréž na Hromnice přístie nám měli byšte dáti, abyšte urozenému Janovi z Rozenberga, hauptmanu v Slezi, věrnému našemu milému, ji dali: i srozuměli sme, když jest týž Jan z Rozenberga k vám o to poslal, že ste jemu nedali konečné odpovědi, chceteli jemu dáti. Protož vám prikazujem, abyšte témuž Janovi z Rozenberga již psanú summu dvě stě kop gr. na Hromnice přístie bez dalšího prodlévání vydali, jinak toho nikoli nečiniece. Datum oc.

Urozenému Janovi z Rozenberga, hauptmanu v Slezi, věrnému našemu milému.

46.

Podkomoří Vaněk Valečovský Janovi z Rosenberka: aby ve příčině sporu o les na Vodňanské nesahal až do rozsudku královského.**)

V Praze. [1460?] 29. Mart. Orig. Fam. Rosenberg 15.

Službu svú napřed VMti, urozený pane, pane mně přiezivý! Jakož VMt odpisuje mi o Vodňanských, abych jim toho nevěřil, by toho lesu řádně v drženie byli, tak jakož jsú oni mě toho zpravovali: psalť sem VMti o to šífe prve a ještě prosím, račte tak dobře učiniti a nesahati na ně o to jinak, leč to VMti bude přisúzeno královú Mtí, poněvadž jsú toho v drženie, a VMt, i oni také, táhnete se obojí na rozsudek JMKské. To vždy vědúc, jestli žeť co činie, anebo sekají, mimo

*) Cf. A. Č. V. 283. č. 20.

**) Cf. A. Č. V. 284.

to než by činiti měli, že mušejš opraviti, jakž JMKská rozkáže; jakožt jim také o témž píši, chtě raději viděti, aby sobě při tom VMt radšie zachovali, nežli skrze to trátili, králově Mti o to starost činiece, jestli zvláště že k tomu drženie svému, jakož pravie, nebudú moci slušného průvodu mieti. Datum Pragae, sabbato ante dominica Judica me. Vaněk z Valečova, podkomoříe královstvie Českého.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu na mne laskavému, hauptmanu v Slezi.

47.

Posel starého pána Oldřicha z Rosenberka vysvědčuje, že Jan z Rosenberka, stav se přítelem Jiřka Poděbradského, učinil to proti vůli otce svého.

B. m. 1460, 20. Septembr. Orig. č. 1810.

Pamět vyznaná Kozlovcova, když ho pán starý posielal do Vídně knězi Albrechtovi a knězi Zigmundovi, odsvědčuje jim, že když pan Jan dal jest vuoli k volení krále nynějšho, že k tomu pána starého vuole nebyla. Item, že pan Jan byl při korunování také proti vuoli jeho. Item, když jest pan Jan odpověděl knězi Albrechtovi a knězi Zigmundovi, že je k tomu nebyla jeho vuole. Item praví, že jest jej posielal ku Passovskému biskupu,*) aby kněz biskup zkazil, aby kněz Ludvík nepuočil panu Janovi žádných peněz. Item, také praví, že byl Vídni, když tu krále Franského rada byla, a že sú Kozlovce ku pánu starému s listem poslali, aby pán Kozlovce s nimi s větším listem poslal králi Franskému, a že král má na hotové deset neb patnácte tisíc koní, že by pána chtěli vyzdvihnúti výše nežli kdy kterého de vnfinis [sic! snad: infimis].**) Actum sabbato in vigilia s. Matei annorum CCCCLX°.

(Tři pečeti černého vosku, málo zachované).

48.

Jan z Rosenberka Příbíkovi (Hadovi z Paběnic): o sporu jeho s Mikulášem Přechem z Čestic.

V Horažďovicích. [1461] 1. Febr. Cedula č. 1816.

Služba naše tobě, pane Příbíku milý! A jakož nám píšeš o Mikuláškově Příškovi,***) kterak jest lidi tvé zjímá, tomu jsme dobře porozuměli. Protož vědětí dáváme, žeť jsme s niem sami o to rozmluvili, a on praví, žeť jest o ty lovy byl před královú Mti i jiní dobří lidé, a kterak jsú se o ty lovy svolili, a také že jest v tom i tvé svolení bylo, a tak že KMt rozkázal, aby takoví lovi staveni byli. Protož, poněvadž jse jest takové svolení stalo i KMti rozkázání, věřimeť, že jemu v tom za zle jmieti nebudeš, a tak jse k němu jmieti budeš, bez jeho škody, jakožto k služebníku našemu. A také jakož nám píšeš, aby lidé tvoji propuštění byli, a to

*) Oldřichovi z Nussdorfa (1451—1479).

**) Srovnej D. Č. IV. 2. 37, pozn. 27.

***) z Čestic. Viz nahoře č. 5 a 6.

což jest jim pobráno, aby jim bylo zase navráceno, a jestli že by nás v tom poslú-
chatí nechtěl, abychom na to pomněli: protož netřebať jest toho dotýkati, nebť jest
nás ve všem poslušen, jako služebník náš. A také věřmeť, že lidi své k tomu držeti
budeš, aby jse vyručili, a pakli by toho neučinili, tehdy věz, žeť budú dáni v moc
KMti, tak vedle JMti svolení. Datum Worazdieowicz dominico ante Purificationem
glor. virg. Mariae. Jan z Rozmberka.

49.

Jan z Rosenberka úředníkům svým na Krumlově: aby Řeka Andronika dobrým bydlem opatřili
a pak do Lince doprovoditi dali.

V Soběslavi. 1461, 6. April. Orig. č. 1817.

Jan z Rozmberga. Rúse a Jene, purkrabie milý! Poručieme vám rytiefe to-
hoto, jmenem Andronika, listu tohoto ukazatele, Řeka, o kteréhožto KMT píše a pan
Zdeněk z Šternberga, nám zvlášť jeho porúčeje, abyšte jemu udělajíc dobré bydlo,
dali jemu průvod do Lince. Datum Sobieslaw, feria II. Paschae anno oc. LXI°.

Famosis Johanni Rúsoni de Czemin necnon Johanni de Petrowicz, purgrabio castri
Crumplow, fidelibus nostris dilectis.

50.

Král Jiří nařizuje Oldřichovi z Rosenberka, aby synu svému Janovi vydal listy ku při potřebné.

*V Kutné Hoře. 1461, 7. April. *) Orig. Fam. Rosenberg 15.*

Jiří, z božie milosti král Český a markrabie Moravský oc. — Urozený věrný
milý! Porozuměli sme, že by se opět zbraňoval listuov některých vydati urozenému
Janovi z Rozenberka, věrnému našemu milému, synu svému, ku potřebě panství va-
šeho a k súdóm pro obranu, a že by to učiniti povinen byl, podle smluv, kteréž
mezi sebu máte. I žádáme od tebe s pilností i přikazujem, aby napřed tomu panství
a sám sobě, i tudiež Janovi, synu svému, v tom neukracoval zadržáním těch listuov
k vaše při potřebných. Neb my toho již na sobě déle držeti nemohúce, musili bychom
právo propustiti, ačkoli neradi, aby ty věci mezi vámi měly tak široce mezi lidi vjíti.
Pakli by snad vždy toho učiniti zanedbal, poručili jsme duostojnému knězi Joštovi,
biskupu Vratislavskému, kniežeti nábožnému našemu milému, synu také tvému, aby
naším slovem šíře o ty věci s tebu mluvil a náš úmysl tobě pověděl konečný. Dán
na Horách Kutnách, v úterý po velice noci, království našeho léta třetieho.

Ad mandatum domini Regis.

Urozenému Oldřichovi z Rozenberka, věrnému našemu milému.

*) Počítáno od korunování krále Jiřího. Cf. Tomek VII. 22.

51.

Jan z Rosenberka úředníkům svým na Krumlové: aby lidu k vojně hýbati se nedopouštěli, protože spíše k míru se schyluje.

V Praze. 1461, 1. Juní. Orig. č. 1819.

Jan z Rozmberka oc. Purkrabie milý a Mikuláš milý! Jakož nám nyní Bohuněk a Mikuláš píše o lidi z panstvie Rozmberského, kterak rychtář příjev, zpravuje, že jim rozkázáno Cinišpanem*) pod hrdly i statky, aby na vojnu zhóru byli oc. Opatř též to, aby těm lidem, buďto tiem rychtářem neb někým jiným, bylo povédieno, ať sobú nikam nehýbí, ani kam táhnú, nebť o též také pan hrabě bude obeslán Maydburský;**) a nezdát se nám, by k tomu lidé byli zavázáni podle zápisu. Takéť vám věděti dáváme, že CMt knězi biskupovi, bratru našemu, a některým pánóm českým sem píše, mezi jinú řečí se poddávaje k sjezdu a rokovanie, a o to již k JMti vypraven jest pan kancléř***) a pan Beneš Waytmiler; i nezdát se nám, by tak kvapným časem vojna byla. Takéť za to máme, že náš byt dlúho zde nebude. Datum Pragae, feria II. post Trinitatis anno oc. LXI.

Famoso Johanni de Petrowicz, purgrabio in Crumlow, et Nicolao, notario nostro supremo, fidelibus sincere dilectis.

52.

Jan z Rosenberka úředníku svému na Krumlov: aby listy poslal hraběti Hardekovi, aby lidé s vojnou na pokoji byli zanecháni.

V Praze. 1461, 3. Juní. Orig. č. 1820.

Jan z Rozmberga. Purkrabie milý! Tedť posieláme dva listy, jeden otevřený a druhý zavřený od úřadu desk dvoru královského hrabí Reckému,†) podle toho i my také jemu píšem, aby lidí s tú vojnu nechal u pokoji, že nám se zdá, že jemu tiem lidé povinni nejsú; pošliž je jemu po opatrném poslu, ne tak by od nás šel, ale jakoby odsavaď od úřadu byl poslán. A lidem pověz, ať sebú nikam nehýbí. Datum Pragae, feria IV. ante Corporis Christi anno oc. LXI°.

Famoso Johanni de Petrowicz, purgrabio in Crumpnow, fideli nostro dilecto.

53.

Jan z Rosenberka purkrabí Krumlovskému: aby všecko schystal ku příjezdu páně s biskupem Joštem.

V Praze. 1461, 3. Aug. Orig. Fam. Rosenberg 17.

Jan z Rozemberka oc. Petrovský milý! Vědětiť dáváme, žeť dáli buoh doma

*) Jindřich Cinišpan z Heršláku, toho času úředník na Rožmberce. Hrad z polovice byl v rukou Michala hraběte z Hardeka. Sedláček IV. 110.

**) Viz nahoře č. 27.

***) Prokop z Rabšteina.

†) Michalovi z Hardeka na Retzu.

budem i s knězem biskupem v sobotu nebo v neděli příští [8—9 Aug.]. To věda, postaraj se o to, mohl-li by který pstruh pečený zjednat, i jinak pomysl', aby pěkně zpuosobeno bylo pro kněze biskupa. Také to s Mikulášem s pilností tak objednej, cožkoli páně milost pan otec zbožie a panstvie k Maydštejnu drží, aby to bylo na hotově, jakož za to máme, že registr jest nám zachovaný při stúpání toho zbožie JMti. A takéť se nám, bohu děkujíce milému, v našich věcech dobře vede. Datum Pragae, f. II. ipso die Inventionis s. Stephani anno oc. LXI°. — Tento list také hned pošli knězi biskupovi Passovskému.

Famoso Johanni de Petrowicz, purgrabio in Crumpnow, fidei nostro dilecto.

54.

Jan Kaplicer Janovi z Rosenberka: že pro nemoc přijeti nemůže, ale Růsa i purkrabí obeslal.

V Miličíně. 1461, 18. Sept. Orig. Fam. Rosenberg 17.

Urozený pane milostivý! Modlitbu svú ustavičnú napřed vzkazuji TMti. Jakož mi VMt píše, bylo by na mém možení, abych se k VMti hned vypravil, neb o Svatomíra psal, aby jej Rús s purkrabím k VMti vypravil oc: rač věděti, že bych to velmi rád učinil; buoh to vie, že se nesmím vážiti, boje se, bych sobě neuškodil, nebt jsem se ještě krumlovské nemoci nezkašlal; k tomu, ač ne tak přeliš, červenka se mnú zacházie a mdloba; i tajné zimnice se bojím. I obeslal jsem hned Růsa i purkrabí a psal jim, i list VMti poslal, dav jim přitom věděti, kde by těch věcí o Rožmberku měli pohledati, a najduce, po Svatomírovi hned VMti poslati. Datum Miliczin, feria VI. post Lamperti anno oc. LXI°.

Kněz Jan Caplicar, farář Miličínský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď.

55.

Jan z Rosenberka úředníku svému na Soběslavi: aby kancléře bavorského knížete Ludvíka do Prahy doprovoditi dal.

V Krumlově. 1461, 11. Octobr. Orig. d. 1827.

Jan z Rozmberka. Dobroničko milý! Žádámeť s pilností, aby teď kancléři*) kněze Ludvíkovu z Bavor, odtud z Soběslavě některého jezdného zednal a vypravil s ním tam dále do Prahy, aby jej pěkně doprovodil. Věřímeť, že toho nezmeškáš. Datum Crumlow, dominico a. s. Calixti anno oc, LXI°.

Famoso Johanni Dobroniczky de Dobronicz, nostro fidei dilecto.

*) Křištofu Dornerovi. D. Č. IV. 2. 101. — Či málil by se tu Martin Mayr? ibid. str. 54 pozn. 37.

56.

Kněz Jan převor z Budějovic rukojmím za Oldřicha Rosenberského hrozí vlehnutím, jestliže hned úrok nezaplatí.

V Budějovicích. 1461, 21. Nov. Orig. Fam. Rosenberg 24 b.

Modlitbu svú napřed slovutní přátelé milí! Jakož jste mi rukojmie za urozeného pana Oldřicha z Rozmberka: i protož napomínám vás, abyšte mi ihned úrok poslali po tomto poslu. Pakli byste toho neučinili, tehdy vězte, že ihned vlehnúti káži v pondělí najprv příští [23. Nov.], a již jsme listy vydali Mikulášovi, příteli našemu k upomínání. To již věduce, věřímef, že se toho nedopustíte, ale plniti budete, vedle zapsanie vašeho. Datum Budweis, sabbato die Praesentationis s. Mariae virg. anno oc. LXI°.

Kněz Jan, převor kláštera Budějovského.

Slovutným panošiem Petrovi Pernšteinskému z Mikovic, Henrichovi z Sobětic, Erazimovi z Michnic, Janovi z Túrový a Janovi z Třebomyslic, přátelóm milým.

57.

Jan z Rosenberka vyplatil zastavené skvosty kláštera Třeboňského a zavazuje sebe i dědice své, aby jich nikdy více neodcizovali.

Na Krumlově. 1461, 26. Nov. Orig. č. 2544 b/3.

My Jan z Rozmberka i s svými dědici a budúcími vyznáváme tímto listem obecně, před každým, ktož jej uzříe a čiesti neb čtúce slyšeti budú: Jakož někdy urozený pán, pan Oldřich z Rozmberka, otec náš milý, v časy nebezpečné a válečné, pro obranu viery křesťanské, také i pro zachování panstvie našeho, zastavil byl klenoty některé a svátosti panu z Volze,*) kterézto klenoty a svátosti tak zastavené, bez jednoho čtyřidceti let v Rakúsiech z země chovány jsú byly; a my rozpomenuvše se na pána boha i také hlediece cti i rozšíření panstvie našeho, a zvláště těch božích domuov, od kterýchžto ta svátost a klenoty odjaty byly, chtiece, aby k chvále božie a jeho matky panny Marije i všech svatých služba božie raději se na panství našem rozmnožovala, nežli menšena byla, ty jisté klenoty a svátosti s prací naší a náklady nemalými, díel i panstvie našeho proto zastavivše, vyplatili sme a v naši moc přivedli. Z kterýchžto klenotuov o tyto kusy a klenoty i svátosti dole psané stříbrné a pozlacené všecky smlúvu řádnú s ctihodným v boze knězem Michalem opatem, knězem Mikulášem převorem, a knězem Mikulášem sakristánem kláštera našeho Třeboňského, kanovnskuov řádu svatého Augustina, i vším konventem tudiež, o to učinili sme vedle milosti: za to stříbro něco peněz vzeli sme, a jim i témuž našemu klášteru ty klenoty a svátosti zase dali sme a navrátili. Kterézto zejména takto vypisují se. — Najprv, kříž veliký sám bez nohy váží XIII hriven a noha

*) Reinprechtovi z Walsee.

k témuž kříži příslušná X hřiven a čtyry loty. Item, hlava sv. Kalixta sedm hřiven a VI lotů, ruka sv. Jiljie šest hřiven a X lotuov, monstrancie svatých apoštoluov tři hřivny a IIII loty, monstrancie svatých mučedlníkuov VI hřiven X lotů, monstrancie sv. Viktorina IIII hřivny, monstrancie svatých vyznavačuov IIII hřivny, monstrancie svatých panen IIII hřivny VIII lotů; a nad to pro křišťály a jiné kamenie nadali jsme jim v hlavě sv. Jiljie VI hřiven, a o pět hřiven jsú s námi také uhodili, neb ta hlava vážie jedenácte hřiven. Slibujíce ctni, věrně a pravě za sě i za své dědice a budúcie, pánu bohu a jeho nejslavnějšie matce panně Marii i všem svatým, těch svrchupsaných klenotuov a svátosti nikdy věčně od téhož kláštera neodlučovati, ani bráti, žádným obyčejem, ani kteréu mierú. Pakli bychmy kdy nebo kto našich dědicuov nebo budúcích proti tomu, což se svrchu píše, co učinili a nezdrželi, ten neb ti, aby sě věděl v nemilosť božie, panny Marije, matky jeho, i všech svatých upadnutí, a z přiekazy těch věcí v den súdný počet z toho dlužen bude aneb budú dáti. Toho na zdrzenie a na zachováníe pečef naši vlastní k tomuto listu dali sme a kázali přivěsiti dobrovolně. Jenž jest dán a psán na Chrumlově, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyrystého šedesátého prvnieho, ten čtvrték po sv. Kateřině panně*) oc.

58.

Oldřich z Rosenberka hejtmanu Krumlovskému : o příjezdu biskupa Jošta a své nemoci.

*Na Meidšteině. 1461, o suchých dnech [kterých?]/**). Orig. Fam. Rosenberg 26.*

Oldřich z Rozmberka. Rúse milý! Jakož nám píšeš o těch lidech z Lípě, a dotýče, abych jich nechal do mého syna příjezdy, do kněze biskupa Vratislavského: i chci to rád učiniti, neb viem, kdy s ním sám o to budu mluviti, a poviem jemu, kterak se ta věc má, že o to brzy v jednotě budem, a o ty věci zjednáme; neb nevieme, skuoroli k nám přijede, než rádi bychom viděli, skuoroli jeho příjezd bude. A tak tomu rozumieme, že nepřijedeli skuoro, že bude jeho veliká škoda, a mohlo by jemu z toho mnoho zlého přijíti, ježto by nám toho velmi žel belo, a neradi bychom toho viděli. A tomuto poslu nemieň za zlé, že sem jeho zdržel přes noc, neb jest žádal odpovědi brzské, a jáť sem dáti nemohl, neb sem na kámen nemocen bel. Ale již jest ode mne odšel, že sem již lepšíe. Datum Maidstein, feria V. in quatuor temporibus oc. LXI°.

Slovutnému panoši Janovi Rúsovi z Čemin, nyní hajtmanu na Krumlově buď dán.

*) Viz list de dto 1471, 6. Okt. v této sbírce.

**) Srovnej č. 53.

59.

Jan z Rosenberka purkrabí Krumlovskému: o jízdě králové do Krumlova a o výměně peněz.

V Budějovicích. 1462, 18. Febr. Orig. č. 1830.

Jan z Rozmberga. Jene milý! Jakož nám píšeš dnes po Buškovi, tomuť sme porozuměli. A měli by králova jízda do Crumplova býti, nezmeškámť tobě dáti věděti. Takéť věděti dáváme, žeť je nám pan Polhoměr^{*)} vzkázal, abychom do Hazel peníze poslali, a že nám zlatí vyměnění budú. To věda, rozkaž Kuželovi, ať odečta v uopasek sto fuhtuov, a ty s tiem vystroj jiezdného někoho, ať ty peníze rychtáři a konšelóm do Hazel donese, a podle toho piš od nás jim list, aťby toho pilni byli, a za ty peníze zlaté nám vyměnili, a to což najspieš mohú, jakož mi jim toho zvláště do-ůfáme. Datum Budweis, feria V. post Valentini anno oc. LXII°.

Famoso Johanni de Petrowicz, burgrauio in Crumpnow, fidei nostro dilecto.

60.

Farář Miličinský Janovi z Rosenberka: o zápisu pro biskupa Jošta, o kancléři Rabšteini, o králi a o legátu Fantinovi.

V Miličíně. 1462, 5. Sept. Orig. č. 1832.

Urozený pane, pane můj milostivý! Modlitbu svú ustavičnú VMti napřed vzkazuji. Jakož mi VMt píše o přepisu toho zápisu, kterýžby knězi biskupovi měl udělán býti oc: nepamatujit se konečně, u Vašie-li Mti sem jeho nechal po ukázání, čili nic, neměľby jinde býti než v truhlici, od niežto Mikuláš klíček má. Ať jeho pohledá v té malé přehrazené truhlici; nenajdeliť jeho tu, tehdyť neviem by jinde byl, leč u Viléma, nebo tu, kdež VMt jiné takové lístky chová, oc. Rač také věděti, že jest již pan kanclér Rabšteín na Poděbradech, a že registra i jiné všecky věci vzaty jsú od něho; a o královi pravie, že jest v Králové Hradci. Fantinovi sú někací listové z Říma přišli, i kázal je tu hned Samuelovi^{*)} čísti a králi dodati. Dat. Miliczin, dominica ipso die s. Victorini, anno oc. LXII°.

Kněz Jan Kaplicer, farář Miličinský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému.

^{*)} Pan Vilém z Polheimu. — Při této příležitosti podotýkam, že dle současných dokladů listinných, z archivu Třeboňského vážených, za hlavní pravidlo platí, že pánům z Polheimu říkalo se v Čechách Polhoměři a pánům z Pucheimu Pochoméři. Úchylnka od tohoto pravidla jen tam má místo, kde písař chybně psal, anebo kde písmo je takové, že nesnadno rozeznati, jeli psáno *lh* nebo *ch*. V takových případech pod čarou od nás podáno jest vysvětlení.

^{**)} Valečovskému z Hrádku.

61.

Jan z Rosenberka s Petrem z Mikovic řečeným Peršteinský smlouvu činí o purkrabství na Maidsteině.

B. m. 1462, 25. Sept. — 16. Oct. Orig. č. 1832 1/2.

Léta od narození syna božieho oc LXII sobotu po sv. Mauricii [podtrženo a nad tím napsáno: v středu den sv. Havla] stala se jest úmluva mezi urozeným pánem panem Janem z Rozmberka s jedné, a slovutným panoší Petrem z Mikovic, řečeným Peršteinský, strany druhé, tak že již psaný Peršteinský má býti purkrabí a hradu Maidsteina chovati, a tu mieti devět pěších střelcův branných a sám desátý. A na to chování hradu má jemu páně Mt vydávati na každý rok šedesáte kop, rozdielně, nyní napřed o svatém Havle nejprv příštím třiceti kop, a o svatém Jiří potom příští XXX kop, a tak potom vděcky na ty roky, dokudž tu purkrabí bude. Také zvláště má jemu vydávati šest kop na hlásné do roka, takéž rozdielně, jakož nahoře se vypisuje. Item sto čebrov žita do roka, sto čebrov ovsu do roka, item dvanácte sladov, item poplužie s lukami, kteréž prve k hradu sluší, a k tomu Bory, dědiny, i s lukami, jakož prve Rús purkrabie držel, item rybáře dva na řece, item ten potok od Benešova Chlumského potoka až do řeky pod hradem. Item braň hradová i jiné rozličné věci, ty jsú v ceduli popsane a pečeti stran obú svrchupsaných zapečetěné; kteréžto také Peršteinský na stupování hradu takéž zase stúpiti a navrátiti má. Také jest umluveno, kdyžbykoli pán chtěl purkrabí tu změnit, neb žeby Peršteinský nechtěl purkrabí tu býti dále, tehdy mají sobě puol léta napřed dáti věděti, kterážkoli strana jedna druhé, a to při svatém Jiří neb při svatém Havle.

(Pečeti nejsou zachovány.)

62.

Jan z Rosenberka purkrabí Krumlovskému zprávu dává o tažení proti Vídni.

V Aspern. 1462, 18. Novemb. Orig. č. 1835.

Jan z Rozmberga. Petře milý! Vědětiť dáváme, žeť jsme v neděli nyní minulú [14. Nov.] do Znojma přijeli, a KMt již byl odtud ujel, a nazejtří [15. Nov.] jsme k JMti táhli do někaké vsi, řečené Grossenmugl,*) a odtud pak s JMti do Korneuburka, a včera [17. Nov.] tam k JMti kněz Albrecht Rakúský, bratr císařov, přijel k spolurozmluvení. Tušímť, že, dále buoh, všecky věci k lepšímu poijdu; avšak přes to dnes KMt dále sebu s této strany Dunaje dolov hnul až blízko k městu Enzesdorfu, a ležíme vojensky v Ošparnu. Takéť kněz Albrecht s Viedeňskými za jedno jest, což rozumieme, a již i s nimi na KMt i na nás bude musiti péči mieti,

*) Mugl, též Grossmugl, nyní městys v hejtmanství Korneuburském.

ač nebudeli to jinak předse vzato. Datum Ossparn, feria V. ante s. Elizabeth anno oc. LXII. hora communi tertia noctis.

Famoso Petro dicto Wyssnye Wietrznie, purgrabio in Crumplow, fideli nostro dilecto.

63.

Týž témuž zprávu dává o skončeném tažení proti Vídni a brzkém návratu domů.

V Korneuburce. 1462, 6. Decembr. Orig. č. 1837.

Jan z Rozmberga. Petře milý! Věděti dáváme, že již CMT sem do Kornnewburga přijel v sobotu minulú [4. Dec.], a ty také věci, kteréž byly jsú mezi JMti a knězem Albrechtem i Viedeňskými, již smluveny jsú. Takéť my se se všemi našimi dobře máme, ale těm, kteříž jsú s oné strany k Viedni šturmovali, škoda se jest stala na lidech a drahně raněných, totiž knězi Victorinovi a panu Zdeňkovi z Šternberka. Pak o tom, což se toho člověka dotýče, o něm píšeš, to se předse vezme, když, dáli buoh, doma budem. A nebudemť dlúho meškati svým domov zase navracením, a pojedůť s námi někteří páni z Plzeňska, bez pěších. To věda, mējž péci na potřeby a zvláště v dole v městě, ať něco mají dobrého pití, to opatř; na Chusník, na Zviekov, na Helfenburk i to day věděti, cožť píšem, a zvláště připiš, ať jsú pilni, táhli by kto zase s pěšími a s vozy, aby se nám a lidem našim škoda nestala. Datum Kornnewburk, feria II. die s. Nicolai anno LXII°.

Famoso Petro Wissnye de Wietrznia, burgravio in Crumpnow, fideli nostro dilecto.

64.

Jan z Rosenberka Komařickému a Kozákovi ostře vytýká neochotu jich v poskytování pomoci válečných a poukazuje na vlastní záhubu svou i služebníků svých.

B. m. [1462]. Cedula č. 1838.

Komařický a Kozáku*)! Psaní sem vašemu srozuměl, jakož ste mi psali, abych vám Odolenovú**) a Březského***) přidal, a také kterak kněžští lidé i jiní, že by nepomáhali, a aby se zároveň dalo, a dotýčíc při tom svých záhub. I nemněte sobě, bychť já všech těch neměl před sebu, ktožť ke mně příslušejí, buďto služebníci buďto poddaní, duchovní neb svěcťtí, ne tak byšte vy mi v tom rozkazovali, neb znáte dobře v těch věcech mů záhubu i služebníkův našich, ještoť toliko záhuby trpie i více nežli vy, netoliko na statciech ale i na svých životiech; protož prikazujiť vám, abyšte

*) Vladykové z Komařic, pak z Hlavatec s přímím Kozák, připomínají se mnohokrát v těchto dobách, ale kterých ze jména osob se list tento dotýče, nesnadno jest rozeznati. Vilém Kozák připomíná se r. 1467.

**) Snad vdova po Odolenovi z Komařic: Kateřina z Michnic. Však také Beneš a Řehoř z Komařic někdy přímí Odolen užívali. Sedláček III. 274.

***) Pán na Březí? Viz Sedláček IV. 261.

tak učinili, jakož sem vám vzkázal, a ten vuoz aby vzdy byl v Crumlově do poledne, vedle prvnioho rozkázanie, neb učinilili byšte jinak, sami byšte sebu vinni byli i svú chudinú.

65.

Jan z Rosenberka purkrabí Strakonickému: aby s lidem pohotově byl ku pomoci panu Zdeňkovi ze Šternberka, kterýž uvázati se má v zámek Vitoraz.

B. m. [1463, po 13. Jan.].) Koncept č. 1870.*

Olkmafe**) milý! Mníme, že tebe tajno, kterak pan Zdeněk z Šternberga, přítel náš, má se uvázati v zámek Vitoraz, a my k tomu uvazování lidí z panství našich vypraviti a poslati máme. I žádámeť s pilností, aby zemany tu k Strakonickým obeslal a s nimi od nás s pilností mluvil, ať by pro poctivé a dobré bratra našeho i naše jездеcky přípravně v panciřích, a pacholci jich též, a v lebkách, vedle jiných našich dobrých lidí jeli, a tak aby v sobotu první v puostě [26. Febr.] v Svinech, městečku našem, byli, kdežto jiní dobří lidé také na ten den budú. Věřímeť, že pilnost učiníš a jim povieš, aťby pro takovou potřebu a pro poctivé naše proti tomu odporni nebyli.

66.

Neznámý úředník Rosenberský faráři Miličinskému: o stížnosti Jana Malovce proti panu Rosenberskému.

V Krumlově. 1463, 2. Febr. Orig. č. 1840.

Premissis mille serviciis kněže Jene, příteli milý! Nebuď tebe tajno, že dnes od KMti list pánu přišel, v kterémžto byl jest list zavřín Malovcův***) z Bortína, kterýžto Malovec králi píše, túže na páně milost, že služebníci páně z Rozmberka jali jemu jeho služebníka v Miličíně Jana Podoláka a slibem pode ctí a pod vierú zavázali jej, aby se stavěl v Soběslavi, a že on Malovec sám svého služebníka v svú moc a vězení vzal jest, nedada se jemu stavěti. I obeslal s tím krále proše, aby ráčil pánu psáti, aby jej propustil, a měl-li by co s ním činiti, že před JMKskú, aneb přede pány na súde, chce jej postaviti. Pak což sem já porozuměl, že nehned propuštěn bude, než když pán se s králem shledá, že chce s JMti o to i o jiné, což potřebie toho jest, šífe rozmluviti. Datum Crumlow, feria IV. ipso die festi Purificationis b. Mariae virg. glor. anno dni oc. LXIII.

P. de P.

Honorabili viro domino Johanni,†) plebano in Miliczin oc, amico suo carissimo.

*) Chmel, Regesten Friedrichs III. 400.

***) Jana.

**) Olkmar z Neznášov, purkrabí ve Strakonících.

†) Kaplicer.

67.

Jan z Rosenberka purkrabím Krumlovskému a Maidšteinskému: o sjezdu v Brně a o záští Zdeňka Konopištského s arciknížetem Albrechtem.

V Brně. 1463, 15. Jul. Orig. č. 1847.

Jan z Rosenberka. Perštainský milý, Petře milý! Vědětiť vám dávám, že se dobře mám, a KMti čekáme konečně v sobotu najprv příští [16. nebo 23. Julii]; a brat muoj, kněz biskup Vratislavský, přijel ve čtvrtek [14. Julii] a kněz Kondrat*) s ním, a jiná kniežata Slezská rady své poslali, a města z sebe že také poslaly. A jakož sem vám po Jarohněvovi**) učinil poselstvie vedle toho zástie, kteréž pan Zdeněk má s knězem Albrechtem a s některými Rakušany, i věřímť vám, že v tom budete péči mieti a pilnost svú, jakož na té potřebě uzrieš, a majíce lidi na hotově panstvie našeho vedle potřebnosti, prvotně opatrujiec zámky na pomezích; a lidi, kteréž máme na pomezí na Rakúském, aťby vezli k hraduom, aby se jim taková škoda veliká nestala. Přišli by k tomu a viděli by tu potřebu, aby i dobytek kázali hnáti k zámkuom. A jestliže by mě již počali hubiti, aby odpierali, a dali mi věděti bez meškání. A já v té míře chci o to péči mieti, zda by to v lepší konec přivedeno mohlo býti mezi knězem Albrechtem a pánem Šternberka, přítelem našim. A také že žádám, aby mi dali bez meškání věděti, kterak se Rakušané mají v tom záští, ať bych já to věda i věděl sě, kterak v tom maje při KMti; a byloli by toho potřebie, abych od JMTi dlúho držán nebyl. Datum Brunnae, fer. VI. in divisione apostolorum anno domini oc. LXIII.

Famosis Petro dicto Persstiansky, purkrabio in Maisstayn, et Petro Vissnie, purkrabio in Crumlov, nostris dilectis.

68.

Týž týmž: o škodách způsobených lidem páně Zdeňkovým na statech Rosenberských a o prostředkování mezi Zdeňkem Konopištským a arciknížetem Albrechtem.

*V Brně. 1463, 21. Jul. Orig. č. 1848.***)*

Jan z Rozmberka. Perštianský milý, Petře milý! Jakož nám píšete, tomu sme srozuměli a pilnosti vaší jsme vděční. A tak sě mějte na hotově, jako ste nám dali věděti. A jestli že by nám škodili a to zoumysla, aby odpierali. A jako ste nám o našich lidech dali věděti, kteří by byli při té škodě, těmi sě ujiste, i kteříby v domnění byli, a lidem našim vedle nich abyšte nedali škoditi. A jakož sě škoda stala voď páně Zdeňkových lidí lidem našim, o to s ním sem mluvil, a tedť list posielám, kterýž on píše pan Zdeněk. Nemeškajtež ho poslati na Vitoraz a lidem těm,

*) Olešnický. — Černý či Bílý?

**) z Úsuší.

***) Týž list ve Třeboni pod č. 2586 [u r. 1471].

kterým se škoda stala, ať jdú na Vitoraz, že jim má navráćeno býti. A jakož sem vám dal po Jarohněvovi věděti, což se hrabí Šamberga*) a pánuov z Wolse,**) přátelův našich, i vo jiných dobrých lidech, jako ste jim měli dáti věděti, i zdálo by se nám, abyšte panu hrabí Šamberga a panu z Wolse dali věděti, sami od sebe, bychom mohli v tom šíře prospěti, bychom mohli knězi Albrechtovi v tom šíře poslúžiti, že bychom to rádi učinili. A také že jim věřím jako přáteluom, že to JMti dadie znáti, že sem já té nesnázi beze lsti, kteráž jest přišla mezi knězem Albrechtem a panem Šternberga, a že bych raději JMti slúžil než JMt hněval. Což vám píši, jakž na potrebie uzříte,***) tak se mějte, což byšte rozuměli, k našemu lepšímu. A poslu jsme poručili o některú věc, tenť vás zpraví. Datum Brunae, feria V. ante Jacobi ap. anno domini oc. LXIII.

Famoso Petro dicto Persstaysky, purkrawio in Maysstain, et Petro Wissnie, purkrabio in Crumnau, nostris dilectis.

69.

Purkrabí Chúsnický Janovi z Rosenberka: o vězně páně Malovcova.

V Soběslavi. [1463], 3. Septembr. Orig. č. 1851.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti posielám list Malovcuov, co VMti odpisuje o toho vězně; i prosím VMti, račte mi VMt v tom rozkázati, kterak se mám v tom mieti, aby se vzdy vedle vuole a rozkázanie VMti stalo. Datum Sobieslaw sabbato post s. Egidii. Vilém†) purkrabí Chúsnický.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

70.

Jan z Rosenberka veškerým úředníkům svým: aby Budějovickým při stíhání těch, kdož neobyčejnými cestami jezdí, byli nápomocní.

V Krumlově. 1463, 18. Octobr. Přepis v rkp. kláštera Strahov. č. 111 pag. 616.

Jan z Rožmbergka vám purkrabiem, rychtáruom, lovčím i jiným úřadnskuom našim, listem tímto prikazujem všem: jestližeby měšťanuom Budějovským, kohožkoli z lidí našich, s solí i jinými věcmi a koupěmi, cestami neobyčejnými jedúcího, staviti nebo základ vzíti přihodilo se, abyšte jim v tom nepřekáželi, ale raději, ač byšte mohli, dopomohli, jakož v tom těžké žádáte nemilosti ujíti. Tomu na potvrzení kázali jsme pečet naši k tomu listu přitisknouti. Dán a psán na Krumlově, létha od Narození Syna božího tisícého čtyřstého šedesátého třetího, ten úterý po světím Havle.

Petrus et Johannes de Rosmberk.††)

*) Oldřich hrabě z Schaumburka.

**) Wolfgang a Reinprechta z Wallsee.

***) Č. 2686: jakž na potrebie učiníte.

†) z Kozího.

††) Týž list v latinském znění tamže: Crumpnaw die s. Procopii, anno octuageaimo primo, což vy-

71.

Zdeněk ze Šternberka purkrabí Krumlovskému: aby poslal někoho na rychlo s listem Zdenkovým do Lince ke sněmu.

Ve Vitorazi. 1464, 2. Jan. Orig. č. 1855.

Službu svú vzkazuji, Petře milý! Jakož mi píšeš, že Špan*) jede k ciesaři, pána svého rozkázáním, kterýž měl jeti do Lince s listem mým: i prosím těbe, milý Petře, vyprav někoho jiného s tím listem do Lince ihned bez meškání, aby ten list tam na ten sněm dán byl, kterýžt sem prvé poslal. A odpovědi ať dočká, ať bych já se uměl zpravovati. A jakož mi píšeš, že hrabě**) listu kleitovnieho nepoložil: takť jej rád položí, jako já, aneb raději. Dán na Vitorazi, fer. II. po Novém létě anno dc. LXIII°.

Zdeněk z Šternberka, nejvyšší purkrabie Pražský.

Slovutnému panoši Petrovi z Višně, purkrabí na Krumlově.

72.

Purkrabí Krumlovský Zdenkovi ze Šternberka: o Španově poselství do Lince.

B. m. [1464, po 2. Jan.] Koncept č. 1871.

Urozený pane, pane milý! Služba má napřed VMti. Z rozkázání pána svého milostivého vypravil jsem byl Špana do Lince ku panu z Walse a panu hrabě Šawmburskému s listy věřícími o ty věci, jakož VMt se pánem mým zuostali ste byli dc. I račiž VMt věděti, že Špan trefil se do Lince, ani sněm obecní mají, a když poselství zdal, tehdy to pan Šawmburský a pan z Walse vznesli na zemany. A tak o to mluvivše, dali sú odpověď Španovi od sebe i ode všech zeman, že za jiné nemají, než poněvadž kněžítina Mt pán jich umřel,***)) že ta válka také pominula. Pak přes to, zdáli se pánu z Šternberga, že by oč nářekati měl, tehdy že prosie pana z Rozmberga, aby k tomu vedl pana z Šternbergka, přičinil se i prosil od nich, ať by toho ponechal v mierném stane a v pokoji až do jich pána budúcieho. A když koli pán budúci bude, kterýž koli, že oni pak chtějí rádi mluvit i JMti k tomu vésti, což najdál budú moci, aby pánu z Šternberga rovné učinil, což by učiniti měl. Pak

kládalo se na rok 1481; avšak latinský original archivu Budějovského, o němž zpravil mne p. Kopl, dotvrzuje, že mysliti se musí na rok 1381. Z toho také vysvětluje se podpis: „Petrus et Johannea de Rosmberk“. Roku 1463 byl vladařem domu Jan z Rosenberka svrchu podepsaný, ale Petr, syn jeho, byl tehdaž rok stár. Jiného pak Petra v celém rodě nebylo. K roku 1481, 4. Julii hodil by se snad již lépe Petr, ač i tu měl by býti spíše Vok. K roku 1381 hodí se pak Petr velmi dobře. Viděti z toho, že list páně Janův z r. 1463 jest obnovením starého nařízení z r. 1381. Poznámka při obou těchto kusech v rkp. Strahovském zachovaná poučuje nás, že list ten vskutku dvakráte byl vydán. Poznámka ta zní: „Tíž oba dva fedrovni listové od JMti pánuov z Rožmberka jsou na rathouze v sklepe mezi starými majestáty na pergameně s pečeti.“ — Za laskavé upozornění na toto číslo děkuji p. Fr. Dvorskému. — Rkp. Strahovský č. 111 pochází ze XVI. stol.

*) Jiřík.

**) Nepochybně hrabě Cáhlovský; viz č. 72.

***)) Arcikníže Albrecht, s nímž p. Zdeněk válčil.

o panu hrabi na Cáhlově,*) ten jest listem odpověď dal Španovi, jakož teď VMti přiepis listu jeho posielam a k tomu i přiepis listu průměrného; což se v tom VMti zdáti bude, račte mi dáti věděti, ať bych jemu odpověď dal. Datum oc.

Petr z Větrnie, burgrabie na Krumlově.

73.

Třeboňský hejtman Janovi z Rosenberka: o silnice do Budějovic.

Ve Třeboni. 1464, 8. Febr. Orig. č. 1857.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt vaším psaním připomíná, abych toho pilen byl, což se silnic do Budějovic nyní dotejče: račte věděti, že toho neopúštiem, ale což mohu opatruji, i zdá mi se, že jest potřebie VMti opatřiti, což se těch cest dotýče od Machovic a Dubného, aby tu pilně osazeno bylo. Také račte věděti, že sem tomu porozuměl, že by pan Mikuláš,**) purkrabie Hlubocký, jmienil k VMti jeti, a já se o jiné nenaději než o Budějovské, neb jsú u něho byli. Datum Trzebon, feria IV. post s. Dorotheae anno domini oc. LXIII°.

Jarohněv z Úsušie, heitman na Třeboni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď dán.

74.

Měšténin brněnský Hanuš Ryšan Janovi z Rosenberka: aby fedroval služebníka jeho, kterýž veze víno do Pasova.

V Brně. 1464, 25. April. Orig. č. 1858.

Urozený pane milostivý! Služba má ustavičná VMti buď předeslána. VMti dávám věděti, žeť teď posielám Janka, služebníka svého, do Pasova se třmi draylinky vína, aby mi zase tam potřeb koupil a vyjednal, což sem jemu poručil a svěril, jako svému věrnému služebníku. I prosím VMti, jakožto pána svého milostivého, jestliže by VMt v čem požádal vaše rady a vaše pomoci, a zvláště na mýtech vašeho zboží, což spravedlivě dáti má, to vše učiniti má. A dále prosím VMti za fedrunk listem od VMti, ač by jemu tam dále na mýta potřebie bylo, že jemu lístek ráčíte dáti; a já toho dále VMti chci zasluhovati, jakožto pánu svému milostivému. Datum Brunnae, feria IV. die et festo s. Marcii evang. a. d. 1464.

Hanuš Ryšann, měšténin v Brně.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému, buď list dán.

*) Vilém hrabě z Tieršteina.

**) z Landšteina.

75.

Purkrabí Helfenburský nejvyššímu písaři Jana z Rosenberka: o vyhotovení dlužního úpisu na 70 kop.

Na Helfenburce. [1464], 5. Maji. Orig. č. 1860.

Služba má napřed, slovutný příteli milý! A prosím přičin se k tomu, ať by mi ten list udělán byl na LXX kop, a ten, kterýž mám na CLXX kop, ať by vám vrácen byl, nebť bych jeho nerad zadržal pro všechny příhody. A také vieš, žeť jest byl tak zmluvil nebožtík purgrabie Zelibořický*) se mnú, žeť mi měl udělán býti na zlaté, nebť jsú je měli jiní tak vsietí, [sic] a zlaté mi zase dáti; a onť mi nebožtík řekl, žeť mi má list tak na zlaté udělán býti, a zlaté že mi mají dány býti. A když mi list tak brzy udělán nebyl, i prosil sem jeho, když by list udělán byl, aby jej vzal k sobě. I neohledal sem listu až po jeho smrti, a hned sem o to s tebou mluvil tu na Helfenburce, když sem se uvazoval v hrad, že list tak udělán není, jakož jesti měl udělán býti na zlaté. Nevím, pamatuješli to či nic, i věřímť že se k tomu přičiníš, ať ten list jest udělán byl. Psán na Helfnburce, v sobotu před křížovými dny oc.

V.***) Vlášek z Miloněvic, purkrabie Helfnurský.

Slovutnému Johanesovi Ritsawer,***) navyššímu písaři páně z Rosenberka, příteli milý [sic].

76.

Hejtman Třeboňský Janovi z Rosenberka: o příjezdu biskupa Jošta.

Ve Třeboni. 1464, 6. Mai. Orig. Fam. Rosenberg 22 e.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Teď VMti posielám list kněze Januov, a tak rozumiem, že kněz biskup JMt v tento úterý [8. Mai] v Třeboni bude, neb kněz Jan Kaplicer tak panně†) píše. I prosím VMti, račte pstruhuov k tomu dni poslati pečených, nebť my zde jiných ryb nemáme, než několik štik a kapry. Také račte věděti, žeť já [sic] ††) ten den nebude moci u Zibřída býti pro JMt kněze biskupa. Datum Třeboň, dominica Rogationum anno oc. LXIII°.

Jarohněv z Úsušie, haitman na Třeboni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

77.

Ondráček Načeradský Janovi Rosenberskému: o nesnázích s purkrabím Zvíkovským.

B. m. 1464, 4. Julii. Orig. č. 1861.

Službu svú vzkazuji TMti pane, pane mně přeznivý! VMt rač věděti, kterak Petrovský, purkrabie ze Zviekova, pohrážku činí lidem mým, jakožto rychtáři z Ra-

*) Mikuláš Zelibor ze Zelibořic byl před Vláškem purkrabí na Helfenburce.

***) Václav.

***) Ritschauer.

†) Anežce Rosenberské.

††) Jan?

dimovic, že by sám se mnú bez konšel súdil, a dotýče, že co se kruntu dotýče, že toho bez TMti súditi nemáme, miené jeho kárati pro to. I milý pane! Věřím já VMti, že toho neráčíte dopustiti, aby on, neb kto jiný, lidi mé, kterýchž v držení sem, proč káral; neb budúli lidé moji jemu aneboli komu jinému co vinni, jáť na ně každému spravedlnosti udám a dopomohu. A seč bych sám nemohl býti, o to bych se utekl k MTvé, jakožto ku pánu svému milostivému, neb to viete, že což jest věcí pilných, že to na MtT znášiem a k MT se utiekám. A VMt přidala mi jest k radě pana Viléma Kozského, kterýž jest purgrabí na Chousníce, a toho mi MtT jest nerozkázal, abych já aneb lidé moji se utiekali k Petrovskému, neb MtT to dobře vie, že co za Petrovského a za jiných úředníkuov jest opustlo, že to já opravuji a osazuji. A Petrovskému to vděk nenie, že já s lidmi milostivě nakládám a je osazuji, a z lidí chce bráti pokuty, proti mně lidi bůře a pravě, že v kruntiech já nemám rozkazovati. A lidé pravie tak, bychom věděli, že by Petrovský měl nám rozkazovati, nechťeli bychom tu polúletie seděti, ani se nic opravovati. I vždyť věřím MtT, že Petrovskému přikážeš, ať on proti mně lidi nebúří a ať jich s pokojem nechá a VMti škody nečiní, aby se lidé mohli osazovati, a já ať tak jich v držení jsem podle těch úmluv, kteréž s MtíV mám, neb já v těch věcech tak vždy zachovával sem se a vzdy se zachovati mieniem. A kteréž já úředníky mám, tiť se dobře hodie VMti, a takéť viem, žeť žádnému křivdy neučinie. Datum feria IV. die s. Procopii. Odpovědi milostivé žádám po tomto poslu.

Ondráček Načeradský od Hory, služebník váš.

Vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberga, seděním na Krumlově, mně přiznivému.

78.

Zdeněk ze Šternberka Janovi Rosenberskému: že nyní na Zelené Hoře pobude.

Na Zelené Hoře. 1464 (?), 10. Jul. Orig. č. 1862.

Službu svú vzkazuji urozený pane a příteli milý! Psaní vašemu jsem srozuměl, a z tohoť velmi děkuji. A píšeš mi, ať bych dal věděti, kde by mě jmělo tvé poselství naleznúti: jsem nyní na Zelené hoře, a mám úmysl odtud nikam nyní neodjížděti, lečby mi toho pilné potřebie bylo. A rád bych slyšel, aby se dobře měl a zdrav byl. Ex Zelená hora, fer. III. post. b. Kiliani anno dni 1464 [sic].

Zdeněk z Šternberka, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, p. Janovi z Rosenberka, příteli mému milému.

79.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: že poddaní faráře Krumlovského ze vsi Krtel na vojnu vedle lidí Rosenberských jíti se zdráhají.

B. m. 1464, 15. Augusti. Orig. č. 1864.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. Račtež VMt věděti, že lidé z Krtel, kteréž farář Krumlovský drží, odporni jsú na vojnu vedle lidí VMti odtudž z Krtel jeti, a VMt, když na Helfmburce byla, rozkázala jest jim po rychtáři, aby s nimi se srovnali a jeli, a oni se na faráře Krumlovského odvolali. I prosím VMti, račte VMt s ním o to mluvit, ať jich neodtrhuje od lidí VMti, neb od stará dávná ve všech věcech jsú se srovnávali a spojovali, buďto na vojnu neb které vozby k hradu, jeho lidé s lidmi VMti, krom za pana Popela,*) tu jsú tepruv roztrženi. I ještě VMt neračte toho dopustiti, aby byli roztrženi. VMt o Koktanovi a Bohuslavovi račte věděti, žeť jsem u nich byl, i nebylo Bohuslava doma, ale s Koktanem jsem mluvil, ten k tomu svoluje; a v zejtra bohďa také k Bohuslavovi pojedu a s ním o to mluvit budu. Datum feria IV. ipso die Assumptionis virginis Mariae anno oc. LXIII°.

V. Vlášek z Miloňovic, purkrabie Helfmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému dd.

80.

Král Jiří Janovi z Rosenberka: že již vojna pominula.**)

V Žatci. 1464, 19. Aug. Orig. č. 1866.

Jiří, boží milostí Český král a markrabě Moravský oc. — Urozený věrný milý! Jakož nám píšeš o Hynka z Suché oc. Již jeho v této míře nám nebude potřebie, poněvadž, jakožť sme prvé psali, nynější vojna pominula. Dán v Žatci, v neděli před sv. Bartolomějem, let božích oc. LXIII°, pod signetem prstena našeho.

Commissio propria d. Regis.

Urozenému Janovi z Rozmberka, raddě naše, věrnému milému.

81.

Pavel Dětřichovic Janovi Rosenberskému: o důchodech Choustnických a o sváru náboženském v Soběslavi od faráře Drachovského způsobeném.

V Soběslavi. 1464, 18. Octobr. Orig. č. 1872.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt rozkázala, co by mělo k úřadu Chúsnickému k úrokóm přidáno býti na platy komornie, abych to VMti vypsáno dal; teď VMti v ceduli vypsáno dávám, ješto tomu VMt porozumie. Také sem

*) Jana P. z Lobkovic (?)

**) Cf. A. Č. V. 290.

mluvil s rychtářem Soběslavským, mluvil [sic] o penieze z mýta, i tak mi odpověděl, žej vydal VMti rozkázáním, a že již nemá krom snad 2 kop. Také račte VMt věděti, žej sme již vzali těch 30 kop gr. českých dobrých u Veselských, a tiť ležie u Habartha, a tak sme jim slíbili za listu dokonanie, jakož sem s VMtí zuostal, do sv. Martina příštíeho. Také račte VMt věděti, že mě váš kněz farář Soběslavský zpravil, kterak farář Drachovský všed do města k Jakubovi Moskuotovi; a tak faráře zpravovali, že by někoho nemocného zpoviedal; a slyše to farář, poslal tam kněze svého, žádaje na něm, aby ovcí jeho prázdnen byl, tak vedle práva duchovníeho, a boje se, aby jeho osadních v bludy neuvodil, neb tak kázal zjevně, žej pod jednu způsobu toliko puol svátosti, a ktož tak přijímají, že blud přijímají. A potom Drachovský farář tuze a hrubě mluvil před knězem farářovým a potom před samým farářem Soběslavským, pravě což mluvil, žej pravdu mluvil. A mezi tiem počeli se v tom domu někteří búriti proti knězi farářovi, a kněz farář vznesl to na Bolochovece,* a Bolochovec zavolav rychtáře, šli k bráně. A když farář Drachovský po té puotce jel do Prahy, tu rychtář zavázal téhož faráře, jestliže by rychtář čím od VMti potkán byl pro ten povyk, aby se v Soběslavi postavil. A farář Drachovský jev do Prahy, i vrátiv se tyto listy přinesl, kteréž teď VMti posielám.** I račte VMt v tom rozkázati, kterak mi se v tom máme mieti. Scriptum Sobieslaw, fer. VI. ante XI. milia virginum raptim anno oc. LXIII°. Paulus de Praga.***)

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu mému milostivému.

82.

Jan z Rosenberka Zdeňkovi Konopištskému: o Jindřicha Cinišpana.

a)

B. m. [1464, před 5. Nov.] Koncept č. 1873 a.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a příteli milý! Přijel ke mně Jindřich Cinispan s dobrými lidmi a přátely svými, zpravuje mě o té puotce, kterouž jest měl s Rúsem, a žes jej pane obeslal, i také Rúš, napomienajíce jej k stavení. Prosímť já tebe, milý příteli! Ponech takového napomínání, a jáť bez meškání k tobě někoho ústního pošli, po němž tomu běhu všemu šífe a lépe porozumíš. Věřímť, že to učiníš, nebť já tiem také dlíti nebudu.

b)

Službu svú vzkazuji, urozený pane a příteli milý! Jakož jsem před sím psal, že by Jindřich Cinispan s dobrými lidmi a přátely svými ke mně přijel, zpravuje

*) Bolechovec Jan ze Šatavy v letech dřívějších hejtman Soběslavský a po r. 1464 hejtman Choustnický.

**) Nejsou zde, jen na rubu tohoto dopisu poznamenáno: „Rokycan a Pražané“.

***) Pavel Dětřichovic dříve až do r. 1448 všemohoucí primas a purkmistr na Novém Městě Pražském, nyní písař a správce důchodu na Choustnici, s obyčejným sídlem v Soběslavi.

mě o té puotce, kterýž jest měl s Rúsem, a že bych k tobě chtěl někoho ústnieho vypraviti oc. Bylť jest s ním také Zachař z Nemyšle, Litvínov bratr, test jeho, i jiní dobří lidé, služebníci moji a přátelé jeho. Prosim tebe, milý příteli, ponech té věci v mlčení do mého s tebou shledání. Věřímť, jako příteli, že to pro mě učiníš, nebt bych o to najradše sám s tebou rozmluvil.

Panu Zdeňkovi o Cinispana.

83.

Zdeněk ze Šternberka Janovi Rosenberskému: v téže záležitosti.

Na Vitorazi. 1464, 5. Novembr. Orig. č. 1873 b.

Službu svou vzkazuji, urozený pane a příteli milý! A jakož mi píšeš o Jindřicha Cinispana, že přijel k tobě s dobrými lidmi a zpravil tě o té puotce a mého napomínání jej oc. Milý příteli! Proč bych ho nenapomínal, poněvadž jest vězeň můj, a služebníci moji ho jali, Rús z Újezda s jinými mými dobrými lidmi, kterémuž jest slíbil vězení před těmi dobrými lidmi, mně se postaviti, když bych ho obeslal; a již sem ho dvakrát obeslal, i Rús služebník můj jednu; nedbát slibu svému dosti učiniti. Protož, milý příteli! rád já vidím každého tvého, kohož ke mně pošleš s pravú vierú, ale on ať mi se postaví a svému slibu dosti učiní, chceli dobrý člověk býti a své cti dosti učiniti. Rád bych slyšel, by se dobře měl i se všemi svými a šťastně vedlo. Dán na Vitorazi, feria II. infra Octavam Omnium Sanctorum a. d. 1464.

Zdeněk z Šternberka, nejvyšší purgrabe Pražský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka, příteli mému zvláště milému.

84.

Opat Vyšebrodský Janovi z Rosenberka: o víno pro biskupa Jošta.

Ve Vyšším Brodě. 1464, 10. Nov. Orig. Fam. Rosenberg 22 e.

Urozený pane, pane milostivý! Modlitbu svou věrnú VMti vzkazuji. A jakož mi VMt píše o vínu kněze biskupovu, vědieti VMti dávám, že jsú Horičtí*) formané nám přivezli víno do kláštera z Rakús. I najal sem jednoho z těch formanuov, aby dovezl knězi biskupovi to jisté víno do Naisy v sedmnácti zlatých uherských od nás z kláštera. Pakliby se VMti nezdálo, aby v těch peniezích knězi biskupovi víno dovezl, tehdy sem s nim umluvil, aby mu kopa byla dána od nás do Crumplova od vozby. A dnes je bohdá přivezú. A teď ho VMti posielám košťovati. A co se VMti zdáti bude, to račte dáti vědieti po tomto poslu formanovi, kterýž čeká s vínem v Crumplově. Také dávám VMti vědieti, že víno, kteréž VMti máme dáti, přivezeno

*) Hóritz na panství Vyšebrodském, Palackého Popis 316.

bude dnes do Crumplova, a vozatajovi, kteréhož jsme najeli v šesti funtech, tomu VMt račte přikázati zaplatiti od vozby, jakož jest od stara dávna placeno. Datum ex Altovado sabbato in die Ludmillae *) anno dni oc. LXIII°.

Thomas, abbas monasterii Altivadensis.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

85.

Vojtěch z Jivovice Janovi Rosenberskému: o sporu s Komařickým a s Erazimem z Michnic.

Ve Svinech Trhových. [1464], 4. Dec. Orig. č. 1874.

Služba má VMti urozený pane milý! Jakož mi VMt psal, abych Komařickému **) list poslal, toť jsem učinil pane hned v sobotu ten den, a ještě mi na to žádné odpovědi nedal. Než pane, račte věděti, žeť jest zdráv a žeť mu nic nenie; i prosím VMti, račte nám o to rok položit, ať by z toho něco horšieho pane nebylo; a také VMt vidí, žeť svatí časové jdú. A také, milostivý pane, rač věděti, žeť jest Erazim z Michnic obeslal člověka mého gruntovnieho i druhého rychtáře mého i Holkovcova, ***) ať by se mu stavěli na Krumlově, jakožto včera byli; pakli by toho neučinili, žeby chtěl karníky po ně poslati, aby je zjímali. I věřím VMti já s Holkovcem, že VMt nedá našich lidí jímati bez viny. A když VMt tento rok složí, tu VMt to dobře šře uslyšíte, kteréť Erazim k nim právo má. Prosím VMti račte tiem nedlíti, jedné abychom mohli přátely k tomu obeslati. Datum] in Svin, feria III. in die Barbarae virginis gloriosae.

Vojtěch z Jivovice a z Chvalkova.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, seděním na Krumlově, pánu milostivému.

86.

Purkrabí Krumlovský Janovi z Rosenberka: kdy má vypraviti pět jízdých na Třeboň.

Na Krumlově. 1464, 16. Dec. Orig. č. 1875.

Urozený pane pane muoj milostivý! Jakož mi VMt rozkázal, abych těch pět jiezdných na hotově měl a do Třeboně je poslal, račte mi to dáti věděti, k kterému dni mají v Třeboni býti. Datum Crumlov, dominico post Luciae anno oc. LXIII.

Kunrát z Petrovic, purkrabie Krumlovský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

87.

Král Jiří Janovi Rosenberskému: varuje poddané i jeho před Wahingarem.

V Praze. 1465, 24. Febr. Orig. č. 1879.

Jiří boží milostí Český král a markrabě Moravský oc. Urozený věrný milý!

*) Hodí se v tomto roku toliko na: Přenesení sv. Lidmily (10. Nov.).

**) Viz nahoře č. 64.

***) Jan Holkovec z Holkova.

Posielámeť priepis, z něhož srozumieš, kterak Wachingar^{*)} Čechuom i Moravěicuom odpovídá, ježto nevieme proč. Protož vystřez lidi své, atby do Rakús nejezdili, i také to věduc lidi tvoji, aby se na hotově měli k odporu, jestližeby se kde pokusil do Čech tvým lidem neb služebníkuom škodu učiniti. Dán v Praze, v neděli masopustní, let božích oc. LXV°, pod signetem prstena našeho.

Commissio propria d. Regis.

Urozenému Janovi z Rozmberka, radě naše, věrnému milému.

88.

Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rosenberka: o Budějovických a o zprávě, že král měl býti otráven.

V Brně. [1465?]), 5. Mart. Orig. č. 2288.*

Službu svú vzkazují urozený pane a přáteli milý! A jakož mi píšeš o to, což se Budějovských dotýče: milý příteli, neměj mě v tom za zlé, žeť mě to bezelsti přišlo, žeť sem to zapomněl a úředníku svému nepověděl; než teď jemu píší a prikazují, aby žádného z Budějovic na všem zboží mým nepřechovávali ani fedrovali, dokudž s tebou smlávu nevezmú. A novin neumím žádných psáti, než pravil mě pan Procek,^{***)} že mu psal kněz Viktorin, že sú měli krále JMt otrávití někaký Bytieř†) a Kynck [sic] a někto viec; i dověděli se toho. Rád bych s pravú vierú, by se dobře měl. Dán v Brně, v úterý po sv. Václavu přenesenie oc.

Zdeněk z Šternberka, nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, příteli mému milému.

89.

Jindřich ze Stráže Janovi z Rosenberka: posílá k němu purkrabí svého k ústnímu jednání.

V Praze. 1465, 11. Mart. Orig. č. 1880.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozumberka, přeteli mému dobrému. Já, Jindřich z Stráže, nejvyšší hofmistr království Českého, službu svú vzkazují TMti, urozený pane a přáteli milý! A posielám k TMti slovutného panoši Vaňka z Vrutice, purkrabí mého na Stráži, úmyslu mého úplně zpraveného; a což s TMti v této míře ode mne mluvití bude, abyšte jemu toho ráčili věriti, jako bych s TMti sám osobně mluvil; věře TMti, že se v tom tak okážeš jako pán spravedlivý, oč TMt úředník můj ústně zpraví. Datum Pragae, feria II. ante s. Gregorii oc. LXV.

*) U Chmela (Reg. 496): Wehinger zu Ottenslag.

**) Totiž před smrtí pana Procka z Kunštatu, v listě tomto připomenutého. Jiného kriteria pro vročení listu tohoto naprosto jsem nedohledal se. — Snad dalo by se mysliti na rok 1463?

***) z Kunštatu, jinak z Opatovic.

†) nebo: Rytieř.

90.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: o příjezdu pana Zajíce.

V Krumlově. 1465, 11. Aug. Orig. Fam. Rosenberg 17.

Jan z Rozmberka oc. Pavle milý! Zpraveni jsme, že by pan Zajiec měl tudy jeti k nám na Soběslav. Protož to věda, žádámeť, aby jej potřebami opatřil, rybami, obrokem a kterýmiž muožeš. A kdyžby jedné k vám přijel, daj nám hned věděti, dnem i nocí, a zvěda, jedniemli dnem z Soběslavě na Krumlově bude, to nám také daj věděti. Datum Crumlow, dominico post Laurencii anno oc. LXV°.

Famoso Paulo de Praga, notario honorum Chusník, nostro fideli dilecto.

91.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: o odběhlých poddaných z městečka Veselí.

B. m. 1465, 28. Sept. Orig. č. 1888.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Vznesl na nás Hanuš z Třeboně, ukazatel tohoto listu, žeby jemu ten, kterýž sedí s jinými z Veselí, pobral zlaté a penieze, a ti z Veselí že sú ustúpili a domy i statku tu u Veselí odběhli. Žádámeť s pilností, aby ty statky opatřil a toto nazřel, ačby ničmž hýbáno nebylo, ani roztrženo do našeho dalšího rozkázanie. Datum sabbato die s. Venceslai anno dni oc. LXV.

Famoso Paulo de Praga, notario honorum Chusník, fideli nostro dilecto.

92.

Pavel Dětrichovic Janovi Rosenberskému: o loupežnících a rozdělení kořisti jim odňaté.

V Soběslavi. [1465], 30. Sept. Orig. č. 1889.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Prosil mne Hlavnička k VMti za přmluvu, jakož jest sě jemu přihoda stala, že jest lúpen, ježto VMt ústně šře zpraví. I zpravuje mě, že by rychtář Miličtnský i s těmi, kdož jsú je honili ty zloděje, vedle Hlavničky, chtěli ty penieze mieti, kteréž jsú vzati Hlavničkovi, i ty koně i tu zbroji, kteráž je těm zlodějuom vzata. I milý pane! tak sem slýchal i při tom býval, že kdož svého co při kom najde, kdož lúpí, že jeho jistina má vrácena býti, než což jest zlodějského, buď kuon neb voděnie, to jest na VMti rozkázanie; vzdy trudu mají požití, aby potom pilněji honili. I zdá mi sě, že by sě ti kuoni mohli k hradu hoditi, a s nimi na penieze vedle vuole VMti uhoditi. V tom račte rozkázati: a byť Hlavničky samého a počátku jeho nebylo, tito by žádného prospěchu neučinili, nebť jest sám oba jal. A mistra kata toho vzejtra vypravím na Zviekov. Datum Soběslav, feria II. post festum Michaelis archangeli.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

93.

Jan Kaplicer Janovi z Rosenberka: o věcech hospodářských a pouti paní Anny Hlohovské, choti páně; zprávy o poselství Zajícově v Praze.

V Milíčíně. 1465, 4. Octobr. Orig. Fam. Rosenberg 2.

Urozený pane, pane milostivý! Modlitbu svú ustavičnú napřed vzkazuji VMti. O Kunšovi Vidlákovi, jakož VMt píše, hned sem jej obeslal, a za toť mám, že on to objedná, aby nesnáze nebylo o niekoľiko dní. Takéž mi Řehoř Klaric píše, že Jarohněv z Kúta řekl VMti I^{1/2} kop neb II⁰ kop pójčiti, a že jest s ním na tom zuostal, aby mně sem dal věděti. I slal jsem k Jarohněvovi na Kút, ale ještě nebyl z Prahy přijel. Ještěť jej obešli a cožkoli na něm zviem, nezmeškámť VMti dáti věděti. A nevieli VMt, ale rač věděti, že jesti súd zemský osazen a súdie. Pan Zajiec súditi nechťel a odjel; a rozličné řeči jdú nestatečné. A všakž se proto lidé zde v kraji na péči mají; ač nezřetelně, většie díel poselstvie páně Zajiecovo pochvalují zemané, ale doma toliko; než v Praze wawa [sic], ale každý Amen říká. Včera Rús z Prahy jeda, zde se stavoval a jedl u Jóny. Poslal po mě a mluvil se mnú; když, dá-li buoh k VMti přijedu, tomu VMt porozumie. Slyšel sem zde niekoľik hlasów, že by zástavy dobré paměti Koňatovy VMti zase darmo měly přijíti; ztazoval sem se toho na něm, nemohl sem nic jistě porozuměti, než tak mi jest řečeno, že kšaft ještě otevřen nenie. Slyším také, že paní JMt putuje; zdaříž milý buoh! Bych tam byl, nelze by bylo, než s JMtí putovati. Tuším vždy, že by ta pút bohda nadarmo nebyla, neb by JMt v tom uslyšána byla, aby bríska přibylo, aneb já, aby mi mého ubylo. VMti velmi děkuji, že mi VMt zde pobyťím ráčil pohověti; budú bohda VMti potom lépe a snažnějie dvořiti. Datum Miliczin, f. VI. ipso die s. Francisci anno oc. LXV⁴.

Kněz Jan Caplicer, farář Milíčinský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

94.

Diviš z Nechvalic Janovi Rosenberskému: o zatčení a uvěznění poddaného Rosenberského Brusa.

V Nechvalicích. 1465, 13. Oct. Orig. z. 1890.

Službu svú vzkazuji TMti, urozený pane, pane milý! Jakož TMt píše páně Mti pánu mému, kterak sú lidé vaši honili Brusa *) a jali jej sama druhého i svázali je, a dotýče VMt, že bych se k tomu přihodil. I rač VMt věděti, že lidé VMti přijeli ke mně, prosiece, abych jim pomohl honiti, a já sem to učinil; a když sme se jich dohonili, tu sú je oni vázali sobě k zisku, jakž se jim zdálo. I dále dotýče TMt, že bych já za Brusa slíbil pode cťi a vierú, aby jeho nevázali, že jest člověk

*) ze Zahrádky? Cf. Sedláčka III. 129.

dobrý a že vše má učiniti, což rozkáží, a že bych jej pustil. I rač VMt tomu nevěřiti, žeť toho nenie; a bychť komu co slíbil, chtěl bych svému slibu dosti učiniti, jakožto na dobrého člověka slušie; nebť mi izádný bohďá nebude smieti toho vuoči mluviti před páně Mtí pánem mým; pakli kto co bude mluviti, ale budu jemu odpierati jako na dobrého člověka slušie. Datum Nechvalic, dominico ante Galli, annorum dni oc. LXV. Diviš z Nechvalic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mně přeznivému.

95.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětřichovic: aby dal gleit poddanému z Veselí.

B. m. 1465, 14. Okt. Orig. č. 1891.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš o Chrustové syna z Veselí, přimlívaje se zaň oc. Jestli naše plné povolenie, aby jemu dal glejt od svatého Havla za dva měsiece, nechť přijde a zpraví se tak, jakož pak oň píšeš. Datum feria II. Calixti anno dni oc. LXV.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnik, fidei nostro dilecto.

96.

Smlouva Jana z Rosenberka s Oldřichem Roubíkem z Hlavatec o purkrabství na Maidšteine.

B. m. 1465, 16. Okt. Orig. č. 1892.

Léta od narození syna božieho oc. šedesátého pátého v středu den sv. Havla stala se jest úmluva mezi urozeným pánem, panem Janem z Rozmberka s jedné a slovutným panoší Oldřichem Rúbíkem z Hlavatec strany druhé, takže již psaný Oldřich Rúbík má býti purkrabí, a hradu Majdštejna chovati a tu mieti devět pěších střelcův branných a sám desátý. A na to chování hradu má jemu páně Mt vydávati na každý rok šedesáte kop, rozdielně, nynie o svatém Havle na uvazování hradu třidceti kop a o svatém Jiří potom příštím třidceti kop, a tak potom vzdycky na ty roky, dokudž tu purkrabí bude. Také zvláště má jemu vydávati šest kop na hlásné do roka, takž rozdielně, jakož nahoře se vypisuje. Item, sto čebruov žita do roka, sto čebruov ovsu do roka. Item, dvanácte sladuov, item, poplužie s lukami, kteréž prve k hradu slušie, a k tomu Bory, dědiny i s lukami, jakož prvé Rús purkrabie držel, item, rybaře dva na řece, item, ten potok od Benešova Chlumského potoka až do řeky pod hradem. Item, braň hradová i jiné rozličné věci ty jsú v ceduli popsané a pečeti stran obú svrchupsaných zapečetěné, kteréžto také Oldřich Rúbík na stupování hradu takéž zase stúpiti a navrátiti má. Také jest umluveno, když by koli pán chtěl purkrabí tu změnit, aneb že by Oldřich svrchupsaný nechtěl purkrabí tu býti dále, tehdy mají sobě puol léta napřed dáti věděti, kteráž koli

strana jedna druhé, a to při svatém Jiří neb při svatém Havle. Na svědomie svrchupsané úmluvy my nadepsaní Jan z Rozmberka a Oldřich Rúbík z Hlavatec pečeti naše k tomuto listu kázali sme přitisknutí.*)

97.

Král Jiří Janovi Rosenberskému: o zloupení posla arcibiskupa Salcburského.

V Praze. 1465, 22. Okt. Orig. č. 1895.

Jiří, z božie milosti král Český a markrabie Moravský oc. Urozený věrný milý! Posielámeť list, kterýž nám psali věrní naši milí měštěné Budějovští, o zloupení posla biskupa Salcpurského,**) jakož z toho listu šffe porozumieš. Protož žádáme od tebe s pilností i věřímeť, že svú pilnost v tom jmieti budeš, ať by takoví lúpežové více se nedáli, a ti, ktož by v takových věcech nalezení nebo zlapání byli, aby nad nimi vedle jich zaslúženie mstěno bylo, aťby takové věci nám i tobě k hanbě více se nedály, a to, což tomu poslu vzato jest, aby zase bylo navraceno. A svým úředníkuom poruč, aťby také toho pilní byli a ty lúpeže stavovali. Dán v Praze, v úterý po jedenácte tisících panen, královstvie našeho léta osmého.

Ad mandatum domini Regis.

Urozenému Janovi z Rozenberka, věrnému našemu milému.

98.

Jošt a Jan z Rosenberka i ostatní jednotníci Zelenohorští knížatům říše německé oznamují, že pro své u krále křivé osočení na sněmy do Prahy více jezdití nebudou.***)

[Na Zelenéhoře. 1465, 30. Nov.] Opis č. 1938 c.

Kniežatům.

Osviecené a vysoce urozené knieže a pane náš přeznivý! Službu naši VMti vzkazujem. Došlo nás jest, že král JMt, pán náš, k VMti a k jiným kniežatům, přá-

*) Srovnej: Mareš v Č. Č. M. 1881, 72.

**) Arcibiskupem v Salzburku byl Burkhard von Weissbriach (1461—1466 16/2).

***) Spis tento zachoval se ve dvojm znění; jedno dle codexu Talmberského tištěno jest v A. Č. IV. 116, s plným sice určením, kdy a kde bylo dáno, ale s adressou toliko: „purkmistruom a raddám měst Pražských“. Současný nedatovaný opis téhož kusu v Archivu Třeboňském (č. 1938) zavírá v sobě ještě tato jména, jimž spis byl poslán: „Urozeným pánóm, panu Jindřichovi z Stráže, najvyššiemu hofmistru, panu Jindřichovi z Michalovic, najvyššiemu komorníku, panu Jetřichovi z Janovic, najvyššiemu sudiemu král. Českého i jiným pánóm nyní na sněmu v Praze, bratróm, švagróm a přátelóm našim milým bd. Statečným a slovutným rytieróm a panošem nyní na sněmu v Praze, přátelóm milým.“ Viděti z toho, že znění v A. Č. IV. 116 tištěné rozesláno bylo všem třem stavům.

Druhé znění od týchž osob knížatům říše německé poslané vydáno dosud nebylo, ač Palacký v D. Č. IV. 2. 307 zmínku o něm činí. Liší se v některých kusech od znění stavům českým poslaného, a proto zasluhuje býti uveřejněno. Datum položili jsme totéž, kteréž nachází se v A. Č. IV. 116.

Při této příležitosti poznamenávám, že nedatovanému příznavcímu listu k jednotě Zelenohorské, tištěnému v A. Č. IV. 116, sluší datum 30. Nov. 1465 (Arch. Třeb. č. 1897).

teluom VMti, poselstvie svá činí, některé věci o nás rozpisuje, ale nevieme co, ačkoli bohdá tiem jsme jisti, že JMt ani žádný jiný nemuož o nás nic škodného v pravdě psáti; ale JMt vzav k nám nedobru vuoli proto, že stojíme o obecné dobré slavné koruny naše České a o svá starodávní práva a svobody, kterýmiž jsme vysvobození a obdařeni od ciesařov římských a králův českých, pánuov našich milostivých, i jsúce velmi obtieženi a z nich vyvedeni, abychom zamlčením dokonce o ně nepřišli, k JMtí o svú i všie koruny takovú velikú spravedlnost mluvili sme a mluvíme; a JMt z té přičiny o nás mluví a rozpisuje, jakož se JMtí zdá, jinak nám ty všecky věci obracuje nevinně, ježto bohdá náš úmysl jiný není než prostý a přímý o obecné dobré a svobody zemské stojiece, jakž jsme toho povinni sami sobě i svý koruně. Jakož teď VMti posieláme sepsáno, kterak prvně i nyní druhé poselstvie k JMtí učinili jsme,*) tu v tom VMt shledá, že bohdá ničímž scestným proti JMtí nejsme vinni, ale že spravedlivě a z povinnosti o svá a zemská práva a svobody stojíme.

Také milostivý pane, VMti žalujem, kterak nás JMt vysoce na naší cti dotýče, neb nás jest nyní došla veliká a největší věc a na našeho přiele, kněze biskupa Olomúckého JMtí, i od jiných našich přátel; kterýžto kněz biskup JMt mluvil jest před pánem z Rožmberka a před panem Zdenkem z Šternberka, že bychom my králi JMtí měli psáti „pán náš milostivý“, ale musíme psáti, že „pán náš nemilostivý“; a že by JMt knězi biskupovi ukázal někaký spis, kterýž se dotýče naše duše, naše cti, našeho hrdla, a statek jest nejmenší. A ukázav jej tu, že jest JKMt jistil, že jest jistě tak, že když jsem já Zdeněk z Šternberka byl nyní v Rakúsiech u najjasnějšího pána ciesaře římského v Novém Městě a s JMtí se o svú spravedlnost smlúval, že sem jako tu jednal se panem Hanušem Rorbocharem,**) abychom JKMt otrávil, anebo způsobí [sic], aby JMt zamordován byl, a že jsme sobě ciesařova syna za pána vzeli, a že pan Zdeněk z Šternberka má u JMtí správci zde v Čechách býti, a že jemu má vydáno býti deset tisíc zlatých na každý rok; a kněz biskup Vratislavský JMt a pán z Rožmberka že mají JMtí ciesařova syna ve všech zemích Slezských vlásti a hawptmané býti, a že jim má na každý rok XV tisíc zl. vydáno býti; a pan Jan Zajíc a pan Oldřich, bratr jeho, že v Lužnické zemi mají hawptmané býti, a že jim má na každý rok šest tisíc zlatých vydáno býti; a pan Hanuš Rorbach že má markrabí na Moravě býti. Ty veliké věci i mnoho jiných věcí kněz biskup JMt nám z někaké cedule pravil, také toho dotýkaje, kterak jest mnoho jiného, ježto se nás také dotýče, že výše býti nemuož. To pak JMt za naši velikú a věrnú službu nám oplacuje. V kterýchto věcech my ani naši předci, úfáme Bohu, skutkem, raddú, ani pomyšlením vinni nebyli. Kterážto veliké věci a přieleš nešlechtné a křivé JMt král knězi biskupovi Olomúckému i jiným, komuž se JMtí zdálo,

*) A. Č. IV. 2, 102 (první) a D. Č. IV. 2, 307 (druhé poselství).

**) Jan z Rohrbachu.

ukazoval, ješto sme tiem ohlášení široce v této zemi beze všie viny; neb bychom takovými věcmi vinni byli, čehož bože ostřež, nechtěli bychom na tomto světě živi býti sami sobě i svým přátelóm k budúcí hanbě. Ale král JMt vzav k nám zlú vuoli pro naše spravdivé JMtí napomenutie a pro všecku zemi pro dobré obecné zemské, pro práva, pro svobody a pro pravú spravdivost, i nelituje JMt naše cti bohda bez viny. Neb kdyby JKMt, takových velikých nešlechtností o nás neukazuje, a tak nás JMt bez viny na naše cti nemaže, byl nás JMt obeslal a dal nám JMt to věděti, jestli že bychom se rádně z toho nevyvedli jako nevinní, dosti jest času měl JMt o nás takové nešlechtnosti ukazovati a rozsévati. Úfámeť milému bohu, že se nám před jeho svatú milostí veliká krivda děje, i přede všemi dobrými lidmi; a všeckof křesťanstvo bohda má naši nevinu shledati, a tak to, což najdéle budem moci, oznámíme. Neb se pan Zdeněk z Šternberka toho táhne najprv na císaře římského JMt a na JMtí radu, kniežata duchovní i světská, i na všecky hrabie, pány, rytieře JMtí dvořeny: když pan Zdeněk tam u císařovy milosti byl v Novém Městě, že jest tu pana Hanuše Rorbochara neviděl, aniž jest zase do Nového Města přijel, až jest i on pryč odjel; téhož se táhne na kněze Míšenského mladého,¹⁾ kterýž má královu dceru²⁾; téhož se táhne na všecky pány Rakúské, kteříž tam byli, zejména biskupa Pasovského,³⁾ probošta Viedenského⁴⁾ a hrabí Sigmunda z Šamberka,⁵⁾ bratra jeho, pana Storhenbergera,⁶⁾ pana Lichtštajnara,⁷⁾ pana Potendorfora,⁸⁾ pana Ekercovara,⁹⁾ pana Ebersdorfara,¹⁰⁾ pana Osvalda Aycingara, pana Sigmunda Aycingara, pana Tyře,¹¹⁾ pana Saysenekera¹²⁾ a jiných mnoho, ješto jich od dávných časův tolik u císaře nebylo v Novém Městě, že pan Zdeněk tam pana Hanuše Rorbochara nikdež neviděl ani zase za jeho přítomnosti přijel, až jest on pan Zdeněk pryč odjel. Buoh to vie, že jest pana Rorbochara neviděl, jakž v Čechách byl a králi zlaté urukoval, a jest tomu bez mála dvě letě. Znamenajž VMt, by taková věc měla býti veliká a nešlechtná, a císař nám měl takové peníze dávati, jakož jsú sobě smyslili, a my také měli syna jeho za pána vzieti, o těch všech věcech musil by JCMt věděti; ale buoh to vie, že ani CMt, ani pan Hanuš Rorbochar se panem Zdeňkem o to, jakž sú živi, nemluvili, ani oni s nimi. Protož, milostivé knieže, již tomu teď široce VMt rozuměti muožete, že nám jest nebezpečná věc k sněmóm jezdití a při našem pánu bývati, neb takové věci veliké naší duši i cti nic nemuož škodnějšího býti, neb mohli by nám snad tak v náhlé ty smyšlené věci ukázány býti, ješto bychom k vývodu nebyli dopuštěni. Ale všemohúcí pán Buoh z své svaté milosti ráčil nám to dáti, že jsme to od svých přátel zvěděli, a tomu se již vystříehli; a teď

¹⁾ Albrechta.²⁾ Zdenu.³⁾ Oldřicha z Nussdorfa.⁴⁾ Albrechta hraběte ze Schaumburka 1445—1470. Weiss Gesch. v. Wien II. 401.⁵⁾ ze Schaumburka.⁶⁾ ze Stahrenberku.⁷⁾ Jindřicha, z Mikulovské linie.⁸⁾ Jiřího nebo Fridricha.⁹⁾ Jiřího von Eckartzau.¹⁰⁾ Ebersdorfer Reiprecht.¹¹⁾ Snad: Viléma Tiersteina?¹²⁾ Jiřího ze Seussenecku.

svú nevinu VMti i jiným křesťanským a svaté říše kniežatům, pánuům i rytierstvu i také jiným dobrým lidem ohlašujem, věriece VMti, že vám takové veliké a neduodonné křivé a na nás smyšlené věci líto bude. A za to pak VMti zvláště prosíme, psal-li by VMti co král, v tom naše cti dotýče, aby nám to pro naši službu ráčil dáti věděti po tomto poslu. Neb to VMt, i každý dobrý bohdá, shledati má, jakož i teď zřetelně vidíte, že se nám před bohem i před lidmi přieliš krátko a velmi veliká křivda děje, proto že jsme se pro obecné dobré slavné naše koruny české zasadili, jakož sme sobě i všem obyvateluom toho povinni.

99.

Purkrabí Strakonický Janovi z Rosenberka: o záležitostech válečných.

V Strakonících. 1465, 8. Dec. Orig. č. 1902.

VMti urozený pane, pane mně milostivě přeznivý! Služba má napřed. A posielám teď VMti list páně Vilémuov Rabského.*) A také rač věděti, že sem se v jistotě toho uptal, neb mě toho Vrabský**) zpravil; jakož sú pravili, žeby byly cesty kněze Mti osazeny, že jest nic nebylo, ale že sú tu někteří z páně Zdeňkovy čeledi ležali. Datum Straconic, dominico ipso die Conceptionis s. Mariae, annorum dni oc. LXV.

Olkmár z Neznašnov, purkrabí na Strakonících.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně milostivě přeznivému.

100.

Prokop z Rabšteina Janovi z Rosenberka: o pobraňi sukna Netolickým, kteříž clo projeli.

V Praze. 1466, 13. Febr. Orig. č. 1915.

Urozený pane milý! Službu svú vzkazuji TMti. Jakož mi píšete o Netolických prosiece, aby jim sukna vrácena byla, kteráž jim i jiným byla pobraňa, že clo projeli. To se jest ještě bylo stalo za nebožtíka Stibora, úředníka mého; i některým, kteříž za to prosili, kázal sem vrátiti, ale tak mne moji zpravovali, že Netoličtí nevyprosili, aby jim vráceno bylo, ale ještě hrdě mluvili. A TMt mně o tom nikdy nic nepsal, i nezdálo mi se, bych Netolickým nevděk vrátil; byšte mně o tom byli psali prve, mám za to, že mi v tom věříte, měl-li bych komu vrátiti, tehdy bych vám vrátil. A poněvadž nynie za to prosíte, chciť jim kázati vrátiti aneb z rukojemství propustiti, jestližeť jsú sukna vyručili. A za to Netolických jich hrdé mluvení, dadie-li mi lagu vlašského poctú, nebuduť se z toho hněvati; pakliť mi nedadie, děkovati jim nebudu, ale vašeho psanie poživu, nebť bych vám rád učinil, co by libo bylo; ale zač já prosím, řiedko mě kdy uslyšíš, a zač sám mne prosíš, vdycky to

*) Vilém mladší z Risenberka a z Rabí (vůbec Rabský zvaný).

**) Jan.

učiním. A toť stavím k tvému rozsúzení. Dán v Praze, ve čtvrtek před sv. Valentinem anno dni oc. LX sexto.

Prokop z Rabenšteina, kancléř Český oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu a příteli mému milému.

101.

Jošt s Rosenberka bratru svému Janovi: že nemůže ze Slezska se vzdáliti pro sněm od legata vypsaný, pak vypisuje jednání biskupa Tasa a měst moravských s legatem.

Ve Vratislavi. [1466],) 20. Febr. Orig. č. 1950.*

Službu naši bratrskou**) to došel nás v ten pondělí masopustní [17. Febr.] muožem tomu dosti učiniti, neb kněz legat***) položil jest zde vš[em knížatům] Slezským, rytířstvu i městnom sněm obecně druhú neděli u postě [2. Martii], od kteréhož nám bezelstně nelze odjeti; ale potom, když budem moci, chceme rádi přijeti, jestliže budem opatření glejtem bezpečným a prostranným. Miesto sjezdu nám se zdá nejpřístupnější a nejtrfěnější v Jihlavě, pro mnohé hodné přfčiny, jichžto psáti nechcem. Duostojný a velebný otec, pán a bratr náš milý, kněz biskup Olomúcký v sobotu před masopustnie nedělí [15. února] přijel jest sem knězi legatovi a vedle něho vyslaní z měst: Olomúce, Brna, Znojma a Jihlavy, a takúto odpověď od kněze legata jsú vzali, jakéz vám tuto napsanú posieláme. A co rozumieme na předmíněném knězi biskupovi, že se o to pilně a snažně stará, aby ty věci před se vzaté na všechny strany vedle potřebnosti, co by mohly na nejlepší zvedeny býti. Datum Vratislav, první čtvrtek u pouostě.

Jošt, z boží milosti biskup Vratislavský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, bratru našemu milému.

In tergo: Poselství kniežete Černého a kterak biskup Olomúcký odbyl oc.

102.

Jošt biskup Vratislavský napomíná bratra svého Jana z Rosenberka, aby neodtrhoval se od jednoty panské.

V Roudnici. [1466], 6. Mai. Orig. č. 1978.

Lásku a službu bratrskou vzkazujeme, urozený pane, pane bratře milý! S velikú, trpkú a příkrú žalostí srozuměli jsme, žes se z nás, přátel svých, vydal v jiná svolenie než my, ješto proto musíme slyšeti o tobě to, co kuole srdce naše jako meč ostrý. A protož chceš se upamatovati a s námi na jedné vuoli a úmysle zústatí, jakož nám jest to pochváleno od pánuov i rytířstva v Budějovicích†) a jakož

*) A. Č. IV. 121; D. Č. IV. 2. 331.

***) Rudolf z Radesheima.

**) Vytrženo.

†) D. Č. IV. 2. 336.

jsme poručili přátelom našim, kteréž jsme do Prahy vyslali, na čem jsme zuostali, a zvláště najvyššiemu panu sudiemu dvoru královského v Čechách, panu Janovi z Hasenburka a z Kostí, bratru našemu milému: *) jakožto z své bratrské povinnosti rádím a srdečně prosím, se vši největší snažností, s kteréž mohu a umiem, napomínaje tě na najvyšše, aby na svú vieru a čest pomněl i na se i na náš kmen, aby byl tak zachován, jako až posavad děkuje bohu. O muoj milý pane bratře! pro buoh, pro milú matku boží i pro všechny svaté i pro všecko, co v té věci znamenati a vážití máš, měj se v tom věrně, stále upříemně, jakož tu naději úplně k tobě mám. A jestliže by tě kto več neslušného uvedli vtipnými ne radami ale zradami, upamatuje se, vostaň v zbožné, poctivé, spravedlivé cestě s námi, kteréž jsme před se vzali, nezabředuje dále. Neb jisté se jim nezachováš, leč viec k jich vuoli uděláš a činiti budeš a snad ještě těch věcí, kterýchž ještě neznáš, ani jim rozumieš i se mnú. A jestliže spolu úmysly dobrými zuostanem, spolu dědictvie své jako prvé mieti budem; pakli se v jiné věci dáš a od nás se oddělíš, jehož toho milý buoh rač ostřieci, tehdy věz, bratře milý, že dielu svému pravému, dědickému, spravedlivému budem chtieti a oň stanem. A jestliže příde na to z božieho dopuštění a dáš jej nám bez odporu, bratrsky a spravedlivě, jakož tu naději bychom měli, toť by bylo lepší tvé a tvých dětí. Pakli by nám v to které překážky umietal, aneb v které soudy s námi jíti chtěl, tuočně aneb utiskavě, tehdy věz, buď komu libo nebo žel, že bych to provedl řádně a poctivě s boží pomocí tu, kde by mi platno bylo, že k dielu dědickému dědickú, pravú, přirozenú a nad to opatřenú spravedlivost mám. A to proveda, nechal bych svého práva při tom aneb při těch, při kom by mi se zdálo.

Milý bratře! z lásky bratrské tyto věci předkládám, aby se uměl svého zlého vystřiehati i svých dětí. Prosím tebe přijmi to také v lásce bratrské, v kteréž já pší, s pokojnú a dobrotivú myslí, a vybieraj z dobrého lepší a z zlého menšie zlé, věda, že, ktoť več zajdú, rádi jiné v to pojímají, aby sami nebyli. Prostředek pravý, spravedlivý, poctivý, vždy jest dobrý, ale kto jest ani studený ani horký, ale vlažný, jako písmo praví, ten jest pánu bohu i lidem najmrzčejší. A protož, milý bratře, nedaj sebu takovým lidem hýbati s spasitedlnějšího, poctivějšího a lepšího svého, aťby tvoji skutkové nebyli souzeni chválú mezi málo lidmi jakýmiž takýmiž, ale ať se volně a vonně rozprostře po všem křesťanstvie spravedlnost tvá; neboť jest na to mysliti, kterak na světě počestně a poctivě před lidmi živu býti a s čím před pána boha jíti. Ex castro Rudnicz in die s. Johannis apost. et evang. ante portam Latinam.

Jodocus, dei gratia episcopus Vratislaviensis.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, bratru našemu milému.

*) D. Č. IV. 2. 300.

103.

Jan z Rosenberka bratru svému Joštovi: aby ho propustil z toho zápisu a spolku s ním a s pány Zajíci.

V Praze. 1466, 19. Mai. Souč. přepis velmi poškozený, Fam. Rosenberg 5.

Najduostojnější u bože otče a pane bratře milý! Službu svú . . . lásku bratrskou vzkazují. A jakož jsme dskami zapsali a spo . . . s vámi a se pány Zajíci, bratry našimi: I prosím i žádám . . . vás, aby mě z toho zápisu a spolku propustili, nebť pánuov [Za]jiecuv, bratruov našich, též žádám, nebť nenie toho potrebie, poněvadž zřiezenost od staradávna na to panství má[m] já s vámi. Odpovědi na oba listy od VMti žádám . . . Pragae, feria II. post Ascensionis anno oc. LXVI°.

Jan z Rozmberka.

Najduostojnějšímu u bože otcí a knězi, knězi Joštovi, biskupovi Vratislavskému, bratru mému milému.

104.

Jarohněv z Úsuší Joštovi z Rosenberka: že přestal býti služebníkem domu Rosenberského a udává toho příčiny.

V Třeboni. 1466, 24. Jun. Přepis č. 1925 A.

Najduostojnější u bože otče a pane, pane milostivý! Služba má napřed VMti. A věděti vaší duostojnosti dávám, že pan Jan z Rozmberka, bratr VMti a pán mnoj milostivý, zuobsladal úředníky všecky zámkuov svých, tudíž i mě, a před se zavolal, a tu s námi mluvil mezi jinými řečmi o opatření zámkuov a zvláště dotýče toho, jakož nás JMt prve zavazoval slibem, jestližeby JMtí buoh nenchoval, abychom s zámky k VMti hleděli, jakož jsem tak já VMti rukú dáním učiniti slíbil; pak již nyní JMt to mění a přikazuje jinak s těmi zámky. I pšíť o tom proto VMti, aby ráčili věděti, žeť já již úřad svooj JMtí vzdal sem a úředníkem víc nejsem, takže již tím slibem VMti dále zavázán nejsem. Datum Třeboň, feria III. in die s. Johannis bapt. anno LXVI.

Jarohněv z Úsušie.

Najduostojnějšímu v bože otcí a pánu, panu Joštovi, biskupu Vratislavskému oc, pánu milostivému.

105.

Jošt z Rosenberka bratru svému Janovi a Janovi z Hasenburka: aby se u krále Jiřhho přimluvili za arcibiskupa Solnohradského.

Na Helfenburce. [1466], 11. Jul. Orig. č. 1926.

Lásku a službu naši bratrskou vzkazujem, urození páni, páni a bratřie milí! Věděti vám dáváme, že arcibiskup Salcpurský o některé věci KMtí . . . [sic].*)

*) Týká se nepochybně záležitostí v čísle 97. naznačené. Ale arcibiskup Burkhard byl tohoto času již mrtev, a nástupcem jeho zvolen Bernard von Rohr (1466 25.2—1482).

I prosíme vás, abyšte se za to přimluvili před JJtí, jakoby naše věc vlastnie byla s takovou pilností. Datum in Helfmburk, sexta feria ante Margaretae virginis.

Jošt, z božie milosti biskup Vratislavský oc.

Urozeným pánóm, panu Janovi z Rozmberka a panu Janovi z Hazmburka a z Kosti, najvyššiemu sudiemu dvoru králova v Čechách, bratřím našim milým.

106.

Břeněk z Vilhartic, Přech z Čestic, Jan Stebňák, Václav Koc, Adam z Drahonic a Bušek mladší z Buzic vyručili z vězení od Jana z Rosenberka panoše Viléma ze Lhoty.

B. m. 1466, 18. Sept. Orig. č. 1929.

My Břeněk z Vilhartic a z Letov, Přech z Čestic a z Elčovic, Jan Stebňák ze Skryj a z Čichtic, Václav Koc z Dobrše, Adam z Drahonic, Bušek mladší z Buzic, v ty časy purkrabie Volyňský, Jan ze Lhoty a Mikuláš z Nebřehovic, vyznáváme tímto listem obecně všem, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, že jsme vyručili z vězení a mocí listu tohoto vyrukujem slovutného panoši Viléma ze Lhoty, na postavenie, od urozeného pána, pana Jana z Rozmberka a od JMti dědicuov pod základem šesti set kop grošnov dobrých stříbrných rázu a čísla Pražského, takže jej JMti a jeho dědicóm máme a slibujem postavití, když by nám koli svrchupsaný pán, neb jeho dědici, dali dvě neděle napřed vědieti, ústně, listem aneb poslem, z nás rukojmí kterémuž kolivěk a najmén dvěma; aneb opět, když bychom koli v tom rukojemství déle státi nechtěli a dali svrchupsaným pánóm čtyři neděle napřed vědieti, tehdy jej máme a slibujem postavití na Krumlově Českém nad Vltavú na hradě do veliké světnice v moc již psaných věriteluov našich a úředníkův jejich tudiež najvyššiemu, aneb na jiný zámek JMti, na kterýž by koli nám JMt rozkázala. A když jej tak postavíme, tehdy má přijat býti a odtud nemá vychoditi ani kterým obyčejem vyniknutí, lečby jej svrchupsaný pán, jeho dědici, aneb úředník jejich tudiež najvyšší, v svú moc přijali. A když tak přijat bude, tehdy my rukojemství budem prázdni a list tento má nám vrácen býti bez odporu. Toto také sobě zvláště vymienili sme a vymieňujem, jestližeby v tom času svrchupsaný Vilém kam beze lsti jat byl, a žeby se pro to jetie postavití nemohl, tak jakož se svrchu píše, tehdy proto my základem hynúti nemáme, ale páni svrchupsaní mají on státi jako o svého; a když toho vězení prázden bude, tehdy jej JMti máme i slibujem postavití ve vší té míře tak, jakož se svrchupíše. Pakli bychom toho neučinili a jeho nepostavili, a v kterémžkoli kusu, jakož se svrchu píše, nezdrželi, jehož bože nedaj, tehdy jsme propadli základ svrchupsaný šest set kop grošův dobrých stříbrných svrchupsaných nahoře psanému panu Janovi a jeho dědicóm, a ty JMti máme a slibujem naši dobrou vierú rukú společnú a nerozdielnú, takže žádný z nás svým dielem nikterak odděliti

se nemuože, ale dáti a úplně zaplatiti od propadenie ve čtyřech nedělech pořád zběhlých. Paklibychom toho neučinili, jehož bože nedaj, tehdy ihned my rukojmie svrchupsaní, kteříž bychom koli od věřitelův našich svrchupsaných napomenuti byli ústně, listem nebo jich jistým poslem, jeden na druhého neukazuje, ani se druhým vymlúvaje, každý z nás sám svým životem s jedním pacholkem a se dvěma koňoma máme vjeti a vlehnúti, anebo místo sebe každý bude moci panoši řádu rytířského též s jedním pacholkem a se dvěma koňoma poslati a vložiti vuobyčejnie ležení, kteréž země Česká za právo má, do města Krumlova Českého nad Vltavú aneb odtud v šesti mílech vzdalí, nebo blíže, v duom ctného hospodáře nám ode pána nahořpsaného ukázaný; a tu ležeti máme právem a řádem země České a odtud naj žádné právo nevyježděti, ani kterak kolivěk vyniknúti, jeližbychom svrchupsaný základ šest set kop grošův penězi dobrými stříbrnými v zemi České obecně bernými svrchupsanému panu JMti splnili a zaplatili úplně a docela. A když by pak čtrnácte dní minulo od napomenutí k tomu ležení, rovně pořád čtúc, ležme my nebo neležme, a když bychom ještě pánu nadepsanému JMti toho základu nesplnili tak jakož se svrchu píše, tehdy JMti dáváme plnú moc i právo tímto listem svrchupsaný základ šest set kop grošův vzieti v křesťanech nebo v židech na naši všech škodu společnú a nerozdielnú. A kdež je kolivěk optá a vezme v zemi České, tu my JMt beze vsie jeho škody zastúpiti a vyvaditi máme a slibujem; a vzdy pro to ležení prázdni býti nemáme, dokudž bychom JMti svrchupsaného základu i se všemi škodami, kteréžby pro naše neplnění kterakžkoli vzal a dobrým to mohl okázati svědomím, bez přísah a věrování, nezaplatili úplně a docela. A uměl-li by pak který z nás svrchupsaných rukojmí v té míře, jehož pane bože rač ostřieci, tehdy my živí máme jiného tak dobrého a movitého místo toho umrlého ve čtyřech nedělech pořád zběhlých po napomenutí v týž slib k nám přistaviti, s obnovením listu tohoto v táž slova tolikrát, kolikrát by toho bylo potřebie pod ležením svrchupsaným. A ktož by tento list měl, s dobrou volí pana svrchupsaného, ten též plné právo i túž moc má a míeti bude ke všem věcem v tomto listu zapsaným, jakožto on sám. A toho všeho na potvrzení a lepší jistotu i pevnost my všickni rukojmie svrchupsaní pečeti naše vlastnie s dobrým naším vědomím i s plným přiznáním dali sme a kázali k tomuto listu přivěsiti dobrovolně. Jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícíého čtyřstého šedesátého šestého, ve čtvrtek před sv. Matúšem evang. a apoštolem božím.

(Sedm pečeti zachovaných, jedna porušená.)

107.

Král Jiří Janovi z Rosenberka posílá noviny o Tasovi, biskupu Olomuckém.*)

Na Horách Kutných. 1466, 14. Nov. Orig. č. 1933.

Jiří, z božie milosti král Český a markrabie Moravský oc. Urozený věrný milý! Nyníeť novin jiných nevieme, než cožť v těch přiepisech, kteréžť tuto zavřeny posieláme, se píše, kteréžto přečta, jim porozumieš. Dán na Horách Kutnách, v pátek po sv. Brikcí, královstvie našeho léta devátého.

Ad relationem dni Vilhelmi de Rabie.

Urozenému Janovi z Rozmberka, věrnému našemu milému.

A tergo: Kterak papež píše biskupovi Olomúckému**) a biskup králi a pánóm, kterak se jemu nehodí bývati při nich.

108.

Markvart z Kraselova Janovi Rosenberskému: o vína v Ibsu odňatá.

B. m. [1466]. Orig. č. 1941.

Urozený pane milý! Služba má VMti. A jakož mi VMt píše o ta vína, kteráž jsou VMti vzata na Ybs, abych mluvil s Mermozarem: i dávám VMti věděti, že jsem mluvil s Mermozarem i s jinými hajtmany, a proě jich od VMti, aby VMti, proboštu a konventu to jisté víno i šafránem vráceno bylo. Tehdy jsou mi Mermoser i jiní hajtmané odpověď dali, že jest VMti dobře svědomo, že na Ybsi pravé majto a aufšlág jest, a toho jsou oni nedali, jakož jsou dáti měli, protož jim jest to vzato; ale jestliže jest kdo je v tom ubezpečil, tehdy VMt i vaši muožte k tomu toho hleděti.

Markvart z Kraselova.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

109.

Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka: o obilí poddanému Rosenberskému na Vlašim porbraném, pak jaké by se měly učiniti zásoby ke sjezdu Hradeckému.

V Soběslavi. [1467], 6. Jan. Orig. č. 1942.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Ambrož, člověk váš z Svinuov, kteréžto nyníe hajman [sic] Třeboňský drzie, byl jest u mne ve čtvrtek minulý [1. Jan], zpravuje, že mu vzeli vuoz s ječmenem na Vlašim i s koňmi, proě, abych mu list dal ku panu Mikulášovi Trčkovi. I psal sem od purkrabie i od sebe, prosiec jeho pro tu dobrou vuoli, která jest mezi VMti a jím, aby jemu kázal zasě navrátiti a propustiti; neb několik jiných vuozuov s nim brali jsou tu obielé; za penieze jiné jest

*) Cf. A. Č. IV. 133.

**) Tasovi.

propustil, a člověka MtiV. ječmen sobě ssul, jakož vuon sám šffe zpraví. Milý pane, račte oň psáti, zda by se mu mohlo co navrátiti. Datum Soběslav, feria III. ipso die Epiphaniae domini.

Pavel z Prahy.

Paní milosti posielám dvě smetaně, jakož rozkázala sobě poslati. Milý pane, račte mi dáti věděti, čím bych se měl na VMt zásobiti o Hromniciech k tomu sjezdu, ať by mnů zmeškáno nebylo.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberga pánu mému milostivému.

110.

Jan z Rosenberka Netolickým, Kunrátovi z Petrovic a Vláškoví z Miloňovic: aby lidem svým oznámili, že v Plzeňstě vývoz obilí jest zakázán.

B. m. 1467, 12. Jan. Koncept č. 1943.

Netolickým, Kunrátovi,*) Vláškoví,**) in eadem verba. Opatrní věrní milí! Věděti vám dáváme, že nám z Plzeňska dáno věděti, kterak v Plzeňstě na tom zuostáno i provoláno jest, aby žádnému obilí z kraje vésti nedopůstěli a bránili, a ktožby vezl, že by pobrati chtěli: žádámeť, aby to věduce, lidi ostříehli a to provolati kázali, ať by nynie v té míře toho vození odtad nechali, aby nikdo k škodě nepřišel. Datum fer. II. ante Anthonii a. LXVII.

111.

Hejtman Soběslavský Janovi Rosenberskému: o opevňování Soběslavě a lovu zvěře.

B. m. [1467], 17. Jan. Orig. č. 1946.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Rač VMt věděti, žeť se již les ten vozí; než netuším tomu, byť se mohlo to dokonati těmi lidmi, leč VMt ráčí těm lidem od Chusníka rozkázati, aby také pomoc učinili vozbami; nebť by byli velmi obtieženi, neboť ještě celá čtvrť má se dodělati a bašty všecky, a k tomu chodby okolo všeho města na zdi parkámy. Dále rač VMt věděti, žeť se šípy dělají, a také Řehoř***) z Třeboně poslati mi jest hakovnic sedmnácte. Dále slyším, že bych před VMtí byl omluven, že jsem před štědrým večerem zabil dvě srně na Blatech,†) ježto sú byly příchodné, a že by je byli jiní zbili, pan Bechyně††) neb jiní. I slyším, že by VMt rozkázala ty vsázeti, kteříž jsú se mnů byli. Bylť jest se mnů Baba†††) s pacholkem, a z Borkovic čtyrie, snad susedé, a několika pacholat. I prosím VMti, aby VMt neráčil se na mě tak unáhliti, nebť na vašem teď po dvě letě nezabil [jsem] srsti zajíc, toť jistě viem. A poněvadž VMt neráčí mi toho přieti, v tomť já nechci učiniti nic proti

*) z Petrovic.

**) z Miloňovic.

***) Klaric.

†) Tak podnes sluje krajina kolem Veselí a Soběslavě.

††) Burian z Lažan.

†††) Jan B. z Chotěmic.

VMti, nebť sem z těch dvů sru sobě zůstavil se dvě mls, a dal sem Babovi a panu Pavlovi *) také s mlsu a Hynkovi **) také. I do-úfámť VMti, že VMt neráčí těch lidičkův kázati vězeti pro té, k mé hanbě; než jestližef tak sem provinil tiem proti VMti, rač mě VMt samého kázati, nebť sem já, za to maje, jakož jiní úředníci vaši sobě ku potřebě zabijí, že by mi VMt též ráčil toho přieti, to sem tiem obyčejem učinil. A tak jakož VMt loni byl všem lovy zapověděl, tu mi VMt řekla: „Dobroničko, toběť já nezapovídám“. A já sem nechtěl honiti, poněvadž jiným zapověděl VMt, až teď letos, ano jiní honí, cizí, obecně, také sem sobě zabil k potřebě. *Scriptum sabbato ante s. Priscæ virg.*

Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu mému milostivému.

112.

Král Jiří Joštovi a Janovi z Rosenberka, Zdeňkovi ze Šternberka, Janovi a Oldřichovi Zajícům, uděluje glejt k sjezdu do Jindřichova Hradce.

V Praze. 1467, 26. Jan. Přepis č. 1913.

My Jiří, z božie milosti král Český oc, oznamujem tiemto listem všem, že duostojnému Joštovi, biskupu Vratislavskému, a urozeným Janovi z Rozenberka, Zdeňkovi z Šternberka, Janovi a Oldřichovi bratřím z Hazenburka, i těm všem, kteříž s nimi a podle nich pojedú, dali sme a dáváme tiemto listem náš jistý pravý a křesťanský glejt, trvající od dání listu tohoto až do středopostie najprve příštího tak, aby již psaný Jošt biskup a Jan z Rozenberka, Zdeněk z Sternberka, Jan a Oldřich z Hazenburka v tom času do města Hradce Jindřichova bezpečně přijeti mohli a odtud jeti i sjeti se s těmi pány zemany i z měst, kteříž na nás sjezdu s nimi žádali, a sjedúce se s nimi, aby volně a svobodně o věci, kteréž jim zdály by se potřebné, mluvíti a jednati mohli, a ty zjednajíce nebo nezjednajíce, na svá obydlé odtud odjeti a navrátiti se, se všemi služebníky svými i těmi, ktož s nimi a vedle nich pojedú, do počtu od deseti až do šesti set koní a tolikéž osob nebo níže, bez úrazu osob i statkuov jich všech; slibujíce slovem naším královským, že ten již psaný glejt již psaným biskupovi, Janovi, Zdeňkovi, Janovi a Oldřichovi i všem jich služebníkuom i těm všem, ktož s nimi a vedle nich na ten sjezd neb sjezdy i také z těch sjezduov na obydlé jich se navracujíc pojedú, bude věrně, ctně, právě a křesťansky bez všelikého přerušení zdržán a zachován. Protož prikazujem pod milostí všem podaným i služebníkuom našim, aby tento náš glejt svrchupsaný tak a potud, jakož se svrchu píše, knězi biskupovi Vratislavskému, Janovi z Rozenberku, Zdeňkovi z Šternberka, Janovi a Oldřichovi z Hazenburka i těm všem, ktož s nimi a podle nich pojedú, věrně a právě bez všelikého přerušení i beze všie zlé lsti

*) Dětičovic.

**) Zubovi z Doubravice.

zdrželi a zachovali, jakož hněvu našeho královského chtě se uvarovati. Tomu na svědomie pečef naši královskú kázali sme přitisknutí k tomuto listu. Dán v Praze, v pondělí po obrácenie na vieru svatého Pavla, léta oc. LX sexto [sic] *) královstvie našeho léta osmého [sic].

Ad mandatum dni Regis in consilio.

113.

Jindřich z Michalovic Janovi z Rosenberka a Zdeňkovi ze Šternberka oznamuje, že král dal jim glejt, aby mohli sejíti se s panem Janem Zajcem a biskupem Joštem.

V Praze. [1467]*) 28. Jan. Orig. č. 1839.

Službu svú vzkazuji, urození páni a přátelé milí! Jakož mi píšete vuo glet: i milí páni a přátelé! vědětiť vám dávám, že když jsem byl nyní na Kosti, pan Zajc vuo též jest se mnú mluvil, a já hned, příjev od pána Zajce domuom [sic], nazajtřie jel jsem KMti a prosil jsem JMti, aby knězi biskupovi **) a vám pánuom ráčil glet dáti, abyšte se mohli bezpečně sjieti. A JMt jest tak učinil a glet dal, kteréhož glétu teď vám připis posielám; a list gletovní s pečeti královskú poslal jsem panu Janovi Zajecovi ten den před tiem, prve nežli váš posel přišel, a to proto sam jemu jej poslal, neb jest blíž od něho kněze biskupa obeslati, nežli od vás páni, abyšte se tiem nemeškali. Datum Pragae, feria III. ante festum Purificationis Mariae.

Jindřich z Michalovic, nejvyšší komorník královstvie Českého.

Urozeným pánóm, panu Janovi z Roznberka a panu Zdeňkovi z Šternberka, nejvyššímu purkrabí Pražskému, bratróm a přátelóm milým.

114.

Pavel Dětrichovic Petrovi z Mikovic: o nejistotě s kým půjde pan Bechyně, zdaž s králem či s Rosenberky.

V Soběslavi. [1467], 4. Febr. Orig. č. 1948.

Službu svú vzkazuji, pane Petře, příteli muoj milý! Přišli sú ke mně dobří a urození lidé, tážíce mně, kterak tomu rozumím, což se pana Bechyně †) dotýče, ostane-li zámek vedle páně milosti? Odpověděl sem, že za jiné nemám, než že je v jednotě se pány. I pověděli mi, že by poručníci páně Bechyňovi byli u krále, a že by oni králi chtěli zření zámek mieti, a tak pravíce: nechť pán dvoří panu

*) Tak stojí v přepisu Třeboňském; mám však za to, že glejt ke sjezdu Hradeckému nebyl dán o celý rok dříve než sjezd odbyván byl, a že tudy sluší mysliti na rok 1467.

**) V archivu Třeb. jest list tento vrocen k roku 1463, já soudím však, že náleží k r. 1467 a že souvisí s předcházejícím glejtem královským.

***) Joštovi.

†) Burjana.

z Rozmberka, a my chceme toho hleděti, aby zámek byl u pokoji. Milý příteli! měj to při sobě a ptaj se zdaleka na ty věci, aby páně milost věděla, nač se ubezpečuje. Datum Soběslav, fer. IV. post Blasii. Pavel z Prahy.

Urozenému panoši Petrovi z Mikovic, příteli mému milému buď d.

115.

Jan z Úsuší synu svému Jarohněvovi: o smlouvě s pány Hradeckými ke vzájemné pomoci ve válce.

B. m. [1467?] 28. Mart. Orig. č. 1953.

Pane synu milý! A jakož jsme se pány Hradeckými*) učinili sobě rčení ku pomoci a ku obraně sbožie našeho i našich lidí: i děkujíc pánu bohu, žeť jest ne-přišla na nás ani na naše lidi taková žádná záhuba, neb k čemuž sem jich žádal, rádit sú pro mě učinili; i bratr jich, jakož vieš, kterýž jest byl u kniežete, zje-dnával**) jest od krále listy k Střelovi,***) abych zachován byl v pokoji. A také sme měli, skrze pána boha, i pomoc tvú jim i jich, aby nebylo překáženo strany vaše. I milý synu! k čemuž by tebe puožádali k své potřebě, učiň pro ně jako pro dobré naše přátely, abychom se jim tímž oplatili, v čem by nás puotřeboval, jakož by vždy to učinili; neb vieš, že sme tím také toho povinni, seč bychom mohli býti. Dán v sobotu u vigilji Velikonoční. Jan z Úsušie.

Urozenému panoši Jarohněvovi z Usušie, synu mému milému.

116.

Pavel z Dětřichovic Janovi z Rosenberka: o najímání žoldnérů.

V Soběslavi. 1467, 31. Mart. Orig. č. 1954.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož VMt psala hajtmanovi, purgrabí o žoldnéře pěší: račte věděti, že sem já obeslal Marše z Veselé, ježto také rotý sě ho držie; tak mi dal odpověď, že muož nenie pacholkuov na dvaceti mieti a že na viec chce sě ptáti; než to by rádi věděli, po čem jim sě má dávati, buďto k stravě nebo bez stravy, praviec, že jdú na některé zámky, že jim dávají XV gr. k stravě; a již jsú řídci, neb jsú sě mnozí zednali. Račtež rozkázati, kterak sě v tom má mieti. Datum Soběslav, fer. III. post Pascam anno LXVII.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) Tehdáž byli na živě Jindřich z Hradce a Jan z Hradce na Velharticích.

**) Neumím vyložit, a mám právě z tohoto místa pochybnosti, zdaž list nepatří jinam než do r. 1467.

***) Mikuláš Stř. z Rokyc.

117.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o nesnázích s posádkou v Soběslavi.

B. m. [1467], 17. April. Orig. č. 1957.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož VMt tu čeleď na miesto poslala: i rač VMt věděti, žeť sú přijati pěkně na miesto od měšťan, ale oni na počátku ne velmi se pěkně okazují, a tak, vedúce jim ženky do domuov a jim k necti, neb mají druzí ženy a dcery poctivé, měšťané. I přišli ke mně měštěné a tůziece mi toho, že by neradi dopustili takových neřádův v svých domův. I mluvil sem já o to s Frickem, hauptmanem jich, pojem s sebu Babu, Hynka*) a Sele i druhé měšťany, aby takové věci stavil a nedopúštěl toho. A on jest velmi protivně mluvil, a řka, že by raději od VMti jel, než by to opustil. A když Hynek k němu mluvil, že jest také po službách jezdil a že jsú takových věcí nečinili, a on jest odpověděl: „ty mi nerozkazuj, však tebe poslúchati nebudu aniž chci.“ I milý pane, rač v tom VMt rozkázati, kterak se já v tom mám jmieti. A také tak pravie, jestli že by se který z nich dopustili kterých věcí, že samie chtěie se kárati a vaši kázeň nechtie podniknúti, a tak praviece, že s VMti tak mají úmluvu. A tak Martin vás ústně toho dále zpraví. Scriptum f. VI. post s. Tiburcii. Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu mému milostivému.

118.

Pavel Dětfichovic Janovi z Rosenberka: o důchodech a najímání žoldnérů.

V Soběslavi. 1467, 20. April. Orig. č. 1958.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Listy ty, kteréž VMt psala knězi Janovi**) a panu Čěnkovi,***) ihned sem posla vypravil. Sele přede mnú list svůj starý zkazil jest, a teď VMti vaši pečeť od něho uřezanú posílám, a jiněť jsú také odřezány; těch sto kop se Zvíkova jest již u mne položeno. Mluvil se mnú Dobronička, abych psal VMti, že dobrá dva človeky chtěla by v službu, každý se dvěma koňoma; kážete-li je přijímati, prosí, abyste mu psali; a pravie, že by se jich i více nahodilo. O Olbrama mluvili sme s tiem hospodářem, vedle rozkázanie vašeho; mám u sebe koně té rotý, kteréž ste poslali, XI, a odmílvá, že mu i tak teskno, neb se lidé k němu i k jiným ze vsi stěhují. Datum Soběslav, feria II. ante Georgii anno LXXVII°.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) Viz č. 111.

**) Kaplicerovi.

***) z Klinšteina?

119.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: že zemanům páně Rosenberským bylo nařízeno jménem královským státi k vojně, aby pan Jan je přichránil.

V Soběslavi. 1467, 22. April. Orig. č. 1961.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Znesli na mě zemané VMti prikázanie, že je pan Jetrich*) královým slovem všecky obsielá, aby s polovicí na pole vytáhli a s píce aby s sebou vzeli, aby každý s polovicí lidu s motykami, s lopatami z Vltavska a z Bechynska [sic]; a ktož by netáhl, že chce na nich ležeti, jakožto na nepřátelích. I milý pane, račte je v tom opatriti, jakožto pán jejich milostivý, nebť oni jsú u VMti službě, čekajíce, jakž VMt jim rozkáže. A tiem neračte dlíti, aby se jim škoda nestala. Datum Soběslav, fer. IV. ante Georgii anno dni oc. LXVII°.

Jan z Dobronie, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

120.

Smlouva Jana z Rosenberka s Oldřichem ze Dvorce o purkrabství na Novém Hradě.

B. m. 1467, 23. April. Opis. č. 1963.

Léta od narození syna božieho tisícieho čtrztého šedesátého sedmého ve čtvrtek den svatého Jiří stala se jest úmluva mezi urozeným pánem, panem Janem z Rozmberka s jedné, a mezi slovutným panoší Oldřichem z Dvorce, v ty časy purkrabí na Novém Hradě, strany druhé tak, že Oldřich svrchupsaný má toho Nového Hradu chovati na určeném; najprv má býti sám druhý jiezdný, a k tomu má mieti trináct pěších střelcuov. A na to chování hradu má mieti od páně Mti: najprv sto a třidceti kop do roka, polovici nyní vzal na uvozování hradu a polovici na svatý Havel vzieti má, a tak vždy na každý rok potom na svatý Jiří polovici a druhú polovici na svatý Havel. Item, tyto puožitky k chování hradu má jmieti na každý rok: puol druhého sta čebruov žita a dvě stě čebruov ovsa od páně Mti; item, lúky Novohradské všecky, kromě což Rokle držal k fšmajstrství; item, dvuor Svališuov s dědinami i s lukami; item, má mieti robotieře senné i žitné v Štiptíně**) i na Novém Hradě všecky. Item potok, kterýž se počíná nedaleko nad Novým Hradem a skonává se u Petrovy z Lindy meze, ten má držeti až do mostku pod Štiptínem; item, druhý potok, kterýž jde od rybníka Forstmile a vycházie do prvnioho potoka pod samým hradem a jest zdělí snad za šestery hony; item, jakož páně Mt vyplatil některé dědiny od lidí z Nového Hradu, ty Oldřich držeti má, a má jemu za to scházeti na úkole jeho na každý rok kopa. Item, což jest braní a zbroje rozličné,

*) z Janovic, hejtman kraje Vltavského. A. Č. V. 295.

**) P. P. 310: Štiptiň.

kteréz Oldřich, když by hradu páně Mti sstupoval, také má navrátiti, to jest popsáno v ceduli, jakož pečeti obů stran svrchupsaných zapečetieno. Item, když by páně Mt ráčil, aby jemu hradu stúpil, aneb že by Oldřich nechtěl déle purkrabí býti, tehdy mají sobě puol leta napřed dáti věděti vždy při svatém Jiří aneb při svatém Havle. Item, kdyžbykolivěk on Oldřich hradu stupoval vedle tohoto spisu, tehdy ženci toho léta mají zuostati jemu Oldřichovi nahoře psanému. A na zdržení všech věcí svrchupsaných my nahoře psaní Jan z Rozmberka, Oldřich z Dvorce pečeti naše k tomuto spisu kázali sme pritisknutí.

121.

Zdeněk ze Šternberka Janovi Rosenberskému: že by se s ním rád sjel, a tudíž aby určil k tomu místo příhodné a dal mu znáti svůj v tom úmysl.

Ve Vitorazi. 1467, 26. April. Orig. č. 1965.

Službu svou vzkazuji, urozený pane a příteli! Věděti dávám, že páni a přátelé moji poručili jsú mi, mohl-li bych se s tebou bezpečně na podobném místě sjeti, abych se sjel tu, kdežby tobě pane i mně bezpečné bylo; a tu bych s tebou o velmi pilné věci mluvití měl. A za to mám, že by ten sjezd nám obapolně k našemu počestnějšíemu a užitečnějšíemu byl; protož, což jest v tom úmysla tvého, daj mi spěšně po tomto poslu věděti listem svým. Ex Vithoraz dominico post s. Marci evang. anno oc. LXVII°. Zdeněk z Šternberka, nejvyššie purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, příteli mému.

122.

Jan z Rosenberka Zdeňkovi Konopištskému posílá odpověď ve příčině společného sjezdu.

B. m. 1467, 27. April. Konzept. č. 1966.

Službu svou vzkazuji, urozený pane a příteli! Jakož mi píšete s některými pány přátely našimi, jichž pečeti při listu jsú, napomínajíc mě z zápisu, jakož pak ten váš list v sobě šíře ukazuje: i chtěl bych vám všem společně rád na to odpověď dáti, kdežbych vás pospolu věděl, abyšte, všickni slyšiece, srozuměli; a na tom jsem, když bych vás pospolu zvěděl. Pak, jakož v mém zvláštním listu píšeš o našem spolu shledání oc., psal mi prvé o též pán z Vlašie,*) [sic] přítel muoj, i odepsal sem jemu. Nevím, došla-li tebe ta odpověď má, pak nedošla-li, ale teď toho přepis posielám, v němž porozumieš, jestli že by se dotýkalo co zemského dobrého a upokojenie, že mnú sjíti nemá. Již pak tomu rozuměje, jestli co takového, muožeš mi dáti věděti. Datum fer. II. post Marci anno LXVII°. Panu Zdeňkovi.

*) z Walsee.

123.

Jan z Dobronic Janovi z Rosenberka: o schůzi na Hradci a dobytí Řečice.

V Soběslavi. [1467], 27. April. Orig. č. 1967.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jan Masian psal mi list prosě, abych listu tohoto, kterýž TMti svědčí, VMti bez meškání poslal. Do Hradce přišlo něco drahně pěší a čekají na každý den, tak, jakož slyším, drahně jjezdnych. A jestli že co zvieme jistého, VMti tajno nebude. Pan Jindřich, maršálek,* ten včera na noc [26. April], jedá z Selené [sic] Hory od pana Zdeňka, přijel do Hradce; co se jedná, toho neviem. Fricek mluvil se mnú, že by chtěli rádi peníze mieti, račte o to rozkázati. Jakož VMt psala o Smrčku, aby k VMti přijel, prosí VMti velmie, abyšte ráčili za zlé nemieti, že přijeti nemuož nynie, než pod malú chvíli, že to chce učiniti. Rač také věděti, že Brekovec** Řečice*** panu Michalovi†) dobyl a tu osadil.††) Datum Soběslav, fer. II. post Marci.

Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

124.

Pavel Dětrichovic Janu Rosenberskému: o zakoupení sýrů.

V Soběslavi. [1467], 29. April. Orig. č. 1968.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož VMt psala o sýry,†††) abych ohledal u Bechyňky: račiž věděti, že jsem kázal ohledati těm, ježto tomu rozuměji; i pravie, že jsú přieliš drazí, po čemž cení, než zdá-li se VMti, že byšte Habartovi psali, aby se k tomu přičinil, aby v Černovicích koupil, neb tu jarmark má býti na den božieho vstúpenie [7. Maji]. Datum Soběslav, feria IIII. ante Philippi et Jacobi ap.

Pavel z Prahy oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

125.

Jan z Rosenberka úředníkům Soběslavským: z čeho mají zaplatiti žold vojákům.

Na Krumlově. 1467, 29. April. Orig. č. 1969.

Jan z Rozmberka. Dobroničko a pane Pavle milý! Jakož nám píšete o žold-

*) Jindřich z Lipého, nejvyšší maršálek král. Českého.

**) Petr Bř. z Ostromeče.

***) Červená.

†) ze Stráže.

††) Podle této události, zbehlé v dubnu 1467 (Sedláček IV. 254), vročili jsme tento list. — Nesnáze zůstává v tom, že píše se, kterak pan Jindřich z Lipého přijel od p. Zdeňka ze Zelené Hory, a my víme (č. 121.), že pan Zdeněk toho času byl na Vitorazi. Snad hejtman Soběslavský o této okolnosti nedobře byl zpraven.

†††) Sedláček (III. 160) čte, hledě k souvislosti s nastávajícím bojem proti Zdeňkovi Konopišťskému: sýry. Ale na sýry se dle stylisace spíše může mysliti.

něre, žeby penězóm chtěli oc: zpravil nás Řehoř, žej u vás nechal rýnských zlatých za sto kop, a ze Zviekova máte také sto kop; i žádámeť, abyšte jim dali na dvě neděli žold z těch peněz, což se dostane, jakož tato cedulka ukazuje teď zavřená. Datum Crumlov, feria IIII. ante Philippi et Jacobi anno oc. LXVII.

Famosis Dobronickoni de Dobronic, capitaneo, et Paulo, notario in Soběslav, nostris fidelibus dilectis.

126.

Odpovědný list Jindřicha z Hradce králi Jiřímu.

V Jindřichově Hradci. 1467, 1. Mai. Přepis č. 1970.

Ode mne Jindřicha z Hradce tobě Jiří z Kunštat a z Poděbrad, někdy králi Českému, ale již mocí svatě stolice apoštolské ssazenému a odvolanému, neb tú přísahú a zapsaním, kteréž jsi tej svatě apoštolské a Římské stolici učinil a skrze tu v království byl všel, poslušenství řád a obyčej i jednotu církve svatě držeti, zachovati i obhajovati slíbiv, a s jinými králi křesťanskými měls se u víře křesťanské srovnati, podle zřiezenosti a obyčeje téhož svatého kostela Římského; a když si toho nezdržal a tomu dosti neučinil, přišli na tě od najsvětějšího otce pána našeho papeže kletby, ssazenie a odvolanie království i všelikterakého duostojenství, i na všechny ty, ktož se tebe přidržeti budú a přidržie; a nám všem jest přikázáno od jeho svatosti, abychom více k tobě nehleděli, ani tě za krále měli, poněvadž jsi své přísahy a zavázanie nezdržel: Že já tobě také ničímž již povinen nejsem, ani pro povinnosť duši své spasenie, jakožto syn poslušný církve svatě obecné a jeho svatosti, povinen jsa tomu dosti učiniti a tak zachovati. Ale ty jsa hnut proti též stolici apoštolské i proti všem křesťanóm jeho svatosti poslušné [sic], rozličné rozpisování učinil kniežatóm, prelátóm, pánóm a městóm, jeho svatosti vysoce dotýkaje a haněje, i také nás mnohými věcmi křivými a neslušnými dotýče, bůře na nás a rozličně se chystaje k naše zkáze a záhubě, k tomu také mnohými věcmi, haněním, zrádcí a paliči šikováním, od svých poddaných mnohých škod činěním v křesťanském stáně: a my vše to musili trpěti pro svú čest a zavázanie našimi pečefmi, až do času jmenovitého, pokudž to stáně stálo, i mnohé veliké útisky a bezprávie od tebe trpiec, a což sme žádali oprav, nikdyž se nám státi nemohlo, než čím dále tiem více se dalo. Ale již se toho nechťic dopustiti s pomocí božie a najsvětějšího otce pána našeho papeže i také císařovy Mti, pána našeho najmilostivějšího, i jiných králův a kniežat křesťanských, i přátel a pomocníkuov mých, bych měl u víře křesťanské a od poslušenství stolice apoštolské utištěn býti, k tomu také čekajíc na se od tebe oklamanie a zkažení, vystřiehám se proti tobě i proti tvým všem služebníkóm, pomocníkóm a poddaným lidem, kteříž se tebe přidržie a přidržeti chtějí a budú, i kteříž proti řádu a poslušenství svatě stolice apoštolské, opřie se tobě, té křivdy pomáhají a budú, žeť

chci tvým i jich nepřítelem býti i s svými se všemi přátely, zápisníky, pomocníky, služebníky i podanými lidmi, a což počínati budu, ničímž proti tobě nemíním vinen býti. Pakli by kto chtěli v řádu a poslušenství svatého Římského kostela státi a tobě tvé svévolnosti nepomáhati, a mně neb přátelům mým v tom se opovědět i to ujistili, s tím ižádným svévolně zacházeti nechci, ale v pokojnosti se zachovati, neb bych rád viděl, aby všichni v slušném a zřízeném pokoji stáli v duchovních i světských věcech. Dán v Hradci, v pátek den svatých Filipa a Jakuba, apoštolův božích, léta oc. LXVII.

127.

Pavel Dětřichovic Janovi z Rosenberka: o koupí olova a o paveznících.

V Soběslavi. [1467], 1. Mai. Orig. č. 1971.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Teď VMti Víta *) list posielá, mám za to, že odpověď na váš list. Jakož mi VMt píše o volovo, posielal sem naschválně do Prahy, a v té viere nebylo nic, pak ještě naschválně muším poslati vedle rozkázanie VMti. O Vilémovi Kozákovi **) račte věděti, že již v pondělí tři neděli budú, jakž jest k nám přijel, maje tři koně. Datum Soběslav, feria VI. ipso die Philipi et Jacobi.

Pavel z Prahy.

Prosím, kterak list světčí, kde mají peníze položeny býti Hromadovi úroku, aby mi to dali věděti. — Mluvil sem se panem Frickem vedle cedule, kterýž ste dali napsanú o pěši: tak pravie, že jest X pavezníkův a ty chce okázati; neb pravie, když jest chtěl přeč táhnúti, tu je purkrabí ukázal jednoho pavezníka a dva střelce, a ty je přejal, a peněz nechtěl přijeti, leč mu na všecky bude dáno; protož račte rozkázati, kterak se vám má státi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému.

128.

Pavel Dětřichovic Janovi z Rosenberka: že již nemá peněz k placení žoldnéřův.

B. m. [1467]. Cedula č. 1972.

Jakož mi VMt píše o peníze, za které by peníze měly by potřeby kupovány býti, dotýčíc v tom peněz žoldnéřských: Již jsem dal dvakrát na dvě neděli Frickovi s jeho rotú i jiným, i posledním, kteříž jsou přijeli, na dvě neděli, a jiným také, a Volfartovi L zl., takže jich nemnoho zbývá; a že jich málo, račtež to opatřiti.

Pavel z Prahy.

*) ze Rzávého.

**) Viz nahoře č. 64.

129.

Hejtman Soběslavský Jan z Dobronic Janovi z Rosenberka: aby nedopouštěl odvésti nově zjednané pacholky pěší do Týna Vltavského.

B. m. [1467]. Cedula č. 1973.

Rač VMt věděti, že jsem já byl zjednal pěších pacholkův hodných na šedesát, a VMt dala vuoli Hadkovi,*) aby na Týn byli vedeni: i rač VMt věděti, že by se to velmi zle stalo, neb toto čeled' neznámá a dvorná, jestliže by se co stalo, neměl bych s kým stavovati, nemaje pacholkův známých při sobě. A také prosím VMti, rač mi VMt dáti odpověď na ty věci, jakož sem po Vilémovi**) psal VMti, i také o Šimu puškáře, jakož psal o potreby VMti.

130.

Soběslavský hejtman Janovi z Rosenberka: že pan Jindřich z Hradce všecky podobojí z města svého vyhnal a někteří z nich do Soběslavě se utekli, zdaž má jim tu bytu popráno býti, čili nic.

V Soběslavi. [1467], 3. Mai. Orig. č. 1974.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Rač VMt věděti, že pán Hradecký kázal jest měšťanóm Hradeckým, kteřížto přijímají pod obú zpuosobú, všem ven z města; i někteří z těch přišli jsú do Soběslavě, žádají tu pobytí. Račte VMt rozkázati, kterak se v tom máme jmieti, máme-li jim toho přieti? Neb Markvart Čimelický, kterýž jest hauptman na Bechyni, ten jest mluvil k súsedóm Soběslavským, kteříž jsú byli na trhu v Bechyni, aby svobodně jeli a nebáli se, že jim pán rozkázal, aby VMti žádnému člověku nepřekázeli, nebylo-li by [sic] třeba, aby je i provodili. A také od nás do Hradce svobodně jedú, žádnému nepřekážejí. Račte rozkázati, máme-li také jich trhové lidi s opatrností púštěti. Datum Soběslav, dominica Rogationum.

Jan z Dobronic, hauptman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

131.

Zdeněk ze Šternberka a Jindřich z Hradce Janovi Rosenberskému: aby v témdni odpověděl králi Jiřímu, proti němuž jednotníkům i král Polský pomáhati chce.

V Jindř. Hradci. 1467, 3. Mai. Orig. č. 1975.

Službu svú vzkazujeme, urozený pane a přieteli! Jakož tebe tajno nenie, kterak ten odvolaný a odsúzený král mluvíval, že chce všecko učiniti a napraviti vedle práva a spravedlnosti, a že žádné nesnáze v zemi počínati nechce. I vědětiť

*) Nepochybné: Přibíkovi H. z Paběnic.

**) Kozákovi?

dávám, že nám již u zámkuov našich leží u Konopiště, u Šternberka a u Kostelce, hubě nás. Protož, milý příteli! to věda, napomínáme a žádáme toho na tobě, vedle zápisu a pečeti tvé, aby tomu dosti učinil a nepřítelem jeho v témdni aby se učinil, jakož zápis náš v sobě šíře ukazuje. Odpovědi žádáme listem tvým po tomto poslu. Ex Nova Domo, dominico die s. Crucis [inventionis] anno oc. LXVII.

Zdeněk z Šternberka, nejvyšší purkrabie Pražský oc, a Jindřich z Hradce.

Také věděti dáváme, kterak král Polský a králová JMt k nám služebníka svého vyslali, a že nám ráčí V tisíc koní aneb čtyři tisíc koní nejméně ku pomoci poslati. Také věděti dáváme, že v Petrkově všechny země JMti poddané sněm mají, a tu se na tom svolili, že když kolivěk obilé a píce na poli bude, ježto by koni při čem živi býti mohli, že JKMt s svým životem a s velikú mocí sem ku pomoci táhnúti [sic].

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, příteli našemu.

132.

Purkrabí z Choustníka Pavlu Dětřichovic: o loupežné výpravě pana Zdenka Konopištského.

V Choustnice. [1467] 4. Mai. Orig. 1922 a.*

Službu svú vzkazuji, pane Pavle, příteli milý! Přišlo mi o poledni jisté poselství z Deštného, že pan Zdeněk jitros sjev s Hradce, i pobral od Kamenice od samé ve všech dobytek, i což na vozy mohl, a vybrav i spálil VI vsí, a Včelnici Prokopovi Vojslavskému spálil z gruntu i tvrz; to učiniv, vrátil se zase na Hradec. To věda, milý příteli, zdáti se, obešli s tiem páně milost, ať JMt o tom vie; a jestližeby co rozkázal, abychme věděli čeho se držeti. A viešli jaké noviny o vojskách, kteráž u páně Zdenkových zámkův ležé, daj mi věděti po tomto poslu. Datum Chusnik, feria II. post Invent. s. Crucis. Jan Bolochovec, purkr. Chúsn.

Slovutnému panu Pavlovi z Prahy, příteli dobrému.

133.

Pavel Dětřichovic Janovi Rosenberskému: v téže záležitosti.

V Soběslavi. [1467], 4. Mai. Orig. č. 1922 b.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Poslal mi list purkrabie tento, kterýžto VMti posielám v tomto listu zavřeném. Protož račte vzkázati v tom běhu, kterak se v tom máme mieti. Než mi vo tom psal purkrabie druhé, abych VMt s tiem obeslal. Dat. Sobieslav, fer. II. in die Gothardi.**)

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému.

*) Vročení pochází od Palackého, a podle něho vročili jsme také následující číslo.

**) Hodí se k r. 1466 i 1467, poněvadž Gotharda světlo se 5., ale také 4. května.

134.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: hněvivě mu poroučí, aby v nynějších bězích o dobré špehy se staral.

B. m. [1467]. Koncept č. 1922 c.

Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš i list Bolochovcuov vedle toho posieláš, tomu sme srozuměli. Psali sme vám prve i ještě prikazujem, abyšte lidem kázali s dobytkem se někde skrýti, kdež by věděli najlépe. Také jestliže by se nám aneb našim kde jaká škoda stala, abyste toho hájili a odepřeli, pokavádž by mohli; pakli by nemohli, ale abyšte nám bez meškání věděti dali, i také do Třeboně. I divno nám do vás obuov o tom, jakož Bolochovec tobě píše o vojskách, aby jemu dal věděti, že ste toho neopatřili, a že teď nemají na těch místech, neb je to k naší škodě i našich dobrých lidí, takové zanovány [sic]. Protož žádáme, abyšte v tom pilnost měli a takové věci pilně neopúšťeli. Také i blíže u sused při našem panství, abyšte na těch místech někoho vzdy měli, a což byste takového zvěděli, abyšte se vy vedle toho uměli zpravovati a nám také nezmeškajíc o tom dali věděti.

135.

Soběslavský hejtman Janovi z Rosenberka: o událostech válečných a najímání žoldnéřů.

V Soběslavi. [1467], 12. Mai. Orig. č. 1980.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píše, abych zemany obeslal, aby na hotově byli s polovicí lidmi: hned sem to učinil, a cožkoli od nich odpovědi budu mieti, tak VMti tajno nebude; neb sem již s některými mluvil, a ti sobě v tom kladu příliš krátký čas, pravice, že tomu těžce co mohou učiniti. Také VMt rač věděti, žeť sú spálili Vidlákovi ve Včelnici dva člověky páne Zdeňkovy.*) A také mluvil jest se mnú Hlavnička, člověk náš z Soběslavě, chtě u VMti se dvěma koňmi býti v službě; pak zdá-li se VMti, račte mi to dáti věděti; neb když Habarta doma nenie, jestliže kdy koho kázete provoditi, nemám žádného svědomého ani o pilných věcí kam poslati. Píše mi Víta tento list, kterýž VMti posielám, jemuž VMt porozomiete, a na to mi odpověď VMt dáti račte. Datum Soběslav, feria III. ante Zophiae.

Jan z Dobronic, hauptman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) Srovnej s tím Sedláčka IV. 186.

136.

Kněz neznámý z panství Rosenberských Janovi z Rosenberka zprávy posílá, jak o něm se soudí v Římě pro příchýlnost jeho ku králi Jiřímu.

B. m. [1467, asi 19.—21. Mai]. Přepis č. 1981.

O milostivý pane! Pán buoh všemohúcí rač při VMti býti a ostríci ode všeho zlého a od nebezpečenství těla i duše vás i vašich budúcích oc. A jakož VMt nám rozkázala, že přišli-li by k nám s listy, aneb jestliže bychom co slyšeli o VMti, abychom to na vás vznesli: o milostivý pane! slyšel sem takové věci, že mé srdce velikú teskností jest obklíčeno! Račte věděti, že kněz Tomáš, farář Telecký, kterýžto VMti všeho dobrého přeje a žádá, k nám jest přijel do T. [sic] v kupletní hodinu, jedá z Říma, a ležel u nás přes noc ten den na svatého Ducha [17. Mai]. Ten mezi jinú řečí s velikú žalostí a s litováním, jakožto kaplan vám přející, mluvil jest ke mně, zvlášť v pondělí [18. Mai] vstana ráno najprv, kterak jméno a pověst vysoká a slavná pánův z Rozmberka byla jest v Římě a po křesťanství, jakožto navyšších obráncův a zachovačův víry křesťanské nad jiné pány české, a kterak páni z Rozmberka vzdycky byli sú protivníci kacířstva a Vikleřstva, a proti nim statečně bojovali, a jiné mnohé chvály měli sú k veliké své cti. Ale, dále řekl jest, že již pověst VMti a jméno velmi jest umenšeno, hyne, a *ruože velmi zčerněna!* Nebo kardinálové zmínku činíce o VMti, kteříž vědí lépe, co se děje v Čechách i při VMti, než my zde sedíce, neb ježto JJMtí tajno není, že VMti žold dává [sic], i rekli sú: kterakž pak pán z Růže, o kterak růži przní a černí oc, přidržuje se toho kacíře Jiříka z Poděbrad, kteréhožto papež s kardinály a s biskupy mnohými u veliký čtvrtek [26. Martii] s velikú těžkostí klnul a zlořečení vydal na Jiříka z Poděbrad a na jeho všecky pomocníky, i ktož se jeho přidrží radú, pomocí, přízní, poslušenstvím, že jeho mocí boží a papežskou zbavil a zbavuje království i všeho duostojenství i jeho dědice, a všecky vysvobozuje a rozvazuje z jeho poslušenství, neb již více krále[m] není. I protož ktož by jeho chtěl míti a měl za krále, aneb z úmysla a z příchýlnosti k němu králem jmenoval, na všecky takové kletbu vydal. A protož v Římě žádni poslové od knížat a od králův poslaní nesmí jeho králem nazývati, neb ktož jeho králem nazývá, hned slyšení nemá od otce svatého. Pak dále praví kněz farář, že někteří praví, že by tyto kletby byly kúpeny aneb skrze pana Zdeňka jednány, abyšté toho neráčili věriti, než že ty kletby tak pocházejí a pošly sú upřímně od otce svatého a z rady kardinálův, a že otec svatý tak jest to pevně vzal před svú svatost, že nikakéž nechce přestati, by měl veliký náklad učiniti, a učinit jistě, než že jeho nechce déle v kacířství trpěti, ale jeho shladiti jakžto toho oc. Dále račte věděti, že brzy uslyšíte, že kříž jest vydán a ohlášen bude proti Jiříku z Poděbrad i proti všem jeho pomocníkuom a jenž se jeho přidrží kterýmžkoli obyčejem. A dále račte

věděti, že i s křížem přinesena bude nová kletba s velikým obtížením i se všemi věcmi dokonale, kteréž přísluší k obtížení; z kterežto kletby, kteříž v ni upadnú, žádného nemají míti do-ufání, by mohli rozříšeni z ní býti za tohoto papeže, i snad to budoucímu bude poručeno. A on dále pravil, kněz farář, že jest více než na sto kněží v Římě z Ecze [sic],*) ježto jsú slúžili, v kletbu nedbajíce, ježto jsú zbaveni svých obrokuov, a žádný jim nemůž uprositi milosti u otce svatého, aby byli rozříšeni a mohli mše svaté slúžiti. O najmilejší pane! račte se tak míti, abychom i my i kněžstvo pod VMti v též neupadli. Dále račte věděti, že od otce svatého, jakož se pan farář naděje, budete míti list milostivého napomenutí, jakožto syn poslušný cierkve svaté.

137.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: o opatření olova a síry.

V Krumlově. 1467, 21. Mai. Orig. č. 1982.

Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš o olovo pobrané oc: zdát se nám, aby tohó u mlčení ponechal, a jestli vám olova neb síry potrebie, pošli k Řehořovi,**) jemuť sme poručili, aťby nás tiem opatřil a zjednal. Datum Crumlov, feria V. post Pentecosten anno LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnic, nostro fideli dilecto.

138.

Oldřich Roubík Janovi z Rosenberka: že Budějovičtí se strojí k němu přijeti.

B. m. [1467, před 23. Maji.] Orig. č. 2164.

Služba má poddaná, urozený pane můj milostivý! Rač VMti věděti, žeť sem z Budějovickými mluvil o ty věci, jakož VMti tajno nenie. I takť na nich rozumiem, žeť by k VMti rádi přijeli i ostýchajie se VMti. I mluvil sem já k nim sám od sebe, že mohou k VMti bezpečně přijeti i odjieti. I milostivý pane! bylo-liť by to VMti tak k vůli, coť sem já k nim mluvil, jakož VMti pší, račte mi to dáti věděti; a račte mě v tom opatřiti, nebť tomu tak rozumiem, žeť VMti inhed obešlíc a žádajíc toho, aby k VMti přijeli. Také rač VMt věděti, žeť sem jich úmyslu tak porozuměl, žeť k VMti přijede Puklice***) a některé osoby vezme z konšelův tři neb čtyři, a žeť sami chtějí mluvit k VMti. Toho žádám odpovědi VMti, abych se uměl v tom zpravit vedle vůle VMti.

Oldřich Rúbík z Hlavatec a z Dubného.

Urozenému pánu, panu Janovi z Romberka [sic], pánu mému milostivému oc.

*) Eč = Tyrol.

**) Klarcovi.

***) Ondřej P. ze Vztuh. — Na některého ze synů jeho (Jana nebo Václava) nelze mysliti, poněvadž žádných úřadů v Budějovicích nezastával. Ondřej zahynul 23. Maji 1467. Podle toho list vročen.

139.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětřichovic: že pošle k němu šedesát a několik jezdců.

Na Krumlově. 1467, 23. Mai. Orig. č. 1983 a.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Vědětiť dáváme, žeť máme mysl k tobě poslati LX koní a několik, ihned s této neděle některý den. To věda, opatrť se v tom tak, ať by potřebu měli a na hradě jiedali, nebť naši dvořené a na naši stravě budú; a ovsá jestliže málo v dole máte, ale kaž ať s Chusníka přivezú; a té věci nezmeškávej a také to při sobě měj. Datum Crumlov, sabbato ante Urbani anno oc. LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusník, nostro fideli dilecto.

140.

Jan z Rosenberka odpovídá Zdeňkovi ze Šternberka a Jindřichovi ze Hradce.

Na Krumlově. 1467, 23. Mai. Koncept č. 1983.

Já Jan z Rozemberka vám, pane Zdeňku z Šternberka a pane Jindřiše z Hradce! Jakož mi se od vás a služebníkův vašich škody dály a dějí pálením, braním, i jiné věci, ježto mi se dějí od vás, kteréžtoby mi se dieti neměly, ješto to bohda časem i miestem bude šíře shledáno; a já žádné péči na vás neměl, ani také své cti ohradivši proti mně. Protož ohražuji se proti vám, služebníkům, poddaným i pomocníkům vašim, a dále vám ani služebníkům, pomocníkům i poddaným vašim ničímž vinen býti nechci. Dán na Krumlově, v sobotu před sv. Urbanem léta LXVII°.

(Ibid. týž den dán také list odpovědní Burianovi z Lažan.)

141.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o poboření předměstských chalup v Soběslavi a o listu, který z Hradce byl poslán Soběslavským kněží.

V Soběslavi. [1467], 24. Mai. Orig. č. 1984.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Prosím VMti, račte mi VMt přístně psáti a horlivě prikazujíc, kteréžby chalupy v předměstí škodlivé byly městu, abych je bořiti kázal; neb mnozí z měšťan jsú v tom odporni a nechtie, by jim bořeno bylo. A když VMt o tom mi psáti bude, na mě proto horlice, že toho neopatrím, cožby městu škodlivého bylo a odkudž by se nám hanba i škoda státi měla, muséť k tomu svoliti; jediné račte mi dobře přístně psáti. Teď také VMti list posielám, kterýž u brány přejat jest a poslán k kněžím, o němž knězie nic nevědie, aniž jsú ho viděli. A jest poslán od mistra Jiřka z Hradce, někdejšího faráře. Datum Soběslav, dominico ante Urbani.

Jan z Dobronic, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

142.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o záškodní listy pro hejtmany nad žoldnéři Soběslavskými.

V Soběslavi. [1467], 26. Mai. Orig. č. 1986.

Urozený pane, pane můj milostivý! Rač VMt věděti, jakož se odtrhli od Fricka jiezdní, ti sobě volili za staršie Jakuba z Polikova a Mikše z Kokor; a jest jich v té rotě LIX koní, i žádají, aby jim ráčil list záškodní udělati na toho puol čtvrti léta, jakožto od zajtřejšieho dne za VI neděl, neb tak oni počítají; Frickovi také máte list udělati na XLI koní, neb jsú někteří nynie přijati jiezdní i pěší, takže již pěší jest LXXXV, aby také ráčil záškodnie listy i na ty poslati na VI neděl. Datum Soběslav, feria III. ante festum Corporis Christi.

Jan z Dobronic, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

143.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: o peníze pro žoldnéře.

Na Krumlově. 1467, 26. Mai. Orig. č. 1969.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš, z kterých peněz máš dobývati potřeby oc., že nemáš než žoldnéřské peníze: nepsals nám při tom, mnoho-li těch peněz ještě máš. Jestli tolik nemáš, ježto by žoldnéřům měl dáti, to nám daj věděti, abychom to opatřili; a což se těchto lidí dotýče, jako je máme poslati, opatř nynie za dva dny, neb také peníze na ty potřeby poslati mieníme. Datum Crumlov, feria III. post Urbani anno oc. LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnik, nostro fideli dilecto.

144.

Smlouva purkrabí Strakonického Olkmara z Neznášov s Protivou Rožmitálským z Blatné o zboží Jana Kočky z Miloňovic v Družeticích, aby na pokoji zanecháno bylo.

B. m. 1467, 2. Jun. Orig. č. 1989.

Stala se jest smlúva mezi urozeným pánem, panem Protivú z Rožmitála a z Blatné s strany jedné, a slovutným panoší Olkmarem z Neznášov, té chvíle purkrabí na Strakonících s strany druhé, taková, že již psaný Olkmar z Neznášov, purkrabie Strakonický, dal jest bezpečenství sám od sebe i od té ode vsie strany, ktož by chtěl pro něho učiniti neb nechati zboží Jana Kočky z Miloňovic a z Družetic, Družeticům tvrzi a dvóru, i lidem jeho v Černíkově, v Podolí Jakubovi, v Rohozné Chlapkovi, i rybníkom, i tomu všemu, což již psaný Jan Kočka má, před ohněm a před braním,

takovým vším obyčejem, jakož prvně smlúva a list, kterýž svéděl o srovnánie zbožie Strélského proti Strakonickému, s těmi všemi výmluvami a výmienkami, jakož sú sami mezi sebou udělali. A já svrchupsaný Olkmar z Neznášov, purkrabie Strakonický, slibuji pravě, věrně a křestansky, že to má zdržáno býti. A k tomu na zdrzenie a na svědomie svú sem pečeť kázal přitisknutí k tomuto listu; a vedle mne slovný panoše Jan Hunt z Nové vsi, bratr řádu rytířujecieho zákona sv. Jana Jerolimianského, Zdebor z Babčic, hajtman na Strakonících, Bušek starší z Buzic a Arnošt z Kestran na svědomie své pečeti přitisknutí dali sú k tomuto listu. Jenž jest psán a dán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého šedesátého sedmého, v úterý před ochtábem hodů slavného božieho Těla.

145.

Jan z Rosenberka purkrabí Choustnickému: o opatření zámku Choustníka.

Na Krumlově. [1467], 3. Jun. Orig. č. 1990.

Jan z Rozmberka. Bolochovec milý! Jakož nám píšeš, že tě Jindřich Sádlo obeslal, žeby se jemu zdálo více přičiniti: i nedáte my věděti, mnoho-li nahoře máte, aťbychom věděli dále v tom rozkázati. Nebt má Mašián býti s koněm, Sedlecký Mikuláš se dvěma koňoma, Vidlák s koněm, Drachovský také na hoře, i zdáť se nám, že vedle toho zámek dobře muož bezpečen býti; pakli byste rozuměli, žeby více čeledi potřebovali nahoře, vedle potřebsnosti učiníte tak, coby bylo potřebie; a přijmete někoho více, pokudžby viděli, že potřebie jest. A poněvadž máte VII sudcuov prachu dobrého, i zdáť se nám, že není potřebie kvapiti, jakž byste XX lb. salnitru II soudci prachu chtěli opravit, [sic]*) leč by tu Prokop byl. Jestližeť je tu, tehdy dajte Řehořovi věděti, ať vám salnitru pošle, ať se to stane jednú prací. A kdyby měl které poselství sem, daj nám věděti, mnoho-li nahoře máš branné i jiné vsie čeledi. A člověku, kterémužs pobral, jakožto prsteny i peníze i jiné, to aby položil u pana Pavla. Datum Crumplov, feria IIII. ante octavam Corporis Christi anno LXVII.

Famoso Johanni Bolochovec de Šatava, castellano in Chusnik, fidei nostro dilecto.

146.

Petr Kaplér z Sulejovic Janovi z Rosenberka: že lidem ze zboží Husského překážeti nechce, pokud jemu samému ze Strakonice škozeno nebude, a že holdoval lidi z panství Strakonického a Volýnského, aby mu toho přáno bylo.

Na Wintřberce. 1467, 8. Jun. Orig. č. 1994.

Služba má napřed VMti, urozený pane, pane milý! VMt psali ste mi před chvílí, žádající, ať bych lidem zboží Husského nepřekážel, a k vaše žádosti

*) Cf. Sedláček IV. 81.

v tom sem se zachoval, i ještě miením zachovati i v jiném, což bych mohl, chtěl bych se VMti rád zachovati. Ale zpraviliť sú mě, že někteří z toho zboží Huského jsú v Strakonících a berú a překážejí mně i jiným. VMt můžete tomu rozuměti, žeť by to slušné nebylo. Protož, milostivý pane oc, račte to opatřiti podle slušnosti. Také, milostivý pane, přijal sem v hold něco lidí a vsí zboží Strakonického a Volýnského do sv. Havla nejprv příštího a zejména: ves Branišov, ves Zdíkov Velikého a Malého Zdíkov¹⁾ i s mlýny, i ves Radšova,²⁾ ves Putkov³⁾ a ves z Vlkonice a ves z Nespice, a mlynáře pod Rohanovem, a ves Zejzara, a ves z Horisedl⁴⁾ a ves z Buku, a Zubka z Vacovic, a ves ze Lhotky,⁵⁾ a ves ze Žierce, a ves Strunkovice, a ves z Nihošovic,⁶⁾ a Petra a Jana a Mikuláše a Nabše ze vsi Strážic,⁷⁾ a Naska kožišnicka a Volátka a Zejdle a Prokopa a Kovanie, a kovař z Sobětic; a z Lokotok⁸⁾: Mikeš, Král, Matěj, Vít; a Nabeš z Strážic; a ze vsi Kochovice⁹⁾: Jimadlo, Kolda, Otruba, Maršovec; a ze vsi Svinolusky: Ondra, Vrnoch, Jinodlo, Klika, Třešténec, Vojtěch, Svícen oc. Protož milostivý pane! prosím VMti, abyšte těm všem lidem neráčili překážeti, ani vašim úředníkům, ani služebníkům, ani všem vašim poddaným i pomocníkům vašim překážeti dopustili pro mů službu a v túž nebo mnohem lepší odplatu. A toho všeho proším VMti odpovědi listem vašim při tomto poslu. Datum Vintřberk, feria II. post octavam Corporis Christi anno oc. LXVII.

Petr Kaplér z Sulejovic a z Vintřberka.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu na mě laskavému.

147.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: aby k zaplacení žoldu pomohl si penězi, kteréž u něho složeny jsou pro Artleba ze Štítného.

V Třeboni. 1467, 19. Jun. Orig. č. 1969.

Jan z Roznberka. Pane Pavle milý! Žádámeť, aby z těch zlatých, jakož jsú na Štítného¹⁰⁾ u tebe položeny, dal Pirchomarovi¹¹⁾ z nich na jeho rotu žoldu na týden, a myť jiné bez meškání na to místo položíme. Datum Třeboň, feria VI. post s. Viti anno oc. LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnik, fidei nostro dilecto.

¹⁾ Nyní Zdíkovec (Malý Zdíkov) a Zdíkov Velký.

²⁾ Budkov.

⁶⁾ Něhošovice.

⁹⁾ Kakovice?

¹¹⁾ Také Pirchamer, hejtman nad žoldnéři.

⁴⁾ Horosedlo.

⁷⁾ Strašice.

³⁾ Radešov.

⁵⁾ nad Rohanovem.

⁸⁾ Zvokotoky.

¹⁰⁾ Artleba.

148.

Jan z Rosenberka králi Jiřímu: že u biskupa Pasovského leží klatby a bully na hlásání kříže, o jichž vydání pokouší se pan Zdeněk Konopištský; a aby tudíž vydání jich bylo do sněmu Normberského odloženo.

B. m. 1467, 21. Jun. Koncept. č. 1999.

Najjasnější králi a pane můj milostivý! VMti věděti dávám, že jest mě došla taková věc, že by u kněze biskupa Pasovského*) u něho kletba a kříž položené byla sú, a že je měl vydati, než že jest to přizastaveno, jakožto VMti šífe v krátkém času dám věděti. A tak mě došlo, žeby nyní od pana Zdeňka Kocovský**) byl o to u kněze biskupa Pasovského, aby kletby byly vydány, a že jest toho jim veliká potřeba, a že se jim skrze to mnoho dobrého stane. I zdálo by mi se dobré, abyšte tím neráčili meškati, jakož sem VMti dal věděti po VMti poslu, kterýž jest byl u mne od VMti s dobrými novinami, aby ta věc byla prve předešlá a zvláště do toho sjezdu, kterýž má býti v Normberce.***) Dominico ante decem millia martyrum LXVII.

149.

Hejtman Soběslavský hejtmanu Třeboňskému: o prvních pokusech příměří mezi Janem z Rosenberka a Jindřichem z Hradce.

V Soběslavi. 1467, 23. Jun. Orig. č. 2001.

Službu svou vzkazuji, pane Řehoři, příteli milý! Jakož mi píšeš o klajtování o Hoďovského a Oldřicha z Vydří, kam sú klajtováni a s kým sú se sjezděli a oč; milý pane Řehoři! mám za to, že tobě tajno není, že jest byl Baba a Hynek Zub u páně Mti, a ti sú na ničem se páně Mtí zuostali; a potom jezdili do Hradce, a vrátivše se z Hradce, požádali, aby Oldřichovi a Hoďovskému dán byl klajt od hajtmanuov, aby zsvobodně v poselstvie ode pána Hradeckého ku páně Mti mohli jeti. A hajtmané oba dva dali sú jim klajt i panu Kocovskému Rackovi. A Buďovským o to psali, aby jim ten klajt byl zdržán; a jede s nimi dnes Baba i Hynek ku páně Mti do Krumlova. Nerozomím jinému, než žeby rádi viděli nikaké stání mezi pánem Hradeckým a páně Mtí. Datum Soběslav, feria III. in vigilia Johannis Bapt. anno dni 3c. LXVII.

Jan Dobronic, hajtman na Soběslavě.

Slovutnému panoši Řehořovi Claric, hajtmanu na Třeboni, příteli dobrému buď.

*) Oldřicha.

**) Jan.

***) Sjezd ten svolán k 15. červnu, ale počal scházeti se a jednati teprv ve druhé polovici července. Srovnej Pal. IV. 2. 409 pozn. 315.

150.

Správci zámku Strakonického Janovi z Rosenberka: aby opatřil glejt Janovi Huntovi z Nové vsi na cestu k biskupu Joštovi k jednání o příměří.*)

V Strakonících. 1467, 24. Jun. Orig. č. 2002.

VMti urozený pane, pane nám milostivě přeznivý! Modlitba i služba naše napřed. K rozkázání VMti zvypravili sme k VMti bratra zákonieho pana Jana Hunta z Nové vsi, kteréhožto kníže Mt**) sem na svůj zámek na Strakonice poslal jest, a s ním urozeného panoši Smila z Hodějova, hajtpmana na Strakonících, jimž dobře věříme. VMt pak s nimi, s panem Janem Huntem a s Smilem, rozmluvili ste o běhy a věci potřebné, jakož VMt to v paměti máte; oni také nás i dobré lidi, kterýchž se nám zdálo k tomu přivolati, opatrně a moudře od VMti nás sú zpravili. A nám úmysl VMti a žádost dobře se všem líbí. My pak k jednání a k zpravení těch běhuov kníže Mti i k radě k tomu od vás, prosíme tak VMti, podle těch již námluv a k tomu zjednání k konci, abyšte již ráčili zjednati glejt a bezpečnostvie od KMti i ode vše strany VMti panu Janovi Huntovi z Nové vsi, aby on bezpečně mohl z Strakonic sjeda k kníže Mti dojeti i zase bezpečně na Strakonice přijeti, do pěti osob a tolikéž koní bez škody, a JMti tam toho běhu od nás zpravit i JMti od nás i od sebe k tomu zpuosobu raditi. A tohoť prosíme od VMti odpovědi listem po tomto poslu. Datum Strakonic, feria IIII. ipso die s. Johannis bapt. annorum dni oc. LXVII.

Kněz Václav, locumtenens po Čechách; Olkmar z Neznášov, purkrabí na Strakonících; bratr Jan Hunt z Nové vsi; a Smil z Hodějova, hatpman na Strakonících.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu nám milostivě přeznivému.

151.

List králi Jiřímu a vypsáním zajatce strany Zelenohorské o Janovi z Rosenberka; zpráva že Zdeněk Konopišský zmocnil se Bechyně, a návrh, jak použití by se dalo zprávy této, aby týž pán také nezmocnil se Jihlavy.

*B. m. [1467, před Jul.**] Přepis č. 2107.*

Také VKMt rač věděti, když tento list byl napsán, že v té míře kat přišel jest; katem jest jemu přibřženo, ale nic učiněno nenie; i pověděl jest toto: že bych měl hned na smrt jíti, že více o ničemž neviem, než toliko kázal mi jest, abych jim pověděl, že bych je již dávno retoval, bych se toho zlosyna Rožmberského

*) Viz list při r. 1467 31. Aug.

**) biskup Jošt.

***) V listu mluví se o Leštně, že se neudrží, a zámek ten vzdal se v červenci 1467. Positivní zprávu o tom, že Zdeněk Konopišský byl pánem Bechyně, máme ze dne 23. Jul. 1467 (Třeb. Arch. č. 2016), tedy zmocnění stalo se také o něco dříve.

nebál, kterýž nade mnú zlosynsky udělal, když bych vás retovati chtěl, aby za mnú netáhl; protož ať se branie, dokudž mohú a jakž mohú. A toto jest také jim kázal pověděti, trošty dávaje jim, že na Jihlavu má konečně puštěn býti. I milostivý králi! věda VKMt tyto věci, račte to opatřiti podle rozumu svého, aťby mohli Jihlavští zdržáni býti, dokudž by zámek kterého [sic] nedali aneb dobyt nebyl, neb když bychom který zámek mohli mieti, strach by na ně byl puštěn. Také pana z Rozenberka račte obeslati, neb jest to dobré, poněvadž se jeho obávají, ať by vzdy hotov byl, když by koli kterému zámku na retuňk táhl, aby on za ním hned nemeškal táhnúti. Také jest pravil, že jest nějaká baštička na bok vydaná, kterúžto my již vieme, z niež by se chtěli Němci k vodě bráti. I milostivý králi! bude to opatřeno bohda, žeť jim to zbráněno bude, žeť tudy k vodě moci nebudú; a sedlák ten, ač s ním se ve všem srovnává, pak oč nám VKMt dále o nich nám rozkáže, takť se státi má. Ještě jest toto ten Chval pravil, že jeden z Leštna také u něho jest, a již jsú tomu dvě neděli, mluvě k tomu, aby je opatřil, že zámku držeti nemohú, jestliže opatření nebudú; a on též trošty dával jest jemu, jakožto i těmto, aby se bránili, dokudž mohú, a že nynie tomu nic učiniti nemůže, a ten jistý po nich ještě jest v Hradci pozuostal. Pak milostivý králi! viem že VMti tajno nenie, kterak on Kono- pišský nedávno před časem puštěn jest na Bechyni, a že se zmocnil zámku, a Be- chinkovi *) nadal loťfat, ukázal jemu niaký kút a světničku, aby tu s ženú byl a jedl a pil a nic nerozkazoval ani čím vládl; i zdálo-by mi se, milostivý králi, kdyby VKMt koho optati mohla, žeby on na pana Zdeňka mluvil a o něm rozpisoval na Jihlavu a jinam, jakožto lituje prietele svého, když jej na zámek pustil, věře jemu, a on se pak zámku jemu zmocnil; protož vystřiehajte se jeho všickni dobří lidé a na zámky nepúšťejte, aťby vás též o zámky nepřipravil, jakožto prietele mého. A tudy by snad mohla nějaká ruoznice mezi nimi uvržena býti; ač by se VKMti zdálo se to způsobiti skrze někého k tomu rozumu, žeby rozpisováno bylo, mohlo by skrze to VMti i nám všem bohda k dobrému přijíti, že by se jeho ošťídali, jeho na zámky púštěti, a snad by mohlo rčeno býti: „své zámky ztrativ, aniž na nich smie býti, v naše by se uvazoval, a když by nás mocen byl, mušili bychom tancovati, jakž by on pískal, nedopúšťieme toho, budme sobě raději volni než nevolni“. A když mezi obec co uvrženo bude, roztrženief by se stalo mezi nimi veliké, neb mnoho hlav jest mezi nimi, a ne vše jednoho rozumu.

152.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětfichovic: o seznam těch, kdož chtějí náhradu za zbroj a škody.

V Krumlově, 1467, 7. Jul. Orig. z. 2008.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš, že by chtěli lidé pe-

*) Burjanovi z Lažan.

nězóm za zbroji, za škody: i žádámeť, aby je všechny popsal na ceduli, kterýmž by se co mělo dáti, a nám to popsáno sem poslal. Datum Crumlov, fer. III. post Procopii anno oc. LXVII°.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnik, nostro fideli dilecto d.

153.

Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka: o nesnázích finančních i se žoldnéři.

V Soběslavi. [1467], 13. Jul. Orig. č. 2011 a.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti slovem rozkázal mi Petrovský,*) když by koli hajtmané kam posly poslali, abych já peníze dal. I milý pane! mnoho se toho nyní vydává, a já bych rád, abych z toho se ctí mohl vyjít na počtu, neb mi VMt rozkázala, aby to rozuomě bylo položeno, co kam komu a proč se sle, a tito druhdy pravie, že se nehodí všeho praviti; a časem tři, čtyři písari ledva stačí. I milý pane! račte panu Thalafúšovi**) na posly peníze dáti, ať on z toho počty činie, a o žoldnéře račte pro Buoh rozomně rozkázati, kterak se jim má služba vydávati, nebť jich přibývá, jízdných i pěsiech, a pravie, že jim vyššie žold má dáván býti. Psal sem prvé i ještě: račte peníze poslati, nebť jich již nenie. Datum Soběslav, fer. II. ipso die s. Margarethae.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu mému milostivému buď list d.

154.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: o žoldnéřské platy.

B. m. 1467, 19. Jul. Orig. č. 1969.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš, kterak Talafús rozkázal žoldnéřóm peníze dávati oc, dobrěs učinil, žes nám o tom psal. I píšemť teď o to Talafúšovi; ten list kaž sobě ukázati a vedle toho se jměj. A jakož píšeš o zlatých, žeby je výše mohl vznésti, toť my tobě již porúčieme, když dáš na kuoň miesto zlatého L gr., tehdy dosti. A Ryčmanovi píšem, ať by dal X kop na posly. Datum dominica post Arnolfi anno oc. LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnik, fideli nostro dilecto.

155.

Bernhart Talafús Janovi z Rosenberka: posílá seznam zajatých Rosenberských v Hradci Jindřichově, o něž má se frajmarčiti.

V Soběslavi. 1467, 24. Jul. Orig. č. 2017 a.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Teď VMti posielám priepis i ceduli věžňuov vypsánú, račtež VMt list vedle toho dokonati; jestiť všech věžňuov pětmez-

*) Jan z Petrovic.

**) Bernard T. z Říčan, také jeden z hejtmanů nad žoldnéři Soběslavskými.

cietma, a mezi nimi jest sedm, kteříž jsú na svú škodu byli VMti ku pomoci, jakož teď v menší ceduli jich mena máte. A pan Hradecký ten k tomu mluví, aby bylo o vězně frajmarčeno. Račte k tomu svoliti a račte rozkázati frajmarčiti, a těch, kteří jsú na svú škodu, neračte jich zapomínati, neb, děkujíc bohu, má VMt věžňuov dosti, ať by se i potom VMti mohli hoditi. Datum Soběslav, feria VI. post Mariae Magdalenae anno oc. LXVII.

Bernhart Talafús.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

156.

Týž témuž: aby po zamýšleném odchodu Pirchomarové nebylo naň vzkládáno hejtmanství.

V Soběslavi. 1467, 24. Jul. Orig. č. 2017 b.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Zpraven jsem, že by Pirchomar u VMti nemienil zůstati; viete VMt, že jste jemu hajtmanstvie poručili a mě jemu pro řeč ku pomoci přidali. I račtež VMt tu věc opatřiti, kýmž ráčíte; neb milostivý pane! jáť se v tu věc sám nikoli neuvieži, aniž té věci na mě neračte vzkládati; než jiné všecko, což VMt rozkáže, hotov sem učiniti. Datum Soběslav, feria VI. post Mariae Magdalenae anno dni oc. LXVII°.

Bernhart Talafús.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

157.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětfichovic: aby zaplatil Pirchomarovi a vymohl proň sečkání v hospodách.

B. m. 1467, 25. Jul. Orig. č. 2018.

Jan z Rozmberga oc. Pane Pavle milý! Jakož tam máš ještě něco zlatých rýnských, žádámeť, aby od nich dal Pirchomarovi XXXII, a ostatek nám pošli po něm. A pakli by se Pirchomer nemohl z hospod vypraviti těmi zlatými, ale opatř to v hospodách, ať počekají, neb v skuoře jim se zaplatí. Datum ipso die s. Jacobi anno dni oc. LXVII°.

Famoso Paulo de Praga, notario in Soběslav, nostro fideli dilecto d.

158.

Jan z Rosenberka hejtmanům nad žoldněři v Soběslavi: o zřízení a pořádku ve vojenství.

B. m. [1467, před 26. Jul.] Koncept č. 2020.

Fricku milý! Jakož nám píšeš o rotě své, kterak by se tebe držeti chtěli, a o listu záškodním, srozuměli sme; i žádámeť, aby s nimi zuostal na miesto, kto a kolik jich s tebou budú, a ty nám pošli popsany, jakož jsme i prvé s tebou na-

mlúvali; a myť pak listem záškodním meškati nebudem. A takéť žádáme s pilností, aby všech svad nedopúšťel, i sám se tak zachovával; než stalo-li by se co kterému z roty tvé, vzneste na hauptmany vyššie, pak-li toho by potrebie bylo, ale i na nás, máť v to nahlédnuto býti pravě, vedle slušnosti.

Pirchamer a Talafúse milý! Píšem Frickovi, jakož vám toho teď priepis posieláme vedle toho, abyšte věděli se spravovati. A o žoldných jiezdných i pěších vzkážem vám po Rúbíkovi,*) co budete mieti činiti; v tej mierě vy se jmějte proti nepřátelóm i s nimi, jakožť vám věříme.

159.

Jan z Petrovic Janovi z Rosenberka: o stavu věcí vojenských v Soběslavi.

V Soběslavi. 1467, 26. Jul. Orig. č. 2021.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jákož se od VMti potrhá Pirchomar, já i někteří dobří lidé srozuměli jsme, také i zpraveni některých věcí, ježtobychem rádi viděli, aby jej VMt pustila. Také rač VMt věděti, že toho vězně, kteréhož jest k sobě zavazoval, jižť jest jim pacholka svého vypravil bez vědomie a vuole jiných hajtmanuov. Oldřich puškař ten rok vždy do téhodne mievá od pana Zdeňka, a v tom témdni najméně dvakrát do Hradce jede, a pan Zdeněk v ústupku s nim rozmlúvá. Milostivý pane! račte puškaře Oldřicha při sobě mieti v Krumlově; cožť rozumiem, jestiť toho potrebie, ať by v Soběslavi nebyl. Pro Buoh, neračte dlíti rozkázáním o pěších, nebť jsme je ledvy zdrželi, že jsú přeč nešli, a odjedú-liť přeč, majíce list záškodní, přišloť by to všecko VMti tieže a s větší škodú. Ruoznice, kteráž jest mezi zemany a měšťany v Soběslavi byla, ta jest, děkujíc Bohu, dobře zjednána. Datum Soběslav, dominico post Jacobi anno dni oc. LXVII°. Jan z Petrovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

160.

Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka: nové stížnosti na nedostatek peněz.

V Soběslavi. 1467, 26. Jul. Orig. č. 2011 b.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti tajno nenie, co jest žoldnéruov u nás, jiezdných i pěších; tak jsem to převrhl, že na týden dostane se jim dáti CCLXX kop, kromě útraty na duvor a na nápravníky, a jsem nynie vydal ke sto kopám, a ještě se viec musí dáti. Protož, milostivý pane, račte něco viec peněz poslati, ať bych na nejvyššie peniez nevydal, nebť jich nemnoho ostává, a ještě jest pěším zadržáno na III neděle. Datum Soběslav, dominico post Jacobi anno oc. LXVII°.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) Jindřichovi z Hlavatec.

161.

Jan z Rosenberka Talafúsovi: o vězně na Hradci a o vedení hejtmanství.

B. m. [1467, 25. neb 26. Jul.] Opis č. 2017 c.

Jan z Rožmberka. Talafúse milý! Teďt posieláme list vyrukující panu Hradeckému těch věznův; protož pošletež jej tam do Hradce. A o frejmarčení věznův zdá se nám, když budú mieti rok, abyšte na to pohleděli a ohledajíc, bude-li co hodného v směnu, že co se vám zdáti bude, dajtež nám věděti, co bude hodného. Takéž nám píše Ctibor z Černuc, že by nevěděli, jestli v službě naše; protož věděti dáváme, žeť sme jej v službu naši přijali. A jakož píšeš, že bychom tě přidali k Pirchajmerovi ku pomoci a že by již v tu věc sám se nechtěl vložit, protož žádáme, aby v tom ještě pobyl s Blažkem, nebť jemu o též píšem, ať by tobě v tom raden i pomocen byl, také radú jiných dobrých lidí, kdež by toho potřebí bylo.

162.

Úředníci Soběslavští Janovi z Rosenberka: o ničemnosti Blažka, kterýž za hejtmana nad žoldnéři byl ustanoven.

V Soběslavi. 1467, 27. Jul. Orig. č. 2022 a.

Urozený pane, pane náš milostivý! Jakož nám VMt psala, abychme s Blažkem mluvili od VMti: milostivý pane! nemluviliť jsme s ním o to, neb jest nám Talafús pověděl prostě, že se v to uvázati nechce, a tak vždy na tom stojí, aniž sebu jinak chce dáti hnúti. Také jsme na VMti lidech dobrých srozuměli, žeť jest jim to velmi nepříjemno, a my také VMti povieme, čehoť se lekáme. Milostivý pane! jest člověk lehký, bude nepříjemno dobrým lidem jeho poslúchati, neb jest šerednými slovy od těch rot naříkán; přišlo-li by komu které ubezpečení dáti: pečeti nemá, lidé jemu věřiti nebudú. Roty pěšie, tyť se proti VMti dobrým lidem pozdvihovati budú, ježtoť nynie pěkně jsú ukroceny; kdež se s královými aneb s jinými dobrými lidmi sjeďú, budeť v posměch obrácen, ježto jest to VMti k hanbě i vašim dobrým lidem. Milostivý pane! kdyby to mohlo býti, že by VMt s svými dobrými lidmi o to pomluvila, aby oni sami na někoho z sebe ukázali, toť se nám najlíp zdá, jestli že VMt toho jiným nemůžete opravit. Prosíme VMti, račte nám toho odpustiti, že VMti tak široce o to píšem; pán buoh vie, že jest to pro VMt. Datum Soběslav, fer. II. post Jacobi ap. anno dni oc. LXVII°.

Jan z Dobronic a Jan z Petrovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému.

163.

Důstojníci vojenští v Soběslavi Janovi z Rosenberka: že ustanovením Blažka za hejtmana nad nimi stala se velká chyba.

V Soběslavi 1467, 27. Jul. Orig. č. 2022 b.

Urozený pane, pane náš milostivý! Jakož nám VMt píše, abychme Blažka poslouchali, dávající jej nám za hajtmána vedle Talafúsa: milostivý pane! Nevie-li VMt, ale raďte věděti, že jest Blažek od těch rot škaredými slovy naříkán; jakož kolivěk pak jest, myť jeho do času poslouchati budem pro VMt. A známeť to dobře, že jest to napřed VMti k hanbě, tudíž i nám všem; a takéť to vieme, kteréžť jsú nynie roty pěkně ukroceny, žeť se ty proti nám a proti VMti měšťanóm zase pozdvihnú. Datum Soběslav, fer. II. post Jacobi ap. anno dc. LXVII*.)

Jindřich Rúbík z Hlavatec, Protiva z Nalžov, Heřman z Zelenic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému.

164.

Úředníci Soběslavští Janovi z Rosenberka: že pěšch na Nový Hrad nepošlou, poněvadž Soběslav jest v nebezpečí.

V Soběslavi. 1467, 27. Jul. Orig. č. 2023.

Urozený pane, pane náš milostivý! Jakož nám VMt píše o pěšie, aby byli na Nový Hrad posláni: milostivý pane, raďte VMt věděti, že jest nám dnes výstraha přišla, kterak někto dobrý druh a znamenitý páně Zdenkuov, přítele svého vystřihaje, aby což má v Soběslavi ven vyvezl, a že by měla ztracena býti. Milostivý pane! protoť jsme těch pěšch nechtěli poslati, až bychme VMt s tím obeslali; neb Pírchomar pryč pojede, a pan Zdeněk jest na Hradei velmi silen. Jakž pak kolivěk VMt rozkáže, takť se stane. A pro tu příčinu jest i Talafús sám k VMti nejel. Datum Soběslav, fer. II. post Jacobi ap. anno dc. LXVII*.

Jan z Dobronic, Bernhart Talafús.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

165.

Jan z Rosenberka úředníkům Soběslavským: že Viléma Rendla ustanovil hejtmanem nad lidem vojenským.

B. m. [1467, po 27. Jul.] Opis č. 2028.

Dobroničko milý! Věděti dáváme, žeť sme Viléma Rendla z Úšavy hajtmána učinili nad všemi našimi dobrými lidmi; a na tobě žádáme, v čemž by tebe potreboval,

*) Marešův článek v Č. Č. M. 1881, 75.

aby jemu raden i pomocen byl; a tobě města poručena, aby je již opatroval, jakož sme pak i prvé poručili, toho aby pilen byl.

Fricku milý! Věděti dáváme, že sme Rendla hajtmanem učinili nad všemi našemi dobrými lidmi i nad vámi; protož prikazujeme, abyšte jeho poslušni byli a jemu pomocni byli, jakož pak šfe to od něho porozumiete vedle poručenie našeho.

Vilémovi, Pirchamarovi též.

166.

Jan z Dobronic témuž: aby vymohl bezpečenství pro Hodějovského.

V Soběslavi. 1467, 30. Jul. Orig. č. 2024.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račtež VMt věděti, že jest Hodějovský zjednal Dobronicóm, mé vsi, od pana Hradeckého bezpečenství, i od té vsie strany zápisníkuov a pomocníkuov svých: i prosím já VMti, račte to pro mů službu učiniti a račte jemu na Mnich také bezpečenství dáti týmž během; pak-li by VMt neměla týmž během ubezpečiti, ale prosím VMti, nechť jest přede panem Jiříkem Strážským a před Kamaretem,*) panem Petrem Břekovcem a Tábořskými. I viem, když jim VMt bude psáti, že to pro VMt učinie. Prosím VMti, neračte tiem dlíti a račte mi to do Soběslavi poslati. A to stánie má býti do sv. Havla. Datum Soběslav, feria V. post Jacobi ap. anno dc. LXVII°. Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému.

167.

Jan z Rosenberka Dobroničkovi: aby bděl nad pořádkem a pokojem mezi obyvatelstvem a žoldněři v Soběslavi.

B. m. [1467, Jul.] Opis č. 2019.

Dobroničko milý! Jakož máš v paměti, kterak sme poručili, když sme byli v Soběslavi, co by se dotklo puotek mezi služebníky našimi, dobrými lidmi také, a bylo-li by potřebie, aby pomahal Pirchomerovi a Talafúsovi, aby se puotky a svárové nedály, jakož sme to pak sami tobě poručili, a měšťané, aby držal jako jich hauptman. Jakož pak jest to od nás poručeno, co se potřeb dotýče, aby služebníkóv našich, kteříž jsú u nás na žoldu, nepřesahovali, i puotek a svárov aby se od nich nedálo; a jestli že by se v těch věcech tak nezachovávali, ale aby je kázal, neb jakž by se povlovně mohl, mimo potřebnost [sic], nepřišlo by nám jiného z toho než hanba i škoda. Protož měž se tak jako hauptman, ať nás i tebe nelechčí. A jestli že by přišla která žaloba na služebníky a žoldnéře naše, vyptaj se na těch

*) Purkartem ze Žirovnice.

hautmaních těch rot, a srozuměje té věci na obě straně, což se našich měšťan aneb lidí dotýče, mějž se v tom tak, aby tu věc mezi nimi pěkně srovnal; pak bylo-li by co obtížné, však máš tu dobré lidi, ježtoť v těch věcech rádi připomohú. A s Mikulášem,*) kterýž na Bechyni byl, také mluvili, ten řekl rád připomoci, k čemu by rozuměl. A jestli že by kdy taková věc obtížná přišla a nemohl toho srovnati, ale pozuostav to a vznes to na nás, nedopúštěje o to sváruov dalších. A jestli že by sobě jakú píci služebníci a žoldnéři nesli, budto seno, slámy aneb jiné věci: u bran aby jim nebylo překáženo, než jestli že by komu přeškozeno bylo, vyptaje se, aby se tak k tomu měl, jakož nahoře píši. Také máme úmysl tebe obeslati, aby k nám přijel a o některé věci s tebou rozmluviti.

[Poznámka na straně:] v pátek Petrovský aby přijel, psáti jemu.

168.

Talafús Janovi z Rosenberka: o zmařeném sfrajmarčení věžňův a o obeslání poddaných k vojenské hotovosti do Soběslavi.

V Soběslavi. 1467, 5. Aug. Orig. č. 2017. d.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt rozkázal i poručil, abych o vězně sfrajmařil: i rač VMt věděti, žeť jsem to všecko rád chtěl vedle své největšie možnosti učiniti, a již jsem měl list bezpečenstvie s Hodějovským se dnes v Chotěnicích sjeti a o ty vězně sfrajmarčiti. Pak poslal sem k Řehořovi do Třeboně, aby mi ty vězně, o kteréž by se mělo frajmarčiti, vypsany poslal; a on mi jest zase odepsal, že jemu VMti o tom nic rozkázáno nenie a že se jemu nezdá, by to tak klopotně jednáno mělo býti. A já, jakž jsem jeho list uzřel, ihned jsem odpověděti musil, že se sjeti nemohu; a již dnes Hodějovský z Hradce přeč jede, a neviem, v skuoře-li se vrátí. Milostivý pane, jižť já ty věci jemu teď posielám, račiž jemu VMt rozkázati, ať o ně sfrajmarčí vedle vuole VMti, proto, ať by se jim žold nadarmo nedával, a ku potřebě VMti aby hotovi poslužiti mohli býti. Také, jakož mi VMt s Dobroničkú rozkázal po Sudkovi, abychme dobré lidi, služebnsky VMti, městečka i jiné lidi zuobsieli [sic], tak jsme učinili a kázali sme jim tento čtvrtek příští [6. Aug.] u Soběslavi vojensky veřejně s vozy býti, a spíše aby s sebou na dvě neděli nabrali. I račiž nám VMt o tom rozkázati, co s tím dále budem mieti činiti, a když se sjedú, kam jimi máme hnúti. A také račte rozkázati, kto vozy má řiediti a vésti. Datum Soběslav, fer. IV. Mariae nivis anno dni oc. LXVII°.

Bernhart Talafús.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) Čimelickým.

169.

Úředníci Soběslavští témuž: o zaplacení pšních, sice jinak že na Nový Hrad nepotáhnou.

V Soběslavi. 1467, 7. Aug. Orig. č. 2027.

Urozený pane, pane náš milostivý! Jakož nám VMt píše, abychme Marše s jeho rotu vypravili na Nový Hrad bez meškání: a račiž VMt věděti, že by Mareš rád šel, ale Tomek i jiní všichni z té roty žádný s ním jíti nechtie, aniž jim můžem nižádným obyčejem rozkázati, proto že jim služba na dvě neděli zadržána jest a že se nemají čím z hospod vypraviti; a jestli že by jim VMt nerozkázal platiti, že prostě nikam nechtie z města vyjíti. Také VMt rač věděti a v tom Řehořovi rozkázati, ať mi takové roztržky v lidech nečiní; nebť mi jest poslal z Neplachova se třiceti lánuv jedině tři člověky, a z Vitína se XX lánuv jedině dva člověka, a tak z jiných vsí, ježto to VMti veliká škoda jest. I račiž jemu VMt psáti, ať mi toho nečiní, než ať pošle lidi veřejně vedle rozkázání VMti, a já, vybera lepších, což se zdáti bude, i pošli chatrnějšíe zase domuov. Datum Soběslav, fer. VI. post Mariae Nivis anno dni oc. LXVII°.

Jan z Dobronic a Bernhart Talafús.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému.

170.

Jan z Rosenberka Pavlovi Dětrichovic: o škodách poddaným jeho způsobených.

Na poli u Hradce Jindř. 1467, 26. Aug. Orig. č. 2031.

Jan z Rozmberka oc. Pane Pavle milý! Jakož nám píšeš o lidi naše z Řiebce*) s pálením, a že jim již blízko jedú na picování: protož přikáž jim, ať se již sami přičiní a opatrují a odvezli [sic], neb máme za to, že dlouho nelžem; a o dobytek, že jim jest zajat, i nepíšeš, ktoby jim zajal. Datum in campo circa Novam Domum, fer. IV. post. Bartolomei anno LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusnik, nostro fideli dilecto.

171.

Úředníci Strakonického Janovi z Rosenberka: aby mezi biskupem Joštem, jakožto držitelem Strakonice, a mezi králem Jiříkem sprostředkoval příměří do sv. Havla.**)

V Strakonických. 1467, 31. Aug. Orig. č. 2032.

VMti urozený pane, pane náš milostivě přeznivý! Modlitbu i službu naši napřed vzkazujem. A jakož ste VMt k žádosti a k obeslání našeho purkrabie Strakonického, pro jednání věcí potřebných, další stání mezi KJti a stranú JMti a mezi zámek Strakonice do pěti nedělí zjednali a udělali, a nám toho list VMti poslali,

*) P. P. 307.

**) Viz č. 150. k roku 1467, 24. Jun.

a my též VMti, toho sme od VMti velmi vděčni. I račtež VMt věděti, že nyní tyto dny purkrabie náš Olkmar u KMti od kněze Mti u Praze byl jest, a pro ty běhy a věci potřebné zase od KMti k kněze Mti odtud z Prahy pojede, a nás jesti obeslal, nám to věděti dávaje; i to oznamuje, že ještě v tom času toho stání ti běhové a věci potřebné tak skuoro snad dokonány a zjednány nebudú. I prosíme VMti časně, aby to ráčili učiniti pro kněze Mt a pro ty věci potřebné i pro naši službu, a ráčili stání zjednati a učiniti do svatého Havla tiem obyčejem jako prvé. A toho prosíme od VMti odpovědi listem vaším po tomto poslu. Datum Strakonic, fer. II. ante b. Egidii anno dni LXVII.

Kněz Václav, locumtenens v Čechách, Arnošt z Kestřan, bratr Jan Hunt z Nové Vsi, a Smil z Hodějova, toho času purkrabie a hajtman na Strakonících.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu nám milostivě přeznivému dd.

172.

Jan z Rosenberka králi Jiřímu: líčí mu bídu svou a prosí o pomoc 300 jezdců do Soběslavi.

[Na poli u Hradce Jindřichova. 1467, počátkem Sept.] Opis č. 2043.

Najjasnější králi oc.! Věděti VKMtí dávám, tak jakož u Hradce ležíme vedle rozkázání VMti, račte věděti, že nepřítelé mají k mému panství všechny silnice otevřenější na mé panství škoditi ohněm i jinak, proto, že na Soběslavi lidí nemám k odpierání, neb jsou moji dobří lidé se mnou na poli a vedle kniežete JMti.*) A tak zde ležíme, a veliký díl na panství mém škodu činí, neb jest při mém panství; a skrze to ležení nic užitečného nevidím, by se nepřátelům mohlo škoditi, jakož by té věci příleželo; než mně by se zdálo dobře užitečnější, aby VMt ráčila mně třmi sty koňmi posíliti a ty na Soběslav položit, a odtud že bych nepřátelům tiem lépe mohl odpierati, ješto by VMti užitečnější bylo království, k uhájení mému panství i tomu všemu kraji. A také račte věděti, jestli že bychom tu měli poležeti, těžce by nám do vojsky špíže dodána mohla býti, neb když nám špíží vezú, jim berú i lidi mordují, a tak že téměř ta všecka záhuba a škoda na mém panství jest, s jedné strany od nepřátel a z druhé od vojsk. I protož prosím VKMt, račte mne v tom opatřiti a v té věci neprodlévati, jako pán můj milostivý. A také VKMtí věděti dávám, že s té tvrzi Heršlágu, kteráž jest úkladem stúpena panu Zdeňkovi,**) že mi odtud velikú záhubu činí a škodu na panství. A také slyším, že by VMt pračnskuov dobrých několik měla. I prosím VMti, aby mi VMt ráčila jednoho poslati, neb se zde v kraji o žádného objíti nemohu, nebť by mi jeho pilně potřebie bylo.

*) Jindřicha.

**) Stalo se počátkem září 1467. Sedláček III. 285.

173.

Jindřich ze Sobětic Janovi z Rosenberka: o tažení do Rakous.

Ve Vltavotýně. [1467 ?], 1. Sept. Orig. č. 2181.

Urozený pane a pane mně přeznivý! Služba má napřed VMti. A teď posielám listy odpoviedacie služebníky svými kniežatům do Rakús, jakož ste mi psali. A jakož mi dále píšete, abych vám dal věděti, mnoho-li budu mieti jezdných a pěšfch; i račte věděti, žeť budu mieti jezdných XVI koní, a pěšfch, jakož ste mi prve psal, XL bych měl; pakli co více bude, to VMt uzříte. I prosím VMti, kdybyste chtěli vytáhnúti, račte mi dáti tři dny napřed věděti, ať bych mohl i s lidmi svými opatřiti. Datum Týn, feria III. ante festum Nativitatis virg. Mariae.

Henrich z Sobětic, seděním v Týně na Vltavě.

A prosím VMti, račte mi dáti věděti o novinách, viete-li které, a již-li se VMti poselství zase vrátilo a brzy-li mieníte vtrhnúti? A k tomu se račte strojiti i s lidmi svými, což muožete najpěkněje, ať by nás v tom jiní nepomlúvali. A rád bych věděl, byšte se dobře měli a zdrávi byli.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

174.

Pamět jednání Jana Rosenberského s legatem papežským o odstoupení od krále Jiřího.

B. m. [1467, v polovici Sept.] Opis. č. 2041.

Memoriale.

Ať kněz probošt*) jede k legatu**) a povie ty nedostatky glejtuov, pro kteréž jsme nepřijeli, jakož i prvé o nich viete, ať nám za zlé neráčí mieti. Neb i ještě chceme rádi přijeti, muožem-li opatření býti glejty slušnými vedle potřebnosti. Napřed kněz legat a kněz biskup***) ať listem slíbíe pod svými pečefmi za CMt za Rakušany, i všecky jeho, a zvláště kněz biskup zase za své i za město tudiež i za křižovníky. Item, list páně Zdeňkuov ať jest pod jeho pečeti a to vedle potřebnosti a do času jmenovitého za dvě neděli, a k tomu průvod silný a hodný lidmi, přijeti i odjeti, tehdy chceme jeti; pak-li by pro krátkost času nemohl list od pana Zdeňka býti, ale ať mi zaň v svém listu slíbíe legat a biskup. Pak-li by legat tak čekati nemohl a chvátal odjezdem, tehdy ať k tomu mluví, že chceme v stánie vstúpiti s panem Zdeňkem do Letnic, poněvadž nás tak vysoce upomíná, a v tom času, muož-li nás rovné potkáti od pana Zdeňka o to, což nám se od něho dalo, i toho nechcem sbíhati. A na to ať kněz legat ráčí kletbu zdvihnutí a službu boží na panství pro-

*) Linhart, opat Korunský.

**) k Vavřinci Rovarellovi do Pasova.

***) Oldřich z Nusedorfu, biskup Pasovský.

pustiti. A má-li to stánie býti, aby nám to bylo dáno věděti; když budem věděti, tehdy ihned s zámkuov chci války přestati, a což se pole dotýče, tak se chci mieti, aby ihned a konečně v témdni po dání věděti naši lidé se roztrhli.

[In tergo:] Probošta cedula k legatovi.

175.

Jan z Rosenberka úředníkům Soběslavským: nařizuje obeslati k vojně všecky poddané i zemany k úradu Choustnickému příslušné.

V Krumlově. 1467, 12. Sept. Orig. č. 2035.

Jan z Rozmberka oc. Jindřiše a pane Pavle milý! Žádámeť s pilností, aby lidi všecky v úradu svém veřejně, ktož muož pro mladost a starost, na hotově měli s vozy, vždy ať jest k patnácti vuoz, a vozové, což nemuož vojenských býti, ať jsú jacíkoli, mohú býti s řebřinami i jiní; a špíže ať sobě zjednají na týden, tak kdyžbychom koli obeslali, aby táhnúti nemeškali k miestu ukázanému. A v tom učíte pilnost; a také obešlete všecky zemany naše tu přisedicie, ať též sami svými životy i lidmi svými na hotově se mají k tahu vedle nás. Datum Crumpnov, sabato post Nativitatis s. Mariae virg. anno dni oc. LXVII°.

Famosis Henrico dicto Sádlo de Vrazný, burgravio, et Paulo de Praga, notario bonorum Chusník, fidelibus nostris dilectis d.

176.

Týž Pavlovi Dětrichovic: aby pro vojsko opatřoval potraviny.

V Krumlově. 1467, 24. Sept. Orig. č. 2038.

Jan z Rozmberka. Pane Pavle milý! Žádámeť s pilností, když by tě z vojsky naší obeslali o který potreby snědné, aby jim zjednal a opatřil to jakž moha. Datum Krumlov, fer. V. post Mauricii anno oc. LXVII.

Famoso Paulo de Praga, notario bonorum Chusník, nostro fideli dilecto.

177.

Borovanský převor purkrabí Krumlovskému: aby přichránil jeho lidi od násilností purkrabí Vitorazského.

V Borovanech. [1467, kolem 29. Sept.] Orig. č. 2278.*

Modlitbu svú, ačkoli nehodnú, vzkazují TMti, pane purkrabie [.]**) na den Nového leta s vámi a s kancléřem mluvil, vypravuje [.] purkrabie Vitorazského. A již jsme toho došli jistotně, že jsú nás někteří susedé před ním

*) Cf. Tomek VII. 182.

**) Vytrženo.

omluvili, a on konečně chce naše lidi zebrati, jímati a šacovati, to pravě, že jeden při tom byl z našich a díval se tomu postřelení, jakož se stalo, když od Hluboké jeli; a to nižádným obyčejem provéstí nemuož, ani ten, kto nás obžaloval. A my před ním, před pánem naším, i každým dobrým, provedem, že toho není, a že páně milost nám se kázala nestarati, že to má knieže Mt*) zjednati. A on nechce na tom přestati, než abychom jemu úplatek dali. A poněvadž páně Mti doma není, nevíme, co činiti, ani se komu utéci než k vám. Protož prosíme vás všichni společně, radte nám k tomu; pakli jinak býti nemuož, ale učňte nám pomoc, prosíc, ať té věci nechá do páně příjezdy, že to má jemu opraveno býti. Vedle naší viny jistě se poddáváme, že netoliko to, co žádá, ale to dvě chtěli bychom dáti, bychom v tom byli nalezeni; prosím vás nemeškajte posla odbyti s odpovědí. Čekáme každú hodinu Vitoraské, pálfce. Datum in Borovan. Kněz Jan, převor.

Slovútnému panoši Jiřímu Větrně [sic], purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

178.

Jan z Rosenberka legatovi Vavřincovi: děkuje za prostředkování příměří.

B. m. [1467, před 30. Sept.] Cedula č. 2046.

Velebný otče! Jakož vaše velebnost ráčila se ke mně dobrotivě a laskavě okazati, z té dobré vuole velice VMti děkuji, a vedle rady a vuole VMti chci poslati k otci svatému, aby má dobrá vuole a potřeba byla jeho svatosti zevna [sic], i to všechno, což jest mluveno mezi mnú a vaší velebností. A VMti prosím, abyšte se ráčili před otcem svatým milostivě a dobrotivě přičiniti. Také prosím vaše velebnosti, aby ráčili prikázati panu Zdeňkovi, aby té války se mnú přestal, a já s ním chci rád přestati k vaší žádosti a prikázání. A to aby tak stálo až do vrácení poselství od otce svatého. Dále prosím, aby to příměří bylo utvrzeno mezi mnú a panem Zdeňkem pečeti jeho a můj a pečeti mnohých dobrých lidí. A když ty listy budú hotovy, tehdy aby položeny byly u velebného otce pana biskupa Passovského v Passově ve XII dnech. A tu aby pan Zdeněk vzal list můj a já jeho; a z zámkuov aby nebylo škozeno hned od toho času, když VMt rozkáže, ale s pole chci ve XII dnech svými strhnúti a u pokoji státi.

179.

Týž témuž: alibuje poslati posla k papeži. Přitom koncept reversu o poslušnosti ke stolici apoštolské.

B. m. [1467, před 30. Sept.] Koncept č. 2051.

Velebný otče! Má služba s poslušenstvím vaší velebnosti. A jakož jest vaše velebnost mně vzkázala po knězi opatovi Korunském, v tom mně dobrou vuoli a lásku

*) Jindřich Minsterberský.

svú okazujúce, abych s vaší velebností posla svého poslal k otcí svatému: toho sem od VMti velice vděčen a chci to rád učiniti. I prosím pokorně vaše velebnosti, že znajíce můj dobrý úmysl [a tu ceduli před] se vezmúce, [kteráž jest německy psána],*) že mi račte na to službu boží propustiti. A já to všecko chci rád pamětlivě zachovati a zdržeti, což jest v ní poznamenáno, a skrze posla svého jeho svatosti všicku tu věc a potřebu svú oznámiti.

Já, Jan z Rozmberka, vyznávám tímto listem přede všemi, že jakož sem vyznal před velebnými otcí a pány, panem Vavřincem, biskupem Farrarzkým, legatem otce svatého, a velebným otcem a pánem, panem Oldřichem, biskupem Passovským, že stál sem a stojím a státi miením v poslušenství ke cirkvi svaté a ve všem slibuji poslouchati otce svatého.**)

180.

Pamět opata Korunského o námluvě mezi Janem z Rosenberka a legatem papežovým.

B. m. [1467, před 30. Sept.] Přepis č. 2040.

Pamět opata Korunského jeho rukú.

Toto pamatuji, když páně Mt žádal a prosil, aby jemu služba božie propuštěna byla, tu kněz legat žádal na pánu z Rozmberka, aby se odřezal od krále a jemu nepomahal, ale proti němu aby se zdvihl a naň pomocen byl. Tomu páně Mt odmítl a že toho pro nic učiniti nemuž, pokládaje příčiny znamenité a potřebné oc. A tak, když o to ruoznice byly veliké, že páně Mt chtěl pryč jeti i sedlati rozkázal; tu pracovali v tom páni hrabie Šamburští a pan z Wolsé, že kněz legat k tomu svolil; a tak na tom zuostali i zavázali, aby páně Mt u pokoji byl a králi nepomahal a se pánem z Štemberka a panem Hradeckým v příměrie aby vstúpil, jmenuje čas až do Hromnic; na to aby listy příměrné mezi sebou učiniec, i položili u kněze biskupa Passovského. A tak domlúvali, aby páně Mt války přestal s zámkuov v témdni, a lidi, kteréž u vojště má, ty aby odvedl konečně v desieti dnech.

Tu jest ihned otázka učiněna k legatu, jestliže by pak pan z Štemberka nechtěl k příměrie svoliti a držeti, kterak by páně Mt měl se mieti? Tu kněz legat odpověděl, nebude-li pan z Šternberka chtieti, již pan z Rožmberka dále ničímž vinovat nebude. Také jest dále dotčeno a legata otázáno, jestli že by pan z Šternberka vždy přes to škoditi chtěl? Odpověděl legat: bude-li pak mimo toto séhati, nechť se pan z Rožmberka brání. A též i o křížovnicích rozkázal oc. Na ty všecky řeči jest zuostáno, aby páně Mt poselství své učinil k otcí svatému do Říma, kterýžto

*) To co kladu v závorce, jest přetrženo.

**) Tento druhý dopis je přetržen, proč, vysvítá z čísla 181.

by posel jeho svatost zpravil všech věcí, co páně Mti náleží, i všech věcí, cožby z čeho přijíti mohlo. A kněz legat páně Mti řekl, že pilnost svú před otcem svatým chce učiniti a se k tomu přičiniti, aby páně Mt při tom zuostaven byl, což by jemu hodného a slušného bylo vedle zprávy téhož posla oc.

Tu pak žádal páně Mt na legatovi, aby již na to služba božie JMti byla propuštěna; i propustil ihned páně Mti s čeledí jeho, ale obecnému lidu nechtěl tu ihned propustiti. Tu sem já prosil, aby asa v neděli lidem obecným propustiti ráčil; neráčil toho učiniti a řka: „však toto chvíle jest krátká, muožte tyto věci skonati ve čtyrech neb v pěti dnech, a pak služba božie puojde všady“.

181.

Výminky příměří mezi Janem z Rosenberka a jednotníky Zelenohorskými.*)

B. m. [1467, 30. Sept.] Opis č. 2049.

Nejprvé, že týž pán z Rozmberka nynie posla svého k stolici apoštolské a k nejsvětějšímu pánu našemu papeži k zpravení svatosti jeho pošle o těch věcech, kteréž časův těch dály se s velebným otcem panem Vavřincem, biskupem Fararzkým a legatem apoštolským. Item, potom řečený pán z Rožmberka dobrú vierú miesto přísahy, kteréž by měl učiniti, slíbí všecko zachovati a učiniti bez prodlenie, což najsvětější pán náš skrze něho, jakožto dobrého křesťana, učiniti rozkáže. Item, že týž pán z Rozmberka túž vierú slíbí lid svůj v osmi dnech aneb v desieti od datum listu tohoto skutečně odtrhnúti. Item, nynie týmž obyčejem slíbí, že nynie i v budúcie časy svatému římskému kostelu a najsvětějšímu pánu našemu panu Pavlu, papeži druhému, i všem náměstkóm jeho věrné poslušensťvie, jako na spravedlivého a dobrého křesťana slušie, bez odporu všeliké učiní a zachová pevně. Item, že příměrie aneb sľib pokoje pro svádu a ruoznici mezi týmž pánem z Rožmberga a pány Zdeňkem z Šternberka a Jindřichem z Hradce a jich všemi ode dne svatého Dionysia nynie přístieho [9. Octobr.] až do hodu Hromnic Matky božie [2. Febr. 1468] věrně zachováno má býti, aneb vedle toho, kterakž též strany mezi sebou srovnají vedle listuov, skrze též strany tu i tam proto učiněné; kteréžto listy v času již řečeném svatého Dionysia v ruce velebného otce pana Udalrika, biskupa Passovského, položiti mají. A jestliže by se co stalo ode pana Zdeňka z Hvězd**) a od pana Jindřicha z Hradce, aby to bylo opraveno pánu z Rožmberka a též zase. A když se ty věci všecky skonají, jmenovaný pan legat svrchuřečeného pána z Rožmberka i jeho od výpovědi kledby i jiných svazkuov kostelních, kterýmižto zavázáni sú, rozhřeší aneb rozhřešiti rozkáže, tak aby každý rozhřešený, krom řečeného pána z Rožmberka, prvé než roz-

*) Srovnaj list příměrný v A. Č. IV. 147.

**) Zdenco a Stellis. — Jest patrno z tohoto i z jiných míst, že tento kus jest překladem z latiny.

hřešen bude, přísahu v takových věcech zvyklú učiniti, učiní, jakožto práva duchovníe svědčie a ukazují; a záповěď kostelní na panství a v krajině téhož pána z Rožmberka položenú též vyzdvihne a oblehčí; pod pokutú zase vpadenie, jestli že svrchním kapitulám nebude dosti učiněno.

182.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o záhubách od vojska na panství Třebonském způsobených.

Ve Třeboni. 1467, 2. Oct. Orig. č. 2044.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Věděti VMti dávám, že mě zpravili lidé VMti z Lomnice i odjinud, kterýmž se škoda nynie na tomto potahu od nepřátel stala, že zuostalo jich dobytka mnoho po těch vseh v Újezdě a okolo Újezda a zvláště v Talafúsově dvoře, a že jim nechtěli vrátiti, nébrž že u Talafúsova dvoru chtěli je býti: i prosím VMti, jako pána svého milostivého, račte na jich záhubu litostivě vzezíeti a s nimi někoho poslati, kdežby co svého optali, aby jim bylo vráceno; i také abyšte ráčili do Budějovic psáti, kdežby co svého na jich zboží optali, aby jim vráceno bylo. A nepomělf sem VMti psáti, že ti nešlechtní lidé, kteříž jsú táhli, ježto se křesťané nazievají, v Slověniciech tělo božie z monstrancí vyvrhli na zemi a monstrancí vzali, a kniehy i obrusy z oltáruov pobrali, a v Lomnici monstrancí vzali a tělo božie v pušce hnuli, a kniehy též i ornáty pobrali; a to mi oba faráře pravili. Datum Třeboň, feria VI. post s. Remigii anno oc. LXVII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

183.

Kněz [Linhart Zlatokorunský?] legatovi papežskému: o nesnázích, jaké Janovi Rosenberskému i za doby příměří trpěti jest od Zdeňka Šternberského, pak o knězi Eliášovi.

B. m. [1467, po 9. Oct.] Opis č. 2050.

Nejvelebnější v Kristu otče, pane milostivý! Modlitby mé nehodné s pokorným pozdravením napřed. Vznášiem na VMt otcovskú tiemto psaním, že jest přišlo ke mně napomenutie kněze Eliáše,*) abych se k tomu měl a mluvil s pánem svým, aby se sjednal s jinými křesťanskými pány a nedržel se Jiříka, ale následoval šlápejí svých předších [sic], a to sem já učinil. A pán muoj takto mi odpověděl: že což jest skrze kněze legata mezi pánem naším a panem Zdeňkem smluveno o příměří, že jest to pán náš zachoval a tak učinil, a příměrie zdržal a zachoval. A tak nám pověděl, že pan Zdeněk měje takové příměrie držeti a zachovati, knězem legatem

*) Lze mysliti na Eliáše, faráře Hradeckého?

smluvené, majícího moc od otce svatého, i nedbal v ně vstúpiti a je držeti i zachovati, a přes to holdy pálením, záhubami, své vuole nechťeje opustiti a klada se poslušenství otce svatého, i činí svú vuoli svévolnú s pánem naším a s jeho chudými, jakožto pán Buoňh vidí i dobří lidé znají. A kněz Heliáš, jsa sám kledbú svázán pro své viny, aniž vieme ještě podnes o jeho jistém rozhřešení, a jsa napomenut námi, nedbá ukázati svého rozhřešení. A jakož slyšíme, že on jsa tak svázán, v tom slúžil a slúží, a jiné všecky běhy kněžské vedl; nebo ten, jakož mi jest ten proces kledby od pana auditora apoštolské komory, úředníky z jeho kanceláře a naň učiněný, přinesl, dal mi jej a ukázal a pověděl, abychom se podle toho měli. A též pán náš nám rozkázal, a my sme ho v tom ohlásili a kleli, jakož nám přikázáno jest, a naň kledbu vydali. I žádali sme na něm, aby nám to dal znáti jistým znamením, jestli takové kledby rozvázán a zproštěn; i podnes jest toho neučinil. Protož VMt dobře tomu muož porozuměti, že poněvadž v zachování té všie věci nic jest nesešlo pánem naším, ale panem Zdeňkem, že bychom my také neměli se ztrhovati pro své rozkázanie otce svatého v této věci VMti poručené; proti [proto?] přikázání kněze Heliáše nepodobné se nám zdá, zvláště že ta věc již dobře známa jest otci svatému, že slúžíme; a tak se nám zdá, že bychom o to neměli hleděti k knězi Eliášovi přes VMt oc.

184.

Dopis neznámého pisatele o holdování [pod průměřím] lidí Rosenberských a krále Jiřího se přídržicích.

B. m. [1467, po 9. Oct.] Přepis č. 1977.

Službu svú vzkazuji běhu nynějšieho! Jakož písěš, že tvoji lidé a Vojtěchovi nemohli dáti tolik žita, těch tři sta čebruov oc. I věz, žeť pokládám na ně, na tvé a na Vojtěchovy lidi, dvě stě čebruov žita, a jinak to již býti nemož, ať se jim nestane jako Stropnickým se stalo; protož kažte jim to přivéztí v témdni. A to když dadie a vyplnie, má jim list dán býti od pána mého JMti list holdovnic a znamení pro pálenie. Také mi je dajte všecky zejména vypsané, což jich jest; a puojde-li ten hold před se, přikažtež jim, ať dobytek jiných u sebe nepřechovávají, ani lidských osob jiných pánuov, a také ať nenie holdem tiem prodléváno. Také, jakož mi písěš o pacholka svého Matěje, aby prázdén byl oc. I věz, žeť já tomu nemohu nic udělati, aby on mohl prázdén býti, onť vie dobře, kterak jest slíbil, protožť již vie, když se postaviti má, tuť zvie, bude-li prázdén čili jemu dalšíe rok dán bude. Také, jakož mi písěš, žeby byl tak dobrý křestan [jako] já: toť já chci provésti, žeť sem já lepší viery nežli ty i s Vojtěchem, neb jim té kacířské viery nepomáhám, aniž u nich jsem, jakož ty i s Vojtěchem. Takéť sem bohda nikdy v kletbě nebyl, jakož jste vy nyní, a chcete to příkrýti, a otec tvój vdycky proti těm kacieřóm byl a Vojtěch také.

A já na Vojtěcha chci provésti, žeť jest novým kacieřem i s svým rodem. A také zapověděli jsú před vámi kněžím slúžiti, aniž žádných řáduov kostelních učiniti, jakožto jiným dobrým křesťanóm. Než věřímeť pánu bohu všemohúciemu a vieře křesťanské a všem jiným křesťanóm, ve všech zemích okolních, že jim toho zžel bude, kterak se nynie křesťanské vieře děje od těch kacieřov. A také, milý přieteli běhu nynějšieho! ne darmoť jest v Praze na rathauze namalována ruože, ana do kalicha prší! Jižť se to dobře shledává, po těchto měsících, kteříž se nynie ukazují. A píšeš mi, že mi radíš, jakožto přieteli, abych nechal toho pálenie, chci-li tak dobrý křesťan býti jakož i ty; jižť sem na to dal odpověď, a věz, žeť to pálenie bohda ještě nic nenie, ale teprvať má býti; protoť, já doufám pánu bohu, dobrým křesťanem budu; nebť máme to z rozkázanie a z rozhřešenie od otce svatého na ty kacieře. Datum.

185.

Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka o glejt pro poddaného Racka Kocovského.

V Soběslavi. [1467], 2. Nov. Orig. č. 2052.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Teď VMti list posielám, kterýž mi píše pan Racek Kocovský, kterémužto VMt porozumí; mně by jse zdálo, by VMt ráčila to učiniti a tomu klajt dáti, pro vašeho měšténína z Třeboně, kterémuž jsú škodu udělali, zdali by mu mohla navracena býti, a jeho nadlech [sic], nebude-li dobrý, zlé nemine. Prosím za odpověď. Scriptum Soběslav, fer. II. ante Leonardi.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď d.

186.

Týž témuž: o zajetí Soběslavského kaplana na Landšteín.

V Soběslavi. [1467], 5. Nov. Orig. č. 2053 a.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Stalo se jest nynie, že kněz Jan mladý od nás jde k mateři do Telče, když jest slyšel, že VMt stánie má, a mně se opověděl; i jat jest na Lanctajn k panu Krajieřovi.*) I psal sem oň, aby jej ráčil propustiti, že jest kaplan váš; nechce tomu věriti. I milostivý pane! prosím VMti, abyšte ráčili list svuoj psáti k panu Krajieřovi a stáli jako o svého kaplana, aby propuštěn byl, nebť jej těžce vězí. Datum Soběslav, fer. V. ante Leonardi.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému dd.

*) Wolfgangovi.

187.

Týž kancléři Rosenberskému Mikulášovi: v téže záležitosti.

V Soběslavi. [1467], 5. Nov. Orig. č. 2053 b.

Službu svou vzkazuji, pane Mikuláši, příteli muoj milý! Píši páně milosti o kněze Jana z Telče, kaplana páně, kterýžto jest u nás již bude dvě lété; když jest slyšel, že páně milost má stánie, opověděv mi sě, šel k materi do Telče, a v tom na cestě jat jest na Lanctayn. Prosím páně milosti a tebe také prosím, aby sě přimluvil k páně milosti, aby ráčil on psáti ku panu Krajieřovi, aby byl propuštěn; a prosím, aby list byl psán in bona forma. Datum Soběslav, fer. V. ante Leonardi. A registrum žoldnéřské to mi pošlete po tomto poslu. Paulus de Praga.

Famoso domino Nicolao,*) cancellario dominorum de Rosis, amico suo carissimo dd.

188.

Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka: o zaplacení služby Hlavničkovi.

V Soběslavi. [1467], 6. Nov. Opis č. 2054.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Prosil mne Hlavnička k VMti za přimluvu o službu, kteráž mu zadržena [.**]. Pane račte s ním milostivě naložiti, nebť v [.] učiní, jakž rozkážete, nebť jest býval pilen, což mu bylo rozkázáno. Datum Soběslav, fer VI. ipso die s. Leonardi. Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému d.

189.

Jan z Dobronic témuž: o zaplacení Hlavničkovi, Lukšovi a Šímovi puškaři.

B. m. [1467], 6. Nov. Orig. č. 2055.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Prosím VMti, aby VMt s Hlavničkú a s Lukšem ráčila naložiti milostivě, nebť sú VMti slúžili robotně, o tomť Talafús dobře vie. Také rač VMt věděti, žeť ještě Šímovi puškaři nenie zaplaceno, a také jestliže VMt ještě dále ráčí jeho mieti, to rač VMt rozkázati. A o jiné věci Račman s VMtí rozmluví ústně, o kteréž sem jemu rozkázal. Script. f. VI. die s. Leonardi.

Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) z Jihlavy.

**) Vytrženo.

190.

Jan Lhota z Dlouhé vsi Janovi z Rosenberka nabízí služby své.

V Horažďevovicích. [1467], 8. Nov. Orig. č. 2056.

Služba má napřed, urozený pane, pane milý! A tak sem slyšel, že by VMt obsélala služebníky své okolo Strakonice na vojnu. I tak u nás pravie, že by VMt měla něco činiti s Němci, aneb s někém, že by VMt proto se na vojnu strojila. Jestliže by to tak bylo, že by VMt měla co o svoji věc činiti, račte VMt dáti mi to věděti, neb bych já VMti chtěl v tom rád poslúžiti, aneb v čem bych se VMti hodil VMti v poctivém a dobrém. Dán v Horažďevovicích, v neděli před svatém Martinem.

Jan Hlota [sic] mladší z Dlouhé vsi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu milému, buď list dán.

191.

Jan z Dobronic Janovi z Rosenberka: o opatření noční služby na hradbách Soběslavských.

V Soběslavi. [1467], 11. Nov. Orig. č. 2057.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož jsem k VMti vyslal Račmana, i od konšel o ponuocky polechčenie; a VMt ste rozkázali, abychom se svolili, a oč bychom se svolili, abychom to VMti věděti dali. I račtež VMt věděti, že sme se o toto svolili: na veliké zdi též osaditi jakožto i prvé ponocnými, a z konšel jeden aby vždy mezi nimi byl, a k tomu já sám také mezi ně přihlédám; a na puol města do parkánu X pacholkuov dobře branných aneb sami hospodáři, a na druhého puol města tolikéž; a to bude vždy XX pacholkuov v parkáně, kromě těch, kteříž na veliké zdi jsú, a těch jest X v počtu, a v předměstí X, kteříž se osazují na posluchách, ač bude-li se to VMti zdáti; pak-li by se VMti to nezdálo, račtež mi VMt to dáti věděti, ať bych se k tomu uměl tak jmieti, jakž by VMti vuole byla. Summa těch všech ponocných na zdi v parkáně a v předměstí XL. Datum Soběslav, fer. IV. ipso die s. Martini.

Jan z Dobronic, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

192.

Jan z Rosenberka úředníkům Krumlovským: aby rychle obeslali okolní zemany k vojně.

Na Novém Hradě. [1467], 12. Nov. Orig. č. 2058.

Jan z Rozumberka oc. Kunderáte a Mikuláši milí! Prikazují vám s pilností, aby zemeny zuobsielali tu okolnie, kteříž sú prvie k vojně zuobsieláni byli, Kozáka,*) Holkovce**) a Milenička; oba také na Koňatu***) a Kunáše†) zvlášť

*) Viléma. **) Nepochybně Matěje, Sedláček III. 95. ***) Jan Koňata z Olešnice. †) z Machovic.

pomněte obesláním, a to v tuto neděli najprv příští [15. Nov.] ať nezmeškávají k nám na Krumlov přijeti. Také teď posílám vám list, kterýž nám píše králova Mt, a ten vidíce, aby se uměli dále zpravovati, a přepíše jej, i poslali ten přepis bez meškání knězi Janovi *) do Prahy, aby on, vida ten přepis, i porozuměl tomu, což se dotýče vojny; a bez meškání ať nám po tom poslu zase píše, čemuž porozumie, a sám ať také nezmeškává přijeti; a posel ať na Miličín běží; a ten spis, což se zemen dotýče, u Mikuláše najdúc, také se po něm muožte zpraviti, a vedle toho je znobsieláte. A Olkmara **) a Vlaška ***) do mé přijezdy zdržte. Dán na Novém Hradě, ve čtvrtek den pěti bratruov svatých.

Urozenému panoši Kundrátovi †) a Mikulášovi, ††) našim věrným milým.

193.

Jindřich z Rosenberka Zdeňkovi Konopištskému: o Jana Cinišpana.

B. m. [1467, koncem Nov.] Koncept č. 2059.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a příteli milý! Bylť jesti nyní Jan Cinišpan, služebník kněze biskupa bratra mého a muoj, zde u mne, maje péči v tom, což se statku jeho dotýče pro puotku bratra svého. I prosímť já tebe, milý příteli, aby ty se v tom, což se služebníka našeho dotýče, zachoval bez jeho škody; věřímť, že to učiníš; odpovědi psané prosím po tomto poslu.

Panu Zdeňkovi o Jana Cinišpana.

Dúška: A o les, ještě lidé na panství mejm pálé.

194.

Petr Kaplér purkrabí Volyňskému: aby lidem jeho holdovním nepřekážel.

Ve Wintberku. 1467, 3. Dec. Orig. č. 2060.

Služba má, urozený příteli, jehož bych psáti neměl, protože slyším, že lidem mým holdovním zboží Volyňského, kteréž nyní držím a držeti míniem, překážieš a nutíš, ať by úroky a ospy a jiné poplatky platili oc. Ješto mi se zdá, že mi se v tom neprávě od tebe děje. Protož žádám a vždy proše, aby těm lidem nepřekážel v tejto miece, úrokuov a jiných poplatkuov na nich nebral a mně v tom nepřekážel; neb jestli že by toho nebylo, jáť bych se tomu nemohl dívati, nebť jich miením hájiti do pře skonání. Datum Winterberg, fer. V. post s. Andreae apostoli domini anno dni oc. LXVII°.

Petr Kaplér z Sulejeovic a z Winterberka.

Urozenému panoši Buzkovi z Buzic, purkrabí na Volyni, příteli dobrému.

*) Kaplicerovi.

**) z Neznášov.

***) Václava z Miloňovic.

†) z Petrovic.

††) z Jihlavy.

195.

Prachatický hejtman Janovi z Rosenberka: o přispěvcích na obraz do kostela v Prachaticích, kteréž někteří osadní z nenávisti k obrazům dávati nechťejí.

B. m. [1468], 3. Jan. Orig. č. 2063.

Mnohomocný a vysoce urozený pane, pane milostivý! Služba má napřed VMti. A jakož mi VMt píše o lidi z Znebahov,*) z Žernovice a z Gelemka,**) že bych já je nutil k pomoci k kostelu do Prachatic a že by to mnú dalo se, jakož VMt spravili. Milostivý pane! Nerač tomu věřiti, byť to mnú a z mého rozkázání dalo se: jestiž na ty tři vsi položeno, aby z Nebahov II š, z Žernovice 1 š a z Gelemka 1 š na pomoc k tabuli a obrazu jakožto osadní do kostela Prachatic dali, neb někteří z jiných vsí dobří lidé to sú rádi učinili, a což na ně položeno bez odporu dali; neb ti lidé z Nebahov, z Žernovice a z Gelemka mají jich strany kněze, jimž farář jeho chová, a všech zpráv duchovních vedle jich běhu v Prachaticích používají. A ta tabule a obraz kúpen jest za XXII š, a již měštěné dali XII š, a pak oni a jiní osadní X kop mají dáti; neb měštěné veliký náklad, okna sklená zdlavše, i kostel vydynchovali a podtašlovali jej pěkně ozdobivše, učinili, a oni k tomu žádné pomoci neudělali. A takť ta pomoc na ně mnú nenie položena, jakož VMt to potom bohdá shledá. Neb to buoh vie, což by VMti k vůli nebylo, nerad bych se toho dopustil, bychť měl v čem VMt hněvati. A takť sú dobří ti sedláci, že by nedbali, byť nikdež žádného obraza nebylo, neb obrazóm prvé oči vybodovali, ježto i podnes jest znáti a viděti u svatého Petra, kterak sú je oštěpy zšermovali a zčerkali. A byť měli pomoc učiniti na archu, viem, že by proti tomu nebyli, ale obrazów těchť neradi vidie, jim i božímu znamení rúhavá a posměšná mena přezdívajíc, jakož to od některých slyšel sem, a to mi velmi těžko slyšeti a trpěti. A za mne nedávno, když sem božie znamenie dal zdlati, ty mi vylámali a sekali, a žádný jiný, než sedláci. To VMt věduce, prosím pokorně, abyšte mi v tom za zlé neráčili mieti, nebť bych tak kvapný nechťel býti, bychť je k čemu nutil, když by mi o tom poručeno a rozkázáno nebylo. Datum dominico post Circumcisionis domini.

Jan Slovícký z Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Mnohomocnému a vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu milostivému.

196.

Týž támuž: aby poddaným pánu jeho nebylo zbraňováno na panstvích Rosenberských kupovati dobytek.

B. m. [1468], 3. Jan. Orig. č. 2064.

Mnohomocný a vysoce urozený pane, pane milostivý! Služba má napřed VMti. Rač VMt věděti, že pánov mých***) měštěné z Prachatic, Ondrášek a Mikuláš řezníci,

*) Nebahov.

**) Jelenky.

***) z Rabšteina.

vznesli na mě, kterak sú na vašem panství v Horce dva voly k masu na krám koupili, a již osmdesát gr. zavdali a ostatek mají vedle úmluvy dáti, i zaručili; a pak Mareš, rychtář váš z Planých, nedal jim těch volův zajeti, a tak je i jiné, což kúpie, v tom hyndruje a k škodám připravuje; sám, jakož mě zpravují, voly překupuje a do Němec ven poselá. I prosím VMti, aby VMt témuž Maršovi ráčili prikázati, atby jim těch volův nebránil zajeti, do-ufanie plné maje, že VMt jemu více nedopustí, byť tak lidi pánův mých měl hindrovati. Neb odtud z Planých i jiní vaši zde v Prachaticích i okolo ve vseh a u lidí pánův mých dobytek a ovce, svině i jiné potřeby kupují, a toho já jim, i lidé pánův mých, rádi přejem. Datam dominico post Circumcisionem domini.

Jan Slovický z Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Muohomocnému a vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu milostivému d.

197.

Ahník z Budkova Janovi Rosenberskému: o církevních poměrech ve Volyni.

Ve Volyni. [1468], 2. Febr. Orig. č. 2066 a.

Urozený pane, pane mně milostivý! Služba má napřed VMti. A VMti věděti dávám, že strýc náš vlastní kněz Mikuláš Hřeb byl farářem řádně stvrzeným tu na Volyni za krále Václava, slavné paměti, až za císaře slavné paměti. A té chvíle měštěné Volynští i všecka obec žádali strýce našeho kněze Mikuláše za to, aby s nimi jel do Prahy k CMti slavné paměti, aby s nimi a vedle nich uprosil majestát a zápis, aby mohli zachováni býti při svých práviech a rádiech světských i duchovních. A to jest jim zjednal poctivě. A teď přiepis toho VMti posielám. A dále, milostivý pane, když jest nebožtík pan Přibík Klenovský dáním CMti se v ně uvazoval, tehdy jest kázal konšelóm i vši obci před sebu státi; tu jest jim rozkázal, kteřížby byli naše staré viery, aby vystúpili na jednu stranu, a kteříž táborské na druhú. Tu jest tomu srozuměl, že jest těch málo bylo táborské viery. I prosili jsú pana Přibíka ti Táborští, aby jim také kněze dal. Tu jest k nim řekl pan Přibík: Ne, nemuož to býti, vás jest málo, hledte sobě kněze, kdež muožte, ale těchť jest mnoho. A v tu chvíli jest strýc náš kněz Mikuláš farář umřel. I prosili jsú měštěné Volynští pana Přibíka, aby jim odpustil sobě faráře dobytí. I odpustil jest jim, a oni sobě optali v Strakonických řádného a poctivého kněze Jakúbka, Bartoškova bratra, a toho jest jim nebožtík pan Michalec*) dal, a ten jest byl farářem několik let. A potom jest nebyl žádný řádně stvrzený farářem, až do kněze Jana, kteréhož jsú za VMti vyhnali, řádně uvedeným knieze Mtí,**) až jsú nynie přivezše tohoto z Prahy, všetečně ho

*) Václav z Michalovic, velmistr Strakonický.

**) od Jošta z Rosenberka, rovněž velmistra Strakonického

sami uvedli. A ten tupí a hanie otce svatého i dobré paměti knieze Mt i faráře řádně uvedeného i jiné oc. Dán na Volyni fer. III. in die Purificationis s. Mariae.

Ahník z Budkova.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému.

198.

Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka: o sporu s Divišem Malovcem.

Na Helfenburce. 1468, 11. Febr. Orig. č. 2068.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. VMt račtež věděti, což se mne a mých lidí dotýče a Divíše Malovce, jakož VMt psala jemu, aby mi lidi propustil: račtež věděti, žeť mi jich propustiti nechce. A VMt mi rozkázala, jestli že by jich nepropustil, abych také já jemu některého člověka jal a vsadil: i rozumiem tomu, jestli že bych já jemu koho jal, že by chtěl VMti lidem i mně zajímati i bráti všecko napořád; a rozumiem, že by sám nebyl, než s jinými svými přátely; i nerad bych já, by skrze mě v kraji takové nesnázi vyšly. I jezdili k němu Johannes písař i také Jan Stebňák, sami od sebe, chtěce to v dobré uvést, aby skrze to větší nesnázi nevyšly, mluvíce s ním, aby tomu dal snadně jíti a lidi jemu propustil, a o to aby sobě tu v kraji přitele volili a na něm přestali, a zvláště na pánu Wintrberským. A já sem na pánu Wintrberským o to přestati chtěl, jedině, aby mi lidi propustil; a já chtěl sem se lidmi ujistiti a postaviti je před panem Wintrberským, a tu po něm chtěl bych jemu práv i s lidmi svými býti. A Divíš také chce na něm přestati a po mém chce mi opravit. A jestliže se pan Wintrberský v to uvieže a káže-li jemu lidi propustiti, že to chce učiniti a propustiti, i po jeho rozkázání všecko učiniti a opravit. Ale prvé lidi nechce propustiti, leč se on v to uvieže a rozkáže. Neb VMt račte věděti, že pro lepší chtěl bych sebe ustúpiti, nežby takové nesnázi skrze to měly by viníti, ale bez VMti vědomie nezdálo mi se to učiniti. I prosím, což by se VMti v tom zdálo, račte mi psáti. Datum Helfenburg, fer. V. post Scolasticae anno LXVIII*.)

Adam z Drahonic, purkrabie Helfenburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému dd.

199.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o bojích knížete Viktorina v Rakousích.

Ve Třeboni. 1468, 26. Febr. Orig. č. 2069.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt psala, abych se lidem

*) Počínaje tímto listem, jest větší část Helfenburka se týkajících dopisů v krátkých regestech a výtazích uveřejněna v Památkách X. 229 a násl., odkudž částečně přešly také do Bernauova Album der Burgen oc. I. 237.

kázal na hotově jmiati, a kdyžby Rendl obeslal, abych jim kázal táhnúti: i nepíše mi VMt, takli vedle VMti prvnioho rozkázanie veřejně všem lidem, čili polovici lidem, čili vedle podoby, seč by kde lidé mohli býti. A také o zemany a nápravníky, ti jsú na zámku, a jest jich potřebie vedle nynějšioho běhu; a lidé, kteříž přisedie k Hradci a Vitorazi, jsú v nebezpečenství, neb ledacies lidé přejieždějí, chtěie jim uškoditi. I neradbych jimi hnul, aby na ně záhuba druhá nepřišla; pak což VMt rozkáže, takť se stane. Včera přijeli dvoojí páni Puochoměřovi*) služebníci od kniežete, a tak mě zpravujie, že knieže osadil ten klášter Oltenburk, a táhne doluov k Hadrštorfu, a ten žeby měl osaditi. Také mi pravili, že Pamkchirchar**) poslal k kniežeti, že jej chce na Kchorneuburk pustiti a přes Dunaj přepraviti, a že sám Pamkchirchar chce břeh s oné strany Dunaje osaditi, aby se mohli tam přepraviti. A pravili mi, že má knieže na XXX vězňuov dobrých, kteréž jali u Rohuov, a jmenoval mi Kchelbrshordara Hilpranta, jako u pana Zdeňka byl haitmanem, Štorchauzara Volfganka nucz [sic] a jiné, ježto jich všech jmenovati neuměli; a Druksacz***) že chce dáti VI^m zlatých od sebe; a Ibzu že postúpiti mají z někého úplatku, a u Štairu že ještě vždy ležie. Datum Trzebon, fer. VI. post s. Mathiae apostoli anno oc. LXVIII°.
Řehoř oc.

[Duška:] Také račte věděti, že sem měl posla na Lanšteině, chtěje zvěděti, co sobě na té tvrzi u Doksnara činie. Tak mi píše úředník z Lanšteina, že jich nic nepřibývá, ani se opravují; a když u nich leženo, že jich pět zabito, osm raněno, a XVI že jich s huory s knězem tu noc uteklo; a by bylo druhé noci leženo, žeby byli všickni utekli; neb že sú nejměli potřeb k jedení ani k brani, a že doptati nemuož, by se kde sbírali jim ku pomoci. Také mi psal týž úředník, že kněz Viktorin, zapáliv Štukravu, i že táhl mocnú rukú mimo německé vojsko, a že se již sjel s těmi, ktož jemu ku pomoci z Čech táhli, a že nevie, co začnú.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

200.

Jan z Vochova Janovi z Rosenberka: aby dal rok lidem jeho.

Ve Vodňanech. [1468?] 5. Mart. Orig. č. 2071.

Službu svú běhu nenějšioho vzkazují, pane milý! A divím se VMti, že mi mému pacholku roku nedáte, a já VMti služebníkóm sem byl dal hned rok na poli, pokod sem jimi vládl; ještě když sem je v jiných moc dal, toho sem za ně sliboval, aby nebyli do věže sázení a je vyrukoval; jako vás tajno nenie, že sem za Švajpeka

*) Zde nepochybně nutno mysliti na pána Viléma z Puchheimu, spojence knížete Viktorina.

**) Baumkircher Ondřej.

***) Císařský rada Haidenreich Drugsess; syn jeho slul Eustach.

pod pět set zlatých. A to dobře víete, což mi jest s můj ctí, že bych pro VMt rád udělal vedle běhu nenějšieho; také kdež sem sám v jéždě, že pálení nedám, leč by někdo úkrady to udělal. Také prosím za tohoto nebožátka vězně, kterýž vám tento list přinesl, a za svého pacholka též, aby rok měl; když se jest Uhróm stavěl, také se vám stavěti bude. Dán list Vodňanech, tu první sobotu v postě.

Jan z Vochova.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, buď list dán.

201.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o dva vězně páně Zdeňkovy.

Na Rožmberce. 1468, 9. Mart. Orig. č. 2072.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přieznivý! Jakož mi VMt píše o ta dva vězně, kteří jsú ke mně, páně Zdeňkova oc.: VMti k vuoli a ku potřebě chci já je dáti VMti, když mi VMt psáti bude; kdyžbych na VMti požádal, aby mi také ráčil dáti dva vězně. Dat. Rozmberk, fer. IIII. post Invocavit, annorum oc. LXVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mně přieznivému.

202.

Týž témuž: v téže záležitosti.

Na Rožmberce. 1468, 12. Mart. Orig. č. 2073.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přieznivý! Ta dva vězně páně Zdeňkova z Vitoraze, které sem VMti dal, rač VMt věděti, že mají rok do středu-postí, a list ten u mne jest, kterým jsú vyručení. A VMt rač je dále kázati zavázati k VMti. A když mi VMt psáti bude, že se jimi ujistila, aneb je VMt že propustila, list jim ten káži jich vrátiti. Dat. Rozmberk, sabbato in die Gregorii ann. oc. LXVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mně přieznivému.

203.

Pavel Dětrichovic Mikuláši z Jihlavy: aby Břekovec nestal se dřívě purkrabím Choustnickým, pokud Pavel s panem Janem Rosenberským o to nerozmluví.

V Soběslavi. [1468], 12. Mart. Orig. č. 2074.

Službu svú vzkazuji, pane Mikuláši, příteli milý! Porozuměl sem, že by Dobronička ku páně Mti o toto jel, chtěje mluviti se páně Mtí o Břekovce,*) kterýž

*) Petra z Ostromeče.

nynie prodal jest Oldřichovi Fifkovi*) svůj hrádek Kamen,**) aby byl na Chúsence purkrabie. Prosimť, milý pane Mikuláši, bude-liť o to se páně Mti mluvíti, přimluv se, ať by páně Mt tak kvapně k tomu nesvolila k odpovědi konečně, leč já prvé s JMti o to i o jiné rozmluvím; nebť pší páně Mti, ať by mě obeslal, kdy k JMti přijeti mám. Datum Soběslav, sabbato s. Gregorii. Paulus de Praga.

Famoso domino Nicolao de Iglavia, supremo cancellario domini de Rosis, amico optimo bd.

204.

Jan z Rosenberka Zdeňkovi Konopištskému: určuje Třeboň neb Krumlov za místo ke společnému sjezdu.

B. m. [1468, kolem 13. Mart.] Koncept č. 2075.

Ode mne Jana z Rozmberka oc. tobě urozený pane Zdeňku z Šternberka oc. Jakos mi psal o miesto, kde bychom se sjeti měli, ať bych jmenoval: i jmenovalť sem prvé po služebníku svém Třeboň, ježto mi se jistě hodné zdá pro nás obapolně, a tu že bych chtěl glejtovati, jakožť sem pak po témž svém služebníku vzkázal. A pakliť se vždy tu nezdá, ale přijeď ke mně na Krumlov, a jáť i tu rád chci glejtovati vedle hodnosti, nebť mi se cele zdá, žeť jinde v zemi místa nám oběma hodnějšího neviem pro potreby i pro jiné rozličné věci; ježto, dá-li buoh, to slušně muožeš učiniti. Dat.

205.

Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rosenberka: žádá o glejt a chce do Krumlova přijeti.

Ve Vitorazi. 1468, 13. Mart. Orig. č. 2076.

Ode mne Zdeňka z Šternberka, nejvyššího purkrabí Pražského a nejvyššího haitmana prelátuv, kniežat, pánov i obcí křesťanských v poslušenství otce svatého stojících, slavné koruny české oc. tobě urozený pane Jane z Rozmberka. Jakožs mi po služebníku svém vzkázal, abych do Třeboně přijel, a teď nyní píšeš, že slušnějšího místa nám oběma nevíš, než na Krumlově: poslalť sem nyní ty odpovědi, kteréž se nám dějí bez boha a beze všie spravedlnosti proti tomuto křesťanskému příměří. I rozuměti muožeš tomu, že mi jest potřebie velmi se opatrovati. Ale však pro lepší chci to učiniti a k tobě do Krumlova přijeti. Protož daj mi bezpečný gleit na puoldruhého sta koní sám před sebou, přede všemi pomocníky, služebníky a lidmi poddanými svými; a služebníci tvoji starší ať mi za to slíbí, že bezpečně přijeti a odjeti mohu na své obydlí; a měšténé ať mi také list dadie. Ex Veitra, dominica Reminiscere, anno oc. LXVIII°.

*) z Vydří.

**) Prodej Kamene uskutečnil se teprv 29. března. Sedláček IV. 195.

206.

Jan z Rosenberka Zdeňkovi Konopištskému: aby přijel do Krumlova 27. března.

B. m. [1468, před 20. Mart.] Opis č. 2080 a.

Ode mne Jana z Rozmberka oc. tobě urozený pane Zdeňku z Šternberka. Jakož mi píšeš, že ke mně do Krumlova přijeti chceš, aby glejty opatřen byl oc. I zdáť mi se, aby již tak ve jmeno božie učinil a ke mně přijel od této neděle nynie příštíe [20. Martii] v témdni. Toť bude v tu neděli Letare [27. Martii]. A v té mieře já tě chci opatríti glejty vedle potřebnosti, jakos žádal, a napřed přiepisy jich poslati. A jakož píšeš, že by lidé moji mosty smetali a cestu zasekali na silnici: i zdá mi se, aby mi oznámil, kte se stalo, aneb kteří lidé by to učinili.

207.

Konopištský purkrabí Zdeňkovi ze Šternberka: o stavu věcí na Konopišti a v Benešově.

Na Konopišti. 1468, 20. Mart. Orig. č. 2078.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má poddaná VMti. VMti zdravie i všeho prospěšenstvie s pravú vierú rád bych přál. A VMti věděti dávám, kterak Kostka,*) přijev tu do Benešova, po mě včera poslal; tu sem k němu sjel, pojav s sebou staršie. I mluvil jest ke mně, abych jemu summu lidí pověděl, co jich na hoře mám, anebo abychom okolo hradu šli, a oni aby se nám z daleka dívali a nás opatrili. Toho jsem učiniti nechtěl. A on mi řekl, poněvadž toho učiniti nechci, abych nahoru nic nevozil, ani nosil; a šranky hned kázal zamknúti, a múku, ježto měli nahoru véztí, tu stavil, aby nahoru nebyla vezena. A já jsem hned toho túžil a oznámil všem dobrým lidem a zemanuom, kteracie se nám nátiskové dějí v tomto příměří. A s tím jsem od něho pryč šel, chtě nahoru jeti. A ihned obeslal jest Valentina rychtáře i jiný, kteříž nahoře v uobležení byli, aby k němu přišli. Tu jsem já s staršími vedle nich šel. A on jest k nim mluvil, aby se s tú obcí srovnali a též pomoci dávali, jakožto i oni; pak-li by toho neučinili, aby hned ven z města šli, vystřiehaje a pravě jim, jestli že toho neučiní, že budú k tomu připraveni bitím kyjmi, cepy, šavlemi, meči, samostřielí, věží i zabitiem; a oni tu odpověď dali, že jsú se prvé hrdel i statkuov pro VMt odvážili a že by chtěli toho slavného příměří podle nás požíti. Tu jsme také vedle nich za ně přimlúvali; nic platno nebylo. A pravie, že to jináče nemuož býti. A já sem řekl, že múku chci kázati nahoru véztí, a jestli že mi pobraňa bude, budú dobří lidé věděti, že se nám proti příměří děje. A já jsem to vše oznamoval všem dobrým lidem ty řeči, kteréž jest on mluvil. A v tom šli sme všichni pryč. A potom Břiský s Bohuslávem šel jest k němu

*) Zdeněk.

o svú věc mluvíti, a on mi po nich vzkázal, že tu múku a jeden slad propustí. A v tom my, s huory i z města, abychom VMt obeslali a jemu toho v témdni konečnú odpověď dali, chceme-li to učiniti, co jest k nám mluvil; pak-li bychom toho neučinili, že nám nahoru nic nedadie vésti ani nésti a že z města vyženú. Protož, milostivý pane, již VMt to věda, račte nám toho dáti odpověď, kterak mámy s tím činiti. Dán na Konopišti, v neděli před sv. Benedictem let božiech oc. LXVIII.

Markvart z Královic, purkrabie na Konopišti.

Urozenému pánu, panu Zdeňkovi z Šternberka, nejvyššímu purkrabí Pražskému a nejvyššímu hajtmanu prelátuov, kniežat, pánuov i obcí křesťanských v poslušenství otce svatého stojících, slavné koruny České oc, pánu mému milostivému buď d.

208.

Purkrabí na Kašperce purkrabí Helfenburskému: o vzájemných vzatcích.

Na Karlšperce. 1468, 24. Mart. Orig. č. 2079.

Službu svú vzkazují přáteli milý! A jakož mi píšeš o Vintieře z Kojšic oc: psaní sem tomu porozuměl. I věz, milý příteli, žeť jsou ti lidé vzeli Strnádkovi IIII prostice soli a dva koně, když jest on to nepřítelům pobral a na hrad vezl, a oni mu to odjali, an jim nic nepřekážie. I jesti Strnádek dnes na Kašperce; a potom kdež přijede [sic], mněť posluchá, když ke mě přijede, a když jinam odjede, jáť jeho mocen nejsem. Dále dotýčeš, že by to chtěl na svého pána znést, a že by dále bylo k mému pánu*) hleděno. Milý příteli, máš to při sobě, učiniž, coť se zdáti bude. Datum Carlšperk, fer. V. ante Annuntiationem b. Mariae virg. anno oc. LXVIII°.

Výšek z Obitec, purkrabě na Karlšperce.

Urozenému panoši Adamovi z Drahonice, purkrabie na Helfmburce, příteli mému dobrému d.

209.

Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rosenberka: že by chtěl sjet se s ním, ale toliko na Novém Hradě.

Ve Vitorazi. 1468, 29. Mart. Orig. č. 2080 b.

Ode mne Zdenka z Šternberka, nejvyššího purkrabí Pražského a nejvyššího hajtmana prelátuov, kniežat, pánuov i obcí křesťanských v poslušenství otce svatého stojících, slavné korony české oc, tobě urozený pane Jane z Rozmberka. Jakož mi píšeš, abych se s tebou na Krumlově, v Třeboni aneb na Rozmberce sjel: zdá mi se, že sú tebe služebníci tvoji zpravili, kteříž zde u mne od tebe byli, pro které příčiny to bejtí nemuž; a také žebych toliko s sebou nepotřeboval oc. Protož, zdátiť

*) Zdeňkovi Konopištskému ze Šternberka. Byl tu pánem od r. 1459 do 1470.

se, abychom se spolu na Novém Hradě sjeli, toť chci učiniti; pakliť se nezdá, toť při tobě stojí. Ex Veitra, fer. III. post dominicam Laetare anno oc. LXVIII.°

210.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o záležitostech vojenských.

Ve Třeboni. 1468, 7. Apríl. Orig. č. 2082.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt psala, abych VMti dvořany hned vypravil do Krumlova, toť sem učinil, neboť mi jest v s nuoci pozdě list dodán. A milostivý pane, VMti věděti dávám, že včera přišli pěší, kteříž zde na Třeboni jsú, žádajíce záplatku, neb již bude u pondělí XXII neděl, jakž jim zadržáno; a málo co dal sem, ač tu své nedostatky, a také že jich v hospodách chovati nechtie, proto že nemají čím platiti. Prosím VMti, račte to opatřiti, ať by jim zapláceno bylo. A obeslal sem zemany tak, jakož VMt rozkázala. Šorce doma nenie, a neviem, přijede-li. Huovno starý béře službu, než syn jest toliko přikázaným; co o nich ráčíte rozkázati? rádi by, aby jeden z nich jel. Kojakovský ten stuoně, ale procházie se, než má dva koně, na kteréž službu béře; račte také o něm rozkazati. O Harovnskovi sem prvé VMti psal, že jest duobr při zámku. Mikuláš Pešlk ten služby nemá, než ztravu a obrok na kuoň; ráčíte-li jej některak obmysliti, že by s VMtí jel a Kojakovského koně s sebou pojal; ale ráčili byste Kojakovskému sami psáti, aby s ním koně poslal, již bych já pacholka na druhý kuoň zjednal miesto samého Kojakovského, a on sám Kojakovský poslal by pacholka. A vozy dva prázdna, kterýchž žádáte, chci objednati; i račte mi dáti věděti, kam a který den jměl bych je poslati. Toho mi račte po tomto poslu odpověď dáti. Datum Třeboň, fer. V. post dominicam Judica anno dni oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

211.

Jan z Lobkovic Janovi Rosenberskému stěžuje si na neposlušnost poddaných.

V Rožmberce. 1468, 10. Apríl. Orig. č. 2085.

Služba má VMti, urozený pane, milý mně příznivý! Jakož mi VMt píše, kterak jest VMti došlo oc.: račiž VMt věděti, žeť sem jim rozkázal, jakž jest toho potřeba, aby puol jich hotovo bylo, a z toho aby bylo vybráno na vojnu, což by mělo býti, a ostatek, pro kraj opatření, aby doma ostali; a voni mě poslouchati nechtějí, což jim rozkáži, a k tomu žádného není; a tak slyším, že se o to k VMti utiekají. I prosím VMti, račte sobě i mně práci umenšiti a při tom mně ostaviti, podkad

VMt zavázala, a jim rozkázati, ať mne poslouchají a učiní, což mají spravedlivě učiniti. Datum Rozmberk, dominico in die Palmarum annorum oc. LXVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

212.

Jan Puklice purkrabí [Krumlovskému]: o nesnázi s Rackem Kocovským.

Ve Velešíně. [1468], 10. April. Opis č. 2086.

Pane purkrabie, příteli milý! Tak věděti dávám, že mi Racek vzkázal, že člověka mého chce dáti na rukojmí; a také chce, aby ti lidé moji pomohli na Hluboké dělati a nahoru přišli s motykami; pakli jim nekáží, abych naň péči měl jako jiný nepřítel. I milý příteli, věřím, že mi v té věci raditi budeš, co mám činiti, neb bez tvé vůle nechci nic učiniti. Ex Velešín dominico Palmarum.

Jan Puklice ze Vztuh.

A zdá-liť se, že by panu Rackovi sám psal.

213.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: kolik mužů měšťané Rožmberští mají do pole postavit

Na Rožmberce. 1468, 10. April. Orig. č. 2084.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt píše, kterak jest VMti došlo oc. Račiz VMt věděti, žeť jest na město Rozemberk položeno vuož a X pěších, a z toho, cožby bylo třeba a hodné, vydáme na vojnu, aby obmeškáno nebylo, aby dali, a vostatek pro doma vopatření, jakož to učiniti mám. A vo jiezdných jest žádná zmienka nebyla; a na tomť mi krivdu činie. Dat. in Rozenberk, dominica Palmarum anno oc. LXVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mně přeznivému.

214.

Jan z Rosenberka odpovídá císaři Fridrichovi III.

V Krumlově. 1468, 13. April. Orig. č. 2087.

Najjasnějšíemu kniežeti a pánu, panu Fridrichovi, císaři Římskému a vévodě Rakúskému oc. Já Jan z Rožmberka oc. Tak jakož mnohé a rozličné škody a záhuby dály jsú mi se a mým chudým poddaným z země Rakúské, VMti poddaných, ježto to sem na VCMt vznášel a žaloval, též i úřednískóm v té zemi, a žádné opravy nikdy nebylo, ale ještě vždy té záhuby nepřestávají a den ode dne vždy mi škodie:

nemoha v tom děle seděti, lituje sebe i svých, jakož toho sobě povinen sem, vystřihám se proti VCMti i proti vašim všem i pomocníkóm, cožkoli počínati budú, že nemiením ničímž vinen býti. Datum Crumlov, fer. IV. post dominicam Palmarum anno dni oc. LXVIII°.
L. S.

List odpoviedací ciesaři.

215.

Seznam těch, kdož odpověděli z Cmuntu Janovi z Rosenberka.

[1468, po 13. April.] Orig. č. 2089.

Tito vdolepsaní odpověděli pánuom z Rožmberka s Cmundu.

Jan a Jiřík, bratříe z Lichtmburka a z Bietova,		Jiřík z Dobruše,	
Jimbran z Borovné,		Beneš z Křivého,	
Ctibor z Rpoluešic,	} 1 list	Jan Šerkovic,	
Jan z Stodně,		Jan z Duchcova,	
Jan Špetle z Prudic,		Jan z Tvořihráze,	
Mareš s Udině,		Jindřich z Čechtyně,	
Buoh z Popipeš,	1 list	Jan z Martinic,	
Jan Červený Hlaty,		Jan z Vysoké,	
Václav z Mezeříčie,	} 1 list	Kuneš z Olbramovic,	
Štěpán z Podole,		Mikuláš z Uotradovic,	
Ludík z Chotébořic,		Hynek z Pucova,	
Aleš z Bukova,		Jan z Stájí,	
Lapka z Rokycan,		Jan z Šlakova,	
Stach z Hrádku,	} 1 list	Ondráček z Bytovce,	
Svinda z Třemšína,		Vaněk z Police,	} 1 list
Jan z Boru,		Pek z Sujenic,	
Albrecht z Těchnic,		Pavel z Křiče,	
Prokop z Chotibořic,		Jan ze Dvora,	
Vlk z Mostu z Viedně,	} 1 list	Mikuláš z Zárubic,	
Mathes z Bečvala,		Jan ze Kbela,	
Mikuláš z Pusté Dobré,	} 1 list	Jan od Hory,	
Vaněk z Říše,		Zdeněk ze Lhoty,	
Jan Hajda z Poročí,		Jindřich z Přestavlk,	
Jan z Býkovic,	} 1 list	Jindřich z Vevančic,	
Jindřich z Pomešec,		Lorenc z Tachova,	
Janek ze Lhoty,		Jan z Bělče,	
Chval z Pohnaně,		Martin z Budějovic,	
		Jan z Bavor,	

Vaněk z Peček,		Jan z Kestřan,	
Raso z Vesce,		Zachar z Čejetic,	
Martinek z Olešnice,		Jindřich z Sedlce,	1 list
Kristofor Šorc,		Kočka z Domšetic,	
Thomek z Houstovan,		Ctibor z Desanic,	
Jiřík z Bruntále,		Bořivoj z Bezděrova,	
Stědroň z Leskovce,		Jan z Hodějova,	
Jan z Libošovic,		Bušek z Klenovic,	
Jakub z Polné,		Jindřich z Klenovic,	
Ambrož slepý a chromý a od pohanstva		Jan z Klenovic,	1 list
poražený, 1 list		Jakub z Řezie,	
Řepín z Hradišce, 1 list		Janek Trachna,	
Jan z Budče,		Jiřík z Šetavy,	
Václav Házil z Nové vsi,		Jiřík z Merklína,	
Jindřich z Sedlce,	1 list	Jan ze Vzechova,	
Sigmund z Petrovce,		Mikuláš z Vysnici,	
Martin z Slatiny,		Ctibor z Artvíkova,	1 list
Václav Milosta Zahrádek,		Sezema Lapka z Rysmburka,	1 list
Jan z Letin, 1 list		Jan z Milčic,	1 list
Janek z Olbramic, 1 list		Jan Hajda z Pořieče,	1 list.

216.

Úředníci Soběslavští úředníkům Krumlovským: přimlouvají se za Duška Kavíkova syna.

V Soběslavi. [1468], 16. Apríl. Orig. č. 2093.

Službu naši vzkazujem vám, urozený příteli milý! A prosíme vás, jako našich přátel dobrých, že se přimluvíte ku pánu JMti vašemu za Duška, Kavíkova syna, kterýž jest jat na Chúsňk a odtud nesen na Třeboň, a slyšíme že jest jat na lidské škodě. Pak jakž jest kolivěk, vždy vám věříme, že se zaň přimluvíte, aby jemu hrdlu nic a na zdraví nebylo, neb sme naň prvé takové věci neslychali, a má přátele dobré lidi, a ti nás prosili za přimluvu, a také vždy jest byl při naší straně; věřímeť i prosíme pro naši službu, že což budete moci, že se zaň přimluvíte. A což bychom mohli vám, pro vás a mnohem více učiniti, chceme rádi. Dán v Soběslavi, velikú sobotu oc.

Markvart z Kraselova, Zdebor z Kozieho.

Urozeným panošem Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, a Petrovi Stupenskému z Húzné, přátelům našim milým.

217.

Jindřich z Hradce Zdeňkovi ze Šternberka: posílá k němu Ondráčka, služebníka svého, k jednání.

V Hradci Jindř. [1468], 20. Apríl. Orig. č. 2096.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a otče milý! Teď k VMti posielám Ondráčka, služebníka svého, listu ukazatele, a VMti prosím, že mu věriti ráčíte jako mně samému, což s vámi ústně mluvití bude, jakož bych sám s vámi mluvil. Ex Nova Domo, fer. IIII. ante Georgii.

Jindřich z Hradce, Uherského, Českého oc. krále nejvyšší komer-majstr a nejvyšší komorník desk a súdu práva zemského u Brně.

Urozenému pánu, panu Zdeňkovi z Šternberka, najjasnějšího Uherského, Českého oc. krále nejvyššímu hajtmanu všech zemí království Českého a nejvyššímu purkrabie Pražskému, panu otci mému milému.

218.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o válečných přípravách na Rožmbersku.

Na Rožmberce. 1468, 22. Apríl. Orig. č. 2097.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přiezivý! Jakož mi VMt píše, kterak jest VMti došlo, že bych lidem zhuoru kázal býti oc. Račiz věděti, žeť sem jim proto kázal býti, zajtra buohdá aby byli v městě v Rožmberce, jakož mně potřeba jest, aby bylo zřiezeno, a na hotově se měli ku potřebě; neb slyším, že se Němci strojí, a neviem kamž; a samustřiely i jiné aby měli tak, jakož mají mieti; neb když se jim káže co, náhle to učiniti nechtějí, aniž mne poslúchati chtějí, když jest která potřeba. A nynie jsú měli na vojnu jieti, nemohlť sem jich pro nic vypravití tak, jakož jsú měli jieti; a Frimburští poslali z toho ze všeho úřadu jeden vuoz zlamaný a jeden kuoh slepý a druhý, ježto téměř nikam nemohl; a protože by nebyli došli, v Soběslavě muošeli je zase obrátiti. Datum Rozmberk, feria VI. ante festum s. Georgii annorum oc. LXVIII.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přiezivému.

219.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: že žoldnéři chtějí učiniti chůzi do Němec.

V Třeboní. 1468, 24. Apríl. Orig. č. 2099.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Nepomněl sem VMti psáti, že pěší, kteříž jsú zde na zámku, prosie se vzdy v chuozi do Němec, a nikterak jsú nevolni, že jich odpustiti nechci; mně se zdá, poněvadž VMti neškodie s zámkuov, aby VMt

také začátku neráčili činiti. A což VMt rozkáže, tak se stane. Datum Třeboň, dominico in Conductu Pascae anno oc. LXVIII. Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

220.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o nebezpečí od Hradeckých, o potřebě hejtmána vojenství znalého na Třeboni, o dluzích; noviny z bojiště.

V Třeboni. 1468, 24. Apríl. Orig. č. 2098.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Srozuměl sem na Drochovcovi,*) že se VMt něčemu jinému domnievala o té vejstraze, o niž sem VMti psal. Račte věděti, žeť mám takú vejstrahu, žeby od Hradce jmienili k nám na zájem přitáhnouti, a v tom žeby jmělo město zapáleno býti na dvě. Ač mi se zdá, že toho bohdá nedovedú, avšak slušie na to i na jiné péči jmieti; a proto sem žádal, abyšte ráčili někoho poslati, neb toho mohlaby taková potřeba přijíti, o kteréž se psáti nehodí. A milostivý pane! První válku psal sem VMti mnohokrát i mluvil, že já činím to, což umiem, a skuore viac než mohu, ale k takovému běhu, kterýž se počíná opět, potřebief jest VMti, abyšte ráčili někoho na zámku jmieti, ježto by pro zámek i na vysielání i na poli uměl VMti lidi k užitku obracovati. Neb to pán Buoh vie i VMt rozuměti muož, žeť já s tím neumiem. Prosímť já VMti, račte na svú potřebu a nemalú v tom hleděti a na mě v tom nespolehati, s čímžť neumiem. Nynief na Hradci silni ještě nejsú; jestiť tu Dochnar a tenť tu lidi mučí. A tak mi lidé pravie, že by vždy chtěli na tuto stranu k Lomnici a v ten Kút. Když byšte jměli koho rozumného, však by se lidí mnoho sběhlo, jestoby takové se škody obránili, byť pak na sto koní jměli, jakož jich nemají; ale když k tomu rozumného člověka nenie, co jesti tomu učiniti? Pro buoh, račte to opatřiti pro své cbudé lidi. Račte z toho příklad vzieti, ješto Vodňanští a toho Kútu lidé Bechyňské honili, neměli než XVII koní, a Bechyňští jměli na CC koní, jakúť sú jim byli škodu Bechyňským učinili. Však lidé jako obživnú, když jest při kop; a tuto jsú jen Němci na Hradci a řezníci měšťí. Slyšal sem, že Heršlák opravují. Milostivý pane, všakť lidí ještě takových nemají, a VMt mohli byšte ještě na tisíc lidí a viac jeden den jmieti. Zdá mi se jistě, že byšte jim té opravy ubrániti mohli. Psala mi VMt, abych to opatřil, jakž umiem, což do Hradce činiti mám; snad VMt nepomní na tu sumu, kteráž se z Soběslavského úřadu má dáti Ulíkova dluhu, a já prvé svého zjednati nemohu, leč mi VMt dá, a to bych chtěl při tom rád zjednati. A to sem VMti psal, že se to již s Babú bude moci zjednati, aby se on jako o svú potřebu tam kleitoval. Píše mi Čapek z Hradce, že jinak zlaté nechce, než aby jemu po padesáti gr. položení byli, a z de-

*) Jindřichovi z Pláně.

sieti kop kopa úroku. Faituov syn Jakeš a tuze [sic] jesti jediný den obmeškán, že list VMti nedošel, a že by tiem neměl haněn býti. Odepsal jsem jemu, což mi se zdálo; nedal mi odpovědi žádné, než hrozí vždy ležením, nebudeli jemu list obnoven a úrok dán. Račte věděti, že lidé VMti běhají ke mně, chtěje rádi, aby se směna stala ves za ves, a Hradečtí nechtie jinak, než aby VMt slíbila za krále i všechny pomocníky. O ty čtyřie pěší, kteříž od pana Buriana*) přišli, vždy mne starají Pešík i jiní pěší, aby přijati byli, že za ně slíbiti chtě, že jsou jistí a dobří, a Harovník se také přimlívá; a jsou pacholci drahní, a pravie, že pro nic u té strany nechtie býti, ale ráčili byste je kam jinam obrátiti. Psal mi včera úředník z Landšteina, že se jemu posel ještě nevrátil z vojsky, kteréhož k mé žádosti poslal, a diví se tomu; než jiný služebník pána jeho přijel, a ten ty noviny praví, kteréž VMt vie, než to také, že jest Zelený**) a mladý Podmanický***) také jati. VMt druhdy na některé kusy mého psaní nedáváte mi odpovědi, a já nebudu věděti, co činiti. Také ten, ktož na Landštejn přijel, že vzdy něčť z vojsky k králi listy šely a zvláště král Uherský, chtěje k smlouvě. Datum Trzebon, dominica ante apostolorum Philippi et Jacobi a. domini oc. LXVIII°. Řehoř.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému buď d.

221.

Týž témuž: o nové výstraze před nebezpečím.

V Třeboni. 1468, 29. Apríl. Orig. č. 2103.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že mi jest výstraha pilná přišla, co se zámku dotýče; pro nižto VMti prosím, abyšte ráčili někoho ke mně více poslati, aby, přišlo-li by k čemu, pomohl mi té věci opatřiti. Datum Trebon, feria VI. post s. Marci anno oc. LXVIII°. Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď.

222.

Týž témuž: o potřebě nových žoldnéřů pro Soběslav a o půjčkách.

V Třeboni. 1468, 29. Apríl. Orig. č. 2104.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že sem byl v Soběslavi a mluvil sem s Dobroničkú a panem Pavlem o ty věci, kteréž VMt rozkázala. A tu sem zvěděl, že v středu v Deštném zajali a lidí něco zjímali. A tak mi Dobronička pravil a pan Pavel, že jsou ledvy XL koní měli, a to ještě polovici městských lidí řezníkův. A tak sme o ty potřeby rozmlúvali, že by bylo hodné VMti za několik

*) z Lažan.

**) Jan z Šonova.

***) syn Blažeje Podmanického?

neděl koní XL přijeti, až by se jiné lepší bohda noviny uslyšely, aneb až by se VMti lidé vrátili; neb stane-li se tato věc tak hole malými lidmi nad VMti chudinú, velikú záhubu učinie v několika dnech. Také mi pravili, žeby šest pěších z Chúsnička chtěli pryč, ježto zbyli mimo úkol páně Břekovcuov, a že jsou hodni, ráčíte-li jich pozdržeti; o to račte jim psáti. Také jsou zde čtyři pěšie, ježto byli u pana Buriana v Plzeně, i nechtěli tam zůstat; i chtěl by Mikuláš Pešík a jiní pěšie za ně slíbiti, že jsou pacholci jistí a jsou s hodnou zbrojí, rozkážete-li je přijeti. A jakož mi VMt rozkázala mluvit o II° zlatých, kteréž by měl pójčiti Koza, kterýž jest u pana Břekovce: pan Pavel praví, že ta věc na konci není, neb že je VMt rozkázala jinak nepřijímati než po I. gr., a on jich jinak nechce pójčiti než po LIII gr. I račtež o tom panu Pavlovi místně rozkázati. Datum Treboň, feria VI. post s. Marci anno oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď.

223.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o opevňování Heršláku.

Na Rožmberce. 1468, 30. Apríl. Orig. č. 2105.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt psala o Heršlácké oc: račiž věděti, že purkrabie z Vitoraze,*) příjev na Heršlák, rozkázal baštu dělati, kteréž dělají tu stranu k Cáhlovu, žeť tě jel pryč a žeť jich nyní mnoho není tu, kromě dělníkuov. Datum Rozmberk, sabbato ante Philippi et Jacobi apostolorum annorum oc. LXVIII.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

224.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: že na Hradec přibyl 100 koní, a že v bitvě u Martinic ztratil se Jan, syn páně Zdeňkův ze Šternberka.

Ve Třeboni. 1468, 2. Mai. Orig. č. 2108.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že mě včera Mítruos dal věděti, že Sazema přibyl na Hradec ve sto koní; a to sem dal hned na Soběslav i do Veselé věděti. Také račte věděti, že posel šel z Prahy skrze město na Vitoraz se dvěma listy pod tú příčinú, a tak mě zpravil, že mu poručeno, aby se poptal na pana Jana, páně Zdeňkova syna. Neb že v té porážce na Martiniciech kuň jeho a praporec vzali, a jeho se doptati nemohú; a nemohú rozuměti, tajně-li jeho kdo má, čili jest zminul. Dat. Trzebon, fer. II. in die s. Sigismundi anno oc. LXVIII°.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

*) Sigmund z Mirošovic.

225.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: že nyní nemůže pro opatření Rožmberku přijeti na Krumlov.

Na Rozmberce. 1468, 7. Mai. Orig. č. 2110.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt píše, abych přijel k VMti oc: račiž věděti, že bych to rád učinil, a VMt to dobře vie, že jest mně nenie potřebí opatřiti Rožmberk. I prosím VMti, račte mi psáti tu potřebu, anebo po Blažkovi, služebníku mým, vzkázati, muož-li to bejti; pakli by toho nemohlo býti, opatře zde, jakož na to sluší, což budu moci najspíeš přijedu k VMti. Datum in Rozenberk, sabbato ante Stanislai anno oc. LXVIII.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu mně přeznivému.

226.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o směně vesnic Třeboňských s Hradeckými, o dluzích a žoldněfích; zprávy z bojiště a o Konopišti.

V Třeboni. 1468, 12. Mai. Orig. č. 2117.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Posielám VMti list, kterýž VMti píše Mitruos, vymlúvaje se o ty koně, kteréž odjal. I račtež mi o tom rozkázati, neb služebníci VMti, kteříž ty koně pobrali, mluvie o to ke mně, abych já jim pomocen byl, aby jim vrácení aneb zaplacení byli. Také VMti posielám list, kterýž mně píše o těch holdech aneb směnách, žeby VMt mohla slíbiti Hradeckým, neb že žádný takový tu nepřísedí; i také lidé VMti z Chlumu a Lutové sami k VMti přicházejí, majíce za to, že by jim ta směna mnú scházela, a přinášejí VMti přepis, kterýž Hradečtí vydali, kteraký by list na tu směnu chtěli udělati a také přijeti. Pak, což v tom ve všem VMt rozkáže, tak se stane. Než což byšte mohli tyto lidi bez záhuby zachovati, dobfet by bylo, nebť jsú lidé velmi chudí a zle sedie, ale jinak se VMti dobře hodie. A jakož mi VMt psala, žeby pan Pavel těch LXX kop od panie Příby nikam neobrátil: tři listy jeho mám, že jsú ti peniezi obrácení na hlavní dluh Ulíkuov; i mám za to, žeby paní Příba vašich dluhuov sama od sebe neplatila. To já s panem Pavlem srovnám; než tomu bych velmi rád, aby ta věc beze mne byla zjednána, neb se Oldřich již zhojil, a když by pan Břekovec po něho poslal, viem, žeby k němu přijel. A jakož mi VMt psala o tom, že pěší chtie z žoldu povýšenie, abych VMti věděti dal, duokud sem je přijal; však sem VMti prve psal, že jich muožem vzdy pozbyti, totiž na vsáký týden. A o těch žoldněriech ze vsi proto sem VMti o nich nepsal, že se v tom tak jmám, jakož mi VMt psala. V s nuoci přijel Přibík Huovno z Hradce a pravil, že tam rozprávka, že král zase trhne, a že v úterý ležal u Třebšče,

a král Uherský žeby po něm táhl. K Jihlavi dnes přišla dva pěší od Konopiště a pravie, že dodali na padesát dobytka nahoru, a nabravše u Benešově slatin i jiných potřeb, a že také dodali; a že jměli na baštách a okolo bašt na dva tisíce lidí a že odporu žádného neučinili, a že páně Zdeňkovi jměli málo přes pět set a byli u Benešově od oběda do nešporuov. Datum Třeboň, feria V. post s. Stanislai anno dni oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

227.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o nesnázích s obranou Rožmberka.

Na Rozmberce. 1468, 14. Mai. Orig. č. 2119.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! A teď VMti posílám přípis, jakož mi píše Zikmund,*) a já kterak jemu odpisuji; prosím VMti, kterak se v tom bude VMti zdáti, račte mi dáti věděti; a ráčtš-li jiezné poslati, neračte tiem prodlévati vedle smlúvie. A také račiž věděti, žeť sem lidí několikrát obeslal držení mého k Rozmberku, aby se pokryli a nynie aby puol u městě byli; a voni na to málo dbají a mně poslúchati nechťejí. A neviem, by kto byl u městě krom měšťanův a mejch některých. I prosím, račte je obeslati, ať se v těch věcech opatrují a diel jich u městě bývá nynie, pro jich dobré, a poslúchají. Datum Rozmberk, sabbato post festum s. Stanislai annorum oc. LXVIII.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

228.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: děkuje mu, že se proň stará o branný lid.

Na Rožmberce. 1468, 18. Mai. Orig. č. 2121.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt píše, péči maje o zejdnání [sic] mně lidí oc: VMti z toho děkuji a za to prosím, bude-li moci býti do XX koní, Čechuov, pacholkuov dobrých, a jeden mezi nimi, ježtoby tomu rozuměl k jednání, a pěších do XL, a já jim chei učiniti za službu, jakož VMt svejm dvořanům dává na Krumlově, do čtvrt neb do pól léta, i za škody státi. A také VMti prosím o ty vozy pobraný, aby ráčil o to miesto učiniti a psáti, aby se dokonce neprotrávili i s koňmi. A račiž věděti, že ten most, zdá mi se, Vyšnovém Brodě jest k škodě VMti i mně i knězi opatovi; a bude-liť se VMti zdáti, mostnice žeby byly sebrány, a knězi opatovi o to psáno; neb tak slyším, že se Heršláctí přes řeku strojí a často šmíkají. Datum Rozmberk, feria IIII. post Zophiae annorum oc. LXVIII.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

*) z Mirošovic, purkrabí na Vitorazi.

229.

Týž témuž: aby dle smlouvy mezi nimi učiněné poslal jízdné na Rožmberk.

Na Rožmberce, 1468, 23. Mai. Orig. č. 2122.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Mám za to, že VMti dobře u paměti jest, kteráž jest smlúva mezi VMti a mnú *): i prosím VMti, aby ráčil jjezné poslati na Roznberk do toho počtu, jakož má býti; a také račtež poručiti, komus ráčíš, a já druhému poručím, co se věžnuov, holduov i jiného dotýče, aby se VMti i mně spravedlivě stalo. A tiem neračte prodliovati, a toho mi dáti odpověď listem svejm po tomto poslu. Datum Rozmberk, feria II. ante Ascensionem domini annorum oc. LXVIII. Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

230.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: posílá zprávy z bojiště od Třebíče a o rozhojňování posádky na Hradci.

V Třeboni, 1468, 25. Mai. Orig. č. 2124.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že mi se posel vrátil, kteréhož sem poslal do Třebíče; ale nedocházel tam, neb jemu úředník z Lantštejnu nedal dojíti, protože posla on svého tam má, a ten se také ještě nevrátil. Než píše mi úředník z Lantštejnu list, kterýž VMti posielám, jemuž VMt porozumíte. Také sem obeslán z Stráže, že na Hradec dráhně pěších a jjezdných přibýlo, a to sem na Soběslav věděti dal. Datum Třeboň, feria III. in die s. Urbani anno oc. LXVIII. Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď.

231.

Týž témuž: že již nemá komu by rozkazoval, a že by dobře bylo učiniti jízdu k Vitorazi.

V Třeboni, 1468, 26. Mai. Orig. č. 2125.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt psala rozkazující, abych lidem úřadu svého kázal s Lomnickými u broduov a zásekuov býti: račte věděti, že již nemám dobře komu rozkázati, neb jedni bývají u Veselí, druzí mezi Veselím a Lomnicí; a ti, kteříž Lomnici přisedie, ježto by jměli bývati s Lomnickými, jest ves jedna Smržov, kterýž Jarohněv **) v zástavě má, ti se k ničemuž nechtie jmiati, a nynie pravie, že jsú holdováni; a druhé vsi jsú Hynkovy z Dívčic, kterémuž VMt

*) Jan z Lobkovic byl toliko zástavním držitelem Rožmberka; dědičným majitelem zůstával Jan Rosenberský stále. Cf. A. Č. III. 573.

**) z Úsuší.

psala; také pravie, že jsú holdováni; a jiné sem vsi na robotu do priekopa obrátil. I račiž VMt rozkázati, puokud se VMti líbí. A psal mi dnes Mitruos, že jest včera omýlen, by co lidí na Hradec přibylo, a že málo lidí mají, i také, že na Vitorazi málo lidí mají, než což sedlákuov sehnali; a žádá, aby bylo posláno na sto koní a něco pěších, že by se záloha a zájem u Vitoraze stal. Pak jestli k tomu úmysl a vuole VMti, tehdy by tiem neslušelo dlíti, duokud se zase nesjedú; a žeby z Chúsnického úřadu sberúce se, i přitáhli k Novému Hradu na večer, a ráno žeby přitáhli k Vitorazi; a což by VMt jměla lidí jiezných, že byšte je ráčili poslati. Pak což úmysla VMti jest, to mi račte dáti věděti. Také račte věděti, žeť mám již koní sedm i s svými; zdá mi se lépe, nežli bych zvláště službu na ně pěším dával. Tuto nenie, než o obrok, a vsadím na ně pěší, kteříž mi se libie. I jestli vuole VMti, abych obrok na ně bral, jakož ste mi to psali, račtež mi to dáti věděti. Datum Treboň, feria V. in Ascensione domini anno dni oc. LXVIII. Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď dán.

232.

Přech z Čestic Janovi z Rosenberka: že se Buzkem, bývalým služebníkem svým, ujistiti nemůže.

V Česticích. 1468, 1. Jun. Orig. č. 2126.

Služba má VMti, urozený pane, pane milý! A jakož mi VMt pšete, žeby VMt Vilém zpravil od Dubu, a pravě, žeby Buzek služebník muoj byl: i rač VMt věděti, žeť on u mne nenie, jakžť jest z Štýru přijel. Než k mé prosbě a ku potřebě, když jste mi VMt na vojnu kázali jeti, tu sem já jeho prosil, aby se mnú jel k mé potřebě, i k vašemu poctivému. A když jsme se zase vrátili, hned jest sobě Buzek službu na Kašperce zjednal. VMt píše mi, abych já se jím ujistil: račte věděti, žeť já jeho mocen nejsem, ani s tiem mám co činiti, neb jest se ode mne Vilémovi, ani vod žádného, nic nestalo. Datum ex Čestic, feria IIII. ante Octavam Ascensionis domini annorum oc. LXVIII. Přech z Čestic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu na mě laskavému buď.

233.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o platy pro žoldnéře a o zajaté.

Na Rožmberce. 1468, 4. Jun. Orig. č. 2127.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přieznivý! I prosím VMti, račte mi dáti věděti, do kterého času a co na týden VMt má dáti žoldnéřuom; neb jsem já též přijal něco koní, a mělo by jich ještě něco přijeti, neb jsem jim řekl též službu dávat, jakož VMt dává. A také, což se věžnuov dotýče, račte věděti, že jsú někteří velmi zraněni, bodaj živi byli, a teskně sedie; i prosím VMti, račte poručiti,

komuž VMt ráčí, ať jsú rozděleni vedle smlúvy, kteráž jest mezi VMti a mnú. A což VMti věžhuov bude, račte je kázati obrátiti, kamž ráčíte, a tiem neprodlevovati. A prosím, račte mi toho dáti odpověď. Datum Ronzberk [sic], sabbato ante Pentecosten annorum oc. LXVIII.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Ronzberka [sic], pánu mně přeznivému.

234.

Purkmistr a konšelé Třebonští Janovi z Rosenberka: o opatření zboží klášterního v Třeboni, o farářích z panství zběhlých, kteří na Třeboni se zdržují, a o mistru školním a žactvu, aby se netoulalo.

V Třeboni. 1468, 8. Jun. Orig. č. 2128.

Urozený pane, pane náš milostivý! Věděti VMti dáváme o té věci, o kteréž nám VMt vzkázala, co se kněží dotýče, že takto jest ta věc zpuosobena: že sklep, v kterémž jsú ornáti a jiné mešné věci, i také druhý sklep, v kterémž klenoti a knihy jsú, zamkli sme každý sklep dvěma zámky, a klíče dali sme v moc těm staršiem čtyřem, kteréž jsme z sebe vyvolili, vedle VMti rozkázanie, od každého sklepu jeden klíč, a též kněziem starším dali sme po jednom klíči od každého sklepu, a k tomu sme ty sklepy zapečetili městckú pečetí. A nejsú zámci jednostajní, ježto by jedniem klíčem oba zámky odemkl. Než což se dotkne těch jiných věcí, obilé, piv a jiného hospodárství menšíeho, volili sme tři kněze staršie, aby ty věci opatrovali a nikam nic, bez vuole těch konšel, kteréž sme z sebe volili, nedávali ani rozvozovali. A to jsú nám ti knězie slíbili, že se v tom tak zachovati chtě, a vedle jich svědomie to opatřiti a bez starších těch, kteréž sme my z sebe volili, nic nechťie učiniti. Zdá-li se VMti na tom dosti, čili ještě jinak tu věc opatřiti máme, račte nám VMt dáti věděti. Také račte věděti, že sme s kněžími, kteříž tu ještě v klášteře jsú, mluvili sme o svátostech kostelních, o křtu, o žehnání svátostí lidí nemocných, a jiných svátostí, aby lidem, kteříž by toho potřebovali, jim rozdávali: tak jsú nám za odpověď dali, žeby rádi všecko činili, ale že jsú v nebezpečenství velikém, že nevědie dobře, co by měli rozdávat a puokud; než že chtě obeslati opata svého, jakožto hlavu svú, a jakéž jim ten naučení o tom dá, že tak chtě učiniti. I píšf jemu o to; jakož pak list ten kázali sme poslu, kterýž jemu svědčí, aby jej VMti dal, abyšte jej ráčili sami opatřiti, a potom aby knězi opatovi byl dodán, jestliže bude vuole VMti. Také jsú s námi mluvili, že mají dvory a čeled v nich a hospodárství veliké, jestliže k tomu žádný přihlédati nebude, žeby se skrze to škoda mohla státi na tom hospodárství; i prosili nás, abychme VMti psali a prosili, abyšte ráčili odpustiti knězi Martinovi, kterýž to hospodárství zpravuje, aby do těch dvorův přihlédal. I bude-li to vuole VMti, to nám račte dáti věděti. Také sme s nimi mluvili, aby nikam nechodili, ani žádných poselství jednali; mají se k tomu pěkně, a že se chtě v tom

tak zachovati ve všech věcech vedle VMti rozkázanie. Také račte věděti, že knězie světští, kteříž nyní na zámku jsú, faráři vaši, farář Štěpánovský s bratrem sám druhý, Lutovský, Bukovský, Ševětinský, Slovenický, Bošilecký, Lomnický a Veselský prosie VMti, abyšte jim ráčili toho přieti, by zde na zámku byli, a že nechtie žádných věcí ani poselstvie jednati, ani kam jíti bez vuole úředníka vašeho, a že se chtie věrně a pravě zachovati, jakožto kaplané poddanie VMti. A chtěli jsú sami o to k VMti dojeti, by jim bylo bezpečno. Račtež o nich také rozkázati. Také račte věděti, že sme školním mistrem o žáky mluvili, aby žákům prikázal, aby se netúlali a nikam nechodili; i slíbil jest školní mistr ode všech, že se chtie věrně a pravě zachovati a nic nejednati; a jsú žáci dávno zde, kteříž tu ještě jsú. Datum ex Treboň, feria III. post Pentecosten anno oc. LXVIII.

Purkmistr a konšelé města Třeboně.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému buď dán.

235.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o odběhlých žácích a o nedostatku písaře, který by zápisy o holdech vedl.

B. m. [1468], 13. Jun. Orig. č. 2130.

Urozený pane, pane můj milostivý! Jakož mi VMt psala, že Petrovský ke mně přijede, a že mě těch věcí zpraví od VMti; pak když mě jest zpravil od VMti a my spolu sedíma, i přijdú někteří konšelé praviece, že dva žáky některá jdú k Hradci a druhá dva k Bechyni. I otázal sem Petrovského, kterak mám činiti; a jemu se zdálo, aby byli postiženi; i kázal sem je honiti. I přivedli jsú kněze jednoho a žáka, jakož šli k Hradci, s těmi sám Petrovský mluvil a nechvále jim toho, že bez vuole mé chodie. Pak jiný, kteréhož jsú honili k Bechyni, posáhli jsú faráře s žákem, i vzali jsú jemu některé listy, jakož je teď VMt opatří. A tak VMti prosím, račte někomu poručiti, což se holdův dotýče; neb nemám ani písaře, a převelmi nyní k holdům jdú a chtěce se holdovati, neb to buoh vie, že mám s jinými věcmi mnoho činiti, ať by ten zpravoval to a počty z toho činil VMti. Také jestližeby VMt toho přála, že bych jednu ves některú holdoval s VMti vůlí pro ty své vsi; pak-li by VMt neráčila toho dopustiti, jinak se nemá státi, než podle vuole VMti. Psán v pondělí ante festum s. Viti.

Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

236.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o činnosti jednotníků v Plzeňské, a o zamýšlené výpravě proti Kašperku.

Na Helfenburce. 1468, 20. Jun. Orig. č. 2131.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A vedle rozkázanie VMti slal sem na Rabie a na Horaždějovice, prezviedaje na nich, sbieraj-li páni v Plzeňské s Němci pole, čili by mienili k nám do kraje vtrhnúti. I rač VMt věděti, že mi jest psal purkrabie z Rabie,*) že jsú Němci vtrhli (i s děly) do Plzeňska, a že sú pole sebrali, a že jsú přitrhli k Podmokluom k tvrzi a že tu dobývají. A dále mi píše, že pan Švamberg**) a pan Burian***) a pan Dobrohost†) přijeli sú silně na Zelenú Horu jezdecky. A tak mi píše, že toho nevědie, kam by odtad mienili. Také rač VMt věděti, žeť sem na to pilně osadil,††) a jestližebych co takového prezvěděl, žeť VMti věděti dám. Také, milostivý pane, chtěl sem, sbera se s Vodňanskými a jinými okolními, Kašperku, aby chom jim některakú škodu učinili, nebť oni v kraji u nás vždy překážejí; v tom se VMti dotazují, kterak VMt o tom rozkážete. Datum Helfenburk, feria II. post festum Corporis Christi annorum oc. LXVIII.

Adam z Drahonice, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

237.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o posádce Hradecké, o postoupení Kláštera, o hospodářských věcech.

V Třeboní. 1468, 21. Jun. Orig. č. 2132.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož jest snad Dobronička VMti psal, žeby lidí něco na Hradec přibylo: račtež věděti, žeť jest ještě nic nepřibylo; než o Klášteref jest tak, žeť jest postúpen. Něcoť sú z Hradce lidí poslali na Vitoraz. A kohož VMt bude ráčiti poslati do Soběslavě mezi Dobroničkú a Selí oc., by mohla toho jiezda tadto [sic] na Třeboň býti, abych jeho některých věcí zpravil k jednáni potřebných. A prosím VMti, račte kázati poslati Matle zedníka samého druhého a muož-li býti Paule lamače. A račte mi rozkáhati, mám-li seno na Svinské lúce kázati skliditi; lonskéhoť sme nic neutratili, než což Dobronička vzal, snad XV vozuov. Datum Třeboň, feria III. ante s. Johannis Bapt. anno dni oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

*) Petr z Damnic.

**) Bohuslav.

***) z Gutšteina.

†) z Ronsperka.

††) Cf. D. Č. IV. 2. 465, pozn. 358.

238.

Týž témuž: o posádce Hradecké valně zvětšené a o lidech Rosenberských, kteří hájili brody pod Drachovem u Veselí.

V Třeboni. 1468, 21. Jun. Orig. č. 2133 a.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že dnes po poledni přibylo na Hradec na tři sta koní, a pěší pozůstali v Ličově. I račtež o těch lidech na brodech rozkázati; jestli že se jim pryč káže, to hanba, pakli tu zuostanú, tu strach hanby i škody, neb jsú lidé nazí a s málem braní. Duokud tito lidé nepřibyli, bylo jest dobře, ale již jsú přesfleni; protož což VMt rozkáže, tak se stane. Datum Třeboň, feria III. ante s. Johannis Bapt. tercia hora noctis anno dni oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

239.

Týž témuž: o novém rozmnožení posádky Hradecké a nebezpečí pro hajitele brodů Veselských. O Novém Hradě a dlužním zápisu Miloty z Čenovic.

V Třeboni. 1468, 22. Jun. Orig. č. 2133 b.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož sem VMti psal, že na Hradec přibylo na tři sta koní, tak jest; pak dnes opět přibylo na dvě stě křížovníkuov, a shánějí lidi veřejně. Tomu rozuměti jest, že škodu VMti učinie, jakúž budú moci. Dal sem Dobroníčkovi vše věděti, a psal sem jemu, žádaje rady jeho o lidech na brodiech, neb on tomu běhu lépe rozumie; nedal mi žádné odpovědi. A jakož mi VMt psala, dáva-li mi se věděti co z Nového Hradu? Od několika neděl nepomnu, by mi co věděti dal; psal sem některú chvíli nahoru, aby mi věděti dal, kdyžby čemu porozuměl; psal mi, žeby musil mnoho posluov jmieti, by mi všecko jměl dáti věděti. A jakož mi VMt psala o listu hlavním Milotovu z Čenovic na LXXX kop, že by Svatomír pravil, že mi jej dal s jinými složené a zavázané: neodvázav jich nikdež ten den, kterýž sem z Krumlova vyjel, donesl sem a dal sem panu Pavlovi; vložil-liť jest jej Svatomír k jiným listuom, tehdáf jej pan Pavel má, pakliť jest ne-vložil, tehdyť jeho nemá. A prosím VMti za Matle zedníka samého druhého a Pavle lamače. Datum Třeboň, feria IIII. ante s. Johannis Bapt. anno dni oc. LXVIII.

Řehoř oc

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

240.

Týž témuž: o porážce Rosenberských ve Veselí a na brodě pod Drachovem; nárek na Táboorské a Vltavotýnské, že přes všechny prosby nepřišli ku pomoci.

V Třeboni. 1468, 23. Jun. Orig. č. 2134.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že Hradečtí přetáhli pod Drachovem na tuto stranu a upadli do Veselé a vypálili městečko a Sviny, kteréž já držím, a zbili a zjímali lidí drahně na tom brodě pod Drachovem i v městečku. Nemohli sme Táboorských ani Týnských požiti, by k tomu brodu co lidí poslali, ježto VMt, Dobronička i já několikrát psali. Takováť jest pomoc od nich! VMt pošle ku pomoci dva tisíce neb tři, a oni pošle-li sto neb puoldruhého sta, tuž i stuoj. A račte na ty věci mysliti, cožby VMti k lepšímu bylo. Jaliť jsú odsud z Třeboně služebných pacholkuov několik, ježto jim ku pomoci přibyli, a o Čápozi neviem, jat-li jest čili zabit. Datum Třeboň, feria V. in vigilia s. Johannis Bapt. anno 3c. LXVIII.

Řehoř 3c.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď.

241.

Týž témuž: o holdech, a porážce Veselské.

V Třeboni. 1468, 24. Jun. Orig. č. 2135.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že VMti lidé z úřadu mého žádají povolenie, žeby se chtěli holdovati, a já jim vedle prvného vašeho psanie toho nezbraňuji; pakli jest co jiného úmysla VMti, račte mi o tom rozkázati. A jakož žádáte věděti, co zbitých a zjímáných lidí, abych to VMti dal věděti: nemohu na konec toho ještě zvěděti, než zviem. Než pěších z zámku nevrátilo mi se jich pět, ježto šli s Čápem a Rybaldem do Veselé. A já jim toho byl nerozkázal, by tam šli, než broduov hájiti, budú-li moci uhájiti, pakli by nemohli, ale že sú mohli jako bez škody ujíti; a oni Veselským k vuoli šli. A v tom Veselí nebylo nikterakž opatřeno, aby se lidé shrnutí jměli kam, když by potřeba na ně přišla, než tak byli beze všeho zřiezenie, a tak se jim pohřiechu stalo. Datum Třeboň, feria VI. ipso die s. Johannis Bapt. anno dni 3c. LXVIII.

Řehoř 3c.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď dán.

242.

Týž témuž: o jízdě Hradeckých k Vitorazi, o holdech, o nedostatku peněz.

V Třeboni. 1468, 26. Jun. Orig. č. 2136.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že včera o poledni jeli z Hradce na tři sta koní a na dvě stě pěších na Vitoraz, i dal sem to věděti na

Nový Hrad. A jakož VMt svolila, aby se lidé holdovali, i prosie mne, abych jim odpustil faráře Bošileckého a faráře Lomnického, aby jich věc o ty holdy tam jednali; i nesmiem jich bez VMti povolenie odpustiti. I račtež mi o tom rozkázati; znám to, žeby lidem platni byli, než proto já jich bez VMti rozkázanie neodpustím. Datum Třeboň, dominico post s. Johannis Bapt. anno dni oc. LXVIII. A tůžím VMti, že peněz na žoldnéře, na potřeby a děla nemám; i prosím VMti, račte mě peniezi opatřiti.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď dán.

243.

Týž témuž: aby Ledenickým dopustil se holdovati; o nedostatku peněz.

V Třeboni 1468, 26. Jun. Orig. č. 2137.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož VMt zbraňuje Ledenickým holdu dáti, prosím VMti, račte jim toho dopřiti; neb jestliže spálení budú, jakož výstrahu o ně mám, že se pilně na ně strojí purkrabie Vitorazský, nenie naděje, by se zase ustavili, neb jsou lidé velmi chudí a záhubní. A jakož mi VMt rozkázala ovce koupiti, nechtie než hotové peníze, a já jich nemám. Datum Třeboň, dominico in die s. Johannis Chrisostomi [sic]*) anno oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberku, pánu mému milostivému.

244.

Purkrabí Strakonický Janovi z Rosenberka: o zloupení poddaného Strakonického od lidí Soběslavských.

V Strakonících. [1468], 4. Jul. Orig. č. 2138.

VMti pane, urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed. A rač VMt věděti, že jsou znesli na mě lidé z Poříččan, kteří příslušejí k špitálu do Strakonice, kterak Soběslavští jednoho člověka jeli a dvěma pobrali koně, vůz, peřiny, šlojier, vopásanie s kordem a s krykem [sic], kabátec, plechovice, lnu, radlic a jiných věcí domácích drahně, i kury zbili ve dvou dvorů. A o to sem obsíelal Dobroničku naděje se, že jest hýťmanem, jako prve, a on praví, že dal list Makšantovi; i nedali sú mi na to nižádné odpovědi. I poslal sem k nim Petříka Sádlo a Levu, prose jich, aby člověka propustili a statek pobraný navrátili, poněvaž žádný toho člověka ničím neviní; a oni sú jeho propustiti nechtěli, a ukázali sú mi na VMt. I proším

*) Jana Zlatoústého připadá ve středu 27. Jan. Bude to zde přepsání na místě: Jana Buriana (v neděli 26. Jun.).

VMti, račte kázati člověka propustiti a statek pobraný račte kázati navrátiti. A proším VMti odpovědi listem svým po tomto poslu. Datum Strakonice, in die Procopii.

Olkmar z Neznášov, purkrabie Strakonický.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

245.

Táborští Janovi z Rosenberka: o hranice panství Tábořského a Zvíkovského.

V Táboře. [1468], 4. Jul. Orig. č. 2139.

Urozený pane a statečný pane, nám přeznivý! Službu naši Mtiv vzkazujem. Jakož s VMti mluvili jsme, vyjevše proti vám, když VMt jeli jste do Prahy, o hranice, a VMt řekla jest obeslati s tím purkrabí Zvíkovského*): i prosíme VMti, račtež jeho obeslati, ať by nám také dal věděti, ať bychme my také na týchž hranicích na čas jmenovaný stáli s lidmi starými. Prosíme VMti za odpověď. Dán na Táboře, v pondělí den sv. Prokopa.

Purkmistr a radda města Hradiště Hory Tábor.

Urozenému a statečnému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu nám přeznivému.

246.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o směně vězňů zjímáných u Veselí, o lidech pohořelých z Petrovic.

V Třeboni. 1468, 5. Jul. Orig. č. 2140.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Posielám VMti list od Mitruosa, kterýž sem otevřel, abych se věděl, kterak zpravie [sic]; a pošlím jemu druhý list od VMti dnes a při tom jemu psáti chci na to slovo, kdež píše, že chce s nimi naložiti, jakž VMt rozkáže. Jakož mi VMt dala odpověď o knězi zlúpených, již já se budu věděti, kterak v tom mieti, když VMti vuoli viem. A ráčíte-li směnu učiniti o vězně, kterýmž VMt rok dala o ty, kteříž jsú odsud u Veselí zjímáni, to mi račte dáti věděti. A psal mi kněz Petřík, proše za přímľuvu svých*) z Petrovic, kteříž jsú shořeli, aby jim VMt ráčila lesa dáti k stavenie jsú luoni i letos drahně nákladuov učinili na vojny, vedle VMti na zámku bývali; protož proším já VMti, račte jim toho dáti požiti. Datum Třeboň, feria III. post s. Procopii anno oc. LXVIII. .

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď.

*) Ondřeje z Udimě.

**) Vytrženo.

247.

Mikuláš Žák, měštěnin z Netolic. Janovi z Rosenberka: prosí o pomoc ve sporu Netolických s Vlachem ze Březí.

B. m. [1468], 11. Jul. Orig. č. 2144.

Služba má poddaná, urozený pane, pane můj milostivý! A račte VMti věděti, že jest pan Chval*) přijel z Prahy, tuť mě jest obeslal, a jáť jsem k němu sám nesměl; poslal sem dva súsedy k němu; tuť jest pověděl a řka: budeť někdo mocnější než Vlach**) proti pánu vašemu; pošlete do Prahy o hold králi, nebť jsem já vám ty věci zjednal, a co můžete naspíeš, neb žádný těch věcí sobě neprovede, jakož sem já vám zjednal. A také račte věděti, žeť naši budú u krále ráno zítra, a jestliže bude hold, nám všemu úradu bude dobře, budú jsě u nás pochovávatí. A milostivý pane! radí nám pan Chval, abychom se kostelu statečně měli; za to má, že Vlach tomu nic neučiní svú mocí bez jiných pomoci. I porozuměli sme tomu, že jiné pomocnisky má. Prosíme VMti, by nám ráčili VMt poslati na L pěsiech, neb co jsě VMti zdá, do vrácenie našich posluov. A když jsě vrátí, hned dáme VMti věděti. A také račte věděti, žeť jsě Pacovec sbírá a také pro pana Chvala. Neračte před každým toho listu čísti, než komu ráčíte věriti. Datum feria II. ante Margaretae.

Mikuláš Žák, měštěnin z Netolic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozimberka, pánu mému najmilostivějšímu, buď list dán.

248.

Jan ze Šternberka purkrabí Vitorazskému: že příměří uzavřeno s Janem z Rosenberka, aby rychle s vojskem přirazil k pánu Hradeckému.

V Jindř. Hradci. 1468, 12. nebo 13. Jul. Orig. č. 2145.

Služba má, purkrabie milý! A vědětiť dávám, že sme s pánem z Rožmberka příměřie udělali, a máme v ně vstúpiti zajtra bohda ten den po svaté Markétě [14. Jul.], a to za dvě neděli. I protož, milý purkrabie, to věda, již to opatr, aťby to příměřie držáno bylo. Než což sú kde holdy smluvili, tyť mají před se vydány býti; a z toho kostela aby nedal žádnému páně z Rozmberka překaziti, ani žádnému jinému. A hned aby ke mně táhl, sbera což muožeš najviece jiezdného i pěsieho, a jinak, aby neobmeškával; neb pan z Hradce se všemi lidmi svými hotov jest, a ten mě napomíná, abychme to spěšně konali, co máme jednati, neb mu těžko pohromadě s lidmi ležeti, a toho jest potřeba. Datum ex Nova domo, feria III. post [sic] diem Margaretae***) anno oc. LXVIII.

Jan z Šternberka.

Slovútnému panoši Zikmundovi z Mirošovic, purkrabí na Vitorazi, věrnému milému buď.

*) z Dirného?

**) Oldřich Vlach z Březí.

***) Toto celé datum jest chybné. Snad mělo státi: feria III. ante M., anebo dokonce: feria IV. in die M. Viděti to z určení hořejšího v listu samém: zajtra ten den po sv. Markétě.

249.

Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka: že Helfenburku hrozí nebezpečí, protože všickni ostatní na Kašperk se holdovali.

Na Helfenburce. 1468, 14. Jul. Orig. č. 2146.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A teď VMti poslal sem vozníky i s vozem, než jedenť jest kuon VMti nemocen, i poslatť sem miesto toho svooj vozník; a prosím VMti, kdyby VMt těch vozníkuov nepotrebovali, račte mi je zase poslati, nebť tomu s jedněmi vozníky na zámku nic učiniti nemohu. Také, milostivý pane, račte VMt věděti, žeť jsú se všichni KrálovéMti lidé, přisedící okolo zámku, holdovali na Kašperk, a tak sú je zavázali, aby proti nim nic pomocni nebyli. I slal sem k rychtářóm jich i k nim, žádaje, aby mi k honění pomocni byli, a oni toho učiniti nechtie. A také Čestický *) i Koc **) holdovali všecky své lidi; i jedú s Kašperka svobodně přes jich zboží, a žádný jim nic nepřekáží. I jestliže VMt toho jinak neopatříte, račte VMt věděti, žeť VMti lidem okolo zámku poberú i spálé, a jáť bych jim toho ohájiti nemohl, poněvadž mi tito pomocni nechtie býti. A také račte VMt věděti, že Winterberský ***) i Přech z Elčovic i veškeren ten kraj až Kašperku jsú pohotově, a oni svobodně jedú na VMti panstvie. Již to VMt račte opatřiti, pokud se VMti zdáti bude. Datum Helfenburk, feria V. post Margaretae annorum oc. LXVIII.

Adam z Drahonice, purkrabí na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

250.

Jan z Šternberka a Jindřich z Hradce úředníkům paně Rosenberkovým: o příměří s Janem z Rosenberka uzavřeném, aby držáno bylo.

V Jindř. Hradci. 1468, 14. Jul. Orig. č. 2147.

Služba naše, Jarohněve a Kozský milí! A jako sme ty věci mezi sebou skonali, co se tkne přímířie se panem z Rozmberka: i protož abyšte mluvili se pánem svým, aťby všem lidem svým přísně prikázal, aťby dobytka a statkuov cizích u sebe nepřechovávali; pak jestli žeť by co takového na kterého bylo shledáno, a co jej skrze to potkalo, tiemť bychme jim vinni nechťeli býti, neb jest ta řeč mezi nimi byla. Datum ex Nova Domo, feria V. post Margaretae virg. annorum oc. LXVIII.

Jan z Šternberka. Jindřich z Hradce.

Urozeným panoštm Jarohněvovi z Úsušie, Vilémovi z Kozieho, přátelóm dobrým buď.

*) Přech.

**) z Dobře, který?

***) Petr Kaplér z Sulevic.

251.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o zajaté Vitorazské.

Na Rožmberce. 1468, 20. Jul. Orig. č. 2148.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt píše o ty vězně Vitorazské oc.: račiž VMt věděti, že jsem je prve na rukojmě dal na postavenie v podobný základ pod deseti kopami, i ještě též chci dáti; a Šratle, kterýž jest byl jich hajtmanem, měšténín jsa z Cáhlova, kterýž jest koně své mieval a k tomu se sám zná, ve sto kop na postavenie. Datum Rožmberk, feria IIII. ante festum Magdalene annorum oc. LXVIII. Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu muě přeznivému.

252.

Pavel Dětřichovic Janovi z Rosenberka: o holdech na Hradec, o porážce Vodňanských od Jana ze Šternberka a Jindřicha z Hradce.

V Soběslavi. [1468], 21. Jul. Orig. č. 2149.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že jsú lidé VMti přišli z několika vesnic, žádajíce věděti, mají-li se holdovati na Hradec, neb se jim žeň blíží; neuměl sem jim žádné odpovědi dáti, leč bych na VMt znesl; račte v tom rozkázati. Přijel k nám dnes Markvart Kozský a praví, že včera že jsú Vodňanští poraženi na hlavu panem Janem z Štrnbera [sic] a panem Jindřichem Hradeckým, tak že jich na místě zůstalo zbytých III kopy XII osob,*) a spobrali jim houfnice, srubnice, věžňón mnoho zjímáno. A by se byli o město pokusili, byli by i město měli. Datum Soběslav, feria V. ante Magdalene. Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď dán.

253.

Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka: o zajetí lidí Rosenberských v bitvě u Vodňan.

Na Helfenburce. 1468, 25. Jul. Orig. č. 2150.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. Znesl na mě člověk VMti z Bavorova, žej jest přijel na trh do Vodňan po své potřebě se dvěma koňoma, a Vodňanští jemu vzeli ta dva koně mocí, i vezli jimi houfnici, táhnúc k té bitvě. A v tom ti koni jsú jim vzati, a oni člověku VMti jich zaplatiti nechtie. I psal sem o to k nim, aby člověku VMti ti koni vráceni nebo zaplacení byli; a oni jsú mi odepsali, že sú škodu velikú vzeli a že jich zaplatiti nemienie, a že jsú nepřítelé tudiež VMti jakožto jich. Protož milostivý pane, ráčíte-li oň psáti k Vod-

*) Cf. D. Č. IV. 2. 471 pozn. 365. Též Urkl. Beitr. str. 545.

ňanským, ať by tak daleko člověk VMti neškodoval, poněvadžť jsú mocí jemu ty koně pobrali. A také, milostivý pane, račte věděti, že některie lidé VMti i tudiež moji šli ten den na trh do Vodňan, jakož se jest ta porážka stala, a Vodňanští ty lidi sebú vystrojili, a v tom ti lidé zjímáni a někteří zbiti. I psal sem o ty lidi zjímáné k hajtmanu do Hradce,*) a žádaje, aby ti lidé propuštění byli, nebť sú k tomu od Vodňanských prinuceni a že sú beze lsti k tomu přišli. A hajtman z Hradce mi odepsal, že jich nechtie propustiti, poněvadžť sú zjímáni mezi nepřátely jich. I prosím VMti, račte o ty lidi k nim psáti, ať by propuštění byli, nebť jsú beze lsti k tomu přišli. Datum Helfenburk, feria II. in die Jacobi ap. anno oc. LXVIII.

Adam z Drahonice, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka oc, pánu mému milostivému.

254.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o zajatých poddaných z úřadu Frimburského.

Na Rožmberce. 1468, 29. Jul. Orig. č. 2151.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Mám za to, že VMt o tom vie, že z držení mého, z Frimburského úřadu, jali jsú dva z Richale, a na Krumlov k VMti do vězení dali schovati je. I prosím VMti, kdež bych po ty mé vězně poslal, račiž je kázati vydati, a toho mi dáti odpověď po tomto poslu. Datum Rozmberk, feria VI. post Jacobi ap. annorum oc. LXVIII. Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

255.

Týž témuž: o záповědi vyvážeti sůl z Rožmberka.

Na Rozmberce. 1468, 3. Aug. Orig. č. 2154.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt pše, kterak jest od Sigle na VMt znešeno o suol oc. Račiž věděti, že jest bylo přikázáno několikrát pro potřebu zámku nynějšího času, aby soli neprodali, ani vezli z Rozmberka mně, a von přes záповěď svévolně chtěl vzdy, aby byla vezena pryč; a já sem jemu chtěl zaplatiti, což by kolivěk bylo podobného, a jemu se to učiniti nezdálo; než dobrovolně smlúvu učinil, aby ta suol tu pobyla; a když by pokoj byl, aby tu suol nebo jinú tak mnoho prostic vzal; a já sem jemu řekl, že to mu má zdržáno býti. I věřím VMti, več je se dobrovolně podvolil a smluvil, že mě při tom ráčíš zuostaviti. Datum Rozmberk, feria IIII. post ad vincula s. Petri annorum oc. LXVIII. Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

*) Markvartovi z Rakovic.

256.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o vzatcích, které pod příměřím učiněny z hradu Kašperka.

Na Helfenburce. 1468, 4. Aug. Orig. č. 2155.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A jakož mi VMt psal, že VMt stánie máte s panem Zdeňkem a s panem Hradeckým do sv. Vavřince [10. Aug.], a to stánie abych zachoval, i zemeny obeslal, kteříž sú u VMti, aby to stánie zachováno bylo: i to sem učinil vedle rozkázanie VMti, dal sem všem zemenóm věděti, kteří sú u VMti. I rač VMt věděti, že služebníci páně Zdeňkovi z Kašperku jeli Viléma z Dubu dnes, a k tomu i lidi některé, i koně vozné jemu pobrali a slibem jej zavázali, aby se stavěl i s těmi lidmi purkrabí na Kašperce*) tento pátek najprv příští. Již VMt to věda, račte to před se vzieti, atby skrze to k škodě nepřišel, nebť sem já jej s tím stáním obeslal, vedle rozkázanie VMti. Datum Helfenburk, feria V. ante Mariam Nivis annorum oc. LXVIII.

Adam z Drahonic, purkrabí na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

257.

Vitorazský hejtman Janovi z Rosenberka: že nemíní tisknouti služebnisky jeho aniž v čem jim překážeti.

Ve Vitorazi. [1468?] 5. Aug. Orig. č. 2156.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píše o Šolara, služebníka svého, i o lidi jeho i o jiných služebniskuov vašich oc. Račte VMt věděti, jakž sem já zde na Vitorazi, žeť jemu nenie překáženo, ani lidem jeho, než co mají z práva učiniti jeho lidé k tomu hradu, toť dělají; a žádnéhoť přes právo netisku, než co jest od starodávna. Neb já to viem dobře, že VMt s pánem naším u velicé přiezni ste, protož já sobě služebníka vašeho více vážím, než pána mého služebníky. A račte VMt věděti, žeť bych radši VMti slúžil, nežli bych VMti chtěl hněvati, neb mám to prikázání od pána svého. A také rač VMt věděti, žeť jsú měštěné z Myslína veliký pych okazali, když jsú služebníci pána mého nepřátelóm našim brali, tuť jsú je od dobytka odtiskli a vězně jim z rukú brali. Prosím VMti, račte jim prikázati, atby tak všeteční nebyli, neb já mniem tím častěji do toho kraje nahlédati. Datum Vitoraz, feria VI. ante Sixti papae.

Mareš Čejka z Olbramovic, hajtman na Vitorazi oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu na mne laskavému.

*) Vyškovci z Obítece.

258.

Zdeněk ze Šternberka synu svému Janovi: o příměří s Janem Rosenberským a Janem Malovcem.
V Olomouci. 1468, 6. Aug. Přepis č. 2157.

Lásku otcovskou vzkazuji, synu milý! Jakož mi píšeš o toho z Rozmberka, že by chtěl s námi v stánie vstúpiti a smlúvu vziati a na těch páních mocně přestati: tu věc vynesl sem na kněze legata JMt. Tak se JMtí zdá, aby napřed nám proti kacieřom skutečně pomáhal; neb Rožmberský u kněze legata poselstvie své měl, že chce na knězi legatovi se mnú přestati, což se zástie našeho dotýká, a kněz legat jemu odpověď dal, když najprv bude pomáhati svaté viere křesťanské. Což se pak mých a jeho zástie dotýče, že nás JMt o to chce smluviti, aneb na kohožby se JMtí zdálo podati. I milý synu! muožeš dobře rozuměti, žeť mi se nehodí, aniž mohu přes kněze legatovo rozkázanie jinak učiniti. A zdá-li Rožmberskému, ať k knězi legatovi poselstvie učinie o ty věci, proše jeho, aby JMt mezi námi konec ráčil učiniti, neb já se chci tak mieti, což mi JMt rozkáže. To věda, nedělej delšieho příměrie s ním, leč by kněz legat rozkázal a já tobě psal. A v holdy se zase uviežte, ani mé zámky penězi i obilím špihujte, neb rozuměti muožeš, jestliže zámkuov nynie špihovati nebudeš, potom z těžka mohli by je špihovati, neb k žádnému tajdinku nejde s kacieři, neb ta věc musí před se vedena býti. Neb král Uherský JMt zase lidi přijímá, a o ty věci legat JMt také zajtra zde bude, a raddy krále Polského také. Což se pak slepého Malovce*) smlúvy dotýká, nečiň s ním ani s žádným jiným smlúvy, leč napřed křesťani dobří budú. A ten Malovec slepý našeho platu drží padesát kop od Leštna a s tím se vzdy chlubic a o nás zle mluvie, a rád by všechno zlé naše zpuosobil, prve i nynie. I rád bych, aby se jemu škody, kteréž největšie mohú býti, staly. A s kterýmiž smlúvu udělal, svůj čas uhlédaje, vypověz jim příměrie těm, kteříž nejsou křesťané dobří. Ex Olomuc, sabbato post Mariae Nivis anno oc. LXVIII.

Zdeněk z Šternberka, najvyššie purkrabie Pražský a najvyšší hauptman prelát, kniežat, pánov oc.

259.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o nějaké spustlé tvrzi, kterouž křižáci osazují. O Kavkovi Říčanském ze Štěkně, že uzavřel příměří.

V Třeboni. 1468, 7. Aug. Orig. č. 2158.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt psala, abych někoho poslal k shlednutí té tvrze, kteráž se osazuje od křižovníkuov; odeslal sem toho pacholka, kterýž jest svědom, naděje se, že byšte jistú zprávu měli po Martinkovi; a jiní sobě

*) Jana.

netušie, by mohli projeti. Než tak mě zpravují zdejší měšťané v Třeboni, kteříž jsú na ní byli, že jest tvrz zlá a v sobě velmi úzká, a zdi sešlé, a priekopec jakoby dvakrát překročiti mohl a jen což dešťová voda v něm stojí, než nad vraty že jest viežka a na té srubu nenie; a že na ní nikda neopravovali, než což tyto dni opravují, a každý pokládá ji za nic, a někteří pokládají, že by z té příčiny osazovali, chtiece to zbožíčko opanovati Pengarovo [sic]. Ale bez toho nebude, byt lidem neškodili odtud. Posielám VMti kuon Kuzl. Také račte věděti, že Kavka z Štěkně stánie má. Datum Třeboň, dominico in die s. Dominici [sic]*) anno oc. LXVIII.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

260.

Papež Pavel II. biskupovi Passovskému Oldřichovi: dává mu moc rozhřešiti z klateb Jana z Rosenberka a zrušiti interdikt na panstvích jeho, pod jistými výminkami.

V Římě. [1468, Aug.] Přepis překladu souč. č. 2166.

Pavel biskup, sluha služebníkův božích, ctihodnému bratru Oldřichovi, biskupu Pasovskému, zdravie a papežské požehnání. Nenie tajna bratrstvie tvého příčina kledby, vydané skrze poctivé bratří Rudolfa Laventinenského nejprv a potom Vavřince Ferarienského biskupy, jakožto posly a rady naše, proti Janovi z Rozmberka, baronu neb kmetu Českému, a jeho poddaným; neb, jakož nás zpravil Ferarienský, shledali sme, žeš prostředný jako ubrman byl, maje se k těm věcem mezi nimi začetým, jakožto sme předpověděli, poslem naším a Janem svrchupsaným. Ku potvrzení těch věcí ondy vyslal k nám milého syna Linharta, opata Zlaté Koruny v Čechách, posla svého, skrze něho o to stoje, aby kledby prvé řečené rozhřešen byl a záповěď v zemi jeho učiněna zdvižena byla. My znamenavše mezi jinými věcmi, že dříve řečený posel dostatečně přikázanie k tomu nebyl přinesl; od takovéhožto rozhřešení tuto chtiece se zdržeti, o tož více k tobě sme umienili poslati, v celost a opatrnost tvú ufajíce, spravdivú a upriemnú žádostí, kterúžto máš jako křesťanský biskup k pravé viere křesťanské a k jejím pravým následovníkům, užšíš spis kapitul pořád psaných, kterýžto teď v našem listu zavieráme, k tvému lepšímu a opatrnějšímu naučení k tobě posieláme. Protož ty všecky věci skrze Jana a jeho poddacie naplněné a naplniti přikázané, což ty kapituly anebo kusové v sobě mají, aby on pod slavnú přísahú i pod vierú, jako pravý a křesťanský pán neb kmet, a takéž i jeho, slúbili, že kacieřóm prieti a jich se držeti nebudú, a k našim křesťanóm se vši svú mocí přistúpie, i jiné věci učinie, kteréž v takových věcech svatá práva ustavují a prikazují ty jej i jeho

*) V něčem bude pochybeno. Sv. Dominika připadlo r. 1468 na pátek (5. Aug.) Anebo snad náleží tento list až do r. 1470?

prve řečené podacie pokorně žádajícíe od kledby vydané svrchupsané i od jiných závazův a pokut kostelních povinovatých, kterýmiž jsú zavázáni, mocí naší, zvláště v této míře tobě poručené, vedle obyčeje kostelního rozhrěš a záповěď prve řečenú zdvihni; však prve o ty o všecky věci tak skrze nás tobě poručené a skrz tě naplniti přikázané napomena, a poradě se po svých listech s milým synem naším, urozeným mužem Zdeňkem z Šternberka, s jehož dobrou vůlí tyto věci učiniti a konati máš, jehož sme my také skrze jednoho posla k nám poslaného napomenuli. A také s ctihodným bratrem naším Rudolfem Laventinenským již řečeným, leč by snad k samému Laventinenskému pro dalekosť cesty chvíle dalšíe se prodlila, o těch věcech nyní tak tobě poručených přikázanie spolu dáme, jestli snad že by on pro nějakú příčinu až do toho času, až by takovou věc k místu přivedl, prodlil, tomu prelátovi k tomu roku do těch zemí Německých bohďá pošleme. Dán v Římě, u svatého Marka.

261.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o zajatých Rosenberských na Vitorazi, v Chlumu a na Strážsku, o dluzích.

V Třeboni. 1468, 11. Aug. Orig. č. 2169.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož sem VMti prve psal, že purkrabie Vitorazský *) vaše pěší napomenul k stavenie, kteréž zjímal u Veselí a u Nového Hradu, a to proto, že pan Popel **) některým roku dáti nechce. A tak jesti pěších došlo, že jesti se purkrabie Vitorazský zapřisáhl, duokudž těm pan Popel roku nedá, že jich také pustiti nechce. A již se dnes někteří stavějí, a jiní, kteříž se ještě postaviti mají, někteří vrtlie, bojiece se jeho purkrabovy ukrutnosti; a já neviem napomenula-li VMt ty vězně, kteréž máte, aby jimi těmto pacholkuom spomoženo bylo. I prosím já VMti, račte o to pěči jmieti, a zvláště mohla-li by se směna o ně státi; však jinak tito vaši služebníci VMti platni k službě nejsou, a darmo se jim služba dává, a oněch také nepoživate. Také sem VMti nedávno pravil, že VMti lidem chudým z Chlumu ukradli VII dobytků na Ličovské zboží. I psal já o to jemu samému panu Hartlovi Pochoméřovi, ***) neb jesti on toho jednoho zloděje v své vazbě jměl, že i jeho člověku při tom byli pokradli. A on toho již pustil, a vašemu jeho dobytek vrácen nenie. A potom opět vzali těm lidem XXIII dobytka úkradl, jako já byl u Praze, a při tom také ukradli Strážského †) lidem něco, a když jim Mitruos hrozil s pálením, tehdy Strážským vrátili, a když Harovnsk o VMti lidí škodu psal, tehdy listu přijieti nechtěli. I prosím VMti, račte vedle toho stání psáti

*) Sigmund z Mirošovic.

**) Jan z Lobkovic na Rožmberce.

***) Hertneid z Pucheimu (Chmel Reg. 493).

†) Jindřich ze Stráže zemřel 1466; dědici byli synové Michal a Jiří.

jemu panu Hartlovi; té vsi Chlumu říkají německy Puechek*) [sic]. A neviem pověděl-li jest Jarohněv VMti, že té sumy nebožce Oldřichovy Ulřkovy z Hradce VMti déle čekati chtěie. A od Noskovského posílám VMti list, kterak Jarohněvovi odpisuje. Datum Třeboň, feria V. post s. Laurenci anno dni oc. LXVIII. Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď dán.

262.

Purkrabí Helfenburský Adam z Drahonice Janovi z Rosenberka: že Zelenohorští a Kašperští hrozí lidem jeho pálením, nebudouli se holdovati.

B. m. [1468, před 22. Aug.] Opis č. 2259.

Milostivý pane! Mluvili se mnú někteří zemené i lidé VMti, že by jim hrozili Zelenohorští i Kašperští pálením, jestli že se holdovati nebudú; a v tom se mne dotazují, bude-li VMt jmieti delšíe stání s nimi, a dále tak praviece, jestliže VMt delšíeho stání mieti nebudete, že jest jim nelze než lidi holdovati; nebť sú se v kraji našem okolo Pieska i okolo Vodňan i okolo zámku téměř všichni holdovali, a že ti všichni, kteříž sú se sholdovali, proti nim nic pomocni nechtie býti. I také, milostivý pane, i já sem chtěl své lidi holdovati, nebo mi též hrozie pálením. A prosím VMti, račte mi psáti, ať bych věděl, kterak se v tom mieti.

263.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: o volání na vojnu, o novém hlásání kříže a o příměří Rosenberském.

V Prachaticích. [1468], 22. Aug. Orig. č. 2174.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane a příteli milý! Noviny, kteréž mi píšete, sú mi velmi vděčny; ne protože sú noviny, ale protože vaši dobrou vůli a přátelství ke mně shledávám. Pak což se na vojnu volání dotýče, včera sem do Piesku v některé potřeby posílal, a též mi jest rozkázáno; než pravie, že se v Plzeňsku strhnúti mají. Mistr Pavel v Passově z rozkázání vyšších, pravie, že jesti do Mnichova a do jiných zemí Bavorských poslal, aby kříž byl kázán oc. Příměří vaše dobře mi se líbí mezi císařem, ale druhé krátké jest podle toho, jakož pravie. Protož račte na to pomieti, aby k dobrému a k poctivému vašemu i obecnému zvlášť a napřed ta věc mohla přivedena býti. Jestli toho nám všem nemalé ale veliké potřebie, jakož pak VMt tomu dále rozumiete. Což já k dobrému slúžení mohu, toť já rád učiním vždy, jako pánu a příteli dobrému. Datum Prachaticz, fer. II. ante Bartholomei. Jan z Rabenšteina, probošt Vyšehradský, kanclér Český, prothonotarius.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu a příteli dobrému.

*) Míjí se zde zajisté Chlum či Chlumec, který dle P. P. 310 v této době patřil ku panství Třeboňskému. Německé jméno úplně nyní vymizelo; po česku říká se Chlum, po německu Chlumetz.

264.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o pokoji s Hradeckými a Vitorazskými.

V Třeboni. 1468, 25. Aug. Orig. č. 2175.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že sem byl poslal v úterý Mikuláše Pešíka z Bělé k Markvartovi*) hejtmanu do Hradce, prosě jeho, jestliže by tak brzy poselství o dalším stání nepřišlo, aby nepílil na škodu VMti chudých lidí; neb nebude-li jmieti stání další býti, že se lidé chtějí holdovati. I vzkázal mi zase po Pešíkovi, že nechce nic začieti aniž škoditi, než sčekatí Jarohněvova příjezdu, aneb poselství od pána svého. A k tomu také psal purkrabí Vitorazskému, žádaje, aby také nic nezačínal do Jarohněva. A ten list já purkrabí Vitorazskému poslal, i nebylo jeho na Vitorazi; že nemohu rozuměti, co chce činiti, protož VMti to dávám věděti, abyšte se ráčili podle toho také zpraviti, puokudž by se VMti líbilo. Datum Třeboň, feria V. post s. Bartolomei anno oc. LXVIII. Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď dán.

265.

Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka: o žádavách od lidí biskupa Passovského učiněných.

Na Helfenburce. 1468, 28. Aug. Orig. č. 2176.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A rač VMt věděti, že znesli na mě lidé VMti z Chlístova, že by jim pobrali i zajeli všecken dobytek dnes, a tak mě zpravují, žeby byli Němci biskupa Passovského. A vedle toho zajeli v též vsi lidem Vilémovým od Duba. To VMt věduce, račte to opatřiti vedle rozumu vašeho, jakž se VMti zdáti bude. Datum Helfenburk, dominico in die Augustini annorum oc. LXVIII.

Adam z Drahonic, purkrabí na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

266.

Jan z Rosenberka přijímá narovnání, které mezi ním a králem Matiašem prostřednictvím legátů papežských uzavřeno bylo v Olomouci.

V Krumlově. 1468, 31. Aug. Přepis souč. v arch. musejním Rosenb.

Jan z Rozmberka, známo činím všem tiemto listem, že máje zvláštnie nábožné zrenie k svaté stolici apoštolské, od jejiežto celosti a poslušensvie nižádným obyčejem úmysla mého nenie odstúpiti, kruntovnie následovanie máje předkuov a starších mých, kteřížto vždycky pevní, stálí a neporušení v náboženství, v poslušensvie, ctění

*) z Rakovic.

a v řádu, i také protiviece se kacieřóm, vedle též stolice svaté stáli jsú: Když tyto dni najsvětější pan Pavel papež druhý mne napomenul skrze najduostojnějšíeho v boze otce pána, pana Vavřince, biskupa Ferarského, od stolice apoštolské s plnů mocí legata, abych k nějakému jednání a spuosení pro obecné dobré, pro zachování svaté viery křesťanské a pro vykořenění kacieřstva povolenie své dal, a já, jenž z mladosti své svatosvatého poslušenství vždycky syn byl sem, nikdy nic smysliť, rozoměti, pomahati, činiti ani jednati v mysli ustanovil sem, což by k necti též svaté stolice apoštolské, tudiež k útržku mé cti a jménu křesťanskému protivno býti mohlo, předrečenému jednání, ke všem kusóm k zavření, zuostání a rozkázání stolice apoštolské a jejie svatosti legata, plné své povolenie dávám, předjmenované zjednání přijímám, chválím a v něm stojím a státi chci, ve všech jeho rozdielech, kusiech, závazcích a zřiezenie, tuto slovo od slova položených; kteřížto ovšem, jakož jsú skrze téhož najsvětějšíeho otce učiněny, takto se vypisují:

Zjednání *) smlúvy s velikomocným panem Janem z Rozmberka, učiněné v ochtab panny Marije na nebe vzetie, let božích tisícieho, čtyřstého, šestdesátého osmého [1468, 22. Aug.] v městě Olomúci při najjasnějším kniežeti a pánu, panu Mathiášovi, Uherským oc. králi, a při najduostojnějších panem Vavřincem Ferarským a Rudolfem Vratislavským, biskupy, stolice apoštolské legaty.

Najprve, vedle slibu, kterýž jest sám najduostojnějšíemu pánu Vavřincovi, biskupu Ferarskému, stolice apoštolské legatu, léta svrchupsaného učinil, a vedle zřiezenie a znění těch kusów, kteréž jest se držeti zavázal dobrů vierů a skrze nějakého Linharta řečeného, opata kláštera Svaté [sic] Koruny, potom najsvětějšíemu pánu našemu utvrdil a svatosvaté stolici apoštolské, najsvětějšíemu pánu našemu tudiež předjmenovanému najduostojnějšíemu panu Vavřincovi, i také najduostojnějšíemu panu Rudolfovi, biskupu Vratislavskému, stolice apoštolské legatóm, týž velikomocný pan Jan z Rozmberka skrze posly své, totiž mistra Jana Hořického, kanovníka Pražského, Jarohněva z Úsúšie a Viléma z Kozieho, pokorně se poddal, slíbiv najprve, že k rozkázání otce svatého a předjmenovaných legatuov, jakožto pravý syn svatého kostela Římského, náchylen a poslušen bude. Item, že jest se již připojil a připojuje věrným prelatóm, kniežatóm, pánuom, rytieřstvu, městóm a lidem křesťanským pod korunů Českú v poslušenství svaté stolice apoštolské obývající a v jich sprieznění vstupuje a je přijímá: slibuje s nimi státi, živu býti a trvati až na konec té války, kteráž z rozkázání najsvětějšíeho pána našeho začata a oznámena jest proti odstrčenému kacieři Jiříkovi z Poděbrad a proti jeho nevěrnému bludu a jeho tovarišóm; a že křesťanóm dobrů věrů pomáhati bude a radami, prieznní i pomocmi možnými jim pristojen [sic] bude, s nimi u válce i v pokoji spolek mieti bude a proti předjme-

*) Nad tím: zřiezenie. — Ostatně z formy textu viděti, že to jest překlad z latiny.

novaným kacieřóm, jich tovařišóm, jich se přidržejícím a přieznitelóm váleti bude a jim se vedle své možnosti protiviti a odpierati.

Item, že spolu s svrchudotčenými křesťanskými praelaty, kniežaty, pány, rytierstvem a městy najjasnějšího knieže pana Matiaše, Uherského oc. krále, před jmenované války proti kacieřóm, k napomenutí a rozkázání najsvětějšího pána našeho papeže, hlavněho naplnitele, za obránci přijímá a JJti se vším povinným poslušenstvím a možnou pomocí přistrojen býti slibuje dobrou věru, jakožto takovému obránci, též jako jiní předjmenovaní všichni věrní křesťané, jenž pod obranu téhož krále jsú, i také pod hajtmanstvím velikomocného pána Zdeňka z Šternberga, od předřečeného najsvětějšího pána našeho usazeného, jakož i jiní častojmenovaní prelati, kniežata, páni, rytierstvo a města pod korunou království Českého, markrabství Moravského, kniežetství Slezského a Lužického oc. obývající.

Také najjasnější král nahoře jmenovaný pana Jana často jmenovaného vzal jest a bere v obranu Jti své, jakož i jiné všechny předjmenované křesťany.

Item, že odvolal jest a odvolává tu odpověď, kterouž jest CJti odpověděl, a slibuje již potom JJCské radše sloužiti nežli škoditi; a byly-li by které ruoznice mezi těmi stranami jakéž koli, ty všechny z plna podal jest a podává mocně na rozeznání a vyřízení duostojného otce pana Oldřicha, biskupa Passovského.

Kteréžto věci z druhé strany velikomocný pán Rudolf hrabě Sulcký, s svými tovařiši, rady cesařské, v přítomnosti jsúce a tu stojíce, přijali jsú.

Item, aby všechny ruoznice i každá zvláště, kteréžkoli jsú neb býti mohú, kteréž on velikomocný pan Jan z Rozmberka s velikomocným panem Zdenkem z Šternberka až dosavád měl, též zase velikomocný pan Zdeněk proti velikomocnému panu Janovi z Rozmberka, se všemi právy, příčinami a okolnostmi jich, úplně a svobodně oba dva podali jsú a podávají k rozeznání duostojného pana Oldřicha, biskupa Passovského, od nejvyšších až do najnižších, což by on mezi těmi stranami vyřkl, to přijeti mají a k jeho rozeznání a ubrmanství ovšem beze vše odporosti prostě svoliti mají. Item týž pan Jan slíbil jest a slibuje pode ctí a věru, že na hod svatého kříže Povyšení nejprv příští [14. Sept.] Jiřkovi z Poděbrad svrchujmenovanému se všemi jeho tovařiši, přiezniteli a se přidržejícími odpoví a za odpovědné nepřátely jmieti bude, a stranu křesťanskou nahořejmenovanou proti témuž Jiřkovi, tovařišóm jeho a se přidržejícím, vedle vše možnosti své brániti bude.

Item, zuostáno a zavřieno jest, aby kdyžkoli pan Jan z Rozmberka svrchupsané zřízení, smlúvy, kusy a rozdiely ve všem, jakož se svrchu píše, upříemě a dobrou věru, jakožto jiní křesťané učinili jsú, pak svou ctí a věru, svou vlastní pečeti upevnil a utvrdil by, a ty kusy a artikule svrchupsané tak utvrzené a zapečetěné k ruce velebného otce, kněze Hilaria, děkana Pražského, položil, tehdy hned všichni svárové a ruoznice přestaňte, a pan Jan z Rozmberka plný pokoj, srovnání a jednotu se

všemi křesťany měj, a žádný jemu ani jeho žádným obyčejem škoditi ani trápití aby se nepokúšel, ale radši jemu radami a pomocmi, jakožto tovariši a spřízněnému a v obranu najjasnějšího pána a krále vzatému, přieti, přistojen býti má.

Také najdůstojnější pan Vavřinec, biskup a legat předjmenovaný, slíbil a slibuje, že když koli pan Jan z Rozmberka věci předepsané učiní a Jiřskovi z Poděbrad i jeho všem, jakož svrchu dotčeno, odpoví vskutku, hned skrze se nebo jiného, jehož by k tomu jménem svým poslal, pana Jana z Rozmberka a jeho všechny poddané a jeho se přidržející a jenž v té odpovědi s nim stanú, duchovníe i světské, jakož práva ukazují, rozhřeší a vysvobodí ze všech kleteb a pokut kostelních, v kterých jsú až dosavad jakžkoli upadli, záповěď služby božie složí, a je všechny i každého zvláště dokonce ke cti, duostojenství a k prvnímu stavu navrátí i v jednotu svatého kostela římského a v tovařistvie všech věrných křesťanův připojí a vtělí.

Těch věcí k vieře tento list učinil sem a pečetí svou větčí visutú kázal sem upevniti. Dán v Krumlově, den poslední měsíce srpna lét božích tisícíého čtyřstého šestdesátého osmého.

Na rubu pozdější rukou: Jan z Rozmberka tímto listem se zavazuje, že chce proti králi Jiřímu za nepřitele státi. Z čího to ponuknutí?

267.

Vilém ze Lhoty Janovi z Rosenberka: o holdech a pálení jeho lidí.

V Dubě. 1468, 3. Sept. Orig. č. 2179.

Urozený pane, pane můj milostivý! Rač VMt věděti, že mi se škoda stala pálením v neděli na pondělí tu noc [28.—29. Aug.], a že sú mě dopáliti chtěli; ihned v zápětí toho mě dobří lidé vystřiehlí. I mušel sem lidem dopustiti, aby se smluvili o hold ve čtvrtek na svatého Jiljie [1. Sept.]; a o tom sem nevěděl, by VMt stánie měl, jakož mi jest pověděno v pátek po poledni [2. Sept.] o stání. A jiné výmluvy žádné sem zjednati nemohl, jedné, leč by pán jich jim rozkázal propustiti. Milostivý pane! to věduce, VMti prosím, móžli VMt to učiniti která příčinú, račte VMt pomoci té chudině z toho; nebude-li VMti pomoci, oni mušejí dáti a hold veliký, některú a LX měr obilí a peněz XXXV kop, a to ve dvú nedělí od sv. Jiljie. Také, milostivý pane, VMti prosím, aby mne neráčil zapomenúti v mém vězení. Rozumie-li VMt kterak o mně, račte mi dáti věděti, prosím VMti; neb jest purkrabie Kašperský na mě dvornú pótku učinil. Když před VMtí budu, dále VMt toho zpravím. Datum in Dub, sabbato post festum s. Egidii anno oc. LXVIII. Vilém ze Lhoty.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozimberka, pánu mému milostivému.

268.

Ruzín ze Bzí Řehořovi Klaricovi: o věcech vojenských.

V Třeboni. [1468] 3. Sept. Orig. č. 2180.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! A věz, milý příteli, že jest Kustoš dnes ke mně přijel po obeslání, i nechce než osm pavez v tom počtu mieti v padesáti pacholcích. I daj tu věc pánu JMti znáti, a co se JMti bude v té věci zdáti, daj mi toho odpověď po tomto poslu. A teď posielám list Pešíkuov, jemuž porozumieš. A Kustoš tak praví, že chce radši sebe dobrého jednoho pavezníka mieti, nežli dva střelce špatná, a že sú dobří svědomie pacholci. Dán v Třeboni, v sobotu po svatém Jiljí oc.

Ruzín ze Bzie.

Urozenému panoši Řehořovi Claric, příteli mému milému buď.

269.

Jan z Rosenberka dává instrukci poslu svému do Norimberka, aby tam zastavil klenoty kostelní.

B. m. [1468, Sept.] Přepis č. 2167.

Na pány Normberské pamět na zástavu.

Item na pány Normberské vzněsti ode mne, jakož jich tajno by nemělo býti, že sme povstali proti Jiříkovi odvolanému, vedle otce svatého rozkázanie, a to pro vieru křesťanskú, a že by úmysl páně byl zástavu učiniti vám klenotův na zlatě, na stříbře, na drahém kamení i na perlách, při nichž jest znamenitá svátost, od tisíce zlatých až do čtyř; a takovou zástavu, když bych já dal puol léta napřed věděti, pakli by nemohlo tak býti, ale do pěti let, a nemohlo-li by to býti, ale do dvou let, a po dvou letech aby mi oni mohli dáti puol léta napřed věděti a já jim také. A bude-li jim k mysli, ať vypravie jednoho z sebe sem s vámi, a ten aby ohledal ty kusy, a také aby viděli, že sú znamenití odpustci na to vydání, že by mohli požívatí těch. A takž jim to pověděti ode mne, že sem od nebožtíka pana otce svého, dobré paměti, slýchal, kterak sú se k němu měli přátelsky a zvláště v ty časy, když jest s císařem dobré paměti v říši býval, pak maje to do-ufanie k nim, že se také budú přátelsky ke mně mieti; jakož jest můj úmysl také zase se k nim přátelsky mieti, ač by mě kdy v čem potřebovali.

270.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: posílá k němu mistra Mikuláše k jednání.

V Prachaticích, 1468, 6. Sept. Orig. č. 2182.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane a příteli milý! Teď poselám k vám poctivého mistra Mikuláše, služebníka mého, tohoto listu ukazatele; prošm, cožť nyní

jménem mým s vámi bude mluvití, račte jemu věriti, jako bych já sám s vámi mluvil, pro mů službu. Ex Prachatic, feria III. ante Nativitatem s. Mariae annorum cc. LXVIII.)*

Jan z Rabenštejna, probošt Vyšehradský cc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu a příteli dobrému.

271.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: že zemané nechtějí odpovídati králi a že Helfenburku mnohých potřeb se nedostává.

B. m. 1468, 11. Sept. Orig. č. 2183.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. A jakož mi VMt psal, abych zemenóm od VMti pověděl, aby odpověděli vedle VMti králi, i to sem učinil. I račte VMt věděti, že se někteří odpierají a že nechtí odpověděti, menem: Vilém z Dubu, ten praví, žej věznem, a Sulek Zalek [sic]**) ten jest taky neodpověděl, a Mikuláš Lhotský ten pravie, že pečeti nemá doma, než že chce po ni poslati, a jestliže VMt neráčíte jeho pozůstaviti, že chce pečef VMti poslati; a Chval z Lipnice ten jest taky neodpověděl, a Stebňák ten proší VMti, aby ráčili jej v tom pozůstaviti, a že by všecko rád vedle VMti učinil, než že jest člověk starý a velmi nemocný a žeby VMti nic prospěšen v tom nebyl; a Jan Krašlovský ten jest také neodpověděl, a Koce a Buška z Něšovic těch jest doma nebylo v té míře, nebť sú u VMti byli, a Wolf z Doubravice ten jest taky neodpověděl. A dále račte VMt věděti, že máme potřeb málo na zámku a zvlášť žita a sladú, neb to račte věděti, že lidé nic nemají v této míře mláceného obilí, a to proto, že sobě velmi pilně sejí. A taky olova jest velmi málo i prachu, a soli také málo máme a není ji kde zednati. Protož, milostivý pane, račte nás těmi potřebami opatřiti, nebť jest toho pilná potřeba pro zámek. A taky račte věděti, že málo máme hakovnic; muožte-li VMt, račte nám některú poslati. A takž, má-li VMt některého pacholka hodného, ježtoby s pšřtalami uměl střéleti, račte nám ho poslati. I proším VMti, račte na nás pomněti a neračte nás těmi potřebami obmeškati pro všechny věci. Datum dominico post Nativitatem Mariae anno dni LXVIII.

Adam z Drahonic, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

*) Téhož obsahu druhý list (též č. 2182): de dno Prachatic, feria III. ante Exaltationem s. Crucis [13. Sept.].

**) Tak čtu já. — Cf. naproti tomu Památky X. 230.

272.

Jan z Rosenberka Janovi a Oldřichovi Zajícům: že odpadl od krále Jiřího, aby oni totéž učinili.

B. m. [1468, 14.—20. Sept.] Koncept. č. 2165.*

Ode mne Jana z Rozmberka vám urozeným pánům Zajícům, tobě pane Jene a panu Oldřichovi z Hazinburka a z Kosti, věděti vám dávám, že sú na mě přišli věci veliké od otce svatého, a jeho svatosť zastavuje mi vsecky řády křesťanské mně i mým, duchovním i svěckým, i všem na mém panství, jestliže bych se neodtrhl od pana Jiříka z Poděbrad, někdy krále Českého, a to pro přísah jeho nezdržení. A já seznáv od otce svatého takovú věc jistú, ježto jest přísahl panu bohu i všem svatým angelóm i otci svatému na božie miesti, i učinil sem též, jakož i moji předci sú se drželi u poslušenství apoštolské stolice, a že sem se od něho odtrhl a proti němu povstal válekú, vedle otce svatého rozkázanie a vedle říše svaté, jakož jest proti němu povstala válekú a bojováním. Jakož mám za to, že by vás takové veliké věci od otce svatého tajny neměly býti, abyšte se také k těmúž jměli a povstali válekú vedle svaté říše a vedle kniežat a pánův pod korunú Českú i vedle jiných dobrých křesťanův. A protož vám dávám věděti a k tomu vás napomínám, že otec svatý mi tak rozkázal, kterýchž bych mohl dobrých křesťanův dosáhnúti pod korunú Českú, abych je napomenul od jeho svatosti, aby se tak měli a pro vieru křesťanskú bojovali. A ktož by toho neučinil, že jim do čtvrtého kolena vsecky řády křesťanské zavírá, a k tomu vsecky řády časné, což by slušelo na ctihodné a urozené, i příslušností jich jeho svatosť jich odřiekaje, jakož pak ty věci šíře od jeho svatosti sú vyšly. Dajž buoh, abyšte tak ty věci skutečně křesťansky nastúpili, jakož sem vám vzkázanie od otce svatého dal věděti.

273.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o vpádu Němců do země a škodách na Březí a Vimperku i jinde učiněných.

Na Helfenburce. 1468, 18. Sept. Orig. č. 2185.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má VMti! Jakož mi VMt rozkázala, abych VMti dal věděti o Němcích, kteří jsú v kraji byli: VMt račte věděti, že tento pátek [16. Sept.] vtrhli do kraje. Tu hned Vlachovi**) pálili a s tvrzí, a to což jemu nespálili, s tím se holdoval. A ten den také spálili Vlaškoví***) jednu ves, Ahníkoví Budkovskému také jednu ves. Pak včera spálili panu Wintberskému†) několik vsí, a panu Přechovi ze Lčovic také několik vsí spálili. A dnes na úsvitě

*) Že není list tento psán hned po 8. Aug., soudím z toho, že mluví se zde již o vypovězení války králi Jiřímu, což se stalo později. D. Č. IV. 2. 572 a pak číslo 274.

**) Oldřichovi z Březí.

***) Václavovi z Miloňovic.

†) Petr Kaplér ze Sulevic.

přitrhše k Wintrberku k městečku, i dobyli šturmem a vypálili všecko, ale na lidech se žádná škoda nestala s vobů stran. A to učinivše i táhnú dnes zase do Němec. A tak hádají, že pěších mají přes tři tisíce a jízdných přes tisíc koní. A také měli sebů děla velká, ale vozův měli sebů málo, málo přes XX vozův. Také mluvili se mnú Vláškov syn Jan a Jasanského syn, že by chtěli u VMti s desieti koni býti, a Bruonov syn z Bavorova také se dvěma koňoma. I jestli žeby VMti potřebie bylo, VMt račte mi psáti, a po čem by ráčila VMt jim na koň dáti, atbych jim pověděl. O piešťalách na olovo, VMt račte v paměti mieti, atby na zámek bylo posláno. Scriptum Helfenburg, dominico post festum s. Ludmillae anno dc. LXVIII.

Adam z Drahonie, purkrabie Helfenburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

274.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o postavení krále Jiřího u Bystřice, a potřebě domluvit se se Zdeňkem Konopištským před vydáním odpovědných listů.

V Soběslavi. 1468, 19. Sept. Orig. č. 2186.

Urozený pane, pane milostivý! Rač věděti, že služebník váš sem přijel a praví, že ten odvolanec*) leží u Bystřice, a ačkoli úmysl má vždy do kraje sem a na panství vtrhnúti, všakž kvapiti nemienie ani počátku činiti, než čekají odpoviedacích listův. Protož to VMt věda, rač povzdržeti a nechvátati odpoviedacími listy, ažby se VMt prvé shledal se panem Zdeňkem, a namluviece se, učiníte, jakž budete ráčiti a jakž potřeba káže. Protož VMti píši, aby VMt i s knězem děkanem Pražským**) o to také mluvil, aby tak se stalo, jakž potřeba káže. A ráčili VMt i do Hradce to dáti věděti, zdá mi se, [že by] nebylo velmi škodné. Takéť služebník váš tak praví, že by v sobotu [17. Sept.] veliká děla z Prahy přivezli, a chystí se i na rybníky VMti. Datum Soběslav, feria II. post Lamperti anno LXVIII.

Hynek Zub z Dúbravice, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milému milostivému budiž dodán.

275.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: aby mu dal věděti, zdaž jest uzavřeno příměří, zdaž také s císařem a na jak dlouho.

Na Rožmberce. 1468, 19. Sept. Orig. č. 2187.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! VMt rač věděti, že tak slyším, že Výšek, purkrabie z Heršláku, praví, žeby bylo příměří. I prosím VMti,

*) Král Jiří. — Zpráv jiných, že by král tohoto času byl se zdržoval v blízkosti Konopiště, nemám. Cf. Tomek VII. 231 a 234.

**) Hilariem.

raďte mi dáti věděti, jestli to tak, a kdy vstúpeno, a do které chvíle, i s ciesařovú Mti? A mohú-li se lidé na to ubezpečiti, v držení nyníem mém k Rosemberku příslušející, aby doma byli a dělali, což jim potřebie? A kteří sú se lidé holdovali, co sú holduov nedodali, majšli to dodati, čili nic z toho zbožie? Dat. Rosemberk, fer. II. ante Mathaei ap. annorum oc. LXVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosemberka, pánu mně přeznivému.

276.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o pychu Tábořských proti poslu Rosenberskému, kterýž přinesl jim odpovědný list.

V Soběslavi. [1468], 23. Sept. Orig. č. 2188 a.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že sem poslal list odpovědný VMti i jiné listy odpoviedacie na Tábor. A Táborští pustivše posla na město, zdrželi jej do noci a listy zuopatrovati a zapisovali, zejména kdo odpoviedá. Potom kázali poslu v noci pryč z města jeti, a listy s sebu posel mušel vzéti, aby je králi donesl; a dali pod provodiče, pod toho dali [sic] našeho posla kuoň, a toho posla vzavše kuoň, dali pod našeho posla; i pobrali na cestě poslu ty listy všecky. VMt rač v tom rozkázati, jakž ráčí. O též sme panu Zdeňkovi psali a jemu dali, i vidí-li se psáti panu Zdeňkovi VMti [sic]. Datum Soběslav, feria VI. post Mauricii.

Hynek Zub z Dúbravice, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu mému milostivému.

277.

Hejtman Soběslavský Tábořským: stěžuje si na pych, jehož se dopustili proti poslu páně z Rosenberka.

B. m. [1468], 23. Sept. Přepis č. 2188 b.

Ode mne Hynka z Dúbravice, hajtman [sic] na Soběslavi, vám purkmistru a radě města Tábora! Jakož jsem z rozkázanie páně milosti, pána svého, k vám na zámek poslal listy odpovědné, list páně milosti pána svého, list města Budějovic Českých i jiné listy mnoho dobrých lidí, služebníkuov páně milosti: tu ste je přejali a je ohledávali i z nich vypisovali, což se vám zdálo; a k tomu se [sic] pachole přenutili, aby je zase vzal, a on musil vzieti; a tu jste s ním poslali svého purkrábka, kterýž jest u Brěkovce, a pachole s ním jeti mušelo, a vzavše mu jeho koník i dali ste mu horší, a potom jest mu i ten vzat i s listy od vašich. I žádám toho na vás, aby mu koník zase navrácen byl, a ti listové aby tu dodáni byli, kamž slušejí. A zdá mi se, že by toho býti nemělo, by posluom mělo tak bráno a překáženo býti s vobú stranú. Datum feria VI. post Mauricii.

278.

Táborští hejtmanu Soběslavskému: odpovídají k předešlému listu.

V Táboře. [1468], 24. Sept. Přepis č. 2188 b.

Od nás purkmistra a rady Hradiště Tábor tobě Hynku z Dúbravice, hajtmane na Soběslavi! Jakož nám píšeš, že by z rozkázanie pána svého k nám odpovědné listy jeho, tudíž Budějovské, i jiné listy pána tvého služebníkuv poslal, aby ti listové dodání byli, kamž slušejí: tak sme učinili, že sme poslali služebníka páně Brekovcova s tvým pacholetem, neb jest byl je pometal před bránú. I dali sme jemu je zase, aby nesl královské milosti, pánu našemu najmilostivějšímu. A o koník, jakož píšeš, aby vrácen byl: tak praví pan Brekovec, když mu pachole tvé koník zase vrátí, že on služebníkuv svému také káže koník vrátiti. Dán na Táboře, v sobotu před svatým Václavem.

279.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o potřebách pro hradskou čeleď na Helfenburce.

Na Helfenburce. 1468, [24. Sept.] Orig. č. 2201.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. Jakož VMt již poslala čeleď na hrad: i prosím VMti, račte opatřiti, ať šafář jest, ať by kuchyni zpravoval, neb to buoh vie, že bych já toho všeho nemohl zpravovati. I zdá-li se VMti o to psáti Sulkovi, kterýž na zámku jest, aťby to zpravoval. VMt také kuchaře račte nahoru poslati, neb by tento sám tomu nemohl nic učiniti. Také pepř, šafrán i jiné koření VMt račte poslati. Psát sem také prve VMti o Jana, Vláškovu syna, žeby sám druhý s desíeti koňmi chtěl u VMti býti, a Bruona z Bavorova se dvěma koňoma, a VMt nic mi neodepsala. I zdá-li se VMti je přijieti, prosím VMti, račte mi psáti, a po čem by VMt ráčila jim na koň dávat, abych jim uměl pověděti. Scriptum Helfenburk, sabbato Quatuor temporum anno LXVIII.

Adam z Drahonic, purkrabí Helfenburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu mému milostivému.

280.

Purkrabí Kašperský purkrabí Helfenburskému: aby přiměl lidi úřadu svého, ať dodrží holdy.

Na Karlšperce. 1468, 25. Sept. Orig. č. 2206.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Žalujiť na lidi z Strunkovic a z Svinětic, že smluvivše se mnú hold, neplní mi ho; a pán muoj JMt mi píše, abych z holduov smluvených napomínal, a ktož by jich plniti nechtěli, abych jim škodil jakožto nepřátelóm. I poněvadž panství přísluší z těch lidí k tvému úřadu,

drž je k tomu, ať mi smlúvu drží; pakliž by toho učiniti nechtěli, musil bych je k tomu s jich škodú pripraviti. A kterúž by proto škodu vzeli, již by to znal, žeby sami sebu vinni byli. Takéž tebe prosím, daj mi věděti, jestliž Rendl*) u pana z Ronžmberka, a pán muoj má-li býti u Budějovicích? Vieš-li co o tom, vzkaz mi. A slyším, že byšte válku počeli. Jestliže byšte mne co proti nepřátelnom potřebovali, chcif já vám volen býti s lidmi; téhožť vám zase věřím. Tohoť odpovědi prosím. Ex Karlšperk, dominica ante festum Venceslai martyris annorum 3c. LXVIII.

Výšek z Obitec, purkrabí na Karlšperce.

Urozenému panoši Adamovi z Drahonice, purkrabí na Helfmburec, příteli dobrému.

281.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: stěžuje si na purkrabí Choustnického Petra Břekovce.

V Soběslavi. [1468], 26. Sept. Orig. č. 2237.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Rač VMt na toto pomysleti, že pan Břekovec jsa VMti úředníkem, což jest kolivěk věznův zjímáno na Chúsník v té válce za jeho úřadu, všecky jest k sobě zavázal i ještě zavazuje na Tábor, i kamž se jemu líbí; a tak praví, že jest na svojo groš s toho zámku válku vedl a že jsú vězni jeho. A VMti, mám za to, tajno nenie, že jest rozkazoval služebníkóm VMti i dědiinníkóm i lidem poddaným v jiezdy, v chuoze jezdit i choditi, kterýmž jest on služby neplatil, a jsú v tom jeho rozkazování někteří zjímáni, šacování a nevyvazování jim, aniž se jest o koho přičinil, by koho vyvadil; i VMt muožte, to věduce, na to pomysléce, toho pováziece, vedle těch smluv, které jest VMt s ním měla o ten zámek, co by k němu příslušelo a co k VMti, to již jest při VMti. A teď VMti posielám přiepisy, kterak sem Tábořským psal o to, jakož sem tam listy odpovědné slal, i co mi oni na to odpisují. Item mluvil jest se mnú Dúpovec, ráčila-li by VMt přijeti jej v službu žoldnéřskou, jakož VMt jiným dobrým lidem dává, s osmi neb s šesti koňmi. Na ty věci račte VMt rozkázati [sic]. Datum Soběslav, fer. II. ante Venceslai.

Hynek z Dúbravice, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému bd.

282.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o půjčkách peněz a o holdech.

B. m. 1468, 27. Sept. Orig. č. 2238.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. Jakož mi VMt píšete o Kestřanských o těch zlatých: VMt račte věděti, žeť VMti chtie rádi pójčiti, ale ne hned na svatý Havel, ale po svatém Havle dvě neděle; neb také mají od

*) Vilém z Úavy.

lidí bráti v ty časy. VMti posielám list Lhotov, kterýž mi píše o těch jiezdných; i což by se v tom VMti zdálo, račte VMt o tom samému psáti, ať by se on v tom uměl zpravovati. Také VMti posielám list Věškův,*) kterýž mi na konci píše, jestliže bych jeho v čem potřeboval, že mi chce volen býti, téhož na mě žádaje. Prosím VMti, račte mi v tom rozkázati, kterak se mám v tom mieti, neb mě by se to zdálo, abychom sobě byli radni i pomocni proti nepřítelům. Také jakož VMt píšete, kterak se nám vede: VMt račtež věděti, děkujíc pánu Bohu, žeť sú všickni zdraví, a v holdy se přijímají lidé; a dobytek lidem zajímají nepřátelským, ale žeť hajtmáné nejsú v jedné vuoli, což se dotkne těch holdův; a já také neviem, kterak se mám v tom mieti, poněvadž mi VMt o tom nic nepíše. I prosím VMti, račte o to hajtmánům psáti, aťby ty věci byly z jedné vuole jednány, aťbych já také o tom věděl jakožto úředník. Také což sme vsi holdovali, to sme na peníze a na obilí holdovali, a to až do masopusta, neb Vodňanští též do masopusta holdují. Scriptum fer. III. ante s. Venceslai anno LXVIII°. Adam z Drahonice, purkrabí Helfimburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu mému milostivému.

283.

Zachář Kavka z Říčana Janovi z Rozenberka: aby byl od něho na pokoji zanechán.

Ve Štěně. 1468, 28. Sept. Orig. č. 2240.

Služba má VMti, urozený pane a pane milý! Jakož VMt píšete, že jste odpověděli panu Jiříkovi z Kunštatu i jeho všem a že bych já se JMti přidržel: račte věděti, že sem já se žádného nepřidržel, ale vždycky jsem hleděl, chtěl rád obecné zemské svobody užiti i podnes; luoni pak Strakonice svévolný počátek na mě učinili, a já jsem se z nůze musil brániti a též Zelenohorským; ale VMti vždycky sem rád slúžil a všelikú libostí, co jste ráčili rozkázati a požádati, i peněz hotových puojuje, i jakž kdy vaše libostí co líbilo se rozkázati, ve všem sem byl hotov nalezen. I prosím VMti, račte se i na ty věci rozpomenúti a mne račte k mé starosti a k mým přeukrutným nemocem račte [sic] u pokoji nechati. Neb račte věděti, žeť jest na mě malá kořist. Neb VMti žaluji, žeť sú mi všecky vsi spáleny a lidé rozehnáni, a neostalo mi jedině, toliko Štěně. Neb to račte věděti, že u mne lidé vaši, a u mých lidí, statku za několik set mají, a rád bych je v hrsti schoval pro VMt. A raději bych VMti poslúžil, což by s mú ctí bylo, než VMt hněval. I do-ufám VMti, že mi ráčíte dáti pokoje užiti, abych se ještě mohl VMti hoditi s mými dětmi. Také VMti ku paměti přivodíme k [sic] list, kterýž ste ráčili psáti o mne purkrabí Zelenohorskému. Také VMti posielám přiepis smlúvu, kterouž mám s urozeným pánem, panem

*) Viz číslo 280.

Zdeňkem Šternberga oc. Odpovědi dobrotivé žádám po tomto poslu. Datum in Štěkna, in die Venceslai annorum oc. LXVIII°.

Zachář z Říčan.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu na mě laskavému.

284.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o Kavkovi a Čejetických, o vězních na Kašperce a o holdech.

Na Helfenburce. 1468, 28. Sept. Orig. č. 2241.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. List páně Kavkův VMti posielám, i prosím VMti, kterak se mám v tom mieti, račtež vy rozkázati. Také Čejetičtí vzkázali mi, mají-li na VMti péči mieti; i o tom VMt račtež mi psáti, ať bych se v těch věcech uměl zpravovati. VMti prosím o Ahníka*) i o jiné thovařiše, kteříž jsou zjímáni na Kašperk, jestliže jsou již propuštěni a vězení prázdní, aby VMt ráčila o to na Kašperk Výškovi psáti, ať by je také propustil. A jakož VMt píšete, abychom do sv. Martina holdovali: VMti račtež věděti, že tak na krátký čas lidé by se neholdovali, ani bychom je k tomu mohli připravit, neb, aby VMt ráčila věděti, že ona strana do Nového léta dávají rok lidem; i zdá se nám, aby VMt ráčila též nechati, a to pro lidi VMti i pro služebníky, kteříž u VMti jsou. Scriptum Helfmburk, f. IV. ipso die s. Venceslai oc. LXVIII°.

Adam z Drahonic, purkrabie Helfmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu mému milostivému dd.

285.

Týž témuž: o škodách, kteréž lidem Rosenberským činí Diviš Malovec.

B. m. [1468], 2. Oct. Orig. č. 2243.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. Račtež VMt věděti, že Plachtík, kterýž u Diviše Malovce v Libějovicích jest, včera zjev odtud i spálil VMti v Krtelech tři dvory, a to za holdem, neb jsou se ti lidé z Krtel do Vodňan holdovali: i zdá-li se VMti, že bych já také lidem Divišovým hold vypo- věděl, neb sem některé vsi jeho také v hold přijal; i což by se v tom VMti zdálo, račtež mi rozkázati. Také jestliže by odtud VMti více páleno bylo, kterak se mám v tom mieti, VMt račtež mi o tom psáti. Neb VMt račtež v jistotě věděti, žeť se od něho a z té tvrzi VMti lidem nenabyté škody dáti se budou, jestliže VMt v brzkém času toho neopatříte, duokud se lépe na nie neopravie, ať by byla stržena a dobytá. Scriptum dominico post Remigii oc. LXVIII°.

Adam z Drahonic, purkrabie Helfmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu mému milostivému.

*) z Budkova.

286.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o králi Jiřím, že leží u Bystřice, o Choustníku, o holdech Tábořských, o Miličinských.

V Soběslavi. 1468, 2. Oct. Orig. č. 2244.

Urozený pane, pane milostivý! Jakož mi VMt píše o to, což se holdův dotýče, abych je opustil oc: to tak bude podle rozkázání VMti. Pak o směnách, v tomf rád chci pilnost mieti, což najdál budu moci, i obilí. A o tom odvolanci, jakož věděti žádáte, takf tu vždy u Bystřice leží, jakž takž. Teď mi píše Tučák [sic],*) purkrabie Chúsnický, o některých vseh v směnu přijatých s Tháborskými, i o to také, že by ta čeleď, kteráž nahore jest, propalovala oc. Tu VMt rač rozkázati, jakž se VMti zdá. Také teď Tháborští píší o hold některých vsí a chtějí vždy, aby jich bezpečni byli od VMti i ode vsí strany, a sami vždy straně ony i ony výmienky činiece, a mnostvie lidí zjímali VMti a řiedko kdy co zdržie. Přes to pak i v tom rač rozkázati, což ráčíš, nebť teď list jich také VMti posílám. Datum Soběslav, dominica post Remigii anno oc. LXVIII°.

Hynek z Dúbravice, hajtman na Soběslavi.

Teď také VMti posílám list Miličinských, kterak mi píší; radieť se, ale, tak rozumiem, povrhú. Tušímť, že tak jednají, aby v tom farář zuostal, a v tom žádné upřiemosti nenie.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

287.

Jindřich ze Sobětic Janovi z Rosenberka: o hrozcím nebezpečí od vojska královského.

*V Týně nad Vltavou. [1468], 2. Oct.***) Orig. č. 2245.*

Urozený pane a pane mně přeznivý! Služba má napřed VMti. A dávámť VMti věděti, že přijel Záviše z Újezdce od královny Mti z vojsky dnes ke mně; a tak mi praví, že o to hustě mluvie, a zvláště Kostka***) i jiní, že ktož jest s královú Mti na poli nebyl, že naň táhnúti chtějí a jej chtějí hubiti i jeho lidi, a zvláště na Nový Hrad na vaše zbožie, a tudiež i na nás. I račte na to pomysliť a obeslati je, když na pomezí budú, aby služebníkuov vašich i lidí vašich i našich tudiež nehubili. A račtež mi k tomu poraditi; nebť bychme my se neradi tomu dívali, byť nás měli

*) Mikuláš z Tučap.

**) Nenáleží-li list tento i následující do r. 1467? Závadou ovšem je to, co víme z té doby o Novém Hradě (Sedláček III. 210), a i ta okolnost, že r. 1467 Jan z Rosenberka vstoupiv v příměří s jednotníky, naprosto zamítl postavit se nepřátelsky proti králi Jiřimu. Ale jiné některé okolnosti mluví opět proti vročení do r. 1468.

****) Zdeněk. — Byl sice právě 2. Octobr. zemřel, ale zpráva tato vždy se může ještě k němu vztahovati. — Pochybnosti by přestaly, kdyby list dal se vročiti do r. 1467.

i naši chudinu hubiti. Odpovědi vaše žádám po tomto poslu. Datum Týn, dominico post Jeronymi. Henrych z Sobětic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mně přeznivému dd.

288.

Jan z Lažan a Jindřich ze Sobětic Janovi z Rosenberka: o téže věci.

V Týně nad Vltavou. [1468], 3. Oct. Orig. č. 2246.

Urozený pane! Služba naše napřed VMti. A rač VMt věděti, jakož já Henrych VMti sem nyní obelal, kterak sem vystřežen, že by vojháci zase domův jeli z Rakús,*) a že by nám chtěli škoditi i VMti tak, jakožto nepřátelům, tudy na nás táhnúti. I protož, milý pane, rač věděti, žeť sme se svolili s panem Bechyní a s Rynartem s Bernartic, abychme kázali všem svým lidem pohromadě býti mezi Bechyní a Týnem, jestliže by nám chtěli škoditi svévolně, abychme sobě radni a pomocni byli. I protož, milý pane, rač nám TMt k tomu raditi i pomoci, kterak se máme k tomu mieti, nebť nemieníme bez tvé rady nic učiniti. A toho nám rač dáti věděti bez meškání po tomto poslu. Datum Týn, f. II. post Remigii.

Henrych z Sobětic, Jan z Lažan.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, hauptmanu Slezskému, pánu nám přeznivému d.

289.

Litvín z Německé Janovi z Rosenberka: aby byl s poddanými svými obráněn před násilnostmi páne Zdeňkových úředníků na Soběslavi.

V Chotěnicích. [1468, po 4. Oct.] Orig. č. 2061.

Službu svú vzkazuji TMti, urozený pane, pane můj milostivý! A prosím VMti, račte mě vopatrili proti těmto Soběslavským, neb sú mi vzali dva koně a dvě a čtyřdceti prostiček malých; a tu súl sú mi přivezli za ryby. I mluvil sem z Zikmundem, s Vitorazským purkrabí,**) prosě ho, aby mi to kázal zase vrátiti; a von mi odpověděl, že toho učiniti nechce. A pravie, že nemá býti súl prodávána než městě; já sem toho nevěděl, já sem za to ryb dal, a voni sú mi to pobrali u člověka mého ve vsi v noci. I milostivý pane, prosím VMti a jako pána svého milostivého, račte Zikmundovi psáti, ať mi je to zase vráceno aneb zaplaceno. A více VMti prosím a věděti dávám VMti, jako sú mi lidé zjímali IIII člověky v Borotně, i vyručili sú

*) Dalo by se snad toto přivesti v nějaké spojení s tím, co vypravuje Tomek VII. 234—235?

**) K vysvětlení služb, že Soběslav a Choustník dostaly se smlouvou ze dne 4. října 1468 na čas války v držení Zdeňka ze Šternberka. Ale dědičným pánem zůstával Jan z Rosenberka. Oba měli na Choustníku i v Soběslavi své úředníky. Tady také Zikmund z Mirošovic, purkrabí Vitorazský, zdržoval se v Soběslavi.

se XII kopami, a voni upomínají Přeslavu, aby to plyněno [sic] bylo, a hrozíce mi proto chtíce mi pobrati, a zvláště Výrek*) i s jinými služebníky; a já nevím, sú-li tu ti lidé v Mitrovicích na těch spálených sedlístích, neb jim pan Zdeněk spálil, táhna Konopiště retovat, ježto jim nikdy nic nezůstalo; a potom jim na Chlumec a na Sedlčany pobrali, ježto jim nic nezůstalo. Protož, milostivý pane, voni toho šacuňku plyniti nemohú, neb nemají nikdy nic. I prosím VMti, račtež k tomu přičiniti, ať ten šacun [sic] mine, jako můj pán milostivý, neb já jiné obrany nemám, než VMt. Neb jestli že by mě v tom VMt vopustila, tedy by oni hned na můj statek sáhli; a já bych to mušil plyniti, neb sem já sobě do téhodne rok uprosil a jedva. Datum Chotěnicích, oc.

Litvín z Nemeské a Chotěmicech.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozymberka, pánu mému milostivému, list buď dán.

290.

Zdeněk ze Šternberka Mikulášovi ze Sedlce: aby navrátil lidem ze dvou vsí, což jim pobral.

V Budějovicích. 1468, 16. Oct. Orig. č. 2248.

Služba má, Mikuláši milý! Přišli před mě lidé z Pištína a z Česňovic, že jim jest za naším ubezpečestvie[m] k tobě na Sedlce pobráno; i žádáme, aby lidem již psaným, což jim vzato jest, navraceno bylo, a z rukojemstvie toho, kterýmž je zavázal, z něho aby je také propustil, a toho aby jinak nečinil. Datum ex Budways, ipsa dominica festum s. Galli anno oc. LXVIII°.

Zdeněk ze Šternbergka, nejvyšší purgrabie pražský a nejvyšší haitman prelatuov, kniežat, pánuov a obcí křesťanských, v poslušenstvie otce svatého stojícíech, slavné koruny České.

Slovutnému panoši Mikulášovi z Sedlce milému buď.

291.

Týž témuž: o propuštění holdů.

V Budějovicích. 1468, 16. Oct. Orig. č. 2249.

Služba má, Mikuláši milý! Přišli před mě lidé z Nestanic a z Černěvsi, zpravujíce mě, kteraks je zjímal a k tomu je přinutil, aby se tobě holdovali, a vieš dobře, že jsú šli ke mně na Budějovice k holdu. Protož to věda, aby jim ani žádným, kteříž na Budějovice k holdu jdú, nepřekážel. A jakožs holdoval lidi z Nestanic a z Černěvsi, ten hold aby jim propustil. Datum ex Budways, ipsa dominica festum s. Galli anno oc. LXVIII°.

Zdeněk z Šternbergka, nejvyšší purgrabie pražský a nejvyšší haitman prelatuov, kniežat, pánuov i obcí křesťanských, v poslušenstvie otce svatého stojícíech, slavné koruny České.

Slovutnému panoši Mikulášovi z Sedlce, příteli dobrému buď.

*) U Sedláčka III. 161: Jindřich z Ryžemberka (?)

292.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o najímání lidí pěších, a o Vodňanských, jak se sesilují.

B. m. 1468, 16. Oct. Orig. č. 2250.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. Jakož sem s VMtí mluvil o pěších, aby více pěších nahoře bylo, a kterak jest toho velká potřeba na tom zámku: i VMt račtež věděti, že nyní mi se pěší nahazují, chtiec rádi býti, abych je přijal, a mně se toho učiniti nezdá bez VMti vědomie; neb když bych ještě k těm prvním pěším měl XX^u nebo XXX^u pěších k tomu zámku a k té potřebě, jedva by tak dosti bylo. I prosím VMti, jestli žeť se VMti zdá, ať bych je přijímal, račtež mi psáti, mámli je přijímati a po čemž bych jim měl dáti, buďto na puol léta nebo na čtvrt léta, nebo-li na týden; neb na té službě nechtie býti, což sem prvním pěším dával, na puol léta po LXXV gr. — VMt račtež věděti, že nyní na Vodňany drahně jiezdných přibylo, a že sú nám jiezdnými silni, a že pro ně tak volně zámku nesmieme sjéžděti. Také o Vodňanských vězních, jakož mi VMt psala, abych je vsázal, VMt račtež věděti, že dnes k večeru list mi od VMti dán, a já sem jim již o polodni byl rok do sv. Jiří dal a týden napřed věděti, a když jim dám věděti, mají mi je postaviti. Pak kterak VMt rozkázete, tak já rád učiním. Datum dominica ipso die s. Galli anno oc. LXVIII°.

Adam z Drahonie, purkrabie Helfmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberga, pánu mému milostivému.

293.

Týž témuž: o téže věci, pak o zájmu dobytka v Štěchovicích.

Na Helfenbures. 1468, 19. Oct. Orig. č. 2253.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož jsem VMti prve psal o pěších, ještě VMti připomínám; nebť mi se pacholci dobří s dobrou zbrojí a známí naházejí, a tu pod hradem v krčmě jsú, kteřížto jsú sešli z Zelené Hory. A já sem je zdržal, až bych odpověď od VMti měl. Milostivý pane! Mně by se zdálo, aby jich VMt v této míře nikoli neráčil pustiti, nebť jich potřebie jest. Také sem přezvěděl, že by chtěli po VIII gr. na týden vzieti a k tomu ztravu. A jest jich ke třidcieti. Protož, milostivý pane! což v tom VMti úmyslu jest, račte mi to miestně dáti věděti. Pakli by je mohl ještě na menších penězích zjednati, to chci rád učiniti. Také jakož jest pan Zdeněk s VMtí mluvil o ty vsi, kteréž příslušejí k rychtářství Sušickému: rač VMt věděti, že naši sjevše i zajeli jim dobytek z jedné vsi z Štěchovic, a to před dvěma neděloma; a já sem jej dal ve XXII kopách vyručiti. Rač VMti o tom rozkázati, mámli dobytek kázati stavěti, či peníze jmenované vzieti, čili vobé opustiti; neb mi

jest purkrabie Kašperský již o to psal, abych to opustil a z nich nic nebral. Datum Helfmburk, feria IV. p. Galli anno oc. LXVIII°.

Adam z Drahonice, purkrabie Helfmburský.

Uroz. p. p. Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

294.

Lev a Protiva z Rožmitála činí příměří s Janem z Rosenberka.

B. m. 1468, 25. Oct. Opis č. 2253.

Lev z Rožmitála a z Blatné, nejvyšší hofmistr království Českého, Protiva z Rožmitála, známo činíme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří a nebo čtúc slyšeti budú, že sme vstúpili a mocí listu tohoto vstupujem v pravé a křesťanské stánie s zámky s našimi Blatnú, s Rožmitálem, s Střelú, s Přimdú, s Rokycany, s Peckú, s Semily, se všemi služebníky našimi, kteříž jsú u nás a k těm zámkom přisedie, i se všemi lidmi našimi, kteří k těm zámkom příslušejí, s urozeným pánem, panem Janem z Rosenberka, i s zámky jeho se všemi, i s služebníky jeho, i lidmi poddanými v takovéto: kdybychom co chtěli proti němu počínati, jmáme jemu dáti napřed týden věděti, a on nám zase též; a já svrchupsaný Lev, jestliže bych kde byl na kterém zámku KMti aneb na poli s JMtí anebo sám, a chtěl co počínati proti svrchupsanému pánu, jmám se ohraditi, jakož na ten běh záleží. A to slibuju věrně, pravě a křesťansky zdržeti, a toho na svědomie své pečeti k tomuto listu přitiskli sme. Jenž jest psán leta ot božieho narozenie tisícieho čtyřstého šedesátého osmého, ten úterý před svatých Šimoniše a Judy apoštoluov božích.

295.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o zájmech, které činí Oldřich Vlach z Březí, pak o holdech.

B. m. 1468, 27. Oct. Orig. č. 2254.

Urozený pane, pane můj milostivý! Služba má napřed VMti. Račtež VMt věděti, že Vlach z Březie VMti béře a lidem zajímá, i lidi jímá, i také mocí je k holdóm připravuje, i služebníky VMti, sebrav se na tu tvrz; i také jemu pan Bechyně*) něco pěších půjčil, a ty sú tu u něho. Tvrz také opravuje a plot okolo ní dělá zasutý. I račtež VMt na to pomysliť, ať by se taková škoda VMti nedála. Teď VMti listy Kocův i Kraselovského**) posielám, kteréž mi píší, chtiec v holdy VMti sahati. I prosím VMti, račte jim o to psáti, ať by na lidi a v holdy nesahali; neb se listové holdovnie lidem dávají před VMtí i před služebníky i poddanými VMti

*) Borjan.

**) Markvarta?

tak, jakož toho přepis VMt dala. Datum feria V. in vigilia Simonis et Judae apostol. oc. LXVIII°.

Adam z Drahonice, purkrabie Helfmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozenberka, pánu mému milostivému.

296.

Týž témuž: o příměří s panem Lvem z Rožmitála.

Na Helfenburce. 1468, 29. Oc. Orig. č. 2255.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A VMti věděti dávám, že poslal ke mně pan Lev z [sic] Příbřka, Vláškova syna, s listem, kterýž svědčí, že vstupuje s VMtí v stánie, a ten list jest u mne položil. A teď VMti přepis toho posélám.*) A dále ke mně mluvil, že by VMt měli list v táž slova položiti. A toto jest dále ke mně mluvil od pana Lva, jestli že by kde byl pan Lev na králově zámku aneb s králem na poli, a jestli že by co chtěl proti VMti počieti, že se chce ohraditi s svými služebníky, kteréž by tu při sobě jměl, ale zámky svými chtěl by v tom stání státi tak, jakož listové svědčí. A toho jest na mně žádal, abych to VMti věděti dal, aby VMt tím listem neráčili prodlévati, jakož VMt to dále před sebou jmáte. Datum Helfenburk, sabbato post Simonis et Judae apostolorum annorum LXVIII°.

Adam z Drahonice, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

297.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: děkuje mu za přátelské služby a odmítá dvorné řeči, které prý se o něm vedou.

V Prachaticích. [1468], 29. Oct. Orig. č. 2256.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a přáteli dobrý! Děkuji vám jako pánu a příteli, že ste v mém odjezdu, jakož pak od úředníka svého zpraven sem, přátelsky ste se ke mně okazovali, a toho VMti vždy zasluhovati chci. A také služebníky vaše dlúho sem držel, ježto pak bez viny to mi se stalo, než tak nebezpečnost cest tomu jest chtěla. Poselstvie bych rád k vám krátké učinil, než neviem, najdu-li vás doma; protož prosím račte mi to dáti věděti. Slyším také, že někteří dvorné řeči o mně mluvie a to znamenitým pánuom pravie. Pak toť viem, žeť bohda vždy jsem byl a chci býti a sem křesťan dobrý a poslušný, ježto pak toho přede všemi učenými lidmi a zvlášť před otcem svatým toho bych dovésti chtěl. I toť k tomu pravím, žeť nevie co mluvie; a potom pak i vy i urozený pan Zdeněk, pán a přítel muoj, to mají zjevně seznati. Datum Prachaticz, sabbatho post Simonis et Judae.

Jan z Rabenšteina, probošt Vyšehradský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu a příteli milému.

*) Viz číslo 294.

298.

Týž témuž: posílá k němu mistra Mikuláše (viz č. 270).

V Prachaticích. 1468, 1. Nov. Orig. č. 2182.

Urozený pane, pane a přáteli milý! Službu svú vzkazuji. Před několika časy dnuv měl sem úmysl k VMti poslati, ale tak jesti okolo nás zabředeno, že netoliko pilných, ale malých věcí dlúho jeden nemuož vyjednati. I protož ačkoli sem dlúho dlil, však již posélám vám poctivého mistra Mikuláše oc, služebníka svého, kterémuž sem některé věci na vás vznésti poručil. I prosímť v tom, cožť o mně s vámi jménem mým mluviti bude, račte jemu věriti, jakobych já osobně mluvil. Ex Prachatic, in die Animarum anno dni MCCCCLXVIII.

Jan z Rabenštejna, probošt Vyšehradský, kanclér král. Českého.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, pánu a příteli milému.

299.

Týž témuž: o úmluvách, které učinil mistr Mikuláš mezi nimi oběma.

V Prachaticích. [1468], 8. Nov. Orig. č. 2257.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a přáteli milý! Jakož ondy o některé věci mistr Mikuláš s vámi jmenem mým jesti ostal, prosím vás, račte mi o tom, čím najspíše muožete, dáti věděti. Datum Prachatic, fer. III. in die sanctorum Quatuor coronatorum.

Jan z Rabenštejnu, probošt Vyšehradský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu a příteli milému.

300.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o šacování a holdech; o nebezpečném počínání Oldřicha Vlacha z Březí, kterýž dobyl tvrze Něhošovic.

Na Helfenburce. 1468, 10. Nov. Orig. č. 2258.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A teď VMti posielám po Smolškovi L kop; a více sme VMti poslati nemohli. Neb ti vězni, kterýž sú se šacovali v LXVII kopách, ještě sedie a rukojmí jmieti nemohú, by se vypravili; než na postavenie chtěli by je vyručiti. A tak o to mluvie Písečtí i Vodňanští a ta strana jich, jestliže VMt dopustíte šacovati jich lidí, že též VMti lidi chtie šacovati, i holduov jim držeti by nechtěli; nebť VMti lidé mají drahně na rukojmiech. Než rač VMt věděti, žeť jsou ještě žádného člověka VMti nešacovali Písečtí ani Vodňanští; i také by se nám zdálo, aby VMt pro svú chudinu neráčili toho dopúštěti, poněvadž oni v kraji počátku v šacování nečinie. I račte VMt psáti a rozkázati, kterak se jmám v [sic] tomu jmieti. A rač VMt věděti, že jest Vlach

Břeský noci tvrz Něšovice *) Buzickému **) ztekl a ji osadil. Račte se VMt k tomu přičiniti a to opatřiti, aby se VMti tolik škody od něho nedálo; neb jestliže toho VMt v brzké chvíli neopatříte, že se on v tom opraví, a potom by VMti s věším nákladem přišlo dobývati. Datum Helfenburg, fer. V. ante Martini annorum 3c. LXVIII°.

Adam z Drahonice, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

301.

Vlášek z Miloňovic Janovi z Rosenberka: že nemá koho na vojnu poslati, pro veliké záhuby od Vodňanských způsobené.

Na Helfenburce. 1468, 13. Nov. Orig. č. 2260.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A mluvil se mnú purkrabie pan Adam od VMti, abych kázal svým lidem na vojnu hotovu býti: i rač VMt věděti, že Vodňanští vpadše v noci do Jenína, i pobrali jim všecko a potom vypálili, i kostel spálili, tak že jim neostalo žádné krávy ani koníku, a druhé zjímavše i ještě je tam držie; a Němci také mi spálili jednu ves. I nemám jedné ty lidi v Turovém u hradu. I nemám koho vystrojiti na vojnu; a bychť jměl, učinil bych to rád, jakožto sem prvé činil. Datum Helfenburk, dominico ipso die s. Bricii annorum 3c. LXVIII°.

V. Vlášek z Miloňovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

302.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: posílá k němu Jiříka z Veselé k jednání.

V Prachaticích. 1468, 13. Nov. Orig. č. 2182.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a přáteli dobrý! Posílám k vám služebníka svého urozeného panoše Jiříka z Veselé, kterýž některých věcí jménem mým vás zpraví. Prosím vás, což nyní bude mluvit, račte mu věřiti. A o ty věci, o kteréž jesti mistr Mikuláš u vás byl, po svém poslu račte mi bez meškání dáti věděti; za tof velmi prosím, nebť více meškání to nechce pro mé potřebnosti, i také pro dobré. Datum Prachatic, dominico post Martini anno dni MCCCCLXVIII.

Jan z Rabenštejna, probošt Vyšehradský 3c.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu a přáteli dobrému.

*) Něhošovice.

**) Buškovi.

303.

Hynek starší z Budkova Janovi z Rosenberka: o téže věci.

Na Helfenburce. 1468, 13. Nov. Orig. č. 2261.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A mluvil se mnú pan Adam purkrabie od VMti, abych lidem svým kázal na vojnu hotovu býti: i milostivý pane, račte VMt věděti, kdy sú Němci vtrhli do kraje na Wintrberského, tu sú mi všecku vesku spálili, že jest jediný na těch ohništích zuostal, a jiní sú se všichni rozešli; a v Budkově mám čtyři človečky velmi chudé. I muož-li to býti, prosím VMti jakožto pána svého milostivého, račte jich doma nechat; pak-li by VMt co v tom dále rozkázal, v tom já VMt nemiením hněvati, jakožto pána svého milostivého. A také ti lidé přisedie Vlachovi o pole, a vyjdúli, bojím se, by jim nepobral a nespálil. Datum Helfenburk, dominico ipso die s. Briccii annorum oc. LXVIII°.

Hynek starší z Budkova.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

304.

Vitha ze Rzavého purkrabí Krumlovskému: že formanu páně pobraňa súl na Bechyni.

V Dobronicích. 1468, 21. Nov. Orig. č. 2262.

Službu svú vzkazuji, urozený prieteli milý! A vědětiť dávám, žeť sem toho svědom, žeť sú pobrali na Bechyni suol Lapáčkovi, formanu páně, a pobral tě ji Kudeřavec, Ocásek, Jíratuov syn, a Frydluov syn a jiní tři. A vkažoval sem panu Bechyňovi, že chci na ně uručiti, a on mi žádné odpovědi nedal. Datum ex Dobronic, fer. II. in die Praesentationis b. Mariae virg. annorum ex LXVIII°.

Vythá ze Rzavého a na Dobronicích.

Urozenému panoši Kunderátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, prieteli milému.

305.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: že člověku jeho pobrali v Planě súl.

V Prachaticích. 1468, 21. Nov. Orig. č. 2263 a.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a prieteli milý! Člověk muoj mladý Kúdele z Volar koupil jesti frajmarkem na obilé suoli osm prostic v Planých, a Mareš rychtář, jakož mně zpravují, té soli propustiti nechce bez vaše vuole. I prosím vás, pane milý, račte již řečenému rychtáři vašemu prikázati, ať tě ta suol člověku mému propuštěna, nebť on jest křesťan dobrý; a slíbíl ještě mně pod přísahú, že tu suol

v mů moc má přinést a bez mé vuole žádnému jě neprodávati; věřímť, že to ráčíte učiniti. Datum Prachatic, in die Praesentationis s. Mariae anno dni MIII^cLXVIII.

Jan z Rabenštejna, probošt Vyšehradský, kancléř Český oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozumberka, pánu a příteli dobrému.

306.

Týž témuž: aby dovolil dvěma lidem jeho v Krumlově koupiti sůl pro lidi dobré víry křesťanské.

B. m. 1468, 25. Nov. Orig. č. 2263 b.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane a přáteli milý! Tito formané, ukazatelé listu tohoto, vezú k vám do Krumlova anebo na vaše panstvie pšenici; a za to obilé chtěli by soli zase přivést Janovi Hatlákovi a Petrovi Perstlovi, měšťanóm mým, lidem dobrým viery křesťanské; prosímť vás, abyšte pro mě jim ráčili tu suol propustiti a nedopúšťeti žádnému jich hindrovati. Také oni jsú mně slíbili, žeť té soli nemají na neslušná místa podati, než sem do Prachatic ji mají přivézt k potřebě; věřímť vám, že to učiníte. Datum fer. VI. in die Katherinae virg. anno oc. LXVIII°.

Jan z Rabensteina, probošt Vyšehradský, kancléř Český oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu a příteli dobrému, v jeho nebytlí úředníkóm jeho dd.

307.

Úředníci Helfenburští Janovi z Rosenberka: že žoldnéři hradští jimi se zpravovati nechtějí, a hejtman jich odejel; Píseckým třeba bude páliť, neboť oni taktéž činí.

Na Helfenburce. 1468, 26. Nov. Orig. č. 2266.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Věděti VMti dávám, že sme mluvili s těmi dobrými lidmi, kteříž sú na zámku, aby v jiezdy jezdili a v strážích stávali; a jim jest to nelibo a nepřijemno od nás, a tak praviť, že jest je VMt hajtmanu poručila, a že bez jeho vědomie nechtie jezdit; a on, zajev do Krumlova, tamž jest již na druhú neděli. Račte to VMt opatřiti, aťby ti dobří lidé tak darmo na zámku neleželi, aťby se mohlo odpierati nepřítelóm; nebť to račte VMt věděti, žeť VMti panstvie pálé a že holdy jim platny nejsú. I zdálo by se nám, poněvadž VMti panstvie pálé, abychme jim též zase páliť. A najviec z Piesku pálé, a Diviš*) tu jest hajtmanem. Račte VMt rozkázati, máme-li zase páliť. Datum Helfenburg, sabbato post Katherinae virginis a. oc. LXVIII.

Adam z Drahonic, purkrabie na Helfenburce, a Súdek z Dluhé.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozumberka, pánu našemu milostivému.

*) Malovec.

308.

Jan Slovický Janovi z Rosenberka: že by teprv v neděli přijeti mohl.

B. m. [1468], 29. Nov. Orig. č. 2267.

Mnohomocný a urozený pane, pane milostivý! Služba má VMti napřed. Jakož mi VMt píše, abych k VMti nyní ve čtvrtek [1. Dec.] přijel oc. Milostivý pane! rač věděti, že ten den některými věcmi jsem zaneprázdněn, a na zajtře v pátek [2. Dec.], bude-li mne pak co potřebie, račte mi dáti věděti, přijel bych v neděli [4. Dec.], kamž VMt rozkáže. Datum fer. III. in vigilia s. Andreae apostoli.

Jan Slovický z Vranieho oc.

Mnohomocnému a urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu milostivému.

309.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: hájí se z nařknutí, jako by z Prachatic sůl na místa neslušná prodával.

V Prachaticích. 1468, 30. Nov. Orig. č. 2263 c.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane a přáteli milý! Zpraven sem, že ste vy do Pasova vzkázali, aby mně suol dávána nebyla, že by odsad ty věci na místa neslušná se podávaly. I pane milý! račte věděti, ktož to jesti vám pravil, byť jaká suol kam se podávala neslušně s mým vědomím, žeť ten krivdu praví, jako zlý člověk. I prosím, když by potom co takého vás došlo, neračte hned věřiti a psáti, ale račte mě obeslati a prvé mú odpověď slyšeti. Jáť neviem, kterak Němci krychtují v tom, než toť viem, že zde v kraji vždy soli, neřku po městečkách, ale po vsech dosti jest. A o tyť věci i o jiné s vámi služebník muoj, mistr Mikuláš, mluviti bude jmenem mým; račte mu věřiti, jako bych sám osobně mluvil, v tom, cožť nyní s vámi jmenem mým mluviti bude. Datum Prachatic, fer IV. in die s. Andreae anno dni MIII^cLXVIII. Jan z Rabenštejnu, probošt Vyšehradský, kanclér Český oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, panu a přáteli milému.

310.

Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka: o vězně hamerníka.

Na Rožmberce. 1468, 2. Dec. Orig. č. 2268.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivý! Jakož mi VMt píše, kterak jest zpraven, že bych já hamerníka, vězně VMti a k tomu holdovního, jal oc. VMt rač věděti, ktož jest na VMt to vznesl, že mi na tom krátko činí. A ten hamerník mně jest se dostal na dílu, jako jsú věžňové s ním dělení, kteří jsú na

Pibřich*) dobyti Rendlem, VMti hajtnanem; a potom, když sem jej kázal na rukojmie dáti, teprv se holdoval. A když opět potom v Mikalových**) člověka mého drženie ranili, kterýž jest v Krumlově umřel, a čtvero nebo patero telat vzali, a mně tak zpravili, že jest při tom ten hamerník byl anebo syn jeho, kázal sem rukojmie napomenúti a jej postaviti a vsaditi. A buohdá chci se k tomu tak mieti, jakož na to příslušie. Datum Rozmberk, fer. VI. ante festum s. Barbarae virginis annorum oc. LXVIII*.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mně přeznivému.

311.

Purkrabí Choustnický Janovi z Rosenberka: o sporu mezi Tučapy a Kunšem ze Dvorce.

V Choustníce. [1468], 5. Dec. Orig. č. 2269.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt psala o Kunše ze Dvorce a Tučapy, abych mezi ně vyjel a slibem je zavázal k VMti, aby u pokoji byli až do opatření a porovnání toho, což jest mezi nimi: VMt, to sem hned učinil a vyjel k nim. A Tučapi slíbili; než tak, aby Kunšovi lidé do té pře skonání v jich vsi nebývali na žádných kvasiech, než leč by ke mši přišli. A když sem s Kunšem mluvil o též a jemu pověděl, že sú Tučapi slíbili, než to vymluvili, aby lidé Kunšovi v jich vsi kvasuov neměli, tu Kuneš odepřel, že slíbiti nechce proto, by jeho lidé tam neměli bývati na kvasiech neb o jiné potřeby. I list VMti jemu sem ukazoval; než tak mi Kuneš řekl, že o to chce brzo sám s VMtí rozmluviti. A tak sú žádného slibu neučinili, poněvadž Kuneš neslбил. Já sem to Tučapuom věděti dal, že jest on neslбил. Toť VMti věduce, račte v tom rozkázati jim, což se VMti zdá, nebť já rozumiem, žeť se obojí táhnú na to, aby jim VMt v tom rozkazovati ráčila oc. Dat. Chúsník, fer. II. post festum s. Barbarae virg.

Vilém,***) purkrabie Chúsnický.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému bd.

312.

Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka: o žoldnících.

Na Helfenbures. 1468, 6. Dec. Orig. č. 2270.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Rač VMt věděti, že sme s Heřmanem mluvili, jakož nám VMt rozkázala, aby hajtnanem byl nad těmi dobrými lidmi, kteříž sú na zámku. A jemu se toho učiniti nezdálo; než přeprosili sme jej, aby tu práci na se vzal do vánoc. I to jest učinil. Než tak za to máme, jestli že VMt budete

*) Piberschlag = Veveří.

**) Mikuly (Migolz).

***) z Kozho?

s ním mluvíti, že tu práci na se déle vezme. A rač VMt věděti, jakož VMt rozkázala Kolmanovi, aby s těmi Němci mluvil, kteříž sú jiezni při těch pěších, aby zuostali v Krumlově: a oni tak pravie, že jest jim nic nepověděl. I kázal sem jim, aby zase jeli; a oni toho odpierají, že nechtie té rotý roztrhnúti; a jest jich jieznych VIII koní. I račte s tím rozkázati, kterak jmám s tím činiti; neb to račte věděti, že sem jich zuostavil v zámku L koní, krom těch Němcuov; a již by jich v této miece více potrebie nebylo přes toto. Datum Helfenburg, fer. III. ipso die s. Nicolai annorum oc. LXVIII°.

Adam z Drahonice, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

313.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: o škodě, která se stala jeho poddanému.

B. m. 1468, 7. Dec. Orig. č. 2271.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a přáteli milý! Listu tohoto ukazatel Linhart ze Lhotky, člověk muoj, vznesl jest na mě, kterak z Najmu*) vezl pšenice vuoz do Prachatic Železkovi z Turového, služebníku vašemu, a vaši služebníci dnes, v středu po svatém Mikuláši, tito zejmena, uhodivše naň, Holkovec, Snědl a Opl, vypřiehli jemu jeden kuon z vozu a jej s sebu pojeli, jakož také purkrabie váš z Helfmburka ty jisté na ceduli také napsaný dal jest, kterýž vám teď posielám. Prosím vás, abyšte ráčili vašim služebníkům napřed jmenovaným ten kuon člověku mému zase vrátiti, věře vám úplně, že to učiniti ráčíte, nebť jest velmi chudý a robotný člověk. Datum fer. IV. post b. Nicolai episcopi anno oc. LXVIII°.

Jan z Rabštejna, probošt Vyšehradský, kanclér královstvie Českého.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberga, pánu a přáteli mému dobrému dd.

314.

Úředníci Soběslavští Janovi z Rosenberka: že služebníci páně Zdeňkovi odpověděli Burjanovi z Lažan a na Bechyni.

V Soběslavi. [1468], 12. Dec. Orig. č. 2272.

Urozený pane, pane náš milostivý! Rač VMt věděti, že někteří dobří lidé, služebníci páně Zdeňkovi, kteříž sú na Dobronicích, odpověděli jsú Bechyňkovi a jemu škodu učinili i činie pálením i jinak. A porozumieváme, že i Poláci, ti dobří lidé, kteříž sú na Soběslavi, že úmysl mají také jemu odpověděti. Ale tak slyšíme, že jest sám pan Zdeněk jemu neodpověděl. Také jest již lidi Bechyňka někeré krále odvolaného na zámek svuoj pustil. I pane milý! prosíme VMti, račte nám dáti věděti, kterak se v té věci máme mieti? Neb tomu rozumieme, že jemu pálení mienie,

*) ze Znojma.

což má. A bude-li s toho zámku válka vedena proti VMti a služebníkům vašim, odtud na panství VMti mnoho veliká záhuba přijíti i na nás na všechny, kteří tomu zámku přisedíme; ale nyní ještě tomu nemůžeme rozuměti, budou-li s toho zámku škoditi VMti i nám, neb nerozumíme, by s ním VMt v odpovědi byla, ani my nemienili bychme odpověděti jemu, leč nám VMt rozkáže. I prosíme VMti, račte nám dáti znáti, kterak se máme v té věci mieti, abychme se věděli a uměli opatřiti i své chudé lidi. Ex Soběslav, fer. II. ante Luciae.

Hynek Zub, hajtmán na Soběslavi; Jan Baba z Chotěmic;

Vilém s Kozieho, i jiní zemené VMti, kteří v Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému bd.

315.

Miličínští Janovi z Rosenberka: o velikých záhubách, které se jim staly od lidí páne Zdeňkových a dějů od šlechticů okolních.

V Miličíně. 1468, 13. Dec. Orig. č. 2273.

Službu naši poddanů vzkazujem, urozený pane, pane náš milostivý VMti! I račtež věděti, milostivý pane, o našich velikých škodách a nedostatkách, kterak sme velice zahubeni, nejprv od pana Trčky*) na Vlašim zájmem; a když urozený pan Zdeněk JMt jel Konopišti, tu jest odpočíval v městečku u nás, tam i zase jeda, a tu se nám od JMti veliká škoda stala: vzali sousedům XXIII koní, z těch se nevrátilo než tři koni; a několik vozův vzeli, a z stodol vypicovali; a některým sousedům i z komor se škoda stala; a poslední jedouc i městečko zapálili; by se tak brzo sousedé nebuli sběhli, bula by se veliká škoda stala; i tak jeden dům shořal. A druhú noc, milostivý pane, po tom tažení přislali na nás z bašt i zebrali městečko že zelo [sic], kde co zůstalo, a některé sousedy zjímali, že sme jedva holdem je vyplatili. I milostivý pane, po těch záhubách museli sme u veliké holdy vstúpiti, nejprv na Buorotín dali sme L kop, na bašty před Konopiště XLV kop, do Sedlčan XXX kop, na Vlašim XX kop, na Šebířov; ten**) sousedy jímá; nyní dva má, a spálením vdy hrozí, že proň nikam z městečka nesmieme, a vdy chce holdu. I náš milostivý pane, račte VMt věděti, a prosíme VMti, račtež VMt nám radni i pomocni býti, jako náš pán milostivý, neb již to pán buoh vie, nemáme se nač více holdovati; neb již teď vo Vánocech jedny nám holdy vyndá. I milostivý pane, v ty holdy sme se podvolili, jen aby nám střechy zůstaly. I milostivý pane, prosíme VMti, abyšte nám neráčili VMt za zlé mieti, že sme ústně nepřijeli k VMti; to pán buoh vie, žeť nesmieme. Datum Miličín, ipso Luciae annorum cc. LXVIII°.

V poslušenství poddaní VMti rychtář, konšel i vobec městečka Miličína.

*) Mikuláš.

**) t. j. majetník Šebířova; snad pan Radslav. (Sedláček IV. 249.)

Milostivý pane! Prosíme VMti, nerač VMt nám v tom za zlé mieti, žeť sme k VMti více neposlali pro nebezpečnost jedné jednoho z konšel, a to pro velikú nebezpečnost na cestách. I věříme VMti, že nám VMt v tom za zlé mieti nebude, jako náš milostivý pán.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožberka, pánu našemu milostivému na nás laskavému bd.

316.

Hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka: o holdech a směnách vsí.

V Soběslavi. 1468, 15. Dec. Orig. č. 2274.

Urozený pane, pane milostivý! Jakož VMt před chvílí povolenie dal k tomu, ktežby které směny v holdiech ves proti vsi jíti mohly a bezpečny býti, i na to počet sem poslal; stalo se jest i ovšem na drahně místech, a to do Vánoc toliko, ale mnohýmť zdržáno nenie; pak nynie lidé VMti o též nabiehají, chtiece rádi v směnách tak býti, tu kdež sú směny zdržány; kterézto lidi teď k VMti posielám, a to proto, muože-li VMt se panem Zdeňkem tu věc tak upevniti i s Keharem,*) aby holdy a takové směny držány byly, dobrét by bylo; nébrž pro buoh, rač se pro chudinku k tomu přičiniti, nebť přieliš velikú úzkost na vše strany trpí. Neb jestliže by se ta věc držeti neměla, jako prvé na několikero, nerad bych, by pečeť vaše v lechkost a jako v posměch i s hanbú vycházeti měla. Odpovědi spěšné prosím i pro jiné lidi, kteřž nabiehají o týž běh. Datum Soběslav, f. V. quatuor temporum Luciae anno oc. LXVIII.

Hynek z Dúbravice, hajtman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozumberka, pánu mému milostivému bd.

317.

Jan z Žimutic Janovi z Rosenberka: prost, aby se svými lidmi na pokoji byl zanechán, a vykládá své zásluhy o poddané Rosenberské.

V Bechyni. 1468, 17. Dec. Orig. č. 2275.

Služba má napřed VMti, urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píšete, abych tento pondělí najprv přišti k VMti přijel: račte věděti, že to buoh vie, pro svú nemoc že jeti nemohu. A také slyším, že by mi vaši chtěli na Třeboň po-brati. Račte VMt obeslati, ať by mi nebrali, nebo já VMti rád slůžím, jakož na mě na nemocného slušie. A jakož sem VMti prvé psal o se a o své lidi, prosím VMti, račte se přimluviti ku panu Zdeňkovi, aby JMt ráčil prikázati, aby mně a mým lidem JMti služebníci nebrali ani jiných záhub na mě a na mé lidi činili. Nebo račte věděti, že když panu Burianovi**) počeli pálití, že chtěl VMti i zemanóm VMti na-

*) Úředník Šternberský v Soběslavi. Později (viz č. 327) píše se také Gehar.

**) Bechyňovi z Lažan.

pořád páliť: a já s jinými dobrými lidmi, kteříž VMti přejí, prosil sem, aby toho nečinil a nedal páliť, a tak že sme to těžce zprosili až do této doby. Ale jiných záhub nemoh' sem s těmi dobrými lidmi zprositi. Již jest nám to pověděl na místo, jestliže již naň zase ohněm počnú, že chce páliť VMti i zemanóm VMti, což moci bude. Také VMt prosím, jestli muoj byt proti VMti na Bechyni, račte mi psáti, když bych se zhojil, ať bych svú věc opatřil. A jestližeby VMt nemohli mně a mým lidem zjednati, aby u pokoji byli, prosím VMti, ať by na ně záhubú nesahali, ale aťby v podobný hold uvedeni byli. Datum Bechyň, sabbato post festum b. Luciae anno oc. LXVIII°.

Jan z Žimutic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému buď list dán.

318.

Úředníci na Sedlci Janovi z Rosenberka: o nedostatečnosti vojska, a o nebezpečí, které jim hrozí z Malovic, z Libějic a z Hluboké.

Na Sedlci. [1468]. Orig. č. 2277.

Služba má napřed pane, pane náš milostivý! A račte věděti, že ti pěší, kteréž máme, nic nám prospěšni nejsou, neb v chůzi nemohú choditi ani v stráži státi*) a že jen je darmo chováme, a útrata veliká s nimi zdáli se VMti, že by nám jich ostalo a přidal nám některé jjezné, abychom měli XXV jjezných, že by nám prospěšněji byli, nežli ti všickni pěší. A račte věděti, že sú maní na Malovicích a na Libějicích a na Hluboké jjeznými silni a na nás strahují, neb vědí, že nás málo jest. A také račte obeslati pana Zdenka, ať osadí Vlhlavy jjeznými, nám ku pomoci, abychom se sjježděli spolu. A o Pištínských račte nám odpověď dáti, máme-li vzieti ty peníze, čili nic, neb nás Budějčtí vždy obslají. A odpověď nám račte dáti o těch pěších, neb jest útrata daremní. Datum na Sedlci.

Mikoláš a Drochovec.**)

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu našemu milostivému buď list d.

319.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o stížnosti Petra z Lindy, jehož lidem v Borovanech po-bráno na Nový Hrad.

B. m. [1468]. Cedula č. 2279.

Po napsání tohoto listu poslal Petr z Lindy po mě a pravil mi, že jeho lidem v Borovanech včera zajali dobytek na Nový Hrad, a prosil mne, abych VMti o to psal, jestli to s VMti rozkázaniem, předkládaje, že jest při mně na VMti zámku, bylo-li by VMti co ne k vuoli, že by jemu mělo o to psáno býti, a že se jest on

*) Vytrženo.

**) Jindřich z Pláně.

nikda jinak neměl než k VMti službě a vuoli, puokudž najdál mohl, a netoliko slúže, ale že jest svěřil a zavázal to zádušie VMti k obraně, ale toto že by nebyla obrana, ale škoda. A velmi tu věc před dobrými lidmi rozšiřoval a žalostivě mluvil, a pravě, že jemu luoni také škozeno, a poněvadž se jemu tak děje, že jest tu věc dskami proto tak zavázal, že to změnití muož. I račtež tu věc opatřiti, jakž VMt ráčí, abyšte na tom větš škody nevzali. Také jest toho dotekl, jestliže by bylo proto zajato, že jeho lidé na Stropnici robotují, že také i vaši robotují, a též i že jeho z mušenje, a bohda že jinak nic.

320.

Jan Lhota z Dlouhé Vsi purkrabí Helfenburskému: že zjednal 50 koní a snad i více pro pana Jana Rosenberského.

Na Chanovicích. [1468]. Orig. č. 2280.

Službu svú vzkazuji, urozený bratře milý! A věděti dávám, že sem zednal pánu padesáte koní dobrých pacholků, a snad bude více, tak za to mám; pošli ine, což móheš nyspieše, aby toho nezmeškal, bude-li třeba pánu JMti, ješto se na ně bude moci ubezpečiti; a kam jim káže jeti a de, že jim za škody státi, a po čem jim dáti služby a zvláště tě, aby jim stal za škody ode mne, a doku službu mají mieti. A také, milý bratře, prosím tebe, aby to udělal pro mě; a Vondřeje bratra také pros o Jindřicha, jakotě u tebe byl, aby jemu radní a pomocni byli, což budete moci, nebť má u mne býti; a tohoť vířím i úfám. Dán na Chanových [sic].

Jan Lhota mlazší z Dlouhé Vsi.

Urozenému panoši Adamovi z Drahonic, purkrabí na Helfimburce, bratru milému buď dán.

321.

Jan Rous a Ondřej Prindl Janovi z Rosenberka: žádají, aby Bejšovci něco z jeho statku bylo navraceno.

V Budějovicích. 1469, 15. Jan. Orig. č. 2282.

Služba naše VMti, urozený pane, pane milý! Jakož jest s VMtí mluvil pan Zdeněk o Bejšovce, i psal jest nám nenie, abychom VMti prosili, aby VMt ráčila jemu kázati vrátiti, nemuože-li jiného, ale šaty jeho ženy ložnie i chodicie a tenata. I prosíme, milý pane, VMti, aby VMt ráčila kázati vrátiti pro naše službu. Odpovědi žádáme od VMti po tomto poslu. Datum Budějic, die dominico ante Anthoni anno 3c. LXVIII°.

Jan Rous z Čemnic; Ondřej Prindl z Averbach.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu na nás laskavému i milostivému d.

322.

Petr Kaplér Janovi z Rosenberka: o dobytek poddaným jeho na Helfenburk vzatý.

Ve Wintberce. 1469, 11. Febr. Orig. č. 2285.

Služba má napřed VMti, urozený pane, pane milý! Psal sem VMti před sím o vzatek lidí mých [.*] že s puole na Helfenburk oc. I odepsali ste mi VMt [že ráčíte] Adama, úředníka VMti, obeslati, aby ten dobytek byl dále dán na rukojmie do lepšího uptanie. A s tím sem Adama obeslal; a on mi píše, že VMt s tím ste jeho neobeslali ještě. A ten dobytek dal na rukojmie na hotové peníze na masopust najprv příští. Protož, milostivý pane, vždyť VMti prosím jakožto pána na mě laskavého, abyste ten vzatek kázali propustiti, a shledáte VMt, že se jinak neuptáte, než žeť sú to lidé moji; a plné do-ufanie maje k VMti, že mi se VMt o to více starati nedáte; a tohoť prosím VMti odpovědi listem při tomto poslu. Dat. ex Wintbergk, sabbato post Scolastice anno dni oc. LXIX.

Petr Kaplér z Sulejevic a z Wintbergka.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu na mně laskavému.

323.

Jarohněv Vojhák Janovi z Rosenberka: že k jízdě hotov býti nemůže.

V Kútě. [1469], 12. Febr. Orig. č. 2286.

Služba má napřed VMti, urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož VMt píše o jездě, abych se na hotově měl, když by VMt obeslala: i račte věděti, že mně jest nelze než v Praze o Suchých dnech státi, jinak bych škodu vzal. I věřím VMti, že mi neráčíte v tom za zlé mieti. Dán v Kútě, v tu neděli před sv. Valentinem.

Jarohněv Vojhák z Kúta.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka a na Krumlově, pánu mému milostivému buď list d.

324.

Hejtman Hradecký Zdeslavovi ze Šternberka: o příměří mezi králi Jiřím a Matiašem uzavřeném.

V Hradci Jindř. 1469, 1. Mart. Orig. č. 2287.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane muoj milostivý! Rač VMt věděti, že píše mi Jošt tyto noviny: že uloženo jest příměrie mezi králem JMti a pánem naším a tím odvolaným, až do Velikonoci, a tu má sjezd býti v Olomúci o ty věci. A dále mě ten posel zpravil, že by ten odvolaný byl a mluvil se páně Mtí. I račtež

*) Vytrženo.

to dáti věděti pánu z Rozmberka, jestli že se VMti zdáti bude. Ex Nova Domo, f. IV. ante dominicam Oculi oc. LXIX. Markvart z Rakovic, hajtmán na Hradci.

Urozenému pánu, panu Zdeslavovi z Šternberka, pánu mému milostivému buď.

325.

Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka: že úředník Šternberský Soběslavským stěžuje jízdu do Lince na jarmark.

B. m. [1469], 29. Mart. Orig. č. 2291.

Urozený pane, pane můj milostivý! Rač VMt věděti, že nyní tento pondělí [27. Mart.] minulý Gehar*) přijel do Soběslavi, a v úterý potom [28. Mart], svolav měšťany VMti, i mluvil s nimi, aby brali minici [sic] tu bílou; a dále to jim všem oznámil, kdožbykoli chtěli jeti do Lince na jarmark, aby z každého postavu dali jemu po zlatém, a toho že by jinak nechtěl proměnit. I milostivý pane! Rač VMt věděti, že šúkenfci v Soběslavi, lidé VMti, málo vlny mají; pro tyto nesnáze, kteréž se dějí, neměli kde kupovati, nesmějíce nikam vyjeti; než tu vlnu, kterouž jsou ještě prvé jměli, na sukno zdelavše, i rádi by tam v Linci toho odbyli; a za to aby tam, prodadúce, i koření, bavlny, mýdla i jiných rozličných potřeb, bez nichžto těžko jest býti zde v kraji, dobytí mohli, a za to opět vlny dobytí, jakož se i jiná léta vždy dalo a jednalo. A tak se lidé mohli živiti za VMti, a v tom kraj potřebami takovými opatrovali. I milostivý pane, rač VMt o to rozmluviti s panem Zdeňkem s JMti, ať by neráčil toho dopustiti JMt na vaše lidi, by tak měli sůžení býti, nebť bychom my i všichni obyvatelé pod VMti nedostatky jmieti musili tu v kraji. Script. fer. IV. ante festum Paschae.

Pavel z Prahy.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

326.

Petr Kaplér z Sulejovic Anně z Rosenberka: o nepřátelství svém s proboštem Drkolenským.

Na Wintrberce. 1469, 20. April. Orig. č. 2293 a.

Jasná kněžno a paní, paní milostivá! Služba má napřed VMti. A VJt píšete mi o probošta Drkolenského, žádajíce, ať bych jemu a lidem jeho nepřekážel; i dále psaní VMti srozuměl sem. I rač VJt věděti, že ten probošt Drkolenský jest muoj nepřítel a jest příčina mé i myech chudých lidí zahubenie; a já žádnou péči neměl sem naň, a byl bych jemu raději slúžil; ale on svévolně učinil mi se nepřitelem. I miením jemu se bohdá oplatiti a k němu hleděti; ale podle uloženie přímětie nyní mezi námi, chci se bohdá v tom zachovati do toho času. A jasná kněžno

*) Viz číslo 316.

a milostivá paní! Což bych já najdále mohl, chtěl bych se VJti rád zachovati.
Datum Wintrbergk, fer. V. post Tiburci anno dni oc. LXIX°.

Petr Kaplér z Sulejevic a z Winterbergka.

Jasně kněžně a paní, paní Anně z Rožmberka*) z Velikého Hlohova, paní mně přeznivé a milostivé.

327.

Jan z Rosenberka Petru Kaplérovi: v téže věci.

B. m. [1469, po 20. Apríl.] Koncept č. 2293 b.

Služba naše, pane Petře milý! Jakos nám psal, kterak proboštovi Drkolenskému škoditi chceš oc. Když u nás byl, tuť sme pověděli, kterak diel toho zboží Drkolenského jest naše nadanie a naše panstvie, jakožť je teď vypsané posieláme, jakos toho žádal, věriece tobě, že na tom překážeti nedopustíš. A což se jiného jich zboží dotýče, máme za to, že pamatuješ, kterak přímírie křesťanské, vysoce zavázané, jest učiněno, v kterémžto CMt, kněz b. Pasovský i všickni jejich poddaní, duchovní i světští, primienění jsú, a my také za to příměrie s jedné strany stojíme. Pro takový úmysl, ačby ty vždy tím škoditi chtěl, věřímeť, že přes naše panstvie škoditi nebudeš, nebť by nám to k hanbě i škodě bylo, poněvadž za to stojíme.

328.

Král Matiaš přijímá Jana z Rosenberka do své služby.

V Olomúci. 1469, 13. Mai. Orig. č. 2295.

My Mathyáš, z božie milosti král Uherský, Český oc, oznamujem tiemto listem všem, že urozeného Jana z Rozmberka přijali jsme v naši službu, a jest již služebníkem a poddaným věrným naším milým, od dání listu tohoto do plného pořádku zbehlého roku, tak že jemu jmáme v tom roce dáti za jeho věrnou službu dva tisíce zlatých; a on již psaný Jan z Rožmberka má nám věrně a pravě beze lsti slúžiti i pomáhati protiv všelikým nepřítelům našim tak, jakožto na věrného služebníka slušie. A pro lepší jistotu pečť naši královskou kázali jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán v Olomúci [v sobotu] před svátkem svatě Žophie, leta od narození syna božieho tisícieho, čtyrstého, šedesátého devátého, let království našich Uherského leta dvanáctého a korunování šestého, království Českého leta prvního.

L. S.

*) Matka Jana z Rosenberka, dcera Jindřicha, knížete Hlohovského.

329.

Budějovičtí úředníkům Krumlovským: stěžují si do Bernarda Talafúsa z Říčan.

B. m. 1469, 16. Mai. Orig. č. 2296.

Službu svú, slovutní přátelé milí, vzkazujem. Věděti vám dáváme, že Talafús svého dvoru opravovati ještě nepřestává, i nemuožem rozoměti, na jaký on běh ty věci dělá; ač se nám pěknými slovy vymlívá, ale nadlech [sic] takové opravování mohlo by páně Mti, nám a našim lidem, více ke škodě než k zisku býti, poněvadž lidé ne vždy jednoho ducha jsú. Protož zdá se nám, abyšte vy někoho rozomného k nám sem vypravili, abychom o ty věci jednostajně s Talafúsem mluvili, a toho nedopúštěli, neb se to proti řádu a obyčeji děje. Což v tom úmysla vašeho bude, dajte nám při tomto poslu věděti. Datum f. III. post Ascensionem domini anno oc. LXIX°.

Purgmistr a rada města Budějovského.

Slovutným panošiem Petrovi z Mikovic a z Pernštajnce a Příbíkovi Hadovi z Paběnic miestopurkrabie na Krumlově, přátelóm milým.

330.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: že z Dobronic páli se panu Burjanovi Bechyňovi z Lažan, a že Táborští spolu s Bechyňi se zbírají k jízdě.

Ve Třeboni. 1469, 18. Mai. Orig. č. 2297.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Věděti VMti dávám, že se v tomto stánie z Dobronic škodie Bechyňkovi braniem i páleniem, a on proto služebníkóm VMti i jiným dobrým lidem zase škodí a páli. A to dáno na Krumlově v úterý [16. Mai] věděti. I mně včera [17. Mai] v Budějovicích praveno, že něco lidí jiezdných na Bechyňi přibylo, a že by se Táborští i jiní té strany sbierali, chtiec do kraje vtrhnúti na VMti škodu. Pro tu příčinu i mluvil sem o to včera s panem Zdeslavem,* a on praví, že se jemu to nelíbí, a že jest jemu pan otec jeho tak dalece neporučil, než že tiem úředníci vládnú. Avšak pan Jan Kocovský a Rús radili jemu, aby to na se přejal, a psal na Dobronice a prikázal, aby těch výtržek a nesnází nechali a přestali. I psal jest včera o to, i Talafúsovi řekl prikázati, aby více neškodil; ale já se bojím, že jest to již pozdě, jestli že jsú lidé přibyli na Bechyňi. A proto račte tiem opatrněji jeti; ale ráčteli, pošliť něco pěších proti VMti. A račte věděti, žeť jest Rendl**) na Hluboce umřel. Datum Třeboň, fer. V. post s. Sophiae anno oc. LXIX.

Řehoř oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, najvyššímu komorníku království Českého, pánu mému milostivému buď dodáno.

*) ze Šternberka.

**) Vilém z Ústavy.

331.

Jan z Rosenberka dává glejt Petrovi Kaplérovi, aby přijeti mohl na Krumlov v záležitosti probošta Drkolenského.

V Krumlově. 1469, 9. Jun. Opis č. 2300.

Služba naše, pane Petře milý! Dal nám vědět Sulek, služebník náš, kterýž u tebe byl o probošta Drkolenského a o lidi naše, kterýmž se škoda stala, že by ty k nám chtěl přijeti a že žádáš glejtu. I zdá se nám to nepotřebné glejtu žádati, věda, v kterék míře spolu jsme. Pak přes to, poněvadž žádáš, myt tobě plný glejt dáváme tímto listem před námi i všemi našimi věrně a beze lsti, když se zdá, od datum tohoto listu do téhodne, že v tej míře muožeš přijeti i zase na svá obydlé odjeti bez úrazu osob i statkuov, od šesti až do dvaceti koní s tolikéž osobami. A na který by den chtěl zde býti, daj nám napřed vědět, ať bychom k tomu mohli obeslati pana Kocovského a Rusa, ať by přijeli, jakož nám Sulek dal vědět, že toho žádáš. Datum Krumlov, fer. VI. post Octavam Corporis Christi anno oc. LXVIII°.

Jan z Rozmberka, nejvyšší komorník královstvie Českého.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Sulejovic, seděním na Wintrberce nám milému d.

332.

Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: aby propustil ze závazku služebníka jeho Nykle.

V Prachaticích. [1469], 12. Jun. Orig. č. 2301.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane a přeteli milý! Listu tohoto ukazatel Nyckl, kterežž zpravil mě, že vaši lidé z Svinův před sím jej jali, a vaším věznem i na rukojmích jest, vedle toho samostřel s zbrojí jemu vzali; a týž Nykl mým služebníkem jest, a prvé u mého úředníka na Prachaticích byl, a jakož zpraven sem, dobře se zachoval: prosím vás, abyšte téhož Nikle ráčili propustiti i jeho rukojmie, a což jemu vzato, kázali jemu to navrátiti, nebť jest chudý služebný pacholek; věřím vám, že to pro mě učiníte. Datum Prachatic, fer. II. ante Viti martyris.

Jan z Rabštejna, probošt Vyšehradský oc. a kanclér královstvie Českého.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu a přeteli dobrému dd.

333.

Jindřich z Dobrovřtova Janovi z Rosenberka: že bez odpovědi nelze pobořit nově zdělané opevnění tvrze Rúbíkovy.

V Budějovicích. 1469, 14. Jun. Orig. č. 2302.

Urozený pane, pane na mě laskavý! Službu svú napřed VMti vzkazují. Jakož VMt vzkázala po Rousovi, abychom vezmúce sto pacholkuov aneb co se nám zdá, abychom ta kolí a což nového jest uděláno, to abychom zbořili a zsekali: i nevzkázal

nám jest VMt, svolil-li jest k tomu Rúbík,*) čili to moci udělati máme; neb VMt tomu rozumiete, jestliže to moci máme udělati, že kteříž jsú zde dobří lidé pána mého, aby se jemu prvé ohradili, jako na dobré lidi slušie, neb on na nás žádné péče nemá, ani my naň. A slyšíme, že týž Rúbík jest služebník VMti.***) I rozmlúvali jsme sami mezi sebou, že by VMt mohla s ním mluviti, aby VMti to uručil, aby se VMti ani pomocníkóm VMti odtud škoda nedála, aneb aby to zbořil, což jest nového udělal. A což se kolivěk v tom VMti zdáti bude, to nám račte VMt věděti dáti, a VMt toho šfe ústně zpraven bude. Ex Budwais, fer. IV. ante festum s. Viti anno oc. LXVIII.

Jindřich z Dobrovítova.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššímu komorníku království Českého, pánu na mě laskavému.

334.

Smlouva Jana z Rosenberka s Adamem z Drahonice o purkrabství na Helfenburce.

B. m. 1469, 14. Jun. Orig. č. 2303.

Leta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého šedesátého devátého, v středu před sv. Vítem, stala se jest úmluva mezi urozeným pánem, panem Janem z Rozmberka, nejvyšším komorníkem království Českého, s jedné, a s slovutným panoší Adamem z Drahonice strany druhé, tak že Adam svrchupsaný má hradu Helfm-burka chovati na určeném: najprv má býti sám třetí jezdný branný, a k tomu má chovati šesmezdcietma [sic] pěších střelcuov branných, a k tomu jinú čeleď dělnú k hradu potřebnú, jakož prvé purkrabie chovávali. A na to chování hradu má mieti ode páně Mti dvě stě kop a čtyřdceti kop. Do svatého Jiří polovici toho vzal nyní, na uzavování hradu, a druhú polovici vzieti má na svatý Havel najprv příští, aneb ve dvou nedělí potom. Item tyto puožiti k chování hradu má jmieti: žita tři sta čebruov, ovsa puol čtvrta sta čebruov, a kury všecky; a lúku má držeti Svinětickú, a řeku Strunkovskú. Item což jest braní a zbroje hradové rozličné, kteréž Adam, když by hradu páně Mti sstupoval, má také navrátiti, to, což jest v ceduli psáno, takéž pečeti obú stran svrchupsaných zapečetěné. A na zdržení všech věcí svrchupsaných my Jan z Rožmberka, nejvyšší komorník království Českého, a Adam na-hoře psaný pečeti naše vlastnie k tomuto spisu kázali sme přitisknutí.

335.

Petr Kaplér Janovi z Rosenberka: že odpověděl proboštovi Drkolenskému.

Na Witrberce. 1469, 19. Jun. Orig. č. 2304.

Služba má napřed VMti, urozený pane milý! A jakož sem sám osobně VMti

*) Oldřich R. z Hlavatec. Mínil se zde tvrz Dubné. Mareš v Č. Č. M. 1881, 75.

**) Býval purkrabím na Meidštejně, a syn jeho Jindřich R. z Hlavatec na Soběslavi ve vojště.

řekl, že proboštu Drkolenskému nechci překážeti ani škoditi, leč bych VMti prvé dal věděti: protož, milostivý pane, poněvadž mi se nic rovného nemuože odestáti od probošta Drkolenského, i dávám věděti tiemto listem VMti, že jemu ani jeho nechci ničím dále vinen býti, a chci jeho škody hleděti, jakožto neprietele svého úhlavníeho. A VMti prosím, abyste mi v tom za zlé neračili mieti. Datum Wintrbergk, fer. II°. post Viti anno domini oc. LXIX°. Petr Kaplét z Sulejevic a z Wintrbergka.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, najvyššíemu komorníku královstvie Českého, pánu na mé laskavému buď.

336.

Linhart z Hobzí Janovi z Rosenberka: o vesku darovanou kdysi od Zdeňka Konopištského Hynkovi Zubovi z Doubravice.

V Bítově. [1469 nebo 1470, 6. nebo 7. Jul.] Orig. č. 2141.

Urozený pane, pane mně příznivý! Službu svú vzkazuji VMti. Jakož jest pan Zdeněk oc. dal švagru mému, nebožtíkovi Hynkovi Zubovi,*) někerú vesku tu u Soběslavě k směně proti lidem jeho, a to jest jemu zachováváno, až do čechto časuov: i proším já VMti, jakožto pána milostivého a k sobě příznivého, že to ráčíte učiniti pro mú službu a pro její sirobu, což se VMti zámkuov dotýče, že jí VMt překážeti nedopustíte, nebť jest to rovná věc. A toho já VMti zasluhovati míním, na čemž bych se VMti hodil. Datum ex Biethov, feria VI. post festum Procopii.

Linhart z Hobzie.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka oc, pánu mně přieznivému.

337.

Markéta z Dlouhé vsi Janovi z Rosenberka: o velikém zbrojení Oldřicha Vlacha ze Březí.

Ve Lhotě. [1469, kolem 16. Jul.] Orig. č. 2305 a.

Služba má VMti, urozený pane, pane milý! Tajno VMti nebud, kterak Vlach na VMt osvědčuje, že jest chtěl přestati na panu Labuťovi**) o ty věci, kteréž sú mu vaši lidé učinili, a potom že VMt na pana Labuti přišla, potom ste toho opět odložili. Račte věděti, že sem toho došla za jistú novinu, že Vlach bude mieti velikú pomoc; a všudy se zbierají na vaše panstvie, aby je hubili. Prazký král prikázal, aby se jedné bránil do téhodne, pak-li nemuož býti, ale za čtyři dny, žeť tebe déle dobývati nedáme. A zvláště zdejší městóm Tábořským všem prikázal, aby ho neopúšťeli. Protož, milý pane, zdá-liť se VMti takové škody nedopúšťeti nad

*) z Doubravice.

**) Míni se tu (a i ještě několikrát později) Jan Labuť ze Švamberka, od roku 1468 držitel panství Huzského.

svými lidmi i nad jinými zemany, neb slyším od vašich lidí, že by tu škodu rádi zaplatili Vlachovi, račte mi dáti v tento pondělí [17. Jul.] věděti. Tento list ve Lhotě psán, jedúc z Bechyně. Také sem tomu porozuměla, žeť někteří chtějí odpovídati, ješto by se tomu VMt nenadáli. Dán v neděli p.

Margleta z Dlíhé Vsi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, l. dd.

338.

Táž témuž: že Vlach přestati chce na panu Labutovi.

V Březí. 1469, 16. Jul. Orig. č. 2305 b.

Modlitba má napřed, urozený pane, pane milý! Jakož sem s VMtí mluvila o Vlacha, vo tu věc, aby přestal na panu Labutovi, jakož jest prvé to bylo naň přišlo; i ještě vždy praví, že chce mocně přijíti na pana Labuť o to. Protož račtež ty věci konci vésti, ať by se to neprodlévalo, a račte mi to dáti věděti; nebo jest tento list psán na Březie s Vlachovú vůlí a jeho pečeť při listu. Datum Březie, dominico post Divisionem apostolorum anno dni oc. LXIX°.

Margretha z Dlíhé Vsi a z Čestic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, najvyššímu komorníku královstvie Českého, buď list dán.

339.

Purkrabí Vitorazský Janovi z Rosenberka: o listech pro Lva z Rožmitála, Domažlické, Klatovské, Táboreské a Jiřka ze Stráže; o starém Roubíkovi, jak se opevňuje, a o Oldřichovi Vlachovi z Březí.

V Budějovicích. 1469, 19. Jul. Orig. č. 2310.

Urozený pane, pane na mě laskavý! Služba má napřed VMti. Věděti dávám VMti o ty listy, kteréž mi jest VMt poslala, abych je králi JMti poslal i pánu mému; račte VMt věděti, žeť sem je bez meškání poslal. Také VMti věděti dávám, že mi jest přijel s nůci posel od pána mého JMti, a listy přinesl od krále JMti, kteříž listové svědčí panu Lvovi a Domažlickým, Píseckým, Klatovským, Táboreským, panu Jiřkovi Strážskému; ale já pane nemohu rozuměti, oč jest jim psáno, neb mi pán muoj JMt nic nepsal, i neviem, kterým jest to omylem přišlo; mám za to, že píšem. Než teď VMti list posielám, kterýž mi Jindřich*) komorník píše, v němž VMt porozumíte. A také VMti věděti dávám, žeť mi se tak zdá, abyšte kázali Rúbíka starého**) jíti a vsaziti, neb račte VMt věděti, žeť sem dnes svého tam v Dubném měl, žeť vždy před se dělá a velmi ploty [sic]; a žádným obyčejem VMti jemu roku

*) ze Hradce.

**) Oldřicha.

nedávejte, ač chcete svému dobrému; neb mi se zdá, že on o těch všech věcí vie, což se syna jeho dotýče. A také VMti prosím, račte mi to věděti dáti, kte jest Wintberský s těmi lidmi, kteréž má. A tu tvrz,*) která jest VMt Vlachovi dobyla, osazena-li jest čili nenie, to mi také račte věděti dáti. Ex Budways, f. IV. ante festum s. Mariae Magdalene anno oc. LXIX°.

Zikmund z Mirošovic, purkrabie Vitorazský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, najvyššiemu komorníku královstvie Českého, pánu mému na mé laskavému dd.

340.

Purkrabí Písecký Janovi z Rosenberka: o pobrání lidí páně Lvových na Helfenburk.

V Písku. 1469, 30. Aug. Orig. č. 2312.

Urozený pane, pane milý! Službu svou vzkazují VMti času přiměřného. Rač věděti VMt, že vznesli na mě lidé z Ražic, pána mého JMti,**) kteříž jsou pod úřadem mým, kteříž jsou zjímáni na Helfumburg na zámek VMti: tajno VMti nenie, kterak pán muoj JMt s VMtí má stánie a přiměrie křesťanské; a v tom stání jsou zjímáni a nesení na VMtí zámek. A před tím psal sem k Adamovi,***) purgrabí VMti, mají-li bezpeční býti v tom stání? Odpověď dal mi jest na to, že mají bezpeční býti oc. I nechce jich propustiti, leč by od VMti list měl. I věřímť já pane VMti, že VMt budete k purkrabí VMti list psáti, aby byli propuštěni, poněvadž pán muoj JMt nemá s VMtí nic činiti v tom v křesťanském přiměří; pakli by se to nestalo, musil bych to na pána JMt vznésti, kterak by přiměrie nebylo JMti drženo. Odpovědi žádám listem VMti po témž poslu. Ex Piesek, fer. IV. ipso die s. Felicis et Adaucti anno oc. LXVIII. Václav Plangnar z Kinšperga, purkrabí na Piesku.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu mně přeznivému.

341.

Hejtman Prachatický úředníku Krumlovskému: o dobytek pobraný lidem páně Rosenberským.

V Prachaticích. 1469, 2. Sept. Orig. č. 2314.

Službu svou vzkazují, urozený přeteli milý! Jakož mi píšeš, že by něký koník v Prachaticích pána tvého JMti člověka z Střezenína zuostal: milý přeteli, takť sem já zpraven, že ten koník kúpen od Vlachových, jakož teď nedávno pobrali; a pán muoj †) kázal jej vrátiti tomu člověku, a tomu, což zaň dal, praví, že chce své peníze navrátiti. A byliť sú ti jistí něco dobytka, ženúce po polích, roztratili, i tyť jest kázal vrátiti lidem páně Mti pána tvého; ale o žádných ovcech pán muoj,

*) Březí.

**) Lva z Rožmitála.

***) z Drahonice.

†) Jan z Rabšteina.

praví, nič nevie, ani já viem, byť se přimiesili k ovcem pána mého, jakož ty přšeš. Datum Prachatic, sabbato post s. Egidii confessoris anno dni oc. LXIX°.

Jan Slovicový z Vranieho oc.

Urozenému panoši Kundrátovi z Petrovic oc, přáteli mému dobrému.

342.

Burian Bechyně z Lažan Janovi z Rosenberka: že zprostředkoval příměří mezi Vltavotýnskými a stranou krále Matiaše.

V Bechyni. 1469, 16. Oct. Orig. č. 2316.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane milý času příměrného! A jakož VMti tajno nenie, kterak paní Markéta z Čestic mluvila s VMtí ode mne, kterak já stojím o to, aby Týnstí s VMtí v stánie vstúpili a VMti, ani lidem VMti, viec nepřekáželi. I namluvil sem je na to, žeť již jsú k tomu svolili, a chtějí s VMtí stánie učiniti i s tú se vši stranú krále Uherského do Vánoc najprv přístích, a kteréžby se straně nezdálo držeti, aby dadúc dvě neděli napřed věděti, i měli na se péci jako prvé: i sám VMti prosím, abyšte se ráčili k tomu přičiniti, nebt mi se vždy škody dějí, když VMti služebníci aneb páně Zdeňkovi na škodu Týnských jedú, neb máme mnoho lidí spolu. I chtěj já se bohda k tomu přičiniti, abych je mohl s VMtí v dalšie stánie uvésti. A toho mi račte dáti odpověď listem vaším po tomto poslu. Ex Bechyň, f. II. ipso die b. Galli confessoris annorum domini oc. LXIX°.

Burian z Lažan a na Bechyni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu času příměrného buď d.

343.

Vyzvědači Rosenberští hejtmanu Tetaurovi vykládají plán, jak dobýti lze tvrze Čákova.

B. m. [1469 na podzim nebo 1470 začátek roku.] Cedula č. 2433.*

Takto se nám zdá, pane milý, Stupenskému**) a mně: když jsme včera byli u Čákova, mohli jsme drahně dobytkuov pobrati, ale nechtěli sme, a to proto, budeli se panu Tetauarovi takto zdáti, aby vzal pěších sto aneb poldruhého sta nejvejš a šel lesy v ta místa k Čákovu, kdežby toho mohl dobře ustáti; avšak má k tomu dosti svědomých. A pakli by se panu Tetauarovi zdálo, i odtud chtěli bychom jemu jednoho vypraviti, k tej věci potřebného a svědomého, aby za tvrzí stál v lese ve

*) Jindřich Roubík z Hlavatec dobyl Čákova v létě 1469 na Janovi Bohušickém z Čákova. — Zdaž Rosenberští na základě plánu v listu tomto podaného dobyli Čákova zpět ještě téhož roku, aneb teprv roku následujícího, není dosti jasno ani z vypravování Marešova (Č. Č. M. 1881 str. 77) ani Sedláčkova (III. 294).

**) Připomíná se toho času Petr Stupenský z Houzané, švagr Roubíkův, v podobné úloze. Viz A. Č. V. 333 č. 34.

dvojích aneb ve trujích honech; a že my chceme odsud z tejto strany honce k Čákovu pustiti a v těch honech já i s Stupenským chceme bejti, a ostatek koní sto aneb puoldruhého chceme v lese ku potřebě zuostaviti. A tu když my jim ty dobytky pobeřem, tu on nestrpí sám i se všemi pěšimi, by on vně nebil a nás nehonil, nebude-li chcíti dále, ale skrze ves a do plotu: tu pak ty, pane Tetanaře, když na Čákově na nás tu z hakovnic střileti budú, tehdy ty v tom času, aby se přiblížil což najblíže budeš moci k tvrzi, jakož pak to dobře muožeš učiniti. A myť s sebu trubače mieti budem, a kdyžby trubači naši zatrúbili, aby ty hned tím spěšněji k tvrzi táhl a od tvrzi je zastíhl. Tak, ufáme pánu bohu, že jemu znamenitú škodu učiníme. A jestli žeť se ta věc tak zdá, neprodlévajž a veď v tajnosti, ať by se neproneslo.

344.

Hejtman Helfenburský Janovi z Rosenberka: máli holdovati Písecké a jak se zachovati k holdům Hlubockých.

Na Helfenburce. 1470, 5. Jan. Orig. č. 2323.

Urozený pane, pane milostivý! A prosím VMti, račte mi dáti věděti, mám-li Píseckým překážeti a lidi jich k holdu připravovati, nebť někteří jich lidé přechovávají dobytek nepřátelský. Také račte věděti, že někteří lidé od Hluboké přišli sú na zámek, a chtějí v holdu odpověděti, a pravíce, že by Kropáč jim řekl, aby nahoru holduov nedávali, že by VMt jemu ty holdy propustili. I prosím VMti, račte mi to dáti věděti, jestli to tak. Dále račte věděti, že ty lidi královské pod zámkem, kteříž jsú v holdu na zámek, obsielají Koc i na Nihošovice, aby se jim také holdovali, a jestli že toho neučinie, chtějí jim spáliti. A teď VMti posielám list Vodňanský, kterak vězně napomínají k stavení. Ex Helfenburg, f. VI. ante Epiphaniae domini anno dni oc. LXX°.

Vilém z Ústružna, hajtman na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, najvyššímu komorníku královstvie Českého, pánu milostivému.

345.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o zajatých z Písku, z Vodňan a ze Březi; o holdech.

Na Helfenburce. 1470, 10. Jan. Orig. č. 2325.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Rač VMt věděti, žeť sem vězně obeslal Písecké a Vodňanské a dal jim týden napřed věděti, aby se postavili VMti v Krumlově na hradě u veliké světnici; i zdá-liť se VMti dáti věděti panu Zdeňkovi, aby ti vězňové obesláni byli, kteříž jsú zjímáni na Březi, jakož jest tvrz dobytá; a teď

VMti výpis těch vězňuov posielám; več jest který vyručen, VMt dále porozumie. A VMt rekla psáti Kocovi o ty vsi okolo zámku, kteréž jsú holdovány na zámek: i prosím VMti, račte to v paměti mieti a jemu o to psáti, a ty vězně račte opatřiti, jakž VMt rozumie; neb když se VMti postavie, již rukojmie VMti nic vinni nebudú a prázni toho budú. Ex Helfenburg, fer. IV. post Epiphaniam domini oc. LXX°.

Vlášek z Miloňovic, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, najvyššímu komorníku královstvie Českého, pánu mému milostivému.

346.

Hejtman Třeboňský Janovi z Rosenberka: že stavil saně soli vezené p. Burjanovi Bechyňovi z Lažan, poněvadž prý lidé jeho prodávají nepřátelům.

V Třeboni. [1470], 13. Jan. Orig. č. 2327.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že Bechyňkuo písař vezl včera saně soli a súdeč vína z Svinuov, i chtěl, abych to jemu propustil, a pravě, že Bechyňkovi veze. A mně se toho tak nezdálo učiniti, neb v tom neviem vuole VMti; a slyším, že i jeho lidé prokrádajíc se i dodávajíc na nepřátelské zámky. I učinil sem tak, že mi musel ten písař slíbiti, jestli že od VMti Bechyňka listu nezedná, aby mi to vše zase postavil v Třeboni a to ve dvou nedělí. I milý pane, račte rozkázati, kterak se mám v tom mieti, neb slyším, že v tom jako kupčie, dodávajíc nepřátelům. Dán v Třeboni, v sobotu po božiem křtění.

Zdebor z Kozieho, hajtman na Třeboni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, najvyššímu komorníku královstvie Českého, pánu mému milostivému buď d.

347.

Purkrabí Krumlovský Janovi z Rosenberka: mistr Strakonický že žádá, aby klateb bylo zanecháno. — Zprávy o vítězství Zelenohorských nad Rabskými.

V Krumlově. 1470, 20. Jan. Orig. č. 2328.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Přijel jest do Krumlova Ondřej a Tethauar od pana Strakonického*) a pyčice toho, že jsú VMti nezastali; i tak ke mně mluvili, abych já s knězem doktorem**) mluvil, aby kněz doktor kletby nepropuštěl. I tak jest jim pověděno, aby pán jich učinil to, což učiniti má. I tak se knězi doktorovi zdálo, aby s tím VMt obeslal. A což se VMti v tom zdáti bude, to račte dáti věděti knězi doktorovi; neb jest ke mně Tethauar mluvil, že ty věci mohly by snáze jíti bez kletby, a že by měl za VMti poslati pan Strakonický posla do Viedně,

*) Die Ludikara (Řád maltanský 275) prý Zdeněk z Waldšteina. Srovnej však č. 356.

**) Míni se zde děkan pražský doktor Jan z Krumlova?

ježto VMt jemu srozumie. A také račte věděti, že jsú Zelenohorští Rabské porazili a několika pěších jali. Datum Krumlov, sabbato in die Fabiani oc. LXX°.

Kunrát z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššímu komorníku království Českého pánu mému milostivému dd.

348.

Zdeslav ze Šternberka purkrabí Krumlovskému: o poddaného Rosenberského Šlapánka, a o rozdělení kořisti Netolické.

V Budějovicích. 1470, 27. Jan. Orig. č. 2330.

Služba má, Kunráte milý! Jakož mi píšeš o Šlapanku, člověka pána tvého, že by seděl na Vhlavech: i věziž, že jsem o to mluvil s úředníkem z Vhlavy; tak je zpravil, že je ten Šlapánek slíbil za Svěťka, člověka Přibíkova,*) jakos pak v Přibíkovu listu srozuměl, že jest i základ propadl. A muožeš rozuměti dobře, kdo zač slíbí, že jest povinen plnieti a že každý k tomu hledí, aby jej k tomu připravil, aby mu splněno bylo. Pak chceš-li jej k tomu připraviti, aby ten základ plniel a budeš mi psáti, chciť já jej kázati propustiti. Také jakož mi píšeš, kdož ste v Netolicích byli, pána tvého lidi i naše také, a že by tu vězně některé sebú na Vhlav pojali a je šacovali, a že by se tobě zdálo, že by pánu tvému polovice z toho šacuňku dáno bylo. O ty věci jsem mluvil s Vhlavskými; také tak praví, že ste také na Krumlov vězně některé odtud z Netolic vedli a mnoho jiných věcí a obilí vezli; pak atby se spravedlivě stalo pánu tvému i také nám i našim dobrým lidem, nechť jsú všechny věci položeny a vězni postaveni, a vedle spravedlnosti komu se má co dostati ať to béfe. Datum Budwais, sabbato post Conversionem s. Pauli apostoli annorum domini oc. LXX°.

Zdeslav z Šternberka.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, mně milému.

349.

Vilém z Kozího úředníkům Krumlovským: že Táborští vlehli na statky Rosenberské pro nějaký dluh.

V Soběslavi. [1470], 30. Jan. Opis č. 2331.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! List tento, kerýž ste poslali obnovený panu Jetřichovi,**) ten sem na Tábor posielal, i nechtěli jsú jeho přijieti ti, keřtíž ležie na páně Mt již od neděle na Táboře. A tak mi ten pravil, ktož tam s listem jezdil, že proto nechtěli přijieti, že se pán píše nejvyšší komorník krá-

*) Hada z Paběnic?

**) z Janovic. Cf. číslo 120 k roku 1467 22. April.

lovstvie Českého,*) pro ten titul; a také že sú tak mluvili, by se pak i list srovnal, že jeho nepřijmú, leč z ležení vyručení a vypravení budú, a za ně vše zapláceno bude, což jest neb bude proležáno. Také teď i list, kerýž s praněre stržen, ježto pánu i nám rukojmiem lajř, posielám, jemuž porozumiete. I milí přátelé! poněvadž jest již tak ta věc dodržána, až jsú vlehli, ano se hned té hodiny list i přiepís páně Mti poslal, jakž mi dodán byl, a i to sem páně Mti psal, že tomu rozumiem, že té cesty hledajř, aby JMt v škodu uvedli: protož, milí přátelé, tomu rozumějř, dajte mi věděti, kterak se mám v té věci mieti. Neb vězte jistě, že se v tom jinak mieti nebudu, než což vy mi rozkážete; nebo rozumiem, že tak ležie, ať by na pána což budú moci největř škodu uvedli. Pak co jest v tom úmysla vašeho, to mi dajte bez meškání věděti; bude-li jiný list poslán a mají-li z ležení vyručení a vyplaceni býti, či nic, neb i což jest v tom úmysla vašeho, piřte mi; nebť já s nimi nic nemřniem jednati, než což mi vámi rozkázano bude, byť měli rok ležeti. Ex Soběslav, fer. III. ante Purificationem b. Mariae virg. glori.

Vilém z Kozieho.

Urozeným panořiem Petrovi Perřtajnskému z Mikovic a Kunrátovi z Petrovic, purkrabř na Krumlově, přátelóm milým bđ.

350.

Zdeslav ze řternberka purkrabř Krumlovskému: aby ihned poslal pěřích což může do Budějovic.

V. Budějovicích. [1470?] 31. Jan. Orig. ř. 2066.

Služba má, Kunráte milý! Jakož psal Vrabskému**) v ceduli o některých věcech: věz, že to před sebou máme; protož prosím tebe, což muožeř jmieti dobrých pěřích, pošli mi je jsem, ať jsú zde konečně zajtra [1. Febr.] vo neřpořiech; uřáme buoh buohdá, že té věci dovedem, která se vám také dobře líbí. Datum Budwais, fer. III. post Convers. s. Pauli apostoli.

Zdeslav z řternberka.

Urozenému panoři Kunrátovi z Petrovic, purkrabř na Krumlově,***) mému milému d.

351.

Jindřich Roubřk z Hlavatec purkrabř Krumlovskému. aby vyručil některé z jeho lidí a dal jim rok.

Na Hluboké. 1470, 12. Febr. Orig. ř. 2333.

Službu svú vřkazují, urozený přáteli a bratře milý vedle běhu nynějšieho! A prosím tebe, daj Sábovi a Vondřáčkovi rok, a jáť se chci také přičiniti a řtrauchovi i Jírovi Hrbovi také rok zednati; duokudž ty Sábovi rok dář, piř mi, a jáť

*) Jan z Rosenberka držel tento úřad od krále Matěě Uberského.

**) Janovi z Vrabi.

***) Byl purkrabřím od 1469, 14. Nov. do 1478. Podle toho a jiných okolností stalo se vřočení.

také těmto zednám rok duotud, dokudž ty jim dáš. A také bratře, dajte Rynšovi rok, a prv ať jej pan Wintrborský vyručí; pak-li toho neučiníte, sedout vaši i naši a tiem nic nezednáte. A majm také prosím daj rok, o kderéžt sem psal, anebo mi je dajte na peníze, ať je vyručím, kteréžt sem v ceduli jmenoval; pakliť by se také, bratřie, toho nestalo, sedělifby vaši také. I opatř tu věc, aťby někderak bylo dobře zednáno, cožtby slušného bylo, a v té mieře budeme směny jednati. Také bratře milý, jakožt sem za Malěrem základ propadl, chcif plniti rád, nebť budou v středu IV neděle; a takéť sou mi někteří vaši dlužni, kázalť sem, ať by tam bylo dáno, i nebude-liť, ale pošlť já sám. A o Víta, jakožs mi psal, milý bratře, však vieš, že tě dávno umřel ještě na Čákově, a toť sem dávno psal. Ex Hluboka, fer. II. Agathae anno oc. LXX°. Jindřich Roubík z Hlavatec, hajtmán na Piesku.

Urozenému panoši Kunderátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli a bratru mému dobrému.

352.

Purkrabí Helfenburský úředníkům Krumlovským: o stání se Žibřidem z Mostku.

Na Helfmburce. 1470, 19. Febr. Orig. č. 2337.

Službu svou vzkazují, urození přítelé milí! Vědětiť vám dávám, kterak jest poslal ke mně pan Labuť měšténina svého Mikuláše písaře, žádaje, abych Žibřidovi*) vrátil list odpovídací, a že nemiení vlece proti páně Mti býti. I dal sem na to odpověď, že já toho listu nemám a že jej mají jmieti v Krumlově. I dal sem jemu v tom bezpečnstvie sám od sebe a z zámku Helfmburku do téhodne, až bych vás v tom obeslal a zvěděl v tom úmysl váš a panu Labuťovi o tom odpověď dal. I milí přítelé! což jest v tom úmysla vašeho, dajte mi to věděti, nebť panu Labuťovi jmám o tom odpověď dáti konečně do neděle [25. Febr.]. Ex Helfmburk, fer. II. post Julianae virg. anno dni oc. LXX°.

Václav Vlášek z Miloňovic, purkrabie na Helfmburce.

Urozeným panošiem Petrovi Perštajnskému z Mikovic a Kunrádovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému.

353.

Zdeslav ze Šternberka purkrabí Krumlovskému: o příhodě mezi lidmi Rosenberskými a krále Matiašovými.

V Budějovicích. 1470, 23. Febr. Orig. č. 2338.

Služba má, pane Kunráte milý! Jakož mi píšeš o té příhody, kteráž se jest nyní stala mezi vašimi lidmi a KJMti: věděti dávám, žeť konečně tuším, že je dal

*) Snad Přibík Žibřid z Mostku. Sedláček III. 263.

věděti pan Kropáč králi JMti. I zdá mi se za podobné, aby ty svého pána obeslal, ať by se k té věci věděl i uměl mieti, ať by se král JMt naň nepopudil; neb věz, žeť první žalobě hněv činí. Datum Budwais, fer. VI. in vigilia s. Mathiae apostoli annorum domini oc. septuagesimo. Zdeslav z Šternberka.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, mně milému buď d.

354.

Petr Kořenský Janovi z Rosenberka; o zradě lidí Adama Drahonického a Erazima z Michnic, aby napravena byla.

V Budějovicích. [1470], 14. Mart. Orig. č. 2342.

Urozený pane, pane na mě laskavý! Služba má napřed VMti. Dávám VMti věděti, kterak nyní v sobotu [10. Mart.], když jsme z daru božieho nad nepřátely našimi poražení učinili a je rozehnali, tu lidé VMti s Nakří i jiní, Adamovi a Erazimovi oc., nepřátelům našim ku pomoci činíce, na služebníky pána mého JMti stříleli, kopími, kterýž nepřátelé naši pometali, bodli a některé nám zranili a koně jim zbili, a vězně nepřátele naše, jich zbroje, oděnie, šubu mů vlastní i jiné věci oc. u sebe zachovali. I byli by je ihned služebníci pána mého pro takovou neupřímnost ihned spálili, ale já pro VMt nedopustil jsem to učiniti. I prosímť, pane milý, abyšte ráčili lidi své i služebníkuov vašich k tomu přidržeti a připraviti, aby ti vzatkové nám navraceni byli, a škody ty, které jsou nám učinili, opraveny, nebť se velmi bojím, jestližeť to opraveno nebude, ať by ti lidé spálení a zahubeni nebyli; nebť já i jiní to tak pro nic nechati nemieníme. I vždyť věřím VMti, že se k tomu ráčíte přičiniti a v tom jako pán spravedlivý mieti pro mů službu. Odpovědi žádám listem vaším. Ex Budwais, fer. IV. post Invocavit. Petr Kořenský z Terešova a na Radyni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššímu komorníku království Českého, pánu na mě laskavému buď d.

355.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rosenberka: o vzatku paní Hořčicové a synu jejím Štěpánovi; o zbrojení na Písku.

Na Helfenburce 1470, 15. Mart. Orig. č. 2343.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píšete něčí zprávu, že by k VMti jela Horčicova mátie, a v tom že by jí vzali koněky na zámek VMti na Helfenburk oc. I rač VMt věděti, žeť jest mátie Horčicova byla přijela k Wolfovi do Dúbravice a tu jest s vozu ssedla, a pěšie VMti jdúce tudy, i vzali jí ty koníky. I psal mi o to Wolf žádaje, aby jí vráceni byli, že jest k němu přijela; a v tom ten jistý posel ušel jest pryč, prvé než sem s ním rozmluvil. I kázal sem ty jisté

konšky dolnov svěsti do Kojčina, aby hladem neumřeli, a v tom jsú ukradeni, že se jich nikoli doptati nemohu. A dále mi VMt píše, že by máti Horčicova byla ubezpečena od VMti i od pana Zdeňka s tím, což jejieho jest. I milostivý pane! jáť věděti nemohu, cožť jejieho jest a co jest Štěpána, syna jejieho, kterýž jest u Wintrberského a činí škodu velikú VMti. A prvé než jste mně obeslali, zajeli jsú jim dobytek v Soběčicích, a dva sedláky jali, a jedno jsem na rukojmie dal, a dva sedíta. A ten dobytek ti jistí lidé z Soběčic vyplatili jsú v VI zlatých. Pak což v tom VMt rozkáže, tak se státi jmá vedle rozkázanie VMti. Ex Helfenburk, fer. V. post Gregorii anno oc. LXX°.

Václav V. z Miloňovic, purkrabie na Helfenburce.

Také rač VMt věděti, že se na Piesek silně zbierají, ale neviem kam mienie. A Heřman^{*)} a Ahnš^{**)} u Vodňanech sedie u vězení; a tak sem zpraven, že by Heřmana chtěli šacovati ve IV^c m.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, najvyššímu komorníku k Českého, pánu mému milostivému.

356.

Jan ze Švamberka Janovi z Rosenberka: aby jeho lidem dovolil koupiti soli.

V Strakonicech. 1470, 23. Mart. Orig. č. 2348.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane a přieteli milý! Lidé moji z Strakonic vezú k vám do Krumlova ryby i jiné potřeby na čtrnácti vozích a zase chtie tak nabrati na ty vozy soli i jiných potřeb. I prosím vás, milý pane, kažte jim propustiti, což nakoupie na těch čtrnácti vozuov, pro mě a v dobrou oplatu. A titot mají vozy zejména: Róže jeden vuoz, Matěj dva vozy, Povale dva, Charvát dva, Brož jeden, Janek Jakšuov jeden, Kazimas jeden, Mathúšek jeden, rychtář jeden, Hanuš dva vozy. Věřímť i ufám, že to pro mě učiníte. Datum Strakonic, fer. VI. ante dominicam Oculi annorum dni oc. LXX°.

Jan z Švamberka, mistr převorstvie Českého.***)

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, najvyššímu komorníku královstvie Českého, přieteli milému.

357.

Hejtman Třeboňský Janovi z Rosenberka: o škodách, které se dějí na Třeboňsku od posádky polské z Budějovic.

Ve Třeboni. 1470, 25. Mart. Orig. č. 2349.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A račte VMt věděti, že Poláci z Budějovic činie škodu lidem VMti pícováním okolo zámku Třeboně. I již bych jim byl

*) z Prostého a z Mačic?

**) z Budkova.

***) Srovnej s číslem 347.

mohl škodu učiniti zase, i nesměl sem pro VMt, abych snad huoř neučinil. Než psal sem jim již několikrát, aby takové záhuby nechali lidí VMti. I rozumiem tomu, že z těžka nechají, leč by kde přeplašeni byli; i jest velmi těžká věc jim tolik trpěti. I milý pane, račte mi o tom psáti, abych se uměl v té věci jmieti, aneb stane-li se jim co, račte se toho nevěduc činiti. Odpovědi prosím po tomto poslu. Dán v Třeboni, v neděli třetí v postě leta LXX°.

Zdebor z Kozieho, hajtman na Třeboni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Roznberka, nejvyššímu komorníku k. Českého, pánu milostivému.

358.

Hejtmán Třeboňský (komu?): o glejt pro sebe a Jarohněva z Úsuší.

B. m. [1470]. Opis č. 2350.

Službu svú vzkazuji běhu nynějšieho, urozený prieteli! A jakož mi píšeš o ty věci: i to já chci k tvé žádosti učiniti a sjeti se s tebú u Bašty tak, jakož píšeš; ale však s tiem chci páně Mt obeslati, aby to s JMti vólí bylo. A ten gley [sic] ať svědčí od X koní až do XXX^u, a tolikéž osobám, pro tě i pro mě. A jáť nemeškaje, páně Mt s tím obešli, a bude-li se JMti zdáti, tehdyť list glejtovný poslán bude; nemeškaje oc. opatřím tě bezpečenstvím, jakož na to slušie, a ty mě také opatř, abychom potom jiných listuo nejednali. A ten glejt ať svědčí panu Jarohněvovi z Úsušie a mně, aby on mohl z Krumlova a já z Třeboně a zase na svá obydlé bezpečně přijeti a to bezelstně. Protož již ty list glejtovný jednaj a jáť také jednati budu, k tomu času, jakož píšeš. Zdebor.

Pane Jarohněve, jáť jen sám osm pojedu aneb méně, a abychom se v Budějicích sjeli.

359.

Jan ze Švamberka a Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka: prosí o glejt.

1470, 26. Mart. Orig. č. 2351.

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane přeteli milý! Máme*) některé pilné potreby k vám přij, jakož pak když bohdá k vám přijedem, šře tomu porozumiete. Protož prosíme vás s pilností, abyšte osobám našim, služebníkom našim i těm, ktož s námi pojedú ode třidcát až do padesáte koní a tolikéž osobám, glejt bezpečně trvající od datum listu tohoto do téhodne dali; jakž věříme, že to bez meškánie učiníte. Datum fer. II. post dominicam Oculi anno oc. LXX°.

Jan z Švamberga, mistr převorstvie Českého oc., Jan z Rabštejna, probošt Vyšehradský, kanclér k. Českého.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberga oc, pánu a přeteli našemu dobrému dd.

*) Vytrženo.

360.

Jan z Rosenberka purkrabí Krumlovskému: o zpořizení zápisu pro zajatého Jana Popela z Lobkovic.

V Budějovicích. 1470, 3. April. Orig. č. 2352.

Jan z Rozmberka oc. Kunráte milý! Jakož nám píšeš o notuli páně Popelovu, kterak udělána má býti oc. I mluv o to s Mikulášem kancléřem, ať on udělá. A také ať v tom listu jest zavázán pode ctí a věrú, a na svědomí ať dobří lidé své pečeti také přiloží, nebť jsme tak spolu zuostali. A propusťte jej doluov k lékaři.*) Datum Budweis, fer. III. post dominicam Letare anno oc. LXX°.

Famoso Conrado de Petrovic, burgravio in Crumplov, fidei nostro dilecto.

361.

Purkrabí Vitorazský Janovi z Rosenberka: o šacování Miličínských a o zřízení katolických služeb božích na statcích Rosenberských.

V Soběslavi. 1470, 10. April. Orig. č. 2354 a.

Urozený pane, pane na mě laskavý! Službu svú VMti vzkazují. Jakožs VMt mluvil se mnú v Budějovicích o Miličínské, coby dlužni byli toho šacuňku, kteří zjímání byli v Borotíně na kázanie: dávámť VMti věděti a těch listuov přiepisy posielám, za které jsú mi rukojmie. I prosímť VMti, račte mi rozkázati vyplniti; nebť viem, že VMt tomu dobře zrozumíte, když ty listy slyšeti budete, kterak mi sľubují; nebť bych jim byl neřku peněz i hrdla věřil. I věřímť VMti, že jim rozkážete mi plniti. Než co se jim děje, to jse jim pro VMt děje, nebť bych byl to dávno na nich dobyl, bychť VMt v tom nešanoval. Také VMt v těch přípisích porozumíte, mnoho-li jse VMti lidí dotýče, o kteréž jest VMt se mnú mluvil v Budějovicích; i prosímť VMti, račte mi odpověď na to dáti, pokudž jse mám v tom mieti a je napomínati. Ex Soběslav, fer. III. post dominicam Judica annorum domini oc. LXX°.

Zigmund z Mirošovic, purkrabí Vitorazský.

Také milostivý pane! jakož sem s VMtí v Budějovicích mluvil, abyšte ráčili rozkázati po svých všech úradech, aby lidé VMti rád křesťanský udělali do těch božích hod **); pakli by kteří toho zanetbali, že mi VMt rozkázal, abych je k tomu pripravoval. Račtež VMti úředníkóm rozkázati, aby je obeslali, aby rád křesťanský udělali; pakli by to kteří neudělali a s křesťany se nezrovnali, račte VMt věděti, že takové neb takového chci trestkati, jakožs na to sluší; ale v tom mi VMt nerač za zlé mieti a naučení dáti, kterak se v tom mám mieti.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, najvyššíemu komorníku královstvie Českého, pánu na mě laskavému.

*) Cf. D. Č. IV. 2. 485 a tamtéž v dialogu 605.

**) Patrně do Velikonoc (19.—23. April).

362.

Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka: že pan Labuť a probošt Jan z Rabšteina od Vodňanských byli zajati a pan Mikuláš odpověděl Volýnským.

Na Helfenburce. 1470, 14. April. Orig. č. 2357.

Urozený pane, pane milostivý! A rač VMt věděti, kterak pan Labuť a pan probošt jeli jsú včera [13. April] z Strakonice někam mimo Vodňany, a v tom jsú je zjímali a vedli do Vodňan; tak mě zpravili. Ale toho věděti nemohu za jisto, propustili sú je čili nic. A také sem dále zpraven od lidí, kteří sú byli na Volyni na trhu, že sú se velmi zstěhovali se vším na kostel a na tvrz, a že by jim Wintherský odpověděl včera, a jmám za to, že pan Mikuláš.*) Ex Helfmburk, sabbato ipso die Tiburcii et Valeriani anno dni oc. LXX°.

Václav V. z Miloňovic, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššímu komorníku k Českého, pánu mému milostivému.

363.

Jindřich ze Hradce Zdeňkovi ze Šternberka: výstraha o blížících se nepřátelích v nevelikém počtu.

*V Jindřichově Hradci. [1470], 17. April. Orig.**)*

Službu svú vzkazuji, urozený pane a otče milý! Věděti VMti dávám, kterak Liška, služebník muoj, stavoval sě, i jeda zasě viděl u Pacova, ano vojsko leží, a tak mně spravuje, že jich všech jest na VIII^c, a mají vozy dvě kopě, i chtějí konečně zejtra v kraji zde býti a škody činiti. I milý pane otče, mně by se zdálo, aby VMt, což muož nejviece, poslal na Soběslav, a muožeteli pana z Rozmberka v tom požití, aby též poslal, neb ještě kohož VMt požití muož a to bez meškání. Doufáme pánu bohu, že bychom jim žádné škody učiniti nedali. Ex Novadomo, f. III. ante Georgii raptim.

Jindřich z Hradce, Uherského, Českého oc. krále nejvyšší komorník, nejvyšší komorník desk a súdu práva zemského v Brně.

Urozenému pánu, panu Zdeňkovi z Šternberka, Uherského, Českého oc. krále nejvyššímu baltmanu všech zemí království Českého, a nejvyššímu purkrabí Pražskému, panu otci mému milému..

*) Kaplér ze Sulevic.

**) Vročení i přepis pochází od Palackého; zkollacionován nemohl býti, poněvadž jsem orig. tohoto listu na ten čas nenalezl. Staré číslo bylo 2239.

364.

Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rosenberka: že lidé Rosenberští zajali lidi jeho.

V Polně. [1470], 19. April. Orig. č. 2358.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Píše mi Čejka, úředník muoj, když jsú mi Kovarovští Holešovic zstúpili, tehdy tvooj [sic] úředníci velmi tuze vsadili jednoho Kovarovského, kterýž jest vaším vězněm, a to z té přčiny, že jsú mně to učinili. Milý pane, za to mám, že vám to muož vděk býti, což nám přibývá zámeků a nepřátelóm zamúcenie, neb shledáš to buohdá, že ty věci brzo k dobrému konci přijdú. Také mi Čejka píše, že jsú vaši na Helfmburk jali Mikuláše mého z Zelené Hory s jinými, kterýž jsú od prva počátku války u mne byli, a že je vás o to obséal. I věřím vám milý přeteli, že je kázete propustiti; neb jestli že by vám co vinni byli, musiliby opravit. Ex Polna, fer. V. in Coena domini.

Zdeněk z Šternberka, najjasnějšího Uherského a Českého oc. krále hajtman nejvyšší všech zemí k. Č. na JMti místě a nejvyšší purkrabie Pražský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššímu komorníku král. Českého, přieteli mému milému buď d.

365.

Hejtman Třeboňský Janovi z Rosenberka: o věcech hospodářských a zamýšleném útoku na Doudleby nebo Sviny.

Ve Třeboni. [1470?] 22 April. Orig. č. 2359.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož VMt byla řekli [sic], aby bylo mluveno s Vávrú, pisařem v Hradci, kterýž byl prvé na Bechyni: i mluvil sem s ním, aby byl u VMti v Třeboni v úradě; i řekl jest, že chce u VMti býti. I pravil mi Řehoř, že VMt již jiného jmáte. Protož, jestli VMti potřebie, račte mi dáti věděti; nebť sem byl s ním na tom zuostal, že by měl po těchto svátciích k VMti přijieti, pakli by VMti bylo potřebie na jiném zámku jeho; nebť pravie, že jest pacholek k těm věcem dobrý; pakli by jeho VMt nepotřeboval, račte mi dáti věděti, ať bych jemu vzkázal. A teď VMti list posielám, jakož mi Heřman Hradecký*) odpisuje, jemuž VMt porozumiete. Také račte věděti, že sem slyšel, ale nejistím, že by chtěli

*) Mínil-li se Heřmanem Hradeckým bratr páně Jindřichův, pak by list tento do r. 1470 naprosto náležeti nemohl, poněvadž Heřman již dříve zemřel (dle Rulla kolem 1460, dle Sedláčka kolem 1463). Tomu ovšem na odpor jest ta okolnost, že pisatel listu Zdebor z Kozího se připomíná jakožto hejtman ve Třeboni teprv od r. 1469. Proto mám za to, že Heřmanem Hradeckým míní se osoba jiná. Také ostatní obsah listu svědčí, pokud mi povědomo, době mladší než 1463; zejména v adrese jmenuje se Jan z Rosenberka nejvyšším komorníkem, a tím byl teprv od 3. Mai 1469 (na straně Matiašové).

aneb úmysl měli nepřátelé v Důdlebech aneb v Svinech kostel osaditi. I poslal sem dnes, kde jsú, aneb zda bych mohl zvěděti, co chtie počínati, neb sem také slyšel, že by se chystali ke mně na rybníky. A to mi psal purkrabie Hradecký.*) Dán v Třeboni na Velikúnoc. A jali jsme pět vězňuov z Újezdce.

Zdebor z Kozieho, hajtman na Třeboni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššímu komorníku království Českého, pánu mému milostivému.

366.

Smlouva Jana z Rosenberka s Kunášem z Machovic o purkrabství na Meidštejně.

B. m. 1470, 23. April. Koncept č. 2361.

Léta od narozenie syna božieho oc. sedmdesátého v pondělí den sv. Jiří, stala se jest úmluva mezi urozeným pánem, panem Janem z Rožmberka s jedné, a slovutným panoší Kunášem z Machovic strany druhé, tak že již psaný Kunáš má býti purkrabí a hradu Majdštejna chovati a tu mieti střelcuov branných čtrmezcieta. A na to chování hradu má jemu páně Mt vydávati na každý rok CLXXV kop rozdielně; nyní o sv. Jiří na uvazování hradu LXXXVII¹/₂ kopy, o svatém Jiří [sic] potom příštím LXXXVII¹/₂ kopy, a tak potom vždycky na ty roky, dokudž tu purkrabí bude. Item poplužie s lukami, kteréž prvé k hradu slušie, a k tomu Bory dědiny i s lukami, jakož prvé Rúbík purkrabie držel. Item rybáše dva na řece. Item ten potok od Benešova Chlumského potoka až do řeky pod hradem. Item braň hradová i jiné rozličné věci ty jsú v ceduli popsane a pečeti stran obú svrchupsaných zapčetěné, kteréžto také Kunáš na sstupování hradu též zase sstupiti a navrátiti má. Také jest umluveno, kdyžby koli pán chtěl purkrabí tu změnití aneb že by Kunáš svrchupsaný nechtěl purkrabí tu býti dále, tehdy mají sobě puol leta napřed dáti věděti, kterážkoli strana jedna druhé, a to při svatém Jiří neb při svatém Havle. Na svědomie svrchupsané úmluvy my nadepsaní Jan z Rozmberka a Kunáš pečeti naše k tomuto listu kázali sme přitisknutí.

367.

Smlouva Jana z Rosenberka s Oldřichem ze Dvorce o purkrabství na Novém Hradě.

B. m. 1470, 23. April. Orig. č. 2362.

Léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého sedmdesátého ten pondělí den svatého Jiří, stala se jest úmluva mezi urozeným pánem, panem Janem z Rozmberka, nejvyšším komorníkem království Českého, s jedné, a mezi slovutným panoší Oldřichem ze Dvorce, ty časy purkrabí na Novém Hradě, strany druhé, takže Oldřich

*) Markvart z Rakovic.

svrchupsaný má toho Nového Hradu chovati na určeném: najprv má býti sám druhý jiezdný, a k tomu má mieti osmnáct pěších střelcův. A na to chování hradu má mieti od páně Mti: najprv sto a osmdesát kop do roka, polovici nyní vzal na uvažování hradu a polovici na svatý Havel vzieti má, a tak vždy na každý rok potom, na sv. Jiří polovici a druhú polovici na svatý Havel. Item tyto puožitky k chování hradu má jmieti: Na každý rok dvě stě čebřuov žita a tři sta čebřuov ovsa od páně Mti. Item lúky Novohradské všecky, kromě což Rokle držel k fišmajstrství. Item dvuor Svališuov s dědinami s lukami. Item má mieti robotieře senné i žitné v Štiptíně i na Novém Hradě všecky. Item potok, kterýž se počíná nedaleko nad Novým Hradem a skonává se u Petrovy z Lindy meze, ten má držeti až do mostku pod Štiptínem. Item druhý potok, kterýž jde od rybníka Forštmile a vychází do prvního potoka pod samým hradem a jest zdělí snad za šestery hony. Item jakož páně Mt vyplatil některé dědiny od lidí z Nového Hradu, ty Oldřich držeti má a má jemu za to scházeti na úkole jeho na každý rok kopa. Item co jest braní a zbroje rozličné, kteréž Oldřich, kdyžby hradu páně Mti sstupoval, také má navrátiti, to jest popsáno v ceduli, takéž pečeti obú stran svrchu psaných zapečetěno. Item kdyžby páně Mt ráčil, aby jemu hradu sstúpil, aneb že by Oldřich nechtěl déle purkrabí býti, tehdy mají sobě puol leta napřed dáti věděti, vždy při svatém Jiří neb při svatém Havle. Item kdyžbykolivěk on Oldřich hradu sstupoval vedle toho spisu, tehdy ženci toho leta mají zuostati jemu Oldřichovi nahoře psanému. A na zdržení všech věcí svrchu psaných my nahoře psaný Jan z Rožmberka a Oldřich ze Dvorce pečeti naše k tomuto spisu kázali sme přitisknúti.

368.

Jan ze Šternberka hejtmanu Helfenburskému: aby mu poslal zdání své o nějaké blížě neznámé věci.

V Budějovicích. 1470, 25. Apríl. Orig. č. 2364.

Služba má, Tethaufe milý! Teď posielám ceduli, jíž porozumíš. A takéť jsem ji jiným dobrým lidem okazoval; kto jsú ji viděli, každému se zdá, aby to tak učinil, i mně též. Protož jestližef se bude zdáti to učiniti, to mi daj věděti, nebť bych já k tobě někoho poslal. A s túto věcí byl bych k tobě poslal někoho, ještoť by byl s tebou o této věci ústně rozmluvil, ale nyní jsem neměl koho takového. Ex Budwais, fer. IV. in die Marci anno dni oc. LXX°.

Jan z Šternberka, nejvyšší hajtman lidí královských na
Českých Budějovicích.

Urozenému panoši Vilémovi z Thetau, hajtmanu na Helfmburce, milému d.

369.

Jindřich z Hradce odpovídá Janovi z Dobronic.

V Hradci Jindř. [1470], 4. Mai. Opis č. 2367 a.

Služba má, Dobroničko milý! Jakož sem k žádosti Víthovi a jiným dobrým to učinil a tě u pokoji nechal, abych dal týden napřed věděti, kdy bych chtěl na tě sáhnúti, aneb na tvé lidi. I dávámť napřed týden věděti od datum listu tohoto; již se v tom opatř i lidi své. Datum Novae Domus, f. VI. post Inventionem s. Crucis.

Jindřich z Hradce, Uherského a Českého oc. krále nejvyšší komr-
majstr a nejvyšší komorník desk a súdu práva zemského u Brně oc.

Slovutnému panoši Janovi z Dobronic.

370.

Jan Slovicový purkrabí Krumlovskému: že lidé Rosenberští pobrali lidem pána z Rabšteina.

B. m. 1470, 5. Mai. Orig. č. 2368.

Službu svú napřed vzkazuji, pane Kunráte, urozený přeteli milý! Vznegli na mě Sevrí sklenář a Pirckl odtudž z huti, Misav, pána a přetele mého*) lidé, kterak jim v středu nyní minulú o nešporech lidé páně Mti pána tvého, ze vsi Markov, s jinými, škodu velikú učinili, vpadše jim do jich huti, piva dobrého pražský sud něco jeho vypili, a což ostalo osekali, šaty postelnie i chodící s jinými věcmi pobrali, a což zbroje bylo, všecko což jedné mohli najíti, tak oni pravie, vzali oc. To věda, milý přeteli, věřímť na místě pána mého, že ty jisté lidi z Markov pro takový účinek kázati budeš, a rozkážeš, ať by lidem již svrchu jmenovaným, což pobrali, zase navrátili, a což škody učinili jim opravili, aťby o to páně Mt, pán tvůj, starán nebyl. Odpovědi žádám tvém listem po tomto poslu. Datum sabbato post s. Crucis anno oc. LXX°.

Jan Slovicový z Vranieho oc.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přeteli mému milému.

371.

Jan z Dobronic Jarohněvovi z Úsuší: aby se přimluvil u Jana z Rosenberka a neopouštěl ho v nesnázi s pánem Hradeckým.

V Dobronicích. 1470, 6. Mai. Orig. č. 2367 b.

Službu svú vzkazuji, urozený švagře milý! A prosím tebe, mluv s páně Mtí, jakož JMti list pší, proš JMti, ať mne neopúštíe. Věřímť, že to pro mě učiníš a s pilností s JMtí budeš mluviti. Jestližef mne JMt opustie a ta záhuba na mně přišla,

*) Jana z Rabšteina.

nemohl bych žádnému vám potom prospěšen v ničemž býti. A teď přiepis posielám listu, kterýž mi pan Hradecký píše, v němž šíře porozumíš. A již tomu jest krátký čas; vždyť věřím, milý švagře, že se k tomu s pilností pro mě přičiníš. Ex Dobronic, dominico ante s. Stanislai anno oc. LXX°. Jan z Dobronic.

Urozenému pánu, panu Jarohněvovi z Úsušie, příteli a švagru mému milému buď d.

372.

Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka: o věcech hospodářských, o zajetí Sigmunda z Pernšteina a krále Matiašové příjezdu do Kroměříže.

Ve Třeboni. 1470, 7. Mai. Orig. č. 2369.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Prosím VMti, račte rozkázati list Hobeuského nemeškavě napsati a poslati, atby se ta věc s tiem, což sem přineseno má býti, jakož VMt po Kozském hejtmanovi vzkázala, jednu práci se zjednala; neb v této míře jest velmi nebezpečno slati poruozno. A jakž mi VMt psala i po Kozském vzkázala, abych popracoval: již jsem VMti úmysl svuoj psal i k tomu se poddal, abyšte někoho ráčili poslati, ješto by penieze přijímal a vydával, že já chci rád připomahati, bohda věrně a pilně. Protož prosím VMti, neračte mně v tom déle obtěžovati. Pak nemáli VMt koho tak spěšně poslati, k vybírání peněz a vydávání, ale jižž já někoho zjednám, žeť v tom popracuje za čtyři neděle. A v tom VMt abyšte ráčili tu věc opatřiti, než ať by to vydávání a přijímání peněz se mne sešlo, atbych já již mohl před některými pokoje užiti a jich křivých řečí zniknutí, i také osobně zvěděti, co mého aneb nemého má býti. A račte věděti, že pana Pernšteinského mladého *) jali na Polnú a vzali jemu XLIII koní, a XVI kopiníkuov jali. Než sám jest velmi raněn; ne ten, jako králově Mti vězněm,**) toto jest druhý bratr toho. A to jsú jisté noviny. A přijelo pachole od pana Zdeňka a pravíc, že pan Zdeněk jest v Kroměříži, a že tu na tři sta vozuov vína před královú Mti přivezli, a že JMt druhý neb třetí den jměla tu přijeti z Trnavy. Datum Třebon, fer. II. ante s. Stanislai anno oc. LXX. Řehoř.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, pánu mému milostivému, buď dodán.

*) Sigmunda. — Tomek VII. 274.

**) Neznámo který. — Cf. D. Č. IV. 2. 531, Tomek VII. 265. Mohl by to býti Vilém. D. Č. V. 1. 7.

(Další dopisy rodů Hradeckého a Rosenberského viz v díle VIII.)

A. XXIX.

DOPISY ÚŘADU PODKOMOŘSKÉHO BUDĚJOVSKÝM

z let 1412—1526.

K tisku upravil Karel Kopl.

Dopisy tuto uveřejňované podávají obraz o oboru působnosti úřadu podkomořského, ovšem ne všestranný. Většina listů týká se obnovování rady městské, zapravování berně, sporů mezi měšťany a vůbec záležitostí městských. Avšak listy tyto zavírají v sobě též všelijaké zprávy o veřejných záležitostech země vůbec a stavu městského zvlášť.

Opisy listů těchto byly spořizeny vesměs dle originálů archivu Budějovského, a doplnili jsme je několika málo kusy, jichž originály v archivu Musea království Českého uloženy jsou. Že jsme krátký obsah listů jinde (Palackým a námi) již uveřejněných do malé sbírky této zařadili, nebude nám zajisté vytýkáno; téhož nadějeme se také ve příčině jediné sem pojaté listiny latinské, ve kteréž — pokud nám známo po prvé — podkomoří Jan Bechyně se vyskytuje s přídomkem „de Praga“; z názvu toho soudíme, že není správně, uváděli se podkomoří tento mezi pány z Lažan.

Do sbírky této nejsou pojaty četné listy, které královský podkomoří ve věcech židovských Budějovským psával; dočkají se bohdá uveřejnění společně s ostatními prameny k dějinám židů v Budějovicích od nás sebranými. — Panu prof. dr. Ant. Rezkovi jsme vřelými díky zavázáni za zvláštní ochotu, kterouž nejen transkripci v následujících listech provedl, ale i všelijak jinak nás při práci podporoval.

K. K.

1.

Podkomoří Jan Hájek z Hodětína Budějovským: o při Elišky Frelichové se Štěpánem Faulfišem.

V Praze. [1412,) 6. Oct.] Orig. v archivu Musea kr. Českého.*

Služba má, prietelé milí! Vám mocí královú i svú prikazuji, abyste paní Elzku Pešlovú, řečeného Freleich měšténína vašieho ženu na to drželi a pripravili, aby ona

*) V Museu jest list tento zařaděn do r. 1413; my jsme se rozhodli pro r. 1412 z těchto důvodů: Jan Hájek z Hodětína byl podkomořím od r. 1412—1414; on se jmenuje poprvé 10. Sept. 1412 novus subcamerarius, kdežto jeho předchůdce, biskup Konrád z Vechty 22. Jun. téhož roku naposled ja-

toho zboží, o kteréž jest pře a závada mezi ní a Stephanem řečeným Faulfiš, spoluměštěním vašim, pastorkem jejím, do konečného sepření*) u pokoji přenechala, ani na úroky neb listy, ani na kterou věc k tomu jistému zboží před dokonáním pře příslušející sahala ani sahati směla, ale u lidí úrokův přenechala i jiných poplatkův do sepření svrchupsaného. Neb komužto zboží po sepření přisúzeno bude, ten se ve všiechno uvázati má, co k tomu příslušie. Datum Pragae, quinta feria post festum sancti Francisci. Haico de Hodietin, regni Boemie subcamerarius.

Magistro civium et juratis consulibus in Budweis, amicis carissimis danda.

2.

Podkomoři Jan Bechyně kvituje Budějovské ze 30 kop a 20 gr. berně.

V Praze. 1418, 10. Mai. Orig. v arch. Bud.

Nos Johannes Bechinie de Praga, regni Boemiae subcamerarius, tenore praesentium recognoscimus universis, quod prudentes magister civium, jurati consules et communitas civitatis Budweis ratione lothorum unius summe subsidialis regalis berne pro termino Nativitatis Christi proxime preterito tredecim sexagenas et viginti grossos dederunt et effectualiter persolverunt peccunia in parata. Da quaquidem summa, sic ut praemittitur nobis soluta, eosdem praesentibus quittos ac liberos dicimus penitusque solutos. Harum, quibus nostrum appressum est sigillum, testimonio literarum datum Pragae, anno domini millesimo quadringentesimo decimo octavo III. feria ante festum Penthecosten.

3.

Podkomoři Vaněk z Valečova kvituje Budějovské ze 200 kop summy hromničné.

Bez místa. 1456, 9. Jan. Orig. v arch. Budějovském.

Vaněk z Valečova, podkomoří království Českého, vyznávám tímto listem obecně přede všemi lidmi, kdož jej uzří nebo čtúce slyšeti budú, že sem vzal a přijal dvě stě kop grošův od múdřých a opatrných purgmistra a konšeluův města Budějovic, tu summu, kteráž měla dána býti tehdáž toho času o hromnicech, když se psalo létha božieho tisícieho čtyřstého padesátého, z kterýchžto dvou stů kop grošův summy již jmenované svrchupsané měšťany quittuji a propuštěm i konečně prázdný činím tímto

kožto podkomoři se vyskytá. R. 1412, 10. Oct. (des Montags nach S. Dionysitage, vnser Reiche des Behemischen in dem 50. und des Römischen in dem 37. Jahre) vydal král Václav IV. rozkaz, že Alžběta Frölichova s pozůstalostí po Mikuláši Faulfišovi nikterakž nakládati nesmí, dokud spor její se Štěpánem Faulfišem vyřízen nebude. A 9. Jan. 1413 (die 9. Januarii regnorum nostrorum anno Boemie 50. Romanorum vero 37.) rozkazuje týž král, by Alžběta, manželka Peálína Fröliche, z vězení propuštěna byla.

*) Litis contestatio (v. A. Rybička: Pravidla, přísloví a povědění ec. str. 92.)

listem. Toho na svědomie pečet svú vlastní přitiskl sem k tomuto listu, jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého padesátého šestého, ten pátek po božím křtění.*)

4.

Podkomoří Samuel z Hrádku a z Valečova Budějovským: o při Jana Puklice s Mat. Robmhappem, o roku s p. Vokem z Rožmberka a o loupežnicích na zboží Hlubockém.

*V Praze, bez roku [1480,**) 15. Dec.]. Orig. v arch. Musea kr. Č.*

Službu svú vzkazují, opatrní přátelé milí! Jan Puklice mladý psal mi, toho žádaje, abych se k vám přimluvil, abyšte jemu zápis nebožtíka otce jeho vydali a svědomie, kteréhož potřebuje k tomu, což s Robmhappem činiti má oc. I nenieliť to proti právu a úřadu vašemu, věřímť vám, že to učiníte. A což se pana z Rožmberka dotýče, věztež, žeť nám najjasnější král JMt rok pokládá o suchých dnech postních [14.—16. Mart.] oc. A což se pana Lva dotýče, teď JMt píše panu Lvovi, aby jakož se slyší, že se s Hlubockého zboží překážky na silnicích dějí, aby žádní násilníci, nákeřníci a lúpežníci chováni a trpění nebyli na tom zboží nebyli oc. Datum Prage ff. VI. post festum s. Lucie virginis.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomoří kralovství Českého.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

5.

Týž týmž: aby vyslali ze sebe posly ke sněmu, kterýž o sv. Ondřeji (30. Nov.) držán býti má, a nedodanou summu loňskou hromničnou aby zapravili. V Praze 1481, 23. Nov. (Pragao ff. vj in die s. Clementis, annorum domini oc. LXXXI°.) Orig. arch. Musea kr. Č. Tištěno v Arch. Č. V. str. 404, č. 22 (kdež v ř. 6. čti „s sebe“ místo „své“).

6.

Týž týmž: upomíná je o summu hromničnou.

Na Veliši. 1482, 21. Jan. Orig. v arch. Budějovském.

Službu svú vzkazují, opatrní přátelé milí! Vědětiť vám dávám, že najjasnější král JMt, pán muoj milostivý, ráčil jest mi na Veliš psáti a rozkázati, abych vás

*) Téhož skoro doslovné obsahu kvitance na tutěž summu také jest z r. 1468, 8. Mart. (ve středu před sv. Řehořem), pak z r. 1459, 17. Mai (ten čtvrtek po sv. Žofii).

**) List tento zařaděn jest v Museu do r. 1481. My jej klademe do r. 1480, poněvadž král Vladislav dne 26. Nov. 1480 z Prahy Budějovským píše, že s Vokem z Rosenberka mluvil a mu psal, „aby tu zá-pověď zdvihnutí kázal“, dále že poručil podkomořtmu, aby věc mezi Janem Puklicí a Matějem Robmhappem srovnal; konečně rozkazuje, aby se těch, ku kterýmž Petr Stupenský práva jest žádal, ujistili. — Nejvyšší hofmistr Zdeněk Lev z Rožmitála a na Blatné, kterémuž se byla po smrti sestry jeho královny Johanny, Hluboká za podíl dostala (1476), měl r. 1480 rozepři s Budějovskými o ostatek jim na Krumlově stavený (Arch. Č. VI, str. 191 č. 79 a str. 193 č. 81). 1480, 17. Oct. vyhotovil pan Lev z R. Budějovským bezpečný glejt.

obeslal o summu hromničnú, kterúz platíte a dáváte do komory JMti, abyšte ji konečně dali a položili na hromnice, jinak toho nečiníce, pro JMti velikú a pilnú potřebu. Protož to věduce, k tomu se mějte, abyšte v tom vuoli a rozkázanie JMti naplnili, a to vždy opatřte, jakž muožete, aby se tak stalo, a abyšte v tom JMti nehněvali nikoli. Ex Veliš ff. II. in die s. Agnetis virginis, anno oc. LXXXII°.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomoře království Českého.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

7.

Týž týmž: o sporu služebníka jeho Mikuláše Vlasáka.

B. m. 1482, 31. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní páni a přátelé milí. Jakož jsem vám prve psal i s některými z vás ústně mluvil o Mikuláše Vlasáka, služebníka svého, jakož u vás po bratru svém s stranú činiti má oc: i ještět téhož žádám a věřím, že se o to pokusíte, položíce jim den k stání před vámi, zda byšte je o to slušně srovnati mohli, rozkážíce prvé straně, aby nějaká registra veliká byla položena před vámi, na kteráž se ptá a táhne Mikuláš Vlasák, tak pravě, kdyžby ta veliká registra před vámi byla položena, že konec snadný mohlby o to býti, a kdyžby koli Mikuláš Vlasák o to konec měl, že chce také každému práv byti na právě vašem, ktožby koli jej z čeho vinil. Pakli byšte jich o to srovnati nemohli, aneb žeby se vám nezdálo toho učiniti, tehdy byšte obojí straně rozkázali, aby při tom času o suchých dnech příštích [15.—21. září], ktož z vás na sněm vysláni budou, stáli také před najjasnějším králem JMti, pánem naším milostivým, se všemi svými potřebami, a ty klenoty a registra s sebu vezmúce, a to před JMti aby položili, zdali by ta pře spíše tak mohla srovnána JMti býti. Datum sabbato ante festum s. Egidii confessoris eximii, anno oc. LXXXII°.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomoře království Českého.

Opatrným pánóm purgmistru a konšelóm města Budějovského, přátelóm mým milým.

8.

Týž týmž: o potřebách Václava Puklice.

V Praze, 1483, 17. Jan. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Jakož Václav Puklice *) s kýmž u vás činiti má, potřebuje úřadu a práva vašeho oc. I věřím vám, k čemužt týž Puklice spravedlnost mieti bude, že jemu toho dopomoužete vedle práva vašeho,

*) Syn známého purgmistra Budějovského Ondřeje Puklice ze Vstuh, který 26. května 1467 zemřel.

a to bez prodlevanie. Datum Pragae, ff. VI. in festo s. Antonii, annorum domini oc. LXXXIII°.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomoříe království Českého.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

9.

Týž týmž: upomínka o summu hromničnou.

B. m. 1484, 13. Jan. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Z rozkázanie a poručenie najjasnějšího krále JMti obsielám vás, abyšte summu hromničnú pohotově měli a jí dáním do komory JMti nemeškali. Protož vuoli a rozkázanie JMti již v tom znájíce, tak se zachovajte, abyšte v tom JMti nehněvali, a také aby vás nebylo potřebie podruhé o to obsielati. Datum ff. III. in Octava Epiffanie domini, annorum oc. LXXXIII°.

Samuel z Hrádku a Valečova, podkomoříe království Českého.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Českých Budějovic, přátelóm mým milým.

10.

Týž týmž: upomíná o zaplacení od sazení konšelů.

Na Valečově. 1484, 24. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Jakož jste mi povinovati právo mé dáti od sazení úřadu konšelského, věřímť vám, že mi je beze všeho meškání a výmluv dáte k mé pilné potřebě, a položíte je v domě mém v Praze. Pakli byšte toho učiniti zanedbali, vězte, že byšte mě k škodě připravili. Ale téť naděje do vás nemám jako do přátel svých milých, byšte mi jaké škody přieti měli a nadto pak byšte mě k nie připraviti měli. Ex Valeczow, ff. III. in die s. Bartholomei, annorum oc. LXXXIII°.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomoříe království Českého.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Českých Budějovic, přátelóm mým milým.

11.

Týž týmž: o složení summy hromničné.

Na Valečově. 1484, 23. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Najjasnější král JMt, pán náš milostivý, ráčil mi jest rozkázati, vás i jiná města obeslati, abyšte summu hromničnú na den matky božie, jenž slove hromnic, konečně do komory JMti dali a položili na Horách Kuthmách. A že proto se před časem obsieláte, jestli že byšte ji ještě pohotově neměli, abyšte se v tom času opatřiti mohli a na den svrchu jmenovaný

ji vzdy položili a v tom JMti nikoli nehněvali. Ex Valečov, ff. V. ante Nativitatem Christi, annorum oc. LXXXIII°.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomořie královstvie Českého.
Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

12.

Týž týmž: oznamuje příjezd svůj k nim.

Ve Vodňanech. 1485, 4. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, opatrní přátelé milí! Vězte, že úmysl měl sem, dnes u vás býti, ale pro některú pilnú potřebu svou zdržali jsú mne páni Vodňanští. Než dále buoh, zajtra u vás před polednem k obědu budu, a vám věřím, že proti mně na póli cesty několik jezdných vyšlete. Datum Wodnian, ff. V. ante festum b. Marie Niuís, annorum domini oc. LXXXV°.

Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomořie královstvie Českého.
Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

13.

Podkomoří Albrecht z Leskovce týmž: o složení summy hromničné.

V Praze. 1486, 9. Mart. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, opatrní přátelé milí! Král JMt, pán muoj milostivý, ráčil mi rozkázati vám psáti, což se summy hromničné*) dotýče, abyšte JMti poslali, že JMti znamenitá pilná potřeba toho jest, a již čas dobře přešlý jest, při kterémž jste měli to klásti. To věduce a znájlce JMti tak pilnú potřebu, mějte se k tomu a pošlete bez meškání, neb JMt toho žádá i prikazuje, abyšte tiem již déle nedlili. Datum Pragae, ff. V. post dominicam Letare, annorum oc. LXXXVI°.

Albrecht z Leskovce na Cierkvici, podkomořie královstvie Českého.
Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm dobrým.

14.

Týž týmž: aby nemeškali summou, které král k jízdě do Jihlavy pro dvořany své potřebuje. V Praze 1486, 29. Mai. (ff. II. post Corporis Christi, anno oc. LXXXVI°). Orig. v Museu kr. Českého. Tištěno v Arch. Č. VI, str. 206, č. 95.

15.

Týž týmž: o přijezdu svém k nim.

V Táboře. 1486, 21. Jul. Orig. v arch. Bud.

Službu vzkazují, opatrní přátelé milí! Vězte, že úmysl jmám, zajtra bohda

*) Za tím jest: i úroku s^o Martinského; to je přetrženo.

k vám přijeti z rozkázanie JKMTi, pána mého milostivého, k obnovení úřadu. Protož což vám potřebie bude při té věci k jednání podlé řádu a obyčeje, mějte se k tomu. A věřím vám, jestli že byste znali jakú nebezpečnost od těch s Nových Hraduov *) na cestě, že proti mně k některému miestu vyšlete, kdežby vám se zdálo. A hospodáři tomu, kdež bych státi měl, dajte znáti, ať mě s večerí čeká. To věduce, umějte se tiem zpraviti. Datum Thabor ff. II. ante Marie Magdaleneae, anno oc. LXXXVI°.

Albrecht z Leskovce a na Cierkvici, podkomoríe královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovského, přátelóm milým.

16.

Týž týmž: zprávu dává, co a kterak u krále jednal o summu hromničnou, kterouž oni splniti vždy ještě meškají. V Praze. 1486, 30. Sept. (sabbato post Michaelis archangeli, anno oc. LXXXVI°).

Orig. v archivu Musea kr. Č. Tištěno v Arch. Č. VI. str. 210, č. 99.

17.

Týž týmž: o příjezdu svém k nim.

V Tdboře. 1487, 26. Jul. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, opatrní prietelé milí! Vězte, že z rozkázanie JKMTi pána mého milostivého jmám úmysl, zajtra bohda k vám přijeti k úřadu obnovenie. Protož, což vám při té věci potřebie bude k kterému jednání, ty věci zřiedte mezi sebou. Také rozkažte hned soud komorní provolati, že při témž obnovení konšeluov osazen bude, a právo a spravedlivost v něm každému odevřena bude, komuž se bude zdáti k němu přistúpiti. A hospodáři oznamte, ať mě zajtra s obědem čeká tak k tomu času, cožbych mohl odsud k vám přijeti. Datum Thabor, ff. V. post. s. Jacobi apostoli, anno oc. LXXXVII°.

Albrecht z Leskovce a na Cierkvici, podkomoríe královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

18.

Týž týmž: důtklivě upomíná o summu hromničnou.

V Praze. 1488, 27. Mart. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, opatrní prietelé milí! Král JMt, pán muoj milostivý, ráčil mi jest vám rozkázati psáti, což se summy hromničné danie dotýče, že jste toho dobře sami svědomi, kteříž jste zde předsím byli, jaká zvláštnie JMtí pilná potřeba jest, a kterak tuze od těch, komuž ty penieze dány býti mají, upomínán jest i podnes upomínán bývá, a že se JMt tomu diví, kteraks jste toho proti JMtí vuoli a roz-

*) Nové Hrady byly tehdaž v zástavě u Oldřicha Grafnekara, pána Rakouského, kterýž však hradu ne-držel, nýbrž opět zastavil Tomášovi z Láku. Sedláček III. 212.

kázání zanedbali poslati. Protož JMKská ještě mi vás ráčil kázati obeslati, že JMt toho žádá i s pilností prikazuje, abyšte hned to, což máte poslati, poslali, aby JMt k škodám skrze vaše nedání strojen nebyl; neb muožte rozuměti, čief by to škody byly potom, jestli že byšte tiem kterak odtahovali, avšak na danie vždy přijíti [sic]. I mněť sě zdá, žeť lépe bude, abyšte to opatřili. Datum Pragae ff. V. ante Palmarum, anno oc. LXXXVIII°.

Albrecht z Leskovce oc., podkomořie království Českého.
Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

19.

Týž týmž: ohlašuje svůj přjezd k nim.

V Táboře. 1488, 20. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Vězte, že úmysl jmám, zajtra bohdá k vám přijeti k úřadu obnovení. Protož což vám při tom času potřebí k jednání kterých věcí obecních bude, zřídte te vedle zvyklosti prvnie, ať při tom meškání nebude. A hospodů mě opatřte a hospodáři oznamte, ať mě jiedlem k večeri opatří. Datum Thabor ff. IIII. post Assumptionem glor. virg. Mariae anno oc. LXXXVIII°.

Albrecht z Leskovce oc., podkomořie království Českého.
Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

20.

Týž týmž: kterak jednáno bylo s králem o syna Řehořova.

V Praze. 1489, 23. Mart. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Jakož jste mě prosili, abych s JKJtí o syna Řehořova mluvil; i tak sem učinil podle žádosti vaše a se vsí pilností JKMti žádost vaši sem oznámil. JKMt ráčil k tomu pana Strakonického*) přivolati a tak podle potřebnosti vážiti. I což sem na JKMti dorozuměl, že to předsě slušně vzato bude, ješto vás toho šífe ústně zpravím při shledání spolu našem. A jmám za to, žeť tu dlúho u vás bytu jeho nebude, neb jest ta věc dobře široce a potřebně vážena. Datum Pragae f. II. post dominicam Oculi, anno oc. LXXXIX°.

Albrecht z Leskovce, podkomořie království Českého.
Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

21.

Týž týmž: ohlašuje přjezd svůj k nim.

V Táboře. 1489, 11. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Vězte, že zajtra přijedu k vám

*) Jana ze Švamberka.

k úřadu obnovení. Protož, což vám při tom času potřebie bude k jednání kterých obecních věcí, zřiedte to mezi sebou podle obyčeje prvného. Datum Tabor ff. III. post Laurenti, anno oc. LXXXIX°.

Albrecht z Leskovce, podkomoříe královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

22.

Týž týmž: aby dle rozkazu královského k jízdě vojenské se přihotovili a berni odvedli. V Praze 1490, 19. Mai. (feria IV. in vigilia Ascensionis domini a. oc. XC°). Orig. v arch. Budějovském. Tištěno ve Sborníku Historickém II. 1884 str. 314.

23.

Týž týmž: aby neobmeškávali podle svolení vši země pomoc vojenskou vypraviti a k Ústí se vynajíti dali. V Praze. 1490, 18. Jun. (feria VI. post Viti anno oc. XC.) Orig. v arch. Budějovském. Tištěno ve Sborníku Historickém II. (1884) str. 315.

24.

Týž týmž: aby na se vzali rozeznati při mezi pánem (Vilémem) z Pernšteina a Vodňanskými.

V Praze. 1490, 22. Sept. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že jest některá nesnáz mezi panem Pernštainským*) JMti a pány Vodňanskými o lidi, kterážto věc jest na mě vznesena, tak že jsú se obojí na vás svolili k rozeznání a toho se na mně dožádali, abych vám o to psal, abyšte to na se vzeli a podle práva svého to rozeznali. I protož já vám slovem JKMTi rozkazuji, abyšte to na se vzeli a právem svým to rozeznali, pokudžby vám se zdálo za spravedlivé; a kdyžby se pan Pernšteinský i páni Vodňanští toho dožádali, abyšte jim o to rok před sebou k právu k stání položili, jinak toho nečiniec, a jim to dali znáti, k kterému by dni o to obojí státi měli. Datum Pragae ff. IIII. post Mathei, anno oc. XC°.

Albrecht z Leskovce, podkomoříe královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

25.

Týž týmž: o posláni summy hromničné.

V Praze. 1491, 6. Mart. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám dal znáti o summě hromničné, aby poslána byla: Páni a přátelé milí! vězte, že jest toho příliš pilná a znamenitá potřeba králi JMti. I protož opatřte to, ať jest

*) Nepochybně Vilémem, toho času držitelem Hluboké.

konečně poslána o středopostí [10. Mart.], jinak toho nikoli nečiniece, atby ke škodě JKMt nepřišel. Datum Pragae dominica Oculi, anno 3c. XCI°.

Albrecht z Leskovce, podkomořie království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

26.

Týž týmž: důtklivé napomenutí v téže věci.

V Praze. 1491, 23. Mart. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož vám již nejednů psal sem i ústně s posly vašimi zde mluvil, předkládaje potřebu JKMt, pána našeho milostivého, kterůž, jmám za to, nyní dobře sami znáti muožte, abyšte summu hromničnú do komory JMti poslali: však proto ani skrze to psaní ani napominanie po poslech vašich toho se od vás dosieci nemuž, ježto již na JKMt skrze to škody jdú. Páni a přátelé milí! Já vám toho jistě nepřejí, že se tak nepoddaně a nepovolně k JKMt máte, mimo jiná všecka města činiece, což se vám zdá. I protož již sem to z povinnosti úřadu svého mušil učiniti a na JKMt vznésti, nemoha toho úřadem svým na vás dosieci, což z povinnosti JKMt učiniti máte. I ještě vás slovem JKMt napomínám, že dále k větším škodám JMti nedopustíte a to, což z povinnosti JMti učiniti máte, pošlete bez dalšího odtahování. Datum Pragae, f. III. post Judica, anno 3c. XCI°.

Albrecht z Leskovce, podkomořie království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

27.

Týž týmž: o pomoci svolené z piva, do kterého času vybrati by se měla.

V Praze. 1491, 23. Apríl. Orig. v archivu Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že podle svolenie zemského rozkázáno mi jest, abych vám psal o pomoci té, kteráž s varného po vši zemi vybírána býti má, aby tu středu konečně po svatém Zigmundu u vás počala se vybírat tak a tiem způsobem, jakož zuostano a svoleno jest ode všie země. Páni a přátelé milí! již to tak opatřte, aby spravedlivě od jednoho každého králi JMti i vši zemi dalo se. A pomoc ta, kteráž se u vás klásti má z kraje toho, ta aby byla dostatečně opatřena a chována tak, podle svolenie zemského. Datum Pragae, sabbato die s. Georgii, anno 3c. XCI°.

Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomořie království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

28.

Týž týmž: aby dvě osoby do Prahy vypravili k jednání s královskými radami oc.

B. m. 1491, 18. Mai. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že jest některá pilná a znamenitá potřeba JKMTi, pána našeho milostivého, o kteroužto věc s vámi má rozmluveno býti od pánuov a raddy JKMTi. Páni a přátelé milí! Vyšlete z sebe osoby dvě, a ty ať v pátek o suchých dnech letničních najprv příštích [27. Mai] v Praze jsú, nebo tu při tom času ta věc jim se oznámí. I znajíce takovou pilnou potřebu, věřím vám, že toho nikoli neobmeškáte a k tomu času osoby ty pro JMti i vaše dobré vyšlete. A což se summy hromničné dotýče, také vězte, že dodána není, ani lotownie; i to také vždy opatřte, ať jest bez meškání posláno, nebo ustavně na to zde čekají, komuž se to dáti má. Datum ff. IIII. post Sophie, anno oc. XCI°.

Albrecht z Leskovce, hajtman a podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

29.

Týž týmž: aby se narovnali s Kašparem Robmhapem.

V Pisku. 1491, 17. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vzněl jest na mě Kašpar Robmhap, kterakby se jemu ještě dosti tomu státi nemohlo, což se jest mnú a jinými dobrými lidmi smluvilo a vypovědělo, a také i o jiné dluhy, kteréž jsú jemu u vás dlužni, jakož jest na vás vznášel, že by také k svému přijíti nemohl. I žádal jest mne v tom za opatření podle smlúvy, i také spravedlnosti o své dluhy, však tak, jestli že byste se k tomu nechtěli mieti, že by svého právem a stavováním dobývati chtěl. Páni a přátelé milí! napřed což jest smluveno, i také což by dluhuov spravedlivých jeho bylo, jať vás žádám i věřím, abyšte to skutečně opatřili, aby ty věci srovnány byly, což jest smluveno podle smlúvy; a což jest dluhuov podle práva a spravedlnosti, abyšte skrze to k dalším nesnázem i škodám nepřicházeli, jehož bych vám nepřál. Datum Pieska, f. V. post Laurencii, anno oc. LXXXXI°.

Albrecht z Leskovce, hajtman a podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

30.

Týž týmž: že jest svoleno, býti vojensky pohotové na pomoc Levlařům proti knížeti Albrechtovi bavorskému. V Praze. 1491, 23. Dec. (feria VI. post s. Thomae anno oc. XCI). Orig. v arch.

Budějovském. Tisťeno ve Sborníku Historickém III. 1885. str. 178.

31.

Jan z Janovic, nejvyšší purkrabí, a Albrecht z Leskovce, podkomoří, Budějovským: že s tažením ku pomoci Levlařům a stržením u Nýrska sešlo. Na místě toho král že svolává sněm k 16. březnu, aby nemeškali posly k němu vypraviti. V Praze 1492, 23. Jan. (feria II. a. Convers. s. Pauli a. 1492). Orig. v arch. Buděj. Tištěno ve Sborníku Historickém III. 1885, str. 178.

32.

Podkomoří Budějovským: aby doplatili summu hromničnou a lotovné.

V Praze. 1492, 6. Mai. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož jste měli summu hromničnou i také právo mé lot[ovni]e poslati, znajíce, že čas dobře daleký přešel jest, ježto také zvláště tohoto času pilně ty peníze z rozkázání JKMTi měly jsou dávno dány býti, ježto se skrze vaše obmeškání a nedání některá věc dosti potřebná JKMTi zameškala: I protož abyšete to ihned bez meškání opatřili a ihned to, což se dodati má, poslali beze všech odtahův, jinak toho nečiníce. A tomuto poslu z Vodňan zaplatte od chůzie. Datum Pragae, dominico post Reliquiarum, anno oc. XCII°. Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelům města Budějovic, přátelům milým.

33.

Podkomoří kvituje Budějovské ze 200 kop summy hromničné.

V Praze. 1492, 14. Mai. Orig. v arch. Bud.

Albrecht z Leskovce a na Cierkvici, hajtmán a podkomoří království Českého, známo činím listem tímto zjevně přede všemi, kdež čten nebo čtúci slyšán bude, že od múdřích a opatrných purgmistra, konšeluův i všie obce města Budějovic Českých přijel sem summy hromničné již minulé, dvě stě kop grošuův Českých, příslušejících do JKMTi komory, z kteréžto summy hromničné, ze dvou set kop grošuův Českých, nadepsané purgmistra, konšele i všecku obec města Budějovic mocí KMti tímto listem quittují, prázdny činím i ovšem propúštěm, neb sem to od nich úplné a docela přijel. Tomu na svědomie pečet svou vlastní kázal sem přitisknutí k tomuto listu, jenž jest dán v Praze v pondielí před svatú Žophii, letha božieho tisícieho čtírstého devadesátého druhého.

(Pečet porušená.)

34.

Týž týmž: aby zbrojili se a do pole vytáhli proti Turkům.*)

V Praze. 1492, 25. Jun. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož JKMt, pán muoj i váš milostivý, ráčil jest všem pánóm JMti, panóm rytířstvu, pánuom Pražanóm i pánóm městóm psáti, žádaje JMt pomoci proti ciesaři Tureckému, ukrutnému nepříteli pána boha všemohúcieho a svaté viery křesťanské, abyšte k pomoci JMti z sebe vyslali, jakož z JKMtí psanie šíře tomu porozumiete, jaká jest již toho pilná potřeba JMti přišla. I píše mi JKMt, abych vás o túž věc také obeslal i vám psal. Páni a přátelé milí! poněvadž JKMtí taková žádost i potřeba jest, a pro takový svatý skutek pro obranu svaté viery křesťanské znáti můžete, že jest hodné i spravedlivé, napřed pro pána boha všemohúcieho, pro pána a krále svého JMt, i sami pro svú čest, že jsme povinni viery svaté pomáhati hájiti, ježto bohdá, tak jakž JKMt s pomocí boží to tak s pilností před se běře, naděje jest v pánu bohu, budeli pomoc vaše skutečná, že milý buoh JKMtí vítězství i pomoci své svaté popřieti ráčí, kterážto věc všemu křesťanstvu mnoho dobrého i JKMtí ke cti i nám všem po věčné časy býti muože. I protož znajíce to, rozkažtež všem kněžím, což jich u vás jest, aneb kdežkoli okolo vás po městech neb po vseh jsou, těm oznamte, ať ku pánu bohu všemohúciemu ku pomoci svými prosbami volají i lidem to oznamují, ktožby pro jméno božie a pro pána svého mohl táhnúti, aby táhl. Neb mělilibychom se jedni druhým dívati a pána svého opustiti, a mohúc takovému zlostnému nepříteli odolati, a skrze svú netbanlivost s budúcí hanbú a naším zlým toho na se dočekati, což se jest za naše paměti v několika křesťanských královstvích i v tom převelikém a mocném městě v Constantinopolis**) ukrutného a zlostného mordem nad křesťany stalo, lépe by nám bylo živu nebýti. Datum Pragae, ff. II. post festum s. Johannis bapt. anno oc. XCII^o. Albrecht z Leskovce, hajtman a podkomoříe království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

35.

Týž týmž: ohlašuje příjezd svůj k nim.

V Táboře. 1492, 14. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že úmysl muoj jest, zajtra k vám přijeti k úřadu obnovení. I to věduce, což jest vám potřebie zřiediti, kterých věcí k tomu příslušejících, zachovajte se v tom podle obyčeje prvního. Datum Thabor, in vigilia Assumptionis glor. virg. Marie, anno oc. XCII^o.

Albrecht z Leskovce, hajtman a podkomoříe království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

*) Cf. Palacký D. Č. V. 1. 323.

**) Naráží se tu na dobytí Cařihradu r. 1453.

36.

Týž týmž: aby zaslali mu přepis smlouvy mezi Vodňanskými a Příbramem učiněné.

V Praze. 1492, 8. Oct. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož jste k žádosti mé osoby některé do Vodňan vyslali, když sem nyní úřad u nich obnovoval: I obešli též osoby před se, rozkažte jim, ať mi přepis té smlouvy, kterouž sú mezi Vodňanskými a Příbramem učinili, sem po tomto poslu pošl. Datum Pragae, f. II. post Francisci, anno oc. XCII°.

Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomoře království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

37.

Týž týmž: o odvedení summy hromničné.

V Praze. 1493, 25. Jan. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Král JMti, pán muoj milostivý, když sem nyní u JMti byl, ráčil mi jest vám rozkázati psáti, abyšte summu hromničnú pohotově měli a konečně o hromnicech ji poslali do komory JMti, nebo já také z rozkázání JMti některé pilné dluhy JMti zplatiti tiem jmám. I protož věřím vám, že tu věc tak opatříte, abych já podle JMti rozkázání také tomu dosti učiniti mohl, a JMti potřeb neobmeškal. Datum Pragae, f. VI. die Conversionis s. Pauli, anno oc. XCIII°.

Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomoře království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

38.

Týž týmž: důrazně je napomíná, aby odvedli berni z varného.

V Cerekvici. 1493, bez dne. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám již nejednů psal i slovem JKMTi napomínal z poručení JKMTi, abyšte tu summu peněz, kteráž u vás z varného sebrána jest, do Prahy podle zemského svolení poslali, ješto jste to dávno učiniti měli. Nebo týmiž penězi JKMTi pilné dluhy měly jsú placeny býti, a zvlášť což se Hradištka dotýče, kteréž jest k ruce JKMTi kúpeno, to jest mělo nyní doplaceno býti, z té naděje, kteráž jest byla do vás, že byšte podle pánuov, rytířstva i jiných všech měst měli se k tomu mieti a ty peníze poslati, jakož jsú oni učinili; a toho se jest nestalo, a skrze to že i ležení a škod vedení na JKMT jest přišlo; ješto kdyby se to bylo v čas znalo, žebyšte se k tomu

mieti nechťeli, bylo by sě to některak vždy opatřilo, aby taková škoda i lehkost na JKMt nešla. I protož páni a přátelé milí! ještěť vás slovem JKMt i z úřadu svého napomínám, abyšte to ihned beze všech odtahuov poslali; a pakli toho před sebu nemáte, tehdy dajte mi toho po tomto poslu odpověď, abych věděl, co JKMt dáti znáti jmám, i také takové škody kterak opatřie [sic]. Datum Cierkvic, anno dc. XCIII°.

Albrecht z Leskovce, hajtman a podkomoříe královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

39.

Týž týmž: aby vyslali do Prahy posly ve sporu Vodňanských s Příbramem.

V Cerekvici. 1493, 7. Febr. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že mi píší páni Vodňanští, prosíce mne, abych vám rozkázal ty dobré lidi, kteréž jste byli na muoj rozkaz vyslali do Vodňan vo tu nesnáz, kteráž jest byla mezi nimi a Příbramem, aby nynie ty osoby byly v Praze o suchých dnech najprv příštíech [27. Febr. až 2. Mart.]; nebť jim jest toho v pravdě pilná potřeba obojím, a vy i tak na sněm vyslati musíte; i vyslali byste ale ty osoby, o kteréž píší. I věřím vám, že tak učiníte. Ex Cerekwicz, ff. V. post Doroteae, anno domini dc. XCIII°.

Albrecht z Leskovce, podkomoří a hajtman královstvie Českého.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a radě města Českých Budějovic, pánóm a přátelóm milým.

40.

Týž týmž: oznamuje příjezd svůj k nim.

V Táboře. 1493, 6. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že úmysl jmám, zajtra, dále buoh, u vás býti k úřadu obnovení. I protož, což máte k té věci zřiediti, zachovajtež sě podle obyčeje prvněho. Datum Thabor, f. III. post festum s. Marie Niuis, anno dc. XCIII°.

Albrecht z Leskovce, hajtman a podkomoříe královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

41.

Týž týmž: aby postarali se o zaplacení dluhu Marvanovi, sousedu Staroměstskému.

V Praze. 1493, 18. Nov. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vznese jest na mě pan Marvan měštění z Starého Pražského města, kterakby Václav Niklas, spolu-

obyvatel váš, jemu zuostal dlužen XXVII fl gr. vše míšenských, na kterýžto dluh od téhož Václava i zápis má kterýž mi jest ukazoval. I žádal jest mne v tom za opatření; nebo i to mi jest pověděl, že jest některého času s některými od vás z úřadu zde v Praze mluvil, a potom že dvojie psanie o tu věc od pánuov Staroměstských k vám jest učiněno, i připovídání k statku jeho že se jest stalo, však proto vždy svého jest až posavád dosieci nemohl. Páni a přátelé milí! poněvadž pak znáte, že jest dluh spravedlivý, já vám z úřadu svého prikazuji, abyšte nade-psaného pana Martina [sic] v tom opatřili, aby jemu jeho dluh zaplacen byl bez dalších nákladuov; neb jestliže byšte toho zanedbali, on se tak opovídá, že by svého právem na vašich dobývati chtěl, ježto bych já jemu toho hájiti nemohl. Datum Pragae, f. II. ante Katherinae, anno oc. XCIII°.

Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

42.

Týž týmž: o půjčku peněz na výplatu Poděbrad.

V Praze. 1495, 30. Mai. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé milí! Jakož vám jest oznámeno o suchých dnech puostních [11.—14. Mart.] v Praze skrze posly vaše, kterak JKMt pán náš milostivý skrze pana kancléře*) a pana mincmaistra**) i mne ráčil jest na vás žádati puojčky peněz na výplatu Poděbrad na takový zpuosob, že vám táž summa peněz ve třech letech zase navracena bude: první rok třetina, druhý druhá a třetí ostatek dodána, a to vám hodnými rukojmiemi ujistěno bude, aneb jestli že byšte na kterém zápisu žádali připsání, že i to učiněno bude. I vězte, že JKMt při panu mincmajstru ráčil mi jest nynie dáti znáti, že konečnou smlávu o Poděbrady s knížetem JMti***) má, a ihned, jakž peníze JMti ráčí dáti, že postúpeny JMti budú. I žádá toho JKMt, abyšte tu summu, kteráž na vás uložena jest, konečně o suchých dnech letních [10.—13. Juni] u mne v Praze položili, a vy že také jistotami na to opatření budete.†) Páni a přátelé milí! věřím já vám, že k žádosti JKMt tak učiníte a v takové pilné a užitečné potřebě JMti že neobmeškáte. Neb jestli že byšte toho neučinili, znamenitý a veliký zmatek JMti přišel by skrze vás, ješto by vám potomně škoditi mohlo, jehož bych vám nepřál, zvlášť poněvadž taková puojčka bez vaše škody bude. Datum Pragae, sabbato post Ascensionem domini, anno oc. XCV°. Albrecht z Leskovce, podkomoří a hajtmán království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

*) Jana ze Šelnberka.

**) Beneše z Weitmile.

***) Jindřichem z Minsterberka.

†) V Budíně na den sv. Jiljí (1. Sept.) 1495 vyhotovil král Vladislav Budějovským listinu na 200 kop gr. č. pod rukojemstvím Beneše z Weitmile, purkrabího na Karlštejně a mincmistra na Horách Kutných, a Albrechta z Leskovce, hejtmána a podkomořího kr. Č. — Srovnej též č. 48.

43.

Týž týmž: posílá k nim hofrychtěře Jana Hlaváče ze Třibřich k sazení konšelů.

V Táboře. 1495, 17. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že vysielám k vám pana hofrychtěře a Matúše, písáře komornieho, služebníka svého, k obnovení úřadu konšelského, nemoha sám osobně beze lsti býti. Páni a přátelé milí! jestli že které věci k tomu potřebné zřiediti máte, zachovajte se podle obyčeje prvnieho. A budúť u vás u vigílii sv. Bartholoměje [23. Aug.]. Datum Thabor, ff. II. ante Bartholomaei anno oc. XCV°.

Albrecht z Leskovce, podkomoríe a hajtman království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm mým milým.

44.

Týž týmž: slibuje přijeti k nim k uklizení některých sporů.

V Cerekvici. 1495, 25. Oct. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož mi píšete o nesnázi, kteráž jest mezi Václavem Wimberkem od Hory*) a jinými přátely nebožce Zigle Puoysle o statek po něm zuostalý, také jste v psaní svém toho dotkli, že časté napomínání máte od tejhž přátel nebožce Poysle; i chtějce toho vy rádi prázni býti, i žádáte příjezdu mého k vám. K žádosti vaší i pro tu potřebu chci já vám rád k vuoli učiniti a k vám přijedti, ale nynie tak spěšně nebudu moci pro některé své pilné a veliké zaneprázdnění k vám přijedti. A když se koli uprázdním, chci já vám dáti znáti, kdy a ke kterému dni budu mieti k vám přijedti, abyšte také ty dobré lidi obeslati mohli, kteříž mají mnou a vámi rozeznání býti. Datum na Cerekvici, v neděli před slavným hodem Všem svatých, anno domini oc. 95°.

Albrecht z Leskovce, podkomoríe království Českého.

Slovútné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Budějovic Českých, pánóm a přátelóm milým.

45.

Týž týmž: aby dle vůle královské někoho ze sebe k němu do Cerekvice vypravili.

V Praze. 1495, 31. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že král JMt, pán muoj i váš milostivý, ráčil mi jest psáti i rozkázati, vás k sobě obeslati a o některú pilnú a znamenitú potřebu s vámi rozmluviti, ježto se jeho JMti znamenité

*) V Pamětech Mikuláše Dačického z Heslova (vyd. dr. Ant. Rezek, I. str. 332) uvádí se k r. 1506 mezi konšeli na Hoře Kutné též Václav Wimberk.

dotýče. Páni a přátelé milí! vyšlete z sebe někoho jednoho z úřadu k té věci ke mně na Cierkvici, ať jest u mne ve čtvrtek před sv. Přiškú [14. Jan. 1496]. I věším vám, že toho nikoli neobmeškáte, aby vámi JMti dobré nesešlo, nebo i jiná města na ten den u mne býti mají. Datum Pragae, ipso die s. Siluestri, anno oc. XCV.

Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomoříe království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

46.

Týž týmž: přimlouvá se za Markétu rybárku.

V Cerekvici. 1496, 8. Nov. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že jest u mne byl jeden dobrý člověk, zpravuje mne, kterak by Margaretha rybárka před vámi před právem státi měla: I prosila jest mne k vám za přimluvu, aby k spěšnému a k spravedlivému rozeznání přijíti mohla, též také při gleithu, kterýž jste jí dali, aby při tom zachována býti mohla. A poněvadž slušného žádá, já vás za to prosím jako svých dobrých přátel, že jí o to konec a místo uděláte. Datum ex Czerkwicz, f. III. ante Martini anno oc. XCVI.

Albrecht z Leskovce, podkomoříe a hajtmán království Českého.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

47.

Týž týmž: přimlouvá se za ženu Matouše z Karlova.

V Cerekvici. 1496, 23. Nov. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám před některým časem psal o Matúše z Karlova, člověka kněze opata Karlovského, o spravedlnost ženy jeho, kteráž se praví jmieti po svém bratru, jakož vás pak šfe, jmám za to, ústně zpravila jest i též ještě učiniti má, žádaje toho, abyšte, pokudž k čemu spravedlnost má, toho jí dopomohli, tak jakž on zpravuje, k čemuž se jest bratr její před vámi seznal. Páni a přátelé milí! opět sem o túž věc od kněze opata žádán. I protož čehož se jest prve dožádala, tak jakž vám vědomo jest, ještě se v to vložte a podle spravedlivosti její jí opatřte beze všech odtahuov, aby dalších o to nesnázi nebylo i mého staranie. Datum Czierkwicz, f. IIII. die s. Clementis anno oc. XCVI.

Albrecht z Leskovce, hajtmán a podkomoříe království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm mým milým.

48.

Týž týmž: přimlouvá se za Markétu rybářku.

V Praze. 1497, 12. Feb. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vznese jest na mě Markétu rybářka, která byšte dětem jejím, kteříž se pravie jmieti u vás některú spravedlnost k statku některému, položili čas k stání v pátek najprv příští [17. Febr.], k kterémužto dni ona pro některú svú potřebu státi nebude motci. I prosila jest mě v tom za opatření a za prodlení té věci až do mého příjezdu k vám. Páni a přátelé milí! poněvadž pak k tomu času státi nemůže, aby se jí i tudy nic neukrátilo, nechť jest i to prodlení jí dáno do příjezdu mého k vám. Datum Pragae, dominica Inuocavit annorum oc. XCVII*.

Albrecht z Leskovce, hajtnan a podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

49.

Týž týmž: aby dali Janovi Osvaldovi a Petrovi Dubikarovi výpis z knih svých městských.

V Hoře Kutné. 1497, 19. Jul. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož král JMt, pán muoj milostivý, ráčil jest vám rozkázati a tudiež i já slovem JMti z úřadu svého, abyšte Janovi Osvaldovi a Petrovi Dubikarovi výpis z knih městských o statku Kamnarově dali, aby to k své potřebě, když já, dáli buoh, u vás k obnovení úřadu budu, jměti mohli a podle toho své spravedlnosti vyhledávati. I došlo jest JMti, že jste toho neučinili. Páni a přátelé milí! Podle rozkázání JMKské já vás z úřadu svého slovem JMti napomínám, abyšte se tak zachovali a vejpis jim dali. Nebo poněvadž z desk zemských to se děje, ktož toho potřebuje, i toto též nemá nižádnému zavrieno býti, aby skrze to obmeškán v své spravedlnosti nebyl. Datum in Montibus Cutnis, f. III. ante s. Magdalenae, annorum oc. XCVII*.

Albrecht z Leskovce oc, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

50.

Týž týmž: oznamuje příjezd králův i svůj k nim.

V Cerekvici, bez roku [1497? 4. Aug.] Orig. v arch. Bud.*

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Jakož král JMt, pán náš milostivý, ráčí u vás býti při svatém Bartholoměji [24. Aug.], a já s JMti také

*) Pro zařazení listu tohoto do roku 1497 byla rozhodnou ta okolnost, že král Vladislav dne 22. Jul.

budu: I věřím vám, že mě k tomu času opatříte slušnou hospodů na XXVI koní neb na XXV. In Czirekwicz datum f. VI. ante Laurenti.

Albrecht z Leskovce, podkomoře království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Budějovic, přátelům mým milým.

51.

Týž týmž: oznamuje přjezd svůj k nim.

V Táboře. 1497, 10. Aug. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že úmysl mám u vás býti v tuto sobotu příští [12. Aug.] k obnovení úřadu. I jestli že které potřeby k tomu potřebné zřediti máte, zachovajte se podle obyčeje prvního. Datum Thabor, ipso die s. Laurenti annorum cc. XCVII°.

Albrecht z Leskovce, podkomoře království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelům města Budějovic, přátelům mým milým.

52.

Týž týmž: o sepisování zboží, které skrze Budějovice vozeno bude, k ungeltu Pražskému.

V Praze. 1497, 30. Sept. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že pan Adam,*) najvyšší úředník v ungeltě, vznesl jest na mě, že má smlůvu s Michalem, listu tohoto dodatelem, že zboží kupecké, kteréžby do města neb skrze město bylo přivezeno, popisovati má k ungeltu. I protož, jestli že by v té věci vás v čem potřeboval, že jemu radni a pomocni budete, znajíce, že králi JMti to přísluší, aby se JMti nic neukrátilo a škody nedálo. Také páni a přátelé milí! rozkažte v trhový den provolati, že král JMt ráčil své milostivé povolenie dáti, aby zboží kupecké, kteráž skrze České království do jiných zemí vezú se a mělyby na Prahu jeti, že tu v Budějovicích u vás budú popsána, a zapišíc, že s tím zbožím mohou jeti kam

téhož roku z Kutné Hory se vydal na cestu do Uher, kdežto r. 1502 král, jedá opět do Uher, již 11. Apr. opustil Horu Kutnou. Mimo to je r. 1502 také na závađu, že 10. Aug. 1502 měla býti královna Anna korunována, což se teprve 29. Sept. ve Stoličném Bělehradě stalo, načež konečně se slavila svadba králova, ku kteréž byl Vladislav pány české volal již 6. Jun. S rokem 1497 však se dobře nesrovnává obsah následujícího listu. Není ovšem vyloučeno, že list svrchu položený patří do let 1486—1496.

*) z Bystřice. — Proti nařízení tomuto opřeli se Budějovští, jak je zřejmo z listů krále Vladislava dd. v Budíně 1498, 9. Febr. a 29. Jun. a 1499, 14. Aug. — Po smrti Adama z Bystřice světil král listem d. na Budíně 15. Aug. 1500 úřad v ungeltě slovnítnému Janu Jenšíkovi z Újezda ke zpravování. (Dr. J. Čelakovský: Cod. jur. mun. B. I, str. XXX. pozn. 97.) Listem ze dne 11. Oct. 1507 Janovi Vlčehrdlo ze Všehrd úředníku kr. v ungeltě svědčícím Vladislav na usilování Budějovských toto popisování zboží kupeckého zastavil. (Pam. arch. 1871 str. 66.)

chtie, kterýmikoli silnicemi. I to znajíce, opatřte to, aby se to tak stalo podle vuole krále JMti. Datum Praga, ipso die Jeronimi beati, annorum oc. XCVII°.

Albrecht z Leskovce, podkomoříe království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

53.

Týž týmž: omlouvá se, že k nim ve příčině narovnáni o jakýsi statek přijeti nemohl. (Srv. č. 44.)

Bez místa a roku [1497? 21. Nov.] Orig v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož mi píšete, oznamujíc mi mé předešlé psanie, kteréž jsem vám učinil o příjezd můj k vám o statek nebožtíka Zikle Puoysle, o kterýžto statek nesnáz jest, jakož mě teď opět psaním svým napomínáte, žádajíc toho, abych k vám přijel a tu věc s vámi spravedlivým soudem rozeznal; račte mi v pravdě věriti, že ani z úmysla ani všetečnosti prodlení příjezdu svého k vám jsem neučinil, než z nedostatku zdraví svého. A věřte mi v pravdě, jakž jsem z Prahy přijel, že jsem hned nikdam z domu nejezdil, aniž jsem kam odjeti mohl, ač jsem v Praze i někde jinde býti měl, pro pilné potřeby krále JMti, ale pro nedostatek zdraví svého nemohl jsem toho učiniti. Račte mieti strpenie. Kdyžkoli na sobě znáti budu, že bych mohl jeti a k tomu se uprázniti, chci já vám dáti napřed věděti, abyšte ty dobré lidi k tomu obeslati mohli, kterých se ta pře dotýče. Datum ff. III. in die Mariae Presentacionis.

Albrecht z Leskovce, podkomoříe království Českého.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

54.

Týž týmž: omlouvá se nedostatkem zdraví, že k nim ku rozsouzení pře o statek po nebožtíkovi Poyslovi přijíti nemůže.

V Cerekvici. 1497, 31. Dec. Orig. v arch. Musea kr. Č.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete o častá napomínání, kteráž na vás jdú od přátel nebožtíka Poysle o ten statek, kterýž nebožtíkovi přiležel, chtiece o to rádi konec a místo mieti; račte mi v pravdě věriti, ne z úmysla mého prodlení se dalo toho rozeznání, ale z nedostatku zdraví mého. Onehdy jsem byl ku pánu Hradeckému*) dojel, s nedostatkem jsem zase domov na svém zdraví přijel; a nyní jsem od pana kancléře**) obeslán, což se vydání dcery jeho dotýče, že k té potřebě odjeti musím. A toho jináč učiniti nemohu, než jeti. Než toto by mi se při tom zdálo, byšte jim o to den jmenovali k stání a jic

*) Jindřich z Hradce.

**) Jan ze Šelnberka.

právem a spravedlností rozeznali; však již máte naučení, jak by ta věc měla vámi a právem vaším rozeznána býti. Bych já pak sám svú osobú při vás byl, tehda bych já se jinak v té věci nemohl mieti, než podle práva vašeho. Datum Czerkwicz dominico Siluestri oc. 97°. Albrecht z Leskovce, podkomoře království Českého.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a raddě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

55.

Týž týmž: přimlouvá se za mladého Dubikara.

V Praze. 1498, 14. Oct. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vzněl jest na mě Dubikar mladý, kterak by ještě o spravedlnost svú, o to což činiti má s panem Jiříkem o dvou, konce neměl, žádaje v tom za opatření, aby k místu to vedeno mohlo býti. Páni a přátelé milí! poněvadž pak on práva a soudu spravedlivého žádá i s přáteli svými, s kterýmiž on místo má; již opatřte to a bez dalších odtahov k konci vedte a právo o to rcete, pokudž seznáte a vyhledáte kterékoli strany spravedlivost podle práv svých. Datum Pragae, dominico ante s. Galli, annorum oc. XCVIII°. Albrecht z Leskovce, podkomoře království Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm mým milým.

56.

Týž týmž: aby zaplatili celou summu hromničnou, listem královským se nezastírajíce.

V Praze. 1500, 29. Mai. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož jste mi psali což se summy hromničné dotýče, že jmáte list JKMTi rukú JMti vlastní podepsanú, abyšte sobě srazili dluh svooj, za kterýž i já sem vám rukojmí, a ostatek, sraziece sirotkóm, L š gr. českých že chcete poslati a dáti. Páni a přátelé milí! tomu já dobře věřím, že JMt ráčil vám tak psáti, ale potom to jest ráčil změnit i a naprosto rozkázati, aby se to na summě hromničné nesráželo. A toho JMti list jmám i ceduli JMti rukú podepsanú, co se komu dáti má z té summy, a tu se také dáti má vašemu sirotku L š gr. českých ode mne. A to já učiním a dám vám, když vy summu JMti dáte a tak učiníte, jakž jiná města činie, majíce též dluhy jako i vy, proto se tiem nezastírají a všichni jsú ji dali. Což se pak dluhu vašeho dotýče však znáte, že JMKská ráčil jest v Prešpurce se všemi posly z měst o to jednati, kterak ten dluh má vám býti zpraven, a jiní všichni jsú na tom přestali. Učiniteli vy též, to já přijmu, pakli neučiníte, musím JMti to oznámiti, ač nerad, že mnú nescházie, čemuž dosti nebudu moci učiniti podle JKMTi rozkázanie. A pak znáte, že

jest dávno hromnic minulo. Datum Pragae, f. VI. post Ascensionem domini, annorum domini M^{CCCCC}°.

Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

57.

Týž týmž: aby přichystali nějakou poctu králi na uvítanou.

B. m. 1501, 4. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mám za to, dobře vám známo jest o šťastném příjezdu JKMTi do království tohoto, kdež toho mnohé a znamenité potřeby jsú všemu křesťanstvu a zvláště tomuto království. Páni a přátelé milí! podle zvyklosti té, kteráž téměř ve všech zemích okolních za obyčej se zachovává, že poddaní, majíce pána svého vítati, s poctivostí i s vděčností jeho vítají a přijímají s nějakú poctú slušnú. I mně se zdálo za slušné i hodné, abyšte vy podle možnosti své před pána svého JMtKskú také se s nějakú slušnú poctú okázali, aby JMt ráčil znáti od vás vděčnost příjezdu svého; jakož pak dobře znáte, že JMTi velmi potřebujete, zvlášť znajíce řídkost bytu JMTi v tomto království. Datum sabbato die s. Barbare annorum domini XV^c primo.

Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a konšeluom města Budějovic, přáteluom mým milým.

58.

Týž týmž: aby na sněm vyslali posly své s plnou mocí.

V Praze. 1501, 17. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Tajno vás nebud, kterak král JMt pán muoj i váš milostivý ráčil mi jest nyní psáti a rozkázati, vám dáti znáti, jakož jste k sněmu obecnému zemskému nyní od JMTi obesláni, kdež o ty ruoznice, kteréž mezi pány JMTi, rytířstvem, pány Pražany, jinými páni městy i také vámi, JKMTi měloby rovnáno býti slušnými prostředky, a nesrovnáli se tudy, že JMt ráčí soudem spravedlivým o to rozsudek učiniti, jakož z listu JMTi z přiepisu porozumiete. Páni a přátelé milí! já vám slovem JMTi oznamuji, abyšte, kteréž osoby z sebe vyšlete k tomu sněmu, s plnú mocí vyslali, a také kteréž výsady neb práva k té potřebě máte, abyšte i s tím je vypravili, poněvadž JKMT ráčí beze všech odtahuov konec spravedlivý učiniti. A přiepis tento psanie JKMTi přečtúce zase poslu tomuto vrátiti kažte, aby v jiných městech také okázán byl k zprávě jich. Datum Pragae f. VI. ante s. Thomae ap., annorum domini XV^cI°.

Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm mým milým.

59.

Týž týmž: kárá je z násilnosti, kteréž se na jistém Mikulášovi dopustili, a volá obě strany před úřad svůj.

V Praze. 1502, 1. Feb. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vzněl jest na mě pan Vojtěch,*) kterak byste hospodáře jeho Mikuláše rozkázali do vazby vzieti z té příčiny, že jest sobě byt u něho s některými pokoji v jeho domu najel, ještě toho v jiných městech JKMti dobrým lidem se nehájí, skrze kterážto věc jeho ani na rukojmie dáti nechcete. I žádán sem za opatření téhož Mikuláše na ten způsob, že se volá k slyšení napřed na krále JMt a také i na mě podle úřadu mého k rozeznání o to spravedlivému. Páni a přátelé milí! poněvadž se na krále JMt, pána svého, i také na úřad muoj, ještě toho nížádnému hájiti nemáte, odvolává, dajte jeho na rukojmie na to odvolání k rozeznání a dále přes to nevězte. A když se vám čas k slyšení položí, což vám obojím potřebí bude, v to se spravedlivě nahledne. Než v jiných městech JMti toho se dobrým lidem neděje, i vy sobě to lépe rozvažte, co před se běřete. Datum Pragae, f. III. post Conversionem s. Pauli annorum domini XV^cII^o.

Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným pánům purgmistru a konšelům města Budějovic, přátelům svým milým.

60.

Týž týmž: přimlouvá se za Martina řezníka.

B. m. 1502, 10. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří, opatrní páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest ke mně přišel Martin řezník, který jest pro nějaké dluhy od vás odšel, proše mne, abych se zaň k vám přimluvil, abyšte mu ráčili glajt dáti; a tak přede mnú pravil, komu by co povinen byl, že by se chtěl rád smluviti a p[l]atce býti. A já na jeho žádost k vám se zaň přimlívám, k čemu je se přede mnú poddával. Datum sabbato ante dominicam Gaudete semper, anno domini 1502.

Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a radě města Budějovic, pánuom a přáteluum svým milým.

61.

Týž týmž: že jim ve placení poshověti nemůže.

B. m. 1503, 16. Jun. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří, opatrní páni a přátelé moji milí! Psaní své, kteréš jste mi učinili na mé předešlé psaní, dobře to při tom stuoj. Než co se summy

*) z Pernšteina? (syn Viléma z P., držitele Hluboké).

dotýče, jako žádost vaše jest, abych vám shovění učinil až do mého k vám příjezdu: učinil bych to k vůli vám rád, ale mám na se tak tuhé napomínače, komu dáti mám; a tak sami rozuměti můžete, na ten čas že já jich nebudu moci od vás vyzdvihnúti, a to z příčiny té, že já od vás po městech jeti musím. Znajíce to, opatřte to. Datum f. VI. post Corporis Christi anno domini 1503.

Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého.

Slovutné opatrnosti panu purgmistru a radě města Budějovic, přátelům mým milým.

62.

Podkomoří Burjan Trčka týmž: aby mu přepustili dva vozy soli.

Na Lipnici. 1511, 26. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Prosím vás, že mi přepustíte dva vozy soli, zač sami máte za lacina, a co by za ni jmělo býti, že mi to dáte znáti. A já pro ni pošli, a peníze vám také pošli. Ex Lippnicz, f. VI. die Steffani, annorum 1511.

Burjan Trčka z Lípy na Lipnici, podkomoří království Českého.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Budějovic Českajch, přátelům mým milým.

63.

Týž týmž: aby mu bez odkladu vyplatili lotovné i taxu za sázení úřadu.

Na Lipnici. 1514, 21. Apríl. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Vězte, že teď posílám Petra Malovce, služebníka svého, tohoto listu ukazatele, maje před sebou potřebu znamenitú, k kteréž potřebovati peněz drahně budu. I za to vás žádám, že vy jemu lotovní peníze XIII l^o XX gr. a od ouřadu sazení XXIII l^o gr., kteréž mně povinni dáti jste, hned vydáte bez odtahuov, znajíce, že já o to k vám naschvál posílám, abych já také mohl se škody uvarovati. Datum ex Lippnicz, f. VI. post Pasca, anno domini 1514.

Burjan Trčka z Lippy a na Lipnici, podkomoří království Českého.*)

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Budějovic, přátelům milým.

64.

Podkomoří Jakub z Vřesovic týmž: o sirotka Petra Beranova, že ho vyprosil za manželku synu svému Jiříkovi.

B. m. 1524, 18. Dec. Orig. v arch. Bud.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé milí! Mám za to, že vám jest vědomá, co se sirotka nebožtíka Berana dotýče, že v těchto časích jste pro tu věc nemálo prací a starostí jměli. I znajíc já to, že by vám ho z rukú lidé chtěli

*) Na rubu poznámka: Item her komerer seinen gnaden haben wir ausgericht auff den priff LXXIII l^o XL gr.

právem vytrhnúti, znaje, že tejš Petr Beran i s manželkú svú mezi vámi jsú se poctivě zachovávali, i žádal sem JMKskú, pána svého milostivého, aby téhož sirotka dal synu mému Jiříkovi za manželku. Kdež JMKská to mi jest k mý žádosti učiniti ráčil, kdež pak JMKské o touž věc list*) vám posílám, tím se dále budete moci spraviti. I protož já vás za to žádám, jak svých dobrých přátel, že mi v té věci radni a pomocni budete, a já vám zase ve všem vašiem dobrým a poctivým vším dobrým přátelstvím chci vám to nahraditi. Datum v neděli po sv. Lucii, létha oc. XXIII°. Jakub z Vřesovic a na Valči, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purgmistru a radě města Českých Budějovic, přáteluom mejm milejm.

65.

Týž týmž: o vydání sirotka po Petru Beranovi a rozepři nové rady se starou.

V Litoměřicích, 1526, 27. Jun. Orig. v arch. Bud.

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni a přátelé moji milí! Žádostmi přátelskými vás jsem žádal, jmaje dání krále JMti, za sirotka Petra Berana, aby mi vedle též MKské dán byl a vydán bez odpornosti. A jestli že sobě obtěžujete, obávajíce se škod pro vydání téhož sirotka, žeby na vás přišly: prve jsem vám oznamoval a nyní přiznávám, vydátele mi téhož sirotka panu hofrechtyři**) na místě mém, že vás předkem ve všech škodách zastúpiti proti těm, ktož vás pro týhož sirotka obsylají, chci, a nadto vašim právuom a svobodám i všelijakým spravedlnostem beze vší škody a újmy aby bylo, od JMKské list zjednám a opatření vám napotom. A protož podle těch všech žádostí předešlých, kteréž sem z přátelství činil, poněvadž opět psaní krále JMti přišlo, kterýmž rozkazovati ráčí, aby mi vydán byl, jakž v psaní plněji svědčí, žádám, abyšte to bez odpornosti učinili a vydali na místě mém panu hofrechtyři, tak jakž jste mi na mé žádosti řekli odpověď příjemnú dáti. Což se pak té různice nevolné mezi starú někdy raddú a vámi***) dotýče, kdyžby tohoto tažení k králi proti Turkuom nebylo, kdež mi prikazovati ráčí, abych podle času uloženého byl a k králi JMti táhl, tehdy jsa osobně o to bych rád se přičinil při JMtech páních k tomu vydaných od krále JMti, aby to na místě postaveno bylo. Avšak nemoha býti přítomen, na místě svém vysílám pana hofrechtyře. Věřím, že v těch ve všech věcech pro dobré srovnání povolnost ukážete, aby z té ze vší těžkosti slušný prostředek byl brán oc. Dán v Litoměřicích, v středu po svatém Janu Křtiteli, leta oc. XXVI°.

Jakub z Vřesovic a na Valči, podkomoří království Českého.

Múdré opatrnosti pánuom purgmistru a radě města Českých Budějovic, přáteluom mým milým.

*) List ten vyhotovil král Ludvík v Budně dne 18. Sept. 1524. (Pam. arch. a m. 1871 str. 67.)

**) Václav Valecký z Doupova (jmenuje se ve výpovědi ze dne 17. Jul. 1526).

***) Různice tato povstala pro „vytažení na Krenaura“ (Jana Krenaura z Chřenového) roku 1525, a po letech teprv ukončena byla.

D. XII.

DENNÍK ČESKÉHO POSELSTVA KU KRÁLI FRANCOUZSKÉMU

roku 1464.

Vydává Josef Kalousek.

Král Jiří Poděbradský ve velikém svém zápase se dvorem papežským připadl na myšlenku, že by panovníci katoličtí vůbec mohli ve věcech světských vymaniti se z moci papežovy, a to prostředkem spolku mezi sebou a sjezdův občasných, kterých by králové a knížata účastnili se buď osobně anebo skrze plnomocné vyslance (viz Palackého Dějiny IV. 2. 209—210). Král Francouzský měl býti předsedou těch knížecích sjezdů; pročež král Jiří roku 1464 vypravil slavné poselstvo do Francie, aby krále Ludvíka XI. naklonilo k tomuto velikému zámyslu; výsledek byl však jenom ten, že obnovily se staré přátelské smlouvy mezi královstvími Francouzským a Českým. Výklad Palackého o tom čte se v Dějinách IV. 2. 267—273.

Náčelníky českého poselstva do Francie byli pan Albrecht Kostka z Postupic, jenž tak jako starší bratr jeho Zdeněk konával králi Jiřímu důležité služby diplomatické, a Francouz Antonín Marini rodilý z Grenoble (de Gratianopoli), kterýž ve službě krále Jiřího o touž věc již dříve konal cesty do jiných zemí. Celý průvod jel asi o 30 koních.

Jeden účastník tohoto poselstva napsal denník o jeho cestě a jednání; dle mínění Palackého byl to Jaroslav, panoše páně Kostkův, snad týž, který o rok později byl zase v Římě v poselství od krále Jiřího (Pal. Děj. IV. 2. 325). V našem denníku jmenuje se Jaroslav několikrát, a srovnáme-li všechna ta místa mezi sebou, jest věc velmi pravdě podobná, že jest to spisovatel denníka; avšak výslovně nepraví se to v denníku nikde, a vždy mluví se tam o Jaroslavovi ve třetí osobě, jako o jiných účastnících té cesty. Kterému rodu by ten Jaroslav přináležel, to zůstává o něm nepovědomo, rovněž tak jako o ostatních spolutestovatelích, kteříž v denníku slovou pan Bavor, pan Jan Červíkovský, Ruprecht, Václav Strachota, Leonard, Hanuš Czausar, Klaus.

František Palacký našel roku 1826 souvěký rukopis tohoto denníka v archivě král. města Budějovic, opsal jej vlastní rukou a vydal tiskem v prvním svazku Časopisu vlastenského Museum roku 1827 str. 40—67. V posledních letech svého života Palacký nejednou litoval, že originál zatím v Budějovicích se ztratil; jestli v dotčeném otisku na několika místech tečkami naznačeno, že jest tam něco k vůli cenzuře vynecháno, což by byl Palacký za změ-

něných okolností rád doplnil; vyhledal si mezi svými rukopisy svůj opis toho denníka, kterýžto opis i nyní v pozůstalosti Palackého jest na snadě, ale v něm nenachází se (s jedinou výjimkou) nic více a nic jiného, než co jest tištěno v prvním Musejníku. Palacký roku 1826 patrně učinil si opis jenom pro tisk, i vynechal v něm hned sám všechno to, co by dle jeho mínění mohlo censure se nelíbiti. Dovolení censure uděleno poznámkou, která spatřuje se na témž samocensurovaném opise Palackého, znějíc v tato slova: „Omissis deletis admittitur. Kolowrat“.)

Roku 1885 dověděl jsem se od p. Václava Kodouska, c. k. setníka při pěším pluku č. 92 v Josefově a milovníka dávnověkosti české velmi horlivého, že originál denníka z r. 1464 jest nyní jeho majetkem. Rád uchopil jsem se této nenadálé příležitosti, abych vykonal, co František Palacký si přál, totiž aby tato zajímavá dějinná památka byla plně a bez výpustků znova tiskem vydána; vřáčně krom toho Musejník z roku 1827 jest knihou dosti řídkou. Panu Kodouskovi vzdávám díky povinné za ochotné zapůjčení původního rukopisu ku přítomnému účelu.

Původní rukopis jest psán na papíře; vyplňuje kvartový sešit (22 cm vysoký a 16 cm široký) o 14 listech, z nichž toliko první list zůstal nepopsán a byl v novější době nahore i po pravé straně ostříhán; jinak jest rukopis dobře zachován. Dle písma soudě, byl psán nepochybně brzo po vykonané cestě, která se v něm popisuje; na několika místech jest vynecháno písmeno nebo slabika, jinde zase slovo napsáno zbytečně dvakrát; korektur není mnoho, a nelze z nich na jisto souditi, máme-li před sebou první čistopis skladatelův anebo již jeho přepis; někdy vynechané slovo jest připsáno nad řádkem nebo na okraji, častěji slovo chybné nebo předčasně napsané jest přeškrtnuto hned po svém napsání, a co tam náleželo, psáno dále do řádku.

Otisk zde následující učiněn jest podle originálu, jehož zvláštnosti jazykové a pravopisné hleděl jsem ještě bedlivěji reprodukovati, než Palackému před 60 roky vidělo se zapotřebí. Věcné rozdíly, kdež v otisku v Musejníku 1827 scházejí celá slova nebo věty, najdou se v těchto odstavcích: při 18. červnu, v dlouhém odstavci k 2., 3. a 4. červenci, při 10. červenci, při 3. srpnu, při 6. a 7. srpnu (kdež Palacký při opisování omylem přeskočil z jednoho odstavce do následujícího), při 20. srpnu (zde Palacký změnil text teprva v tisku, opis jeho nemá té odchylky), při 24. srpnu a v odstavci ke dnům 25.—27. srpna.

*) Německý výtah ze přítomného cestopisu vyšel v Monatschrift der Gesellschaft des böhm. Museums 1827, März, str. 44—59. — A. H. Wratishaw přeložil věrně na jazyk anglický celý staročeský denník, a vydal jej pod názvem: Diary of an Embassy from King George of Bohemia to King Louis XI. of France in the year of grace 1464. London, Bell & Daldy 1871, str. 80, 8°.

Let božích oc LXIII°. Výjezd posluov krále Českého k králi Franskému i jinam oc. Ve jmeno božie šťastně.

V středu po svaté Žofi [16. května] v hodinu XIII^{tu} vyjeli sme z Prahy. První nocleh v Berúně tři míle od Prahy. Druhý nocleh v Plzni VII míl od Berúna.

Třetí nocleh v Tachově, VI míl od Plzně, u pana Buriana [z Gutšteina]; a tu sme byli v neděli den Svatého Ducha [20. května], a ctěni sme od pana Buriana počestně.

Čtvrtý nocleh w Vnczygli [sic, t. j. Wunsiedel], městě markrabie Bramburského, VII míl od Tachova. Ten den sme sniedali v klášteře Walczasyech [Waldsasch] III míle od Tachova, a ctěni sme od mnichuov oc. A před tiem klášterem jako puol míle, v lesiech, potkal nás hauf jakýchs Turkuov Němcuov, ješto na pohany táhli oc. A když sme do Uncigle na nocleh přijeli, tu na nás Němci škaredě hleděli oc. Item v tom Uncigli chovají kulí puškových, kteréž jsú Čechové na ně do města vstrieleli, když jsú je byli oblehli; a chovají těch kulí na kyrchově [sic], k kostelu je přikovavše na řetěziech, jako svátosti oc.

Pátý nocleh v úterý letniční v Payerraytie [= Baireuth], také městě markrabie Bramburského, VI míl od Uncigle. A ten den sme sniedali tři míle od Uncigle v městečku markrabově jmenem Fars [sic, Gefrees?], a sniedali sme v hospodě, ano kněz jakýs šenkuje víno, pivo oc, a všecko nám na libry prodával, víno, pivo, chleb i seno oc, a všecko z miery draho: libra ryb za V gr., tak že sme II zlaté uherské za sniedanie dali. A když sme do Payerraytu přijeli, tu na nás také Němci dvorně hleděli oc, a jakýs se Němec velmi nám divil a dvorně mluvil oc.

Šestý nocleh v středu po letnících [23. května] v Grayfenbercze [Gräfenberg], V míl od Payerraytu a III míle od Normberka; a to městečko jest hrazené, dosti pěkné, a slušie k koruně České, a držíta je dva měštěnýny z Normberka, a přijímala sta léno od krále Českého oc. Ten den sme sniedali na cestě tři míle od Payerraytu v městečku jmenem Pegnicz, pod hradem jmenem Pehmsstayn oc; a tu nám jeden kuon zuostal dobrý páně Januov Czwikowského oc.

Sedmý nocleh v Normberce ve čtvrtek před sv. Urbanem [24. května]. Tu sme přivítáni od pánuov Normberských, a ctěni sme XII^{ti} konvemi vína vlaského, franku i jiného oc. Nazajtřie den sv. Urbana chodil s námi jeden měštěnýn z starších, a potom dva, ukazující nám město, a i na hrad nás vedli. A ten den sme viděli,

několik nás, velmi veliký neřád, a zvlášť tento: že šel kněz s tělem božím s rynku dobře daleko do ulice, a žádný za ním nešel oc. A jel jakýs Němec tůž ulicí před knězem velmi blízko, na koníku sedě, přezděv sobě Urban; a šlo po něm veliké množství lidí starých i mladých, mužův i žen, a nesli korúhev, a byť se kto za se ohledl aneb poklekl, nižádný! Než kdež víno šenkovali, tu pili a dávali jim hojně píti oc.

Nazajťrie v sobotu ukazovali nám svátost: božie kopie, kus kříže svatého, řetězy sv. Petra, Pavla a sv. Jana Křtitele, žlabu kus z Betlema, sv. Jana evangelisty zub, téhož kus košile, kus ramene sv. Anny matky Panny Marie, sv. Mauricia meč, kterýž mu anjel z nebe přinesl oc, sv. Karla Velikého korunu, meč, ješto jemu také anjel z nebe přinesl, ač jest tak, jakož oni pravie. Myssky plechowicze oc, a jiných mnoho dvorných věcí viděli sme, ješto siem jich tuto nemohl popsati, aniž mi se zdálo psáti oc.

Nazajťrie v neděli [27. května] jeli sme z Normberka, den sv. Trojice, V mfl do Onsspachu [Ansbach], kdež kněz Albrecht, markrabie Bramburský, dvorem jest. A ten den na cestě ješto mšli od Onšpachu převrátil se, na voze sedě, pan Albrecht Kostka s panem Antoniem, a dvorně pan Anton křičal oc. A když sme do Onšpachu přijeli, tehdy markrabie nedal našim kuchařóm nic v hospodách vařiti, než chodili sme k stolu na hrad k markrabí, a ctěni sme velmi počestně. A byli sme tu v pondělí nazajťrie, a jezdil pan Albrecht a pan Anton s markrabí na lov; a ten den vedl nás markrabie k kněžně do pokoje jejího, ješto tam nekaždý bývá oc.

Nazajťrie v úterý poslal s námi markrabie dva dvořany svá, ješto nás provodili a klejtovali až do Wirtemburka k hrabiem Wirtemburským oc; a bychom jich byli neměli, byli bychom několikrát neřádně převezeni. A zuostavili sme tu v Onšpachu dva pacholky, ješto se nám byla roznemohla. A tak ten den, v úterý po sv. Trojici, jeli sme V mfl od Onšpachu do města Tynklsspügl [Dinkelsbühl], a jest město dosti pěkné, a pravili nám, že jest říšské oc.

Nazajťrie v středu jeli sme VI mfl do města jmenem Sswewiss Münd [Schwabisch Gmünd], a jest město dosti pěkné. A jeli sme k tomu městu jakýms potokem [míní se říčka Rems] mšli k městu, a nazajťrie za město dvě mšli, a tuť nám pravili, že sme ten potok musili přejeti CXLI krát oc.

Nazajťrie ve čtvrtek na Božie Tělo [31. května] jeli sme V mil do města jmenem Sstokard [Stuttgart], jenž jest hrabí Wirtemburských, kdežto dvorem ti hrabie bydlé, a tu sme poctivě od jich rady přivítáni. A na cestě sme sniedali v městě jmenem Šorndorf v hospodě velmi přípravné. A jeli sme skrze město jmenem Khensstot [Cannstadt], jedné, jedné [sic] puol míle od Sstokard. A když sme přijeli do toho města Štokard, tu mnohé krásné panny i panie posielali k nám, abyhom k nim přišli, a druhé samy přicházely s měšci, pásy oc, bychom kupovaly, tak že

pan Bavor želel, že se jest kdy oženil. A odtud sme klejtováni od těch hrabí až do města Pforcz oc.

Nazajťrie v pátek po Božiem Těle jeli sme IIII míle velmi veliké od Štokard do města markrabie Padenského jmenem Fforcz [Pforzheim]; a tu sme byli v sobotu nazajťrie den sv. Marcelle [2. června], a stáli sme v hospodě u velmi tlusté hospodyně oc a frejovné; a na cestě dvě míli pili sme dobrou vodu v horku pod hrádkem jmenem Waysach oc.

Nazajťrie v neděli ochtáb sv. Trojice [3. června] jeli sme V míl do města Paden [Baden], tu kdež markrabie Padenský dvorem bydlí; tu sme přivítáni počestně od rady markrabovy, a poslali nám s hradu dobře veliký sudec vína na kárách a zvěřiny oc. A nazajťří v pondělí zváni sme k markrabí na hrad k obědu, a ctil nás markrabie i markrabina sestra cesařova velmi; a myli sme se v teplicech, a druží i s hrabienkami, a tancovali i s kněžnou markrabine [sic] dcerú oc; a v tanci klekli, když na páteře zvonili, každý s svú klekl oc.

Nazajťrie v úterý jeli sme z Paden od markrabie V míl do Straspurka, a dal nám průvod markrabie až do toho města; a dále nás nemohl ubezpečiti, než poslal list po svých služebnících ku pánuom Straspurským, aby to učinili pro krále Českého, pána našeho milostivého, a proň pro markrabí, a jestliže bychom jich v čem potřebovali aneb žádali, aby nám radni a pomocni byli oc. I přišli k nám do hospody ti hrdí páni měšťané Straspurského města, a přivítali nás poctivě, a darovali rybami i vínem oc, a pilně se tázali, kterak se má král Český pán náš najmilostivější oc. A když pan Albrecht Kostka mluvil s nimi, kudy bychom bezpečně mohli projeti do Frankreychu, tehdy ono řekli, že nikoli neprojedem, kamž se kolivěk obrátíme, budto pustíme-li se po Rýně do Kolína, aneb pojedeme-li proti Rýnu nahoru, že jistú bitvu máme; a tak nám řekli, jestliže bychom chtěli a bylo nám vděk, že nám chtějí dáti Lte neb C koní, aby nás provodili až skrze ty klauzy nebezpečné do Frankreychu, aneb kamž bychom chtěli oc. I tak se stalo, že dali nám Lte jjezdnych, pěkně přípravných, na dobrých koních, dosti teverných Němcuov, z nichžto bylo kopínkuov XXVIII. A zvláště nás vystřiehali od jakéhos hrabie jmenem Grof Hannus fon Ebrspurg, abychom se jeho varovali; o kterémž sme potom zvěděli, zase jedúc v Konstancí, že jest zajisto na nás na horách stál, ale že sme se opatrně měli, nesměl nám nic učiniti. O tom pak, kterak jest ten hrabie přišel k nám byl do hospody tu v Straspurce, a co jest mluvil se panem Albrechtem Kost[k]ú, a vše úkladně, bylo by mnoho psáti, ješto siem toho nemohl stihnúti všeho psáti oc.

Nazajťrie [6. června] velmi ráno jako po puolnoci jeli sme z Štraspurka nahoru podle Rýnu, až sme přijeli do jakéhos dosti dobrého města jmenem Sliczsstot [Schlettstadt], a pravie, že jest také říšské; a leží mezi bahny, VI míl od Štraspurka oc; a tu sme sniedali. A dále ten den jeli sme odtud dvě míli pod hory do

městečka Štraspurských jmenem Willa [nejspíš Weiler]. A tu nám opět pověděno, že nikoli neprojedem přes ty hory a lesy pomeznie bez znamenité puotky a bitvy; a tak těch Lte jjezdnych, kteréž sme měli z Štraspurka, zjednali z toho městečka Štraspurských z svého Lte pěších; a tak sme měli všech, ješto nás provázeli přes ty hory, C Němcuov dobře přípravných, a k tomu sme se sami také na péči velmi měli oc. A psal pan Anton franský list, a poslal k kniežete Loturinského hajptmanu, aby nám byl průvod dán skrze to kniežecstvie. I tak se stalo, že poslal ten hajtman proti nám Lte pěších až blíž na pomezie, pokudž to kniežecstvie Loturinské v hory sahá oc.

Nazajtrie ve čtvrtek jeli sme III mše převelmi zlú cestú jako přes pekelné hory, až do města Sandii [Saint Die], kteréžto město leží v krajině kniežete Loturinského. A ta krajina i to knieže slušie k koruně královstvie Franského, a slove Loturingia; a to knieže, tak nám pravili, že jest syn krále Sicilského, a má zámky své tu na pomezí oc.

Nazajtrie v pátek jeli sme III mše malé, jenž v těch zemích a krajinách slovú leuky, do města Ragun [Raon l'Etape]; a provázeli nás ještě z toho města Sandii hajtman kniežete Loturinského, kterýž byl proti nám vyslal L^e pěších oc, sám nás provázel až do města, jenž slove Lensstot [Lunéville] oc.

Nazajtrie v sobotu jeli sme VII leuk velikých do vsi veliké jmenem Willa Scti Nicolay, ves sv. Mikuláše, a druzí říkají Portus S. Nicolai, Břeh sv. Mikuláše [St. Nicolas du Port]; a jest ves veliká, pravie, že jest v ní CCC hospodáruov; a drží ji knieže Loturinské; a tak pravie, že se nedá těm Frankuom v té vsi ohraditi, boje se, aby se jemu nezprotivili oc. A sniedali v městě Lensstot, dvě leuce od té vsi oc.

Nazajtrie v neděli [10. června] okazovali nám v té vsi ruku sv. Mikuláše a jiné svátosti oc. A v tom kostele u sv. Mikuláše leží tak mnoho železa, okovuov, řetězuov oc, ješto což jest našich tu bylo, každý pravil, že žádný více železa takového nevidal; a bez klamu zdá mi se, že by na L^e vozuov nemohlo pobráno býti oc. A jeli sme ten den v neděli po sniedaní VI leuk do města, jenž slove Taul [Toul]; a pravie, že jest říšské. Biskupstvie jest v něm, a jest biskupem syn maršálka vévody Burgundského mladý oc. A divili se nám v tom městě přieliš velmi oc.

Nazajtrie v pondělí jeli sme z toho města Taul III leuky do vsi, jenž slove A neb Auwe [Void?], tak nám ji [j]menovali. A to sme již s cesty jeli k králi Sicilskému, majíce jinudy jeti k králi Franskému oc.

Nazajtrie v úterý jeli sme VII leuk do města jmenem Barluduk [Bar le Duc], kdežto král Sicilský dvorem bydlí. A převrátil se pan Albrecht s panem Antoniem, a vozka nebohý zbit a darmo oc. A sniedali sme na cestě v jakés vsi, mli od toho města Barluduc; a tu sme našli mnicha u pěkné panny, kterýž s námi jel

a mši slúžil oc. A ihned vyjela proti nám rada krále Sicilského, a privítali nás počestně oc. Nazajtrie v středu před sv. Vítem o nešpořích dáno jest slyšenie nám před králem Sicilským [René d'Anjou]; a tu jest pan Albrecht Kostka najprv pozdravenie učinil od krále Českého, a dal listy věřící. A když jest králi list věřící od krále Českého přečten, ihned král vzal jest pana Albrechta s panem Antoniem zvláště do svého pokoje s svú radú; a tam sú dobře dlúho byli, až jsú i odpověď měli od krále, a to vše v tajné radě. Nazajtrie ve čtvrtek zval pan Albrecht Kostka radu krále Sicilského k obědu, a král zval nás všechny k večeři, a tu sme ctěni počtivě oc. A potom v hospodách což sme ty dni tu protrávili, všecko zaplatili královi úředníci oc.

Nazajtrie v pátek den sv. Víta [15. června] jeli sme VII leuk do vsi jmenem Ssumicz [sic]; a ta ves leží v krajině, jenž slove Campania. A jest krajina dosti pěkná, ale nemá v sobě vody a lesuov, a vsi velmi řídké, a křidovatá jest krajina, a domové i kostelové i zdi všelikteraké všechny jsú z křídý.

Nazajtrie v sobotu jeli sme XV leuk velmi čistým rovnem skrze tu krajinu Kampanii, a přijeli sme do města jmenem Re yms franský, a latině Remis; město dobře veliké; pan Anton pravil, že jest jako Praha, ale já siem tomu nemohl svoliti oc. A jest v něm kostel Matky Božie krásný a pěkný, v němž se král Franský na království maže; a u sv. Dionysia, za míli českú vzdálí od Paříže, tu se oblačí v majestát a šaty svatého Karla, a teprv v Paříži jej korunují oc. U toho také města Remis svatý Dionysius stat, vzdálí od města jako dvakrát [sic] neb třikrát od Prahy k Pražské šibenici; a tak pravie, že jest po stětí hlavy sv. Dionysius vzal svú hlavu, a nesl ji až do toho kostela Matky Božie, a tu najprv byl pochován oc.

Nazajtrie v neděli [17. června] jeli sme z toho města XI leuk do vsi jmenem Villa Beate Virginis, ves Matky Božie [Nôtre Dame de Liesse], a prevozili sme se přes vodu jmenem Sana [sic, rozumí se Aisne], V míl od Remis, a teče ta řeka ku Paříži; a jeli sme mimo město pěkné podál jmenem Lan [Laon] oc. A do té vsi Matky Božie, jakož sme v ní leželi, jest pouť velmi slavná, a knězie dvorným obyčejem lidi o peníze tantují oc.

Nazajtrie v pondělí jeli sme XII leuk do města jmenem Willa Scti Quintini, ves svatého Kwintyna [St. Quentin]; a ihned ten den myli sme se v lázni s pěknými oc, a někteří se z našich dali holiti, právě jako v Sodomě oc.

Nazajtrie v úterý jeli sme IX leuk do vsi dobře veliké jmenem Lyhuns [Lihons] oc.

Nazajtrie v středu [20. června] jeli sme IX leuk do města dobře velikého jmenem Amiens. A jeli sme skrze město řečené Korbel [Corbie], III leuky od Amiens. A tu v tom Amiens ve čtvrtek nazajtrie viděli sme krále Cyprského, rex Cipri latině oc. A tu nám teprv právě pověděno, kde jest král Franský; neb před

tiem žádný neuměl nám pravě pověděti, a to proto, že jest nikdiež na jednom místě dlúho nebyl, neb se jest vždycky po lovích talácel a lovil oc. V tom také městě Amiens jest kostel pěkný; a mají mnoho reliquií svátostí: sv. Jana Křtitele hlavu oc.

Nazajtrie v pátek před sv. Janem Křtitelem božím jel pan Anton s služebníky svými a s Jaroslavem k králi Franskému do města jmenem Sampo [St. Pol, 55 kilometrů na sever od Amiens], latíně Willa s. Pauli, ves sv. Pavla; a jest dobře menšie nežli Český Brod; hrad v něm. A pravili nám, že jest to město vévody Burgundského [Filippa]; a také sme jej tu viděli, šedivého, starého oc. A na cestě sme sniedali v městě jmenem Turlan [Dourlens, nyní Doullens], a jest dosti pěkné město, množ býti naprostřed mezi Amiens a Sampo oc. Tu když jest pan Anton krále došel, žádal a prosil JKMti, aby námi JMt ráčil ukázati a rozkázati, kdy a kde nás ráčí v našem poselství slyšeti oc. Tu JMt velmi ochotně a rád nás uzřel, a tak rozkázal, abychom jeli do města jmenem Awewilla, latíně Abbatis Willa, opatova ves [Abbeville]: město dosti pěkné, jednak tak veliké, jako Amiens; ale polovicí nenie domy vyplněné, než štěpnice a zahrady jsú v něm; a jde skrze ně voda dobře veliká, a jdú po té vodě lodie veliké nahoru z moře, a dvorné ryby potvory mořské vezú oc. A tak JMKská řekl, že chce za námi v pondělí neb v úterý aneb konečně v středu do toho města Awewilla přijeti, abychom my napřed jeli oc.

Nazajtrie v sobotu jeli sme od krále zasě ku panu Albrechtovi do toho města Amiens; a tu pan Anton pověděl panu Albrechtovi, což králova Mt rozkázal.

Nazajtrie v neděli den sv. Jana Křtitele božieho [24. června] jeli sme X leuk do toho města Awewilla, kdež nám králova Mt rozkázal. A když sme tam přijeli, z miery se nám velmi ti třeštění lidé divili. A byl král řekl, že v pondělí neb v úterý aneb konečně v středu do toho města Awewilla za námie [sic] přijede, a že nás ihned tu chce slyšeti. Tehdy neprijel, než po několika dnech přiblížil se k tomu městu Awewilla, že jedné V leuk od něho byl v jakés vsi jmenem Dumpiir [Dom-pierre?], a v té vsi jest tvrz v bahnech oc. A tu byl král i s královú;*) neb králová, když sme my přijeli do toho města Awewilla, byla tu i s králem Cyprskem [sic] bratrem svým, a nazajtrie v pondělí po sv. Janu ihned tam do té vsi i s tím králem jela. Tehdy když král neprijel v úterý ani v středu, jakož nám byl řekl: i jel k JMti podruhé pan Anton jedné sám třetí; a v tom JMt rozkázal po panu Antoniovi, abychom k JMti na tu tvrz Dumpiir v sobotu po sv. Petru a Pavlu přijeli oc. Mezi tím ve čtvrtek před sv. Petrem a Pavlem zval byl pan Albrecht Kostka k obědu radu vévody Mediolanského [Františka Sforzy] a některé staršie měšťany toho města Awewilla; a ti se velmi divili, že Čechové tak se pěkně a slušně mají v krmiech oc.

*) Tato druhá manželka Francouzského krále Ludvíka XI. byla Karolina Savojská; její bratr, Savojský princ Ludvík, pojal 1459 za manželku Karolinu královnu Cyprskou z rodu Lusignanského, i užíval titulu krále Cyprského, kterýž pak později připojen jest k titulu vévod Savojských.

Tehdy v sobotu po sv. Petře [30. června] jeli sme ráno k králi do té vsi Dumpiir; a když sme přijeli III leuky od Awewilla do vsi jmenem Krs [Crécy?], jedné jednu leuku od toho Dumpiir, kdežto král na lovu byl, a tu sme sniedali oc; a pan Anton jel odtud opět sám třetí k králi, aby zvěděl, kterou by hodinu mohl přístup k JMti býti; tehdy jest přijel zasé k nám snad mohlo býti ve čtyři hodiny s poledne, jako by v Praze bylo ve XXti hodin. A tu sme ihned jeli k králi; a kdy sme k té vsi přijeli, kdež král byl, vyjeli proti nám z té vsi jakýs znamenitý pán a jiní rytieři té země Franské, a přivítali nás; a ten do své aneb před svú hospodu nás vedl; a tu před hospodů ssedavše s koní, ihned sme na tvrz šli s tiem pánem k králi. A když nás na tvrz pustili, tu sme před pokojem královým dobře dlúho stáli, než nás před krále pustili. A když nás před JMt pustili, tu pan Albrecht Kostka najprve pověděl pozdravenie od krále Českého; a ihned dal list věricí od téhož krále Českého. Tehdy pan Anton také učinil pozdravenie od krále Uherského a Polského, a také ihned od obú králí dal listy věricie oc. Tehdy král četl sám listy věricie své radě, a najprve krále Českého. A když jest je všecky přečetl, tehdy kázal panu Kostkovi a panu Antoniovi, aby sedli na stolicu proti k tomu připravené; a oni se zbraňovali a nechtěli seděti, až rada králova řekla, že jest ten obyčej, aby poslové královští sediece poselstvie daali oc. A prvé než jsú sedli, mluvila sta dva z rady, přistúpivše ku panu Kostkovi a panu Antoniovi, od krále: že JMt žádá, aby což najkratšeje mohú poselstvie dáti a krátce mluvili. Tehdy pan Kostka řekl, že chce krátce mluvíti.

A tak sedše, mluvili sú; najprv pan Albrecht Kostka mluvil latině, omlúvaje se, že by raději rytierské běhy chtěl vésti, nežli před tak mocným a najkřesťanštějším králem mluvíti. A tak mluvil dobře dlúho a mnoho, ješto siem tuto nemohl všeho slovo od slova popsati; než krátce konec a rozum všie té řeči byl jest tento: že král Český žádá a prosí krále Franského jakožto krále najkřesťanštějšieho a toho, jenž miluje obecné dobré viery křesťanské oc, aby JMt ráčil učiniti sněm a svolanie králův, kniežat oc křesťanských, aby se oni osobně aneboli rady jich s plnú jich mocí sjeli v jedno miesto a v jeden čas, kdež by a kdy by král Franský ukázal a položil; a že toho žádá král Český pro chválu boží a pro zvelebenie viery křesťanské a cirkve svatě Římské obecné, a pro svatú říši křesťanskú oc. A to jest dobře široce a dlúze vymlúval, že jest tomu jednak byla hodina neb vice oc. Též jest také i pan Anton mluvil o túž věc od krále Polského latině, a od krále Uherského fransky; ačkoli mluvil jest od obú králí vice nežli to, což jest pan Kostka od krále Českého vymlúval, neb jest mluvil vypravuje, kderak se jemu vedlo u krále Uherského, že sú jej tam chtěli někteří biskupové v klethu vehnati, a co jest tam slyšal o králi Franském, kterak jest o JMti papež rozpisoval, haněje JMt oc; též i o příhodách, kteréž sú se jemu dály u krále Polského oc; a také vypravoval, co

sě jest jemu přihodilo, když jest ještě kdy jel od krále Franského ku pánóm Benátčanóm; a kderak se k králi Franskému JMti král Český, král Polský a král Uherský laskavě mají, a jich lidé poddaní kterak velmi krále Franského milují, i zemi Franskú, a zvlášť páni čeští že jsou velmi přichylni k králi i království Franskému, a též páni Benátčané; a to vše velmi jest široce vymlúval latině i fransky oc.

K tomu král Franský skrze svého kancléře odpověděti kázal, že ta věc a žádost krále Českého, kterúž jest pan Albrecht Kostka mluvil, jest věc veliká, a že tak brzo na to odpovědi neslušie dáti, než s dobrým rozmyslem; a tak rozkázal, abychom zase do Awawilla jeli, a že za námi král přijede v úterý aneb konečně v středu ihned po nás, a tu že o všecky věci chce nám konec a místo učiniti. A tak sme ihned ten den v sobotu zase do toho města Awawilla jeli, a přijeli sme večer oc.

Potom v pondělí, v úterý i v středu [2., 3. a 4. července], když byla králova rada, patriarcha Jerusalemský, biskup Broyczenský,*) a pan kanclér i jiní páni do rady příslušející, před králem přijeli za námi do toho města oc, posielali po pana Antonie, a tu s ním, jakož jest on pravil, dvorné hádání mievali, a zvlášť o tom sjezdu aneb sněmu všech králuov i kniežat, i o jiných věcech oc. A rozkázali jemu, aby mluvil s panem Albrechtem o to, aby listy ukázali, literas commissorias latině, česky listy moci neb poručenstvie; a tázali: kterou moc, latině libertatem, máte? oc. Tehdy pan Albrecht Kostka dlúho toho učiniti nechtěl, a to proto, aby samému králi tu moc a listy okázal. A když pan Anton v[ž]dy o to s pilností stál a mluvil, pravě, že jest tak král jim rozkázal, aby oni, totižto ti biskupové a pan kanclér s jinú radú, od nás zvěděli, jaké listy poručenstvie neb moc máme, co jednati a konati: tehdy pan Albrecht Kostka chtěl také sám s těmi listy k nim jíti oc. A pan Anton řekl, že jsou jemu samému rozkázali bez pana Albrechta Kostky, a že jest tak král jim rozkázal; a také že nechtěli by toho mluvíti před panem Kostkú, co mají ku panu Antoniovi mluvíti. To vše pan Anton ku panu Kostkovi mluvil; a dále řekl pan Anton, že jest ten obyčej takový krále Franského Ludvíka nynějšího oc. A tak že jest v[ž]dy namluvil pana Albrechta, že jest jemu listy comisorij dal. A vzav pan Anton ty listy, i donesl je do hospody ku panu kancléři. A když jsou biskupové s jinú radú listy ohledali, opět jsou jiné hádání se panem Antoniem měli, praviec, že nemáme my od krále Českého žádného jiného poručenie a moci listem dané, jedné toliko tu, abychom přátelstvie a spříeznění ta, kteráž jsou byla mezi královstvími a králi Franským a Českým, tvrdili a konali oc. A k tomu se jest pan Anton seznal, že jest to tak, a že v tomto času nynějšího poselstvie nebylo jest nám většího poručenie listovního třeba, než ty smlúvy toliko konati oc. A po několika dnech, ještě vdy [sic] před královú příjezdú, obeslali jsou pana Albrechta a pana Antonie spolu, pan kanclér, patriarcha Jerusalemský a biskup Broyczenský

*) Rozumí se biskup Evreux-ský Jean de la Balue.

a jiná rada krále Franského oc, abyšta spolu přišla k nim do páně kancléřovy hospody. Tehdy jsú šli; a tam jsú s nimi dvorná hádání měli, a žádného do pokoje nepustili, než je sama dva. A Ruprecht, Václav Strachota a Jaroslav poslúchali sme u jakéhoš okna, ani na se křikají a dvorné hádání mají, a zvláště o tom sjezdu neb sněmu kráľnov a kniežat oc, praviec, že toho neslušie žádati králi Českému, zvláště bez povolenie Otce Svatého papeže a ciesaře křestanského oc; a že by to najlépe přiležalo jednati Otci Svatému s ciesařem, a aby se král Český v to nepletl; i o tom spřieznění krále Českého s kráľem Franským že by to nemélo býti bez vědomie otcy Svatého oc. Jiných mnoho řečí ústipných a neužitečných, zvláště patriarcha, kanclér a jakýs mistr mluvili, ješto siem jich všech nemohl psáti ani spamatovati oc. K jich řečem najprv počal odpoviedati pan Anton horlivým a křiklavým hlasem, řka: Čert v tom papeži, nenie horšieho a nešlechetnějšieho člověka v světě; a vdy chcete, aby bez něho nic dobrého nebylo jednáno. A jiných mnoho řečí mluvil jest, velmi se hněvaje oc. A pan Albrecht také mluvil, že „všecky věci, kteréž na Otce Svatého slušejí, zachováváme Jeho Svatosti, a též i ciesařové Mti oc; ale divná jest věc, že vy prelátové neradi vidíte, aneb nedopúšťiete, aby co dobrého světští lidé sami mezi sebou jednali, než všecko aby skrze moc a duostojenstvie prelátské šlo; a o všech věcech světských abyšte vy duchovní věděli“ oc. A jiného také mnoho mluvil, dotýkaje, že bez odpuštění Otce Svatého muože kto chce s kým chce dobře býti oc. A to proto řekl, že jsú mluvili, že králi Franskému neslušie se spřiezniti s kráľem Českým, neb jest v papežowj kletbě oc. A také že z Čech psali za námi listy, vypisujíc o králi Českém i o kráľové JMti i o nás o všech poslech, že jsme všickni kacieři, a jiných mnoho nešlechetných věcí, jakož sú nám pravili rada krále Franského, co jsú z Čech za námi psali, stojiec o to se vši pilností, aby král Franský nic s námi nekonal, oč bychom byli poslání, a to proto, že jsme kacieři všickni oc. Ješto bylo to velmi těžko slyšeti. A milý Pane Bože, rač ty dáti znáti a rač je zjeviti, aby viece o zlé a nešlechetné kráľovstvie Českého nestáli oc.

Potom v úterý před sv. Margretú [10. července] přijel za námi král do toho města Awawilla, a vdy neučinil, což nám byl řekl salva grauatice (?) oc. Neb nám byl řekl, že chce za námi přijeti v úterý aneb konečně v středu, a potom nepřijel až po témdni; a také řekl, že nás chce vypraviti v VI^u dnech, a že JMt nechce jeti z toho města Awawilla, až nás vypraví. A to se jest vše nestalo. Než nazajtrie v středu šel pan Anton k JMKské, a JMti prosil, aby nás ráčil vypraviti zase do Čech oc. A JMt rozkázal po témž panu Antoniovi, abychom jeli s JMtí do města řečeného Dyepa [Dieppe] XII leuk od Awawilla; a jest město dosti pěkné, leží vedle moře na břehu morském, ale velmi nezdravé v něm povětříe od smradu rybného, ješto mnoho ryb morských v něm prodávají, a hromady jich veliké ležie a smrdie oc. A snol u něho také vařie oc.

Tu sme v pátek den sv. Margrety [13. července] jeli do toho města Dyepa s králem. A přijeli sme prve nežli král; neb král spal o poledni v nějakém městečku jmenem Sentryn, dvě leuce od městečka Eou [Eu], kdež sme my chleba nemohli mieti; tak veliká hojnost oc. A tu se počíná krajina Normandia oc. A u večer, snad mohla býti hodina na noc, přijel král za námi do toho města Dyepa velmi v mále oc. A nazajtrie se pan Albrecht[t] hněval oc.

Nazajtrie v sobotu jel král na jakýs hrad, dvě leuce od toho města Dyepa, jmenem Akar [Arques?]; na stráni leží, a nic pevný ani pěkný není oc. Tu biskupové i kancléř řekli, abychom za králem na ten hrad jeli; a pan Albrecht nechtěl jíti oc.

Nazajtrie v neděli [15. července] jel král dále za ten hrad jednu leuku, na jakéhos měštěna z Dyepa tvrzici dobře špatnú jmenem Nowilla; leží podle potoka, kterýž teče k městu Diepa, a leží sama o sobě oc. A ten den v neděli poslal král, abychom k JMti jeli. I jeli sme po obědě tři leuky na tu tvrz. A tu jest pan Albrecht s králem mluvil; ještě sme my tu všickni nebyli, než toliko pan Anton a jiná rada oc. A ten den ihned tu przygiat jest pan Albrecht do rady krále Franského, a na to majestát vzal, aby všech požitkuov, všech duostojenství jakožto nejvyššie JMti rada požíval oc; a na to jest ihned králi přísahu učinil. A druhý majestát zjednal jest pan Albrecht knězi biskupovi Vratislavskému panu Joštovi, a přísahu od něho učinil také do rady, a sám přísahu má učiniti, když rada krále Franského do Čech přijede po Všech Svatých. A tu jest ihned král přikázal patriarchovi Jerozolimitanskému a biskupu Broyczenskému, panu kancléři a jiné své radě, kteráž tehdaž při JMti byla, aby listy ty, kderěž konati mají, aby bez meškání konali a psali, tak jakož jsou první listové těch smluv a spříznění byli mezi králi a královstvími Franským a Českým. A tak jest pravil pan Anton, že jest král řekl v radě k těm biskupům a jiným oc. řka: „Buď komu libo nebo žel, já chci s králem Českým dobře býti a s ním v přiezeň a v přátelství vstúpiti.“ A ihned kázal své radě, aby listy konali oc. A tu ihned na té tvrzici požehnal jest pan Albrecht krále; a jeli sme zase ten den v neděli zase [sic] do toho města Dyepa oc.

Nazajtrie v pondělí ti biskupové s jinú radú okazovali panu Albrechtovi a panu Antoniovi spis složivše a sepsavše těch smluv a spříznění králuov a království Českého a Franského oc, kterak by se jim líbil; a tak ohledavše ty složené spisy, ihned se jest nelíbil ten spis v mnohých kusiech oc, a tak, že jsou odložili do úterého, aby se o to všickni sešli, i biskupové i jiná rada oc.

Nazajtrie v úterý sšedše se spolu do hospody patriarchy Jeruzalemského, počal jest mluvit patriarcha Jeruzalemský, pravě, že jest dosti na tom, což ten spis ukazuje a v sobě zavírá, kterýž jest nám již byl ukázán. A pan Albrecht nechtěl k tomu svoliti nikoli, a to proto, že jest ten spis v sobě zavíral a zvláště vymie-

ňoval, aby ty smlúvy a sprieznenie to nebylo na priekaz vévodě Burgundskému, a zvláště v tom, což by se tklo země Lucemburské; pravě a široce vypravuje, kterak nynějšieho krále Franského Ludvíka otec kúpil jest zemi Lucemburskú od králové Polské*) za LX tisíc zlatých, a že nynější král Franský Ludvík dal jest ji vévodě Burgundskému [Filippovi] jakožto vyvole[né]mu otcí svému a prieteli najmilejšiemu oc. Ty věci vymlúval jest patriarcha velmi široce a vysoce oc. K tomu jest pan Albrecht krátce odpověděl, řka, že „o ty věci nejsme posláni, bychom to nyníe měli jednati, než vy páni preláti abyšte ráčili věděti, že králová Polská žádného jest práva neměla prodávati zemi Lucemburskú; neb král Ladislav nebyl jest dědic pravý země České, ani králová Polská sestra jeho dědička, než byl jest král Ladislav slavné paměti volen a vzat za krále do Čech oc. A pak jestliže by, jaké právo vévoda Burgundský okázal aneb měl, dobreť množ král Český s LX tisíc zlatých býti, budeliť chtieti zase Lucemburskú zemi mieti; než nemohlať jest králová Polská žádným obyčejem Lucemburské země k dědictví komu prodávati. A pak jestliže to vévoda Burgundský okáže, proč by toho nepožil: my o to nyníe nejsme posláni, aniž co chceme jednati, co by se té země tklo; aniť my jie odjímáme vévodě Burgundskému, ani také chceme ji těmito smlúvami a spriezněním prostě odtrhnúti od královstvie Českého; neb vieme, že jest ta země Lucemburská skrze staroslavné paměti krále Franské k věčnému držení a k věčnosti k království Českému dána a připsána, a bude-li král Český pán náš milostivý ráčiti ji zase mieti, nechť o to stojí: my nyníe nejsme posláni o to v tomto poselství“ oc. A jiných mnoho řečí bylo jest o zemi Lucemburskú, ješto siem jich nemohl spatmatovati ani psáti. Také mluvili velmi pilně o to, jestliže chceme, aby ti listové psáni a konáni byli, aby nestálo psáno in litera commissoria, v listu poručenie od našeho krále: vévoda Lucemburský oc, než jakož jsú staří listové, jichž jsme přiepisy s sebú měli, a že král Franský tak chce učiniti, jakož starých smluv zápisové ukazují oc. A k tomu sme my velmi rádi**) svolili oc.

Nazajťrie v středu [18. července] psali sme znovu literam commissorium, list poručenie, a ihned ten den dali sme jim jej. A když jsú ohledali, patriarcha Jeruzalemský a biskup Broyczenský ten list, opět se jim nelíbil, neb bylo psáno v něm: „Jiří boží milostí král Český, markrabie Moravský, vévoda Slezský a markrabie Lužický oc,“ než aby stál jediný titul takto: „Jiří boží milostí král Český oc,“ a že též král Franský v svého listu poručenie své radě chce se psáti jedniem toliko titulem takto: „Ludvík boží milostí král Franský oc.“

A tak nazajťrie ve čtvrtek opět sme museli jiný list, jakož staří listové uka-

*) Od královny Alžběty, sestry krále Ladislava, manželky krále Polského Kazimíra IV. — O vévodství Lucemburském viz Palackého Dějiny IV. 1. 69, 319; IV. 2. 75.

**) Slova „velmi rádi“ jsou v originále přeškrtnuta, ač ne dosti určitě.

zovali, k jich vuoli psáti; a k tomu sme svolili, a napsavše i donesli sme jim opět a ukázali; a když sú jej ohledali biskupové, přigiali sú jej. A když sú přigiali, tehdy sme žádali na nich, aby nám pójčili hlavního spisu složeného těch smluv, abychom napíšíc list hlavní, i dali jim jej od krále Českého, a oni také nám od krále Franského svého oc. Tehdy patriarcha Jeruzalemský a sekretář Rolant podali nám spisu toho, kterýž nám prve ukazovali, k němuž sme my také prve svoliti nechtěli; a tak nám řekl pan sekretář Rolant krále Franského, že jest již hlavní list po tom spisu napsal a zapečetil oc. Tehdy sme my k tomu opět svoliti nikoli nechtěli, bychom pak tak bez těch listuov i beze všeho zjednání zase do Čech jeti měli, a že bychom to byli věděli, a by nás král Franský svými listy o tom byl neubezpečil, byli bychom o ta spříznění a o těch smluv tvrzení jednu nohu ven z Českého království nevyjeli, a že jich jest tak dobře králi Franskému jako králi Českému potřebie oc. A jiných sme mnoho řečí dobře vysokých jim domlouvali, tak že jsú nám k těm řečem žádné jiné odpovědi nedali, než chceme-li ten spis jinak mieti, a zvláště v tom kusu svrchu dotčeném o zemi Lucemburské, abychom o to k králi jeli a o to s JMti sami mluvili oc, a že oni toho bez královny Mti vědomie nesmějí aniž mohou učiniti, by ten spis jinak změnili oc. K tomu sme my svolili, a chtěli sme ihned k králi jeti. A oni poradivše se, i řekli nám, abychom nejedždili, že sami chtějí jeti, aby jedné pan Anton sám s nimi jel. A tak se stalo, že jel patriarcha Jeruzalemský a biskup Broyczenský, a náš pan Anton s nimi oc. A když sú zase od krále přijeli, tu nám pan Anton pověděl, že královna Mt kázal nás odbyti vedle naše vůle a jakýžkolivěk zápis vysokého závázání a spříznění my od našeho krále jim učiníme, že oni od krále svého takový ve všech kusích mají nám zase učiniti. A tak se stalo, ačkolivěk s velikú naši pratečí [sic], neb jinde v jiném místě byl pan kancléř krále Franského s pečeti, a jinde sekretář, kterýž měl listy psáti; až na nás musilo přijíti a přišlo, abychom my od sebe listy jim od našeho krále davše, i psali sme sami od krále Franského, a pan kancléř se panem sekretářem a s jinú radú přísahu učinivše, zapečetili oc, a to teprv potom v městě Rotomagu [Rouen] oc. A tak sme tu obmeškali se v tom městě Dyepa až do neděle pro jich dvorné kajklování oc.

V neděli den sv. Marie Magdaleny [22. července] jel král opět jinam s té tvrzi v tu stranu k městu Ruan, latinské Rotomago; a tu byl kdes jedné dvě míli od toho města Ruan. A my sme jeli ten den v neděli z toho města Dyepa XIII leuk do města Ruan; a ten den sme sniedali v jakés krčmě, a tu listy Hanušovi Czausarowi na heroltství od krále Českého dané ukradli oc. A nedaleko od toho města Ruan převrátil se mnich s kurw. na voze sedě na páně Antoniově oc. A pan Albrecht naň dvorně lál oc, a zvláště že pan Bavor byl klekl oc.

Nazajtrie v pondělí rozžehnali sme se s panem Antoniem a rozjeli; a zůstavili sme tu Václava Strachotu a Leonarda, neb nechtěl pan Albrecht Jaroslava

ostaviti oc, aby dočekali pana kancléře a sekretáře, aby listy dokonali a zapečetili již napsané oc. A sami sme ten den v pondělí jeli XII leuk dobře velikých z Ruan do vsi jmenem Willa Sancti Clarii, ves sv. Clarya [St. Clair] oc.

Nazajtrie v úterý jeli sme XIII leuk ku Paříži, a leželi sme tu noc v městě sv. Dionysia [St. Denis]; a na cestě sme sniedali v městě jmenem Pontors [Pontoise], a teče pod ně řeka jmenem Ors [Oise]. A tu sme teprv vjeli do pravého Frankrejchu, zasě jedúc, neb sme prve po levé ruce nechali jeho, tam jedúc k králi oc. V tom Pontors byla bitva Frank s Švajcary oc.

Nazajtrie v středu den sv. Jakuba [25. července] ráno ve mše [sic] v kostele sv. Dionysia ukazovali nám svátostí velmi mnoho, ješto siem jich ani popsati mohl, než divil siem sě toliko, ani spamatovati, neb jich jest velmi mnoho, i klejnotuov velmi drahých, koruna krále Franského, krucifixy dva jako pachole v VII letech, zlatá, oba litého zlata, tak ti knězie pravili, a jiných velmi mnoho klejnotuov, a velmi jich špatně chovají oc.

A ten den na sv. Jakuba jeli sme III leuky velmi malé, jako by dobrá česká mše byla, do Paříže. Tu sme v Paříži byli ve čtvrtek nazajtrie; a chodili sme na věže u Matky Božie, fransky Notra Damma oc, kostel najznamenitější v Paříži; a s těch věží sme sě dívali širokosti, dlúhosti a velikosti města Parzyze, neb všicku Paříž s těch věží muož shlednutí oc.

Nazajtrie v pátek chodili sme za Paříž do klášteruov oc. A zatiem přijel Václav Strachota s Leonardem, a přinesli listy, jichž sme čekali oc.

Nazajtrie v sobotu vypravili sme posla jiezdného Klausu do Čech k KMti, píšíc JMtí, že na vlaské země zasě sě do Čech navracujem, a kterak sě nám vedlo oc. A ten den v sobotu jeli sme XIII leuk v tu stranu k vlaským zemiem, do vsi jmenem Tampls [Etampes?] oc.

Nazajtrie [29. července] sme jeli XX^{II} leuk do města Orliens [Orléans], latině Aurelianensis oc; a jest kniežecstvie ta krajina, a v tom městě jest biskupstvie, a teče pod ně řeka dobře veliká, a most přes ni dlúhý oc. U něhož zbito LX tisíc Englišuov, kteréž jakás panna Johanna porazila, tak nám pravili Franci oc.

Nazajtrie v pondělí jeli sme XI leuk do vsi Perfitte [Pierrefitte-les-Bois], latině Petra Ficta oc.

Nazajtrie v úterý jeli sme XI leuk do města Burges [Bourges], latině Burgensis civitas; a jest kniežecstvie, drží je nynie krále Franského nynějšího bratr knieže Karel. A tu sme viděli pěkný duom, tak pravie, že dielo toho domu stojí sto tisíc zlatých, a jeden komín v komoře stojí tisíc zlatých, jest pozlacený oc. A v tom domu viděli sme jakéhoš velikého draka kuoži, zpuosoba ještěrky, ale velmi

veliká oc. A tu sme byli dva*) Franky vzali, aby koltry a koberce v Čechách dělali; a potom se všickni ukradli oc.

Nazajtrie v středu jeli sme VII leuk do vsi jmenem Dun la Roy [Dun le Roi], latině Da Regi; jest ves dosti veliká.

Nazajtrie ve čtvrtek [2. srpna] jeli sme XI leuk do města Borbon [Bourbon], a jest v něm teplice. Tu sme se také myli v té teplice [sic], a pasovali sme se dvorně oc. A jest ta krajina kniežecství, a slove kniežecství Borbonské oc.

Nazajtrie v pátek jeli sme V leuk z té teplice do města Molinis [Moulins]; a tu jest dvorem knieže Borbonské; a jest město dosti pěkné, a hrad v něm. A to knieže pravie že má dceru krále Franského, tak jsú nám v tom městě Franci pravili; pak neviem, jakú dceru oc. Bostardku.

Nazajtrie v sobotu jeli sme VII leuk do městečka hrazeného malého, jmenem Warena [Varennes sur Allier] oc.

Nazajtrie v neděli [5. srpna] jeli sme po obědě IIII leuky do městečka také hrazeného, jmenem Palisa [Lapalisse] oc.

Nazajtrie v pondělí jeli sme VIII míl dobrých českých do vsi jmenem Ruana [Roanne], hrad v ní, a ves dosti pěkná; a odtud se již hory počínají v tu stranu k vlaským zemiem oc.

Nazajtrie v úterý po sv. Sixtu jeli sme XII míl dobrých českých do města Lionns [Lyon], latině Lugdonia. Tu sme byli v středu i ve čtvrtek [8. a 9. srpna], a byl v tom městě tehdy jarmark. A bylo kupcuov z Normberka i odjinud drahně. A ti kupci a jakýs mistr Němec namluvili pana Albrechta, aby nejezdil na Mediolan a na vlaské země přes hury [sic], praviec, že má blíže do Čech a cestu bezpečnú a že muoží i s vozem jeti, jedu na Konstancii a na Ulm oc; a pravili, že jest jedné LXX míl z toho města Lyonu, jakož v něm jarmark byl oc. do Konstancije. A pan Albrecht snad mněje, že by tak malé míle byly, jako v Frankrejchu, i nechtěl přes hory bez vozu jeti, než aby vuoz s sebou měl, že nemohl vdy na koni jeti oc. A tak poslal dvě pacholat a Jaroslava, a zjednali jakéhos vuodci pidrmana, ještě ani cesty ani mluviti uměl.

I jeli sme s vozem v pátek den sv. Vavřince do městečka jmenem Burgund [Bourgoin], VII leuk od Lionu; a pan Albrecht teprv v sobotu nazajtrie s dvořany svými na koních za námi jinú cestú přes hory jeli, až do města Jenewa říšského [Genève]. A Václav Strachota také v sobotu do Vlach na učenie odtud z Lionu s kanovnskem jedniem od hrobu sv. Jakuba jel oc.

Nazajtrie v sobotu jeli sme s vozem X leuk do městečka hrazeného, jmenem Belehy [Belley]; a sniedali sme v městečku jmenem Genensis [St. Genix? Yene?].

*) Nad slovem „dwa“, kteréž přeškrtnuto není, stojí napsáno „trzy“.

A ten den také převozili sme se velmi nebezpečně přes řeku jmenem Rodanus. A tu sme vjeli do země neb krajiny Zafyjské [Savojské], latinské Sabaudia oc; a jest krajina přepřeliš hornatá oc.

Nazajtrie v neděli [12. srpna] jeli sme IIII leuky, po mši posniedavše, do městečka hrazeného jmenem Seseli [Seyssel]; a tu vévoda Zafyjský dvorem bydlí; a jest městečko s obú stranú okolo Rodanu mezi horami ustavené, a most přes vodu Rodan oc. A ten den sme jeli tú přepekelnú, ne cestú, ale skalami a horami, ješto jest tudy rzyekdy [řiedký] aneb žádný dobrý nikdy nejezdil s vozem takovým, jako my oc; a nemajíce cesty, musili sme vuož rozebravše i plaviti po Rodanu proti vodě jednak mli českú oc. A tu se stýskalo živu býti, aneb spieše někam přeč utéci oc.

Nazajtrie v pondělí před Matky Božie Nanebevzetím plavili sme opět vuož proti vodě po Rodanu z toho Seseli více než puol míle, nemohúc jinudy s vozem jeti. A potom sme jeli těmi horami přepekelnými VI míl do města Jeneva říského; a tu sme přijeli v velmi veliký déšť; a jakás bezmohhá bába bohatá, přijavši nás do hospody U Anjela, i vyhnala nás z hospody ven v ten déšť, zvěděvši, že sme z Čech, a kaceřovala nás oc. Tu sme se vprosili do hospody čtvrté odtud od té báby oc. A nazajtrie v úterý teprv pan Albrecht a dvořané jeho na koních přijeli oc. Tu byla přišla dva počestná měštěniný ku panu Albrechtovi; a když jim pan Albrecht pověděl, že král Český vstúpil v punt neb v přiezeň s králem Franským, tehdy když to uslyšali, velmi se lekli, proto že mají s králem Franským ocs činiti, a zvláště že na ně král Franský sahá, chtě je pod své manstvie podmaniti oc.

Nazajtrie v středu den Matky Božie Nanebevzetie [15. srpna] jeli sme X leuk velmi velikých podle jezera do města Luzana [Lausanne]; a tu se nám poslední Frank, kterýž koberce měl dělati, ukradl. A v tom městě mají v kostele mají [sic] mnoho odpustkuov Matky Božie oc, a lidí mnoho mužov i žen volavých i kněží oc.

Nazajtrie ve čtvrtek jeli sme III míle velmi veliké horami, wietczye [sic] než v Čechách, do městečka jmenem Modun [Moudon], hrazeného. A tu sme již vjeli do země Švajcarské oc.

Nazajtrie jeli sme V míl do Freiburku, města dobře pevného Švajcarského a dobře ohrazeného oc.

V sobotu nazajtrie jeli sme III míle české velmi veliké do města Pern [Bern], kteréžto jest hlavně město v Švajcariích, a dosti pěkné i pevné. A ten den přijevše ihned sme šli do lázně, a myli sme se s pěknými měškami, pannami i paniemi, všickni spolu oc.

Nazajtrie v neděli [19. srpna] po sniedaní jeli sme IIII míle veliké do vsi Longetol [Langenthal], česky Dluhý Duol oc.

Nazajtrie v pondělí jeli sme V míl českých velmi velikých do města Poden

[Baden] v Švajcařích, cestú velmi zlú; a na cestě sme sniedali v městě Ora [Aarau]; a tu byla k nám přišla jakás krásná paní, zemenínka, i divila se nám z miery velmi oc. A tu kdy sme přijeli do Paden, byli sme tu v úterý a v středu; a myli sme se s pěknými pannami a paniemi i hrabienkami v teplicech, a byli sme veselí, tak že pan Bavor opět želel, že se jest kdy oženil. A vikář biskupa Konstanského a jiné to kněžstvo a mnišie myli se s velmi pěknými jeptiškami, ješto byly s nimi z Konstancie přijely oc.

Nazajtrie ve čtvrtek před sv. Bartolomějem [23. srpna] jeli sme z Poden III mše velmi veliké do města Winttruorn [Winterthur] oc.

Nazajtrie v pátek den sv. Bartoloměje jeli sme III mše velmi veliké na Rýn do Konstancie, kdežto sú Němci zúfalí svatého mistra Jana Husi upálili. A tu noc, když sme tu leželi, velmi hrom bil, a jednak celú noc zlí kněže proti hromu zvonili, a zvláště u sv. Petra in Summo, kdež sú sv. mistra Husa odsúdili na smrt oc.

Nazajtrie v sobotu jeli sme na jezeře, vsedše na loď, V mšl do městečka hrazeného Pregnicz [Bregenz], na břehu toho jezera. A koně okolo jezera pacholci za námi vedli. A tu sme byli a koňm odpočívali [sic] v tom Pregnicz v neděli a v pondělí [26. a 27. srpna] oc; a to jest již v Eči [Tyrolsku] oc.

Nazajtrie v úterý jeli sme V mšl v zemi kniežete Zigmunda v Eči, do městečka hrazeného v horách jmenem Plugnicz [Bludenz] oc.

Nazajtrie v středu jeli sme III mše, a více sme všickni šli pěš nežli jeli, horami převelmi velikými korutanskými, do vsi jmenem Pugnau [Petten?] oc.

Nazajtrie ve čtvrtek [30. srpna] jeli sme dvě mši veliké do vsi Landek; a jest hrad nad ní kniežecí oc.

Nazajtrie v pátek jeli sme VI mšl velikých do dvora jmenem Petenau [Pettnau]; dvuor a duom hostinský velmi přípravný, a hospodyně bába velmi zlá, kaceřovala nás i všecky Čechy oc.

Nazajtrie v sobotu jeli sme tři mše do města Ispurku [Innsbruck], kdežto kněz Zigmund Ečský dvorem bydlí; a byl tehdy knieže i kněžna před morem přeč utekli. A stáli sme v hospodě velmi přípravné a dobré oc.

Nazajtrie v neděli [2. září] jeli sme jednu mši do města Hally [Hall], ješto suol vařie; a tu sme ihned na lodie vsedli, ješto sme byli poslali Leonarda, a on lodie dvě veliké nagial; na jedné sme XXX koní bez jednoho plavili, a sami se na druhé, po řece Gyn [sic], až do Pasova oc. A ten den sme ještě plynuli V mšl od Hally do města kniežete Ludvíka Bavorského, jmenem Rotenburg [Rattenberg] oc; hrad nad městem pěkný, a ochotní lidé v tom městě oc.

Nazajtrie v pondělí po sv. Jiljí plynuli sme XII mšl do města také kněze Ludvíkova jmenem Wosrburg [Wasserburg]; město dosti pěkné a pevné, Jin řeka okolo něho se točí, a hrad v něm také kniežecí oc.

Nazajtríe v úterý plynuli sme VIII míl velikých do města Praunau [Braunau]; a ten den sme plynuli mimo město Mildorf [Mühldorf] dosti pěkné, a Etyng [Oetting] také pěkné oc.

Nazajtríe v středu [5. září] plynuli sme VIII míl do města Pasova, a plynuli sme mimo město Ssardying [Schärding] oc. Tu v Pasově pověděli nám, že v Čechách velmi mrú, a že král Český pán náš milostivý s králové Mtí a kniežaty ujel jest před morem do města Mostu z Prahy oc. A pan Albrecht pochtěv jeti k JMti do Mostu sám třetí neb sám čtvrtý, rozmyslil se potom a nechtěl od svých dvořan a od vozu nikam jeti, a to pro mor; neb sme se byli všickni velmi zamátili a lekli, když nám pověděli, že v Čechách mrú oc.

I nazajtríe ve čtvrtek plynuli sme VII míl doluov pod Pasov po Dunaji do vsi, a koně okolo vedli po zemi až do té vsi oc.

Nazajtríe v pátek jeli sme z té vsi od Dunaje III míle do městečka páně Janova z Rozmberka jmenem Frymburg [sic], a tu sme již do Čech vjeli; a ten den sme sniedali v městečku Hažlach oc.

Nazajtríe v sobotu den Narozenie Panny Marie matky božie jeli sme V míl velikých do Českých Budějovic. A ten den puol míle od Krumlova páně z Rožmberka pode vsí Sveraz roznemohl se pan Albrecht Kostka velmi, tak že ledva odtud dojel do kláštera k Svaté Koruně; a nazajtríe se polepšil, a přivezl jej opat toho kláštera na svém vozci do Budějovic. A tu nám v Budějovicích pověděli, že králova Mt pán náš milostivý jest v městě Jiehlavi. I vezl jest ten opat pana Albrechta ihned na hrad Hlubokú, neb tu v Budějovicích také počínali mřieti oc.

Nazajtríe v pondělí [10. září] jeli sme III míle veliké do Jindřichova Hradce; a tu nám pověděli, že králova Mt jede na Moravu do Brna oc.

Nazajtríe v úterý jeli sme III míle do Gyhlawy; a tu sme již uslyšali, ano se onoho nedočítají, onen umřel, onen stuoně oc.

Nazajtríe v středu jel pan Albrecht na voze jedné sám čtvrt k králové Mtí do Brna, a dvořany své domuov na Litomyšl poslal. A ten den sme jedné jeli III míle do Meziříčie na Moravě oc.

Nazajtríe ve čtvrtek jeli sme III míle do městečka Tyssniova; a tu sme zavínuli, neb sme [se] oblúpenie báli oc.

Nazajtríe v pátek [14. září] jeli sme III míle do Brna. A tu sme králové Mtí listy dali a poselstvie dokonali. A všemohúciemu Pánu Bohu buď chvála z toho na věky věkuov amen.

D. XIII.

REGISTRA SOUDU KOMORNÍHO.

Vydává Jaromír Čelakovský.

Ve čtvrtém dílu Archivu Českého na str. 263—328 uveřejnil František Palacký sto šest nálezů soudu komorního z prvních let panování krále Vladislava, vynesených v letech 1471—1479. Nálezy ty vyňal z původních register královského tohoto soudu, chovaných v Českém Museum a nazývaných „registry královskými“ neb „registry komorními“, též „knihami dvoru krále JMti“. Takových register, v nichž přicházejí zápisy soudů královských, komorního to a hejtmanského, zachoval se v Českém Museum značný počet, a z těch *sedm* nejstarších obsahuje zápisy, a sice nálezy i narovnání, jakož i půhony, obeslání a svědomí, z doby panování králů Vladislava a Ludvíka.

Starší registra se nám bohužel nezachovala, ačkoli dle všeho ještě v XVII. století chovaly se aspoň tři knihy nálezů soudu komorního z doby předchůdců krále Vladislava při úřadě desk zemských.¹⁾ Ušlyť sice knihy soudu komorního rovněž jako desky dvorské zhoubnému požáru, při kterém r. 1541 starodávné naše desky zemské žalostný svůj konec vzaly; ²⁾ avšak v novějším čase jenom část soudních register komorních ušla šťastnou náhodou pohromě, kterou nevědomost a zloba lidská i za našich dnů, ano snad více nežli za zdivočilých a válečných časů dávno minulých, neustávají chystati starodávným památkám našim.

Protokoly tyto soudů královských jsouce jedním z nejstarších a zároveň nejvzácnějších pozůstatků českého soudnictví, obracely dávno pozornost k sobě pro důležitost, jakou mají pro politické, právní a kulturní dějiny, jakož i pro genealogii a místopis zemí českých, a zaslouhují zajisté, aby aspoň starší jich části v plném znění vydány byly tiskem.

Začínáme tudíž s uveřejňováním *všech* nálezů soudu komorního od roku 1471—1490, které v nejstarších dvou registrech se nám zachovaly, vynechávajíce arci ty nálezy, které v Archivu Českém uveřejnění už byly došly.

Název a obsah těchto dvou register, z nichž tuto čerpáme, jest tento:

¹⁾ Registra královská větší od r. 1479 sign. 1 J. v Českém Museum jsou na hřbetě poznamenána číslem *pátým*, a za nápisem stojí poznámka rukou XVII. století učiněná: „Podle repertorium se jmenují *pátá*.“ Poněvadž se nám jenom jedno starší registrum zachovalo, dá se souditi, že snad tři starší před tímto registrum předcházela.

²⁾ Ve zprávě o ohni l. 1541 v Beckovského Poselkyni (I. str. 98.) zachované praví se: „V pátek velmi ráno *všechy* věci k soudu komornímu náležející, také dvorské desky, s velikou prací z sklepův při té světnici zelené se vynesly a v bezpečném místě se opatřily.“

I. Registra ouzká královská aksamitová červená anno 1471 (sign. 24 F. 19 v Českém Museum). Zápisy v této knize tvoří tři od sebe rozdílné části a sice:

1. *od listu 1—157 jde znění 307 nálezů soudu komorního z r. 1471—1479.* Z těch uveřejnil Fr. Palacký v Archivu Českém 106 důležitějších výpovědí, a my doplňujeme jeho sbírku uveřejněním ostatních nálezů, poznamenáváme nálezy tuto vydávané číslicemi od 107 nahoru jdoucími.

2. *Od listu 162—170 jdou některá svědomí z r. 1490, a*

3. *od listu 171—303 nálezy soudu komorního z r. 1490—1499.*

II. Registra královská červená aksamitová větší od léta 1479,²⁾ jež rovněž na tři části se rozpadají, a sice:

a) *První část od listu A. 1.—M. 8. obsahuje 387 nálezů soudu komorního od r. 1479 až 1490.* Z těch posud jenom osm kusův a to několik z nich u výtahu v Archivu Českém bylo uveřejněno.⁴⁾

b) *Druhá část má své vlastní paginaci na listu A. 1.—A. 11., obsahuje několik nálezů téhož soudu z r. 1500; a*

c) *třetí část rovněž s vlastní paginací od listu A. 1.—B. 11. výpovědi krále Ludvíka z l. 1522 a 1523.*

Jak z tohoto přehledu patrno, písařové soudu komorního čili písařové „komorní“ nepsalí nálezy přesně chronologicky za sebou do knihy napřed svázané, nýbrž do vložek, které teprve později dle stejného formátu do knéh neb register sou svazovány. Při vydávání jich arci přirozenost věci žádá, aby nálezy ty v pořádku chronologickém se uveřejňovaly; a proto míníme tuto nejprve první část register č. I., a napotom první část register č. II. tiskem vydati. Začínajíce prvnější knihou, uveřejňujeme z ní nevydané posud nálezy z r. 1472—1479 počtem 201 (č. 107—307), a poznamenáváme při nich, za kterými nálezy v čtvrtém dílu Archivu Českého uveřejněnými a na kterém listu v původních registrech sou zapsány.³⁾ Vydání naše tudíž těsně přiléhá k uveřejněné už Fr. Palackým sbírce důležitějších nejstarších nálezů soudu komorního, a jest jejím doplněním a pokračováním. Nálezy od r. 1479 jdoucí a v první části druhé knihy (= R. II. a.) zapsané uveřejníme arci v tomže pořádku, jak v registrech za sebou přicházejí.

Nebude pak od místa zmíniti se tuto několika slovy o obsahu těchto register, jakož i o kompetenci soudu komorního za prvních let panování krále Vladislava. „Súd v království Českém *druhý*“, napsal r. 1495 mistr Viktorin ze Všehrd ve svých knihách o právních země České, „jest komorní, kdež v komoře KMst s raddú svú pře, kteréž do komory Kské Jasnosti slušie, súditi ráčí, když a kolikrát se do roka KMti líbí. K tomu súdu žádný o dědiny a o zboží, svobodná neb manská, o žádné zápisy, a naprosto o žádnú věc, kteráž k zemskému súdu příslušie, nemá žádného pohoniti, a *zvláště když práva jdú*; než co se jiných věcí dotýče, o ty jeden druhého do komory pohoniti móż.“

Vyměření toto kompetence soudu komorního je případné pro dobu, kdy Všehrd psal své knihy devatery, avšak pro dobu předcházející a zvláště pro dobu prvních let panování krále Vladislava, z nichž nálezy tuto uveřejniti chceme, nehodí se úplně. V době té koruna Česká z počátku fakticky a od r. 1479 právně roztržena jest na dvě, a působnost soudu krá-

²⁾ Zde právě za tímto nápisem připsána sou svrchuzmíněná slova, že „podle repertorium se jmenují pátá“.

⁴⁾ Archiv Český IV. str. 73, V. str. 398 a VI. str. 62 a 553 násl.

³⁾ Registra tato původní označujeme: Registra I., a připojujeme k tomu arabské číslo listu; písmeny a a b označujeme první a druhou stranu dotyčného listu.

lovského čili komorního, na kterém seděl král Vladislav neb jeho zástupce s nejv. úředníky zemskými a některými radami královskými, obmezena byla pouze na obvod, v kterém moc tohoto krále byla uznávána, od r. 1479 tedy pouze na království České, k němuž se též hrabství Kladské čítalo, a na Chebsko. V časech dřívejších, na př. za králů Ladislava a Jiřího, vztahovala se působnost soudu toho ku všem zemím koruny České, v nichž král Český nejvyšší soudní moc vykonával; ⁶⁾ a čím ustálenější a silnější byla moc zeměpanská, tím rozsáhlejší a důraznější bylo zajisté působení soudu královského, jenž se všemi soudy v zemích Českých vlastně potud konkuroval, pokud příslušníci jich nebyli sobě opatřili výsady, že ve všech aneb v některých případech mají býti poháněni pouze k svému privilegovanému soudu. Čím ale více oslabována, popírána a podrývána byla moc královská, tím menší působnost mohl vyvinovati soud komorní, a tím menší váha přikládána jeho nálezům. Tak tomu bylo v době válek s králem Matyášem vedených, kdy soudy zemské vůbec nešly, kdy soudy královské poskytovaly obraz rozháranosti a slabosti, a rozepře nejraději rozsuzovány sou svépomocí neb smluvci z obou stran volenými. Přes to však soud královský neb komorní v těchto dobách za přední dvůr soudní v zemi se považoval, až teprve v pozdějších letech panování krále Vladislava šlechta domohla se vlivu na osazování jeho a přivedla jej do podřízeného postavení k soudu zemskému, jako za krále Václava IV. se soudem dvorským byla učinila. Pak arci soud královský přestal býti nejpřednějším soudem v království Českém.

Přihlédneme blíže k proměnám ve složení a působnosti tohoto soudu v l. 1471-1490. Už čtyry léta před smrtí krále Jiřího neodbývala se sezení soudu zemského a dvorského, a teprve roku 1485, po téměř dvacetileté přestávce, došlo zase na otevření těchto soudů, když byla na sněmě kutnohorském stala se výpověď ve při pánův a zemanův o sedání na soudě zemském, aby mohlo býti právo zemské o příštích suchých dnech zasednuto, a „právo puštěno pro spravedlnost každého“.⁷⁾ V mezičase tom byl to jediný soud komorní, na němž spravedlnost se konala v rozepřích šlechty; avšak způsob vyřizování rozepří více smlouváním stran nežli přesným rozhodováním, časté odklady stranám povolované a vůbec celá kolísavá judikatura toho soudu z té doby ukazují jasně, na jak vrátkých základech tehdy spočíval.⁸⁾ Přes o svobodná neb manská zboží, která dle Všehrda pouze k soudu zemskému neb dvorskému náležeti měla, soudil v ten čas též král, avšak jenom se svolením stran. Nechtěl-li pohnaný v takovémto případě ani přátelsky se smluviti ani na výpovědi soudu královského přestati, odložena jeho pře do soudu zemského⁹⁾ neb dvorského,¹⁰⁾ až práva půjdou. Avšak i v jiných závažných případech váhal král učiniti výpověď na soudě komorním, odkazuje často strany na nejbližší sněm,¹¹⁾ aneb na hejtmana a radu kraje,¹²⁾ aneb na smluvce z obou stran volené,¹³⁾ též na soud purkrabský,¹⁴⁾ na mincmistra¹⁵⁾ ajv.

⁶⁾ Srv. Palackého Dějiny národu Č. IV. 1. str. 365 a IV. 2. str. 279.

⁷⁾ Srv. Palackého Dějiny V. 1. str. 193. a 250, a Archiv Český V. str. 424.

⁸⁾ Srv. na př. nález č. 284, kde strana r. 1477 nazvala výpověď soudu „pouhou řeč“, rozepisujíc se o ní, že na ní přestati nechce.

⁹⁾ Srv. nálezy č. 31, 61, 69, 78—80, 88 a 95 (Archiv Český IV. str. 280, 299, 304, 308, 315 a 321); dále č. 124, 130, 197, 198, 226, 260, 262, 267, 269, 273, 274, 277 a 280.

¹⁰⁾ Srv. nálezy č. 173 a 264.

¹¹⁾ Srv. nálezy č. 20, 31, 33, 41, 45, 48, 66, 88, 104 (Archiv Český IV. str. 274 a násl.), dále č. 223, 241, 242, 244 a 258. V tomto posledním případě položen straně šestý rok, aby stála o sněmu vedle svolení a zůstavení vši země.

¹²⁾ Srv. nálezy č. 54 a 60 (Archiv Č. IV. str. 295 a 299), dále č. 193 a 213.

¹³⁾ Srv. na př. nálezy č. 236 a 239.

¹⁴⁾ Srv. nález č. 129.

¹⁵⁾ Srv. nález č. 260.

K tomu přistupovalo, že na sjezdě v Benešově r. 1473, a opět na sněmě v únoru r. 1475, voleni sou ředitelové zemští, kteří měli se uvázati ve správu země a rovnati rozepře o statky a zámky ve válkách odňaté, čímž část právomocnosti odňata jest na čas soudu komornímu; a rovněž často následkem válečných i jiných událostí, pro které král jinak byl zaprázdňován, přerušována sou zasedání soudu komorního na delší dobu.¹⁶⁾

Teprve po uzavření smlouvy Olomúcké dne 21. července 1479, kterou Vladislav uznán byl za krále v celých Čechách od všech stran, nastala příznivější změna v působnosti soudu komorního; avšak zároveň vliv králův na tento soud značně jest obmezen. Na nejbližším sněmě Svatováclavském žádali páni, kteří se posud přidrželi strany Matyášovy, aby vyšší úřadové zemští, soud zemský a rada královská znovu byli osazeni „pány zemskými starými a Čechy, kteřížby práva uměli a znali“, neboť jinak by prý lidé o statky přicházeli pro neznalost práv soudců, kteřížby „snad tím obyčejem chtěli souditi, jako v komorách“. I doložili, že skrze ty „súdy komorní mnoho nových věcí proti právu jest vymyšleno, ješto bohda bude i to napraveno, aby komorních súduov více potom nebylo“.¹⁷⁾ Sněm nepřistoupil sice na takové stanovisko zajisté strannické, nýbrž pouze podporoval žádost, aby „práva, cožby najsapieše mohlo zjednáno býti, šla a propuštěna byla,“ a zároveň usnesl se: „dotad, dokadžby práva nešla a propuštěna nebyla, aby JKMT opatřen byl raddú slušnú, kterážby vždy ustavičně při JKMTi byla, aby proto v tom času každému chudému i bohatému mohla se spravedlnost dieti, a žádný jeden na druhého mocí aby nesahal“.¹⁸⁾ Na nápotomním sjezdě Svatomářském koncem téhož roku v Praze odbývaném doplněno jest předešlé sněmovní o soudu komorním ještě ustanovením, že „ktožbykoli koho z čeho viniti chtěl, aby před JMti a před těmi pány raddami stál, všech výmluv nechaje, a to svobodně, klejtuov nežádaje, a jeden druhému práv byl; a cožby tu JKMTi a těmi raddami rozkázáno a nalezeno bylo, aby na tom každý přestal a tomu dosti učinil.“ Patrně k tomu cíli, aby v soudě komorním všechny strany sněmovní zastoupeny byly, ustanoveno pak dále, že v pondělí po božím křtění (6. ledna 1480) mají se po krajích krajské sjezdy odbývati, a tu z každého kraje mají se vybrati osoby, které by se k tomu hodily, aby na náklad kraje zdržovaly se při dvoře královském a zasedaly v radě královské. Z osob takto v každém kraji vybraných měla vždy jedna čtyry plné neděle býti ustavičně při králi, a po vyjití čtyř neděl měla jiná zvolená osoba na její místo nastoupiti a stejný čas opět v radě královské setrvati, ažby zase novou osobou vystřídána byla.¹⁹⁾

Tímto snesením sněmovním vymohli sobě vyšší stavové rozhodující vliv na obsazování rady královské a tím i soudu komorního; soud komorní přestal býti soudní stolicí královskou, jakou druhdy býval, a stal se soudem více stavovským, a následkem toho arcí přestal odpor i vyšší šlechty proti jeho působnosti. Napotom na sněmě r. 1484 uzavřely obě náboženské strany smlouvu o pokoj na dvaatřicet let, ustanovivše, že každé porušení náboženského míru má král s radou sobě přidanou souditi a trestati. Zároveň snesli se stavové, že má „k právom

¹⁶⁾ První větší přestávka v zasedání soudu komorního dá se pozorovati od 25. září 1471 až do 25. května 1472, kdy o příměří s králem Matyášem jednáno bylo. Druhá delší přestávka jde od 18. června do 18. prosince 1473, kdy asi následkem volby čtyř ředitelů zemských na sjezdě v Benešově vykonané žádná výpověď se nestala. Další větší přestávky dají se stopovati od 11. srpna do 14. pros. 1474 po čas výpravy Vladislava s otcem jeho Kazimírem do Slezska; od 21. dubna do 18. října 1477 po čas válečné výpravy do Rakous; a od 13. března do 12. října 1479 po čas sjezdu v Olomúci a nápotomního jednání se stavy odbojnými, pány to strany Matyášovy v Čechách.

¹⁷⁾ Archiv Český IV. str. 446.

¹⁸⁾ Archiv Český IV. str. 496.

¹⁹⁾ Archiv Český IV. str. 503.

zemským přistúpeno býti bez odtahuov a prodlévánie všelikterakého, tak aby se chudému i bohatému podle práva dalo spravedlivě,³⁰⁾ a že král má srovnati při mezi pány a rytířstvem o sedání při soudě zemském hned na nejbližším sněmě obecném. „Dokadžby,“ doložili ale, „k právóm beze lsti přistúpeno býti nemohlo, proto žádný na žádného mocí sahati nemá, ale jeden druhému má práv býti před králem JMti a před JMti raddami podle prvnioho svolenie všie země.“³⁰⁾

Když pak pře mezi vyššími stavy o sedání v soudu zemském srovnána a soud zemský 6. června 1485 obnoven byl,³¹⁾ tu bylo potřebí znovu upravití kompetenci a poměr tohoto soudu k soudu komornímu, jenž arci napořád vedle soudu zemského zasedal. Spory o to vedené ukončeny jsou tímto zápisem ze dne 12. března 1488 do desk památných (list M. 1.): „KMt se pány a vládýkami na plném soudu toto jsú ráčili před se vzíti a ve dsky památné ráčili rozkázati vepsati, kterak mnozí z lehkých příčin, někdy beze vší příčiny, jedni druhé před JMt do komory pohánějí a tak se vespolek k škodám připravují. I protož maje JMt v tom nad poddanými svými lítost a chtě, aby takové věci bezpotřebné přetrženy byly, takto ráčil jest se pány a vládýkami rozkázati: Napřed což se dědin dotýče, zápisuov i všech jiných věcí, kteréž k zemskému právu příslušejí, v takových věcech, aby sebe všichni právem zemským hleděli, poněvadž práva jdú, a že JMt takových věcí v komoře sùditi neráčí, dokudž práva jdú. Než což se pak jiných věcí dotýče, to se žádnému nezavírá, kdož bude chtíti, aby jeden druhého před JMt do komory pohnati mohl, však s takovým opatřením, jestliže kto koho do komory požene, pohnaný aby stál neb s plnú mocí poslal beze všech výmluv pod tú při ztracení; a jestliže se pohnaný obrání a práv zuostane proti tomu, ktož jej pohánie, že takový pohnaný bude moci toho, ktož jej pohnal a ke škodám připravil, ku právu zemskému z takových škod pohnati. A též zase jestliže by pohnaný při ztratil, že ten ktož jej pohonil z hlavnie věci, že jej také bude moci ku právu zemskému ze škod pohnati. Na to poslové ke dskám od JKMTi, od pánuo a vladyk z plného soudu byli jsú Jan z Šelnberka, kancléř království Českého z pánuo, a Petr Vitmberský z Sulevic z vladyk, od nadepsaného krále JMti, od pánuov a vladyk zvláště vyslaní. Lótha oc. LXXXVIII° v středu den sv. Řehoře.“³²⁾

Mistr Viktorin ze Všehrd píše napotom v první knize svého díla o právích země České o soudu komorním,³³⁾ přidržel se hlavně tohoto zápisu v líčení jeho působnosti, a mohl o něm arci tehdy už napsati, že jest to *druhý* soud v království Českém.

³⁰⁾ Archiv Český V. str. 391.

³¹⁾ Palacký Dějiny nár. Č. V. 1. str. 250.

³²⁾ Kodex Tallmberský list 216. b. v Českém Museum, a rukopis c. kr. dvorní knihovny Vídeňské č. 3483 list 48.

³³⁾ Vydání Jirečkovo, str. 21.

107.

Nález ve při mezi Mikulášem Tržkou z Lípy a Víthou. 1472, 25. května.

Annorum domini MCCCCLXXII°, feria II. post festum Trinitatis. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem Tržkú *) s jedné, a Víthú s strany druhé. Jakož jest Vítha vinil pana Mikuláše Tržku, kterak by se jemu škoda stala na zámek jeho za ubezpečením KMti od některých, kteréžto on pan Mikuláš Tržka byl jest zjímal: KMt se pány vyslyševše je, i povédieno jest panu Tržkovi, poněvadž jest byl ty jisté zjímál a toho mezi nimi nezrovnal vedle poručenie KMti Vraždovi,**) že jest jich propustiti neměl. A také rozkázáno jest KMtí a pány, aby on pan Tržka na ty jisté se ptal a jimi se ujistil a přičinil se s pilností, aby tu věc mezi nimi zrovnal, aby Víthovi bylo opraveno vedle slušnosti tak, aby Vítha rovně uměl přijeti. Pak li by toho mezi nimi zrovnati nemohl, má se jich zmocniti a před KMtí je postaviti. Actum anno, die ut supra, presentibus ut prius.

Registra soudu komorního I. list 2. a. za nálezy č. 1. a 2. v Archivu Českém IV. na str. 263 a 264 uveřejněnými.

108.

Mezi Přechem Lemberkem a Sigmundem, služebníkem Petra Kdulince z Ostromfře. 1472, 27. května.

Annorum domini MCCCCLXXII°, feria IV. post festum sancte Trinitatis. V té při, kteráž jest mezi Přechem Lemberkem s jedné, a Sigmundem páně Kdulincovým služebníkem s strany druhé. KMt a páni vyslyševše je oboje, i rozkázáno takto: aby pan Pavel Skalský a pan Petr Kdulinec, přijmúce k sobě po přáteli, tu věc mezi nimi zrovnali. Pakli by ti jich přátelé o to zrovnati a smluviti nemohli, tehdy aby zase před JKMtí stáli, a tu JMKská ráčí je slyšeti a konec mezi nimi učiniti vedle spravedlnosti. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 3. a. za nálezem č. 3. v Archivu Českém IV. str. 264.

109.

Mezi Petrem Sakem a Majnušem Dobešovským. 1472, 27. května.

Anno etc. ut supra et die. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Petrem Sakem s jedné, a Majnušem Dobešovským s strany druhé. Jakož jest Petr Sak vinil

*) Mikuláš Tržka z Lípy, pán na Lipnici.

**) Nejapšše Jan Vražda z Kunvaldu, později kr. hofrychtěl.

Dobešovského i bratra jeho, kterak by oni zamordovali otce jeho, an na ně žádné péče neměl, tu JKMt se pány vyslyševše jich žalobu i také odpor, rozkázáno jest takto: aby on Petr Sak uručil pod pěti sty kopami, aby před JKMtí stál na den svatého Prokopa nejprvé příštího, a bratra svého aby k témuž dni obeslal, aby také stál před JKMtí, a právi byli, z čehož jim dále Petr Sak vinu dá. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 3. a.

110.

Mezi Kerunkem z Lomu a Sigmundem z Mirovic. 1472, 29. května.

Annorum domini MCCCCLXXII°, feria VI. post festum sancte Trinitatis. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Kerunkem z Lomu s jedné, a Sigmundem z Mirovic s strany druhé. Jakož jest Kerunk vinil Sigmunda, že by u něho statek jeho dědičný koupil a žeby jemu jeho doplatiti nechtěl, a skrze to že by on Kerunk veliké škody bral oc: Sigmund jest odepřel, pravě, kterak by hotov byl všecko učiniti, což by vedle smlúvy učiniti měl, kteráž jest Sirsa mezi nimi učinil. KMt a páni vyslyševše obojí stranu, rozkázáno jest takto: aby on Sigmund jemu Kerunkovi to sbožie doplatil a on Kerunk aby jemu to sbožie očistil a zpravil, tak jakož země za právo má, a to aby jemu uručil hodnými rukojiemi, aby se jemu Sigmundovi v tom dosti stalo. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut superius conscripti sunt: Wilhelmus junior de Ryzmberk, supremus camerarius regni Bohemie; Georgius de Straz, supremus iudex causarum regni Bohemie; Johannes dictus Genecz de Janowicz, supremus capitaneus Pragensis; Nicolaus de Lanssteyn, supremus notarius regni Bohemie; Paulus de Genssteyn et quam plures alii barones et terrigene.

Registra I. 4. a. za nálezem č. 4. v Archivu Č. IV. 265.

111.

Mezi Oldřichem Krémou a Vilémem Henigarem, a Benešem z Veitmile, purkrabím Karlštejnským a mincmistrem na Horách Kutných. 1472, 28. května.

Annorum domini MCCCCLXXII°, feria V. post festum Urbani. V té při, kteráž jest mezi Oldřichem Krémou a Vilémem Henigarem s jedné, a purkrabí páně Benešovým Wytmilnarovým s strany druhé. Jakož Oldřich Kréma a Henigar jsú zjímáni od Črnína rozkázáním téhož purkrabie, tu jsú od něho z rozkázanie KMtí propuštění a zavázáni slibem JKMtí, aby stáli na den svatého Vítha nejprvé příštího před JKMtí, a právi byli, z čehož jim vina dána bude. Také jest týmž rozkázáno, aby bez vuole a vědomie KMtí z Prahy neodjížděli. Také jest jim rozkázáno, aby spolu pokoj s Úderským*) zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 6. b. za nálezy č. 5. a 6. v Archivu Č. IV. 265. Srv. též nález č. 9. na str. 268.

*) Ješek Úderský.

112.

Mezi Hynkem a Alšem Býchorskými. 1472, 29. května.

Annorum domini MCCCCLXXII^o, feria VI. post festum sancti Urbani. V té při, kteráž jest mezi Hynkem Býchorským s jedné, a Alšem s strany druhé. Jakož jest Hyněk vinil Alše, kterak by jemu bez práv bral komorníkem proti právu a řádu oc; KMt vyslyševše je obojie, aby to nyní v této míře ponecháno bylo do času, a on Aleš aby více komorníkem nebral. A což se pak rybníkuov dotýče, podáno jest jim, aby se o to přátelsky smluvili. Pakli by se přátelsky smluviti nemohli, ale aby zasě stáli před JKMtí na den svatého Víta nejprvé příštího, a tu JMst ráčí je slyšeti a tu věc mezi nimi zrovnati. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 7. b. za nálezem č. 7. v Archivu Č. IV. 267. Srv. nález č. 116 na str. 454.

113.

Mezi Janem a Bohuslavem Malovci z Pacova a Horníky. 1472, 19. června.

Annorum domini MCCCCLXXII^o, feria VI. post festum sancti Viti. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Janem a Bohuslavem Malovci s jedné, a Horníky s strany druhé. KMt se pány vyslyševše je, rozkázáno jest jim, aby zasě před KMtí stáli na den svatého Prokopa nejprvé příštího. Také rozkázáno jest, aby on Bohuslav, bratr Januov, na týž den před JMtí byl, a tu JKMt ráčí je slyšeti, a v tom času aby obojí řečí i skutkem pokoj zachovali. A oni Horníci aby Malovcovi starému šest kop grošuov českých k potřebě jeho vydali. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 8. b. za nálezem č. 8. v Archivu Č. IV. 267. Srv. nález č. 117 na str. 454.

114.

Mezi Fridrichem ze Šumburka a Joštem z Einsiedle, král. sekretářem. 1472, 20. června.

Annorum domini MCCCCLXXII^o, sabbato post festum sancti Viti. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Frydrychem Šumburkem s jedné, a panem Joštem sekretářem s strany druhé. KMt a páni vyslyševše je obojie, rozkázáno jest jim, aby obojí stáli před KMtí na suché dni nejprvé příští; a pan Šumburk má ty, kteréž jest pan Jošt vinil, postavit před JKMtí na týž den. Pakli by se v tom času přátelsky smluviti mohli, toho jim JKMt přeje. Také rozkázáno jest jim, aby řečí i skutkem pokoj obojí zachovali. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 9. b. za nálezem č. 10. v Archivu Č. IV. 268.

115.

Mezi Mikulášem Střelou z Rokyc, a Petrem i Bohuslavem bratřími Buzickými a Jetřichem Potočným. 1472, 29. června.

Annorum domini MCCCCLXXII°, feria II. ante festum sancti Procopii. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi Mikulášem Střelú z Rokyc s jedné, a Petrem a Bohuslavem bratřími Buzickým a Jetřichem Potočným s strany druhé. Jakož již psaní vinili jsú Mikuláše Střelu, že by jim slíbil za jich službu oc, KMt a páni radda vyslyševše je a porozuměvše jich žalobám i odporu, rozkázali takto: aby on Mikuláš Střela již psaným tomu svému slibu dosti učinil, což jest jim řekl; než však s takovúto výmienkú, že JKMt ráčil sobě toto pozuostaviti, jestliže by mezi nimi oč ruoznice byla, aby to zasě na JKMt vznesli, a což by dále JMKská jim rozkázal, aby na tom obojí přestali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie; Johanne de Janowicz et Petrzsperk, supremo burgranio Pragensi; Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie; Paulo de Genssteyn, dicto Skalsky; Benessio de Weytmille, monetario moncium Cuthnensium; Samuele de Hradek, subcamerario regni Bohemie; Bernhardo de Nasyle, dicto Bierka; Alexandro de Smirzicz, dicto Kapun, castellano castri Pragensis, et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum assistencium.

Registra I. 10. a.

116.

Mezi Alšem a Hynkem Býchorskými. 1472, 29. června.

Annorum domini ut supra. V té při, kteráž jest mezi Alšem Beychorským s jedné, a Hynkem s strany druhé. Rozkázáno jest jim takto: poněvadž se obojí táhnú na smlúvu listovní, kteráž u Hrabaně mají, a zvláště, což se rybníka dotýče, JMKská jim o to rok pokládá, aby na den sv. Prokopa na Kolíně u Jana Hrabaně byli, a on aby je smluvil. A což se pak dotýče komorníkem bránie, o tom jest poručeno panu Čěnkovi prokuratorovi, aby on to opatřil, a zajtra aby zasě před JKMt stáli. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 11. a. Srv. nález č. 112 na str. 453.

117.

Mezi Janem a Bohuslavem bratřími Malovci z Pacova a Horníky. 1472, 14. července.

Annorum domini oc. ut supra, feria III. post festum sancte Margarethe. Jakož jsú byly puotky a ruoznice mezi Janem a Bohuslavem bratřími Malovci z Pacova s jedné, a měšťany na Horách Kuthnách s strany druhé. KMt se pány vyslyševše je obojie, tu věc mezi nimi jsú smluvili a zrovnali tak, aby ta věc budúcně od žádné

strany zdvihána ani zpomínána nebyla. A což se pak toho ybrlaufu dotýče, ouž jest byla ruoznice mezi nimi, takto jest KMt rozkázal: aby on Mikulášek pergmistr vydával Malovcuom na tyto časy dole psané: najprvé aby XX kop gr. vydal ve čtyřech nedělích najprvé příštích, a druhých XX^u kop gr. aby jim vydal na svatého Václava potom příštího anebo v tom času okolo svatého Václava, a XL kop gr. ostatních aby jim dodal na vánoce najprvé příštíe. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 12. a. za nálezem č. 11. v Archivu Č. IV. 269. Srv. nález č. 113 na str. 453.

118.

Mezi Firšicem a Václavem Krbulí. 1472, 17. srpna.

Annorum domini oc. LXXII°, feria II. post festum sancti Laurencii. V té při, kteráž jest mezi Firšicem s jedné, a Václavem Krbulí s strany druhé. Jakož jest Václav vinil Firšice, kterak by jemu nějakého dobytka [sic] svěřil, kterýž jest nepřátelnom pobraň za slavné paměti krále Jiřího, a témuž Václavovi dán, a také dávaje jemu vinu, že by jeho týž Firšic jal, an na něho péče žádné neměl oc. KMt se pány vyslyševše žalobu i odpor, odložili jim toho až do svatého Václava najprvé příštího, a tu jim povédieno, aby se všemi potřebami stáli, a rozkázáno jest jim, aby obojí svědomie postavili osobné. A pakli by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt a páni přejí. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 13. a. za nálezem č. 12. v Archivu Č. IV. 269.

119.

Mezi Petrem Sakem a Majnušem Dobešovským. 1472, 13. srpna.

Annorum domini oc. LXXII°, feria V. ante assumptionem beate Marie virginis. V té při, kteráž jest mezi Petrem Sakem s jedné, a Maynušem s strany druhé. KMt a páni vyslyševše žalobu i odpor, odložili jim toho až do suchých dnů najprvé příštích; a rozkázáno jest Maynušovi, aby na týž čas bratra svého také postavil, a z čehož jim oběma od Petra Saka vina dána bude, aby jemu z toho právi byli. Prikázáno jest jim také, aby obojie strana řečí i skutkem pokoj zachovali; a on Maynuš slíbil také za své bratří, že mají pokoj zachovati. A v tom času, budú-li moci skrze přátele smluveni býti, že jim toho KMt a páni přejí. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 13. b. Srv. nález č. 109. na str. 451.

120.

Mezi Mikulášem z Lanštejna a Mikulášem Vrbíkem z Tiamic. 1472, 27. srpna.

Annorum domini oc. LXXII°, feria V. post festum sancti Bartholomei. V té při a ruoznící, kteráž jest mezi panem Mikulášem z Lanštejna, nejvyšším písařem

desk království Českého s jedné, a panem Mikulášem Vrbíkem z Tismic s strany druhé, o to, což se rybníka dotýče. KMt a páni vyslyševše žalobu i odpor, odložili jim toho až do středy suchých dní nejprvé přístie, aby před JKMTí stáli, a v tom času aby obojí řečí i skutkem pokoj zachovali. Také povědiono jim, mohli-li by se v tom času přátelsky smluviti, že jim toho KMt a páni rádi přejí. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 14. a. — Srv. nález ze dne 19. listopadu 1472 č. 15. v Archivu Č. IV. 271.

121.

Mezi Jankovským a Kerunkem z Lomu. 1472, 28. srpna.

Annorum domini oc. ut supra, feria VI. post festum sancti Bartholomei. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Jankovským s jedné, a Kerunkem z Lomu s strany druhé. Jakož jest pan Jankovský nářekl Kerunka falšem a krádežem, tu JKMT vyslyšev je s pány, žalobu i odpor, i povědiono jest KMTí a pány takto: Jakož jest bylo rozkázáno, aby pan Jankovský postavil toho zlatníka, kteréhož byl jest jal, i nepostavil jest jeho tak vedle práva, jakož jest postaviti měl, a proto témuž zlatníkovi slyšení není dáno. A JKMT porozuměv tomu, poněvadž se žádný slušný pruvod toho falše nenalezá na Kerunka, kázal jest JMKská z toho závazku propustiti, kterýmžto zavázán byl. Což se pak dotýče toho krádeže, jakož jest on Jankovský Kerunka vinil, to jest jim odloženo do středy suchých dní nejprvé přístie, a tu aby oba stáli s svými potřebami, kteráž by strana čeho potřebovala, buďto svědomie nebo-li co jiného a tu JKMT ráčí je slyšeti, a což tu pak dále komu z nich JKMTí rozkázáno bude, to uslyšíe. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie; Johanne de Janowicz, supremo burgravio Pragensi; Wilhelmo de Herssteyn; Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio; Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie; Paulo de Genssteyn, Skalsky dicto; Samuele de Hradek, supremo subcamerario regni Bohemie; Johanne de Rupow, magistro curie; Bierka de Nasyle et quam plurimum aliorum baronum et terrigenarum assistencium.

Registra I. 14. a.

122.

Mezi Jankovským a Kerunkem z Lomu. 1472, 16. září.

Annorum domini oc. LXXII°, feria IV. ante festum sancti Mathei. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Jankovským s jedné, a Kerunkem s strany druhé. KMt se pány vyslyševše je obojie, i rozkázáno jest jim, aby stáli na den svatého Václava nejprvé přístieho. A jakož jest Jankovský svědomie některé listovníe měl, i rozkázáno jest témuž Jankovskému, aby on ta svědomie osobně před KMTí postavil,

a tu aby obojí se všemi potřebami svými byli, čehož by která strana potřebovala. A tu JKMt opět ráčí je slyšeti. A což se pak dotýče toho, jakož jest Jan Malovec puotku učinil na Kerunka před JKMtí oc, i povědieno jest témuž Malovcovi, aby on ini žádný jiný takových podstrkuov neduovodných před JKMtí nechali, než jestli že by kto co mluvil, aby to s duovodem mluvil. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut prius.

Registra I. 15. a. Srv. předešlý nález č. 121.

123.

Mezi Divišem Malovcem z Libějovic a měšťany Vodňanskými. 1472, 23. září.

Annorum domini oc. LXXII°, feria IV. ante festum sancti Wenceslai. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Divišem Malovcem z Libějovic s jedné, a měšťany Vodňanskými s strany druhé. KMt a páni vyslyševše jich žalobu i odpor, i rozkázáno jest jim takto: aby obojie strana vydali po jednom příteli anebo po dvou, a ti přítelé, kdež jim o to rok položí, aby se sjeli a tu věc mezi nimi zrovnali; a pakli by ti přítelé jich smluviti nemohli a oč mezi nimi ruoznice byla, tehdy aby ti přítelé i oni obojí stáli před KMtí, a tu což JKMt jich přátely v tom naučí a rozkáže, na tom aby obojí přestali a tak se zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et Rabii, supremo camerario regni Bohemie; Johanne de Janowicz, supremo burgravio Pragensi; Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie; Paulo de Genssteyn, dicto Skalsky; Johanne de Rupow, pro tunc magistro curie; Bierka de Nasyle et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum assistencium.

Registra I. 15. b.

124.

Mezi Divišem Malovcem z Libějovic a Annou Kosořovou. 1472, 3. října.

Annorum domini oc. LXXII°, sabbato post festum sancti Wenceslai. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Divišem Malovcem z Libějovic s jedné, a paní Annú někdy Kosořovou s strany druhé. KMt a páni vyslyševše obojí stranu, i povědieno jest jim a rozkázáno takto: že ta věc nyní rozsúzena nemuž býti, než kdyžbykoli práva šla, tehdy aby sebe právem hleděli. A pakli by prvé, nežli by práva šla, paní Kosořova toho statku zasě v držení byla, tehdy má jeho Diviše bez odporu z rukojemstvie vyvaditi. Také jest jim rozkázáno, aby obojí řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 16. a.

125.

Mezi Fridrichem ze Šumburku a Joštem z Einsiedle, král. sekretářem. 1472, 3. října.

Annorum domini oc. LXXII°, sabbato post festum sancti Wenceslai. V té při

a ruoznici, kteráž jest mezi panem Frydrychem Šumburkem s jedné, a panem Joštem, KMtí sekretářem, s strany druhé. Jakož jest on Jošt vinil služebnysky a lidi páně Šumburkovy, což se dotýče pobránie krav na jeho páně Šumburkuov zámek, KMt se pány raddú vyslyšev žalobu i odpor, rozkázal jest takto: jakož prve panu Šumburkovi rozkázáno jest bylo, aby ty postavil před JKMtí, kteréž jest on Jošt vinil a jemu napsány dal, toho jest pan Šumburk neučinil, aby on pan Šumburk ty jisté, kteřížto vinění jsú, postavil v témdni před JKMtí. Pakli by toho neučinil a jich nepostavil, tehdy aby pan Šumburk jemu panu Joštovi ty krávy zaplatil, tak jakož JKMtí bude jemu rozkázáno. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 16. b. Srv. nález č. 114. na str. 453.

126.

Mezi Heřmanem z Hostouně a matkou a sestrami jeho. 1472, 28. října.

Annorum domini oc. LXXII°, feria IV. Simonis et Jude apostolorum. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi Heřmanem z Hostouně s jedné, a mateří a sestrami téhož Heřmana s strany druhé. Páni vyslyševše obojí stranu, i takto jsú mezi nimi vypověděli, a to s jich obojích dobrovolným svolením: aby on Heřman sestrám svým vydával každé sestře po dvou kopú groších českých anebo po čtyrech kopách na groších míšeňských, a to při každém času úročniem, totižto při svatém Jiří a při svatém Havlu. Když by mateři své vydával, též aby jim vydával. A to má jim počieti vydávati počnúc nyní, nejprvé ve dvou nedělí příštích má jim dáti po dvou kopú groších českých anebo po čtyrech míšeňských, jakož prvé dotčeno jest. A tak vždy na ty časy potom příštíe aby jim tu summu svrchupsanú vydával beze všie odpornosti až do jich vdánie. Actum anno, die ut supra, presentibus dominis: Johanne de Janowicz, supremo burgrauio Pragensi; Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio; Johanne de Rupow, pro tunc regalis magistro curie; Bernhardo dicto Bierka de Nasyle oc.

Registra I. 18. a. za nálezy č. 13. a 14. v Archivu Č. IV. 270.

127.

Mezi Janem Štěpanovcem z Vrtby a Janem Zmrzlíkem ze Svojšína. 1472, 20. listopadu.

Annorum domini oc. LXXII°, feria VI. post festum sancte Elizabeth. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Janem Štěpanovcem z Vrtby s jedné, a Janem Zmrzlíkem z Svejšína s strany druhé. Jakož jsú byly jim roky KMtí položeny, aby před JKMtí stáli k obeslání JMtí, tu jest pan Štěpanovec stál prvé, druhé i třetíe před JKMtí, a on Jan Zmrzlík pohrdal rozkázáním KMtí a k obeslání jest nestál prvniemu, druhému i třetíemu, a k tomu i čtvrté jest přes právo obeslán a vždy

nestál a tiem pohrdal; protož JKMt pro takové jeho nestánie témuž Janovi Štěpánovcovi dala jest v té při za právo. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 19. b. za nálezem č. 15. v Archivu Č. IV. 271. Srv. též nález č. 11 tamže str. 269.

128.

Mezi Mikulášem Běščínem a Častolorem. 1472, 6. prosince.

Annorum domini oc. LXXII°, sabbato ante festum sancti Nicolai. V té při a ruoznici, [kteráž] jest mezi Mikulášem Běščínem s jedné, a Častolorem s strany druhé. Páni vyslyševše jich žalobu i odpor, odložili jim toho až do suchých dní najprve příštích, aby stáli obojí v sobotu, a rozkázáno jest Častolorovi, aby stál již se všemi potřebami, což by k své věci potřeboval bez výmluvy. A tu KMt a páni rácie je slyšeti. Pakli by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt a páni rádi přejí. Také rozkázáno jest jim, aby v tom času řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum ut supra.

Registra I. 20. a. Srv. nálezy č. 18. a 25. v Archivu Č. IV. 273. a 276.

129.

Mezi bratřími Kavany z Dědibab a Habartem. 1472, 15. prosince.

Annorum domini oc. LXXII°, feria III. post festum sancte Lucie. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi bratřími Kavany z Dědibab s jedné, a Habartem s strany druhé. Jakož Kavanové vinili jsú Habartha, což se listu proleženie dotýče, summy hlavnie XXXV^u kop oc; KMt se pány vyslyševše žalobu i odpor, takto jest jim rozkázáno: aby v sobotu po novém létu stáli na hradě Pražském před panem Jencem, purkrabí Pražským, se všemi potřebami svými, kteráž by strana k svému duvodu a odvodu čeho potřebovala, a tu aby sobě právi byli. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 20. b.

130.

Mezi Martinem z Boharyně a Janem Všerubem. 1472, 10. prosince.

Annorum domini oc. LXXII°, feria V. post festum sancti Nicolai. V té při, kteráž jest mezi panem Martinem z Boharyně s jedné, a Janem Všerubem s strany druhé. Páni radda vyslyševše obojí stranu i rozkázáno jim takto: poněvadž obojí nad dcky se zemské táhli, i odložili jim toho až do zemského súdu, a když by koli najprve súd zemský byl a dsky zemské otevrieny byly, aby sebe právem hleděli. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 22. a. za nálezy č. 16. a 17. v Archivu Č. IV. 272.

131.

Mezi Janem Jencem z Janovic, nejvyšším purkrabím Pražským, spolu se služebníkem jeho Voračickým, a Ondřejem Předborem. 1472, 10. prosince.

Annorum domini oc. LXXII° ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi panem Jencem z Janovic, nejvyšším purkrabím Pražským, a služebníkem jeho Voračickým s jedné, a Ondřejem Předborem s strany druhé. Páni radda vyslyševše je oboje, rozkázali jsú takto: aby on Přědbor za tu škodu, kteráž se jest stala služebníku páně Jencovu, dal L kop, a to na svatého Jiríe nejprve příštíeho; a to aby určil hodnými rukojmiemi. Actum ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario regni Bohemie, Alberto de Colowrath, Paulo de Genssteyn, Bierka de Nasyle oc.

Registra I. 22. a.

132.

Mezi Divišem Malovcem z Libějovic a měšťany Vodňanskými. 1472, 20. prosince.

Anno domini ut supra, dominico ante festum sancti Thome apostoli. V té při, kteráž jest mezi Divišem Malovcem z Libějovic s jedné, a měšťany Vodňanskými s strany druhé. Jakož jest bylo Vodňanským od KMti rozkázáno a psáno, aby s plnú mocí přijeli, tu pak Vodňanští přijevše k JMti i prosili JKMti, aby jim za zlé neráčil mieti, že jsú se v tom nezachovali vedle rozkázanie JMti. I povědieno jest napřed Vodňanským KMti, že jest JMti to velmi nelibo, že jsú se nezachovali vedle rozkázanie a psanie JMti; a hned JMt rozkázal jim, aby domov jeli a to na staršie a obec vznesli, aby tak učinili, jakož jest jim prve rozkázáno, a na den Božieho křtěnie aby před JKMti byli s plnú mocí. A také list aby přinesli, že toho plnú moc mají, a tu což jim JKMt rozkáže, aby to bez výmluvy učinili. Také týmž Vodňanským rozkázáno jest, aby Divišovi Malovcovi rok dali až do Hromnic a jeho nehydrovali ini jeho lidi. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 22. b. za nálezem č. 18 v Archivu Č. IV. str. 273. Srv. nález č. 123 na str. 457.

133.

Mezi panem Jencem z Janovic, nejv. purkrabím Pražským, a Janem Malovcem z Pacova. 1472, 20. prosince.

Annorum domini oc. LXXII°, eodem die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi panem Jencem z Janovic, nejvyšším purkrabím Pražským s jedné, a Janem Malovcem z Pacova s strany druhé. KMt a páni vyslyševše je oboje, rozkázáno a povědieno jest jim takto: Napřed aby všecky nelibosti a nechuti, kteréž jsú mezi nimi s obú stran byly, ty aby všecky mezi nimi minuly. A on Jan Malovec panu Jencovi za to víno, kteréž jest jemu vzal, aby dal padesáte zlatých ve dvou nedělí

po svatém Jiří nejprve přístiem, a on pan Jenec aby těm lidem Miličinským, kterýchžto on Jan Malovec v držení jest, více jim nepřekážel ani překážeti dopůšťel více žádné škody činiti. Presentibus dominis: Wilhelmo de Ryzmberk et Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Georgio de Straz, supremo iudice causarum regni Bohemie, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, pro tunc procuratore regio, Paulo de Genssteyn, dicto Skalsky, Samuele de Hradek, subcamerario regni Bohemie, Bernhardo de Nasyle, dicto Bierka oc. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 23. a.

134.

Mezi Petrem Klučovským a Annou Vlkovou z Kvítkova. 1472, 29. prosince.

Annorum domini oc. LXXII°, feria III. post nativitatem domini. V té při, kteráž jest mezi Petrem Klučovským na místě sirotčiem s jedné, a paní Annú někdy Janovou Vlkovou z Kvítkova s strany druhé. Jakož jest jim byl rok položen, aby před JKMTí stáli a právi sobě byli, z čehož by sobě vinu dali; tu Petr Klučovský stál prvé, druhé i třetí před JKMTí, ale ona Vlkova jest nestála, ale proto že vdova jest, potom JKMT z milosti své čtvrté přes právo ráčil jest ji obeslati, a ona přes to vždy nestála a pohrdala jest rozkázáním KMTi a k obeslání prvnímu, druhému, třetímu i čtvrtému nestála; protož JKMT pro takové její nestání témuž Petrovi Klučovskému na místě sirotčiem dala jest za právo. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 24. a. za nálezem č. 19 v Archivu Č. IV. 273.

135.

Mezi Přechem z Rysmburka a Marketou z Robous. 1473, 15. ledna.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria V. ante festum sancti Anthoni. V té při, kteráž jest byla mezi Přechem z Rysmburka s jedné, a paní Markletú z Robous s strany druhé. Páni radda vyslyševše žalobu i odpor a porozuměvše, že Přech nic vinen není panie Margethě, i rozkázáno jest též panie Margethě, aby jeho Přecha na pokoji nechala. Pakli by se jí na tom přestati nezdálo, ale když by koli práva zemská šla, aby jeho Přecha právem hleděla. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Georgio de Straz, supremo iudice causarum regni Bohemie, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario regni Bohemie, Paulo de Genssteyn, dicto Skalsky, Samuele de Hradek, succamerario regni Bohemie, Johanne de Rupow, pro tunc magistro curie regalis, et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum assistencium. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 24. b.

136.

Mezi knězem Hektorem a Heřmanem z Máslovic. 1473, 29. ledna.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. post conuersionem sancti Pauli. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi knězem Ektorem s jedné, a Heřmanem z Máslovic s strany druhé. Páni radda vyslyševše je oboje i jich svědky a porozoměvše, že Heřman tiem vinen není, čímž jest byl viněn, i povědieno jest a rozkázáno týmiž pány: aby jeho Heřmana na pokoji nechali, a že jim nic vinovat není, a ta puotka, kteráž jest byla mezi týmž Heřmanem a Prokopem Vackáfem, ta jest mezi nimi minula a na to i smřeni; a což se pak Vaněčka dotýče s týmž Heřmanem, ta pře jest odložena až do svatě Dorothy. Presentibus dominis: Wilhelmo de Ryzmberk oc, Paulo de Genssteyn, Johanne de Rupow oc, Samuhele de Hradek oc, Bernhardo de Nasylee, dicto Bierka oc. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 25. a.

137.

Mezi Petrem Klučovským a Annou Vlkovou z Kvítkova. 1473, 30. ledna.

Annorum domini oc. LXXIII°, sabbato post conuersionem sancti Pauli. V té při, kteráž jest mezi Petrem Klučovským s jedné, a paní Annú nebožce Janovou Vlkovou s strany druhé. Jakož již psaným stranám mnohokrát byl jest jim rok pokládán, aby stáli před JKMtí, tu jest jmenovaný Petr vždycky stával k roku položenému, ale ona paní Anna nikdy jest nestála, a potom naposledy JKMt ráčil jest ji z milosti své čtvrté obeslati přes právo, a ona jest vždy nestála a tiem pohrdala; a pro takové jejie neposlušné nestání JKMt s raddú svú ráčil jest za právo řéci v té při již psanému Petrovi. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 26. a. za nálezem č. 20. v Archivu Č. IV. 274. Srv. nález č. 134. na str. 461.

138.

Mezi Petrem Břekovcem a Oldřichem Fífkou z Vydří. 1473, 5. února.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. ante Dorothee virginis. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Petrem Břekovcem s jedné, a Oldřichem Fífkú s strany druhé o to, což se rukojmí Oldřichových dotýče. Tu jest Oldřich Fífka stál přede pány, chtěje k sídu přistúpiti a mocně na KMti a páních toho přestati, ale on Břekovec nechtěl jest k sídu státi, aniž chtěl jemu Oldřichovi odpoviedati, leč by prve jeho list jemu splněn byl. Tu věc páni radda na JKMt jsú vznesli, a tu páni přišedše od KMti pověděli jsú Oldřichovi: že by JKMt rád viděl, aby Břekovec k jeho žalobě odpoviedal, a by on Břekovec za glejtem nebyl, věděl by se JKMt k tomu mieti. Ale poněvadž glejt má, JMt v této míře nemuože tomu co učiniti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo de Ryzmberk et Rábii,

supremo camerario regni Bohemie, Paulo de Genssteyn, Samuele de Hradek, supremo subcamerario regni Bohemie, Bernhardo de Nasyle et quam plurium aliorum assistencium.

Registra I. 27. a.

139.

Mezi bratřími Kavany z Dědibab a Habartem. 1473, 13. února.

Annorum domini oc. LXXIII°, sabbato post Dorothee. V té při, kteráž jest mezi Kavany bratřími z Dědibab s jedné, a Habartem s strany druhé o to, což se listu dotýče, kterýmžto Habart na ně v ležení jest. Páni radda vyslyševše je, rozkázali jim: aby stáli na suché dni postnie nejprvé příštíe před JKMtí, a to pod týmž závazkem pěti sty kopami, jakož od pana purkrabie Pražského zavázáni jsú. A jakož se puotka nějaká mezi nimi stala, o túž puotku mají státi na týž čas pod již psaným závazkem. Také rozkázáno jest jim, aby v tom času řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 27. b. Srv. nález č. 129 na str. 459.

140.

Mezi kněžími Hradskými a Heřmanem z Máslovic, dvořeničem královským. 1473, 9. února.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria III. ante festum sancte Appolonie. V té při, kteráž jest mezi kněžími Hradskými s jedné, a Heřmanem, dvořeničem KMtí s strany druhé o to, což se dotýče vsi Máslovic. KMt a páni vyslyševše je oboje i také spravedlnosti jich, a listy obojích přezřevše, tu knězie okazali jsú spravedlnost svú listem starodávním, kterúžto k svrchupsané vsi mají, ale on Heřman okázal jest toliko nápad obdarování KMtí. I rozkázáno jest KMtí a pány raddú takto: že se jemu Heřmanovi ještě prodlení dává až do svatého Jiříe nejprve příštího, aby tu na ten den okázal spravedlivý nápad KMtí před JMKskú a raddú, a tu při tom, což komu z nich straně rozkázáno bude, aby se v tom tak zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 28. a. Srv. nález č. 136 na str. 463.

141.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Kryštofem Šúfem z Helfenburka. 1473, 16. března.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria III. post Reminiscere. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Linhartem z Gutšteina s jedné, a panem Kryštofem Šuofem z Helfenburka s strany druhé o to, což se zápisuov jich o nějaký duvor dotýče. KMt a páni radda odložili jim toho do suchých dní letničních nejprve příštích; a jakož pan Linharth pravil, že by jeho zápis starší byl, i rozkázáno jest

jemu, aby týž zápis okázal před JKMTí, a tu JKMT ráčí je s svú raddú slyšeti vedle potřebnosti. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 29. b. za nálezy č. 21 a 22 v Archivu Č. IV. 274.

142.

Mezi Václavem Kalinou a Jiřkem Nydrlí z Čáslavě. 1473, 17. března.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria IV. post Reminiscere. V té při, kteráž jest mezi Václavem Kalinú s jedné, a Jiřkem Nydrlí z Čáslavě a rukojmiemi jeho s strany druhé o to, což se nájmu dvoru dotýče. KMT a páni vyslyševše je oboje, i rozkázali takto: aby on Jiřík Nydrle tu dědinu příslušnú k tomu dvoru dobře osěl, a toho k schválení aby sobě přátely volili na schválení toho, anebo aby za to osenie jemu Kalinovi peníze dány byly. Jakož by ti přátelé mezi nimi uhodili, aby strana to přijala. Pak což se svrchkuov dotýče, rozkázáno jest takto: aby on Jiřík ty nábytky i jiné věci, kteréž stojie v smlouvě popsány, ježto by nebyly od nepřátel pobrány, aby ty svrchky Kalinovi vráceny byly, a kteréž by pobrány byly, ješto by to svědomím provedeno bylo, z těch Kalina Jiřka nemá napomínati. Pakli by se smluviti nemohli, tehdy aby zasě stáli před JKMTí. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 30. a.]

143.

Mezi Kateřinou a Petrem Kulí. 1473, 19. března.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. post Reminiscere. V té při, kteráž jest mezi pannú Kateřinú s jedné, a Petrem Kulí s strany druhé. KMT a páni radda vyslyševše je oboje, odložili jim roku do dvou nedělí příštích, aby stáli před JKMTí, a také že JMT ráčí ještě listy témuž Kulovi dáti k těm pánuom, u kterýchžto on Kule praví, že by statek pannin byl, aby ti lidé postaveni byli před JKMTí na týž čas. Také povédieno jest panně, aby toho Václava obeslala, od něhožto jest list svědomie měla, aby stál na týž čas před JKMTí. Actum anno et die ut supra.

Panna k roku položenému stála jest, ale Jan Kule nestál jest.

Registra I. 32. a. za nálezy č. 23 a 24 v Archivu Č. IV. str. 275.

144.

Mezi Buryanem z Litně a Janem Štěpanovcem. 1473, 29. března.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria II. post Letare. V té při, kteráž jest mezi Buryanem z Litně s jedné, a panem Janem Štěpanovcem s strany druhé. Jakož pan Štěpanovec byl jest obeslán od KMTi prvé, druhé i třetie, aby panu Buryanovi práv byl, z čehož by jemu vinu dal, tu jest pan Buryan vždycky stával na roky položené, a pan Jan Štěpanovec nikdy jest nestál; protož JKMT ještě čtvrté přes

právo téhož Štěpanovce obeslati ráčí, a jestli že by již tu nestál, že JKMt již za právo v té při ráčí dáti panu Buryanovi. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 34. a. za třemi svědomími č. 25 v Archivu Č. IV. str. 276.

145.

Mezi Buryanem Leskovcem a Václavem Cvokem. 1473, 27. března.

Annorum domini oc. LXXIII°, sabbato ante Letare. V té při, kteráž jest mezi Buryanem Leskovcem s jedné, a Václavem Cvokem s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše mezi nimi žalobu i odpor, i rozkázali jim nejprvé, aby pokoj řečí i skutkem zachovali. Také rozkázáno jest, aby on Václav Cvok dal svú při popsánú, a tu aby položil ve dvú nedělí u pana Jence purkrabie Pražského zapečetě ji. A on Leskovec vezma tu při jeho od pana Jence i učinil na to odpor také ve dvú nedělí, a položil ji zasě u pana Jence a opět zasě až do skonání těch odporuov. A k tomu rok jim položen jest, aby obojí stáli v pátek na suché dni nejprvé příští. A Václav Cvok zavázán jest slibem pod svú ctí a věrú, což se té pře dotýče, aby stál bez gleythu. Také rozkázáno jest Leskovcovi, aby toho písáře postavil na týž čas, kterýžto jemu listy psal, jmenovitě toho, kterýž jest na Tůšení. A jestliže by ten písař který odpor měl, tehdy on Leskovec má to KMti oznámiti, a že JMt ráčí jemu list k jeho pánu dáti, aby postaven byl. A jestliže by která strana ještě svědomie kterého potřebovala, aby to na týž čas vystavili. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 34. b.

146.

Mezi Štěpánem Vrchotou a Janem Věžníkem spolu s bratřími jeho. 1473, 27. dubna.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria III. post Conductum Pasce. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Štefanem Vrchotú s jedné, a Janem Věžníkem a bratřími jeho s strany druhé. KMt a páni vyslyševše je oboje, i rozkázáno jest JKMtí a pány jemu Janovi Věžníkovi, aby pověděl bratřím svým rozkázáním KMti, aby stáli v pátek na suché dni nejprvé příští a právi byli, z čehož by jim on Štefan vinu dal. A také povédieno jest témuž Janovi Věžníkovi, že již mnohokrát on i bratřie jeho KMti obsieláni jsú a nikdy jsú nestáli, a protož jestli že by na již psaný čas nestáli, že by JKMt ráčil se v té věci se pány raddú tak mieti, což jest za spravedlivé vedle svolenie vsie země. A také při témž jest povédieno, jestli že by on Arnošt bratr jeho gleythu žádal a některým také vedle sebe, aby ty jisté KMti popsány poslal, a kterýmž by se JMtí zdálo a nepřítelé JMtí nebyli, že JKMt vedle něho jim gleyt ráčí dáti. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 35. b. za nálezem č. 26. v Archivu Č. IV. str. 277

147.

Mezi pány Jankovskými a jich nevěstou Martou. 1473, 7. května.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. ante festum sancti Stanyslai. V té při, kteráž jest mezi pány Jankovskými s jedné, a paní Marthú nevěstú jich s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, odložili jim toho až do svatého Urbana nejprvé příštího, poněvadž se na dcky táhnú, aby na týž čas výpis z desk měli, i také svědomie, kteráž by strana k své věci toho potřebovala, na týž čas vystavili, a tu JKMt ráčí je slyšeti; a pakli by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt a páni radda přejí. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 86. a.

148.

Mezi Všechlapcem spolu s Matyášem a Prokopem. 1473, 7. května.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. ante festum Stanislai. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi Všechlapcem a Mathyášem s jedné, a Prokopem s strany druhé. KMt a páni vyslyševše je obojie, i rozkázáno jest takto: aby on Prokop Mathyášovi tu summu peněz, kterúz jest jemu povinovat, splnil a zaplatil krom těch osmdesáti kop, o kteréž jest ruoznice, jakož jest Prokop pravil, že by pan Smiřický osm grošuoov platu měl, aby těch osmdesáte kop pozuostalo u téhož Prokopa až do svatého Sixta, a v tom času aby Smiřický provedl, že jest to plat jeho spravedlivý; a provedeli pan Smiřický, že jest to plat jeho spravedlivý, tehdy což JKMt panu Smiřickému rozkáže za to vzieti vedle spravedlnosti, to má učiniti. A on Mathěj aby jemu Prokopovi to zbožie zpravil tak, jakož právo a obyčej jest. A což se pak věna dotýče, oňž jest byla také ruoznice, aby list udělán byl tak, jakož by přiepis s rathúzu z kanceláře vydán byl. Presentibus dominis Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Benessio de Weytmille, burgrauio in Karlenssteyn, Samuele de Hradek, supremo subcamerario regni Bohemie, Petro Brzekowecz de Ostromecz, Bierka de Nasyle oc. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 86. b.

149.

Mezi Všechlapcem a Štěpou i jinými rukojměmi. 1473, 7. května.

Annorum domini oc. LXIII°, feria VI. ante Stanislai. V té při, kteráž jest mezi Všechlapcem s jedné, a Štěpú a jinými rukojmiemi za téhož Všechlapce s strany druhé. Jakož jest Štěpa s jinými rukojmiemi vinili Všechlapce z nějakého dluhu, i položen jest jim rok KMtí, aby obojí stáli na den svatého Urbana nejprvé příštího, a on Všechlapec zavázán jest slibem, aby na již psaný čas stál, a z čehož by

jemu od týchž rukojmí vina dána byla, aby jim z toho práv byl. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 37. b.

150.

Mezi Benešem z Kolovrat a Dubňanským. 1473, 11. června.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. ante festum sancti Viti. V té při, kteráž jest mezi panem Benešem z Kolovrath a na Libštejně s jedné, a Dubňanským s strany druhé. Jakož pan Beneš a služebníci téhož pana Beneše dotýkáni jsú od přátel Dubňanského, že by nadepsaným Dubňanský neprávě učinili: tu KMt vyslyševše se pány pana Beneše, i povědieno jest od KMti skrze pana Viléma takto: že on pan Beneš i také služebníci jeho, což jsú učinili, že jsú právě proti němu učinili, a že on pan Beneš i služebníci jeho v ničemž dotýkáni býti nemají od žádného. A pro takový jeho zlý skutek a provinění vzat jest týž Dubňanský v kázeň JMKskú. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 37. b.

151.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Sigmundem Muštou. 1473, 18. června.

Annorum domini oc. LXXIII°, feria VI. post festum sancti Viti. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Linhartem z Gutštejna s jedné, a Sigmundem Muštú s strany druhé. JMKská odložil jim roku až do dne druhého po světiem Jeronymu, aby obojie strana stála na ten den, kdežbykoli JMt dvorem byl, se všemi potřebami svými, kterážby strana k svému zisku čeho potřebovala. A pakli by která strana pro příčinu která býti nemohla na ten čas svrchupsaný, ale aby od sebe někoho poslala s plnú mocí na zisk i na ztrátu, a tu JMKská ráčí je s raddú svú slyšeti. Také jest jim obojím rozkázáno, aby v tom času řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 38. a.

152.

Mezi knížaty Jindřichem Minsterberským a Mikulášem Opolským, a Sigmundem Štosem z Kúnic. 1473, 18. prosince.

Annorum domini oc. LXXIII°, sabbato ante festum sancti Thome apostoli. In Montibus Cuthnis. Položen jest rok kniežeti Jindřichovi a knězi Mikulášovi Opolskému s panem Sigmundem Štosem, aby na týž den stáli před JKMtí anebo raddy své k témuž času poslali.

Registra I. 39. b. za nálezem č. 27 v Archivu Č. IV. str. 277. Srv. nálezy č. 38 a 40 tamže na str. 284 a 286.

153.

Mezi Lickem a Tuněchodským. 1473, 18. prosince.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Lickem s jedné, a Tuněchotským s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, vypovědieno jest takto: že on Licek neměl jest toho učiniti, by jemu Tuněchodskému sěno bráti měl, poněvadž ta pře nebyla mezi nimi rozeznána, aby on Licek Tuněchodskému to sěno zaplatil tak, jakož by jemu od hejtmána toho kraje pana Jana Kostky rozkázáno bylo; a poněvadž se Lickovi zdá, že by k tomu lepší právo měl nežli on; tu jest jim rozkázáno, aby obojie strana stála v pátek o suchých dnech najprvé příštích před JKMTí se všemi potřebami svými, a tu JMKská ráčí je slyšeti vedle potřebnosti. Actum Mute anno et die ut supra.

Registra I. 39. b. s poznámkou: „Sequitur edictum in 3° folio inter partes Dorothee ex una et Baworonis parte ex altera.“

154.

Mezi Dorotou Soběšínovou a Bavorem Mokrovouským. 1473, 18. prosince.

V té při, kteráž jest byla mezi paní Dorothú nebožtíka Soběšína manželkú s jedné, a Bavorem Mokrovústským s strany druhé o to, což se dotýče slibu a rukojemstvie nebožce Soběšína. KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: Poněvadž paní Dorotha drží nápad nebožtíka muže svého, že jest povinna vyvaditi téhož Bavora z rukojemstvie. A jakož již psaná paní Dorotha zastierala se jest kniežetem Jindřichem, žeby to byl dluh téhož kniežete, i povědieno jest jie, že se jie toho nebrání, aby ona časem svým hleděla o to k kniežeti Jindřichovi. Actum Alte Mute anno et die ut superius habetur in tercio folio.

Registra I. 41. b. za nálezy č. 28—30 v Archivu Č. IV. str. 276 a 279.

155.

Mezi Jindřichem Smiřickým a Mathyášem. 1474, 31. ledna.

[Annorum domini oc. LXXIV°, feria II. ante purificationem beate Marie virginis.] V té při, kteráž jest mezi panem Jindřichem Smiřickým s jedné, a Mathiášem s strany druhé o to, což se dotýče osmi grošuvu platu, tu KMt a páni radda JMTi vyslyševše obojie, i rozkázáno jest jim: aby se zachovali vedle prvně výpovědi, a k tomu ještě z milosti své dal prodlenie za čtvrt léta panu Smiřickému, aby svú spravedlnost, jestliže kterou má, aby ji před JKMTí provedl. A jakož jest žádal Petra Dýmka na svědomie, JMT ráčil jest též z milosti své jemu toho přieti, aby on již psaný Petr dal svědomie napsané pod svú pečetí. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 43. a. za nálezem č. 31 v Archivu Č. IV. str. 280.

156.

Mezi Míčanem a Buškem, a kněžími Hradskými a jich lidmi. 1474, 31. ledna.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Míčanem a Buškem s jedné, a kněžími Hradskými a lidmi jich s strany druhé. Páni radda JMti vyslyševše jich žalobu i odpor, jakož jmenovaní vinili jsú lidi již psaných kněží z krádeže oc, i rozkázali páni radda takto: aby ti tři, kteréž jest jmenoval a vinu jim dával pan Míčan, aby postaveni byli v jedenmezietma hodin na hradě Pražském v moc páně purkrabovu, a tu aby se tak stalo, což se vedle práva státi má. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 44. a. za nálezem č. 33 v Archivu Č. IV. 281.

157.

Mezi měšťany Malostranskými a sirotkem Přecha Kladenského. 1474, 31. ledna.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi měšťany Malostranskými s jedné, a sirotkem nebožtíka Přechovým Kladenského s strany druhé. Páni radda JMti vyslyševše žalobu i odpor, tu povédieno jest jim, že toliko řeč se slyší, ale duvoduov takových žádných; i rozkázáno jest jim, aby řečí i skutkem pokoj zachovali, a oni Malostranští aby v té míře na toho sirotka nesahali ani na ty dědiny; a když jim JMt jiný rok položí a oni toho žádati budú, tu aby spravedlnost svú okázali, kteráž se pravie mieti, a tu pak jich i každého ráčí JMt zachovati vedle spravedlnosti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 44. a.

158.

Mezi Wolfštorfy a Wolfgangem. 1474, 31. ledna.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž mezi Wolfštorfy s jedné, a Wolfgankem s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše žalobu i odpor a k tomu i svědomie, na kteréž jsú se obojí táhli, tu povédieno jest Wolfštorfuom, že jsú toho učiniti neměli, by se sami mstíti měli, a proto jsú slibem zavázáni. A k tomu také povédieno, aby oni i jiný každý takové věci se nedopúštěl, a že by pro takovou věc tresktán byl, jakož by na to záležalo. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 44. b.

159.

Mezi Mikulášem Rachemberkem a Lužickým. 1474, 7. února.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria II. post purificationem beate Marie virginis. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Mikulášem Rachemberkem s jedné a Lu-

žickým s strany druhé. KMt a páni radda JMtí vyslyševše jich obojích žalobu i odpor, JMKská ráčil jest jim povědieti, že k tomu čas krátký jest, a že by JMt jim rád ihned o to konec učiniti ráčil. A poněvadž se to nemohlo státi, podáno jest jim toho, aby přátely z obú stranú vydali, aby je o to smluvili; a pakliby ti přátelé jich o to smluviti nemohli, tehdy JKMt pokládá jim rok toho, aby stáli před JMtí u první čtvrtek v postě najprvé příští se všemi potřebami svými, kteráž by strana čeho potřebovala, buďto svědomie neboli co jiného; a tu JMt ráčí je slyšeti. Také rozkázáno jest jim, aby v tom času řeči i skutkem pokoj obojí zachovali. Presentibus regie majestatis istis dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et Rabij, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz et Petrzspurk, supremo burgravio Pragensi, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, pro tunc procuratore regio, Paulo de Genssteyn, dicto Skalsky, Johanne de Rupow, pro tunc magistro curie regalis, Bernhardo de Nasylee, dicto Bierka, cubiculario regie magestatis. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra L. 45. a. Srv. nález č. 43 v Archivu Č. III. na str. 288.

160.

Mezi Ondřejem Předborem a paní Kateřinou, jeho nevěstou. 1474, 7. února.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria II. post festum Dorothee virginis. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Ondřejem Předborem s jedné, a paní Kateřinú nevěstú jeho s strany druhé. Páni radda JKMtí vyslyševše žalobu i odpor, což se věna již psané paní Kateřiny dotýče, jakož Předbor pravil, že jest byl věno u desk položil, ale ne všech peněz, jakož sám před pány seznal, a že pak i ty peníze zasě zdvihl a tak obého požívá věna, peněz i také svrchkuov, i povědieno jest pány raddú jemu Předborovi takto: Poněvadž jsi peníze zdvihl i také v svrchky jsi se uvázal, a tak obého, peněz i svrchkuov, požíváš, že jsi povinen jie panie Katheřině to opravití vedle JKMtí i také pánuov rozkázanie. Také rozkázáno jest jemu Předborovi, aby on věno jejie spravedlivé u desk položil od dnes ve dvú neděli. A jestli že by se jie panie Katheřině tak věna toho přijeti nezdálo, tehdy aby obojí stáli ve čtvrtek o sněmě nynie příštíem, a tu JMKská ráčí je slyšeti. A což JMKská s raddú svú jim dále rozkáže, na tom aby obojie strana přestala. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et de Rabie, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz, supremo castellano Pragensi, Paulo de Genssteyn et de Skal, Samuhele de Hradek, succamerario regni Bohemie, Bernhardo Bierka de Nasile, cubiculario regio, Alexandro dicto Kapun, castellano castri Pragensis, et Johanne de Radicz oc.

Registra L. 45. b.

161.

Mezi Ondřejem Předborem a Václavem Šatným. 1474, 7. února.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Ondřejem Předborem s jedné, a Václavem Šatným s strany druhé. Páni radda JKMti vyslyševše žalobu i odpor, tu rozkázáno jest jim obojím: aby řečí i skutkem pokoj zachovali. A jakož Václav Šatný táhl se jest na některé svědomie, tu jest jemu povédieno: to svědomie, kteréž má, aby to zjednal listovně těch dobrých lidí pod jich každého pečeti. A ti aby přijdúce k panu hofmistrovi, k tomu se osobně priznali. A k tomu rok jim odložen jest, aby stáli před JKMti o středopostí nyní nejprvé přístiem, a tu JKMt ráčí je osobně slyšeti. Presentibus dominis ut supra.

Registra I. 46. b.

162.

Mezi pány Jankovskými a nevěstou Martou. 1474, 7. února.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi pány Jankovskými s jedné, a paní Marthú nevěstú jich s strany druhé. Páni radda JKMti vyslyševše obojí stranu i povédieno jest jim ode pánuov: že by rádi konec a místo mezi nimi učinili, ale poněvadž se jest nestalo vedle prvního rozkázanie, skrze kteroužto věc ta jich přeměla by rozeznána býti, i rozkázali jim páni radda JMti: aby ještě stáli na středopostie nyní nejprvé přístie se všemi potřebami svými, s svědomím i s listem věnným, a také i poručníky aby obeslali, aby k témuž času stáli. A tu JMKská je ráčí slyšeti a konec mezi nimi učiniti. A pakli by se v tom času sami přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt a páni radda JMti rádi přejí. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 47. a. Srv. nálex č. 147 na str. 466.

163.

Mezi Oldřichem a Štěpánem bratřími Vrchotami a Věžníky. 1474, 15. března.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria III. post festum sancti Gregorii. V té při a ruoznici, [kteráž] jest mezi Oldřichem a Štefanem bratřími Vrchotami s jedné, a Věžníky s strany druhé. Jakož již psaným položen jest jim rok, aby stáli před JKMti, tu jsou Vrchotové i prvé několikrát stáli, osvědčující se, ale oni Věžníkové jsou nestáli mnohokrát, než pan Bohuše žádal jest na KMtí týmž Věžníkuom za prodlení roku. Tu jest rozkázáno témuž Bohušovi: aby je obeslal a dal jim věděti, aby stáli v pondělí nejprvé přístí a tu aby právi byli, z čehož by jim vina dána byla. Pakli tu již nestanú, že JMKská a páni radda rácie řeci již psaným bratřím Vrchotám, což za spravedlivé jest. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 51. b. za nálezý č. 34—37 v Archivu Č. IV. str. 281—284. Srv. nálex 146 na str. 466.

164.

Mezi Vilémem Henigarem a Ješkem Úderským. 1474, 15. března.

Annorum domini M^oCCCC^oLXXIV^o, eodem die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Vilémem Henigarem s jedné, a Ješkem Úderským s strany druhé. K prosbě téhož Úderského JKMtí odložen jest jim rok do pondělého nyní nejprvé příštího. A tu jest při tom povédieno Úderskému, aby stál s listy a s tú spravedlností, kteráž se praví mieti, k konečnému rozsudku; a jestliže toho nečiní, tehdy JMKská se pány raddú témuž Henigarovi ráčí přiréci, což za spravedlivé jest. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 52. a. Srv. nález č. 9. v Archivu Č. IV. str. 268.

165.

Mezi Vilémem z Ilburka a Kuncem Tetauerem. 1474, 19. března.

Annorum domini M^oCCCC^oLXXIV^o, sabbato post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi panem Vilémem z Ilburka s jedné, a Kuncem Thethaurem s strany druhé. JKMt s raddú svú vyslyšav oboji stranu, i povédieno jest jim, že by JMt rád jim ihned o to konec učinil, ale JMKská hledie k tomu, aby se žádné straně v tom neukrátilo, poněvadž obojí sebe vysoce dotýčí, i rozkázáno jest jim: aby stáli v pátek na suché dni letničnie nejprvé příští; a přitom jest jim povédieno: svědomie, kteréž prve měli listovnie, to aby vystavili osobně na týž čas, jakož svrchu dotčeno jest, a tu JMt ráčí je slyšeti. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 54. a. za nálezy 38 a 39 v Archivu Č. IV str. 284 a 286.

166.

Mezi pány Jankovskými a jich nevěston Martou. 1474, 19. března.

Annorum domini oc. LXXIV°, sabbato post Gedrudis. V té při, kteráž jest mezi pány Jankovskými s jedné, a paní Marthú, nevěstú jich, s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše jich žaloby i odpor, rozkázáno jest takto: aby oni páni Jankovští paní Marthě jejie spravedlivé věno vydali. A což se dotýče jiných věcí i také svrchuov, rozkázáno: aby ten list poručenství toho okázali, a že JMKská ráčí některým pánuom poručiti, aby je o to ohledali, a potom což JKMt dále rozkáže, aby na tom obojí přestali. Presentibus dominis ut supra, actum anno et die ut supra.

Registra I. 55. a. za nálezem č. 40 v Archivu Č. IV. 286. Srv. nálezy č. 147 a 162 na str. 476 a 471.

167.

Mezi Ješkem Svojanovským a Eliškou z Postupic. 1474, 19. března.

Annorum domini oc. LXXIV°, sabbato post Gedrudis. V té při, kteráž jest mezi panem Ješkem Svojanovským s jedné, a paní Elškú z Postupic s strany druhé.

KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest jim: aby stáli na den svatého Jiříe najprve příštího u desk, a na ten den ti lidé také z těch vsí aby tu byli, a že JMt ráčil poručiti panu Čěnkovi prokurátorovi, aby ta věc ve dčkách ohledána byla, k komu by ti lidé dále hleděti měli. A pakli by která strana osobně býti nemohla, ale aby místo sebe někoho jiného s plnou mocí poslala na zisk i na ztrátu. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 55. b.

168.

Mezi Ondřejem Předborem a Václavem Šatným. 1474, 19. března.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi Ondřejem Předborem s jedné, a Václavem Šatným, služebníkem páně Jencovým s strany druhé. Jakož jest Předbor vinil Václava Šatného, což se dotýče smrti nebožtíka bratra jeho Předborova, kterak by týž bratr jeho z rozkázání a z příčiny jeho Šatného zabit byl a kterak by i koně jeho na zámek Chlumecký vedeni byli, jakož pak šíře týž Předbor svými slovy jeho vinil jest oc. KMt a páni radda vyslyševše obojích žalobu i odpory, i také při tom téhož Václava svědomie, poněvadž on Předbor žádného duvodu na Václava neměl ani co provedl, a on Václav Šatný svědomie listovnie i osobnie vystavil, že tiem vinen není, z čehož jest jeho Předbor vinil, i rozkázáno jest KMtí a pány raddú JMtí, aby on Předbor jeho Václava na pokoji nechal. Actum anno et die ut supra presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Georgio de Straz, supremo iudice causarum regni Bohemie, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, procuratore domini regis, Paulo de Genssteyn dicto Skalsky, Slawata de Chlum, Leonardo de Gutssteyn, Johanne de Rupow, pro tunc magistro curie regalis, Bohussio de Drahozubitz et Alexandro de Smirzicz dicto Kapun, castellano castri Pragensis, et quam plurimum aliorum baronum et terrigenarum.

Registra I. 55. b. Srv. nález č. 161 na str. 470.

169.

Mezi královnou Johannou a Mikulášem Rachemberkem. 1474, 19. března.

Annorum domini oc. LXXIV°, sabbato post Gedrudis. V té při, kteráž jest mezi najjasnější kněžnou a paní Johannú, královnú Českú oc. s jedné, a Mikulášem Rachemberkem s strany druhé. Položen jest jim rok, aby stáli v pátek na suché dni letničníe najprve příští tu, kdežbykoli JMKská dvorem byl. A při tom jest povědjeno Rachemberkovi, aby stál se všemi potřebami svými, čehož by k své věci potřeboval, a tu práv byl, z čehož by jemu vina dána byla. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 56. b.

170.

Mezi Lickem a Tuněchodským. 1474, 19. března.

Anno et die ut supra. Jakož jest byl rok položen Tuněchotskému s Lickem [z] Boruhrádku, tu jest Tuněchotský stál osvědčuje se, že k roku položenému stojí, chtěje tomu dosti učiniti, což jemu KMti a pány raddú rozkázáno jest, ale on Lick nestál jest k rozkázání KMti a k roku jemu položenému oc.

Registra I. 56. b. Srv. nález č. 153 na str. 468.

171.

Mezi Čěnkem z Klinšteina prokurátorem král. a Bernartem Běrkou z Násilé, a Eliškou Hůrkovou. 1474, 21. března.

Annorum domini MCCCC^oLXXIV^o, feria II. post festum Gedrudis. V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem z Klinšteina, prokurátorem KMti, a panem Bernarthem Běrkú z Násilé s jedné, a paní Elškú Huorkovou s strany druhé. Jakož jest pan Petr Kdulinec žádal toho na JKMti, aby ta věc skrze přátely mezi nimi srovnána byla, i ráčil jest JMKská v tom svú vuoli dáti, aby o to přátelé je smluvili. Pakli by jich přátelé o to smluviti nemohli, tehdy aby zase před JMKskú stáli a tu, což jim KMti rozkázáno bude, aby na tom přestali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 57. a.

172.

Mezi Mikulášem Rachemberkem a Lužickým. 1474, 21. března.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Rachemberkem s jedné, a Lužickým s strany druhé. Rozkázáno jest jim, aby po jednom nebo po dvou přátelů vydali, a ty aby hned jmenovali. A JMKská ráčil jest jim vydati ubrmana, pana Petra Kdulince, jestliže by se ti přátelé oč dělili, tehdy což by již jmenovaný Kdulinec mezi nimi vyřekl, aby strany na tom přestaly a to přijaly. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 57. b. Srv. nálezy č. 159 na str. 469 a č. 43 v Archivu Č. IV. str. 289.

173.

Mezi Čěnkem král. prokurátorem a Bernartem Běrkou z Násilé, a Eliškou Hůrkovou. 1474, 21. března.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem, prokurátorem KMti, a panem Bernarthem Běrkú s jedné, a paní Elškú Huorkovou s strany druhé, o to, což se dotýče nápadu KMti. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i povédieno jest jim tak: že ta věc a ten súd příležití súdu desk dvorských,

i odložena jest ta pře do súdu dvoru JMti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 57. b. Srv. nález č. 171 na str. 474.

174.

Mezi Štěpánem a Oldřichem bratřími Vrchotami a Věžníky. 1474, 22. března.

Annorum domini MCCCC^oLXXIV^o, feria III. ante Annucciacionem beate Marie virginis. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Štefanem a Oldřichem bratřími Vrchotami s jedné, a Věžníky bratřími s strany druhé. Jakož jest jim stranám obojím rok položen byl, aby stály před JKMTi, tu jest oboje strana stála, a při tom bratřie Věžníci prosili jsú KMTi, aby jim rok další odložen byl. Tu JKMT k prosbě již psaných Věžníkuov ráčil jest jim roku odložiti až do suchých dní letničních najprve příštích. A k tomu stání jsú zavázáni slibem, rukú dáním, aby všichni stáli se všemi potřebami svými a zvláště ti, kteříž jsú na jich škodě byli, a tu právi aby byli, z čehož by jim vina dána byla. A jestliže by z nich bratří Věžníkuov který nemohl státi, budto pro vězenie neb pro kterou jinú potřebu, ale ti, kteříž budú, aby toho plnú moc měli na zisk i na ztrátu. A tu JKMT ráčí je slyšeti, a což mezi týmiž stranami vypovědieno bude, aby na tom přestali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz in Petrzspurk, supremo burgrauio Pragensi, Georgio de Straz, supremo iudice causarum regni Bohemie, Henrico de Cunstet et Genissowicz dicto Zagimacz, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio, Paulo de Genssteyn dicto Skalsky, Henrico de Genssteyn dicto Skalsky, Benessio de Weytmille, monetario moncium Cuthensium, Samuelle de Hradek, subcamerario regni Bohemie, Johanne de Rupow, magistro curie regalis, Bernhardo de Nasile dicto Bierka, Aleksandro de Smirzicz dicto Kapun, castellano castri Pragensis, et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum assistencium.

Registra I. 60. a za nálezy č. 41 a 42 v Archivu Č. IV. str. 286—288. Srv. nálezy č. 146 a 163 na str. 465 a 471.

175.

Mezi Bohuší z Drahobudic a Ctiborem Zruckým. 1474, 23. března.

Annorum domini ut supra, feria IV. ante Annuncciationem beate Marie virginis. V té při, kteráž jest mezi statečným Bohuší z Drahobudic s jedné, a Ctiborem Zruckým s strany druhé. KMT a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, žaloby jich i také odpory, najprve povědieno jest od KMTi, že JMT velmi nerad slyší takových jich ruoznic, kteréž jsú mezi nimi; i rozkázáno jest jim, aby zase stáli v pátek na suché dni letničnie najprve příští se všemi potřebami svými, a ta svědomie, kteréž

jsú měli listovnie, aby na týž čas postavili osobně. A jestliže by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt i také páni rádi přejí. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 61. a. Srv. nálezy č. 60 v Archivu Č. IV. str. 298.

176.

Mezi měšťany Nymburskými a Václavem Tvochem. 1474, 23. března.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi měšťany Nymburskými s jedné, a Václavem Tvochem a manželkú jeho s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, odložili jim roku do Svátosti, a povědieno jest již psané manželce Václavově, aby stála na týž čas se vši potřebú svú budto proti již psaným měšťanuom, nebolito proti právu KMti, a tu JKMt ráčí je slyšeti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 62. a. za nálezy č. 43 v Archivu Č. IV. str. 288. Srv. nález č. 32 tamže str. 250.

177.

Mezi Kerunkem z Lomu a Annou jeho strýnou. 1474, 26. března.

Annorum domini MCCCCLXXIV°, sabbato post Annuncciationem beate Marie virginis. V té při, kteráž jest mezi Kerunkem s jedné, a strýnú jeho s strany druhé. Páni radda JKMTi vyslyševše žaloby jich i odpory, i vypovědieno jest týmiž pány a raddú, že by jim ihned o to rádi konec učinili, ale JMt hlediee k tomu a nechtějice, aby se které straně v čem ukrátiti mělo, i rozkázáno jest jim: aby po přáteli jednom anebo po dvou vydali, a ti aby je o to smluvili, a mocně na nich přestali. A pakli by ti přátelé jich oč se dělili, to aby na JKMt vnesli, a tu, což jim JKMt dále rozkáže, aby na tom obojí přestali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 62. b. Srv. nález č. 186.

178.

Mezi Bohuňkem Střelou z Vyklek a Janem, služebníkem Jana Kostky z Postupic. 1474, 22. dubna.

Annorum domini ut supra, feria VI. ante festum sancti Georgii. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Bohuňkem Střelú z Vyklek s jedné, a Janem, služebníkem páně Janovým Kostkovým, s strany druhé. Páni radda JMti vyslyševše obojí stranu i odložili jim roku až do středy po světie Trojici, a to z té příčiny, že jedna strana přátel neměla. A tu jest jim rozkázáno, aby stáli na již psaný čas se všemi potřebami svými bez výmluvy. Také jest jim rozkázáno, aby v tom času řečí i skutkem pokoj zachovali. Při tom také jest rozkázáno témuž Janovi, aby toho pacholka, kteréhožto u vězení má, aby jemu rok dal do téhož času. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 64. a.

179.

Mezi Petrem z Dobrovítova a Kozlem z Slavkova. 1474, 22. dubna.

Actum anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Petrem z Dobrovítova s jedné, a Kozlem z Slavkova s strany druhé. Páni radda a JMt vyslyševše obojí stranu, i povédieno jest jim takto: poněvadž on Petr táhne se na svědomie páně Čenkovo, prokurátora JMKské, že JKMt ráčí rozmluviti s týmž panem Čenkem. A k tomu jest jim rok položen, aby stáli před JKMtí v pondělí najprve přístí; a pakli by se v tom času sami přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt a páni radda JMti rádi přejí. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 64. a.

180.

Mezi bratřími Henigary a Úderskými. 1474, 25. dubna.

Anno ut supra, feria II. post festum sancti Georgii. V té při, kteráž jest byla mezi Henigary bratřími s jedné, a Úderskými bratřími s strany druhé. Jakož mnohokrát byl jest jim rok pokládán od KMtí a při tom vždycky rozkázáno bylo Úderským, aby stáli se všemi potřebami svými a jim Henigaruom právi byli, z čehož by je vinili, potom naposledy rozkázáno jest KMtí a pány raddú JMti, aby stáli obojí v pátek o Svátosti s zápisy svými i se všemi potřebami svými, ničímž se nevymlouvajíce: tu jsú Henigarové stáli s potřebami svými a s svú spravedlností, chtiece tomu dosti učiniti, což jim rozkázáno bylo; ale oni Úderští jsú nestáli k rozkázání KMtí k roku jim položenému, a pro takové jich neposlušné nestání JKMt s pány raddú JMti ráčil jest jim Henigaruom v té při proti Úderským právo réci. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz in Petrzspurk, supremo burgrauio Pragensi, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio, Paulo de Genssteyn dicto Skalsky, Henrico de Genssteyn, Samuele de Hradek, subcamerario regni Bohemie, Johanne de Rupow, magistro curie regalis, Czenkone dicto Wysschniewsky, Diwissio de Libieyowicz dicto Malowecz et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum assistencium. Actum ut supra.

Registra I. 64. b. Srv. nález č. 9 v Archivu Č. IV. str. 368 a č. 164 na str. 472.

181.

Mezi Kolmanem a Polákem z Benešova. 1474, 25. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Kolmanem s jedné, a Polákem z Benešova s strany druhé. Jakož jest byl on Kolman viněn lúpežem od téhož Poláka, potom týž Polák nárekl jest téhož Kolmana mordem a nešlechetenstvím,

a proto jsú obojí zavázáni slibem, když by jim týden byl dán napřed věděti, aby před JKMti stáli. A za toho pacholka, kterýž jest také viněn od téhož Poláka, slíbil jest on Kolman, aby též stál, jakož svrchu dotčeno jest. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 65. b.

182.

Mezi Václavem kuchmistrem král. a Purkhartem Muštou. 1474, 25. dubna.

Annorum domini ut supra, feria II. post Georgii. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi Václavem, kuchmistrem KMti, s jedné, a Purkarthem Muštú s strany druhé. Jakož jest Mušta dotýkal hanlivě kuchmistra prachem otrávenie oc, tu jest s Muštú mluveno, vie-li co na něho, jakož jest jeho dotekl, aby pověděl. Tu jest Mušta řekl, že na něho nic nevie, než že jest to z té příčiny mluvil, chtěje peněz a svého dluhu na něm spíše dobytí. I rozkázáno KMti a pány raddú JMti, aby Václav kuchmistr jemu Muštovi práv byl přede pánem purkrabí Pražským, když on jim o to rok položí. A když jemu Muštovi od něho ten dluh splněn bude, bude-li se zdáti kuchmistrovi jeho Muštu z čeho viniti, on Mušta má jemu z toho práv býti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 65. b.

183.

Mezi Vilémem z Ilburka a Kuncem Tetauerem spolu s bratřími Karlíky. 1474, 11. června.

Annorum domini oc. LXXIV°, sabbato ante festum sancti Viti. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi panem Vilémem Ilburkem s jedné, a Kuncem Thethaurem a bratřími Karlíky s strany druhé. Jakož jest bylo rozkázáno Thethaurovi, aby svědomie osobně vystavil, a poněvadž jest toho neučinil, že JKMt nevěří toho, což jest on Thethauer pana Ilburka haněl a o něm mluvil, a že jest toho Thethauer učiniti neměl. A což se pak škod dotýče, jakož jest on pan Ilburk již psané vinil, kdyžbykoli práva šla, aby sebe právem hleděli; při tom rozkázáno jest jim obojím, aby řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 67. a. za nálezem č. 44 v Archivu Č. IV. 288. Srv. náloz č. 30 tamže na str. 279 a č. 165 v tomto díle na str. 472.

184.

Mezi dvořany knížete Viktorina a Janem Štosem z Kúnic. 1474, 11. června.

Annorum domini et die ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi dvořany knížete Viktorinovými s jedné, a panem Janem Štošem z Kúnic s strany druhé. Jakož týž Jan Štoš dotýkal jest již psaných dvořan, že by jemu jeho lidi zjímali,

an na ně žádné péče neměl, a tak že by proti své cti učinili oc. I povédieno od KMti a pány raddú takto: Poněvadž to pobránie stalo se jest v zemi a krajině kniežete Viktorinově a stalo se jest ne z úmysla, že již psaní dvořeně proti své cti nic jsú neučinili. Presentibus dominis ut supra. Actum ut supra.

Registra I. 68. a. za nálezem č. 45 v Archivu Č. IV. 289.

185.

Mezi bratřími Vrchotami a bratřími Věžnsky. 1474, 15. června.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria IV. die sancti Viti. V té při, kteráž jest mezi Štefanem a Oldřichem bratřími Vrchotami s jedné, a Arnoštem, Jindřichem a Janem i jinými bratřími Věžnsky s strany druhé. Páni radda JMKské vyslyševše jich žaloby a odpory, odložili jim roku až do druhého dne po svatém Jeronymu, a to z té příčiny, že se jich cti dotýče, a tu aby stáli se všemi potřebami svými. A při tom rozkázáno jest jim, aby řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 68. b. Srv. nález č. 146, 163 a 174 na str. 466, 471 a 475.

186.

Mezi Kerunkem z Lomu a Annou, strýnou jeho. 1474, 15. června.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi Kerunkem z Lomu s jedné, a paní Annú, strýnú jeho, s strany druhé. Jakož mnohokrát již psaným stranám rok pokládán jest byl od KMti, tu jest Kerunk vždycky stával jakožto poslušný k roku položenému, a to více než čtyřikrát přes právo, a ona Kerunkova jest nestála; a pro takové jejie panie Annino neposlušné nestání JKMt s raddú svú dal jest témuž Kerunkovi v té při za právo. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz, supremo burgrauio Pragensi, Henrico et Paulo fratribus de Genssteyn et de Skal, Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio, Leonardo de Gutsteyn, Crystofo Appl de Wicztum et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum.

Registra I. 68. b. Srv. nález č. 177 na str. 476.

187.

Mezi Ješkem z Boskovic a Eliškou z Postupic i synem jejím. 1474, 29. června.

Annorum domini oc. LXXIII°, die sancti Petri et Pauli, apostolorum. V té při, kteráž jest byla mezi panem Ješkem z Boskovic s jedné, a paní Eliškú z Postupic a synem sirotkem jejím s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i ráčil jest JKMt s pány raddú vypovědieti takto: aby on pan Ješek

požíval, což zápis jeho ukazuje, což kněžského jest, a paní Elška s sirotkem svým aby požívala dědicství, pokudž právo má. A v tom dáno jest prodlení až do svatého Václava, aby se vyptáno bylo, jestliže by KMt právo lepší okázal skrze prokuratora JMti anebo kdo jiný, že se toho žádnému nebrání. A při tom rozkázáno jest, aby se pokojně zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 69. a.

188.

Mezi Bohušem z Drahobudic a Mikulášem Velbloudem spolu se Svadbou. 1474, 1. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria VI. post Petri et Pauli apostolorum. V té při, kteráž jest mezi panem Bohuší z Drahobudic s jedné, a Mikulášem Velblúdem a Svadbú s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: Jakož on Mikuláš uvázal se v ty lidi, o kteréž jest ruoznice mezi nimi, aby ty lidi zase propustil. A k tomu jim rok položen jest, aby stáli před JKMtí ten den po světiem Jakubě. Což se pak dotýče Bohušových a Svadbových lidí o ta zbitie, rozkázáno jest jim, aby o to přátely vydali, a ti aby je o to smluvili. Což se pak jiných věcí dotýče, z kterýchžto on Bohuše vinil Svadbú, JKMt ráčí rozkázati panu purkrabí Pražskému, a oni aby jeho zespolka prosili a žádali, aby tu věc mezi nimi rozeznal, a to den svatě Marie Magdaleny, a lidi starobylé aby s obú stranú při tom měli i také výpis z desk. A jestliže by jich pan purkrabie o to smluviti nemohl, tehdy aby stáli zase před JKMtí ten den po světiem Jakubě. A jakož jest také ruoznice mezi týmž Bohuší a Svadbú, což se dotýče faráře v Zbraslavicích a toho zádušie, rozkázáno jest KMtí a pány raddú JMti: jestliže by oni již psaní o kněze se smluviti nemohli, tehdy ta obec [v] Zbraslavicích budú sobě moci kněze zjednati hodného, kterýž by se té obci hodil bez jich překážky. Pakli by při kterém času kněze nebylo, aby toho zádušie žádný nepožíval, ale aby ty užitky toho zádušie kostelníci hromáždili a to obrátili ke cti a k chvále pánu bohu tomu záduší. Také jest rozkázáno, aby oni obojí i lidé jich řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz et in Petrtrzspurk, supremo burgrauio Pragensi, Paulo et Henrico fratribus de Genssteyn et de Skal, Hynkone de Walssteyn, Johanne de Ryzmberk, pro tunc marescallo regio, Johanne de Colowrath et in Masstiow et Cristoforo dicto Appl oc.

Registra I. 69. b.

189.

Mezi Hynkem z Waldštejna a Jiřkem Košíkem. 1474, 1. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria VI. post Petri et Pauli apostolorum. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi panem Hynkem z Walštejna s jedné, a Jiřkem Košíkem s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše jich žaloby i odpory, také i zprávu některých pánuov a dobrých lidí podle svolenie obojie strany, i rozkázáno jest KMtí a pány raddú JMti takto: aby on pan Hynek smluvil se s Zdeňkem Lúčenským, jakž umie, a on Košín aby zapsal panu Hynkovi dvě stě kop grošuv českých na vsi Psinciech, a pan Hynek aby jemu Košínovi toho sbožie, oňž jest ruoznice, postúpil dřeve téhodne, a to postúpenie aby jemu pan Hynek ujistil rukojmiemi, a on Košín též má ujistiti těch dvě stě kop, aby panu Hynkovi platil na též roky, jako on pan Hynek Lúčenskému platiti má. A což se pak dotýče luk sěkání i také hanění, kteréž jest bylo mezi nimi, rozkázáno jest jim, aby přátely o to vydali, a ti aby je o to smluvili; a pakli by jich přátelé smluviti nemohli, tehdy aby zase stáli před JKMtí druhý den svatého Jeronyma; a k tomu jestliže by která strana svědomie kterého potřebovala, aby jej k tomuž času měli. Při tom tážán jest Košín, mluvil-li jest co proti panu Hynkovi? Tu jest Košín odpověď dal a seznal se, že jest jiného nemluvil, než což jest před panem Samuelem mluvil. Presentibus istis dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz, supremo burgrauio Pragensi, Paulo et Henrico fratribus de Genssteyn et de Skal, Samuele de Hradek, subcamerario regni Bohemie, Johanne de Ryzmberk, pro tunc marescallo regio, Johanne de Colowrath et de Masstiw oc.

Registra I. 70. b.

190.

Mezi Janem z Janovic, nejv. purkrabím Pražským, a Mikulášem Nosem. 1474, 1. července.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi panem Janem z Janovic a na Petrzpurce oc. s jedné, a Mikulášem Nosem s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu,*) i rozkázáno jest panu Janovi: aby těch osmdesáte zlatých dal jemu Mikulášovi, a on Mikuláš aby ty kofíky vyplatil a panu Janovi navrátil. A což se dotýče té sukně perlové, dáno jemu prodlení až do svatého Václava příštího, aby to vyplatil a tu položil, kdež by jemu od KMtí rozkázáno bylo. Pakli by jeho Mikuláše v tom času buoh neuchoval, aby ten to zastúpil, což by jeho nápad měl. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 71. b.

*) Za tím přeškrtnuto stojí: „i povédieno jest Mikulášovi, jestliže jest co obmeškán listem, to jest vina jeho samého.“

191.

Mezi Bohuslavem ze Špitála a synem jeho, a sirotky Petrovými. 1474, 4. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria II. die sancti Procopii. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Bohuslavem a synem jeho z Špitálu s jedné, a sirotky nebožce Petrovými s strany druhé. JKMt obojí stranu i také přepisy listuov jich vyslyšav, a porozuměv JMt tomu s raddú svú, že ti přepisové sobě odporni nejsou, i rozkázáno jest jemu Bohuslavovi a synu jeho: aby oni vedle toho vysazení spravedlivě se měli, buďto k již psaným sirotkuom bratra svého jich neopůstějíce, a také aby chudí chováni byli vedle toho vysazení. A jestliže by toho nebylo, a on Bohuslav nebolito syn jeho v tom se tak nezachoval, že JKMt ráčí se v tom tak mieti, jakožto král a pán spravedlivý. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 72. b.

192.

Mezi Bohuší z Drahodobudic a Ondřejem Mayskytlem, a Bohuslavem ze Špitálu i synem jeho. 1474, 4. července.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Bohuší z Drahodobudic a Ondřejem Mayskytlem s jedné, a Bohuslavem a synem jeho z Špitálu s strany druhé o to, což se podacieho dotýče. JKMt s raddú svú vyslyšav obojí stranu, i povědieno jest jim, že toliko řeči jich se slyší s obú stran, ale duvoduov žádných, i rozkázáno jest jim, aby toho kněze, kterýž tu jest při té faře, jeho na pokoji nechali obojí a jemu nepřekáželi; a v tom bude-li se zdáti které straně lepší spravedlnost mieti, aby stáli před JKMtí ten den po světiem Jeronymu. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 72. a.

193.

Mezi Mikulášem Daksem z Hamrštejna a Pavlem sekretářem. 1474, 6. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria IV. post festum sancti Procopii. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Mikulášem Daksem z Hamrštejna s jedné, a Pavlem sekretářem s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše jich obojích pře a hanlivé dotýkánie, i rozkázáno jest jim, aby řečí i skutkem pokoj zachovali, a že JKMt ráčí psáti panu Čeňkovi Kunovi, hejtmanu toho kraje, kdyžbykoli je obeslal a před sebe sročil, tu aby před ním stáli, a on přijma některé z jich přátel k sobě nestranných, tu věc mezi nimi srovnal, a pakli by jich on o to srovnati a smluviti nemohl, tehdy aby zase stáli před JKMtí druhý den sv. Jeronyma. Actum ut supra.

Registra I. 72. b.

194.

Mezi Smilem a Hanúškem. 1474, 6. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Smilem s jedné, a Hanúškem s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: aby on Hanúšek jemu Smilovi dal a zaplatil dvě stě kop grošuv českých ve dvou nedělí; a pakli by on Hanúšek těch dvou stů kop gr. nedal, jakož svrchu dotčeno jest, tehdy on Hanúšek má jemu toho sbožie zase postúpiti. A což se těch XXIII kop gr. peněz dotýče, kteréž on Smil dckami zapsány má, ty také má jemu dáti a splniti ve čtyřech nedělech. Presentibus istis dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Paulo et Henrico fratribus de Genssteyn et de Skal, Leonardo de Gutssteyn, Benessio de Weytmille, monetario moncium Cuthensium, Bohussio de Drahobudicz et Alexandro de Smirzicz, pro tunc capitaneo castri Pragensis, et quam plurium aliorum assistencium. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 73. a.

195.

Mezi Václavem Tvochem a měšťany Nymburskými. 1474, 9. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, sabbato post festum sancti Procopi. V té při, kteráž jest mezi Václavem Tvochem a manželkú jeho s jedné, a měšťany Nymburskými s strany druhé. Jakož jest ruoznice mezi nimi o nějakú dědinu, on Václav pravil, že by ta dědina příslušala k dvoru Syrovátce; a oni měšténé odpor činili praviece, že by ta dědina příslušala ke dvěma lánoma k rychtě městské oc. I tato výpověď učiněna jest KMtí a pány mezi nimi, aby oni Nymburští jemu Václavovi dali ta semena, čímž jest ta dědina posata. Pak což se dotýče obilé a sěn klizenie, rozkázáno jest jim, aby to ze spolka na rovný náklad klidili. Pakli by se jim toho nezdálo učiniti, ale aby některého dobrého člověka ze spolka prosili a jemu tu věc poručili, aby on ta obilé i lúky sklídil na jedno miesto, kdež by se jim zdálo. I také což se těch dvou vozů sěna dotýče, kteréž jsú Nymburští vzali, o to o všecko aby přátely vydali, aby je o to smluvili, a komuž by to prisúzeno bylo, ten aby náklad tomu člověku zase navrátil. A pakli by jich přátelé o to smluviti nemohli, tehdy aby zase stáli před JKMtí, když by JKMtí jim o to rok položen byl, a tu ktož k tomu lepší spravedlnost okáže, že JMKská téhož ráčí při jeho spravedlnosti zachovati. Což se pak svrchkuov dotýče, o něž jest také mezi nimi ruoznice, jakož oni Nymburští pravili, že by toliko pro její dluhy staveni byli, i rozkázáno jest Nymburským, aby oni ty svrchky jeho Václavově ženě vydali. A jestliže by oni měšténé Nymburští provedli, že jest to dluh její spravedlivý, tehdy což pan Samuel

podkomorie a kteréhož druhého z pánuov JKMt přidá k panu Samuelovi, vyřknú mezi nimi, aby na tom strany přestaly. Při tom rozkázáno jest jim, aby řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum ut supra.

Registra I. 74. a. 8rv. nálezy č. 32 v Archivu Č. IV. 280 a č. 176 v tomto díle str. 476.

196.

Mezi Annou Houžvicovou a Jiřkem Sekyřským. 1474, 14. července.

Annorum domini oc. LXXIV°, feria V. post Margarethe virginis. V té při, kteráž jest [mezi] paní Annú Húžvicovou s jedné, a Jiřkem Sekyřským s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i povédieno jest jim: že taková věc netoliko jich se dotýče, ale všie země, a že JMt v této míře z pánuov raddy má málo při sobě, — i odložen jest jim rok až do druhého dne po světiem Jeronymu. Pakli by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho JKMt přeje. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 74. b.

197.

Mezi Jarošem ze Sovojevic a Janem synem jeho, a Vítem z Tajné a manželkou jeho.

1474, 15. července.

Anno ut supra, feria VI. post Margarethe. V té při, kteráž jest mezi panem Jarošem z Sovojevic a Janem synem jeho s jedné, a Víthem z Tajné a manželkú jeho s strany druhé. Páni radda JMKské vyslyševše jich žaloby i odpory, povédieno jest jim, že by jim ihned o to konec rádi učinili, ale nechtiece, by se které straně co ukrátilo, poněvadž se Víth s manželkú svú táhnú na dcky, na registra, na listy i také na některé svědomie lidské, i rozkázáno jest jim, aby se v pokoji vespolek zachovali. A kdyžbykoli práva šla a dcky zemské odevřeny byly, aby sebe právem hleděli. Pakli by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho páni radda JMti rádi přejí. Actum anno et die ut supra, presentibus istis dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz, supremo burgrauio Pragensi, Paulo et Henrico fratribus de Genssteyn et de Skal, Benessio de Colowrath et Libssteyn et Jodoco de Eynzidl oc.

Registra I. 74. b.

198.

Mezi Václavem Lipským a manželkou jeho, a paní Smiřickou. 1474, 11. srpna.

Annorum domini ut supra, feria V. post festum sancti Laurencii. V té při, kteráž jest mezi Václavem Lipským a manželkú jeho s jedné, a paní Smiřickou s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i ráčil JMt s raddú

svú povědieti, že by jim ihned o to konec učiniti ráčil vedle toho, jakož Václav podával se ke všemu rovnému, chtě na JKMtí i také na raddě JMti přestati, ale ona paní Smiřická odvolala se jest na právo zemské. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz in Petrzspurk, supremo burgrauio Pragensi, Paulo et Henrico fratribus de Genssteyn, Samuele de Hradek, subcamerario regni Bohemie, Johanne de Rupow, magistro curie regalis et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum.

Registra I. 75. a.

199.

Mezi osadními kostela sv. Havla a úředníkem Čenka Kuny z Rataj. 1475, 7. ledna.

Annorum domini oc. LXXV°, sabbato post festum Epiphanie. V té při, kteráž jest mezi osadními kostela svatého Havla s jedné, a úředníkem páně Čenkovým Kunovým z Rataj s strany druhé, což se dotýče rukojemství člověka týchž osadních. JKMt s raddá svú vyslyšev obojí stranu, i rozkázáno takto: aby úředník páně Kunův toho člověka svrchupsaných osadních propustil a statek jeho, kterýž jemu pobrán, aby mu zase navrácen byl. A bude-li se zdáti těmž úředníku týchž osadních člověka jich viniti, aby jeho vinil před KMtí anebo přede pány Pražany, a již psaný člověk má těmž úředníku práv býti, z čehož jemu vina dána bude, a to v pátek na suché dni nejprve příštíe. Actum anno et die ut supra.

Registra L 77. a. za nálezy č. 46 a 47 v Archivu Č. IV. 289—291.

200.

Mezi Běškovcem a Buryanem Leskovcem. 1475, 7. ledna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Běškovcem s jedné, a Buryanem Leskovcem s strany druhé o to, což se dotýče prodaje Libně. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i vypovědieno jest mezi nimi takto: aby tu smlúvu vedle sepsání, kteréž jsú mezi sebou učinili, aby sobě to drželi, a bude-li se zdáti straně které druhú stranu viniti, aby stáli na suché dni nejprve příštíe před JKMtí. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 77. b.

201.

Mezi Mikulášem z Lanštejna, nejv. písařem zemským, a Koněpruským. 1475, 9. ledna.

Annorum domini oc. LXXV°, feria II. post Epiphaniam domini. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem z Lanštejna, nejvyšším písařem desk zemských království Českého, s jedné, a Koněpruským s strany druhé. Tu již psaný pan Mi-

kuláš chtěl vinití téhož Konipruského přede pány, ale on Konipruský nechtěl jest k žalobě páně Mikulášově odpoviedati, a proto JKMt rozkázala jest téhož Konipruského slibem zavázati, aby stál před JKMtí v pátek na suché dni najprve příští. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 77. b.

202.

Mezi Janem z Janovic, nejv. purkrabím Pražským, a Mikulášem Nosem. 1475, 11. ledna.

Anno ut supra, feria IV. post Epiphaniam domini. V té při, kteráž jest mezi panem Janem z Janovic a na Petrzspurce, nejvyšším purkrabím Pražským, s jedné, a Mikulášem Nosem s strany druhé. Páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest jim: aby stáli v pátek najprve příští před JKMtí. Pakli by on pan Jenec sám osobně státi nemohl, ale aby někoho svého s plnou mocí poslal na zisk i na ztrátu, a on Aleksander Kapún aby také na týž den stál. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 78. a. Srv. nález č. 190 na str. 481.

203.

Mezi Čěnkem z Klinštejna, prokurátorem král., a služebníkem Jarohněvovým. 1475, 11. ledna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem z Klinštejna prokuratorem JKMtí s jedné, a služebníkem Jarohněvovým s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: aby on pan Čěnek prokurator to právo KMtí jemu dané dal povolati vedle práva, a jestliže by týž služebník Jarohněvuov anebo manželka jeho odpor učinili, tehdy JMKská ráčí o to raddu vzieti a v tom se JKMt ráčí spravedlivě mieti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 78. a.

204.

Mezi Janem Kostkou z Postupic a Ctiborem Landškrounským. 1475, 24. února.

Anno domini ut supra, feria VI. post Petri. V té při, kteráž jest mezi panem Janem Kostkú z Postupic s jedné, a panem Ctiborem Lanškrúnským s strany druhé. JKMt ráčil jest jim roku odložiti až do pondělého příštího, a při tom obojí zavázání jsú slibem pod svú cti a věrú, aby stáli před JKMtí na již jmenovaný den. Actum ut supra.

Registra I. 79. b. za nálezy č. 48 a 49 Arch. Č. IV. 291.

205.

Mezi Vilémem Krušinou z Lichtenburka a Reginou sestrou jeho. 1475, 18. února.

Anno ut supra, sabbato ante festum sancti Petri. V té při, kteráž jest mezi panem Vilémem Krušínú z Lichmburka s jedné, a paní Reginú, sestrú téhož pana

Krušiny, s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše jich žaloby i odpory, i povědieno jest jim takto: že JMKské i také pánuom zdá se, že jest to věc neznámá, a že JMt ráčí na to pomysliť s raddú svú, a potom, když by JKMt je obeslal, aby obojí před JKMtí stáli, a tu věc ráčí mezi nimi srovnati. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis illustri principe Henrico de Minstrberk, comite in Glacz et domino in Podiebrad, Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz in Petrzspurk, supremo burgrauio Pragensi, Johanne de Persstein oc, Johanne de Cymburk in Boleslaw oc, Slawata de Chlum, Benessio de Colowrath, Johanne de Postupicz in Lithomissl, Sigismundo de Wartmberk in Dieczin, Nicolao Trzka de Lipa, Johanne de Kossmberk, Johanne de Rupow, magistro curie regalis, Hanussio de Warnstorf dicto Welf et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum.

Registra I. 80. a. za nálezem č. 50. v Archivu Č. IV. 292.

206.

Mezi Sigmundem Vraždou a jeho nevěstou spolu se synem jejím. 1475, 6. března.

Anno ut supra, feria II. post Translacionem sancti Wenceslai. V té při, kteráž jest mezi Sigmundem Vraždú s jedné, a nevěstú téhož Sigmunda a syna jejího s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: Nechce-li on Sigmund Vražda věřiti, by strýc jeho léta měl, ale aby byl ohledán; ale JKMtí i také pánuom zdá se, že léta má, aby svým vládl; a bude-li se témuž Sigmundovi zdáti strýce svého anebo nevěstu svú z čeho viniti, mají jemu právi býti. Také při tom povědieno jest jim, aby po dvou přátelů vydali, a ti aby je o to smluvili bez dalších nesnází. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut patet supra.

Registra I. 82. a. za nálezy č. 51 a 52 v Archivu Č. IV. 292 a 293.

207.

Mezi Jindřichem z Potštejna a Makovskou. 1475, 6. března.

Anno et die ut superius. V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Počtejna s jedné, a paní Makovskou s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu i také dcky ohledavše, i rozkázáno: aby již psané Makovské plněno bylo vedle jejího listu. Presentibus dominis ut supra, actum anno et die ut supra.

Registra I. 82. a.

208.

Mezi Čenkem z Klinštejna, prokurátorem král., a Mathyášem a Janem, písaři od desk zemských. 1475, 4. dubna.

Annorum domini oc. LXXV°, feria III. die sancti Ambrosii. V té při, kteráž jest mezi panem Čenkem z Klinštejna prokuratorem KMti s jedné, a Mathiášem

a Janem, písaři od desk zemských, s strany druhé. Páni radda JKMti vyslyševše obojí stranu, což se dotýče práva dání JKMti po smrti Alše nebožtíka Žiezka oc, i povédieno jest pány raddú JMti, že se JMti nyní v této miece rozsudku nezdá učiniti, než kdyžbykoli bylo jim dáno věděti a rok jim složen bude, a tu již páni radda JMti rácie konec a místo mezi nimi učiniti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 83. a.

209.

Mezi Jiřkem Ohniškem a Eliškou Hůrkovou. 1475, 4 dubna.

Anno et die ut supra. V té při, která jest mezi Jiřkem Ohniškú s jedné, a paní Elškú Huorkovú s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu i také svědomie jich listnie i ústnie, kteréžto lidé vyznali jsú pod přísahú, i povédieno jest a rozkázáno takto: že JKMt téhož Ohniška zuostavuje při tom poručení těch lidí, o něž jest mezi nimi ruoznice. Než co se dotýče úrokuov a poplatkuov, aby ti lidé dávali úroky a poplatky, komuž jsú prve dávali, než však bez pohoršení práva a spravedlnosti jich obojích. A on Jiřk Ohniško nemá těch lidí v ničemž utiskovati ani jich k člověčenství připravovati. A kdyžbykoli práva šla, ktož z nich lepší právo okáže, ten toho užive. Presentibus dominis Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Czenkone de Clinsstein procuratore regio, Alberto de Colowrath, Johanne de Sselmberk, Leonardo de Gutssteyn, Henrico de Clinssteyn dicto Miczan, Johanne de Rupow, magistro curie regalis, Bohussio de Drahobudicz et quam plurium aliorum. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 83. a.

210.

Mezi Janem z Janovic, nejv. purkrabím Pražským, a Mikulášem Nosem z Dražovic, místosudím. 1475, 10. dubna.

Anno ut supra, feria II. post festum Ambrosii. V té při, kteráž jest mezi Janem z Janovic a na Petrzspurce, nejvyšším purkrabím Pražským, s jedné, a Mikulášem Nosem z Dražovic, místosudím s strany druhé. Poněvadž on Mikuláš Nos propustil jest dobrovolně Kapúna z přísahy, rozkazuje se jemu, aby dobyl té sukně s perlovým rukávem od dnes v šesti nedělích. Pakli by dobýti nemohl, ale aby tak zaplatil, jakž by Kapún řekl. A při tom jest jim rozkázáno, aby řečí i skutkem pokoj zachovali. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 83. b. Srv. nálezy č. 190 a 202 na str. 481 a 486.

211.

Mezi Václavem Lipským a Kateřinou Smiřickou. 1475, 10. dubna.

Annorum domini oc. LXXV°, feria II. post festum sancti Ambrosi. V té při,

kteráž jest mezi Václavem Lipským s jedné, a paní Smiřickú s strany druhé. JKMt pokládá jim rok, aby stáli v pondělí po světiem Jiří najprve příští; a při tom rozkázáno panie Smiřické: aby stála s přátely svými a odpovídala, z čehož jie vina dána bude, poněvadž se jest k tomu dobrovolně podvolila psaním svým i také vzkázáním JKMtí po dobrých lidech. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 86. b. za nálezem č. 53 v Archivu Č. IV. 293. Srv. nález č. 198 na str. 484 tohoto dílu.

212.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Kryštofem Šůfem z Helfenburka spolu s Ješkem Černínem. 1475, 10. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Linhartem z Gutštejna s jedné, a panem Kryštofem z Helfenburka a Ješkem Černínem, kterýž to pravil, že jest poslán od téhož Šuofa s plnou mocí, s strany druhé. Ale že v témž listu nebyla jest plná moc a také datum chyba byla, a z té příčiny stranám odložen jest rok; a protož týmž stranám pokládá se jim rok ten pondělí po svatém Jiří najprve příští. Pakli by pan Šuof aneb pan Linhart pro kterou nemoc beze lsti nemohl by státi, ale aby každý poslal s plnou mocí, a list aby byl poslán takový, jakož z kanceláře přepis vydán bude. A tu aby ne po přepisích súzeno bylo, ale aby každý hlavní list poslal té své pře k tomu súdu aneb sám s sebou přinesl. A jestliže by která strana to opustila a nestála, již by žádnému viny nedávali, než sami sobě. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 86. b. Srv. nález č. 141 na str. 463.

213.

Mezi Čěnkem z Klinštejna, král. prokurátorem, spolu s Karlíkem, a Mikulášem Vrbíkem z Tismic. 1475, 10. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem z Klinštejna, prokurátorem KMti, a Karlíkem s jedné, a mezi často jmenovaným Vrbíkem s strany druhé, takto rozkázáno: aby přestali na hejtmanu toho kraje a na raddě, což jim od nich rozkázáno bude, aby na tom přestali, jakož jsou se všechny strany spolu k tomu svolily. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 88. a. za nálezem č. 54. v Archivu Č. IV. 295.

214.

Mezi Bohuší z Drahotovic a Janem Přehožským. 1475, 10. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Bohuší z Drahotovic s jedné, a panem Janem Přehožským s strany druhé. Odkládá se jim rok, aby stáli v pondělí po světiem Jiří se všemi potřebami svými, kteráž by strana čeho potřebovala, nižádnú věcí se nezamietajíce. Actum ut supra.

Registra I. 88. a.

Archiv Český VII.

215.

Mezi pány Šliky a Polomcem starým. 1475, 10. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi pány Šliky s jedné, a Polomcem starým s strany druhé. Odložen jest jim rok, aby stáli v sobotu o suchých dnech nejprve příštích se všemi potřebami svými, kteráž by strana k své věci čeho potřebovala, a tu což jim KMtí a pány raddú rozkázáno bude, aby obojí na tom přestali. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 88. b.

216.

Mezi Čěnkem z Klinštejna, král. prokurátorem, a Přibíkem Tluksou. 1475, 7. dubna.

Anno ut supra, feria VI. post Ambrosi. Panu Čěnkovi z Klinštejna, prokuratorovi JKMtí. Odložen jest jim rok s Přibíkem Tluksú, aby stáli v pátek na suché dni nejprve příští; a při tom povédieno jest témuž Přibíkovi: toho pacholka, kteréhož jest pan Čěnek vinil před KMtí, chce-li se v tom očistiti, aby téhož pacholka na týž čas postavil. Actum ut supra.

Registra I. 89. b. za nálezem č. 56 v Archivu Č. IV. str. 296.

217.

Mezi Jindřichem Míčanem z Klinštejna a Zbyňkem Kornouským. 1475, 7. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Jindřichem Míčanem s jedné, a panem Zbyňkem Kornouským s strany druhé. Což se dotýče vsi Srbce, rozkázáno jest jim, aby stáli v pátek o suchých dnech nejprve příští se všemi potřebami svými. Také rozkázáno jest jim, aby řeč i skutkem pokoj zachovali.

Registra I. 90. a.

218.

Mezi Mikulášem z Landštejna, nejv. písařem zemským, a manželkou Oldřichovou. 1475, 7. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi panem Mikulášem z Lanštejna, nejvyšším písařem desk zemských s jedné, a manželkú Oldřichovou s strany druhé, což se dotýče poručenství sirotka nebožtíka Diviše z Smědavic oc. Jakož jsou se obě straně táhle na poručenství téhož sirotka a to obdarováním KMtí, i rozkázala jest JKMt dcky ohledati, čie by prvnie dání dckami zapsáno bylo; a tu jest nalezeno, že dobře prve dáno i zapsáno dckami panu Mikulášovi nežli manželce Oldřichové, a protož JKMt při tom prvním poručenství téhož pana Mikuláše ráčil jest zuostaviti. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Czimburb et Towaczow, Paulo et Henrico, fratribus de Genssteyn, Benessio de Colowrath, Buryano de Gutssteyn, Alssone Berka de

Duba, Hynkone de Walssteyn, Johanne de Rupow, magistro curie regalis, Jarossio de Sowogewicz dicto Stranowsky, Bohussio de Drahobudicz, Petro Brzekowczone de Ostromecz et quam plurium aliorum cc.

Registra I. 90. a.

219.

Mezi Mikulášem z Landštejna, nejvyšším písařem zemským, a Koněpruským. 1475, 7. dubna.

Anno et die ut supra. Jakož jest byl rok položen panu Mikulášovi z Landštejna, nejvyššímu písaři desk zemských království Českého, s Koněpruským, aby stáli před JKMTí ten čtvrtek po provodnie neděli, a to pod tím závazkem, jakož zavázán jest jmenovaný Koněpruský: tu jest již psaný pan Mikuláš stál před JKMTí osvědčuje se, ale on Koněpruský jest nestál. Actum anno et die ut supra, presentibus ut supra.

Registra I. 90. b. Srv. nález č. 201 str. 485.

220.

Mezi Kateřinou a Petrem Kulí. 1475, 11. dubna.

[Annorum domini cc. LXXV°, feria III. post festum sancti Ambrosii.] V té při, kteráž jest mezi pannú Kateřinú s jedné, a Petrem Kulí s strany druhé. Jakož KMT se pány obapolně je slyšeli, i rozkázáno jest takto: aby on Petr Kule toho svého krčmáře Jana Vyleřala postavil, jakož jest to učinil na ten den, jakož jemu bylo rozkázáno; a pro lepší panny JKMT rozkázal jest panu purkrabí, aby toho člověka Tkadlečka, kterýž jest byl pod Jindřichem Jelenkem, aby vzat byl, jakož se jest to také stalo; ale že týž Tkadleček utekl jest, a poněvadž se jest to tak přihodilo, proto jest panna tážána, žádá-li práva na toho krčmáře, kteréhož Kule byl postavil; a ona řekla, že nic a že jeho nezná; a z té příčiny rozkázáno jest, aby panna Kule na pokoji nechala, ale aby s obú stranú mezi nimi nechuti minuly; však proto jie panně nebrání se po jejie škodě státi, a uptá-li se, že JKMT ráčí se mieti v tom spravedlivě; však proto, což jest on Kule raddám JKMTi přirekl, aby v tom se měl skutečně, a ten krčmář aby měl rok a byl vyručen. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Johanne de Sselmberk, Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio, Nicolao Wrbikone de Tismicz, Bohussio de Drahobudicz et burgrauio castri Pragensis, dicto Wlassimsky cc. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 91. b. za nálezem č. 57 v Archivu Č. IV. 297.

221.

Mezi Vilémem Krušinou z. Lichtenburka a Janem z Potštejna, a Ctiborem z Landskrouna. 1475, 28. dubna.

[Anno domini oc. LXXV*, feria VI. post festum sancti Georgii.] V té při, kteráž jest mezi panem Vilémem Krušinou z. Lichtmberka [sic] a panem Janem z Počtejna s jedné, a panem Ctiborem Lanškrúnským s strany druhé. Jakož on pan Krušina vinil jeho pana Ctibora jmeneč svým i také jmenem páně Janovým z Počtejna, že by lidem jich škodu učinil, jakož pak jest na to cedule těch škod ukázána, o tom takto KMt a páni rozkazují: což se těch lidí a pobranie jich dotýče, aby oni i také ti lidé aby stáli před JKMtí na zajtrie svatého Jeronyma, a což se jim tu obojm rozkáže, aby na tom obojí přestali. Pak-li by se o to přátelsky smluviti mohli, že JKMt jim toho přeje buďto o pobranie, psanie i také dotýkánie, o to o všecko mohú-li se přátelsky smluviti, že to JKMt rád vidí. A což se pak dotýče vinění o teneto, poněvadž on pan Ctibor žádného slušného odporu neučinil, než toliko praví, že jeho vrátiti nechce, o tom takto KMt se pány rozkazuje: aby on pan Ctibor to teneto panu Janovi Žampachovi vrátil bez škody od dnes ve dvou nedělí a tu jej položil, kdež jest jej vzal. Presentibus dominis ut supra.

Registra I. 93. b. za nálezy č. 58 a 59 v Archivu Č. IV. 297.

222.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Kryštofem Šuofem z Helfenburka. 1475, 28. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Linhartem z Gutštejna s jedné, a panem Kryštofem Šuofem z Helfmburka s strany druhé. Jakož mnohokrát pokládán jest jim byl rok králem JMtí, tu jest pan Linharth vždycky stával jakožto poslušný; potom položen jest jim rok poslední, aby stáli osobně před JKMtí, aneb jestliže by který z nich pro kterúkoli příčinu býti by nemohl, aby s plnou mocí od sebe poslal k zisku i k ztrátě; tu jest pan Linharth k roku položenému osobně stál, ale on Šuof poslal jest od sebe Črnína s listem, v kterémžto listu nebyla jest plná moc a také datum chyba byla, a z té příčiny odložen jest jim opět rok až do ponděleho po světiem Jiří a to přes právo, aby osobně byli s zápisy svými. A jestliže by která strana osobně býti nemohla, ale místo sebe aby poslala jiného s plnou mocí, jakož prve zapsáno jest. Tu jest opět na již psaný den pan Linharth stál osobně vedle toho rozkázanie jakožto poslušný, ale on Šuof jest nestál ani koho od sebe s plnou mocí poslal vedle toho, jakož bylo rozkázáno. A tu pan Linharth žádal jest na KMtí a pániech opatření, poněvadž on Šuof jest nestál, aby opatřen byl vedle toho, jakož jest na obecniem sněmu zuostáno. A tu JKMt s raddú svú pro takové jeho Šuofovo nestanie a neposlušenství ráčil dáti témuž panu Linharthovi v té při za právo. Presentibus istis dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo

camerario regni Bohemie, Wilhelmo de Lichtmburk dicto Krussina, Johanne de Postupicz in Lithomysl, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario tabularum regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, procuratore Regie Majestatis, Johanne de Cossmberk, Johanne de Sselmberk, Nicolao Trecza de Lipa, Bohussio de Drahobudicz, Johanne de Necztin dicto Beneda, et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 94. a. Srv. nálezy 141 a 212 na str. 463 a 489.

223.

Mezi Bohuslavem ze Svinař, štolmajstrem král., a Janem písařem od desk a Majstitem.
1475, 29. dubna.

[Annorum domini cc, sabbato post festum sancti Georgii.] V té při, kteráž jest mezi Bohuslavem z Svinař, štolmajstrem KMt, s jedné, a Johanesem, písařem od desk, a Majstitem s strany druhé. Té pře JKMt s raddú svú odkládá do sněmu anebo sjezdu panského, kterýž by nejprve byl. A když by byl, a která strana požádala toho na JKMt, že JKMt ráčí jim toho hodinu jmenovati a tu věc mezi nimi k konci přivesti. A jestliže by která summa peněz anebo úrokové měli položení býti v té míře, ti aby tu při deskách leželi až do toho času, až by ta věc mezi nimi konec a rozsudek vzala. A pak-li by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt a páni rádi přejí. Presentibus dominis ut superius, actum anno et die ut supra.

Registra I. 95. b. za nálezem č. 60 v Archivu Č. IV. 298.

224.

Mezi Bohuř z Drahobudic a Janem Přebožským. 1475, 2. května.

Annorum domini cc. LXXV°, feria III. die sancti Sigismundi. V té při, kteráž jest mezi panem Bohuř z Drahobudic s jedné, a panem Janem Přebožským s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše jich žaloby i odpory, také svědomie listovnie, i ráčil jim KMt se pány raddú povědieti, že by jim ihned rádi konec učinili, ale JMt se pány hlediece k tomu, aby se žádné straně nic neukrátilo, aby obojí po přáteli vydali po jednom anebo po dvú, a ti aby byli nestranní, aby je o to smluvili. A pak-li by jich ti přátelé smluviti nemohli, tehdy aby obojí stáli druhý den svatého Jeronyma s svědomím ústním. Také on Jan Přebožský má na týž den s sebou mieti Vaňka Pelíška a Jana Zásmuckého. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 96. a. Srv. nález č. 214 na str. 489.

225.

Mezi Zachařem, písařem od Hory, a Čermickým. 1475, 3. května.

Annorum domini cc. LXXV°, feria IV. die sancte Crucis. V té při, kteráž

jest mezi Zachářem, písařem od Hory s jedné, a Črmickým s strany druhé. KMt se pány raddú vyslyševše obojí stranu, i ráčil rozkázati takto: Poněvadž on Črmický zná se k dluhu Zachářovi, aby ten dluh jemu zaplatil v šesti nedělích pořád zběhlých. A jakož on Črmický pravil, že by spolu smlúvu měli, i jestliže by Črmický první smlúvu provedl, tato výpověď prvnie nemá na překážku býti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 96. b.

226.

Mezi Alšem z Dubé, podkomořím a kancléřem králové, a Vejštorfem. 1475, (3. května).

Actum oc. LXXV°. V té při, kteráž jest mezi panem Alšem z Dubé, podkomořím a kancléřem KMti, s jedné, a Weystorfem s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i povědieno jest takto: že JKMt nerad toho slyší takových věcí, a JMti nezdá se té věci nynie súditi, ale JKMt s raddú svú odkládá toho do súdu zemského, a tu pak při súdu zemském aby sobě právi byli, a že JMt žádného nečiní práva ani křiva.

Registra I. 96. b.

227.

Mezi Prokopem Liškou z Vysoké a Heřmanem ze Sulic spolu s Annou Havrdovou. 1475, 22. května.

Anno domini ut supra, feria II. ante festum Urbani. V té při, kteráž jest byla mezi Prokopem Liškú z Vysoké s strany sirotka s jedné, a Heřmanem z Sulic a paní Annú Havrdovou s strany druhé. Takto JKMt se pány rozkazuje: poněvadž jest Heřman ten statek pobral, a jemu se vina dávala, a on jest tomu nic neodepřel, sobě k užitku i s ní aby ten statek, odkudž jest vzat, aby zasě do toho dvoru Brezovic navrátil podle cedula, kteráž jest Prokop Liška okázal, a to ve čtyřech nedělích pořád sběhlých; a když ten statek v tom dvoře bude v moci Prokopově Liškově na sirotčiem miestě, bude-li se paní Anně Havrdové anebo Heřmanovi zdáti jeho Prokopa Lišku na sirotčiem miestě viniti, budú mieti právo před sebu. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Cymburk, supremo iudice causarum regni Bohemie, Jaroslao de Duba, supremo iudice tabularum curiis [sic] regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, procuratore regio, Henrico et Paulo fratribus de Gensstein et de Skal, Alssone Berka de Duba oc, Hynkone de Walsstein, Johanne de Ryzmberk, marescallo regio, Jarossio de Sowogewicz et in Stranow, Johanne de Czezelicz dicto Teczensky, Jarohniewo de Kuthow et quam plurium aliorum baronum et terrigenarum. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 97. a.

228.

Mezi Jindřichem Míčanem z Klinštejna a Zbyňkem Kornouským. 1475, 22. května.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi panem Jindřichem Míčanem z Klinštejna a z Roztok s jedné, a panem Zbyňkem Kornouským s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: aby každý z nich dvoru i lidí i jiného všeho, což k té vsi příslušie, držal pravú polovici. Také rozkázáno jest jim obojím, aby těch lidí neobtěžovali žádnými poplatky ani robotami nespravedlivými. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 97. b. Srv. nález č. 217 na str. 490.

229.

Mezi Vejstorfem a Alšem Berkou z Dubé. 1475, 22. května.

Weystorf zavázán jest slibem pod svou ctí a věrú, aby na pana Alše Berku z Dubé oc, ani na jeho lidi poddané nesahal. A při tom jest jim rozkázáno, aby obojí řečí i skutkem pokoj zachovali.

Registra I. 97. b. Srv. nález č. 226 na str. 494.

230.

Mezi Václavem Lipským a Kateřinou Smiřickou. 1475, 26. května.

Anno ut supra, feria VI. post Urbani. V té při, kteráž jest mezi Václavem Lipským s jedné, a paní Kateřinou Smiřickou s strany druhé. Opět položen jest jim rok ten čtvrtek před svatým Janem Křtitelem božím, a rozkázáno jest paní Smiřické, poněvadž napřed poručnice jest, aby již konečně stála na jmenovaný čas; a pak-li by která strana státi nemohla, ale aby list s plnou mocí poslala k zisku i k ztrátě, a list aby takový byl: že slibuje všecko to zdržeti, což JKMt s pány raddú svou vypovie a vyřkne. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 98. b. za nálezem č. 61. v Arch. Č. IV. 299. Srv. nálezy č. 198 a 211 na str. 484 a 488.

231.

Mezi Hořešovcem a Dorotou Zdislavovou. 1475, 26. května.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Hořešovcem s jedné, a paní Dorothú nebožce Zdislavovou s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: Aby on Hořešovec toho platu jejieho, kterýž on nebožtík Zdislav jemu zastavil, aby jie ho postúpil, a to ve čtyřech nedělích pořád zběhlých. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 98. b.

232.

Mezi Sigmundem Vraždou a jeho bratranem a mateří tohoto. 1475, 31. května.

Anno ut supra, feria IV. post Urbani. V té při, kteráž jest mezi Sigmundem Vraždú s jedné, a bratranem téhož Sigmunda a mateří jeho s strany druhé. KMt se pány raddú vyslyševše obojí stranu, i nezdálo se jest JMtí ani pánuom, aby rozsudkem výpověď mezi nimi učiněna byla. I ráčil jest JKMt poručiti panu Mikulášovi z Lanštejna, nejvyššímu písaři desk zemských království Českého, a panu Pavlovi z Jenštejna a z Skal, aby je o to přátelsky smluvili; a ti pracovavše mezi nimi smluviti jich nemohli. I rozkázáno jest od týchž pánuov slovem JKMtí, aby on Sigmund Vražda, což se toho rozdielu a nerozdielu dotýče, svú spravedlnost vyhledal, a kdyžbykoli práva šla, aby týž Sigmund Vražda bratrana svého právem hleděl, a že jemu ta cesta se nezavírá, než v tom času na téhož bratrana a na nevěstu svú aby na né mocí žádnú nesahal, ale v pokoji se s nimi společně zachoval. A což se pak dotýče dvadcieti kop, jakož nebožtík bratr téhož Sigmunda Vraždy rozkázal vydati mateři své, jakož také o to byla mezi nimi ruoznice, ona nevěsta jeho pravila, že by jie vydala XV kop, a že ostatek chce ráda dáti; a on Sigmund pravil, že by jie dala VIII kop, kteréž jest bratr jeho nebožtík za kuoň byl dlužen zuostal; a ta věc stojí mezi nimi na prouvodu. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 98. b. Srv. nález č. 206 na str. 487.

233.

Mezi Václavem Lipským a Kateřinou Smiřickou. 1475, 24. června.

Anno ut supra, sabbato die sancti Johannis babtiste. V té při, což se dotýče Václava Lipského a paní Katheřiny Smiřické. Jakož jest jim byl rok položen a rozkázáno paní Smiřické, aby již konečně stála ve čtvrtek před svatým Janem Křtitelem božím. Pak-li by ona sama státi nemohla, též také i druhá strana pro některú příčinu, ale aby ta strana, kteráž by nestála, místo sebe někoho jiného poslala, a ten anebo ti aby měli list takový k zisku i k ztrátě. A tu jest jmenovaný Václav Lipský stál k roku položenému vedle rozkázání KMtí a pánuov jakožto poslušný, ale paní Katheřina jest nestála ani koho od sebe poslala vedle toho, jakož jie bylo rozkázáno. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 99. b. Srv. nálezy č. 198, 211 a 230 na str. 484, 488 a 495.

234.

Mezi Petrem Kdulincem z Ostromiře, Mikulášem a Jindřichem bratřmi, služebníky jeho, a Alšem z Rizmburka. 1475, 26. června.

[Anno domini ut supra, feria II. post festum sancti Johannis babtiste.] V té při, kteráž jest mezi panem Petrem Kdulincem z Ostromiře, Mikulášem a Jindřichem

bratřími, služebníky téhož pana Kdulince, s jedné, a panem Alšem z Ryzmburka s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: Aby on Aleš tím listem neležel, než když dcky ohledány budú, aby to věno plněno bylo vedle desk, a pak-li by se v tom času přátelsky smluviti mohli, že jim toho KMt přeje. A což se ležení dotýče, jakož jest tím listem on Aleš ležal, zdá-li se jemu o to ležení svrchu dotčené bratry viniti, o to stuojte před purkrabí Pražským; a v tom, kteříž úrokové zadržáni jsú, aby dáni byli, a potom aby úrokové vydáváni byli na ty časy, jakož list svědčí dotavad, dokudž ta pře konce mezi nimi nevezme. Pak což se toho pobrání dotýče, jakož již jmenovaní Mikuláš a Jindřich bratřie vinili jsú jmenovaného pana Alše, poněvadž prve tu věc pan Krušina mezi nimi jednal, rozkázáno jest jim, aby zase před týmž panem Krušínú stáli na tom sněmu, kterýž nyní v Hradci držán bude. A což tu on mezi nimi vyřkne, aby na tom obojí přestali, a pak-li by se i o to přátelsky smluviti mohli, že jim toho JMt přeje. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 100. b. za nálezy č. 62 a 63 v Arch. Č. IV. 300.

235.

Mezi Václavem Tvochem a měšťany Nymburskými. 1475, 26. června.

Anno et die ut supra. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Václavem Tvochem s jedné, a měšťany Nymburskými s strany druhé. Nejprve rozkazuje se jim, aby obojí řeči i skutkem pokoj zachovali. A což se těch dvou lánú dotýče, rozkazuje se jim takto: Aby každá strana polovice pravé požívala užitkuov. A což se řeky Mrliny dotýče, aby také té řeky spolu lovením požívali anebo jí ze spolka najímali, a tak aby jie obě straně užívale až do rozsudku, jedni druhých neutiskující. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 101. b. Srv. nálezy č. 176 a 195 na str. 476 a 483.

236.

Mezi Oldřichem a Štěpánem bratřími Vrchoty, a Arnoštem, Janem i jinými bratřími z Věžník. 1475, 27. června.

Anno ec. ut supra, feria III. ante festum sancti Petri et Pauli. Stala se jest smlúva přátelská a dobrovolná mezi slovútnými Oldřichem a Štefanem bratřími Vrchotami s jedné, a Arnoštem a Janem i jinými jich bratřími z Věžník s strany druhé, o ta o všecka záštíe a škody, kteréž jsú se staly bratřím Vrchotám, i o všecky nechuti a řeči, kteréžto jsú mezi nimi vznikly, a to skrze pana Čěnka z Klinštejna, prokuratora JMti, a pana Pavla z Jenštejna a z Skal, takováto. Jakož jsú sebe nějakými řeči neslušnými dotýkali, povědiono jest jim, že jsú toho učiniti neměli, ta věc aby mezi nimi minula; a na to jsú konečně smířeni. Pak což se škod dotýče,

za ty za všechny škody oni bratří z Věžník mají již psaným bratřím Vrchotám dáti dvě stě kop grošův českých, anebo čtyři sta zlatých uherských, a to na tyto roky dole psané: na svatého Jiříe nyní nejprve příštího sto kop grošův českých anebo dvě stě zlatých uherských, a potom opět druhých sto kop grošův českých anebo dvě stě zlatých uherských na druhého svatého Jiříe v plném roce příštího. A již jmenovaní bratří z Věžník mají jmenovaným bratřím Vrchotám list udělati na pergameně s pečeti visutými a s rukojmiemi dobrými, jakož obyčej jest, a to od dnes ve čtyřech nedělech pořád sběhlých. Což se pak krčmy dotýče, o niž byla také ruoznice, poněvadž jest tak z dáva prve byla a oni Vrchotové tomu odporu prve nečinili, a že by z té krčmy i on Štefan berni bral, když jest na berni královské seděl, rozkázáno, aby oni Vrchotové na té krčmě bratřím z Věžník více nepřekáželi. Pak což se rybníka dotýče, o topenie luk a dědin, JKMT ráčí o tom poručiti Šebieřovskému a purkrabí na Vlašimi, aby oni to mezi nimi ohledali a tu věc mezi nimi rozeznali, a což oni mezi nimi vyřknú, aby na tom přestali; a již aby ty všechny nechuti a zlá vuole, kteráž jest mezi nimi byla, aby mezi nimi minula, a již aby svoji dobří přátelé byli. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 101. b. Srv. nálezy č. 146, 163, 174 a 185 na str. 465, 471, 476 a 479.

237.

Mezi Míkovským a Pakostou. 1475, 28. června.

Anno ut supra, feria IV. ante festum sancti Petri et Pauli. V té při, kteráž jest byla mezi Míkovským s jedné, a Pakostú s strany druhé. Smluveni jsú přátelsky takto: že všechny pře mezi nimi mají minúti; než což se věna dotýče, aby při tom bylo tak zuostaveno, jakož jest prve povédieno. Než což se kněh dotýče, jakož pan Medek se zná, i také kteréž kněz opat má, ty kniehy aby ve čtyřech nedělech vráceny byly v moc poručníka oc.

Registra I. 102. a.

238.

Mezi kněžími hradeckými a sirotky Heřmanovými. 1475, 6. července.

Anno oc. LXXV°, feria V. post festum sancti Procopi. V té při, kteráž jest byla mezi kněžími hradeckými s jedné, a sirotky nebožce Heřmanovými s strany druhé, o to, což se vsi Máslovic dotýče. JKMT a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest již psaným sirotkuom, aby té vsi Máslovic jmenovaným kněžím postúpili, než to obilé, kteréž jest, aby ona Heřmanová s sirotky svými sobě to sklidila k požitku svému, a pakli by se o to obilé i o jiné svrchky spolu smluviti mohli, to mohou učiniti. A což se toho dluhu dotýče slavné paměti krále Jiříeho i také

krále JMti, povědieno jest jim: že JMt ráčí to časem svým opatřiti, což by bylo spravedlivého. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 102. b.

239.

Mezi Kateřinou Houžvicovou a Jiřkem Sekyrským. 1475, 7. července.

[Anno oc. LXXV°, feria VI. post festum Procopi.] V té při, kteráž jest byla mezi paní Kateřinú Húžvicovou s jedné, a Jiřkem Sekyrským s strany druhé. Stala se jest smlúva dobrovolná skrze tyto pány, to jest pana Viléma z Ryzmberka a na Rabí, nejvyššieho komorníka královstvie Českého, pana Čenka z Klinštejna, prokuratora KMti, pana Jindřicha a pana Pavla bratří z Jenštejna a z Skal, a Albrechta Ojieře z Očedělic, purkrabie hradu Pražského, takováto: Aby on Jiřk paní Kateřině list udělal na padesát kop grošuv českých, anebo na sto zlatých uherských, a list aby svědčil, že jie plniti má tu summu i s úrokem na svatého Jiříe najprve příštíeho. Pakli by jie té summy hlavnie nedal a nesplnil na již psaný čas, tehdy aby jie list svědčil, aby z těch peněz úrok jie paní Kateřině on Jiřk platil, dokudž by strana straně puol léta napřed věděti nedala; a ten list aby udělán byl dříve svatého Bartholoměje a konečně položen byl den svatého Bartholoměje příštíeho u pana Čenka prokuratora JMti anebo u pana Pavla Skalského; a list aby takový byl na jich schválenie. Pakli by v tom času jmenované panie Kateřiny pán buoh smrti neuchoval, slíbil jest týž Jiřk rukú dáním panu Čenkovi a Václavovi, kuchmistru královskému, že ten list má jim udělati a dokonati, jakož svrchu dotčeno jest, aby jim svědčil k jich ruce nebo jednomu z nich, ač by kterého buoh smrtí neuchoval. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 104. a. za nálezy č. 64 a 65 v Archivu Č. IV. 301.

240.

Mezi Václavem Nosákovcem a Kerunkem spolu s jeho manželkou. 1475, 7. července.

Anno domini oc. LXXV°, feria VI. post festum sancti Procopi. V té při, kteráž jest byla mezi Václavem Nosákovcem s jedné, a Kerunkem a manželkú téhož Kerunka s strany druhé. Stala se jest dobrovolná smlúva skrze svrchupsané pány: napřed aby všecky nechuti a dotýkánie řečí, to vše aby mezi nimi minulo, a on Nosákovec aby Kerunkovi pánev navrátíl. Item on Nosákovec XXIV ovcí má jemu dáti a navrátiti. Item ještě týž Nosákovec má témuž Kerunkovi dáti X kop grošuv miešenských, aby se z hospody vypravil. A tak o všecky věci, což jest bylo mezi nimi, konec a miesto učiněno jest i o to ležení, jakož jest listem pastorek jeho ležal. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 105. a.

241.

Mezi Čeňkem z Klinštejna, prokurátorem král., a Petříkovou ze Špitálu a její mateří.
1475, 7. července.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Čeňkem z Klinštejna, prokurátorem KMti s jedné, a Petříkovú ze Špitálu a mateří její s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu, i ráčil jest JMt se pány povědieti takto: Že JMt nyní v této míře má málo raddy při sobě, a JMt nerad by věděl, by se co které straně ukrátiti mělo, i ráčil jest toho odložití až do sněmu, kterýž nejprve držán bude, a to z té příčiny, jakož ona Petříková s mateří svú táhly se na staré dcky, a tu při tom sjezdu JMt ráčí o to raddu vzieti, a v tom času ráčí JMt komorníka staviti, aby na obojie veden nebyl. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 106. a.

242.

Mezi Rackem z Kocova a měšťany Budějovskými. 1475, 28. července.

Annorum domini oc. LXXV°, feria VI. post festum Jacobi apostoli. V té při, kteráž jest mezi panem Rackem z Kocova s jedné, a měšťany Budějovskými s strany druhé oc.

Registra I. 106. a. za nálezem č. 66 v Archivu Č. IV. 302. Otištěn tento nález v témže dílu Arch. Č. na str. 73.

243.

Mezi Jindřichem z Nemošic a Veronikou z Chlumu. 1475, 28. července.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi Jindřichem z Nemošic s jedné, a paní Veronikú z Chlumu s strany druhé. JKMt ráčil jest tu věc poručiti panu Mikulášovi z Lanštejna, nejvyššímu písaři desk zemských království Českého, a panu Pavlovi z Jenštejna a z Skal, což se škod dotýče. Jakož ona paní Veronika vinila jeho Jindřicha na místě sirotčiem nebožtíka Makovského, i vypovědiedi jsú jmenovaní páni mezi nimi takto: aby on Jindřich jie paní Veronice dal dvě kopě grošuv českých, a to ve čtyřech nedělech pořád sběhlých, za ty za všechny škody, a jiné všechny věci aby mezi nimi minuly. Actum ut supra.

Registra I. 106. a.

244.

Mezi Křištoforem a Sigmundem bratřími z Wartmberka, a jich strýci Sigmundem a Jiříkem z Wartmberka. 1475, 29. července.

[Anno ut supra, sabbato post festum sancti Jacobi apostoli.] V té při, kteráž jest mezi panem Křištoforem a panem Sigmundem bratřími z Wartmberka a na Děčíně s jedné, a pány Sigmundem a Jiříkem též z Wartmberka strýci jmenovaných

bratří s strany druhé. Jakož jest bylo rozkázáno panu Jiříkovi, aby bratřie jeho, kterýchž se ta věc dotýče, osobně před JKMtí stáli, a pakli by osobně státi nemohli, ale aby listy své poslali s plnou mocí: tu opět pan Jiřík jest stál, ale bratřie jeho nestáli ani koho od sebe s plnou mocí poslali vedle toho, jakož jest bylo jemu rozkázáno. I rozkázáno jest opět KMtí a pány raddú JMti, aby on pan Jiřík i bratřie jeho, kohož se ta pře dotýče, také i otec jich aby stáli o sněmu nyní naiprvé přístiem, a jestliže by která strana beze lsti státi nemohla, ale ten nebo ti aby poslali listy své s plnou mocí k zisku i k ztrátě. A jestliže by která strana na již psaný čas nestála, že JKMt s raddú svú ráčí říci to, což za spravedlivé jest. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 107. a. za nálezem č. 67 v Archivu Č. IV. 303. Srv. nálezy č. 69, 78 a 90 v Archivu Č. IV. 304, 308 a 316.

245.

Mezi měšťany Rakovnickými a Mikulášem Jidáškem, Janem Kokrdou a Kateřinou Sveřepcovou. 1475, 12. srpna.

Anno dc. LXXV°, sabbato ante Assumpcionem beate Marie virginis. V té při, kteráž jest mezi měšťany Rakovnickými s jedné, a Mikulášem Jidáškem, Janem Kokrdou a paní Kateřinou Sveřepcovou s strany druhé. KMt a páni radda JMti vyslyševše obojí stranu i majestát týchž Rakovnických, i rozkázáno jest KMtí a pány takto: aby oni Rakovničtí již jmenovaných lidí žádnú věc mimo jich spravedlivé poplatky více neobtěžovali, než což z práva platiti mají, aby oni Rakovničtí do komory JKMtí přijímali, a jiných všech obtížení nyní aby prázdni [byli], a což by JMt jim dále rozkázal, aby se v tom tak zachovali. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Ryzmberk, marescallo Regie Majestatis, Bernhardo Bierka de Nasile, Bohussio de Drahobudicz et Johanne de Necztin dicto Beneda. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 108. a. za nálezem č. 68 v Arch. Č. IV. 303.

246.

Mezi mladým Pětipeským a služebníkem Jana Jence z Janovic. 1475, 12. srpna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Pětipeským mladým s jedné, a služebníkem páně Jencovým s strany druhé. KMt se pány raddú vyslyševše obojí stranu, což se dotýče práva a obdarování KMtí, i rozkázáno jest takto: Poněvadž to právo a ta výprosa nepřišla jest spravedlivě na KMt, aby služebník páně Jencov tu výprosu z desk propustil tak, aby sirotci nehynuli. A bude-li se zdáti které straně druhú stranu z čeho vinití, aby sebe právem hleděli. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 108. a.

247.

Mezi Čenkem z Klinštejna, prokurátorem král., a Bořkem z Dohalic. 1475, 24. srpna.

[Anorum domini ꝛc, ipso die sancti Bartholomei.] V té při, kteráž jest mezi panem Čenkem z Klinštejna, prokuratorem KMti na místě KMti s jedné, a Bořkem z Dohalic s strany druhé. Což se toho člověka JKMti zápisného Boře dotýče, kteréhož jmenovaný Bořek do vazby své vsadil, páni radda JKMti rozkázali jsú takto: Aby on Bořek toho již jmenovaného člověka propustil a jeho svobodna učinil, a rok se jim o to pokládá, aby stáli přede pány na hod Všech Svatých příštích, a v tom času aby ten člověk utiskán nebyl ani k prodaji aby tištěn nebyl. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 110. a. za nálezy č. 69—71 v Arch. Č. IV. 304 a 305.

248.

Mezi Janem z Postupic a Dorotou Milotickou. 1475, 26. srpna.

Anno ꝛc. LXXV°, sabbato post festum sancti Bartholomei. V té při, kteráž jest mezi panem Janem z Postupic s jedné, a pannú Dorothú Milotickou s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest takto: Jestliže by pan Jan nedal panně Dorothě hlavnie summy na svatého Martina příštího, tehdy má jie list udělati pod pečeti svú i pod pečeti jiných dobrých lidí, aby jie hlavní summu položil na svatého Jiří příštího anebo dvě neděli po světiem Jiří, a k tomu vedle té summy XL zlatých uherských aby také položil při témž času. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 111. b.

249.

Mezi Rackem z Kocova a měšťany Budějovskými. 1475, 8. listopadu.

Registra I. 111. b. Výpověď ta vytištěna v Archivu Č. IV. str. 76.

250.

Mezi Janem Šlechticem z Mrdic a Markétou ze Seslavec. 1475, 17. listopadu.

Anno domini MCCCCLXXV°, feria VI. post festum sancti Martini. V té při, kteráž jest mezi panem Janem Šlechticem z Mrdic s jedné, a pannú Margethú sirotkem z Seslavec s strany druhé. KMt se pány raddú vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest KMti a pány takto: Aby Jan Šlechtic tomu nálezu KMti a panskému dosti učinil a tu ves vypravil a jmenované Margethě jie postúpil, anebo aby se s ní vedle vuole jejie smluvil, a to dříve Středopostie. A pakli by toho neučinil, tehdy pokládá se jim rok, aby stáli před JKMti na Středopostie nynie nejprve příští, a tu což dále jmenovanému Janovi Šlechticovi od KMti a pánuov rozkázáno bude, aby tomu dosti učinil. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 113. b.

251.

Mezi Janem z Roupova, hofmistrem dvoru královského, spolu s Olkmarem, a Petrem Řepnicí.
1476, 1. ledna.

Anno domini MCCCCLXXVI°, feria II. ante Epiphaniam domini. V té při, kteráž jest byla mezi panem Janem z Rúpova, hofmistrem dvoru královského, a Olkmarem i jinými rukojmiemi, kterýžto Olkmar měl plnú moc od jiných rukojmí, s strany jedné, a Petrem Řepnicí s strany druhé. Páni radda JMti vyslyševše obojí stranu i také list hlavní neporušený, k kterémužto Petr Řepnic neodpíral, i vypověděli páni na místě královském takto: Poněvadž jsta dva jistce v listu a druhý ještě živ jest, aby on Petr Řepnice, poněvadž statek bratra svého drží, aby polovici summy hlavnie, škod i také úrokuov jim rukojmiem dal a zaplatil, nebo se s nimi smluvil vedle vuole jich podle listu; a druhého jistce, poněvadž jest živ, mají před sebou. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 114. a.

252.

Mezi mistrem Mikulášem, úředníkem od desk, a Jindřichem Kárníkem. 1476, 5. ledna.

Anno domini oc. LXXVI°, feria VI. ante Epiphaniam domini. V té při, kteráž jest byla mezi mistrem Mikulášem, úředníkem od desk s jedné, a Jindřichem Kárníkem s strany druhé, což se dotýče dvoru poplužního v Svrabově. Jakož jest Jindřich pravil, že by měl obdarování slavné paměti krále Jiřího i také krále JMti, ale on Jindřich toliko jest řeči mluvil, a ničímž nedovodil, ale on mistr Mikuláš obdarování své, kteréž od JKMTi má, to jest dckami okázal a na vrch práva vedl a dovedl gruntovně. I rozkázáno jest od KMTi skrze pány raddu, aby on Jindřich Kárník mistra Mikuláše na pokoji nechal, a na tom jmenovaném dvoře aby jemu více žádné překážky nečinil. Presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Nicolao de Lanssteyn, supremo notario regni Bohemie, Czenkone de Clinssteyn, procuratore Regie Majestatis, Henrico et Paulo fratribus de Genssteyn et Skal, Alberto de Oczedielicz, pro tunc burgrauio castri Pragensis, et quam plurium aliorum assistencium. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 114. b. za nálezem č. 72 v Archivu Č. IV. 305.

253.

Mezi Kateřinou a Janem Přezleckým. 1476, 5. ledna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest byla mezi pannú Kateřinú s jedné, a Janem Přezleckým s strany druhé. KMT se pány vyslyševše jich pře i odpory i také svědomie, poněvadž svědek její vyznal, což se Kule dotýče, že jest jě slíbil dáti padesáte kop, aby na něho něco nepronášela, a on Přezlecký pravil

a odpieral, že jest jie nic nesliboval, a poněvadž jest to pronesla, on Přezlecký nenie jie nic povinen plniti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 115. a. Srv. nález č. 220 na str. 491.

254.

Mezi Mikšem Křečovským a Petrem Peřinou. 1476, 9. ledna.

Anno domini ut supra, feria III. post Epiphaniam domini. V té při, kteráž jest opět mezi Mikšem Křečovským s jedné, a Petrem Peřinou s strany druhé. Jakož jest bylo prve rozkázáno pány, aby Mikeš list zjednal od Kořečka, že jeho Peřinu propúštie, a toho jest Mikeš neučinil: ještě páni pro lepší mezi nimi rozkazují, aby on Peřina od datum dnes ve čtyřech nedělech jemu Mikšovi těch dvaceti zlatých uherských položil u pana Beneše, mincmestra na Horách Kutnách, anebo u kohož on káže, a on Mikeš má zjednati v těch čtyřech nedělech list od jmenovaného Kořečka, že ho Peřinu z toho propúštie, a více jeho Peřinu napomínati nemá. Nebo aby jemu Peřinovi ujistil dobrými rukojmiemi na schválenie jmenovaného pana Beneše, že on Kořeček Peřiny ani kto jiný jmenem jeho nemá napomínati z toho dluhu nadepsaného. A když se tak stane, tehdy on pan Beneš anebo komuž on poručí, mají vydání býti jmenovaní zlatí Mikšovi bez odpornosti. A což se pak dotýče o novú službu, což se naň dostane, jakož jest také mezi nimi ruoznice, že on Mikeš chce, aby jemu dána byla, a on Peřina odpieral toho a pravie, že jest tu službu u něho koupil a že to muož provézt, a na to jemu i některé peníze dával, poněvadž v té věci duvoduov přede pány nemají, takto se jim rozkazuje: Napřed jestliže se mohou přátelsky smluviti, že se jim toho přeje; pakli by se smluviti nemohli a na JKMTi roku žádali, že jim JKMT rok složiti ráčí, a což kto provede, ten toho požive. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 115. a.

255.

Mezi Karlíkem z Chřenovic a Benešem z Krasenovic. 1476, 15. března.

Anno domini MCCCCLXXVI°, feria VI. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi Karlíkem z Chřenovic s jedné, a Benešem z Krasenovic s strany druhé. Páni radda vyslyševše obojí stranu i jich svědomie listnie přeslyševše, což se nějakého lesu dotýče v Radimovicích, i odložili jsú jim páni roku do středy Středopostie příští, a tu aby vystavili svědomie osobnie i také spravedlnost tu, ktož by z nich dckami co pokázati mohl, aby na týž den okázal; a tu aby se žádný ničímž nevymlúval, a tu, což kto okáže a provede, ten toho požive. Actum ut supra.

Registra I. 116. a.

256.

Nález Elišce a Anežce sestrám Ronovským. 1476, 15. března.

Anno et die ut supra. Jakož jest byl rok položen od KMti paní Elišce a paní Anežce Ronovské, aby stály se všemi potřebami svými i s listy zápisnými, kteréž mají, i žádáno jest jim za prodlení roku; a JKMt k prosbě páně Zdenkově i jiných pánuv raddy JMti i také jich přátel ráčil jest jim prodlení roku dáti, aby stály na Středopostie neb dvě neděle konečně po Středopostí, a tu aby okázaly spravedlnosti své a peníze vzaly vedle zápisuov svých. Také rozkázáno jest jmenované Anežce i sestře jejie, aby na tom zboží zápisném žádných škod nečinily ani dopůštěly činiti, lesuov aby nedaly mýtiti ani rybníkuov loviti, také aby s těch lidí žádných nespravedlivých daní ani poplatkuov v tom času nebraly. Pak-li by přes to učinily, samy by sebu vinny byly. A že JKMt ráčí jim dáti peníze jich vedle vyhledání registr; pakli by co přes to okázaly kterou spravedlnost svú, i té mají také užiti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 116. a.

257.

Mezi Janem Hrozkem a Kamským. 1476, 15. března.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Janem Hrozkem s jedné, a Kamským s strany druhé, páni radda JKMt vyslyševše obojí stranu i také svědomie jich, na kteréž jsú se obojí táhli, i rozkázáno jest KMti a pány takto: aby on Hrozek jemu Kamskému plnil vedle listu, a to ve dvou nedělí pořád zběhlých, a on Kamský určen jest pode sty kopami. Což se té pře dotýče, z čehož jeho on Hrozek a rukojmie jeho viniti budú, aby jim Kamský práv byl po splnění Hrozkově třetí den; a tu což JKMt se pány vypovie, aby tomu Kamský dosti učinil. A za téhož Kamského jest rukojmie pan Štěpanický. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 116. b.

258.

Mezi Janem Přebožským a Jiříkem z Želetavy a Magdalenou, manželkou jeho. 1476, 15. března.

Panu Janovi Přebožskému a Jiříkovi z Želetavy a Mandeleně manželce jeho položen jest jim rok již šestý, aby stáli o sněmu nyní nejprve přístiem k konečnému rozsudku. A jestli že by již na jmenovaný čas nestáli, že již JKMt ráčí se pány to říci, což za spravedlivé jest vedle svolenie a zuostanie všie země. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 116. b. Srv. nález č. 79 v Archivu Č. IV. str. 309.

259.

Mezi Frydrychem Ojřeem a Mikulášem z Holohlav. 1476, 30. března.

Anno ut supra, sabbato ante festum sancti Ambrosi. V té při, kteráž jest mezi Frydrychem Ojřeem s jedné, a Mikulášem z Holohlav s strany druhé. KMt se pány vyslyševše obojí stranu, i vypovědieno mezi nimi takto: Aby on Mikuláš summu hlavní od Frydrycha Ojře přijal, a což jest proležal a proškodoval v zápo-vědi KMti, to aby sám zaplatil. Dále pak zdá-li se témuž Mikulášovi z kterých škod více vinití jeho Ojře, o to aby stáli před KMti k rozeznání toho KMti a pánuov. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 117. a. za nálezem č. 73 v Archivu Č. IV. 306.

260.

Mezi měšťany Kutnohorskými a Janovským. 1476, 3. dubna.

Anno domini oc. LXXVI°, feria IIII. ante festum sancti Ambrosi. V té při, kteráž jest mezi poctivými měšťany našimi od Hory Kuthny s jedné, a Janovským s strany druhé. KMt a páni radda vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jest mezi nimi takto: Což se toho dvoru a těch tří kop platu dotýče, o něž jest mezi nimi ruoznice, aby toho nechali až do práva, a kdyžkoli práva puojdú, budú-li se chtieti súditi, to budú obojí mieti před sebu. A což se pak dotýče listu zápisného, kterýžto on Janovský od KMti má, povědieno jest jim, že KMt ráčí časem svým dva z pánuov raddy k panu mincmestrovi přidati, aby oni tu věc mezi nimi ohledali, a což oni jim dále rozkáží, aby to strany přijaly a na tom přestaly. A budú-li se moci přátelsky sami smluviti, že jim toho KMt přeje. Actum ut supra.

Registra I. 118. a. za nálezem č. 74 v Archivu Č. IV. 306.

261.

Mezi Janem z Kunštatu a Janem Braumem ze Zop. 1476, 3. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Janem z Kunštatu a na Teplštejně s jedné, a Janem Braumem z Zop a jinými jeho se přidržejícími s strany druhé. Král JMt slyšav jich pře i odpory s obů stranů, takto JMt mezi nimi rozkazuje: Aby obojí o to stáli, což se věžňuov dotýče, aby prázdní byli; a když věžňové prázdní budú, což se peněz dotýče, bude-li která strana roku žádati, že JKMt ráčí jim o to rok položití a je slyšeti. A což JMt rozkáže o těch penězích, tak se staň.

Registra I. 118. a.

262.

Mezi Janem Fremutem z Stropčic, hejtmanem Hradeckým, a měšťany Novoměstskými Vítkem Ráčkem a Pavlem Kroupou. 1476, 1. června.

Anno ut supra, sabbato post festum sancti Urbani. V té při, kteráž jest byla mezi Janem Fremutem z Stropčic, hejtmanem Hradeckým s jedné, a Vítkem Ráčkem a Pavlem Krupú, měšťany Novoměstskými s strany druhé. Jakož již jmenovaní vinili jsú Jana Fremuta z dluhu nebožtíka Zdislava bratra jeho oc, KMt se pány vyslyševše obojí stranu, i rozkázáno jim, poněvadž on Fremut provedl dckami, že jest Zdislav bratr jeho dielný, aby sebe právem hleděli, když práva puojdú. Actum anno ut supra.

Registra I. 120. b. za nálezy č. 75—77 v Archivu Č. 306—308.

263.

Mezi Jarošem a Závaší spolu s Janem Litmírem. 1476, 11. června.

Anno domini oc. feria III. ante festum Viti. V té při, kteráž jest byla mezi Jarošem s jedné, a Závaší a Janem Litmírem s strany druhé. Jakož již mnohokrát rok jest jim byl spolu pokládán více než přes právo, tu jsú jmenovaní Závaše a Jan Litmír vždycky stávali k rokuom položeným jakožto poslušní, ale on Jaroš nikdiež jest nestál k rokuom položeným ani koho od sebe s plnú mocí poslal. I ráčil jest JKMt se pány raddú již jmenovaným proti Jarošovi za právo dáti v té při. A ten statek, kterýžto byli v Čáslavi zastavili, ráčil JKMt Čáslavským psáti, aby jim propuštěn byl. Presentibus dominis: Wilhelmo de Ryzmberk, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz, supremo burgrauio Pragensi, Paulo et Henrico fratribus de Genssteyn, Johanne de Rupow, magistro curie regalis et quam plurium aliorum. Actum ut supra.

Registra I. 120. b.

264.

Mezi Jindřichem Šanovcem a Eliškou Mládencovou. 1476, 21. června.

Anno oc. ut supra, feria VI. post festum Viti. V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Šanovcem s jedné, a paní Elškú, vdovou nebožtíka Mládencová s strany druhé. KMt se pány vyslyševše obojí stranu i také jich listovnie svědomie, i ráčil JKMt se pány toho jim z hodné přčiny odložiti až do súdu dvorského, aby stáli bez pónonu, a kteráž strana proti druhé křiva nalezena by byla, aby škody opravila druhé straně. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 121. a.

265.

Mezi Zvěstem a Hanouškem z Přitočna. 1476, 22. června.

Annorum domini oc. LXXVI°, sabbato post festum sancti Viti. V té při,

kteráž jest mezi Zvěstem s jedné, a Hanúškem z Přietočna s strany druhé. KMt se pány vyslyševše obojí stranu, což se sirotka dotýče, i rozkázáno jest KMtí a pány, aby on Zvěst v tom poručenství trval až do let toho sirotka a opatroval, aby se tomu sirotku škoda nestala. A když sirotek k letuom přijde, bude-li se zdáti sirotku Zvěsta z čeho viniti, to bude moci týž sirotek učiniti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 122. a.

266.

Mezi Bohuslavem ze Špitálu spolu se synem jeho a sirotky Petříkové. 1476, 21. června.

V té při, kteráž jest byla mezi Bohuslavem z Špitálu s jedné a synem jeho, a nebožce Petříkovú a sirotky jejími s strany druhé. Jakož jest v prvniem zápisu bylo rozkázáno, aby on Bohuslav ty sirotky opatroval, v ničemž jich neopouštěje, a JKMt se pány porozoměvše tomu, že by se spolu zbýti nemohli, i vypovědieno jest KMtí a pány toto: Aby on Bohuslav s synem svým jmenované Petříkové a sirotkuom jejím vydávali X kop grošuv českých do roka, počnúc na svatého Havla nyní nejprve příštího pět kop grošuv českých, a na svatého Jiříe potom budoucího též také pět kop grošuv. A tak potom každá léta aby jim vydávali po již jmenovaných po desieti kopách dotavad, dokavadž by KMt se pány jiného jim nerozkázali. Actum anno ut supra, feria VI. ante festum Johannis baptiste.

Registra I. 122. a. za nálezem č. 78 v Archivu Č. IV. 308. Srv. nález č. 191 na str. 482.

267.

Mezi Augustinem z Dlouhé Vsi a Annou Žiželskou. 1476, 16. července.

Annorum domini oc. LXXVI°, feria III. post Diuisionem apostolorum. V té při, kteráž jest mezi Augustinem z Dlouhé Vsi s jedné, a paní Annú Žiželskú s strany druhé. KMt se pány vyslyševše jich pře i odpory, poněvadž jsú se obojí táhli na dcky, JKMt rozkázal jest dcky ohledati; tu jest paní Anna dcky okázala, ale on Augustin těch desk, kteréž na Karlštejně jsú, na kteréž se táhl, v této mieře nemohl okázati, a proto ta pře odkládá se až do súdu a práva zemského, však bez pohoršení každému jeho pře. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 123. a. za nálezem č. 79 v Archivu Č. IV. 309.

268.

Mezi Marketon z Adrspachu a Annou Šárovcovou. 1476, 17. července.

Anno domini ut supra, feria IV. post Diuisionem apostolorum. V té při, kteráž jest mezi paní Margethú z Adrspachu s jedné, a paní Annú Šárovcovú s strany druhé. Jakož mnohokrát pokládání jsú jim rokové před KMtí, tu jest Jan Přebožský od paní Margethy manželky své stával s plnú mocí na roky jim položené více než

přes právo, a pro takové jejie paní Anny Šarovcové nestánie dáno jest jí paní Margethě KMtí a pány v té při za právo.

Registra I. 123. a.

269.

Mezi Arnoldem z Pojetic a Michalcem z Nučnic. 1476, 20. září.

Anno ut supra, feria VI. ante festum sancti Mathei apostoli. Ta pře, kteráž jest mezi Arnoltem z Poetic s jedné, a Michalcem z Nučnic s strany druhé, odložena jest KMtí a pány až do súdu a práva zemského oc.

Registra I. 124. a. za nálezy č. 80 a 81 v Arch. Č. IV. 310.

270.

Mezi Janem Kolodějem a Bohuňkem Jiskrou. 1476, 21. října.

Annorum domini oc. LXXVI°, feria II. ante festum sanctorum Simonis et Jude apostolorum. V té při, kteráž jest mezi Janem Kolodějem s jedné, a Bohuňkem Jiskrú s strany druhé. KMt se pány vyslyševše jich pře i odpory, i rozkázáno jest KMtí a pány takto: Aby se zachovali vedle smlúvy a tu sobě drželi; a dále tu věc ráčil jest JKMt poručiti panu Vilémovi Krušinovi z Lichtmberka a panu Petrovi Gdulincovi z Ostromiře, aby oni obešlíce Mathěje, úředníka páně Janova Tovačovského, a vyslyšiece ty jich smluvce, rozkázáním KMti konec mezi nimi učinili. A což oni vyřknú a vypovědie, na tom aby obojie strana přestala. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 124. b. za nálezem č. 82 v Archivu Č. IV. 310.

271.

Mezi Janem z Wartenberka a jeho syny Sigmundem a Jiříkem, a Kryštofem a Sigmundem bratřími z Wartenberka. 1476, 23. října.

Annorum domini oc. LXXVI°, feria IV. ante Simonis et Jude apostolorum. V té při, kteráž jest mezi panem Janem starým Dě[č]ínským z Wartmberka a Sigmundem a Jiříkem, syny téhož pana Jana s jedné, a Kryštoforem a Sigmundem bratřími též z Wartmberka a na Děčíně, s strýci jich s strany druhé. Jakož mnohokrát jsú KMtí a pány raddú slyšáni, a opět JKMt vyslyšav je, i rozkázáno jim obojím, aby se zachovali při poslednie výpovědi, všech nesnází a puotek mezi sebou nečiniece. Actum ut supra.

Registra I. 126. b. za nálezem č. 83 v Archivu Č. IV. 311. Srv. nález č. 244 na str. 500.

272.

Mezi Heřmanem z Wartenberka a Mikulášem Okáčem. 1476, 24. října.

Anno oc. LXXVI°, feria V. ante Simonis et Jude apostolorum. V té při, kteráž jest mezi panem Heřmanem z Wartmberka a na Zveřeticích s jedné, a Miku-

lášem Okáčem s strany druhé. Což se dotýče sirotkuov nebožce Chvistonoského a Zdeňka Prorubského, tak jakož týž pan Heřman pravil jest, že jest jemu ten statek svěřen od Mathěje Brnického, aby tomu sirotku nebožtíka Zdeňka Prorubského toho statku dochoval, ale on Mikuláš Okáč odpieral jest a pravil, že jest on toho učiniti nemohl, neb k tomu práva neměl, a že jemu dcky nesvědčie, než toliko do jeho života. A na tu řeč král JMt kázal jest dcky pánuom ohledati, a tak se našlo, že téměř Mathějovi dcky nesvědčie, než toliko do života. I tu král JMt se pány vypověděli takto mezi nimi, aby týž pan Heřman toho statku postúpil o masopustě přístiem Mikulášovi Okáčovi, poručníku Chvistonoského sirotkuom, vymlátě zrno, a pšce aby tu nechal pro dobytek, a že pro to jeho postúpenie jmenovaný pan Heřman on ini jeho dědicové nemají žádné škody mieti od týchž sirotkuom [sic] ini od žádného jiného.

Registra I. 126. b.

273.

Mezi Čěnkem Kunou z Kunštatu, a Janem a Albrechtem bratřími z Lukavice. 1476, 29. listopadu.

Anno 3c. LXXVI°, feria VI. post festum Katherine. V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem Kunú z Kunštatu s jedné, a Janem a Albrechtem bratřími z Lukavice s strany druhé. KMt se pány vyslyševše obojí stranu, poněvadž druhá odporná strana volala se jest na právo, žádající, aby při právu a řádu zuostavena byla, i ráčil jest JKMt té pře odložiti až do práva a soudu zemského, aby sebe právem hleděli. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 128. a. za nálezem č. 85 v Archivu Č. IV. 313.

274.

Mezi Janem Přebožským a témiže bratřími z Lukavice. 1476, 29. listopadu.

Anno et die ut supra. Také pan Jan Přebožský v též při připověděl se jest před KMtí a pány, právě se mieti lepší spravedlnost, nežli kto jiný v té při, a žádaje rozeznání s jmenovanými bratřími. I odloženo jest týmž obyčejem do soudu a práva zemského; a tu ktož lepší právo z nich k nápadu KMti okáže, ten toho poživě. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 128. a.

275.

Mezi Křížkem a Jílkem Rybou. 1476, 29. listopadu.

Anno 3c. LXXVI°, feria VI. ante festum sancti Andree apostoli. V té při, kteráž jest mezi Křížkem s jedné, a Jílkem Rybú s strany druhé. Což se dotýče sbožie z Sluštíc, KMt se pány slyševše dcky i také listy 3c, JKMt se pány ráčil jest tu věc vážiti, i rozkázáno jest mezi nimi takto: aby každý z nich zuostali při držení svých, tak jakož kto všel v drženie a požívání, tak každý spravedlnosti své

užívaje, jeden druhému žádných útiskuov nečině ani překážek, v tom se tak spolu zachovávali až do súdu a práva. A bude-li se zdáti které straně stranu druhú viniti, budú moci sebe právem hleděti. A což se kostelníeho podacieho dotýče, aby od nich obojích kněz hodný volen byl, a což kto z nich k té faře anebolito knězi spravedlivě učiniti má, to aby obojí učinili bez odporu. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis: Wilhelmo juniore de Ryzmberk et in Rabii, supremo camerario regni Bohemie, Johanne de Janowicz, supremo burgrauio Pragensi, Alberto de Colowrath in Nowo Castro, Henrico de Gensstein, Bernhardo Bierka de Nasile, Alberto de Oczedielicz dicto Ogierz, burgrauio castri Pragensis, et quam plurium aliorum in presencia existencium.

Registra I. 128. b.

276.

Mezi Bohuslavovou ze Špitálu a Šindelovou. 1477, 7. února.

Anno domini MCCCCLXXVII^o, feria VI. post purificationem beate Marie virginis. V té při, kteráž jest mezi Bohuslav[ov]ú z Špitálu s jedné, a Šindelovou s strany druhé. Jakož sú již mnohokrát slyšány, pak již páni radda vyslyševše strany, na konec a na miesto takto mezi nimi rozkázáno: Jakož se jest Bohuslavová znala k některým věcem, že jest pobrala po smrti sestry Šindelové, aby to, k čemuž se znala, aby jie Bohuslavová Šindelové ty věci pobrané ve dvou nedělí navrátila anebo aby se s ní vedle vuole jejie umluvila. Pak jakož ona Šindelová pravila, že by více pobrala Bohuslavová: i bude-li moci ona Šindelová svědomím provésti, že jest více pobrala, než se jest znala, ta se jie cesta nezavírá, by jie z toho viniti neměla. Actum ut supra.

Registra I. 131. b. za nálezem č. 86—89 v Archivu Č. IV. 313—315.

277.

Mezi sestrami z Tuněchod a Viktorinem z Kunčeho. 1477, 1. března.

Sabbato ante translacionem sancti Wenceslai. V té při, kteráž jest mezi paní Machnú, Dorothú a Adličkú sestrami z Thuněchod s jedné, a mezi Viktorinem z Kunčeho s strany druhé. Ta pře odložena jest KMtí a pány až do řádu a súdu zemského oc.

Registra I. 132. a.

278.

Mezi Mikulášem Daksem z Hamrštejna a Pavlem ze Svojšic, sekretářem. 1477, 18. března.

Anno oc. ut supra, feria III. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem Daksem z Hamrštejna s jedné, a Pavlem z Svojšic sekretářem s strany druhé. Jakož jest týž Daks vinil Pavla sekretáře, že by syn jeho zsekal provazy u sieti a některé věci že jemu pobral, tu kdež jest myslivec jeho

lécel na jiném a ne na jeho, a on Pavel pravil, kterým během jest ta věc přišla; a král JMt se pány vyslyšav je, i takto JMt ráčil rozkázati: Poněvadž téhož Daksu myslivec nenie postižen na jeho poli, než na jiném poli, i což se jest koli stalo, že se jest toho státi nemělo, a proto což jest témuž Daksovi pobráno, aby zase jemu navraceno bylo v pondělí najprve příští. A což se těch provazuov zsekaných dotýče, ta škoda aby okázána byla panu Mikulášovi a panu Čenkovi, a což oni jim dále rozkáží, aby obojí na tom přestali. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 133. a. za nálezy č. 90 a 91 v Archivu Č. IV. 316.

279.

Mezi Bohuší z Drahobudic a Pavlem ze Svojšic, sekretářem. 1477, 19. března.

Anno domini oc. LXXVII°, feria IV. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi panem Bohuší s jedné, a Pavlem sekretářem s strany druhé o to, což se dotýče služebníka Bohušova. Jakož sú se obojí vinili, a k tomu on Bohuše list měšťan Kúřimských jest okazoval, jím jako dovodě, že by služebníku jeho ta věc se bez viny stala; a on Pavel také pravil, že by toho svědomie široké měl, z čeho jest ta sváda přišla a co jest mluvil téhož Bohuše služebník a že toho nynie svědomie nemá, a to proto pravě, že jest nevěděl, z čeho by jeho Bohuše chtěl viniti; i takto JKMt se pány rozkazuje: aby oni obojí svědky své osobně před purg-mistrem a konšely v městě Kúřimi, kdež ta věc se jest stala, postavili, a oni aby je vyslyšeli vedle potřebsnosti, a vyslyšec je, tu věc dali KMti napsanú; a to aby [se] stalo v tuto sobotu nynie najprve příští. A k tomu JMt pokládá jim rok, aby stáli v pondělí najprve příští s potřebami svými, čehož by která strana k své při potřebovala, a tu JMt ráčí je slyšeti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 139. b.

280.

Mezi Mikulášem Daksem z Hamrštejna a Přebožským z Zásmuk. 1477, 19. března.

Anno domini oc. LXXVII°, die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem Daksem z Hamrštejna s jedné, a panem Přebožským z Zásmuk s strany druhé. Jakož on Daks vinil jest Přebožského, že by jemu nekladl platu odhádaného, a on Přebožský odpieral, že by k tomu práva neměl, a tak obojí táhli se na dcky; i ohledány jsú dcky, kteréžto obojie straně znějí, a na některé dcky také registříkové okazování, kterýchžto desk dole nenie. I takto se jim rozkazuje KMti a pány: Poněvadž některých spravedlností svých okázati nemohú, na kteréž se obojí táhnú, i odkládá se jim toho až do sádu zemského, a tu při tom aby sebe právem zemským hleděli, a že každá strana rozoměti muože, co potom jie k zisku i k ztrátě má přijíti. Actum anno et die ut supra, presentibus dominis ut supra.

Registra I. 135. a.

281.

Mezi Oldřichem Dubanským a Machkem z Mělníka. 1477, 21. dubna.

Anno oc. LXXVII°, feria II. ante festum sancti Marci. V té při, kteráž jest mezi Oldřichem Dubanským s jedné, a Machkem z Mělníka s strany druhé, což se dotýče výplaty vsi Zelčína. Jakož Václav Vlinský jsa držitel té vsi, od KMti obeslán jest byl, aby své peníze vzal a vsi postúpil, a v tom JMti obeslán tu ves prodal jest jmenovanému Dubanskému, a že týž Vlinský učinil jest to JKMtí k lehkosti, jako by nějaká křivda měla se jemu od JMti státi, ješto JMti úmysl není ani byl, by se jemu anebo komu jinému která křivda měla od JMti státi: a pro tu příčinu JKMtí ráčí téhož Vlinského tak kázati, aby jiný se téhož nesměl dopustiti. A což se pak dotýče výplaty jmenované vsi, o tom takto KMt se pány rozkazují: Aby on Dubanský za své listy peníze vzal a JMKské aby listy vydal. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 135. a.

282.

Mezi Mikulášem Trčkou z Lípy, a Arnoštem a bratřími jeho z Věžník. 1477, 21. dubna.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem Trčkou z Lippy s jedné, a mezi Arnoštem a bratřími jeho z Věžník s strany druhé. Tak jakož často před JKMtí k sídu jsú stávali, i také na přátely podáváníi jsúc, nemohli jsú se smluviti, až jest k tomu přišlo, že obojie strany daly jsú tu při mocně KMti v ruce, aby ji ráčil rozdělití ne sídem, ale dobrým zdáním, jakož by se JMti líbilo a zdálo. I takto JKMtí ráčil jest rozkázati a rozkazuje: Jakož sú se před JKMtí a přede pány raddami vinili, v kterémžto vinění obojí jsú sebe dotýkali, a že JMKská nic nenalezl jest ani nalézá, by co v tom jich cti a dobré pověsti újma aneb která škoda měla býti, a proto což se toho zástie dotýče, aby ty všecky ruoznice a nechuti, kteréž jsú mezi nimi a služebníky jich v té při byly, aby minuly a sobě jich nikdy ničímž zlým aby nevzpomínali. A na to jsú i smřeni oc. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 135. b.

283.

Mezi sirotky Ondřeje Načeradského a Václavem jich strýcem. 1477, 18. října.

Anno oc. LXXVII°, sabbato post festum sancti Galli. V té při, kteráž jest mezi sirotky nebožtíka Ondřeje Načeradského s jedné, a Václavem strýcem jich s strany druhé o to, což se dotýče věna převedenie. KMt se pány vyslyševše jich pře i odpory, ráčil JMt se pány takto rozkázati, aby on Václav koupil sobě zboží, a to věno aby převedl na své sbožie kúpené anebo kamž on vie, a očistil to jmenovaným sirotkuom podle desk, a to jmenovitě do svatého Jitíe nejprve přístieho.

A jestliže by v tom času Václav s tohoto světa šel prve, nežli by to sbožie sirotkuom očistil, tehdy ti sirotci mají o to hleděti k statku již jmenovaného Václava. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 136. a.

284.

Mezi Jindřichem Ploskovským a Pavlem Knížetem ze Sulevic. 1477, 4. listopadu.

Anno domini oc. LXXVII°, feria III. post festum Omnium Sanctorum. V té při, kteráž jest mezi panem Jindřichem Ploskovským s jedné, a Pavlem Kniežetem z Sulevic s strany druhé. KMt se pány vyslyševše jich pře i odpory, i takto JKMt se pány jsú vypověděli: Jakož jest v Kúřimi prve vypovědieno KMtí a pány na ortel pánuov Horníkuov, že je při témž rozsudku JKMt se pány zuostavují. A jakož jest pan Jindřich rozpisoval po zemi této i po jiných zemí, tudiez i Pavlovi Kniežeti, že by nechtěl na té řeči přestati, kterouž JKMt se pány výpověď a rozsudek učinil, jakož on jest ji za řeč položil; ale potom řekl, že chce na tom přestati; král JMt se pány tak jemu ráčili povědieti: Ačkoli jest gleyt vzdal v té při, kteráž jest mezi nimi, že JKMt mohl by jeho pro takové jeho psanie a řeči tresktati, ale pro kněze Jindřicha JMt pána jeho a pro jeho přátely ráčil jest jemu to JMt milostivě vážiti; ale proto aby se on toho více i nižádný jiný nedopúšťel, neb by byl hoden tresktanie pro takovou věc, jako by na takového slušalo, kterýž by JMtí a panský rozsudek v lehkost měl. Dále jakož on pan Jindřich pověděl, že by jemu on Pavel nedělal jakožto dobrý člověk: JKMt se pány ráčil jest povědieti, že na jmenovaného Pavla Knieže nic zlého nevie, a že JMt ráčil jest jeho slyšeti i súditi, a že v tom súdu i v jiném JKMt nenalezl jest téhož Pavla v ničemž takovém, než že jest vždy činil jakožto na dobrého člověka slušie. A jakož on Pavel Knieže pravil jest na pana Jindřicha Ploskovského, že by byl člověk narčený, JKMt se pány ráčil jest povědieti, že jest to věc již smluvená, a že by ta věc neměla zdvihána býti, než mají-li co k sobě mluvíti, to mají před sebou. A což se hor dotýče, chtějí-li se z čeho viniti, mají hornie práva. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 137. b. za nálexem č. 92 v Archivu Č. IV. 317.

285.

Mezi Věslavem ze Solce a Jiříkem z Kremže. 1478, 7. ledna.

Anno domini oc. LXXVIII°, feria IV. post Epiphaniam domini. V té při, kteráž jest mezi Věslavem z Solce s jedné, a Jiříkem z Kremže s strany druhé, stala se jest smlúva dobrovolná skrze obojie jich přátely takováto, aby on Jiřík ten dluh, kterýž jest Věslavovi povinovat, aby jemu jej dal a splnil konečně o světiem Havle nynie najprve příštíem, nebude-li moci dřievě. A pakli by toho neučinil, tehdy

bez pónonu a obeslání aby se postavil na ten čas svatého Havla na hradě Pražském v moc páně purkrabovu. A to jest jmenovaný Jiřík slíbil panu purkrabovi rukú dáním, že to má učiniti a z moci páně purkrabovy nevychoditi, leč by prve tomu dosti učinil, což jest slíbil. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 140. a.

286.

Mezi Jiříkem Pardubským a Janem Žákem z Krchleb. 1478, 20. února.

Annorum domini oc. LXXVIII°, feria VI. ante kathedram sancti Petri. V té při, kteráž jest mezi panem Jiříkem Pardubským s jedné, a Janem Žákem z Krchleb s strany druhé. JKMt pokládal jest mnohokrát roky jmenovaným stranám, tu jest jmenovaný Jan Žák vždycky stával jakožto poslušný k rokuom položeným, a to i přes právo, ale pan Jiřík Pardubský nikdiež jest nestál k žádnému roku položenému; potom opět naposledy položen jest jim rok o Středopostí k konečnému rozsudku, a tu opět pan Jiřík jest nestál. A pro to jeho páně Jiříkovo nestání a neposlušenství JKMt se pány raddami svými dali jsú jmenovanému Janovi Žákovi v té při za právo. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 140. a.

287.

Mezi Janem Oujezdeckým a Jetřichem Bynickým. 1478, 23. února.

Annorum domini oc. LXXVIII°, feria II. post kathedram sancti Petri. V té při, kteráž jest mezi Janem Oujezdeckým s jedné, a Jetřichem Bynickým s strany druhé. Jakožt KMt mnohokrát pokládal jest roky již jmenovaným stranám, a to i přes právo, tu jest Jan Oujezdecký vždycky stával k rokuom položeným jakožto poslušný, ale Jetřich Bynický jest nestával k rokuom položeným; naposledy položen jest jim [rok] o Středopostí již k konečnému rozsudku, tu jest opět Jan Oujezdecký stál k roku položenému a Jetřich Bynický jest opět nestál. A pro takové jeho Jetřichovo nestání a neposlušenství JKMt se pány dali jsú jmenovanému Janovi v té při za právo. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 140. b.

288.

Mezi Štěpánem Vrchotou a Alžbětou Hesoltovou. 1478, 16. května.

Annorum domini oc. LXXVIII°, sabbato ante festum sancte Trinitatis. V té při, kteráž jest mezi Štěfanem Vrchotú s jedné, a Alžběthú Hesoltovou s strany druhé. Páni radda vyslyševše jich žaloby i odpor, takto jsú mezi nimi vypověděli: Nejprve což se dotýče nějakého listu, kterýžto jest on Štěfan Vrchota vyvadil ve čtyřidceti kopách, ten aby tak trval až do let sirotčích, a ona Alžbětha aby úrok

platila s těch peněz s toho listu. A což se dotýče osmdesáti kop grošnov, jakož jest on Vrchota po Alžběthě věno dal, ty peníze ona Alžbětha má zase navrátiti Štefanovi Vrchotovi. A což se pak dotýče ležení, jakož on Vrchota ležal k prosbě jmenované Alžběthy, to proležalé i ty škody aby tak v této míře stály, až by on Štefan Vrchota rozsúzen byl s Janem Ilburkem, poněvadž ještě v súdu jsú. A když o to konec s Ilburkem vezme, bude-li se jemu Vrchotovi zdáti Alžběthu z čeho viniti, to on bude mieti před sebou. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 141. b. za nálezem č. 95 v Archivu Č. IV. 320.

289.

Mezi Janem Přebožským a Bohuší z Drahobudic. 1478, 19. května.

Anno oc. LXXVIII°, feria III. post festum sancte Trinitatis. V té při, kteráž jest mezi panem Janem Přebožským s jedné, a panem Bohuší s strany druhé. Páni radda JKMTi vyslyševše jich obojích žaloby i odpory, což se nějakého rybníka sirotčieho dotýče, i takto s jich obojích dobrú vůlí páni jsú mezi nimi umluvili a vypověděli: aby on Bohuše ten rybník, o kterýž jest mezi nimi ruoznice, spustil a osušil do suchých dní konečně najprve příštích, a což jest koli zatopil, ješto jest zatopiti neměl, to aby těmi pány ohledáno bylo, kterýmž jest prve JKMT poručil. A když ti páni to ohledají a pokudž Bohušovi rozkáží to opravit, budto škody, kteréž jsú, Janovi Přebožskému anebolito sirotkuom, kteréž on má v poručenství svém, to on Bohuše má a povinen bude učiniti podle těch pánuov rozkázanie. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 141. b. Srv. nálezy č. 214 a 224 na str. 489 a 493.

290.

Mezi Janem Pněvským a Petrem Bílým. 1478, 30. května.

Anno oc. LXXVIII°, sabbato post festum sancti Urbani. V té při, kteráž jest mezi panem Janem Pněvským s jedné, a Petrem Bílým s strany druhé. Jakož jest pan Jan Pněvský vinil Petra Bílého, kterak by jej na jeho cti nešlechtně neprávě haněl, pravě, že jsa jemu vězněm i nestavěl se; proti tomu Petr Bílý odpieral jest pravě, že jest jeho nehaněl ani dotýkal tiem aniž vinil ani viní. Ale že pan Jan jsa obeslán, postavil se jest a všemu dosti učinil, jakož na dobrého pána a člověka slušie, KMT se pány raddami svými o tom takto rozkazují: Poněvadž on Petr Bílý sám dobrovolně před JKMTi a pány raddú seznal jest, že týž pan Pněvský všemu dosti vedle své cti učinil, což jest učiniti měl, i to pan Jan Pněvský od Petra Bílého přijieti má, a JKMT i se pány tomu věrie a seznávají, že pan Pněvský zachoval se jest jakožto na dobrého pána a člověka slušie. Dále jakož jest pan Jan Pněvský vinil Petra Bílého, kterak by odpověďv jemu, pobral materi jeho na sboží Pněvském, a že by to učinil neprávě a nešlechtně, žádaje toho po též materi své, aby jemu to bylo opraveno. Proti tomu Petr Bílý mluvil jest pravě, že by se jemu na tom

od pana Jana krátko dále, ale ačkoli vedle hejtmana, kterýžto na zámku byl, vedle jiných dobrých lidí z rozkázání slavné paměti krále Jiřího jemu jest odpověděl, ale že on Petr ani žádný služebník jeho při tom vzatku jest nebyl, vysoce v té věci pána boha se dokládaje; KMt se pány takto rozkazuje: Chce-li pan Jan na Petra to provoditi, JKMt toho jemu přieti ráčí. Také jakož pan Jan některé listy jest okazoval hanlivé, ješto Petra Biělého cti dotýče: poněvadž pan Jan těch při na se vzieti nechce k vedení na Petra, JKMt se pány tak pravie, že takovými listy nic na Petra uvedeno nenie, ješto by Petrovi na jeho cti škoditi mohlo. Též také jakož týž Petr položil jest a okazoval některé listy, ješto se pana Jana na jeho cti dotýkalo, a toho na se Petr nebéře ani vézti chce, takovými listy také na pana Jana nic uvedeno nenie, ješto by jeho cti co škoditi mohlo. Také když se již tato výpověď stala, tehdy pan Jan Pněvský tážán jest, chce-li na Petra to provoditi, a on jest řekl, že nechce; a proto on Petr Biělý, což se toho pobránie dotýče, má od pana Jana Pněvského bez viny býti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 142. a.

291.

Mezi Hynkem z Waldštejna a Markvartem Bartušovským. 1478, 9. října.

Anno domini oc. LXXVIII°, feria VI. post festum sancti Francisci. V té při, kteráž jest mezi panem Hynkem z Walštejna s jedné, a Markvarthem Barthušovským s strany druhé. Jakož Markvart Barthušovský vinil jest pana Hynka, kterak by jemu statku svého světil, a dotýkaje téhož pana Hynka jeho cti i duše; a on pan Hynek odpieral toho pravě, že tak nenie, a že ten statek zavázal jest panu Hynkovi dckami za dluh, kterýžto pan Hynek dal za téhož Markvartha. A to jest jmenovaný pan Hynek provedl dckami i také svědomím, i také jest ceduli okazoval, co jest za něho dal. I ráčil JKMt se pány takto mezi nimi vypovědieti: Jakož Markvarth Barthušovský dotýkal jest pana Hynka, i povědieno jest témuž Barthušovskému, že se jest panu Hynkovi od něho křivda dala, a že do pana Hynka nikdy taková věc shledána nenie, aniž také JKMt co takového prve i nyní v této při shledal do pana Hynka, a protož aby on Barthušovský pana Hynka nechal na pokoji, více jeho ničímž nedotýkaje. A toho se jim odkládá do řádu a práva zemského; a bude-li se zdáti Markvarthovi Barthušovskému z čeho pana Hynka viniti, když práva puojdú, to bude mieti před sebou. A jestliže by přes to on Barthušovský pana Hynka čím haněti a dotýkati chtěl, že JKMt ráčí jeho pro takovou věc tresktati jakožto neposlušného. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 146 a. za nálezy č. 96 a 97 v Archivu Č. IV. 321 a 322.

292.

Mezi Jindřichem z Vřesovic, a Jarošem a Janem Ilburkem, Jakubem a Janem bratřími z Vřesovic. 1478, 14. října.

Anno 3c. ut supra, feria IIII. ante festum undecim milia virginum. V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Vřesovic s jedné, a Jarošem, Janem Ilburkem, Jakubem a Janem bratřími z Vřesovic s strany druhé. KMt se pány raddami svými vyslyšav jich pře i odpory i také ty pány smluvce jich, kterýmiž jsou oni smlouváni, i takto JKMt se pány mezi nimi vypovědieti jest ráčil: aby ta smlúva anebo to zjednání, kteréž se jest stalo týmiž pány mezi jmenovanými bratřími, i také což jsou sobě sami slíbili, aby sobě to společně drželi, a to až do práv zemských. A když by práva a řádové šli, jestliže se zdáti bude Jindřichovi bratří své právem z čeho viniti, to on bude mieti před sebou, ta se jemu cesta nezavírá. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 145. b.

293.

Mezi Čěnkem z Klinštejna, prokurátorem král., a Janem Ronovským. 1478, 14. října.

V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem z Klinštejna, prokuratorem KMti, s jedné, a Janem Ronovským s strany druhé. Páni radda JKMt vyslyševše obojí stranu, i ráčili jim povědieti, že toliko jich řeč slyšie a zápisuov žádných nevidie, že nevědie, co súditi. I odložen jest jim rok až do sněmu obecního, kterýžto najprve držán bude, a tu aby obojí stáli se všemi potřebami svými i s zápisy. Také bude-li toho která strana žádati, aby ti obesláni byli, kteřížto od téhož Lešanského [na] sbožie zápisy mají, že JKMt ty jisté ráčí obeslati listem svým, aby k témuž času stáli, aby také ti zápisové jich ohledáni byli.

Registra I. 146. a.

294.

Mezi Barborou Krakovskou a jejím bratrem Štastným z Waldštejna. 1478, 23. října.

[Anorum domini 3c. LXXVIII°, feria VI. post undecim milia virginum.] V té při, kteráž jest mezi paní Barború Krakovskou s jedné, a panem Štastným z Waldštejna bratrem jejím s strany druhé. Jakož KMt mnohokrát jest pana Štastného obsíelal a roky pokládal s jmenovanú paní Barború, tu ona paní Barbora vždycky jest stávala k rokuom položeným, chtějící ráda své spravedlnosti dojíti, ale on pan Štastný nestával aniž co spravedlivého od sebe učiniti chtěl; a přes to JKMt ráčil jest jemu rok položit, a to i přes právo, aby stál a jie odpovíedal, z čehož by jemu vinu dala, aby jie z toho práv byl, a on jest opět toho neučinil; a pro takové paně Štastného nestání a neposlušenství KMt se pány dali jsou panie Barboře proti panu Štastnému v té při za právo. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 148. a. za nálezem č. 99 a 100 v Archivu Č. IV. 323 a 324.

295.

Mezi Janem Přebožským a bratřími Lukaveckými. 1479, 11. ledna.

[Annorum domini oc. LXXIX°, feria II. post Epiphaniam domini.] V té při, kteráž jest mezi panem Janem Přebožským s jedné, a bratřími Lukaveckými s strany druhé. Jakož on Přebožský s manželkú svú vinil jest je z obdarování a nápadu KMtí o to, což se věna dotýče manželky, jeho sestry; a oni odpierali toho, že by JKMt neměl tu žádného práva, praviece, že k tomu lepší právo mají nežli kto jiný a že jsú toho i v držení, prosiece JKMtí, aby je ráčil při právu a súdu dvorském svém zachovati; JKMt se pány takto ráčil mezi nimi vypovědieti: Poněvadž táž pře byla jest o túž věc mezi panem Čěnkem Kunú a jmenovanými bratřími, a jest odložena do súdu dvorského, též JMt odkládá jim toho až do téhož súdu dvorského, každé straně bez škody. Actum ut supra.

Registra I. 150. a. za nálezy č. 101 a 102 v Archivu Č. IV. 324 a 325.

296.

Mezi Jindřichem z Vřesovic, a Jarošem a Janem Ilburkem a Jakubem a Janem bratřími z Vřesovic. 1479, [11. ledna].

Annorum domini oc. LXXIX°. V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Vřesovic s jedné, a Jarošem a Janem Ilburkem, Jakubem a Janem bratřími též z Vřesovic s strany druhé. KMt se pány vyslyševše jich pře i odpory, i ráčil JKMt se pány takto povědieti: že JKMt ráčil jest je prve slyšeti a výpověď učiniti, ale že on Jindřich v tom se nezachoval, maje KMtí rozsudek a pánuov, zase přistúpil před JMt k súdu s bratřími svými; i ráčil JKMt se pány raddú jemu Jindřichovi povědieti, aby on ani žádný jiný toho se více nedopúštěl k lehkosti JMtí, jsa rozsúzen, by se měl zase k súdu navracovati o túž věc, neb se jest jemu ani bratřím jeho druhé straně nic neukrátilo, jakož výpověď prvně ukazuje. Actum ut supra.

Registra I. 150. a. Srv. nález č. 292 na str. 518.

297.

Mezi knížaty Minsterberskými Jindřichem a Hynkem, a Muštou z Řepan a jeho tovaryši. 1479, 15. ledna.

Anno oc. LXXIX°, feria VI. ante festum sancti Anthoni. V té při, kteráž jest byla mezi knězem Jindřichem a knězem Hynkem, kniežaty Minstrberskými a hrabiemi Kladskými s jedné, a Muštú z Řepan a jeho tovaryši s strany druhé. Jakož on Mušta vinil jest již jmenovaná kniežata z nějakého dluhu, jakož pak i zápisy týchž kniežat před králem JMtí a přede pány okazoval, a pravě, že by proti svým pečetům mluvili; a jmenovaná kniežata jsú odepřeli, že proti svým pečetům nic nemluvie, a že jsú těm zápisuom dosti učinili, což jsú učiniti měli; a tak JKMt se

pány vyslyšav jich obojích pře i také některých pánuov zprávu, kterak pan Buryan mlayší, kteřížto zápisové jemu také svědčie, odporen jest jim byl toho a pravil, že jmenovaná kniežata nic jim povinni nejsou vedle těch zápisuov, a což byli povinni, že jsú všemu dosti učinili, i takto JKMT se pány vypověděli jsú: Poněvadž zápis neb zápisové svědčie napřed panu Buryanovi a potom Muštovi a jiným, a pan Buryan sezna jest, že již jmenovaná kniežata všecko jsú jim učinili, což jsú učiniti měli, že jim více často jmenovaná kniežata vedle těch zápisuov, kteréž jsú okazovali, nic povinni nejsou, než jestliže by kterou jinú spravedlnost měli, že se jim ta cesta nezaviera, by svého dobývati neměli. A jakož on Mušta dotýkal jest v některých věcech jmenovaných kniežat, povědieno jest jemu, že jest jim na tom křivdu činil. Actum anno ut supra.

Registra I. 151. a. za nálezem č. 103 v Archivu Č. IV. 326.

298.

Mezi Václavem Běšínem a Jiřkem Mihulí, a Mlýnkovou od Hory. 1479, 16. ledna.

Anno oc. LXXIX°, sabbato ante festum sancti Anthoni. V té při, kteráž jest mezi Václavem Běšínem a Jiřkem Mihulí s jedné, a Mlýnkovu od Hory s strany druhé. Jakož již jmenovaní Václav Běšín a Jiřík Mihule táhnú se na statek nebožce Mlýnkuov, a to obdarováním KMTi: páni radda JKMTi vyslyševše jich pře i odpory, ráčili jim toho odložití až do práv a súdu zemského, a ona Mlýnkova aby v tom času v tom statku seděla a jeho požívala a neutracovala.

Registra I. 151. b.

299.

Mezi Janem z Janovic, nejv. purkrabí Pražským, a Tvochem starším. 1479, 19. ledna.

Anno oc, feria III. ante Fabiani. V té při, kteráž jest mezi panem Janem z Janovic, nejvyšším purkrabí Pražským s jedné, a Tvochem starším s strany druhé. Jakož pan Jenec chtěl Tvochovi dáti summu hlavní, úroky i také škody spravedlivé, a on Tvoch chtěl také, aby pan Jenec ty škody, kteréž jest Rybnanský vzal, aby je zaplatil, a on pan Jenec pravil, že těch škod není jemu povinen plniti; páni radda JKMTi takto jsú ráčili mezi nimi vypovědieti: Aby pan Jenec summu hlavní, úroky proležalé i také za škody ty peníze v hospodě položil, a on Tvoch aby ty peníze vzal; a bude-li se zdáti Tvochovi více z škod pana Jence napomínati, ty škody aby sepsal a položil i s hlavním listem u pana purkrabie hradského, a to ve dvou nedělí pořád sběhlých. A bude-li se zdáti panu Jencovi ty škody přijieti anebo na to odpor učiniti, to bude při jeho vuoli; a rok jest jim o to položen, aby stáli v pátek na suché dni nyní nejprve příští, a v tom času aby Tvoch neležal ani škod na pana Jence vedl, dokudž by o to rozeznání nebyli.

Registra I. 151. b.

300.

Mezi měšťany Starého města Pražského a Smilem, služebníkem Jana Tovačovského. 1479, 19. ledna.

V té při, kteráž jest byla mezi poctivými měšťany Starého města Pražského s jedné, a Smilem, služebníkem pana Jana Tovačovského, s strany druhé. Jakož on Smil vinil jest jmenované měšťany, že by se jemu mocí uvázali v lidi jeho, kterýchžto lidí otec jeho i také poručník jeho i také on Smil byl jest v držení bez překážky; a oni jmenovaní měšťané odpierali jsú toho praviece, že jsú se v ty lidi žádnú mocí neuvázali, než toliko že jsú ten plat zastavili, chtiece od Smila viděti spravedlnost jeho, která by na to měl; a JKMt se pány vyslyšev obojí stranu, i ráčil JMt takto mezi nimi vypovědieti: Poněvadž Smil okázal jest spravedlnost svú a k tomu také i drženie až do sie chvíle bez překážky, aby oni jmenovaní měšťané Smila na pokoji nechali, překážky jemu v tom nečiniece. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 152. a.

301.

Mezi Arnoštem z Věžník a Janem Pogorským. 1479, 19. ledna.

Anno oc. LXXIX°. V té při, kteráž jest mezi Arnoštem z Věžník s jedné, a Janem Pogorským s strany druhé. Tak jakož jest týž Pogorský puotku učinil na Arnošta pravě, že by jej bil nepravě, a nešlechtně jemu hanbu i škodu učinil; Arnošt jest tomu odpieral a pravě tak, že jemu na tom křivdu činí, že, což jest jemu učinil, že jest to učiniti musil z jeho řečí, kteréž jest proti němu mluvil, a že jest jeho prosil pro buoh a to jednu i druhé, a potom po třetie i pro črta, aby jeho s pokojem nechal; a na to jest svědomie okázal, kteréžto svědomie JKMt se pány slyšeli jsú a vážili; ale on Pogorský žádného jest svědomie nevedl, než sám se v té při za svědka položil. A protož JKMt se pány váživše tu věc, takto mezi nimi vypoviedají, že on jmenovaný Arnošt v té věci proti Janovi Pogorskému nic jest proti své cti neučinil. Actum anno ut supra.

Registra I. 152. b.

302.

Mezi Zdeslavem z Šternberka a Věnkem Dýmkem Račiněvským. 1479, 19. března.

Anno oc. ut supra, feria VI. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest byla mezi panem Zdeslavem z Šternberka s jedné, a Věnkem Dýmkem Račiněvským s strany druhé. Jakož pan Zdeslav vinil jest jmenovaného Věňka, kterak by nebožtíku otcí jeho Věnkovu, Petrovi Dýmkovi, nějaká ves svěřena byla od nebožtíka Zdeňka, otce jeho oc; páni radda JKMtí vyslyševše jich žalobu i také odpor, i vypověděli jsú takto mezi nimi: Poněvadž on Věňek neodpiera svěřenie, kteréž se jest stalo od pana Zdeňka, otce páně Zdeslavova, otcí Věnkovu, aby té vsi on

Věněk postúpil panu Zdeslavovi od dnes konečně ve dvou nedělí. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 155. a. za nálezy č. 104 a 105 v Archivu Č. IV. 326—328.

303.

Mezi Václavem z Míkovic a nevěstou jeho. 1479, 17. března.

Anno LXXIX*, feria IIII. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi Václavem z Míkovic s jedné, a nevěstú jeho s strany druhé. KMt i páni vyslyševše jich pře i odpory, i rozkázáno a vypovědjeno jest mezi nimi takto: aby ona nevěsta jeho v věno své se uvázala, v polovici statku toho, tak jakož jie dcky svědčie, a on Václav Míkovský aby druhú polovici opatroval, a privodil k užitku a k dobrému sirotčíemu. Actum ut supra.

Registra I. 155. b.

304.

Mezi pány Bořity a Alšem ze Šanova, a měšťany Brodskými. 1479, 18. března.

Annorum domini oc. LXXIX*, feria V. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi pány Bořity a mezi Alšem z Šanova jménem matere, manželky jeho s jedné, a měšťany Brodskými s strany druhé. Tak jakož páni Bořitové pravie, že k statku a k svrchkuom zuostalým po nebožce Dorothě, přítelkyni jich, právo a spravedlnost mají, a toho dovodiece jedno příbuzenstvím, druhé obdarováním KMti; proti tomu Aleš z Šanova jménem paní matere, manželky jeho, praví, že by právo měla jedno příbuzenstvím krevním jakožto po sestře i také obdarováním KMti; a měšťané Brodští tomu obojiemu odpierajiece pravili, že nebožka táž paní Dorothea učinila jest kšaft vedle práva, poručivši statek svojoj osobám některým, kterýmž se jie zdálo, kteréhožto kšaftu KMt potvrditi jest ráčil, žádajíce při tom zachování býti; KMt se pány ty všecky věci s pilností váživše, takto JMt se pány vyrieká a rozkazuje: že tiem kšaftem, kterýmž jest statek svojoj poručěla, a JMt téhož kšaftu potvrditi jest ráčil prve, než jest JMt jim obojím právo své ráčil dáti, a což jest prve závadné nebylo, že jest to ona mohla poručiti, komuž se jest jie zdálo a líbilo vedle práva.

Registra I. 155. b.

305.

Mezi Jetřichem z Černotce a Petrem Tuhorským. 1479, 18. března.

Anno et die ut supra. V té při, kteráž jest mezi Jetřichem z Černotce s jedné, a Petrem Thuhorským s strany druhé. Jakož Jetřich vinil jest Thuhorského, že by jemu po své sestře, po jeho ženě, nechtěl vydati věna sta kop, kteréž dckami zapsáno má od svého strýce; on Thuhorský odpieral toho, a příčinu toho pokládaje,

že dckami nemá jináče zapsáno, než toliko deset kop platu do svého života, a že potom po smrti ten plat má na něho zase připadnutí, a také že se jest bez jeho vuole vdala. KMt se pány váživše to, že jest jeho sestra vlastnie, a že se jest vdala za dobrého člověka, i také z které příčiny stal se závazek toho platu oc, i takto JMt ráčil rozkázati a rozkazuje: aby on Thuchorský dal sto kop po sestře své, tak jakožto po jiných sestrách svých dal jest, a také aby ona zase byla opatřena věnem podle práva. Actum ut supra.

Registra I. 156. a.

306.

Mezi Bohuší z Drahodobudic a Janem Přebožským. 1479, 19. března.

Annorum domini oc. LXXIX°, feria VI. post festum sancti Gregorii. V té při, kteráž jest mezi panem Bohuší z Drahodobudic s jedné, a panem Janem Přebožským s strany druhé. Jakož Přebožský vinil jest Bohuši, kterak by neprávě a nešlechtně nepravého a krivého svědka proti němu vedl, a že to chce provézt na téhož svědka, žádaje, aby byl před KMtí postaven. On toho odpieral pravě, že nic, a to aby tu nepravost na něho vedl. On pak Bohuše téhož Přebožského zase vinil, a dotýkal a pravě, že jeho otec neprávě a nešlechtně učinil jest, maje klásti Svojšice a zpraviti, potom že jest témuž synu svému Přebožskému kladl dluhem čtyřidceti kop za oddiel, a že jest neprávě [a] nešlechtně učinil, a že on Přebožský z téhož nepravého a nešlechtného kořene posel oc. Tu KMt se pány vyslyševše jich žaloby i odpory, listy i dcky i také některá svědomie, i ještě jsúc tázáni, mají-li s obú stranú které více duovody a potreby své, i srozomieno jest, že nic. A tu JMt s pilností ty věci s raddú svú ráčil jest vážiti, i takto JMt ráčil vyréci a vypoviedá: Jakož on Přebožský dotekl jest Bohuše tiem, kterak by naň nepravého a krivého svědka vedl, dotýkaje v tom nepravosti jeho, poněvadž Přebožský toho na Bohuši nevede, by on jej svú osobú k krivému svědectví přivedl, že tiem žádnú nepravostí nenie vinen, aniž jest měl tiem dotýkán býti. Ale což se dotýče vinenie a dotčenie od Bohuše Přebožského a otce jeho, KMt a páni ráčili jsú povédieti, že podle listu i desk i také póhonu otec Přebožského neučinil jest nic nepravého, ani také on Přebožský nepošel jest z kořene nešlechtného a nepravého, i neměl jest jeho tiem dotýkati, a že jest jemu i otcí jeho na tom krivdu činil, a že JMt takových puotek neráčí více trpěti. A jestliže by se kto toho dopustil, že by takový kázán byl, aby potom jiní takových věcí a puotek neslušných nesměli se dopúštěti. Actum anno et die ut supra.

Registra I. 156. b. Srv. nálezy č. 214, 224 a 269 na str. 489, 493 a 516.

307.

Mezi Vilémem z Landštejna a Mikulášem Vrbíkem. 1479, 13. března.

[Anno oc. LXXIX*, sabbato ante festum sancte Gedrudis.] V té při, kteráž jest mezi panem Vilémem z Lanštejna s jedné, a panem Mikulášem Vrbíkem s strany druhé, což se dotýče nějakého platu od kláštera Skalického. JKMt se pány vyslyševše jich žaloby i odpory, i vypovědieno jest mezi nimi takto: Aby on pan Vilém hleděl spravedlnosti své, čímž hleděti má podle práva. Actum ut supra.

Registra I. 157. b. za nálezem č. 106 v Archivu Č. IV. 328.

Incipiunt registra seu contractiones judiciorum camere serenissimi principis et domini, domini Wladislai, regis Bohemie, marchionis Morawie oc, anni domini millesimi quadringentesimi LXXIX, notata per Wenceslaum de Radowiessycz et de Kyge, tunc temporis eiusdem camere regalis notarium.

308.

Mezi Václavem Lhotským a Čeňkou Lhotskou. 1479, 12. října.

Prima causa feria III. ante Calixti pape. [O věno.] V té při a nesnázi, kteráž jest byla mezi Václavem Lhotským s jedné, a paní Čeňkú vdovú, někdy manželkú nebožtka Oldřicha Lhotského bratra jeho, s strany druhé. Jakož jest paní Čeňka vinila Václava Lhotského, že jie věno jejie drží bezprávně mimo smlúvu a výpověď urozených pánuov, pana Zdeňka z Šternberka a pana Lva z Rožmitála a pana Vyléma z Ryzmberka, jakož jest ten list smluvní a výpověď přede pány okázala; páni JMt vyslyševše obojí stranu, viněnie i odpory, také list věnný, i také slyševše rozsudek, kterýž se jest stal skrze již psané pány, tak sú rozkázali: aby ještě při tom se zachovali, a týž Václav aby jie déle věna jejieho nedržel. A poněvadž jest ten statek prodán, a těch peněz za ten statek vzatých jest puojčeno panu z Rožmberka CCCC zlatých uherských, i takto sú dále páni rozkázali: aby ten list Lhotský konečně ve čtyřech nedělech na Hradci položil panie Čeňce v moc, a dobrou vůli jie naň udělal. A paní Čeňka také zase má jemu práva býti, z čehož jie on vinu dá. Actum ut supra. Presentibus istis dominis: dominus Ok de Rozmberk, dominus Leo de Rozmital, magister curie regni Boemie, Johannes de Janowicz et Petrzpurk, supremus purgravius Pragensis, Johannes Zagiec de Hazmburk, Bohuslaus de Sswamberk, Pertoldus marssalk de Lippa et Crumluow, Johannes Thowaczowsky de Czimburk, supremus camerarius regni Boemie, Puotha de Ryzmberk, supremus iudex regni Boemie, Johannes de Sselmberg, supremus cancellarius regni Boemie, Jaroslaus de Ssternberk, Henricus de Hradec seu de Noua Domo, Zdeslaus de Ssternberk, Wylhelmus de Ilburk et Mseny, Johannes Strakoniczky de Sswamberk, Wylhelmus Krussina de Lichtm-

burk, Benedictus Libssteynsky de Colowrat, Bussek de Zieberk, Albertus de Colowrat, Burjan de Gutssteyn et de Necztin, camermegester regni Boemie, Wolffank Kragierz de Krik, Johannes Kostka de Postupicz, Jaroslaus de Duba, Czenko de Clinssteyn, procurator, Hinko de Walssteyn, Petrus de Ssternberk, Nicolaus de Lanssteyn, prothonotarius tabularum, Paulus Skalsky de Genssteyn, Benedictus de Weytmille, Henricus de Plawno, Alisso Berka de Duba, Nicolaus Berka de Duba, Hanussius de Wartmberk, Leonardus de Gutssteyn, Johannes Krzineczky de Ronow, Cristoffor de Wartmberk, Fridrich de Ssumburk, Sigismundus de Wartmberk et Dieczin, Johannes de Lobkowicz et Hasistein, Burjan de Gutssteyn ceterique barones et terrigene.

Registra II. a. list A. 1. a.

309.

Mezi Jarohněvem z Kouta a Zdeborem Kolským. 1479, 12. října.

[O svěření.] V té při a ruoznici, kteráž jest byla mezi Jarohněvem z Kautha s jedné, a Zdeborem Kolským s strany druhé na místě vdovy té. Tak že jest Zdebor vinil Jarohněva o ten dvor v Durdicích, tak pravě, že jest jemu ten dvor byl svěřen od Jana z Libochovan k věrné ruce, a ukázal jest také list věnný manželky téhož Jana, že jest jie on potom na tom dvoře věno udělal. Také při tom ukázal list Jarohněvuov pod jeho pečeti, an vyznává, že jest jemu věc svěřena. A Jarohněv také okázal list, kterýmž jemu ten dvor prodává, a potom že odúmrt vyprosil na KMti, a ten list z rozkázanie KMti jemu jest ve dsky všel. Páni JMt vyslyševše jich vinění i odpory, i ty listy slyševše, takto sú rozkázali: Poněvadž jest Zdebor list okázal jeho, že jest jemu k věrné ruce toho svěřil, a on se k tomu znal, i rozkázali sú páni, aby on Jarohněv toho dvoru Zdeborovi na místě též vdovy postúpil konečně ve čtyřech nedělech pořád zběhlých, a ruka věrná napřed aby otevřena byla, a úroky, kteréž jest vzal, také při tom času aby mu dal. A bude-li se zdáti Jarohněvovi z čeho viniti Zdeboru Kolského aneboli tu vdovu právem zemským, že mu se právo nezavírá, to bude mieti před sebou. Actum anno, die et presentibus quibus supra.

Registra II. a. list A. 1. b.

310.

Mezi Jaroslavem a Zdeslavem bratřimi ze Šternberka a Buškem Lomeckým. 1479, 12. října.

[O škody.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Jaroslavem a panem Zdeslavem bratřimi z Šternberka s jedné, a Buškem Lomeckým z strany druhé. Jakož při vedl pan Zdeslav proti Lomeckému, a to tiem, že v prvně výpovědi páně purkrabově a panské stojí, že má Lomecký v desieti dnech dáti panu Zdeslavovi škody vypsány, a že jest toho neučinil; a Lomecký pravil, že mu jest to beze lsti přišlo, a že jest hospodáře doma nebylo. Pan purkrabie a páni slyševše jeho řeč,

tak sú druhú výpoveď učinili: Jestliže Lomecký to provede, že jim jest ta věc nepřišla k uobmeškání než hospodářem, že jeho doma nebylo; a poněvadž jest ukázal svědomie hospodářovo i jiných dobrých lidí pod jich pečeti, a pan Jaroslav ani pan Zdeslav tomu svědomí jsú neodpírali, pan purgrabie se pány vypovídají: že pan Zdeslav vedle prvnější výpovědi má škody spravedlivé platiti do toho času, jakož prvnie výpověď ukazuje, a ještě při témž zuostavují, aby Lomecký ty škody sepsané položil před panem purgrabí v desieti dnech pod svú pečeti. A pan Jaroslav a pan Zdeslav aby po ně poslali, a konečně ve dvú neděli odpor také u pana purkrabie položili, a o suchých dnech najprv příštích před panem purgrabí aby k tomu stáli anebo s plnú mocí poslali té věci k rozeznání. Actum anno, die et presentibus quo supra.

Registra II. a. list A. 1. b.

311.

Mezi Bohuší z Bozkovic a Matějem Sudlicí. 1479, 18. prosince.

[O svěření.] V té při a nesnázi, kteráž jest mezi panem Bohuší z Bozkovic a z Svitav s jedné, a Matějem Sudlicí s strany druhé. Tak že pan Bohuše pro nemoc svú nemohl jest sám osobně zde býti, než mocně na zisk i na ztrátu poručil jest při svú panu Mikulášovi z Lanšteyna oc, tak že pan Mikuláš vinil jest Matěje Sudlicíku od pana Bohuše i od manželky jeho, aby tomu dosti učinil, což jest jemu od otce jejieho svěreno, aby věrná ruka otevřena byla. Tu týž Matěj tomu jest neodpíral, ale tak praví, že jest poručníkem dckami nebyl, než toliko zápisným, a což jest jemu svěreno, jakožto listuov, peněz, že jest hotov tomu dosti učiniti, než což se dědictvie dotýče, že on toho mocen nenie. Páni vyslyševše jeho, že se k tomu povolně má, při tom sú zuostavili, tak aby tomu dosti učinil. A což se jiného tkne, jakožto dědictvie, že to chtěie na krále na JMt vzněsti, a obě straně aby stály v ponděli najprv příští v hodinu XVI. Actum sabbato ante Thome apostoli annorum oc. LXXVIII°.

R. II. a. list A. 2. a.

312.

Mezi Hynkem knížetem Minsterberským a Dorotou Milotickou. 1480, 7. března.

[O ženské dotýkání kniežete.] V té při a ruoznici, kteráž jest byla vznikla mezi osvieceným kniežetem Hynkem, vévodú Mistrnberským oc, s jedné, a paní Dorotheú Milotickou z strany druhé. Král JMt se pány raddú JMtí takto jest ráčil rozkázati povědieti: že jakož jest byl rok položen panie Dorothe pod ztracením té pře, tu jest knieže JMt stál k rozkázání JKMti i pánuov, a paní Dorothe jest nestála; tu jest po ni JMt posielal, aby stála, jakož prve i sama toho žádala, aby jie rok položen byl, a již pak státi jináč nechtěla, leč by gleytem byla opatřena na

dvoře JMti, aby byla bezpečna před svým mužem. Tu JMKská i s raddú svú ráčil jest to váziti a spravedlivě před se vzieti. Takto jsú konečně vyřknúti ráčili: Jakož jest paní Dorotha kniežete psaním i mluvením dotýkala, tak JMt praví i páni radda JMti, že jest napřed tu při svú, kterúž jest proti kniežeti vedla, ztratila, a toho, což jest kniežeti psaním i řečí dotýkala, učiniti jest neměla, neb jest na tom kniežeti krivdu činila. A tomu jest JMt nikdy nevěřil ani ještě věří na knieže, neb jest JMt na knieže jináč neslýchal ani v čem jeho shledal, než jakožto na ctné knieže slušie. A protož JMt ráčí to před se vzieti s raddú svú a paní Dorotu z takových věcí tresktati, jakoby na to příslušalo. Actum feria III. ante Cirili et Methudii annorum domini oc. LXXX°, presentibus istis dominis: Johanne de Janowicz, supremo purgrauio Pragensi, Zdeslao de Ssternberk, Johanne de Sswamberk et Strakonicz, magistro prioratus per Boemiam, Jaroslao Berce de Duba, supremo iudice tabularum curie regalis, Paulo de Genssteyn, Alssone Berka de Duba et Curziewody, Johanne de Ronow et Cunstnberk, Leonardo de Gutssteyn et Wartmberk, Vlrico de Waldek, purgrauio castri Pragensis, Slawata de Chlum, Johanne de Rupow, magistro curie domini regis, Cristofforo de Wicztum, curie domini regis maressalko, ceterorumque dominorum et terrigenarum.

Registra II. a. list A. 2. b.

313.

Mezi Jindřichem z Vřesovic a bratrem jeho Janem. 1480, 8. března.

[Smlouvě dosti činiti.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Jindřichem z Vřesovic s jedné, a Janem též z Vřesovic bratrem jeho s strany druhé. Král JMt se pány raddami svými vyslyševše žaloby jich s obú stranú, ráčil jim rozkázati čísti prvnější výpověď, kteráž se jest skrze JMt a JMti raddu prve mezi týmiž bratřimi stala, kteráž ukazuje, aby to sobě drželi a tak se zachovali, jakož mezi nimi smlúva přátelská skrze některé pány učiněna jest. Jakož pak týž Jindřich vedle též smlúvy k tomu jest držán, že jest Dlačima bratru svému mušil postúpiti; a jakož jest dále vypovědieno za tu ves Střiedku, aby, chce-li ji svrchupsaný Jan mieti, Jindřichovi šest set zlatých uherských položil. I tak JMt konečně rozkazuje: aby mu těch šest set zlatých dal a ves k sobě přijal, a on Jindřich to jemu Janovi aby ujistil, jestliže by kdy k tomu přišlo, že by se znovu děliti měli a všickni díelové se sešli, aby také těch šest set zlatých svrchupsaný Jindřich jemu navrátil a v moc položil, a tepruv znovu aby o všecko děleno bylo. Actum feria IV. ante Ciruli et Methudii annorum domini oc. LXXX°.

Registra II. a. list A. 3. a.

314.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Jindřichem i Jiřkem Šáfy. 1480, 11. března.

[O Lukovec.] Jakož jest byla nesnáz mezi panem Linhartem z Gutštejna s jedné, Jindřichem a Jiřkem Šuofy s strany druhé o Lukovec. I táhl se jest pan Linharth na rozsudek a vyrčenie, kteréž se jest stalo prve skrze KMt a JMti raddu o též zbožie ještě s starým panem Šuofem, otcem jich, i jest v též výpovědi shledáno, že jest to Šuof, starý otec jich, nestáním ztratil, jakož pak ta výpověď to v sobě šffe zaviera a okazuje. I váživ to JMKská se pány raddami svými, tak ráčil konečně vyřéci a vypovědieti: aby toho zbožie svrchupsaného i se vším jeho příslušenstvím panu Linhartovi bylo postúpeno konečně do svatého Jiríe najprv příštíeho bez pohoršenie a umenšenie téhož zbožie. Actum sabbatò ante Gregorii annorum cc. quo supra.

Registra II. a. list A. 3. a. Srv. nálezy č. 141, 212 a 222 na str. 463, 489 a 492.

315.

Mezi Václavem Kanickým a Hynkem Košatským. 1480, 10. března.

[O listu udělání.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Václavem Kanickým s jedné, a Hynkem Košatským s strany druhé. Tak jakož on Kanický vinil jest Hynka, že jest jemu měl udělati list na osmdesáte kop a položití na Kosti, a že jest tomu dosti neučinil, a proto že jest rukojmie napomínal; on jmenovaný Hynek pravil jest, že jest tak list položen podle úmluvy, kterýž list leží u pana purkrabie; i jiné smlúvy jsú připomenuty, a zvláště kteréž sú se staly v Boleslavi, jakož pak svědomie jest slyšáno i váženo páně Tovačovského i jiných dobrých lidí, což se dotýče leženie Kanického, že mu rozkázáno smluvú, aby sám zaplatil, a těch XV kop, pro kteréž jest ležal, že jest jich odeřčen tůž smluvú. I takto pan purkrabie i se pány rozkazují: aby Kanický list ten přijal, kterýž u pana purgrabie leží, poněvadž jest dosti jistoty; ale že jest měl list přijat býti, i nepřijal jeho Kanický, a rokové listu plnění přešli jsú od datum listu až do sv. Ducha, jakož plnění listu svědčí, tak všecka létha podle listu plnění, kteráž sú se zadržala a přešla až do hodu sv. Ducha, kterýž má přijíti, ty všechny peníze zadrželé aby na ten čas sv. Ducha, kterýž má přijíti, pojednú a společně byly položeny Kanickému podle listu, což se jistiny dotýče, a ostatek, což by přešlo, to aby na týž rok, jakož list svědčí, doplnil. Než což se listu hlavniego dotýče, že jest jeden rukojmie umřel v tom času, jestli že se Kanickému nezdá toho listu nechati bez obnovenie, aby mu Hynek list ve čtyřech nedělech obnovil od dnešního dne, a plnění aby všecko svědčilo, jakož svrchu jest vypovědieno. Actum feria VI. ante Gregorii annorum domini cc. LXXX°.

Registra II. a. list A. 3. b.

316.

Mezi Zdeňkem Neznašovským a Rýčkem, služebníkem pana Tovačovského. 1480, 10. března.

[O nářek.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Zdeňkem Neznašovským s jedné, a Rýčkem služebníkem páně Tovačovského z strany druhé. Tak jakož jest Zdeněk sáhl vysoce Rýčkovi na jeho čest, a pravil před králem JMtí i přede pány, kterak jest zlý a nešlechtný a nepravý člověk, a že to naň chce provésti. Tu jest jim rok položen, aby stáli, a ta věc aby byla provedena. Tu jest Zdeněk, maje to naň vésti, toho nedostál, ale svévolně pryč jest ujel, věda dobře svolenie a zuostanie KMti i všie země, aby každý po jednom obeslání KMti stál, toho všeho jest nezachoval, ale k zlehčení JMtí učiniv, pryč jest odjel. I tak pan purgrabie se pány ráčili kázati povědieti, že jest toho učiniti neměl. A to bude při JKMti, kterak se k němu bude ráčiti mieti a jeho trestktati jakožto neposlušného. A což se Rýčka dotýče, poněvadž jest stál, hotov jsa k tomu své cti hájiti, jako na dobrého člověka slušie, že tomu páni naň nevěrie, a by pak Zdeněk v tom umřel anebo se co jiného přihodilo, že jemu to nemá ke škodě ani k úrazu cti jeho býti. A ještě jim toho rok pokládají, aby stáli ten pátek vo suchých dnech najprv přístích pod tú při ztracenie před pány, a zachovali se v řeči i v skutku až do toho času. Actum feria VI. ante Gregorii annorum domini quo supra.

Registra II. a. list A. 3. b.

317.

Mezi Viktorinem, Jindřichem a Hynkem knížaty Minsterberskými a Buriánem Labutí.

1480, 11. března.

[O nářek.] V té při a ruoznici, kteráž jest vznikla mezi osvícenými kniežaty, knězem Viktorinem, Jindřichem a Hynkem oc. s jedné, a panem Burjanem Labutí z strany druhé. Tak jakož jest týž Burjan vysoce sáhl na JJMtí čest ne-slušným a šeredným láním a haněním skrze psanie i mluvenie, i obsielán jest týž pan Labuť od JKMti, aby před JMtí stál a kniežatům JJMtí práv byl. Tu jest nestál, a kniežata jsú stáli, jsúce pohotově tomu všemu dosti učiniti a odpierati tak, jakož ke cti přileží. I ráčil jest JMt roku jim odložiti, aby stáli pod té pře ztracením ten pátek o Svátosti se všemi svými potřebami. A proto, poněvadž JMt i se pány to znají, že kniežata k tomu stojie, tak ráčili povědieti: Jestliže by umřel který z nich anebo co se takového přihodilo, že to jich cti nic ke škodě nemá býti. Actum sabbato ante Gregorii anno quo supra.

Registra II. a. list A. 4. a. Srv. další nález č. 324.

318.

Mezi Vilémem Krčmou ze Sobětic a manželkou jeho Kuňkou ze Bzí, a Divišem Malovcem a Petrem Winterberským. 1480, 13. března.

[O ležení a škody.] V té při, kteráž jest mezi Vilémem Krčmú z Sobětic a paní Kunkú ze Bzie, manželkú jeho s jedné, Divišem Malovcem a Petrem Witmberským s strany druhé o to, což se dotýče ležení a škod vedenie, kteréž sú vedeny na Diviše Malovce. Tak jakož Krčma svú při vedl a pravil, že se jest manželka jeho o to smlúvala bez jeho vuole, plné moci nemajíc, a také že jest pro jistinu ležáno a pro obnovenie listu. Oni zase odpierali, že jest toliko pro obnovenie listu ležáno a pro úrok, jakož sú se na to táhli, že sú list obnovili, jakož jest ukazován i čten přede pány v táž slova udělaný jakožto i první. Tu sú odpierali, že jest list udělan a obnoven, ale že sú ho přijieti nechtěli. A tito sú pravili, že sú jej přijali, jakož jest toho duvod, by ho nepřijali, že by ho neměli ani ukazovali. I vyslyševše páni odpory i duvodů jich obojích i také svědomie i smlúvy některých pánuov, kteříž sú je smlúvali s obojích dobrú vůlí a plnú moc od obojích majíce, jakož toho sú široká svědomie i duvodové; pan purgrabie se pány takto rozkazují a konečně vyriekají: aby ty smlúvy prvotnie svrchupsanými pány mezi nimi vypověděné sobě drželi a tomu dosti učinili, Vilém Krčma i se paní Kunkú aby peníze vzali, a listy Divišovi Malovci a Witmberskému aby zase navraceny byly. A což se pak lánie a toho hanění dotýče, toho páni odkládají až do tohoto sněmu o Svátosti, aby obojí s potřebami všemi svými před JKMTí stáli pod tú při ztracením, a zachovali se v skutku i v řeči až do toho času. A jestliže by kto z nich v tom času umřel anebo se co jiného takového přihodilo, to nemá k žádnému úrazu cti nadepsaného Witmberského býti ani druhé straně. Actum feria II. post Gregorii anno quo supra.

Registra II. a. list A. 4. b.

319.

Mezi Mikulášem Tuněchodským, a Annou ze Žižína a dcerou její Markétou. 1480, 14. března.

[O dluh.] V té při, kteráž jest byla mezi Mikulášem Thuněchodským a na místě bratrem jeho, kterýž jest byl s plnú mocí, Janem též z Tuněchod s jedné, a Annú z Žižína a Margréthú dcerú její s strany druhé o dluh, jmenovitě o deset kop, o něž jest od nich pohnán byl. Pan purgrabie se pány slyševše jich obojích vinění i odpory, i také svědomie obojích, seznavše to, že jest svrchupsaný Mikuláš provedl před panem purgrabí i přede pány, jakožto pak svědomie v registřích zapísáno jest, kteréž jest provedl bratrem jejím Matějem a Mikšem z Ostrova, že sú ty jisté peníze splnili Janovi bratru jejímu, od kteréhož sú je vzali; i viděv pan purgrabie i se pány, že jest dosti za svědomie, dali sú již psanému Mikulášovi a Ja-

novi na miestě jeho za právo, a listy svědomie jich zase jim navraceny jsú. Actum feria III. post Gregorii anno quo supra.

Registra II. a. list A. 4. b.

320.

Mezi Janem Přebožským a Bohuší z Drahobudic. 1480, 16. března.

[O zatopení.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Janem Přebožským s jedné, a Bohuší mladým z Drahobudic s strany druhé, o sirotky z Chvatliny, Janem a Kubíkem, nebožce Hynkovými syny. I vyslyšav JMKská se pány raddú svú obojích jich pře, odpory, svědomie i duovody, i takto JMt rozkázati ráčil: Nejprve, aby ta smlúva a výpověď, kteráž jest mezi nimi učiněna byla skrze Přebožského o ten rybník, což se toho dotýče, jakož jest jim, těm sirotkóm, zatopeno a škoda učiněna tiem rybníkem, luka, potok, dědina, rybníčky i jiné věci, byla držána, jakož sú prve na ohledání toho byli někteří páni od JMtí vysláni; a rozkázali Bohušovi, otci jeho, aby jim opravil a oddal, což by slušného bylo. A což těmi pány rozkázáno, na tom ještě stuoj; což se jest nestalo, aby se stalo, a těm sirotkóm všecky ty škody, kteréž sú proto a skrze toho rybníka zatopenie a jim neoddání, za to dosti stalo, budto co sú měli těch tří čtvrtí v tom času požití neboli láky té, potoka i toho kus háje, jakož jest jim smýceno. A což se pak dále dotýče základu a škod, jakož jest vinil týž Přebožský Bohuši, pravě, že by jej propadl a škody ty, kteréž jest on i ti sirotci svrchupsaní na to naložili skrze jiezdy a k rokuom stávaní, toho JMt ráčil jim odložití až do řádu a práv. Bude-li se jim zdáti z čeho jej vinití, že on má jim vedle toho práv býti, ale mohú-li se o to prve přátelsky smluviti, že jim toho JMKská přeje. Actum feria V. post Gregorii annorum quo supra.

Registra II. a. list A. 5. a. Srv. nálezy č. 214, 224, 289 a 306 na str. 489, 493, 516 a 523.

321.

Mezi Mladotou z Veselice a Janem Dítětem. 1480, 16. března.

[O nářek vypálení.] V té při a ruoznici, kteráž jest vznikla mezi panem Mladotú z Veselice s jedné, a Janem Dítětem s strany druhé. Tak jakož jest Mladota vinu dával Janovi Dítěti, že by jeho spálil a o jeho statek jej připravil, a to z nějaké naděje a z řeči jeho, kterýž pravil, že by týž Jan Dítě měl někde říci, že musí Mladota tak málo mieti jako já. Jakož jest pak i svědomie toho okazoval, že by tu řeč mluvil. A on zase Dítě tomu jesti odpieral a okazoval svědomie pod pečeti dobrých urozených lidí, že ten den, když se jest Mladotovi ta škoda stala, byl jest na Fulnece prve před tiem i potom. Král JMt se pány raddami svými s pilností to jest vážiti ráčil a v to oboje svědomie nahlednutí. I takto JMt ráčil rozkázati

povédieti: že to svědomie, kteréž jest proti Dietěti vedeno; nenalezá se, by ke škodě a k úrazu jeho cti mělo býti a jemu škoditi. Actum anno et die quo supra.

Registra II. a. list A. 5. b.

322.

Mezi Hanušem Hofmanem z Nisy a měšťany Starého města Pražského. 1480, 29. dubna.

[O promlčení.] V té při a ruoznici, kteráž jest vznikla mezi Hanušem Hofmanem z Nisy s jedné, a poctivými měšťany Starého města Pražského z strany druhé. Tak jakož jest Hanuš vinil již psané měšťany z osmdesáti kop grošů platu ročního a z zadržalých úrokuov a ze škod, kterýžto plat předkové jich zapsali na sobě před lety šedesáti osmi; tu jmenovaní Pražané proti tomu odpierali jsú a praviece, že ten list hlavní žádné moci nemá, a to proto, že v tak dlúhém času nikdž jsú jeho nezjevovali podle znění jeho, ani právem jsú o to hleděli ani nařiekali, ani také, což sú ve všech těch pokojných časech kupci i jiní obchodníci do té země Slezské i do Měst jezdiec, pro ten dluh jsú hindrováni a stavováni nebyli, až nynie tepruv v nově. Také se na to volajíc a tiem dovodiec, že za slavné paměti ciesaře Zigmunda JMti a pány v času upokojeném, a jsa pánem všie této koruny tak dobře v Zlezí jako v Čechách, kázal JMt všudy provolati a ohlásiti, aby každý a všickni, ktož by k čemu které právo měl, že sú všem věcem řádové a práva propuštěna, aby se žádný v tom neobmeškal, ale k své spravedlnosti se ohlásil buď zemským právem anebo listy, a znamenitě všelikými zápisy a listy; jakož na to od JMti osazení a vydání byli jsú páni k uohledávání a registrování všelikých listuov, kteřížby byli spravedliví a řádní, aby v své moci byli zachováni, a kteříž by byli neslušní a falešní, ti aby byli potupeni a kaženi. A toho řízenie čas byl prostraně uložený. Pakli by kto přes ten čas s takovými listy se obmeškal a je zatajil a jich tu neokázal, že potom žádné moci ani práva mieti nemají. A potom také za slavné paměti krále Ladislava týmž vším obyčejem a řádem takový způsob byl uložen, a v pokojném času práva a řádové způsobně šli jsú, že každý mohl jest své spravedlnosti užiti a dojíti. A proto že v těch ve všech časech jmenovaných ani zde ani vně podle znění toho zápisu není ohlášeno ani hledieno ani jim užíváno, a tudy že jest promlčány a moci nemá. Proti tomu zase Hanuš Hofman odpovědal, že jest on takového listu nepromlčal, a že jest jemu tepruv nedávno s jeho manželkú ten list v moc všel, a že jeho prve užívati ani upomínati jím nemohl, dokudž jeho v své moci neměl. A protož král JMt i se pány slyšiece jich listy, řeči, vinění i odpory, i také nahledše v starodávnie nálezy panské, takto za spravedlivé vyřiekají: Poněvadž v těch ve všech časech pokojných za řádu a za práva takovým listem není hledieno a jeho užíváno podle svrchu dotčeného způsobu ani zde v zemi ani vně z země, a ti časové svrchu jmenovaní v tom jsú přešli, a předkové jeho ženy Hans Hofmana toho jsú za-

nedbali a opustili, i což jest jimi obmeškáno, že toho Hans Hofman nemuož sobě ku právu svému a mocnosti napraviti. I JMKská se pány ten list nalezají za promlčaný a žádného práva a moci nemající. Actum sabbato ante Philippi et Jacobi apostolorum, annorum quo supra.

Registra II. a. list A. 6. a.

323.

Mezi Zdeslavem ze Šternberka a Štuky z Pitkovic. 1480, 27. dubna.

[O Čelechovické.] V té při mezi panem Zdeslavem z Šternberka oc a Štuky z Pitkovic o ves a zboží Čelechovice, příslušející k špitálu u sv. Ambrože. Král JMti i se pány slyšiece obojí stranu, jich dcky i zápisy, v tom jsú srozuměli a shledali, že ta všecka práva a zápisové ukazují na to, když ten špitál bude zase udělán a chudými osazen, že ku požívání té vsi úrokuov i všech duochoduov těm chudým má příslušet. A proto KMti to oblibuje, a jsa hnut milosrdenstvím, to místo špitálské ráčí kázati zase navrátiti takovým chudým uvedenie tu k bytu podle prvotního zřízení, a hned čím spíše, tiem lépe. Svrchu dotčení Štukové aby tak učinili, a ten špitál opravieć a chudými opatřieć, králi JMti to opověděli a oznámili, aby JMKská panu Zdeslavovi z Šternberka oc to ráčil dáti věděti, a po vyjití věděti jemu dáníe hned ve čtyřech nedělech pořád zběhlých aby té vsi se všemi lidmi a poplatky postúpil k užívání těm svrchudotčeným chudým a jich ředitelům. A také v té míře a v tom držení aby již jmenovaný pan Zdeslav těch lidí neobtěžoval žádnými nespravedlivými věcmi. A když se tak stane a postúpí, aby také ten zápis, kterýž má na tu ves, králi JMti vrátil. Actum feria V. ante Philippi et Jacobi apostolorum, anno quo supra.

Registra II. a. list A. 6. b. Srv. list kr. Vladislava d. na hradě Pražském 23. března 1502 v mé Sbírce pramenů práva městského království Českého str. 319.

324.

Mezi Hynkem knížetem Minsterberským a Buriánem Labutí. 1480, 22. dubna.

[O čest. O dotýkání krále Jiřího po smrti.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi osvíceným knížetem Hynkem oc s jedné, a panem Burjanem Labutí s strany druhé. Jakož jest kněz Hynek žádal krále JMti, aby pana Labuta obeslati ráčil, a to z té příčiny, že jest týž Burjan hanebnými lánmi a haněními dotýkal krále Jiřího, dobré paměti otce jeho, že jej z toho viniti chce; jakož jest pak kněz Hynek o to k němu mluvil, jej vinil i ty listy hanlivé před JMti okázal, v nichž jsú tato hanění, že jest dotýkal zradů, chlapstvím i pankharstvím bez výmienky, a že je za to má, dokudž se jemu z toho nevyvedú, i jiným neřádným a neobvyčejným láním proti zřízení a právu. A Burjan Labuť ten jest knězi Hynkovi

odpoviedati nechtěl, leč by prve o svooj dluh konec a místo měl. I jest králem JMtí a pány JMtí raddú nalezeno: aby jemu odpoviedal, poněvadž kněz Hynek jest jeho pohnal a před krále JMt připravil, a jemu oznámeno jest, že jej kněz Hynek z toho hanění viniti chce, ale ne pro dluh, poněvadž kněz Hynek jemu Burjanovi Labutovi nic dluhem vinen nenie, než toliko háje cti krále Jiříeho, otce svého, i tudiež manželky JMtí, obů mrtvých. Až i po druhé králem JMtí i pány nalezeno jest, aby k tomu odpoviedal; i tážáno jest jeho, chce-li odpoviedati a má-li co více proti tomu mluvit. I nechtěl jest k té věci nic odpoviedati, než toliko těmi slovy jako prve. A poněvadž jest odpoviedati nechtěl ani toho věsti, učiniv taková veliká a neřádná hanění proti právu a řádu i nálezu starodávniemu panskému; a protož JMKská se pány raddú svú vyslyševše to všecko a s pilností váživše, i v starodávny nález nahledše, toto JMt i se pány raddú svú vypoviedá za spravedlivé: že jest králi Jiříemu JMtí i tudiež manželce jeho krivdu v tom učinil, krivé a neprávě je zhaněl a dotýkal, a protož JMt bře jej v svú kázeň a tresktati jeho ráčí, aby se potom i jiní takových krivých a nepravých hanění varovali. Actum sabbato ante festum sancti Georgii annorum cc. LXXX°.

Registra II. a. list A. 7. a. Srv. nález č. 317. na str. 529.

325.

Nález panský, kto by neobyčejně lál. 1480, 25. dubna.

[O hanění a lání pro neplacení.] Létha božieho MCCCCLXXX° feria III. ipsa die s. Marci ewangeliste cc.

Registra II. a. list A. 7. b. Nález ten uveřejněn už v Archivu Č. V. str. 398.

326.

Mezi Heraltem z Kunštatu a král. prokurátorem Čenkem z Klinštejna na místě knížat Minsterberských. 1480, 30. května.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Heraltem z Kunštatu s jedné, a panem Čenkem z Klinštýna na místě kniežat JJMtí s strany druhé o škody, což se dotýče listu Mléčkova. Tak že pan Čeněk odpieral jest tomu listu pravě, že by nebyl povinovat jemu odpoviedati, a to z té příčiny pravě, že by jemu list nepřišel vedle práva a řádu dobrými vôlemi, a že neukazuje list hlavní, by věrná ruka mohla dobrou vůli dáti. Pan Heralt tomu odpieral, že list hlavní panie Sluně z Tvorkova, manželce téhož Mléčky, [ukazuje] k věrné ruce i jeho dědicuom, a ktož by měl list s dobrou vůlí jich aneb jednoho z nich, že má též právo, jako on sám. I ukazuje při tom její dobrou vůli na ten list. I také týž pan Heralt ukazuje list svěření a poručení, kterýž jest týž Mléčko svěřil a poručil panu Protivcovi a Vonšovi Jarošovi z Zástřel, strýcóm svým. Pan purgrabie i se pány vyslyševše jich obojích vinění

i odpory, nahledše v list hlavní, že nestojí v něm, aby věrná ruka mohla a moc měla s dobrou vůlí k tomu ten list dávatí, i také v témž listu svěřeném, kterýž Protivec a Oneš od Mléčky mají, nesvědčí, by oni to komu měli dále dávatí, než ten list ukazuje jim samým toliko; pan purgrabie se pány pilně to váživše, i také v nálezy první panské nahledše, i takto vypovídají: Poněvadž ten list nesvědčí věrné ruce, by ona mohla dobrou vůli dáti, a Protivcovi i Onšovi ten list, kterýž od Mléčky mají, neukazuje, aby oni mohli dále ten list i s tím svěřením komu dáti, že pan Čeněk na místě knížeciem není povinen panu Heraltovi těmi škodami. A přes to ti listové mají v moci u pana purgrabie Pražského ležeti, a bude-li se komu zdáti jakú spravedlnost na nich mieti, to mají před sebou. Actum feria III. post festum sancte Trinitatis. Presentibus istis dominis: Johanne de Janowicz, supremo purgrauio Pragensi, Okone de Rozemberg, Johanne de Hazmburk, Puota de Sswihow, supremo iudice regni Bohemie, Johanne de Sselmberg, supremo cancellario, Buryano de Guttsteyn, Johanne Sswamberg, Leonardo de Wartmberg, Nicolao Berka de Duba, Dobrohost de Ronssperg, Vlrico Medkone de Waldek, Hanussio de Wartmberg, Johanne de Rupow, Petro Gdulinecz de Ostromirz, Crisstofforo de Wicztum, curie regalis maressalko, Jarossio de Stranow, Burgardo de Wicztum, Henrico de Duban, Cztibor de Welsstyn, Petro de Sulewicz et Witrnberg ceterisque dominis et terrigenis quam plurimis.

Registra II. a list A. 8. a.

327.

Mezi Kateřinou Bohušovou z Bozkovic a Annou z Borovnice. 1480, 30. května.

V té při, kteráž jest mezi panem Ješkem z Bozkovic a panem Linhartem z Guttšteyna na místě páně Bohušové z Bozkovic a manželky jeho panie Katheřiny s jedné, a pannú Annú z Borovnice [s] strany druhé, o zboží a statek, kterýž jest zuostal po nebožtíkovi Joštovi z Lazec a z Borovnice, po bratru vlastniem panny Anny a po otci panie Bohušové Katheřiny, v kterémžto statku každá z nich pravila se jest sama dědičků býti a zuostati. Od panie Katheřiny pan Ješek z Bozkovic pravil jest, že by byla bližšie dědictvie obdržeti po Joštovi, otci svém, nežli panna Anna sestra téhož Jošta, chtiec toho i tím dovésti, že on Jošt otec její učinil jest nějaké zřízení dckami zemskými o tom statku, kterýmžto zřízením ona paní Katheřina chtěla by dědictvie obdržeti. Ale ona panna Anna proti tomu zřízení učinila jest odpor dckami, pravieci, že on Jošt, bratr její, nemohl jest toho učiniti jic ke škodě, a že jest ona sestra jeho vlastnie a nedielná, a že k dědictví ke všemu statku tomu tak dobré právo mieti se praví jako paní Katheřina, prosěci, aby při tom zuostavena a zachována byla, jako jiné dobré ctné panie, panny po svých otcích osiřalé a z dědictvie neodbyté. KMt se pány raddami svými slyševše je s obú stranú, jej pana Ješka a pana Linharta od panie Katheřiny a ji pannu Annu, a porozuměvše

tomu a ty věci váživše, že ta pře mezi nimi obapolně postavena jest ku právu zemskému, tu kdež panna Anna proti zřícení Joštovu, bratra svého, odpor jest vložila; i ráčili sú rozkázati, aby každá strana jmenovala dva přiele, a král JMt ráčí jim k tomu přidati jedno[ho] z své raddy, pana Čenka Dašického, a ti všichni spolu aby ten vešken statek buďto na dědinách, na nábytcích i na hotových penězích rovně na pravá dva díly rozdělili, a ona paní Katherina aby toho všeho měla a držala jeden díl, a při panně Anně aby zůstal druhý díl, a to tak aby držaly až do práv zemských. A když by práva šla a soud zemský osazen byl, zdálo-li by se kterékoli straně druhú z čeho nařekati právem a viniti, to každá strana bude moci učiniti a vuoli toho mieti. Než což se dotýče věn panie Katheriny, matere Joštovy, i druhého věna manželky jeho, tě obě vdově aby při svých věniech spravedlivých zůstaly, jich poživaly, a ony obě, paní Katherina i panna Anna, těch obů věn ze spolka rovnými díly odbýti vedle práva a obyčeje věnného moci budú a je z nich splatiti. Také JMt ráčil rozkázati, aby Sudlička Matěj, což kolivěk má sobě svěřeného od nebožtka Jošta, buďto listy, hotové peníze neb cožkoli jiného, to také aby před přátely těmi položil, a když to položí a tomu dosti učiní, nemá také dále od žádného více o to nařekán ani viněn býti. A ti přáteli aby je spolu svedli v Borovnici na sv. Jana najprv přístieho, aby konečně mezi nimi uhodili do sv. Prokopa, a když to mezi nimi podělé, aby o to losy metali. Actum die anno, presentibus quo supra.

Registra II. a. list A. 8. b.

328.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Mikulášem Berkou z Dubé. 1480, 5. května.

V té při, kteráž jest mezi panem Linhartem z Guttšteyna s jedné, a panem Mikulášem Berkou s strany druhé. Jakož pan Linhart viní téhož pana Mikuláše, že by jemu držal zboží jeho Dub s příslušenstvími jeho, a na to ukázal majestáty s dobrými vólemi oc. A pan Mikuláš ukázal jest majestát slavné paměti krále Jiřího: spravedlivost svú ukazují, ale v soud se nedávám, aniž se o to súditi miením. A na to ukázal jest list s visutými pečetmi od knížath vévod Mistrberských oc., všech tří bratruov, v němž se zavazují, ktož by na Dub sáhl právem, že jej mají zastúpiti oc. Král JMt i s pány raddú JMti vyslyšev žalobu i odpor jich s obů stranú, i ráčil jest takto rozkázati: že poněvadž jest na tom zůstáno na sněmu obecniem, aby všickni sobě, ktož by komu vinu dal, před JMti a raddú JMti jeden druhému práv byl, a také jest na tom zůstáno na témž sněmu, aby všickni listové, což se zboží dotýče, ještě sú zašli v tuto válku, kteříž by nařekáni byli před JMti, položeni byli. I takto jest JMt se pány raddami JMti ráčil rozkázati, aby pan Mikuláš všicku spravedlivost svú, což se toho zboží dotýče anebo což jemu k tomu potřebie jest, po-

hotově měl, a s ním stál před králem JMti i před raddami JMti v pátek o suchých dnech najprv příštích; neb poněvadž se jemu vina dává, a jest v držení toho zboží, má k spravedlivému rozsudku státi. Actum feria VI. festorum Filippi et Jacobi apostolorum, anno oc. LXXX°.

Registra II. a. list A. 9. a.

329.

Mezi Linhartem z Gutnštejna a Mikulášem Berkou z Dubé. 1480, 21. srpna.

[Páně Linhartova s panem Mikulášem.] V té při, kteráž jest mezi panem Linhartem z Guttšteyna s jedné, a panem Mikulášem Berkou s strany druhé, o město Dub. Poněvadž jest pan Linhart okázal spravedlnost svú k jmenovanému městu Dubu a k tomu zboží k němu příslušejícímu, a panu Mikulášovi bylo jest rozkázáno, aby stál se vši svú potřebností a spravedlností; ale panu Mikulášovi nezdálo se k tomu odpoviedati, zastieraje se kniežaty, knězem Jindřichem a knězem Hynkem, že jej ma[jí] v tom zastúpití. A jmenovaná kniežata k tomu se ohlásila a seznala, praviece, že k tomu spravedlnost mají. I poněvadž pan Mikuláš proti panu Linhartovi té pře nechce vésti, dává se panu Linhartovi za právo proti panu Mikulášovi. Ale poněvadž kniežata žádali na KMti, aby ráčil jim o to rok složiti a jmenovati, že chtě se panem Linhartem státi a svú spravedlnost okázati: i o to pokládá JMt kniežatům i také panu Linhartovi, aby stáli rok v středu na suché dni najprv příštíe. Pakli by který beze lsti nemohl státi, ale aby s plnú mocí poslal. Actum feria II. ante Bartholomei, annorum oc. LXXX°.

Registra II. a. list A. 9. b.

330.

Mezi Pátou Švihovským z Risenberka a Janem Brumem, a Janem i Jaroslavem Zmrzlíky. 1480, 6. června.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Puothú Švihovským z Ryzmberka oc. a Janem Brumem s jedné, a panem Janem a panem Jaroslavem Zmrzlíky s strany druhé. Jakož jest vinil pan Švihovský, což se dotýče Přěcha, služebníka jeho, zabitie i také některých věcí pobraňie; a při tom také Brum vinil jest je, že jest jemu statek znamenitý při tom pobraň, a tak praviece, že se jest to stalo od jich služebníkuov a lidí poddaných, k nimž na to sú mnohá svědomie vedli; a nad to ještě žádal pan Švihovský více KMti, jmenovav osoby služebníkuov a lidí poddaných svrchupsaných Zmrzlíkuov, aby JMKská kázal je před svú milostí postaviti, i těmi chtě dále vedle práva toho dovoditi. A na nejposlednějším roku položení jakožto k nynějšímu času rozkázal jest JMt je postaviti. A svrchu jmenovaní Zmrzlíci proti těm svědomí[m] odpierali sú, a také některá svědomie vedli, praviece se ne-

vinni býti, a najposléze svědomie Pohanovo, kterak jest před některými pány a dobrými lidmi vyznal; ale že též Pohan také vyznal jest před některými pány a dobrými lidmi jináče, ještě se jeho svědomie dvojilo, a poněvadž se dvojí, i není příjemné to svědomie. A tak král JMt i se pány raddú JMti vyslyševše a váživše jich žaloby, svědomie i odpory i také rozkázanie krále JMti, že ty osoby jmenované měli sú postaviti, kterýmiž oni měli se z toho vyměřiti, takto JMKská rozkazuje: I poněvadž se jest toho nestalo vedle rozkázanie JMti, a těch osob jsú nepostavili, KMt se pány panu Švihovskému a Brumovi dávají za právo obdržané od Zmrzlíkuov k uopravení toho účinku i těch škod panu Švihovskému a Brumovi. A ta oprava svrchupsaná aby se stala do suchých dní najprv přístích a konečně ty suché dni. A což se dotýče dotýkanie a lánie od Jaroslava Zmrzlíka panu Švihovskému, že jest se jemu v tom krátko a křivda stala, a neměl toho učiniti. Actum feria III. ante octauam Corporis Christi. Presentibus istis dominis: Johanne de Janowicz, supremi purgrauii Pragensis, Johanne Towaczowsky de Czimburk, supremi camerarii regni Bohemie, Johanne Zagiecz de Hazmburk, Buryano de Guttsteyn, Zdeslao de Ssternberg, Nicolao Berka de Duba, Czenkone de Clinssteyn, procuratore, Leonardo de Guttsteyn et Wartmberg, Friderico de Ssumburg, Vlrico Medkone de Waldek, Samuhele de Hradek, succamerario regni, Johanne de Rupuow, magistro curie, Cristofforo de Wicztum maressalco, Cztiborio de Walsstyn, Diwissio Malowecz de Libiewowicz, Johanne Beneda [de] Necztin, Alberto Ogierz de Oczedielicz, Johanne Malowecz de Paczow, Paulo de Sulewicz et Rzehlowicz, Czenkone de Dassicz.

Registra II. a. list A. 9. b.

331.

Mezi Vilémem z Ilburka a Kamarýtem ze Sulevic. 1480, 22. srpna.

[Pan Ilburk s Kamšem.] V té při, kteráž jest mezi panem Buryanem a panem Linharthem z Guttštýna na místě pana Vyléma z Ilburka s strany jedné, a Kamarétem z Sulevic s strany druhé, o ves Velemín. Tak jakož jest viněn Kamaréth od nich, že by tu ves držal, nemaje k tomu žádné spravedlnosti, kromě což má zapsáno od kniežat JMti. Ale přátelé páně Ilburkovi okazali jsú spravedlnost jeho, kterúz na tu ves má, a zvláště zápis krále Ladislava slavné paměti, který[m]ž jemu ta jistá ves vedle jiného zboží zapsána jest. Král JMt se pány raddú svú s uobú stranú to váživše a s pilností nahledše v tu jeho spravedlnost nadepsaného, panu Vylémovi dávají za právo obdržané, též a v témž právě, jakož jest prve ji měl a držal; a Kamaréth aby té vsi konečně panu Ilburkovi postúpil ve dvú nedělí od dnešního dne bez umenšení a pohoršení toho zboží. Actum feria III. ante Bartholomei annorum quo supra.

Registra II. a. list A. 10. a.

332.

Mezi Mikulášem z Jenštejna a bratřími Kalenicemi. 1480, 22. srpna.

[Pan Mikuláš s Kalenicemi.] V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem z Jenštejna s jedné, a Janem a Oldřichem bratřími Kalenicemi s strany druhé. Jakož jsú Kalenicové vinili pana Mikuláše i o něm psali, že by se nad svú ctí zapomenuť jako bezctný hláť [sic] nešlechtný, a dále praviec, že toho chtěie dovésti Václavem Bechyňkú a Petrem Dluhoveským, a že by týž pan Mikuláš slšbil svú čest a svú vierú Bechyňkovi i Dluhoveskému sestru jich k manželství pojiť, a Bechyňka a Dluhoveský že by jim dále slšbili. I toho sú Bechyňka i Dluhoveský ne-seznali, by jim pan Mikuláš pod ctí a pod vierú slšbil. A také pan Mikuláš, ač jest některého slšbenie neodpíral, ale k takovému se neznal, jakož sú Kalenicové o něm psali a mluvili. I poněvadž Bechyňka a Dluhoveský tomu sú odepřeli, by jim pan Mikuláš takový slib učinil, JMKská i se pány nalezá: že jest v tom pan Mikuláš proti své cti nic neučinil, a Kalenicové nad jeho slib tak vysoce psaním i řečí neměli sú jeho dotýkati. A dále jakož Kalenicové táhli sú se na paměť Dobřějovského a na jiné některé dobré lidi, a chtěie na pana Mikuláše provoditi, že jest v Dobřějovského domu na den sv. Jeronýma slšbil jim sestru jich pojiť; jestliže z toho pana Mikuláše Kalenicové viniti budú chtieti, ta se jim cesta nezavírá. A což se Václava Bechyňky dotýče, jakož jest svědomie v registra královská zapsané páne Strakonického, Výtrubského, Vrabského a Otmarovo, a jakož jest tomu svědomí odpíral; a protož král JMt rozkazuje: aby Bechyňka stál feria VI. quatuor temporum najprv příštíe a Kalenice s svědky svými též, a tu Bechyňka aby se proti těm svědkóm očistil tak, jakž králem JMtí a pány bude jemu nalezáno a rozkázáno. A což se Petra Dluhoveského dotýče, poněvadž Kalenicóm proti tomu slibu odpírá, bude-li se jim zdáti dále jeho z čeho viniti, to budú mieti před sebu též v pátek na suché dni najprv příštíe. Actum die et anno, quo supra.

Registra II. a. list A. 10. b. Srv. nález č. 347 na str. 551.

333.

Mezi Kamenickým a Měsíčkem. 1480, 27. května.

Jakož jest byl rok odložen Kamenickému a Měsiečkovi, aby stáli před JKMtí pod tú při ztracením. Tu jest Kamenický stál se všemi potřebami, jsa hotov, a Měsieček jest nestál. Tu JKMt se pány raddami svými tu věc předsevezětí, a vážití jest ráčil Kamenického stánie a poslušenství. I ráčil jest JMt dáti Kamenickému za právo. Annorum oc. LXXX°, sabbato ante festum sancte Trinitatis.

O suchých dnech tyto jsú věci znamenány a roky kladeny, kto mají státi: [následuje prázdné místo].

Registra II. a. list A. 11. a.

334.

Mezi Janem z Šelnberka nejv. kancléřem a Mikulášem starším Trčkou z Lipnice.
1480, 27. května.

Jakož jest byl rok položen panu Janovi Šemberkovi, království Českého kancléři, se panem Mikulášem starším z Trčků z Lipnice a na Vlašimi o to, což se dotýče Řečice. Měli státi ten pátek o suchých dnech již minulých pod tú při ztracením anebo s plnou mocí poslati. Tu jest pan kancléř se všemi svými potřebami stál, a pan Trčka nestál ani s plnou peč[et]í poslal. Tu JKMt se pány raddú svú ráčil jest dáti panu kancléřovi za právo. Actum quo supra.

Registra II. a. list A. 11. a.

335.

Mezi syny Jana Žlutického a Kerunkem z Lomu. 1480, 27. května.

V té při, kteráž jest mezi syny páně Janovými Žlutického s jedné, a Kerunkem z Lomu s strany druhé. Páni vyslyševše je s obú stranú, i jich potřěby i dcky opatřivše, poněvadž žena Kerunkova pohnala jest otce jich ku právu zemskému, a oni jsú té pře poručníci, protož páni to zuostavují při právu zemském. Actum quo supra.

Registra II. a. list A. 11. a.

336.

Mezi Linhartem z Gutštejna a Mikulášem Berkou z Dubé. 1480, 5. června.

V té při, kteráž jest mezi panem Linhartem z Guttšteyna o Dub s jedné, a panem Mikulášem Berkú s strany druhé. Jakož jest o Svátosti panu Mikulášovi rozkázáno: poněvadž jest na tomto statku zastížen a jeho jest v držení, aby stál o suchých dnech v pátek již minulých před JMtí k spravedlivému rozsudku s svými se všemi potřebami. Pan Mikuláš stoje před JMtí takto mluvil a pravě, že jest kniežatóm postúpil Dubu, a že on nemá z čeho odpoviedati a nemiení kniežatóm toho prosúditi, a že kniežata mají jej v tom zastúpiti. Král JMt se pány raddú svú vyslyševše žalobu i odpor s obú stranú, ráčil jest takto rozkázati: aby pan Mikuláš nechaje všech výmluv, žádným se nezamietaje ani vymlúvaje, stál na den sv. Vavřince najprv přístieho se všemi svými potřebami, a tu aby sobě zjednal, kohož jemu koli potřebie jest, a panu Linhartovi odpoviedal a dostál [k] spravedlivému rozsudku, a to pod tú při ztracenie. A dále JMt rozkazuje: aby ti lidé nebyli obtěžováni žádnými nespravedlivými věcmi, a obilé to, kteréž jest na poli, když se sklídí, aby odtud nebylo nikam hýbáno. Pakli by který beze lsti státi nemohl, aby s plnou mocí poslal. Actum feria II. ante octauam Corporis Christi, annorum oc. LXXX°.

Registra II. a. list A. 11. b. Srv. nálezy č. 328 a 329 na str. 536 a 537.

337.

Mezi Vilémem z Ilburka a Kamarétem ze Sulevic. 1480, 5. června.

V té při, kteráž jest mezi panem Buryanem a panem Linhartem z Guttštýna na místě pana Vyléma z Ilburka s jedné, a Kamarétem z Sulevic s strany druhé, o Volemín. JMt slyšé jich žaloby a Kamarétuov odpor týmž obyčejem jako pan Mikuláš, že kniežatům nemiení prosúditi a že jej mají v tom kniežata zastúpiti; JMKská se pány raddami svými takto ráčil rozkázati: aby Kameš všech výmluv nechaje, žádným se nezamietaje, poněvadž jest toho statku v držení, aby na den sv. Vavřince stál najprv příštího se všemi svými potřebami, a tu aby sobě zjednal, kohož jemu koli potřebie jest, a panu Ilburkovi odpovídal a dostál k spravedlivému rozsudku, anebo s plnou mocí poslali, a to pod tú při ztracením. A dále JMt rozkazuje, aby těch lidí ničímž neobtěžoval aniž co s nich nespravedlivého bral. Actum quo supra.

Registra II. a. list A. 11. b. Srv. nález č. 331 na str. 538.

338.

Mezi Martinem z Držimě a Jindřichem Hořešovcem. 1480, 5. června.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Martinem z Držimě s jedné, a Jindřichem Hořešovcem s strany druhé, o dědiny v Kvřlicích i také o dvory kmetců oc. KMt se pány raddami svými s obou stranou s pilností to váživše i dky kázavše ohledati. Jakož Smil z Nedomilic a z Dřenie zapsal jest v Kvřlicích a v Přelici, v Čanovicích, jakož ty dky šře svědčí, podle kteréhožto zápisu [j]menovaný Martin uvázal se s komorníkem, i právo své všecko na vrch dovedl. Proti tomu Jindřich z Hořešovic k své při nic jest neprovedl, než jakož v témž zápisu svrchujmenovaný Smil podle Martina zapsal jest Elšce dceři své týmž právem jako jemu Martinovi. A protož KMt se pány jmenovanému Martinovi dávají za právo obdržané, a ty jmenovaný dědiny s platy aby on Jindřich Hořešovec postúpil Martinovi ve dvou nedělích bez pohoršení toho zboží. A k čemuž se bude zdáti jmenované Elšce spoluzápisníci Martinově právo mieti, její právo tímto odsudkem se jíe nezavírá. Actum ut supra.

Registra II. a. list A. 12. a.

339.

Mezi Kerunkem z Lomu a Dorotou Milotickou s rukojměmi. 1480, 7. června.

V středu před oktábem Těla Božieho. Kerunk z Lomu stál jest před králem JMtí a před pány od pana Heralta z Kunštatu a od panie Lidmily z Kravař a Strážnice s listem mocným, co se dotýče toho listu, kterýž svědčí panně Dorothě Milotické na dva tisíce zlatých; item na kněze Viktorýna; jakož pak v tom dluhu držala jest vsi od Veliše, Chrástov i jiné, a někteří z rukojmí, kteříž sú v tom listu, také sú stáli, chtěie právi býti a rozeznáni podle práva panem purgrabí hradu Pražského

a pány. Ale on Kerunk nechtěl jest listu položiti k súdu, než toliko pravil, že by jej chtěl okázati. Ale rukojmie vždy žádali sú toho, aby on list položil k rozeznání a k rozsudku spravedlivému, poněvadž od svého pána i od panie s mocí stojí. Pakli by toho neučinil, že by mu potom více nechtěli povinni býti k tomu listu odpovídati. Přes to jich poddáváníie vždy jest listu k súdu položiti nechtěl a pravil, že to přikázanie od svého pána má. A tak jest ta věc jím Kerunkem sešla, ale ne rukojmiemi.

Registra II. a. list A. 12. a.

340.

Mezi Arnoštem a Albrechtem knížaty Saskými a pány Šliky. 1480, 2. června.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi osvícenými knězem Arnoštem a knězem Albrechtem, kniežaty Saskými, a na JJMtí místě mezi panem Hauboltem z Šleyne a panem Heřmanem z Weysmbachu s jedné, a pány Šliky z strany druhé. Nejprve jakož jest vinil pan Haubolt pány Šliky a počátek učinil své řeči: kterak po smrti nebožtíka Kašpara Štampacha, kterak by pan Koc z Endu poslal dceři své na Kuncperg Heřmana z Weysmbachu a Henz sam Enda [sic] syna svého k uopatření jejímu jakožto dceři své v vdovství jejíem. A tu Heřman z Weysmbachu že by poslal ku panu Mikulášovi Šlikovi, a tu že by chtěli s ním rozmluviti o ty sirotky a o jich dobré, žádajíc, aby k nim přijel, a pan Mikuláš že řekl přijeti, a že sú ho čekali s obědem. A potom k nim poslal Eprichta Wolmana, jich lantrichterie, a vymlúvaje se nepřijezdem svým, že pro nemoc přijeti nemuož. A vedle toho prosil Heřmana z Weysmbachu od pana Mathesa, aby k němu přijel na Loket, že by rád chtěl s ním rozmluviti a že by jemu chtěl bezpečný pruvod dáti až na místo. A v tom času Heřman a Heync z Mendu [sic] s Wolmanem mluvili a znáti mu dali, co jich úmysl jest, a že by panie otec, Heřman i jiní přátelé chtěli poslati sedm neb osm pacholkuov k zámku na svú stravu, aby paní mohla k uotci odjeti a o své potřeby se poraditi, a předsevzétí, co by jejíeho dobrého bylo i dětí jejích. A v té chvíli paní s svými poddanými Štauhauf opatřiti, a vedle toho podati se co paní měla by se s zámkem ku pánóm Šlikóm, též jakož se jest Kašpar Štampach k nim měl. A na to Heřman že jest odtud odjel, a Haync Niklom a [se] strýcem svým z Endu s šesti koňmi že by tu zuostali, a ta dva že by tu zuostali u sestry své každému bez škody, očekávajíc těch pacholkuov, kteréž Heřman tam měl poslati, majíc úmysl zase odjeti. A v ty časy, kteréž tu byl Heync, pana Mikuláše ani poručníkuov neodpírali na huoru pustiti. A pan Mikuláš na Eprich Wolmanovo poselství psal a dal znáti, že není potřebie na Kunsperce tu kuchyně druhé držeti. A při tom ukázali sú list a výpis, kteříž před JMtí čtělí sú, jeden páně Mikulášuov, kterýž Heřmanovi psal, a výpis, co zase Heřman panu Mikulášovi odpisuje, a že by z toho mohlo rozomieno býti, že by králi ani království ke škodě a Šlikóm jich panství k újmě nebylo, a před Šliky v žádném

nebezpečností nebyli. Ale oni záľuhu pěších na ně učinili a k zámku tekli a jednoho zabili, některé na smrt zranili a jim jich pobrali, Haynce na mostě zastihli. A když zámek měli, a Heync se strožil vedle strýce pryč jeti, a tu že sú on poslali pan Mikuláš a pan Kašpar do f[a]rářského dvoru, a on jest k nim šel na dobrou vieru, kterou k nim měl. A když k nim přišel, že sú jej tu tepruov vězením zavázali. A ty věci i vězení staly sú se Hencovi bez ohrady, že žádné péče na ně neměl. A potom některé časy, když se Heync z Mendu jel stavěti, že sú s ním poslali kniežata JJMt, aby mohl bezpečně projeti, a ty služebníky kniežecie dali je páni Šlikové honiti a zjímati bez ohrady, ježto kniežata JJMt ani ti žádné na ně péče neměli. A potom že sú se s nimi sázeli, vězili, jakoby zločinci byli, a pan Mikuláš že by na jednoho z nich tyľce dobyl, a by nebylo dobrých lidí, že by jej byl snad zabil; a že by se toho všeho kniežata JJMt nenadála, by se to mělo státi JJMtí služebníkuom od pana Mikuláše, dvořenína JJMtí nepropuštěného. A k tomu pan Mates že jest JJMtí man a radda. A páni Šlikové proti tomu také sú odpierali, že Kašpar Štampach nebožtík, prve než jest umřel, učinil kšaft a poručenství vedle řádu a obyčeje krajiny té, a zdělal poručníky pana Mikuláše Šlika, Jošta Šierntinara, Fridricha z Felce a Křištofora Hertmbergara, a poručil jim mocně manželku, děti i vešken statek svojo. A po smrti jeho nechali sú panie manželky jeho i s dětmi na zámku Kyhnšperku, opatřivše tu věc vedle potřeby, a k tomu že sú jie pověděli, jestliže by jaká na ní potřeba přišla, aby se k nim utekla, že ve všech věcech opuštěna býti nemá. A v tom času Heřman Weysmbach, Hajnc sam End i jiní přijeli na zámek, a tu byli sú některý čas, ačkoli časté řeči docházely sú ku panu Mikulášovi, že by lidí více na zámek mělo přibýti. Ale on té naděje ani viery neměl jest, by se to státi mělo. A v tom času Heřman z Weysmbachu poslal jest panu Mikulášovi, aby k němu přijel; a on pro nemoc nemoha přijeti, poslal Eprech Wolmana, chtě slyšeti žádost, pro kterou žádán jest pan Mikuláš přijeti. A v tom jemu Heřman pověděl jest poslu, že otec a přítelé panie mají úmysl některé lidi panie poslati k uopatření jejímu, a na svojo náklad jim kuchyni držeti chtie. A Eprecht Wolman že by toho odepřel, že toho potřebie nenie. A přes to, což od něho slyší, že to chce na pány své vzněsti. A tu týž Erprecht to všecko, což jest od něho slyšal, na pána svého vznesl; a když sú to poselství uslyšali, i psal jest pan Mikuláš Heřmanovi z Weysmbachu, jakož ten list před KMtí a přede pány čten jest. A potom poručníci Jošt Šierntingar a Křištof Hartmbergar psali sú panu Mathesovi a panu Mikulášovi, jakož ten list také čten jest před JMtí. A při tom pravil pan Mikuláš, že sú poručníci přijedše s paní mluvili, co se to děje, že slyšie, že lidí má při sobě, a zavřený zámek chce mieti bez potřeby. A tázali se jie: jestli že oni přijedú páni Šlikové, budú-li puštěni. A ona jim odpověděla: kohož přátelé moji pustie, má dobrá vuole. A oni zase odpověděli, poněvadž slyšie a očitě vidie, že ona chce zavřený zámek mieti, jim že nelze než na svrchnie pány to [v]zněsti a jich,

za radu a pomoc žádati. A v tom chtěli pryč jeti; a ona přivolala k tomu přátely své, a oni k nim tu řeč mluvili jako ku panie; a oni jim na to odpověděli: jich otec a strýc jest je tam poslal. Ale proto vzkázali sú panu Mikulášovi, že ho samého třetieho pustiti chtie, a nic silnějšíe. A v tom počtu je také pustiti chtie na zámek. A oni jim tůž odpověď dali jako i panie. A prosili sú jie, aby takové moci přestala. Jestliže by oni toho neučinili a jich nepustili, že oni hned ku panu Mikulášovi pojedú a jeho prositi chtie, aby skrzě jeho pomoc zase uvedeni byli. A oni jim zase odpověděli, aby k jich otcí a strýci poslali. Pravili sú, že jim by to slušné nebylo a toho učiniti nechtie, neb nemáme o ty věci s nimi nic činiti, ale třeba-li vám toho, muožte dobře na ně [v]zněsti. A dali sú jim na to za osm dní rozmyšlenie. To sú všecko zavrhlí. A když to vždy býti nemohlo, že oni hledali sú pánuov Šlikuov jakožto svrchních pánuov, aby jim toho radni a pomocni byli, a zase je v to uvedli. I na to opět ukázali sú list od poručníkuov se třmi pečeti; ten také čten jest. A potom, že jistá zpráva přišla panu Mikulášovi, viec než jedna, že drahně lidí má přibýti na zámek; a on hned vypravil pana Kašpara bratra svého s některými lidmi, aby on toho nedopúšťel. A on hned za ním s jinými lidmi táhl; a prve než se pan Mikuláš tam přiblížil, a ještě na dvě míli od zámku byl, přišlo panu Kašparovi poselstvie, že nazad lidé přes ploty lezú k zámku. A on vyběhl s lidmi svými, zastihl Heynce z Endu na mostě, an čte list. A chytili sú jeho a jiným nahoru nedali. A potom ti, kteříž byli nahorě, zámku jim postúpili. A také ten list, kterýž u Haync[e] z Emdu vzali, také sú čísti dali před JMti, i druhý list, kterýž také Heřman z Weysmbachu píše Heyncovi z Mendu. A na to jest mluvil a také praviec, že prve šípy, prachy jednali i puškaře nahoru poslali. A skrze ty všecky věci, kteréž se dály, i skrze ty listy, kteříž také slyšení sú, muož porozomienio býti, k čemu sú se ty věci chýlily. A cožkolivěk v té věci jest pan Mikuláš činil i bratr jeho, že to z povinnosti musili sú učiniti, jedno pan Mikuláš vedle poručenstvie a druhé vedle té povinnosti, kterouž otcí i bratřím svým i sám sobě povinen jest, že jim v panstvie jich saženo jest. I také bojie se příslovie od krále JMti i od koruny, jestliže by ten zámek byl odtržen k cizie ruce, a že tu muož poznáno býti, že sú bohdá nic neučinili, ješto by učiniti neměli, hajiece toho. A pravie, že Heync prve jest jat, než pan Mikuláš přijel jest. A když se jeho jest tázáno v farárském domu: jsili věznem, řekl: sem, a nechtěl bych rád prázdnen býti. A to že bych mohl provésti dobrými lidmi. A také při tom pravie: což se pana Mikuláše dotýče, že by nevzal od kniežat odpúštění, že jest poslán kniežatóm JJMti s listem otce svého a tam jest byl do vůle otce svého. A když se jest otcí jeho nezdálo, tam jeho dále nechati, psal jest kniežatóm JJMti, aby jej ráčili domuov odpustiti. A jakož jest listem poslán na JJMti dvór, a zase vzat. A některé časy, když jest pan Mikuláš přijel k kniežeti JMti o některé potreby, což měli činiti proti pánu z Plavna,

tu kněz Arnošt jemu řekl: Nepotřebuji vaše služby, opatřte svou věc, jakž umíte. A po druhé opět když jest byl přijel k knížeti JMti s svou potřebou, žádaje, co sú měli s Normbčany činiti, aby jim dopomohli jich spravedlnosti a dopustili v zemi stavovati a na ně sáhnúti, a kníže JMt že by jim řekl: Známe, že se vám křivda děje, máme psanie od císaře JMti i také závazek s Normberčany, hleďte k králi Českému, pánu svému. A skrze tu odpověď že by pan Jeroným přijel k králi JMti s některými zemany, prose JMti, aby ho neráčil opustiti, a JMt přijal za pána. Jakož pak JMt ráčil nějakú summu koní proti panu z Plavna dvořan svých tam k nim poslati a jim jich spravedlnosti dopomoci, že s Normberskými skrze JMt také k smlouvě sú přišli.

A což se Hynerkoph dotýče, pravie, že jest jezdil v Loketě v panství jich s napatými kušemi, a prve že jest služebník jich pobral jakožto Herdekarovi. A tu chvíli pan Václav Šlik doma nebyl a poručil jim své lidi, a Hynerkopf páne Václavovy lidi zjímá i zranil. A z té příčiny že tu sú učinili, a Hynerkuopf že jest služebník jich byl a od nich odpuštění nevzal. A což se pana Mathesa dotýče, že by man a radda byl knížat JJMtí, že se ta věc tak nenajde. A prosiece MJKské, poněvadž se ta věc otce jich dotýče, že sú o té věci nevěděli, by měl viněn z toho býti, aby JMt ráčil toho roku odložit, aby on sám osobně stál, a že se má z toho bohda slušně vyvésti, že není manem ani raddú těchto knížat JJMtí, než že byl raddú knížete starého, otce JJMtí. A nyní pan Mathes takto jest odpieral: Co se manství a raddy dotýče, že pan Haubolt jest v prvnějším roku povídal, že pan Mates knížat JJMtí man a radda. A chtěl bych jeho v tom pamatovati, a jestliže by se pamatovati nechtěl, že by jej chtěl v tom přesvědčiti, kterak, kde a na kterém místě se to stalo, pravie pan Mathes, že by rád chtěl to od něho slyšeti a k tomu odpierati, manem ani raddú knížat JJMtí není. Proti tomu jest pan Haubolt mluvil: že jest prve pravil, že pan Mathes jest man i radda knížat JJMtí, i ještě to praví a pravě, že pan Mathes měl zámek Štolberk od knížat JJMtí, kterýž zámek jest prodal a zůstavil sobě dva anebo tři many, a Šeynek, kterýž strýc jeho pan Václav drží, že mají také společně léno s strýcem svým. A skrze to maož porozomieno býti, že jest vždy JJMtí manem, neb když by ktožkolivěk které veliké manství prodal a zůstavil sobě lan anebo puol dědiny aneb luk neb cožkoli jiného, že by proto vždy manem zůstal. A což se raddy dotýče, pravil pan Haubolt, že jest pan Mathes učinil přísahu knížeti starému, jich otci, i jeho erbóm, a že ten obyčej vždycky na JJKnMtí dvoru i podnes zachovává se. A mohl by to provésti mnohými znamenitými dobrými lidmi, když by toho potřeba byla. A pravie, že pan Mathes v Řezně byl, kdy knížata JJMtí také tam byli, a otce sv. papeže i císařovi poslové tu byli. Tu chvíli jest pan Mates prosil pana Haubolta, aby při těch poselstvích a při těch raddách také v radě zůstaven byl. A pan Haubolt jemu odpovídal: Milý pane Mates, všaks ty vždycky u knížat JJMtí za raddu držán, a maožeš dobře

při těch věcech býti. A má tu vieru, že pan Mates též pamatovati bude. Na to jest od pánuov Šlikuov mluveno, že pan Mates zámek Štolberg prodal s many i se všemi příslušnostmi, než manové sú ho prosili, poněvadž on zámek prodal jim rovnému, aby on je sobě pozustavil, že pod onoho nechtie slušeti. A tak sú se jeho držali. A což se Šeyneku dotýče, pan Mates tak pravil, že s tiem nic činiti nemá, než toliko pan Václav strýc jeho to drží, než toliko že jest toho nápadník, jestli že by pana Václava Buoh neuchoval bez dědicuov, že má naň připadnutí. A dále jest mluvil jako na prvnějšiem roku, dotýkal pana Mikuláše, že by Heync z Mendu od něho zavázán byl v farářském domu, pravě, že toho nenie, že Haync z Mendu jat byl, když pan Mikuláš ještě dvě míli od něho byl. A jako prve se jest podal toho provoditi třinácti neb XIVti svědky. A rozkázáno jest jim prve, aby každý své svědky osobně postavil, že je tu postavil.

A v té při a ruoznici, kteráž jest mezi osvícenými již psanými kniežaty, kniežetem Arnoštem a kniežetem Albrechtem, kniežaty Saskými, a na JJMtí místě panem Hauboltem Šleynic a Heřmanem z Weysmbachu s jedné, a pány Šliky z strany druhé. Král JMt se pány raddami svými vyslyševše jich přě, odpory, listy i jiné jich potřěby, s obú stranú to váživše, tak JMt se pány rozkazuje a za právo říká: Poněvadž pan Mikuláš Šlik od Kašpara Štampacha vedle jiných poručníkem jest a k tomu toho zámku svrchním pánem vedle zástavy své, vida an ten zámek osazuje se bez jich vnole i poručníkuov, a jsa žádán od poručníkuov, aby zase v mocnost toho zámku uvedeni byli, v to poručenství, jakož sú to ti poručníci listem i ústně seznali; a Heřmanovi z Wysmpachu psal jest a prose, aby s přátely svými z Mendu mluvil, aby od svého předsevzetie pustili a jim v jich panství neukrátili, jakož ten list sám v sobě šíře okazuje: z těch příčin že jest se toho zámku zmocnil pan Kašpar; a Haync fam Ende jat jest s jinými, a při něm listy vzaty, kteříž svědčí, že by pan Mikuláš nelibost měl pro jich opatrování toho zámku, a na to přikazuje zámku pilně opatrovati, jakož listy šíře na lidi ukazují, že měli na zámek přibýti. A protož, poněvadž jest jim v jich panství i poručenství saženo, a oni toho hájiece, že v té věci páni Šlikové nic neučinili proti své cti. A cožkoli v tom sú učinili v zámku dobytí, Heync fam Ende i jiných tu zjímání, že jsú to bez ohrady mohli učiniti; a také poněvadž Heync z Mendu o ten zámek nic jest neukládal, než toliko poslán jsa od otce svého, tu při své sestře byl, tiem jest nic neučinil proti své cti. A jakož jest viněn pan Mikuláš, že by poslal po Heynce z Mendu, aby k nim přišel do farářského domu, a když jest k nim přišel na dobrou vieru, tu teprv že by jat a slibem zavázán byl. Ale pan Mikuláš a pan Kašpar tomu sú odpierali a praviece, když jest tázán: jsili věznem? a on řekl: že jest, a že by nechtěl prázděn býti; a poněvadž Haync z Mendu neokázal na to žádného pruvodu, než toliko sám tu věc praví, i nenie vedle práva ani na tom dosti, aby jeden sám svou řečí druhého

mohl svú osobú cti osvědčiti sobě kuo pomoci. A protož v té věci se tu nenalezá, by páni Šlikové tu co učinili, ješto by jich cti škodilo.

A co se Hynerkuopfa dotýče i jich, kteříž podle něho zjímání sú, páni Šlikové k tomu odpověděli, kterak Hynerkuop pobral Herdekarovi na manství jich, a také že panu Václavovi strýci jich lidi zranil i zjímá, kteréž sú tu chvili v svém poručenství měli v ujezdu páně Václavově, a z té příčiny že sú jej jali. Pan Haubolt tomu odpieral a pravě, co se Herdekara dotýče, ta věc jest namluvena, kterak má k konci přijíti, a že jest ta věc na kniežath JJMtí nic nesešla. Při tom také pravie, což se páně Václavových lidí dotýče, že jakož jesti Hynerkuop zvědál, že sú páně Václavovi, tak jest je hned pustil. A také pan Václav že jest nikdy toho nežaloval kniežatům JJMtí. A páni Šlikové pověděli, že ta věc k miestu a k smlůvě nepřišla. I poněvadž Hynerkuop z těch příčin a vin svrchu dotčených jest jat, ale že ta námluva svrchu dotčená k smlůvě postavena jest a ještě k konci nepřišla, podle té námluvy tomu aby se ještě dosti stalo; a Hynerkuop aby prázděn a propuštěn byl. A on pro tu příčinu, co se je[st] jemu v tom vězení stalo, k nepřizní a ku pomstě aby toho dále nehledal ku pánům Šlikům ani jich poddaným.

A což se pak jiných pacholkuov dotýče, kteříž sú vedle Hynerkuopa zjímání, poněvadž jiné příčiny k nim nemají, než že sú vedle Hynerkuopa zastížení, mají prázni a propuštění býti ve třech nedělech, aby jim bylo navraceno neb zaplaceno, což jim jest při tom pobráno. A poněvadž sú podle Hynerkupa zjímání, k kterémuž sú páni Šlikové příčinu měli, a ta námluva o to pobránie a jiné viny k konci a k smlůvě sú nepřišli, a tu Hynerkuop i ti jiní sú zjímání, v tom sú páni Šlikové proti své cti nic neučinili. A jestliže by která ruoznice mezi nimi byla, že by se o to smluviti nemohli, ta věc stnoj mocně na panu Benešovi Wytmlarovi a na panu Henrichovi fa[n] Šumburg, i také o ty škody, kteréž se staly při Henerkopu jímání. A jakož se vina dává panu Mikulášovi, že by kniežat JJMtí dvořenínem byl a odpuštění nevzal, pan Mikuláš toho odpieral a pravie, že jest otec jeho svým jej kniežatům JJMtí listem prikázal a zase jemu listem odpuštění vzal; a při tom pravě, že by kněz Arnošt JMt jemu řekl, když jest JMtí žádal za nějaké opatření, že jeho služby ani otce jeho nežádá ani potřebuje, a že by pan Mikuláš takéto slovo bral sobě za odpuštění, ale že jest rád a obyčej, ktož u kterého pána jest, že má odpuštění vziati vedle obyčeje. A poněvadž pan Mikuláš to seznal, že jest kniežecím dvořenín[em] byl jest, a toho žádného pruovodu neokázal, by odpuštění vzal anebo jemu dáno bylo, že jest ještě kniežecí dvořenín, dokudž odpuštění nevezme aneb jemu od kniežat dáno nebude. A jakož panu Mathesovi vina se dává, že by kniežat JJMtí manem a raddú byl tiemto obyčejem, že by kniežeti starému dobré paměti, JJMtí otci, v raddu přísahu činil i jeho erbóm, a že jest v Řezně při JMtí potřebách i v radě byl. Ale pan Mates tomu takto odpieral, že kniežeti starému JMtí jinak přísahy nečinil, než jemu samému,

JMtí osobě, a kniežatóm nynějším JJMtí že jest nikdy do raddy nepřisahal, než což sú jemu v Řezně kniežata JJMt ke cti učinili, z toho JJMtem děkuje, a zachoval se v tom jako na dobrého člověka slušie. A také ukázali sú listy od kniežete starého JMti, v nichž píše panu Mathesovi jakožto raddě své, ale od kniežat těchto nynějších JJMtí že se jemu píše ne jako raddě. A protož, poněvadž širšieho duvodu nenie na pana Matesa, nenalezá se, by raddú zavázán byl kniežatóm JJMtí. A což se manstvie dotýče, pan Mates takto tomu odpierá: že ten zámek Štolberk, kterýž jest držal v manství od kniežat JJMtí, že jest jej prodal, než toliko dva neb tři many že jest pozustavil sobě s jich žádostí. A což se Šeynoku dotýče, že jedné toliko nápadu čeká po panu Václavovi. A poněvadž se pan Mates zná, že ty many nahoře psané od Štolberku sobě pozustavil, kteříž kniežatóm JJMtí manstvím příslušejí, že se z manstvie nemuž pan Mates kniežatóm JJMtí vynsti, nebo každý člověk tak dobře pro málo jako pro mnoho manem zuostane, dokudž propuštění od pána toho manstvie nebude, anebo dokudž by toho manstvie pánu svému nevzdal. Actum feria VI. post festum Corporis Christi annorum 3c. LXXX°.

Registra I. a. list B. 9. b. Výňatek uveřejněn v Arch. Č. VI. 553.

341.

Obecné nálezy o škody a ležení, též o prodeji koní z ležení. 1480, 21. srpna.

Co se škod a ležení dotýče, že jsú o to mnohé ruoznice, a před súd páně purgkrabuov přicházejí takovým obyčejem, že jistec věriteli jsa dlužen sto kop, a když mu nesplní, on vlehne, a na něho také vlehnú na dvě neb na tré, i počítá ta všecka ležení i škody na tohoto jistce. Tu králi JMti i pánuom zdá se: aby, kdežby se taková věc přihodila, aby ten, ktož jest dlužen, pro kterúž by koli summu peněz ležal, aby dále od věritele na něho nemohly škody vedeny býti, než proti té summě, kteráž by koli byla, menšie neb většie, jakož list okazuje, to buď povinen zastúpiti a zaplatiti jistec věriteli. A což by výše na věritele leželi, ješto by vyššie summa byla, to sám zastup.

Item také že sú mnohé ruoznice, a veliké škody nekřesťanské pokládají, což se koní dotýče, že prodá se některý kuon za X neb za XV kop, a potom se v osmdesáti neb ve stu kopách položí. Což se té věci dotýče, králi JMti i pánóm takto se zdá: Napřed aby se zachovali podle prvněho zřízení, což se prodajuov dotýče, a také ktož koli který kuon prodá z ležení, prodá-li za X kop, aby jistec neb rukojmie nebyli výše povinovati dáti než XX kop, a tak buď za vyšší neb za nižší summu prodáno, nebudž jináč placeno, než jakož jest napřed položeno. Actum feria II. ante Bartholomei annorum 3c. LXXX°.

Registra II. a. list B. 10. b.

342.

Mezi Jindřichem a Hynkem knížaty Minsterberskými a Linhartem z Gutnštejna. 1480, 22. září

V té při, kteráž jest mezi knězem Jindřichem a knězem Hynkem, knížaty Minsterberskými oc, s jedné, a panem Linhartem z Gutštejna zstrany druhé, o Dub [a] o zboží k němu příslušející. Jakož jest jim KMt ráčil rok položití o těchto suchých dnech, tu poslové kniežecí při té odpovědi, kterůž dávali sú panu Linhartovi na jeho žalobu, mluvili králi JMti, prosíce od kniežat, aby ráčil je při zápisu, kterýž všie zemi ráčil učiniti, zachovati, že všichni zápisové, kteříž od předkuov JMti sú i od JMti učiněni jsú, mají držáni a zachováni býti. A z té přičiny ráčí JMt toho súdu odložiti, a odkládá až do svatého Ondřeje najprv příštíeho, aby kniežata aneb jeden z nich osobně na ten čas stáli a druhá strana též, a to pod tú při ztracením, že tu JMt o to ráčí konec a místo učiniti. Annorum oc. LXXX°, feria VI. in die sancti Mauricii.

Registra II. a. list A. 12. b. Šrv. nálezy č. 328, 329 a 336 na str. 536, 537 a 540.

343.

Mezi Janem Kapounem a Erhartem Doupovcem. 1480, 23. září.

V té při, kteráž jest mezi Janem Kapúnem s jedné, a Erhartem Dúpovcem z strany druhé, o mlýn, kterýž leží u Blahotic. Tak že jest jej Kapún vinil, že by jemu ten mlýn mocí držal a jeho požíval, jakož jest toho i svědomie některá okázal, kteréž svědčie, že jest od dávné chvíle o ten mlýn hadrunk a ruoznice byla. Dúpovec tak odpieral proti tomu, že to má a drží od dědiček, a táhna se toho nad dcky zemské. Jakož jest pak král JMt ráčil některé pány ke dskám vyslati, a tak jest shledáno, že to ve dskách s jiným zbožím od týchž dědiček zapsáno má. A protož JMKská se pány raddú svú pilně to váživše a znamenavše, že přese dcky svědomie nenie, dává JMt Dúpovcovi za právo obdržané. A jestliže se bude zdáti Kapúnovi Erharta dále o to z čeho viniti právem zemským, ta se jemu cesta nezavírá. Actum sabbato post Mauricii annorum oc. quo supra.

Registra II. a. list A. 12. b.

344.

Mezi Sezemou Prostibořským a macechou jeho Dorotou. 1480, 23. září.

V té při, kteráž jest mezi panem Sezemú Prostibořským s jedné, a paní Dorothú macechú jeho z strany druhé, o lesy, kteříž příslušejí k zboží Darmyšli. Což se dotýče věna jejíeho, král JMt ráčil to poručiti panu Oldřichovi Medkovi, purgrabí hradu Pražského, aby tam byl na den svatého Šimoniše a Júdu, a to mezi nimi rozeznal. A oni také aby tu a na ten čas byli se všemi svými potřebami, což jim k tomu příslušetí bude, a vyptal se na lidech starožitných, kteří sú lesové, ješto by k tomu zboží příslušali. Actum quo supra.

Registra II. a. list B. 1. a.

345.

Mezi Albrechtem Ojřem z Očedělic, a Havlem Zachratským a Mikulášem Holohlavským.
1480, 27. září.

Jakož jest byl rok složen Albrechtovi Ojřeovi z Očedělic s Havlem Zachratským a Mikulášem Holohlavským skrzě pana purkrabí hradu Pražského. Měli státi pod pří ztracením o to, což se dotýče listu bratra Ojřeova, nebožtíka Fridricha, a to v středu o suchých dnech již minulých; i stál jest Ojře na ten čas a oni sú nestáli; protož páni dávají Ojřeovi za právo stané. Mají-li jaké právo nadepsaní k tomu listu, že sú je ztratili nestáním. Actum feria IIII. ante Wenceslai anno oc. LXXX°.

Registra II. a. list B. 1. a.

346.

Mezi Bavořem z Bošína spolu se ženou Kristinou, a otcem Janem. 1480, 27. září.

V té při, kteráž jest mezi Bavořem z Bošína a Krystynú ženú jeho s jedné, a Janem otcem z strany druhé. Tak jakož Jan otec a Katherína manželka někdy Dobešova od krále JMti poručenství mají sirotka a statku syna jmenovaného Dobeše, jakož na to dcky sú provedli. A Krystyna, manželka Bavorova, táhla se také na ten statek po otcí svém Dobešovi, také pravieci, že jest bližšie ku poručenství jakožto neodbyta. Ale svědomím jest provedeno, že on Dobeš otec její odbyl jest jie, a jmenoval i určil padesáte kop Bavorovi, manželu jejímu. A též také svědomím provedeno, že on Bavor proti tomu určil jest jie věno. I poněvadž jest odbyta, páni nalezli jsú: že ona k tomu poručenství a statku práva nemá, než jestli že Bavorovi těch padesáti kop nenie co dodáno, rukojmie své z toho napomienaj. Ale poněvadž jest Jan otec a Katherína, manželka Dobešova, dckami provedli poručenství od krále JMti dané, při tom jě páni zuostavují, a dále na místě sirotka jakožto poručníci aby napomínali rukojmie, kteříž sú za Bavora k dovedení věna jmenované Krystyně. A což se pak dotýče zboží a statku někdy Maršova z Hoděšína, kterýžto dcera jeho Margréta zapsala jmenovanému Bavorovi z Bošína a Krystyně, manželce jeho, v Oděčíně*) ves, dvuor poplužní i s populžím, dvory kmecie s platem, a v Jedlině dvory kmecie s platem, tak jakož již jmenovaný Jan otec vyvedl jest je z toho statku mocí a ne právem, jakož jest i to sám vyznal, že sú odtud mušili, v ten statek aby zase Bavor a Krystyna uvedení byli, a postúpeno bylo jim konečně ve dvě neděli bez pohoršení toho statku. A bude-li se Janovi otcovi a Katheríně, poručníkóm sirotka, na místě toho sirotka zdáti k tomu statku lepší právo mieti, další se jim právo nezavírá podle řádu a práva zřízení zemského. Actum feria IIII. ante festum sancti Wenceslai, annorum etc. quo supra.

Registra II. a. list B. 1. a.

*) Nejspíše Hodětín v Královéhradecku.

347.

Mezi bratřími Kalenicemi a Václavem Bechyňkou. 1480, 28. září.

[Co se dotýče Bechyňky a svědkuov Kalenicových.] Jakož jest bylo rozkázáno králem JMtí a pány, aby Kalenicové postavili ty svědky, kteréž sú vedli proti Václavovi Bechyňkovi, jakožto pana Jana Strakonického, Petra Winterberského, Jana Vrabského a Oltmara z Neznašov. Tomu sú Kalenicové dosti učinili a ty svědky svrchupsané postavili. I seznali jsú tíž svědkové tak a v táž slova, jakož jsú v rejstra zapsána. A Václavovi Bechyňkovi jest nalezeno, aby se proti tomu očistil. Tu jest on před pány toliko svú řečí toho odpieral, a svědomie listovnic toliko od Prieška z Čestic okázal. I proti takovým dobrým a znamenitým svědkóm ta jeho řeč a svědomie nic nenie; než což sú jmenovaní svědkové svědčili, jest jim toho hodně věriti, že sú pravdu svědčili, a Václav Bechyňka proti nim mluvě, krivdu jim na tom učinil. I jakož sú ti svědkové vyznali, že se jest Bechyňka seznal, za dojitie toho manželstvie že jest slíbil Kalenicóm pode ctí a pod věrú, i podle slibu svého učinil tomu dosti. Actum feria V., ipsa die sancti Wenceslai annorum quo supra.*)

Registra II. a. list B. 1. b. Srv. nález č. 332 na str. 539.

348.

Mezi Janem z Šelnberka, kancléřem království Českého, a Janem Vojislavským. 1480, 29. září.

V té při, kteráž jest mezi panem Janem z Šelnberka, kancléřem království Českého, s jedné, a Janem Vojislavským z strany druhé, o zboží Řečické. Jakož obojí položili sú zápisy své, kteříž sú dvojí o jedno zboží, král JMt se pány radami svými ráčil jest toho odložiti, a odkládá JMt do nejprvnějšího sněmu, kterýž před JMtí položen bude, a že JMt ráčí na tom sněmu to předsevzeti, že jest toho více takových zápisuov, aby se každému mohlo spravedlivě státi. Actum feria VI. Michahelis.

Registra II. a. list B. 1. b.

349.

Mezi Hynkem knížetem Minsterberským spolu se Lvem z Rožmitála, a Alšem Berkou z Dubé a Oldřichem Medkem z Waldeka. 1480, 29. září.

Jakož jest byl rok položen králem JMtí knězi Hynkovi JMtí a panu Lvovi se panem Alšem Berkú a panem Medkem, a to pod tú při ztracením. I nestáli sú osobně knieže Hynek ani pan Lev k tomu času, než moci poslali toliko. A již se měl o to skrzě JMKskou a pány výrok konečný státi. I svolili sú se k tomu dobrovolně pan Aleš i pan Medek, tak že chtěie toho sečkati až do svatého Ondřeje najprv

*) Nález tento jest přetržen a za tím připsáno: „Toto jest rozkázáno vymazati skrzě pana Beneše z Weytmille feria VI. post sancti Bonifacii (10. června), anno oc. LXXXV“.

přístieho. Jestliže se v tom času budú moci přátelsky smluviti, dobře. Pakli by se v tom času nesmluvili, ale na ten čas a na den již jmenovaný aby oboje strany stály před JKMtí a přede pány, anebo s plnů mocí poslaly, a to pod ztracením té přě.

Registra II. a. list B. 2. a.

350.

Mezi Jindřichem z Rabštejna a Burianem z Martic. 1480, 29. září.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Jindřichem z Rabštýna s jedné, a Buryanem z Martnic, poručníkem dcery nebožce páně Václavovy z Rabštýna, z strany druhé. Král JMt se pány vyslyševše list, podělenie a zřiezenie mezi nimi učiněné, totižto nebožtíkem panem Janem proboštem Vyšehradským učiněné a panem Václavem nebožtíkem bratrem jeho a jmenovaným panem Jindřichem, v kterémžto listu tato slova napsána stojie: „Avšak tak, kdyžby jednomu z nás aneb jinému toho prve společně neb rozdielně nezavázal neboli nedal.“ I těmi slovy zavazuje se, že jest každý moc sobě pozuostavil to změnití. A na takový spuosob jmenovaný pan Václav kšaft a poručenstvie udělal jest, poručníky nebožtíka pana Mikuláše Trpětského a Buryana z Martic, sirotka dcery své, jakož ten kšaft šífě okazuje. V kterémžto také kšaftu nápad ukazuje panu Jindřichovi podle těch zpuosobuov a zřiezeností. KMt se pány při tom zuostavuje a moc tomu kšaftu dává, ale však tak, poněvadž pan Jindřich nápad má, aby Buryan poručník jmenovaný panu Jindřichovi počť činil do let sirotka již jmenovaného ze všech věcí. A kteréž zápisy a listy již jmenovaný Burjan měl by, ješto by panu Jindřichovi příslušaly, ty aby jemu vydány byly. A jestliže by kteří zápisové byli, ješto by jim spolu příslušali, těch aby spolu požívali. Actum feria VI., ipsa die sancti Michahelis annorum quo supra.

Registra II. a. list B. 2. a.

351.

Mezi Škonkou a Eliškou dcerami Močihubovými, a Mikuláši starším i mladším Trčkami z Lipy. 1480, 30. září.

V té při, kteráž jest mezi Škonkú a Elškú, dcerami Močihubovými, s jedné, a panem Mikulášem starším a panem Mikulášem mladším Trčkami z strany druhé. KJMt se pány takto jest ráčil rozkázati: Poněvadž pan Mikuláš Trčka mladší stál jest před JMKskú a přede pány s plnů mocí i od strýcě svého, a tu žádal toho, aby paní Elška přijela k němu s některými přátely, a že tam vohlédaje ty zpuosoby k té věci potřebné, kterýchž zde nemá, bude-li co mieti jie učiniti, že chce učiniti. I zdá se JMKské i pánuom, poněvadž jest děd páně Mikulášuov Trčkuov mladšieho a otec staršieho pana Mikuláše byl poručníkem panie Elšky a sestry jejie, a potom na místě otce svého pan Burjan otec tohoto pana Mikuláše mladého s bratrem svým vdal ji paní Elšku, i jest slušné k té žádosti aby tam stáli, neb věrná ruka

vždy má bez súduov odevřena býti. I stane-li se jim tam miesto a konec, JMKská i páni rádi to uzřie. Pakli se nestane, tehdy pokládá se jim rok, aby oboje strany stály se všemi potřebami svými aneb s plnů mocí poslaly na den svatého Ondřeje najprv přístieho pod zatracením té přě. I zdá se JMKské i pánuom, aby každý bez pohoršení své přě tam stáli. Actum sabbato post Michahelis, annorum quo supra.

Registra II. a. list B. 2. b.

352.

Mezi Dorotou Dobrmanovou a Sigmundem Osterským. (1480, 30. září.)

Jakož jest nesnáz mezi Dorothú Dobrmanová, dcerú z Vlastislavě, a Sigmundem Osterským. Král JMt ráčil rozkázati a poručiti to panu Janovi z Hazmburka, aby vzal výpisy z obojích desk zemských i dvorských, a mezi nimi to rozeznaje, každého zachoval při jeho spravedlnosti, a to, když by jim o to den položil, aby stáli.

Registra II. a. list B. 2. b.

353.

Mezi Petrem Malým a Bohuslavem Břekovcem. (1480, 30. září.)

V té ruoznici, kteráž jest mezi Petrem Malým a panem Bohuslavem Břekovcem o škody a pobránie. Král JMt ráčil rozkázati: Poněvadž jest to prve mezi nimi rovnáno přátelsky, aby ještě ten den zítra bohďa po dvou přátelů vydali, aby je o to smluvili. Pakli by se ti oč dělili, má toho nejvyšší ubrman býti Volkmar z Neznašov. Jestli pak že by jich vždy smluviti nemohli, tehdy oboje strany aby stály na den svatého Ondřeje najprv přístieho [30. listopadu] pod ztracením té přě, a každý svědky své aby osobně postavil před JKMti.

Registra II. a. list B. 2. b.

354.

Mezi Petrem Kdulincem z Ostromiře a Janem Slavatou z Chlumu. 1480, 30. září.

V té při, kteráž jest mezi panem Gdulincem z Ostromiře s jedné, a panem Slavatú z Chlumu z strany druhé. Jakož pan Slavata žádal jest té přě odloženie až do práv zemských; JMt ráčil rozkázati: aby obojí stáli na den svatého Ondřeje najprv přístieho se všemi svými potřebami. A JMKská i se pány vyslyše jich žaloby i odpor, a bude-li ta věc příležití ku právu zemskému, JMt v tom žádnému neukráť. Pakli k nynějšímu rozsudku příležití bude, JMt se v tom ráčí spravedlivě mieti i se pány raddú JMti. Actum sabbato post Michaelis, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 3. a.

355.

Mezi Šliky a Hendrichem mladším z Plavna. 1480. 1. října.

V té při, kteráž jest mezi pány Šliky s jedné, a panem Henrychem mladším z Plavna z strany druhé. Jakož páni Šlikové vinie pana z Plavna o manstvie, kterak by sáhl jim na ně, nemaje práva, že to mohú a chtie provésti listy, kterýchž nemají při sobě, a žádajíc odloženie. Z té příčiny JMt odkládá toho až do svatého Ondřeje najprv příštího, aby obojí stáli se všemi svými potřebami. A což se pak listu dotýče, o kterýž jest mezi nimi pře a řeč, pan z Plavna žádal odloženie, aby mohl o to s svým otcem rozmluviti; ačkoli jest jiná pře o list než o manstvie, ale aby se vždy žádnému nic neukrátilo, též toho JMt odkládá, aby i o ten list na ten den stál. Actum dominica Remigii, annorum quo supra.

Registra II. a. list B. 3. a.

356.

Mezi Hanušem Stupičem a Křištofem z Fictum, král. maršálkem. 1480, 1. října.

V té při, kteráž jest mezi Hanušem Stupičem s jedné, a panem Křištofem maršálkem z strany druhé. KMt ráčil jest slyšeti, a při počátku slyšení připomenuto JKMTi, kterak kniežata žádali jsú JMt, když by ten súd měl Stupičnov býti, že chtie při tom býti. A ihned tu ohlásili sú se služebníci a úředníci týchž kniežat a prosíce za též od svých pánuov. I z té příčiny král JMt se pány ráčil toho odložití až do svatého Ondřeje najprv příštího, tu aby oboje strany stály, i kniežata se všemi svými potřebami nebo s plnú mocí poslali. Dominica Remigii, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 3. a.

357.

Mezi Mikulášem Rachemberkem a Čěnkem z Klinštejna, král. prokurátorem. 1480, 1. října.

Jakož jest obsielán Mikuláš Rachmberk několikrát, aby stál přede pány raddami JKMTi i odpovídal prokurátorovi JKMTi o to, což se Brozan dotýče a zbožie k nim příslušejícího. A bylo jemu kladeno, aby stál se všemi svými potřebami té pře. I nestál jest na ten čas, jakož jest jemu bylo položeno. Tu páni JJMt váživše to a s pilností před se vzavše, i kázali sú ještě prve vrátnému královskému po třikrát volati, stojí-li k tomu Mikuláš Rachmberk anebo kto od něho. A když se jest žádný k tomu neohlásil, dávají JKMTi za právo obdržané. Actum dominica in die sancti Remigii, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 3. b.

358.

Mezi Čěnkem z Klinštejna, kr. prokurátorem, spolu s Budějovskými a Rackem Kocovským. 1480. 2. října.

V té při, kteráž jest mezi panem Čěnkem, KMti prokurátorem, na JKMTi místě

a pány i také Budějovskými s jedné, a panem Rackem Kocovským z strany druhé, kterýžto v své při líčení vinil a dotýkal jest, že by jemu jeho statek odjat byl a držán mocí bez práva, žádaje, aby jeho zase v držení uveden byl. A dále v těch řečech žádal jest od pánuov, aby byl zachován při zemském právu a řádu. A druhá strana proti němu odpierajíc pravila, že jest jemu jeho statek vzat pro jeho provinění oc. Jakož v těch řečech páni tomu šifě sú porozoměli, i rozomějíc a znajíc to páni, že jest to věc veliká a znamenitá, a že jich nyní přítomností k tomu málo jest, i odkládají toho až do svatého Ondřeje najprv příštího, aby zase k svému právu stačili. A ktož by nemohl beze lsti, aby s plnou mocí poslal k zisku i k ztrátě, též jako i prve pod tú při ztracením. A v tom se jim rozkazuje, aby se pokojně zachovali skutkem i řečí, jakož i prve jim bylo rozkázáno. Actum feria II. post. Remigii, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 3. b. Srv. při Racka Kocovského s Budějovskými v Archivu Č. IV. str. 64—98.

359.

Mezi Vračkou z Velhartic a Petrem Předborem ze Smolotyl. 1480, 3. října.

V té při, kteráž jest mezi paní Vračkú z Velhartic a na Hořovicích s jedné, a Petrem Předborem z Smolotyl z strany druhé. Tak jakož jest byl rok položen témuž Předborovi, aby stál před králem JMtí a přede pány v tyto suché dni již minulé, a to pod tú při ztracením; tu jesti paní Vračka stála a on jest nestál. I ještě po druhé odložen byl rok, aby stáli v pondělí po svatém Remigii ve dvaceti hodin, a on jest vždy nestál. A proto JMt i se pány dali sú panie Vratce za právo obdržalé v té při proti témuž Předborovi. Actum feria III. [ante] Francisci, annorum oc. LXXX°.

Registra II. a. list B. 3. b.

360.

Mezi Barborou Krakovskou a jejím bratrem Štastným z Waldštýna. 1480, 4. října.

V té při, kteráž jest mezi paní Barború Královskou s jedné, a panem Zčastným z strany druhé. Páni ráčili takto povědieti: že jest to věc veliká a pánuov nyní k té věci málo jest. A také že [se] jest byl prve nějaký výrok stal, kterýž napsán není. A protož vzavše to páni s pilností před se, že ta věc nemuž nyní přesázena býti, odkládají toho, aby stáli oboje strana na den svaté panny Barbory najprv příští [4. prosince] se všemi svými potřebami, a to pod ztracením té pře, aneb s mocí poslali. Actum feria IV. Francisci, annorum quo supra.

Registra II. a. list B. 4. a. Srv. nález č. 294 na str. 518.

361.

Mezi Janem Přeborským a Jindřichem Svojšickým. 1480, 3. října.

V té při, kteráž jest mezi Janem Přeborským s jedné, a Jindřichem Svojšickým z strany druhé. Jakož on Přeborský vinil jest jej Jindřicha, že jest mu odpor udělal u desk zemských proti prvnímu rozsudku krále JMti a radě JMti, pokazuje rozsudek, kterýž jest mezi ním a nebožtkem panem Bohuší z Drahobudic, kterémuž týž Jindřich dal jest list mocný k soudu. A týž Jindřich žádal jest, aby byl při odporu svém zuostaven, a že desk svých nemá dále, v nichž by také spravedlnost svú mohl okázati. A že jest položil úrok u desk podle věnného práva. I tážán jest: chce-li klásti úroky? I odpověděl, že toho není odporen, než že to chce oznamovati, že klade bez svého práva pohoršení. Pan purgrabie se pány slyšavše je i rozkázali: poněvadž on úroky klásti chce, aby ta věc stála do dalšího ohledání podle odporu jeho. Actum feria III. ante Francisci, annorum oc. LXXX°.

Registra II. a. list B. 4. a.

362.

Mezi Janem Tečenským a Matějem z Litoměřic s tovaryši jeho. 1480, 25. listopadu.

V té při, kteráž jest vznikla mezi panem Janem Tečenským s jedné, a Matějem s tovaryši jeho z Litoměřic z strany druhé. Tak jakož týž Matěj vinil jest Tečenského, že by služebníci jeho pobrali jim statek jich proti zřízení zemskému a proti listu JKMti, kterýž JMt píše, aby se jimi ujistil; a on Tečenský odpieral jest, že sú služebníci jeho nikdy nebyli, ani s jeho volí a vědomím stala se taková věc. A také že list kr[álovský] není tak dán, jakož oni se naň táhnú. Tu hned vystúpil Hertvík z Encovan a ten jest vyznal, že sú ti jistí, kteréž oni vinie, byli služebníci ženy jeho tý chvíle, když jest v Polště byl, a když se jest ta věc stala; než toliko že jest poručil a rozkázal ženě své, když by jie jaká potřeba byla, aby se k němu utiekala. Tu při tom Vršek, úředník JMKské z Litoměřic, vyznal, když jest týž Matěj i jim žaloval jednu i druhé, že by ti škuodce byli téhož Tečenského, a že by díl toho v Sedči bylo u nějakého člověka schováno, a s tím týž Vršek s druhým konšelem na Encovany jeli sú a mluvili témuž Tečenskému, s čím sú poslání, a že jim jest ta vuole dána, aby hledali, on sám s nimi. A při tom jest k nim mluvil: žádali-li by co jiného, že se chce v tom slušně mieti. I pověděli sú tíž konšelé, že s jiným nejsou poslání. A tak sú jeli i potkali jednoho, kterýž jim ušel, kterýž jest také škuodce jich byl. A tu hledavše i nenalezli nic. A také týž Vršek vyznal, že tepruov potom žádali sú listu od KMtí, jakož jest Tečenský ten list okázal, že jest tak datum. Potom hledány listy. Také týž Matěj okázal jest jeden od Rachmberka a druhý od Kunše, kteříž vyznávají, že by se k ní Tečenský znal. On jest tomu odpieral a pravie, že toho nikdy nepamatuje, by se k ní znal, než přišla-li by která

reč, že by nepřišla z jiného než z toho, že jest Hertvíková v jeho poručenství byla. Král JMt se pány ráčil vážiti žalobu i odpory, i ráčil vyřéci a vyřieká: Poněvadž jmenovaný Tečenský odpierá, by služebníci jeho byli, a ten, čímž sú byli, tý chvíle zná se k nim, a také list JMtí že jest přišel po těch po všech věcech, když sú oni pryč ušli; JMKská i se pány raddú svú nenalezá, by on jmenovaný takovými věcmi co vinen byl, kteréž by jeho cti a dobré pověsti měli škoditi, ale že se jest vždycky měl a zachoval jako na dobrého člověka slušie beze všeho zlého podezření, a že tiem nehie vinen. Ale jmenované[mu] Matějovi [s] tovariši jeho se nezaviera, by oni po své škodě neptali se, a žádali-li by v čem JMt, JMt se v tom ráčí k nim mieti jako pán jich milostivý a spravedlivý. Actum sabbato ipsa die sancte Katherine, annorum domini etc. LXXX°.

Registra II. a. list B. 4. b.

363.

Mezi Janem Ilburkem a Štěpánem Vrchotou. 1480. 25. listopadu.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Janem Ilburkem z jedné, a Štěfanem Vrchotú z strany druhé o list, kterýž svědčí na LXXX kop nebožtíkovi Hynkovi z Svatého Pole a dětem Mirovým, kterýmž listem ležal Vrchota upomínaje. Kterémuž ležení odpierá jmenovaný Ilburk, že jest neležal podle práva, ale že jest ležal listem, nemaje naň dobré vuole, a že jest obsielal k ležení jménem svým, i lál jménem svým oc. On Vrchota odpieral pravě, že jest ležal jako poručník a že jemu králem JMtí rozkázáno, aby raden byl a pomocen těm sirotkóm Mirovým, a že jest od nich ležal. On jmenovaný Ilburk odpieral a pravie, že jest listy položil před králem a přede pány, kteříž sú to okazovali, že jest upomínal i lál jménem svým, a že jemu neplnie. Tu král JMt se pány ráčil jest vážiti jich obojie pře i odpory proti sobě, váže ty věci, i takto jest ráčil rozkázati i rozkazuje: Poněvadž on Vrchota ležal jest, upomínal i obsielal i lál jménem svým, jakož ti listové přede pány ukazováni sú, a nemaje na list dobré vuole podle práva a zřiezenie, a sirotci léta měli, a že jest neobsielal ani napomínal jménem sirotčím, což jest ležal, že mu tiem jmenovaný Ilburk povinovat nenie ani rukojmie jeho, by to ležení ani škody které platiti měli. A což jest lál jeho rukojmiem podle obyčeje neb z uobyčeje, že jest toho učiniti neměl, a že i jim křivě lál; než list proto v své moci zuostává. Actum sabbato ipsa die sancte Katherine virginis, annorum oc. quo supra LXXX°.

Registra II. a. list B. 5. a. Srv. nález č. 288 na str. 515.

364.

Mezi Pavlem Skalským z Jenštejna a konšely Novoměstskými. 1480. 28. listopadu.

V té při a ruoznici, kteráž jest vznikla mezi panem Pavlem Skalským z Jenštejna s jedné, a purgmistrem, konšely Nového města Pražského z strany druhé. Tak

jakož týž pan Pavel vinil jest jmenované úředníky, že by oni Jindřicha služebníka jeho vsadili, a potom nazajtrie i druhého, jemu nic na ně nežalovavše. A oni tíž úředníci odpierali sú, že by bylo sazeno k témuž domku proti právu jich, a že by se jim gwalth stal oc. Král JMt i se pány vyslyšav žaloby s uobú stranú i odpory široké jich, takto ráčil jest vypovědieti a vypovídá: že týž pan Pavel tiem posláním do tohoto domku neučinil jest kvaltu, ale purgmistr a konšelé, zdálo-li se jim, že by se to nemělo státi, měli sú k němu poslati, aby toho u pokoji nechal, a jinak toho hledal podle práva. Jestližeby se přes to tak nezachoval a přes to co učinil, JMKská s raddú svú věděl by to, kterak vážiti. Ale poněvadž se jest to nestalo, král JMt se pány praví, že taková vsazenie služebníkóm jeho, která sú se stala, neměla sú se státi od týchž úředníkuov. A při tom, jakož purgmistr i konšelé vinili sú téhož pana Pavla, kterak by on vysoce sahal jim na jich čest, že by oni člověka mrtvého k hanbě synu jeho živému odsúdili jeho cti, a že by svým přísahám dosti neučinili; týž pan Pavel jest odpieral, že jest tak jich nevinil a nemluvil, než což se toho rozsudku dotýče, kterýž se jest stal synu živému k hanbě. Ale že on nepraví, by oni proti své přísaze co činili. Jakož tázán sa od JKMtí, praví-li, jestliže by oni co v tom rozsudku neb v jiném učinili proti své přísaze; i povědál, že nepraví. Král JMt se pány ráčil jest vážiti, poněvadž týž pan Pavel na ně nepraví ani nárieká jich, by co učinili proti svým přísahám, ješto by učiniti neměli, že JMKská je za pravé a za spravedlivé nalezá, a že jemu nebylo potřebie těch puotek na ně činiti, a že JMKská jinak jich neshledává, než co sú se zachovali, jakož to na dobré lidi a na věrné úředníky JMtí přísluše. Actum feria III. ante festum sancti Andree apostoli, annorum oc. quo supra.

Registra II. a. list B. 6. a.

365.

Mezi Jindřichem Bažkem a Janem Plzákem. 1480, 1. prosince.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Bažkem s jedné, a Janem Plzákem z strany druhé. Tak jakož jest vinil Bažek téhož Plzáka, že by jemu povinovat byl CCLXXX kop, a týž Plzák odpieral pravě, že jemu tiem povinovat nenie. Král JMt se pány slyševše jeho vinění a tohoto odpor, a že s uobú stranú žádných pruo-veduov nemají, i takto JMt nalezá a rozkazuje: aby byli od dnes za týden oba v kaple u Vsech Svatých na hradě Pražském v hodinu XIII^a, a tu Plzák, poněvadž jest po-
hnaný, aby se očistil vedle práva, jakž jemu úředníky zemskými rozkázáno bude. A v tom budú-li se moci přátelsky smluviti, že jim toho JMt přeje. Actum feria VI. post Andree apostoli, annorum quo supra.

Registra II. a. list B. 6. b.

366.

Mezi Samuelem z Hrádku, král. podkomořím, a Ctiborem Rohlíkem. 1480, 1. prosince.

V té při a ruozpici, kteráž jest vznikla mezi panem podkomořím s jedné, a Ctiborem Rohlíkem z strany druhé, o list nebožtíka Jana Trutnovského. Jakož pan podkomořie ten list nařeká a praví, že tomu nevěří, by pečeť páně Vaňkova nebožtíka přišla k tomu listu s jeho dobrou vůlí ani těch dobrých lidí, kteréž pečeti k tomu listu přivěšeny jsú na svědomie. Král JMt se pány ráčil takto rozkázati a nalezá: Poněvadž pan podkomořie ten list nařekl a nevěří, by byl spravedlivě přišlý, aby to provedl konečně ten pátek po svatě Lucii najprv příští podle práva a řádu, a lánie i lezenie aby bylo necháno až do rozsudku té pře mezi nimi. Actum quo supra.

Registra II. a. list B. 6. a.

367.

Mezi Jiříkem Hlavsou a Eliškou ze Zaječic. 1481, 10. března.

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Hlavsu s jedné, a Eliškú z Zaječic z strany druhé. Jakož jest táž Eliška vinila téhož Hlavsu, že jest dlužen jie XX kop gr., kteréž Štrauch bratr její položil u Hlavsy, a provodila toho svědomie[m] pánuv Plzeňských, že puškař bratr její rozkázal jest jie dáti, jakož i listem jeho také to jest provodila. Také provodila svědomie Závišovo a Bohušovo, kteříž svědčie, že jest Hlavsa tomu dluhu odpieral, než naposledy že jest řekl: Dal sem jie kopu a paní má sýr. Hlavsa také odpieral tomu a pravie, že nikdy žádných peněz Štrúch jest u něho neklad aniž co o nich vie. Páni vyslyševše jich duovody s uobú stranú, těch svědomí všech, při tom nechávají; než chce-li svrchupsaná Eliška vždy předse viniti Jiříka Hlavsu, aby sobě svědomie dobyla, provedla to, že ty jisté sú peníze u Hlavsy kladený. A když to bude mieti, bude-li toho žádati na králi JMti, že jie bude rok složen a [j]menován čas, aby jeho z toho viniti mohla. Actum sabbato ante Gregorii, annorum oc. LXXXI°.

Registra II. a. list B. 6. a.

Annorum domini oc. LXXXI° o tom sjezdu o suchých dnech postních [14.—17. března] tyto pře sú sepsány, kteréž sú přerúzeny:

368.

Mezi opatem kláštera Milevského a Jindřichem Dlačimským. 1481, 14. března.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi knězem opatem kláštera Milevského s jedné, a panem Jindřichem Dlačimským z strany druhé, což se [dotýče] starodávnie výsady městečka Tážimi vedle obdarování krále Jiříeho šťastné paměti. Král JMt se pány ráčil jest pilně vážiti list výsady městečka Tážimi, i nenalezá JMt,

by to vyspánie krále Jiřího městečku Útvině k jaké škodě bylo a umenšení, než toliko že král Jiří Tuzimské městečko jim Útvinským ve všech svobodách, práviech a vysazeních jim rovné činí. A protož JMt i se pány raddami svými je oboje při jich vysazení zuostavuje. A pan Jindřich také nemá jich Útvinských k tomu žádnú mocí tisknúti, aby se v Tuzimi stavěli. A což se pak berně z těch lidí kláštera Milevského dotýče, kteréž on drží, poněvadž děd jeho, otec i on Jindřich tu jest vybíral bez překážky až do této chvíle, při tom JMKská také jeho zuostavuje; než muože-li to kněz opat nebo ti lidé čím okázati a provésti, že je dávati nemají, že jim se ta cesta nezavírá. Actum feria V. infra quatuor tempora Jejunií, annorum cc. LXXXI°.

Registra II. a. list B. 6. b.

369.

Mezi Barborou Krakovskou a Štastným. 1481, 17. března.

V té při, kteráž jest mezi paní Barború Královskou s jedné, a panem Štastným z strany druhé. Král JMt a páni vyslyševše dcky, kterýmiž někdy paní Elška z Kované máti jich zapsala všem dětem svým práva svá. A již nevostali živi z jejich dětí než jedno dva: pan Štastný a paní Barbora. I takto JMt vypověděla, tak jakož jest i prve mezi nimi vypovědjeno: aby všech těch práv zápisných po panie Elšce, mateři jich, pan Štastný polovici dal a postúpil panie Barboře, a což jest těch úrokuov a poplatkuov v té míře vybral na té polovici panie Barboře příslušejících po smrti matere jich, to aby jie vydal a navrátil konečné do sv. Jiřího najprv přístieho. Než což se dotýče Turnova, poněvadž sú obojí skrze odpor a vizu to k zemskému súdu postavili, to aby tak mezi nimi stálo do práv zemských. A což se dotýče věnného práva jie panie Elšce od syna jejieho pana Hynka zapsaného s výmienkú do jejieho života, a po jejie smrti aby to zase spadlo na jmenovaného syna a jiné syny jejie. a ten zápis ona přijala i platy držala, a některak jináč to zméněno nenie, až v tom ona umřela: ten zápis a právo spadlo jest zase na pana Štastného. A což se nějakého kamenie dotýče, z kteréhož paní Barbora pana Štastného vinila, i poněvadž pan Štastný svědomím to provedl, že paní Elška máti jich dává jej vnuku svému Jindřiškovi, při tom tak má zuostati. Actum sabbato ipsa die sancte Gedrudis, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 6. b. Srv. nálezy č. 294 a 360 na str. 518 a 555.

370.

Mezi Škonkou a Eliškou, dcerami Močihubovými, a Mikulášem starším a Mikulášem mladším Trčkami z Lípy. 1481, 19. března.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Škonkú a Elškú, dcerami Močihubovými s jedné, a panem Mikulášem starším a panem Mikulášem mladším Trčkami

z Lippy oc. z strany druhé. Jakož vinily též pány Trčky o statek, kterýž jest jich otcem svěřen někdy panu Mikulášovi, otcí a dědu týchž pánuov Trčkuov, žádající ruky věrné otevření; pan Mikuláš mladší žádal jest roku odloženie, a to proto, aby s strýcem svým o to rozmluviti mohl, a ona aby tam jela na den jmenovaný, aby v to nahlednuce mohli jie dosti učiniti, pokudž by jie povinni byli. A král JMt se pány ráčil jim toho přieti a roku odložiti, a jiný ráčil položiti tak, nesmluvili-li by se, aby zase před JMtí stáli anebo s plnů mocí poslali, a to pod ztracením té pře. I stály sú nadepsané, Elška sama od sebe a od sestry své s plnů mocí, ale jmenování páni Trčkové sami sú nestáli, ale poslali Lukaveckého od sebe s listem mocným, kterýžto list plné moci k súdu jest neukazoval, a sám to týž Lukavecký znal, že žádné moci k súdu nemá. A protož král JMt se pány dává jim nadepsaným sestrám za právo obdržané, a což jest jim nadepsaným pánuom Trčkóm svěřeno od otce jich, aby tomu dosti učinili. Actum feria II. post Gedrudis, annorum domini oc. LXXXI°, presentibus istis dominis: Henrico duce Misternbergensi, Okone de Rozmberk, Johanne de Janowicz, supremo purgrauio Pragensi, Johanne Zagecz de Hazmburk, Bohuslao de Sswamberk, Puotha de Sswihow, supremo judice regni Boemie, Zdeslao de Sstemberk, Johanne de Sselmberk, cancellario regni Boemie, Benessio de Libsstin, Burjano de Guttstyn, camermeystro regni, Nicolao de Lansstein, protonotario tabularum, Paulo de Gensstyn, Henrico juniore de Plawno, Alssone Berka de Duba, Nicolao Berka de Duba, Benessio [de Weytmille], Friderico de Ssumburk, magistro monete Cuthnensis, Hanussio de Wartmberk, Henrico de Gensstyn, Leonardo de Guttsteyn et Wartmberk, Johanne de Hasistyn, Dobrohosto de Ronssperk, Buryano de Guttsteyn, Wenceslao Sslik de Lazan, Vlrico de Waldek, purgrauio castri Pragensis, Johanne de Rupow, magistro curie domini regis, Crisstofforo de Wicztum, curie domini regis marssalko, Petro Gdulinecz de Ostromirz, Petro de Witrmberk, Vlrico de Duban, Oltmaro de Neznassow, ceterorum quoque dominorum et terrigenarum.

Registra II. a. list B. 7. a. Srv. nález č. 351 na str. 552.

371.

Mezi Zachařem z Bedřichovic a Janem Mrakšem. 1481, 19. března.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Zachařem z Bedřichovic s jedné, a Janem Mrakšem z strany druhé, o pokrčemné v Tomicích. Král JMt se pány vyslyševše jich obů pře i odpory a svědomie Zachařovo, kteréž jest vedl, že jest to od dávných časuov držal a toho požíval, a sám to Mrakeš vyznal, že jest to držal od dávných let, ale že jest toho jemu neokázal, kterým to právem drží, že se jemu jest proto v to uvázal. JMt takto ráčil rozkázati a rozkazuje: Poněvadž jest to Zachař svědomí[m] provedl i sám Mrakeš seznal, že to od dávných časuov držal, aby jemu ten plat zase propustil, a což jest koli toho vybral, zase navrátíl. A jestliže se jemu

zdá s právem jeho z toho viniti a vyvésti, že se jemu ta cesta nezavírá. Actum anno, die et presentibus, quo supra.

Registra II. a. list B. 7. b. Pozdější připsanek po straně: Od dávných časův držení.

372.

Mezi Ilburkem z Vřesovic a Lukášem z Lerojed. 1481, 22. března.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Ilburkem z Vřesovic a na Důbravské hoře s jedné, a Lukášem z Lerojed a z Podvinie z strany druhé. Tak že jest Podvinský pana Ilburka sám od sebe i od Vespesiana [vinil], že sú zaň z viery slíbili, a že sú pro jeho nevyváženie škody veliké vzali a o svooj statek přišli. Pan Ilburk tomu odpieral, že ten, ktož jest naň ležal, že jest ležeti neměl a k těm škodám jeho připravovati, jakožto Vrchota, s nímžto Vrchotú skrze JMKskou a pány rozsudek o to má. Ale tomu jest neodpíral, slibu by zaň neslúbili, jakož pak i listové jeho okázání sú, kterak jim píše, aby se s Vrchotú umluvili, a že je slibuje svú dobrou vůli vyvaditi bez jich škody. Král JMt i páni slyševše jich vinění i odpory a slyšiece to, že pan Ilburk slibu tomu jich neodpírá ani listem tiem, kteréž jest jim poslal, i poněvadž sú zaň slíbili, že jest povinovat, aby je vypravil a škody jich jim navrátil, a s nimi se umluvil, a konečně do svatého Jiříe najprv přístieho tomu aby dosti učinil. Actum feria V. post Benedicti, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 7. b.

373.

Mezi Erhartem Doupovcem a Janem Kapounem. 1481, 22. března.

V té při, kteráž jest mezi Erhartem Dúpovcem a Janem Kapúnem vo III kopy v Blahoticích. Tak poněvadž pravie, že jest ta věc v uodporiech a dotýče se desk zemských, že se jim toho odkládá až do práv zemských. Actum quo supra.

Registra II. a. list B. 8. a. Srv. nález č. 343 na str. 549.

374.

Mezi Mikulášem Velbloudem z Kamberka a Annou z Jičíněvsi. 1481, 24. března.

V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Velblúdem z Kamberka s jedné, a paní Annú z Jičíněvsi z strany druhé. Tak jakož týž Mikuláš vedl jest právo o dání královské podle řádu a práva desk dvorských na Třebovětice, a Anna jest odpírala a na dcky zemské se odvolávala: tu páni vyhledali sú dcky, kdež nebožtík Rýček zapisoval tu ves, prve než jesti sám ve dckách měl. Potom když jesti měl ve dckách, opět ji zapsal též Anně dluhem, ale ne věnem, a ten zápis jest propuštěn. Tu páni vytkli sú a vyriekají: Poněvadž on Rýček zapisoval nemaje sám, když by byl živ, věděli by páni, kterak by jej měli z toho kázati. A druhý zápis, kterýž jest učinil ne věnem ale dluhem, jest ten propuštěn, a dále jest toho žádnému nezavádl a v tom

jest umřel. Páni vedle toho jmenovanému Mikulášovi dávají za právo podle dání KMtí. Actam sabbato ante Annuncciationem beate virginis Marie, anno quo supra. Registra II. a. list B. 8. a.

375.

Mezi Pavlem Skalským z Jenštejna a Václavem, purkmistrem Nového města Pražského. 1481, 23. března.

[Pan Pavel a purgmistr.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Pavlem Skalským z Jenštýna s jedné, a panem Václavem, purgmistrem Nového města Pražského, z strany druhé. Jakož jest pan Pavel pravil na purgmistra Novoměstského, že by byl postížen v falši, a na to svědky vedl: kněze Jindřicha JMt, pány i jiné dobré lidi. A on jest týž purgmistr pravil také, kterak se jest ta věc dala, ale ne jím ani jeho vůlí a rozkázáním, než že by pacholek jeho učinil to bez jeho vuole a rozkázání, a to že by přišlo nějakým úkladem skrze něj to[ho] pacholka. Tu král JMt se pány, raddú svú, slyše pře a ruoznice jich, ráčil to jest šířě vážiti, i takto ráčil JMt vyřéci a vyrieká: Poněvadž on pan Pavel nevede naň falše, než toliko to, kterak se jest dalo, tak jest pravil, a [o] to mezi stranami ruoznice nenie, i učinil jest pan Pavel své řeči dosti. A on nadepsaný purgmistr okázal jest svědomie na Novoměstském rathúze zapsané, kterak Jíra Suknička přísežný vyznal jest, že týž pacholek na smrtné posteli leže vyznal, že je to bez vuole a vědomie jeho učinil a že jej tudy o statek připravil. Král se pány ráčil kázati pověděti, že JMt téhož Václava, by on tím falšem vinen byl, neshledává. Actum feria VI. ante Annuncciationem gloriosissime virginis Marie, anno quo supra.

Registra II. a. list B. 8. b. Srv. nález č. 364 na str. 557.

376.

Mezi Vračkou z Velhartic a Sigmundem Mléčkou. (1481, 23. března.)

V té při, kteráž jest mezi paní Vračkú z Velhartic s jedné, a Sigmundem Mléčkú z strany druhé. Král JMt se pány raddú svú slyševše jich vinění i odpory i také vyznání Zdenka Koněpruského. A poněvadž jest Zdeněk Koněpruský to vyznal, že jest je smlúval, a že jest dluh, muože-li to paní provésti, že jest jemu Mléčkovi zaplaceno, a to až do Svátosti, že se toho přeje. Pakli toho neprovede, aby jemu paní na ten den zaplatila a dala, což dlužna a povinna Mléčkovi jest.

Registra II. a. list B. 8. b.

377.

Mezi Jindřichem Dlouhoveským a Markétou Dachsovou. 1481, 23. března.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Jindřichem Dlouhoveským s jedné, a Margrétú Daxovú z strany druhé. Tak jakož týž Jindřich vinil jest Margrétu, kterak

by nebožtk pan Dax muž její odkázal jemu sto zlatých uherských, a na to jest vedl svědky: Břestského, Bořivoje a Košína. Jmenovaná Margrétha odpierala, že o tom nic nevie, prosíci, aby toho bylo necháno až do let sirotčích. Tu král JMt se pány ráčil jest tu věc váziti i v desky, kterýmiž jest dckami poručenství, mocné poručníky otcovské, zřiedil jí s jinými, a již na ni na samu to poručenství přišlo jest. Poněvadž on Jindřich hodným svědomím provedl jest, že jemu jest dal a odkázal, KMt se pány rozkazují, aby táž Margrétha s ním o ně se smluvila a jemu je zaplatila. Actum quo supra.

Registra II. a. list B. 9. a.

378.

Mezi Rackem z Kocova a Janem z Roupova. 1481, 24. března.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Rackem Kocovským s jedné, a panem Janem z Rúpova, poručníkem v té při od krále JMti, a některými pány, kteříž sú Horažďevic dobyli oc., z strany druhé. Páni vyslyševše jich přě i odpory a zvláště, jakož on pan Racek mluvil a volal se, že se k svému dědictví táhne podle rádu a práva zemského starodávnieho, jakož to spravedlností svú se zavodí, a táhna se na dsky. A druhá strana, totiž poručník krále JMti i páni pravili sú, že jest jemu statek jeho vzat pro jeho provinění, a podle té přě že k súdu přistupují a súd trpěti chtěie. Ale poněvadž pan Racek volá se a táhne se po dědictví svém ku právu a rádu zemskému, z té příčiny páni toho súdu odkládají. A jestliže jmenovaný pan Racek chce koho viniti z dědictvie svého právem zemským, ta se jemu cesta nezavírá. Actum sabbato ante Annuncciationem gloriosissime virginis Marie, annorum oc LXXXI°. Presentibus [sic].

Registra II. a. list B. 9. a. Srv. nález č. 358 na str. 554.

379.

Mezi měšťany Kolínskými a Jindřichem Amchou z Borovnice. 1481, 24. března.

[O sklad herynkův a ryb tunních.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi měšťany Kolínskými a Jindřichem Amchú s jedné, a poctivými horníky Hory Kuthnis z strany druhé, o sklad herynkův, na místě rychty, i jiných ryb tunních a slaných. Tak jakož oni Kolínští i rychtář vedli sú při svú i listy ukazovali předkuov JMti, kráľuov českých, že byl a má býti sklad tu v Kolíně, kromě poctivých Pražan, kteříž se v těch listech zvláště vymieňují a vyhrazují, že ti, což vezú, té kúpie nemají tu skládati. Tu král JMt se pány slyšev jich s obú stranú přě a duovody, i takto jest ráčil rozkázati a rozkazuje: aby oni Kolínští i rychtář při tom skladu byli zuostaveni, a každý, ktož by s takovou kúpie, kromě Pražan, však tak, aby každý,

ktož složí, měl tu svobodu krátce nebo dlůze tu té kůpě nechati, a mimo to aby nebyl tištěn, učině to, co učiniti má podle vysazení té věci; a to proto, že listové jich jmenovaných Kolínských neokazují ani rychtářovi času, kterak by ta kůpě měla dlůho ležeti. Také oni Kolínští i rychtář mají to opatřiti a ty mieti, ktož by skládali a nakládali, aby tudy lidé tiem nebyli obtěžováni, meškáni a zadržováni ke škodě Hoře ani jiným městuom. Actum quo supra.

Registra II. a. list B. 9 b.

380.

Mezi Mikuláší Trčky starším i mladším a Mikulášem Tulešickým. 1481, 12. prosince.

Annorum domini oc. LXXXI°, feria IV. ante Lucie. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi pány Trčky a Tulešickým. Tak král JMt ráčil se pány rozkázati: Najprve, jakož se nález prve JMti a pány stal, tak se králi JMti i pánóm zdá, aby se tomu dosti stalo. A potom bude-li se pánóm Trčkám co zdáti proti témuž Tulešickému, že se jim ta cesta nezavírá. Actum feria II. ante Lucie. --- Tu pan Mikuláš mlazší Trčka prosil jest za potaz, a za tiem král JMt a páni s súdu vstali. I již pak jmenovaný pan Mikuláš Trčka přišed dnes v středu před JMKskú a přede pány skrze knieže, kněze Hynka JMt, dal jest tak povědieti: že proti vyrčení a nálezu JKMTi a pánuov nynie nic nemluví, ale proti tomu, že jest Mikuláš Tulešický na jich sbožie neb statek komorníka vedl, nemaje na to vésti, a že on i s strýcem svým před JMKskú i přede pány chce okázati, a že lepší právo k tomu mají nežli on Tulešický. A na to žádal opatření od krále JMti a ode pánuov. I na takovú věc proti tomu zvodu komorníka připuštěn jest pan Mikuláš Trčka k odporu a to takovým obyčejem: Poněvadž jest o to ruoznice, že by Tulešický vedl komorníka na to, nač neměl vésti; král JMt i se pány ráčil jest rozkázati, aby pan purkrabie Pražský uvázal se úřadem svým v ten statek, na kterýž jest komorník veden, a ten pátek na suché dni puostnie najprve přístie aby obě straně stály před JMKskú a přede pány s svými potřebami a duovody. A tu vedle toho rozeznání, právě-li čili neprávě Tulešický komorníka vedl, a po tom rozeznání hned komuž za právo zuostane, pan purkrabie Pražský toho statku a sbožie zmocniti a postúpiti má. Presentibus istis dominis: Johanne de Janowicz, burgrauo Pragensi, Johanne Zagiecz de Hazmburk oc, Johanne de Sselnberk, cancellario regni Bohemie, Jaroslao et Zdeslao de Ssternberg, fratribus Alberto de Kolowrath et Nouo castro, Benessio de Kolowrat et de Libsstein, Nicolao de Lantsstein, prothonotario tabularum regni Bohemie, Paulo Skalsky de Gensstein, Wilhelmo de Lantsstein, Johanne de Hasistein, Samuele de Hradek, succamerario regni Boemie, Johanne de Rupow, magistro curie, Nicolao de Gensstein, Leonardo de Gutsstein, Friderico de Ssumburg, Zbynkone de Colowrat et de Cornhauz, Bernhardo Bierka de Nasyle, cubiculario regio, Johanne de Martinicz et de Smeczno, Litwino de Kling-

sstein, Paulo de Sulewicz et de Rzehlowicz, Johanne de Wrabie procuratore, et quam plurium aliorum terrigenarum cc. Actum die, anno ut supra, in mei notarii publici presencia.

Registra II. a. list B. 11. a.

381.

Mezi Janem Kozojedským a Gerstorfem. 1482, 10. ledna.

Anno domini cc. LXXXII°, feria V post Epiphaniam domini. V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Janem Kozojedským s jedné, a Gerstorfem s strany druhé, o tu dobrou vůli, kteráž jest s tím listem na úmrtí vsi Čermné. Tak jakož Kozojedský pravil, že by on Gerstorf udělal dobrou vůli na ten list, a zapsal s horami, s doly i s kostelním podacím, a že jest toho učiniti neměl, nemaje sám takového zápisu na to, a pravě, že by to učinil proti své cti, a že by to byl faleš. A on Gerstorf proti tomu jest odpíral tak pravě, že jest to tak prodal, jakž jest sám toho v držení byl, se vším panstvím a právem, jakož mu dcky dvorské svědčie. Tu král JMt i se pány ráčil jest to vážiti a tak se JMt i pánům zdá, že jest Gerstorf tím prodajem a tú dobrou vůli, kteráž jest prodal, že jest nic proti své cti neučinil; a o jiné zboží o kteréžkoli, budou-li se o to chtieti hleděti soudem neb právem, že se jim ta cesta nezavírá obojím. Presentibus: Johanne de Janowicz, supremo burgauio Pragensi, Johanne Zagiecz de Hazmburk cc, Puotha de Ryzmberk et Sswihow, supremo iudice regni Boemie, Johanne de Sselnberg, cancellario, Nicolao de Lantstein, prothonotario cc, Benessio de Weytmille cc, Paulo de Gensstein et Skal, Johanne de Wrabie, procuratore, Johanne de Rupow, magistro curie, Cristoforo de Wicztum, mareschalco regio, Alberto Ogierz et quam plurium. Actum feria V. post Epiphaniam domini, anno ut supra.

Registra II. a. list B. 11. b.

382.

Mezi Sigmundem Osterským a Dorotou Dobrmanovou. 1482, 6. února.

V té při a ruoznici, kteráž jest mezi Sigmundem Osterským s jedné, a Dorothú z Vlastislavi s strany druhé. Tak jakož jest táž Dorotha vinila Sigmunda Osterského, že by jí statek její bezprávně držal, jakož pak podle desk a komorníka vedenie k tomu se měla a vedla; a on Sigmund odpíral a pravě, že to smlúvú drží. Tu král JMt i se pány jich řeči s obú stranú slyševše, i takto JMt ráčil rozkázati a rozkazuje: aby on Sigmundt Osterský zachoval se podle prvního nálezu panského, kterýž se stal u veliké raddě, a statku toho aby též Dorothě konečně postúpil od zajtřího dne v témdni, to jest na den svatého Valentina. Pakli by toho neučinil a tak se nezachoval, že se JMt ráčí k němu mieti jako k neposlušnému. A potom

zdá-li se témuž Osterskému z čeho vinití tůž Dorothu neb ona jeho tůž zase, že se jim toho nehájí. Actum feria IIII die sancte Dorothee virginis, anno oc. LXXXII°.

Registra II. a. list R. 12. a. Sr. nález č. 352 na str. 553.

383.

Mezi měšťany Píseckými a Vodňanskými o silnice. 1482, 8. února.

[Silnice.] V té při a ruoznici, kteráž jest mezi měšťany Píseckými s jedné, a mezi měšťany Vodňanskými s strany druhé o to, což se dotýče silnic. Tak jakož JKMT ráčil jest je slyšeti i také spravedlnosti všecky jich, a listy předkuov JMTi i JMTi na to učiněné a dané: a najprve Píseckým měšťanům list krále Jana, kterýž ustanovuje a rozkazuje, aby všickni, ktož z Rakús jedú skrze Budějovice, jeli na město Písek, též i Budějovští do kraje Plzeňského jezdiec, a také pod tůž pokutú přístně zavazuje, kteříž by jeli z městečka Prachatic k Praze neb k Hoře Kuthnám, aby též jinudy nejezdili než na město Písek. Item ciesař Karel, král Václav, král Ladislav, král Jiří slavných pamětí, i také král JMT, pán náš milostivý, těch věcí všech jim jsú ráčili potvrditi. I také dva listy posielacie krále Václava, kteréž píše duostojnému Zbyňkovi arcibiskupu Pražskému a panu Jindřichovi z Hradce a pánuom Jindřichovi z Rožmberka, Janovi z Hradce seděním na Velharticích i jiným rytířóm a panošem i jiným všem kteréhožkoli stavu neb duostojenství byli by v Bechyňském a Pracheňském kraji obývajícím anebo sbožie a poddané v nich majícím, a druhý list miestopurkrabí Píseckému, přikazuje přísně, aby domácím ani hostem nedopúštěli jinudy jezdití než na město Písek, a to i trhem aby kázali provolati. Item také z přikázanie a rozkázanie téhož krále Václava čtyřie úředníci nebo purkrabie, to jest Karlštejnský, Hlubocký, Hradecký a Žebrácký, učinili smlúvu mezi Vodňanskými a Píseckými o všecky věci zašlé mezi nimi s jich dobrou vólí a zvláště o silnice, a takto se výpověď těmi čtyřmi stala: Najprve aby všickni vozatajové, kteříž mají z Budějovic do Prahy neb do Plzeňského kraje jeti s kterýmkoli kupectvím, aby jeli a šli silnicí pravú a starú na Vodňany a na Písek a nikudyž jinudy. Též kterákoli kupectvie z Prachatic do Prahy neb do Hory jíti mají, aby šla na Písek a nikudyž jinudy. Též také kteříž by z Písku jeli do Budějovic, aby jeli na Vodňany a nikudyž jinudy. A což se dotýče všech věcí jich, aby každé město mělo na svých listech a vysazení dosti. To jsú obojí se zavázali sobě držeti pod základem čtyř seth kopami grošuo českých, a to svými pečetmi zapečetili i jiných dobrých lidí a těch smlúvčí nadepsaných na svědomie. — Také král JMT slyše od Vodňanských, že by to nebylo ke škodě Píseckým, ráčil jest z té příčiny vyslati na silnice urozeného Oldřicha Medka z Waldeka, purkrabí hradu Pražského, a slovútné Jana Tluxu z Wrabie, prokurátora JMTi, Diviše Malovce z Libějevic, Otmara z [Ne]znašov, kteřížto na to vyjevše pilně ohledali, i také paměť lidskú v tom slyšeli, i takto jsú před JMKskú

pověděli: že ty silnice, kteréž jdú [z] Prachaticka, Záblatska, Vintřberska a scházejí se k městečku Bavorovu, a odtud jdú ku Piesku, a kdyby od Bavorova šly k Vodňanóm, tehda by Piesku chybily, a tak by ta silnice sešla tomu městu Piesku ke škodě, a králi JMti na užitcích by se škoda stala. Tu JMKská s raddú svú ráčil jest ty věci napřed položené s pilností vážiti, i také ráčil v svoj list nahlednutí, kterýž jest znova Vodňanským ráčil dáti, v kterémžto stojí: že JMt dává bez újmy každému na jeho spravedlnosti; a poněvadž JMt s raddú svú zná to, že by bylo k újmě prvním vysazením i potvrzováním předkuov JMti i JMKské, takto ráčil jest vyrieši a vyriešá: aby tíž měšťané Piesečtí při těch silnicích starodávních podle práva a vysazení svého byli držáni a zachováni bez překazy Vodňanských; a z té příčiny JKMt list svoj Vodňanským v nově vydaný v moc svú zase běře; a což se dotýče nechtí, škod a pokut mezi jmenovanými městy, ty všecky aby minuly, aby sobě jich nezpomínali ani k kterému súdu stavěli. A což se dotýče opovědění věrných našich Petra Wintřberského, Tháberských, Budějovských a Prachatických, kteříž jsú se opovídali před námi mieti některé spravedlnosti podle svých obdarování, těm se všem cesta nezavírá; budú-li na nás žádati čeho, budem se k nim mieti spravedlivě. Actum feria VI. post Dorothee virginis, annorum domini oc. LXXXII°. Presentibus istis dominis: Nicolao de Lantsstein, prothonotario oc, Paulo de Gensstein et Skal, Samuele de Hradek, succamerario oc, Benessio de Weitmille, Wilhelmo de Lantsstein, Henrico de Gensstein, Vlrico Medek de Waldek, burgrauio castri Pragensis, Cristofforo de Ficztum, curie domini regis mareschalco, Purkhardo de Ficztum dicto Bos, Diwissio Malowecz de Libiegiowicz et Otmáro de Zeznassow oc.

Registra II. a. list B. 12. a. S přispiskem: Dán výpis Petrovi Malowcovi feria III. post Primi 1544.

(Další výpovědi soudu komorního viz v díle VIII.)

E. XI.

ZLOMEK REGISTER ZÁPISŮ MARKRABSTVÍ MORAVSKÉHO

z roku 1459.

Vydává Josef Emler.

Za všech dob udělovali panovníci čeští věrným svým za služby prokázané v odměnu korunní zboží nebo důchody, anebo zapisovávali jim je za služby a za dluhy v jistých summách tak, že když se tyto zaplatily, zastavené statky komoře královské zase vrátiti se musily. Hojnější stávalo se takové zapisování v okolnostech a potřebách mimořádných, v největším pak množství, pokud nám známo, za času válek husitských od císaře Sigmunda, který sáhl i k zboží duchovenskému a nadacímu, když byl statky a důchody komorní rozzastavil. Byloť zboží duchovenstva ode dávna do jisté míry považováno za příslušenství komory královské. I může se říci, že od císaře Sigmunda větší část zboží církevního byla kostelům a klášterům odeizena takovými zápisy. jiné pak že od přívrženců strany protivné bylo rozchváčeno, tak že statků vezdejších jen málo v držení církve zbylo.

Jakmile se v zemi spořádanější poměry dostavily, musilo se na to pomýšleti, aby u věc tuto zaveden byl pořádek. V Čechách působením správce zemského, pana Jiřího z Poděbrad, učiněn byl hned po přijmutí Ladislava za krále v listopadu roku 1453 sněmovní nález, aby každý, kdo má zápisy císařské nebo královské, je ukazoval před zvláštní kommissí na jisté roky čili terminy, po jichž uplynutí neměl míti žádný zápis více platnosti, nebyl-li kommissí řečené ukázán. O činnosti kommissee té zachovalo se velezajímavé sepsání, jež Fr. Palacký v díle prvním této publikace na straně 493—546, a v díle druhém na straně 444 až 480 uveřejnil.

Žeby se podobné okazování zápisů panovnických bylo na Moravě stalo, o tom, pokud nám známo, neměli jsme zpráv. Teprv nedávno dostal se nám do rukou zlomek takovéž práce z Moravy, jež J. Osvícenost p. hrabě V. Schönborn zakoupením před zkázou uchránil a do Musea Českého k použití ráčil poskytnouti. Jest viděti, že jakmile se král Jiří uznání v zemi Moravské domohl, neodkládal dáti nařízení k provedení stejné práce, jaká se byla v Čechách od kommissee výše řečené před pěti léty provedla. Bohužel, že se nám ze zápisků moravské kommissee k tomu složené zachovalo jen 18 listů, jichž zajisté bylo mnohem více. Za to máme, jak se podobá, v těch listech čistopis originálu čili úředního exempláře zápisníku kommissee, jak z některých poznámek postranních anebo mezi jednotlivými kusy učiněných souditi možno.

Srovnáme-li tento zbytek register zápisů moravských s registry zápisů českých, vidíme, že zápisky kommisie moravské jsou obšírnější nežli kommisie české; za to však se nedělo srovnávání zápisů moravských s původními registry kanceláře královské jako v Čechách, a kriticko-diplomatický úřad kommisie moravské jeví se jen v kratičkých poznámkách, že v listině jest díra molová nebo že jest pečeť porouchaná neb i schází.

Od narození syna božieho po čtrnásti stech letech padesátého a devdtého léta k rozkázání najjasnějšího krále Jiřího, krále českého a margrabí oc. moravského, u puostě po středopostí [1. března] tito potom psaní listové jsú registrováni skrze urozeného pána, pana Vaňka z Bozkovic, nejvyššího komorníka sídu a desk práva zemského u Brně, a statečného rytíře pana Mikulavše Bystřici z Onic a z Kroměříže, a slovatného Jeronyma z Pivína.

1.

Item list latinský Sigmunda, římského, uherského a českého krále, kterýmž zapisuje Petrovi z Sovince vešken plat na Uničově do života jeho a po jeho Petra smrti erbóm jeho a tomu, ktož by ten list měl s jich dobrou vůlí, tři a osmdesáte kop groš. v osmi stech a ve třidcítí kopách groš. pr. na témž městě Uničově zapsal jest a zastavil k vybírání pod jménem výplaty, kteráž mohú učiniti králové čeští a margrabie moravští. Dán list ten v Olomúci léta božieho tisícího čtrstého dvadctého prvného, tu neděli po svatém Jiří [27. dubna 1421], let království jeho uherského 35, římského 11 a českého prvného.

Na ten list svrchupsaný Albrecht z Sovince, syn Petra řečeného, Pavlovi z Sovince dává dobrou vůli k dobývání a brání toho do let dětí jeho. Dán ten list v Olomúci tu neděli po svatém Urbanu [30. května 1451] léta božího tisícího čtrstého padesátého prvného.

2.

Item list latinský Sigmunda, římského, uherského a českého krále, kterýmž zapisuje Jankovi z Sovince a jeho erbóm čtyři hřivny platu ročnieho k dědičnému požívání bez škody práv jiných na vsi Pacově po smrti Jana Sobáče, kterýž žeby byl poškrnú kacírskou obklíčen v živnosti své a žeby i proto na jeho velebnost spadly i po smrti jeho Jana Sobáče, ty Jankovi z Sovince a jeho erbóm dává dědičně. Dán ten list v Veselí let božiech tisícího čtrstého 22, na den sv. Jiří [23. dub. 1422], království našich léta uherského 35, římského 12 a českého druhého.

3.

Item list latinský Sigmunda, římského, uherského a českého krále, kterýmž zapisuje na městu Olomúci patnást kop gr. platu pod jménem výplaty, kteráž králóm

českým a margrabím moravským příslušie, Jankovi z Sovince a erbóm jeho i tomu, ktož by ten list měl s téhož Janka a jeho erbuov dobrou vůli. Dán ten list v Olomúci let božích tisíc čtyři sta 21, let království jeho uherského 35, římského 11 a českého prvního, tu neděli před Božiem vstúpením [27. dubna 1421]. List děravý proshýbaný.

Po straně jinou rukou: List pana Janka z Sovince na XV kop na Olomúci.

4.

Item list latinský Ladislava, uherského a českého krále, kterýmž Hynkovi z Sovince a jeho erbóm i tomu, ktož by ten list s Hynkovú neb jeho erbuov měl dobrou vůli, potvrzuje listu Sigmundova, římského, uherského a českého krále, na patnáct kop gr. platu Jankovi z Sovince a jeho erbóm učiněného, avšak vždy pod jménem výplaty, kteráž příslušie králóm českým a margrabíem moravským, a to v padesáti a ve stu kopách gr. pr.; a ten svědčí na město Olomúc. Dán ten list v Praze čtvrtého dne dubna, let božích tisíc čtyři sta padesátého a čtvrtého, království jeho uherského čtrnáctého a českého prvního léta [4. dubna 1454].

5.

Item list latinský Albrechta, vývody rakúského a margrabí moravského, kterýmž ves Nepřívazí s dvorem, ves Hlubočec s mlýnem a mýtem tudíž, ve vsi Poslucháni tři činžovníky, ves Hrděbořice s mlýnem, item krčmy pod hradem Hluboký, s rolí, pastvami, lukami i se vším příslušenstviem, keréz k hradu Hlubokému slušely a keréz Dobeška z Tvorkova někdy držel, zachováváje sobě a svým budouciem lesy, proto což protiv jemu a zemi jeho i protiv ustanovení landfridnímu i pro zjevné kacírství též Dobeška učinil podle Husáků a Táborů, jich se přidrže, pro kteréžto přičiny ta zbožie jemu a jeho komoře přispojena mají býti, a že skrze to od hauptmana jeho a pánů moravských k jeho rukám sú přivedena a dobytá, což tu z práva míti maož, dává Janovi z Sovince a erbóm jeho k pravému manství, tak aby on Jan ani jeho erbové hradu Hlubokého nestavěli ani stavěti komukoli dopustili. A jestližeby margrabie moravští anebo erbové jich u Hrděbořic rybník dělali chtěli, aby jim vsi, mlýna i všeho příslušenství bez matkuov i bez odporosti postúpili. Dán v [jméno místa vytrženo] v neděli po sv. Bartoloměji [26. srpna 1426], let božích tisíc čtyři sta [dvadcatého] šestého.

Na dolejší obrubě jinou rukou: Na to slušie se ptáti.

6.

Item list český, kterýmž Zigmund, římský císař, a uherský, český, dalmacský, charvacský oc. král, zapisuje k zástavě a k výplatě Jiříkovi z Štemberka a z Lukova

a jeho erbóm a kněžně Anežce, manželce jeho, a k věrnej ruce Lackovi z Štemberka a z Lukova, bratru jeho, Petrovi Romanovi z Vitovic, i tomu také, ktož by ten list měl s jich dobrou vůlí, v pěti tisících zlatých červených Kojetín městečko se vším příslušenstviem, keréžto zboží příslušie k arcibiskupství Praskému, tak aby to zboží se vším příslušenstviem požívali dotad, dokudž králové čeští neb arcibiskupové praščí jim pět tisíc zlatých by nedali aneb za to jim dosti neučinili. A kdyžby to zboží mělo vyplaceno býti, tehdy mají jim puol léta napřed dáti věděti a jim jich peníze ve třech neb ve čtyrech mílech od Kojetína bez matkuov položiti. Dán ten list v Bělehradě od narození syna božieho tisícého čtrstého třicátého šestého, na den svatého Pavla na víru obrácení [25. led. 1436], let království našich uherského v čtyřicátém devátém, římského 26, českého šestnáctého a císařství v třetím létě.

Na ten list Jiřík z Štemberka a z Lukova, Anežka kněžna Opavská a paní Fulnecká, Lacek z Štemberka a z Lukova a Petr Roman z Vitovic dobrou vůli listem vedle obyčeje zemského jsú dali Janovi z Cimburka a z Tovačova a paní Žofce z Kunstatu manželce jeho i erbóm jeho. Dán ten list v Olomúci po sv. Pavlu na víru obrácení [po 25. lednu 1437], léta po narození syna božieho tisíc čtrista třicátého sedmého léta čtúc.

7.

Item list latinský Ladislava, uherského, českého oc. krále a margrabie moravského, kterýmž zapisuje urozenému Janovi z Cimburka, hauptmanu moravskému, a jeho erbóm i těm, kteříž by s jich dobrou vůlí ten zápis měli, hrad i horu Přerov i s městečkem i Šířavú i se vším jiným příslušenstviem i všiem k ní příslušícím ve dvou tisíci zlatých uherských, kteréž jim JMt dlužen ostal, a k tomu také v tisíce zlatých uherských, keréž královna Alžběta jim dlužna byla ostala vedle zápisu svého, keréž jsú zasě vrátili pod jménem výplaty, kerúz učiniti mohou králové čeští a margrabie moravští, a ten jistý hrad i horu s městečkem na svojo náklad stavěti mají. Dán ten list v Vídni jedenástého dne měsíce zářie, léta od narození syna božieho tisícého čtrstého padesátého sedmého, království jeho uherského osmnáctého, českého čtvrtého [11. září 1457].

8.

List německý krále Václava, krále českého, kterýmž svoluje a přeje Janovi z Vlašimě i erbóm jeho i tomu, ktož by ten list jměl s jeho dobrou vůlí, aby hrad Úsov s městečkem, vsemi i s jiným se vším příslušenstviem od Ota, bratra Albrechtova z Gurvic, ve čtyrech tisíci zlatých uherských vyplatil, než důbravu jemu poručil, aby jí hájil, a k stavení toho hradu Úsova i ku pálení, což by lesu potřebí bylo, aby s vědomím hajných bylo bráno. A kdyžby králové čeští ten hrad Úsov vyplatiti

chtěli, mají jim čtvrt léta napřed dáti věděti, a kerážto výplata v Brně neb v Olomúci anebo v Krňově býti má, tak že v těch čtři tisících zlatých a k tomu ve sto kopách groš., keréz Jan pro opravování toho hradu Otovi přidal, mohou vyplatiti. Také ten jistý hrad i s městečkem má býti otevřen ku potřebám králům českým, ale Janovi a erbům jeho bez škody. Dán ten list v Praze let božích po čtrnásti stech v šestnáctém létě, najbli[ž]ší pondělí po všech svatých [2. listop. 1416], království jeho českého v padesátém čtvrtém a římského čtyřicátého prvního.

9.

Item list latinský Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kterýmž Arnoštovi, Janovi, Karlovi a Václavovi bratřiem z Vlašimě i tomu, ktož by tento list měl s jich dobrou vůlí, ku první sumě připisuje pět tisíc zlatých uherských dluhu jich spravedlivého, a k tomu také tři sta kop groší na stavení toho hradu Úsova anebo na dělání nových rybníků anebo starých opravování, tak aby oni ten hrad s jeho příslušenstviem i také Margreta, máti jejich, i jich erbové společně do výplaty drželi, kerážto králové čeští a margrabie moravští sobě zachovávají. Také ten jistý hrad Úsov má býti otevřen králům českým, erbům jich i budouciem ale jim be[z] škody. Dán ten list v Lukáni v Tušti let božích tisíc čtyři sta třicátého druhého, najbliší čtvrtek po svatém Petru a Pavlu [3. července 1432] královst. jeho uherského čtyřicátého šestého, římského dvacátého a druhého a českého dvánáctého léta.

10.

Item list latinský Albrechta, římského, uherského oc. krále a voleného krále českého, vévody rakúského a margrabí moravského, kerýmž Karlovi a Václavovi bratřiem z Vlašimě listu Sigmunda, krále římského oc, kerýž na pět tisíc zlatých dluhu světsí, jim stolikoto na tři tisíce zlatých z milosti potvrzuje. Ten list dán v Jihlavě v pondělí před svatým Vítem [9. června 1438], léta božieho tisícého čtyřistého třicátého a osmého, království jeho římského a uherského prvního.

11.

Item list latinský Ladislava, uherského, českého oc. krále, vévody rakúského a margrabí moravského, kerýmž Karlovi a Václavovi bratřiem z Vlašimě všechny i každé listy na hrad Úsov učiněné i na jeho příslušenství, jakožto list krále Václava a krále Sigmunda, ve všech jich puntích i artikulech, aby v svéj moci zuostaly, mocně potvrzuje, tak jakoby slovo od slova [v] tento list napsány byly. Také i ten list krále Albrechta, kerýmž stolikoto tři tisíce zlatých jim potvrzuje, napředřečeným krále Václava i krále Sigmunda listům nemá na příkazu býti. Také král Ladislav

jim toto přidává, že již řečený Karel a Václav ten hrad Úsov s jeho příslušenstviem ve vsí summě svrchupsanej držeti mají, jakož i nyní drží, dotad, dokovadž oba nebo jeden z nich živi budú, bez JMti i budoucích jeho příkazy. Ten list dán u Vídní patnáctého dne měsíce dubna, léta božieho tisíc čtyři sta padesátého a pátého, království jeho uherského patnáctého a českého druhého [15. dubna 1455].

12.

List latinský Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kerýmž se přiznává k tisíci kopám gr. dluhu spravedlivého urozenému Jankovi z Sovince a erbóm jeho i tomu, ktož by tento list měl s jich dobrou vůlí, za jeho službuj, kerůž jest jemu proti Viklefóm učinil, a v těch tisíci kopách jim zapisuje sto kop gr. berně na knězi opatovi a konventu kláštera Hradišče blíž Olomouce, kerůž na vsáký rok dlužni jsú do komory vydávati, aby oni tu vybírali pod jménem výplaty, kerůž sobě a králóm českým i margrabím moravským zachovává. Také k tomu avoluje, jestližeby ta suma kněze opatova sto kop nečinila, tehdy což by tu scházelo, to z lozunku města Uničova má jim doloženo býti. Také jestližeby toho platu v čas obyčejný vydávati zmeškali, tehdy moc mají lidi i zboží stavovati, ale toho neutracovati, než když by ten plat dán byl úplně, má to všecko zase úplně propuštěno a vráceno býti. List dán na hradě Praském let božích tisícieho čtyřistého a dvacátého, devátého mezcítmého dne měsíce července, království jeho třicátého čtvrtého uherského, římského desátého a českého prvního [29. července 1420].

13.

List latinský Ladislava, uherského, českého oc. krále a margrabie moravského, kerýmž listu Sigmunda, římského, uherského, českého krále, děda svého, potvrzuje Prockovi z Kunstatu kúpení sta kop groš. platu z tisíc kop groš. od Hynka a Jindřicha bratří z Sovince na opatu kláštera Hradišče blíž Olomouce, mocna jeho, erbuov jeho i ktož by tento list jměl s jich dobrou vůlí, toho čině k vybírání a požívání do výplaty, kerůž sobě a budouciem králóm českým i margrabiem moravským zachovává. Také k tomu přidává, jestližeby měštěné Uničovští toho, což oni k tej summě doložiti mají, v čas obyčejný nesplnili, že Procek, erbové jeho i ten, ktož by ten list jměl s jeho dobrou vůlí, mohou lidi, zboží Uničovské stavovati dotad, dokudž by tej sumy nedoplatili, ale to nemá utráceno býti, než kdežby dodali tu sumu, má jim to zase vráceno býti a propuštěno. A v tom listě také se vypisuje, že Procek dobrou vůli na list Sigmunda krále jest okázal a to provedl, že ten plat spravedlivě jemu příslušie. List dán v Praze 25. dne měsíce března, let božích tisícieho čtyřistého padesátého čtvrtého, království jeho uherského čtrnáctého a českého prvního [25. března 1454].

14.

List český Ladislava, uherského, českého oc. krále a margrabie moravského, kerýmž Prockovi z Kunstatu do jehoto stoliko života osmdesát hřiven gr. platu ročnieho, kerýž do komory margrabiny slušie, na městě Uničově zapisuje k vybírání, a na fojtstvie tudíž v Uničově deset hřiven gr. také do života jeho zapisuje takú měrú, jestližeby obyvatelé toho města Uničova nyní řečeného platu na časy obyčejné vydati zmeškali, tehdy moc má ty lidi z Uničova, jich statky stavovati, ale toho neutracovati; než kdyžby jemu ten plat úplně vyplnili, mají lidé i statek jich zase propuštění býti. Také v tom listu dále svoluje Prockovi napředpsanému, aby hrad v městě v Litovli sobě mohl dělati. List dán u Praze ve čtvrtek po svatém Řehoři [14. března 1454] let božích tisícího čtyřstého padesátého čtvrtého léta, královstvie jeho uherského ve čtrnáctém a českého v prvniem létě.

Hynek a Jindřich bratřie vlastnie z Sovince na list Sigmunda římského, uherského, českého oc. krále, ty časy margrabí moravského, kterýmž světsie na kněze opata kláštera Hradišského blíž Olomúce i na to zboží k tomu příslušející, na osmdesáte kop groší a na město Uničov dvadceť kop platu ročnieho v tisíci kopách gr., svú dobrou vůli dali listem, aby oni též právo jměli k tomu ke všemu, což ten list světsie, jakož oni sami. Svrchupsaný list dán v Olomúci let božích tisíc čtyři sta a padesátého, ve čtvrtek před svatým Anthoni [15. ledna 1450].

15.

List Václava opata a konventa kláštera Hradišského před Olomúcem praví, že pro novověrky, Husáky a Viklefy, aby svojo klášter opatřili, za sto a 30 hř. gr. praských prodali ves Popovice pod jménem výplaty panu Janovi z Sovince a ze Pňovic a erbóm jeho. Dán list na kláštere Hradišti let božích M^{III}^o dvadcatého prvního, den svatého Matěje apoštola [24. února 1421].

Dole připsáno rukou třetí: Toto jest prodáno bez povolenie krále českého a margrabí moravského.

16.

My Ladislav, z božie milosti uherský, český, dalmatský, chorvatský oc. král, vévoda rakúský a margrabie moravský, oznamujem tiemto listem všem, že sme dali a mocí naší královské zapisujem šestnácte set hřiven grošuv dobrých stříbrných rázu praského a čísla moravského, za každú hřivnu šedesát a čtyři groše počítajíc, urozenému Prockovi z Kunstatu, věrnému našemu milému, jeho dědicóm i budícím i těm, ktož by tento list jměli s jich dobrou vůlí, na městě našem Jevičku, jenž leží v margrabstvie Moravském, s předměstím, mýty, sádem konšely sázeným, s vinami velikými i malými, se všemi právy, poplatky, požitky a příslušnostmi, kterýmiž

by koli jmény mohla jmenována býti, tak aby týž Procek, jeho erbové i budoucí nadepsané město se všemi příslušnostmi, jakož se svrchu píše, jměli, drželi a jeho požívali bez překážení všelikerakého. Učinili sme také témuž Prockovi z vlastnie dobrotivosti naše podepsané milosti takovéto, že od něho, dokudž by mu Buoh živu býti dopřál, nadepsané město naše i ten plat, kterýž na kláštere Hradištském a v Uničově zapsán má, od nás ani budoucích našich nemá vyplacen býti. Dopůšťieme také a povolujem, aby týž Procek hrad a rybník, kdežby se koli jemu líbilo, na zboží k témuž městu příslušném stavěti a dělati mohl, a což by koli na stavení hraduov tu v Jevičku a v Litovli, na dědin aneb luk skupování a rybníkuov dělání naložil, to má v knihy městské tu v Jevičku vepsati kázati. Má také týž Procek dluh na témž městě našem od slavné paměti ciesaře Zigmunda, děda našeho milého, Janovi z Bozkovic a z Brandýsa zapsaný zaplatiti, a tůž summu mince obecně berné aneb zlaté uherské, každý po třidceti a po dvů gr. počítajíc, u měšťan tu v Jevičku položiti, kdyžkoli a kterýžkoli čas chtieti bude, a tíž měštěné tu sumu přijieti, a hned jemu člověčenstvie slíbiti i všecky poplatky vydávati mají beze všeho odmlouvání. A kdož to město Jevičko drží, od týchž měšťanuov své peníze má přijíti a listy i zápisy, kteréž na ně má, vrátiti. Pakliby se tomu kterakžkoli protivil, tehdy listové jeho všickni mají umoženi býti a žádné moci nebyti. A měšťané Jevičští peníze, kteréž by jim týž Procek dal, v Olomúci na rathauz k súdu a právu mají položiti, a proto vždy jmenovanému Prockovi člověčenstvie slíbiti a poplatky dávati, a k nižádnému jinému než k němu aneb budouciem jeho hleděti mají pod zachováním naše milosti. Pakli by se kterýmkoli obyčejem tomu protivili a člověčenstvie slíbiti neb poplatkuov dávati nechtěli aneb obmeškali, tehdy svrchupsanému Prockovi i jeho budouciem plnú moc dáváme je, lidi jich i zboží v městech, v městečkách, vsiech i po cestách stavovati, jímati, bráti, dokudžby jich k nadepsanému naše vuole naplnění nepřipudil, a v tom jim nižádní klejtové, frejunci ani které svobody pomocni býti nemají. Vzal-li by pak týž Procek které škody pro týchž měšťan neposlušenstvie, ty na nich nadepsaným obyčejem má postihati a dobytí do splnění konečného. Protož prikazujem všem našim úředníkóm a poddaným a zvláště hauptmanu a podkomořiemu v Moravě, nynějším i potomním, aby nadepsanému Prockovi v svrchupsaných všech hěziech nikoli nepřekáželi, ale jemu k tomu, kdyžbykoli požádal, radú i skutečně pomocni byli. Pakli by kto toho neučinil, ten každý v předepsanú pokutu hned upadne. Přidáváme také častopsanému Prockovi všecky lovy veliké zvěři i malé na všech lesiech, kteříž k opatstvie Hradiskému, i na lesiech arcibiskupských, jenž k Jaroměřiciem příslušejí, aby loviti mohl svobodně bez příkazy naše i našich budouciech. A kdyžbychom od budouciech téhož Procka jmenovaná zboží chtěli vyplatiti, tehdy jim napředpsaných šestnácte set hřiven gr. se všemi náklady, kteréžby tu v Jevičku i v Litovli na stavení hraduov, udělání rybníkuov týž Procek naložil, chcem a máme

zaplatiti úplně a docela penězi aneb zlatými dobrými. Toho na svědomí pečeť naši královskú k tomuto listu přivěsiti kázali sme. Dán v Praze v středu přede všemi svatými [30. října 1454] léta od narození syna božieho tisícieho čtyřistého padesátého čtvrtého, let království našich uherského oc. v patnáctém a českého v druhém létě.

17.

List český kněze Jana opata a konventa kláštera Žďárského oc, kerýmž s povolením pana Jiříka z Kunstatu a z Poděbrad, štyftěre téhož kláštera, prodali jsú ves Hrušky blíž Slavkova se vším právem, panstviem i příslušenstviem, což k tej vsi příslušie a čeho jsú sami byli v držení, kromě berně margrabiny, tu sobě pozůstavili. I nemohúce tej vsi jinak osaditi, prodali jsú za šedesáte kop gr. do sedmdesáti let od dání toho listu pořád zběhlých v ty časy slovutnému panoši Mikulášovi Bystřici z Onic a z Milonic i tomu, ktož by ten list měl s jeho dobrou vůlí, [k] mění, držení a požívání; a po těch sedmdesáti letech ta ves bez matkuov i všech nesnází tomu klášteru Žďárskému má zasě navracena býti. List dán v klášteře ve Žďáře let božích tisíc čtyři sta čtyřicátého osmého léta, den svatého Jana [24. června 1448].

18.

List český kněze Jeronyma opata a konventa kláštera Zabrdovského, kerýmž obnovil list na zápis kněze Matěje, někdy opata téhož kláštera, předka svého, jenž svědčil na ves pustú Němčičky, někdy Jindřichovi Mírkovi z Chlumu a z Dražuvek a jeho erbóm a Mikulášovi Bystřici z Onic a z Milonic, tak že po smrti Mírkový tu jistú ves Němčičky se vším příslušenstviem zastavili Divišovi z Chlumu, synu Mírkovu i jeho erbóm a Mikulášovi Bystřici z Onic a z Milonic i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrou vůlí, ve třiceti kopách gr. peněz drobných v této zemi obecně běžných a berných, takovúto měrú, aby Diviš, erbové jeho, Mikuláš z Onic i ten, ktož by ten list měl s jich dobrou vůlí, knězi opatovi a konventovi svrchupsanému, nynějšimu i budoucímu, na každý rok a na každé vinobraní osm věder vína vydávali. A to jim mají poslem svým na každé vinobraní dáti věděti, a výplatu mají čtvrt léta napřed dáti věděti. List dán v klášteře svrchupsaném let božích tisíc čtyři sta padesátého třetího léta, v tu sobotu na svatého Pavla na víru obrácení [25. ledna 1453].

Dole připsáno jinou rukou: Tato zástava stala se jest bez vuole krále českého a margrabí moravského.

19.

List němetský Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kerýmž svoluje Petrovi Gewsarovi z Mohlna, aby ves Unanov blíž Znojma ležící, keráž někdy od margrabí moravských pánóm Jevišovským zastavena a zapsána byla, sobě a svým

erbóm se vším právem a příslušenstviem pripraviti a vyplatiti mohli. List dán v Horách Kutnách den svatého Kříže povýšení [14. září 1420], let božích tisíc čtyři sta a dvadcatého léta, království jeho [uherského] třicátého čtvrtého, římského jedenáctého a českého prvního léta.

20.

List český Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kterýmžto list margrabie Joštů v svůj list vepsaný obnovil i potvrdil, jímž Nový Hrad s jeho se vším příslušenstviem panu Vaňkovi z Bozkovic a jeho erbóm v šesti stech a v sedmdesáti kopách dluhu spravedlivého zapsal a zastavil pod jménem výplaty, kerůž králové čeští a margrabie moravští mohou učiniti. List dán v Králové Hradci let božích tisíc čtyřicetého a dvadcatého léta, ten den na svatého Stanislava [8. května 1420], království našeho uherského třicátého čtvrtého a římského desátého léta.

21.

List latinský Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kterýmžto se přiznává k dluhu spravedlivému, totižto ke dvěma stem a pěti a padesáti kopám a dvadeti gr., kteréž za škodu a za službu dlužen zůstal Oldřichovi, Jaroslavovi, Janovi, Jindřichovi a Benešovi bratřiem z Bozkovic, synóm pana Vaňkovým tudiez z Bozkovic. A ten jistý dluh připisuje ku prvnímu markrabie Joštovu dluhu, totiž k summě k šesti set a sedmdesáti kopám, tak aby pan Vaněk z Bozkovic s syny svými ten dluh také jměli společně na tej zástavě Hradu Nového do výplaty, kerůž sobě a králóm a margrabiem moravským zachovává. Dán na Horách Kutnách den svatej Barbory [4. pros. 1420], let božích tisíc čtyři sta dvadcatého, let království jeho uherského třicátého čtvrtého, římského jedenáctého, českého prvního. V tom listu jest diera molová.

22.

List latinský třetí Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmžto se přiznává k dluhu pěti stem kopám gr., ježto Oldřichovi z Bozkovic za službu a žold dlužen ostal. A ten dluh také připisuje ku prvníem summám, kerěz pan Vaněk z Bozkovic, otec jeho, i jich dědicové na zástavě Nových Hradů zapsány mají jménem výplaty, a k tomu také hory Wildenberské přidává s túto výminkú, aby purgrabie hradu Špilemberka z těch lesů Wildenberských drva a les ku pálení a stavení, což by k hradu potřebí bylo, bráti a voziti mohli. A dokovadž Vaněk a Oldřich i jich erbové řečené lesy Wildenberské v své moci jmiati budú, mohou na každý rok těch lesů za dvadeti kop gr. ztolikoto prodávati bez příkazy. List dán u Brně let božích tisíc čtyři sta 21, v tu neděli najbližší po božím Vstúpenie [4. května 1421], let jeho uherského třicátého pátého, římského jedenáctého, českého prvního léta.

23.

List latinský Albrechta, vojvodu rakúského oc. a margrabí moravského, kterýmžto zápis potvrzuje Zdeňkovi z Waldštajna listu margrabí Prokopuov, jenž Hynkovi z Waldštajna, jeho dědicóm i potomkóm na hrad Rukštajn a na jeho příslušenství svědšie. List dán u Brně osmnáctého dne měsíce dubna, léta od narození syna božieho tisícího čtyřistého třicátého sedmého. Dieru má molovú [18. dub. 1437].

24.

List český Sigmunda, římského, uherského a českého krále oc, kterýmž vyznává, že je dlužen ostal Alšovi z Šternberka a z Holic zadrženého dluhu, který jemu druží klášteri a města od něho zaplatiti jměli, čtyři sta kop dlužen ostal, a puol čtvrtá sta kop gr. za poražené škody a za to, že JMti před tím na hradě Praském a na kláštere Opatovice lidi choval; kterýchžto puol osma sta kop gr. svrchupsanému Alšovi a jeho erbóm i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrou vůlí, odkázal a zapsal na Slavkově, na tom městě i na tom na všem, což k tomu příslušie, k držení i požívání, jménem výplaty, kterúz sobě, erbóm i budoucím svým zachovává. List dán v Čáslavie léta po božieho narození čtrnácte set a potom v 21, ten úterý po Letare u puostě [4. března 1421], let království našich uherského třicátého čtvrtého, římského jedenástého a českého v prvním létě.

25.

List český Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kterýmž se Alšovi z Šternberka odjinad z Holic přiznává, že jemu dlužen jest ostal tři tisíce kop bez šedesáti kop gr., protože jemu ta léta protiv Wiklefóm, jeho nepřátelóm, slúžil a v tej službě škody vzal; a v tom dluze jemu, erbóm jeho i tomu, ktož by ten list měl s jich dobrou vůlí, zastavil město a hrad Slavkov se vším příslušenství jménem výplaty, kerúz sobě a králóm českým a margrabí[m] moravským zachovává. Také ten hrad i město má jim otevřín býti k jich potřebě, aby sobě z nich i do nich protiv nepřátelóm mohli pomoci, avšak bez jich škody. Také v též právo, jako sami drží, mohou to zastaviti, krom zjevných nepřátel jejich. List dán v Košicích po božím narození čtrnácte set a potom ve dvacátém třetím létě, tu středu před Božím tělem [2. června 1423], království jeho uherského ve třicátém sedmém, římského ve třináctém a českého v třetím létě.

26.

Na ty dva oba listy Sigmunda císaře, kteříž panu Alšovi z Šternberka a z Holic na tu zástavu a zboží Slavkova svědší, týž Aleš dobrou vůli dal listem Petrovi z Konice a jeho erbóm, mocna jeho těch listuov čině i toho práva, kteréž.

k tomu zboží měl vedle těch listuov nyní psaných. List dán v Brně let božích tisícího čtyřicátého třicátého pátého, v středu na den svatého Vavřince [10. srpna 1435].

Paní Kateřina z Konice seděním na Slavkově na dva listy Sigmunda císaře, kteráž je měl Aleš z Šternberka a z Holic na tu zástavu hradu a města Slavkova, kteréžto listy i to právo na to zboží Slavkovské Petr z Konice od něho koupil, jakož dobrá vůle pana Alše jemu na to daná lépe svědší, ta oba listy Sigmunda císaře i k tomu list dobré vůle ode pana Alše a na ty listy svú dobrou vůli dala Janovi z Waldštajna a z Rukštajna, muži svému, [a] jeho erbóm. List psán na Krumpnově tu neděli po svatém Řehoři [18. března 1453], léta božieho tisícího čtyřicátého a padesátého třetího léta.

27.

List latinský Ladislava, uherského a českého oc. krále a margrabí moravského, kterýmžto dal Janovi z Waldštajna, jeho erbóm i budoucím všecko právo své, kteráž po smrti Václava a Jana z Waldštajna anebo po komkoliv jiném na JMt připadlo, na hrad a městečko Sádek, Stařici, Časlavice, Slavice, Kojetice, Přibislavice, Římov, Rokytánky a Radoníně, i na to všecko příslušenství, avšak jiným jich právu bez pohoršení. Dán list v Praze čtvrtého dne měsíce dubna, léta božieho tisícího čtyřicátého padesátého čtvrtého, království našich uherského čtrnáctého, českého prvního [4. dubna 1454].

28.

List latinský Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmž dává Markusovi, synu Janovu *) z Hodětic, a jeho erbóm za jeho službu fojtství v Slavkově s jedním svobodným lánem a třetinú vin k jmění, držení i požívání, aby svobodně toho lánu beze všech lozunků toho města Slavkova požíval, než k službám obyčejným jako jiní nápravníci aby byl zavázáný. List dán v Slavkově let božích tisícího čtyřicátého dvacátého druhého, dvacátého třetího dne měsíce března, let království jeho uherského třicátého pátého, římského dvanáctého a českého druhého [23. března 1422].

*) Ruk. má Janovi.

29.

List český, kterýmž Markus z Hodětic, měšťan v Hradišti, fojtství v Slavkově s jeho příslušenstvím prodal, i ten list Sigmunda římského, uherského a českého oc. krále, kterýž na to fojtství světsie, Martinkovi z Roščina i jeho erbóm i budoucím k jmění, k držení i požívání. List dán v Slavkově v tu středu před svatým Jiriem [18. dubna 1442], léta od narození syna božieho tisícího čtyřicátého a čtyřicátého druhého léta.

30.

List český Peška z Brodu Uherského a Doroty někdy manželky Martinka z Roščina, kterýmžto prodali fojtstvie v Slavkově Partlovi z Slavkova měštínu [!], jeho erbóm i budúcím tudiež, i list Sigmunda římského, uherského a českého oc. krále, kterýž na to fojtstvie a na jeho příslušenstvie světsie, k jmění, držení i požívání. List dán v Slavkově ten pátek den svatého Tomáše [21. prosince 1447], let božích tisícieho čtyřistého čtyřicátého sedmého léta.

31.

List německý Václava, římského, českého krále, kterýmžto měštěnom a obyvatelóm města Slavkova erb dává a toho jim potvrzuje. Dále také jakož trh prve mievali jsú den sobotní, ten jistý trh JMt přeložil v den pondělský, aby jeho na ten den tím vším obyčejem požívali, jakož prve v den sobotní jsú požívali, bez všelikerakej příkazy. List dán v Praze let božiech tisíc čtyři sta a šestnáctého léta, najbližší středu po svatém Petru a Pavlu svatých apoštoluov [1. července 1416], královstvie našich českého padesátého pátého a římského čtyřicátého léta.

32.

List německý Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmžto mýto tudiež v Slavkově dává purgmistrovi, raddě, měšťanóm a obyvatelóm města Slavkova, kteréžto mýto někdy Elška Vilémova Rysova do svého života držela, aby po její smrti oni to mýto drželi, a věčně, jakož od staradávna obyčej jest, vybírali a na městcké potřeby a dobré aby nakládali bez všelikeraké příkazy. List dán v Slavkově let božiech tisícieho čtrstého a potom dvacátého druhého léta, ten pátek najbli[ž]ší před nedělí Letare [20. března 1422], našich královstvie uherského oc. třicátého pátého, římského dvanáctého a českého v druhém létě.

33.

List latinský Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kterýmžto vyznává, že Vokovi z Holštajna dlužen ostal dvanáste set kop gr. praských za jeho službu a za škodu, kteréž jest v JMti v službách vzal, a ten dluh že jemu byl zapsal na městě Pohořelicech. A když po smrti téhož Voka znamenal, že dědicové jeho toho města Pohořelice nemohli by byli před nepřátely zachovati a ostříhati, zdálo se hauptmanem hodným to město opatřiti a ty jisté dědice jeho o tu summu peněžitú jinam převésti. A tak mladému Vokovi a Janovi bratřiem, synóm starého Voka, a jich erbóm i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrou vůlí, na městě Brně platu ročnieho sto hřiven z poplatkuov jeho na lozunciech, kteréž měšťané Brněnščí na všaký rok do komory zvykli jsú platiti, v těch dvanádsti stech kopách zapsal jest

jménem výplaty, kerůž králové čeští a margrabí moravští mohou učiniti. Dán v Brně let božiech tisíc čtyři sta dvacátého prvnioho, třetioho dne měsiece dubna, královst. uherského třicátého pátého, římského jedenástého a českého prvnioho [3. dub. 1421].

Po straně připsáno jinou rukou: List na plat Permanuov na Brně.

34.

List český Hanuše Haze, ty časy purgmistra, Jana Kozhhlavy, Jana Schenknopfa, Oldřicha Pajre, Oldřicha Cusre, Henrice Haze, Václava u věži, Filipa Schandle, Jana Stablere, Hakle blanaře a Niklase Rába, přísežných měšťan a rady města Brněnského, kterýmž se zapisují Vokovi mladšiemu a Janovi bratřiem z Holštajna, jich erbóm i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrú vuolí, slibující sami od sebe i od svých budúciech těch sto hřiven úročnioho platu jim na každý rok, polovici na svatého Jiříe a polovici na svatého Havla hned potom přieštíeho, vydávati do výplaty, kerůž králové čeští a margrabí moravští učiniti mohou. A jestližeby po svatém Jiříe anebo svatém Havle ve čtyrech nedělech potom ten plat dáti obmeškali, tehdy moc plnú mají ten úrok zadrženy vzieti a dobytí v křesťanech i v židech na jich škodu, a také že je samy i jich budúci měšťany města Brna i jich zbožie v zemi nebo z země, kdež by je zastihli, mohou stavovati tak dlúho i tak často, dokudby jim úrok zadržaný i [s] škodami proto vzatými nezaplátili. List dán v pondělí po svatém Ambroži [6. dub. 1421], od narození syna božioho tisícioho čtrstého dvacátého a prvnioho.

35.

Na ty listy Sigmunda, římského, uherského, českého oc. krále, kterýž na sto hř. platu ročnioho na město Brno svědšie Vokovi mladšiemu a Janovi bratřiem z Holštajna, i list druhý Hanůška Haze v ty časy purgmistra i vši rady města Brna, kterým se zavazují a zapisují Vokovi, i Janovi bratřie[m] z Holštajna, erbuom jich i tomu, ktož by ty listy jměli s jich dobrú vuolí, týž Vok mladšie dobrú vuolí dal listem s osmi pečetmi Martinovi Permanovi, měštěninu brněnskému, paní Kordule, ženě jeho, jich erbóm i budúciem a zejména také Kateřině Helmsmidové, měštce brněnskej, aby oni ten plat v témž právě drželi a brali do výplaty, tak jakož jsú oni sami drželi a požívali. List dán u Brně v sobotu den svatých Fabiana a Šebestiana [20. led. 1431], léta od narození syna božioho tisícioho čtyřistého třicátého prvnioho.

36.

List latinský Ladislava, uherského, českého krále, vojvody rakúského a margrabí moravského, kterým zapisuje Janovi Holubářovi z Náchoda do jeho života třiceti hřiven platu ročnioho na měste Olomúci na tej summě, kerůž měštěné a obyvatelé téhož města do komory dlužni jsú vydávati, aby jemu to vydáváno bylo

rozdielne, patnást hřiven na svatého Havla a na svatého Jiří také patnáste hřiven, bez všelikého obmeškání a prodávání. List dán v Praze den svatého Jana narození [24. června 1454], léta božieho tisícíeho čtyřistého padesátého čtvrtého, království jeho léta uherského patnáctého ale českého prvního.

Po straně připsáno: List Holubáše na výplatu.

37.

List latinský Ladislava, uherského a českého oc. krále, rakúského a lucemburského vojvody, moravského a lužického margrabie, kterýmž třiceti hřiven platu ročního, ještě Janovi Holubášovi do života byl prve zapsal na městu Olomúci, tím druhým listem jemu Janovi Holubášovi, erbóm jeho i tomu, ktož by ten list jměl s jeho dobrou vůlí, na tom městě Olomúci těch třiceti hřiven ve třech stech hřivnách gr. jménem výplaty zapisuje, kteráž učiniti mohou králové čeští a margrabie moravští. List dán v Praze šestého dne měsíce října, let božích tisícíeho čtyřistého padesátého čtvrtého, království jeho uherského patnáctého a českého prvního [6. října 1454].

Po straně připsáno: Holubášů.

38.

List latinský. My Jan, boží milostí margrabie moravský. Věděti mají všichni tento list vidící a čtící, kterýmžto čteno bude přítomný psaní, že my znamenajíce, [že] dluhú a věrnú službu lásku naši i přízeň jest zaslúžil nyní i vždycky urozený Puota z Holštajna odjinad ze Vzdúnek, služební k náš věrný milý, zápisem těchto listuov jemu urozenému Puotovi již jmenovanému puojujeme a dáváme na horách Hřebčiech, kteréž se tak jmenují, k Buchlovu, našemu hradu, příslušející, aby často jmenovaný Puota jměl plnú svobodu a vůli s svými věčnými potomky k držení a vládní. Nejprvé aby on urozený Puota svrchuřečený slušné hony zvířecí jměl s jinými se všemi hony, i břevna a les k stavení i k topení a ku pálení, což by jemu do Vzdúnek potřebí bylo, se všemi svými potomky, jakož svrchu se vypisuje. Také jim puojujem i dáváme, aby na dřevěřečených horách svým sverepicím i všelikému dobytku pastvu jměli, i také aby seno v těch horách svrchupsaných sverepicím i k své potřebě, kde by najblíž Vzdúnkám přileželo a jeho zboží, mohl dělati. Item jestližeby městečko Vzdúnky a vsi ke Vzdúnkám příslušející ohněm byly spáleny, jehož toho nebud, také puojujeme i dáváme vůli svrchuřečenému Puotovi z Holštajna odjinud ze Vzdúnek, aby jeho chudí lidé les k stavení z těch hor mohli bráti. Také my jsme dlužni jemu urozenému Puotovi a jeho věčným potomkům pět set hřiven gr. stříbrných praských a moravského čísla, počítajíc za každú hřivnu čtyři a šedesáte gr., aby synové naši a potomkové tomuto našemu dání neodpírali a naši zástavy neodvolali, ale svú vůli k tomu přidali. Pakli[by] vuole a přezní své k tomu

dáti nechtěli, tehdy my a potomkové naši dlužni jsme dáti svrchupsaných pět set hřiven gr. z komory naší nebo padesát hřiven gr. pravého a čistého platu na zemi ukázati řečenému Puotovi a jeho potomkům. Tej věci na svědomí naše pečet k tomuto listu přivěšena. Dán na Špilmberce nad Brnem, hradě našem, na víru obrácení svatého Pavla [25. Jan. 1358], léta božieho tisícieho třistého padesátého osmého.

V diplomatáři moravském list tento není.

39.

List latinský. Sigmund, božie milostí římský král, vždy rozmnožitel říše, uherský, český, dalmacský, charvacský oc. král, známo činíme tímto listem všem vóbec: Jakožto urozený Štěpán z Vartnova, věrný náš milý, hrad Cimbura od urozeného Voka z Holštajna, věrného našeho milého, v tisíci kopách gr. praských k svým rukám a k vuoli své jest vyplatil a osvobodil, a my za jeho škody, kteréž jesti vzal na tvrzi Vzdůnkách, i také za služby jeho pět set a padesáte kop gr. praských jemu jsme přidali, i svolili, aby sto kop gr. na stavení a opravování řečeného hradu naložiti mohl, avšak s dobrým naučením nebli duvodem, takže ta všecka summa tisíc sedm set kop činí: chtěje zajisté jeho o tu summu ubezpečiti a jista učiniti, témuž Štěpánovi dřeveřečený hrad náš Cimbura, s městečkem Koričany i s kostelním podacím tudiež, opět se všemi Leskovec, Črnikovice se dvorem a Važany se dvorem, se třmi rybníky na Stupavě, mlýny, lesy, horami, údolími, hony, rybnými lovy, meze, hranicemi, lukami, roli, pastvami, plným právem, súdy, vinami, panstviem, užitky i požitky, činžemi i příslušenstvími všelikerakými, nic hole nevymíňující, jakožto ten hrad prve jasní margrabie moravští, předkové naši, šlechtici i urození od těch jistých margrabí v základě a v spravování drželi jsú, žádného sobě užitku v tom nezachováující, v dřeveřených tisíci a sedmi stech kopách gr. praských zastavili sme a zavádili, zastavujem a zavazujem, tak totižto, aby napředřečený Štěpán a dědicové jeho i také ten neboli ti, kteří přítomný list s jeho dobrou vuolí by jměl neb jměli, napředpravení toho hradu Cimbura s příslušenstvími, jakož napřed psáno jest, všelikerakými tak dlúho požívali a jej drželi i jmieti mají, dokovad bychom my anebo potomkové naši, margrabí moravští, ten od nich v těch tisících sedmi stech nevyplatili penězi hotovými anebo jim za ten dosti učinili. Má také řečený hrad Cimbura nám byti otevřen, tak abychom my anebo potomkové naši z toho protiv nepřítelům našim pomáhati mohli tolikrát, kolikrát by bylo potřebí, avšak bez jeho Štěpánovy a erbuov jeho i potomkuov škody, na naše náklady a útraty. Také kdyžbychom my neboli potomkové naši prve řečený hrad s jeho příslušenstvími od napředpraveného Štěpána i jeho erbuov nebo budúcích jeho vyplatiti chtěli, tehdy jim to čtvrt léta jednoho roku napřed máme oznámiti, a oni nám toho hradu s jeho příslušenstvími, vezmúc dostiučinění slušné, mají postúpiti, lest i faleš každý opustíce, pod svědomiem

prítomného listu nášeho majestátu pečeti. Dán v Prešpurce léta božieho tisícieho čtyřistého dvadcatého devátého, najbli[ž]ší sobotu po hodu Narození svaté Maří, let královstvie uherského oc. čtyřidcátého třetieho, římského devatenástého a českého desátého. [10. září 1429].

40.

List latinský Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmžto Hanůškovi z Poličky a jeho erbóm i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrou vůlí, zastavil a zapsal mlýn u Redleins na Cejli s jeho příslušenstviem v puol třetiem stu hř. gr. praských jmenem výplaty, kterůž učiniti mohou králové čeští a margrabie moravští; a nákladuov, ačby které na stavení toho mlýna učinili, těch k tomu počítati nemají. List dán u Brně léta tisícieho čtyřistého a potom dvadcatého prvnieho léta, na svatého Klementa [23. listop. 1421], královstvie jeho uherského oc. ve třidcátém pátém, římského ve dvanádstém a českého v druhém létě.

Po straně psáno jinou rukou: Mlýn Ryšanů výplatný.

41.

List německý Albrechta, vojvody rakúského oc. a margrabí moravského, kterýž slovo od slova tako svědčí: Albrecht, božie milostí vojvoda rakúský, štýrský, korn-tanský a karniolský, markrabie moravský a hrabě tirolský oc., známo činíme tiemto listem všem vuobec: dávno zajisté věrnému našemu Hanůškovi Tyrolt, měštenu našemu brněnskému, mlýn náš, kterýž v Redleins blíž Brna na vodě Cvitavě leží, dali sme i dáváme k držení i požívání podle zapsání listu na to učiněných. Ale že potom nevěrní Husáci kacieři ten jistý mlýn často jsú vypalovali a ovšem úplně zka-zovali tak mnoho, že Hanůšek již řečený toho zase nemohl stavěti a skrz jménem prodaje od sebe odlúčiti jest přinucen: a protož k takovému prodaji a odlúčení naše plné dali jsme a tiemto listem dáváme naše svolení a povolení takovúto měru, aby ten neb ti, jenž by dřeveřečený mlýn koupili, ten drželi i toho požívali týmž právem, jako Hanůšek dřeveřečený do sie chvle držel a jím vládl, a také aby ten zase stavili i opravovali. A když bychom my, erbové neboli budúci naši, margrabí moravští, ten mlýn od dřeveřečených kupiteluov neboli potamkuov jejich vyplatiti a zase chtěli jmieti, tehdy aby oni nám toho bez odpornosti postúpili; avšak toto znamenitě přičiňující, že těm kupitelóm, dědicóm nebo potomkóm jejich za to, což jsú za kúpení, za stavení a za opravení řečeného mlýna vědomě vydali a naložili, nade všecko prvé jim se má dosti státi, lest i faleš každý oddalující. K těmto věcem na svědomie a na potvrzení pečeti naše jest k listu přivešena. Dán u Vídni v pondělí najbliší po hodu Všech Svatých [6. listop. 1430] léta božieho tisíc čtyři sta třidcátého.

42.

List německý Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmž se přiznává, že Rackovi Bubnovi za jeho službu i za škody, kteréž v službách jeho vzal, jemu čtyři sta kop gr. českých dlužen ostává, v kterýchžto čtyrech stech kopách gr. témuž Rackovi, erbóm jeho i tomu, ktož ten list jmieti bude s jeho nebo erbuov jeho dobrú vuolí, zastavuje třicet hř. gr. platu komorního na městečku Evanovicích a na jeho příslušenství jménem výplaty, kerúz učiniti mohou králové čeští a margrabie moravští. List dán v Tatě let božích tisíc čtyři sta dvacátého a třetího, najbliší pátek před svatým Tomášem [17. pros. 1423], království jeho uherského třicátého sedmého, římského čtrnáctého a českého čtvrtého léta.

Pod tímto kusem v rukopisu připsáno: Na to se slušie ptáti ješče, císař Sigmund zemi byl neoddal.

43.

Na ten list Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmž zapisuje třiceti hř. gr. platu komorního na Evanovicích Rackovi Bubnovi a jeho erbóm i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrú vuolí, Václav řečený Varlejš, bratr jeho, dobrú vuolí dal Jeronymovi Pivejnerovi z Výškova a Janovi z Popůvek, jich erbóm i budáciem. List dán v Brně let božích tisícieho čtyřistého čtyřicátého prvního, ten úterý po hodu slavném Svatého Ducha [6. června 1441].

44.

Na týž list Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, a na těch třiceti hř. platu komorního na Evanovicích oc. Jeronym Pivejner a Janek z Popůvek i na tu dobrú vuolí, kerúz od Václava Bubna na ten list i na ten plat jměli, dále také svú dobrú vuolí dali Michalovi Kunisfeldarovi, měštěnsinu brněnskému, Margretě, manželce jeho, jich erbóm i budáciem. List dán u Brně let božích tisícieho čtyřistého čtyřicátého čtvrtého, ten čtvrtek den svatej Doroty [6. února 1444].

45.

List německý Clause, v ty časy purgmistra, a rady města Olomúce, kterýmžto Hanušovi Ryšanovi, měštěnsinu brněnskému, Kateřině, jeho manželce, jich erbóm i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrú vuolí, zastavují pět a dvaceti kop mince moravské a pláčeze v puol třetiem stu kopách gr. na městě Olomúci k výplatě, kerúz učiniti mohou burgmistr a rada téhož města, nynější i budáci, a to proto, že jsú jinde plat odtíženější od Hanuše kuchmistra z Rabštajna a Vítka z Wildorfu zspytali [ruk. z sspytali] a zaplatili. List dán v Olomúci v úterý [sic] den svatého Franciška [4. října 1453], léta božieho tisícieho čtyřistého padesátého třetího léta.

46.

List český Václava z Michalovic, mistra křižovníčieho zákona svatého Jana Jeruzalemského v Čechách a v Moravě, v Polšce, v Slezí, v Rakúsiach, v Štyršce. Bratr Jan převor i vešken konvent domu Praského u Matky Božie na Malé straně oc. i jiní komendorové oc. kterýmž zapisují Michalovi Kunigfeldarovi, měštěninu u Brně, jeho manželce, erbóm jeho i budúcím, i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrú vuolí, všecko Orlovské i Evanovské zbožie v patnásti stech hř. bez desíti kop gr. praských, a k tomu také ve dvú stú kopách gr., sobě i svým budúcím na tom výplatu zachovávající. List dán u Brně let božích tisíc čtyři sta čtyřicátého pátého, den svatého Briccí [13. listop. 1445].

47.

List český. Jošt z Rozenberka, božie a apoštolskou milostí zvolený a potvrzený biskup kostela Vratislavského, mistr obecný Českého převorstvie i také svatého Praského kostela probošt, kněz Václav, tej chvíle převor kostela Strakonického, i vešken konvent téhož domu Strakonického i jiní převorové a komendorové téhož zákona křižovníčieho zákona svatého Jana Jerozolimitanského oc. kterýmž Hanušovi Ryšanovi u Brně, Kateřině, manželce jeho vlastní, erbóm jich i budúcím a k věrné jich ruce Jeronymovi z Pivína, tisíce zlatých uherských ku prvniemu dluhu, totiž 15 stem hř. bez desíti kop a ke dvěma stem kopám, na Orlovském a Evanovském zbožie s jeho příslušenstviem připisují, výplatu po dvanádsti letech pořád zběhlých sobě i svým budúcím pozostavující, kterúž učiniti mohou po těch dvanádsti letech, dadúc puol léta jim napřed věděti. List dán v Strakoniciach let božích tisícieho čtyřistého padesátého šestého, v sobotu po slavném hodu Narození panny Marie matky božie [11. září 1456].

48.

List latinský Ladislava, uherského a českého oc. krále, rakúského vojvody a margrabí moravského, kterýmžto JMt své povolení dává knězi Joštovi i Hanušovi Ryšanovi k tej zástavě Orlovského i Evanovského zbožie vedle listuov a zapsání, kteréž na tu zástavu dále světsie i šífe ukazují. Dán u Vídni dvadcatého prvého dne měsíce srpna let božích tisíc čtyři sta padesátého šestého, královstvie jeho uherského sedmnástého ale českého prvního [21. srpna 1456].

49.

List Joštů, margrabie bramburského, margrabí a pána moravského, kterýmžto Erhartovi Puškovi mladému z Kunína Města, jeho erbóm i budúcím, ves Mladšie, ježto k hradu Úsovu příslušela, s činžemi, užitky rozličnými, s lesy, se všemi luhy,

jenž tu jsou podle Dúbravy, s rybáři, rybárskými lovy, i s mýtem tudíž, a zvláště s mlýnem, a s jiným se vším příslušenstvím, v třech stech kopách gr. zapisuje k jmění, držení i požívání pod jménem výplaty, kteráž učiniti mohou margrabie moravští. List dán léta narození syna božieho tisícieho čtyřistého osmého léta, tu neděli masopustní [25. února 1408].

Na straně připsáno rukou jinou: Mladší nápad.

50.

List Václava, římského a českého oc. krále, kterýmžto Erhartovi Puškovi mladému z Kunína Města, erbům i budoucím jeho potvrzuje listu margrabie Jošta, jenž na tři sta kop gr. na ves Mladší se vším příslušenstvím svědčí pod jménem výplaty, jakož list ten Joštů na tu zástavu lepší a širší světsí. List dán v Praze let božiech tisíc čtyři sta sedmnáctého, dvacátého dne měsíce srpna, království jeho léta českého padesátého pátého, římského čtyřicátého druhého [20. srpna 1417].

51.

List Henfků z Waldštajna seděním na Židlochovicích, kněze Jana, probosta Kroměřského, a Zicha z Vranovic, poručíkuov Jana Pušky z Kunštátu a z Otoslavic, kterýmž Ješkovi z Lhoty, Margretě sestře jeho, manželce Víškové z Stříteže, a Ješkovi z Hůzové, uci jeho, ves Mladší se vším příslušenstvím za šedesáte hr. gr. stříbrných moravského čísla prodali, i listy margrabí Jošta a krále Václava, kterýž na tu zástavu světsí, jim k tomu také vydali, aby oni to zboží měli, drželi i požívali tím vším právem, jako ti listové světsí. List dán v Olomúci léta tisícieho čtyřistého třicátého sedmého, den svatého Kiliana [8. července 1437].

Tito poručíci tu ves Mladší i ty listy Jošta margrabie a krále Václava po smrti Jana Pušky jsou prodali, ještě jsou ti listové ty časy po smrti toho Pušky žádnému dále nesvětsili.

52.

List latinský Jošta, margrabie bramburského, markrabí a pána moravského, kterýmžto Petrovi z Kravař a z Plumlova za jeho službu jemu, erbům i budoucím jeho i tomu, kdož list jímieti bude s jich dobrou vůlí, ve dvou tisíci kopách gr. praských ves Kunovice se dvěma tvrzemi, s kostelním podacím tudíž, se dvory a vinohrady; item novou ves Memkovice, dvě vesce s mlýny a s jiným se vším příslušenstvím zapsal pod jménem výplaty, kteráž učiniti mohou margrabie moravští, erbové jich i budoucí. List dán u Brně let božiech tisícieho čtrnáctého prvního, v pátek před Narozením pána našeho Ihezu Christa [23. pros. 1401].

Po straně připsáno jinou rukou: Kunovice.

53.

List český Jindřicha z Kravař, pána Plumlovského, kterýmž Kunovské zboží se vším příslušenstviem v též právo, jakož otec jeho držel od Jošta, margrabí moravského, prodal za dva tisíce kop gr. knězi Hynkovi, biskupu Nitrskému, i těm, kdož list ten Joštů margrabí jmieti bude s jeho dobrou vůlí, pod jménem výplaty, kteráž učiniti mohou Václav, král římský a český, nebli jeho budoucí králové čeští, neboli ti, komu by JMt přál anebo jeho budoucí přáli. List psán v Kunovicích v středu před svatým Václavem [23. září 1433], let božích tisícieho čtyřistého třicátého třetího.

54.

List český kněze Hynka, biskupa Nitrského, kterýmž zboží Kunovské se vším příslušenstviem, i list margrabí Jošta moravského i list Jindřicha z Kravař v tém všem právě, jakož sám držal, dává po své smrti Janovi Moravanskému, bratru svému, aby jemu témuž Janovi do jeho smrti od jiných přátel na tom nebylo překáženo, a po Janově smrti dává dále to zboží všechno i ty listy strýci svému a jeho erbóm Artlebovi a Hynkovi z Ostroha, i tomu, kdož by ten list jměl s jejich dobrou vůlí, k jmění, držení i požívání pod tú výminkú, aby oni šest set kop gr. dali tomu, komuž by týž kněz biskup za svého zdravého života neboli na smrti dáti odkázal. List dán v Nitře léta božieho tisícieho čtrstého patnáctého, v ten hod svátek Těla božieho [30. května 1415].

55.

List latinský Václava, římského a českého oc. krále, kterýmž svoluje Prockovi z Habrovan, komorníkovi svému, aby městečko Kunovice s tvrzí tudiež se vším příslušenstviem vyplatiti mohl ve dvou tisících kopách od kněze Hynka, biskupa Nitrského, a Jana, bratra jeho řečeného Moravanský; kterýmižto dvěma tisícema kopám jemu jeden tisíc kop gr. připsal za jeho službu, tak aby on i erbové jeho, i ten, kdož ten list s jeho a erbóv jeho dobrou vůlí jmieti bude, to městečko Kunovice s jeho příslušenstviem, kterým se kolivěk jménem jmenují, ve třech tisící[ch] kopách drželi pod jménem výplaty, kteráž JMt za svého života mohl učiniti. A jestližeby za své živnosti JMt toho od nich ve třech tisících kopách nevyplatil, tehdy oni to jisté městečko Kunovice s jeho příslušenstviem mají k vlastniemu dědicství spravedlivě držeti. Dán v Praze let božích tisícieho čtrstého šestnáctého, osmého dne měsíce června, království našich léta českého padesátého čtvrtého, římského čtyřicátého prvního [8. června 1416].

56.

List český Procka z Habrovan, kterýmžto všecko právo své, kteréž jest jměl

k [z]božie Kunovskému vedle listu a zápisu krále Václava, římského a českého oc. krále, prodal svou dobrou vůli, i ten jistý list krále Václava nyní řečený, knězi Hynkovi, biskupu Nitrskému, a strýci jeho Petrovi z Uherska, Hynkovi a Artlebovi bratřiem vlastním z Ostroha i jejich erbům i těm všem, kdož by ty listy jměli s jejich dobrou vůlí dřívejmenovaných, k jmění, držení i požívání. List dán léta božieho tisícieho čtrstého sedmnádstého, ten pondělí před duostojnou pannou svatou Margretu u Brně [12. července 1417].

57.

Já Artleb z Ostrova a z Kunovic vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uvidí anebo čtouce slyšeti budou, že sem dal i tohoto listu mocí dávám svým dobrým rozmyslem a svých přátel radů v ty časy, když sem to dobře učiniti mohl, dal sem i dávám tu dobrou vůli i listy i právo i panství i moc, kteréž mám od najjasnějšího krále Václava, krále českého dobré paměti, a od jasného knížete margrabie Jošta, margrabie moravského, i listy, kteréž mám od urozeného pána, pana Jindřicha z Kravař, a list, kerýž mám od duostojného otce kněze Hynka, biskupa niterského, kteříž listové svědšie a jasnějie zpravují na Kunovské zboží, a list, kerýž mám od slovutného Procka z Habrovan na Vlkoš na to zboží, i všecky jiné listy, kteříž svědčie na dluhy, i tu dobrou vůli i právo i panství i moc dal sem i tohoto listu mocí dávám bratru svému vlastnímu Stiborovi z Ostrova nedielnému a mým erbům a jeho erbům; a kdož by tento list svrchupsaného bratra mého Stibora dobrou vůli a s našich erbův dobrou vůli jměl, aby měl tak plné právo i moc nad tím zbožiem i nad listy, jako já svrchupsaný Artleb. A tomu na svědomí a pro lepší jistotu svou sem vlastní pečet přivěsil k tomuto listu; a připrosil sem k tomu slovutných panoší Čenka z Malotína, Sigmunda z Ořechového, Markvarta z Praksic, Filipa z Újezda, Mikška z Tučap, Jindřicha Čihuovky, aby oni podle mne své pečeti na svědomí přivěsili k tomuto listu. Jenž jest dán v Hradišči v sobotu den svatej Alžběty [19. listop. 1429], léta od narození syna božieho tisíc čtyři sta dvacátého devátého.

58.

List český Kateřiny, dcery Petrovy z Uherska, kterýmž Hynkovi pánu Kunovského [ruk. Kunovskému] zboží i erbům jeho i tomu, kdož ten list jmieti bude s jeho dobrou vůli, dala listy, keréž jměla od Hynka, biskupa niterského, i všecko právo své, kteréž jměla vedle těch listuov na Kunovské zboží, odřikající se všeho práva i všech listů, kteréž jest k tomu a na to zboží jměla. List dán v Kunovicích v pátek před hodem Matky božie, ještě slove Hromnice [30. ledna 1456], léta po narození syna božieho tisíc čtyři sta padesátého šestého léta.

59.

List latinský Jirího, krále českého, moravského margrabí, lucemburského, sleského vojvody a lužického margrabí, kterýmžto zapisuje hrad Veverie se vším příslušenstvem knězi Přemkovi knížeti sleskému z Těšína a erbům jeho ve třech tisících hř. moravských gr. praských; a aby ten hrad mohl lépe chován býti, jemu, erbům i potomkům jeho na vsáký rok, dokovadž ta zástava zapsána jest a trvati bude, zapsal sto a patnáct kop gr. a dvadeceti gr., totiž na kláštere Třebíči osmdesáte hř. gr., na kláštere Zábřdovském deset kop gr., kteréž opatové těch klášteruov do komory dlužni jsú vydávati, a deset kop na městečku Evančiciech, a druhých deset kop tudíž na mýtě, jenž do komory naší slušie, jemu, erbům i budúcím jeho i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrú vuolí, zapisuje k jmění, držení i požívání jménem výplaty, kterúž učiniti mohú králové čeští a margrabie moravští, kdyžby puol léta napřed jim dali věděti. A na stavení toho hradu Veverie tři sta hřiven mohú s dobrým svědomím naložiti; kterýchžto tři sta hřiven k první summě, totiž k třem tisícím hř. nadepsaným také jsú připsány. Také což lesu k stavení a ku pálení hradu Špilberka potřebie bude, purgrabie špilberský z těch lesů veverských moci bude bez jich příkazy bráti. Také ten hrad Veverie králi JMti, jeho potomkům nebo jménem jich úředníkům, lidem jejich tolikrát, kolikrát jim se líbiti bude, má otevřin býti, ale jemu Přemkovi, erbům i budúcím jeho bez škody. A ktož ten list jmieti bude s Přemkovú, jeho erbuov i potomkuov dobrú vuolí, tomu též právo příslušie všech věcí napřed dotčených. List dán u Brně sedmého dne měsíce srpna, let božiech tisícieho čtyřistého padesátého osmého, království našeho léta prvního. [7. srpna 1458.]

60.

List latinský Václava, římského a českého krále, kterýmž Joštovi Hechtovi z Rosic a jeho erbům svoluje za jeho věrnú službu, kterúž jest jemu učinil a činiti bude v budúcích časích, aby Omnice a Bukovany v padesáti hř. moravských a praských gr. od Pacolda, lovce jeho, mohl vyplatiti; a když tu ves Omnice a Bukovany vyplatí, aby on i s erby svými to držel s kostelním podacím tudiez v Omniciech, i toho pokojně požíval k manství, služby obyčejné na tom a výplatu v padesáti hř. sobě a potomkům svým, margrabím moravským, zachovávající. List dán v Točnice lét božiech tisíc čtyři sta dvanástého, let království oc. českého padesátého, římského třicátého sedmého [1412].

61.

List německý Václava, římského a českého oc. krále, kterýmž Janovi z Lompnice a jeho erbům, i tomu, ktož ten list s Jana nyní řečeného dobrú vuolí jmieti

bude, potvrzuje tej výplaty na vsi Chudčicích blíž Bytěšky, kterůž od Prokopa Soběšfna ve dvů stů kopách vyplatil, aby on s erby svými, i ti, ktož ten list s jeho dobrou vůlí jmieti bude, tu jistů ves Chudčice, kteráž k hradu Veverie příslušie, se všm příslušenstviem jměli, drželi i požívali pod jménem výplaty, kterůž sobě a budouciem svým, markrabím moravským, zachovává. A ti lidé v Chudčicích les k stavení a ku pálení z lesu jeho mohú, což potřebie jim bude, bráti a nitcs více. List dán v Praze let božích tisíc čtyři sta osmnádstého léta, tu středu před svatým Vítem, [8. června 1418], královstvie jeho českého padesátého pátého a římského čtyřicátého druhého léta.

62.

List český Jana z Lompnice, kterýmž Joštovi Hechtovi z Rosic, jeho erbóm i budoucím na ten list krále Václava, kterýž na Chudčice svěťšie, dobrou vůli dává. List dán u Brně den sv. Maří Magdalény [22. července 1442], let božích tisíc čtyři sta čtyřicátého druhého.

Následující v rukopisu zápis jest přetrhán; jest roven hořejšímu číslu 58.

63.

List latinský Ladislava, uherského a českého oc. krále a margrabí moravského, kterýmžto právo své, kteréž JMti po smrti Václava Hechta z Rosic příslušie a odmrli na JMt připadlo v margrabstvie Moravském na zboží manském, dává Přemkovi, knížeti Těšínskému, a erbóm jeho, avšak služby obyčejné, kteréž týž Přemek a erbové jeho z toho manstvie činiti mají, sobě a svým budoucím zachovává, tak jakož jsú předkóm jeho činili. List dán u Vídní pátého dne měsíce června, let božích tisíc čtyři sta padesátého pátého, let královstvie našich uherského šestnáctého a českého druhého [5. června 1455].

64.

List latinský Jošta, margrabí bramburského, svatého římského císařstvie arcikomorník [sic], margrabie a pán [sic] moravský, kterýmžto povolení dává Janovi Vojnovi z Litavy, aby na ulici řečené Grilvice a na tom na všem příslušenstvie, kterůž od něho v osmdesáti hřivnách gr. v zástavě drží, tu Anně, manželce své, také osmdesáte hř. gr. věna mohl ukázati, a to aby tak mocno bylo, jakoby ve dcky zemské vloženo bylo a vepsáno. List dán v Olomúci léta božieho tisícieho čtyřistého druhého, ten úterý před Květnú nedělí [14. března 1402].

65.

List český Jana Vojny staršieho z Litavy, kterýmžto vyznává, že k rozkázání Albrechta, římského, uherského a českého krále, ulici Grilvici tak řečenou u předměstí Brněnském Jeronymovi Pivejnerovi z Výškova i tomu, ktož ten list jmiati bude s jeho dobrú vuolí, v osmidesáti hř. gr. dobrých stříbrných věnných peněz vyplatiti dal, a jemu ji vedle JMti rozkázání v témž právě, jakož otec jeho Jan Vojna tu ulici s její příslušenstviem držel, postúpil vedle listu margrabí Jošta již řečeného, kterýž list jemu také dal i mocna svým listem toho všeho jest jeho učinil. List dán u Brně v pátek po svatém Jiří [24. dubna 1439], po narození syna božieho tisíc čtyři sta třicátého a devátého léta.

66.

List latinský Ladislava, uherského a českého oc. krále, vojvody rakúského a margrabí moravského, kterýmžto vyznává, kerak pro zaslúžení věrné a pilné Jeronyma z Pivína, kteréž jest učinil Albrechtovi, uherskému a českému někdy oc. králi, otci JMti, tudíž také za službu ustavičnou, keráz týž Jeronym jemu samému králi Ladislavovi i tomu margrabství Moravskému jest učinil, jemu a Martě, manželce jeho, jich erbóm i tomu, ktož ten list s Jeronymovú nebo Marty manželky jeho anebo jich erbuov jmiati bude dobrú vuolí, potvrzuje toho trhu a kúpení osm hř. gr. platu ročního v osmidesáti hř. gr. dobrých stříbrných praských, a k tomu také dva podsedky tu na tej ulici, kterýž [sic] puol kopy gr. do roka platí, jim přidává k jmění, držení i požívání, výplatu sobě, erbóm svým i budúcím, své komoře stolikoto aby učiniti mohl, zachovává, a jinému žádnému že k tej výplatě nemá svoleno býti beze lsti. List dán u Brně v pátek najbliší po svatém Jakubě apoštolu božiem [27. července 1453], léta božieho tisíc čtyři sta padesátého třetieho, korunování našeho království uherského čtrnáctého.

67.

List latinský Jošta, margrabí a pána mor., kterýmžto se přiznává k dluhu peněžitému, ke třem stem a šedesáti hř. gr. praských, kteréž jest dlužen byl ostal bratřiem Augustinovi, převorovi kláštera nového založení u předměstí Brněnském, a konventu kláštera Svatého Kříže v Litomyšli zákona pústečníčího; za kteréžto peníze prodal jim ves Čechy se vším příslušenstviem takovúto měrú, aby on a dědicové jeho a budúci margrabie moravští, prve než čtyři léta pořád minú, tu jistú ves Čechy s její příslušenstviem ve třech stech a šestdesáti hř. gr. od těch kněží mohli zasě vyplatiti. Pakliby ta čtyři léta minula a ta ves tak, jakož se píše, vyplacena nebyla, tehdy ta ves Čechy se vším příslušenstviem dřéveřečenému převorovi a konventu i také klášteru Svatého Kříže v Litomyšli příslušet i věčně jim má zóstat.

A k tomu margrabie Prokop také jesti svolil. List dán u Brně let božích tisíc tři sta osmdesátého čtvrtého, v pátek před hodem Hromnicemi blahoslavené panny Marie přeslavné [29. ledna 1384].*)

Item tyto listové dolepsání jsou registrováni ode pana Vaňka z Bozkovic a Jeronymem z Pivína bez přítomnosti pana Mikuláše Milonského.

68.

List český Sigmunda, římského císaře, uherského a českého oc. krále, kterýmžto Blažkovi z Borotína, erbóm i budúcím jeho i tomu, ktož list ten s jeho neb erbuov jeho dobrou vůlí jmieti bude, hrad zbořený Bzenec i se všemi všemi k tomu příslušnými, s lidmi, vinicemi i s jich desátky a s jiným se vším příslušenstvem, v šesti tisícíech a ve dvou stů zlatých uherských zapsal pod jménem výplaty, kerůž sobě, Albrechtovi, vévodě rakúskému a margrabí moravskému, a erbóm jich i potomním margrabím moravským zachovává pod tú výminkú, že tu výplatu, kdyžby ji učiniti chtěli, mají jemu, erbóm jeho i budúcím před puol rokem to oznámiti. A což by na rybníky naložil nebo dvory, obsel před časem, toho vyplacení a stúpení toho Blažek a jeho dědici mají požití. Také hradu toho nižádnú věcí nemají zasě stavěti bez JMti svolení. List dán v Bělehradě v úterý před Božím narozením [20. pros. 1435], léta božieho narození tisíc čtyři sta třicátého pátého, let královských uherského ve čtyřicátém devátém, římského v pěticezctém, českého v šestnáctém.

69.

List český Albrechta, knížete rakúského a margrabí moravského, kterýmžto Blažkovi z Borotína, erbóm i budúcím jeho i tomu, ktož by list ten jměl s jich dobrou vůlí, potvrzuje listu Sigmunda císaře na tu zástavu Bzenecského zboží, a tak se k tomu přiznává, že císař Sigmund tu zástavu učinil z jeho povolení. List dán v Prešpurce tu neděli po svatém Michalu [2. října 1435], let božích tisíc čtyři sta třicátého pátého léta.

70.

List český Blažka z Borotína, kterýmžto Jiřkovi z Kravař a Strážnice, erbóm jeho i tomu, ktož by list ten jměl s jich dobrou vůlí, na list Sigmunda císaře a na druhý list Albrechta, margrabí moravského, kterýž na šest tisíc a na dvě stě zlatých uherských a na zástavu Bzenecského zboží světsie, svú dobrou vůli dává. List dán v Veselí ve čtvrtek den svatého Bartoloměje [24. srpna 1441], léta po narození syna božieho tisícíech čtyřicátého čtyřicátého prvního.

*) Latinské znění listu tohoto podává V. Brandl: Codex dipl. et epist. Moraviae XI, str. 290 č. 320.

71.

My Ladislav, boží milostí uherský, český, dalmacký, charvacký oc. král, vévoda rakúský a margrabie moravský oc, známo činíme tiemto listem všem, že vzhledše na věrné služby, kteréž nám činil jest urozený Jiřík z Kravař, věrný náš milý, a potom také činiti bude, témuž Jiříkovi tuto milost učinili sme a mocí královskú českú jakožto margrabie mor. listem tiemto činíme, že zboží z Bzenecského, kteréž v zástavě svrchu psaný Jiřík drží, s jeho vším příslušenstviem, nechcem, by kto od něho do tohoto života vyplatiti mohl bez jeho vuole. A lidí těch k tomu zboží příslušných nemá novými daněmi, poplatky nikterakž obtěžovati ani co nového na ně přimýšlovati, než je v jich starodávných platích, dáních a svobodách zachovati. Tomu na svědomie pečet naši královskú kázali sme přivěsiti k tomuto listu. Dán v Budíně den Zvěstování Matky božie [25. března 1456], léta od narození božieho syna tisícieho čtyřistého padesátého šestého, let královstvie našich uherského oc. v šestnáctém a českého v třetím létě.

72.

List latinský Sigmunda, římského a českého oc. krále, kterýmžto ves kláštera Velehradského jménem Huščenovice s její příslušenstviem Václavovi Lžičkovi z Dolních Dubňan a jeho erbóm i tomu, ktož ten list jmieti bude s jeho nebo erbuov jeho dobrou vůlí, za jeho službu ve třech stech kopách gr. mince a počtu praských zapsal pod jménem výplaty, kterúž sobě anebo tomu, komužto příslušie, výplatu zachovává. List dán v Bews v neděli před svatým Janem, jenž slove před fortnú Latinskú [3. května 1422], let božiech tisíc čtyři sta dvacátého druhého, královstvie jeho uherského v třicátém šestém, římského v dvanáctém a českého druhého.

73.

List latinský Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmžto dvě lúce, jenž ke vsi Huščenovicím kláštera Velehradského příslušie, ježto mezi zbožiem Babic a Huščenovic leží, Václavovi Lžičkovi za jeho službu i škody i erbóm jeho i tomu, ktož ten list s jich dobrou vůlí jmieti bude, ve sto kopách gr. praských pod jménem zástavy zapisuje, kterúž učiniti mohou ti, komuž ta výplata z práva příslušie. List dán v Starém Zvolenově den hodů blahoslavené Marie panny přeslavné, léta božieho tisícieho čtyřstého dvacátého třetieho, královstvie jeho uherského oc. třicátého sedmého, římského třináctého a českého třetieho. Pečet jest nětco pokažena [1423].

Mezi kusem tímto a následujícím jest rukou jinou připsáno: Na to muož ptáno býti, ježčeli tuto zemi císař Sigmund držel.

74.

List český Jana a Čeňka vlastních bratrů nedělných z Dubňan, kterýmžto dobrou vůli dává Petrovi a Jindřichovi bratřiem z Koltic i jich erbóm i tomu, ktož ten list jmieti bude s jich dobrou vůlí, na list Sigmunda, římského a českého oc. krále, kterýž na tři sta kop gr. a na tu zástavu Huščenovice Václavovi Lžičkovi z Dolních Dubňan světsie, i erbóm jeho, a na druhý list, kterýž na dvě lúce tudíž v Huščenovicích a na sto kop gr. témuž Václavovi a erbóm jeho pod jménem výplaty na ty lúky světsie. List psán v Hradišči léta po narození syna božieho tisícieho čtyřstého čtyřicátého léta [1440].

75.

My Jošt, boží milostí margrabie bramborský a moravský, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi: Jakož jsme dlužni urozenej paní Agnešce z Hradce, paní Matúšově ženě z Cimburka, puol druhého sta kop gr. praských za její věno, tu jsme jí a její dětem a k věrné ruce panu Oldřichovi z Hradce v těch penězích zapsali na našem městě na Olomúci patnáste kop gr. platu úročnieho, aby ten na však [sic] léta brala a vybírala, na svatého Havla polovici, ježto nyní přijde nejprve, a polovici na svatého Jiríe potom, a tak na všaké léto tak dlúho, dokudž jim těch peněz puol druhého sta kop gr. nezaplatíme úplně, anebo dokudž bychom jim toliko platu na zemi na jistém zboží neukázali. A toho na svědomí naši sme pečet k tomuto listu kázali přivěsiti. Jenž jest dán v Olomúci léta po božím narození tisíc čtyři sta sedmého léta, den svatých Filipa a Jakuba apoštoluov božiech [1. května 1407].

List kněze gardiánů z Olomúce od svatého Franciška. Od svatého Franciška kněží na ten list dobré vuole nemají.

76.

List latinský Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmž Mikulášovi z Domamyslic a Dorotě, mateři jeho, i jich erbóm, i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrou vůlí, za to, že jsú jemu dobrovolně hradu Šarova s jeho příslušenstviem postúpili, zapsal jim na lozunku města Olomúce třidceti hř. gr. platu ročnieho ve třech stech hř. gr. praských pod jménem výplaty, kteráž učiniti mohou králové češčí a margrabie moravščí. List dán v Brně léta po narození syna božieho tisíc čtyři sta dvadcatého prvého, v pondělí před svatú Kateřinú [24. listop. 1421], let královstvie uherského třidcatého pátého, římského dvanádstého a českého druhého.

Po straně jinou rukou připsáno: List Mikulavše z Domamyslic.

77.

List český margrabie Jošta, margrabie bramburského a moravského, kterýmžto se přiznává ke dvěma stem a ke čtyřidceti hřivnám gr. praských dluhu od panny

Magrety Pawchpretlové a od Maršíka z Radověsic, jejího poručníka, JMti puojčeného, v kterýchžto penězích tej Margretě i témuž Maršíkovi i erbóm jeho, i tomu, ktož by ten list jměl s Margretinú anebo Maršíkovú dobrú vuolí, zapsal a zastavil na vsi Nemilaních, keráž pod město Olomúc slušie, 24 hřiven gr. platu ročnieho k jmění, držení i požívání pod jménem výplaty, kerůž on margrabie Jošt nebo jeho budúcí mohl anebo mohú učiniti. List dán u Brně léta božieho narození tisíc čtyři sta sedmého léta, ten úterý před Matky božie narození [6. září 1407].

Po straně připsáno jinou rukou: Nápad KMTi na Nemilany.

78.

List latinský konšeluov přisežných v Olomúci, kterýmž se zapisují i slibují Margretě Pawchpretlové a Maršíkovi z Radověsic, jich erbóm i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrú vuolí, že těch 24 hř. gr. platu ročnieho margrabí Joštem na vsi Nemilaních zapsaných jim na každý rok vydávati a platiti chtě dotud, dokovadž by jim ta summa dvě stě a čtyřiceti hř. gr. praských skrze margrabinu milost nebo jeho budúcie neboli skrze ně úplně zaplacená nebyla. List dán den svatého Lamprechta [17. září 1457? spíš 1407], léta tisícieho čtyřistého padesátého sedmého.

79.

List německý Maršíka z Radověsic, kterýmž Anně Petrbrodin, Niklasovi a Dorotě, jejie dětem, 24 hř. gr. platu ročnieho na vsi Nemilanech za jmenovitú summu peněžitú prodal v témž právě, jakož od margrabí Jošta Margreta Pawchpretlová a on Maršík jsú drželi vedle toho, jakož list ten lepší a šíře světsie. List dán v středu v suché dni po svatej Lucii [15. pros. 1428], let božích po čtrnásti stech letech dvacátého osmého léta.

Připsáno jinou rukou: Na to se sluší ptáti, jsúli ti živi, kto tyto listy mají na Nemilany.

80.

List německý Václava, římského a českého oc. krále, kterýmžto svoluje Johannesovi z Bamberka a Magdaleně manželce jeho, aby sto kop gr. platu ročnieho, keréž margrabie Jošt Vokovi z Holnštajna byl na losunciech města Brna [zapsal], v šesti stech hř. praských gr. k sobě od něho vyplatiti mohli; v kterémžto listu témuž Johannesovi z Bamberka, Magdaleně manželce jeho, jich erbóm i budúcím, i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrú vuolí, čtyři sta hřiven gr. praských za jeho službu ku prvním šesti stem hř. gr. přidává a připisuje, tak aby oni těch sto kop gr. platu ročnieho od purgmistra a rady města Brna z losunkuov, keréž do komory margrabiny slušie, na všaký rok brali a přijímali, pod jménem výplaty, kerůž králové čeští a margrabie moravští tisíci hřivnami gr. praskými mohú učiniti. List dán v Praze léta

božieho narodení tisíc čtyři sta a potom v šestnáctém létě, najbliší pátek před Svíčkami [3. ledna 1416], let královstv. jeho českého v padesáti třetiem, římského v čtyřicátém létě.

Po straně připsáno jinou rukou: List sirotkuov Salcarových.

81.

List německý Sigmunda, římského císaře a českého oc. krále, kterýmž potvrzuje Ondřejovi z Studnic listu krále Václava, kerýž Johannesovi z Bamberka na sto kop platu ročnieho svědsie na městě Brně, kerýžto plat týž Ondřej od něho koupil v témž právě, jako ten list krále Václavů dále svědsie. List dán v Praze let božích tisíc čtyři sta třicátého sedmého, najbliší středu po svatém Vítu [19. června 1437], let královstvie jeho uherského v padesátém a v prvním létě, římského 27, českého v sedmnáctém a císarstvie pátého léta.

82.

List německý burgmistra a přísežných konšeluov města Brna, kerýmžto vedle prikázání Václava, římského a českého oc. krále, zapisují se Johannesovi z Bomberka, Magdaleně, manželce jeho, jich erbóm i budúcím, i tomu, ktož by ten list jměl s Johannesovú a Magdaleninú, jeho manželky, dobrou vuolí, že sto kop gr. platu ročnieho z losunkuov města Brna jim na určené časy vydávati mají a slibují na každý rok dotovad, dokovadž by jim králové čeští anebo margrabie moravští tisíc hřiven gr. praských úplně a docela nedali a nevyplnili, jakož pak list ten jich dále a šffe svědsie a drží. List dán v pondělí po hodu Matky božie Hromnic [3. února 1416], léta božieho tisíc čtyři sta a šestnáctého léta.

83.

List Ondřeje z Studnic český, kterýmžto Lukášovi Salcarovi, dědičnému fojtovi Olomúckému, jeho erbóm i budúcím, i tomu, ktož by listy Sigmunda, římského císaře, a Václava, krále českého, i list města Brna, kerýž na sto kop gr. platu ročnieho na Brno město jemu svědsie, ty jisté listy i to všecko právo své jim prodal i postúpil v tisíci hř. gr. praských, a dobrou vuoli jim listem na to dal, k jmění, držení i požívání v témž právě, jakož sám ten plat držel a od města Brna z losunkuov přijímal, a vedle toho, jakož ti listové dále svědsie a okazují. List dán let božích tisíc čtyři sta čtyřicátého druhého, ten úterý po svatém Martině [13. listopadu 1442].

84.

List německý Ladislava, uherského a českého krále oc, vévody rakúského a margrabí mor., kterýmžto Lukášovi Salcerovi, dědičnému fojtovi olomúckému, jeho

erbóm i budúcm, i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrú vuolí, potvrzuje toho trhu a prodaje sta kop gr. platu ročnieho na městě Brně, kterýž jest za tisíc hřiven gr. praských od Ondřeje z Studnic koupil, k jmění, držení i požívání pod jménem výplaty, kerúz sobě, králóm českým a margrabím mor. zachovává vedle zápisuov krále Václava a císaře Sigmunda na to daných a vyšlých. List dán v Praze ten čtvrtek před nedělí Letare o středopostí [28. března 1454], let božích tisíc čtyři sta padesátého čtvrtého léta, let královstvie jeho uherského v čtrnáctém a českého v prvním létě.

85.

List německý Jiříeho, českého krále a margrabie morav., knížete lucemburského a sleského a margrabí lužického, kterýmžto Lukášovi Salcerovi, dědičnému fojtovi olomúckému, a Stanislavovi bratru jeho, někdy synóm Lukášovým Salcerovým, jich erbóm i budúcm, i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrú vuolí, potvrzuje všeho toho práva, keréz zapsáno mají na sto kop gr. platu ročnieho na městě Brně, k jmění, držení i požívání vedle listuov na to daných a vyšlých pod jménem výplaty, kerúz králové češčí, margrabie moravští tisíci hř. gr. praskými mohú učiniti. List dán v Moravském Novém Městě ve čtvrtek po svatej Margretě [20. července 1458], let božích po čtrnásti stech padesátého osmého léta, jeho královstvie prvnioho léta.

86.

List německý Sigmunda, římského císaře a českého krále, kterýmžto Ondřejovi z Studnic, jeho erbóm i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrú vuolí, toho potvrzuje, že Kaspar Šlik jemu padesáti hř. platu ročnieho čísla moravského k JMti vuolí a žádání postúpil. List dán v Basili od narození syna božieho po čtrnásti stech letech potom v třidecátém a čtvrtém létě, najbliší pátek před nedělí, jakož v crkvi svaté zpívají Letare u pústě [5. března 1434], královstvie jeho uherského čtyřidecátého sedmého, římského čtrmecsítmého, českého čtrnádstého a císarstvie v prvním létě.

Připsáno mezi tímto kusem a následujícím: It. v tomto listu se nemenuje, kde toho platu postupuje.

87.

List latinský margrabie Prokopa, margrabie mor., kterýmžto Mikšíkovi [z] Rohu a dědicóm jeho pravým vinohrad v horách Bzeneckých blízko hradu, jenž v údolí leží, kterýž někdy Rudlů, hajného jeho, byl a po smrti jeho jako na pána těch hor svrchnieho spadl, jim dal k jmění, držení i požívání. List dán v Bzenci let božích tisíc tři sta devadesátého pátého [1395].

88.

List latinský margrabie Prokopa, margrabie moravského, kterýmžto Mikšskovi z Rohu, jeho pravým anebo manželským erbóm tu moc dává, aby v Orechovém krému vařecí mohl stavěti i pivo na prodej v ní i k svému požitku vařiti, slady dělati a s ní učiniti jako [s] svú vlastní vedle vuole své a libosti bez všelikých jiných lidí příkazy. List dán v Bzenci léta božieho tisíc tři sta devadesátého osmého [1398].

89.

List latinský Václava, římského a českého oc. krále, kterýmžto Prockovi z Habrovan a Artlebovi z Ostrova svoluje, aby ves Vlkoš blízko Bzence od Jana z Moravan ve dvě stú hř. gr. praských mohli sobě a erbuom svým vyplatiti k měni, držení i požívání pod jménem výplaty, keráz učiniti mohou králové češčí, a škod žádných oni nemají pro tu ves na tej výplatě počítati. List dán v Praze léta božieho tisíc čtyři sta patnáctého, léta království jeho českého padesátého druhého, římského třicátého devátého [1415].

Jinou rukou mezi kusem tímto a následujícím připsáno: Na to slušie se ptáti, majlí na ten list na Vlkoš dobrou vuoli, anebo kteří by to erbové drželi.

90.

List latinský Václava, římského a českého oc. krále, kterýmžto potvrzuje zákonným muožóm bratřím predicatorům kláštera svatého Michala archangela v ohradě města Olomúce listu Jošta, bramburského a moravského margrabí, kterýmžto týž Jošt nyní řečeným bratřiem zapisuje dvacetí hř. gr. platu ročního na městě Olomúci, aby oni ten plat od purgmistra, konšelnov a přísežných města Olomúce na každý rok brali a přijímali, rozdielně deset hř. na svatého Jiříe a deset hř. na svatého Václava; a to má týmž měšťanóm na jich lozunciech, kteréž do komory margrabiny dávati mají, na každý rok scházeti dotovaď, dokovadžby králové češčí a jich budoucí margr. mor. a neboli konšelé a měščené olomúccí již praveným bratřím predicatorům dvě stě hř. gr. praských úplně nedali a nezaplatili, jakož pak ten list margrabie Joštů slovo od slova v krále Václavově listu psaný šíře okazuje a světsie. Tudíž také list města Olomúce v týž list krále Václava vepsaný, kterýmž již psaným bratřím se zapisují i zavazují, slibující jim vedle toho zapsání do tej výplaty z lozunkov měšckých dvacetí hř. gr. platu ročního na každý rok na obyčejné časy vydávati. List krále Václava dán jest v Praze let božích tisíc čtyři sta jedenáctého, dvacátého dne měsíce dubna, let království jeho českého čtyřicátého osmého, ale římského třicátého pátého [20. dub. 1411].

Po straně připsáno rukou jinou: List predikatorů v Olomúci.

91.

List latinský margrabie Joštů, kterýž zapisuje Zofiji z Kyšperku na pět hřiven gr. platu ročního k věnnému právu, i tomu, kdož by ten list jměl s její dobrou vůlí, na všech Hlince a Rozdrojovicích, kteréžto k hradu Veverie přísluší, pod jménem výplaty, kerůž margrabie moravští v padesáti hř. gr. mohou učiniti a vyplatiti. List dán u Brně let božích tisícieho čtyřistého a druhého léta, ten pondělí najbližie před svatým Jiřie [17. dubna 1402].

92.

List latinský Ladislava, uherského a českého oc. krále, vévody rakúského a margrabí moravského, kterýmžto Ctiborovi z Upoměšic pět hřiven gr. platu ročního věnného na všech Hlince a Rozdrojovicích nápadu svého po smrti Machny z Říčan dává a zapisuje vedle toho, jakož někdy margrabie Jošt těch jistých pět hřiven platu v padesáti hř. gr. byl také Žofce z Kyšpergu k věnnému právu zapsal; ale výplatu sobě a svým budoucím, margrabím moravským, zachovává. List dán v Prešpurce devátého dne měsíce října, let božích tisícieho čtrstého padesátého pátého, let království jeho uherského šestnáctého, českého druhého [9. října 1455].

93.

List český Ladislava, uherského a českého oc. krále, vejvody rakúského a margrabie moravského, kterýmžto Benešovi z Bozkovic, podkomořímu margrabství Moravského, i jeho dědicům za jeho službu městečko Měnin se všemi požitky, svobodami, právy, platy, lesy, potoky s větším i menším rybníky i se vším příslušenstvím dal a zapsal od daní tohoto listu do desíti let pořád zběhlých k jmění, držení i požívání, avšak s takovúto výminkú: kdyžby JMt do Brna nebo do jiných JMti měst tu blízko příležitiech přijel, aby do své kuchyně tu v tom rybníce k své potřebě do kuchyně JMti ryby mohl kázati loviti bez Benešovy i dědicův jeho odpornosti nebli příkazy. Také ti lidé aby žádnými neobyčejnými daní nebli berní nebyli obtěžováni v tom jeho držení, než aby při jich právech a obyčejích starodávných zachováni byli. List dán v Praze v ten úterý před svatým Ambrožem [2. dubna 1454], léta od narození syna božieho tisícieho čtyřistého padesátého čtvrtého, let království jeho oc. uherského ve čtrnáctém a českého v prvním létě.

94.

List Jiřieho, českého krále, margrabí moravského, lucemburského, sleského vévody a margrabí lužického, kterýmžto vyznává, že Jan z Cimburga a z Jičína JMti list krále Ladislavů, kterýž Janovi Jiskrovi z Brandýsa na zámek Ostroh a na jeho příslušenství světsil, zase vrátil; a JMt nechťe jemu toho dáti škodu býti, i zapsal

témuž Janovi z Cimburga a z Jičina, erbóm i budúcím jeho, i tomu, ktož ten list s jeho dobrú vuolí jmieti bude, ten jistý zámek Ostroh s jeho se vším příslušenstviem ve třech tisíciech zlatých uherských k jmění, držení i požívání pod jménem výplaty, kerúž JMt neb dědicové jeho a budúci králové češčí aneb margrabie moravščí třimi tisíci zlatými anebo tak mnoho penězi toho času obecně v Čechách a v Moravě běžícími mohú učiniti. Také novými platy nebo daněmi, robotami ani poplatky kterými těch lidí proti jich vuoli nemají obtěžovati, ale mají je v jich svobodách a spravedlnostech zachovati. Také ten zámek JMti i budúcím králóm českým a margrabíem moravským protiv nepřítelóm jich má otevřín býti, kolikrát by toho potřebie bylo, avšak na jich náklad a bez Janovy a jeho dědicuov a budúciech škody. List dán v Znojmě v pátek po svatém Francišku [6. října 1458], let božích tisíc čtyři sta padesátého osmého, královstvie jeho léta prvního.

95.

Arkleb a Stibor bratřie vlastnie z Ostroha a z Kunovic i [s] svými erby vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzrie, nebo čtúce slyšeti budú, že jsme prodali i tohoto listu mocí prodáváme deset hř. platu u Vlkoši, ješto blízko Bzence příleží, a na těch lidech, kteříž ty lány držie, v též právo, kteréž mámy od KMti krále Václava, krále českého slavné paměti, jakožto JMti list lépe zpravuje i jasněji svědčí. A ten list leží k věrné ruce u urozeného pána, pana Jiřka z Kravař a z Strážnice; a kdyžby komu z nich kupiteluov z našich toho listu potřebie bylo, má pan Jiřík ten list pokázati, aby se mohli tiem listem brániti. A těch deset hř. platu prodali smy i mocí tohoto listu prodávámy slovutnému panoši Markvartovi z Jíkve a jeho erbóm za sto hřiven gr. dobrých stříbrných rázu praského a čísla moravského, za každú hřivnu čtyři a šedesáte gr. počítajíce, kteréž jsme vzali hotové a zaplacené a k věrné ruce slovutnému panoši Ješkovi, bratru Markvartovu z Jiekve, i tomu, ktož by ten list jměl s jich dobrú vuolí svrchu psaných kupiteluov našich, ten aby jměl tak dobré právo i túž moc jako oni k těmto ke všem věcem, tak jsmy prodali, aby oni toho mohli požívati podle své vuole nebo prodati neb dáti, komuž by oni chtěli. Než to vymieňujem: jestliže král spravedlivý bude nebo margrabie této země, a když by dal svrchu psaným kupitelóm našim sto hřiven gr. dobrých, a jestliže by oni toho požádali KMt nebo margrabina Mt, tehdy mají svrchu psaní naši kupitelové své peníze sto hřiven gr. vzieti a toho platu i s těmi lidmi postúpiti. A také jestliže by kto na svrchu psané naše kupitele nebo na jejich erby sáhl na těch deset hřiven platu právem a na ty lidi, ješto na těch láních sedí tu u Vlkoši svrchujmenovaném, tehdy my napředpsaní mámy jim radni a pomocni býti podle toho dání, jakož od KMti mámy. Tomu všemu na svědomí a potvrzení své jsmy vlastní pečeti přivěsili k tomuto listu, a připrosili smy urozených pana Petra Zajíce a pana

Jindřicha bratří řečených z Choltic,*) a slovných panoší Buriana z Vlčnova a z Veleťin, Václava z Ořechového, Mikuláše z Domamyslic a z Buchlovic, Mikše z Lazník a z Nedakunic, že jsou své pečeti podle našich pečeti přivésili na svědomí k tomuto listu. Jenž jest [dán] na Kunovicích v pondělí po svatém Stanislavu [11. května 1444], léta po narození syna božieho tisíc čtyři sta čtyřicátého čtvrtého.

96.

List český Albrechta, římského a českého oc. krále, kterýmžto Ondřejovi z Studnic za jeho službu, kterúž jest někdy Sigmundovi, římskému císaři, a jeho také Mtí učinil, na summě kláštera jeptišek v městě Tišnově, kerúž do komory dlužny jsou vydávati, třiceti hř. platu ročního do jeho života zapsal jest k jmění, držení i používání, tak aby panna abatyše a konvent téhož kláštera Ti[š]ňovského, nynější i budoucí, těch třiceti hřiven gr. platu komorního jemu na každý rok do jeho stolikoto života vydávali, a on jich z toho má quitovati. List dán u Brně léta božieho tisícieho čtrstého třicátého devátého, v sobotu den svatého Benedicta [21. března 1439], let království jeho léta druhého.

97.

List druhý latinský Albrechta, římského a českého oc. krále, kterýmž témuž Ondřejovi z Studnic týž plat komorní zjména druhých třiceti hřiven na kláštere Tišnově do jeho stolikoto života zapisuje k jmění, držení i vzbírání. List dán v Přešpurce sedmého dne měsíce máje, léta božieho narození tisícieho čtrstého třicátého devátého, let království jeho druhého léta [7. května 1439].

98.

List německý Sigmunda, římského, uherského a českého oc. krále, kterýmžto slibuje sám za se, za dědice své i budoucí krále české a margrabie moravské purgmistrovi a raddě města Olomouce kop tisíce českých gr. zaplatiti od svatého Michala úplně přes rok penězi hotovými beze všeho prodlení, kterýchžto tisíc kop gr. oni jsou Hanušovi kuchmistrovi za JMt jemu dali a zaplatili. Pakliby těch kop tisíc na ten čas jim zaplacený nebyly, tehdy jim plnú moc tiem listem dává, aby sto hřiven gr. praských platu, kteréž z losunku téhož města do komory dlužní jsou vydávati, v tisíci kopách gr. českých mohli zastaviti anebo prodati, komuž budou chtít. A komuž oni těch sto hřiven zastaví anebo prodají, tomu oni ty jisté peníze s jeho činží mají ročně vydávati tak dlúho a tak často, ažby JMt, erbové jeho neb budoucí králové čeští a margrabí moravští těch jistých sto hřiven tisíci kopám[i] zase vyplatili. A komuž oni těch sto hřiven v svrchujmenovanéj míře k výplatě odkáží, zapíší nebo

*) V ruk.: Cho . . ycz; pro prostřední dvě písmena místo vykrásko molem.

prodalí v tolikéz peněziech, to má moc jmieti takovou měrú, jakoby JMt to sám učinil. A tohodle od JMti ani jeho dědicuov a budúcieh králův českých a margrabí moravských o to žádné zlé vuole, úzkosti a nelibosti nemají jmieti; a zvláště kdyžby oni těch jistých sto hřiven zastavili anebo prodali, tehdy z těch jistých sto hřiven na každý rok je quittuje, svobodny a prázdna činí tak dlúho, dokovadž by JMt jich již jmenovanými tisíci kopami gr. zasě k sobě a komoře jeho nevyvadili a nevyplatili, lest všelikú úplně odlučující. Na svědomí tohoto listu naší králevské pečeti list dán v Olomúci let božiech čtrnácte set a potom v jednommezcítmém létě, den svatého Jiří [23. dubna 1421], let království jeho uherského třicátého pátého, římského v jedenáctém a českého prvního léta. Per dominum Johannem, episcopum Olomucensem.

Po straně připsáno jest jinou rukou: List Hanušů kuchmistřů.

99.

List latinský Ladislava, uherského, českého oc. krále a margrabí moravského, kterým se přiznává, že dlužen jest tisíc kop gr. Janovi z Cimburga za jeho služby, kteréž JMti učinil; a v těch jistých tisíci kopách zapisuje jemu a erbuom jeho i tomu, ktož ten list s Janovú neb erbův jeho dobrou vůlí jmieti bude, sto kop platu ročního na městě Brně, aby z peněz, kteréž do komory margrabství Moravského sluší, na každý rok brali a přijímali, polovici na svatého Michala a polovici na svatého Jiří, pod jménem výplaty, keráz králové čeští a margrabie moravští kopami tisíci mohou učiniti. Dán v Praze osmého dne měsíce črvna let božích tisíc čtyři sta padesátého čtvrtého, let království jeho uherského patnáctého a českého prvního [8. června 1454].

K rozkázání KMti páni Jiřík z Kunštátu zpráve, Jindřich z Rozemberka a Zdeněk z Štemberka rozkázali.

Po straně připsáno jinou rukou: List pana Jičínského na výplatu.

100.

List latinský Joštů, margrabí bramburského a moravského, kterýmž Maršíkovi z Radověsic, komorníkovi svému, a Margretě, manželce jeho, i jich dědicům dvadeceti hřiven gr. platu ročního na městě Olomúci, na konšelech a přísežných odkazuje a zapisuje ve dvou stech hřivnách gr. peněz praských, k jmění, držení i požívání pod jménem [další schází].

Po straně připsáno jinou rukou: Maršíkuov z Radověsic.

E. XII.

VÝPISY Z ČESKÝCH PŮVODNÍCH LISTIN C. K. VEŘEJNÉ KNIHOVNY PRAŽSKÉ.

Vydává Josef Emler.

Jako jinde zachovalo se i v Čechách nejvíce starých listin při sborech a ústavech duchovních. Bouří husitskou byly sice kláštery české těžce zasáhnuty a některé z nich zahynuly na vždy, avšak archivy aspoň větší části jich zachovaly se i do pozdějších dob. Zachování archivů těchto stalo se tak, že mniši obávající se bouří a tušíce je, své „jistoty“ — jak listiny a privilegia svá nazývali — na místa bezpečná dopravili, a když se potom zase do sídel svých namnoze zle zbědovaných vraceli, že je zase přivézti dali nazpátek.

Když za císaře Josefa II. četní klášterové v Čechách byli vyzdvižováni, bylo nejdříve povšechně nařízeno, aby se knihy, rukopisy a archivy jejich dobře uložené v bednách odevzdaly c. k. veřejné knihovně Pražské. V instrukci však, která později kommissi příslušné dána byla, stalo se v příčině archívalií to vyložení, že se mají rozdělit do tří tříd, pak seznámenati a na patřičná místa dodati.

Do první třídy měly se vřaditi listiny, které se práv klášterního zboží a místního hospodářství týkaly. Ty se měly nechati úřadům místním a příslušné správě komorní. Do třídy druhé měly býti položeny listiny takové, které se táhly k založení a nadání kláštera, a měly se c. k. dvorní knihovně odevzdati. Všecky ostatní listiny, zvláště rázu vědeckého, měly v Čechách zůstati v c. k. veřejné knihovně Pražské.

Ale nařízení toto nebylo všude provedeno, a kde se mu hledělo učiniti zadost, nedělo se to všude stejnoměrně. Z některých archivů klášterních nepřišly do knihovny vůbec žádné listiny, nýbrž zůstaly v opatrování úřadů, na které přešla správa statků; někde odevzdány byly spřízněným klášterům, které vyzdviženy nebyly.

Veřejné knihovně Pražské odevzdány byly z počátku i ty listiny, které dle zmíněné instrukce do druhé třídy měly býti vřaděny a c. k. dvorní knihovně Vídeňské odevzdány. I podobalo se, že tu zůstanou i na dále pohromadě, poněvadž r. 1789 došlo od c. k. gubernia českého vyrozumění, že c. k. dvorní knihovna všech nároků na listiny z Čech se vzdává, a to jak za dobu minulou, tak i pro budoucnost. Avšak když r. 1811 císař František nařídil, aby se v c. k. dvorním a státním archivu ve Vídni spojily všechny listiny, které se nějak týkají majetku státního, musila správa veřejné knihovny Pražské zaslati seznam původních listin pergamenových, jež měla z klášterů vyzdvižených, a potom jich 777, jež zvláště byly pozna-

menány, archivu dvornímu a státnímu zaslati. Byly to hlavně listiny panovnické, papežské, ale i jiné, které se zdály míti obsah důležitější; ostatní ponechány byly na dále veřejné knihovně Pražské.

Přes takovéto stenčení archívalí knihovny universitní zůstalo jí, kromě hojného množství spisů papírových, více než 1000 kusů původních listin pergamenových, od 12. do 17. stol. jdoucích.

Papírové písemnosti někdejších klášterů českých dal zvěcnělý bibliothekář P. J. Šafařík svázati příhodným způsobem do kněh, které činí hlavně jedno oddělení rukopisů naší veřejné knihovny. Listiny pergamenové bývaly vždy na dvě oddělení roztrženy, totiž na oddělení českých listin, a na oddělení listin latinských i německých. Za zvěcnělého bibliotekáře I. Hanuše urovnány a sestaveny byly chronologicky listiny obou oddělení a uloženy v papírové pytlíky, tak že se může toto oddělení veřejné knihovny naší, jako oddělení jiná, dobře opatřeným nazvati.

Před léty pořídil jsem si z archívu knihovny universitní četné opisy původních latinských listin, a opisy všech listin českých až do polovice 16. věku. Obsahují velmi slušný materiál historický, genealogický a místopisný, tak že odhodlal jsem se uveřejniti jej v Archivu Českém, ale pro ušetření nákladu ve způsobě zkrácené, totiž s vynecháním všech nadbytečných obrátů, každému, kdo se jen poněkud s listinami obíral, známých, jejichž vypustění při kusích této poměrně pozdní doby dojde zajisté souhlasu u každého odborníka. Poněvadž látka, již podáváme, jsou jen více méně obsírná regesta listin, nezdálo se býti potřebí, klásti před každý kus krátký obsah jeho, nýbrž vidělo se býti postačitelým, opatřiti jej pouze naznačením, z kterého kláštera kus pochází, opatřiti jej datem upraveným a vytknouti číslo, jež listina v archivu knihovny veřejné v oddělení českých kusů má. Jinak užito při výpiscích našich těchže slov i obrátů, jako jsou v listině; jen tam, kde něco vynecháno, ať toho mnoho nebo málo, položili jsme lehlou čárku — a někde znamení „c“ (t. j. etc.) nebo a t. d.

1.

Klášter sv. Jiří na hradě Pražském. — Bez místa. 1391, 25. února. — Č. 4.

Já Pavel z Jencenšténa přiznávám se, — že sem smlúvu učinil s bratrem svým vlastním s knězem Václavem ottovadž z Jencenšténa, proboštem kostela Týnského, o zbožie i o dědicství naše nedielné, tu kdež máme, tak že jemu mám vydávati 40 kop gr. pr. rázu na sv. Jiříe, ješto nynie přide, a na sv. Havla tolikéž, a tak na každé léto mám jemu vydávati 80 kop v rok. A ty jemu mám klásti v Pražě, kdež mi von ukážě, bez jeho práce i bez jeho nákladuov. A také na našich dluziech otlozili smy z našeho zbožie společného Litovice, Červenú Horu a vinici v Pražě, ješto sluove Folman, i to což k tomu slušie, aby to prodáno bylo, a tiem aby dluzi naši byli zaplacení z vobú stranú, to což jich jest nynie, nic nepoostavujíce. Pakliby to zbuoží, ješto jest dřieve menováno, bylo prodáno za více než dluhuov našich jest, což by mimo naše dluby zbylo, ten zbytek di na spolek. Pakliby se co na tom zbuožie nedostalo, že by těch dluhuov více bylo, tehdy ostatečný dluh máme zaplatiti zespolka. A pakliby to bylo, žeby se který z nás více zdlužil kterýmžkolivěk

činem, ten dluh má jsám svým dielem i svým zbuožím zaplati[ti] bez druhého škody, a druhého z toho nemá nic opomínati. Pakli [by] který z nás co zachoval, neb kterýmž kolivěk činem dobyl, to má sobě mieti na polepšení. Pakliby to bylo, žeby bratru mému dříve řečenému se nehodilo se mnú býti ve spolce déle, tehdy mám jemu jeho rozdiel našeho všeho zbuožie, i svrchního i dědin, pravú třetinu vydati bez všie omluvy i beze všie otpory, tak aby jemu tento list ani která jiná závada škodna nemohla býti na jeho třetím diele, kromě toho, což je dříve svrchu psáno. Vedlé Pavla z Jencenšténa přivěsili pečeti pan Jan z Vlašimě a p. Něper z Rúpova. — Dán — ot léta božieho 1391, v sobotu před nedělf, ješto sluove Oculi.

2.

Kl. Slovanský na Novém Městě Pražském. — V Novém Městě Pražském. 1395, 22. čca. — Č. 5.

My Chval z Štířína a Mikeš řečený Šlechta, měštěnin Nového Města Pražského, ubrmanové ot kněžě Pavla opata, Petra řečeného Smolka převora a ote všeho konventu kláštera Slovanského v Novém Městě Pražském s jedné strany, a ot sirotkův Matějových z Dúbravicě, někdy člověka úročního kláštera svrchupsaného, a ot jeho ženy — s druhé strany, o ty o všechny přě, kteréž sú byly mezi nimi o kteréžkoli věci až do dnešního dně — volení, vyznáváme, — že sme — vypověděli mezi nimi takto, aby ti sirotci Matějovi ani jich máti, ani jich poručníci, ani jich přátelé, ani jich budúci více nikdy z ničehož a z ižádných věcí po dnešní den nenapomínali opata a konventa svrchupsaných ani jich budúcích věčně; neb jim v ničem vinní nejsú podle našeho uptání. Pakliby to učinili, — aby jim — deset kop gr. praž. rázu stříbrných viny a pokuty propadli. Za kteréž vinu a pokutu Mikeš řečený Lolek z Nechanich a Jan řečený Chval z Otice, přátelé a poručníci těch sirotkův a jich mateře, a za ně za sdržení našeho vyrčení sú se rukojmie postavili. — Pečeti byly přivěseny ubrmanův a Jimrama z Říčán. — Dán v Novém Městě Pražském léta ot nar. božieho 1395, den svatě Mařie Magdaleny. — Svědci: Jiříček, Jan Krása, Kunc Herdolf, měštěné Nov. M. Pražského.

3.

Klášter jeptišek v Č. Krumlově. — Bez místa. 1397, 30. dubna. — Č. 6.

Já Jan z Milíkovíc vyznávám oc, že — prodal sem kopu platu ročního a osmero kur ve vsi Krašejově, tu kdež sedí Dorota vdova, s dvorem, s dědinú, s lukami, s lesy oc. i s plným panstvím — duchovnie panně, panně abatyši Krumlovské a jejie konventu za třinácte kop gr. praž[s]kého rázu. A ty sem peníze od nich úplně vzal hotovými penězi, a těch dědin sem jim k pravému dědictví postúpil. I slibuji já dřeveřečený Jan a podle mne a za mě, a my Mikuláš z Vesce, Diviš odtudž

z Vesce a Václav z Chotče slíbili sme i slibujem všichni jednu rukú nerozdielně dřeve řečené dědiny opravití oc. A to sme slíbili dřeveřečeným pannám a k ruce uroz. pána, p. Jindřicha z Rozumberka. — Ležení v Krumlově. — Dán a psán ot narození s. b. po tisíci po třech stech po devadesát sedmého, v ten pondělí na Průvod.

4.

Kl. Zderazský. — B. m. 1400, 10. září. — Č. 7.

Já Martin řečený Rotleb z Koloděj vyznávám, — že o ty pastviny, o kteréž sem se byl vstrčil a při měl s knězem Valentinem, proboštem kláštera Zderazského na Novém Městě u Praze, jmenovitě ještě ležie mezi hájem, ještě slušie k Újezdu, a mezi hájem Slavětickým po polích Újezdských, na kteréžto pastviny já i moji lidé z Holí táhli sú se, o to sem urozenými muži a pány Divišem z Talmberka, purkrabí pražským, a Hanzlem Kokotem z Dubé a Příbškem z Vysočan, mocnými ubrmany mezi námi vydanými, přesúzen s mů dobrou volí a podvolením, tak že sú mezi mnú a jím knězem proboštem a jeho klásterem po dobrém svědomí i po listech našli i přesúdili, že já ani moji erbové ani budoucí ani ti moji lidé z Holí nemáme žádného práva k těm pastvinám na polích újezdských dále mimo ten překop, ještě jest ryt mezi poli Holskými a Újezdskými mezi téma hájema. Také že ti lidé z Újezda o ty pastviny mají přede mnú i před mými budoucími i před mými lidmi z Holí věčně prázdni býti, tak že ti lidé z Újezda budou moci na těch pastvinách orati i sieti k svému užitku, a na tom jim já ani moji budoucí nemáme jim nikakž překážeti. A ten sem nález i přesúzení dobrovolně přijal i přijímám i podvoluji se i své budoucí, že o ty pastvy nejímám věčně právem ani skutkem státi, než na tom nálezu a přesúzení dosti mieti. — L. ot. b. nar. tisíc čtyřstého, ten pátek po světie králevně posemennie.

5.

Kl. jeptišek v Č. Krumlově. — B. m. 1401, 28. června. — Č. 8.

Já Mach z Holkova vyznávám oc., že — prodal sem 42 gr. platu ve vsi v Milikovicích na člověku řečeném Jakub, jenž v tu dobu tu seděl, bez věrdunka za deset kop se vším panstvím, se vši volí, s tiem se vším, což k tomu příslušie — duchovnie panně abatyši Krumlovské a jejie konventu; — a slibuji já dřieveřečený Mach z Holkova, a podle mne a za mě Bohuslav z Keblan a Oldřich z Glazar — všichni jednu rukú nerozdielně, dřieveřečené dědiny spraviti a osvoboditi zemským právem před každým člověkem. — Ležení v Krumlově. — A bylo-liby, žeby který z nás umřel, — tehdy my zůstali máme a slíbili sme v najbližším měsíci po smrti jeho jiného k sobě rukojmí postaviti tak dobrého a tak bohatého, a jiný list týmiž slovy obnoviti, a to pod dřieveřečeným ležením. A ktož by tento list jměl

s jich dobrú volí, ten má též právo jako ony samy. — Dán a psán l. ot nar. syna b. po tisíci po čtyřech stech prvého, v úterý u vigilji sv. Petra a Pavla slavných apošt.

6.

Kl. jeptišek v Č. Krumlově. — Na Krumlově. 1401, 16. října. — Č. 9.

My Jindřich z Rosenberka a Petr syn jeho odtudž t. l. všem vyznáváme —: jakož jsú bohobojné a náb. panny kláštera Krumlovského dvór koupili od Pavla z Krašějova tu v Krašějově se vším, což k tomu dvoru slušie, že my Jindřich a Petr napřed psaní nemáme izádného práva k tomu dvoru, než pro obranu a opravu a pro lepšie bezpečensvie k věrné ruce přijali sme sobě ten dvór zapsán ve dcky zemské. Protož oba sľubujeva — jim pannám na tom zboží nepřekážeti, ale raději jich věrně a snažně brániti před každým člověkem, který by jim na tom překázel. — Pečeti přivěsili: Přibík z Žimuntic, purkrabí na Krumlově, a Vojtěch z Krašějova, purkrabí na Maydšteině. — Na Krumlově l. od nar. syna bož. tisícieho čtrstého prvého, v neděli ten den sv. Havla zpovědníka božieho.

7.

Kl. sv. Anny v Starém Městě Pražském. — V Praze. 1404, 26. ledna. — Č. 10.

Já Vaněk z Dubé vyznávám, — že sem o všechny věci i závary, což sem měl činiti a o něž sem byl zavaděn s nábožnými pannami, pannú Agnežků z Štermberga převoryší a se vším konventem ot svaté Anny v Starém Městě u Praze, jmenovitě o tu ves Zvanovicě, o úroky vzebrané, o škody, o póhony, o náklady, nic po sobě nepoostavujíce po ten den, o to sem o všecko přátelsky a dobrotivě Vikérem z Myšlína smluven, tak že po jeho smlúvě vyznávám, že k tej vsi Zvanovicem nemám žádného práva opravú ani žádným kusem ani žádnú přčinú ani omluvú, než že ta ves se vším panstvím, se vším právem i užitky — jest spravedlivé panstvie těch panen a konventa jich. — Pakli bych proti tomu co kdy učinil, — tehdy proši uroz. pánův Ondřeje staršieho z Dubé seděním na Zlenicích a Jindřicha z Dubé seděním na Humpolci, aby — dali k jich převorišě a konventa sv. Anny prosbě — listy na vyznání a na svědomie pod svými pečeti, že sem smlúvy té ujednané nezdržal a proto ztratil čest a vieru. A na tu smlúvu všechny škody, póhony, úroci vzebraní i náklady jsú mezi námi minuly a propuštěny. — Pečeti pp. Vaňka, Ondřejova a Jindřichova z Dubé. Dán u Praze l. ot nar. b. tisíce čtyřistého čtvrtého, tu sobotu po světiem Pavla na vieru obrácenie.

8.

Kl. jeptišek v Č. Krumlově. — Na Krumlově. 1404, 1. června. — Č. 11.

Já Diviš z Vesce vyznávám oc, že — dědinu svú u Vesci, šest a sto krošův platu ročnieho s dvorem, s dědinú, s lukami, s lesy, s potoky, s obcemi a s tiem

se vším, což k tomu přísluší, prodal sem uroz. pánu, p. Jindřichovi z Rosmberka i jeho dědicům za pětmezciatma kop a pět krošův, a ty penieze od řečeného pána vzal sem všecky úplně penězi hotovými. — I sľubuji s svými rukojmiemi i zprávcemi, s Mikšškem z Vesce, otcem svým, s Jindřichem řečeným Košovec z Košova, s Mikšškem z Todně, s Václavem z Chodšě, a my dřéveřečení Mikššik, Jindřich, Mikššik, Václav sľbili sme i sľubujem za dřéveřečeného Diviše i s ním všickni jednu rukú společnú nerozdielně — dřéve řečené dědiny spraviti a osvoboditi zemským právem před každým člověkem. — A ty dědiny ve dsky zemské máme vložit i dobré správce postaviti na prvnie suché dni; pakli bychme nemohli beze lsti na prvé suché dni, tehdy na druhé oc. Ležení v Krumlově. — Na Krumlově l. od. nar. bož. tisíc čtyřstého čtvrtého, tu neděli před sv. Erasimem.

9.

Kl. jeptišek v Č. Krumlově. — Na Krumlově. 1405, 11. řtjna. — Č. 12.

Já kněz Jan, farář Velešinský, — vyznávám oc, že s povolením uroz. pánův mých, páně Jindřichovým z Rozmberka a páně Petrovým, syna jeho odtudž, i jich budúcích postúpil sem kostelního člověka svého Jana řečeného Král z Branišovic, na němž sem měl pól kopy platu úročního, za Blažka z Markvartic, v témž platu bohoboj. a nábož. pannám kláštera Krumlovského zákona sv. Kláry. A to sem učinil pro budúcí pokoj svůj i každého svého budúcího faráře Velešinského, chtě všech róznic prázden býti pro spolek, kterýž sem měl s předepsanými pannami na Blažkovi z Markvartic, panny puol kopy a já ostatek. — Pečeti Jana, faráře Velešinského, a pp. Jindřicha a Petra z Rozmberka. — Dán na Krumlově l. nar. božieho v tu neděli před sv. Havlem, tisícieho čtyřstého pátého.

10.

Kl. Plaský. — B. m. 1406. — Č. 13.

Na vědomie davámy všem oc, žeť se jest úmluva stala mezi Jéchou mlynářem, synem Velkovým z Austie, a mezi knězem opatem a konventem kláštera Plaského o mlýn pod Kaceřovem, jemuž jméno jest Ústie, tak žeť jest byl ubrman Jan z Čěvic seděním v Olešnej, bratr Jiřinkuov z Čěvic seděním ve Lhotě. I kázal dáti tomu mlynáři dřieve řečenému tři kopy gr. a deset gr. za ten jistý mlýn; a tak se zapisujě dřieve řečený Jécha mlynář svau dobruu volí a ubrmanským nalezením knězi opatu a všemu konventu, aby ani on sám ani jeho bratr ani jeho děti ani který jeho přietel překázal tomu mlýnu prvemenovanému ani jeho budaucí. — Pečeti přivěsili: Jan z Čěvic seděním v Olešnej, Jiřink z Čěvic seděním ve Lhotě, Hynek z Vranieho seděním v Čěvicích. A prvemenovaný Jécha mlynář byl jest v člověctví Hynkově z Vranieho. — L. nar. b. po tisíc letech a po čtyřech stech letech léta šestého.

11.

Kl. jeptíšek v Krumlově. — B. m. 1408, 2. února. — Č. 14.

Já Petřík z Trojan vyznávám oc, že — prodal sem — jednu kopu gr. platu ročního ve vsi v Napajedlech na podepsaných lidech i na jich budících, na Šimonovi 22 gr. a jeden peniez, na Jílkovi 26 gr. bez dvou peněz, na Jiechovi 12 gr. a 7 hal. — bohobojným pannám, panně Anně abatyši i všemu konventu panen zákona sv. Kláry kláštera Krumlovského — ku pravému dědictví, se vším k té kopě platu příslušenstvím — za 12 kop gr. dobrých stř. rázu praž.; kteréžto peníze daly a zaplatily sú mi všechny úplně penězi hotovými. A my Valkún z Důdleb seděním v Světlíku, Vojtěch z Jivovice, Vaněk z Trojan, rukojmie a zprávce Petříka, jistce napřed psaného, s ním i zaň slibuju všichni — rukú společnú dříve řečené dědiny — pannám předepsaným spraviti a vysvoboditi před věny atd., — a prvé suché dni, druhé beze lsti a konečně třetí suché dni od napomenutí předepsaných panen — často psaný plat — jim pannám častojmenovaným ve dcky zemské ku pravému dědictví vložiti a zprávce dobré postavití. — Pakliby dcky zemské kterak v tom času minuly aneb ztraceny byly, tehdy máme a slibuju jim pannám častopsaným dědiny předepsané se vším příslušenstvím tak utvrditi a upevniti, jakož tu doba, obyčej a právo bude mezi pány a panošemi této země České. — Dán l. od naroz. syna b. tisícího čtyřstého osmého, ten den na Hromnice.

12.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1408, 12. března. — Č. 15.

My kněz Sulek, z b. mil. probošt, Anna převora, Střezka subpřevora, Zbrainka klíčnice, Jitka cirkatrix, Bětká cantrix a vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme oc, že znamenavše pilnú a snažnú službu našeho kláštera již menovaného ot Buška řečeného Dlesk, a chcece jemu tej službě otplatu dáti, aby nám tiem pilnějie slúžil, — dali sme — jemu Buškovi a jeho dědicóm nápravu ve Kčenicích se všiem příslušenstvím, což k tomu dvoru a k tej nápravě příslušie, tak jakož jsú jeho náměstci drželi, a ten jistý dvór se všech stran byl opuščel na stavaní. Kterúžto nápravu on Bušek a jeho dědici mají držeti beze všie naše a našich budúciech překážky. A z té jisté nápravy má nám i našim budúcím on i jeho dědici slúžiti s jedniem koněm a nic více, když bychme my anebo náš vladař poin poslali. A na tom jistém dvoře a na tej nápravě zapisujeme jemu Buškovi a jeho dědicóm 40ti kop gr. dobrých stř. praž. rázu. Pakliby se kdy nám anebo našim budúcím jeho Buškova služba anebo jeho dědicóv nehodila a nelíbila, anebo jemu Buškovi a jeho dědicóm, — tehdy jeden druhému jmá dáti — napřed věděti pól léta, a v tom polúletí máme — dáti a splniti těch jistých 40 kop gr. již menovaných — [a oni] inhed

mají nám toho dvoru a tej nápravy postúpiti bez meškání. — Také jestliže bychme — jemu Buškovi anebo jeho dědicóm těch peněz — v tom polúletí nedali ani dáti mohli, tehdy s naším povolením bude moci on anebo jeho dědici tu nápravu a ten dvór prodati za též penieze dobrému člověku, kterýž by se nám hodil k službě v též právo, jako sám držal. A také já Bušek i moji dědici sľubujeme jim ten dvór ustaviti a opravovati, tak jakž najlépe budu moci, aby to neopuščelo. A když bych se měl hnúti, — tehdy jmám odtud pobratí všecko své svrchnie zboží, a jim jmám ostaviti v tom dvoře, což jest přivrtáno anebo železným hřebem přibito. -- Dán a psán po božiem nar. čtúce čtrnácte set let a osmého léta, ten den na sv. Řehoře.

13.

Kl. Plaský. — B. m. 1409, 28. května. — Č. 16.

My Sazema z Nekmiřě, Věch z Přiešova, Beneda a Racek z Žilova, Petr z Kokorova vyznáváme oc, že ta hora Držtník jest kláštera Plasského, a z té hory, ktožkolivěk v nie dělají, úrok klášteru platili sú i dnes platie a izádnému jinému. Druhé vyznáváme, že ta hora leží v jich zboží a v jich mezích. Třetí vyznáváme, že na té hoře i okolo té hory jich lidé pastvu jmají a izádní jiní. A to nám jest svědomo a vedlé toho mnoho dobrým. Jestli pak žeby kto tomu věřiti nechtěl, ale chtěli bychom ústy znáti před každým dobrým. — Jenž jest psán ot narozenie syna bož. po tisíci po čtyřech [v listině: cztzyrech] stech devátého, ten úterý na Letnice.

14.

Kl. sv. Anny v St. Městě Pražském. — V Praze. 1410, 5. září. — Č. 18.

My Konrád, z b. m. biskup kostela Olomúckého, Českého králevství v ten čas podkomoří, a Lacek z Kravař, najosviecenějšího kniežete a pána, p. Václava, z b. m. řím. a čes. krále hofmistr ty časy, vyznáváme oc, že jakož jsú potestivá kněží Jakub v ten čas děkan, kanovníci i všechna kapitula kostela Vyšehradského podle Prahy, a Schimoněk, Starého Města Pražského měščenín, s jednej strany, a nábožné u Boze panny Anežka z Šternberka v ten čas převoryše i s konventem kláštera sv. Vavřince a jinak svatej Anny v Starém Pražském Městě s druhej strany, o některaké meze, potoky, lúky a křoví na zboží Křišickém nechuti, súdy, sváry i rozličné protivenství od dávných časuov měli s nemalými škodami a náklady, žádajíce těch súduov — umenšiti, — na dobré a múdré lidi v dole psané jakožto na ubrmány a na smlúvce pod jistú pokutú v dole psanú jsú se svolili a o všechny ty jisté věci úplně a mocně přišli: toťjižto děkan a kapitula Vyšehradská i tudiez Schimoněk svrchupsaný s svej strany na kněze Viléma, kanovnska tudíž z Vyšehradu, a na Prokopa Jidáše, Starého Města Pražského měščenína, a převoryše s konventem kláštera sv. Anny dréve řečeného na uroz. pána Albrehta z Šternberka odjinad z Ko-

nopišce a na Vikéře z Myšlína s druhé strany. A k těm jistým ubrmanóm na lepší svědomí také jsme naše dobré, aby při tom byli, vydali a vyslali, aby ti jistí ubrmanové s naučením dobrých ostaružných lidí v tom kraji známých, svědomých a zachovalých, ty dřeveřečené meze, potoky, lúky, vody i křoví i jiné všechny kusy, o kteréž jest pře mezi stranami svrchupsanými, snažně, pilně a spravedlivě ohledali, obezřeli a rozdělili, a čehož by se spravedlivého a jistého uptali a svědomím došli, aby pro budoucí časy novými hranicemi znamenali. A tak znamenajíce, obezříce a rozdělíce, nás jakožto nadubrmány toho dále zpravili, naučili, ukázali a na nás vznesli, abychme my jakožto nad nimi nadubrmanové toho nálezu ohledání a mez znamenání podle jejich zpravení a naučení vyřkli, potvrdili a konečně o to rozsúdili a rozdělili. Tuť pak ti jisté [sic] ubrmanové s naučením dobrých lidí starých v tom kraji svědomých, jichž jména jsou tato, ježto jsou k tomu byli přivoláni, nejprvé Přemysl, Staněk, Marík, Franěk z Krěšic, Marek z Újezda a Ondrák z Jarohněva, nás nadubrmány od svrchupsaných stran dané a volané jsou takto naučili, zpravili i za jisté pověděli, žádnéj straně nepřikládajíce. Nejprvé, když jsou šli ode vsi Krěšic po pravej straně potoka anebo podle potoka, kterýž skrze ves teče, k lukám a křovinám, o kteréž jest mezi od svrchupsaných stran byla řeč a súdové, jest jedna klínovatá obec: ta má od vrchní stezky na šír až do potoka a na dél po nové hranice i s tím dřívím stojatým na břehu potočném tak dobře lidí panenských kláštera sv. Anny jakožto kapituly Vyšehradskéj a Schimonkova i též vsi obecná býti. Pak odtud dále po vodě jdouce ta prvá lúka, kterouž nyní Matěj rychtář z Krěšic drží, má býti věčně panenská kláštera dřeveřečeného i jich lidí s tím se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, suchým anebo zeleným, co ho jest anebo bude na břehu od potoka, jakž jest ta lúka vzdělí i na šír i na dél novými hranicemi znamenána. A potom dále od tej jistej lúky upřímo jdouce po vodě k druhé lúce, kterouž nyní Marík drží z Krěšic, ta lúka také jest i má býti věčně panenská i jich lidí, také se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, suchým, zeleným anebo syrovým, což ho jest aneb bude na břehu potočném, jakž jest ta lúka dlhá na šír i na dél novými hranicemi znamenána. Pak třetí lúka, kteráž jest ihned po tej druhé lúce, kteráž se dělí od tej jistej druhé lúky starým příkopem a vrbím, kterouž nyní drží Duchek z Krěšic, ta jest i má býti kanovnickí kapitulní kostela svrchupsaného Vyšehradského a Schimonkova dřeveřečeného, jich lidí i jich budoucích s tím se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, suchým i zeleným anebo syrovým, což ho jest aneb bude okolo tej vši lúky, jakž jest na šír i na dél až do meze Pitkovskéj; než to vynímajíce, že knězi a kapitula kostela Vyšehradského ani Šimoněk, ni jich lidé ani jich budoucí nemají pannám kláštera svatej Anny svrchupsaného ani jich lidem ani poslům brániti po tom jistém březí, což jest ta lúka třetí zastala, choditi, jezdiť aneb ryb lovit. Pak dále jsou našli, že ten jistý potok svrchumenovaný od rybníka kapitulního až do Pitkovskéj meze má býti i jest vešken

panenský kláštera častokrát menovaného, a potom toho jistého potoka břeh s levej strany ode vsi Křesic se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, suchým i zeleným anebo syrovým, má býti i jest vešken panenský a klášterní až do Pitkovskej meze beze vsí překážky. Také jest dále nalezeno, aby to všechno, budťo lúky anebo dříví kterakéžkolivěk, což jest po tej pravej straně dolnov pod potočnými hranicemi, aby to tak v svém bytu anebo stavu, jakož jest od staradávna až do sí chvilé bylo, neb o to pře mezi stranami nebylo. A to tak konec toho nalezenie ubrmanského. My pak Konrád, biskup olomúcký, a Lacek hofmistr dříveřečený jakožto nadubrmánové podle toho uptání, znamenavšě těch dobrých lidí svrchumenovaných nález spravedlivý a podobné ohledání i těch všech věcí svrchupsaných, o něž súdové a protivenství bylo mezi stranami, hodné a užitečné rozdělení i rozeznání, žádajíc těm stranám podle Boha a pravdy dosti učiniti, mocí naší nadubrmanskú pod stem kopami groší dobrých stříbrných vyřekli jsme a prisúdili a mocí tohoto listu vyříkáme a prisuzujeme: Najprv tu klínovatú obec, kteráž leží od stezky vrchní na šír až do potoka a na dél až po nové hranice i s tiem se vším dřívím, což ho jest anebo bude na břehu potočném, tak dobře kapitule Vyšehradskej, Schimonkovi, jakžto pannám dříveřečeným i jich lidem i vsí obci. Dále vyříkáme a podle nálezu ubrmanův svrchupsaných prisuzujeme dvě lúce, ježto pořád leží vedlé potoka se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, i s jiným příslušenstvím, tak jakož jsú dříveřečení ubrmanové našli a novými hranicemi znamenali, a tak úplně, jakož svrchupsáno jest, důstojnej v Boze panně Anežce nyní převoryši a konventu kláštera svatej Anny, jich lidóm i jich budúcím na věky věkoma beze vsí překážky. Také mocí naší nadubrmanskú vyříkáme a prisuzujeme lúku třetí, kteráž nyní Duchek drží a kteráž se od druhej lúce [sic] panenskej, ježto ji nyní Mařík drží, starým příkopem a vrbím dělí, kapitule Vyšehradskej a Schimonkovi, jich lidem i jich budúcím s tiem se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, což ho jest anebo bude okolo tej vsí lúky až do meze Pitkovskej. Dále vyříkáme a prikazujeme, aby ani kapitula ani Schimoněk svrchupsaný ani jich lidé ani budúci jich s tej strany potoka, s kteréž ta jejich lúka příležití, nepřekáželi pannám dříveřečeným, ani jich lidóm ani poslóm ani jich budúcím po těch březích choditi, jezdití anebo ryby lovití. A potom vyříkáme a prisuzujeme pannám, totjiž převoryši a konventu kláštera sv. Anny častokrát menovanému, jich lidem i jich budúcím vešken potok ten jistý od kapitulního rybníka až do Pitkovskej meze. A více vyříkáme, že břeh s levej strany toho jistého potoka ode vsi Křesic se vším dřívím, ruoždím i neruoždím, suchým i zeleným, má býti i jest vešken panenský věčně až do meze Pitkovskej bez překážky. Dále opět vyříkáme a prikazujeme, aby ani převoryše ani konvent ani jich lidé ani jich budúci věčně nepřekáželi kapitule ani Schimonkovi ani jejich budúcím proto a na tom, jakož jest on Schimoněk kus obce přidělal k rybníku. Také cheme a mocí nadubrmanskú prikazujeme, aby všichni súdové, svárové,

nechuti, protivenství i nákladové, kteříž jsú se mezi svrchupsanými stranami proto dali a stali až do nynější chvíle o mnohokrát menované věci, buďto před soudci duchovními aneb světskými kdežkoli, umřeli a docela pominuli, a také aby jedna strana druhé toho protivenství a súduov ve zlej vůli nikdy nezpomínaly, než raděj u pokoji jsúce, jedna druhé dobrého přála jako kdy dříve. — Pokuta na nedodržení rozsudku toho 100 kop gr. — Dán u Praze ten pátek po sv. Jiljí, léta od naroz. syna božieho tisíc čtyřistého desátého. .

15.

Kl. sv. Anny v Praze. — V Praze. 1412, 22. dubna. — Č. 19.

Já Vilém z Chlumu seděním na Košemberce, jistec první, s svým i svých bratří nedielných jménem vyznávám oc, — že jsem dobrovolně na svých dědinách na Chvalovicích a Vlkanči i na tej všie zvůli, což tu mám a což k tomu přísluší, deset kop gr. platu ročního, holého a věčného prodal uroz. panně Agnežce z Šternberka, převorši kláštera sv. Anny jinak sv. Vavřince v Starém Městě Pražském i její konventu tudíž, za sto kop gr. mně od nie i od její konventa hotovými penězi úplně zaplacených. A ten plat na svých i na svých bratří dědinách svobodných ve dsky zemské obyčejem práva zemského, jakož ve dsky plat holý kladú, na póli sv. Jiříe a sv. Havla placenie vložiti slibuji, kdyžby mi čtyři neděle napřed dali věděti. A mám jie panně neb jejíe budúcie převorši a konventu kláštera dřéveřečeného s dobrými správci spraviti před každým člověkem právem zemským. — A to slibuji já sám napřed a podlé něho s ním a zaň my Jan Puška z Kunstáta seděním na Otoslaviciích z Kováně a Ctibor z Bohdanče rukojmie jeho — k ní ku panně Agnežce převorši, k její budúcie i k konventu dřéveřečenému, a podlé nich k slovutným mužóm Vikérovi z Myšlína a k Václavovi z Kozmic, písáři desk zemských, ty všechny věci napředpsané věrně dokonati a skutečně beze všeho protivenství. Paklibychom toho neučinili oc. Ležení v Starém Městě Pražském. — Dán u Praze l. od nar. b. tisíc čtyři sta v dvanáctém létě, ten pátek před sv. Jiříe.

16.

Kl. Borovanský. — B. m. 1412, 4. pros. — Č. 20.

Já Lícek z Dvorcě vyznávám, — že — napřed pro Buoh i mých bližních pro lásku dal sem se vplně i mocně ohledati s knězem Hanů z Borovan, mým kaplanem, o ty všechny věci, což jest mezi námi bylo, o jeho lidi kaplanské, a to múdřím a počestným mužóm mistru Václavovi, farátovi z Svinův, a knězi Velislavovi, farátovi z Striežova; kteréžto s dobrým rozmyslem i s radú potazu zralého pro pokoj a ne ku pohoršení toho kaplanství mého mezi námi vyřkli sú konečně, abych já

svrchupsaný Lícek i moji budoucí ty všechny toho kaplanství lidí měl v opravu i jich bránil, pro ně, kdyžby bylo třeba, v blízcě jakžto v míli nebo blíže, jízdy na svůj groš čině, pakliby bylo dále, ale kněz Hána, kaplan dřívepsaný, daj stravy polovici a já druhú i těm mně lidem na pomoc i jich pravdě. Pakliby který z těch kaplanských lidí svým šeradstvím v které zašel zámatky dalšíe, pro něž by měly býti jízdy časté neb dalšíe, tyť mají býti na toho jistého člověka i na jeho statek. A také, když by bylo těm lidem kaplanským potřěbie, mám na soudě seděti a je o jich přě slyšeti; a kněz Hána, chceli, seď na soudě se mnú; a viny, kteréžby podlé konšelského nálezu kto z nich propadl, mám vybera knězi Hánovi jich dáti polovici, ač jich tomu jistému otpustiti já i kněz Hána nebudem chtieti. A kdyžby připadla berně králova všie země obecná, tehdy kněz Hána má mi dáti z svých lidí čtyřidcieti gr. na pomoc mému úkolu i práci. A odúmrf, ačby která na těch kaplanských lidech připadla, té má mieti kněz Hána polovici, a já Lícek neb moji budoucí polovici druhú, ač v tom milosti neučinímy. Ty všechny svrchupsané věci podlé nálezu i vynesenie dřívepsaných ubrmanův já Lícek již psaný slsobil sem i slibuji — držeti a úplně zachovati ot sebe i ot svých budoucích dědicův pod zápisem cti i viery. — Podlé mne ubrmanové svrchupsaní, točiz mistr Václav, farář z Svinův, a kněz Velislav, farář z Střížova, a také Jan Čauslach z Nežetic jmenovitý panoš, té všie úmluvy rádce i svědek, k mej prosbě své sú pečeti také přivěsili k tomuto listu. — L. ot nar. bož. tisícieho čtyřstého dvanástého, v druhú neděli v advent.

17.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1412, 18. pros. — Č. 21.

Já Rús z Lipna seděním v Třebobuzi i [s] svými budoucími vyznávám oc. — jakož jest róznice a přě byla mezi mnú s jedné strany, a mezi veleb. a důstoj. u Boze otcem knězem Sulkem, proboštem kláštera Chotěšovského, i jeho lidmi z Luhova o meze; jakož ti jistí lidé z Luhova mají lúky své vedlé lesu mého, tu jsú mi něco byli sáhli u mé, a o to sem já Rús svrchupsaný i moji budoucí s své strany přieteles svého Jaroše řečeného Něšovku z Skupčě vydal, a kněz probošt svrchupsaný s svými lidmi z Luhova s své strany vydali jsú Onše z Racov, a nad to my oboje strana vespolek vydali sme za mocného a nejvyššíeho ubrmana Bavora z Podmokl. A ti všickni tře ubrmanové vyjevše na ty meze a shledavše škodu mú od těch lidí a svolivše se za jeden člověk, výpověď jsú takúžto mezi námi učinili, a kázali mi za tu jistú škodu těm lidem z Luhova dáti tři kopy grošův, jenž jsú mi je již úplně splnili penězi hotovými. A k tomu ti jiscí naši ubrmanové s obú stranú mezi námi jsú [na] meze vyšli a ukázali, pokovad jest les můj a pokovad jsú jich lúky, a to dobře znamenali. Protož já Rús svrchupsaný i svými budoucími tu výpověď slibuji pode cti a pod věrú zdržeti, a ty meze nám ukázané zachovati a nikterakž neproměnití, ani

jim v tom věčně nepřekážeti ani kterých zmatkův činiti. — Pečeti přivěsili ubrmanové svrchupsaní: Bavor z Podmokl, Jaroš řečený Něšovka, Oneš z Racov a Jindřich z Lipna, bratr můj. — Po bož. nar. čtrnáctcet set dvanáctého léta, tu neděli před sv. Tomú ap. bož.

18.

Kl. Plaský. — B. m. 1413, 5. listop. — Č. 22.

My kněz Gotfrid opat i všeken konvent kláštera Plaského vyznáváme oc, že naše rychtářstvie v naše vsi v Třemošnici, kteréžto mistr Jan Třemošnic a dobré paměti Jan Pracek a paní Elška jeho manželka i jich děti měli a drželi sú, a k tomu čtyři lány pole, dědiny a chrastinu, kteráž leží pod Třemošnicí pod rychtářovým záhumním, a pole, ježto slově Rybník, i s luhem i s tú jistú chrastí, kteráž jest pod tím polem po tu cestu, kteráž vede a káže k Třebokovu, a chrastinku pod Hromnicí vedlé Prackovského pole po tu jámu, a také diel potoka od Žichlické lúky až do Čechánské lúky, v němž ryby k své vuoli svobodně má loviti, prodali sme k věčnosti slovtnému Oldřichovi rychtáři, někdy synu Smilovu z Třemošnice, za hotové peníze, kteréžto sme od něho vzeli a na klášterské potřebné a užitečné obrátili a naložili. A to rychtářstvie i to zboží jmenované má Oldřich dřeveřečený i jeho děti nebo náměstci budoucí držeti a mieti i jeho požívati věčně s tím právem, jakožto sú drželi, měli a požívali jeho předci náměstci. A té dědiny menované má mieti tři lány svobodné beze všech poplatkuov, ale z čtvrtého lánu má nám a kláštera našemu Plaskému tiemto slúžiti i jeho budoucí náměstci: v Třemošnici, v Žichlicích a ve dvú mlýnů, ježto k Třemošnici slúšejí, má úroky a všecky poplatky na určené ustavené a obyčejné roky a časy vybierati, nám do kláštera zjednati přiněsti a bez obměškane dáti. Ve třech vseh svrchupsaných a ve dvú mlýnů má úřad rychtářský vésti a působiti jako spravedlivý súdce podle obyčeje jiných našich rychtářuov na našem opatství, tak že s naším proboštem anebo s jiným, kohož bychom od nás s naší plnú mocí poslali, má na súdě seděti a s ním súditi, nic bez něho. Má také proboštovi a ktož s ním na súd přijedú, stravu a koňóm obrok dáti a svým nákladem zjednati. A tuto pomoc súsedé k stravě mají rychtáři dáti: z Hromnice tré kur a k tomu zvláště dvě úročních, ovsa z každého lánu po věrteli a po dvú vajcí, z Žichlic čtvero kur při úroce svatohavelském, z Třemošnice z lánu po věrteli ovsa a po kufeti; neb tak od staradávna dvakrát do roka při súdu a při posudku pomáhají. A ten týden po súdu a druhý po posudku bude moci pivo šenkovati rychtář, nic jinak. Má také Čechánskou lúku opatrovati snažně, aby se na nie škoda ot lidí a ot dobytka nedála. Dal-liby kto vinu rychtáři z čehožkoli, má se před knězem opatem, ale ne při súdu zpravití každému. A kdyžby bylo toho třeba, s knězem opatem má jeti k jeho libosti, ne z práva. A to učině muože

slúžiti, kdež se jemu zdá za podobné, každému dobrému. A cožkoli vin obecních konšely odsúzených na hospodu by pripadlo, na hospodu dva penieze slušejí, a rychtář má třetí mieti, kromě vin úhlavních, jakožto: násilé, vražda, krádež a žhárstvie, nebo ty sme k našemu zachovali panství. Ktož otprodá svůj statek, má dáti groš rychtárovi, a ktož kúpí, druhý, ostatek na hospodu slušie. Také kdyžby chtěl prodati své rychtářstvie, má nás prvé pobiediti a proceniti nám. A nechtěli-li bychom my kúpiti, tehdy může jinému prodati, ježto by se nám hodil i našim lidem a tu seděl bydlem. A přihodilo-li by se, že by klášter otprodal svrchupsané vsi neb některú z nich, neb mlýny, nebo cožkolivěk na tom jistém rychtářství, nebo pronajal neb zastavil, tehdy rychtář svrchupsaný nemá nižádnému jinému v službu svrchupsanú zavázán býti ani jeho náměstci, než klášteru našemu, a tiem snažnějé jemu slúžiti. A na smrtelné posteli nebo i zdráv sa on i jeho náměstci budící každý může to rychtářstvie i všechno své zbožie, což ho Buoh nadělí, vzdáti neb odkázati dětem nebo své mateři nebo milému prieteli, komuž se jemu hodí. — Pečeti kromě opatovy a konventu kl. Plaského uroz. Hrdoně z Dubňan a Racka řečeného Švanberk, tehdy purkrabí na Krašově. — Psán a dán l. od nar. syna b. po tisíci a po čtyře[ch] stech třináctého, tu neděli první po Vsech Svatých.

19.

Kl. sv. Anny v St. Městě Pražském. — B. m. 1414, 23. února. — Č. 23.

My Konrád, z b. mil. kostela Pražského arcibiskup a papežské stolicě legát, první jistec i dlužník, Jan z Sobětic, podkomoříe arcibiskupstvie Českého a purkrabie v Týně Horšovském, Beneš z Řepčic, purkrabie na Řečici, Purkath z Aldenburg[u], měščanín Starého Města Pražského, Petr řečený Perc z Perce, purkrabie na Příbramě, Oldřich z Nezvěstic seděním tudíž, Racek z Tupadl seděním v Soběticích a Jerfk z Rúdné seděním na Březenech, jeho pravé a jisté rukojmie, vyznáváme, — že jsme dlužni — uroz. panošiem Ondře[j]ovi řečenému Špalek z Slatiny seděním na Zvíkovci, Lvíkovi z Strašic, purkrabie na Nečtinách, i Dúčovi z Vařin seděním na Březině, a tomu každému, ktož by tento list jměl s Ondře[j]ovú s Špalkovú svrchupsaného dobrú volí, čtyři sta kop gr. dobrých stříeb. rázu praž., kteréžto penieze jim dáti a zaplatiti jmáme a slibujeme — rukú ovšem nedielnú beze lsti ve dvě neděli po sv. Jiríe, ježto nynie najprve přijde v rok pořád čtúce. Pakli bychme toho neučinili oc. Ležení v Novém Plzni anebo v Praze. Dán ten pátek před sv. Matějem apoštola l. od nar. syna b. tisíc čtyrstého čtrnáctého.

20.

List soukromý. — B. m. 1415, 2. září. — Č. 26.

Já Mikeš řečený Ottaň seděním v Předslavicích, jistec a první dlužník, Mikšík

z Úlibic, Hynek z Konecchlumie, Buzek ze Mstihněvi, Janek z Lužan, rukojmie jeho, s ním a zaň vyznávamy, — že jsmy dlužni — čtyřiceti kop gr. dobrých stříbr. rázu praž. slovut. panoši Janovi z Nemičevsi a Beněškovi, synu jeho odtudž. Kteréžto peníze jmámy a slibujuem jim dáti a zaplatiti hotovými penězi ve dvou nedělí po sv. Jiří, ježto nyní nejprvé jmá přijíti, beze všie omluvy i otpory. Pakli bychom toho neučinili oc. Ležení v Jičíně. Jenž jest dán a psán l. od naroz. syna bož. po čtrnácti stech letech patnáctého léta, v pondělí po sv. Jiljí.

21.

Kl. Plaský. — B. m. 1416, 19. června. — Č. 26.

Já Hynek starší z Prohoře seděním na Přievozci i v Třeboci vyznávám, — že knězi opatovi Plaskému i jeho konventu tudíž mám platiti a dlužen sem platiti i moji budoucí na každý rok dvě kopě platu, a to rozdielně: na sv. Havla — a na sv. Jiří — za Petra z Rabštýna, ježto je platil za svého otce za Jindřicha z Rabštýna. Ten plat já přijímám a přijel sem i moji budoucí na své dědiny i na zboží, kteréž mám na Přievozci neb mieti budu i moji budoucí. — A prosil sem strýce svého Jana z Rabštýna a Hynka a Racka synův svých z Prohoře, že oni k mé prosbě své vlastnie pečeti — přivěsili sú na svědomie k tomuto listu. — L. b. syna narozenie tisícieho čtyřstého šestnáctého, ten pátek po hodu Těla božieho.

22.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1416, 2. pros. — Č. 27.

Já Bušek z Hrádku seděním v Erpuzicích vyznávám oc: tak jakž jsú mi byli dlužni peníze nebožčík kněz Sulek probošt a konvent jeho kláštera Chotěšovského, a na to mi list byli učinili s konventeskými pečeti a s rukojmiemi, kteréhožto listu poslové jich jsú pohřešili, a ty peníze mně tak dlužné velebný muž kněz Hynek probošt nynější a jeho konvent kláštera svrchupsaného dali a splnili mi penězi hotovými úplně a vcele na ten den, jakož jsú mi měli plniti, tak že mi nic dále ani jich rukojmie ničímž vinni nejsú ani dlužni; protož já Bušek svrchupsaný od sebe i od svých budoucích ten jistý list, ač by kdy na jevo vyšel, a kto tiem listem kněze probošta a konvent jeho kláštera svrchupsaného i jich rukojmie chtěl napomínati, umoruji mocí listu tohoto. — Pečeti též přivěsili: uroz. pán, pan Henrich z Elsterberga, a slovut. Břeněk z Suninštajna, Hynek z Chříňova, Petr z Čičova, Lebhart z Vidína a Jan z Malejovic. — Jest dán a psán po b. naroz. tisícího čtyřstého a šestnáctého léta, tu středu po sv. Ondřeji ap. bož.

23.

Kl. sv. Anny v Praze. — B. m. 1418, 28. února. — Č. 28.

My Jindřich rychtář, Petr řečený Škoda purgmistr, Janek Hrázský, Mařík řečený Červenka, Jakub řečený Lasal, Bartošek, Tomášek, Petr Kozarovský, Velík řečený Světlík, Viták, Jan Jiena, Václav Polévka, Slon, konšelé města Mělnického, vyznávamy, — že přišed před nás Kubín mlynář v zahájený súd před čtyři lavice i seznal jest se, že mlýn svobodný se čtyřmi koly velikými, kteříž [sic] leží pod naším městem Mělníkem na potoce řečeném Pšovka, s dvorem a s pěti čtvrtmi dědiny i s tím se vším, což k tomu dvoru a mlýnu přísluší od staradávna, najel jest od ctných a nábožných panen, od panny Agnežky z Štemberka převořiště, Kateřiny podpřevoriště, Elšky Bočkovny zakristány, Agnežky Gentesové, Doroty Stachové i jiných sestr i všeho konventa kláštera sv. Vavřincě jinak sv. Anny na Starém Městě Pražském — pod způsobem a výmluvami vezpod psanými: Nejprvé, že on Kubín má a dlužen jest pannám i jich klášteru a konventu z dřieveřečeného mlýna dvě stě strychův žita a osm strychův pšenice zrna čistého, dobré a spravedlivé miery platiti a vydávati, počna od Buožieho narození, ježto nyní minulo, až do druhého narození Buožieho ihned potom příštího toto léto. A tak potom na každé léto bez všeho zmeškání do života svého. Také týž Kubín šest veprův pannám i jich klášteru má chovati a krmiti svú stravu a svým nákladem, počna od suchých dní, ježto před sv. Václavem bývají, až do masopusta na každé léto. A také týž Kubín kola, žlaby, pody, střechy, dóm a mlýnice i jiné všecky věci, ježto k tomu mlýnu slušely a potřebné byly, má svým nákladem dělati a opravovati; lečby dóm a mlýnice i jiné stavenie pro hnilost a starost sešlo, ježto by nikdě opraveno nemohlo býti, a to by dobrými lidmi ohledáno bylo, panny a jich klášter mají Kubínovi k stavení svůj náklad dáti; než také Kubín sám svým životem to stavenie má dělati aneb sebe miesto jiného tak dobrého dělníka na to dielo moci bude postaviti, a panny jemu na pomoc toho diela mají své dělníky dáti. A také, ačby některým neštěstím a nebdáním Kubínovým anebo jeho čeledi mlýn, anebo které stavenie spáleno bylo, jehožto Buožě nedaj, teda Kubín polovici svými a polovici panenskými má náklady dělati tiem během, jakž jest napřed psáno. Pakliby od susedův neb obecnů v zemi válek bylo spáleno, a to bylo podobným svědomím ukázáno, tehdy to, což by spáleno bylo, panny a konvent svými náklady mají dělati, než Kubín svým životem má dělati neb dělníka tak dobrého postaviti, jakž se svrchu píše. Také že témuž Kubínovi panny povolily sú, aby na městišti okolo mlýna stavenie jemu potřebná mohl svými náklady dělati bez jich přiekazy. A když Kubína Buoh neuchová, ten jistý mlýn se vším stavením má se pannám a konventu beze všech úplatkův a přiekaz Kubínových dědicův a přátel zase navrátiti úplně. Také že panny a jich klášter všecky berně

a losunky z toho mlýna mají platiti penězi svými. Dále seznávámy, že Kubín mlynář, dřívejmenovaný nájemník toho mlýna, Petr řečený Škoda, Velislav, Václav řečený Polévka, Petr řečený Slon, Tomášek, Hašek krajčí, Mach kuovář, Bartošek, Mařík pekař rukojmě jeho zaň i s ním slíbili jsou všichni jednu rukú pospolní a nerozdielnú rukú svrchupsaným pannám i klášteru platiti i vydávati i výmluvy držeti, jakož jest napřed psáno pod takým vymieněním: když by kto z rukojmí v rukojenství státi nemohl aneb nerodil, aneb když koho z nich Buoh neuchoval by, tehdy Kubín mlynář místo toho jiného tak dobrého a movitého má postaviti a list obnoviti v táz slova. Také kdyžby Kubín pro starost anebo nemoc toho mlýna nemohl držeti, tehdy když pannám a konventu dá před pól létem napřed věděti, mají jeho i rukojmie prázdny a svobodny propustiti a sobě jiného mlynáře dobytí, svůj úrok úplně vezmúce. Také že Kubín má takéž dědiny postúpiti, jakož jest sám přijal. — Pečet větší města Mělníka. Dán léta ot naroz. b. po tisíci po čtyřech stech osmnáctého, ten pondělí po sv. Matěji.

24.

Kl. sv. Jiří na hradě Pražském. — B. m. 1419, 20. ledna. — Č. 29.

My Blažek Pátek purgmistr, Dobeš rychtář, Mařík Šimonkóv, Jan Vanuch, Václav Lútká, Tomík řezník, Šimon Zúvač, Havel vozataj, Bušín, Boháč řezník, Prokop, Šimon sladovník, konšelé města Slanského, vyznáváme oc, že přišedše před nás do plné rady Tomík řezník a Šebek Katřin, susedé naši, i seznali se dobrovolně, že jsou prodali dvě kopě gr. platu komornieho na domiech na svých, jenž Tomikóv leží mezi domem Šimonovým Zúvačovým s jedné a mezi Haškovým konieřovým s druhé strany, a Šebkóv, jenž leží mezi domem Zderázkovým s jedné a mezi Bušínovým s druhé strany, i na dědinách svých, na vinicích, na zahradách i na nábytcích svých, kteréž mají nebo mieti budú, poctivým kněžím střiedníským Svatojirským na hradě na Pražském i jich budúcím. — Dán léta od naroz. b. po tisíc po čtyřech stech letech v devatenáctém létě, v pátek den sv. Šebestiana, Pabiana.

25.

Kl. Chotěšovský — B. m. 1419, 25. dubna. — Č. 30.

My Burian a Jan bratří z Gutštajna vyznáváme oc: tak jakož jsou nám uroz. páni, pan Bohuslav a pan Krušina bratří z Švambergu dali listy v naši moc v našem dluze, jeden KMTi s jeho majestátem a druhý kněze proboštův a konventa kláštera Chotěšovského, kteřížto listové na šest set kop gr. svědčí, ve třech letech, počnúc od sv. Martina již minulého, jakož se psalo tisícího čtyřstého a sedmnáctého léta, vyplniti: tu kněz Hynek probošt a konvent jeho kláštera Chotěšovského druhého léta počevše nám platiti, dali a vyplnili jsou nám penězi hotovými dvě stě kop gr. na ty

roky, jakož jsou nám rozdielně vedlé hlavních listův svědčení měli plniti, tocižto na sv. Martina, jakož se psalo tisícího čtyřstého a osmnáctého léta, na Hromnice a na sv. Jirí potom příščí, jakož se již píše tisícího čtyřstého a devatináctého léta. Protož my Burian a Jan bratři svrchupsaní ot sebe i ot jiných všech, ačby ti listové dále v čí moc ot nás vešli, z těch dvou stů kop gr. nám úplně a v cele splněných kněze Hynka probošta a konvent jeho kláštera Chotěšovského quittujem a mocí listu tohoto prázdný propuščujem a prosty činíme. — Pečeti uroz. panoší Habarta z Podmokl, Sezemy z Kocova seděním v Úlicích a Puoty z Gutštajna seděním v Trpiestech. — Dán po b. naroz. čtúce léta tisícího čtyřstého a devadtiáctého, na sv. Marka evang.

26.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1419, 16. října. — Č. 31.

My Mikuláš Hynkovic z Nového Plzně, Mabka, žena jeho, i naši budoucí vyznáváme oc: tak jakož sme u duostoj. u Boze otce u kněze Hynka probošta a u jeho konventa kláštera Chotěšovského dvuor s poplužím i s dědinami poplužními v Robčicích koupili, a k tomu s ozimým osením, tu dobře osetým, s lukami, s pící obojí, ozimů i jarů, tocižto s slámů, se vším senem i s otavů i s pastevným, což k Vysoké přísluší, jakož jest prvé v obyčeji bylo, a k tomu lesu jsou nám přidali, abychom sobě k potřebě k pálení do dvora tu brali na těch mýtech, jakož jich šafáři do Litic do dvora berú, tu kdež nám hajný ukáže, i také k jiné potřebě, což by bylo potřebie k opravení plotův okolo dvora nebo tu ve dvoře v Robčicích. A k tomu také třináct kop gr. platu tu v Robčicích na těchto lidech, jenž jsou nám jich stúpili: na Matějovi Lašákově bez dvúdceti gr. tři kopy gr., na Pavlovi dvě kopě a osm gr., na Jakúbkovi puol druhé kopy a šest gr., na Jakubovi Pruobovi dvě kopě a osm gr., na Václavovi Šimkovic dvě kopě a osm gr., na Pechovi dvě kopě a osm gr.; a dvanáct gr., jakož se na těch lidech nedostává, ty nám má hajný tu z Robčic na sv. Jirí šest gr. a na sv. Havla šest gr. a dvě neděli potom vydávati; a k tomu i s panstvím na těch lidech tu v Robčicích kromě tří vin, tocižto mordu, podávení a ohně, a kromě kur k pitancí, kteréž jsou sobě a svému klášteru na těch lidech zachovali a poostavili, za dvě stě kop gr. dobrých, stříeb. praž. rázu, kteréž jsou ot nás úplně přijali a vzali. Kterýžto dvuor s poplužím, s platem i s panstvím na těch lidech nám stúpených i s pastevným, jakož se svrchu jmenuje, máme držeti a toho požívati ot nynějšího sv. Havla, jakož tento list jest dán, až do plných tří let bez přikazy. A když ta tři léta tak přejdú, tehdy po těch třech létech ve dvou nedělí naši prodávající svrchupsaní těch dvě stě kop gr. vedlé hlavního listu, jakož ot nich máme, mají nám dáti a splniti penězi hotovými. A my našim prodávajícím knězi proboštovi a konventu kláštera Chotěšovského toho dvoru s poplužím, s dědinami poplužními tu v Robčicích s ozimým osením

dobře osetým, jakož sme se ot nich uvázali, s píci jarú i ozimú, s senem, s otavú, s platem třinácti kopami grošov i s panstvím ve všie též mieře, jakož sme se ot nich uvázali, i s pastevným slibujem naší dobrú věrú i cti jim v jich moc zase stúpiti beze všeho otpieranie i otmlúvanie. — Pečeti: uroz. panoší Sezemy z Kocova, Jana z Hrádku, Petra z Kamenice toho času vladař[e] v Chotěšovicích a Bernarta z Nového Plzně. — Dán po b. naroz. čtúce léta tisícího čtyřstého a devatináctého, den sv. Havla.

27.

Kl. Plaský. — B. m. 1420, 2. května. — Č. 32.

My Dúč z Vařin, purkrabie na Nečtinách, Ondřej z Slatiny seděním ve Zviekovci a já Hrdoň z Dubňan seděním v Kaznějově vyznáváme oc, že slibujem — knězi opatovi i všemu jeho konventu kláštera Plaského těch devět vsí: Žiehel, Pohvizdy, Otlezly, Mladětice, Krašovice, Stražiště, Črněhař, Potvorovo, Hluboká i také rybník Ožfenský i s dvorem tudiež sstúpiti, tak jakož sme my od nich přijeli beze všie odpory, když nám naše pečeti otvadie, kdežkolivěk stojíme v rokojemství za kněze opata a za jeho konvent svrchupsaného kláštera, a to aby bylo bez našich škod, kteréž bychom vzali pro jich nevyvazenie. — Dán léta ot naroz. syna b. tisícího čtyřstého ve dvúdcátém létě, ve čtvrtek den sv. Zikmunda.

28.

Kl. Plaský. — B. m. 1420, 18. května. — Č. 33.

Já Jiřink z Čevic seděním v Krašovicích a já Jan syn jeho i naši budoucí vyznáváme oc, že dvě vsi: jedna Březie podle Črného a druhá Mrtník se všemi platy, se všemi užitky i s panstvím tak úplně, jako sme ot kněze opata a ot všeho konventa kláštera Plaského koupili, přijeli a drželi, — jim sstúpiti a vrátiti slibujem beze lsti, když mů pečť a mě z rukojemství, kdožkolivěk za ně stojím, bez mé škody vyvadie. Také já neb syn můj i budoucí naši všecky úroky, berně, súdné viny i všeliké poplatky, malé i veliké, což jest v těch dvou vsí svrchupsaných, slibujem vybierati a knězi opatu a jeho konventu do kláštera do Plas jim otčísti všecky a dáti. A oni mů pečť, kdežkolivěk v rukojemství za ně stojím, což na můj díel slušie, mají těmi penězi vyvaditi bez mé škody. Také já Jiřink neb můj syn nesměnil-li bychom naše vsi Koryt za tu věs za Březie, a kněz opat i konvent svrchupsaní tu věs Březie chtěli komu prodati, máme jim k tomu přivoliti a toho trhu slibujem jim nebrániti ani na tom překážeti. A dále umluvili sme: kdyžby se knězi opatu a konventu kupec nahodil na tu věs na Mrtník, buď to kúpeno na věčnosť neb do života, slibujem jim na tom trhu také nepřekážeti. A když prodadie, tehdy těmi penězi, kteréž vezmú za ty dvě vsi svrchupsané, mají mů pečť a mě z ruko-

jemstvie, kdežkolivěk za ně stojím, vyvaditi bez mých škod. A když jim napřed psaných dvů vsí stúpíme, tehdy jich list — máme a slibujem jim vrátiti a v jich ruce dáti pod dobrou a čistou věru i pode ctí. — Pečeti: slovut. panoší Jana z Rabštejna seděním v Loze a Jana Šilhana, bratra mého. — Dán léta od naroz. syna b. tisíc čtyři sta ve dvůdcátém létě, v sobotu po hodu Božieho vstúpenie.

29.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1420, 23. srpna. — Č. 34.

My Hynek, b. smilováním probošt, Zbraně převora, Jitka subpřevora, Kateřina klíčnice, Anna eircatrix, Margaretha cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského vyznáváme oc, že sme stúpili — naše vsi Šlovic i s lidmi té vsi i s úroky i s jinými puožitky i se všiem paustvím — kromě královy berně slovut. panošem Šúdovi a Lvíkovi bratří z Řenec na tom dluhu, jakož sme jim dlužni na jednom listu bez dvů kopů puoldruhého sta kop gr., a na druhém listu bez jedné třidcieti kop gr., a k tomu patnádcet kop bez dvůnádcti gr. úrokův zadržaných po těch penězích již menovaných, jenž sme jim zadržali do sv. Jiří nynie minulého. — A což by zdvihli a vzali buď to úrokův nebo jiných puožitkův na tom zbožie, to nám má sníti na těch hlavních listech toho dluhu i na úrocích po těch penězích, a quittance na to dobré dáti, že sme jim dali a splnili. — Pečeti: uroz. panoší Hynka z Chřiňova, Hanuše Pehma z Pernolce a Mikuláška z Chotěšovic. — Dán po b. nar. čtúce léto tisícieho čtrstého a dvacátého u vigilí sv. Bartoloměje ap. božieho.

K prosbě Petra probošta Chotěšovského potvrzuje Zikmund, král římský a uherský, český atd. král list tento. Dán v Prešpurce po b. nar. čtrnácte set léta potom ve třinádcetém*) létě, v tu neděli před sv. Valentinem, král. uherského oc. v XLIII^{em}, říms. ve XX^{em} a českého ve X^{em} létě.

30.

Kl. jeptišek v Č. Krumlově. — B. m. 1423, 16. října. — Č. 35.

My Anna abatyše a jiné všecky sestry zákona sv. Kláry konventu a kláštera Krumlovského vyznáváme oc, že — prodaly jsme lúku svú svobodnú, kterážto jsme za své vlastnie peníze koupili, ježtoť leží pode vsí řečenú Dobrkov, se vsí svobodú — opatrnému Martinovi z Kamenice, městěnnu Krumlovskému, i jeho budúcím všem — ku pravému dědictví za pětmezcieta kop gr. dob. stříeb. rázu praž., kteréž jsme od něho přijeli všecky úplně penězi hotovými. — Dán léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého třimezciemého, den sv. Havla.

*) Správně ve třidcátém.

31.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1426, 27. srpna. — Č. 36.

Já Bušek ze Křenic vyznávám oc, že jsú uroz. panoše Radslav z Kocova, Bohuše z Skočec a Mikulášek z Chotěšovic mezi mnú a knězem Hynkem proboštem a konventem kláštera Chotěšovského úmluvu konečnú učinili o ten dluh, totižto o dvě stě kop a o dvadceť kop gr. jistiny, jenž jsú mně kněz Hynek probošt a konvent dlužni. A toho list jich mám s jich pečetmi, ježto na tom hlavním listu za ně jsú tito rukojmie: Sezema z Kocova, Bohuše z Skočec, Vilém z Vrhavce a Petr z Kamenice. Po kterýchžto penězích mně úroky jsú zadrželi vydávati až do sie chvíle, tak že jsú toho předpsaní smlúvce mezi námi těch úrokův zadržaných i s jistinú svrchupsanú sečtli, žež mi kněz Hynek probošt i s jeho konventem mně Buškovi zuostali dlužni puolčtvrta sta kop gr.; jehož na těch všech penězích kněz Hynek probošt mně Buškovi dal dvě a třidceť kop gr., jakož toho má kvitancie svědčie, kterúž sem Bohuši z Skočec dal a u něho položil. A v těch předepsaných penězích kněz Hynek probošt i svým konventem úmluvú těch předepsaných smlúvci mně Buškovi častopsanému úroka svatomartinského na měšťanech v Dobřanech a v Robčicích také platu na těch lidech, kterýchž Mikuláš Hynkovic z Nového Plzně nebyl v držení, a k tomu rybníčka, kterýž tu ve vsi u dvora leží, postúpil, jakož toho jich list úmluvní mám. Kterýžto úrok v Dobřanech mám na sv. Martina, ježto od tohoto sv. Martina najprve příštího v roce přijde, počieti bráti, což se dostane, a v Robčicích ten úrok na těch lidech mně Buškovi knězem Hynkem proboštem a konventem předpsaným stúpeného, což se toho dostane, nyní na sv. Havla počna polovici a druhú polovici na sv. Jiříe potom příštím. A tak při těch časech já Bušek každého léta mám bráti bez kněze Hynkovy, konventa i jich budúcích beze všie přiekazy. Po kterýchžto hlavních penězích, totižto po dvú stú a po dvadceť kopách gr. mně Buškovi má pravý a spravedlivý úrok každého léta jíti. A ten úrok každého léta napřed mám vzieti, což se dostane, a ostatek na hlavních penězích, což každého léta z těch lidí úrokův vezmu, sečtúce to v hromadu, mám knězi Hynkovi proboštovi a konventu každé léto toho svú kvitancí dobrou a bezpečnú dáti, aby jim to sešlo na hlavních penězích i na úrocích po těch hlavních penězích, jakož list hlavní úmluvní svědčí. Také jestliže bych já Bušek od toho platu branie KMtí nebo jeho úředníky anebo kterúkoli mocí byl odtištěn a jich nebral, a kněze Hynka probošta a konvent tiem hlavním listem i rukojmie jich napomínal ku plnění nebo kto jiný ode mne tiem hlavním listem, tehdy ten list úmluvní, kterýž mám, knězi Hynkovi proboštovi i konventu sľibuji — napřed vrátiti, i také list měšťanóm z Dobřan, jakož jsú se mně kněze Hynkovým proboštovým kázáním zapsali na úrok Dobřanský, a lidi v Robčicích i s rybníčkem zase túž měřú stúpiti, jakož mně oni jsú stúpili. — Pečeti

kromě Buškovy ze Křenic: uroz. panoší Radslava z Kocova, Václava z Drahobuze seděním v Borovách a Hrzka z Nebielov. — Po b. naroz. l. tisícieho čtyřstého a šestmezciemého, ten úterý po sv. Bartoloměji.

32.

Kl. sv. Anny v Starém Městě Pražském. — B. m. 1426, 21. pros. — Č. 37.

Já Materna, syn Henzlův, v ta doby pergmistr vinic okolo Prahy, vyznávám oc, že s povolením držiteluov zbožie Radlického vydal jsem a vysadil — horu, jenž slove Vysoká, kteráž leží na zboží svrchupsaném Radlickém, — a ta jest prvá hora od Prahy do Radlic jdúce na pravé ruce, — v pravé právo viničné a dědičné, tak jakož jest díel jie osazeno proti slunci, a dále vše vuokol hory té na východ, na poledne i na západ slunce až zasě k osazenému, jakož jest již dvadceť strychův jmenováno i přijato, slovutnému muži Janovi Rozvodovi z Stakor, tak aby on Rozvoda svrchupsaný anebo ten, ktož by tento list s jeho dobrú vuolí jměl, ji dělal, osazoval a jie požíval a s ní učiniti mohl jakožto s svým vlastním zbožím, — kolikrátž toho potrebie bude, beze všie překážky všelikterakých lidí, a zvláště svrchupsaných držiteluov Radlických, kteříž nynie jsú anebo v budúcích časiach budú. A ta jistá vinice aby súdy i všelikterakými jinými věcmi jakožto jiné svobodné vinice k úřadu pergmajstrskému příležela a příslušela. Z kteréžto vinice tak, jakož jest řečeno vysázené, svrchupsaný Jan Rozvoda anebo ktož tento list mieti bude, mají dvě kopě gr. peněz dobrých stříb. rázu praž. platiti — po všecka jiná léta budúcie věčně hotovými penězi beze všeho prodlenie i vymlúvámie držitelóm Radlickým toho zbožie, kteříž nynie jsú anebo v časiach budúcích budú. — Také jest vymluveno, že svrchupsaný Rozvoda anebo ten, ktož by s jeho dobrú vuolí tento list měl, mají mieti k svrchupsané vinici svobodnú cestu, kdež se jim najpodobnějie zdáti bude na tom zboží Radlickém. A jestliže by se tu na té vinici chtěli stavěti její držitelové a tu bydleti anebo vinaře posaditi, na tom jim držiteli Radlickými nemá překáženo býti. — Dán léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého šestmezciemého, tu sobotu den sv. Tomáše, apošt. bož.

33.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1427, 24. července. — Č. 38.

Já Purkart z Újezda vyznávám oc: jakož jsem s duostoj. u Boze knězem Hynkem, proboštem z Chotěšovic, a s Janem mlazším z Úlic byl zašel o šacunk, jakož jest příměfie šacován, ježto jsem v tom díel měl, a k tomu o dva koně a pancieř, kterýž jsem u nich ztratil, i také o mé vězenie, jakož jsem v tom zajitie od předpsaného kněze Hynka probošta a od Jana Úličky, bratra jeho, byl jat, tu o ty o všecky věci předpsané konečně, nic po sobě nepoostavuje, urozenými a sta-

tečnými panem Vilémem z Nečtin seděním na Komberce a Dúčem z Vařin seděním v Úlicích jsem s častopsaným knězem Hynkem proboštem a Janem Úličkú, bratrem jeho, umluven, že ty všechny věci věčně mezi námi mají minúti, a já jim toho ničímž zlým ani jich služebniskóm i ktož jsú vedlé nich zašli i jich všem lidem na věky slibuji nezpomínati. — Pečeti předepsaných úmluvcí pana Viléma z Nečtin, Dúče z Vařin a Ivana [v listině Gwana] z Nečtin seděním na Bubně. — Dán po b. naroz. léta tisícíeho čtyřstého a sedmmezciatmého, ten čtvrtek u vigílii sv. Jakuba.

34.

Kl. Chotěšovský, — B. m. 1429, 21. listop. — Č. 39.

My kněz Petr, z bož mil. probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Margareta cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského vyznáváme oc, že vidúce snažnú a pilnú službu, i k tomu také znamenajíce mnohé a rozličné škody, které jsú vzali v naší službě jmáním, braním i zakládáním peněz prvím proboštom, slovutných našich věrných milých, Mikuláška a Habarta syna jeho z Chotěšovic, zastavili jsme — nápravu tu, na kteréž nyní sedie, i se vším jejie příslušenstvím. A k té nápravě ještě jim přidáváme nivu u vsi Chotěšovské u božiech muk mezi cestami jdúc a jedúc do Dobřan a do Plzně, kteráž přísluší k dvoru Sedleckému, a k tomu lesiek, ježto slove Hvozď, se dvěma lúčkoma pod Lelovem, ve čtyřidceti kopách gr. dobrých stříeb. praž. rázu. Kterúžto nápravu s příslušenstvím i s tú nivú přidanú i s leskem svrchupsaným nadepsaní Mikuláš a Habart, dědici i budoucí jich mají držeti a požívati bez našie i našich budoucích proboštův i bez našich úředníkův beze všie překazy i utištění všelikterakého, i ten lesiek mýtiti, požívati a k svému užitku přivesti, doněvadž jej držie, žádné služby nám a našemu klášteru z té nápravy nečiniec, doněvadž na té nápravě sedie, a doněvadž bychom našim věritelóm těch čtyřidceti kop gr. nedali a nesplnili. A kdyžby se nám jich služba nelsbila a chtěli to od nich zase vyplatiti, tehdy jim máme dáti napřed rok věděti, též i oni nám, kdyžby se jim nelsbilo tu zůstati, mají rok dáti napřed věděti, a v tom roce máme i slibujem — našim věritelóm těch čtyřidceti kop gr. dáti a hotovými penězi zaplatiti beze všeho dalšíeho prodlení. A kdyžbychom jim ty penieze úplně dali a hotovými penězi splnili, tehdy poberúc svrchnie své z té nápravy, mají se odtud bráti a nám té nápravy stúpiti, a tu zóstaviti, což jest přivrtáno a železným hřebem přibito. — Pečeti kromě proboštovy a konventa uroz. panoší Amchy z Veselé, Viléma staršíeho z Přiechvovic. — Dán léta od naroz. syna b. tisícíeho čtyřstého dvúdcátého devátého, ten pondělí před sv. Cecilíí.

35.

Kl. Plaský. — B. m. 1429, 22. pros. — Č. 40.

Já Něpr řečený Dúč z Vařin vyznávám oc, že ten jistý list, kterýžto jmáme od KMti od krále Zigmunda, uherského, českého oc. krále, já a Špalek z Slatiné a Hrdoň

z Dubian, ježto svědčí na osm set kop gr., na kněze opata Plaského kláštera i na to na všechno zboží téhož kláštera, že já svůj díl na tom listu propuštěm, a to svú dobrou vůlí. A za toť jsem nic nevzal. A dále k tomu výše jmenovanému listu nemám ižádného práva, aniž chci jmieti; nebť mi jest kněz opat a ten jeho konvent nadepsaný dost učinil za ten můj díl, což jsem na tom listu jměl. A také propuštěm les svůj, díl lesu Mladického a třetinu rybníka dílu svého v Sranského [sic]; Pečetí přivěsili též: uroz. panoši Harant a Otík synové moji odtavadž z Vařin. — Dán l. od naroz. syna b. tisícího čtyřstého a dvádcátého devátého léta, první čtvrtěk před Narozením syna b.

36.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1430, 8. led. — Č. 41.

My kněz Petr, z bož. mil. probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Margareta cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského, jistci dluhu vdolepsaného, vyznáváme oc, že jsme dlužni — a máme platiti dvadceť kop. gr. dobrých, stříb., praž. rázu knězi Matějovi převorovi a jeho konventu do Plzně do Črného kláštera k sv. Duchu řádu kazatelového i jich budoucím. A ty peníze máme jim dáti po smrti panie Káčě z Kladrub, sestři nebožce kněze Martinovy někdy řečeného Žídka, inhed první sv. Jiří nebo sv. Havel po její smrti najprv přístí. — Pečetí kromě proboštovy a konventu uroz. panoši Viléma staršího z Přiechovic a Viléma z Netonic. — L. od naroz. syna b. tisícího čtrstého a třicátého, tu neděli po Sviečkách.

37.

Kl. Chotěšovský. — V Prešpurce. 1430, 12. února. — Č. 42.

My Zigmund, z b. mil. římský král oc, vyznáváme oc: jakož jest nám poctivý kněz Petr, probošt Chotěšovský, i s svým konventem — prvního probošta kněze Hynka, dobré paměti svého náměstka, list úmluvní poslal, kterak na sobě i na svém konventu dluh zapisuje na té vsi na Šlovicích slovutným panoším Sudovi a Lvíkovi bratřím z Řenec do vydržení a vybrání toho dluhu, tak jakož ve jméno a slovo od slova ten list drží a zde psán stojí: My Hynek a t. d. [viz výpis č. 29.]. Kterýž kněz Petr probošt nynější i s svým konventem kláštera Chotěšovského svrchupsaným panoším Sudovi a Lvíkovi bratřím[m] z Řenec v túž úmluvu jest vstúpil a svolil, a na nás prosbu i s svým konventem jest vznesl, abychom na tu ves Šlovice své potvrzení dali svrchupsaným bratřím do vybrání a vydržení jich dluhu vedle toho listu úmluvního: a my k jeho prosbě — k tomu naši vůli dáváme i potvrzujem listu toho. — Dán v Prešpurce po b. nar. čtrnácte set let a potom ve třicátém létě, v tu neděli před sv. Valentinem, král. našich uherského oc. v XLIII, říms. ve XX

a českého v desátém létě. — Ad mandatum d. regis Caspar Slik. — Verso: Registrata, Marquardus Brisacher,

38.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1430, 27. března. — Č. 43.

Já Petřík z Osova seděním u Pernolci vyznávám oc, že jakož jsem jměl list v Tachově na osmdesát kop gr. dobrých stříb. peněz na kněze Hynka, dobré paměti na probošta kláštera Chotěšovského, i na vešken konvent, ten jest ztracen od nepřátel. Protož já svrchupsaný Petřík slibuji kněze Petra, probošta kláštera Chotěšovského, i vešken konvent zastúpiti a je z toho vysvoboditi bez jich škody, jestližeby je chtěl kto tiem listem upomínati; nebť já ten list hlavní mocí tohoto listu umóruji, že ižádné moci nejímá jmieti k upomínání. — Pečeti kromě vydavatelovy uroz. panoší Martina z Rozvadova, Racka z Výškova, Smila z Kocova a Jindřicha z Zahoran. — Dán léta od naroz. syna b. počítajíc tisícieho čtyřistého a třicátého léta, ten pondělí po Zvěstování matky božie.

39.

Kl. Plaský. — B. m. 1430, 27. září. — Č. 44.

Já Hynek Krušina z Švamberka známó činím oc, jakož jsem jměl dvuor poplužní a ves řečenú Šebikovo se vším, což k tomu příslušie, od dobré paměti kněze Gotfrida, opata kláštera Plaského, v penězích stúpeno, toho dvoru poplužnieho i vsi Šebikova i s tiem se vším, což k tomu příslušie, sstúpil jsem — ctihod. knězi Jiljiemu, z b. mil. opatu, i všemu konventu téhož kláštera Plaského svrchupsaného i jich budúcím, takže již nejímám ani chci jmieti ižádného práva k tomu dvoru poplužniemu i k té vsi Šebikovu ani k tomu, což k té vsi a k tomu dvoru poplužniemu příslušie, ani moji budúci. — Pečeti kromě Hynkovy Krušinovy též: uroz. pána, pana Jana strýce jeho z Švamberka a uroz. panoše Amchy z Veselé. — Léta po naroz. syna b. tisícieho čtyřstého a třicátého, tu středu před sv. Václavem českým dědicem.

40.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1431, 5. března. — Č. 45.

Já Jan z Hrádku z Sviňomazského vyznávám oc: tak jakož jsem měl ve dckách kostelnie Litické poddanie a Lísovo, kteréž jsem jměl od bratra svého dobré paměti od kněze Sulka, probošta Chotěšovského, i ot jeho konventa, kteréžto poddanie Litické a Lísovske dědiny jsú kúpeny za kláštera Chotěšovského [sic] peníze, a toho mně k věrné ruce svěřili a ve dsky zemské vložili. A když jest dobré paměti kněz Sulek, bratr můj, umřel, tehdy dobré paměti kněz Hynek, probošt Chotěšovský, když jest zvolen na jeho miesto byl, tehdy toho na mně požádal, ať bych to klášteru

Chotěšovskému zase vrátil. A tuť jsem s tím věrně učinil k jeho kázání, jeho bratřím, totižto Janovi staršímu a Janovi mladšímu bratřím z Úlic ve dsky zemské jsem vložil to kostelní svrchupsané poddání Litické a ty dědiny v Lísově, kteréžto k klášteru Chotěšovskému příslušejí. A také že svrchupsaní Jan starší a Jan mladší bratři z Úlic [vytrženo] učiniti tomu klášteru Chotěšovskému i tomu konventu, a když by na nich konvent kláštera Chotěšovského toho požádal, tehdy mají svrchupsaní Úličkové to svrchupsané poddání i s těmi dědinami zase beze všie odpo[rnosti ve dsky] zemské vložiti, komuž by kněz probošt nebo jeho konvent kázal. — Pečeti kromě vydavatelovy uroz. panoší Zdeňka z Drštky, purkrabie na Týně Horšovském, Racka z Jivjan, Buška ze Psevlk řečeného Dlesk, Viléma z Netonic a města Nového Plzně. — L. ot narození syna bož. tisícého čtyřistého třicátého a prvního léta, ten pondělí po přenesení sv. Václava, dědice českého.

41.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1431, 15. září. — Č. 46.

My kněz Petr, z b. mil. probošt toho času, Anna převora, Anna subpřevora, Margareta cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme oc, že jsme dlužni za najjasné knieže a krále, krále Zigmunda, římského oc. krále, za nás i za náš konvent pravého a jistého dluhu patnádcete set kop gr. dobrých stříbr. rázu starého praž. uroz. pánu, p. Vilémovi z Řizemberga odjinud z Švihova, v kterémžto dluhu nyní jmenovaném zapsali jsme i stúpili jsme jemu — zboží kláštera našeho svrchupsaného, zejména Litice ves všicku s platy, s poplatky, s kmety oc. s poplužími, s řekami, s mlýnem, s potoky, s řekú Lhotskú, jakož jest pod Lhotú, s lesy: Chlum řečený, les Němčí dól, chrastiny rybníka Lašitovského pod tú cestú podvoznú, jakož jezdíe přes hrázi rybníka řečeného Sulkov, a vo tom farárova nic nedotýkajíc ižádných věcí, s luhy, s horami i s doly, s rybníkem řečeným Lašitov, i s tím poplužím, ještě leží nad tím rybníkem, ještě slove Lašitov, i s tú se vši zvolí, se vším plným panstvím oc. — A k tomu zboží Litickému — zapisujem — zboží kláštera našeho svrchupsaného, zejména šest lánův ve Vstiši ve vsi, na těchto dvořích i lidech tuto jmenovaných: na Janovi Štěpánovic s puol třetím lánem, na Heřmanovi puoldruhého lánu, Jana Nováka se dvěma lánoma i s těmi se všemi platy i s poplatky oc, plným panstvím, — kteréžto svrchupsané zboží jmá nadepsaný pan Vilém držeti, tím vlásti oc, doňavadž bychom svrchupsaných peněz, totižto patnádcete set kop gr. dobr. stříbr. rázu svrchupsaného nedali a nesplnili a úplně nezaplatili věřiteli našemu nadepsanému oc. — Pakli bychom — toho všeho nezdrželi, — tehda — dáváme — plnú moc i právo, — aby toho ke všemu našemu zboží movitému i k nemovitému — věřící náš častojmenovaný hleděl a k našim lidem uročním, a naše lidi i našich budúcich bude jmieti plné právo tímto listem stavovati, jim zajímati i bráti po městech

králových, panských i duchovních v České zemi, i vezde jinde; a to což staví neb vezme svrchupsaný náš věřící, to nám jmá sraziti na svých škodách; a tak dlúho má stavovati, zajímati a bráti, — doněvadž bychom my — toho všeho neučinili, což jest svrchu psáno. A ktožkolivěk tento list bude jmieti s našeho věřícího dobrú volí oc. — Pečeti kromě proboštovy a konventu kláštera Chotěšovského uroz. panoší Zdeňka z Dršky, purkrabie na Týně Horšovském, Habarta z Hrádku seděním na Lopatě, Lvíka z Jivjan odjinud z Rovného, Amchy z Vesělé, Hrdoně z Dubjan a města Nového Plzně. — Léta od naroz. syna b. tisícého čtrstého třidecátého a prvného, tu sobotu před sv. Lidimilú, dědičnú českú [sic].

42.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1431, 9. list. — Č. 47.

My kněz Petr, z b. m. toho času probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Margareta cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme oc, že sme dlužni za najjasné kniežě a krále, k. Zigmunda římského oc krále, — pravého a jistého dluhu sto kop gr. dob. strieb. rázu starého praž. a měny české na tom listu, kterýžt jest pan Jan Hanovec dobré paměti prodal uroz. Zdeňkovi z Dršky, purkrabí na Týně Horšovském, za tisíc kop gr.; v kterémžto dluhu nyní jmenovaném zapsali jsme i stúpili jsme — zbožie kláštera našeho svrchupsaného, zejména Sekyřany Hořejšie, ves všicku s platy, s poplaty, s kmety oc, a v tom farářova nic nedotýkajíc — uroz. panošiem Oldřichovi z Lužan řečenému Špicě, a Janovi ze Žďára, bratru jeho, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrú volí. Kteréžto zbožie svrchupsané mají věřící naši nadepsaní tiem vlásti i jeho požívati, jakž se jim bude zdáti, jakožto svého vlastního dědictvie bez přiekazy naše a práva duchovního a světského dotud, doňavadž bychom svrchupsaných peněz, totižto sto kop gr. nedali a úplně nezaplatili věřícím našim nadepsaným. — Pečeti kromě Petrovy probošta a konventu uroz. pánov a panoší Zdeňka z Dršky, purkrabie na Týně Horšovském, času toho poručníka od KMti našemu klášteru Chotěšovskému vydaného poručeného, pána p. Hynka z Švamberga, Lvíka ze Jivjan, purgrabie na Přimdě, Jindřicha ze Sedlcě řečeného Švaída, purkrabie na Radyni, a města Nového Plzně. — Léta od naroz. syna b. tisícého čtrstého třidecátého prvného, ten pátek před sv. Martinem.

43.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1432, 3. května. — Č. 48.

My Jan ze Žďára a Oldřich z Lužan bratré a Olbram a Jindřich bratré z Kamenice vyznáváme oc, že jakož sú ctihodní kněz Petr, z buožé mil. probošt Chotě-

šovský, i vešken konbent kláštera Chotěšovského vyplatili list od uroz. Zdeňka z Drátky, purkrabie na Týně Horšovském, na pět set kop gr., kterýžto list jměl svrchupsaný Zdeněk z Drátky za službu od KMtí na Stankovy, na Hucov a na Túškovo, a ten list svrchupsaný kněz Petr probošt Chotěšovský i vešken konbent kláštera Chotěšovského jmají v své moci. A jestližeby nám toho listu potřebie bylo k uokázání, a nás proto co potkalo, anebo ty, kteřížby listy naše jměli s naší dobrou vůlí na svrchupsaného kněze Petra probošta a na vešken konbent kláštera Chotěšovského, (neb my Jan ze Žďára a Oldřich z Lužan bratří jmáme na ně list na čtyři sta kop gr. na Stankovy, a my Olbram a Jindřich bratří z Kamenice na Hucovy list na sto kop gr. a na čtyřidceti kop gr.,) když ten list okážem k své spravedlnosti, tehdy my svrchupsaní i ti, kteříž by ty listy naše jměli s naší dobrou vůlí, a ten list nám k uokázání a k vobraně vydán byl, jmáme a slibujeme již psaným knězi Petrovi proboštu i konbentu kláštera Chotěšovského ten list zase v jich moc zase položití bez jich škody. — Pečeti kromě vydavatelů listu toho uroz. panoší Zdeňka z Drátky, ten čas purkrabie na Týně Horšovském, Ctibora z Wolštýna seděním v Hostůni, Bohuše z Tasnovic. — Léta po naroz. syna b. tisícého čtyřistého a třicátého druhého, tu sobotu den sv. Kříže nalezení.

44.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1432, 3. května. — Č. 49.

My kněz Petr, z b. mil. probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Margareta cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme oc, že jsme dlužni za najjasnější knieže a krále, k. Sigmunda, římského oc. krále, — pravého a jistého dluhu puol páta sta kop gr. dobrých, stříeb., rázu starého praž. a měny české, na těch listech, kteréžto jest KMt zapsal uroz. panošiem Zdenkovi z Drátky řečenému Kolvín a Zdenkovi z Drátky, purkrabí na Týně Horšovském, strýci jeho, v jich službách, jménem ves Túškov Hartmanův, kterýžto list jeden svědčí na dvě stě kop grošův a druhý list svědčí na pět set kop grošův, to jest na Staňkovy a na Túškov Hartmanův, a na těch listech, kterýžto svědčí na Domažlice. Summy určené jest půl páta sta kop gr. tu v Túškově, jmenovitě na dvůdcát láních; v kterémžto dluhu nyní jmenovaném zapsali jsme i stúpili sme — zbožie kláštera našeho svrchupsaného, zejména dvadceť lánův ve vsi naší jménem v Túškově Hartmanově na těchto lidech nyní jmenovaných, to jest: na Bláhovi jeden lán a třetinu lánů, na Karhanovi jeden lán, na Mašovci jeden lán, na Matějovi Kručovci jeden lán, na Ročněti puoldruhého lánů, na Jiechovi jeden lán, na Vanškovi puoldruhého lánů, na Královi puol lánů, na Matějovi puol lánů, na Petrovi Volejíkovi jeden lán, na Ženíškovi jeden lán, na Bohuši jeden lán, na Vávrovi puoldruhého lánů, a k tomu pustá dva lánů, na kterýchžto [sic] sú seděli dva kmeti, na Janovi na Kleči jeden lán a Kub-

covic jeden lán a třetinu, na Martasovi jeden lán, a Laška puol druhého lánu s platy, poplatky oc, uroz. panoši Zdeňkovi z Drátky řečenému Kolvín, a paní Margretě z Frumstajna, manželce jeho, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí. Kterézto zboží svrchupsané jmají věřící naši nadepsaní tiem vlásti a jeho požívati, jakž se jim bude zdáti, — doněvadž bychom svrchupsaných peněz, totižto puolpáta sta kop gr. nedali a úplně nezaplatili věřícím našim nadepsaným. — Pečeti kromě probošty a konventské uroz. Zdeňka z Drátky, purkrabí na Týně Horšovském, toho času poručníka od KMti našemu klášteru Chotěšovskému poručenného, a pana Jaroslava z Žerotína, Racka z Jivjan, Ctibora z Wolštýna seděním v Hostůni, a města Týna Horšovského. — Léta po naroz. syna b. počítajíc tisícíeho čtyřstého třicátého druhého, tu sobotu po sv. Jakuba, Filipa, apošt. bož.

45.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1432, 21. května. — Č. 50.

Já Dorothea z Malešic vyznávám oc, že jsem zdvihla a vzela sto kop gr. a čtyřidceti kop gr. a šest kop grošův peněz dobrých, střeb. rázu starého praž., od nábož. a ctihod. kněze Hynka, z b. mil. probošta kláštera Chotěšovského, a od Zbráně převory a Jitky subpřevory a Kateřiny klíčnice, Anny circatrice, Margrety řečené cantrix i ode všeho konbenta kláštera Chotěšovského jistcův, a od rukojmí jich Jana z Hrádku, Petra z Řenec, Petra z Kamenice, toho času vladaře kláštera Chotěšovského, na tom listu, ježto svědčil mně na svrchupsané peníze, i tomu každému, ktož by ten list hlavní jměl s mů dobrou volí. A proto já svrchupsaná Dorothea z Malešic již psané jistce — kvituji, a umořuji ten list hlavní. — Pečeti kromě Dorotiny z Malešic uroz. Zdeňka Kolvína z Drátky, Bohuše z Tasnovic, Racka z Jivjan Jana staršího a Jana mlazšího bratří z Úlic, Štěpánka z Hrádku. — Léta po naroz. syna b. pořád čtúc tisícíeho čtyřistého a třicátého druhého, tu středu před sv. Urbanem.

46.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1432, 18. srpna. — Č. 51.

My kněz Petr, z bož. mil. toho času probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Margaretha cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského, — jistci a praví prodavači trhu vdolepsaného, vyznáváme oc, že — prodali jsme, — jedenmezciatma kop gr. a šestnádcete gr. platu ročního a věčného na našich lidech ve vsi naší jménem v Hrobčicích, kteréž jsme byli v držení, s dědinami oranými i neoranými, s lukami, s robotami, s pastvami, s uobcemi a s jedniem poplužím, s rybníčkem a s šesti lány lesu u Malinci, i s hory i s doly i se vším příslušenstvím, i s plným panstvím — uroz. panoši Amchovi z Veselé, paní Elšcě, manželce jeho, a Habartovi, synu jeho,

i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou vůlí, avšak s takovou vůlí, ktož by list náš jměl otevřený na svědomie pod našimi pečeti, tehdyť jma vůli k tomuto listu, za tři sta kop gr. a šestmezcieta kop gr. a za dvadcieti gr. peněz dob. stříb. rázu starého praž., kteréžto peníze svrchupsané od nich jsme vzeli a přijeli úplně. — A my svrchupsaní kněz Petr probošt i vešken konvent kláštera Chotěšovského, jistci, zprávcé i rukojmie, zapisujem ves naši jménem Šlovicé místo zprávcí a rukojmie vedle sebe, jestliže bychme my svrchupsaní probošt i vešken konvent toho nemohli zpravit, ale jmají se věřící naši v tu ves jménem Šlovicé uvázati. — Pečeti kromě Petra probošta a konventu: uroz. panův a panoší pana Viléma z Dúpova, Lvíka z Jivjan odjinud z Rovného, Hrdoně z Dubňan, Jana Olkmara řečeného Had z Paběnic, Viléma z Netonic. — Dán a psán od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého třicátého druhého, ten pondělí před sv. Bartolomějem, ap. bož.

47.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1433, 16. června. — Č. 52.

My kněz Petr, z b. mil. probošt, Anna přévora, Anna subpřévora, Margareta cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského oc, vyznáváme, — že jsme dlužni — třidceti kop gr. peněz dobrých stříb. rázu starého praž. slovutným panošem Benešovi Robotkovi z Úhrec a Janovi, synu jeho, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou vůlí; kteréžto peníze již psané jmáme dáti a slibujem splniti našim věřícím nadepsaným, — a to rozdielně jmáme platiti dvě neděli po sv. Jiří po dání listu tohoto nejprv příštího pět kop gr. a potom ihned dvě neděli po sv. Havle druhých pět kop gr., a tak na každý rok jmáme platiti a plniti po pěti kopách gr. až do splnění peněz svrchupsaných. — Pečeti kromě Petrovy a konventu uroz. panoší Jindřicha z Sedlce řečeného Švajda, Viléma z Netunic. — Léta po naroz. syna b. počítajíc tisícého čtyřistého třicátého třetího, ten úterý po sv. Vítu, muč. bož.

48.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1434, 25. ledna. — Č. 53.

Já Ondrášek z Lužan vyznávám oc, že jsem zastavil — luku svou s jejím požitkem, kterážto luka leží podle studénky ménem Žolevy s strany druhé té studénky, opatrnému muži Jakubovi, měštěninu v Stříbře, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jeho dobrou vůlí, bez odpory v pěti kopách gr. dobrých stříb. rázu praž.; kteréžto peníze vzal jsem úplně od Jakuba svrchupsaného takú úmluvú, aby Jakub dřívepsaný lúky napředpsané tak dlouho požíval bez mé i beze všech přátel mých odpory, dokudž bych já anebo moji budoucí svrchupsaných pět kop gr. napředpsanému Jakubovi úplně a docela nezaplatili. — Pečeti kromě vydavatelovy listu uroz.

pana Jana Klenovce z Klenovic, tehdy hajtmána na Striebre. — Léta b. tisícieho čtyřstého třicátého čtvrtého, na den sv. Pavla na vieru vobrácení.

49.

Kl. sv. Jiří na Hradě Pražském. — V Praze. 1435, 29. září. — Č. 54.

Já Vaněk Drnovský z Brloha vyznávám oc, že jakož mám dvůr i s poplužím v Zázeslicích, jakož tento list svědčí, paní Skonce z Pobratce, manželce své, ten dvůr s poplužím věnoval sem a věno sem jí tu ukázal — a pravým obyčejem a řádem vedle práva zemského, a ji jsem toho listu svého zmocnil, i toho zboží svrchuměnovaného postúpil sem jí vedle toho mimo všechny děti své v témž právě, jakož jsem sám měl, držal a jakož mně též list svědčí, aby ona manželka má po mé smrti toho zboží mocna byla držeti, požívati anebo zastaviti v též summě peněz věna svého, jakož i já sám, dokudžby napředmenovaný padesáte kop gr. věna jejího jí manželce mé nedali a od nie nevyplatili bez všie příkázky přátel mých a dlužníkův mých. — Pečeti kromě Vaňkovy slovut. panoší Kunata [z] Sulevic seděním [v] Solanech, Smila [z] Sulevic seděním [v] Solanech. — Léta po naroz. Ihezu Krista pána našeho po tisíci po třech [sic] stech třicátého pátého léta v Praze, ten čtvrtek na sv. Michala, archanděla svatého.

50.

Kl. Slovanský v Nov. Městě Pražském. — V Praze. 1436, 23. října. — Č. 55. (Vidimus z r. 1446.)

My Sigmund, z bož. mil. římský císař oc, vyznáváme, — že patříce na tu službu a ustavičnost, kterážto nám jest slovut. Vaněk Zelený z Rakových — ta léta snažně slúžil i potom slúžiti muože, chcece jemu také proti tomu naši milost a vděčnost okázati, — zastavili jsme jemu vsi kláštera Svatotomského jménem Lužice, pluh role tudiež a čtyři kopy platu v Kozolupiech téhož kláštera, Chanicě, ves Vsech svatých na Hradě Pražském, a Jeneč, ves kláštera Slovanského, s úroky, požitky i se vším, což k tomu příslušie, ve třech stech kopách gr. praž. stříb. a dob., z nichžto dvě stě kop jest zápisuov dřevních, kteréž od nás měl jest, a sto kop za službu i za škody do sie chvíle učené. A k tomu má i dlužen bude k Karelštejnu, hradu našemu, se dvěma koňoma a s pacholkem ústavně slúžiti od sv. Havla nynie minulého za plná tři léta pořád čtúce. A to tak, aby jmenovaný Vaněk ty vsi s jich příslušnostmi, jakož svrchu se píše, v těch třech stech kopách držal a jich požíval. — Také toto jest přimieněno, že týž Vaněk nemá těch lidí mimo spravedlivé požitky obtěžovati k toho zboží pohoršení obyčejem žádným. — Dán u Praze l. od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého třicátého šestého, ten úterý po hodu Jedenácti tisícov sv. děvic, let království našich uherského oc. v padesátém, římského v XXVII, českého v XVII, a císařství ve čtvrtém létě.

51.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1437, 4. července. — Č. 56.

My Zdeněk z Drštky, purkrabie ten čas na Týně Horšovském, Zdeněk Kolvín z Romšperga, Margreta z Frunštýna, manželka páně Zdenkova Kolvínova z Romšperga, vyznáváme oc, že jsme dali — své listy, kteréž jmáme zapsány od ctihod. kněze, k. Petra probošta a konbenta kláštera Chotěšovského na Túškov Hartmanův na dvadeceti láních a kmetiech a dvořích k těm lánóm příslušejícím [sic], i s příslušenstvím oc, kterýžto list svědčí na puolpáta sta kop gr., a k tomu list potvrzenie na ty lidi v Túškově Hartmanově cesařovu Mťi daný pod jeho majestátem, a také list na správu na ty lidi v Dolejšiem Metelště a u Věvrově, kteréž jest Aleš z Kocova seděním u Miřkově držel, ježto jest nadepsaný Aleš z Kocova jistcem na tom listu hlavniem a rukojmie jeho s ním a zaň Kunrát Borník z Štítař, Mikuláš z Chuděnic, Jan Shýbal z Modřejovic, s plným příslušenstvím i s panstvím, jakož v sobě list hlavní plnějie a šfějie svědčí, uroz. Ctiborovi z Wolštýna seděním v Hostůni a jeho dětem a budúcím, i tomu každému, ktož by ty listy hlavnie jměl s jeho dobrú vuolí, takově, že my nadepsaní Zdeněk z Drštky, Zdeněk Kolvín z Romšperga převedli jsme věno panie Margrety z Frunštýna s její dobrú vuolí na hrad Herštýn Starý i s jeho příslušenstvím, jakož k tomu hradu přidáno, jakož toho dále listy jmáme. A já nadepsaná Margreta z Frunštýna dobrovolně jsem svolila svého věna převedenie na hrad Herštýn Starý beze vsie zlé lsti, že to všechno právo dáváme nadepsanému Ctiborovi z Wolštýna a jeho dětem i budúcím, i tomu každému, ktož by ty listy hlavnie naše jměl s jeho dobrú vuolí, že muož prodati, dáti, zastaviti a učiniti, jakž by se jim líbilo. — Pečeť kromě vydavatelův listu uroz. pána, pana Hynka Krušiny z Švamberg, Burjana z Gutštýna seděním na Rabštýně, Dětricha z Frunštýna, Racka z Janovic seděním na Rismberce, Jana Muchka z Bukova, a měst Nového Plzně a Týna Horšovského. — Léta po naroz. syna b. pořád čtúc tisícého čtyristého a třidecátého sedmého, ten čtvrtek den sv. Prokopa, dědice naše České země.

52.

Kl. sv. Anny v Starém Městě Pražském. — B. m. 1438, 4. července. — Č. 57.

Já Zbyněk z Hazemburka, hauptman toho času kraje Litoměřického, vyznávám oc, že o vsecky války i o vsecka zástie, kteráž sú kolivěk a kterakkolivěk pro obleženie a dobývání hradu Kalichu mezi mnú a podle mne všemi pomocníky mými, což se kraje Litoměřického dotýče, i všech našich služebníkuv a poddanných do sie chvíle vznikla a povstala, nic po sobě nepozuostavuje, s strany jedné, a mezi uroz. panem Henskem z Waldštejna seděním na Vranově a jeho pomocníkem, slovat. Janem z Bezdědic seděním na Kokoříně, i všemi jich pomocníky, služebníky a pod-

danými, což se svrchupsaného záštíe a pře dotýče, s strany druhé, přišel sem a mocí tohoto listu a zápisu mocně, úplně a vše věci přicháziem na uroz. a stat. pány, p. Oldřicha z Rozemberka, p. Haška z Waldštejna, p. Jana z Švihova seděním na Rabí, p. Janka Svídnického z Chotěmic a p. Jana z Smřic jakožto na mocné ubrmany a přátelské úmluvce; a slibuji tímto listem — již jmenovaných ubrmanův ve všem poslušen býti, což nám oběma stranoma všichni z jednostajné výpovědi anebo větší strana z nich najdu a rozkáží, i také všicku jich výpověď zdržeti, splniti a v celosti zachovati bez všelikterakého přerušení, a to pod základem napřed cti a viery ztracení, a k tomu pod základem peněžitým tisíce kop gr. dobrých stříb. rázu praž. propadení na jich jednostajné ubrmanské seznání aneb větší strany jich. A jestliže bych v čem a na čem jich vyrčení ubrmanského nezdržal a nezachoval, jehož pane Bože ostříez, a svrchupsaní ubrmané všichni neb větší strana z nich jednostajně to na mě seznali, tehdy se znám, že sem čest a vieru ztratil, a k tomu základ svrchupsaný peněžitý k již jmenovanému panu Heníkovi jakožto k straně držící propadl. A my Otta z Bergova seděním na Troskách, Hynek Krušina z Lichtmburka seděním na Kumburce, Jan z Jenštejna seděním na Skále, Jindřich z Stráže, Mikuláš Sokol z Lamberka seděním na Wartmberce, Albrecht z Kolovrat seděním na Bezděkově a Albrecht z Běšovic, rukojmie a spoluslibce za svrchujmenovaného pana Zbyňka, s ním a zaň slubující slubujem — společní rukú a nerozdielnú, — že svrchupsaných pánův ubrmanův úplně i vše věci poslušen bude, cožkolivěk oni a kterakkolivěk všichni z jednostajné výpovědi anebo větší strana z nich v té při a v tom záští, jakož s uroz. p. Heníkem z Waldštejna a s jeho pomocníky, služebníky a poddanými činiti má, naleznú, výpovědie a rozkáží, a že to všecko zdrží, splní a v celosti zachová beze všeho přerušení pod základem svrchupsaným peněžitým. Pakliby jich nálezu a výpovědi v čem a na čem poslušen nebyl anebo nezdržal, a oni to naň ubrmané svrchupsaní jednostajně neb větší strana z nich seznali, tehdy my rukojmie svrchupsaní ztratili sme a propadli tisíc kop gr. základu spravedlivého k straně držící a poslušné; kterýžto základ peněžitý tak propadený máme a slubujem všichni společní rukú a nerozdielnú plniti a zaplatiti penězi hotovými straně držící v jednom měsíci pořád zběhlém, ote dne jich seznání počítajíc, beze všeho prodlení dalšího a vymlouvání všelikterakého. Pakli bychom toho neučinili, tehdy oc. Ležení v Praze, Jičíně nebo v Turnově. — Léta od naroz. syna b. tisícíeho čtyřstého třicátého osmého, v pátek den sv. Prokopa.

53.

Kl. Chotěšovský. B. m. 1438, 10. listop. — Č. 58.

Já Sezema z Lomi seděním v Svinné, jistec trhu vdolepsaného, vyznávám oc, že jsem prodal — s povolením mé nevěsty a bratranic mých vdolepsaných tu nápravu

v Tůškově s dědinami oranými i s neoranými, i s tím se vším příslušenstvím, což k té nápravě přísluší, kteráž náprava i s příslušenstvím svým přísluší klásteru Chotěšovskému, a tu jsme nápravu prodali za třidceti kop gr. peněz dobrých stříb. rázu starého praž. uroz. panoši Habartovi z Nahosic a paní Katruši z Otova, manželce jeho, a jich dětem i budoucím. — A my nadepsaní Sezema z Lomi a my Hedvika z Mělnic a Katruše, Margreta, Duora, Elška sestry z Tůškova slibujeme nadepsaným našim věřicím — na té nápravě nepřekážeti. — A tu nápravu svrchupsanú prodavše vzdali jsme před ctihod. knězem, knězem Václavem, toho času proboštem kláštera Chotěšovského, — našim věřicím. — Pečeti kromě vydavatelů též uroz. a stateč. rytíře pana Zdeňka Kolvína z Romšpergu seděním na Týně Horšovském, Bohuslava z Chlumu, Pavlíka z Hradiště seděním v Horšově, Svatobora z Příkříce seděním z Chocomysli, Jindřicha Kytlice z Zahoran, vladaře Chotěšovského, Viléma z Přiechovic, Oldřicha z Přievětic seděním v Horšově. — Léta po naroz. syna b. tisícého čtyřistého a třidcátého osmého, ten pondělí před sv. Martinem, biskupa buož. a slavného.

54.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1439, 7. června. — Č. 59.

My kněz Václav, b. smil. probošt, Vračka převora, Anna subpřevora i vešken konvent kláštera Chotěšovského vyznáváme oc, že uznamenavše velikú záhubu a k tomu pilnú potřebu kláštera našeho Chotěšovského, — i zastavili jsme — pól druhé kopy gr. platu na mlýně v Stankovách, a to v jedenácti kopách gr. peněz dobrých stříb. rázu praž. uroz. panoši Oldřichovi z Lužan, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jeho dobrou volí. A ti jistí peníze jsou nám ot něho dáni a hotovými penězi úplně zaplacení. A to takovúto úmluvú, že my nadepsaní kněz Václav probošt i vešken konvent kláštera Chotěšovského i naši budoucí nemůžem ani budem moci ten plat nadepsaný toho mlýna v Stankovech jinak vyplatiti v těch jedenácti kopách gr., leč bychom ot uroz. panoše Oldřicha z Lužan nebo ot toho každého, ktož by tento list jměl s jeho dobrou volí, i ten zápis, kterýž jmá na Stankovy na to zboží, od nich vyplatili. Tehdy muožem také vedle toho zapsanie ten mlýn s tím platem vyplatiti v jedenácti kopách gr. svrchupsaných a nic jinak, tak aby jedno s druhým bylo vyplaceno. — Pečeti kromě proboštovy a konventu uroz. a stateč. rytíře pana Zdeňka Kolvína z Romšperga seděním na Týně Horšovském, Jana z Říčan řečeného Cehnice, Viléma z Přehovic, Bohuše z Uotěšic seděním na Skočicích, Lvíka z Řenec, Jindřicha [z] Zahoran, vladaře tu chvilí zboží Chotěšovského, a městečka Dobřan. — L. ot naroz. syna b. tisícého čtyřstého třidcátého devátého, tu neděli po Božiem Těle.

55.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1440, 19. listop. — Č. 60.

Já Bárta mlynář a Václav, bratříe a synové nebožčě Mykulášovi mlynářě, kterýž jest někdy obydlím seděl v novém mlýně pod lesem Jirným kláštera Kladrubského, vyznáváme oc, že majícě při, bohdá spravedlivú, po otci svém k tomu mlýnu, kterýž leží pod klášterem Chotěšovským, v němž sedí Voldřich mlynář, řečený Koza, i žádali jsme od téhož Voldřicha mlynářě, aby s námi se umluvil a nás odbyl v té při, kteráž máme k tomu mlýnu; ale on jest toho netbal učiniti. Ale my nechtiecě nápadu svého po otci svém po sobě poostaviti, i stavili sme svrchupsaného Voldřicha mlynářě u městě v Striebrě rychtářovým právem, a chtiecě s ním o tu při v témž městě vedlé práva konec vzieti. Ale ctihodný kněz Václav, probošt kláštera Chotěšovského, nechťe našemu většímu záští a škodám, i ráčil tu při svého mlynářě Voldřicha proti nám na se tu při přijeti, a také aby jeho mlýn a jeho konventa [sic] neměl na sobě izádných závad, i podal se s námi k témuž právu na úmluvu té přě. I prosili sme s uobú stranú pánův konšeluov Striebrských, aby ráčili nás v té při slyšeti, a uslyšiece, vedle spravedlivosti každé strany rozdělití a smieriti. A páni konšelé uslyšěvše nás v té prosbě, i kázali nám přěd sebu na rathause býti, i vyslyšěvše naše přě mezi námi, chtiecě oběma stranama dosti učiniti, i podali nám toho, abychom, nechajícě dalších súdův a nákladuov, i volili mezi sebu čtyři smlúvcě a ubrmany, aby nás o tu při rozdělili. A my uposlúchavšě panské rady, i volili sme sobě múdré a poctivé mužě z též rady. Najprvé knězie milosť volil sobě Jana řečeného Spěchal, toho času purgmistra, a Vaňka Dobřanského konšely; a my z druhé strany volili sme Havla řečeného Dlúhý a Jakuba Těžkého také konšely. A volivše je i prosili sme jich, aby se ráčili mezi námi v tu při uvázati a nás v té při smlúviti a rozdělití. A oni vzevše to mezi se, i kázali nám přě přěd sebu vylíciti; a vyslyšěvše nás v našich přěch i tázali nás, chemeli konečně na nich přěstati, abychom zaručili pod pěti kopami a pod tú při. A my zaručivše obě straně, i prosili sme od nich výpovědi, a oni tak vypověděli, aby kněz probošt nám dal za při toho mlýna a za náklady tři kopy gr. I svolili sme k tomu obě straně, a kněz probošt nám ihned tu ty tři kopy zaručil, a my sme slúbili, — že chcem tu smlúvu pevně na věky zdržeti a nikdy tú při proti tomu mlýnu nejíti a jie nezdvihati. — Léta po naroz. syna b. našeho milého pána Jesu Krista, tisícieho čtyřstého a čtyřicátého, tu sobotu na sv. Alžbētu. Tito konšelé Kladrubský byli sú při této smlúvě zejména: Viech, Jíra a Prokop řečený Vozka.

56.

Kl. sv. Jiří na Hradě Pražském. — B. m. 1441, 20. října. — Č. 61.

Já Anna, vdova po nebožci Vaňkovi Pivovi ze Zhoře, vyznávám oc: tak jakož

mi jest nalezeno podle výpovědi ubrmanské v knihách Starého Města Pražského zapsané, abych panně Elšce abbatyši i jiným pannám a jeptiškám kláštera sv. Jírie na Hradě Pražském postúpila tvrze Břežan řečené i s rybníky konečně ve dvou nedělích po sv. Jiří nyní nejprve příštíem, a to abych učinila beze lsti: že já napředpsaná Anna vdova slibuji to učiniti a jim pannám a jeptiškám svrchupsaným té tvrze Břežan i s rybníky s vylovenými na ten čas, jakož svrchu psáno stojí, postúpiti beze lsti, tak jakož výpověď ubrmanská svědčí pod ležením dolepaným. A my Janek Puškařík z Krajnic, Antoniš od Oslův a Beneš Cukmanský, měšťané Starého a Nového Měst Pražských, rukojmie za svrchupsanú paní Annu vdovu, s ní a za ní slibujem — všichni společně rukú a nerozdielnú, že té tvrze svrchupsané Břežan i s rybníky podle výpovědi ubrmanské nahoře psaným pannám a jeptiškám na ten čas, jakož se napřed jmenuje, postúpí beze lsti. Pakliby toho neučinila oc. Ležení v Praze. — Léta ot naroz. syna b. tisícieho čtyřstého čtyřicátého prvního, ten pátek po sv. Havle.

57.

Kl. jeptišek v Č. Krumlově. — B. m. 1445, 22. února. — Č. 62 a 63.

Já Vaněk z Keblan, syn Šerého z Besebnic, jistec vyznávám oc, že jsem — prodal — nivu neboli úlehli, kteráž příleží k dědinám Movřickým se vším její příslušenstvím — ku pravému panství dědičně — robotnému muži Machovi z Movřic i také všie obci Movřické i budoucím jich za sto gr. peněz stříb. rázu praž. a měny české, kteréžto již peníze přijal jsem od nich z plna všeckny hotové za tu úlehli. — A my Jan slovutný Drochovec z Nového Hradu a Petr Mičák [z] Zálužie, rukojmie jeho, s ním a zaň i zprávce té nivy svrchupsané slibujem rukú nerozdielnú — [ji] vyčistiti, vysvoboditi před vény, před zápisy všelikterakými. — Ležení ve Svinech. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého čtyřicátého pátého, ten pondělí Na stolici posazení sv. Petra.

58.

Kl. Slovanský v Nov. Městě Pražském. — B. m. 1445, 8. května. — Č. 64.

Já Markvart z Martinic vyznávám oc, že jakož mám v zástavě v Jenči Velikém patnácte kop platu a úroka ročního v osmdesáti kopách gr. od Vaňka Zeleného z Rakových listem s jeho a jiných dobrých lidí na svědomie pečeti zapsáno, na kterýžto plat i majestát cesařnov, kterýž na to měl, mně dal jest; i pro svou pilnou potřebu, nemoha déle bez peněz býti, smluvil sem se s poctivú kněží opatem a konventem kláštera Slovanského v Novém Městě Pražském, jimžto ten plat dědicky přísluší z staradávna, tak že jsú mi oni dosti učinili za právo mé peníze hotovými. Protož jim toho platu s lidmi i se vším právem tiem, kteréž mně list

Vaňka Zeleného svědčí, i s majestátem již dotčeným tak vcěle, jakož sám od něho mám, postúpil sem a dal — v též právo a v túž výplatu, jakož já sám měl sem od Vaňka svrchupsaného. — Pečeti kromě vydavatelovy uroz. a slovut. pana Janka z Kralovic, purkrabie hradu Pražského, pana Hynka Škody z Waldeka, p. Sigmunda Bolochovence z Pušperka, Lvíka z Slavic, Racka z Kojšic a Mikuláše z Tuhance. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřistého čtyřicátého pátého, tu sobotu po Božiem na nebe vstúpení.

59.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1445, 28. června. — Č. 65.

Já Janek řečený Benedka z Chotěšovic seděním v Dobřanech vyznávám oc. že — s volí ctihod. kněze, k. Václava, probošta Chotěšovského, i jeho konventu prodal sem — dědinu svú v Chotěšovicích nápravní, se dvorem, s lukami i se vším příslušenstvím, což k tomu dvoru i k těm dědinám příslušie, — robotnému muži Jakubovi řečenému Rojšě z Mantova, i jeho dětem, i jeho budúcím, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí, bez tří kop gr. za třidceti kop gr. dobrých stříb. rázu praž., kteréžto penieze svrchupsaný Jakub Rojšě z Mantova mně jest hotovými penězi splnil a docela zaplatil. Z kterýchžto dědin nápravních a ze dvoru svrchupsaného svrchupsaný Jakub Rojšě z Mantova, i jeho děti i jeho buducí jmají a dlužni budú platiti platu ročnieho tři kopy gr. dobrých stříb. rázu praž., a to rozdielně na svatý Jiří nejprv příští po dání a napsání listu tohoto pól druhé kopy gr., a na sv. Havel potom příštím [sic] pól druhé kopy gr., a tak vždy platiti jmáme v časiach budúcich ctihod. knězi, k. Václavovi, proboštu kláštera Chotěšovského, i jeho konventu i jich budúcím. — A také dále jest vymluveno mezi námi: kdyžby svrchupsaný kněz, k. Václav probošt a jeho konvent nebo jeho buducí nechtěli platu svrchupsaného bráti, tehdy svrchupsaný Jakub Rojšě nebo jeho děti nebo jeho buducí mají z toho službu učiniti jakožto i prve byla ot staradávna, jménem střelce s jedniem koněm k službě vydati a poslati. — Pečeti kromě Janka výše řečeného, proboštovy a konventu v Chotěšově, uroz. panoši Viléma ze Žďára toho času vladaře téhož zboží Chotěšovského, Jana Cehnicě z Říčán, Jindřicha [z] Zahořan seděním z Záluží a Martina Blatnicě z Hrádku. — Dán léta po narození syna božieho tisícieho čtyřistého čtyřicátého pátého, ten pondělí u vigiljie sv. Petra, ap. bož.

60.

Kl. Zbraslavský. — B. m. 1445, 9. srpna. — Č. 66.

My kněz Jan, b. m. opat, Jan klíčník i vešken konvent kláštera Zbraslavského — známo činíme —, že vidúce, ano klášter náš svrchu jmenovaný válkami v této zemi od mnoha předešlých let trvalými pohřiechu veškeren zkažen jest a zbořen

i vypálen, a platnov i zboží k němu příslušných bez mála všech zbaven, a tak chtěie rádi, což na nás jest, jakž naše chudoba stačiti muož, s pomocí boží a dobrých lidí radů přičiniti se a snažiti, zda by týž klášter náš mohl býti opravován poznenáhu: s dobrým naším rozmyslem a zdravým mnoha lidí dobrých přátel našich potazem, rady sobě i tomu záduší v tej míře užitečnějšíe dáti a vymysleti nemohúcě, zastavili sme pólomnádcty kopy záhonuov vyčtených dědiny naše a kláštera našeho svrchupsaného ke dvoru našemu Lahovskému z staradávna příslušné, počnúc od dědin Chuchelských až do vyčtenie toho počtu pólomnádcty kopy záhonuov, jakož již jest dotčeno, a mocí tohoto listu zastavujem slovut. Jankovi z Rataj, měštěnnu Nového Města Pražského, Tómovi Vackovic z Modřan a Tomeškovi, rychtáři odtudž, a slovut. Martinovi z Radotína, Šěbkovi a Matějovi Chyšákovi odtavadž z Radotína, ve třidcti a v pěti kopách gr. dobrých stříb. rázu praž.; tak že Janek Rataj a Tóma, Vackov syn z Modřan, spolu pójčili nám desieti kop gr. na pět kop záhonuov, Tomeška rychtář odtudž pójčil sám desieti kop gr. na pět kop záhonuov, Martin z Radotína, Šebek a Matěj Chyšák pójčili spolu patnácti kop gr. na pól osmy kopy záhonuov. Kteréžto všecky penieze třidcti kop a pět kop. gr. dali sú nám a na svrchupsaných našich i kláštera našeho potřebách pójčili i v celosti vyplnili penězi hotovými. A tak my jim té dědiny postúpili sme i skutečně postupujem v těch penězích, moc jim plnú i právo dávajíc ty dědiny až do svrchupsaného počtu záhonuov držeti a jmieti i jich, jakž se jim najlěp zdá nebo zdáti bude, beze všech úrokuov a poplatkuov i jiných každých obtiežení požívati až za plná tři léta, od hodu Matky Božie na nebe vzetie po dání tohoto listu najprvé přístieho pořad čtúce. — A když by ta tři léta svrchupsaná vyšla, a my neboli naši budúč prve praveným věřiteluom našim jich penieze v summě svrchupsané dali a zaplatili, tehdy oni obilé všecko sežnúce, a kamž se jim zdá, sobě otvezúce, nebo s ním, jakžto s svým vlastním, což se jim líbí a líbiti bude, učiniece, mají a dlužní budú dědiny naše svrchupsané holé nám a klášteru našemu zase postúpiti, a je k dřevniemu právu našemu navrátiti, zmatku nám ani v tom ani odporu nečiniec ižádného. — Pakli bychom jim těch peněz, jakož svrchupsáno stojí, po těch třech letech nedali, tehda mají ty dědiny držeti, dokovadž jim těch peněz nedáme docela a úplně obyčejem svrchupsaným. — Dán v pondělí před sv. Vavřincem léta božieho tisícieho čtyřstého čtyřidcátého pátého.

61.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1446, 29. ledna. — Č. 67.

Já Petr Brada z Nekmíř seděním na Poříčí, vyznávám oc, že ctihod. kněz Václav, probošt kláštera Chotěšovského, a jeho konvent splnili jsú mi a hotovými penězi zaplatili úplně a docela všicknu summu peněz jistinných i se všemi škodami na těch třech listech, jakož jsem jměl na ctihodné kněžie dobré paměti, na kněze

Hynka a na kněze Petra, probošty kláštera Chotěšovského, a na jich konvent; kteréžto listy položili jsme k věrné ruce spolu jménem s knězem Petrem dobré paměti, s proboštem kláštera Chotěšovského, na hradě na Něčtinách u nebožce Zbyňka z Kocova. A ty všichni listy ztraceny a vzaty jsou na hradě na Wilšteine po smrti nebožce Zbyňkově toho času, když jest Svojšě hrad Wilšteine ztekl. Protož já svrchupsaný Petr Brada z Nekmířě ty všechny listy, což jsem jich kdy měl, buďto na peníze hotové anebo na zboží kláštera svrchupsaného Chotěšovského, mocí listu tohoto kvituji a umořuji, prázdny činím a propuštěm svrchupsaného kněze Václava, probošta Chotěšovského, i jeho konvent i jich buducie z svrchupsaného dluhu, kterýž sem měl na těch listech svrchupsaných. — A pro lepší svědomie prosil jsem uroz. pánuv toho času hauptmanuov kraje našeho Plzeňského, uroz. pána p. Hynka Krušiny ze Švanberga, a uroz. pána p. Hanušě z Kolovrat, a uroz. pána p. Burjana z Gutšteina seděním na Rabšteine, a uroz. panoší Dobešě z Modřějovic seděním na Radyni, Jana z Prostiboře seděním na Podmoklech, Jana Hvozdieře z Prostiboře seděním u Pakoslavi a Jana z Úlic seděním v Luhově, že jsou své pečeti na svědomie podle mne přivěsili. — Léta po narození syna b. tisícieho čtyřstého čtyřicátého šestého, tu sobotu před hodem Matky Božie, ježto slove Hromnic anebo Úvod Matky Božie:

62.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1447, 10. května. — Č. 68.

Já Dětrich z Frumštajna seděním na Týně Horšovském, pravý jistec dluhu vdolepsaného, a my Brěněk z Drštky, Vilém ze Žďára, ten čas purkrabie na Týně Horšovském, Jan Wicher z Roprechtic, Jan rychtář z Týna Horšovského, rukojmie jeho s ním a zaň, vyznávámy, — že jsme dlužni — šedesát kop gr. dobrých stříeb. rázu starého praž., i s úrokem spravedlivým po těch svrchupsaných penězích příšlým, ctihod. knězi, k. Václavovi, proboštu kláštera Chotěšovského, i tomu všemu konventu toho kláštera nadepsaného, i tomu každému, ktož by tento list měl s jich dobrou volí. Protož mocí listu tohoto i naší dobrou věru — svrchupsané peníze i úrok máme a slibujeme dáti a hotové peníze splniti od tohoto sv. Jiří po dání listu a napsání již minulého v rok na sv. Jiří nejprv příštího a dvě naděli po tom sv. Jiří beze všeho dalšího prodlévání. Pakli bychom toho neučinili oc. — Ležení v Novém Plzni nebo v Týně Horšovském. — Léta po narození syna b. počítajíc tisícieho čtyřstého čtyřicátého sedmého, tu středu po sv. Stanislavu.

63.

Kl. Kladrubský. — B. m. 1447, 18. června. — Č. 69.

My kněz Jan, b. smil. opat kláštera Kladrubského, kněz Petr, probošt v Přetčicích, kněz Tóma, probošt v Tůškově na Mži, i vešken konvent kláštera nadepsa-

ného i naši budoucí známo činíme oc, že — prodali jsme — pól třetie země ve vsi v Počinovicích s tím se vším, což k tomu příslušie od staradávna, s dědinami oranejmi i neoranejmi, s lukami, i s tím se vším příslušenstvím k těm zemcem, i s panstvím, tak jakož jsme sami drželi, nic sobě tu nepozuostavujíce, za pět kop gr. a za dvadeceti gr. dobrých strieb. rázu starého praž. slovuť. muži Vaňkovi z Borovic a dědicóm jeho i budoucím jeho, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jeho dobrou volí; kteréžto peníze svrchupsané za ty zemice nadepsané jsú nám úplně dány a hotovými penězi splněny. — Pečeti kromě opatovy a konventu řečeného kláštera uroz. panoší Mikuláše Ucháčka z Kračina seděním na Ždieřě, Václava z Rajšic seděním na Vrbici. — Léta po naroz. syna b. tisícieho čtyřstého čtyřicátého sedmého, tu neděli po sv. Vítu, božím slavným mučedníkem [sic].

Vidimus listu tohoto vydán byl od purkmistra a rady Starého Města Pražského k žádosti Bartoloměje jinak Bárty, syna někdy Jíry, nápravníka ze vsi Věvrova, v středu po sv. Abdonu jinak den památky sv. Petra v vuokovách [1. srpna] l. 1571.

64.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1447, 13. října. — Č. 70.

My purgmistr a konšelé města Klatovského známo činíme oc, že vstúpivše před nás Blažek písař řečený Ornát, a poctivá paní Káče, jeho manželka, spoluobytelé naši, i seznali jsú před námi jednostajně, že jsú od poctivého kněze Václava, probošta kláštera Chotěšovského, přijali a vzdvihli osm kop grošův dobrých strieb., rázu praž., peněz věnných, kteréž jměla jest již jmenovaná paní Káče jménem věna svého stúpeny a ukázány na trávnicí nad Újezdem a nad mlýnem Jakšovým a na Vrabíně; z kterýchžto osmi kop grošův již psaných svrchupsaní Ornát a jeho manželka kněze Václava nadepsaného i vešken konvent jeho, též také i jich budoucie, jménem svým i svých budoucích jménem mocí listu tohoto kvittují mocně a plně. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého a čtyřicátého sedmého, ten pátek první před sv. Havlem.

65.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1448, 26. října. — Č. 71.

Já Vilém z Risenberga seděním na Švihově vyznávám oc: — tak jakož mám zápis od kněze Petra od probošta, a od konventu všeho kláštera Chotěšovského na patnácdet set kop gr. dluhu mého, v kterémžto dluhu zapsali jsú mi zbožie Litické a diel vsi Vstišě, tak že z nadepsané summy na ves na Vstiš dostane se toho puol druhého sta kop gr.; tak pak já svrchupsaný Vilém z Risenberka ten zápis nahore dotčený, jakož se v sobě zavírá a zapisuje v celosti a úplně na zbožie Litice, toliko ves Vstiš sobě zachovávaje, i prodal sem a mocí listu tohoto prodávám uroz. pánu, p.

Fridrichovi z Donína seděním na Wilštýně i jeho budúcím, i tomu každému, ktož by ten zápis nahoře dotčený s tímto mým listem měl s jeho dobrou volí. A to sem prodal za jmenovité summy peněz, jenž jsem od něho úplně vzal hotovými penězi; a protož již psaný zápis témuž panu Donínskému i jeho budúcím dal sem —, aby nadepsaný pan Donínský i jeho buducí k tomu zápisu měli plné právo ve všech jeho kusích, — jakžto i já sem měl a v držení toho byl. — Také dále já svrchupsaný Vilém z Risenberga toto oznamuji: jakož na již psaný zápis mám potvrzení majestátem krále Zigmunda, krále českého oc, ten také majestát potvrzuje prvního zápisu, vydal sem panu Donínskému i jeho budúcím s mou dobrou volí takovúto měru, že týž majestát již dotčený má položen býti od nás od obů jednosvorně a společně k věrné ruce u uroz. panoše Dobeše Vršě z Modřejovic a z Radyně, aby tu ležel a chován byl k naší obojích moci a k ruce. A komuž by z nás aneb z našich buducích bylo potřebie toho majestátu, ten aby jej vyručil, a v jmenovitém času svú potřebu zděje, aby jej na též místo zase položil, též k ruce a u moc nás obojích, aneb v jiném místě, kdež bychom se svolili. To vždy světle pokládajíc, že svrchupsaný pan Donínský ani jeho buducí mně a mým buducím zápisem nahořepsaným ani tím majestátem na vsi na Vstiši nikterak překážeti ani v to sahati nemá a nemají; neb sem toho neprodal. A na tom zápisu zůstává mně i mým buducím puol druhého sta kop gr. na vsi na Vstiši. A — prosil sem uroz. pána, p. Jana z Risenberga a z Rabie, bratra svého, aby k tomu, což svrchupsáno stojí, svú volí a svolenie dal. — A já již tepruv jmenovaný Jan z Risenberga a z Rabie svú dobrou volí a svolenie dal sem k nahoře psanému trhu na Litické zboží —. Pečeti přivěsili kromě Viléma z Risenberga a ze Švihova a Jana z Risenberga a z Rabí uroz. páni: p. Vilém mladší z Risenberga a z Rabie, p. Jan Výrek z Risenberka, p. Vilém z Vilhartic a z Herštejna, a uroz. panoše Bohuše z Otěšic a z Skoček, Oldřich z Letin, Vilém z Přiechovic, Jan Tele z Metelska a Zigmund z Domašic, a můdř a opatrní purgmistr a konšelé města Nového Plzně. — L. od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého čtyřicátého osmého, v sobotu před sv. Šimonišem a Judú, ap. bož.

66.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1449, 23. dubna. — Č. 72.

My kněz Václav, b. smil. probošt, Vracka převora, Anna subpřevora i vešken konvent kláštera Chotěšovského [vyznáváme], že uznamenavše záhubu na tom mlýně, kterýž leží pod Střelici, i osadili jame jej Pavlem mlynářem, a ten Pavel mlynář koupil jej od dědicův a zaplatil i s tím se vším, což k tomu mlýnu příslušie od staradávna. A má z toho mlýna platiti svrchupsaný Pavel mlynář svrchupsanému knězi proboštovi i jeho buducím puol druhé kopy gr. dobrých stříb. platu ročního. — Pečeti kromě Václava probošta a konventu Chotěšovského uroz. panošů Jana Kule

z Hrádku, Jana z Říčan řečeného Cehnice, Bozděcha z Kamenice, Henricha z Otova seděním v Lešíně, Jindřicha z Zahořan. — Léta po narož. syna b. tisícieho čtyřstého čtyřicátého devátého, tu středu na sv. Jiříe.

67.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1450, 14. ledna. — Č. 73.

My kněz Václav, b. smil. probošt, Vracka převora, Anna subpřevora, Anna cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme —, že vidúce snažnú, pilnú a věrnú službu slovného panoše Jana z Jindřichovic a panie Margrety z Otěšína, matky jeho, nám a klášteru našemu mnohá léta skutečně okázanú, chce jim za jich službu dosti učiniti, i sstupujem jim — dvoru našeho poplužního s tvrzí na Hrobiech v Hradci se všemi dědinami, oranými i neoranými, s hory i s doly, s chrastinami, s lukami i s pastvami, s potoky, i také s řekú i s tím rybákem, na němž jest platu ročního šestmezcieta gr., rozdielně na sv. Havel třinádcet gr., a na sv. Jiří třinádcet gr., i také s těmi službami, kteréž jest služby platil z té řeky rybami od staradávna k našemu klášteru, i také ten mlýn pod tím dvorem v Hradci, na němž jest platu do roka bez dvou patdesát kbelcuov žita, rozdielně na každé suché dny dvanácte kbelcív žita, i také chalupy osedlé i pusté, kteréž sú od staradávna k tomu dvoru příslušely, a na těch chalupách platu ročního po čtyřech groších a po osmi dnech roboty, i se vším příslušenstvím i se vši zvolí ac —. Toho všeho, což svrchupsáno stojí, sstupili sme nadepsanému Janovi a paní Margretě, matce jeho, i jich budúcím ve sto kopách gr. dobrých stříeb., anebo dobrých zlatých za sto kop gr. dobrých, — dokudž bychom my anebo naši budúcí již psanému Janovi a matce jeho nebo jich budúcím svrchupsaných sto kop gr. úplně nesplnili penězi hotovými. Také svrchupsaný Jan a jeho budúcí budú nám jmieti z toho dvora slúžiti s koněm a s samostrielem, i našim budúcím, a to do výplaty svrchupsané summy. A bylo-li by, žeby svrchupsaný Jan anebo jeho budúcí postavil a polepšil toho dvoru anebo té tvrzi, to má býti okazáno úředníkóm našim a jiným nápravníkóm, a což ti hodnú, to my jim budem mieti za to učiniti. A bylo-li by, že by se nám anebo našim budúcím služba nadepsaného Jana nelsbila nebo jeho budúcích, tehdy budem mieti jim tři léta napřed dáti věděti, a třetíe léto po napomenutí jim svrchupsané penieze dáti; a když od nás anebo ot našich budúcích své penieze vezmú, na tom místě nám jmají toho dvoru i s tím se vším příslušenstvím postúpiti, a to beze vsie otpory. A což by tu svrchního statku jměli, to sobě jmají pobrati, a k tomu, což by nebylo hřebem přibito a nebozezem přivrtáno. — Pečeti kromě proboštovy a konventske uroz. pánov, p. Jana z Švambergu seděním v Rokycanech, a uroz. pána, p. Jana mladšího z Gutšteina seděním na Bubně, a uroz. panoší Purkarta z Roupova, Jana

Cehnice z Říčan seděním v Stodě, Jana Poláka z Sulislavi seděním tudiez a Precha z Plešnic. — Léta po naroz. syna b. tisícého čtyřstého padesátého, ten úterý před sv. Antoniem.

68.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1450, 15. dubna. — Č. 74.

My kněz Václav, b. smil. probošt, Vracka převora, Anna supřevora [sic], i vešken konvent kláštera Chotěšovského — praví jistci dluhu vdole psaného, a my Jan Žofka z Windelfelzu, Jan Wicher z Roprechtic, Volbram z Kamenice, Jindřich Kytlice z Zahoran, Mikuláš Ucháček z Kračína, rukojmie jich, s nimi a za ně, známo činíme, — že jsme dlužni — sto kop gr. dobr. stříbr., nebo zlaté dobré uherské neb rýnské, po čem by jě v té míře obecně brali, a k tomu i s úrokem spravedlivým po těch svrchupsaných penězích příslém, uroz. panoši Joštovi z Tupadl a paní Katruši, materi jeho, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí; kteréžto penieze již psané my všichni svrchupsaní jmáme — rukú společnú a ovšem nerozdielnú dáti a hotovými penězi zaplatiti našim již jmenovaným věřcím od tohoto sv. Jiríe po dání a napsání tohoto listu najprv příští v rok na sv. Jiří najprv přístieho, a dvě neděli potom sv. Jiří beze všeho dalšího prodlení. Pakli bychom oc. Ležení v Novém Plzni nebo v Stříbře nebo v Týně Horšovském. — Také jestližeby jse které po-kažení na tomto listu stalo, buďto oblitím, nebo na pargamenu, nebo dierky molové nebo porušení na pečetech, to tomuto listu nejma nic škodno býti. — Léta od naroz. syna b. tisícého čtyřstého padesátého, tu středu první po Průvodní neděli.

69.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1450, 23. dubna. — Č. 75.

My kněz Václav, b. smil. probošt, Vracka převora, Anna supřevora [sic], i vešken konvent kláštera Chotěšovského — jistci dluhu podepsaného, a my Jan Cehnice z Říčan, Dobeš z Čěčovic, Henrich z Ottova seděním v Lešině, Jan z Třebúně seděním u Vlkýši, rukojmie jich s nimi a za ně, vyznáváme oc, že jsme dlužni jistého a spravedlivého dluhu osmdesát kop gr. dob. stříb. anebo zlaté dobré rýnské neb uherské, po čemž by [sic] je obecně lidé v té míře bráti budú, uroz. panoši Janovi z Něšova seděním na Skupči a uroz. paní Katruši z Uoknestu, manželce nade-psaného Jana Něšovky, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí; kteréžto penieze svrchupsané jmáme a slibujem všichni, — rukú společnú a ovšem nerozdielnú svrchupsaným našim věřcím dáti a hotovými penězi splniti i s úrokem spravedlivým po těch penězích vzešlým od tohoto sv. Jiríe najprv přístieho v rok, a potom sv. Jiří, když bychom dali puol roka napřed věděti, nebo oni nám. Pakli

bychom toho neučinili oc. — Ležení v Novém Plzni nebo v Tachově. — Léta od naroz. syna b. tisíc čtyřsta padesátého, den sv. Jiríe, muč. bož.

70.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1450, 16. listop. — Č. 76.

My kněz Václav, z b. mil. probošt, Vracka převora, Anna subpřevora, Anna cantrix, i vešken konvent kláštera Chotěšovského, jistci i rukojmie trhu vdole psaného, vyznáváme, — že sme prodali trhem pravým — osm kop gr. platu ročnieho, peněžitého a věčného uroz. panošem Janovi Bozděchovi a Olbramovi bratřím z Kamenice, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí, ve vsi ve Kčenicech na těchto lidech vdole psaných, tak aby věřitelé naši nadepsaní ty úroky rozdielně brali na lidech vdole psaných, totiž: na Kučerovi padesát gr. bez dvů, — na Čadkovi čtrmezietma gr., — na Janovi Zajiečkovi dvanáct gr., — na Hyncckovi jednu kopu gr. — na Vávrovi padesát gr. bez dvů, — na Michalovi padesát gr. bez dvů, a tak každého léta [na sv. Jirí a tolikéž na sv. Havel] oni i jich budúcie platiti budú jmiati. A to sme prodali i sstupili s plným panstvím, tu sobě na těch kmetiech i dvořiech nic nepozuostavujíce, ani svým budúciem, tak jakož jsme sami drželi, kromě nápravníka a mlýniště a lesuov. Ale svrchupsaní lidé budú moci pásti v těch lesiech, kromě mlazuov. A to jsme prodali za osmdesát kop gr. dob. strieb. rázu praž. nám již úplně penězi hotovými zaplacených. A oni lidi naše aby platili každý rok z úrokuov a z platuov našich, kteréž jsú nám byli povinni obecně platiti a vydávati, — a to s takovouto výmluvú, že kdyžby kolivěk budúcie pán a král v této České zemi byl, a my nadepsaní jistci mohli věřitelóm svým tu ves Kčenice ve dcky zemské vložití podlé obyčeje a práva této zemi České, tehdy hned, kdyžby nám věřitelé naši nadepsaní dali věděti z úst, listem anebo poslem, hned prvnie suché dni nebo druhé anebo konečně třetie suché dni, jmáme i sľubujem věřitelóm svým nadepsaným to zbožie nadepsané zpravití, očistiti a vysvoboditi, tak jakož Česká země za právo jmá. Také jest toto znamenitě vymluveno, jestližeby věřitelé naši nadepsaní nechtěli toho zbožie do budúcieho pána v drženie býti a nám dali rok napřed věděti, tehdy ihned potom roce jmáme i sľubujem věřitelóm našim nadepsaným těch osmdesát kop gr. rázu nadepsaného splniti a zaplatiti úplně a v cele penězi hotovými beze všeho dalšího prodlenie. Toto jest také znamenitě vymluveno, jestližeby svrchupsaní věřitelé naši z božieho dopuštění od svrchupsaného zbožie i od těch lidí ve vsi ve Kčenicech byli odtištěni kterým právem, duchovním nebo světským, anebo královú mocí, anebo jestližeby jim páni a zemené České zemi na to sáhli právem nebo mocí, tehdy my svrchupsaní jistci i rukojmie sľubujem věřitelóm našim nadepsaným na jiném zbožie na tak dobrém a jistém ukázati a převésti — anebo nadepsaných osmdesát kop gr. i s úrokem spravedlivým splniti a zaplatiti úplně a vcele penězi

hotovými, ač jestliže bychom jim těch lidí i toho zboží nadepsaného v tom času nemohli osvoboditi. Pakli bychom toho všeho neučinili oc. Ležení v Novém Plzni neb v jiném městě kraje Plzeňského. — Pečeti kromě proboštovy a konventské uroz. pánuov, p. Burjana z Gutšteina seděním na Netčtinách, p. Jana mlazšího z Gutšteina seděním na Bubně, a uroz. panoší Jana Cehnici z Říčan seděním v Stodu, Jana Kuli z Hrádku, toho času vladař[e] kláštera Chotěšovského, Nevlasa z Dúpova, Jindřicha z Zahoran a Václava řečeného Želézko z Srb. — Léta od naroz. syna b. tisícího čtřístého a padesátého léta, ten pondělí před sv. Elžbětú vdovú.

71.

Kl. sv. Jiří na Hradě Pražském. — Na Hradě Pražském. 1452, 4. února. — Č. 77.

Já Čeněk z Klinšteina, v ty časy purkrabie Hradu Pražského známo činím oc —, že přišed před mě Daněk, měštěnin Nového Města Pražského, pravil jest, že by Anna, žena jeho, právo nějaké měla v Předním Ovenci k tomu statku, kterýž Václav Oborník drží, a žádal jest na mně, abych jej k tomu držal, aby jie o to práv byl. A já jsem to učinil a položil sem jim rok o to na tom zboží tu v Ovenci. A když ten den toho roku položení přišel, jel sem k tomu také tam a súd sem osadil, chtě, aby se stranám spravedlivé stalo. Tu jest Václav Oborník k tomu stál a chtě jie práv býti, a ona jest k tomu času nestála. Než když sem zase jel, ano nešpory zvonie, potkal sem ji na cestě. A potom opět týž Daněk žádal jest na mně, abych jim o to druhý rok položil, a když sem jim položil, stály jsú obě straně přede mnú; a já jsem tu Daňka otázal, chtie-li na té obci z Ovencě mocně přestati; a on jest pravil, že chtie. A já jsem jim kázal z úřadu svého, aby obě straně na tu obec uručili; i uručil jest Václav Oborník pode stem kop gr.; a Daněk s Annú, ženú svú, neměli jsú kým za to dosti uručiti, než pravili, že chtie na roce státi a tu uručiti, když bych jim toho den jmenoval. I položil sem jim toho opět rok konečný oběma stranoma pod tú pří ztracenie na Hradě Pražském před sebú. I stál jest opět Václav Oborník na ten čas, ale Daněk ani Anna žena jeho nestáli jsú, aniž sem jich tehdáz viděl. A tu hned lidé tuto dole jmenovaní: Jan Pečeně rychtář, Jan Hánek, Duchek, Mikeš Kauba, Jíra Volek, Duchek Práče, Vaněk a Klimeš všichni z Předního Ovencě, Jan z Pořiečie z Peškova domu, někdy rychtář z Ovencě, měštěnin Nového Města Pražského, Matěj z Újezda na Malé Straně a Jakeš z Prahy někdy také z Ovencě, vyznali jsú ústně a dobrovolně všichni jednostajně přede mnú i před radú mně přidanú tak: že když byla ovdověla paní Bonuše po Jírovi, muži svém, odtudž z Ovencě, a tu seděla na své vdovské stolici, a v tom vdala Annu, deuru svú, do Prahy za Daňka na Nové Město, a poně jmenovala jemu vydati padesáte kop gr.; a potom když čas přišel k plnění těch peněz, neměvši jich, i učinila s ním přátelskú úmluvu a konečnú smlúvu, tak že jemu dala a postúpila polovici dědin v Ovenci

i všeho statku, což jest měla. A on to od nie dobrovolně přijal. A na to obě straně daly jsú památné po dvou grošf. A tu řekl, že má s Annú, svú ženú, za své dosti, a také aby paní Bonuše mohla s svú polovicí učiniti mocně, jakž by se jie zdálo a líbilo, a řekli jie na tom věčně nepřekážeti. A potom odbyti Anny, dcery své, když se jest paní Bonuše vdala za Václava nynie Oborníka, tehdy jest Václav již jmenovaný sobě i svým dědicóm kúpil trhem tu polovici toho všeho od Daňka a od Anny, ženy jeho, bez puol kopy za padesáte kop gr. na roky umluvené. A na ty roky jim všechny peníze vyplnil a zaplatil. A když bylo na roku posledních peněz doplacování, tu jest Daněk s Annú, svú ženú, vemše peníze i odřekli jsú se toho všeho statku a nápadu, a jemu to vzdali i jeho budúcím. A na to jsú opět daly obě straně súsedom památného po groši. A v tom také paní Bonuše druhú polovici svú vzdala jest mocně Václavovi, muži svému. A na to dal Václav památné dva groše. A že jsú při tom bývali, když jsú se ty všecky věci v pravdě dály v uobci zjevně před rychtářem a před konšely v Předniem Ovenci. — Pečet Čenka z Klinšteina, slovut. panoší Diviše z Zejzieře [Zeyzierze orig.], Vikéře z Lazec a Ottíka z Boršic, rady mně přidané. — Dán na Hradě Pražském léta od naroz. syna b tisícieho čtyřistého padesátého druhého, ten pátek po Hrompnciech Matky Božie.

72.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1452, 3. března. — Č. 78.

My kněz Václav, z b. milosti probošt, Vracka převora, Anna subpřevora, Anna cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme, — že přišedše před nás rychtář a konšelé i všecka obec naše věrná města Dobřanského, své veliké záhuby na statcích, na domích i na jiných věcech před námi vykládajíc a nás s pokorú jednostajnú snažně prosiece i srdečně na nás žádajíce, abychom vzhlednuce na jich záhubu přielišnú, v kterúž jsú upadli, i učinili s nimi svú milost a lásku, aby mohli tu osiesti, a tu se živiti, a tiem snáze naše poplatky nám platiti. Ježto my kněz Václav probošt i vešken konvent kláštera svrchupsaného opatřivše a očice jich přepřielišnú záhubu viděvše, učinili jsme s svrchupsanými rychtářem a konšely i se všf obcí městečka Dobřanského milost a lásku, aby mohli se v své záhubě pozdvihnúti a se lépe opravit. A odpustili jsme a složili i umenšili jim berně obyčejné, i mocí listu tohoto umenšujem, od sebe i od našich budúciech odpustujem, složujem a umenšujem předpsaným rychtáři i konšelóm i všf obci města Dobřanského, aby nám proboštovi a konventu kláštera Chotěšovského i našim budúcím anebo komuž bychom my odkázali, předepsaní rychtář, konšelé i všecka obec městečka Dobřanského platili a vydávali berně třidceti kop gr. toliko každého léta, počnúc na sv. Havla nynie najprv přístieho od dání listu tohoto, — a toť tak

dlúho platili až do pána a krále budúcieho. — Pečeti kromě proboštovy a konventské uroz. pana Jana Kuli z Hrádku, toho času vladaře kláštera nadepsaného, Jana Cehnici z Říčán seděním v Stodě, Jindřicha z Zahorán, Velka z Hradce a Jana Hlušce z Horšova. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtrstého a padesátého druhého, ten pátek před Přenešením sv. Václava, dědice českého.

73.

Kl. Plaský. — B. m. 1452, 6. března. — Č. 79.

Já Jan Saska z Sádku vyznávám oc: tak jakož dobré paměti děd můj Jan z Sádku, potom otec můj nebožtík Jan též z Sádku, a já nejposléze jakožto dědic, jměli jsme od slavné paměti císaře Sigmunda, ježto tu chvíli králem byl, list pod JMti pečeti na poplužie v Lomanech s dvorem, s platem, s robotami oc, — ve stu kopách gr. dobrých, střeš. rázu praž. zapsáno, — že ten list teď svrchudotčený, právo své, prodal sem za hotové peníze mně — zaplacené uroz. panošem Jindřichovi a Rackovi bratřím z Mrtníka, i jich dědicům a budoucím s můj dobrou a přiznanou volí. Jimž nadepsaným Jindřichovi a Rackovi bratřím — toho poplužie, dvoru s platem oc postúpil sem, — nic sobě tu ani svým budoucím nepozuostavuje. — Pečeti kromě Janovy ze Sádku uroz. pánuov, p. Burjana z Gutšteina, toho času hajtmána kraje Plzeňského, p. Jana mlazšího z Gutšteina seděním na Bubně, a uroz. panoší Markvarta z Úlic, Štefana z Talmberka, Jana Lezského z Lozy, Petra z Prešova a Jana z Kokořova. — Léta po naroz. syna b. počítajíc tisícého čtyřistého padesátého a druhého, ten pondělí před sv. Řehořem papežem.

74.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1452, 22. dub. — Č. 80.

My kněz Václav, z b. mil. probošt, Vracka převora, Anna subpřevora, Anna cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — jistci dluhu vdolepsaného, a my Jindřich z Zahorán, Jan z Chlumčan, Jan Hlušec z Horšova, Václav z Srb řečený Želézko a Jan z Jindřichovic seděním v Hradci, rukojmie jich s nimi a za ně, vyznáváme oc, že jsme dlužni — padesát kop gr. dobrých střeš. obecně v České zemi berných, anebo dobré zlaté rýnské nebo uherské, jakžby toho času platily, s úrokem spravedlivým opatrnému Velkovi ze Zbuocha, panie Dorotě, manželce jeho, i dětem jich, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí. Kteréžto peníze již psané i s úrokem spravedlivým jmáme i slibujem — splniti našim věřícím nadepsaným — na svatého Havla, ježto od dání toho listu najprv přijíti má, a dvě neděli potom. Pakli bychom toho neučinili oc —. Ležení v Novém Plzni anebo v Týně Horšovském. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtrstého a padesátého druhého, tu sobotu před sv. Jiřím.

75.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1452, 28. pros. — Č. 81.

Já Václav Sekáč z Újezdce vyznávám oc, že jakož sem i s bratrem svým Janem z Újezdce, dobré paměti, listy jměl a jmám na ctihod. kněze, kněze Václava probošta i na vešken konvent kláštera Chotěšovského, i ten list, kterýž svědčí shlehka [sic] na pět a čtyřidceti kop gr. aneb na šest a na čtyřidceti kop gr., jenž jest ztracen, v němž jsú rukojmie nebožtík Jan z Rúpova, Lvík z Řenec seděním v Dolejší Lukavici, Jindřich z Zahorán a Michálek z Měrklna, ten list i jiní listové všichni — jsú mně i bratru mému dotčenému v plně a docela na jistinách i na všechných škodách a nákladiech splnění a docela zaplacení, a znamenitě ten list s rukojměmi nadepsanými ve všem svém položení, tak jakž svědčí, na něm nic nepozuostavuje, na jistině i na škodách jest mi úplně a docela zaplacen a splněn. Protož já nadepsaný Vaněk Sekáč neb jinak Václav jménem svým a všech svých budúcích —, odjímám listóm těm všichnu moc k napomínání kterakkoli a mořím je mocí listu tohoto věčně. — Pečeti kromě Václavovy Sekáčovy města Klatovského, pana Oldřicha z Janovic, Bohuchvala z Hrádku, Jana Měsiečka z Výškova, Jetřicha z Vrhavce, Bohuslava z Obitec a Jana Špičky z Dražanova. — Léta po naroz. syna b. tisícieho čtyřstého padesátého druhého, ten čtvrtěk, Mládátek jenž slove.

76.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1453, 23. dubna. — Č. 82.

My kněz Václav, z b. mil. probošt, Vracka převora, Anna subpřevora, Anna cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme, že sme prodali — panie Marketě Rohanové a Prokopovi zlatníku, manželu jejíemu, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrú volí, šest kop gr. platu ročnieho, peněžitého, komornieho na našem na všem zbožie klášterském, což nynie držíme a v budúcích časiach držeti budem, za šedesát kop gr. dobrých, stříeb. obecně v České zemi berných, nám úplně zaplacených penězi hotovými; kterýžto plat nadepsaný — sli-bujem — vydávati z naší komory a klásti jim tu u Plzni anebo kdež by kolivěk jinde bydleli byli v České zemi, kdež by nám oni rozkázali, počnúce na tento sv. Havel — a dvě neděli potom tři kopy gr., a na sv. Jiříe ihned v zápětí potom pří-štíeho a dvě neděli potom opět tři kopy gr. rázu nadepsaného. A tak vždýcky na každý rok. — Pakli bychom který úrok věřitelóm svým nadepsaným na roky svrchupsané nedali oc, — tehdy našim věřitelóm nadepsaným dáváme plnú moc i plné právo mocí listu tohoto naše lidi klášterské i jich zbožie, kdež jeho dosáhnú, sami sebu, nebo s pomocí, kohož mohou požití, stavovati, hindrovati, v městech, v městečkách, ve všech, na poli, na cestách, v zemi i [z] země, právem nebo bez práva, a to tak dlúho,

doněvadž bychom našim věřitelóm nadepsaným úroky nadepsané komornie i se všemi škodami úplně a vcele nedali a nesplnili penězi hotovými, buďto jezdiec, tráviee, posly šelíc, na to nakládajíc, ty všecky škody mají naše býti, ale nic našich věřicích nadepsaných. Takové však škody mají býti, ježto by je naši věřitelé právem, bez zmatku okázali. — A byl-li by tento list kterak porušen nebo pokažen na písmě, na pargameně, oblitím, molovými dierkami, na pečetech nebo písarovým obmeškane[m], to našim věřicím na ničemž nic nemá škodno býti, než slibujem jim tento list ve všech svrchupsaných věcech držeti a plniti, tak jakoby celý byl, a v ničemž nebyl porušen ani pokažen. — Pečeti kromě proboštovy a konventské kláštera Chotěšovského uroz. pana Jana Kuli z Hrádku, toho času vladaře kláštera nadepsaného, Nevlasa z Dúpova, Jindřicha z Zahoran a Velka z Hradce. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtrstého a padesátého třetieho, ten pondělí na sv. Jiří, slavného mučedl. bož.

77.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1453, 11. června. — Č. 83.

My kněz Václav, z b. mil. probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Anna cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — vyznáváme oc, že znamenavše pilnú potřebu a mnoho dobrého a užitečného kláštera našeho nadepsaného, prodali sme i sstúpili — Stodu, městečka našeho, s platy, s poplatky, s kmety, s dvory kmet-skými, s dědinami — s řekú, s potoky, atd. s mlýnem, s rybníkem, kterýž ležie nad Stodem, s nápravníky, a těch stupujem v témž právě, jakož sme sami drželi, i s tu se vše zvuolí — uroz. panoši Janovi Rausengrúnerovi z Grúneleza, panie Anežce, manželce jeho, i dětem jich i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí. A to sme prodali za pól druhého tisíce zlatých rýnských dobrých, nám již úplně zlatými hotovými zaplacených. — A oni věřitelé naši nadepsaní poručili jsú nám ty jich lidi i to městečko Stod v uopravu a v uobranu naši klášterskú se všemi jich právy a súdy, ať bychom my je miesto nich spravovali a súdili, i úroky s nich brali a z naší komory jim, věřitelóm našim, do jich přiebytku kladli tu u Plzni, anebo kdež by kolivěk jinde bydleli byli v desieti mílech vzdálí od města Nového Plzně, kamž by nám oni rozkázali, — každý rok pól druhého sta zlatých rýnských, dobrých, úroku spravedlivého, a ty rozdielně, sedmdesát a pět zlatých rýnských dobrých na sv. Havla — a na svatého Jiříe. — Toto jest zvláště a znamenitě umluveno, jestližeby věřitelé naši nadepsaní v budúciech časiach kterého syna svého oženili anebo kteréj svú dceru vdali, anebo sobě které dědiectvie koupili, a jim bylo peněz potřebie k jich dobrému a poctivému, anebo že by nás pán Buoh v budúciech časiach penězi obmyslil, a oni nám dali rok napřed věděti, anebo my jim, jmáme i slibujem pode ctí a pod věrú věřitelóm našim nadepsaným hned po tom roce pět set zlatých rýnských

dobrých i s úrokem spravedlivým dáti a splniti zlatými dobrými hotovými. A to tak přijde na tři roky podlé našeho obojeho svolenie, kdyžbychom sobě obojí tak dali rok napřed věděti. — A když bychom my nadepsaní jistci věřitelům svým nadepsaným která summu zlatých rýnských dobrých i s úrokem spravedlivým na který rok splnili, tehdy jmáme jim tento list proměnití v táž slova na menšie summu zlatých na to zboží nadepsané. — Pakli bychom toho všeho neučinili, — dáváme tiemto listem plnú moc i plné právo, aby tomu ke všemu našemu zboží, movitému i nemovitému [sic] — hleděli i k našim lidem úročním i k nám, a nás i naše lidi klášterské, naše i jich zboží, kdež jeho dosáhnú, sami sebu anebo s pomocí, kohož mohou požití, stavovati, jim zajímati i bráti atd. [moc měli.] — A když bychom my nadepsaní jistci věřitelům svým nadepsaným summu zlatých nadepsaných i se všemi úroky zadrželými tak splnili a zaplatili úplně a vcele, tedy tento list dále nížádné moci nemá mieti. — Pečeti kromě Václavovy proboštovy a konventské též ctihodného kněze Václava, z b. mil. opata kláštera Teplského, a urozených pánuov i panoší pana Burjana z Gutšteina seděním na Tachově, toho času správce kláštera nadepsaného, pana Jana z Šwamberga seděním na Rokycanech, pana Jana Kuli z Hrádku, toho času vladaře kláštera nadepsaného, Jana Cehnici z Říčan, Henricha z Uotova seděním v Čelakovech, Nevlasa z Dúpova a Jindřicha z Zahořan. — Léta od naroz. syna b. tisícíeho čtyřstého a padesátého třetíeho, ten pondělí před sv. Vítem, slavným mučedníkem božiem.

78.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1453, 20. srpna. — Č. 84.

My kněz Václav, z b. mil. probošt kláštera Chotěšovského, — vyznáváme oc, že sme prodali trhem pravým — deset kop gr. platu ročního, peněžitého a věčného ctihod. pannám, panně Anně převořiši, panně Anně subpřevořiši, panně Anně cantrici i všemu konventu nynějšíemu i budúciemu téhož zákona a kláštera nadepsaného ve vsi v Hořekovicích na těchto lidech vdole psaných, totiž: Mikuláš Balášek drží jeden lán a z toho platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiříe a čtyři kbelce ovsa anebo osm gr. za ten oves; Jan Šílenka drží jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiříe a čtyři kbelce ovsa anebo osm gr. za ten oves; Jan Bona drží jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiříe a čtyři kbelce ovsa anebo osm gr. za ten oves; Jan Novák drží jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiříe; Šimek drží jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiří; Martin, Tomcuov syn, drží jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiříe; Koras drží jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv. Jiříe; Matěj jeden lán a platí dva a puol kopy o sv. Havle a tolikéž na sv.

Jiríe; Bláha, vdovin syn, drží puol lánú a platí o sv. Havle šestnáct gr. a tolikéž na sv. Jiríe; a Kovář drží puol lánú a platí o sv. Havle šestnáct gr. a tolikéž na sv. Jiríe. A tak každého léta i na jich budúciech platiti budú jmieti. A to sme prodali — za sto kop gr. dobrých, strieb. nám již úplně penězi hotovými zaplacených. — Pečeti kněze Václava, z b. mil. opata, otce našeho milostivého, kněze Sigmunda převora a kněze Petra subpřevora kláštera Teplského, a uroz. pánů a panoší, pana Jana mladšího z Gutšteina seděním na Bubně, pana Jana z Vrtby seděním na Prostiboři, pana Jana Kuli z Hrádku, toho času vladaře kláštera Chotěšovského, Jana Cehnici z Říčán a Henricha z Uotova seděním v Čelakovech. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtrstého a padesátého třetieho, ten ponděl před sv. Bartolomějem, sl. ap. b.

79.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1453, 20. pros. — Č. 85.

My kněz Václav, z b. mil. probošt, Anna převora, Anna subpřevora, Anna cantrix i vešken konvent kláštera Chotěšovského — jistci dluhu vdole psaného, a my Jan Kule z Hrádku, toho času vladař kláštera nadepsaného, Jindřich z Zahořan a Velek z Hradce, rukojmie jich s nimi a za ně, vyznáváme oc, že jsme dlužni — padesát kop gr. dobrých strieb. obecně v České zemi berných anebo dobré zlaté rýnské nebo uheřské, jakž by toho času platily, uroz. panoši Henrichovi z Ottova i jeho budoucím, i tomu každému, kdo by tento list jměl s jich dobrou volí. V kteréžto svrchupsané summě peněz zastavili jsme ves pustú zboží kláštera našeho Chotěšovského, zejména Jicharce, toho což jsme lidem z Lešiny najímali, a k tomu dva lány Hajnovská za pět let plných pořád zběhlých od tohoto sv. Havla, kterýž najprv přijíti má, po dání a napsání listu tohoto. A potom kdyžby nám věřící naši nadepsaní dali rok napřed věděti anebo my jim, kdyžby nechtěli svrchupsané vsi držeti anebo nám se nezdálo, tehdy my jmáme jim padesát kop gr. v rok od napomenutí toho dne splniti a zaplatiti úplně a vcele. — Paklibychom toho neučinili oc —. Ležení v Novém Plzni nebo ve Stříebře nebo v Týně Horšovském. — Léta od naroz. syna b. tisícieho, čtrstého a padesátého třetieho, ten čtvrtek před sv. Tomášem, slavným apošt. bož.

80.

Kl. Zbraslavský. — B. m. 1455, 30. dubna. — Č. 86.

Já Jan Křský z Nasetic vyznávám oc —, že jakož řádný mám zápis najjasn. kniežete a pána, p. Sigmunda, římského císaře oc —, jmžto JMt. pod visutým majestátem svým zapsal jest slovat. panoši Petrovi Předborovu z Radejšína ve třech stech kopách gr. vsi kláštera Zbraslavského, jmenovitě dvoje Chuchly, dvoje Črne-

šice a Žabovřesky s poplužními, lukami, řekú, úroky oc —, jakož též zápis všecko to v sobě drží, — kterýžto zápis i s vesnicemi a požitky v něm vypsányi já nade-psaný Jan Krský od již pověděného Petra Předbora s jeho dobrou plnú a svobodnú volí mám řádně; tak ku prosbě a žádosti ctihodného a bohobojných kněží, kněze Jana opata, kněze Jana klíčníka a všeho konventu dřiev pověděného kláštera Zbra-slavského skrze smlúvu přátel s mé i jich strany k tomu prošených s týmiž kněžími uhodiv a úmluvu s nimi jistú o ten zápis i o zboží v něm zapsaná učiniv, jakož smlúvy té — list pod téhož opata i konventu a jiných dobrých lidí podle nich na svědomie visutými pečetmi mně vydaný všecko to v sobě ukazuje a zavírá, podle kteréžto smlúvy když mi kolivěk nebo mým budoucím, ktož po mně v držení toho budú, od týchž kněží neboli jich budoucích tři sta kop gr. dáno bude a zaplaceno, tak a podle toho listu úmluvního vypsání, že mám — a též také moji budoucí mají i povinni budú, peníze ty od nich vezmúce, i úroky také s lidí svrchupsaných toho roku úplně a docela vyberúc, svrchujmenovaných čtyř vsí i s tím se vším — zase jim a klášteru svrchupsanému k děvniemu právu jich postúpiti, a ten list úmluvní mně od nich vydaný i také zápis ten s majestátem císařovým, jímžto vsi svrchu-psané i jiné věci Petrovi Předborovi zapsány jsú —, vydati a vrátiti. — Pečeti kromě Jana Krského též uroz. a stat. pánuov, pana Zbyňka Zajíce z Hazmburka, pana Čenka z Klinšteina, purkhrabie Hradu Pražského, pana Vaňka z Valečova, pod-komořího královstvie Českého, a pana Jana z Rabšteina. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřístého padesátého pátého, v středu po sv. Jifi.

81.

Kl. sv. Jifi na Hradě Pražském. — B. m. 1456, 23. srpna. — Č. 87.

Já Vaněk z Harasova řečený Pecha bydlel v Litoměřicích vyznávám oc: tak jakož jsú mi daly osvěcená a nábožná kněžna a panna, panna Elška, abatyše kláštera sv. Jifie na Hradě Pražském, s jinými pannami, a tak veškeren konvent již jmenovaného kláštera vinici jich, kteráž leží blíž u Litoměřic nade vsí nad Prahu jménem Jeptišku, abych ji dělal a požíval do mého života toliko a nic déle; kterážto vinici dělati mám sám svým grošem dokládaje na všechny potřeby, a suduov k tomu dobývati mám bez nákladu a upomínanie panen svrchupsaných. A což by které léto za mého drženie pán Buoh vína nadělil na té vinici, z toho mám a slibuji častop-saným pannám a klášteru vydávati čtvrtý sud vína; a kdyžby to víno častopsaným pannám a klášteru vezli, k vobbě mám já čtvrtý groš dáti a panny tři diely vobby platiti mají vždycky každú vobbu od toho jich čtvrtého dielu oc vína, a to kdyby se to víno kdy které léto událo véztí. — A paklibych tu vinici zřezal a zřezal a v tom umřel, tehda děti mé aneb přátelé moji po mně zuostalí sberáče víno

a daďuce pannám jich čtvrtý díel vína, vinice postúpiti mají, jakož již psáno jest, beze všie odpornosti. — Pečeti kromě Vaňkovy Pechovy uroz. a slovut. pánov a panošů pana Čenka z Klinšteina, purkhrabí Hradu Pražského, pana Viléma z Konic a z Klučova seděním na Kamýku a Mikuláše z Kopist, sestřence [Vaňkova]. Léta od naroz. syna buožíeho tisícieho čtyřstého padesátého šestého, ten pondělí před sv. Bartholomějem, apošt. buožíem.

82.

Kl. Kladrubský. — B. m. 1457. — Č. 88.

My kněz Jan, smil. b. opat, kněz Petr, probošt v Tůškově na Mži, kněz Tóma, probošt v Přesticích, kněz Havel převor, kněz Řehoř, kněz Stach, kněz Tóma Tepelský, kněz Petr Týnský i veškeren konvent kláštera Kladrubského — vyznáváme oc, že jsme prodali s povolením konventským i s radú jich — luh jménem na Višni, jenž leží mezi vsí Milevém a mezi lúkami Milevskejmi až do ouvaruov Zhořských, i s tú stránčí lesu, kterážto leží až do Prašivého rohu, také tu máme splaniti. A to jsme prodali za 14 kop gr. bez dvadcat grošov peněz dobrých — úplně a vcele zaplacených, a to k věčnosti robotným lidem Machovi, Jírovi a Jakubovi bratřím ve Zhoři, lidem našim, i jich budúcím dědicóm. — Jenž jest dán a psán l. od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého a padesátého sedmého, ten čtvrtek na den . . . [nečitelno].

83.

Kl. Doknanský. — B. m. 1457, 27. května. — Č. 90.

Já Jindřich Berka z Dubé seděním na Lipém, vyznávám oc, že já mnohá dobroděníe a skutkuov dobrých okázalost, kteréž předkové moji — k klášteru Doxanskému činili jsú a jednali, znamenav a pováživ, sebe také věčně na tomto světě nebýti porozoměv, ale budúcieho bytu očekávaje, — učinil jsem a činím smlúvu a úmluvu s nábožným a poctivým knězem Dépoltem proboštem a vším konventem téhož kláštera Doxanského o zboží Radúšov, městečko, a jiné vsi k témuž příslušné, o luhy, lesy, dědiny, takovýmto obyčejem, že já svrchupsaný Jindřich mám témuž proboštovi a neboližto konventu úroku, kterýž nynie jest a potom při čase dole dotčeném byl by placen a vybierán, a k tomu odúmrtí pravú polovici klásti a vydávati až do králový Ladislavovy, pána našeho milostivého, jsem do Čech příjezdy a při JMti bytu zde v Čechách až do dvú let. A po vyjití těch dvú let a toho času já svrchupsaný Jindřich Berka z Dubé a z Lipého toho úroka polovičného kladeníe a také odúmrtí přestati, a po přestání takovém já a neboližto on probošt i konvent téhož kláštera svrchupsaného a náměstci jich, každá strana tak se má při tom mieti, že, mohli-li bychom dále pak o takové mezi sebou sami po sobě anebo po dobrých lidech uhoditi anebo kterakžkolivěk mezi sebou zjednati, miesto a konec

mieti, to buď tak mezi námi s uobú stranú listy opatřeno, jakž úmluva dálšie bude. Pakliby se toho nestalo, tehda opravu a svrchnie právo i s tiem příslušenstvím, kteréž na tom zboží již jmenovaném mám, nemá mí, dědicóm mým žádnú měru zrušeno býti, ale vedle slibu jich proti nám listem jich zapsaném zachováno a zuostáno budoucně beze všeho zmatku. A toho zboží svrchupsaného tak mám účasten jakož i prve býti, bez hyndrování až do podělení dalsieho. Také lea toho, kterýž k tomu zboží příleží a přísluší, já Jindřich Berka častojmenovaný, což by jim potřěbie bylo, nemám hájiti aniž brániti, ale rači proti bránění jiných dobrotivý zastupce a obránce vedle jich mně poručenství býti bez odporu. A což se robot tkne, ješto by k klášteru témuž již jmenovanému bylo, lidé z téhož již jmenovaného zboží, kdyžby o to obesláni byli a jim k vědění dáno bylo při času a k tomu potřebno při uprázdňení jich, ti činiti mají nic jinak, než což od staradávna činili a v ty roboty vysazení jsú, avšak vždy možnost jich v tom vážiece bez přésazení. — Pečeti Jindřicha Berky z Dubé a uroz. pána, p. Alše Berky z Dubé seděním tuhdiež, bratra mého milého, a slovut. panoší Jaroše Karasa ze Dvorce hofrychtěra a Protivce z Rochova. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého padesátého sedmého, ten pátek po Božím vstúpení.

84.

Kl. Borovanský. — Na Krumlově. 1457, 30. května. — Č. 89.

My Oldřich a Jan z Rosenberga vyznáváme oc: jakož někaká ruoznice byla jest mezi slovut. panošemi Petrem z Lindy s jedné a Oldřichem ze Dvorce s strany druhé o provedení a ohledání vody, a o tu při uručili jsú s obú stranú, každý pode stem kopami, a přišli o to na slovutné panoše, Petr z Lindy na Jarošněva z Úsúšie, hevtmana Třeboňského, a Oldřich ze Dvorce na Oldřicha Drochovce z Pláně, purkrabí tehda na Velešíně; a k tomu nás prosili, abychme někoho z svých také k tomu přidali a vyslali k ohledání té vody, jestližeby svrchupsaní přátelé ač se smluviti nemohli, aby ten od nás vyslaný plnú toho moc měl, je o to rozdělití, a což by ten náš vyslaný mezi nimi vypověděl, aby oboje strany na tom zuostaly pod základem svrchupsaným. A my k jich prosbě snažné vyslali sme od nás s naší plnú mocí slovut. panoši Jana Růsa z Čenin. A když tu vodu svrchupsaní ohledali jsú, nás toho spravili, a my od nich tēm bēhóm porozuměvše, i vypověděli sme vedle jich zprávy a mocí listu tohoto vypovídáme, aby svrchupsaný Oldřich ze Dvorce nadepsanému Petrovi z Lindy v jeho řece neb potoce, kterýž teče mimo [listina myemo] jeho Oldřichovy ze Dvorce lúky, i také v té vodě, kterýž se jest díel té vody protrhl skrze jeho lúku, v tom ve všem nepřekážel, ani lovil sačkem, ani vrše kladl ani sice nižádným obyčejem v tom překážel. A také Petr z Lindy nemá Oldřichovi ze Dvorce na tom ostrovcí, kterýž ta voda protržená od lúky jeho oddělila,

prekážeti, aby Oldřich svrchupsaný toho ostrovu požíval senem, otavú i pastvú, jakž mu se zdáti bude, bez překážky Petrovy z Lindy i jeho dědicův a budoucích všelikteraké. A také jestližeby Oldřich ze Dvorce svrchupsaný tu pruoťř vodě té chtěl zahraditi a zadělati, to množ dobře učiniti, avšak bez škody Petrovy z Lindy, jeho dědicův a budoucích. — Na Krublové léta od naroz. syna b. tisícého čtrstého padesátého sedmého, ten pondělí po sv. Urbanu.

85.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1458, 31. října. — Č. 91.

My Václav řečený Mužsk, měšténin v Dobřanech, Uršula, manželka jeho, a Václav, syn jejich, vyznáváme oc, že jsme dlužni — deset kop gr., dobr., stříb., nábož. a poct. knězi Zigmundovi, faráři nynějšíemu ve vsi v Chotěšově, i všem jeho náměstkům téhož kostela, i také kostelníkům i všie obci a osadě k té farnosti příslušejícím, nynějším i budoucím; v kterýchžto desieti kopách gr. nadepsaných zastavili sme — lúku naši vlastní, kteráž leží pod vinicemi mezi lúkú mlynářovú, řečeného Záluba, z strany jedné, a mezi lúkú Ovsíkovú krajčieřovú z strany druhé, a to takovou měřú a pod výmluvami těmito: že my svrchupsaní jistci neboli naši budoucí té lúky nadepsané sami máme požívat i držeti, jakž se nám zdáti a líbiti bude, do šest let od dání listu tohoto pořád bez přetrži zběhlých. A z té lúky máme a budeme platiti jemu předepsanému knězi Zigmundovi nebo jeho náměstkům anebo té farnosti kostelníkům, i tudíž osadním farnosti té, jednu kopu gr. dobrých, stříb. na každé léto —. A kdyžby minulo těch šest let, — tehdy mi nadepsaní jistci nebo naši budoucí, budeme-li chtieti tu lúku předepsanú zasé vyvaditi a mieti a držeti, máme jim věřícím nadepsaným puol léta napřed dáti věděti, a hned potom polúletí, dadúc jim deset kop gr. dob. stříb. anebo peněz drobných té chvíle obecně berných i s úrokem na ty peníze toho polúletie vzešlým, máme a budeme se v tu lúku předepsanú mocně zasé uvázati beze všech nesnází a odporností. — Pečeti kromě Mužákovy, rychtáře a konšelův městečka Dobřanského, uroz. panoší Zdislava z Stropčie a Jindřicha Kytlice z Zahoran. — Léta od b. naroz. tisícého čtyřstého padesátého osmého, ten úterý a u vigilií hodu slav. Věch svatých.

86.

Kl. Chotěšovský. — V Praze. 1460, 25. února, 1. a 23. března. — Č. 93.) Vidimus z r. 1555.

Léta od naroz. syna b. tisícého čtyřstého šedesátého stala se jest smlouva tu neděli po středopostí skrze uroz. pána, p. Jana z Kolovrat a z Bezdržic, a pana Beneše z Weitmile, purkrabí Karlštejnského, mezi uroz. a stat. rytířem panem Bořivojem z Lochovic a z Okoře z jedné, a mezi ctihod. knězem Eliášem, farářem Litickým toho času, strany druhé, o desátky takováto, že nadepsaný pan Bořivoj má dávat

a na všeliký rok platiti desátky z těch popluží, kderž k tomu dvoru panskému v Liticích příslušejí, to jest žita a ječmene, a vedle dobrotivé smlouvy nic jiného, žita a ječmene desátý mandel aneb desátú kopu, jakož od starodávna bylo, svrchu jmenovanému knězi Eliášovi i jeho náměstku, a to do let sirotčích vcele a úplně platiti bude. A kněz Eliáš opustil pšenici, hrách a oves také až do let sirotčích. A k tomu jest obojí strana svolila, pan Bořivoj i kněz Eliáš, a před námi sou sobě slíbili, aby to křesťansky sobě zdrželi, a to až do let sirotčích, obojí straně však práva a všelikderaké spravedlnosti bez pohoršení. — A to se jest dalo námi v Praze v světnici na KMstí dvoře léta a dne, jakož nahoře psáno stojí.

My Jan Polák [z] Sulislavě, Jan z Hrádku, sedí u Verpižicích, Jan z Klenovic seděním v Honcovicích, Chval z Rochlova a Hynek Záduba, vyznáváme oc. — že opatrný Zikla dlažič, měštěnin z Dobřan, vyznal jest před námi, kderak jsa mlád mlátil jest z míry u faráře v Liticích a u panském dvoře v též vsi XII let za ctihod. Sulka, probošta Chotěšovského, a za poctivého kněze Kundráta, faráře Litického, a že jemu to jest dobře svědomo, že desátek plný dáván jest faráři Litickému žita, ječmene, pšenice, ovsa i hrachu, když se jest hrách dobře zrodil, z těch ze všech ze tří popluží, kterž k tomu dvoru v Liticích přísluší, i také z čtvrtého, kterž služo Kašitovské, desátou kopu obilé nadepsanému faráři sou dávali a úplně platili. A když se jest hrách zle obrodil, tehda toliko dávali jeden kbelec hrachu sutého, a když se dobře obrodil, tehdy též vytejkali kopu desátou jako z obilé jiného. — Item Býček [Bicziek listina] z Robčic také před námi seznal, že byl v tom dvoře Litickém úředníkem za ctihod. kněze Hynka, probošta Chotěšovského, a potom za uroz. pána, p. Viléma Švihovského, když jest to zbuoží Litické i s tím dvorem zapsané držel, že též desátek toho všeho svrchupsaného obilé plný dáván býval od kněze Hynka, probošta chotěšovského, knězi Kundrátovi, faráři Litickému, i také od pana Švihovského napřed jmenovanému faráři nebo jeho náměstku, poctiv. knězi Cicerovi, kderýžto od kněze Kundráta tu faru držel; a již jmenovitý vcele desátek sám sem osobně skrze prosbu kněze Kundrátovu i kněze Cicerovu vytýkal a na každé kopě desáté aneb na mandelu desátém křížek sem udělal, a za to mi napředpsaní kněží nohavice dávali.

Item Kvěch z Dobřan také znal před námi, že jest byl pacholkem VIII let u kněze Kundráta, faráře Litického, a že jest z těch popluží nadepsaných ze všech desátek vytknutý všeho již řečeného obilé k faráři vozil úplně.

A to všichni tři berou k své cti i k víře, že jest to tak, jakož my jich seznání toto známe, a že toho jinak není. A k tomu jich seznání prošení jsouce my nadepsaní Jan Polák z Sulislavě, Jan z Hrádku, Jan z Klenovic, Chval z Rochlova a Hynek Záduba své — vlastní pečeti — přitiskujem k tomuto listu. Dán a psán na klášteře Chotěšovském léta tisícého čtyřstého šedesátého, o ten den na sv. Matěje apošt. buož. [25. února 1460].

Já Vilím z Rizinberga a Švihova vyznávám oc —, že když sem měl v zápisu Litické zbuoží — od krále Zikmunda, však s plným povolením kněze probošta kláštera Chotěšovského i téhož konventu, i držal jsem ty lidi Litické vedle jich práv a svobod starodávných, tak jakž jich list svědčí a ukazuje. I byl sem popustil uroz. pánu, panu Děpoltovi z Rizinberka toho dvoru v Liticích i s těmi poplužními. Ten jest řády všecky kostelní zachovával a faráři Litickému plné desátky platil, a v tom sme my nepřekáželi. A naposledy byl najal tenž dvůr s poplužními Protivovi z Plzně, a též Protiva o ty desátky s farářem se smlouval. Neb sme my s podacím neměli nic činiti; neb kněz probošt to sobě pozůstavil a faráři Litickému všecka práva kostelní z těch popluzí vymluvil. A když bylo jednoho času, sáhl sem, odjel i držel sem Litickým fulérnu. I sebravše lidé té vsi, přišli sou přede mě, se mnou mluvíce a prosíce, abych jim na té fulérně nepřekážel, a spravujíc mě, že ta fulérna jest v jich dědičných dědinách, a že ouroky z toho platí. I jsa já tak zpraven i od jiných dobrých lidí, že ta fulérně jest v jich vlastních dědičných dědinách, i pustil sem to mimo sebe a více sem jim v tom nepřekážel za svého držení. A také dále, by všichni lidé té vsi krčmy měli, více sem z nich krčmenného nebral, než dvě kopě grošů a nic jiného. A tak jakž sem sám v držení byl té a v požívání, tak sem spustil dobré paměti nebožci panu Donieskému, položiv jemu dvě kur v jednom groši a krčmy v jednu kopu groší, tak jakož nahoře dotknuto jest. A též bych chtěl ústně seznati, když by toho jim potřebí bylo, ješto bych moh' při tom býti. — Dán a psán léta od nar. syna buož. tisícého čtyřstého šedesátého, první čtvrtek v půstě [1. března].

¹⁾ Č. 92 jest kus listiny z nějaké knihy odlepené, z něhož jde na jevo jen tolik, že Protiva z Těšetin prodává tři kopy gr. platu panoši Pavlíkovi Žitinovi z Myslovic. — L. od nar. a. b. 1459.

87.

Kl. Zbraslavský. — V Praze. 1460, 6. října. — Č. 94.

My Jiří, z b. mil. král český oc, oznamujeme oc, že přistúpivše před nás věrní naši milí Václav a Oldřich bratřie z Valtieřova prosili sú nás, abychom naše povolenie jim dali k té výplatě zástavy tvrziště v Neumětelech s dvorem poplužním, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, haltěři, pastvinami i všemi příslušnostmi k tomu tvrzišti a dvoru příslušnými, k klášteru našemu Zbraslavskému příslušející, kteréžto nábožní naši kněz Jan opat i vešken konvent téhož kláštera pro potřebu svú zastavili sú listem svým a zapsali Vaňkovi Mosteckému, ženě a dětem jeho, ve stu a ve čtyřidci kopách gr., peněz dobrých, stříb., jakož ten list šíře to svědčí a vykazuje, kteréžto zápis oni od Vaňka Mosteckého koupili a vyplatili sú. A my znamenavše jich služby věrné, jimiž nám slúžili sú a slúžie, — naše povolenie jim dali jsme a dáváme k té jich výplatě tvrziště v Neumětelech s dvorem k tomu pří-

služným i se všemi toho tvrziště i dvoru příslušnostmi tak úplně, jakž od opata a konventu kláštera Zbraslavského zapsány a zastaveny sú, aby oni to jisté zboží v té summě svrchupsané sto a čtyřiceti kopách gr. drželi, — nejsúc odtud splacování ož žádného jiného k držení zvláštniemu, než toliko od nás neb budoucích kráľuv českých anebo opata a konventu kláštera svrchupsaného, k našemu neb jich držení a žádného jiného. — Všecko právo listem opata a konventu Vaňkovi Mosteckému zapsané a zastavené mocí kráľovskou na již řečené Václava a Oldřicha bratry z Valtieřova přenášíme, poněvadž oni za to tu summu peněz sto a čtyřiceti kop gr. dali sú a dobrovolně od něho to koupili. — A ktož tento list bude mieti s řečených Václava nebo Oldřicha bratří nebo jednoho z nich dobrú vůľ, atd. — Dán v Praze v pondělí po sv. Františku, léta od naroz. b. syna tisícieho čtyřistého šestdesátého, kráľovství našeho léta třetieho. — Ad relacionem d. Czenkonis de Clingstein, burgavii castri Pragensis. — Verso: Registrata.

88.

Kl. Plaský. — B. m. 1462, 28. ledna. — Č. 95.

Jan z Hova seděním tudiež, vyznávám oc, že — prodal jsem — list a zápis, kterýž jmám od slavné paměti od krále Zigmunda, krále římského oc, jakožto na vsi Březie, na Újezd, na mlýn Dubský, na lúku, kteráž jest nad tím mlýnem, kteráž příslušie k Plasóm, na krěmu v Ledcích, a také s užitky, jakožto otcí mému i mae zapsány jsú, — uroz. panu Hroznotovi z Vrtba seděním tudiež, i tomu každému, ktož by tento nahořepsaný zápis měl s jeho dobrú vůľ, tak aby toto mé prodanie a dobrú vůľi ode mne maje, nadepsaný pán nahořepsaným zápisem měl též právo i k tomu zápisu i k těm ke všem užitkóm, což ten zápis dále ukazuje a svědčí, jakožto sme my měli, totižto otec muoj a já. — Pečeti kromě Janovy z Hova pana Hanušě z Kolovrat seděním na Krašově, a uroz. panoší Jana z Prostibuořě seděním na Podmoklech, Bouchvala z Hrádku seděním v Leštěnech, Rausa z Lipna seděním v Chrančovicích. — Dán a psán léta čtúce od naroz. syna b. tisícieho čtrstého šedesátého druhého, ten čtvrték po světiem Pavlu na vieru obrácěnie.

89.

Kl. Kladrubský. — B. m. 1463, 7. února. — Č. 96, vidimus z r. 1600, 3. února.

My kněz Pavel, smil. b. opat, kněz Řehoř převor, kněz Tóma, probošt Prostický, kněz Havel, probošt v Tůskově na Mži, kněz Tóma Teplský, kněz Petrík, kněz Prokop, farář Kladrubský, i vešken konvent kláštera Kladrubského máme činníme oc, že jsme prodali luh náš u Višňový za jistú summu peněz nám úplně zaplacený[ch] opatr. a robotnému muži Petrovi, nebožce Hrochovu zeti, jeho dětem i jich

budúcím, rodičóm a náměstkóm. Kterýžto luh počíná se ot Máchova jezera po dubovú chrašť a po tu skalku, kteráž jest podlé té chrašti, a po ty tři jablonky vystavené miesto mezě, krom kmetovského až po hořejší cestu. A nad tú cestú přidali sme jemu s jeho budúcími, aby sobě udělali jezero neb močidlo k svému puožitku. A to jsme prodali u věčný plat úroční, tak že nadepsaný Petr [s] svými budúcími, rodiči a náměstky, má nám — platiti úroku věčného šest grošů, a to rozdělne při úroce na sv. Jiří tři groše a na svatý Havel — druhé tři gr. — Avšak nadepsaný Petr má lhótu až do plných tří let pořád zběhlých od tohoto sv. Jiříe. — A jestližeby se v časiech budúcích která škoda stala kterakkoli, nebo na pečetech k [listu tomuto] přivěšených, budeme mieti nebo naši buducí nadepsanému Petrovi i jeho budúcím, dědicóm i náměstkóm, tento list obnoviti v táž slova a pečeti našimi potvrditi. — Léta po naroz. syna b. tisícieho čtyřstého šedesátého třetího, ten pondělí po sv. panně Dorotě, děvky slavné. Amen.

90.

Kl. Chotěšovský. — V Praze. 1463, 5. května. — Č. 97.

My Jiří, z b. mil. král český oc, oznamujem oc, že jsúce zpraveni od stat. Ctibora z Wolštajna, věrného n. mil., kterak nábožní naši milí, probošt a konvent kláštera Chotěšovského, vyplativše ves Túškov Hartmanův z zápisu šťastné paměti ciesaře Zigmunda, krále českého, kterýž on byl svým zápisem zapsal, zapsali sú ji jemu dvěma zápisy svými v pěti stech a třiceti kopách gr., tak jakož ti jich zápisové šře to okazují. Že pak již řečený Ctibor ku potřebě naše puojčil jest nám nyní dvě stú kop a sedmdesáti kop gr., my chtiece jej opatřiti, aby těch peněz škoden nebyl, — k té zástavě svrchudotčené, jenž probošt a konvent kláštera Chotěšovského již řečenú ves Túškov Hartmanův v pěti stech kopách a třiceti kopách gr. již řečenému Ctiborovi zastavili jsú, naše povolenie dali sme a tiemto listem dáváme. Nad to témuž Ctiborovi z Wolštajna a jeho dědicóm těch dvě stě kop a sedmdesáti kop gr. k tomu na té vsi Túškově a na příslušnostech té vsi připisující a ku prvnie summě, kterýž na tom má zapsáno, přirazující, tak aby on i jeho dědicové ves Túškov Hartmanův se všemi a všelikými příslušnostmi a puožitky té vsi měl, držal a toho požíval bez naše, budúcích kráľuov českých i všech jiných lidí všeliké překážky, nejša z toho splacován od nás, budúcích kráľuov českých i všech jiných lidí do své živnosti. Než po smrti jeho, kdyžbychom my neb buducí kráľové čeští, nebo ti, jimž ta výplata spravedlivě příslušela by, dědicóm a budúcím jeho ty všechny summy svrchupsané, to jest osm set kop gr. penězi dobrými, té chvíle v zemi České obecně bernými, dali a splnili, rok plný k té výplatě jim napřed věděti dadúce, mají beze vše odpornosti těch osm set kop gr. přijeti a těm, od nichž ty peníze přijmú, té vsi s příslušnostmi ihned bez zmatku postúpiti. A již psaný Ctibor, dědicové

i budoucí jeho nemají těch lidí novými nespravedlivými a těm lidem neobyčejnými poplatky a robotami obtěžovati proti jich vůli obyčejem nižádným; a také nám a budoucím králům českým summy komoře naše příslušné a dávati obyčejné, což z toho zboží spravedlivě se dostane, platiti a vydávati mají. A kdož by tento list měl s již psaného Ctibora oc s dobrou a svobodnou volí oc. — Dán v Praze ve čtvrtek den sv. Floriana, léta od narození syna tisícého čtyřstého šedesátého třetího, království našeho léta pátého. — Ad relacionem d. Czenkonis de Clingstein procuratoris. — Verso: Registrata.

91.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1463, 29. října. — Č. 98.

Já Bohuslav Šlechta z Vilhartic vyznávám oc, že jakož najjasn. kníže a pán, p. Jiří, král český oc — zapsal mi jest a postúpil i zastavil pět kop gr. platu ročního v jmenovité summě v padesáti kopách gr. na kláštere na Chotěšově, aby mi od kněze probošta a od konventu téhož kláštera, nynějších i budoucích, placeny byly při každých Hromicích —: tak já svrchupsaný Bohuslav Šlechta již dotčený list K Velebnosti — dávám s mou dobrou volí, s plným vědomím slovut. panoši Vilémovi z Čejkov, i tomu každému, kdož by nadepsaný list KMti a tento muoj list měl s dobrou volí častopsaného Viléma z Čejkov, aby týž Vilém z Čejkov i ten každý, kdož by týž list královský na svrchupsaný plat měl s dobrou volí častodotčeného Viléma z Čejkov, měl a měli též plné právo a spravedlnost k nadepsanému listu a platu na proboštu a na konventu kláštera Chotěšovského tak všelikterak jako já, svrchupsaný Bohuslav Šlechta, a úplně tak, jakož by ten hlavně KMti list témuž Vilémovi z Čejkov zejména svědčil; neb k tomu ke všemu jest má dobrá vůle. — Pečetí kromě nadepsaného Bohuslava Šlechty z Vilhartic pana Viléma mlazšího z Rízmberga a na Rabí, a slovut. panoši Puoty z Obitec, Lévy z Mašfova, Smila staršího z Těšnice, Jana Vídeňského z Trauspurgu a Kunráta z Kojšic. — Léta od narození syna b. tisícého čtyřstého šedesátého třetího, v sobotu po sv. Šimoniši a Judě, ap. bož.

92.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1464, 17. května. — Č. 99.

Já Dobrohost z Romšperka a na Týně Horšovském vyznávám oc —, že sem učinil mocnou a dobrovolnou smluvu — s vysoce duost. knězem, knězem Jiříkem, proboštem kláštera Chotěšovského, o ten majestát, kterýž sem měl dobré paměti po svém otci a po svém strýci, kterýžto majestát svědčí dobré paměti nebožci panu Janovi Hanovci ze Švamberka slavné paměti od krále Zigmunda na summu tisíce kop gr. m. A v té summě tyto vdole psané vsi jměli sme a drželi sme, to jest: Sekyřany Hořejšie, Zálužie, Kotovice, Újezd Červený, Janov ves. Na kterémžto majestátu svrchupsaní předkové moji zapsali jsú a dali služehnskóm svým za jich službu

zejména těmto: nejprve Kytlicovi sto kop a LXXV kop gr., Ondráškovi z Lužan sto kop a XLIIII kopy gr. A těch dvou listů já svrchupsaný Dobrohost mezi jinými listy nemohl sem nalézt, a svrchupsaný kněz probošt praví, že jsou úplně a docela zaplacené, a jsou u počtu mezi námi položeny. Než já mám jich hledati, a kdyžbych je našel, já mám je často jmenovanému knězi ukázati, a kněz mi je má zase vrátiti, a ty listy, nač by svědčily, mají mezi námi vedle smlůvy té ohledány býti. Item Oldřichovi z Lužan LXXXV kop gr., Janovi Muchkovi tři sta kop gr., Sazemovi z Lomi LXVI kop gr., Horčeskému XXXIIII kopy gr., Janovi Kulovi z Hrádku XLV kop gr., Něprovi z Mědražic XLV kop gr. A ostatek té summy tisíce kop gr., totižto bez čtyř kop gr., sto kop gr. častopsaný kněz probošt mně svrchupsanému Dobrohostovi dal jest; a tak ta summa svrchupsaná peněz mně jest úplně a docela splněna a zaplacená, a já sem majestát celý a neporušený knězi proboštovi dal a vrátil, a ty vsi nahoře psané knězi proboštovi jsem propustil a prázny učinil, napřed před sebou i před svými budoucími. A což se dotýče vsi řečené Červený Újezdec, jestližeby kto na tu ves od předkův mých nebolito ode mne které jistoty měl a je řádně okázal, to já mám zastúpiti a vyvesti beze vše škody kněze proboštovy i toho konventu do sv. Havla najprv příštího. A jestliže bych toho neudělal, tehda já mám bez čtyř kop gr. sto kop gr. položiti dvě neděle potom sv. Havle, v moc kněze proboštovu až do vyvedení té pře. A kdyžbych vyvedl, tehda kněz probošt má mi zase bez čtyř kop gr. sto kop gr. navrátiti. Také jest mezi námi znamenitě vymluveno, jestliže bych já nebo Jan Muchek toho majestátu potřeboval, nebo z nás jeden, tehda nám já k naší potřebě vydán býti, a my máme zaň za tisíce kop gr. rukojmě postaviti, a po tom vyručení v šesti nedělech pořád zběhlých týž majestát zase svrchupsanému knězi proboštovi vrátiti. — Pečeti kromě Dobrohostovy z Ronšperka uroz. panoší Jana z Tasnovic seděním tudíž, Sazemy z Lomi seděním v Svinné, Vojislava z Branišova seděním v Nahošicích, Buška z Bezvěrova seděním v Horšově. — Léta b. tisícioho čtyřstého šedesátého čtvrtého, ten čtvrtek před Letnicí.

93.

Listina soukromá. — B. m. 1465, 4. března. — Č. 100.

Léta po narození Jezu Krista, syna b., po tisíc čtyři sta a šedesátého čtvrtého, tu chvíli o sv. Václavě, mučedlníka a dědice českého, já Jakub, mlynář z Dolního mlýna, i s mou manželkou panie [vynecháno] prodali jsme — polovici pravou našeho vlastního mlýna se všemi požitky i užitky, což k tomu mlýnu přísluší, i s kurmi polovici opatrnému Benešovi, bratranci svému, ku pravému dědictví, — za šest a za třicet kop gr. dobrých, stříbr., rázu a čísla praž., za každou kopu šestdesát gr. počítajíce, aneb za každý gr. sedm peněz počítajíce, kteříž v tu chvíli půjdú, v kte-

réžto penieze chudý i bohatý dieti bude [sic]; a to takú výměnkú a výmluvú já Jakub a manželka má nahořepsaní prodali jsme Benešovi svrchupsanému za deset let pro naše děti Matiaše a Janka, když by k letóm přišli a nezemřeli a chtěli tu polovici mlýna od Beneše, strýce svého, a mohli k sobě vyplatiti, tehdy on jim má dáti vyplatiti, jakž by tu chvíli mlýn platil. Pakliby děti naši Matiaš a Janek nechtěli, neb-li nemohli tu polovici mlýna od Beneše, strýce svého, k sobě vyplatiti, tehda on Beneš, bratranec můj a strýc jejich, polovici toho mlýna má a muož od nich vyplatiti, jakž by tu chvíli ten mlýn platil. A při té úmluvě a při tom trhu byli jsú opatrní lidé Janek Tlačil [Tlačík?], pekař a tu chvíli konšěl, a Zdeněk z Jampného, měščenín v Polné, a Martin Skariedka Záměstný. — Psáno léta oc. LXV, ten den na Přenesenie sv. Václava.

94.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1465, 22. října. — Č. 101.

Já Vilém [z] Čejkuov vyznávám oc: Jakož mám list od uroz. Šlechty z Vilhartic, který jemu dán od KMti na pět kop gr. platu ročního v jmenovité summě v padesáti kopách gr. na kláštera na Chotěšovách, a podle toho mám od téhož Šlechty na ten list králevský a na ten plat jeho dobrú vuoli pod pečeti uroz. pana Viléma mladšího z Rismberka a z Rabie pod jeho i jiných dobrých lidí pečeti, tak já svrchupsaný Vilém z Čejkuov již dotčené listy od královny velebnosti i tu dobrú vuoli, kterúž mám od Bohuslava Šlechty na ten plat, dal sem — knězi Jírovi, proboštu kláštera Chotěšovského, a tomu konventu Chotěšovskému, aby oni toho svrchupsaného platu požívali, měli a drželi i s těmi listy a s plným právem, jakož by jim ti listové zejména svědčili. — Pečeti kromě Vilémovy z Čejkuov uroz. pánuov, p. Břeňka a pana Viléma staršího bratří z Rismberka a z Rabie, pana Puoty z Herštejna, a uroz. lidí Dobeše Letovského z Vilhartic, Puoty z Paběnic a z Nalžuov a Olkmara z Košmberka a z Zámysliček. — Léta od naroz. syna b. tisfciého čtyřstého šedesátého pátého, v úterý před svatými Šimonem a Judú, ap. pána našeho Jezu Krista.

95.

Kl. sv. Jiří na Hradě Pražském. — B. m. 1466, (buď 27. ún. neb 29. května, neb 18. září neb 18. pros.) — Č. 102.

Já Wolfgang Stecher z Lantbachu vyznávám oc —, že jakož mám zápis od najjasněj. kniežete a pána, pana Jirého, krále českého, pána mého milostivého, na tvrz v Statěvnicích se vším příslušenstvím, jenž přísluší k kanovníctvu kostela a kláštera sv. Jiří na Hradě Pražském, kteréhož jest kněz Jan Mladoch v držení, chtě také za [z]dravého života, což mohu, tomu božímu domu poslužiti, — slibuji — za se

a za své dědice poctiv. knězi Janovi, řečenému Mladoch, kanovníku téhož kostela a též prebendy, na každý rok z té tvrzi platiti dvě kopě gr., rozdielně na sv. Havla — jednu kopu a na sv. Jiříe potom druhú kopu gr., a tak potomně až do života téhož kněze Jana. A kdyby mne pán Buoh neuchoval, manželka má a dědicové i náměstci mají a budú povinovati témuž knězi Janovi Mladochovi do jeho smrti ten úrok vydávati. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého šedesátého šestého, ten čtvrtek o suchých dnech.

96.

B. m. 1466, 25. dubna. — Č. 103.

Já Oldřich z Janovic seděním tudiez znám, že Baroch žid přikázal se mně, a ten miení za mnú i s svú čeledí i s svým statkem, jmá i chce v městečku mém v Janovicích bydliti a přebývati, dokudžby se mně líbilo aneb židu svrchupsanému. A ten žid Baroch nadepsaný dvě kopě gr. má — mně na každý rok úroka dávati rozdielně, na den sv. Jiříe — kopu gr. — a potom ihned na sv. Havla — kopu gr., a tak na každý rok, dokudž za mnú bude přebývati nadepsaný žid i s svú čeledí. — A když by se židu nadepsanému a jeho čeledi nelíbilo býti a přebývati a mohl se jinde za jiným pánem živiti, buď to s mým vědomím nebo nevědomím, tehda já slibuji témuž židu a čeledi jeho i statku jeho za tři míle glejt svooj bezpečný dáti. Také slibuji, že nechci ani jmám žida nadepsaného ku pójčení anebo peněz dání izádnú mocí tisknúti ani purkrabie muoj, ani který služebník mój. Také ktož by svrchupsanému židu dlužen byl a nechtěl jemu jeho dluhu platiti peněz jistinných i s lichvami, já anebo purkrabie muoj i nikto z starších mých ku povědění toho člověka tisknú[ti]. Také který by panoše, mój služebník, anebo jiný muoj židu nadepsanému základ zastavil, pancier anebo kuon aneb samostriel nebo jiný základ, já k svej potřebě nebo toho, čím by základ byl aneb jměl, nemám já ani purkrabie mój k vydání tisknúti, dokud by jemu peněz jeho i s lichvami nedal anebo jiný základ položil, anebo se s ním podle vuole židovy nesmluvil. A nad to nade všechno dávám židovi nadepsanému a čeledi jeho i se vším statkem jeho též právo, jakož jiní židé v této České zemi i v městech cesařových a králových a panských jmají. A to i jiné, což v tomto listu psáno stojí, chci a slibuji držeti ctně a věrně křesťansky jako dobrý křesťan. — Léta po naroz. syna b. počítajíc tisícieho čtyřstého šedesátého šestého, ten pátek po sv. Jiří, rytieřem božím.

97.

Kl. sv. Anny v Starém Městě Pražském. — V Praze. 1467, 1. pros. — Č. 104.

My Jiří, z b. mil. král český oc, oznamujem oc: jakož najjas. knieže pan Sigmund, ty časy římský a český král, — někdy Petrovi z Libochovic zapsal jest diel vsi

Lidic kláštera svaté Anny, a ve vsi Zájezdě jednoho člověka kostela sv. Benedikta, a díl vsi v Bělucích se dvěma tudíž mlýny kostela Pražského, a mlynáte řečeného Trojánec kláštera Břevňovského s lúkú, a ve vsi Kovarách jednoho člověka řečeného Křtien kostela Vyšehradského, se všemi příslušnostmi a poplatky jich, a k tomu šest kop gr. platu ročního, kterýž týž Petr z Libochovic oltárníku kláštera sv. Ducha v Starém Městě Pražském platiti dlužen byl; a ty všechny svrchupsané lidi i s těmi šesti kopami gr. platu zastavil jemu v sedmdesáti a ve dvou kopách gr.; kterýžto zápis a zboží koupiv někdy otec věrného našeho milého, Jana Mráza z Hlazovic, celý a neporušený nám okázal i navrátil jest: my chtiece jej opatřiti, aby vrácení toho listu žádné škody neměl, a že také mnohé věrné a pilné služby, kteréž nám činil a činí, shledali sme, a potom tiem lépe aby mohl a měl nám činiti, — témuž Janovi Mrázovi a dědicóm jeho ty všechny lidi svrchujmenované se všemi jich poplatky, puožitky a příslušnostmi — a konečně s plným panstvím i s těmi šesti kopami gr. platu oltárníka sv. Ducha na Libochovičkách zapsali sme a zastavili — v puoldruhém stu kopách gr., tak aby on lidi a zboží svrchupsané i těch šest kop gr. platu ročního již jmenovaného měl, držal a požíval — tak dlúho, dokudž my neb budoucí naši králové čeští anebo ty osoby, jimž výplata těch zboží spravedlivě příslušela by, jemu neb dědicóm jeho těch puoldruhého sta kop gr. peněz dobrých, té chvíle v zemi naše České obecně berných, jim nedali bychom. Nemá také řečený Jan Mráz lidí těch mimo jich poplatky spravedlivé obtěžovati žádným obyčejem. A ktož by tento list jměl oc. — Dán v Praze v úterý po sv. Ondřeji apošt. léta od naroz. b. syna tisícieho čtyřistého šestdesátého sedmého, království našeho léta desátého. — Ad mandatum d. regis. — Verso: Registrata.

98.

Na Krumlově. 1469, 24. dubna. — Č. 105.

My Jan z Rozmberka, nejvyšší komorník království Českého, jistec trhu dole psaného, vyznáváme, že — prodali jsme — právem věnným čtrnáct kop a čtyři a dvacet gr. platu roč., holého, peněžitého ve všech dole psaných, totiž v Ponědražce devět kop a dvacet gr., a v Lužnici pět kop a čtyři gr., na lidech tu v těch všech osedlých, na jich dvoríech, dědinách oc —, slov. panošiem Prokopovi a Řehořovi vlastním bratřím Cla . . . i jich dědicóm a budoucím za puoldruhého sta kop gr. peněz dobrých stříb. v zemi České obecně berných, kteréžto sme od nich přijali úplně a docela hotové A my Jan Rús z Čemin, Adam z Drahoně, purkrabie na Helfenburce, Jarohněv z Úsušie, hawptman třeboňský, Oldřich Rúbík z Hlavatec a Kunáš z Machovic, purkrabie na Majdštajně, rukojmie za pana jistce svrchupsaného s ním i zaň, slibujeme všichni společně rukú nerozdielnú — plat napředpsaný se

vším příslušenstvím zpraviti, očistiti a vysvoboditi před věny, před sirotky oc. Pakli bychom toho platu nezpravili atd. Ležení v Jindřichově Hradci nebo v jiném městě odtud v pěti mílech. — Dán a psán na Krumlově léta od naroz. syna b. tisícioho čtyřstého šedesátého devátého, ten pondělí po sv. Jiří.

99.

Kl. Chotěšovský. — Na Horách Kutnách. 1470, 31. ledna. — Č. 106.

My Jiří, z b. mil. král český oc. oznamujem, že přistúpiv před nás slo-
vutný Mikuláš Želézko z Srb, věrný náš milý, zpravil jest nás, kterak Anna Lelov-
cová, teta jeho, jemu a bratru jeho Burjanovi dala a odevzdala jest nápravu, kterouž
měla v Chotěšovicích, a to dání a odevzdání listem svým jim zapsala. A prosil
nás pokorně, abychom my toho dání a odevzdání přieti jim a potvrditi ráčili mi-
lostivě. My k prosbě jeho jsouce milostivě nakloněni pro služby jeho věrné, — k tomu
dání a odevzdání již psané nápravy řečenému Mikulášovi Želézskovi a Burjanovi,
bratru jeho, od tety jich učiněnému vuoli naši dali jsme a dáváme. — Dán na Horách
Kutnách v středu před Hromicemi, léta od naroz. syna b. tisícioho čtyřstého sedm-
desátého, království našeho léta dvanáctého. — Ad relacionem d. Czenkonis de
Clingsstyn procuratoris. — Verso: Registrata.

100.

Kl. Plaský. — B. m. 1470, 23. listop. — Č. 107. —

Já Petr Kořenský z Terešova a na Radyni vyznávám oc, že jakož uroz.
panoš Petr z Terešova Kořenský, nebožtík otec můj, měl dva listy na pergameně
na to záduší i na ten vešken konvent kláštera Plaského pod jich konventskou pečetí
i pod jiných dobrých lidí rukojmie pečetí vedle nich s visutými pečetmi, jenž jeden
list svědčí na padesáte kop gr. a druhý list na šedesáte kop gr., a tak že pro jich
neplnění poháněl jsem kněze téhož konventu před uroz. pána, pana Jindřicha Stráž-
ského, toho času hofmistra království Českého, a v tom že jsú se ty nesnáze a války
začely, tak že ti listové svrchudotčení v Praze na právé zuostali jsú. Protož já nade-
psaný Petr Kořenský z Terešova učinil jsem dobrovolnú a řádnú smlúvu s týmiž
kněžími i se vším konventem kláštera Plaského před uroz. pány, panem Bohuslavem
z Švamberka, nejvyšším hofmistrem království Českého, a panem Brankem z Romš-
perka a na Hlohové, a před uroz. panoší Janem z Plzni, hofrychtérem království
Českého, tak že nadepsaní kněží i všecken konvent svrchupsaný za ty listy svrchu-
psané mají mi dáti a vyplniti sto kop gr. a deset kop gr., jakož list hlavní, kterýž
na to záduší i na ten konvent mám, šířeji v sobě ukazuje. Protož já svrchupsaný
Petr Kořenský z Terešova to záduší i ten vešken konvent nadepsaný kvituji, pro-

půštím a prázdný činím z těch listuov svrchudotčených tak, ač by se kdy ti listové v časech budúcích kde našli aneb mně vráćeni byli, že já ani moji budúci ani žádný jiný živý člověk jimi, těmi listmi [sic], to záduší i ten konvent nynější i budúci nemohl více věčně upomínati [sic]. — Pečetí kromě Petrovy z Terešova uroz. pánuov, p. Zdeňka z Šternbergka, najjasnějšího uher. a čes. krále najvyššího hajmana všech zemí království Českého na JKMTi místě a najvyššího purgrabi Pražského, p. Bohuslava z Švambergka, najvyššího hofmistra království Českého, a slovut. panoše Jana z Plzně, hofrychtěre království Českého. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého, ten pátek před sv. pannú Kateřinú.

101.

Kl. Chotěšovský. — V Praze. 1470, 27. list. — Č. 108.

My Jiří, z b. mil. král český oc oznamujem oc, že shledavše mnohé věrné služby slovut. Jiřka a Benedy z Chylic, věrných našich milých, — tutó milost jim jsme učinili oc: Jakož držíe v zástavě ves kláštera našeho Chotěšovského zejména Robčicě s dvorem poplužním, dědinami, lukami, lesy, pastvisti a s rybníčkem i jinými příslušnostmi — ve třech stech kopách a čtyřideti kopách zastavenú, že my přidali jsme jim a připsali na již řečené vsi Robčicích i na příslušnostech k té vsi příslušných sto a šestdesáte kop gr. a tímto listem přidáváme a připisujem a ku prvnie summě přirazujem, tak aby řečení Jiřk a Beneda i jich dědicové již psanú ves a dvuor s příslušnostmi — drželi a toho požívali — tak dlúho, dokudž bychom my neb budúci naši králové čeští anebo ty osoby, jimž ta výplata spravedlivě příslušela by, těch pěti set kop gr. peněz dobrých — nedali jim a úplně nezaplatili. A ktož by tento list měl — s jich dobrou volí atd. — Dán v Praze v úterý po sv. Kateřině, léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého, království našeho léta třináctého. — Ad mandatum d. regis. — Verso: Registrata.

102.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1470, 4. pros. — Č. 109.

My purgmistr a konšelé i všecka obec městečka Dobřan — známo a zevno činíme oc, že vidúce potřebnost městečka našeho i naši, prodali jsme — plat ve vsi v Timakově na lidech našich osm lánúov, čtyři osedlé a čtyři pusté, s platem i se všiem příslušenstvím i s puožitky, což k tomu od staradávna příslušie, jakož jsme sami drželi — uroz. panoši Vilémovi mlazšímu z Račína a paní Dorotě z Otova, manželce jeho, i tomu každému, ktož by tento list jměl s jich dobrou volí, za osmdesát kop gr., a tak v té summě má býti za třidceti kop zlatých uherských na zlatě a na váze dobrých, a za třidceti kop rýnských zlatých na zlatě i na rázu dobrých i pravých,

a za dvaceti kop gr. dobrých stříeb., v České zemi obecně berných, nám hotovými zlatými zapláceno našimi věřiteli nadepsanými úplně a vcele. Protož — slibuji našim věřitelům svrchupsaným na ten plat nesahati žádným obyčejem za čtyři léta, a po čtyřech letech, když bychom sobě dali rok napřed věděti, my jistci anebo jistec nám, tehdy my hned po tom roce jmáme i slibuji věřitelům svým nadepsaným summy zlatými a groši splniti a zaplatiti úplně a vcele zlatými hotovými za osmdesát kop summy beze všeho dalšího prodlení. Pakli bychom toho neučinili, — tehdy dáváme jim plnou moc a plné právo, aby mohli nás i naše lidi stavovati a fentovati, i statky naše právem anebo bez práva v městech králových, panských, kněžských, u městečkách, ve všech, po silnicích, okolo městečka, bráti, jímati, zajímati, nésti, vézti, a to tak dlouho, dokavadž bychom jim té summy zlatými nadepsanými a groši i se všemi škodami proto vzatými, kteréžto by škody právem bez zmatku pokázati mohli, nedali a nesplnili zlatými hotovými a groši. A tak ty zlaté hlavnie svrchupsané věřitelé naši svrchupsané moci budou vzieti v křesťanech anebo v židech na naši všech společnou škodu, a z těch je vypravit slibuji bez jich vše škody. — Pečeti kromě městské Dobřanské uroz. panoší Petra Chlumčanského z Přestavlk, Jana z Hořejšie Lukavice seděním tudiež, a Jana z Řenec seděním v Lukavici Dolejšie. — Léta po b. naroz. tisícieho čtrstého sedmdesátého, v ten úterý na den sv. Barbory.

103.

Kláster jeptišek v Krumlově. — Na Krumlově. 1471, 14. pros. — Č. 110.¹⁾

Já Jan starší z Třebomyslic vyznávám oc, že jsem učinil kšaft a rozkázanie ze všeho statku a zboží svého —: Nejprv ve Zvíkovci na lidech svých, jakož jsem již listem zvláštním zapsal a oddal dvě kopě sedmnáct gr. a osmero kur platu ročního na zádušie k kostelu Krumlovskému v též vsi; ostatek toho platu mého, totiž pět kop bez sedmnácti gr. tu na lidech osedlých, odkazuji jeptiškám tu v Krumlově do kláštera, aby za mě i za mé předky a příbuzné také pána Boha prosily a služby činily dvakrát do roka též a tiemž obyčejem na ty časy, jakožto v Krumlově při faře. A do Velešína k kostelu na víno k službě božie rozkazuji a rozkázal jsem dvě kopě platu ročního v Todni na těch lidech osedlých kromě dvora; a ostatnie družé dvě kopě platu ročního tudiež v Todni na tom dvoře poplužném člověkem osedlém i na jiných lidech podle toho rozkazuji a rozkázal jsem Petrovi Svatomírovi z Miličovic i jeho dědicům a budoucím, a k tomu také jemu i jeho dědicům odkazuji tu kopu platu ročního v Maškovci na člověku Slinákovi, kterážto od páně Mti zápisem držím a na zádušie k kostelu Krumlovu za nebožce Němce karníka mienil jsem obrátiti, ale místo té kopy platu na to zádušie jinú kopu platu ve Zvíkovci oddal jsem a zapsal, přičiniv nad to za se i za své přejšie k tomu božiemu domu; protož ten list hlavní na tu kopu platu jemu s mů dobrou volí dávám, aby mu v jeho moc byl

vydán. A což se svrchknov dotýče a dluhu mého, což mi lidé dlužní jsou, to jsem sepsal na ceduli všecko, komu co má dáno býti, a poručil to knězi Alexandrovi, aby to rozdal za mů duši i k hrobu mě tiem pěkně a poctivě připravil, i mé dluhy k sobě vybral a přijal od lidí, a za mů duši tiem věrně učinil, pokudž by to stati mohlo. A toho všeho mého již rozkázání svrchupsaného činím poručníka plného a mocného uroz. pána, pana Jana z Rozmberga, nejvyššího komorníka království Českého, pána mého milostivého, a úplně JMti věřím, že jím toho ráčí JMst pomocen býti jako po svém panství služebníckom a služebnicem svým, vedle spravedlnosti aby při tom zachováni a zuostaveni byli, a v té věci že ráčí muoj i jich věrný poručník a pan obránce býti. A to aby tak pěkně za mů duši bylo učiněno a opatřeno, jakož již v tomto svrchu mém rozkázání a kšaftu zapsáno jest, neb v tom ve všem má plná dobrá vůle jest. — Pečetí byly kromě pana Jana z Rozmberga pana Václava z Švamberga, a uroz. panoší Jarohněva z Úsušie a Erazima z Michnic. — Na Krumlově léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého prvního, v tu sobotu po sv. panně Lucie.

¹⁾ Transsumpt z r. 1474, 6. září, shotovený k rozkazu Jana z Krumlova, administratora arcib. Pražského.

104.

Kl. Plaský. — B. m. 1472. 11. července. — Č. 111.

Já Kera z Nového Plzně vyznávám oc, že jakož nebožčík Mikuláš Koranda, otec můj, leže na smrtedlné posteli řádný kšaft vedle práva a obyčeje města Nového Plzně učinil jest, a v tom kšaftu mocně mi dal a odkázal jest všechny dluhy, kteréž jest nebožčík měl na listech na konvent a zboží kláštera Plaského, buď těch dluhuov mnoho nebo málo, — ty jsou mi listy, kteříž jsou na ty dluhy svědčili, odešly. Protož já nadepsaná Kera z Nového Plzně — nadepsaný konvent, nynější i budoucí, kláštera Plaského kvitují, propuštěm mocně a prázdný činím z těch nadepsaných listuov a ze všech dluhuov svrchupsaných. — A jestližeby ti listové v čie kolí moc vešli, ten aby nyní i potom těmi listy žádné právo ani kterou moc neměl svrchupsaný konvent — z těch nadepsaných dluhuov věčně žádným obyčejem upomínati. — Pečetí kromě Keřiny z Nového Plzně uroz. panoší Sezemy z Malonic, hauptmana toho času na Plzně, Mikuláše z Myslína, Jana Bradý oc — mudrých a opatrných mužů pana Václava Homole, toho času purgmistra u Plzni, Mikuláše Urleicha rychtáře, Prokopa Reše a Benedikta Šefránka, měšťanů města Nového Plzně. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého druhého, tu sobotu před sv. pannou Marketú.

105.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1473, 23. února. — Č. 112.

My kněz Jiří, probošt kláštera Chotěšovského, první jistec a dlužník dluhu

vdole psaného, a my Lvík z Úlic, Markvart z Úlic seděním v Přěšově, Vilém Liška z Knije, Mikuláš z Myslína a Václav z Tachova, rukojmie jeho s ním a zaň, vyznáváme, — že jsme dlužni — devadesáte kop gr. a tři kopy gr. bez desieti gr. dobrých stříeb., míšenských, obecně v kraji Plzeňským berných, aneb za tu summu zlatých uherských nebo rýnských na zlatě, na rázu i na váze dobrých a pravých, po čemž toho času plnění zlatí puojdú a platiti budú, uroz. pánu, p. Burjanovi z Gutštýna a na Nečtinách oc. a dědicóm jeho, i tomu každému, ktož by tento list měl s jich nebo jednoho z nich dobrú volí. Protož — rukú společnú a ovšem nerozdielnú — slibujem věřícím našim svrchupsaným napřed psanú jistinu — splniti a vcele zaplatiti beze všeho prodávání dalšieho a beze vše zlé lti na sv. Václava — najprve přiestieho. — Pakli bychom toho neučinili oc. Ležení v Tachově neb na Rabštýně. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého třetieho, ten úterý před sv. Matějem, apošt. bož.

106.

Kl. sv. Jiří na Hradě Pražském. — B. m. 1474, 5. února. — Č. 113.

Já Gamaret Gerunk z Sulevic seděním v Uojezdě vyznávám, — že — z mého dědictvie prodal sem robotnému člověku Válovi i dědicóm jeho i budúcím u věčný plat neb úrok to seděnie tvrz u Velemíně i s příkopem i s dvorem i s sadem i se vsí zvolí, což v tom dvoře jest, a dědinu k tomu na Duolnici pod cestú, pokudž meze káže, za dvadeti kop gr., kteréžto peníze jsú mně úplně zaplacené i splněné, aby týž Vála i dědici i budúcí jeho, kteříž tento list můj jmieti budú, mocni byli k svým užitém i k své vuoli přivesti to seděnie kromě toho kopce, na kterémž tvrz stojí, aby tu postavil s mú i mých budúciech vuolí vedle rozkázanie našeho, pod tiemto však úrokem nebo platem, to jest mají z toho ze všeho platiti úroka čtyřidceti gr., a to rozdielně na sv. Jiříe dvadecet gr. a na sv. Havla tolikéž a čtvero kur a kopu vajec. A kdyžby týž Vála neb dědici neb budúcie jeho chtěli prodati to jisté seděnie svrchupsané, aby prodali aneb mně nabíedili neb mých budúciech, aneb aby prodali, syna mého neb mých budúciech volí, člověku počestnému, kterýž by se mně i mým budúcím hodil i súsedóm také podle toho, a to vše v též právo, jakož svrchupsáno stojí. — Pečeti přivěsili kromě Gamareta uroz. panoše Bušek, bratr můj z Sulevic a z Měšova, Václav z Sulevic a z Košťálova, Jindřich z Sulevic a z Kalky [sic]. — Léta naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého čtvrtého, tu sobotu den sv. Háty, panny a mučedl. b.

107.

Kl. Slovanský v Novém Městě Pražském. — B. m. 1474, 31. října. — Č. 114.

Já Ofka z Dražovic, uroz. a stat. rytieře pana Burjana z Leskovce manželka, vyznávám, — že ten list hlavof na pargameně a visutými pečeti, jímžto ctih. kněz

Havel opat a s ním také veškeren konvent kláštera Slovanského v Novém Městě Pražském vyznávají, kterak zápis císaře Sigmunda, — kterýmž sedm kop gr. platu a úroku ročního Váňkovi Zelenému na lidech kláštera jich dědičných v Jenči byl jest zapsal, vyplativše, zapsali jsú ten plat sedm kop gr. v Jenči opatr. muži Václavovi Cvokovi z Libně, výš psaného Nového Města Pražského měštěnsau, v sedmi-desáti kopách gr. bez dvou kop gr. týmž Václavem k vyplacení platu toho jim pójčených tak a s takovými výměnkami a povahami, jakož týž list pod již jmenovaného kněze opata i jeho konventu a podle nich na svědomie — purgmistra a konšeluor často psaného Nového Města Pražského, slovut. také panoší Mikuláše z Tuhaneč a Václava z Miletína pečeti visutými plnějie to vše a šíře v sobě zavierá; kterýžto list potom od Václava Cvoka z Víkanova, syna a právého dědice Václava prvepsaného, nadepsanému panu Burjanovi, manželu mému, a dále od něho mně s jeho dobrú volí dán jest; — dala sem dobrovolně i s těmi listy dobrých volí — poctivostí hodným a umělým mistróm, zprávcem koleje králové [sic], kteráž v Starém Městě Pražském mezi dvěma kolleji, českú s jedné a krále Václava s strany druhé leží, i všem též koleje studentóm, nynějším a budúcím, i tomu každému, ktož by tento list s jich dobrú volí měl řádně, právo mé všecko na ně úplně a docela bez všelikého pozuostavenie přenášejie. — Pečeti kromě Ofky svrchupsané uroz. pána, pana Jana z Kolovrat a z Kornhúza, stat. rytieře, pana Jana z Radiče, hofrychteře měst královských v Čechách, uroz. panoší Lévy z Maštova, miestokomorníka královstvie Českého, a Mikuláše z Dražovic, otce mého, miestosudieho téhož královstvie. — Léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřistého sedmdesátého čtvrtého, v pondělí u vigílii hodů slavného Všech svatých.

108.

Klášter Zderazský. — Na Zderaze. 1475, 5. července. — Č. 115.

Já Pavel z Prahy, smil. b. probošt zderazský, v práviech duchovních doctor oc, vyznávám oc, že jakož mám a držím deset kop gr. platu ročního komornieho k svému proboštsství Zderazskému na slovut. panoši Janovi Oděradovi z Sekyřic a na vsi Slovcí dskami zemskými zapsaného, ten jistý plat s povolením najjasn. kniežete a pána, p. Vladislava, z b. mil. krále českého oc, — zastavil sem — slovut. panoši Janovi Karlíkovi z Nežetic ve stu zlatých uherských, jemužto já povinností rukojemstvie za krále za JMt dlužen sem těch sto zlatých a povinen. A protož postúpil sem — téhož platu již řečenému Janovi Karlíkovi k jmění, držení — dotud a tak dlúho, dokudž by jemu, Janovi Karlíkovi, od krále od JMti aneb JMti náměstka, budúcieho krále českého, anebo ote mne aneb mých budúcích náměstkův ta jistá summa, totižto sto zlatých uherských úplně a docela zaplacena a splněna nebyla zlatými dobrými a spravedlivými na zlatě i na váze. — A ktož by kolivěk tento list měl

s často jmenovaného Jana Karlika dobrú volí atd. — Na Zderaze v domě proboštském v středu po sv. Prokopu, l. od naroz. b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého pátého.

109.

Kl. Chotěšovský. — B. m. 1475, 5. července. Č. 116.

My kněz Jiřík, božskú milostí probošt, Marketa převoríše, Dorota subpřevoryše, Anna cirkatrix, Anna cantrix, Marketa klíčnice i všecken konvent nynější i budoucí kláštera Chotěšovského — vyznáváme oc, že jakož slovatný panoše Václav z Tachova koupil jest za své vlastnie peníze i zaplatil dvě nápravy kláštera nadepsaného našeho, jednu od Šimona Rojšovic v Chotěšovicích a druhú od Mantovcové v Mantově, z kterýchžto náprav tepruv psaných od staradávna slúženo jest klášteru našemu střelcem na koni z každé té nápravy; ale že předepsaný Václav, věrný náš a milý, od dávných časův našim pilným služebníkem byl jest, v kterézto také službě práci nemalú nesl jest a o koně své jměl, na nichžto škody v naší takové službě bral jest; a protož my spatřivše jeho takovou k nám věrnú a pilnú službu, kterážto právě a věrně pro nás i pro ten boží duom činil a skutečně vokazoval jest, chtiece jemu toho dobrým dáti požití a takových škod, kteréž jest, v naší službě jsa, vzal, nahraditi, jednostajnú a dobrú volí nás všech tyto milosti a svobody podepsané jemu Václavovi učinili jsme a dali. — Nejprve aby on Václav svrchupsaný i jeho děti a jich budoucí, i ten každý, ktož by tento list jměl s jich dobrú volí, ty vobě svrchupsané nápravy aby drželi, jměli a požívali jich vedle své libosti, — ale všech služeb i jiných aby prázdni a svobodni byli. Dále přidáváme, aby plnú svobodu a zvuoli jměli v řece naší od Mantova až do mlýna Záluhova k své potřebě ryby lovití vším lovem a přípravami rybářskými, než proto my i budoucí konvent také v té řece zvuoli máme mieti k lovení, když by se nám zdálo. I tudiež aby v lesích našich buďto k stavení, k opravování těch náprav svrchupsaných a k jistbám neb ku pečení chleba a piva vaření aby měli plnú a svobodnú vuoli, sobě na svůj náklad sekajíce a svoziece. Také čtyřidceti dnův roboty, kterúž máme na lidech našich ve vsi v Losině, tu jim vcele přidáváme, aby jim ta robota šla a robotována byla na jich potřebách. Item dva diely louky na lúce naší veliké pod Losinú, kteréžto diely drželi sú Martašovicí a Nosovicí, ty diely jim také přidáváme, aby je drželi a požívali, sobě sami sekúce i klidiece. Toto však zvláště vymínujíce: jestližeby se kdy zdálo nadepsanému Václavovi nebo dětem jeho a budoucím neb tomu, ktož by tento list jměl s jich dobrú volí, ty svrchupsané nápravy nebo jednu z nich odprodati, to mohou dobře učiniti a odprodati, jakž budú moci, když by se jim kupec hodný nahodil. A ktož by koli to od nich koupil, ten každý povinen bude v službu tu zase vstúpiti a slúžiti klášteru nadepsanému jedniem střelcem na koni, tak jakož od staradávna to za právo jest. A všechny svobody

svrchupsané od takového každého; kdož by to od nich koupil, mají odjaty a vyňaty býti; neb ty svobody toliko jsou a svědčí jemu Václavovi a dětem jeho a budoucím jeho, kdož by tento list měl aneb měli s jeho dobrou volí. — Také my ani budoucí konvent náš jeho Václava svrchupsaného ani budoucích jeho nemáme žádně vuole jich odtud splacovati bez jich vuole, lečby jich chtění a dobrá vuole toho byla. A kdyžby koli oni ty nápravy svrchupsané odprodali, anebo že bychme my je odtud splacovali, tedy témaž Václavovi a dětem jeho neb jich budoucím nad to náde všechno dáti slibujem a máme sto kop gr. dobrých stříb., kteréž jsme jim přidali a připsali — za ty škody svrchupsané, i tudíž za ty náklady, kteréž jest on Václav učinil na ty nápravy, na stavení nakládaje; neb se jest v pusté ty nápravy uvázal. Také jestližby se jaká pokaža stala na tomto listu buďto zlitím, zmaštěním, neb od molův neb od červův anebo kterakoli jinak, anebo na pečetech porušení, to vše nemá k žádné škodě býti listu tomuto ani jim věřitelům svrchupsaným; než proto my jej vcele zachovati a plniti máme na všech kusích, kteréž se v něm vypisují beze všeho zmatku a přerušenie všelijakého. — Pečeti kromě proboštovy a konventské kláštera Chotěšovského uroz. panoší Jana z Hořejšie Lukavice seděním tudíž, Viléma z Chřínova a na Skotcích, Jana Hošťálka z Hogenestu a u Vlkýši, Jana z Klenovic a v Houzovicích, a Bohuty z Lužan seděním tudíž. — Léta b. naroz. tisícíého čtyřstého sedmdesátého pátého, tu středu po sv. Prokopu.

110.

Kl. Minoritů ve Stříbře. — B. m. 1476, 6. července. — Č. 117.

Známo buď všem vuobec oc, že já Jindřich Bavor z Švamberka, jsa při dobrém rozumu a zdravé mysli dávám, odkazuji oc bratřím řádu Menšího a konventu jich v Stříbře za duše mých předkuov, za otce mého Bavora z Švamberka, za mistra Neustupa, bratra jeho, za Ratmíra z Švamberka, děda mého, a za Marketu z Walštajna, matku mů, i za mé bratřie a sestry i jiných mých předkuov z Švamberka, dvě kopě gr. a šestmezcieta gr. a čtyři prostice soli platu ročního a věčného ve vsi v Kozolupech, kterážto ves příleží blízko Slavic, a to na popluzí Tichovském s lukou, i což k tomu přísluší, i s dvorištěm, osmdesáte gr. a dva gr. do roka, — a na dvě polulání jednu kopu gr. a čtyři gr. do roka, — a na krémě, kteráž tu v Kozolupech jest, čtyři prostice soli, — ale panství plné sobě, dědicům svým a budoucím pozuostavuji. Také toto znamenitě vymlívám, aby vždy jednu v týden máe svatá zádušnie slúžena byla za předky i budoucí mé z Švamberka, jich dušičkám ku polehčení. — Pečeti kromě Jindřichovy Bavorovy z Švamberka uroz. pána, pana Jana z Vrtba a na Prostiboři, a uroz. panoší Jana Cehnice z Řtěan, Bohuslava z Krašovic, Purkarta Mušty z Řepan, Zigmunda Levharta z Vidžín. — Léta od naroz. syna b. tisícíého čtyřstého sedmdesátého pátého, ten čtvrtek po sv. Prokopu, vyzn. bož.

111.

Kl. Plaský. — B. m. 1475, 6. července. — Č. 118.

My Harant z Vařin, Jan Harant z Vařin a na Březině, Závise z Vařin známo činíme, oc: jakož, máme listy, první od kněze Jiljí opata i všeho konventu kláštera Plaského s jich visutými pečetmi na sedmdesáte kop gr. peněz dobrých, stříb., rázu praž., a druhý list kněze Fridricha i všeho konventu téhož kláštera Plaského, kterýžto svědčí na deset kop platu ve vsi v Mladětích na lidech, kteříž zejména psáni sú, — a potom uprosili sme skrze své zaslúženie majestát od krále Jiřího — na všechny poplatky, ospy, desátky a puožitky k tej vsi Mladětích [sic] přísluše-jicie, a potvrzenie a majestát najjas. kníž. a pána, p. Vladislava, krále českého oc, na túž ves Mladětice, pokudž majestát předka JMti ukazuje; i protož učinivše amlóvu dobrovolnú mezi sebou, jakož nám list svědčí kněze opatů, my nadepsaní Harant, Jan Harant a Závise z Vařin dali sme — avú dobrou a svobodnú vůli na ty jisté listy svrchupsané i s tím se vším právem naším, což našeho práva jest, — ctihodnému knězi Janovi opatu i všemu konventu kláštera Plaského, aby oni již těmi listy tak jisté a svobodně všechny poplatky, ospy, desátky i puožitky vybírali — a s těmi listy učinili, jakž by se jim zdálo a líbilo. — Pečeti kromě vydavatelů listu tohoto též uroz. pánuov, pana Beneše z Kolovrat a na Lipštýně [sic] a pana Zdeňka z Švam-berga a na Rokycanech, a uroz. panoši Jana Knížka z Běhařova a Slaibora Pracka z Svinné. — Dán a psán ve čtvrtek po Navštívení Matky božie, léta b. tisício čtyr-stého sedmdesátého pátého počítajíc.

112.

Kl. sv. Jiří na Hradě Pražském. — B. m. 1476, 12. března. — Č. 119.

My Anna, b. mil. abatyše, Kunka převora i vešken konvent — kláštera sv. Jiříe na Hradě Pražském vyznáváme, — že sme my viničky naše v puoldruhého strycha miery, kteráž leží nad Bruskú pod štěpničku ctihodného kněze, kněze Jana řečeného Mladoch, kanovníka kostela Pražského a kaplana našeho, a mezi vinicí ka-pitoly Všeoh Svatých s jedné, a viničku opatrného muže Škopka také kláštera našeho s strany druhé v svých mezích a hranicích ležící, slovut. panoši Martinovi z Dobro-nína, písaři desk dvorských, do jeho života postúpili — pod túto úmluvú, že on má a povinen bude nám a našemu konventu svrchupsanému platiti a úročiti z nie na vsáký rok z rokuov při sv. Martině toliko pospolné puol kopy gr. A po smrti jeho má táž vinička zase na nás a na náš konvent bez všelikého zámatku a závady i všech úplatkuov mocně připadnutí. — Na den sv. Řehoře papeže, léta b. tisício čtyrstého sedmdesátého šestého.

113.

Kl. jeptišek v Krumlově. — B. m. 1476, 23. dubna. — Č. 120 a.

Já Matiš z Veverí, měštěnin v Krumlově, za se i za své dědice a budoucí vyznávám, — že jsem prodal — kaufrechtním právem dvuor svojoj poplužní u Veverie robotnému Mikulášovi Zechtoňovi a jeho dědicům i budoucím za šedesát kop gr. peněz dobrých, stříb., v zemi České obecně berných, kteréž jsou mi dali a zaplatili úplně, — tak že Mikuláš Zechtoň svrchupsaný, jeho dědici a budoucí z toho dvoru nahoře jmenovaného mně, mým dědicům a budoucím mají platiti a vydávati tři kopy gr. peněz dobrých platu ročního a k vánocem dvě slepici. — A ten dvuor nahoře jmenovaný — mohou prodati, komuž se jim kolivěk líbí, zač by mohli, bez mé — překážky všeliké. — Pečeti kromě vydavatelovy uroz. panoší Kunráta z Petrovic, ty časy purkrabí na Krumlově, Přibíka Hada z Paběnic a Erazima z Michnic. — Na Krumlově léta od naroz. syna b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého šestého, ten úterý den sv. Jiříe.

114.

List soukromý. — B. m. 1477, 4. července. — Č. 120 b.

L. b. tisícieho čtyřstého sedmdesátého sedmého, ten pátek den sv. Prokopa, dědice českého, uroz. panoše Jiřík Višně z Větrnie seděním v Pasovařích, a Oldřich Drochovec z Pláně s jedné, a Oldřich ze Dvorce, purkrabie té chvíle na Velešíně, a Vojtěch z Jivovice a z Chvalkova z strany druhé, mocní ubrmané a smlůvce mezi obcí Todeňskou a Sigmundem odtudž z Todně, člověkem Mikulášovým Šafránovým z Brezie podle jiných dobrých lidí, kteříž jsou osobně tehdaž při té smlouvě byli k srovnání těch věcí prve namluvených, tak aby Sigmund, člověk Mikulášův Šafránův, po jich pásl, a Todeňští zase po Sigmundově, a na žaludech i na bukví aby z obou stranů pásli a nezbíral jich žádný. Také z vesnic okolních aby nepřijímali v pastvu dobytka cizieho nežádneho ani Sigmund ani obec Todeňská. Item když se žalud a bukev Sigmundovi obrodí, tehda obec Todeňská mají Sigmundovi nahoře psanému dávati z lánu po třech čtvrtních ovsa, z puollánu po dvě čtvrtní a ze čtvrti po jedné čtvrti ovsa, a to k sv. Havlu, a do domu Sigmundova doněsti. Pakliby se žalud obrodil a bukev nic, aneb bukev se obrodila a žalud nic, tehdy obec Todeňská mají oves dávati tak vždycky na každý rok, jakož se svrchu píše. — Pakliby se ani žalud ani bukev neobrodila který rok, tehdy obec Todeňská ani jich dědici a budoucí nemají ani povinni jsou Sigmundovi nahoře psanému ani jeho dědicům a budoucím ten rok toho ovsa dávati. — Item což se Hroškova dvoru dotýče, kdyby se žalud neb bukev obrodila, tehda nemá z toho dvoru té čtvrtně ovsa dávati, — a to proto, že na svém také bukev má. Item Sigmund má obci Todeňské cestu pro

l
k
k
pa
pu
otp
v p
a té
s dr
se o
o pas
zdrzet
Datum

pustiti nad svým senníkem, tak aby sta se dva vozy minúti mohla. Item obec Todeňská nemá hájiti Sigmundovi cesty podzimním časem do sv. Havla a jeřním časem do sv. Jiří, aby mohl k svému dílu u hrušky jezdit přes záhony a přes jiné díly. Item což se dotýče lúky Sigmundovy v hoře, aby jemu obec Todeňská na té lúce nepřekážela ani pásla do sv. Bartoloměje, a Sigmund má ji sobě do toho času posieci a domuov vzieti. Pakli by jí neposekl do sv. Bartoloměje, tehda obec Todeňská hned na té lúce po sv. Bartoloměji pastí mají, buď posečena neb nebud, a to bez překážky Sigmundovy všeliké. Pakli by ji posekl Sigmund před sv. Bartolomějem, tehda hned také na té lúce obec Todeňská pastí budú motci. Item což se lázni dotýče, aby Sigmund i obec Todeňská všichni spolu té lázni požívali, a o to se pěkně srovnali. Item tu cestu, kteráž nahoru jde, obec Todeňská mají ji spravovati, kdyžby se pokazila, a Sigmund obci vždycky, kdyžby kolivěk potřebie bylo, na pomoc má dáti k opravování té cesty jednoho dělníka. Item Sigmund svrchupsaný z svého dvoru pastýři má dávatí dvě kopě žita a dvě kopě ovsa i s utého žita puol čbera a ovsa puol čbera, a věčeře a vozby činiti také má pastýři s jinými susedy, a toho nemá otpierati. Item což se strúhy Sigmundovy dotýče, kteráž by kolivěk strana u té strúhy v přieloziech ležala, té on hájiti nemá ten rok do puol strúhy, než druhú stranu, a též i o druhé straně, kdyžby v přieloziech ležala, též té hájiti nemá než druhú s druhé strany. A tak Sigmund svrchupsaný i obec Todeňská konečně smluvili jsú se o všechny věci, o pastvy, o cesty, o žaludy, o lúku, kteráž leží na hoře, o lázni, o pastýře a o strúhu před svrchupsanými dobrými lidmi, a to sobě s obú stranú zdržeti mají a v tom se zachovati časy budúci. — Pečeti ubrmanú výše psaných. — Datum jako na počátku.

(Další část této sbírky viz v díle VIII.)

Rejstřík písemností

obsažených v díle sedmém

A. Psaní poselací všelikého druhu.

A. XXVII. Dopisy pana Zdeňka Lva z Rožmitála z let 1508—1532. Vydává František Dvorský. Na stranách 1—200. (Tato část sbírky obsahuje dopisy z let 1508—1520.)

	Str.
Úvod vydavatele Františka Dvorského	1—3
1. V Praze 29. bř. 1508 Hendrychovi z Gutšteina o sporu s Jaroslavem z Selmburka	4
2. V Praze 13. září 1508 slibuje poslušnost hejtmánům kraje Prachenského	5
3. V Praze 28. list. 1508 Petrovi z Rožmberka o nepřátelském smýšlení nejvyššího kancléře	5
4. V Praze 18. pros. 1508 Petrovi z Rožmberka, aby přijel do Prahy	7
5. V Praze 28. ledna 1509 Petrovi z Rožmberka o chystaném přjezdu dvora králův do Čech	8
6. V Praze 30. ledna 1509 Petrovi z Rožmberka o přípravách k uvítání krále	10
7. V Praze 20. srpna 1509 Křištofovi z Švamberka o pomoci válečné a krajů	11
8. V Praze 2. ledna 1510 Petrovi z Rožmberka o výtržnosti Hendrycha z Gutšteina	13
9. V Praze 8. října 1511 Vilémovi kn. Bavorskému o meze	14
10. V Praze 26. listop. 1511 Křištofovi z Švamberka o dlužích královských	14
11. V Praze 18. ledna 1512 Křištofovi z Švamberka o sněmu	15
12. V Praze 5. srpna 1513 Křištofovi z Švamberka o kn. Bartoloměji oc	15
13. Na Blatné 20. srpna 1512 probosť Chotěšovskému o zbroj	17
14. V Praze 7. srpna 1513 Petrovi z Rožmberka o kn. Bartoloměji, o Vratislavských oc	17
15. V Praze 6. září 1513 Petrovi z Rožmberka o Pražanech a kn. Bartoloměji	21
16. V Praze 10. září 1513 Křištofovi z Švamberka, aby přijel do Prahy	21
17. Na Blatné 21. září 1513 Hendrychovi z Švamberka, že Pražané na králi přestanou	22
18. Na Blatné 2. pros. 1513 Vilémovi z Pernšteina o pomluvách, o kn. Bartoloměji	22
19. Na Blatné 30. pros. 1513 Ladslavovi z Šternberka o kn. Bartoloměji, o Rendlovi	26
20. Na Blatné 31. pros. 1513 Bočkovi z Kunštatu, aby stál svorně proti kn. Bartoloměji	29
21. Na Blatné 15. ledna 1514 králi Vladislavovi, že nemůže najmouti koní	29
22. V Praze 21. února 1514 králi Polskému Zikmundovi o psaní Pražan	30
23. Na Blatné 27. února 1514 Petrovi z Rožmberka, kde by se sjeli	36
24. Na Blatné 27. února 1514 Vilémovi z Pernšteina o psaní Pražan do Polska oc	37
25. Na Blatné 11. března 1514 králi Vladislavovi o Lounských a Pražanech, o pomluvách oc	39
26. Na Blatné 12. března 1514 Vilémovi z Pernšteina o psaní Pražan do Polska, o sněmu	42
27. Na Blatné 11. července 1514 Křištofovi z Švamberka o sněmu	44
28. Na Blatné 18. července 1514 Petrovi z Rožmberka: třeba rozvolávat k vojné	44
29. Na Blatné 14. srpna 1514 Hendrychovi z Švamberka o kn. Bartoloměji, o Tábořských oc	46
30. Na Blatné 14. srpna 1514 Janovi z Lomnice o glejtu Přibíku Řesanskému	47

				Str.
31. Na Blatné 14. srpna 1514	Švihovským z Risenberka, aby přijeli na svatbu Zubova . . .	49		
32. Na Blatné 14. srpna 1514	Bírkovi z Násilí o náhradu Těmovi z Zaječic . . .	49		
33. Na Blatné 14. srpna 1514	klášteru na Ostrově, že schvaluje volbu převora . . .	50		
34. Na Blatné 14. srpna 1514	Viktorinovi z Lounek o zvolení převora na Ostrově . . .	50		
35. Na Blatné 15. srpna 1514	Pavlovi z Voltav o víno . . .	50		
36. Na Blatné 16. srpna 1514	Děpoltovi z Lobkovic o Janu Hasišteinském . . .	51		
37. Na Blatné 16. srpna 1514	Petrovi z Rožmberka o Švamberkovi, Pražanech, Vilémkovi oc . . .	51		
38. Na Blatné 17. srpna 1514	Mik. Trčkoví z Lípy o kn. Bartoloměji, o hotovosti oc . . .	53		
39. Na Blatné 17. srpna 1514	Bechyňovi z Lažan o rejtařích . . .	54		
40. Na Blatné 17. srpna 1514	Malovecovi z Libějovic o sjezd krajský . . .	54		
41. Na Blatné 17. srpna 1514	purkrabímu na Rožmitále o robotě v Pněvicích, o lotrech . . .	54		
42. Na Blatné 17. srpna 1514	Chrtovi ze Rtína o přidání roku Měkotovi . . .	55		
43. Na Blatné 18. srpna 1514	purkrabímu na Rožmitále o neposlušnosti Pněvických . . .	55		
44. Na Blatné 18. srpna 1514	Adamovi z Drahoně o jeho věcech . . .	56		
45. Na Blatné 18. srpna 1514	Sulkovi z Hrádku o opatrování hradu Pražského . . .	56		
46. Na Blatné 18. srpna 1514	Hanuši Polencovi, aby v Praze zůstal . . .	56		
47. Na Blatné 18. srpna 1514	Chrtovi ze Rtína o opatrování hradu Pražského . . .	57		
48. Na Blatné 18. srpna 1514	Jiřkoví z Kolovrat o opatrování hradu Pražského . . .	57		
49. Na Blatné 18. srpna 1514	Mikuláši z Kraselova o opatrování hradu Pražského . . .	58		
50. Na Blatné 18. srpna 1514	Trčkoví z Vitence o posla ku králi . . .	58		
51. Na Blatné 18. srpna 1514	Ladslavovi z Šternberka o Vilémkovi . . .	60		
52. Na Blatné 19. srpna 1514	Janovi z Lomnice v příčině kláštera Nové Říše . . .	61		
53. Na Blatné 19. srpna 1514	purkrabímu na Rožmitále o Pňovických . . .	62		
54. Na Blatné 19. srpna 1514	Bírkovi z Násilí, aby se stavěl na hradě Pražském . . .	62		
55. Na Blatné 19. srpna 1514	hejtmanům krajským o sjezdech krajských . . .	63		
56. Na Blatné 20. srpna 1514	Doubkovi z Rybňan o bytu propůjčení . . .	66		
57. Na Blatné 20. srpna 1514	Trčkoví z Vitence o sjezdech krajských . . .	66		
58. Na Blatné 20. srpna 1514	stavům vyšším o sjezdu do Benešova . . .	67		
59. Na Blatné 21. srpna 1514	Trčkoví z Vitence o sjezdech krajských . . .	69		
60. Na Blatné 21. srpna 1514	hejtmanům desíti krajův o sjezdech krajských . . .	70		
61. Na Blatné 21. srpna 1514	hejtmanům kraje Chrudimského o sjezdech krajských . . .	71		
62. Na Blatné 21. srpna 1514	Malovci z Libějovic o sjezdu krajském . . .	71		
63. Na Blatné 21. srpna 1514	Petrovi z Rožmberka o propuštění poddaného . . .	72		
64. Na Blatné 21. srpna 1514	městu Písku o odkazu poddaného svého . . .	72		
65. Na Blatné 21. srpna 1514	Mikuláši z Kraselova o víně . . .	73		
66. Na Blatné 21. srpna 1514	Častolarovi z Hořovic o poshování dluhu . . .	73		
67. Na Blatné 21. srpna 1514	Blažejí Steinreitarovi, že ho vezme do služby . . .	74		
68. Na Blatné 21. srpna 1514	Ploskovickým a Polepským, aby mu slíbili členčenství . . .	74		
69. Na Blatné 21. srpna 1514	Zajícovi z Hazmburku o pomoc Ondřejovi z Jinočan . . .	75		
70. Na Blatné 21. srpna 1514	rychtář Drahonickému, aby poslouchal úředníka . . .	75		
71. Na Blatné 21. srpna 1514	Křištofovi z Švamberka o Uhřech, kn. Bartoloměji, Vilémkovi oc . . .	76		
72. Na Blatné 21. srpna 1514	Beřkovskému o sjezdech krajských, o Uhřech, kn. Bartoloměji . . .	77		
73. Na Blatné 22. srpna 1514	Alšovi z Sobětic, aby se před něho postavil s bratřími . . .	78		
74. Na Blatné 22. srpna 1514	Wolfovi z Gutšteina o poddaném ve vazbě . . .	78		
75. Na Blatné 22. srpna 1514	hejtmanům kraje Rakovnického a Podbrdského o témž . . .	79		
76. Na Blatné 22. srpna 1514	Hanuši Polencovi o námluvě s panem Řepinským . . .	79		
77. Na Blatné 22. srpna 1514	Sulkovi z Hrádku o opatrování hradu Pražského . . .	79		
78. Na Blatné 22. srpna 1514	Fremutovi z Krásného Dvora o poddaném ve vazbě . . .	80		
79. Na Blatné 22. srpna 1514	Levovi z Brožanek o uručení žida . . .	80		
80. Na Blatné 22. srpna 1514	Kutné Hoře a Kolínu o židech a Přibíku z Řesan . . .	81		
81. Na Blatné 22. srpna 1514	list královský na žida . . .	81		
82. Na Blatné 22. srpna 1514	Trčkoví z Vitence . . .	81		

	Str.
83. Na Blatné 22. srp. 1514 Ladslavovi z Šternberka, že kn. Bartoloměj odpověděl Lichtenšteinerům	82
84. Na Blatné 22. srpna 1514 Bezdražickému z Kolovrat o zápisu věna do desk dvorských	82
85. Na Blatné 23. srpna 1514 Vojtěchu z Pernšteina o kn. Bartoloměji, o Lad. z Šternberka	83
86. Na Blatné 23. srp. 1514 Petru z Rožmberka o Vilémkovi, o sjezdu krajském v Strakonících	83
87. Na Blatné 23. srpna 1514 Chrtovi ze Rtína o pozůstalosti Václava z Drahonice	84
88. Na Blatné 23. srpna 1514 Ladslavu z Šternberka o Pražanech, Vilémkovi a Havlovi	84
89. Na Blatné 23. srpna 1514 Petru z Rožmberka o sjezdech krajských, o psaní městům	85
90. Na Blatné 24. srpna 1514 purkrabímu na Rožmitále o něco ptákův a jelena	87
91. Na Blatné 24. srpna 1514 Břetislavu Švihovskému o jízdě do Uher	88
92. Na Blatné 24. srpna 1514 Buriannu Trčkoví o borni, kn. Bartoloměji, o hotovosti krajské	88
93. Na Blatné 24. srpna 1514 Bělskému z Kařísova o panství Poděbradském	89
94. Na Blatné 25. srp. 1514 Jindřichu z Ryzmberka o kn. Bartoloměji, o sjezdu do Benešova	90
95. Na Blatné 25. srpna 1514 Janovi z Sudoměře o počet k dlužnému listu	91
96. Na Blatné 25. srpna 1514 Kozelkovi ze Hřivie, aby list jeho stavům odevzdal	91
97. Na Blatné 25. srpna 1514 Janu z Lomnice o ohledání mezi	92
98. Na Blatné 25. srpna 1514 Ješkovi z Prosečí o výjezdu na meze	92
99. Na Blatné 25. srpna 1514 Trčkoví z Vitenče o nechuti měst k jízdě ku králi	92
100. Na Blatné 25. srpna 1514 Sokolovi z Mor. o Lounských, o jízdě ku králi	93
101. Na Blatné 25. srpna 1514 Kapláci z Sulevic o dlužích královských	93
102. Na Blatné 25. srpna 1514 Trčkoví z Vitenče o páhonu pro Jana Drahenického	94
103. Na Blatné 25. srpna 1514 Parkartu z Hořešovic o stání jeho ve Ohbě	94
104. Na Blatné 26. srpna 1514 Piseckým o poddaných	94
105. Na Blatné 26. srpna 1514 Václavu Bezdražickému o penězích z K. Hory, o jízdě ku králi	95
106. Na Blatné 26. srpna 1514 mincmistrovi, aby Václavu Bezdražickému zapláceno bylo	97
107. Na Blatné 26. srpna 1514 Petrovi z Rožmberka o půjčce peněz	97
108. Na Blatné 30. srpna 1514 Petrovi z Rožmberka o Pražanech a kn. Bartoloměji	97
109. Na Blatné 2. září 1514 Petrovi z Rožmberka o sjezdech krajských, Pražanech oc.	98
110. Po 5. září 1514 králi Vladislavovi o hotovosti zemské a o kn. Bartoloměji	101
111. Po 5. září 1514 králi Vladislavovi o roku mezi městy a stavy, o kn. Bartoloměji	102
112. Po 5. září 1514 císaři Maximilianovi o sjezdu v Benešově, o kn. Bartoloměji	103
113. V září 1514 městům Pražským, že křivé se tam o něm mluví	103
114. V září 1514 stavům uherským o výpravě kn. Bartoloměje, o hotovosti zemské v Čechách	104
115. Na Budyni 1. října 1514 Petrovi z Rožmberka o císaři, o kn. Bartoloměji	105
116. V Praze 7. října 1514 témuž o kn. Lehnickém, kn. Bartoloměji, o jízdě do Uher	105
117. Na Blatné 12. října 1514 témuž o Mrakšovi, kn. Bartoloměji, Moskvanech	107
118. Na Velharticích 2. list. 1514 témuž o Pražanech a kn. Bartoloměji, o jízdě do Uher	108
119. Na Velharticích 7. list. 1514 témuž o hejtmanu Moravském, o jízdě do Uher	111
120. Na Blatné 26. ledna 1515 témuž o městech, o císaři, Pražanech, Slavatovi oc.	112
121. V Praze 3. bř. 1515 s Vojtěchem z Pernšteina kraji Hradeckému o sjezdu do Roudnice	114
122. V Praze 25. kv. 1515 Adamovi ze Hradce o sněmu, o bratřích Trčkových, že pojedou ku králi	114
123. V Praze 29. čna 1515 Petrovi z Rožmberka, že jede ku králi, o rovnosti úřadů u víře, o císaři	115
124. Ve Vídni 29. čnce 1515 témuž o sjezdu císaře s králem Vladislavem ve Vídni	116
125. Na Blatné 19. srp. 1515 Křištofovi z Švamberka o sjezdu ve Vídni, o sněmu, o vaření piva	118
126. Na Blatné 10. září 1515 Petrovi z Rožmberka, o úřadu podkomořském a o Mikuláši Trčkoví	119
127. Na konci roku 1515: komu chce král Vladislav světit děti své po smrti	121
128. V Městci 10. led. 1516 proboštu Linhartovi o objednání zbroje	122
129. V Hořicích 10. ledna 1516 doktoru Václavovi o řádu sněmovním, o Tunklovi z Brníčka oc.	122
130. V Hořicích 10. led. 1516 Václavu Trčkoví o listech došlých, o posla	123
131. V Městci 10. ledna 1516 židům Pražským, aby se srovnali s židem Munkou	124
132. V Hořicích 10. ledna 1516 Janovi z Velené o listech do Budína	124
133. Ve Vratislavi 18. led. 1516 Haugvicovi z Biskupie o půjčce kn. Bartoloměji	125
134. Ve Vratislavi 18. ledna 1516 Václavu Trčkoví o rukojemství pánům z Gutšteina	126

Str.

135. Ve Vratislavi 18. led. 1516 purkrabímu na Blatné o ženitbě synově, o jízdě do Uher oc	126
136. Ve Vratislavi 18. ledna 1516 některým ze stavů o listech, které by přišly na hrad Pražský	127
137. Ve Vratislavi 18. led. 1516 Malému z Cetné o odložení sněmu	128
138. Ve Vratislavi 18. led. 1516 proboštu Linhartovi o ženitbě synově, žádá zpráv	129
139. Ve Vratislavi 18. led. 1516 Petrovi z Rožmberka o ženitbě synově, jízdě do Uher, lotřích oc	130
140. V Břehu 22. led. 1516 Haugvicovi z Biskupie o holdu manů Švcovských	131
141. V Opavě 25. ledna 1516 Čachovskému z Jinočan o skončení jeho pfe	132
142. V Opavě 25. led. 1516 Jindřichu Švihovskému o ženitbě synově	132
143. V Opavě 25. led. 1516 Kristofovi z Švamberka o ženitbě synově, o budoucím sněmu	133
144. V Opavě 25. led. 1516 Hendrychovi z Švamberka o ženitbě synově, o slibu poddaných synovi	133
145. V Opavě 25. led. 1516 Adamovi z Hradce o ženitbě synově, o jízdě do Uher oc	134
146. V Opavě 25. led. 1516 Jiřimu Bezdrůžickému o ženitbě synově, že nepřijede ke sněmu	134
147. V Opavě 25. led. 1516 Jaroslavovi z Šeliberka o ženitbě synově, o hradě Pražském	135
148. V Opavě 25. led. 1516 Mikuláš Trčkoví o ženitbě synově, o králi, o přístím sněmu	136
149. V Opavě 25. led. 1516 Buriánu Trčkoví o počet na dlužný list Oboltskému	137
150. V Opavě 25. ledna 1516 Beřkovskému z Šebřova o přístím sněmu	137
151. V Opavě 25. led. 1516 Chrtovi ze Rtína o naučení na pfe do soudu zemského odložené	138
152. V Opavě 25. led. 1516 Salkovi ze Hrádku o opatrování hradu Pražského	138
153. V Opavě 25. led. 1516 Bernartovi z Walšteina o ženitbě synově, o své jízdě, o sněmu	139
154. V Opavě 25. led. 1516 Ladslavovi z Šternberka o ženitbě synově, o listech královských	140
155. V Opavě 25. led. 1516 písaři Pavlovi, aby dbal opatrnosti na panstvích oc	140
156. V Opavě 25. led. 1516 Tunklovi z Bratěka o ženitbě synově, o své jízdě	141
157. V Opavě 25. led. 1516 několika pánům o pivní berni a dlužích královských	142
158. V Opavě 25. led. 1516 Vintřfíovi z Radova, aby Hlota byl puštěn z vězení	143
159. V Opavě 25. led. 1516 Oplovi z Fictum o dlužích královských	143
160. V Jičíně Moravském 26. led. 1516 Petrovi z Rožmberka o ženitbě synově, o jízdě do Uher, o Karlovi z Minsterberka, o mincmistru, Pražanech oc	144
161. V Jičíně Mor. 26. ledna 1516 proboštu Linhartovi o ženitbě synově, o zbroj	147
162. V Jičíně Mor. 26. ledna 1516 purkrabímu na Blatné o rozličných záležitostech	148
163. V Jičíně Mor. 26. ledna 1516 Trčkoví z Vitenče o rozličných záležitostech	148
164. V Budíně 7. ún. 1516 Jarosl. z Šeliberka o Pražanech, o opatrování hradu Pražského oc.	150
165. V Budíně 7. ún. 1516 pánům a rytířstvu při sněmu v Praze o krocích proti Pražanům	153
166. V Budíně 7. ún. 1516 Václavu Bezdrůžickému, že mluvil s králem o jeho úřadu oc	155
167. V Budíně 7. ún. 1516 Radslavu Beřkovskému o rozmluvě s králem, o dlužích královských, o poselství ku králi, o Pražanech oc	155
168. V Budíně 8. ún. 1516 Ladslavovi z Šternberka, že nepřijede k soudu zemskému oc	158
169. V Budíně 8. ún. 1516 Karlovi Minsterberskému, že nepřijde k sněmu, o pychu Pražanův	158
170. V Budíně 8. ún. 1516 Ješkovi z Prosečí o milé novině, o pánech Trčkových oc	160
171. V Budíně 8. ún. 1516 Janu Chabovi o potřebách fezníkův	160
172. V Budíně 8. ún. 1516 proboštu Linhartovi děkuje za péči o jeho věci oc	161
173. V Budíně 8. ún. 1516 písaři Trčkoví o ptech svých před soudem zemským	161
174. V Budíně 8. ún. 1516 purkrabímu na Blatné, aby opatřil na všem syna Adama	162
175. V Budíně 9. ún. 1516 Mikuláš Trčkoví z Lápy o sjezdu Pražan, o Janovi z Wartemberka	163
176. [14. bř.] 1516 s jinými pány oznamuje králi Polskému smrt krále Vladislava	165
177. V Budíně 14. bř. 1516 Kristofovi z Švamberka o smrti králově, o opatrování hradu	166
178. V Praze 28. kv. 1516 s jinými pány vyzývá k sjezdu do Benešova	166
179. V Praze 5. čna 1516 Petrovi z Rožmberka o listech sněmovních, o hotovosti, sjezdu podobojích oc	168
180. V Praze 6. čna 1516 Starému městu Pražskému o Jindřichu Bobmickém	169
181. Na Blatné 28. čna 1516 Petrovi z Rožmberka o sjezdu podobojích, o sjezdu v Strakoncích oc	170
182. Na Blatné 22. srpna 1516 Kristofovi z Švamberka o společné jízdě k císaři	172
183. V Praze 8. led. 1517 témuž, aby přijel k sjezdu do Benešova	172

	Str.
184. Na Blatné 16. dub. 1517 témuž o sjezdu v Benešově	173
185. Na Blatné 6. kv. 1517 témuž o sjezdu krajském v Plzni ac	174
186. Na Blatné 5. čnce 1517 Vojtěchovi z Pernšteina o Hynku Bočkovi z Kunštatu	174
187. Na Blatné 18. čnce 1517 Petrovi z Rožmberka o sjezdu v Mýtě, o Hynku Bočkovi	175
188. V Praze 13. srp. 1517 krajům o nářku na sebe od Hynka Bočka	178
189. V Praze 16. srp. 1517 Petrovi z Rožmberka o vytržení proti Hynku Bočkovi	181
190. V Praze 22. srp. 1517 krajům, aby se strhli vojensky proti Bočkovi	183
191. V Praze 23. srp. 1517 Petrovi z Rožmberka o Bočkovi, o cestě do Slez, o sněmu	184
192. V Praze 28. srpna 1517 témuž o hotovosti, o Pražanech, o sjezdu v Praze ac	186
193. V Praze 31. srpna 1517 témuž o císaři v Linci, o sjezdu v Praze, o povstání sedlákův	188
194. V Praze 24. října 1517 krajům o odpovědnících a jejich glejtech	189
195. Na Blatné 3. ledna 1519 Křištofovi ze Švamberka o poselství z Čech ku králi	190
196. V Praze 27. dubna 1519 témuž, aby přijel ke sjezdu do Prahy	192
197. V Praze 14. května 1519 témuž o volbě krále Římského	193
198. Na Velharticích 4. srpna 1520 nejv. úředníkům zemským o přijezdu krále do Čech	193
199. Na Velharticích 5. srpna 1520 Janovi z Ronpova o jeho při	194
200. Na Velharticích 5. srpna 1520 Jindřichovi z Risenberka, aby přijel na Velhartice	194
201. Na Velharticích 5. srpna 1520 Petrovi z Rožmberka o jeho závěti, o králi	195
202. Na Velharticích 6. srpna 1520 purkrabímu na Blatné o odeslaných dopisech	196
203. Na Velharticích 6. srpna 1520 Jetřichovi Pětipeskému o jeho při o poddaného	196
204. Na Velharticích 6. srpna 1520 Šebestianovi z Weitmile o též při	197
205. Na Velharticích 6. srpna 1520 Škorňovi z Malonic o návratu poddaného na grunt	197
206. Na Velharticích 7. srpna 1520 věřitelům dluhův královských o placení jich	198
207. Na Velharticích 7. srpna 1520 Jindřichovi Berkovi o témž listu k věřitelům	199
208. Na Velharticích 7. srpna 1520 feditelům zemským o počtu některých osob	199
209. Na Velharticích 7. srpna 1520 Vilímovi z Kolovrat ve při o ves Zeměchy	200
210. Na Velharticích 7. srpna 1520 Kateřině Peřinové z Košíně o její při	200

A. XXVIII. Dopisy rodů Hradeckého a Rosenberského od roku 1450 do 1526.
 K vydání upravil *Antonín Rezek*. Na stranách 201—400 (Tato část sbírky obsahuje dopisy z let 1450—1470.)

Úvod vydavatele Antonína Reska	201—203
1. 25. Jan. [1450] Hanuš z Kolovrat Oldřichovi z Rosenberka děkuje za noviny	204
2. 11. Jul. [1450] Jindřich z Kolovrat Jindřichovi z Rosenberka o při s Holickými ze Šternberka	204
3. V Buštěvsi 15. Mart. [1451] Jindřich z Kolovrat Oldřichovi z Rosenberka o témž	205
4. V Krumlově 20. Jun. 1451 Jindřich z Rosenberka Jindřichovi z Kolovrat o vinách	206
5. Na Krumlově 11. Mai 1453 páni z Rosenberka k Jiřikovi Poděbradskému posílají posly	207
6. Na Krumlově 11. Mai 1453 páni z Rosenberka žádají Jiřika z Poděbrad o glejt do Prahy	207
7. V Praze 4. Dec. 1453 Jarohněv z Úsuší Jindřichovi z Rosenberka o jždě do Polska, o hejtmanství slezském	208
8. Ve Vratislavi 26. Dec. 1454 Jindřich z Rosenberka otcí o hejtmanství slezském	208
9. Ve Vratislavi 29. Jan. 1455 král Ladislav Bechyňovi z Lažan, aby Vratislavským nepřekážel	209
10. V Bechyni 13. Feb. 1455 Bechyň z Lažan králi Ladislavovi o stavování Vratislavských	209
11. Ve Vídni 6. Mart. 1455 král Ladislav Bechyňovi z Lažan o témž	210
12. V Litovli 7. Apr. [1455] Procek z Kunštatu Jindřichovi z Rosenberka o nosnazi Lehnických	210
13. V Praze [1455] Krušina ze Švamberka Janovi Kolovratovi, že jest rozsudim	212
14. V Krumlově 17. Mart. 1456 Růs z Čemin Jindřichovi z Rosenberka o jeho dlužích, o sedění pánů a rytířů v soudě, o vojně a Mláni	212
15. V Budíně 9. Apr. 1456 záškodní list krále Ladislava Jindřichovi z Rosenberka	213
16. Ve Vídni 25. Jul. 1456 král Ladislav Jindřichovi z Rosenberka o tažení na Turky	214

	Str.
17. Ve Vídni 28. Jul. 1456 týž temuž o vojsko ze Slez na Turkey	214
18. Na Krumlově 1. Jan. 1457 Jan z Rosenberka bratru Jindř. o králově návratu do Budína	215
19. Ve Vídni 12. Jan. 1457 Jindřich z Rosenberka otci Oldřichovi o nemoci své	215
20. V Budíně 15. Mart. 1457 král Ladislav pánům Rosenberským o zajetí Hunyadů	216
21. Vyznání ve sporu pánů Rosenberských s Budějovickými o volnou jízdu po silnici z Jindř. Hradce do Cáhlova	216—219
22. 14. Oct. 1457 smlouva o purkrabství na Choustníce	219
23. V Praze 21. Oct. 1457 král Ladislav Janovi z Rosenberka o silnice	220
24. Na Meidštejně 6. Nov. 1457 Oldřich z Rosenberka synu Janovi o potřeby rozličné	220
25. 27. Mai [1458] Jan Jedlice Janovi z Rosenberka o zajetí lidí jeho na Zvíkov	221
26. a) Ve Znojmě 11. Jan. 1458 král Jiří purkrabímu na Konopišti, aby odeslal Jana Malovce	221
26. b) Ve Znojmě 11. června 1458 král Jiří děkanovi kostela Pražského o témž	222
26. c) Po 11. Jun. 1458 Jan z Rosenberka purkrabímu na Konopišti o témž	222
27. [1458] Jan z Rosenberka králi Jiřímu slibuje pomoc vojenskou	222
28. V Soběslavi 21. Jul. 1458 úředníci Soběslavští Janovi z Rosenberka o tažení králově do Rakous	223
29. V Týně Horšově 16. Aug. 1458 Mikuláš z Kročína Janovi z Rosenberka, že nepřijede	223
30. 15. Sept. 1458 Budějovičtí Jindřichovi ze Sobětic, že pobrali síl jeho člověku	224
31. V Týně nad Vltavou 17. Sept. 1458 Jindřich ze Sobětic Janovi z Rosenberka o témž	224
32. V Krumlově 19. Sept. 1458 Jan z Rosenberka Budějovickým o témž	225
33. [1458] král Jiří Janovi z Rosenberka, aby vrátil Budějovickým pobrané věci	225
34. V Hradci Jindř. Sept. 1458 Jan Hrobský o jednání krále Jiřího s císařem	225
35. V Krumlově 8. Oct. 1458 Jan z Rosenberka Slupskému o narovnání krále s císařem	226
36. V Horažďovicích 18. Febr. 1459 berníci Janovi z Rosenberka: by jim nepřekážel	226
37. Po 9. Mart. 1459 Jan z Rosenberka králi Jiřímu, že přijede do Cheba	227
38. V Chebě 16. Apr. 1459 Jan z Rosenberka: aby berníci nechali na pokoji statky jeho	227
39. V Krumlově 14. Mai 1459 Jan z Rosenberka bratru Joštovi o sjezdě Chebském	228
40. V Dobronicích 16. Mai 1459 Dobronický purkrabí Janovi z Rosenberka o zajetí člověka	229
41. Po 29. Maji 1459 Jan z Rosenberka králi Jiřímu o knížeti bavorském Ludvíkovi	229
42. V Nise 30. Aug. 1459 kommandor biskupovi Joštovi z Rosenberka o rozmluvě s králem, o Vratislavské bouři, o královském astrologovi	230
43. Ve Třeboni 4. Oct. 1459 Rehoř Klaric Janovi z Rosenberka o méně peněz	232
44. V Soběslavi 21. Dec. 1459 Soběslavští Janovi z Rosenberka o půjčce	232
45. V Olomouci 29. Jan. 1460 král Jiří nařizuje Budějovským o placení	233
46. V Praze 29. Mart. [1460?] podkomoří Janovi z Rosenberka o les sporný s Vodňanskými	233
47. 20. Sept. 1460 svědectví, že Jan z Rosenberka stal se přítelem královým proti vůli otcově	234
48. V Horažďovicích 1. Febr. [1461] Jan z Rosenberka o sporu Hadově s Přechem z Čestic	234
49. V Soběslavi 6. Apr. 1461 Jan z Rosenberka, aby Řeka Andronika na Krumlově pohostili	235
50. V Kutné Hoře 7. Apr. 1461 král Jiří Oldřichovi z Rosenberka, aby synu svému Janovi vydal listy ku při potřebné	235
51. V Praze 1. Jun. 1461 Jan z Rosenberka úředníkům na Krumlově o vojné	236
52. V Praze 3. Jun. 1461 týž purkrabímu Krumlovskému, že nebude vojna	236
53. V Praze 3. Aug. 1461 týž temuž, že přijede s biskupem Joštem	236
54. V Miličíně 18. Sept. 1461 Jan Kaplicer Janovi z Rosenberka, o své nemoci	237
55. V Krumlově 11. Oct. 1461 Jan z Rosenberka na Soběslav o průvod kancléře bavorského	237
56. V Budějovicích 21. Nov. 1461 převor upomíná rukojmí Oldřichovy z Rosenberka	238
57. Na Krumlově 26. Nov. 1461 Jan z Rosenberka zavazuje se neodcizovati skvostů kostelních	238
58. Na Meidštejně 1461 Oldřich z Rosenberka na Krumlov o přjezdu Joštově	239
59. V Budějovicích 18. Febr. 1462 Jan z Rosenberka, o jízdě králově do Krumlova, o výměně peněz	240
60. V Miličíně 5. Sept. 1462 Kaplicer Janovi z Rosenberka o zápisu pro Jošta, o kancléři Rabštejnovi, o králi, o legátu Fantinovi	240
61. 25. Sept. 1462 smlouva o purkrabství na Meidštejně	241
62. V Aspernu 18. Nov. 1462 Jan z Rosenberka o tažení proti Vídni	241

	Str.
63. V Kornenburce 6. Dec. 1462 týž o konci tažení na Vídeň	242
64. [1462] týž Komaříckému a Kozákovi vytýká neochotu k pomoci válečné	242
65. [Po 13. Jan. 1463] týž purkrabí Strakonickému, o pomoc Šternberkovi na Vitoraz	243
66. V Krumlově 2. Febr. 1463 stížnost Jana Malovce proti pánu z Rosenberka	243
67. V Brně 15. Jul. 1463 Jan z Rosenberka o sjezdu v Brně, o zášti Zdeňka Konopištského	244
68. V Brně 21. Jul. 1463 týž o škodách od lidu Zdeňka Konopištského na statcích Rosenberských a o prostředkování mezi Zdeňkem a arcikn. Albrechtem	244
69. V Soběslavi 3. Sept. [1463] purkrabí Chousnický Janovi z Rosenberka o vězně Malovcova	245
70. V Krumlově 18. Oct. 1463 Jan z Rosenberka o stíhání jedoucích neobvyčejnými cestami	245
71. Ve Vitorazi 2. Jan. 1464 Zdeněk ze Šternberka posílá list do Lince ke sněmu	246
72. [Po 2. Jan. 1464] purkrabí Krumlovský Zdeňkovi ze Šternberka o poselství do Lince	246
73. Ve Třeboni 8. Febr. 1464 Třeboňský hejtman Janovi z Rosenberka o silnice do Budějovic	247
74. V Brně 25. Apr. 1464 měšťan Brněnský Janovi z Rosenberka, aby fedroval služebníka jeho	247
75. Na Helfenburce 5. Mai [1464] purkrabí Helfenburský o dlužní úpis	248
76. Ve Třeboni 6. Mai 1464 hejtman Třeboňský o příjezdu biskupa Jošta	248
77. 4. Jul. 1464 Ondráček Načeradský o nesnázích a purkrabím na Zvíkově	249
78. Na Zelené Hoře 10. Jul. 1464 (?) Zdeněk ze Šternberka nyní pobude na Zelené Hoře	249
79. 15. Aug. 1464 purkrabí Helfenburský, že Krtelští nechtějí na vojnu	250
80. V Žatci 19. Aug. 1464 král Jiří Janovi z Rosenberka, že vojna pomínula	250
81. V Soběslavi 18. Oct. 1464 Pavel Dětřichovic Janu z Rosenberka o důchodech Choustnických a o sváru náboženském v Soběslavi	250
82. [Před 5. Nov. 1464] Jan z Rosenberka Zdeňkovi ze Šternberka o Jindřicha Cinišpána	251
83. Ve Vitorazi 5. Nov. 1464 Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rosenberka o témž	252
84. Ve Vyšším Brodě 10. Nov. 1464 opat Janovi z Rosenberka o vino pro biskupa Jošta	252
85. Ve Svinech Trhových 4. Dec. [1464] Vojtěch z Jivovice Janovi z Rosenberka o svých sporech	253
86. Na Krumlově 16. Dec. 1464 purkrabí Krumlovský Janovi z Rosenberka o jízdné	253
87. V Praze 24. Febr. 1465 král Jiří Jana Rosenberského varuje před Wahingarem	253
88. V Brně 5. Mart. [1465?] Zdeněk ze Št. Janovi z R. o Budějovických, a že král otráven	254
89. V Praze 11. Mart. 1465 Jindřich ze Stráže k Janovi z Rosenberka posílá k jednání	254
90. V Krumlově 11. Aug. 1465 Jan z Rosenberka Pavlovi Dětřichovic o příjezdu Zajícové	255
91. 28. Sept. 1465 týž témuž o odběhlých Veselských	255
92. V Soběslavi 30. Sept. [1465] Pavel Dětřichovic Janovi z Rosenberka o loupežnících	256
93. V Miličíně 4. Oct. 1465 Kaplicer Janovi z Rosenberka o hospodářství, o ponti panině oc	256
94. V Nechvalicích 13. Oct. 1465 Diviš z Nechvalic Janovi z Rosenberka o uvěznění Brusa	256
95. 14. Oct. 1465 Jan z Rosenberka Pavlovi Dětřichovic o glejt poddanému	257
96. 16. Oct. 1465 smlouva o purkrabství na Maidštejně	257
97. V Praze 22. Oct. 1465 král Jiří Janovi z Rosenberka o zloupení posla Salcburského	258
98. [Na Zelené Hoře 30. Nov. 1465] jednotníci Zelenohorští knížatům německým, že na sněmy do Prahy již nebudou jezdit	258
99. V Strakonici 8. Dec. 1465 purkrabí Strakonický Janovi z R. o věcech válečných	261
100. V Praze 13. Febr. 1466 Prokop z Rabšteina Janovi z Rosenberka o vzetí sukna Netolickým	261
101. Ve Vratislavi 20. Febr. [1466] Jošt z Rosenberka bratru Janovi o jednání legatové	262
102. V Roudnici 6. Mai [1466] Jošt Janovi z Rosenberka, aby se neodtrhoval od jednoty panské	262
103. V Praze 19. Mai 1466 Jan z Rosenberka Joštovi, aby ho propustil ze zápisu	264
104. V Třeboni 24. Jun. 1466 Jarohnév z Úsuší proč přestal býti služebníkem Rosenberským	264
105. Na Helfenburce 11. Jul. [1466] Jošt o přímělu u krále za arcibiskupa Salcburského	264
106. 18. Sept. 1466 Vilém ze Lhoty vyrukován z vězení Jana z Rosenberka	265
107. Na Horách Kutných 14. Nov. 1466 král Jiří Janovi z R. o Tasovi biskupu Olomúckém	267
108. [1466] Markvart z Kraselova Janovi z Rosenberka o vína v Ibsu odhatá	267
109. V Soběslavi 6. Jan. [1467] Dětřichovic o obilí poddanému pobraném, a o sjezdě	267
110. 12. Jan. 1467 Jan z Rosenberka Netolickým, že v Píseňtě vývoz obilí jest zakázán	268
111. 17. Jan. [1467] hejtman Soběslavský o opevňování Soběslavě a lovu zvíř	268

Str.

112. V Praze 26. Jan. 1467 král Jiří dává glejt ke sjezdu do Hradce	269
113. V Praze 28. Jan. [1467] Jindřich z Michalovic o témž glejtě	270
114. V Soběslavi 4. Febr. [1467] Pavel Děťichovic Petrovi z Mikovic o panu Bechyňovi	270
115. 28. Mart. [1467] Jan z Úsuší synu Jarohněvovi o smlouvě s pány z Hradce	271
116. V Soběslavi 31. Mart. 1467 Pavel Děťichovic Janovi z Rosenberka o najímání žoldnéřů	271
117. 17. Apr. 1467 hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka o posádce v Soběslavi	272
118. V Soběslavi 20. Apr. 1467 Pavel Děťichovic Janovi z Rosenberka o najímání žoldnéřů	272
119. V Soběslavi 22. Apr. 1467 hejtman v Soběslavi Janovi z Rosenberka, aby chránil ze- manů svých, jimž od krále nařízeno státi k vojně	273
120. 23. Apr. 1467 smlouva o purkrabství na Novém Hradě	273
121. Ve Vitorazi 26. Apr. 1467 Zdeněk ze Šternberka rád by se sjel s Janem z Rosenberka	274
122. 27. Apr. 1467 Jan z Rosenberka Zd. Konopištskému o společném sjezdu	274
123. V Soběslavi 27. Apr. [1467] Jan z Dobronic o schůzi Hradecké a dobytí Řečice	275
124. V Soběslavi 29. Apr. [1467] Pavel Děťichovic Janovi Rosenberskému o zakoupení sýrů	275
125. Na Krumlově 29. Apr. 1467 Jan z Rosenberka na Soběslav o výplatě žoldu vojákům	275
126. V Jindř. Hradci 1. Mai 1467 Jindřich z Hradce odpovídá králi Jiřímu	276
127. V Soběslavi 1. Mai [1467] Pavel Děťichovic Janu z R. o koupi olova a paveznicích	277
128. [1467] týž témuž, že nemá žoldu pro žoldnéře	277
129. [1467] hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka o žoldnéřích	278
130. V Soběslavi 3. Mai [1467] hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka, má-li vyhnané pod- oboje z Hradce nechat v Soběslavi	278
131. V Jindř. Hradci 3. Mai 1467 Zdeněk ze Šternberka a Jindřich ze Hradce Janovi z Ro- senberka, aby odpověděl králi Jiřímu	278
132. V Choustníce 4. Mai [1467] purkrabí o pychu pana Zdeňka z Šternberka	279
133. V Soběslavi 4. Mai [1467] Pavel Děťichovic Janovi z Rosenberka v též věci	279
134. [1467] Jan z Rosenberka Pavlovi Děťichovic, aby se staral o dobré špehy	280
135. V Soběslavi 12. Mai [1467] hejtman Soběslavský Janovi z R. o udalostech válečných	280
136. [19.—21. Mai 1467] neznámý kněz Janovi z Rosenberka, jak o něm sondí Řím	281
137. V Krumlově 21. Mai 1467 Jan z Rosenberka Pavlovi Děťichovic o opatření olova i střy	282
138. [Před 23. Mai 1467] Oldřich Roubík Janovi z R., že Budějovičtí chtějí k němu přijíti	282
139. Na Krumlově 23. Mai 1467 Jan z Rosenberka Pavlovi Děťichovic, že mu pošle jezdecké	283
140. Na Krumlově 23. Mai 1467 Jan z R. odpovídá Zdeňkovi ze Šternberka a Jindř. ze Hradce	283
141. V Soběslavi 24. Mai [1467] hejtman Soběslavský Janovi z Rosenberka o poboření chalup v Soběslavi, o listu z Hradce kněžími Soběslavským	283
142. V Soběslavi 26. Mai [1467] týž témuž o záškodní listy pro hejtmany v Soběslavi	284
143. Na Krumlově 26. Mai 1467 Jan z R. Pavlovi Děťichovic o peníze žoldnéřům	284
144. 2. Jun. 1467 smlouva Olkmara z Nesnášev s Protivon Rožmitálským z Blatné, aby zboží Jana Kočky z Miloňovic bylo necháno na pokoji	284
145. Na Krumlově 3. Jun. [1467] Jan z R. purkrabí Choustnickému o opatření Choustníka	285
146. Na Wintzberce 8. Jun. 1466 Petr Kaplér Janovi z Rosenberka, že neškodí lidem na zboží Huském, ale holdoval lidem na panství Strakonickém a Volyňském	285
147. V Třeboni 19. Jun. 1467 Jan z R. Pavlovi Děťichovic, z čeho platiti žold	286
148. 21. Jun. 1467 Jan z Rosenberka králi Jiřímu, že biskup Pasovský má klatby a bully na hlásání kříže, a že by vydání jich mělo se odložit	287
149. V Soběslavi 23. Jun. 1467 hejtman Soběslavský Třeboňskému o pokusech přiměti Jana z Rosenberka z Jindřichem z Hradce	287
150. V Strakonici 24. Jun. 1467 o glejt Huntovi z Nové Vsi k biskupu Joštovi k jednání o přiměti	288
151. [Před Jul. 1467] o Janovi z Ros., o Zdeňkovi Konopištském, že vzal Bechyňi	288
152. V Krumlově 7. Jul. 1467 Jan z Ros. Pavlovi Děťichovic o náhradě za zbroj	289
153. V Soběslavi 13. Jul. [1467] Děťichovic Janovi z Rosenberka o nesnázích peněžitých	290
154. 19. Jul. 1467 Jan z Rosenberka Pavlovi Děťichovic o žoldnéřské platy	290
155. V Soběslavi 24. Jul. 1467 Talafús Janovi z Rosenberka o zajatých Rosenberských	290

	Str.
156. V Soběslavi 24. Jul. 1467 týž témuž, aby nebylo naň vzkládáno hejtmanství	291
157. 15. Jul. 1467 Jan z Rosenberka Pavlovi Děťichovic, aby zaplatil Pírchomarovi	291
158. [Před 26. Jul. 1467] Jan z Rosenberka hejtmanům v Soběslavi o pořádku ve vojenství	291
159. V Soběslavi 26. Jul. 1467 Jan z Petrovic Janovi z Rosenberka o věcech vojenských	292
160. V Soběslavi 26. Jul. 1467 Pavel Děťichovic Janovi z Rosenberka o nedostatku peněz	292
161. [25. neb 26. Jul. 1467] Jan z Rosenberka Talafúsovi o vězně Hradecké a o hejtmanství	293
162. V Soběslavi 27. Jul. 1467 úředníci v Soběslavi Janovi z Rosenberka o hejtmanu Blažkovi	293
163. V Soběslavi 27. Jul. 1467 důstojníci vojenství Janovi z Rosenberka o hejtmanu Blažkovi	294
164. V Soběslavi 27. Jul. 1467 úředníci v Soběslavi Janovi z Ros., že Soběslav je v nebezpečí	294
165. [Po 27. Jul. 1467] Jan z Ros. na Soběslav, že ustanovil Rendla vojenským hejtmanem	295
166. V Soběslavi 30. Jul. 1467 Jan z Dobronic témuž o bezpečenství pro Hodějovského	295
167. [Jul. 1467] Jan z Rosenberka Dobroničkovi, aby bděl nad pořádkem v Soběslavi	295
168. V Soběslavi 5. Aug. 1467 Talafús o zmařeně výměně vězňův a obeslání k hotovosti	296
169. V Soběslavi 7. Aug. 1467 úředníci v Soběslavi témuž o zaplacení pšních	297
170. U Hradce J. 26. Aug. 1467 Jan z Rosenberka o škodách poddaným jeho způsobených	297
171. V Strakoncích 31. Aug. 1467 úředníci Strakonického Janovi z Rosenberka, aby mezi biskupem Joštem a králem Jiřím sprostředkoval příměří	297
172. [U Hradce J. Sept. 1467] Jan z Ros. králi Jiřimu o pomoc 300 jezdců do Soběslavě	298
173. V Týně n. V. 1. Sept. [1467?] Jindřich ze Sobětic Janovi z Ros. o tažení do Rakous	299
174. [V Sept. 1467] Jan z Rosenberka jedná s legatem pap. o odstoupení od krále Jiřího	299
175. V Krumlově 12. Sept. 1467 týž dává obesylati k vojně poddané i zemany Choustnické	300
176. V Krumlově 24. Sept. 1467 týž Pavlovi Děťichovic, aby opatroval pro vojsko potraviny	300
177. V Borovanech [29. Sept. 1467] převor purk. v Krumlově, aby chránil jeho lidi před Vitorazskými	300
178. [Před 30. Sept. 1467] Jan z Rosenberka legatovi děkuje za sprostředkování příměří	301
179. [Před 30. Sept. 1467] týž témuž, že pošle posla k papeži; revers o poslušnosti	301
180. [Před 30. Sept. 1467] Korunský opat o námluvě Jana z Rosenberka s legatem	302
181. [30. Sept. 1467] příměří Jana z Rosenberka s jednotkami Zelenohorskými	303
182. Ve Třeboni 2. Oct. 1467 Klaric Janovi z Ros. o záhubách od vojska na Třeboňsku	304
183. [Po 9. Oct. 1467] Zdeněk Šternberský činí nesnáze Janovi z Rosenberka; kněz Eliáš	304
184. [Po 9. Oct. 1467] o holdování lidí Rosenberských a krále Jiřího se držících	305
185. V Soběslavi 2. Nov. [1467] o glejt žádaný Rackem Kocovským	306
186. V Soběslavi 5. Nov. [1467] týž témuž o zajetí Soběslavského kaplana na Landštejn	306
187. V Soběslavi 5. Nov. [1467] týž kancléři Rosenberskému Mikuláši o témže	307
188. V Soběslavi 6. Nov. [1467] Pavel Děťichovic Janovi z Rosenberka o službu Hlavničkovi	307
189. 6. Nov. [1467] Jan z Dobronic témuž o plat Hlavničkovi, Lukšovi a Šimovi puškari	307
190. V Horažďevovicích 8. Nov. [1467] Jan Lhota nabízí své služby Janovi z Rosenberka	308
191. V Soběslavi 11. Nov. [1467] Jan z Dobronic Janovi z Ros. o nočním hájení Soběslavě	308
192. Na Novém Hradě 12. Nov. [1467] Jan z Ros. na Krumlov, aby obeslali zemany k vojně	308
193. [Nov. 1467] Jindřich z Rosenberka Zdenkovi Konopišťskému o Jana Cinišpana	309
194. Ve Witrberku 3. Dec. 1467 Petr Kaplér purkrabí Volyňskému, aby nepřekážel lidem jeho	309
195. 3. Jan. [1468] Prachatický hejtman Janovi z Rosenberka o nechuti k obrazům	310
196. 3. Jan. [1468] týž témuž, aby poddaní pánů jeho mohli kupovati dobytek na panstvích Ros.	310
197. Ve Volyni 2. Febr. [1468] Ahník z Budkova Janovi z Ros. o církevních věcech ve Volyni	311
198. Na Helfenburce 11. Febr. 1468 purkrabí Janovi z Rosenberka o sporu s Malovcem	312
199. Ve Třeboni 26. Febr. 1468 Rehoř Klaric témuž o bojích kněze Viktora v Rakousích	312
200. Ve Vodňanech 5. Mart. [1468?] Jan z Vochova témuž, aby dal rok lidem jeho	313
201. Na Rožmberce 9. Mart. 1468 Jan z Lobkovic témuž o vězně páně Zdenkovy	314
202. Na Rožmberce 12. Mart. 1468 týž témuž o téže záležitosti	314
203. V Soběslavi 12. Mart. [1468] Pavel Děť. Mikuláši z Jihlavy o purkrabství Brkovoové	314
204. [13. Mart. 1468] Jan z Rosenberka Zdenkovi ze Šternberka, kde by se sjeli	315
205. Ve Vitorazi 13. Mart. 1468 Zdeněk ze Šternberka Janovi z Ros. o glejt do Krumlova	315
206. [Před 20. Mart. 1468] Jan z Rosenberka Zdenkovi, aby přijel do Krumlova	316

	Str.
207. Na Konopišti 20. Mart. 1468 purkrabí Zdeňkovi ze Šternberka o věcech válečných . . .	316
208. Na Karlšperce 24. Mart. 1468 purkrabí zdejší Helfenburskému o vzájemných vzatech . . .	317
209. Ve Vitorazi 29. Mart. 1468 Zdeněk z Šternberka Janovi z Ros. o sjezd na Nov. Hradě . . .	317
210. Ve Třeboni 7. Apr. 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o vojenských věcech . . .	318
211. V Rožmberce 10. Apr. 1468 Jan z Lobkovic témuž o neposlušných poddaných . . .	318
212. Ve Velešíně 10. Apr. [1468] Jan Puklice o Rackovi Kocovském . . .	319
213. Na Rožmberce 10. Apr. 1468 Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka, kolik mužů měšťané Rožmberští mají postaviti do pole . . .	319
214. V Krumlově 13. Apr. 1468 Jan z Rosenberka odpovídá císaři Fridrichovi . . .	319
215. [Po 13. Apr. 1468] seznam těch, kdož odpověděli ze Cmuntu Janovi z Rosenberka . . .	320
216. V Soběslavi 16. Apr. [1468] o zajatém Duškovi synu Kavíkové . . .	321
217. V Hradci J. 20. Apr. [1468] Jindřich z Hradce ke Zdeňkovi z Št. posílá služebníka k jednání . . .	321
218. Na Rožmberce 22. Apr. 1468 Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka o válečných přípravách . . .	322
219. V Třeboni 24. Apr. 1468 Řehoř Klaric Janovi z Rosenberka, že žoldnéři chtějí do Němec . . .	322
220. V Třeboni 24. Apr. 1468 týž témuž o věcech válečných . . .	323
221. V Třeboni 29. Apr. 1468 týž témuž o nové výstraze před nebezpečím . . .	324
222. V Třeboni 29. Apr. 1468 týž témuž o potřebě žoldnéřů pro Soběslav oc . . .	324
223. Na Rožmberce 30. Apr. 1468 Jan z Lobkovic témuž o opevnění Hrásláku . . .	325
224. Ve Třeboni 2. Mai 1468 Klaric témuž: na Hradec přibýlo vojsko; porážka u Martinic . . .	325
225. Na Rožmberce 7. Mai 1468 Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka, že nemůže na Krumlov . . .	326
226. V Třeboni 12. Mai 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o věcech válečných . . .	326
227. Na Rožmberce 14. Mai 1468 Jan z Lobkovic témuž o obraně Rožmberka . . .	327
228. Na Rožmberce 18. Mai 1468 týž témuž děkuje za starost o branný jeho lid . . .	327
229. Na Rožmberce 23. Mai 1468 týž témuž, aby poslal jízdné na Rožmberk . . .	328
230. V Třeboni 25. Mai 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o věcech vojenských . . .	328
231. V Třeboni 26. Mai 1468 týž témuž o žádoucí jízdě k Vitorazi . . .	328
232. V Česticích 1. Jun. 1468 Přeč z Čestic témuž o Buzkovi služebníkovi . . .	329
233. Na Rožmberce 4. Jun. 1468 Jan z Lobkovic témuž o platy žoldnéřům a o zajatě . . .	329
234. V Třeboni 8. Jun. 1468 o opatření věci klášterských, o farářích zběhlých a žactvu . . .	330
235. 13. Jun. [1468] Soběslavský hejtman Janovi z R. o žácích a potřebě písaře pro holdy . . .	331
236. Na Helfenburce 20. Jun. 1468 purkrabí témuž o jednotlivcích v Plzeňské oc . . .	332
237. V Třeboni 21. Jun. 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o věcech válečných a hospodářských . . .	332
238. V Třeboni 21. Jun. 1468 týž témuž o posádce Hradecké, o hájení brodů Drachovských . . .	333
239. V Třeboni 22. Jun. 1468 týž témuž o posádce Hradecké, o Nov. Hradě oc . . .	333
240. V Třeboni 23. Jun. 1468 týž témuž o porážce Rosenberských u Veselí oc . . .	334
241. V Třeboni 24. Jun. 1468 týž témuž o holdech a porážce Veselské . . .	334
242. V Třeboni 26. Jun. 1468 týž témuž o jízdě Hradeckých k Vitorazi oc . . .	334
243. V Třeboni 26. Jun. 1468 týž témuž o holdu Ledenických oc . . .	335
244. V Strakonici 4. Jul. [1468] o zloupení poddaného Strakonického od Soběslavských . . .	335
245. V Táboře 4. Jul. [1468] o hranice Tábořské a Zvíkovské . . .	336
246. V Třeboni 5. Jul. 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o změně zajatých u Veselí oc . . .	336
247. 11. Jul. [1468] Janovi z Ros. o pomoc ve sporu Netolických se Vlachem ze Březi . . .	337
248. V J. Hradci 12. nebo 13. Jul. 1468 Jan ze Šternberka purkrabí Vitorazskému, že jest příměří s Janem z Rosenberka, aby přirazil s vojskem k pánu Hradeckému . . .	337
249. Na Helfenburce 14. Jul. 1468 purkrabí Janovi z Ros. o nebezpečí hradu toho . . .	338
250. V J. Hradci 14. Jul. 1468 Jan ze Šternberka a Jindřich z Hradce úředníkům o příměří . . .	338
251. Na Rožmberce 20. Jul. 1468 Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka o zajaté Vitorazské . . .	339
252. V Soběslavi 21. Jul. [1468] Dětrichovic o holdech na Hradec, o porážce Vodňanských . . .	339
253. Na Helfenburce 25. Jul. 1468 purkrabí o zajatých Rosenberských u Vodňan . . .	339
254. Na Rožmberce 29. Jul. 1468 Jan z Lobkovic Janovi z Ros. o zajatých Frimburských . . .	340
255. Na Rožmberce 3. Aug. 1468 týž témuž o záповědi vývozu solí z Rožmberka . . .	340
256. Na Helfenburce 4. Aug. 1468 purkrabí zdejší Janovi z Ros. o vzatech na Kašperk . . .	341

	Str.
257. Ve Vitorazi 5. Aug. [1468?] hejtman témuž, že neutiskuje poddaných jeho	341
258. V Olomouci 6. Aug. 1468 Zd. ze Šternberka synu Janovi o příměří s Rosenberkem a Malovcem	342
259. V Třeboni 7. Aug. 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o křtácích oc.	342
260. V Římě [Aug. 1468] papež Pavel II. biskupovi Pasovskému Oldřichovi, by sprostil Jana z Rosenberka klateb a zrušil interdikt na panstvích jeho	343
261. V Třeboni 11. Aug. 1468 Klaric Janovi z Rosenberka o zajatých, o dlužích	344
262. Před 22. Aug. 1468 Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka o hrozbách lidem jeho	345
263. V Prachaticích 22. Aug. [1468] Jan z Rabšteina témuž o vojné i o příměří	345
264. V Třeboni 25. Aug. 1468 Klaric témuž o pokoji s Hradeckými a Vitorazskými	346
265. Na Helfenburce 28. Aug. 1468 purkrabí témuž o škodách od Pasovských	346
266. V Krumlově 31. Aug. 1468 Jan z Ros. přijímá Olomoucké narovnání s králem Matiašem	346
267. V Dubě 3. Sept. 1468 Vilém ze Lhoty Janovi z Ros. o holdech a pálení jeho lidí	349
268. V Třeboni 3. Sept. [1468] Ruzín ze Bzí Klaricovi o věcech vojenských	350
269. [Sept. 1468] Jan z Rosenberka dává v Norimberce zastaviti klenoty kostelní	350
270. V Prachaticích 6. Sept. 1468 Jan z Rabšteina k Janovi z Ros. posílá mistra k jednání	350
271. 11. Sept. 1468 Helfenburský purkrabí: že zemané nechťejí odpovídati králi, o potřebách hradu	351
272. [14.—20. Sept. 1468] Jan z Rosenberka Zajícům, aby též odpadli od krále Jiřího	352
273. Na Helfenburce 18. Sept. 1468 purkrabí Janovi z Rosenberka o škodách od Němců	352
274. V Soběslavi 19. Sept. 1468 hejtman zdejší Janovi z Rosenberka o králi Jiřím u Bystřice, o potřebě jednání se Zdeňkem ze Šternberka	353
275. Na Rožmberce 19. Sept. 1468 Jan z Lobkovic Janovi z Rosenberka o příměří	353
276. V Soběslavi 23. Sept. [1468] hejtman o pychu Tábořských proti poslu Rosenberskému	354
277. 23. Sept. [1468] týž Tábořským stěžuje si na pych proti poslu Rosenberskému	354
278. V Táboře 24. Sept. [1468] Tábořští hejtmanu Soběslavskému odpovídají k tomu	355
279. Na Helfenburce [24. Sept.] 1468 purkrabí Janovi z Rosenberka o nedostatech hradu	355
280. Na Karlšperce 25. Sept. 1468 purkrabí zdejší Helfenburskému o dodržení holdů	355
281. V Soběslavi 26. Sept. [1468] hejtman Janovi z Rosenberka o purkrabí Choustnickém	356
282. 27. Sept. 1468 Helfenburský purkrabí témuž o pájkách a holdech	356
283. Ve Štěkni 28. Sept. 1468 Zachař Karka z Řičan Janovi z Rosenberka o pokoj	357
284. Na Helfenburce 28. Sept. 1468 purkrabí témuž o Kavkovi a Čejetických oc.	358
285. 2. Oct. [1468] týž témuž o škodách od Diviše Malovce	358
286. V Soběslavi 2. Oct. 1468 hejtman zdejší Janovi z Rosenberka o králi Jiřím u Bystřice, o Choustniku, holdech Tábořských, o Miličinských	359
287. V Týně nad Vltavou 2. Oct. [1468] Jindřich ze Sobětic témuž o nebezpečí od vojska krále	359
288. V Týně nad Vltavou 3. Oct. [1468] týž a Jan z Lažan Janovi z Rosenberka o témž	360
289. V Chotěnicích [po 4. Oct. 1468] Litvín z Německé Janovi z Rosenberka o ochranu	360
290. V Budějovicích 16. Oct. 1468 Zdeněk ze Šternberka Mikulášovi ze Sedlice, aby vrátil Piš-tínským a Češňovickým, co jim vzal	361
291. V Budějovicích 16. Oct. 1468 týž témuž o propuštění holdů	361
292. 16. Oct. 1468 Helfenburský purkrabí Janovi z Ros. o najímání pěších, o Vodňanských	362
293. Na Helfenburce 19. Oct. 1468 týž témuž o témž, pak o zájmu dobytka	362
294. 25. Oct. 1468 Lev a Protiva z Rožmitála činí příměří s Janem z Rosenberka	363
295. 27. Oct. 1468 Helfenburský purkrabí Janovi z Rosenberka o zájmech a holdech	363
296. Na Helfenburce 29. Oct. 1468 týž témuž o příměří se Lvem z Rožmitála	364
297. V Prachaticích 29. Oct. [1468] Jan z Rabšteina témuž: děkuje za služby a odmítá pomluvy	364
298. V Prachaticích 1. Nov. 1468 týž k témuž posílá mistra Mikuláše	365
299. V Prachaticích 8. Nov. [1468] týž témuž o úmluvách učiněných mezi nimi	365
300. Na Helfenburce 10. Nov. 1468 purkrabí zdejší Janovi z Rosenberka o šacování a holdech, o výbojích Vlacha z Březi	365
301. Na Helfenburce 13. Nov. 1468 Vlášek z Milohovic témuž, že nemá koho na vojnu poslati	366
302. V Prachaticích 13. Nov. 1468 Jan z Rabšteina k témuž posílá panoše k jednání	366
303. Na Helfenburce 13. Nov. 1468 Hynek st. z Budkova témuž, že nemá koho na vojnu poslati	367

	Str.
304. V Dobronicích 21. Nov. 1468 Vítka ze Rzávého Krumlovskému purkrabí o pobrání soli . . .	367
305. V Prachaticích 21. Nov. 1468 Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka o pobrání soli . . .	367
306. 25. Nov. 1468 týž témuž, aby dovolil koupiti sůl v Krumlově . . .	368
307. Na Helfenburce 26. Nov. 1468 úředníci témuž o nekázni žoldnéřů, o pálení Píseckých . . .	368
308. 29. Nov. [1468] Jan Slovicový Janovi z Rosenberka, že by teprv v neděli přijel . . .	369
309. V Prachaticích 30. Nov. 1468 Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka o prodeji soli . . .	369
310. Na Rožmberce 2. Dec. 1468 Jan z Lobkovic témuž o vězné hamerníka . . .	369
311. V Choustnicích 5. Dec. [1468] purkrabí témuž o sporu Tučapských s Kunšem ze Dvorce . . .	370
312. Na Helfenburce 6. Dec. 1468 purkrabí Janovi z Rosenberka o žoldnéřích . . .	370
313. 7. Dec. 1468 Jan z Rabšteina témuž o škodě jeho poddaného . . .	371
314. V Soběslavi 12. Dec. [1468], že služebníci Zdeňkovi odpověděli Burianovi z Lažan . . .	371
315. V Miličíně 13. Dec. 1468 Miličínští Janovi z Rosenberka o škodách svých . . .	372
316. V Soběslavi 15. Dec. 1468 hejtman témuž o holdech a směnách vsí . . .	373
317. V Bechyni 17. Dec. 1468 Jan z Žimutic témuž, aby byl nechán na pokoji . . .	373
318. Na Sedlci [1468] úředníci témuž o nebezpečí svém . . .	374
319. [1468] Klaric témuž o stížnosti Petra z Lindy na zájem z Nového Hradu . . .	374
320. Na Chanovicích [1468] Lhota z Dlouhé Vsi zjednal koně pro Jana z Rosenberka . . .	375
321. V Budějovicích 15. Jan. 1469: aby Bejšovci bylo vráceno něco z jeho statku . . .	375
322. Ve Witrberce 11. Febr. 1469 Petr Kaplér Janovi z Rosenberka o zájmu dobytka . . .	376
323. V Koutě 12. Febr. [1469] Jarohnév Vojhák Janovi z Rosenberka, že nemůže přijeti . . .	376
324. V Hradci Jindřichově 1. Mart. 1469 hejtman o příměří krále Jiřího s Matiašem . . .	376
325. 29. Mart. [1469] Pavel Dětrichovic Janovi z Rosenberka o stěžování jízdy do Lince . . .	377
326. Na Witrberce 20. Apr. 1469 Petr Kaplér Anně z Rosenberka o proboštu Drkolenském . . .	377
327. [Po 20. Apr. 1469] Jan z Rosenberka Petru Kaplérovi v téže věci . . .	378
328. V Olomouci 13. Mai 1469 král Matiaš přijímá Jana z Rosenberka do služby . . .	378
329. 16. Mai 1469 Budějovičtí úředníkům Krumlovským o Talaťsovi z Říčan . . .	379
330. Ve Třeboni 18. Mai 1469 Klaric Janovi z Rosenberka o Bechyňovi z Lažan . . .	379
331. V Krumlově 9. Jun. 1469 Jan z Rosenberka glejtuje Petra Kapléře na Krumlov . . .	380
332. V Prachaticích 12. Jun. [1469] Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka o propuštění služebníka . . .	380
333. V Budějovicích 14. Jun. 1469 Jindřich z Dobrovítova témuž o poboření tvrze Roubíkovy . . .	380
334. 14. Jun. 1469 Jan z Ros. smlouvá s Adamem z Drahonice o purkrabství Helfenburské . . .	381
335. Na Witrberce 19. Jun. 1469 Petr Kaplér odpověděl proboštu Drkolenskému . . .	381
336. V Bítové Linhart z Hobzí o vesku danou Hynkovi Zubovi z Doubravice . . .	382
337. Ve Lhotě (16. Jul. 1469) Markéta z Dlouhé vsi Janovi z Ros., že Vlach ze Březi zbrojí . . .	382
338. V Březi 16. Jul. 1469 táž témuž, že Vlach chce přestati na panu Labatovi . . .	383
339. V Budějovicích 19. Jul. 1469 Vitorazský purkrabí Janovi z Rosenberka o listech od krále, o starém Roubíkovi, o Vlachovi ze Březi . . .	383
340. V Písku 30. Ang. 1469 Písecký purkrabí Janovi z Rosenberka o vzetí na Helfenburk lidí Lva z Rožmitála . . .	384
241. V Prachaticích 2. Sept. 1469 hejtman o dobytku vzatém lidem Rosenberským . . .	384
342. V Bechyni 16. Oct. 1469 Bechyné z Lažan Janovi z Rosenberka, že sprostředkoval příměří Vltavotýnských se stranou krále Matiaše . . .	385
343. Rosenberští vyzvědači hejtmanu Tetaurovi, jak vzít Čákov . . .	385
344. Na Helfenburce 5. Jan. 1470 Helfenburský hejtman Janovi z Rosenberka o holdech . . .	386
345. Na Helfenburce 10. Jan. 1470 purkrabí témuž o zajatých a holdech . . .	386
346. V Třeboni 13. Jan. [1470] hejtman témuž, že stavil Bechyňovi z Lažan saně soli . . .	387
347. V Krumlově 20. Jan. 1470 purkrabí zdejší Janovi z Rosenberka: mistr Strakonický si žádá, aby klateb bylo necháno; vítězství Zelenohorských nad Rabskými . . .	387
348. V Budějovicích 27. Jan. 1470 Zdeněk ze Šternberka purkrabí Krumlovskému o poddaného Šlapánka, o rozdělení kořisti Netolické . . .	388
349. V Soběslavi 30. Jan. [1470] Vilém z Kozího na Krumlov o nepřátelství Tábořských . . .	388
350. V Budějovicích 31. Jan. [1470?] Zdeněk z Šternberka na Krumlov o pěši . . .	389

	Str.
351. Na Hluboké 12. Febr. 1470 Roubík z Hlavatec na Krumlov o vyručení jeho lidí . . .	389
352. Na Helfmburce 19. Febr. 1470 purkrabí zdejší na Krumlov o stání se Žibřidem . . .	390
353. V Budějovicích 23. Febr. 1470 Zdeněk z Šternberka na Krumlov o příhodě mezi lidmi Rosenberskými a krále Matiašovými . . .	390
354. V Budějovicích 14. Mart. [1470] Petr Kořenský Janovi z Rosenberka o zradě lidí Adama z Drahonice a Erazima z Michnic . . .	391
355. Na Helfenburce 15. Mart. 1470 purkrabí Janovi z Rosenberka o vzatku paní Hořčicové, o zbrojení na Plsku . . .	391
356. V Strakoněcích 23. Mart. 1470 Jan ze Švamberka Janovi z Rosenberka, aby jeho lidem dovolil koupiti soli . . .	392
357. Ve Třeboni 25. Mart. 1470 hejtman témuž o škodách na Třeboňsku od Poláků . . .	392
358. [1470] Hejtman Třeboňský o glejt pro sebe a Jarohněva z Úsuší . . .	393
359. 26. Mart. 1470 Jan ze Švamberka a Jan z Rabšteina Janovi z Rosenberka o glejt . . .	393
360. V Budějovicích 3. Apr. 1470 Jan z Rosenberka purkrabí Krumlovskému o zápis pro zaje- tého Jana Popela z Lobkovic . . .	394
361. V Soběslavi 10. Apr. 1470 purkrabí Vitorazský Janovi z Rosenberka o šacování Miličín- ských, o zřízení katolických služeb božích na statech Rosenberských . . .	394
362. Na Helfenburce 14. Apr. 1470 purkrabí témuž o zajetí pana Labutě a Jana z Rabšteina, o odpovědi Kapléřové Volyňským . . .	395
363. V J. Hradci 17. Apr. [1470] Jiindřich ze Hradce Zd. z Šternberka o blízcích se nepřátelích . . .	395
364. V Polné 19. Apr. [1470] Zdeněk z Šternberka Janovi z Ros. o své lidi zajaté . . .	396
365. Ve Třeboni 22. Apr. [1470] hejtman Janovi z Rosenberka o věcech hospodářských, o útoku na Doudleby nebo Sviny . . .	396
366. 23. Apr. 1470 smlouva o purkrabství Meidšteinské . . .	397
367. 23. Apr. 1470 smlouva o purkrabství Novohradské . . .	397
368. V Budějovicích 25. Apr. 1470 Jan z Šternberka hejtmanu Helfenburskému . . .	398
369. V Hradci Jindř. 4. Mai [1470] Jiindřich ze Hradce odpovídá Janovi z Dobronic . . .	399
370. 5. Mai 1470 Jan Sloviský, že Rosenberští pobrali lidem pána z Rabšteina . . .	399
371. V Dobronicích 6. Mai 1470 Jan z Dobronic Jarohněvovi z Úsuší o přimluvu u Jana z Rosenberka a pomoc proti pánu Hradeckému . . .	399
372. Ve Třeboni 7. Mai 1470 Klaric Janovi z Rosenberka o hospodářství, o zajetí Sigmunda z Pernšteina a příjezdu krále Matiaše do Kroměříže . . .	400

A. XXIX. Dopisy úřadu podkomořského Budějovským z let 1412—1526.

K tisku upravil Karel Köpl. Na stranách 401—426.

Úvod vydavatele Karla Köpla . . .	401
1. V Praze [6. Oct. 1412] podkomoří Jan Hájek z Hodětína Budějovským o při Elišky Fre- lichové se Štěpánem Faulišem . . .	401
2. V Praze 10. Mai 1418 podkomoří Jan Bechyně kvituje ze zaplacené berně . . .	402
3. 9. Jan. 1456 podkomoří Vaněk z Valečova kvituje ze zaplacené summy hromničné . . .	402
4. V Praze [15. Dec. 1480] podkomoří Samuel z Hrádku o při Jana Puklice s Mat. Robm- hapem, o roku s Vokem z Rožmberka a o loupežnicích na zboží Hlubockém . . .	403
5. V Praze 23. Nov. 1481 týž o posly ke sněmu, o loňskou summu hromničnou . . .	403
6. Na Veliši 21. Jun. 1482 týž o summu hromničnou . . .	403
7. 31. Aug. 1482 týž o sporu služebníka jeho Vlasáka . . .	404
8. V Praze 17. Jan. 1483 týž o potřebách Václava Puklice . . .	404
9. 13. Jan. 1484 týž o summu hromničnou . . .	405
10. Na Valečově 24. Aug. 1484 týž o plat od sazení konšelů . . .	405
11. Na Valečově 23. Dec. 1484 týž o summu hromničnou . . .	405
12. Ve Vodňanech 4. Aug. 1485 týž, že do Budějovic přijede . . .	406
13. V Praze 9. Mart. 1486 podkomoří Albrecht z Leskovce o summu hromničnou . . .	406

	Str.
14. V Praze 29. Mai 1486 týž o summu pro krále k jízdě do Jihlavy	406
15. V Táboře 21. Jul. 1486 týž, že do Budějovic přijede	406
16. V Praze 30. Sept. 1486 týž o summu hromničnou	407
17. V Táboře 26. Jul. 1487 týž, že do Budějovic přijede	407
18. V Praze 27. Mart. 1488 týž o summu hromničnou	407
19. V Táboře 20. Aug. 1488 týž, že do Budějovic přijede	408
20. V Praze 23. Mart. 1489 týž o jednání u krále o syna Řehořova	408
21. V Táboře 11. Aug. 1489 týž, že do Budějovic přijede	408
22. V Praze 19. Mai 1490 týž, aby se hotovili k jízdě a odvedli berni	409
23. V Praze 18. Jun. 1490 týž, aby vypravili pomoc vojenskou	409
24. V Praze 22. Sept. 1490 týž o při mezi Pernštejnem a Vodňanskými	409
25. V Praze 6. Mart. 1491 týž o summu hromničnou	409
26. V Praze 23. Mart. 1491 týž píše důtklivě v téže věci	410
27. V Praze 23. Apr. 1491 týž o svolenou pomoc z piva	410
28. 18. Mai 1491 týž o dvě osoby k jednání s radami královskými	411
29. V Písku 17. Aug. 1491 týž, aby se narovnali s Kašparem Robmhapem	411
30. V Praze 23. Dec. 1491 týž, že svolena hotovost na pomoc Levlařům	411
31. V Praze 23. Jan. 1492: s tažením k Nýrsku sešlo	412
32. V Praze 6. Mai 1492 podkomoři Albrecht z Leskovec o summu hromničnou a lotovné	412
33. V Praze 14. Mai 1492 týž kvituje ze summy hromničné	412
34. V Praze 25. Jun. 1492 týž, aby vytáhli do pole proti Turkům	413
35. V Táboře 14. Aug. 1492 týž, že do Budějovic přijede	413
36. V Praze 8. Oct. 1492 týž o smlouvu Vodňanských se Přibramem	414
37. V Praze 25. Jan. 1493 týž o summu hromničnou	414
38. V Cerekvici 1493 týž důrazně o berni z varného	414
39. V Cerekvici 7. Febr. týž o posly ve sporu Vodňanských s Přibramem	415
40. V Táboře 6. Aug. 1493 týž, že do Budějovic přijede	415
41. V Praze 18. Nov. 1493 týž týmě o dluh Marvanovi sousedu Staroměstskému	415
42. V Praze 30. Mai 1495 týž týmě o půjčku na výplatu Poděbrad	416
43. V Táboře 17. Aug. 1495 týž posílá hofrychtěře k sazení konšeld	417
44. V Cerekvici 25. Oct. 1495 týž, že přijede uklidit některých sporů	417
45. V Praze 31. Dec. 1495 týž, aby k němu někoho vypravili do Cerekvice	417
46. V Cerekvici 8. Nov. 1496 týž týmě o při Markéty rybářky	418
47. V Cerekvici 23. Nov. 1496 týž týmě o ženě Matouše z Karlova	418
48. V Praze 12. Febr. 1497 týž týmě o při Markéty rybářky	419
49. V Hoře Kutné 19. Jul. 1497 týž o výpis z knih městských	419
50. V Cerekvici [4. Aug. 1497?] týž, že do Budějovic přijede král i on	419
51. V Táboře 10. Aug. 1497 týž, že do Budějovic přijede	420
52. V Praze 30. Sept. 1497 týž o sepisování zboží, skrz Budějovice vozeného	420
53. [21. Nov. 1497?] týž omlouvá se, že k nim nepřišel	421
54. V Cerekvici 31. Dec. 1497 týž týmě v téže věci	421
55. V Praze 14. Oct. 1498 týž týmě přimlouvá se za mladého Dubikara	422
56. V Praze 29. Mai 1500 týž týmě o celou summu hromničnou	422
57. 4. Dec. 1501 týž, aby přichystali králi nějakou poctu	423
58. V Praze 17. Dec. 1501 týž týmě o posly na sněm s plnou mocí	423
59. V Praze 1. Febr. 1502 týž volá Budějovické před sebe z násilnosti	424
60. 10. Dec. 1502 týž týmě přimlouvá se za Martina Fezníka	424
61. 16. Jun. 1503 týž týmě, že jim nemůže poshověti ve placení	424
62. Na Lipnici 26. Dec. 1511 podkomoři Burian Trčka o dva vozy soli	425
63. Na Lipnici 21. Apr. 1514 týž týmě o lotovné i taxu za sazení úřadů	425
64. 18. Dec. 1524 podkomoři Jakub z Vřesovic o sirotka	426
65. V Litoměřicích 27. Jun. 1526 týž o témž a o rozepři nové rady se starou	426

D. Výpisky právní a dějinné.

D. XII. Denník Českého poselstva ku králi francouzskému roku 1464. Vydává
Josef Kalousek. Na stranách 427—445.

D. XIII. Registra soudu komorního. Vydává *Jaromír Čelakovský.* Na stranách 446—568.

Úvod vydavatele Jaromíra Čelakovského	446
107. 25. května 1472 nález ve při mezi Mikulášem Trčkou z Lípy a Víthou	451
108. 27. května 1472 mezi Přechem Lemberkem a Sigmundem	451
109. 27. května 1472 mezi Petrem Sakem a Majnušem Dobešovským	451
110. 29. května 1472 mezi Kerunkem z Lomu a Sigmundem z Mirovic	452
111. 28. května 1472 mezi Oldřichem Krčmou a Vilémem Henigarem, a Benešem z Weitmile	452
112. 29. května 1472 mezi Hynkem a Alšem Býchorskými	453
113. 19. června 1472 mezi Janem a Bohuslavem Malovci z Pacova a Horníky	453
114. 20. června 1472 mezi Fridrichem ze Šumburka a Joštem z Einsidle	453
115. 29. června 1472 mezi Mikulášem Štělou z Rokyc, a Petrem i Bohuslavem bratřími Buzi- ckými a Jetřichem Potočným	454
116. 29. června 1472 mezi Alšem a Hynkem Býchorskými	454
117. 14. července 1472 mezi Janem a Bohuslavem Malovci z Pacova a Horníky	454
118. 17. srpna 1472 mezi Firšicem a Václavem Krbulí	455
119. 18. srpna 1472 mezi Petrem Sakem a Majnušem Dobešovským	455
120. 27. srpna 1472 mezi Mikulášem z Lanšteina a Mikulášem Vrbíkem z Tismic	455
121. 28. srpna 1472 mezi Jankovským a Kerunkem z Lomu	456
122. 16. září 1472 mezi Jankovským a Kerunkem z Lomu	456
123. 23. září 1472 mezi Divišem Malovcem z Libějovic a měšťany Vodňanskými	457
124. 3. října 1472 mezi Divišem Malovcem z Libějovic a Annou Kosořovou	457
125. 3. října 1472 mezi Fridrichem ze Šumburka a Joštem z Einsidle	457
126. 28. října 1472 mezi Heřmanem z Hostouné a matkou i sestrami jeho	458
127. 20. listopadu 1472 mezi Janem Štěpanovcem z Vrtby a Janem Zmrzlíkem ze Svojšína	458
128. 5. prosince 1472 mezi Mikulášem Běščínem a Častolorem	459
129. 15. prosince 1472 mezi bratřími Kavany z Dědibab a Habartem	459
130. 10. prosince 1472 mezi Martinem z Boharyně a Janem Všerubem	459
131. 10. prosince 1472 mezi Janem Jencem z Janovic, nejvyš. purkrabím Pražským, spolu se služebníkem jeho Voračickým a Ondřejem Předborem	460
132. 20. prosince 1472 mezi Divišem Malovcem z Libějovic a měšťany Vodňanskými	460
133. 20. prosince 1472 mezi Jencem z Janovic a Janem Malovcem z Pacova	460
134. 29. prosince 1472 mezi Petrem Klučovským a Annou Vlkovou z Kvítkova	461
135. 15. ledna 1473 mezi Přechem z Ryšmburka a Marketou z Robous	461
136. 29. ledna 1473 mezi knězem Hektorem a Heřmanem z Máslovic	462
137. 30. ledna 1473 mezi Petrem Klučovským a Annou Vlkovou z Kvítkova	462
138. 5. února 1473 mezi Petrem Břekovcem a Oldřichem Fiskou z Vydrů	462
139. 13. února 1473 mezi bratřími Kavany z Dědibab a Habartem	463
140. 9. února 1473 mezi kněžími hradeckými a Heřmanem z Máslovic, dvořanem král.	463
141. 16. března 1473 mezi Linhartem z Gutšteina a Kryštofem Šáfem z Helfenburka	463
142. 17. března 1473 mezi Václavem Kalinou a Jiřtkem Nydrli z Čáslavě	464
143. 19. března 1473 mezi Kateřinou a Petrem Kulí	464
144. 29. března 1473 mezi Burianem z Litné a Janem Štěpanovcem	464
145. 27. března 1473 mezi Burianem Leskovcem a Václavem Cvokem	465
146. 27. dubna 1473 mezi Štěpánem Vrchotou a Janem Věžníkem a bratřími	465
147. 7. května 1473 mezi pány Jankovskými a jich nevěstou Martou	466

Str.

148.	7. května 1473 mezi Všechlancem spolu s Matyášem a Prokopem	466
149.	7. května 1473 mezi Všechlancem a Štěpou i jinými rukojměmi	466
150.	11. června 1473 mezi Benešem z Kolovrat a Dubňanským	467
151.	18. června 1473 mezi Linhartem z Gutšteina a Sigmundem Muštou	467
152.	18. prosince 1473 mezi knížaty Jindřichem Minsterberským a Mikulášem Opolským, a Sigmundem Štosem z Kounic	467
153.	18. prosince 1473 mezi Lickem a Tuněchodským	468
154.	18. prosince 1473 mezi Dorotou Soběšínovou a Bavořem Mokrovouským	468
155.	31. ledna 1474 mezi Jindřichem Smiřickým a Matyášem	468
156.	31. ledna 1474 mezi Mičanem a Buškem, a kněžími hradskými a jich lidmi	469
157.	31. ledna 1474 mezi měšťany Malostranskými a sirotkem Přecha Kladenského	469
158.	31. ledna 1474 mezi Wolfštorfy a Wolfgangem	469
159.	7. února 1474 mezi Mikulášem Rachemberkem a Lužickým	469
160.	7. února 1474 mezi Ondřejem Předborem a paní Kateřinou jeho nevěstou	470
161.	7. února 1474 mezi Ondřejem Předborem a Václavem Šatným	471
162.	7. února 1474 mezi pány Jankovskými a nevěstou Martou	471
163.	15. března 1474 mezi Oldřichem a Štěpánem Vrchotami a Věžníky	471
164.	15. března 1474 mezi Vilémem Henigarem a Ješkem Úderským	472
165.	19. března 1474 mezi Vilémem z Ilburka a Kuncem Tetauerem	472
166.	19. března 1474 mezi pány Jankovskými a jich nevěstou Martou	472
167.	19. března 1474 mezi Ješkem Svojanovským a Eliškou z Postupic	472
168.	19. března 1474 mezi Ondřejem Předborem a Václavem Šatným	473
169.	19. března 1474 mezi královnou Johannou a Mikulášem Rachemberkem	473
170.	19. března 1474 mezi Lickem a Tuněchodským	474
171.	21. bř. 1474 mezi Čenkem z Klinšteina i Bernartem Birkou z Násilí, a Eliškou Hárkovou	474
172.	21. března 1474 mezi Mikulášem Rachemberkem a Lužickým	474
173.	21. března 1474 mezi Čenkem z Klinšteina a Birkou z Násilí, a Eliškou Hárkovou	474
174.	22. března 1474 mezi Štěpánem a Oldřichem Vrchotami a Věžníky	475
175.	23. března 1474 mezi Bohuší z Drahobudic a Ctiborem Zruckým	475
176.	23. března 1474 mezi Nymburskými a Václavem Tvochem	476
177.	26. března 1474 mezi Kerunkem z Lomu a Annou jeho strýnou	476
178.	22. dubna 1474 mezi Bohuškem Střelou z Vyklek a Janem	476
179.	22. dubna 1474 mezi Petrem z Dobrovítova a Kozlem z Slavkova	477
180.	25. dubna 1474 mezi bratřími Henigary a Úderskými	477
181.	25. dubna 1474 mezi Kolmanem a Polákem z Benešova	477
182.	25. dubna 1474 mezi Václavem kuchmistrem a Purkhartem Muštou	478
183.	11. června 1474 mezi Vilémem z Ilburka a Kuncem Tetauerem s bratřími Králíky	478
184.	11. června 1474 mezi dvořany knížete Viktorina a Janem Štosem z Kounic	478
185.	15. června 1474 mezi bratřími Vrchotami a bratřími Věžníky	479
186.	15. června 1474 mezi Kerunkem z Lomu a Annou strýnou jeho	479
187.	29. června 1474 mezi Ješkem z Bozkovic a Eliškou z Postupic	479
188.	1. července 1474 mezi Bohušem z Drahobudic a Mikulášem Velbloudem se Svadbou	480
189.	1. července 1474 mezi Hynkem z Waldšteina a Jiřikem Košíkem	481
190.	1. července 1474 mezi Janem z Janovic nejv. purkrabím a Mikulášem Nosem	481
191.	4. července 1474 mezi Bohuslavem ze Špitálu a synem jeho, a sirotky Petrovými	482
192.	4. července 1474 mezi Bohuší z Drahobudic a Ondřejem Majskytlím, a Bohuslavem ze Špitálu i synem jeho	482
193.	6. července 1474 mezi Mikulášem Daksem z Hamršteina a Pavlem sekretářem	482
194.	6. července 1474 mezi Smilem a Hanuškem	483
195.	9. července 1474 mezi Václavem Tvochem a měšťany Nymburskými	483
196.	14. července 1474 mezi Annou Houžvícovou a Jiřikem Sekyřským	484
197.	15. července 1474 mezi Jarošem ze Svojevic a Vitem z Tajné	484

	Str.
198. 11. srpna 1474 mezi Václavem Lipským a manželkou jeho, a paní Smřickou	484
199. 7. ledna 1475 mezi osadními kostela sv. Havla a úředníkem Čenka Kuny z Rataj	485
200. 7. ledna 1475 mezi Běškovcem a Burianem Leskovcem	485
201. 9. ledna 1475 mezi Mikulášem z Lanšteina nejv. písařem a Koněpruským	485
202. 11. ledna 1475 mezi Janem z Janovic nejv. purkrabím a Mikulášem Nosem	486
203. 11. ledna 1475 mezi Čenkem z Klinšteina a služebníkem Jarohněvovým	486
204. 24. února 1475 mezi Janem Kostkou z Postupic a Ctiborem Landškrounským	486
205. 18. února 1475 mezi Vilémem Krušinou z Lichtenburka a Reginou sestrou jeho	486
206. 6. března 1475 mezi Sigmundem Vraždou a jeho nevětou se synem jejím	487
207. 6. března 1475 mezi Jindřichem z Potšteina a Makovskou	487
208. 4. dubna 1475 mezi Čenkem z Klinšteina a Matyášem i Janem	487
209. 4. dubna 1475 mezi Jiřikem Ohništěm a Eliškou Hůrkovou	488
210. 10. dubna 1475 mezi Janem z Janovic a Mikulášem Nosem z Dražovic	488
211. 10. dubna 1475 mezi Václavem Lipským a Kateřinou Smřickou	488
212. 10. dubna 1475 mezi Linhartem z Gutšteina a Kryštofem Šáfem	489
213. 10. dubna 1475 mezi Čenkem z Klinšteina s Karlíkem, a Mikulášem Vrbíkem	489
214. 10. dubna 1475 mezi Bohuší z Drahobudic a Janem Přebožským	489
215. 10. dubna 1475 mezi pány Šliky a Polomcem	490
216. 7. dubna 1475 mezi Čenkem z Klinšteina a Přibíkem Tlnskou	490
217. 7. dubna 1475 mezi Jindřichem Mičanem z Klinšteina a Zbyňkem Kornouským	490
218. 7. dubna 1475 mezi Mikulášem z Landšteina, nejv. písařem, a manželkou Oldřichovou	490
219. 7. dubna 1475 mezi Mikulášem z Landšteina a Koněpruským	491
220. 11. dubna 1475 mezi Kateřinou a Petrem Kulí	491
221. 28. dubna 1475 mezi Vilémem Krušinou z Lichtenburka i Janem z Potšteina, a Ctiborem z Landškrouna	492
222. 28. dubna 1475 mezi Linhartem z Gutšteina a Šáfem z Helfenburka	492
223. 29. dub. 1475 mezi Bohuslavem ze Svinář a Janem Majstílem	493
224. 2. května 1475 mezi Bohuší z Drahobudic a Janem Přebožským	493
225. 3. května 1475 mezi Zachařem, písařem od Hory, a Čermickým	494
226. [3. května] 1475 mezi Alšem z Dubé, podkomořím a kancléřem králové, a Vejštorfem	494
227. 22. kv. 1475 mezi Liškou z Vysoké a Heřmanem ze Sulic s Annou Havrdovou	494
228. 22. května 1475 mezi Jindřichem Mičanem z Klinšteina a Zbyňkem Kornouským	495
229. 22. května 1475 mezi Vejštorfem a Alšem Berkou z Dubé	495
230. 26. května 1475 mezi Václavem Lipským a Kateřinou Smřickou	495
231. 26. května 1475 mezi Horešovcem a Dorotou Zdislavovou	495
232. 31. kv. 1475 mezi Sigmundem Vraždou a jeho bratranem a matěří tohoto	496
233. 24. června 1475 mezi Václavem Lipakým a Kateřinou Smřickou	496
234. 26. června 1475 mezi Petrem Kdulincem z Ostromiře i služebníky jeho a Alšem z Rízmhurka	496
235. 26. června 1475 mezi Václavem Tvochem a měšťany Nymburskými	497
236. 27. června 1475 mezi Oldřichem a Štěpánem Vrchoty a bratřími z Věžník	497
237. 28. června 1475 mezi Mikovským a Pakostou	498
238. 6. července 1475 mezi kněžími bradskými a sirotky Heřmanovými	498
239. 7. července 1475 mezi Kateřinou Houžvícovou a Jiřikem Sekyrským	499
240. 7. července 1475 mezi Václavem Nosákovcem a Kerunkem s jeho manželkou	499
241. 7. července 1475 mezi Čenkem z Klinšteina a Petříkovou ze Špitálu s matěří	500
242. 28. července 1475 mezi Rackem z Kocova a měšťany Budějovskými	500
243. 28. července 1475 mezi Jindřichem z Nemošic a Veronikou z Chlumu	500
244. 29. července 1475 mezi Kristoforem a Sigmundem z Wartenberka a jich strýci Sigmundem a Jiřikem z Wartenberka	500
245. 12. srpna 1475 mezi měšťany Rakovnickými a Mikulášem Jidáškem, Janem Kokrdou a Kateřinou Svehřecovou	501
246. 12. srpna 1475 mezi mladým Pétipským a služebníkem Jana Jence z Janovic	501

Str.

247.	24.	srpna 1475 mezi Čenčkem z Klinšteina a Bořkem z Dobalic	502
248.	26.	srpna 1475 mezi Janem z Postupic a Dorotou Milotickou	502
249.	8.	listopadu 1475 mezi Rackem z Kocova a měšťany Budějovskými	502
250.	17.	list. 1475 mezi Janem Šlechticem z Mrdic a Markétou ze Seslavec	502
251.	1.	led. 1476 mezi Janem z Ronpova spolu s Olkmarem, a Petrem Řepnicí	503
252.	5.	led. 1476 mezi mistrem Mikulášem, úředníkem od desk, a Jindřichem Kárníkem	503
253.	5.	ledna 1476 mezi Kateřinou a Janem Přezleckým	503
254.	9.	ledna 1476 mezi Mikšem Křečovským a Petrem Peřinou	504
255.	15.	bř. 1476 mezi Karlíkem z Chřenovic a Benešem z Krasenovic	504
256.	15.	bř. 1476 nález Elišce a Anežce sestrám Ronovským	505
257.	15.	března 1476 mezi Janem Hrozkem a Kamským	505
258.	15.	bř. 1476 mezi Janem Přebožským a Jiřikem z Želetavy a manželkou Magdalenou	505
259.	30.	března 1476 mezi Frydrychem Ojřem a Mikulášem z Holohlav	506
260.	3.	dubna 1476 mezi měšťany Kutnohorskými a Janovským	506
261.	3.	dubna 1476 mezi Janem z Kunstatu a Janem Branmem ze Zop	506
262.	1.	června 1476 mezi Janem Premutem z Stropčic, a dvěma měšťany Novoměstskými	507
263.	11.	června 1476 mezi Jarošem a Zavištem spolu s Janem Litmírem	507
264.	21.	června 1476 mezi Jindřichem Šanovcem a Eliškou Mládencovou	507
265.	22.	června 1476 mezi Zvěstem a Hanouškem z Přitvočna	507
266.	21.	června 1476 mezi Bohuslavem ze Špitálu se synem jeho a sirotky Petříkovou	508
267.	16.	července 1476 mezi Augustinem z Dlouhé Vsi a Annou Žiželskou	508
268.	17.	července 1476 mezi Markétou z Adršpachu a Annou Šarovcovou	508
269.	20.	září 1476 mezi Arnoldem z Pojetic a Michalcem z Nučnic	509
270.	21.	října 1476 mezi Janem Kolodějem a Bohuškem Jiskrou	509
271.	23.	října 1476 mezi Janem z Wartenberka a jeho syny Sigmundem a Jiřikem, a Kryštofem a Sigmundem z Wartenberka	509
272.	24.	října 1476 mezi Heřmanem z Wartenberka a Mikulášem Okáčem	509
273.	29.	listopadu 1476 mezi Čenčkem Kunou z Kunstatu, a Janem a Albrechtem z Lukavice	510
274.	29.	listopadu 1476 mezi Janem Přebožským a týmiž bratřími z Lukavice	510
275.	29.	listopadu 1476 mezi Křížkem a Jílkem Rybou	510
276.	7.	února 1477 mezi Bohuslavovou ze Špitálu a Sindelovou	511
277.	1.	března 1477 mezi sestrami z Tuněchod a Viktorinem z Kunčeho	511
278.	18.	března 1477 mezi Mikulášem Daksem z Hameršteina a Pavlem ze Svojšíic	511
279.	19.	března 1477 mezi Bohuší z Drahobudic a Pavlem ze Svojšíic sekretářem	512
280.	19.	března 1477 mezi Mikulášem Daksem z Hameršteina a Přebožským ze Zásruk	512
281.	21.	dubna 1477 mezi Oldřichem Dubanským a Machkem z Mělníka	513
282.	21.	dubna 1477 mezi Mikulášem Trékou z Lípy, a Arnoštem i bratřími jeho z Věžník	513
283.	18.	října 1477 mezi sirotky Ondřeje Načeradského a Václavem jejich strýcem	513
284.	4.	listopadu 1477 mezi Jindřichem Ploskovským a Pavlem Knižetem ze Sulevic	514
285.	7.	ledna 1478 mezi Vseslavem ze Solce a Jiřikem z Kremže	514
286.	20.	února 1478 mezi Jiřikem Pardubským a Janem Žákem z Krchlebs	515
287.	23.	února 1478 mezi Janem Oujezdeckým a Jetřichem Bynickým	515
288.	16.	května 1478 mezi Štěpánem Vrchotou a Alžbětou Hesoltovou	515
289.	19.	května 1478 mezi Janem Přebožským a Bohuší z Drahobudic	516
290.	30.	května 1478 mezi Janem Pněvským a Petrem Bílým	516
291.	9.	října 1478 mezi Hynkem z Waldšteina a Markvartem Bartušovským	517
292.	14.	října 1478 mezi Jindřichem z Vřesovic, a Jarošem a Janem Ilburkem, Jakubem a Janem bratřími z Vřesovic	518
293.	14.	října 1478 mezi Čenčkem z Klinšteina prokurátorem a Janem Ronovským	518
294.	23.	října 1478 mezi Barborou Krakovskou a jejím bratrem Štastným z Waldšteina	518
295.	11.	ledna 1479 mezi Janem Přebožským a bratřími Lukaveckými	519

296.	[11. ledna]	1479	mezi Jindřichem z Vřesovic, a Jarošem a Janem Ilburkem a Jakubem a Janem bratřími z Vřesovic	519
297.	15. ledna	1479	mezi knížaty Minsterberskými Jindřichem i Hynkem, a Muštou z Řepan	519
298.	16. ledna	1479	mezi Václavem Běšínem a Jitřkem Mihulí, a Mlýnkovou od Hory	520
299.	19. ledna	1479	mezi Janem z Janovic, nejvyš. purkrabím, a Tvochem starším	520
300.	19. ledna	1479	mezi Staroměstskými a Smilem služebníkem Jana Tovačovského	521
301.	19. ledna	1479	mezi Arnoštem z Věžník a Janem Pogorským	521
302.	19. března	1479	mezi Zdeslavem z Šternberka a Věnkem Dýmkem Račiněvským	521
303.	17. března	1479	mezi Václavem z Mikovic a nevěstou jeho	522
304.	18. března	1479	mezi pány Rořity a Alšem ze Šanova, a měšťany Brodskými	522
305.	18. března	1479	mezi Jetřichem z Černotce a Petrem Tachorským	522
306.	19. března	1479	mezi Bohuší z Drahotovic a Janem Přebožským	523
307.	13. března	1479	mezi Vilémem z Landšteina a Mikulášem Vrbíkem	524
308.	12. října	1479	mezi Václavem Lhotským a Čeňkou Lhotskou	524
309.	12. října	1479	mezi Jarohněvem z Kouta a Zdeborem Kolským	525
310.	12. října	1479	mezi Jaroslavem a Zdeslavem bratřími ze Šternberka a Buškem Lomeckým	525
311.	18. prosince	1479	mezi Bohuší z Bozkovic a Matějem Sudlicí	526
312.	7. března	1480	mezi Hynkem knížetem Minsterberským a Dorotou Milotickou	526
313.	8. března	1480	mezi Jindřichem z Vřesovic a bratrem jeho Janem	527
314.	11. března	1480	mezi Linhartem z Gutšteina a Jindřichem i Jiřkem Šáfy	528
315.	10. března	1480	mezi Václavem Kanickým a Hynkem Košatským	528
316.	10. března	1480	mezi Zdeňkem Neznašovským a Rýčkem, služebníkem pana Tovačovského	529
317.	11. března	1480	mezi knížaty Minsterberskými a Burianem Labutí	529
318.	13. března	1480	mezi Vilémem Krčmou ze Sobětic a manželkou jeho Kuňkou ze Brt. a Divíšem Malovcem a Petrem Winterberským	530
319.	14. března	1480	mezi Mikulášem Tuněchodským, a Annou ze Žizína a dcerou její Markétou	530
320.	16. března	1480	mezi Janem Přebožským a Bohuší z Drahotovic	531
321.	16. března	1480	mezi Mladotou z Veselice a Janem Dítětem	531
322.	29. dubna	1480	mezi Hanušem Hofmanem z Nisy a měšťany Starého města Pražského	532
323.	27. dubna	1480	mezi Zdeslavem ze Šternberka a Štuky z Pítkovic	533
324.	22. dubna	1480	mezi Hynkem knížetem Minsterberským a Burianem Labutí	533
325.	25. dubna	1480	nález panský, kto by neobyčejně lál	534
326.	30. května	1480	mezi Heraltem z Kunstatu a prokurátorem Čeňkem za knížata Minsterberská	534
327.	30. května	1480	mezi Kateřinou Bohušovou z Bozkovic a Annou z Borovnice	535
328.	5. května	1480	mezi Linhartem z Gutšteina a Mikulášem Berkou z Dubé	536
329.	21. srpna	1480	mezi Linhartem z Gutšteina a Mikulášem Berkou z Dubé	537
330.	6. června	1480	mezi Pětou Švihovským i Janem Brumem, a Janem i Jarosl. Zmrzlíky	537
331.	22. srpna	1480	mezi Vilémem z Ilburka a Kamarýtem ze Sulevic	538
332.	22. srpna	1480	mezi Mikulášem z Jeršteina a bratřími Kalenicemi	539
333.	27. května	1480	mezi Kamenickým a Měsíčkem	539
334.	27. května	1480	mezi Janem z Šelnberka a Mikulášem st. Trčkou z Lipnice	540
335.	27. května	1480	mezi syny Jana Žlutického a Kerunkem z Lomu	540
336.	5. června	1480	mezi Linhartem z Gutšteina a Mikulášem Berkou z Dubé	540
337.	5. června	1480	mezi Vilémem z Ilburka a Kamarýtem ze Sulevic	541
338.	5. června	1480	mezi Martjnem z Držimé a Jindřichem Hofšovcem	541
339.	7. června	1480	mezi Kerunkem z Lomu a Dorotou Milotickou s rukojmými	541
340.	2. června	1480	mezi Arnoštem a Albrechtem knížaty Saskými a pány Sliky	541
341.	21. srpna	1480	obecné nálezy o škody a ležení, též o prodeji koní z ležení	541
342.	22. září	1480	mezi Jindřichem a Hynkem knížaty Minsterberskými a Linhartem z Gutšt.	541
343.	23. září	1480	mezi Janem Kapounem a Erhartem Doupovcem	541
344.	23. září	1480	mezi Sezemou Prostibořským a macechou jeho Dorotou	541

Str.

345.	27. září 1480	mezi Albrechtem Ojřem z Očedělic, a Havlem Zachratským a Mikulášem Holohlavským	550
346.	27. září 1480	mezi Bavorem z Boštna se ženou Kristinou, a otcem Janem	550
347.	28. září 1480	mezi bratřimi Kalenicemi a Václavem Bechyňkou	551
348.	29. září 1480	mezi Janem z Šelnberka kancléřem a Janem Vojislavským	551
349.	29. září 1480	mezi Hynkem knížetem Minsterberským se Lvem z Rožmitála, a Alšem Berkou z Dubé i Oldřichem Medkem z Waldeka	551
350.	29. září 1480	mezi Jindřichem z Rabšteina a Burianem z Martic	552
351.	30. září 1480	mezi Škonkou a Eliškou Močihubovými a Mikuláš Trčkami	552
352.	30. září 1480	mezi Dorotou Dobrmanovou a Sigmundem Osterským	553
353.	30. září 1480	mezi Petrem Malým a Bohuslavem Břekovcem	553
354.	30. září 1480	mezi Petrem Kdulinkem z Ostroměře a Janem Slavatou z Chlumu	553
355.	1. října 1480	mezi Šliky a Hendrichem mladším z Plavna	554
356.	1. října 1480	mezi Hanušem Stupicem a Kristofem z Fictum, král. marsálekem	554
357.	1. října 1480	mezi Mikulášem Rachemberkem a Čenkem z Klinšteina prokurátorem	554
358.	2. října 1480	mezi Čenkem prokurátorem s Budějovskými a Rackem Kocovským	554
359.	3. října 1480	mezi Vračkou z Velhartic a Petrem Předborem ze Smoloty	555
360.	4. října 1480	mezi Barborou Krakovskou a jejím bratrem Štastným z Waldšteina	555
361.	3. října 1480	mezi Janem Přeborským a Jindřichem Svojsickým	556
362.	25. listopadu 1480	mezi Janem Tečenským a Matějem z Litoměřic s tovaryši jeho	556
363.	25. listopadu 1480	mezi Janem Ilbarkem a Štěpánem Vrchotou	557
364.	28. listopadu 1480	mezi Pavlem Skalským z Jenšteina a konšely Novoměstskými	557
365.	1. prosince 1480	mezi Jindřichem Bažkem a Janem Plzákem	558
366.	1. prosince 1480	mezi Samuelem z Hrádku, král. podkomořím, a Ctiborem Rohlíkem	559
367.	10. března 1481	mezi Jiřikem Hlavsou a Eliškou ze Zaječic	559
368.	14. března 1481	mezi opatem kláštera Milevského a Jindřichem Dlažimským	559
369.	17. března 1481	mezi Barborou Krakovskou a Štastným	560
370.	19. března 1481	mezi Škonkou a Eliškou Močihubovými a Mikuláš Trčkami z Lupy	560
371.	19. března 1481	mezi Zachařem z Bedřichovic a Janem Mrakšem	561
372.	22. března 1481	mezi Ilbarkem z Vřesovic a Lukášem z Lerojed	562
373.	22. března 1481	mezi Erhartem Doupovcem a Janem Kapounem	562
374.	24. bř.	1481 mezi Mikulášem Velbloudem z Kamberka a Annou z Jičíněvsi	562
375.	23. bř.	1481 mezi Pavlem Skalským z Jenšteina a Václavem purkmistrem Novoměstským	563
376.	[23. března 1481]	mezi Vračkou z Velhartic a Sigmundem Mlečkou	563
377.	23. března 1481	mezi Jindřichem Dlouhoveským a Markétou Dachsovou	563
378.	24. března 1481	mezi Rackem z Kočova a Janem z Roupova	564
379.	24. bř.	1481 mezi měšťany Kolínskými a Jindřichem Amchou z Borovnice	564
380.	12. pros.	1481 mezi Mikuláš Trčkami a Mikulášem Tulešickým	565
381.	10. ledna	1482 mezi Janem Kozojedským a Gerstorfem	566
382.	6. února	1482 mezi Sigmundem Osterským a Dorotou Dobrmanovou	566
383.	8. února	1482 mezi měšťany Píseckými a Vodňanskými a silnice	567

E. Výtahy a přehledy z listin čerpané.

E. XI. Zlomek register zápisů markrabství Moravského z roku 1459. Vydává Josef Emler. Na stranách 569—604.

E. XII. Výpisy z českých původních listin c. k. veřejné knihovny Pražské. Vydává Josef Emler. Na stranách 605—679.

Rejstřík jmen osobních a místních.

A.

A, Auve viz Void.
 Aarau, Ora, město ve Švýc. [444](#).
 Abbeville, Awewilla, Abbatis Villa
 ve Francii [434—437](#).
 Adam z Drahonice [265, 312, 317,](#)
[332, 338, 340, 341, 345, 346,](#)
[351—353, 355—358, 362 až](#)
[368, 370, 371, 375, 376, 381,](#)
[384, 391, 668](#); Václav na Plo-
 skovicích [56, 58, 60, 72, 74,](#)
[75, 84, 96](#).
 z Adrspachu Markéta [508, 509](#).
 Agnezka viz z Opatova.
 Aisne řeka [433](#).
 Akar viz Arques.
 Albrecht kníže Bavorský [411](#).
 Albrecht markr. Braniborský [208,](#)
[211, 429, 430, Achilles 228](#).
 Albrecht markrabě Moravský [571,](#)
[573, 579, 585](#); král Český
[593, 594, 603](#).
 Albrecht kníže Míšenský [228, 260](#).
 Albrecht arcikníže Rakouský [225,](#)
[232, 234, 241, 242, 244—246](#).
 Albrecht kn. Saský [542, 546](#).
 z Aldenburgu Purkart [618](#).
 Alexander kněz v Českém Kru-
 mlově [672](#).
 Alžběta králová Česká, manželka
 Albrechtova [572](#).
 Alžběta králová Polská [439](#).
 Ambrož ze Svinů poddaný [267](#).

Ambrož zeman (1468) [321](#).
 Amcha Jindřich [564](#); viz z Veselé.
 Amiens ve Francii [433, 434](#).
 Anděl z Ronovce Štěpán na Pře-
 louči [64, 66, 67, 69, 70, 71](#).
 Andronikos, Řek v Čechách [235](#).
 z Anjou René [433](#).
 Anna kněžna Hlohovská [203,](#)
[226, 256](#).
 Anna abatyše u sv. Jiří v Praze [677](#).
 Anna abatyše Klarisek v Krumlově
[611, 624](#).
 Anna cantrix kláštera Chotěšov-
 ského [646, 648, 650-655, 675](#).
 Anna circatrix kláštera Chotěšov-
 ského [624, 633, 675](#).
 Anna převorka kláštera Chotěšov-
 ského [611, 627, 628, 630 až](#)
[634, 654, 655](#).
 Anna subpřevora kláštera Chotě-
 šovského [627, 628, 630-634,](#)
[638, 645—648, 650—655](#).
 Ansbach, Onspach [430](#).
 Antoniš od Oslův v Praze [640](#).
 Appl viz z Fictum.
 Arnošt kníže Saský [542, 545,](#)
[546, 547](#).
 Arques, Akar hrad ve Francii [438](#).
 z Artvikova Ctibor [321](#).
 Aspern v Rakousích, Ošparn [241,](#)
[242](#).
 Augsburk [174](#).
 Augustin převor v Brně [593](#).

z Averbach viz Prindl.
 Awewilla viz Abbeville.

B.

Baba [287, 323](#), Jan z Chotěmic
[268, 269, 272, 372](#).
 z Babčic Zdebor [285](#).
 Babice ves v Moravě [595](#).
 Babka Albrecht z Pravětice [218](#).
 Baden v Badensku [431](#).
 Baden, Poden ve Švýc. [443, 444](#).
 Baichorský viz Býchorský.
 Baireuth, Payerrayt [429](#).
 Balášek Mikuláš [654](#).
 de la Balue Jean, biskup Evreux-
 ský, Broicenský [436, 438, 439,](#)
[440](#).
 z Bamberka Johannes [597, 598](#);
 Magdalena [597, 598](#).
 Bar le Duc, město ve Francii [432](#).
 Baroch žid [667](#).
 Bárta mlynář [639](#).
 Bárta Jírdv nápravník z Věvrova
[644](#).
 Bartošek bratr faráře Volyňského
[311](#).
 Bartošek z Mělníka [620, 621](#).
 Bartušovský Markvart [517](#).
 Basilej [599](#).
 Bašta místo u Treboně [393](#).
 Baumkircher Ondřej, Pamkchir-
 char [313](#).
 z Bavor Jan zeman [320](#).

- Bavor pán [427](#), [431](#), [440](#), [444](#).
Viz z Bošina, Mokrovouský,
z Podmokl, ze Švamberka.
- Bavorov u Vodňan [339](#), [353](#),
[355](#), [568](#).
- Bažek Jindřich [558](#).
- Bechyně [148](#), [158](#), [209](#), [278](#),
[288](#), [296](#), [323](#), [331](#), [367](#), [373](#),
[374](#), [379](#), [383](#), [385](#), [396](#); kraj
[66](#), [68](#), [273](#), [567](#); viz ze Štern-
berka.
- Bechyně z Lažan [360](#), [401](#), Bu-
rian [268](#), [270](#), [283](#), [324](#), [325](#),
[363](#), [367](#), [371](#), [373](#), [379](#), [385](#),
[387](#), Bechyňka [289](#); Jan [66](#),
[67](#), [209](#), [360](#), na Ptíně [54](#),
na Ptčině [64](#).
- Bechyně Jan z Prahy podkomoří
[401](#), [402](#).
- Bechyňka [206](#), [275](#), Václav [539](#),
[551](#).
- Bečov [206](#).
z Bečvala Mathes [320](#).
z Bedřichovic Zachař [561](#).
z Běhařova viz Knížek.
- Bejdov, Waidhofen [223](#).
- Bejšovec sedlák [375](#).
- Bekkansloher kněz [231](#).
- z Bělče Jan [320](#).
z Bělé viz Pešík.
- Bělehrad Srbský, Řecký [214](#), [216](#);
Uherský [572](#), [594](#).
- Belley, Belehy městečko v Sa-
vojsku [442](#).
- Bělský z Kaříšova Jan na Podě-
bradech [89](#), [90](#); viz Bilský.
- Béluky ves (Běloky) [668](#).
- Benátky [436](#); Benátčané [89](#).
- Beneda viz z Nečtin.
- Benedikt mistr [93](#).
- Benedka z Chotěšovic Janek na
Dobřanech [641](#).
- Beneš mlynář [665](#), [666](#).
- Beneš u Jana z Rosenberka [241](#).
- Benešov [67](#), [68](#), [89](#), [136](#), [137](#),
[150](#), [172](#), [193](#), [194](#), [199](#), [200](#),
[316](#), [317](#), [327](#), [477](#); sjezd
(1520) [194](#), [195](#), [198](#), sjezd
[90](#), [91](#), [98](#), [101](#), [102](#), [103](#),
[104](#), [449](#), panský (1514) [76](#),
[77](#), (1516) [166](#), [167](#), [171](#),
[172](#), [173](#); — viz Polák.
- Benešov potok viz Chlumský.
- Beran Petr [425](#), [426](#).
z Bergova Ota na Troskách [637](#).
- Berka viz z Dubé.
- Berka, Bierka, viz z Násilí.
- Beřkovský z Šebířova Radslav [6](#),
[155](#), [193](#), [194](#), [372](#), na Li-
běchově [69](#), [77](#), [78](#), [137](#), [138](#),
[157](#), [166](#), nejv. píšá [120](#).
- Bern, Pern ve Švýc. [443](#).
- z Bernartice Rynart [360](#).
- Beroun [429](#).
- z Besebnic viz Šerý.
- Běsčín Mikuláš [459](#).
- Běsín Racek [196](#), Václav [520](#),
Zbyněk [15](#), z B. Jan [227](#).
- Běškovec [485](#).
- z Běškovic Albrecht [637](#).
- Bětka cantrix kl. Chotěšovsk. [611](#).
- Beyar Jan [231](#).
- Bews místo [595](#).
- z Bezdědic Jan na Kokoříně [636](#).
- Bezděkov viz z Kolovrat.
- z Bezdržic viz Kolovrat.
- z Bezvěrova Bořivoj [321](#), Bušek
na Horšově [665](#).
- Bies Jan [231](#).
- Bílá Hora [95](#).
- Bílina [58](#); viz z Lobkovic.
- Bilský z Kaříšova Jan na Lom-
nici [199](#); viz Bělský.
- Bílý Petr [516](#), [517](#).
- Bírka viz z Násilí.
- z Biskupic viz Haugwic.
- Bitov [382](#), z B. viz z Lichtenburka.
- Bláha v Hořekovicích [655](#).
- Bláha v Touškově Hartmanově [632](#).
- Blahotice [549](#), [562](#).
- Blankštejn viz z Wartenberka.
- Blata u Veselí n. Lužnicí [268](#).
- Blatná [17](#), [21](#), [26](#), [29](#), [36](#)—[98](#),
[105](#), [107](#), [112](#), [115](#), [116](#), [118](#),
[119](#), [126](#), [148](#), [149](#), [170](#) až
[175](#), [190](#), [363](#); viz z Rožmitála.
- Blatnice z Hrádku Martin [641](#).
- Blažek hejtman [293](#), [294](#).
- Blažek služebník Jana z Lobko-
vic [326](#).
- Bludenz, Plügniez v Tyrolích [444](#).
- z Bobolusk Žibřid [101](#), [102](#), [107](#);
srovnej Žibřid.
- Boček [23](#); viz z Kunstatu.
- Bočkovna Eliška sakristána kl.
sv. Anny v Praze [620](#).
- Boháč fezník [621](#).
- z Boharyně Martin [459](#).
- Bohdalín ves u Tábora [220](#).
- z Bohdaně Ctibor [615](#).
- Bohmický (Bohemička) Jindřich
[169](#), [170](#).
- Bohuněk u Jana z Rosenberka [236](#).
- Bohuslav [250](#).
- Bohuslav viz Chrt.
- Bohuslavová ze Špitálu [511](#).
- Bohuslávěk [316](#).
- Bohuš [471](#), [559](#).
- Bohuš v Touškově Hartmanově [632](#).
- Bohušický z Čákova Jan [385](#).
- Bohutý z Lužan [676](#).
- Boleslav [528](#); Mladá, sjezd (1517)
[185](#), [186](#), [187](#); kraj [11](#), [64](#),
[68](#), [71](#); viz Tovačovský.
- Bolechovec, Bolochovec ze Šatavy
Jan [251](#), purkrabí [279](#), [280](#),
[285](#); z Pušperka Sigmund [641](#).
- Bona Jan [654](#).
- Bor [118](#); viz ze Švamberka.
- z Boru Jan [320](#).
- Boreš, zápisný člověk [502](#).
- Bořikovský [194](#).
- Bořita viz z Martinic.
- Bořivoj [564](#).
- Borkovice u Veselí n. Lužnicí [268](#).
- Bornemissa z Březenic Jan [196](#).
- Borník z Štítar Kunrát [636](#).
- Borotín [243](#), [360](#), [372](#), [394](#); z B.
Blažek [594](#).
- Borovany [300](#), [301](#), [374](#), [615](#);
klášter [615](#), [658](#).
- z Borovic Vaněk [644](#).
- z Borovné viz Jimbran.
- Borovnice [536](#), [564](#); z B. Anna
[535](#), [536](#); viz z Lazec.
- Borovy viz z Drahobuze.
- z Boršic Otík [650](#).
- z Boruhrádku Licek [468](#), [474](#).
- Bory [241](#); dědiny [397](#); u Maid-
šteina [257](#).
- Bos viz z Fictum.
- Bosák viz Filipce.
- z Boskovic viz z Bozkovic.
- Bošilecký farář [331](#), [335](#).
- z Bošina Bavor [550](#); Jan [550](#);
Kristina [550](#).
- Bourbon, Borbon ve Francii [442](#).
- Bourges, Burges, Burgensis civi-
tas ve Francii [441](#).

Bourgoin, Burgund městečko ve Francii 442.

Bozděch viz z Kamenice.

z Bozkovic Beneš 578, podkomorší Moravský 601; — Bohuše ze Svitav 526; — Jan z Brandýsa 576, 578; — Ješek 479, 535; — Jaroslav 578; — Jindřich 578; — Bohušová Kateřina 535, 536; — Oldřich 578; — Tas bisk. Olom. 262, 267; — Vaněk nejv. komorník Mor. 570, 578, 594.

Brada Jan 672.

Brada z Někmiře Petr na Poříčí 642, 643.

Brandýs n. L. 11; sjezd (1514) 85; z B. viz z Bozkovic, Jiskra.

Braníšov ves 286.

z Braníšova Vojislav na Nahosičích 665.

Braníšovice 221, 610.

Braum ze Zop Jan 506; viz Brum.

Braunau, Praunau v Bavořích 445.

Bregenz, Pregnicz 444.

Břeh ve Slezích 131.

Břekovec hejtman 325, 326; Bohuslav z Ostromeče 553; Petr z Ostromeče 275, 295, 314, 354, 355, 462, 466, 491.

Břestský 564, viz Břitský.

Břevnovský klášter 668.

z Březenic viz Bornemissa.

Březi 197, 198, 242, 623, Vlachovo 352, 383, 384, 386.

z Březi Bohuslav 82; viz Vlach.

Březina 618; viz z Vařin.

Březnice 54, 220.

Březovice dvůr 494.

Břežany tvrz 640.

Břeženy 618.

Briek z Licka 199.

Brisacher Markvart 629.

Břitský 222, Břitský 150, 316; viz Břestský.

Břizí ves 662.

Brloh 99; z B. viz Drnovský.

Brnický Matěj 510.

z Brníčka viz Tunkl.

Brno 230, 244, 247, 262, 445, 570, 573, 578—582, 585 až 588, 590—594, 596—599, 601, 603, 604; ulice Grilvice

592, 593; klášter na předměstí 593; sjezd (1463) 244, 245.

Brod 522; Český 434; Německý 10, 46; Uherský 581.

Droycenský biskup viz de la Balue.

z Brožánek Jan Leva na Kolíně 80.

Brožany 554.

Brož poddaný Jana ze Švamberka 392.

Bruck nad Litavou 116.

Brum Jan 537, 538; viz Braum.

z Bruntále Jiřík 321.

Brůna 353, z Bavorova 355.

Brus poddaný Rosenberský 256.

Bruska potok 677.

Buben Racek 586, Václav 586.

Buben hrad 627; viz z Gutšteina.

Buchlov hrad na Moravě 583.

z Buchlovic viz z Domamyslic.

z Budče Jan 321; viz Horký.

Budějovice České 213, 216 až 220, 224, 225, 227, 233, 238, 240, 245, 247, 254, 262, 282, 304, 354—356, 361, 374, 375, 379—381, 383, 384, 388 až 394, 398, 401—427, 445, 500, 502, 554, 567, 568; z B. Martin 320.

Budin 102, 150—166, 181, 191, 213—216, 416, 595.

Budislavský potok 220.

Budkov ves 367; viz Putkov; z B. Ahník 311, 312, 352, 358, 392; z B. Hynek st. 367.

Budyně 99, 105, 106, 122, 130, 148, 161; viz z Hasenburka.

Bůh z Popiše 320.

Buk ves 286.

z Bukove Aleš 820; viz Muchek.

Bukovany ves na Moravě 591.

Bukovský farář 331.

Burgundský vévoda 432, Filip 434, 489.

z Burku Ondřej 189.

Burkhard von Weissbriach, Salcburský arcib. 258, 262.

Bušek 469; u Jana z Rosenberka 240; viz z Buzic, Dlesk, z Klenovic.

Bušín, konšel ve Slaném 621.

Boštěhrad 107, Buštěves 205, 206; viz z Kolovrat.

Buzek služebník 329; viz z Buzic, ze Strážova.

z Buzic Bušek 366, Bušek ml. 265, Bušek st. 285; Buzek 309.

Buzický Bohuslav 454, Petr 454.

Býchorský, Bajchorský 142, 143, 145, 156; Aleš 453, 454;

Hynek 453, 454.

Býček z Robčic 660.

z Bydžína viz Pecingar.

Bydžov, sjezd (1517) 182, 184, 188.

z Býkovic Jan 320.

Bynický Jetřich 515.

Bystřice 353, 359; z B. Adam středník v ungeltě 420.

Bystřice z Onic a z Kroměříže Mikuláš 570, z Onic a z Milonic Mikuláš 577.

Bytška místo na Moravě 592.

z Bytvoce Ondráček 320.

Bzenec na Moravě 599, 600, 602; zbořenina 594, 595; Bzenecké hory 599.

Bží u Týna nad Vltavou 350; ze B. Kučka 530; viz Ruzin.

C i Ch.

Cáblv, Freistadt 216—219, 246, 247, 325, 339.

Calta Jan z Kamenné Hory 210.

Campanie, Champagne 433.

Cannstadt, Chensstot 430.

Cebnice z Řičan Jan 638, 641, 646, na Stodě 647, 649, 651, 654, 655, 676.

Cejle místo na Moravě 585.

Cerekvice 414, 415, 417—422; viz z Leskovce.

Cerhenice viz z Dražova.

z Cetně viz Malý.

Oetoraz 220.

Chab Jan porybný 129, 160.

Chanice ves v Čechách 636.

Chanovice 375.

Charvát poddaný 392.

Cheb 94, 227, sjezd (1459) 228; Chebsko 448.

z Chejnova viz Malovec.

Chlapěk z Robozné 284.

Chlistov 346.

Chlum u Třeboně [326](#), [344](#), něm.
Puechek [345](#).

Chlum les u Lhoty [680](#).

z Chlumu Bohuslav [638](#); Diviš
[577](#); Veronika [500](#).

ze Chlumu viz Litoborský, Mírka,
Slavata.

z Chlumčan Jan [651](#).

Chlumčanský z Přestavík Petr [671](#).

Chlumec [861](#), zámek [473](#).

Chlumecký Jetřich [230](#).

Chlumský potok [241](#), Benešův [257](#).

Chocomyšl viz z Přibitice.

z Chodšev Václav [610](#); viz z Chotče.

z Choltic Jindřich [603](#).

Choltický z Újezda Pavel [187](#), [149](#).

Chomutov viz z Waitmle.

z Chotče Václav [608](#); viz z Chodšev.

z Chotěboře Ludvík zemán [320](#).

Chotěmice viz Baba, z Německé,
Svidnický.

Chotěnice [296](#), [360](#).

Chotěšov [627](#), [638](#), [659](#); Chotě-

šovice [623](#), [641](#), [669](#), [675](#);

klášter [611](#), [616](#), [619](#), [621](#),

[622](#), [624](#)—[634](#), [636](#)—[639](#),

[641](#)—[656](#), [659](#)—[661](#), [668](#),

[664](#), [666](#), [669](#), [670](#), [672](#), [673](#),

[675](#), [676](#).

z Chotěšovic Habart [627](#); Miku-

lašek [624](#), [625](#), [627](#); viz Be-
nedka.

z Chotěboře Prokop [820](#).

Choustník hrad [219](#), [220](#), [242](#),

[245](#), [249](#)—[251](#), [255](#), [267](#),

[268](#), [279](#), [283](#)—[286](#), [290](#), [297](#),

[300](#), [314](#), [315](#), [321](#), [325](#), [329](#),

[356](#), [359](#), [360](#), [370](#).

Chrančovice viz Rous.

Chrbout [219](#).

ze Chřenového viz Krenaur.

ze Chřenovic Karlík [504](#).

ze Chřínova Hynek [619](#), [624](#);

Vilém na Skotcích [678](#).

Chroustov ves [541](#).

Chrt Bohuslav ze Rtina purkrabí
hradu Pražského [55](#), [57](#), [58](#),

[59](#), [80](#), [84](#), [93](#), [138](#).

Chrudimský kraj [11](#), [58](#), [64](#), [65](#),

[68](#), [69](#), [71](#).

Chrušková z Veselí nad Luž. [257](#).

Chuchle ves [642](#), [655](#).

Chudčice ves v Moravě [592](#).

z Chuděnic Mikuláš [636](#).

Chval sedlák [289](#); Jan z Otice

[607](#); z Pohnání [320](#); ze Šti-

řina [607](#).

z Chvalkova viz z Jivovice.

Chvalovice [615](#).

z Chvatilny Hynek a jeho sirotci

Jan a Kubík [531](#).

Chvistonoský [510](#).

z Chýlic Beneda a Jihk [670](#).

Chýšák Matěj z Radotína [642](#).

Cicero kněz v Liticích [660](#).

Cimburk hrad [584](#); z C. Jan na

Jičíně [601](#), [602](#), [604](#); Matouš

[596](#); viz Tovačovský.

Cinišpan Jan [309](#); Jindřich z Her-

šlaku [236](#), [251](#), [252](#).

Sí. Clair, Villa Sancti Clarii [441](#).

Omunt v Rakousích [320](#).

Corbie, Korbel ve Francii [438](#).

Crécy, Krs ve Francii [435](#).

Cukmanský Beneš v Praze [640](#).

Oukr posel [205](#).

Cusr Oldřich měšťan Brněnský [582](#).

Cvitava Feka [585](#).

Cvok Václav [465](#), z Libně mě-

šťan N. M. Pražského a syn

jeho Václav z Vikanova [674](#).

Cyperský král [433](#); králová Ka-

rolina [434](#).

Czansar Hanuš [427](#), [440](#).

Č.

Čabelický ze Soutic Jan [207](#).

Čachovský z Jinočan Ondřej [74](#),

[75](#), [182](#).

Čadek ve Kćenicech [648](#).

Čákov [385](#), [386](#), [390](#); z Č. viz

Bohušický.

Čanovice u Slaného [541](#).

Čáp žoldněř [334](#).

Čápek ve Hradei Jindř. [323](#).

Čáslav [45](#), [464](#), [507](#), [579](#); kraj

[64](#), [68](#), [70](#), [71](#).

Čáslavice na Moravě [580](#).

Častolar Beneš z Hořovic [73](#), [74](#).

Častolov [459](#).

Čauslach Jan z Nežetic [616](#).

Čechové, poměr k Moravě [2](#);

uvědomění národní [2](#).

z Čechtyně Jindřich [320](#).

Čechy ves v Moravě [593](#).

z Čechovic viz Tečenský.

Čečtnská louka u Třemošnice [617](#).

z Čecovic Dobeš [647](#).

z Čejetic Zachat [321](#).

Čejetičtí [358](#).

Čejka z Olbramovic Mareš [341](#).

Čejka úředník Zdeňka ze Štern-

berka [396](#).

z Čejkov Vilém [664](#), [666](#).

Čelakovy viz z Otova.

Čelechovice ves u Strašecí [533](#).

z Čemin, z Čemnic, Čenin viz

Rous.

z Čenovic Milota [333](#).

Čermický [493](#), [494](#).

Černá ves [566](#).

Černěves [361](#).

Černíkov ves [284](#).

Černíkovice viz Črníkovice.

z Černina Černá Bohuněk [63](#).

Černín Ješek [489](#); viz Črnín.

Černojovice [220](#), Černovice [275](#).

z Černotce Jetřich [522](#).

z Černuc Ctibor [293](#).

Černý Kunrad kněz [231](#).

Červená Hora [606](#).

Červenka Matík [620](#).

Červený z Hlaty Jan [320](#).

Červíkovský Jan [427](#), [429](#).

Čestice, Češice, Češice [329](#);

z Č. Markéta [385](#); Mikuláš

Přech [234](#); Přech [329](#), [338](#),

na Elčovicích [265](#); Přašek [207](#),

Příšek [551](#).

Češovice ves u Hluboké [361](#).

z Čevic Jan [610](#), [623](#); Jiřinek

[610](#), na Krašovicích [623](#).

z Čiehtic viz Stebnák.

z Čičova Petr [619](#).

Čihůvka Jindřich [590](#).

Čimelický Markvart [278](#), Mikuláš

[296](#).

Črněhat ves [623](#).

Črnešice [655](#), [656](#).

Črníkovice ves v Moravě [584](#).

Črnín [452](#), [492](#); viz Črnín.

D.

Dachs [564](#); Dachsová Markéta

[563](#), [664](#); viz Daks.

Dačický z Heslova Mikuláš [417](#).

Daks Mikuláš z Hamršteina [482](#),

[511](#), [512](#); viz Dachs.

- z Damnic Petr [332](#).
 Daněk měšťan Nového Města v Praze [649](#), [650](#); Daňková Anna [649](#), [650](#).
 Daniel [212](#).
 Darmyšl [549](#).
 Dašický Čeněk [536](#), z Dašic [538](#).
 Děčín [509](#); z D. viz z Wartenberka.
 z Dědibab viz Kavanové.
 St. Denis ve Francii [441](#).
 Dépolt probošt Doksanský [657](#).
 z Desanic Ctibor [321](#).
 Deštná, Deštné u Soběslavě [279](#), [324](#).
 Dětrichovic Pavel z Prahy [250](#), [255](#), [257](#), 267—272, [275](#) až [277](#), [279](#), [280](#), 282—286, 289—292, [297](#), [300](#), [306](#), [307](#), [314](#), [324](#)—[326](#), [333](#), [339](#), [377](#).
 Dieppe, Dyope ve Francii, [437](#), [438](#), [440](#), [441](#).
 Dietrich von Moers arcibiskup Kolínský [231](#).
 Dinkelsbühl, Tynklspügl město v Němcích [430](#).
 z Dirného Chval [337](#).
 Dítě Jan [531](#), [532](#).
 z Divčic Hynek [328](#).
 Dlažim [527](#).
 Dlažimský Jindřich [559](#), [560](#).
 Dlesk Bušek [611](#), [612](#); ze Psevlk [630](#).
 z Dlouhé viz Soudek.
 Dlouhá Ves [308](#); z D. Augustin [508](#), Petr [227](#); viz Lhota.
 Dlonhoveský Jindřich [563](#), [564](#); Petr [539](#).
 Dlouhý Havel ve Střibře [639](#).
 Dobeš rychtář [621](#).
 Dobeška z Tvorkova [571](#).
 Dobešová Kateřina [550](#).
 Dobešovský viz Majnaš.
 Dobřany [625](#), [627](#), [638](#), [650](#), [659](#), [660](#), [670](#), [671](#); viz Benedka.
 Dobřanský Vaněk ve Střibře [639](#).
 Dobřejovský [539](#).
 Dobrkov ves u Krumlova [624](#).
 Dobrnanová Dorota [553](#), [566](#).
 Dobrohost [73](#); Zdeněk [10](#); viz z Ronšperka.
 Dobronice [229](#), [295](#), [371](#), [379](#); viz Vitha.
 z Dobronic Jan (Dobronička) [223](#), Dobronický [237](#), [269](#), [272](#), [273](#), [275](#), [276](#), [278](#), [280](#), [283](#), [284](#), [287](#), 293—297, [307](#), [308](#), [314](#), [324](#), 331—333, [335](#), [399](#), [400](#).
 z Dobronína Martin [677](#).
 sv. Dobrotivé klášter [50](#).
 z Dobrovítova Jindřich [380](#), [381](#); Petr [477](#).
 z Dobře viz Koc.
 z Dobruše Jiří [320](#).
 Dochnar [323](#).
 z Dohalic Bořek [502](#).
 Doksanský klášter [657](#).
 z Domamyslic Dorota [596](#); Mikuláš [596](#), a z Buchlovic [603](#).
 z Domašic Sigmund [645](#).
 Domažlice [383](#), [632](#).
 Domínek [205](#).
 Dompierre, Dumpiir, město ve Francii [434](#), [435](#).
 z Domšetic viz Kočka.
 Donický [661](#).
 z Donína Fridrich na Dražicích [64](#), [71](#), na Wilšteine [645](#).
 Dornier Křištof [237](#).
 Dorota [156](#), [549](#); vdova [607](#); subpřevoršice Chotěšovská [675](#).
 Doubek [58](#); z Rybňan Lukáš [66](#); viz Rybňanský.
 Doubrava v Moravě [588](#).
 Doubravice [607](#); z D. Wolf [351](#), [391](#); viz Zub.
 Doubravská Hora viz Ilburk, ze Vřesovic.
 Doudleby v Budějovicích [396](#), [397](#); z D. viz Valkoun.
 Doullens, Dourlens, Turlan ve Francii [434](#).
 z Doupova Václav Valecký, hofrychtář [426](#); Vilém [684](#); viz Nevlas.
 Doupovec [356](#); Erhart [549](#), [562](#).
 Drachov u Soběslavě [250](#), [251](#), [333](#), [334](#).
 Drachovský, poddaný Jana z Rosenberka [285](#).
 Drahenický Jan [94](#).
 ze Drahobudic Bohuše [473](#), [475](#), [480](#), [482](#), [483](#), [488](#), [489](#), [491](#), [493](#), [501](#), [512](#), [516](#), [523](#), [531](#), [556](#).
 z Drahozuze Václav v Borovách [626](#).
 Drahonice [75](#); z D. viz Adam.
 z Draženova viz Špička.
 Dražice viz z Donína.
 z Dražova Mikuláš na Cerhenicích [63](#), [70](#).
 z Dražovic Mikuláš [674](#); Ořka [673](#).
 z Dražůvek viz Mírka.
 z Dřeně viz z Nedomilic.
 Drkolenský probošt [377](#), [378](#), [380](#), [381](#), [382](#).
 Drnovský Vaněk z Brloha [635](#).
 Drochovec Jan z Nového Hradu [640](#); Jindřich z Plané [323](#), [374](#); Oldřich z Plané [658](#), [678](#).
 z Drásky Břeněk [643](#); Zdeněk 630—633, [636](#); viz Kolvín.
 Drugess Enstach [313](#), Haidenreich [813](#).
 Druhetice [284](#); viz Kočka.
 z Držimě Martin [541](#).
 Držtník hora [612](#).
 Dub [349](#), [536](#), [537](#), [540](#), [549](#).
 z Dubu Vilém [341](#), [346](#), [351](#).
 z Duban Jindřich [535](#); Oldřich [561](#), Dubanský [513](#).
 z Dubé Berka [200](#); Berkové: Aleš [490](#), [491](#), [494](#), [495](#), [525](#), a z Kuřich Vod [527](#), [551](#), [561](#), [658](#); — Hynek Dubský [208](#); — Jaroslav [494](#), [525](#), [527](#); — Jindřich [125](#), [181](#), na Kumburce [199](#), na Lipém [657](#), [658](#); — Mikuláš [525](#), [535](#)—[538](#), [540](#), [561](#); — Zdislav na Lipém [127](#), [142](#).
 z Dubé Jindřich na Hampolci [609](#); Ondřej st. na Zlenicích [609](#); Vaněk [609](#); viz Kokot.
 Dubikar Petr [419](#); mladý [422](#).
 z Dubňan Čeněk [596](#); — Hrdoň [618](#), na Kaznějově [623](#), (z Dubian) [628](#), [631](#), [634](#); — Jan [596](#).
 z Dubňan Dolních viz Lžička.
 Dubňanský [467](#).
 Dubné ves [247](#), tvrz [381](#), [383](#); viz Roubík.
 Dubský mlýn [662](#).

Dubský viz z Dubé.
 Duchcov viz Kaplíř.
 z Duchcova Jan 320.
 Duchek z Křešic 613, 614; z
 Ovence Předního 649.
 Duč z Vařin 623, na Březině
618, na Úlicích 627; Něpr
627.
 Dálnice 673.
 Dampiir viz Dompierre.
 Dunaj 445.
 Dun le Roi, Da Regi ve Francii 442.
 Důra z Touškova 638.
 Durdice dvůr 525.
 Dušek Matějův 72.
 ze Dvora Jan 320.
 ze Dvorce Kuneš 370; Licek 615,
616; Oldřich 273, 274, 397,
398, 658, 659, 678; viz Karas.
 Dyje, Thaya 223.
 Dýmek Petr 468, 521; — Vě-
 něk Račiněvský 521, 522.

E.

z Ebersburka hrabě Hanuš 431.
 Ebersdorfer Reinprecht 260.
 z Eckartzau Jiří 260.
 Eč viz Tyrolsko.
 Egenburk 228.
 Eiciager Oldřich 208, 226; Os-
 wald 260; Sigmund 260.
 z Einsiedle Ješek 484.
 z Einsiedle Jošt, král. sekretář
453, 457, 458.
 Elčovice viz z Čestic, Lčovice.
 Eliáš kněz 304, 305; farář v Li-
 ticích 659, 660.
 Eliška sestra krále Ladislava 208.
 Eliška abbatyše Svatojirská v Praze
640, 656.
 Eliška z Touškova 638.
 z Elsterberga Henrich 619.
 Encovany 556; z E. Hertvík 556,
 Hertvíková 557.
 z Enda Henz 542, 543, 544, 546;
 viz Koc.
 z Ensigle Jindřich na Tejrově
79, 80.
 Enzersdorf v Rakousích 241.
 Epricht viz Wolman.
 Etyng viz Oetting.
 Etampes, Tamps ve Francii 441.

Eu, Eou město ve Francii 438.
 Evančice na Moravě 591.
 Evanovice městečko Mor. 586.
 panství 587.
 Evreuxský biskup 436.

F.

Faitův Jakeš 324.
 Fantinus de Valle 240.
 Fars, Gefrees 429.
 Fauliš Mikuláš 402, Štěpán 402.
 z Felce Fridrich 543.
 z Fictum Opl 3, 150, 155, 172,
194, na N. Šumburce 143, 144;
 Křištof 479, 480, maršálek
 dvora kr. 527, 537, 538, 554,
561, 566, 568; Purkart 536,
 Purkart Bos 568; viz Opl.
 Fiska z Vydrů Oldřich 315, 462;
 viz z Vydrů.
 Filip 225; kněz 221, 222.
 Filip viz Burgundský vévoda.
 Filipec Jan Bosák, biskup Vara-
 dinský 6.
 Firšic 455.
 Folman vinice u Prahy 606.
 Forcz viz Pforzheim.
 Forštmile rybník 273, 398.
 Franěk z Křešic 613.
 František král Francouzský 174.
 Freiburg ve Švýcařích 443.
 Frelichová Eliška Pešlova 401,
402.
 Fremut Zdislav 507; Jan ze Strop-
 čic 507; Jan z Krásného Dvora
 na Hlubanech 78—80.
 Fricek hejtman 272, 275, 277,
284, 291, 292, 295.
 Fridrich III. císař 225, 226, 319.
 Fridrich kněz Plaský 677.
 Fridrich kníže Lehnický 20, 105,
126, 129, 130, 132, 133, 135.
 Fridrich markr. Míšenský 228.
 Fridrich falekrabí Rýnský 228.
 Frimburk 340, hrad 322, mě-
 stečko 446.
 Frydlův syn 367.
 z Frunšteina, Frumšteina, Dětrich
636, na Týně Horšovském 643;
 Markéta 633, 636.
 Fulnek 531.

G.

Gara Ladislav 216.
 Gecz místo v Uhřích 131.
 Gedlice Jan 221.
 Gefrees, Fars 429.
 Gehar viz Kehar.
 Gelemk viz Jelenky.
 Genensis městečko ve Francii 442.
 Genève, Jenewa 442, 443.
 St. Genix ve Francii 442.
 Gentesová Anežka 620.
 Gerlické peníze viz Zhořelec.
 Gerstorf před sondem komorním
566.
 Gewsar Petr 577.
 Glauchov viz ze Schönburka.
 z Glazar Oldřich 608.
 z Gleichen Magdalena 202.
 Gotfrid opat Plaský 617, 629.
 Gräfenberk, Grayfenberk 429.
 Grafnekar Oldřich 407.
 Grassauer viz Grošavár.
 Gratianopolis, Grenoble, viz Ma-
 rini.
 Grilvice ulice v Brně 592, 593.
 Grossmugl, Mugl v Rakousích 241.
 Grošavár Jiří z Jedlic, Gros-
 sauer, Grassauer 227.
 Grotkov ve Slezích 231.
 z Grünleza viz Rausengrünner.
 z Gurku kardinál 117.
 z Gurvic Albrecht 572; Ota 572,
573.
 z Gutšteina Albrecht 126, 175;
 — Burian 332, 429, 490, 525,
535, 538, 541, 561, 621, 622,
 a z Nečtin 525, 649, 651, 673,
 na Rabštejně 636, 643, na
 Tachově 654; — Hendrych 4,
13, 191; — Jan 13, 621,
622, mladší na Bubně 646,
649, 651, 655; — Jetřich 13;
 — Křištof 126; — Linhart
463, 467, 473, 479, 483, 488,
489, 492, 525, 535—538, 540,
541, 549, a z Wartenberka
527, 528, 561, 565; — Mar-
 kéta 203; — Páta na Trpi-
 stech 622; — Wolf 13, 80,
136, 147, 150, 161, na Pe-
 tršburce 78, 79.

H.

- Habart [251](#); poddaný [275](#), [280](#); [459](#), [463](#).
 z Habrovan Procek [589](#), [590](#), [600](#).
 Had z Paběnic Jan Olkmar [634](#).
 Příbík [234](#), (Hádek) [278](#), [379](#), [388](#), [678](#).
 Hadrštorf hrad [313](#).
 Hajda z Poříče Jan [321](#).
 Hajda z Poročí Jan [320](#).
 Hájek z Hodětína Jan [401](#), [402](#).
 Hajnovská pole [655](#).
 Haki blanář v Brně [582](#).
 Hall, Halla v Tyrolsku [444](#).
 z Hameršteina viz Daks.
 Hána z Borovan kaplan [615](#), [616](#).
 Háneek Jan z Předního Ovence [649](#).
 Hanoušek [483](#), z Přitočna [507](#), [508](#).
 Hanovec Jan [631](#), ze Švamberka [664](#).
 Hanuš kuchmistr [603](#), [604](#); poddaný [255](#), [392](#).
 z Harasova viz Pecha.
 z Hardeka páni [222](#); Anežka [223](#); Michal na Retzu [236](#).
 Harovník zeman [318](#), [324](#), [344](#).
 Hartl viz z Pucheimu.
 Hašek krejčí v Mělníku [621](#), koní ve Slaném [621](#).
 z Hasenburka viz Zajíc.
 z Hasišteina viz z Lobkovic.
 Hatlák Jan [368](#).
 Haugvic Hanuš [6](#); Hynek [126](#), [129](#), [130](#), na Sýcově [131](#) až [135](#), z Biskupic [139](#)—[141](#), [144](#); Jan z Biskupic [125](#), [126](#).
 Haunolt Valentin [231](#).
 Havel od Koníkův v Praze, Havlíček [67](#), [84](#), [85](#), [86](#), [89](#), [90](#), [96](#).
 Havel od Pěti Korun [52](#).
 Havel opat Slovanský [674](#).
 Havel pfevor Tepelský [657](#).
 Havel probošt v Touškově [662](#).
 Havel vzataj [621](#).
 Havlíček viz Havel od Koníkův.
 Havrdová Anna [494](#).
 Haz Hanuš [582](#), Jindřich [582](#).
 Hazely ves [240](#).
 Házil z Nové Vsi Václav [321](#).
 Házlach městečko [445](#).
 Hecht z Rosic Jošt [591](#), [592](#).
 Hedvika kněžna Lehnická [214](#).
 Heidek [171](#).
 Hektor kněz [462](#).
 Helfenburk hrad [196](#), [242](#), [248](#), [250](#), [264](#), [265](#), [312](#), [317](#), [332](#), [338](#)—[341](#), [345](#), [346](#), [351](#)—[353](#), [355](#)—[358](#), [362](#)—[368](#), [370](#), [371](#), [375](#), [376](#), [381](#), [384](#), [386](#), [387](#), [390](#)—[392](#), [395](#), [396](#), [398](#), [668](#).
 z Helfenburka viz Šáf.
 Helfenstein viz z Pernšteina.
 Helmšmidová Kateřina [582](#).
 Henigarové bratři [477](#); Vilém [452](#), [472](#).
 Herdekar [545](#), [547](#).
 Herdolf Kunc měšťan Pražský [607](#).
 Heřman [370](#), [498](#); ve Vstíši [630](#).
 Heršlag tvrz [298](#), [323](#), [325](#), [327](#), [353](#); viz Cinišpan.
 Herštejn Starý [636](#).
 z Heršteina Páta [666](#); Vilém [456](#); viz z Vilhartic.
 Hertmbergar Křištof [543](#).
 z Heslova viz Dačický.
 Hesoltová Alžběta [515](#), [516](#).
 Hilarius děkan Pražský [348](#), [353](#).
 z Hlaty viz Červený.
 Hlaváč ze Třebířich Jan, hofrychtář [417](#).
 z Hlavatec viz Kozák, Roubík.
 Hlavnička [255](#), [280](#), [307](#).
 Hlavsa Jan z Liboslavě [127](#), [150](#), [156](#).
 Hlavsa Jiřík [559](#).
 z Hlavovic viz Mráz.
 Hlince ves v Moravě [601](#).
 Hlohová viz z Romšperka.
 Hlohov Veliký [378](#).
 Hlohov viz Anna kněžna, Jindřich.
 Hlota Jindřich [143](#); srov. Lhota.
 Hložek Jindřich [89](#), [90](#), ze Žampachu [127](#), [142](#), [187](#).
 Hlubany viz Fremut.
 Hluboček ves na Moravě [571](#).
 Hluboká hrad [247](#), [301](#), [374](#), [379](#), [386](#), [389](#), [390](#), [403](#), [409](#), [424](#), [445](#); viz z Pernšteina.
 Hluboká, ves [623](#).
 Hluboký, hrad na Moravě [571](#).
 Hlušec z Horšova Jan [651](#).
 Hněvanice [221](#).
 Hobecký [400](#).
 z Hobzí Linhart [382](#).
 Hodějovský (Hodovský) [287](#), [295](#), [296](#); z Hodějova Jan [321](#), Smil [288](#), [298](#).
 Hodešín [550](#); z H. Mareš [550](#).
 z Hodětín Jan [580](#), Markus [580](#).
 Hodětín, Oděčín [550](#); viz Hájek.
 Hofman Hanuš z Nisy [532](#), [533](#).
 z Hogennestu viz Hošťálek.
 Hole ves [608](#).
 Holec Martin ze Květnice [153](#).
 Holešovice [396](#).
 Holický viz ze Šternberka.
 Holíč [182](#).
 z Holkova Mach [608](#).
 Holkovec [371](#); Matěj [308](#); Jan z Holkova [253](#).
 z Holohlav Mikuláš [506](#), Holohlavský [550](#).
 z Holšteina (Holnšteina) Jan [581](#), [582](#); Páta ze Vzdunek [583](#), [584](#); Vok [581](#), [582](#), [584](#), [597](#).
 Holubář Jan z Náchoda [582](#), [583](#).
 Homole Václav [672](#).
 Honcovice, Honozovice, viz z Klenovic.
 Hora viz Načeradský.
 Horažďovice, Horažďějovice, [72](#), [226](#), [227](#), [234](#), [235](#), [308](#), [332](#), [564](#).
 Hořčicové syn Štěpán [391](#), [392](#).
 Hořčický [665](#).
 Hořekovice ves [654](#).
 Hořešovec [495](#), Jindřich z Hořešovic [541](#), Jindřich Purkart, na Vidicích [94](#).
 Hořice město [122](#)—[125](#); Høritz ves [252](#).
 Hořický Jan, kanovník Pražský [347](#).
 Horka ves [311](#).
 Horký z Budče Jiřík ve Staré Říši [217](#).
 Horník Antonín, Horning [231](#).
 Horosedlo, Horisedly [286](#).
 z Hořovic viz Častolar.
 Hořovice viz z Velhartic.
 Horšov [638](#); viz z Bezděrova, Hlušec.
 od Hory Jan zeman [320](#).
 Hostouň [632](#); z H. Heřman [458](#); viz z Rabšteina.

Hošťálek z Hogenneštu Jan na Vlkýši 676.
 z Houstovan Thomek 321.
 z Houzné viz Stupenský.
 Houžvicová Anna 484, Kateřina 499.
 Hrabaně Jan 454.
 Hradec v Plzeňsku 646; z **H**.
 Velek 651, 653, 655.
 Hradec Jindřichův 109, 111-113,
115, 145, 147, 148, 202, 206,
216-219, 225, 226, 232, 267,
269, 275-279, 283, 287, 289,
290, 292-294, 296-298,
313, 321-326, 328, 329, 331,
až 334, 337-340, 345, 346,
353, 376, 377, 395-397, 399,
445, 524, 669.
 ze Hradce páni 216, 217; Adam
61, 112, 114, 134, 175, 202;
 — Anežka 596; — Anna 202;
 — Heřman 396; — Jan 217,
 na Velharticích 271, 567, Jan
 Rytíř 217; — Jindřich 202,
271, 276, 278, 279, 283, 287,
291, 292, 295, 302, 303, 322,
337-339, 341, 383, 395, 399,
400, 421, 524, 567; — Men-
 hart 217; — Oldřich 596,
 Oldřich Vavák 217, 218.
 Hradec Králové 152, 240, 463,
469, 497, 507, 578; sjezd
 (1516) 169, 170; kraj 11, 63,
68, 70, 114, 181, 199, 507.
 Hradec viz z Jindřichovic.
 Hradecký Heřman 396.
 Hrádek u Choustníka 220.
 Hrádek viz Křivoklát.
 ze Hrádku Bohuchval 652, na
 Leštěnech 662.
 ze Hrádku Bušek na Erpuzicích 619.
 ze Hrádku Jan 623, 633, na Ver-
 pižicích 660.
 ze Hrádku Habart na Lopatě 631.
 z Hrádku Sviňomazského Jan 629.
 ze Hrádku Linhart Markvart 133.
 ze Hrádku Stach 320.
 ze Hrádku Sulek 629; Závise
 Sulek 56, 79, 80, 138; srov-
 nej Sulek.
 z Hrádku Štěpán 633.
 ze Hrádku viz Blatnice, Kule,
 z Valečova.

Hradiště klášter u Olomouce 574,
575, 576.
 Hradiště Uherské 580, 590, 596.
 z Hradiště Pavlík na Horšově 638;
 viz Řepín.
 Hradištko 414.
 Hrázský Janek 620.
 Hrb Jíra 389.
 Hrděbořice na Moravě 571.
 Hrdina Jiřík 192.
 Hřeb Mikuláš farář 311.
 Hřibecí hory na Moravě 583.
 ze Hřivie viz Kozelka.
 Hrobčice 633.
 Hroby tvrz 646.
 Hrobský ze Sedlice Jan 225, Jiřík
202; srovnej ze Sedlice.
 Hroch robotník 663.
 Hromada, větitel 277.
 Hromnice ves u Plas 617.
 Hrozek Jan 505.
 Hrušky ves v Moravě 577.
 Hrušovský, pan 181.
 Hucov místo v Plzeňsku 632.
 Humpolec viz z Dubé.
 Hunt Jan z Nové Vsi 285, 288, 298.
 Hunyadi Ladislav 216; Matyáš
208, 216.
 Hůrková Eliška 474, 488.
 Hurt úředník? 74.
 Hus hrad 285, 286.
 Hus Jan 444.
 z Hustínan viz Záruba.
 Huščenovice ves v Moravě 595,
596.
 Hůvno zeman 318, Přibík 326.
 z Huzné viz Stupenský.
 z Huzové Ješek 585.
 Hvozď lesík 627.
 Hvozdiř z Prostiboře Jan na Pa-
 koslavi 643.
 Hyncík ve Kčenicích 648.
 Hynek biskup Nitrianský 589, 590.
 Hynek probošt Chotěšovský 619,
621, 622, 624-629, 633, 643,
660.
 Hynerkopf 545, 547.
 Hynkovic Mikuláš 625, z Plzně
622; žena jeho Manka 622.
 Hysřle zeman 94.

Ch viz mezi C.

I.

Ibs 267, 313.
 Ilburk Jan 516, 518, 519, 557;
 — Jaroš 518, 519; — Vilém
472, 478, 538, 541, ze Mšena
524, na Ronově 63, 70; viz
 ze Vřesovic.
 z Ilova Jan 662.
 Inn, Jin feka 444.
 Innsbruck, Ispurk 444.

J.

Jakeš z Prahy 649.
 Jakoubek poddaný v Robčicích 622.
 Jakoubek kněz ve Strakonici 311.
 Jakšův Janek poddaný 392.
 Jakšův mlýn 644.
 Jakub děkan Vyšehradský 612.
 Jakub mlynář 665; měšťan ve
 Stříbře 634; poddaný v Mili-
 kovicích 608, v Podolí 284,
 ve Zhoři 657.
 Jakubov na Moravě 229.
 z Jampného, Jamného, Zdeněk 666.
 Jan markrabě Moravský 583.
 Jan vévoda Lehnický 214.
 Jan písař u desk 493, zemských
487, 488.
 Jan kněz 221; Soběslavský 306,
307; ve Volyni 311.
 Jan převor 587; v Borovanech
301; v Čes. Budějovicích 238.
 Jan opat Kladubský 643, 657;
 Plaský 677; Zbraslavský 641,
656, 661; Žďárský 577.
 Jan probošt Kroměřížský 588.
 Jan klíčník Zbraslavský 641, 656.
 Jan 196; na Kleči 632; služeb-
 ník Jana Kostky z Postupic
476; z Poříčí 649; ze Stráží
 poddaný 286; rychtář v Týně
 Horšovském 643.
 Jan viz z Krumlova.
 Janek služebník 247; syn mly-
 náře Jakuba 666; z Rataj na
 Novém Městě Pražském 642.
 z Jankova páni 466, 470, 472.
 Jankovský 456.
 Janov ves 664.
 Janovice městečko 667.
 z Janovic Jan nejvyšší purkrabí

412, 456-458, 526, 527, Jenec 459, 460, 465, 470, 473, 475, 477-481, 484-488, 501, 507, 511, 515, 520, 528-530, 534, 535, 538, 561, 565, 566, na Petrsburce 452, 454, 524; — Heřman Janovský 187; — Jeřich 258, 273, 388; — Oldřich 652, na Janovicích 667; — Racek na Rismberce 636. Janovský 508; ze Sutic Jan na Žumberce 69, 71; viz z Janovic. Jarohněv 486; viz z Úsuší. Jarohněv místo 613. Jaroměřice 576. Jaroslav panoše 434, 437, 440, 442; u Albrechta Kostky z Postupic 427. Jaroš 507. Jasanského syn 353. Javorník 220. Jedlice Jan 221; viz Grošavár. Jedlina ves v Královéhradecku 550. Jelenek Jindřich 431. Jelenky ves, Gelemk 310. Jenec viz z Janovic. Jeneč ves 635, 674; Veliký 640. Jenín u Vodňan 366. Jentšek z Újezda Jan 420. z Jenišovic viz Zajímač. z Jenšteina Jan na Skále 637; Jindřich 475, 477, 479, 480, 481, 483-485, 490, 511, 561, 568, Skalský 494, 499, 503, 507; — Mikuláš 539, 565; — Pavel 452, 481, 483-485, 490, 561, 563, 565, 566, 568, 606, 607, Skalský 454, 456, 457, 460-463, 470, 473, 475, 477, 479, 480, 494, 496, 497, 499, 500, 503, 507, 525, 527, 557, 558; — Václav probošt 606; viz Skalský. Jeptiška vinice u Litoměřic 656. Jeroným 545, opat Zabrdovský 577. Jerusalemský patriarcha 436, 438, 439, 440. Ješek písař viz z Prosečí. Jevičko 575, 576. Jevišovští páni 577. Jichamlynář 610; z Napajedel 611; v Touškově Hartmanově 632.

Jicharce ves spustlá kláš. Chotěšovského 655. Jičín 619, 637; Moravský 144 až 149; viz z Cimburka. z Jičíněvsi Anna 582. Jidáš Prokop 612. Jidášek Mikuláš 501. Jihlava 223, 225, 226, 262, 288, 289, 327, 406, 445, 573; z J. Mikuláš, kancelář Jana z Rosenberka 307-309, 314, 315, 394; viz Mikuláš. z Jíkve Ješek 602, Markvart 602. Jílek v Napajedlích 611. Jiljí opat Plaský 629, 677. Jimadlo poddaný 286; viz Jinodlo. Jimbran z Borovné 320. Jin viz Inn. Jína Jan 620. Jindřich kníže Hlohovský 226, 373. Jindřich 375; služebník 496, 558; rychtář Mělnický 620. z Jindřichovic Jan 646, na Hradci 651. Jindřisek vnuk 560. z Jinočan viz Čachovský. Jinodlo poddaný ve Svinoluskách 286; viz Jimadlo. Jíra konšel Kladrubský 639; nápravník ze Věvrova 644; robotník ve Zhoři 657. Jířatův syn 367. Jírová Anna 649, 650; Bonuše 649, 650. Jiří z Poděbrad král 1, 212, 213, 220-223, 225-227, 229, 230, 233-235, 250, 253, 258, 267, 269, 276, 278, 281, 287, 288, 297-299, 326, 347-350, 352, 353, 359, 376, 427-429, 433, 435-437, 439, 440, 445, 498, 533, 534, 536, 559, 560, 569, 570, 591, 599, 601, 661, 663, 664, 666, 667, 669, 670, 677; a z Kunstatu 207, 208, 577, správce zemský 220, 604. Jiří kníže Míšenský 16, 20. Jiříček měšťan N. M. Pražského 607. Jiřík probošt Chotěšovský 664, 666, 672, 673, 675. Jiřík kněz ze Hradce Jindř. 283.

Jiřík zeman 422. Jirný les kláštera Kladrubského 639. Jiskra Bohuněk 509. Jiskra z Brandýsa Jan 601. Jistebka louka u Choustníka 220. Jistebnice 229. Jitka subpřevora kláštera Chotěšovského 624, 633; cirkatrix kláštera Chotěšovského 611. z Jivjan Racek 630, 633; starší 633; a z Rovného 631, 634. z Jívovice Vojtěch 611, a z Chvalkova 253, 678. Joachim markrabě Braniborský 130. Johannes písař 27, 79, 81, 82, 113, 221, 312; J. písařův 59. Johanna Orleanská 441. Johanna z Rožmitála králová 1, 403, 473. Jóna v Millčíně 256. Jošt markrabě Moravský 578, 588, 596, 597, 600, 601, 604, a Brandenburský 587-590, 592, 593. Jošt biskup viz z Rosenberka. Jošt 376.

K.

Kaceřov v Plzensku 610. z Kácova Jan na Novém Městě 63, 70. Kačín u Kutné Hory 181-186, 188. z Kadova Vintíř na Resančích 149. Kafunk Zigmund 16. Kakovice, Kochovice u Strakoně 286. Kalenice Jan 539; Oldřich 539; Kalenicové bratři 551. Kalich hrad u Litoměřic 636. Kalina Václav 464. z Kalky viz z Sulevic. Kamarýt viz ze Sulevic, ze Zbořnice. z Kamberka viz Velbloud. Kamen hrádek 315. Kamenice 624; nad Lipou 220; z K. Bozděch 646; — Jan

648; — Jindřich 631, 632;
 — Martin 624; — Olbram
 631, 632, 647, 648; — Petr
 623, 625, 633.
 Kamenický před soudem komor-
 ním 539.
 z Kamenné Hory viz Calta.
 Kamnarov statek 419.
 Kamský před soudem komorním
 505.
 Kamýk viz z Konic.
 Kanický Václav 528.
 Kaniža Ladslav 216.
 Kaplice 216—218.
 Kaplicer Jan farář v Miličíně
 225, 226, 237, 240, 243, 248,
 256, 272, 309.
 Kapliř ze Sulevic 390, 392; Mi-
 kuláš 395; — Petr 285, 286,
 338, 352, na Winterberce 309,
 312, 376—378, 380—382, 450,
 535; — Purkart na Duchcově
 93, 94; viz ze Sulevic, Win-
 terberský.
 Kapoun Jan 549, 562; viz ze
 Smřic.
 Karas ze Dvorce Jaroš hofrychtér
 658.
 Karel kníže Burgundský 441.
 Karhan v Touškově Hartmanové
 632.
 z Kařísova viz Bělský, Bílský.
 Karlické peníze viz Zhořelec.
 Karlik 489, Karlíkové 478; Jan
 z Nežetic 674, 675; viz z Chře-
 novic.
 Karlsberg viz Kašperk.
 Karlstein 68, 685; desky K. 508.
 Kárník Jindřich 503.
 Kašitovské popluží u Litic 660.
 Kašperk, Karlsberg 317, 329, 332,
 338, 341, 345, 355, 356, 358,
 362, 363.
 Kateřina 491, 508; panna 464;
 paní 470; podpřevoršice u sv.
 Anny v Praze 620; kltčnice
 v Chotěšově 624, 633.
 Katřin Šebek 621.
 Katruše z Touškova 638.
 Kavanové z Dědibab 459, 463.
 Kavík poddaný 321; Kavíkův
 Dušek 321.

Kavka z Říčán Zachař 357, 358;
 ze Štěkně Říčanský 342, 343.
 Kazimas poddaný 392.
 Kazimír, král Polský 308, 278,
 279, 485, 436, 439, 449.
 Kazimír markrabě Braniborský
 147, 152.
 Kaznějov viz z Dubňan.
 ze Kbela Jan 320.
 Kchelbrshordar Hilprant 313.
 Kćenice ves v Plzensku 611, 648.
 Kdulinec Petr 451, 474, z Ostro-
 mife 496, 497, 509, 535, 553,
 561.
 z Keban Bohuslav 608; Vaněk 640.
 Kehar 377; Gehar úředník v So-
 běslavi 373.
 Kera z Nového Plzně 672.
 Kerunk 499; viz z Lomu.
 z Kestřan Arnošt 298; Jan 321;
 Kestřanský 356.
 z Kinšperga viz Plangnar.
 Kladenský Přeč 469.
 Kladrubský klášter 639, 643, 657,
 662.
 z Kladrub Káče 628.
 Kladsko 20, 230, 448, 487, 519.
 Klaric Řehoř 232, 256, 268, 276,
 282, 285, 287, 296, 297, 304,
 312, 313, 318, 322—329, 332
 až 336, 342—346, 350, 374,
 379, 396, 400.
 Klatovy 383, 644, 652.
 Klaus posel 427, 441; purkmistr
 Olom. 586.
 Kleč Jan sedlák 632.
 z Klenovic Bušek 321; — Jan
 321, Klenovec 635, Jan na Hon-
 covicích 660, na Honozovicích
 676; — Jindřich 321.
 Klenovský Pavel 59; Příbík 311.
 Klika ze Svinolusk 286.
 Kliment převor u sv. Dobrotivé 50.
 Klimeš z Předního Ovence 649.
 z Klinšteina Čeněk 232, 272,
 prokurátor kr. 454, 456, 458,
 460, 470, 473, 474, 477, 479,
 480, 486—491, 493, 494, 497,
 499, 500, 502, 503, 512, 518,
 525, 534, 536, 538, 554, pur-
 krabí hr. Praž. 649, 650, 656,
 657, 662, 664, 669; — Litvín
 565, 566; — viz Míčan.

z Klučova viz z Konic.
 z Knije viz Liška.
 Kníže ze Sulevic Pavel 514.
 Kníšek z Běhařova Jan 677.
 Koc 351, 363, 386, 387, z Do-
 brše 398, Václav 265; — z
 Endu 542.
 Kochovice, Kakovice? 288.
 z Kocova Aleš na Miřkově 636;
 — Sezema 625, na Úlčích 622,
 623; — Smil 629; — Zbyněk
 643.
 Kocovský Jan 287, 379, 380;
 — Racek 287, 306, 319, z Ko-
 cova 500, 502, 554, 555, 564,
 Radslav 625, 626.
 Kočín ves 172.
 Kočka z Domštic 321; Jan z
 Milošovic v Družeticích 281.
 Kojakovský zeman 318.
 Kojčín, Kojčín u Vodňan 392.
 Kojetice na Moravě 580.
 Kojetín městečko 572.
 z Kojšic Kunrat 664; Racek 641;
 Vintř 317.
 Kokeš žid 122.
 z Kokor Mikeš 284.
 Kokořín viz z Bezdědic.
 z Kokořova Jan 651.
 Kokorova Petr 612.
 Kokot z Dubé Hansl 608.
 Kokrda Jan 501.
 Koktan zeman 250.
 Kolda poddaný 286.
 z Koldic Hanuš 208.
 Kolín nad Labem 15, 17, 20, 45,
 48, 60, 80, 81, 183, 231, 232,
 454, 564, 565; nad Rýnem
 231, 431.
 Kolman 371, 477, 478.
 Koloděj Jan 509; z K. viz Rotleb.
 z Kolovrat Albrecht 206, 460,
 488, 525, na Bezděkově 637,
 Libšteinský, kancléř 5, 81, na
 Novém Hradě 511, 565; —
 Benes 487, na Libštejně 467,
 484, 490, 525, 561, 566, 577;
 — Hanuš 204, 643, na Kra-
 šově 662; — Jan Bezdružický
 155, 212, 659, z Kornhausu
 674, na Mašově 480, 481;
 — Jindřich 204, 205, 206,
 na Libštejně 206; — Jiří Bez-

- družický 166, 193, 194, na Buštěhradě 19, 57, 58, 134, 135; — Václav Bezdrúžický 192, na Košátkách 82, 95 až 97, 150, 155; — Vilém Kornhauzský na Kornhauzu 200; — Zbyněk z Kornhauzu 490, 495, 565; viz Košátský.
- Kolský Zdebor 525.
- z Koltic Jindřich 596; Petr 596.
- Kolvin z Dršťky Zdeněk ml. 632, 633; z Romšperka Zdeněk 636, 638.
- z Komáric 253; Beneš 242; Odolen 242; Rehoř 242.
- Komberk viz z Nečtin.
- Koňata 256; Jan z Olešnice 308.
- z Konecchlumí Hynek 619.
- Koněpruský 485, 486, 491; Zdeněk 563.
- z Konice Kateřina na Slavkově 580; — Petr 579, 580, z Klučova 461, 462; — Vilém na Kamýku 657.
- Konopiště 221, 222, 279, 316, 317, 326, 327, 353, 361, 372; viz ze Šternberka.
- Konrád z Vechty podkomoří 401, biskup Olomoucký 612, 614, arcibiskup Pražský 618.
- Konstantinopolis, Cařibrad 413.
- z Kopist Mikuláš 657.
- Koranda Mikuláš 672.
- Koras v Hořekovicích 654.
- Korbel viz Corbie.
- Kořeček, Korček před soudem komorním 504.
- Košanský z Terešova Petr na Radyni 391, 669, 670.
- Kořičany městečko v Moravě 584.
- Korneuburk 241, 242, 313.
- Kornhauz viz z Kolovrat.
- Koryta ves v Plzeňsku 623.
- Kosatecký 66.
- Koský penězoměnc 232.
- Kosořová Anna 457.
- Kosovka louka u Choustníka 220.
- Kost 270, 528; viz z Hasenburka, z Šelnerka.
- Kostelec nad Sázavou 279.
- Kostka 38, 39, z Postupic 37, 59, Albrecht 427, 430, 431 až 440, 442, 443, 445; — Eliška 472, 479; — Jan 468, 476, 486, 502, 525, na Litomyšli 487, 493; — Vilém 41, 90, 122, 142, 143, 145, 169, 171; — Zdeněk 316, 359, 427, na Litomyšli 38.
- Kostnice, Konstanz 431, 442, 444, kostel sv. Petra in Summo 444; vikář K. 444.
- Košátky viz z Kolovrat.
- Košátský Hynek 528; srovnaj Kosatecký.
- Košice v Uhřích 579.
- Košín svědek 564; Jiřík 481.
- z Košíně viz Peřinová.
- Košovec z Košova Jindřich 610.
- z Košťálova viz z Sulevic.
- z Košumberka Jan 487, 493; Olkmar z Zámyslicek 666; viz Slavata.
- z Kotouně Racek 204.
- Kotovice ves v Plzeňsku 664.
- Kouba Mikeš 649.
- Koudele z Volar 367.
- z Kounic viz Štos.
- Kouřim 512, 514; kraj 11, 63, 68, 70.
- Kout 323; z K. Jarohněv 256, Vojhák 376, 525.
- z Koutova Jarohněv 494.
- z Kováně Eliška 560, Hynek 560; viz Puška.
- Kováňi poddaný 286.
- Kovář 221; v Hořekovicích 655.
- Kovary ves u Prahy 668.
- Koza 325; Oldřich mlynář 639.
- Kozák Vilém 277, 278, 308, z Hlavatce 242.
- Kozarovský Petr 620.
- Kozel ze Slavkova 477.
- Kozelka z Hřivic Jan na Točnice 91.
- z Kozího Markvart 339; — Vilém 245, 249, 338, 347, 370, 372, 388, 389; — Zdebor 321, 387, 893, 896, 897, 400.
- Kozíhlava Jan 582.
- Kozlovec, služebník 234.
- z Kozmic Václav 615.
- Kozojedský Jan 566.
- Kozolupy 635, 676.
- z Kračína viz Ucháček.
- Krajíř Kundrat 45, 223; Wolfgang 306, 307, z Kriku 525, z Krajnic viz Puškařik.
- Krajs v Praze 87.
- Krakovská Barbora 518, 555, 560.
- Král poddaný 286; Jan z Branišovic 610; v Touškově Hartmanově 632.
- Kralovice 205, sjezd (1519) 191; z K. Janek, purkrabí bradu Pražského 641; Markvart 317; Oldřich Močihub 206.
- Krása Jan měšťan v Novém městě v Praze 607.
- z Kraselova Markvart 267, 321, 363; Mikuláš 58, 73.
- z Krasenovic Beneš 504.
- z Krásného Dvoru viz Fremut.
- Krašejev ves u Krumlova 607; z K. Pavel 609.
- z Kraselova Jan 351; Vojtěch 609.
- Krašov hrad 618; viz z Kolovrat.
- z Krašovic Bohuslav 676; viz z Čevic.
- Krašovice v Plzeňsku 623.
- z Kravař Eliška 203; — Jindřich z Plumlova 589, 590; — Jiřík ze Strážnice 594, 595, 602; — Lacek hofmistr král. 612, 614; — Lidmila ze Strážnice 541; — Petr z Plumlova 588.
- Krbule Václav 455.
- z Křehob viz Žák.
- Krčma Oldřich 452; Vilém ze Sobětic 530.
- Křeč u Pacova 220.
- Křečovský Mikeš 504.
- z Kremže Jiřík 514; Smilek 212.
- Krenaur z Chřenového Jan 426, ze Křenic Bušek 625, 626.
- Křešice 613, 614, z K. Mařík 618, 614; Staněk 613.
- z Kříče Pavel 320.
- z Kriku viz Krajíř.
- Křinecký Jan 89, 90; viz z Ronova.
- Křišice 612.
- Křištof služebník 132.
- z Křivého Beneš 320.
- Křivoklát, Hrádek 11, 95, 188.
- Křížek před soudem 510.
- Krňov 573.
- Krnsko viz Vančura.

z Kročína Mikuláš 223.
 Kroměříž 400, 588.
 Kropáč 386, 391.
 Krotkov viz Grotkov.
 Kroupa Pavel 507.
 Krs viz Crécy.
 Krský z Nasetic Jan 655, 656.
 Krtly ves u Netolic 250, 358.
 Křtín poddaný 668.
 Kručovec Matěj 632.
 Krumlov Český 37, 52, 53, 84,
85, 177, 196, 206, 207, 212,
213, 215, 222, 225—229, 235
 až 240, 243—247, 249, 250,
252, 253, 255, 265, 266, 275,
276, 282—285, 289, 290, 292,
300, 309, 315—321, 326, 327,
333, 340, 346, 349, 367, 368,
370, 371, 376, 378—380, 384,
387—394, 399, 403, 445, 607
 až 611, 658, 659, 668, 669,
671, 672; — klášter Klarisek
332, 607, 624, 640, 671, 678;
 — z K. Jan, děkan Pražský
387, administrator arcib. Praž.
672; — Václav děkan Pražský
222.
 Krumlov Moravský 88, 580; viz
 z Lipy.
 Krupka viz z Waldšteina.
 Krušina 129; viz z Lichtenburka,
 ze Švamberka.
 Kubeovic poddaný 632, 633.
 Kubín mlynář 620.
 Kučera ve Kčenicích 648.
 Kudeřavec lupič 367.
 Kule Jan 464, z Hrádku 649,
651, 653—655, 665; — Petr
464, 491, 503.
 Kumburk viz z Dubé, z Lichten-
 burka.
 Kuna Čeněk 482, z Rataj 483,
 z Kunstatu 510, 519.
 Kunáš viz z Machovic.
 Kuncperk 542.
 z Kuněho Viktorin 511.
 Kuneš 556; viz z Olbramovic.
 Kunino Město 587.
 Kunisfeldar Michal 586, 587;
 Kunisfeldarová Markéta 586.
 Kunka převora u sv. Jiří v Praze
677.
 Kuňka viz ze Bzí.

Kunovice ves na Moravě 588 až
590, 603; viz Ostroh.
 Kunrát farář Litický 660.
 Kunstat 183, 186, 187; z K.
 Boček 52; — Herald 534, 541;
 Hynek Boček na Polné 27, 29,
78, 136, 147, 150, 174, 175,
177—184, 186—188, 202; —
 Jan na Teplšteině 506; —
 Procek 210, 211, 254, 574
 až 576; — Žofie 572; — viz
 Bočkovna, Kuna, z Opatovic,
 z Poděbrad, Puška, Zajímač.
 z Kunvaldu viz Vražda.
 Kunžwart 13.
 z Kuří Vody viz z Dubé.
 z Kustenberku viz z Ronova.
 Kustoš 350.
 Kutná Hora 6, 25, 45, 59, 81,
95, 115, 122, 145, 171, 183,
235, 267, 405, 416, 417, 419,
453, 454, 467, 493, 494, 504,
506, 520, 564, 565, 567, 578,
669; panský sjezd (1514) 113;
 Horníci 453, 454, 514.
 Kuzl kůň 343.
 Kužela u Jana z Rosenberka 240.
 Kvěch z Dobřan 660.
 ze Květnice viz Holec.
 Kvílice u Slaného 541.
 z Kvítkova viz Vlková.
 z Kyje viz z Radovšic.
 Kyhnšperk zámek 543.
 Kynck travič 254.
 z Kyšperku Žofie 601.
 Kytlice 665; Jindřich z Zahofan
638, 647, 659.

L.

Labut Burian 529, 533, 534; —
 Jan ze Švamberka 382, 383,
390, 395.
 Ladislav král Český (Pohrobek)
209, 210, 213, 214, 216, 220,
439, 532, 538, 569, 571 až
575, 580, 582, 583, 587, 592,
593, 595, 598, 601, 604, 657.
 Lahovský dvůr 642.
 z Láku Tomáš 407.
 z Lamberka viz Sokol.
 Landek v Tyrolsku 444.
 Landshut bavorský 125, 228, 229.

z Landskronna Ctibor 486, 492.
 Landstein 306, 307, 313, 324,
328; z L. Mikuláš, nejv. písař
247, 452, 454—457, 460, 461,
470, 473, 475, 477, 485, 488,
490, 491, 493, 496, 500, 503,
512, 525, 526, 561, 565, 566,
568; — Vilém 524, 565, 588.
 Langenthal, Longetol ve Švýcarských
443.
 z Lantbachu viz Stecher.
 Iaon, Lau město ve Francii 433.
 Lapáček forman 367.
 Lapalisse, Palisa ve Francii 442.
 Lapka z Rokycan 320; viz z Ri-
 senburka.
 Lasal Jakub 620.
 Lašákovice Matěj 622.
 Lašek sedlák 633.
 Lašitovský rybník 630.
 Lausanne, Luzan ve Švýcarských 443.
 Lava město v Rakousích 228.
 z Lazec a z Borovnice Jošt 535,
536; Víkř 650.
 z Lazník a z Nedakunic Mikeš 603.
 z Lažan 401; viz Bechyně, Šlik.
 ze Lčovic Přech 352; viz z Čestic.
 Ledce ves 662.
 Ledec viz z Říčán.
 Ledenice ves 335.
 Lehnice ve Slezích 210, 211, 231;
 viz Fridrich, Hedvika, Jan.
 Lelovcová Anna 669.
 Lelovo ves u Chotěšova 627.
 Lemberk ve Slezích 132.
 Lemberk Přech 451.
 Lensstot viz Lunéville.
 Leonard posel 427, 440, 441, 444.
 z Lerojed a z Podviní Lukáš 562.
 Leskovce ves v Moravě 584.
 z Leskovce Albrecht na Cerekvici,
 podkomoří 191, 406—425; —
 Burian 465, 485, 673, 674;
 — Štědroň 321.
 Lešanský dlužník 518.
 Lešina ves 655; viz z Otava.
 Leštěny viz z Hrádku.
 Lešno hrad 46, 120, 288, 342;
 viz ze Sternberka.
 z Letin Jan 321; Oldřich 645.
 Letovy viz z Vilhartic.
 Leva 335; viz z Maštova.
 Levhart viz z Vidčina.

Lezský z Lozy Jan 651.
 Lhota 72, 220, 357, 382, 383, 610, 630.
 Lhota Jan ze Dlouhé Vsi, Hlota 308, mladší 375.
 ze Lhoty Jan 265; Janek 320; Ješek 588; Markéta 588; Mikuláš 351; Vilém 265, 349, na Dubu 329; Zdeněk 320.
 Lhotka ves 371; nad Rohanovem 286.
 Lhotská Čenka 524; Lhotský Oldřich 524; Václav 524.
 Libák viz z Radovesic.
 Liběchov viz Berkovský.
 Libějovice 374.
 Libějovice 358; viz Malovec.
 Libeň 485, 674.
 z Libochovan Jan 525.
 z Libochovic Petr 667, 668.
 Libochovičky 668.
 z Liboslavě viz Hlavsá.
 z Libošavice Jan 321.
 Libštejn viz z Kolovrat.
 z Lichtenburka Regina 486; — Jan z Bitova 320; Jiřík z Bitova 320; — Hynek Krušina na Kumburce 637; — Vilém Krušina 486, 487, 492, 493, 497, 524.
 Lichtenburk viz Trčka.
 z Lichtenšteina 9, 76, 82, 89, 90, 91, 96; Jindřich Mikulovský 260.
 z Licka viz Briek.
 Ličov u Jindř. Hradce 333, 344.
 Lidice ves 668.
 Lihons, Lihuns ve Francii 433.
 z Lindy Petr 273, 374, 398, 658, 659.
 Lindvy Pavel 216.
 Linec město 101, 188, sněm (1464) 246.
 Linhart 77, poddaný 371; — opat Zlaté Koruny 299, 301, 302, 304, 343, 347; — probošt Věch Svätých 99, 122, 124, 125, 129, 130, 147 až 149, 161.
 Lípá místo 239.
 z Lípy a z Krumlova Bertold 624; viz Trčka.
 z Lipého Jindřich 275; viz z Dubé.

Lipnice 52; z L. Chval 351; viz Trčka.
 z Lipna Jindřich 617; viz Rous.
 Lípský Václav 484, 488, 489, 495, 496.
 Lísav ves 629, 630.
 Liška poddaný 395; Prokop z Vysoké 494; Vilém z Kníže 673.
 z Litavy viz Vojna.
 Litevský ze Svinat Václav 127, 142.
 Litice ves v Plz. 622, 629, 630, 644, 645, 659, 660, 661.
 Litmír Jan 507.
 z Litné Burian 464, 465.
 Litoborský z Chluma Jan 177.
 Litoměřice 60, 101, 426, 556, 656; kraj 11, 63, 68, 69, 70, 636.
 Litomyšl 445, klášter 593; viz Kostka.
 Litovel 210, 211, 575, 576.
 Litovice 606.
 Litvín poddaný 252.
 Lnáře viz Zmrzlik.
 z Lobkovic Popel 58; — Dépolt na Bůlině 51; — Jan Hasišteinský 51, 525; — Jan 314, 318, 319, 322, 325—330, 339, 340, 353, 354, 369, 370, 561, 565, Popel 250, 394, na Rosenberce 344; — Jiří Popel 212.
 z Lochovic a z Okoře Bořivoj 659, 660.
 Loket 542, kraj 545.
 Lokotoky, Zvokotoky ves 286.
 Lolek Mikeš z Nechanic 607.
 z Lomi Sezema na Svině 637, 638, 665.
 z Lomu Kerunk 452, 456, 457, 540, 541, 542, a jeho strýna Anna 476, 479; viz Kerunk.
 Lomany 651.
 Lomecký Bušek 525, 526.
 Lomnice u Třeboně 304, 323, 328; farář 331, 335. Viz Bělský.
 z Lomnice Jan na Meziflčí, hejt. Mor. 46, 47, 49, 61, 92, 98, 99, 100, 106, 107, 109, 110, 111, 187, 591, 592; — Vilém 111.
 Lomy 220.

Lopata viz z Hrádku.
 Losina ves 675.
 Lotrinsko 432.
 Loučenský Zdeněk 481.
 Louka klášter 77.
 z Lounek Viktorin 50.
 Loany 39, 40, 93.
 Loza viz Lezský, z Rabšteina.
 Lucembursko 439, 440.
 Ludvík vév. Bavorský 208, 228, 229, 234, 237, 444.
 Ludvík syn krále Vladislava 42, 116, 117, král Český 165, 193.
 Ludvík XI. král Francouzský 234, 427—429, 433—440, 442.
 Luhov 616; viz z Úlic.
 Lukán? v Italii 573.
 Lukavecký 561, Lukavočtí bratři 519.
 z Lukavice Albrecht 510; Jan 510; Zdeněk 226.
 z Lukavice Hřejsl Jan 671, 676.
 Lukavice Dolejší viz z Řenec.
 Lukeš u Jana z Rosenberka 307.
 z Lukova viz ze Štemberka.
 Lukovec, Loukovec? 528.
 Lunéville, Lensstot 432.
 Lusignanský rod 434.
 Luther, o něm soud Zdenka Lva z Rožmitála 3.
 Lůtka Václav 621.
 Lutová u Třeboně 326; farář 331.
 z Lužan Janek 619; — Oldřich 638, 665, Špice 631, 632; — Ondrášek 634, 665; — viz Bohutý.
 Lužice země 123, 141, 149, 259; fojt viz Tunkl.
 Lužice ves 635.
 Lužický 469, 470, 474.
 Lužnice ves 668.
 Lvík viz z Jivjan, z Řenec, z Stráše z Úlic.
 Lyon, Lionns, Lugdonia ve Francii 442.
 Lysek, muž 229.
 Lžička z Dolních Dubňan Václav 595, 596.

M.

Mach kovář v Mělníku 621; ro-
 botník v Mělníku 640; ro-
 botník ve Zhoři 657.

Machek v Mělníku 513.
 Machovice ves 247, 308; z M. Kunáš 308, 397, 668.
 Máchovo jezero u Kladruhu 663.
 z Mačic viz z Prostého.
 Magdeburský purkrabí 222.
 Maidštejn hrad 220, 221, 237, 239, 241, 244, 257, 381, 397, 609, 668.
 Majnuš Dobešovský 451, 452, 455.
 Majskytl Ondřej před soudem 482.
 Majsttl před soudem 493.
 Makovský 500; Makovská 487.
 Maksant 335; písař 223.
 z Malejovic Jan 619.
 z Malešic Dorota 633.
 Malinec v Plzensku 633.
 Maliř věfital 390.
 z Malonic Sezema 672; viz Škorně.
 z Malotina Čeněk 590.
 Malovec 229; Bohuslav z Pacova 453—455; — Diviš 312, 358, 368, 530, z Libějovic 457, 460, 477, 538, 567, 568; — Jan 243, 245, 342, 457, z Pacova 213, 221, 222, 453—455, 460, 588; — Leva z Libějovic 54, 63, 71, 72, 98, 161; — Petr 425; — Zdeněk 195, z Chejnova na Witmberce 5.
 Malovice u Netolic 374.
 Malý Petr 553.
 Malý Procek z Cetné 16, 18, 20, 28, 128, 129, 161.
 Mantov v Plzensku 675; viz Rojše.
 Mantovcová 675.
 Marek z Újezda 613.
 Mareš hejtman 297; rychtář 311, 367; viz z Hoděšína, Ůdimě, Veselí.
 Mařík pekař v Mělníku 621; viz Červenka, z Křešic.
 Marini z Grenoble (de Gratianopoli) Antonín 427, 430, 432 až 438, 440.
 Markéta 72, 73; převoršice Chotěšovská 675; cantrix Chotěšovská 627, 628, 630—634; klíčnice Chotěšovská 675; z Touškova 638; rybářka 418, 419.
 Markovy ves u Krumlova 399.
 z Markvartic Blažek 610.

Archiv Český VII.

Maršík viz z Radovšic.
 Maršová Markéta 550.
 Maršovec poddaný 286.
 Marta nevěsta 466, 470, 472; viz z Mirotic.
 Martas v Touškově u Plzně 633; Martasovici rod 675.
 z Martie Burian 552.
 Martin mistr 40; kněz 330; měšťan 416; řezník 424; služebník 272.
 Martinek z Olešnice 321, 342.
 Martinice u Znojma 325.
 z Martinic Bořita Hynek na Smečné 64, 70; — Jan 320, ze Smečna 565; — Markvart 640.
 Marvan měšťan v Praze 415.
 Masian Jan 275, Masián 285.
 Mასlovice ves u Prahy 498; z M. Heřman 462, 463.
 Maškovec ves u Krumlova 671.
 Mašovec v Touškově Hartmanové 632.
 z Maštova Leva 644, místokomol král, Českého 674; viz z Kolovrat.
 Matěj pacholek 305; poddaný 286, 392; v Hořekovicích 654; v Litoměřicích 556, 557; v Touškově 632; rychtář v Křešicích 613; úředník 509; převor v Plzni u sv. Ducha 628; opat Zabrdovský 577.
 Materna Henzlův, perkmistr 626.
 Matyáš Corvinus, král Uherský 228, 327, 346—348, 376, 378, 385, 389—391, 435, 436, 449; v Kroměříži (1470) 400.
 Matyáš 466, 468; písař u desk zemských 487; syn mlynáře Jakuba 666.
 Matl zedník 332, 333.
 Matouš z Karlova 418; u Adama z Rožmitála 148, 162; písař komorní 417.
 Matoušek poddaný 392.
 Maximilian císař Německý 42, 86, 89, 91, 97, 103, 105, 109, 112, 116, 117.
 Mayr Martin 237.
 Medek viz z Waldeka.
 Medrar Uher 216.
 z Médražic Něpr 665.

Meidštejn viz Maidštejn.
 Měkota Jan rukojmí 55.
 z Mělnic Hedvika 638.
 Mělník 16, 17, 19, 513, 620, 621.
 Memkovice ves v Moravě 588.
 Měnin městečko v Moravě 601.
 z Merklína Jiřík 321; Michálek 652.
 Mermozar hejtman vojenský 267.
 Měsíček před soudem 539; Jan z Výškova 652.
 Městce 122, 124.
 Metelsko Dolejší 636; z M. viz Tele.
 Metlin poddaný 213.
 Meziříčí Mor. 445; z M. Václav 320; viz z Lomnice.
 Michal 223, 420; ve Kšenicích 648; opat ve Třeboni 238.
 Michalec z Nučnic 509.
 z Michalovic Jindřich 258, 270; Václav 587, velmistr Strakonický 311.
 z Michnic Erazim 238, 253, 391, 672, 678; Kateřina 242.
 Mičák z Záluží Petr 640.
 Mičan 469; Jindřich z Klinšteina 488, 490, a z Roztok 495.
 Mihule Jiřík 520.
 Mikeš poddaný 286.
 z Mikovic 498; Petr 270, 271, na Pernšteinci 379, Pernšteinský 238, 241, 244, 245, 389, 390; — Václav 522; — viz Perštanský.
 Mikuláš kníže Opolský 231.
 Mikuláš 227, 229; — notář Jana z Rosenberka 236, 237; — úředník téhož 236, 309, 374; — mistr 365, 366, 369; — úředník od desk 503; — převor ve Třeboni 238; — sakristán ve Třeboni 238; — písař 97, 390; — hospodář 424; — mlynář 639; — řezník 310; — poddaný 286, 350, 396, 496.
 Mikulášek pergmistr 455.
 Mikulášův Václav 639.
 Mikuliy, Migolz v Budějovicích 370.
 Milan, Mediolan 442; vévoda M. 434.
 z Milčic Jan 321.

Milenička zeman 308.
 z Milešova viz z Sulevic.
 z Miletina Václav 674.
 Milev ves 657.
 Milevský opat 559, 560.
 Miličín 225, 237, 240, 255, 309,
359, 372, 394, 461; viz Kaplicer.
 Milíkovice ves 608; z M. Jan 607; viz Svatomír.
 z Milonic viz Bystřice.
 z Milonovic Vlášek 268, 366,
387, Václav 248, 250, 309,
352, 353, 390—392, 395.
 Milonský Mikuláš 594.
 Milosta ze Zahrádek Václav 321.
 Milotická Dorota 502, 526, 527,
541.
 Minsterberská kněžna Anna 202;
 — kn. Bartoloměj 16—24, 26
 až 29, 32—34, 37, 38, 40,
45, 46, 49, 51—53, 57, 60,
 76—78; — Karel 3, 115, 125,
129, 136, 142, 144, 145, 147,
156, 158, 159, 165; — viz
 z Poděbrad.
 Mírka z Chlumu a z Dražavek
 Jindřich 577.
 Mířkov viz z Kocova.
 z Mirošovic Sigmund 325, 327,
337, 344, 346, 360, 384, 394.
 z Mirotic Marta 72, 73, 94.
 z Mirovic Sigmund 452.
 Misav poddaný 399.
 Míšeň 212, 213.
 Mitrovce 361.
 Mitruos 325, 326, 329, 336, 344.
 Mladencová Eliška 507.
 Mladětice ves v Plzensku 623,
677.
 Mladický les kláštera Plaského
628.
 Mladoch Jan kněz 666, 667; ka-
 novník kostela Pražského 677.
 Mladota z Veselice 531.
 Mladší ves v Moravě 587, 588.
 Mléčka před soudem 534, 535;
 Sigmund 563.
 Mlýnková od Hory 520.
 Mnich v Tábořsku 295.
 Mnichov 174, 345.
 Močihub viz z Kralovic.

Močihubová Eliška 552, 560, 561;
 Škonka 552, 560.
 Modřany 642.
 z Modřejovic Dobeš na Radyni
643; viz Shýbal, Vrš.
 Moers viz Dietrich.
 Mohlno na Moravě 577.
 Mokrovouský Bavor 468.
 z Mor viz Sokol.
 Morava 76, 82, 89, 91; města
 M. 113; poměr k Čechám 2,
 174—180.
 z Moravan Jan 600, Moravanský
589.
 Moskuot Jakub v Soběslavi 251.
 Moskvané 107.
 Most 206; hrad 213, 228; město
445; z M. viz Vlk.
 Mostcký Vaněk 661, 662.
 z Mostku Zibřid Přibík 390.
 Moudon, Modun ve Švýcarských 443.
 Moulins, Molinis 442.
 Movřice ves 640.
 Mozolov v Tábořsku 229.
 Mráček z Noskova Jan, Mráček
98, 100, 106—110, 561; viz
 Noskovský.
 Mráz z Hlázovic Jan 668.
 z Mrdic viz Šlechtic.
 Mrlina řeka 497.
 Mrtník ves v Plzensku 623; z M.
 Jindřich 651; Racek 651.
 ze Mstihněvi Buzek 619.
 ze Mšena viz z Ilburka.
 Muchek z Bukova Jan 665.
 Mugl viz Grossmaugl.
 Mühlendorf, Mildorf 445.
 Munka 60; žid 124.
 Mušta Purkart 478, z Řepan 519,
520, 676; Sigmund 467.
 Mutina 107.
 Mužik Václav v Dobřanech 669;
 Mužiková Uršula 659; Mužikův
 Václav 659.
 Myslín město 431.
 z Myslína Mikuláš 672, 673.
 Myslivec Jan před soudem 194.
 z Myslovic viz Zitina.
 z Myslína Víkř 609, 613, 615.
 Mýto Vysoké 176, 177, 468.
 Mže řeka 643, 657.

N.

Nabeš poddaný 286.
 Náchod 582.
 Načeradský Ondřej 513, Ondrá-
 ček od Hory 248, 249; Václav
513.
 Nadějkov 229.
 z Nahošic Habart 638; viz z Bra-
 nišova.
 Nákří u Netolic 391.
 z Nalžov viz z Paběnic, Protiva.
 Napajedly ves 611.
 Nasek kožišník 286.
 z Nasetic viz Krský.
 z Nasilí Bernard Bierka 454, 456
 až 458, 460—463, 466, 470,
474, 475, 501, 511, 565;
 — Jindřich Berka 49, 50, 62.
 Nebahovy ves u Netolic 310.
 z Nebielov Hrzek 626.
 z Nebřehovic Mikuláš 265.
 Nechanice u Prahy 607.
 z Nechvalic Diviš 256.
 Nečtiny 618, 623, 643; z N.
 Beneda 192, Jan 493, 501,
538; Ivan na Bubně 627; Vi-
 lém na Komberce 627; viz
 z Gutšteina.
 z Nedakunic viz z Lazník.
 z Nedomilic Eliška 541; Smil
 z Dření 541.
 Něhošovice, Nihošovice 286, 365,
366, 386.
 Nejedly z Vysoké Václav 152.
 z Nekmře Sazema 612; viz Brada.
 Němci 208, 429.
 Němčí důl, les u Lhoty 630.
 Němčíčky ves 577.
 Němec karník 671.
 z Německé Litvín na Chotěmicích
360, 361.
 z Nemičevsi Beníšek 619, Jan
619.
 Nemilany ves v Moravě 597.
 z Nemošic Jindřich 500.
 z Nemysle Zachař 227, 252.
 Neplachov ves u Třeboně 297.
 Nepomuk 156.
 Nėpr viz Duč, z Mědražic, z Rou-
 pova.
 Nėpřivazí ves na Moravě 571.
 Nespice ves u Volyně 286.

Nestanice ves u Netolic 361.
z Něšova Jan na Skupči, Něšovka 647; Jaroš Něšovka 616, 617.
z Něšovic Bušek 351.
Netolice 224, 225, 261, 268, 337, 388, sjezd (1517) 177 až 179.
z Netonic Vilém 628, 634, a z Nového Pízně 630.
Neumětely tvrzisté 661.
Neustup mistr 676.
z Neveklova viz Řepa.
Nevlas z Doupova 649, 653, 654.
z Neznášov Olkmar 243, 261, 284, 285, 288, 309, 336, Olkmar 551, 561, 567, 568, Volkmar 552; Zdeněk Neznášovský 529; viz Olkmar, Otmar.
z Nezvěstic Oldřich 618.
z Nežetic viz Čauslach, Karlík.
St. Nicolas du Port 432.
Nihošovice viz Něhošovice.
Niklas Václav 415, 416.
Niklom Haync 542, 543.
Nisa ve Slezích 147, 230, 231, 252, 532.
Nitra 106, 589; biskup Hynek 589, 590.
Norimberk 429, 442, 545, sjezd (1467) 287, sněm (1468) 350.
Normandie 438.
Nos Mikuláš 481, 486, z Dražovic, místosudí 488.
Nosákovec Václav 499.
z Noskova viz Mračský.
Noskovský 345.
Nosovici, rod 675.
Notre Dame de Liesse 433.
Nova Domus viz Jindř. Hradec.
Novák Jan 630, 654.
Nová Říše klášter 61, 115.
Nová Ves 285, 288, 298; viz Házil.
Nové Hradky 407; Nový Hrad 273, 294, 295, 308, 309, 317, 318, 329, 333, 335, 344, 359, 374, 397, 398, 578; z N. II. viz Drochovec, z Kolovrat.
Nové Město na Moravě 599; viz z Kácova.
Nové Město u Vídne 117, 259, 260.
Nowilla tvrz ve Francii 438.

Novosedly ves 75.
z Nučnic viz Michalec.
z Nussdorfa Oldřich, biskup Pavlovský 234, 299, 302, 303.
Nydrle Jiří před soudem 464.
Nykl poddaný 380.
Nymburk 476, 483, 497.
Nýrsko 172, 412.

O.

Obědénice v Berounsku 221.
Oborník Václav v Ovenci 649, 650.
z Obytec Bohuslav 652; Páta 664; Vřesek 317, 341, 349, 353, 355—358.
Očásek lupič 367.
z Očedělic Ojř Albrecht 499, 511, 538, 541, 550, 566, purkrabí hradu Pražského 503; Fridrich 506, 550.
Oddenek poddaný 229.
Odětin viz Hodětín.
Oděrad z Sekyřic Jan 674.
Odlezy viz Otězly.
Oetting, Etyng 445.
Ohništiko Jiřík zeman 488.
Oise, Ors, Feka ve Francii 441.
Ojř viz z Očedělic.
Okáč Mikuláš 509, 510.
z Okoře viz z Lochovic.
Olbram poddaný 272.
z Olbramic Janek 321.
z Olbramovic Kuneš 320; viz Čejka.
Oldřich kníže Cílský 216.
Oldřich 326; puškař 292; rychtář v Třemošnici 617; žena O. 490.
Oldřichov v Tábořsku 221, 222.
Olešná ves 610.
Olešnice 159, 308; viz Martinek.
Olešnický kníže Kunrat 244.
Olkmar 503, purkrabí 298; srov. z Neznášov.
Olomouc 233, 262, 342, 378, 570—573, 575, 576, 582, 583, 586, 588, 592, 596, 597, 600, 603, 604; kl. sv. Františka 596, sv. Michala 600; příměří (1468) 346—348, smlouva (1479) 449, sněm (1514) 76; fojt 598; biskup 115, 259, Jan 604; dioceze 229.

Oltenburk klášter 313.
Omnice ves v Moravě 591.
Ondra ze Svinolusk 286.
Ondráček poddaný 322; viz z Bytovic.
Ondrák z Jarohněva 613.
Ondrášek řezník 310; viz z Lužan.
Ondřej v Rožmitále 148, 149.
z Onic viz Bystřice.
Onsspach viz Ansbach.
Opálka ves 141.
z Opatova Jakub Agnezka 217.
Opatovice klášter 579; z O. a z Kunstatu Procek 254.
Opava 132—144, 147.
Opl 22, 23, 24, 371; viz z Fictum.
Opolský kníže Mikuláš 231, 467.
Ořechové na Moravě 600; z O. Sigmund 590; Václav 603.
Orléans, Orléans, Aurelianensis 441.
Orlík hrad 196.
Orlovské panství na Moravě 587.
Ornát Blažek písař 644; Ornátová Káče 644.
Osek hrad 228.
z Osova Petřík na Pernolci 629.
Osterský Sigmund 553, 566, 567.
Ostřihomský arcibiskup 117.
Ostroh zámek 601, 602; z O. Arkleb z Kunovic 602, Artleb 589, 590, z Ostrova 600; Hynek 589, 590; Stibor 590, z Kunovic 602.
z Ostromeče viz Břekovec.
z Ostromíře viz Kdulinec.
Ostrov klášter 50.
z Ostrova Matěj 530; Mikeš 530.
Osvald Jan 419.
Ošparn viz Aspern.
z Otěšic viz z Skočec.
z Otěšina Markéta 646.
z Otic Chval 607.
Otězly ves v Plzensku 623.
Otmar 539; viz Olkmar.
z Otoslavice viz Púška.
z Otava Dorota 670; Henrich 655, na Čelakověch 654, 655, na Lešíně 646, 647; Katruše 638.
z Ostradovic Mikuláš 320; viz Svatba.

Otruba poddaný [286](#).
 Ottaň Mikeš na Předslavicích [618](#).
 Ottenslag viz Wehingen.
 Ou- viz Ů.
 Ovenec Přední [649](#), [650](#).
 Ovsík krejčí [659](#).
 Ozfenský rybník [623](#).

P.

z Paběnic a z Nalžov Půta [666](#);
 viz Had.
 Pacold, lovec Václava IV. [591](#).
 Pacov [395](#); ves v Moravě [570](#).
 z Pacova viz Malovec.
 Pacovec [337](#).
 Pajr Oldřich [582](#).
 Pakoslav viz Hvozdiř.
 Pakosta [498](#).
 Paluci, Paláci Ladislav [216](#).
 Pamkirchar viz Baumkircher.
 Pardubice [26](#), [61](#), [113](#).
 Pardubský Jířík [515](#).
 Paříž [441](#), [433](#).
 Partl ze Slavkova [581](#).
 Pasov [299](#), [300](#), [345](#), [369](#), [445](#);
 biskup [123](#), [126](#), [140](#), [141](#),
[234](#), Oldřich z Nussdorfa [260](#),
[287](#), [343](#), [346](#), [348](#), [378](#).
 Pasovary viz Višně.
 Pašinka Petr [123](#), [127](#).
 Pátek Blažek purkmistr [621](#).
 Paul lamač [332](#), [333](#).
 Paumgartner [209](#).
 Pavel II. papež [303](#), [343](#), [347](#).
 Pavel opat Slovanský [607](#); Kla-
 drubský [662](#); probošt Zderaz-
 ský [674](#).
 Pavel mistr [345](#); mlynář [645](#);
 poddaný [622](#); písař Rosenber-
 ský [229](#); viz Velhartice, z Vol-
 tav, Dětfichovic, ze Svojsic.
 Pawchpretlová Markéta [597](#).
 Pech poddaný [622](#).
 Pecha z Harasova Vaněk [656](#), [657](#).
 Peciňgar [20](#), [156](#).
 Pecka hrad [363](#).
 z Peček Vaněk [321](#).
 Pečeně Jan rychtář [649](#).
 Pegnicz městečko v Němcích [429](#).
 Pehm [13](#); z Pernolce Hanuš [624](#).
 Pehmsstajn [429](#).
 Pek ze Sujenic [320](#).

Pěkník [46](#).
 Pelhřimov [223](#).
 Pelíšek Vaněk [493](#).
 Pengar? [343](#).
 Perc z Perce Petr [618](#).
 Peřina Burian [189](#); Petr [504](#).
 Peřinová z Koštné Kateřina [200](#).
 Perman Martin [582](#); Permanová
 Kordula [583](#).
 Pernolec viz z Osova, Pehm.
 z Pernšteina [113](#); Jan [487](#); Si-
 gmund [400](#); — Vilém hof-
 mistr [6](#), [22](#), na Helfenštejně
[26](#), [37](#), [39](#), [42](#), [43](#), [84](#), [85](#),
[86](#), [88](#), [97](#), [105](#), [106](#), [151](#),
[182](#), [400](#), [409](#), [424](#); — Voj-
 těch [28](#), [83](#), [84](#), [86](#), nejv. hof-
 mistr [97](#), [98](#), [109](#), [111](#), na
 Hluboké [114](#), [116](#), oženil se
[152](#), [166](#), [174](#), [176](#), [185](#), [187](#),
[191](#), [424](#).
 Perstl Petr [368](#).
 Pernšteinec, Pernšteinský, viz z
 Mikovic.
 Perštanský Petr, purkrabí na Maid-
 šteině [244](#), [245](#); viz z Mikovic.
 Peruc viz Pětipeský.
 Pešek z Uherského Brodu [581](#).
 Pešík Mikuláš [318](#), [324](#), [325](#),
 z Bělé [346](#), [350](#).
 Pešlová viz Frelichová.
 Pešť [102](#).
 Peterle [206](#).
 Pětikostelský biskup [37](#), [99](#).
 Pětipeský [501](#); Hynek [182](#); Je-
 třich z Krásného Dvora na
 Peruci [196](#), [197](#).
 Petnen v Tyrolsku [444](#).
 Petr probošt Chotěšovský [624](#),
[627—634](#), [636](#), [643](#), [644](#).
 Petr probošt v Přesticích [643](#).
 Petr probošt v Touškově [657](#).
 Petr subpřevor Tepelský [655](#).
 Petr kněz Týnský [657](#); od Mo-
 drého Jelena [59](#); poddaný [286](#);
 robotník [662](#), [663](#).
 Petrovi siroteci [482](#).
 Petrbrodin Anna [597](#), Dorota [597](#),
 Niklas [597](#).
 Petřík kněz [336](#), [662](#).
 Petříková [508](#); ze Špitálu [500](#).
 Petrkov, sném (1467) [279](#).
 z Petrovce Sigmund [321](#).

Petrovice u Třeboně [336](#).
 z Petrovic Jan [229](#), [235—237](#),
 purkrabí Krumlovský [240](#), [290](#),
[292](#), [293](#), [296](#); — Kunrát
[253](#), [268](#), [308](#), [309](#), [321](#), [331](#),
[367](#), [385](#), [388—391](#), [394](#), [399](#),
[678](#).
 Petrovský, purkrabí na Zvikově
[248](#), [249](#).
 Petrsburk viz z Gutšteina.
 Pettnau, Petenau v Tyrol. [444](#).
 Pforzheim, Pforcz, Pforz [431](#).
 Piberschlag, Pibřich, viz Veverí.
 Pičina viz Bechyně.
 Pierrefitte-les-Bois, Petra Ficta
[441](#).
 Pirchamer, Pirchomar [286](#), hejt-
 man [291—295](#).
 Pirckl z buti [399](#).
 Písek [19](#), [72](#), [73](#), [94](#), [95](#), [345](#),
[365](#), [368](#), [383](#), [384](#), [386](#), [390](#)
 až [392](#), [411](#), [567](#), [568](#).
 Pištín [361](#), [374](#).
 z Pitkovic Štukové [533](#).
 Pitkovská mez v Křešicích [613](#),
[614](#).
 z Pivína Jeronym [570](#), [587](#), [593](#),
[594](#), Pivejner Jeronym z Vý-
 škova [586](#), [593](#); — z Pivína
 Marta [593](#).
 Pivo Vaněk ze Zhoře [639](#); Pi-
 vová Anna [639](#), [640](#).
 Plané ves [311](#), [367](#).
 z Pláně viz Drochovec.
 Planguar z Kinsperga Václav [384](#).
 z Plasné Mikuláš [218](#).
 Plasy [662](#), klášter [126](#), [610](#), [612](#),
[617—619](#), [623](#), [627—629](#), [651](#),
[662](#), [669](#), [672](#), [677](#).
 z Plavna [544](#), [545](#), Jindřich [525](#),
 Hendrich mladší [554](#), [561](#).
 z Plešnic Přech [647](#).
 Ploskovice [74](#), [75](#), [84](#), [105](#), [106](#);
 viz Adam.
 Ploskovský Jindřich [514](#).
 z Plumlova viz z Kravař.
 Plzák Jan [558](#).
 Plzeň, Nový Plzeň, [19](#), [174](#), [205](#),
[227](#), [332](#), [429](#), [559](#), [618](#), [622](#),
[625](#), [627](#), [631](#), [636](#), [643](#), [645](#),
[647—649](#), [651—653](#), [655](#), [661](#),
[672](#); Černý klášter [628](#); kraj

- 11, 64, 68, 70, 90, 91, 174, 268, 345, 567, 673.
z Plzně Bernart 623; Jan hof-rychtář 669, 670; viz z Ne-tonic.
Pněvice 54, 55, Pňovice 62.
Pněvský Jan 516, 517.
z Pobratce viz Skonka.
Pochoměř viz z Pucheimu.
Počinovice ves 644.
Podbrdský kraj 11, 64, 66, 68, 79, 80, 91.
Poděbrady 11, 45, 89, 90, 416, 487.
z Poděbrad a z Kunstatu Hynek 228, kn. Minsterberský 519, 526, 529, 533—537, 549, 551, 565; — Jindřich kn. Minster-berský 298, 301, 416, 467, 468, 487, 514, 519, 529, 536, 537, 549, 561, 563; — Vi-ktorin kn. Minsterb. 242, 254, 312, 313, 478, 479, 529, 536, 541; — Zdena 228, 260. — Viz Jiří král, z Kunstatu, Min-sterberský.
Podmanický 37, Blažej 324.
Podmokly 643, tvrz 332; z P. Bavor 616, 617; Habart 622; viz z Prostiboře.
Podolák Jan 243.
Podolí ves 284; z P. Štěpán 320.
z Podvíní viz z Lerojed.
Pogorský Jan 521.
Pohan 538.
z Pohnání viz Chval.
Pohořelice na Moravě 581.
Pohvizdy ves 623.
z Pojetic Arnold 509.
St. Pol, Sampo 434.
Poláci v Soběslavi 371, v Č. Bu-dějovicích 392.
Polák z Benešova 477, 478.
Polák z Sulislavě Jan 647, 660.
Polenc Hanuš 56, 57, z Polenc 79.
Polepy 74.
Polévka Václav 620, 621.
z Polheimu Vilém, Polhoměř 240; srovnej z Puchheimu.
z Police Vaněk 320.
z Poličky Hanuš 585.
z Políkova Jakub 284.
Polná 175, 182, 396, 400, 666; z P. Jakob 321; viz z Kun-statu.
Polomec na soudě 490.
z Pomešec Jindřich 320.
Ponědražka ves 668.
Pontoise, Pontors ve Francii 441.
z Popípeš viz Báh.
Popovice na Moravě 575.
z Popůvek Jan 586.
Pořičany u Strakonice 335.
Poříčí 649; viz Brada, Hajda.
z Poročí viz Hajda.
Posluchán? ves na Moravě 571.
z Postupic viz Kostka.
Potendorfer Fridrich 260, Jiří 260.
z Potenšteina a ze Žampachu Jan 492; z Potšteina Jindřich 487.
Potočný Jetřich 454.
Potvorovo ves 623.
Povale poddaný 392.
Pracek Jan 617; Pracková Eliška 617; viz ze Svinné.
Prachatice 310, 311, 345, 350, 351, 364—369, 371, 380, 384, 385, 567, 568.
Prachenský kraj 5, 11, 54, 63, 68, 71, 84, 98, 166, 567.
Práče Duchek 649.
Praha 208, 214, 411, 580, 583, 588, 589, 592, 597—601, 604, 609, 615, 618, 635, 637, 640, 659, 661, 664, 667—670; sjezd městský 16, (1513) 18, (1517) 186, 187, 189, (1481) 559, sjezd šlechty (1519) 192; sněm (1453) 207, (1516) 170, 171, (1517) 189; arcibiskupství 572; hrad 579, 650, jeho opatro-vání 8, 56, 57, 79, 135, 136, 138, 150, 153, 166; Hradčany 84, 150, 153, 154, 156, 158, 159; Malá Strana 469, 649; Staré Město 150, 415, 416, 521, 532, 612, 640, 644, dvůr králův 660, kolej králové 674; Nové Město 507, 557, 563, 649, 674. Kostely a kláštery: sv. Anny 609, 612—615, 618, 620, 626, 637, 667, 668; Be-nedikta 668; Ducha 668; Havla 485; Jiří 606, 621, 635, 639, 640, 649, 656, 666, 673, 677; Karlov 418; Matky Boží na Malé Straně 587; Petra a Pavla Vyšehradský 668; Slovanský 607, 635, 640, 673, 674; To-máše 635; Týnský 106, 606; Víta 1, 222, 587; Věch Sva-tých 122, 129, 130, 147, 148, 161, 558, 635, 677; Zderaský 608, 674. — Pražané 12, 19, 21, 22, 25, 37, 38, 40, 52, 57, 60, 76, 77, 84, 85, 89, 90, 97, 98, 100, 101, 103, 104, 108, 113, 144, 146, 147, 150—159, 163, 168—170, 184 až 186.
z Praksic Markvart 590.
Prašivý roh u Kladrab 657.
Pravda ze Hněvanic 221.
z Pravětice Babka Albrecht 218.
Přeborský Jan 556.
Přebožský Jan 489, 493, 505, 508, 510, 516, 519, 523, 531; z Zásmuk 512.
Přech služebník 537; srovnej z Čestic.
Předbor Ondřej 460, 470, 471, 473; Petr ze Smolotyl 555; Předborův z Radejšína Petr 655, 656.
Předboř ves 220.
Předslavice 618.
Přelouč viz Anděl.
Přelice ves 541.
Přemek kn. Těšínský 591, 592.
Přemysl v Křešicích 613.
Přerov 572.
Přerubenický Jaroslav 174.
z Přestavlk Jindřich 320; viz Chlumčanský.
Přestice 172, 643, 657.
z Přesova Petr 651; viz z Úlic.
Přespůrk 44, 193, 195, 196, 422, 585, 594, 601, 603, 624, 628.
Přezlecký Jan 503, 504.
Příba paní 326.
Přibislavice na Moravě 580.
Příbram 49, 50, 54, 77, 121, 414, 415, 618.
z Přichovic Vilém 638, 645, starší 627, 628.
Přislava osoba 361.

z Pňkfice Svatobor na Chocomysli [638](#).
 Přimda [363](#), [631](#).
 Prindl z Averbach Ondřej [375](#).
 Přin viz Bechyně.
 Příšek viz z Čestic.
 z Přísova viz Věch.
 z Přitočna viz Hanoušek.
 z Přivětice Oldřich v Horšově [638](#).
 Přivozec viz z Proboře.
 Prný? ves u Litoměřic [656](#).
 Procek viz Malý.
 z Proboře Hynek ml. [619](#); st. na Přivozci a Třeboci [619](#); Racek [619](#).
 Prokop markr. Moravský [579](#), [594](#), [599](#), [600](#).
 Prokop [466](#); kněz Kladrubský [662](#); konšel Slanský [621](#); panoše [668](#); poddaný [285](#), [286](#); zlatník [652](#).
 Prorubský Zdeněk [510](#).
 z Prosečí Ješek [59](#), písař podkomořího [92](#), [119](#), [160](#).
 z Prostého a z Mačic Heřman [392](#).
 z Prostiboře Jan na Podmoklech [643](#), [662](#); viz Hvozdič, z Vrtby.
 Prostibořský Sezema [549](#).
 Protiva z Nalžov [294](#); z Plzně [661](#); z Těšetin [661](#); viz z Rožmitála.
 Protivec z Rochova [658](#); ze Zástřel [534](#), [535](#).
 Průba Jakub [622](#).
 z Prudic viz Špetle.
 ze Psevl viz Dlesk.
 Psince ves [481](#).
 Pšovka potok [620](#).
 z Pucova Hynek [320](#).
 z Puchheimu, Puchoméři [240](#); Hertneid č. Hartl [344](#), [345](#); Vilém [313](#); srov. z Polheimu.
 Pugnen v Tyrolsku [444](#).
 Paklice Jan [403](#), ze Vztuh [282](#), [319](#); Ondřej ze Vztuh [282](#), [404](#); Václav ze Vztuh [282](#), [404](#).
 Puoyzl Zigl [417](#), [421](#).
 z Pusté Dobré Mikuláš [320](#).
 Puška Erhart ml. z Kunina Města [587](#), [588](#); Jan z Kunstata a z Otoslavie [588](#), i z Kováně [615](#).
 Puškatík z Krajnic Janek [640](#).

z Pušperka viz Bolochovec.
 Putkov, Budkov [286](#).

Q.

St. Quentin, Villa Scti Quintini ve Francii [433](#).

R i Ř.

Ráb Niklas [582](#).
 Rábí [332](#), [387](#), [388](#); viz z Řisenberka, z Švihova.
 Rabštejn [673](#); z R. [310](#); — Hanuš kuchmistr [586](#); — Jan [345](#), [350](#), [351](#), [364](#)—[369](#), [371](#), [380](#), [384](#), [393](#), [395](#), [399](#), [619](#), [656](#), na Hostouni [174](#), na Loze [624](#), probost Vyšehradský [552](#); — Jindřich [552](#), [619](#); — Petr [619](#); — Prokop [261](#), [262](#), nejv. kancléř [236](#), [240](#); — Václav [552](#); viz z Gutšteina.
 Rachmberk [556](#), Mikuláš [469](#), [473](#), [474](#), [554](#).
 z Racov Oneš [616](#), [617](#).
 Raček Vítek [507](#).
 z Račina Vilém ml. [670](#).
 Račiněvský viz Dýmek.
 Račman u Jana z Rosenberka [307](#), [308](#).
 z Radejšína viz Předbor.
 Radešov, Radšov v Písecku [286](#).
 z Radic Jan [470](#).
 z Radiče Jan, hofrychtář [674](#).
 Radimovice v Tábořsku [248](#), [504](#).
 Radlice ves u Prahy [626](#).
 Radonín v Moravě [580](#).
 z Radotína Martin, Šebek a Matěj Chyšák [642](#).
 Radoušov městečko u Litoměřic [657](#).
 z Radovšic J. Libák [43](#); Markéta [604](#); Maršák [597](#), [604](#); Václav z Kyje, notář komory král. [524](#).
 Radyně [631](#); viz Kořenský, z Modřejovic, Vrš.
 z Rajšic Václav na Vrbici [644](#).
 Rakousy [86](#), [98](#), [99](#), [103](#), [223](#), [244](#), [299](#), [312](#).
 z Rakovic Markvart [340](#), [346](#), [376](#), [377](#), [397](#).

Rakovník [501](#); kraj [11](#), [64](#), [66](#), [68](#), [79](#), [80](#), [91](#).
 z Rakových viz Zelený.
 Raon l'Etape, Ragun [432](#).
 Raso z Vesce [321](#).
 Rataje [642](#); z R. viz Kuna.
 Rattenberg, Rotenburg v Bavorsku [444](#).
 Rausengrüner z Grünleza Jan [653](#); Anežka [653](#).
 Ražice u Písku [384](#).
 Řečice [540](#), [551](#); Červená [275](#), [618](#).
 Redleins u Brna [585](#).
 z Řehlovic viz ze Sulevic.
 z Řehnic viz Vančura.
 Řehoř převor Kladrubský [662](#); kněz Tepelský [657](#); panoše [668](#); Řehořův syn [408](#).
 z Řehořova Eliška [92](#).
 Reichhart Fridrich [231](#).
 Reištejn hrad [129](#).
 Remeš, Remis, Reysms [433](#).
 Rems Hčka [430](#).
 Rendl z Úsavy Albrecht [20](#), [26](#), [28](#), [37](#), [38](#), [40](#), [45](#), [111](#), [120](#), [149](#), [157](#), [161](#), [187](#), [191](#), [313](#); — Vilém [294](#), [295](#), [356](#), [370](#), zemřel [379](#).
 z Řenec Jan na Dolejší Lukavici [671](#); Lvič [624](#), [628](#), [638](#), na Dolejší Lukavici [652](#); Petr [633](#); Suda [624](#), [628](#).
 Řepa z Neveklova Jan [64](#), [66](#), [67](#), [69](#), [71](#), [156](#), [184](#), [185](#).
 z Řepan viz Mušta.
 z Řepčic Beneš [618](#).
 Řepice viz ze Sudoměře.
 Řepin z Hradiště [321](#).
 Řepínský [79](#).
 Řepnice Petr [503](#); z Litoměřic [60](#); Václav z L. [99](#), [101](#).
 Řesanice viz z Kadova.
 Řesanský Přibík [47](#), [48](#), [81](#), [150](#), [189](#).
 Reš Prokop [672](#).
 Retz viz z Hardeka.
 z Řezí Jakub [321](#).
 Řezno [169](#), [545](#), [547](#), [548](#).
 Říbce ves v Tábořsku [297](#).
 Richal místo [340](#).
 z Řičan Burian na Ledči [64](#), [70](#).

- 71; Jimram 607; Machna 601; viz Cehnice, Kavka, Talafús.
Rím 228.
Rimov na Moravě 580.
z Risenberka Břetislav 49, 100, 165, 174, 196, 666; — Děpolt 661; — Jan 501, Švihovský na Rabí 637, 645, maršálek král. 480, 481, 494; — Jindřich Švihovský 49, 76, 90, 91, 132, 133, 174, 194, 361; — Kateřina 202; — Páta Švihovský 535, 537, 538, 566, nejvyšší soudi 524, 561; — Ráček 212; — Vilém Švihovský na Rabí 49, 51, 54, 63, 71, 72, 100, 123, 126, 140, 141, 204, 267, nejvyšší komorník 452, 454, 456, 457, 460 až 462, 466, 467, 470, 473, 475, 477, 479—481, 483—485, 487, 490—492, 494, 499, 501, 503, 507, 511, 524, 630, 644, 645, 660, 661, 666; — Vilém ml. 261, 645, 664, 666; viz z Janovic, Výrek.
z Risenburka Aleš 496, 497; Přech 461; Sezema Lapka 321.
z Říše Vaněk 320.
Ritschauer Jan, nejvyšší písař Jana z Rosenberka 248.
Roanne, Ruana ve Francii 442.
Robčice v Plzensku 622, 625, 660, 670.
Robmhap Kašpar 411; Matěj 403.
Robotka z Úhrec Beneš 634; Jan 634.
z Robous Markéta 461.
z Rochlova Chval 660.
z Rochova viz Protivec.
Ročné v Tousekové Hartmanově 632.
Ročov klášter 50.
Rodan řeka 443.
Rohanov ves v Písecku 286.
Rohanová Markéta 652.
z Rohatec viz Vamberský.
Rohlík Ctibor před soudem 559.
Rohozná ves v Písecku 284.
z Rohrbachu Jan, Hanuš Rorbochar 259, 260.
z Rohru Bernard, Salcburský arcibiskup 264.
z Robu Mikšik 599, 600.
Rohy v Rakousích 313.
Rojše Jakub z Mantova 641.
Rojšovic Šimon 675.
Rokle u Jana z Rosenberka 273; fšmajstr 398.
z Rokyc viz Střela.
Rokycany 363; z R. Jan 251; viz Lapka Střela, z Švamberka.
Rokytánky na Moravě 580.
Rolant sekretář krále Francouzského 440.
Roman z Vitovic Petr 572.
z Ronova Anežka 505; Eliška 505; Jan 518, Křínecký 525, z Kustenberku 527; viz z Ilburka.
z Ronovce viz Anděl.
z Ronšperka Břeněk na Hlohové 669; Dobrohost 332, 535, 561, na Týně Horšovském 223, 664, 665; viz Dobrohost, Kolvín.
z Roprechtic viz Wicher.
Rosa služebník pánův z Waldšteina 152.
Rosenberk hrad 212, 221, 237, 314, 317—319, 322, 325—330, 339, 340, 344, 353, 354, 369, 370; z R. Anežka 248; — Anna 377; — Barbora 203; — Jan 188, 203, 207, 215, 216, 219—229, 232—238, 240 až 253, 255—259, 261—265, 267—275, 277—320, 322—389, 391—400, 445, 658, nejvyšší komorník 668, 672; — Jindřich 202—204, 206—217, 567, 604, 608—610; — Jošt biskup Vratislavský 203, 216, 223, 225, 228—230, 235, 236, 239, 240, 244, 248, 252, 258, 262—265, 269, 270, 288, 297, 311, 438, 587; — Lidmila 203; — Oldřich 201 až 208, 215, 216, 220—222, 234, 235, 238, 239, 637, 658; — Petr 2, 5, 7—13, 17, 21, 29, 36, 37, 43, 44, 46, 47, 51, 52, 72, 83—86, 89, 97, 98, 105, 107, 108, 111, 112, 114, 115, 118, 119, 121, 126, 130, 131, 144, 145, 147, 150, 157, 163, 166, 168—170, 172, 177, 178, 181, 182, 184, 186, 188, 189, 195, 196, 202, 203, 245, 246, 609, 619; Kulhavý 203; — Vok 202, 203, 403, 524, 535, 561.
z Rosic viz Hecht.
z Roščina Dorota 581; Martinek 580.
Rotenburg viz Rattenberg.
Rotleb z Koloděj Martin 608.
Roubík z Hlavatec 397; Jindřich 292, 293, 381, 385, 389, 390; Oldřich 257, 258, 380, 381, 383, 668, a z Dubného 282.
Roudnice 262, 263, sjezd (1545) 114, 115.
Rouen, Rotomago ve Francii 440, 441.
z Roupova Jan 194, 456—458, 461, 462, 470, 473, 475, 477, 485, 487, 488, 491, 527, 537, 538, 561, 564—566, 652, hofmistr král. 503, 507; — Népr 607; — Purkart 646.
Rous Jan 226, 251, 252, 256, z Čemin 207, 212, 213, 215, 235, 236, 239, 241, 668, z Čemnic 375, 379, 380, z Čenin 658; z Lipna na Chráncovicích 662, z L. na Třebobuzi 616.
Rovarella Vavřinec, biskup Ferrarský 299—303, 343, 347, 349.
z Rovného viz z Jivjan.
Rozdrojovice ves v Moravě 601.
Rozgoň Jan 216; Rinold 216; Šebastian 216.
z Rozsedl Mikuláš 75, 76.
Roztocký hofrychtář 19.
z Roztok viz Mětan.
z Rozvadova Martin 629.
Rozvoda z Stakor Jan 626.
Rožmitál 54, 55, 62, 87, 88, 121, 132, 148, 149, 162, 363; z R. Adam 115, 126, 129, 132 až 136, 139—141, 144, 145, 147—149, 162; — Anna 202; — Jan 1; — Lev 1; — Zdeněk Lev na Blatné, nejvyšší purkrabí 1—200, 202, 203, nejvyšší hofmistr 363, 364, 383, 384, 403, 524, 551, povahopis 1—3, brání se proti

nárku [178](#); — Protiva z Blatné [284](#), [363](#); — viz Johanna.
 ze Rpoluešic Ctibor [320](#),
 ze Rtina viz Chrt.
 z Rudesheima Rudolf, biskup Lavantský [262](#), [343](#), [344](#), [347](#).
 Rudla hajný [599](#).
 z Rudné Jeřik na Březenech [618](#).
 Rukstein hrad v Moravě [579](#); z R. viz z Waldšteina.
 Ruprecht v poselství do Francie [427](#), [437](#).
 Ruzin ze Bzí [350](#).
 Růže poddaný [392](#).
 Ryba Jilek [510](#).
 Rybald žoldněř [334](#).
 z Rybňan viz Doubek.
 Rybňanský [520](#).
 Rybník pole u Třemošnice [617](#).
 Rýček [562](#), služebník [529](#).
 Ryčman [290](#).
 Rynš poddaný [390](#).
 Rys Vilém [581](#); Eliška [581](#).
 Ryšan Hanuš [247](#), [585](#), [586](#), [587](#); Kateřina [586](#), [587](#).
 Ryšlavý, žid [80](#).
 Rytíř travič [254](#).
 z Ryžemberka viz z Risenberka.
 ze Rzávého Vítha [219](#), [220](#), [277](#), [399](#), na Dobronicích [367](#); viz Vítha.

S.

Sába poddaný [389](#).
 Sabaudia viz Savojsko.
 Sádek hrad v Moravě [580](#); ze S. viz z Saska.
 Sádlo Jindřich [285](#), z Vražného [300](#); Petřík [335](#).
 Saint Die, Sandii [432](#).
 Sak Petr [451](#), [452](#), [455](#).
 Salcar Lukáš [598](#), [599](#); Stanislav [599](#).
 Salzburský arcibiskup Burkhard von Weissbriach [258](#), [264](#); viz z Rohru.
 Sampo viz St. Pol.
 Samson [125](#).
 Sana feka [433](#).
 Sandii, Saint Die [432](#).
 Saska z Sádka Jan [651](#).
 Savojsko, Zafosko, Sabaudia [443](#);

princezna Karolina, králová Francouzská [434](#); princ Ludvík [434](#).
 Sazema [325](#); viz Lapka, z Lomi, z Nekomře, Prostibořský.
 Schandl Filip radní v Brně [582](#).
 Schärding, Ssardýng v Bavořích [445](#).
 ze Schaumburka, Schaunberka hrabata [302](#); Albrecht [260](#); Anežka [202](#), [216](#); Oldřich [245](#), [246](#); Sigmund [260](#).
 Schenknopf Jan radní v Brně [582](#).
 Schlettstadt, Sliczsstot v Elsasku [431](#).
 z Schönburka Fridrich na Glauchové [205](#).
 Schrattenthal, Šratntole v Doln. Rakousích [226](#).
 Schwäbisch Gmünd, Sswewiss Münd [430](#).
 Sedeč ves [556](#).
 Sedlčany [44](#), [64](#), [65](#), [172](#), [361](#), [372](#).
 Sedlice tvrz [361](#).
 Sedlec [374](#), dvůr [627](#); ze S. Jindřich [321](#); Mikulaš [285](#), [361](#); viz Hrobský, Švajda.
 Sekáč z Újezda Václav [652](#).
 Sekyřany Hořejší v Plzensku [631](#), [664](#).
 z Sekyřic viz Oděrad.
 Sekyřský Jiřík [484](#), [499](#).
 Sele měšťan v Soběslavi [272](#), [332](#).
 Semily [363](#).
 Sentryn ve Francii [438](#).
 ze Seslavec Markéta [502](#).
 ze Seussenecku Jiří [260](#).
 Sevril sklenář [399](#).
 Seyssel, Seseli v Savojsku [443](#).
 Sezema viz Sazema.
 Sforza Francesco, vévoda Milan-ský [434](#).
 Shýbal z Modřevovic Jan [636](#).
 Sicilský král [432](#), [433](#).
 Sigl [340](#).
 Sigmund císař [532](#), 569—571, 573—582, 584—586, [594](#) až [596](#), [598](#), [599](#), [603](#), [624](#), [627](#), [628](#), 630—632, [635](#), [645](#), [651](#), [655](#), 661—664, [667](#), [674](#).
 Sigmund král Polský [30](#), [36](#), [37](#), [87](#), [107](#), [116](#), [117](#), [165](#), [193](#).

Sigmund kníže Tyrolský [226](#), [234](#), [444](#).
 Sigmund převor Tepelský [655](#); farář v Chotěšově [659](#); poddaný [451](#), [678](#), [679](#).
 Sirsa smířel [452](#).
 Skal Bernart [231](#).
 Skalický klášter [524](#).
 Skalský Pavel [451](#).
 Skály hrad [16](#), [21](#), [130](#), [131](#).
 Skařidka Záměstný Martin [666](#).
 z Skočec Bohuše [625](#), a z Otěšic [638](#), [645](#).
 Skonka z Pobratce [635](#).
 Skotce viz z Chříňova.
 ze Skryj viz Stebňák.
 z Skupče viz Něšovka.
 Slach Jan zeman [200](#).
 Slaibor viz z Svinné.
 Slaný [621](#); kraj [11](#), [64](#), [68](#), [70](#).
 ze Slatiny Martin [321](#); viz Špalek.
 Slavata [37](#), [39](#), [41](#), [59](#); z Chlumu [473](#), [527](#); Jan [553](#); — Michal [53](#), [90](#), na Košmberce [63](#), [69](#) až [71](#), 111—113; — Vilém na Košmberce [615](#).
 Slavětický háj u Prahy [608](#).
 Slavětín ves [197](#).
 Slavice na Moravě [580](#); ze S. Lvík [641](#).
 Slavkov na Moravě [577](#), [579](#) až [581](#); viz z Konice, Kozel.
 ze Slavonic Ondřej na Telči [216](#).
 Slezsko [214](#), [228](#), sněm (1466) [262](#), hejtmánství [208](#).
 Slinák robotník [671](#).
 Slon Petr z Mělníka [620](#), [621](#).
 Slovec ves [674](#).
 Slověnice ves [304](#); farář [331](#).
 Slovický z Vraniho Jan [310](#), [311](#), [369](#), [385](#), [399](#).
 Sluna z Tvorkova [534](#).
 Slupský [226](#), [227](#).
 Sluštice ves [510](#).
 Smočno viz z Martinic.
 ze Smědavic Diviš [490](#).
 Smil u soudu [483](#); služebník [521](#).
 ze Smřic Alexander Kapoun [454](#), [470](#), [473](#), [475](#), [483](#), [486](#), [488](#); — Jan [207](#), [637](#); — Jindřich [468](#); — Smřická paní [485](#), [488](#), [489](#), Kateřina [495](#), [496](#); — Smřický [466](#).

Smolensko v Rusích [107](#).
 Smolík poddaný [365](#).
 Smolka Petr, převor Slovanský [607](#).
 ze Smoloty viz Předbor.
 Smrčka poddaný [275](#).
 Smržov ves [328](#).
 Snědl poddaný [371](#).
 Sobáč Jan [570](#).
 Soběčice ves v Písecku [392](#).
 Soběslav [64](#)—[66](#), [111](#), [223](#), [232](#),
[233](#), [235](#), [237](#), [243](#), [245](#), [251](#),
[255](#), [267](#)—[273](#), [275](#)—[280](#), [283](#),
[284](#), [287](#), [290](#)—[298](#), [300](#), [306](#)
až [308](#), [314](#), [315](#), [321](#)—[325](#),
[328](#), [331](#), [332](#), [335](#), [339](#), [353](#)
až [356](#), [359](#), [360](#), [371](#)—[373](#),
[377](#), [382](#), [388](#), [389](#), [394](#), [395](#).
Soběšín [468](#); Prokop [592](#); Do-
rota [468](#).
Sobětice ves [286](#); ze S. Aleš [78](#);
Jan, podkomoří arcibiskupův
[618](#); Jindřich [224](#), [225](#), [238](#),
[299](#), [359](#), [360](#); viz Kréma,
z Tupaří.
Sokol Mikuláš z Lamberka na
Wartenberce [637](#); Václav z Mor
[93](#).
Solany viz z Sulevic.
ze Solce viz Věslav.
Soudek z Dlouhé [368](#).
ze Soutic viz Čabelický.
ze Sovince Albrecht [570](#); — Hy-
nek [574](#), [575](#); — Janek [570](#),
[571](#), [574](#), Jan ze Pňovic [575](#);
— Jindřich [574](#), [575](#); — Pa-
vel [570](#); — Petr [570](#).
ze Sovojevic Jan [484](#); Jaroš [484](#),
Stranovský [491](#), [494](#); viz ze
Stranova.
Spěchal Jan ve Stříbře [639](#).
Sranského rybník [628](#).
z Srb Burian [669](#); viz Želézko.
Srbeč ves u Nového Strašce [490](#).
Ssmicz ves v Champagni [433](#).
Stabler Jan měšťan v Brně [582](#).
Stach Jiřík [10](#); kněz Tepelský [657](#).
Stachová Dorota [620](#).
ze Stahrenberka [260](#).
ze Stáří Jan [320](#).
z Stakor viz Rozvoda.
Staňkovi v Písecku [632](#), [638](#).
Stará Říše [217](#).
Stařice na Moravě [580](#).

Archiv Český VII.

Stašek služebník [155](#).
 Statěvnice tvrz [666](#).
 Stebnák zeman [351](#); Jan [312](#),
 ze Skryj a z Čichtic [265](#).
 Stecher z Lautbachu Wolfgang [666](#).
 Stefan, pán [99](#).
 Steier v Rakousích [313](#), [329](#).
 Steinreiter Blažej purkrabí Lva
 z Rožmitála [74](#).
 Stibor úředník Prokopa z Rab-
 šteina [261](#).
 Stod městečko [653](#); viz Cehnice.
 ze Stodně Jan [320](#); viz Todeň.
 Strachota Václav [427](#), [437](#), [440](#)
až [442](#).
 Strakonice [37](#), [72](#), [83](#), [84](#), [87](#),
[98](#), [100](#), [223](#), [243](#), [284](#)—[286](#),
[288](#), [297](#), [298](#), [308](#), [311](#), [335](#),
[336](#), [387](#), [392](#), [395](#), [587](#), sjezd
(1516) [171](#).
 Strakonický [539](#); Jan [551](#); kom-
 mendor [230](#), [232](#); viz z Švam-
 berka.
 ze Stranova Jaroš [535](#).
 Stranovský viz ze Sovojevic.
 Strassburg [431](#), [432](#).
 z Strašic Lvík [618](#).
 Stráž u Třeboně [218](#), [219](#), [328](#),
[344](#); ze S. Jan [218](#); — Jin-
 dřich [254](#), [258](#), [344](#), [637](#), hof-
 mistr král. [669](#); — Jiří [344](#),
[383](#), [461](#), [473](#), [475](#), nejvyšší
 sudí [452](#); — Michal [275](#), [344](#);
 viz Strážský.
 Strážice, Strašice [286](#).
 Stražiště ves [623](#).
 ze Strážnice viz z Kravař.
 Strážov [217](#); ze S. Buzek [217](#).
 Strážský Jiřík [295](#).
 Střela panství [285](#), zámek [363](#).
 Střela Bohuněk z Vyklek [476](#);
 Mikuláš z Rokyc [271](#), [454](#).
 Střelice v Plzeňsku [645](#).
 Střezenín ves [384](#).
 Střezka subpřevorka Chotěšovská
[611](#).
 Stříbro město [634](#), [635](#), [639](#), [647](#),
[655](#), klášter [676](#).
 Střídka ves [527](#).
 ze Stříteže Víšek [583](#), [588](#).
 Střížov [615](#), [616](#).
 Strnad od Černé Růže [60](#).
 Strnádek [317](#).

z Stropčic Zdislav [659](#); viz Fremut.
 Stropnice v Budějovicích [305](#), [375](#).
 Strunkovice ves [286](#), [355](#).
 Strunkovská řeka [381](#).
 ze Studeněvsi Otík [64](#).
 ze Studnic Ondřej [598](#), [599](#), [603](#).
 Stupava na Moravě [584](#).
 Stupenský Petr [403](#), z Houzné
[321](#), [385](#), [386](#).
 Stupič Hanuš u soudu [554](#).
 Stuttgart, Sstokard [430](#).
 ze Suché Hynek [250](#).
 Suda viz z Renec.
 Sudek u Jana z Rosenberka [296](#).
 Sudlice Matěj [526](#), Sudlička [536](#).
 ze Sudomíře Jan na Řepici [91](#).
 ze Sujenic viz Pek.
 Suknička Jíra svědek [563](#).
 ze Sulejovic viz Kaplír.
 Sulek [355](#); probošt Chotěšovský
[610](#), [616](#), [619](#), [660](#); služebník
 Jana z Rosenberka [380](#); Zalek
[351](#); viz ze Hrádku.
 z Sulevic Bušek z Milešova [673](#);
 Jindřich z Kalky [673](#); Kama-
 rýt [538](#), [541](#), [673](#), Kameš
[541](#); Kunát na Solanech [635](#);
 Pavel z Řehlovic [538](#), [566](#);
 Smil na Solanech [635](#); Václav
 z Košťálova [673](#); viz Kaplír,
 Kníže.
 ze Sulic Heřman [494](#).
 z Sulislavi viz Polák.
 Sulkov rybník Chotěšovský [630](#).
 ze Sulz hrabě Rudolf [348](#).
 z Sunínšteina Břeněk [619](#).
 Sušice [362](#).
 ze Sutic viz Janovský.
 Svadba [480](#), z Ostradovic [70](#), [71](#),
 Jan na Zbraslavicích [64](#).
 Svališův dvůr [273](#), [398](#).
 Svatá Koruna viz Zlatá K.
 Svaté Pole [557](#); ze S. P. Hynek [557](#).
 Svatomír [333](#); služebník [237](#);
 Petr z Milíkovice [671](#).
 Sverazy ves u Krumlova [445](#).
 Sverepcová Kateřina [501](#).
 Světlík poddaný [388](#).
 Světlá v Rakousích [223](#).
 Světlík Velík [620](#); viz Valkoun.
 Svícen poddaný ze Svinolusk [286](#).
 Svídnice [16](#); Slezská [208](#), [230](#).
 Svídnický z Chotěmic Janek [637](#).

ze Svinař Bohuslav štolmistr král. 493; viz Litevský.
 Svinda z Třemšína 320.
 Sviněnice ves u Vodňan 355, louka S. 381.
 z Svině Pracek Slaibor 677; viz z Lomi.
 Svinolusky ves v Prachensku 286.
 z Svinomazského viz z Hrádku.
 Sviny Trhové 216—219, 243, 253, 267, 380, 387, 396, 397, 615, 616, 640; u Veselí nad Lužnicí 334.
 Svinská louka u Třeboně 332.
 ze Svitav viz z Bozkovic.
 Svojanovský Ješek 472.
 Svojsě 643.
 Svojsěice 523; ze S. Pavel sekretář 482, 511, 512.
 Svojsický Jindřich 556.
 ze Svojsína viz Zmrzlík.
 Svrabov dvůr 503.
 Sýcov, Wartemberg ve Slezích 131.
 Syrovátka dvůr 483.

Š.

ze Šanova Aleš 522; Bořita 522; Dorota 522.
 Šanovec Jindřich 507.
 Šarov hrad v Moravě 596.
 Šarovcová Anna 508, 509.
 ze Šatavy viz Bolechovec.
 Šatný Václav 471, 472.
 Šebíkov ves 629.
 Šebířov 372; viz Beřkovský.
 Šebířovský 498.
 Šefránek Benedikt 672.
 Šeinek zámek 545, 546, 548.
 ze Šelnberka Jan nejv. kancléř 416, 421, 450, 488, 491, 493, 524, 535, Šemberk 540, 551, 561, 565, 566; — Jaroslav 4, na Kostí 135, 136, 150, 152, 166, 185, 191, 193, 194.
 Šerkovic Jan 320.
 Šerý z Besebnic 640.
 Šestiměstí 208.
 z Šetavy Jiřík 321.
 Ševětínský farář 331.
 Šierntingar Jošt 543.
 Šilenka Jan 654.
 Šilhan Jan 624.

Šíma puškář 278, 307.
 Šimek v Hořekovicích 654.
 Šimkovic Václav 622.
 Šimon z Mirotic 72, 94; z Napajedel 611; sladovník 621.
 Šimoněk měšťan 612, 613, 614; Šimonkův Matík 621.
 Šindelová 511.
 Širava u Přerova Mor. 572.
 Škoda z Waldeka Hynek 641.
 Škoda Petr purkmistr Mělnický 620, 621.
 Škopek v Praze 677.
 Škorně z Malonic Jan na Opálce 197, 198.
 ze Šlakova Jan 320.
 Šlapánek poddaný 388.
 Šlechta z Vilhartic Bohuslav 664, 666.
 Šlechta Mikeš 607.
 Šlechtic Jan z Mrdic 502.
 z Šleinic Haubolt 542, 545, 546, 547.
 Šlikové 490, 554; Kašpar 544, 546, 599, 629; — Matěj 211, Mathes 542—548, — Mikuláš 542—546; — Václav 545 až 548, z Lažan 561.
 Šlovice ves 624, 628, 634.
 Šober z Lehnice 231.
 Šolar služebník Jana z Rosenberka 341.
 z Šonova viz Zelený.
 Šoproň, Edmburk 117, 119, 121.
 Šorc zeman 318, Kristofor 321.
 Šorndorf město v Něm. 430.
 Špalek z Slatiny 627, Ondřej na Zvíkovci 618, 623.
 Špan Jiřík 246, 247.
 Špetle Hynek 16; Jan z Prudic 320.
 Špice viz z Lužan.
 Špička z Dražanova Jan 652.
 Špilmbek hrad Mor. 578, 584, 591.
 ze Špitála Bohuslav 482, 508; Bohuslavová 511; viz Petříková.
 Šratte měšťan 339.
 Štampach Hanuš 230; Kašpar 542, 543, 546.
 Štauhauf 542.
 Štěchovice 362.
 Štěkeň 357, 358; viz Kavka.

ze Štemberka Anežka kn. Opavská 572, Jiřík z Lukova 571, 572; Lacek 572.
 Štěpa rukojmí 466.
 Štěpanický 505; viz z Waldšteina.
 Štěpanovec z Vrtby Jan 458, 459, 464, 465.
 Štěpánovic Jan 630.
 Štěpánovský farář 331.
 Šternberk hrad 279.
 ze Šternberka Holíčti 204, 205; Albrecht na Zelené Hoře 64, 70, 174, 187, 199, z Konopiště 612, 613; — Aleš Holický 205, 207, 279, 280; — Anežka 609, převořiše 612, 614, 615, 620; — Eliška 202; — Jan na Bechyni 65, 177, 325, 337—339, 342, nejv. hejtman 398; — Jaroslav 524—526 565; — Jiří na Konopišti 184, 185; — Ladislav na Bechyni 9, 17, 26, 28, 60, 61, 82—87, 89, kancléř 105, 107—109, 111, 114, 115, 140, 142, 145, 150, 155, 158, 166, 169, 171, 191, 202; — Petr Holický na Leštně 9, 205, 206, 525; — Zdeněk Konopišťský 204, 207, 208, 225, 235, 242—246, 249, 251, 252, 254, 259—261, 269, 270, 274, 275, 278—281, 283, 287—289, 292, 294, 298, 299, 301—305, 309, 313—317, 322, 325, 326, 341, 342, 344, 348, 353, 354, 358, 360—362, 364, 371—377, 379, 382, 385, 386, 388, 389, 395, 396, 400, 521, 524, 604, hejtman 670; — Zdeslav 390—392, 521, 522, 524—527 převor, 533, 538, 561, 565. — Viz ze Štemberka.
 Štíptín ves 273, 398.
 z Štířína viz Chval.
 ze Štířa viz Borník.
 ze Štítného Artleb 286.
 Štokrava 313.
 Štolberk zámek 545, 546, 548.
 Štorchauzar Wolfgang 313.
 Štos z Kounic Jan 476; Sigmund 467.
 Štrauch vézeň 389, 559.
 Štrunprechar Vávra 197.

Štukové z Pitkovic 533.
 Šáf Jindřich 528; Jiřík 528;
 Kristof z Helfenburka 463, 489,
492.
 ze Šumburka Fridrich 452, 457,
458, 525, 538, mincmistr 561,
565; — Jan 125; — Jindřich
547.
 Šumburk Nový viz z Fictum.
 Švajda ze Sedlice 631, Jindřich
634.
 Švajpek vězeň 313.
 ze Svamberka Bohuslav 203, 230,
332, 524, 561, 621, nejv. hof-
 mistr 669, 670; — Hendrych
 na Zvíkově 22, 46, 47, 51,
133, 134, 177; — Hynek 203,
643, Krušina 212, 621, 629,
631, 636; — Jan 393, 535,
629, na Rokycanech 646, 654,
 velmistr Strakonický 392, 408,
524, 527; — Jindřich 676,
 Bavor 676; — Kristof 11—15,
17, 21, na Born 22, 44, 76,
77, 118, 119, 133, 166, 172
 až 174, 177, 190, 192, 193,
196; — Ratmír 676; — Václav
672; — Zdeněk na Rokycanech
677; — viz Hanovec, Labuť.
 Švanberk Racek panoše 618.
 ze Švihova viz z Risenberka.
 Švýcarsy 443.

T.

Tábor město 46, 47, 195, 223,
295, 311, 334, 336, 354 až
356, 359, 379, 382, 383, 388,
406—409, 413, 415, 417, 420,
568.
 Tachov 13, 70, 429, 629, 648,
673; z T. Lorenc 320; Václav
673, 676, 676; viz z Gutšteina.
 z Tajné Vít 484.
 Talafús z Říčan Bernard 290 až
297, 307, 379.
 Talafúsdv dvůr 304.
 z Talmberka Diviš, purkr. Pražský
608; Štěpán 651.
 Tamps, Etampes 441.
 Tas biskup Olom. viz z Bozkovic.
 z Tasnovic Bohuše 632, 633; Jan
665.

Tata v Uhřích 40, 196, 586.
 z Těchnic Albrecht 320.
 Tečenský Jan 556, 557, z Če-
 čelic 494.
 Tejřov viz z Ensigle.
 Telč v Moravě 216, 217, 218,
306, 307; farář Tomáš 281.
 Tele z Metelska Jan 645.
 Teplice 81.
 Tepelský klášter 654, 655, 657.
 Teplštejn viz z Kunštatu.
 z Terešova viz Kořenský.
 z Těštin viz Protiva.
 Těšínský kn. Přemek 591, 592.
 z Těšnice Smil st. 664.
 Tetaur hejtman 385, 386; Kunc
472, 478; Ondřej 387; Vilém
 z Thetau 398.
 Těžký Jakub ve Stribře 639.
 Thém muž 199.
 z Tieršteina hrabě Vilém 246,
247, Tyer 260.
 Timakov ves 670.
 z Tismic viz Vrbík.
 Tišňov, 445, klášter 603.
 Tkadleček poddaný 491.
 Tlačil (Tlačík) Janek pekař 666.
 Tluksa Přibík 490; viz z Vrabí.
 Tochov v Plzeňsku 64.
 Točník 591; viz Kozelka.
 Todeň ves 671, 678, 679; z T.
 Mikšák 610; Jan (z Stodné)
320.
 Tóma probošt v Přesticích 657;
662; kněz Tepelský 657, 662.
 Tomáš písař 158; farář Telecký
281.
 Tomášek z Mělníka 620, 621.
 Tomečův Martin 654.
 Tomek žoldnér 297.
 Tomešek, rychtář Novoměstský
 v Praze 642.
 Tomice ves 561.
 Tomik řezník 621.
 Toul, Taul, ve Francii 432.
 Tourové, Túrové, ves 366, 371.
 z Tourové Jan 238.
 Toušeň 465.
 Touškovo 632; Touškov na Mži
643, 657, 662; Hartmanův
632, 636, 638, 663.
 Toužim 559, 560.
 Tovačovský z Cimburka 528, 529;

Adam 202; Anežka 202; —
 Jan 509, 521, 538, 572, nejv.
 sudí 494, nejv. komorník 524,
 na Boleslavi 487, na Tovačově
490; — viz z Cimburka.
 Trachna Janek 321.
 z Trauspurgu viz Videňský.
 Trčkové z Lipy 45, 114, 115,
120, 151, 160; Burian na Lip-
 nici 19, 88, 89, 92, 137, 166,
175, 177—183, 185, 188, 223,
 podkomoří 425; — Herkules
115, 130, 131, 144; — Mi-
 kuláš 52, 85, 89, 112, 113,
115, 131, 144, 147, 149, 150,
267, 372, 487, 493, 513, 561,
 na Lichtenburce 53, 119—121,
136, 137, 163, na Lipnici 451,
 na Vlašimi 540, starší 552,
560, 561, 565, ml. 552, 560,
561, 565.
 Trčka Václav z Vítěnce 58, 60,
66, 67, 69, 77, 81, 82, 92
 až 94, 122—127, 129, 132,
147—150, 158, 161, 162, 164,
196.
 Trdlo věřitel 221.
 Třebelští páni 15.
 Třebenice 69.
 Třebíč 326, 328; klášter 591.
 Třebobuz tvrz 616.
 Třeboc viz z Prohofs.
 Třebokov 617.
 z Třebomyslic Jan 238, st. 671.
 Třeboň 51, 216—219, 225, 226,
232, 238, 244, 247, 248, 253,
264, 268, 280, 286, 287, 296,
304, 306, 312, 313, 315, 317,
318, 321—336, 342—346, 350,
373, 379, 387, 392, 393, 396,
397, 400, 658, 668.
 z Třebouně Jan na Vlkyši 647.
 Třebovětice 562.
 Třebovský Ladslav 6, 8, 9, 17.
 Třemošnice 617; z T. Smil 617.
 Třemošnic Jan mistr 617.
 z Třemšína viz Svinda.
 Trepka Ondřej 181, 182, 185,
189.
 Třestělec ze Svinolusk 286.
 ze Třebíř viz Hlaváč.
 Trnava v Uhřích 8, 10, 11, 400.
 z Trojan Petřík 611; Vaněk 611.

Trojánek mlynář 668.
 z Troskovic Vilém, Vilémek 51,
52, 57—61, 67, 76, 83—86,
90, 96.
 Trosky viz v Bergova.
 Trpětský Mikuláš 552.
 Trpisty viz z Gutšteina.
 Trutnovský Jan 559.
 Tuchorský Petr 522, 523.
 Tučapy u Soběslavě 370.
 z Tučap Mikáš 590, Mikuláš
 Tučák 359.
 z Tuhance Mikuláš 641, 674.
 Tulešický Mikuláš 565.
 Tůma 72, 73; probošt v Touško-
 vě 643.
 z Tuněchod Adlička, Dorota a
 Machna 511.
 Tuněchodský 468, 474, Mikuláš
530.
 Tunkl 7, z Brnička 99, 149,
 Jindřich mincmistr 95, 97, 112,
123, 141.
 z Tupadel Jošt 647; Katruše 647;
 Racek na Soběticích 618.
 Turci 131, 214, 413, 426.
 Tů- viz Tou-.
 Turlan viz Doullens.
 Turnov 560, 637.
 Tuš, Tuscie 573.
 Tvoch starší 520; Václav 476,
483, 497.
 z Tvořihráze Jan 320.
 z Tvorkova viz Dobeška, Sluna.
 Tyeř viz Tierstein.
 Týn Horšáv 223, 224, 618, 630
 až 633, 636, 638, 643, 647,
651, 655, 657; viz z Ronš-
 perka.
 Týn nad Vltavou 224, 225, 278,
299, 334, 359, 360, 385.
 Tyrolsko, Eč 282, 444.
 Tyrolt Hanušek 585.

U.

Ucháček z Kračína Mikuláš 647,
 na Ždíře 644.
 Úderští bratři 477; Ješek 452,
472.
 z Údimě, Údině, Mareš 320;
 Ondřej 336, 375, 387.
 z Uherska Kateřina 590; Petr
590.

z Úhrec viz Robotka.
 Uhry 104—106, 131; nepokoj
 (1514) 44, 76, 77, 89.
 Újezd 252, 608, 613, 644, 662,
 v Praze 649, u Třeboně 304,
 Červený 664, 665; z Ú. Filip
590, Parkart 626; viz Chol-
 tický, Jeníšek.
 Újezdec u Třeboně 397; z Ú. Jan
652, Oujezdecký 515; Záviše
359; viz Sekáč.
 z Ujaku Mikuláš Frištacký 216.
 z Ůlibic Mikáš 619.
 z Ůlic Jan st. 630; ml. (Ůlička)
626, 627, 630, 633, na Lu-
 hově 643; Lvík 673; Markvart
651, na Přesově 673; viz Dáč,
 z Kocova.
 Ulík 323, 326, Oldřich 345.
 Ulm v Němcích 442.
 Unauov ves v Moravě 577.
 Uničov 570, 574, 575, 576.
 z Upoměřic Ctibor 601.
 Urban slaven v Normberce 429,
430.
 Urleich Mikuláš rychtář v Plzni
672.
 Ůsov v Moravě 572, 573, 574,
587.
 Ůstí 610, nad Labem 409, mlýn
 u Kacerova 610; z Ůstí Velek
610.
 z Ůstružna Vilém 386.
 z Ůsuší Jan 271; Jarohněv 208,
226, 244, 247, 248, 264, 271,
328, 338, 344, 346, 347, 393,
399, 400, 658, 668, 672.
 z Ůšavy viz Rendl.
 Ůtvina městečko 560.

V i W.

Vackář Prokop 462.
 Vackovic Tůma z Modřan 642.
 Václav IV. král Český 572, 573,
581, 588—592, 597—600, 602,
612.
 Václav převor Strakonický 587;
 — probošt Chotěšovský 638,
639, 641—648, 650—655; —
 opat Hradištský 575; — opat
 Tepelský 654; — farář v Trho-
 vých Svinech 615, 616; —
 kněz 288, 298.

Václav 464; — u věži v Brně
582; — purkmistr Nov. Města
 v Praze 563; — mistr 40; —
 doktor 122—124, 140, 155,
158; — kuchmistr král. 478,
499.
 Vacovice ves 286.
 Waidhofen viz Bejdov.
 Vál robotník 673.
 z Waldeka Oldřich Medek, pur-
 krabí hradu Praž. 498, 527,
535, 538, 549, 550, 551, 556,
561, 567, 568; viz Škoda.
 Waldsasy klášter 429.
 z Waldšteina, Walšteina, 17, 152;
 Bernard 16, 19, mincmistr 6,
 na Krupce 81, 139; — Ctí-
 bor 538; — Hašek 637; —
 Hynek 480, 481, 491, 494,
517, 525, 579; — Heník na
 Vranově 636, 637, na Židlo-
 chovicích 588; — Jan z Ruk-
 šteina 580, na Krupce 81; —
 Markéta 676; — Šťastný 518;
555, 560; — Václav 580; —
 Vilém Štěpanický 112, 113;
 — Zdeněk 387, 579; — viz
 z Welšteina, z Wolšteina.
 Valecký viz z Doupova.
 Valeč viz z Vřesovic.
 Valečov 405, 406.
 z Valečova a ze Hrádku Samuel,
 podkomoří 240, 403—406, 454,
456, 461—463, 466, 470, 475,
477, 481, 483—485, 538, 559,
565, 568; — Vaněk 233, 234,
 podkomoří 402, 656.
 Valentin probošt kl. Zderazského
608.
 Valentin rychtář 316.
 Valkoun z Doudleb na Světlíku
611.
 z Walsee, z Vlaší 274, 302;
 Reinprecht 238, 245; Wolf-
 gang 245, 246.
 z Valtířova Oldřich 661, 662;
 Václav 661, 662.
 Vamberský z Rohatec Jan 79, 80.
 Vančura z Řehnic Mikuláš na
 Krnště 64, 71, 187.
 Vaněček u soudu 462.
 Vaněk, pán 559; — v Předním
 Ovenci 649.

- Vaník v Touškové Hartmanové [632](#).
 Vanuch Jan [621](#).
 Varadinský biskup [216](#).
 Varennes sur Allier, Warena ve Francii [442](#).
 z Vařin Harant [628](#); Jan na Březině [677](#); Otík [628](#); Záviše [677](#); viz Dáč.
 Varlejš Václav [586](#).
 z Warnsdorfu viz Welš.
 z Wartenberka Hanuš [525](#), [535](#), [561](#); Hašek Zvířetický [77](#); — Heřman na Zvířetích [509](#), [510](#); — Jan 22—24, [163](#), [164](#), [187](#), na Blaukštejně [208](#), na Děčíně [509](#), Děčinský [230](#); — Jiří [500](#), [501](#), [509](#); — Kristof [500](#), [509](#), [525](#); — Linhart [535](#); — Sigmund [500](#), [509](#), na Děčíně [487](#), [525](#); — viz Sokol, Sfcov.
 z Vartnova Štěpán [584](#).
 Wasserburg, Wosrburg v Bavořích [444](#).
 Vavák viz ze Hradce.
 Vávra písař [396](#); poddaný [632](#), [648](#).
 Waysach brádek v Badensku [431](#).
 Važany ves [584](#).
 Včelnice v Tábořsku [279](#), [280](#).
 Věch, Vích, z Přisova [612](#).
 z Vechty viz Konrád.
 Wehinger z Ottenslagu [253](#), [254](#).
 Weiler, Willa v Elsasku [432](#).
 z Weissenbachu Heřman [542](#), [543](#), [544](#), [546](#).
 z Weitmitte Beneš [236](#), [475](#), [525](#), [547](#), [551](#), [561](#), [566](#), [568](#), mincmistr [416](#), [483](#), [504](#), purkrabí Karlšteinský [416](#), [452](#), [454](#), [466](#), [659](#); — Sebastian na Chomoutově [64](#), [70](#), [196](#), [197](#).
 Vejstorf [494](#), [495](#).
 Velbloud Mikuláš [480](#), z Kamberka [562](#), [563](#).
 Velehradský klášter [595](#).
 Velek z Oustí [610](#).
 Velemín ves [538](#), Volemn [541](#); tvrz [673](#).
 z Velené Jan [124](#), [125](#).
 Velešín u Krumlova [319](#), [658](#), [671](#), [678](#); farář Jan [610](#).
 z Veletín viz z Vlčnova.
 Welš z Warnsdorfu Hanuš [230](#), [487](#).
 Velhartice, Vilhartice [50](#), [51](#), [108](#), [110](#), [111](#), [141](#), [148](#), [162](#), [172](#), 193—200; — z V. Arnošt z Heršteina [212](#); Vilém z Heršteina [645](#); — Břeněk na Letovech [265](#); Dobeš Letovský [666](#); — Pavel písař [127](#), [148](#); — Vracka [563](#), na Hořovicích [555](#); — viz ze Hradce, Pavel, Šlechta, z Voltav.
 Velík viz Světlík.
 Velislav z Mělníka [621](#); farář ve Střížově [615](#), [616](#).
 Velíš hrad [403](#), [404](#), [541](#).
 z Welšteinu Ctibor [535](#); srovnej z Waldšteina.
 Verpižice viz ze Hrádku.
 z Vesce Diviš [607](#), [608](#), [609](#), [610](#); — Mikšík [610](#); — Mikuláš [607](#); viz Raso.
 z Veselé Amcha [627](#), [629](#), [631](#), [633](#); — Eliška [633](#); — Habart [633](#); — Jiří [366](#).
 Veselí na Moravě [570](#), [594](#).
 Veselí nad Lužnicí [251](#), [255](#), [325](#), [328](#), [333](#), [334](#), [336](#), [344](#); farář [331](#).
 z Veselí Mareš [271](#).
 z Veselice Mladota [531](#).
 Vespesian žalobce [562](#).
 z Větrní viz Višně.
 z Vevančie Jindřich [320](#).
 Vevří hrad v Moravě [591](#), [592](#), [601](#).
 Vevří, Piberschlag, Pibřich [370](#).
 z Vevří Matiaš [678](#).
 Věvrov ves [636](#), [644](#).
 Věžník Arnošt [465](#), [470](#), [475](#), [479](#), [497](#), [513](#), [521](#); — Jan [465](#), [470](#), [475](#), [479](#), [497](#).
 Vích konšel Kladrubský [639](#); srovnej Věch.
 Wicher z Roprechtic Jan [643](#), [647](#).
 z Wiczum viz z Fictum.
 Videň [210](#), [214](#)—[216](#), [572](#), [574](#), [585](#), [587](#), [592](#); sjezd (1515) [116](#)—[118](#); vzpoura (1462) [241](#), [242](#); z V. viz Vlk.
 Videňský z Fraušpurgu Jan [664](#).
 Vidice viz z Hořešovic.
 z Vidína Lebhart [619](#); z Vidžína Sigmund Levhart [676](#).
 Vidlák Kuneš zeman [256](#), [285](#), ve Včelnici [280](#).
 Wildenberské hory na Moravě [578](#).
 z Wildorfu Vítek [586](#).
 Vilém kníže Bavorský [14](#).
 Vilém markrabě Míšenský [228](#).
 Vilém kanovník Vyšehradský [612](#); — u Jana z Rosenberka [240](#); — hejtman [295](#).
 Vilémek viz z Troskovic.
 Willa viz Weiler.
 Wilštejn hrad [643](#); viz z Donína.
 Wimberk Václav [417](#).
 Vimperk, Winterberk, [285](#), [286](#), [309](#), [312](#), [338](#), [352](#), [353](#), [367](#), [376](#), [377](#), 380—382, [384](#); Vimpersko [568](#); viz Kaplíř, Malovec.
 z Windelfelsu viz Žofka.
 Winterberský Petr [530](#), [551](#), [561](#), [568](#).
 Winterthur, Winttruorn ve Švýcarských [444](#).
 Wirtemberk [430](#).
 Višek ze Stříteže [583](#), [588](#).
 Višně z Větrní Jiřík [301](#), na Pásovařích [678](#); Petr [242](#), [244](#) až [247](#).
 na Višni, luh u Kladruhu [657](#); jiný slove u Višňoví [662](#).
 Vít poddaný [286](#); z Čákova [390](#).
 Viták konšel v Mělnici [620](#).
 Vítek z Branišovic [221](#).
 z Vitence Jan [84](#); viz Trčka.
 Vitha [451](#); Vithové [46](#); viz ze Rzávého.
 Vitín ves u Budějovic [297](#).
 Vitoraz 243—246, [252](#), [274](#), [275](#), [300](#), 313—315, [317](#), [318](#), [325](#), [327](#)—[329](#), [332](#), [334](#), [335](#), [337](#), [339](#), [341](#), [344](#), [346](#), [360](#), [383](#), [384](#), [394](#).
 z Vitovic viz Roman.
 Vlach ze Březí Oldřich [337](#), [352](#), [363](#), [365](#), [366](#), [367](#), [382](#)—[384](#), Břeský [366](#), [367](#).
 Vladislav král Český a Uherský [29](#), [121](#), [145](#), [416](#), [446](#)—[449](#), [674](#), [677](#), v Čes. Budějovicích (1497) [419](#), v Čechách (1502) [423](#), (1509) [8](#), ve Vídni (1515)

116, 117, smrt jeho (1516)
165, štědrost 24.
 Vlasák Mikuláš 404.
 Vlastislav místo 553, 566.
 z Vlaši viz z Walseo.
 Vlašim 267, 372, 498; z V. Ar-
 nošt 573; — Jan 572, 573,
607; — Karel 573, 574; —
 Markéta 573; — Václav 573,
574; — viz Trčka.
 Vlasimský, purkrabí hradu Praž.
491.
 Vláškův Jan 355; Přibík 364.
 Vlčeves 220.
 Vlčehrdlo ze Všehrd Jan 420.
 z Vlčnova a z Veletín Burian 603.
 Vhlavy 374, 388.
 Vlinský Václav 513.
 Vlk Jan 461, 462; z Mostu a
 z Vidně 320.
 Vlkánek v Čáslavsku 615.
 Vlkánov ves 674.
 Vlkonice ves v Písecku 286.
 Vlokoš u Bzence na Moravě 590,
600, 602.
 Vlková z Kvítkova Anna 461, 462.
 Vlkýs v Plzensku 647; viz Ho-
 štálek.
 Vltavský kraj 65, 68, 71, 273.
 z Vochova Jan 313, 314.
 Vodňany 233, 313, 314, 323,
332, 339, 340, 345, 357, 358,
362, 365, 366, 386, 392, 395,
406, 409, 412, 414, 415, 457,
460, 567, 568.
 Void, Auve, A, ve Francii 432.
 Vojhák viz z Kouta.
 Vojislavský Jan 551.
 Vojna z Litavy Jan 592, 593;
 st. 593; Anna 592.
 Vojslavský Prokop 279.
 Vojtěch z Nadějkova 229; — ze
 Svinolusk 286; — u Jana z
 Rosenberka 305, 306.
 z Voknestu Katruše 647.
 Volary 367.
 Volátko poddaný 286.
 Volejtk Petr 632.
 Volek Jíra 649.
 Wolf doktor 281; viz z Doubra-
 vice.
 Wolfart hejtman žoldnéřů 277.
 Wolfgang u soudu 469.

Wolfstorfové u soudu 469.
 Wolman Epricht 542, 543.
 z Wolšteina Ctibor 663, 664, na
 Hostouni 632, 633, 636; —
 srovnej z Waldšteina.
 z Voltav Pavel písař 50, 51, 140,
141; viz Velhartice.
 Volyně 265, 285, 286, 309, 311,
312, 395.
 Vondráček poddaný 389.
 Voneš Jaroš ze Zástfeli 534, 535.
 Voračický poddaný 460.
 Vosterský Jiřík 23.
 Vozka Prokop 639.
 ze Vrabí Jan 261, Tluksa proku-
 rátor 566, 567, Vrabský 389,
539, 551.
 Vrabina ves Chotěšovského klá-
 štera 644.
 Vracka převora Chotěšovského
 kl. 638, 645—648, 650—653;
 viz z Velhartic.
 z Vraního Hynek 610; viz Slo-
 vický.
 Vranov viz z Waldšteina.
 z Vranovic Zicha 588.
 Vratislav ve Slezích 17, 20, 125
 až 127, 129—133, 135, 144,
208—210, 587; vzpoura (1459)
230—232, biskup 438.
 Vražda z Kunvaldu Jan, hofrychtér
120, 451; Sigmund 487, 496.
 z Vražného viz Sádlo.
 Vrbenský Jan 131.
 Vrbice viz z Rajšic.
 Vrbík Mikuláš 524, z Tismic 455,
456, 489, 491.
 Vrchota 562; Oldřich 471, 475,
479, 497; — Štěpán 465, 470,
475, 479, 497, 498, 515, 516,
557.
 z Vřesovic: Ilburk na Doubrav-
 ské Hoře 562; — z V. Jakub
518, 519, na Válcí 64, 70,
 podkomoři 425, 426; — Jan
518, 519, 527; — Jindřich
518, 519, 527; — Jiří 425;
 — Vilém na Doubravské Hoře
63, 70.
 z Vrhavce Jetřich 652, Vilém
625.
 Vrnoch ze Svinolusk 286.

Vrř z Modřejovic a z Radyně
 Dobeš 645.
 Vršek dřevník 556.
 z Vrtby Hroznata 662; Jan na
 Prostiboři 655, 676; viz Ště-
 panovec.
 ze Vrutice Vaněk 254.
 Vstis ves v Plzensku 630, 644,
645.
 Všechlapec rukojmí 466.
 ze Všehrd Viktorin 447, 448,
450; viz Vlčehrdlo.
 Všerub Jan 459.
 Všeslav ze Solce 514.
 Wunsiedel, Uncigl 429.
 z Vydi Albrecht 218; Oldřich
287; viz Fifka.
 z Vyklek viz Střela.
 Vyletal Jan 491.
 Výrek 361; Jan z Risenberka
645.
 z Vysnici Mikuláš 321.
 z Vysočan Přibík 608.
 Vysoká místo 622; z V. Jan 320;
 viz Liška, Nejedlý.
 Vysoká hora u Radlic 626.
 Vyšehradský děkan Jakub 612;
 kapitola 612—614.
 Výšek viz z Obytec.
 Výškov 586; z V. Racek 629;
 viz Měsíček, Pivejner.
 Vyšněvský Čeněk 477.
 Vyšší Brod, Altovadum 252, Vyš-
 nový Brod 327.
 Výtrubský svědek 539.
 Vzdánky tvrz 583, 584; ze V.
 viz z Holšteina.
 ze Vzechova Jan 321.
 ze Vztuh viz Puklice.

Y.

Yene městečko ve Francii 442.

Z.

Záblatsko 568.
 Zabrzdovský klášter 577, 591.
 Zachař 69, 177, 220, písař od
 Hory (1475) 493.
 Zachratský Havel 550.
 Záduba Hynek 660.
 Zafonsko viz Savojsko.

z Zahorán Jindřich [629](#), [646](#),
[649](#), 651—655, na Žáluži [641](#);
viz Kytlice.
Zahrádka [256](#).
ze Zahrádek Jan [217](#); viz Mi-
losta.
ze Zaječic Eliška [559](#); Tůma [49](#),
[50](#).
Zájezd ves [668](#).
Zajíc Petr [602](#).
Zajíc z Hasenburka [50](#), [129](#), [255](#),
[256](#), [259](#), [264](#); Jan na Bu-
dyní [75](#), [148](#), na Kosti [263](#)
až [265](#), [269](#), [352](#), [524](#), [535](#),
[538](#), [553](#), [561](#), [565](#), [566](#); —
Oldřich [259](#), [269](#), na Kosti
[352](#); — Zbyněk [207](#), [567](#),
[636](#), [637](#), [656](#).
Zajíček Jan [648](#).
Zajímač Jindřich z Kunstatu a
Jenišovic [475](#).
Zalek Sulek [351](#).
Zalman žid [81](#).
Žáluha mlynář [659](#), [675](#).
Žáluží ves [665](#); viz Mičák, z Za-
hořan.
Záměstný viz Skařídka.
z Zámysliček viz z Košumberka.
Záruba [43](#); Václav z Hustiřan [63](#).
ze Zárubic Mikuláš [320](#).
Zásmucký Jan [493](#).
ze Zásmuk viz Přebožský.
ze Zástřel viz Protivec, Voneš.
Záviše [507](#), [559](#).
Záveslice ves [635](#).
Zbranka klíčnice kl. Chotěšov-
ského [611](#); Zbráně převora
tamže [624](#), [633](#).
Zbraslavice [480](#); viz Svadba.
Zbraslavský klášter [641](#), [655](#),
[656](#), [661](#), [662](#).
ze Zbuocha Dorota [651](#); Velek
[651](#).
Zbyněk arcib. viz Zajíc.
Zderazský klášter viz Praha.
Zderázek měšťan Slanský [621](#).
Zdíkov Malý, Zdíkovec [286](#).

Zdíkov Veliký [286](#).
Zdislavová Dorota [495](#).
Zechtoň Mikuláš [678](#).
Zejdli poddaný [286](#).
Zežzar poddaný [286](#).
z Zejzříře Diviš [650](#).
Zelčín ves [513](#).
Zelená Hora [249](#), [275](#), [332](#), [345](#),
[357](#), [362](#), [387](#), [388](#), [396](#), sjezd
(1465) 258—261, [303](#); viz
ze Šternberka.
z Zelenic Heřman [294](#).
Zelený Jan z Šonova [324](#).
Zelený Vaněk [674](#), z Rokových
[635](#), [640](#), [641](#).
Zelibor viz Želibor.
Zeměchy [200](#).
Zhoř [657](#); viz Pivo.
Zhořelec, Karlické peníze [87](#), [100](#).
Ziga perkmistr [60](#).
Zika dlažič z Dobřan [660](#).
Zlatá Koruna, klášter [299](#), [301](#),
[802](#), [343](#), [347](#); Svatá [445](#).
Zlenice viz z Dubé.
Zmrzlík Jan [537](#), [538](#), ze Svoj-
šína [458](#); — Jaroslav [537](#),
[538](#); — Václav ze Svojšína
na Lnářích [49](#).
Znojmo, [76](#), [77](#), [109](#), [110](#), [190](#),
[213](#), [214](#), [221](#), [222](#), [226](#), [241](#),
[262](#), [371](#), [577](#), [602](#).
ze Zop viz Braum.
Zoubek, Zúbek, poddaný [286](#).
Zrucký Ctibor [475](#).
Zub Hynek [287](#), [372](#), [373](#), z Dou-
bravice [269](#), [272](#), 353—356,
[358](#), [382](#); — Václav [49](#).
Zuvač Šimon [621](#).
Zvanovice ves [609](#).
Zvěst zeman [507](#), [508](#).
Zvíkov hrad [133](#), [134](#), [177](#), [196](#),
[205](#), [221](#), [242](#), [248](#), [255](#), [272](#),
[276](#), [336](#); viz ze Švamberka.
Zvíkovec [671](#); viz Špalek.
Zvířetice [509](#); viz z Wartenberka.
Zvokotoky viz Lokotoky.
Zvoleňov Starý [595](#).

Ž.

Žabovřesky [72](#), [656](#).
Žák Mikuláš [337](#); Jan z Krchle-
[b](#) [515](#).
Žákovec muž [66](#).
Žalud nad vojskem (1514) [52](#).
ze Žampachu viz Hložek, z Po-
tenšteina.
Žatec [250](#); kraj [11](#), [64](#), [68](#), [70](#).
ze Žďára Jan [631](#), [632](#); Vilém
[641](#), [643](#).
Žďárský klášter [577](#).
Ždír tvrz [644](#).
z Žeberku Bušek [525](#).
Žebrák [64](#), [66](#), [91](#).
z Želetavy Jiřík a Magdalena [505](#).
Želézko z Turového [371](#); z Srb
Mikuláš [669](#), Václav [649](#), [651](#).
Želibor ze Želibořic Mikuláš [248](#).
Ženíšek v Touškové Hartmanové
[632](#).
Žernovice ves [310](#).
z Žerotína Jaroslav [633](#).
Žibřid [46](#), [49](#), [248](#); srovnej z
Bobolusk.
Žichlice u Plas [617](#).
Židek Martin [628](#).
Žihel ves [623](#).
z Žilova Beneda a Racek [612](#).
z Žimutic Jan [373](#), [374](#); Přibík
[609](#).
Žírec ves [286](#).
Žirotníkův Petr [177](#).
ze Žirovnice Purkart Kamarét [295](#).
Žitina z Myslovic Pavlík [661](#).
Žizek Aleš [483](#).
Žiželská Anna [508](#).
ze Žižína Anna [530](#); Jan [530](#),
[531](#); Markéta [530](#).
Žlutice [151](#), 152.
Žlutický Jan [540](#).
Žofka z Windelfelsu Jan [647](#).
Žoleva studánka [634](#).
Žumberk viz Janovský.

Rejstřík věcný.

- Administrator arcibiskupství Pražského Jan z Krumlova (1474) [672](#).
- Astrolog [231](#).
- Berně 11—14, [145](#), [170](#), [198](#), [226](#), [227](#), 402—414, [422](#), [424](#), [425](#), [560](#); pivní [22](#), [60](#), [142](#), [146](#), [150](#), [155](#), [157](#), [410](#), [414](#).
- Berně z města Dobřan pro vrchnost vybíraná umenšuje se [650](#).
- Bezpečení ve válce [284](#), [295](#), [300](#), [326](#), [373](#).
- Clo čili mýto zvýšeno [151](#), projeto [261](#), [267](#).
- Desátky ze dvora panského [660](#).
- Desky dvorské [82](#); zemské na Karlštejně [508](#).
- Dluh, pře oň [530](#).
- Dluhy komory král. [14](#), [15](#), [25](#), [32](#), [33](#), [93](#), [94](#), [127](#), [128](#), [142](#), až [146](#), [150](#), [155](#), [157](#), [180](#), [192](#), [198](#), [199](#), [209](#), [210](#), [414](#), [416](#), [422](#), [498](#), [572](#), [573](#), [574](#).
- Far osazování [394](#).
- Faráři zběhlí [330](#), [331](#).
- Fojt markr. Lužického Jindřich Tunkl z Brníčka (1516) [141](#).
- Fulérna [661](#).
- Glejt [4](#), [189](#), [207](#), [257](#), [269](#), [270](#), [288](#), [306](#), [315](#), [393](#).
- Hejtman nejvyšší všech zemí království Českého na místě krále Matyáše, Zdeněk ze Šternberka (1468—1470) [322](#), [396](#), [670](#).
- Hejtman král. Českého Albrecht z Leskovce (1493) [416](#).
- Hejtman markrabství Moravského Jan z Cimburka (1457) [572](#); — Jan z Lomnice na Meziříčí (1514) [49](#), [61](#), [92](#).
- Hejtman Slezský a Šestiměstský Jindřich z Rosenberka (1454 až 1457) [208](#), [211](#), [213](#), [214](#), [215](#).
- Hejtman Slezský Jan z Rosenberka (1457—1468) [220](#), [221](#), [223](#), [224](#), [227](#), [233](#), [360](#).
- Hejtman (capitaneus) hradu Pražského Závise Sulek ze Hrádku (1514—1516) [56](#)—[58](#), [80](#), [138](#); srovnej Purkrabí hradu Pražského.
- Hejtmáné krajští po Čechách [53](#), [54](#), [63](#); jich působnost [78](#) až [80](#), [489](#); slibuje se jim poslušenství [5](#); viz vlastní jména krajů ve předešlém rejstříku.
- Heroltství úřad [440](#).
- Hodiny ve Francii a v Čechách rozdílné (1464) [435](#).
- Hofmistr nejvyšší (magister curiae) království Českého Bohuslav ze Švamberka (1470) [669](#), [670](#); — Lev z Rožmitála (1468—1479) [363](#), [524](#); — Vilém z Pernšteina (1513 až 1514) [26](#), [39](#), [43](#), [61](#); — Vojtěch z Pernšteina (1514 až 1516) [83](#), [114](#), [166](#), [176](#).
- Hofmistr dvora královského Lacek z Kravař (1410) [612](#), [614](#).
- Jan z Roupova (1472—1482) 456—8, [461](#), [470](#), [473](#), [475](#), [477](#), [485](#), [487](#), [488](#), [491](#), [503](#), [507](#), [527](#), [538](#), [561](#), [565](#), [566](#); — krále Ludvíka Břetislav Švihovský z Risenberka (1514) [88](#), [91](#), [132](#); — Ondřej Trepka (1517) [185](#).
- Hofrychtér měst královských Jaroš Karas ze Dvorce (1457) [658](#); — Jan z Plzně (1470) [669](#); — Jan z Radiče (1474) [674](#); — Jan Hlaváč ze Třebíče (1495) [417](#); — Roztocký (1513) [19](#); — Vražda z Kunwaldu (1515) [120](#); — Václav Valecký z Donpova (1526) [426](#).
- Holdování ve válce [285](#), [305](#), [309](#), [326](#), [334](#), [335](#), [338](#), [345](#), [349](#), [352](#), [355](#), [356](#), [358](#), [359](#), [361](#), [363](#), [365](#), [372](#), [373](#), [386](#).
- Hřivna grošů čísla moravského (= 64 gr.) [575](#), [602](#).
- Hromničná summa viz komorní plat.
- Kancleř království Českého Prokop z Rabšteina (1462—1466) [240](#), [262](#);

- Jan z Rabšteina (1468—1470) 345, 393;
— Jan ze Šelnberka (1479 až 1488) 524, 535, 540, 551, 561, 565, 566, 450;
— Albrecht Libšteinský z Kolovrat (1508) 5;
— Ladslav ze Šternberka na Bechyni (1513—1516) 28, 61, 82, 85, 140, 166.
Kancleř králové Aleš Berka z Dubé (1475) 494.
Kancleř Jana z Rosenberka Mikuláš z Jihlavy (1468—1470) 315, 394.
Klenoty kostelní vyplaceny ze zástavy 238, zastaveny 350.
Kletba 287, 299, 343, 349, 387.
Komorník nejvyšší království Českého Jan z Rosenberka (1469 až 1470) 379, 381, 383, 384, 386—8, 391—3, 395—7, 668, 672;
— Vilém ml. z Risenberka (1472 až 1476) 452, 454, 456, 457, 460—2, 466, 470, 473, 475, 477, 479—481, 483—5, 487, 490—2, 494, 499, 501, 503, 507, 511;
— Jan Tovačovský z Cimburka (1479—1480) 524, 538;
— Jaroslav ze Šelnberka (1516 až 1520) 136, 166, 194.
Komorník nejvyšší soudu zemského v Brně Vaněk z Bozkovic (1459) 570;
— Jindřich ze Hradce (1470) 395, 399;
— v Olomouci Procek z Kunstata (1455) 211.
Komorník krále Václava IV. Procek z Habrovan (1416) 589;
— cubicularius regius Bernard Birka z Násilí (1474—1481) 470, 565;
— komorník nejvyšší krále Matyáše Jindřich ze Hradce (1470) 395, komrmajstr 399;
— camermegester regni Bohemiae Burian z Gutšteina a z Nečtin (1479—1481) 525, 561.
Komorní plat z Budějovic 233, bromničná summa 402, 403, 405—7, 409, 410, 412, 414, 422; — z měst moravských 582, 586, 591, 600, 603.
Konšelů sázení 405, 407, 408, 413, 415, 417, 420, 425.
Kostel jako tvrz 395.
Kraje 11, 12, 68, 70; sjezdy (1479) 449, (1514) 54, 63 až 72, 98, (1516) 166, svolují pomoc válečnou (1509) 11; viz Hejtmán krajští.
Krále vítání (1501) 423; titul krále Českého 439; volení krále Římského (1519) 193.
Krcemné 661, pokrčemné 561.
Křížáci 287, 342, 345.
Kuchmistr král. Václav (1474—5) 478, 499.
Lání pro neplacení 534.
Leuky, malé míle ve Francii 432.
Levlati 411, 412.
Ležení, pře o ně 530, nález obecný 548.
List, dluhopis 528; — obranní 200; — odpovědný 276, 283, 319, 353—5; — o přijetí do služby 378; — záškodní 213, 284.
Lotovné 411, 412, 425.
Loupežníci 54, 55, 130, 255, 268, 344, 392, 403, 431.
Manství 545—548; lená česká v Německu 228, 428.
Maršálek nejv. království Českého Jindřich z Lipé (1467) 275; — Bertold z Lipé (1479) 524.
Maršálek královský Jan z Risenberka (1474—5) 480, 481, 494, 501.
Maršálek dvoru krále Kristof z Fictum (1480—1482) 527, 535, 538, 554, 561, 566, 568; — krále Ludvíka Hynek Bořita z Martinic (1514) 64.
Městský stav, spor se šlechtou 19, 21; sjezd (1516) 157, 160, 163; na sněmích 146.
Meze, výjezd na jich ohledání 92, 336.
Meze zemské 14.
Mincmistr, magister monetar, monetarius, Beneš z Weitmile (1472 až 1474) 452, 454, 475, 483;
— Fridrich z Šumburka (1481) 561;
— Bernard z Waldšteina (1508) 6;
— Jindřich Tunkl z Brníčka (1514) 95, 97;
— Vilém Kostka z Postupic (1516) 145.
Místokomorník království Českého Leva z Maštova (1474) 674.
Místosoudí království Českého Mikuláš Nos z Dražovic (1474—5) 488, 674.
Mistr převorství Českého na Strakonickách, magister prioratus per Bohemiam, Jan ze Švamberka (1470—1489) 392, 524, 527.
Mlýn, pře oň 639; najat 620.
Mor v Čechách (1464) 445.
Muka boží 627.
Myslivost 87, 268, 511, 512; teneto vzato 492.
Náboženské věci v Soběslavi (1464) 250, v J. Hradci (1467) 278, ve Volyni (1468) 311, na statcích Rosenberských (1470) 394; nechť k obrazům v Prachaticích (1468) 310.
Nájem polí na 3 leta 641.
Nápravy se prodávají nebo udělují 627, 637, 641, 646, 675.
Nářek cti, pře oň 526, 529, 531, 533.
Nobilitace 152, 158.
Obilí vývoz zapovězen 268.
Odpovědníci 189, 320.
Odpustky 158.
Odámrtí po poddaných 72, 616, 657.
Olovo 277, 282.
Ostatky svatých 430, 432, 441; srovnej Klenoty.
Památné při prodeji 650.
Pastvy, smlouva o ně ve vsi Todni (1477) 678.
Patronymika (1475) 675.
Pavezník 277.
Pečet zemská 6.
Peníze Pasovské 232, Zhořelecké 87, 100.
Pergmistr vinic u Prahy Materna Henzlův (1426) 626.

- Pergmistr Mikulášek v Kutné Hoře (1472) [455](#).
- Pisaf nejvyšší zemský (protonotarius, supremus notarius) království Českého Mikuláš z Landšteina (1472-1482) [452](#), [454-7](#), [460](#), [461](#), [470](#), [473](#), [475](#), [477](#), [485](#), [488](#), [490](#), [491](#), [493](#), [500](#), [503](#), [525](#), [561](#), [565](#), [566](#), [568](#).
- Radslav Beřkovský z Šebířova (1514—1520) [78](#), [138](#), [157](#), [166](#), [194](#).
- Pisaf desk dvorských Martin z Dobronína (1476) [677](#).
- Pisaf u desk zemských Jan (1475) [487](#), [493](#); — Matyáš (1475) [487](#); — úředník mistr Mikuláš (1476) [503](#).
- Pisaf soudu komorního Václav z Radovšic a z Kyj (1479) [524](#).
- Pisaf u Hory Zachař (1475) [493](#), [494](#).
- Pišťaly stělné [351](#).
- Piva vaření [35](#), [118](#), [119](#), [153](#); srovnaj Berné pivní.
- Poeta, dar králi [423](#).
- Poddání [54](#), [55](#), [62](#), [94](#), [229](#), [243](#), [255](#), [309](#), [488](#), [501](#); poddaný propouštěn [72](#); ve vazbě [78—80](#); spor o člověka [196-7](#); slibují členčenství [74](#), v Moravě [376](#), Slezích [134](#); neposlušnost [318](#); odběhli z Veselí [255](#); sedláci zdvihli se u Křivokláta (1517) [188](#).
- Podkomoří království Českého Konrad z Vechty (1410-1412) [401](#), [612](#), [614](#);
- Jan Hájek z Hodětína (1412 až 1414) [401](#), [402](#);
- Jan Bechyně z Prahy (1418) [402](#);
- Vaněk Valečovský (1455-1460) [233](#), [402](#), [656](#);
- Samuel z Hrádku a z Valečova (1472—1485) [403—6](#), [454](#), [456](#), [461](#), [462](#), [466](#), [470](#), [474—5](#), [477](#), [481](#), [485](#), [538](#), [565](#), [568](#);
- Albrecht z Leskovece (1486 až 1503) [406—425](#);
- Burian Trčka z Lípy (1511 až 1516) [89](#), [119](#), [137](#), [166](#), [425](#);
- Jakub ze Vřesovic (1524-26) [426](#).
- Podkomořského úřadu dopisy Budějovským (1412—1526) [401](#) až [426](#).
- Podkomoří markr. Moravského Beneš z Bozkovic (1454) [601](#).
- Podkomoří králové Aleš Berka z Dubé (1475) [494](#).
- Podkomoří arcibiskupství Pražského Jan ze Sobětic (1414) [618](#).
- Popluž [676](#), několikrát u jednoho dvora [660](#); dvůr poplužní prodán robotnému [678](#).
- Porybný královský Jan Chab (1516) [160](#).
- Poutí paní Anny Hlohovské [256](#).
- Příměří [363](#), [364](#), [376](#), [385](#).
- Prokurátor královský Čeněk z Klinšteina (1472—1480) [454](#), [456](#), [458](#), [461](#), [470](#), [473](#), [475](#), [477](#), [479](#), [486—491](#), [493-494](#), [497](#), [499](#), [500](#), [502—503](#), [518](#), [525](#), [534](#), [538](#), [554](#);
- Jan Tluksa z Vrabí (1481-2) [566—567](#).
- Promlčení, pře o ně [532](#).
- Purkrabí nejvyšší Pražský Diviš z Talmberka (1400) [608](#);
- Zdeněk ze Šternberka (1467 až 1470) [270](#), [274](#), [322](#), [342](#), [395](#), [396](#);
- Jan Jenec z Janovic (1472 až 1492) [452](#) (capitaneus), [454](#), [456-8](#), [460](#), [470](#) (castellanus), [475](#), [477](#), [479—481](#), [484-488](#), [507](#), [511](#), [520](#), [524](#), [527](#), [535](#), [538](#), [561](#), [565](#), [566](#), [412](#);
- Zdeněk Lev z Rožmitála (1508 až 1520) [1—200](#).
- Purkrabského úřadu působnost [62](#).
- Purkrabí hradu Pražského Janek z Kralovic (1445) [641](#);
- Čeněk z Klinšteina (1452 až 1460) [649](#), [656](#), [657](#), [662](#), [664](#), [669](#);
- Alexander Kapoun ze Smřic (1472—1474) castellanus [454](#), [470](#), [473](#), [475](#), [483](#) capitaneus;
- Vlašimský (1475) [491](#);
- Albrecht Ojř z Očedělic (1475 až 1476) [499](#), [503](#), [511](#);
- Oldřich Medek z Waldeka (1480—1482) [527](#), [549](#), [561](#), [567](#), [568](#);
- Bohuslav Chrt ze Rtina (1514 až 1516) [55](#), [57](#), [59](#), [80](#), [84](#), [138](#); sr. Hejtman hr. Pr.
- Purkrabí Karlšteinský Beneš z Weitmile (1460—1495) [416](#), [452](#), [466](#), [659](#);
- Jan ze Šternberka na Bechyni (1514) [65](#).
- Purkrabství kraje Hradeckého se osazuje (1517) [172](#).
- Purkrabství smlouvou se osazuje na Choustnici [219](#), na Helfenburce [381](#), na Maidšteině [241](#), [257](#), [397](#), na Novém Hradě [273](#), [397](#).
- Puškové kule [429](#).
- Řezníci v Praze [160](#).
- Robota [54](#), [62](#).
- Rybní sklad [564](#), [565](#); ryb dráhoty [429](#).
- Rybník, pře o zátopu [531](#).
- Rychtář [75](#).
- Rychta v Třemožnici prodána [617](#).
- Sekretář královský Jošt z Einsidle (1472) [453](#), [457](#), [458](#);
- Procek Malý z Cetné (1516) [128](#).
- Sekretář Pavel (1474) [482](#), ze Svojsic (1477) [511](#), [512](#).
- Selské povstání (1517) [188](#); viz Poddání.
- Sepření, litis contestatio [402](#).
- Silnice z J. Hradce na Třeboň do Cahlova [216—219](#); přes Budějovice povinná [224](#), [225](#), [245](#), [247](#); u Písku a Vodňan [567](#).
- Síra [282](#).
- Sklad herynkův a ryb tůnních v Kolíně [564](#).
- Siroťci [508](#), [516](#), [531](#), [550](#), [557](#).
- Sněm v Praze (1479) [449](#), (1502) [423](#), v Kolíně (1513) [15](#), [17](#), v Praze (1516) [149](#); — listové sněmovní [41](#), [44](#).
- Soud dvorský [448](#).
- Soudu komorního vývoj (1471 až

- 1490) [447-450](#); registra (1472 až 1482) [451—568](#).
 Soud zemský v král. Č. (1456) [212](#), [448—450](#).
 Sudí nejvyšší dvorský království Českého, supremus iudex tabularum curiae regalis, Jaroslav Berka z Dubé (1475—1480) [494](#), [527](#);
 — Václav Bezdrúžický z Kolovrat na Košátkách (1514-1520) [82](#), [96](#), [135](#), [155](#), [166](#), [194](#).
 Sudí nejvyšší zemský království Českého, supremus iudex causarum regni B., Jiří ze Stráže (1472—1474) [452](#), [461](#), [473](#), [475](#);
 — Jan Tovačovský z Cimburka (1475) [494](#);
 — Páta Švihovský z Risenberka (1479—1482) [524](#), [535](#), [561](#), [566](#).
 Sůl vyvážeti zapovězeno [340](#), [367](#), [387](#), [392](#); kupuje se [368](#), [369](#), [425](#).
 Svěření, pře o ně [525](#), [526](#).
 Šacunky viz holdování.
 Škody, pře o ně [525](#), [530](#); nález obecný [548](#).
 Školní mistr v Třeboni [331](#).
 Šlechty dbalost o čest [2](#); spor s městy [31](#), [36](#); sjezd (1516) [166](#).
 Štolmajstr královský Bohuslav ze Svinař (1475) [493](#).
 Truksas nejv. království Českého Jan Zajíc z Hasenburka na Budyni (1514) [75](#).
 Ungelt v Praze [420](#).
 Universita Pražská [164](#), [674](#).
 Válečná pomoc svolena po krajích (1509) [11](#); odepřena od nejv. purkrabího (1514) [29](#); tažení do Uher (1514) [104](#).
 Věno [635](#), [636](#), [649](#), [650](#), pře o ně [470](#), [472](#), [522-5](#), [535](#), [536](#), [549](#), [550](#).
 Věžňové ve válce [290](#), [293](#), [296](#), [313](#), [314](#), [329](#), [336](#), [339](#), [344](#), [369](#), [389](#).
 Vinice, plat z ní [626](#), [677](#).
 Víno [50](#), [73](#), [247](#), [252](#), [267](#), [429](#); pobráno na Hradčanech [150](#), [153](#), [159](#).
 Vladař kláštera Chotěšovského Jan Kule ze Hrádku (1450 až 1453) [649](#), [651](#), [653—655](#).
 Vzátky ve válce [317](#), [341](#), [346](#), [360-3](#), [367](#), [371](#), [376](#), [384](#).
 Zádusí [375](#), [480](#), [671](#).
 Zámky královské [5](#), [6](#).
 Zápisné statky v markrabství Moravském (1459) [569](#), [604](#).
 Země, zemice, míra pole? [644](#).
 Zvod komorníka [565](#).
 Žactvo [331](#).
 Židé [47](#), [48](#), [59](#), [80](#), [81](#), [124](#); osazení v Janovicích [667](#).
 Žoldnéřů najímání a propouštění [271](#), [272](#), [277](#), [280](#), [284](#), [290](#), [291](#), [295](#), [297](#), [318](#), [322](#), [324](#), [329](#), [362](#), [370](#), [375](#).

Opravy omylův:

Na straně 98 pod čarou vynech slova: „J. Mráčský, jinak“

Na straně 378 v poznámce pod čarou na místo Matka má státi Manželka Jana z Rosenberka.

List vytištěný na str. 417 pod číslem 43 datován jest v originale anno dc XCVI°, nikoli XCV°; má teda státi v jeho nadpise datum 1496, 22. Aug., nikoli 1495, 17. Aug.

ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,

SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM ZEMSKÉHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDÁVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

REDAKTOR: JOSEF KALOUSEK.

DÍLU VII. SEŠIT 1.

V PRAZE 1887.

V KOMMISSI KNIHKUPECTVÍ: BURSÍK & KOHOUT.

Slavný historiograf František Palacký r. 1840 vyžádal si od tehdejšího stavovského výboru zemského svolení, aby nákladem stavův království Českého mohl vydávati listiny a listy, kteréž sepsány byly ve stoletích XIV., XV. a XVI. jazykem českým a jsou důležitý ke zpytování dějin českých oněch dob. *Archivu Českého*, jakž nazvána jest tato sbírka pramenů dějinných, vyšel díl I. roku 1840, díl II. 1842, díl III. 1844, díl IV. 1846; když pak po několika letech Palacký hodlal pokračovati ve vydávání *Archivu Českého*, výbor zemský roku 1853 odložil to na dobu neurčitou; po dlouhých přestávkách a vždy po novém příznivém rozhodnutí výboru zemského vydal Palacký ještě díl V. r. 1862 a díl VI. roku 1872*). Ve předmluvě k tomuto VI. dílu *Archivu Českého* poznamenal Palacký, že „umínil obmeziti práci svou předběžně jen na písemnosti pocházející z doby nejstarší až do r. 1526, zůstává péči o další v té věci pokračování svým potomkům.“ Avšak Františkovi Palackému, stojícímu tehdáž již na sklonku svého účinného života, nebylo dáno, aby tuto publikaci třeba jen v obmezení naposledy přijatém přivedl k zamýšlenému konci; díl VI. *Archivu Českého* byl poslední, jež Palacký vydal, ačkoli on sám nejlépe věděl ještě o významných zásobách příhodných pramenů historických z doby před rokem 1526, a opisy některých zvěčnělý dějepisec sám si byl opatřil a jich k vylíčení věku Jagellonského také použil.

Spolek historický v Praze, uznávaje potřebu a příhodnou chvíli, aby se pokračovalo ve vydávání *Archivu Českého*, podal dne 1. října 1884 žádost ke sněmu království Českého, aby na ten účel zase povoloval summu peněz z prostředků zemských, jakáž před smrtí Františka Palackého (1876) stávala v rozpočtě zemském. Po návrhu výboru zemského sněm český při vyřizování rozpočtu zemského na rok 1886 učinil toto usnesení: „K dalšímu vydávání *Archivu Českého* povoluje se na rok 1886 částka 3000 zl. s tím doložením, že rozhodování o tom, jaké prameny by se vydávati měly, se svěřuje Králi. České

*) Viz Františka Palackého spis: *Zur böhmischen Geschichtschreibung*, vyšel v Praze 1871, na str. 87, 131, 137; — též předmluva k VI. dílu *Archivu Českého*.

Společnosti Náuk, a že zemskému výboru se ukládá, aby další potřebné kroky se společností tou ujednal, a sice v tom smyslu, aby ekonomická stránka podniku zůstala jako druhdy věcí výboru zemského.“ Též v rozpočtě zemském na rok 1887 stojí táž summa, povolená na vydávání *Archivu Českého*, a bude tak bývati bohdá také v letech přístích.

Král. Česká Společnost Náuk, dohodnuvši se s výborem zemským, zřídila k vykonávání úkolu sněmem na ni vzneseného kommissi, ve kteréž nacházejí se její členové: Václav Vladivoj Tomek jakožto předseda kommissi, Antonín Gindely, Josef Emler, Jaromír Čelakovský, Jaroslav Goll, Josef Kalousek, Antonín Rezek. K bezprostřednímu a jednotnému vedení podniku, při němž sic budou se nyní účastníci mnozí vydavatelé, kommissi uznala zapotřebí ustanoviti ze sebe redaktora, za kteréhož zřízen byl člen níže podepsaný.

Archiv Český bude se vydávati dále v téže způsobě a podobě, v jakéž dosavadních šest dílů péčí Františka Palackého na světlo vyšlo dle programu, jenž vytištěn jest při díle prvním roku 1840. Bude tedy vycházeti ve lhůtách neurčitých, po sešitech asi patnáctiarchových, jichž asi pět pokaždé jeden díl činiti mají. Obsahovati bude z pravidla písemnosti jazykem českým psané, a sice v pěti oddílech:

- A) Psaní poselací všelikého druhu.
- B) Záписы zemské obecné a sněmovní, též listiny královské a úřední.
- C) Listiny soukromé.
- D) Výpisky právní a dějinné.
- E) Výtahy a přehledy z listin čerpané.

Listy a listiny budou se vydávati ne porážnu, ale vždy sbírka kusů k sobě nějak náležitých. Především bude se hleděti k tomu, aby ty druhy a sbírky pramenů, jež Palacký vydával, doplnily a dovedly se až do roku 1526, ac tento rok ani nyní nemá býti přehradou, kterou by se měla trhati sbírka písemností, ježto dohromady souvisí původem svým, nebo příjemcem anebo nějakou stránkou věcnou.

V Praze v lednu 1887.

J. Kalousek.

